

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوه نی ئیمتیا ن: شهوکه ت شیخ یه زدین

سه رنووسه ر: به دران نه همه ده هبیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولتیر

سه رجه می به ره مه وه رگتیر دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی هه شته م

سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی هه شته م

رێکخستن و لیکۆلینه وه ی
ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی

ناوی کتیب: سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی شاکر فه تاح - کتیبی هه شته م
دانانی: شاکر فه تاح
رێکخستن و لیکۆلینه وه ی: ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی
بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ٥٧٨
ده رهیتانی هونه ریی ناوه وه و به رگ: ئاراس ئه کره م
هه له گری: دلشاد مسته فا + ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی
سه ره رشتیبی چاپ: ناو په حمانی حاجی مه حموود
چاپی به که م، هه ولیڤر - ٢٠٠٧
له کتیبخانه ی گشتیبی هه ولیڤر ژماره (٤٧٧) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوه تی

دوارپوڙى مرقاىه تى

گورگه که به جیمابوو، کۆی کردنهوه و هینانیه بهردهم حهوا. حهوايش که پارچه بهکی لی چیتشت دهمودهست بیزی لی کردهوه. بهلام زۆری پی نهچوو، له برسانا سکی دهستی کردهوه بهژان. ناچار بوو دهست بکاتهوه بهگۆشت خواردن. ئنجا گوتی: (بلیم چی؟... ناچارم بیخۆم... قهیناکات بام بیخۆم... ئەم کاره بریتییه له راهاتن له مه بهولاوله هیچ گرانیهکی تری تیا نییه!).

بهلام له پاش ئەم نان و خوانه بچووکه، که ئادهم بو حهواي رازندهوه، ئایا ئادهم ئهرك و تازاری نان پهیداکردنی له کۆل بووهوه؟!...

- دیاره نهء...

ئادهم پهیی بهوه برد که پیخۆز پهیداکردن، کاریکی ئاسان نییه. بیرکردنهوه و خۆ ماندووکردنی پی ئهوی. ئەگینا خۆی و ئەو ئافرهتهی له گهلیایهتی، له تاو برسیتی په ریشان ئەبن. ههروهها پهیی بهوه بيش برد، که بو ئەمهه ههمودهه خۆرشتی تهواویان له بهردهستا بی، بو ئەمهه پیی بژین، نابی پشت به ریکهوت زۆر بهستان!... هیتشتا واتهکانی خوا له گویدا ئەزرنگانهوه که پیی فهرموو بوو: (به رنجی شان و خۆی*) ناوچهوان نه پی نانت دهست ناکهوی!) ئادهم و حهوا راستبوونهوه و ههستانه سه ر پی، ئنجا دهستیان کردهوه به ریشتن. له ریکا ئەشکه و تیکیان هاته بهر که له ناو گردپکدا هه لکه ندرا بوو. په نایان برده بهر ئهوی. پاشان ئادهم چوهوه دهرهوه. هه ندی لقوی پیی دار و دره ختی هینا به گه لاکانیانهوه و هاته وه کن حهوا، جیگا نوستنیکي نهرمونۆلی وای بو دروست کرد، که له نوستنی سه ر بهرده رهقه که ی ناو ئەشکه وته که چاکتر بوو!...

ئادهم و حهوا دهستیان کرد به سوککردنی باری خۆیان، که تا له بهه شتدابوون ئەبو پیرووی ئەو یاسایهیان بکر دایه که نابی بهرووی بچنه بهردهمی خوا. ههردووکیان پشتینه که یان له که مهری خۆیان کردهوه. ئەم پشتینه بو ئەوه بوو که بهروپشتیان بشاریتهوه. له گه لای دره ختان دروست کرابوون. هه ردهمی رۆژ گهرمی بکر دایه ئەو پشتینه یان له که مهری خۆیان ئە کردهوه. هه رچه نده شهیتان، که کاتی خۆی له بهه شتدا چهواشه ی کردبوون و له خشته ی بردبوون تا سپوه که ی پی خواردبوون، به لینی پیدا بوون، شتی خۆش و ناوازه یان دهست بخات، بهلام هیچ کامیکیان بایه خیکی ئەه دا بهو

(*) خۆه = (نارهق، عرق).

رووتبوونهوهیه! چونکه لهو چهند رۆژه یاندا که تازه هاتبوونه سه ر زهوی، هیچ خه میکیان نه بوو ئەوه نه بی که خوارده مه نییه ک پهیدا بکه ن بو خۆیان، بیخۆن و به برسیتییه وه نه میتنه وه!... له وه بهولاوله خه می شتی تریان نه ئە خوارد!...

که به یانیا ن رۆژ هه ل ئەهات، ئادهم ئە چوه دهره وه بو راوکردن. حهوايش به ته نیا ئە مایه وه له ئەشکه وته که دا، هه ر خه ریکی ئەوه ئە بوو که کراسیک له پووش بو خۆی بچنی بو ئە مه ی خۆی له سه رمای شه و بیاریزی. به هبوا ی ئە وه بيش بوو که رۆژیک له رۆژان ئادهم گیانله به ریکی به رگن راو بکات ئە ویش که و له که ی لی بکاته وه و له شه و دا خۆی پی داپیوشنی تا گهرمی بیته وه. بهلام له و کاتانه دا، کاره ساتیکی گرنگ رووی دا. ئەو ئاواته ی که حهوا هه یبوو بو خۆ گهرمکردنه وه پیی هاته دیی. له گه ل ئە وه یشدا ئە و که و له ی که به ئاواتیه وه بوو دهستی بکه وی، دهستی نه که وت... له و کاته دا که ئادهم خه ریکی ئەوه بوو بچینه دهره وه، بو ئە مه ی راوی نیچیریکی وا بکات که به رگن بی و که دل پیوه بی، سه ر وشت خروشا و کردی به شوپشیکی گرنگ. له دهنگی گهرمه گرمی هه وره کان ئەم په ر و ئەو په ری ئاسمان دهنگی ئە دایه وه. گیتزه لئو که یه کی سه خت و توندوتیژ پهیدا بوو. هه ر دره ختیکی بهاتایه بهر له ره گ و ریشه ده ری ئە کیتشا. باران کردی به ره هیله و به شه سستی ئەهاته خواره وه. هه وره تریشقه کان دایان له بنکی ئەو دار و دره ختانه ی که گیتزه لئو که کان له بن هه لیانکه ندبوون. ناگری تی بهردان!... ئادهم و حهوايش سهیری ئەو کاره ساته سهیره تازیه یان ئە کرد، واقیان ورما بوو، ترس و له رز نیشتبوه دلایانه وه. کاتی که سهروشتی شوپشگیر له شوپشه که ی خۆی بووه وه و دامرکایه وه، له پاش ئەو شه وه سامناکه که زهنده قی پیای ئە برد، ئادهم و حهوا، هه ردووکیان له کون چونه دهره وه و، به ره به ره له دره ختیکی ناگر تیه ره بوو خۆیان نزیک خسته وه دره خته که هیتشتا ئە سووتا، گری لی ئە بووه وه. حهوايش دهستی برد بو لقیکی دره خته که که ناگری پیوه بوو. بهلام گورج دهستی لی دوورخسته وه و به هاواره وه گه رایه وه پاشه وه. ئە گریا و ئەینالاند. ئاده میش په نجه سووتاهه کانی حهوا ی خسته ناو دهستی خۆیه وه و به دل پی سووتان و به زه یی پی هاتنه وه یه کی ته واوه وه دهستی به سه را ئە هینا. پاشان به هیتاشی و نه رمیه که وه نوشتایه وه و پر به دهم په نجه سووتاهه کانی حهوا ی ماچ کرد... دوور نییه ئە مه یه که م ماچ بوو بی که له سه ر زه ویدا روویدای!... له گه ل ئە وه یشا ئادهم و حهوا له ناگره که خۆیان دوور نه خسته وه... چونکه هه ستیان ئە کرد به گهرمییه ک ئەهاته ناو ئەندامه کانی له شیان ه وه. ئاده میش له شه و دا هه سستی به وه کردبوو که ناگره که هیزی رووناک کردنه وه ی تیا به. له بهر

ئەو دەستی کرد بەبیرکردنەو لەو هی که هەندی لەو لقه دارە هەلگیرساوانە بگۆزیتەو بە ناو ئەشکەوتەکی خۆیان، تا لە شەو ساردەکاندا خۆیان پێ گەرم بکەنەو، هەرەها لە شەو تاریکەکانیشدا ئەشکەوتەکیانی پێ رووناک بکەنەو. لە گەڵ ئەویشدا پەیی بەو برد که بۆ ئەمەیی کەلک لەو ناگرە وەرگری، پێویستە ناگای لێ بێ نەکوژیتەو. ئادەم هەر سەیری ناگرەکی ئەکرد و بیری ئەکردەو لەو هۆیەیی که ئەو مەبەسەیی بۆ پێک بەیتنی. لە پڕ داردەستەکی خۆی هاتە بەرچاو، که هیشتا بەدەستییەو بوو. ئیتر بەهۆی ئەو داردەستەو توانی هەندی لقه داری ناگر تیبەربوو، هەلگری و بەفرکان بیانگەیینتە ناو ئەشکەوتەکی. بۆیەکا بەفرکان ئەبیردەو ناو ئەشکەوتەکی، تا نەکوژیتەو. لە یەکەم هەلمەتیا سەرنەگەوت. چونکە پێش ئەمەیی بگاتە ناو ئەشکەوتەکی، ناگری لقه دارەکان کوژایەو. ئەمجارەیش چوووەو بۆ ناگرهینان، هەمیسان ناگرەکی کوژایەو. یەک لەسەر یەک تا دە جار ئەو کارەیی خۆی دووبارە کردەو، هەر سەری نەگرت. بەسەزمانە ئەو هی نەئەزانی که سەرکەوتن پەنگە لە سەرنەگەوتنەو پەیدا بێ...

ئەو نەدی پێ نەچوو راستیی ئەم قەسەیی بۆ دەرکەوت. چونکە لەتاو هەناسەساردیی و پەنجەرۆیی خۆی که نەیتوانی ئەو ناگرە بگەیینتە ناو ئەشکەوتەکی داردەستەکی خۆی فریادایە ناو پێخەفەکی حەواو، که ئەو بوو لەو پێش خۆی لە چیلکە و گەلا دارە و شەکان بۆی دروست کردبوو. خۆیشی لەتاو ئیشی گیانی، بەهەناسەساردییەکی، بەدلیکی شکاووە، لە پەنایەکی ئەشکەوتەکی پالی لێ دایەو. بەلام سەر داردەستەکی ئادەم ناگری گرتبوو. هۆی ئەویش ئەو بوو لقی دارە گرتی بەربووەکانی پێ هەلگرتبوو بۆ ناو ئەشکەوتەکی. زۆری پێ نەچوو، ئادەم، هەستی پێ کرد دوکەل لە پێخەفەکی حەوا بەرز ئەبیتەو.

بەلام هیشتا گری نەگرتبوو، نەسووتابوو، بەتەواو تەتی. لەو کاتەیشدا حەوا هاتە ژوورەو که چاوی کەوت بە پێخەفەکی خۆی ئەسووتی، هاواری کرد و قیژاندی، گوتی: (ئای... ئەو پێخەفەکی مە ئەسووتی!)... بەلام ئادەم بەو دلی کەوتە خۆشبیەو ئەو نەدی نەما بوو لە خۆشیانا گەشکە دار بێ... چونکە پەیی بەو برد، که ئەو خۆیەیی سزای داو، بەرەللایان ناکات لەناو بچن، چونکە ئەم شاھکارەیی بۆ داھینان شاھکاری ناگر!... ئیتر مەرۆف هیچی لەسەر نییە بیکات، ئەو نەبێ، که ئەو گرە ناگرانە بیاریزی و نەهیتلی بکوژیتەو بۆ گەیشتن بەم مەبەسەیش، هەر ئەو نەدی بەسە که جاروباریک هەندی چیلکە کو بکاتەو! ئادەم سەرلەنوێ پێخەفەکی تری بۆ حەوا دروست کردەو. پاشان لە

ئەشکەوتەکی چوو دەرەو بۆ ئەمەیی خۆرشتیک بۆ خۆیان پەیدا بکات. لە پێگادا چاوی بەگەلیک لاشەیی گیانلەبەران کەوت، که گێژەلوکە که لەناوی بردبوون... لە بن درەختییکی سووتاوا، فیله گێژەییەکی سووتاوی دیی، پارچەییەکی لێ کردەو و خواردی تەماشای کرد جیاوازییەکی زۆر هەبە لە ناو ئەو گۆشتە برژاو و ئەو گۆشتە کالەدا، که تا ئەوسا خۆی و حەوا ئەیانخوارد چیشکەیی هەردوو جۆرە گۆشتەکی بەلاو زۆر جیاواز بوو ئادەم لەمە سەری زۆر سوورما بەملاو بەولای خۆیدا ئاوری دایەو، بۆ ئەمەیی فریشتەبەک، یاخود خوا خۆی بیینی، (*) تا سوپاسی خۆی و هەستی پێ کردنی خۆی بەکردەو جوانەکانی خوایی، بۆ خوا دەربری بەلام خوا لەمە مەبەستیکی ژیرانەیی خۆی هەبوو چونکە لەو پڕژەو که مەرۆفی لە بەهەشت دەرکرد، ویستی مەرۆفەکی تێ بگەیتنی که لەسەر زەویدا تەنیا بە لەبەر ئەو پێویستە خۆ بەخۆی خۆی بۆ گیروگرفت و تەنگو چەلمەکانی خۆی چارە بدۆزیتەو دواي ئەویش نابێ بەهیچ کلۆچیک بۆ کزی و بێ چارەیی، یاخود بۆ پەنجەرۆیی و هەناسە ساردیی خۆی بەدەستەو.

جا ئەگەر ژیان پێویستی بەهەندی پشتیوانی کردنی خوا بوو بام بکری بەلام لە دوورەو ئەبێ تا پیشی بکری ئەو یارمەتی دان و پشتیوانی کردنی بەدزییەو بێ! ئەمەیش، هەر، تا ئەو نەدی ئەکری، که پیاو فیتر ئەبێ چۆن پشت بەخۆی بەستی و کاروباری خۆی بەدەستی خۆی هەلبسووتی!

ئادەم که دەمەو ئیواری هاتەو ئەشکەوتەکی خۆی، پارچە گۆشتیک برژاوی پێشکەش حەوا کرد حەوایش که چیشکەیی گۆشتەکی کرد زۆری لا خۆش بوو. ئیتر لەو کاتەو فیتری ئەو بوو که بەهۆی ناگرەو گۆشتی ئەو گیانلەبەرانە بیری پێ کرد ئادەم راوی ئەکرد!

پڕژ لەسەر پڕژ تێ ئەپەری مەرۆفی یەکەمیش، (۱) هەموو پڕژەلاتنیکی لەسەر تەختە بەردیک لە نزیک ئەشکەوتەکی یەو تۆمار ئەکرد هەرچەندە خۆرشت دۆزینەو ئەرکیکی زۆری خستبوو سەرشارنی ئادەم، که بەهۆی ئەو یە جگار کەوتبوو خەموو پەژارەو،

(*) بە پێی ئایینی ئیسلام بیینی خوا لە توانادانیە بەلام بیینی کردەو خوایی، لە توانا دایە. (وەرگێر)

(۱) مەبەستی یەکەم مەرۆفی سەر رووی زەوی (الانسان الأول)ە.

چونکه ژيان و گوزهرانی خۆی و ژنه که ی له سهر ئه وه به ندبوو، به لام جار به جارێک جوړه دلته نگیسه کی تووش ئه بوو، ههر چه ندیکه ئه کرد نهی ئه زانی له چیه وه پهیدا ئه بی!... ههستی به خۆی ئه کرد، به دل ئه یه وی ئه م کچه پچکوله یه بگریته باوهشی هه وایش تا ئه وکاته، ههر بریتی بوو له دۆستیک، له هاوړتیه ک، بۆ ئه وه په یه وندی ناوه ندیان ههر ئه ونده بوو که له گه لیا ئه گه را به سهر زه ویدا... به لام ئه و گه شته، نه مه به ستیکه تیا بوو، نه ئا مانجیکه شی هه بوو!... ئاده م ههر ئه ونده سهری سنگ و مه مکه که ی هه وای ئه کرد که به جوانی و ریک و پیکیه کی ته و او وه هه ملیبون، یا خود سهری سمته خروپه تورت و تونده که ی ئه کرد که له شولاری رازاندبو وه، ئاره زووی سهر سهر له دلیا ئه بزوا به وه ته زووی به جگار سهر به له شیا ئه هات، خوینی گه رموگور به ناو ده ماره کانی به ته ووژم ئه هات!...

به لام هه چه ندی ئه کرد نهی ئه ویرا له و گۆرانه بدوی که به سهر یا ئه هات، له و پشویه بدوی که که وتبو وه دل به وه و شه وانی پی رۆژ ئه کرده وه، بی ئه مه ی به یلی خه ویک بچیتته چاویه وه!...

له گه ل ئه وه ی شدا که په بدل ههستی به وه ئه کرد، که ئه گه ر بیتو بچیتته سهر جینگای هه و او له ته نشتیه وه پال بکه وی، زۆر دلخۆش و کامه ران ئه بی، به لام به ره بهستی خۆی زۆر ئه کرد له و کرده ویه!.

یه که م مانگی به خته باران (مایس) له سهر زه ویدا دا هات. گیان له به ره کان تووشی شیت و ویتی درنده ییه ک بوون!... ئاده م و هه وایش، هه موو رۆژتیک، جووته گیانله بهر و په له وه ره کانیان ئه دی، ههر نیره یه گیان به مییه که ی خۆیه وه نوو سا بوو!... هه چه نده هیشتا له و رازه تی نه گه یشتبوون، که بۆچ ئه و نیرومیتیا نه خۆیان به یه کتره وه ئه نووسین، یا خود بۆچ ئه بن به یه ک له ش، به لام هه چه ند ئه و کرده ویه یان چاوی ئه که وت، ده مو دست روویان لی و ره ئه گپرا ههر وه ک جوړه شهرمیکه شاراهه بیانگری له و کرده وانه وا بوو!...

به لام شه وه کان له ژیر په رده ی تاریکی خۆیاندا، زۆر له م جوړه کرده وه سامناکانه ی بۆ شار دبوونه وه!...

به شه وه هه رگوتیان له زیره زی و، لووره لوور و وه رین بوو... دهنگی ئه و گیان له به رانه گوتیکه ی پر کردبوون... ئه و دهنگانه بریتی بوون له ده رپینی ئاره زوویه کی کلپه دار که له ناوی خوینی ئه و گیانله به رانه دا گری سهندبو هه موویشیان ههر ئه م بانگه سهره یان ئه دا

به گوتیکه ی مرۆڤدا: بانگی خۆشه و یستی و دلداریی!... ئه و بانگه ی که ههستی جیهانی ئه پاراست له گه ل گه وره بوون و گه شه کردنیا!...

ئاده م و هه وایش، به ته و او ته ی بۆیان ده رکه وت، که ئه و گیانله به رانه، له توانایاندا نیه به رگه ی ئه و بانگه چا و به ست که ره بگرن!... کاتی که ئه و ئاره زووه شیتانه یه دل دی داگیر ئه کردن، قژیان بۆ ئه بو وه، چاویان بریسکه ی لیوه ئه هات، دانه کانیان له یه کیان ئه دا... ته نانه ت گیانله به ره هه ره شیرین و له سه رخ کانیان، که ئه و ئاره زووه ده سه لاتی لی ئه سه ندن، وه ک درنده یان لی ئه هات و ئه گۆرران به شتیه یه کی تر، که زۆر سامناک بوو!... پی او و ژنه که، چاویان ئه پریه ئه و شه رو شوړ و جهنگه سه ختانه ی که له به رده میاندا ئه کران و له پاش تا ویکیش ئا گره کانیان ئه کوژانه وه... که سه رنجیان ئه دا، نیرینه ی گیانله به ره کانیان، هه مووده م به سه رکه و تووی، له جهنگه کانیان ئه بوونه وه، که چی مییه کانیان له ژیر نیره کانیاندا ئه پلیشانه وه!...

جا ههر ئه و ئه نجامه دامه زراوه نه گۆرراوه بوو که هه موو جارێک رووی ئه دا، بوو بووه به ره له ستیک له ناوه ند ئه وان و ئه و تیکوژانه دا بۆ گه یشتن به و خۆشیه درنده یه ی که وا درئه که وت گیانله به ره کان هه موویان خۆیان بۆ ئه کوتا!...

تا ئه هات شه وه کان گه رمتر ئه بوون، بۆن خۆشیه گوله کانیان له ناودا زۆر تر بلا و ئه بو وه!... ئیوا ره یه کیان، هه و اراکشایه سهر چیمه نه پر له ئا ورنگه کان، به سه ریا هاتبوو ئه گریا... ئاده میس لی نریک بو وه وه... به هیواشی ده می بۆ هینا و خه ریک بوو باوه شی پیا بکات... به لام هه و، به نه رمیه که وه دهستی نا به سنگیه وه و له خۆی دوور خستنه وه ئنجا پیی گوت: (مه که... تکا ئه که م!...)

ئاده میس هه ستایه سه ری و سه ری خۆی هه لگرت و رۆیی، پاشان له داخانا خۆی خسته جوگه یه که وه بۆ ئه مه ی به ساردیی ئاوه که گری شارراهی ناو له شی بکوژیتینه وه!... له و شه وه دا، ئاده م له بهر ده رگای ئه شکه وته که دا نوست... که چی هه و له ده ره وه مایه وه، خه ونه چوه چاوی!... له نا کاو ساز و ئا وازه شه و ییه گه وره که دهستی پی کرد!... ئا هوناله و هاوار و قیژه ی گیانله به ران و په له وه ران له هه موو لایه که وه ئه گه یشته گوتیکه کانی هه و ئه و دهنگانه به ناخی دل ئه ئا فره ته که دا چوونه خواره وه، کاریان لی کرد خوینی گه رموگوربان له ناو ده ماره کانیان و روژاند ههستی کرد به شتیکه گران که وتوته سه رشانه کانی ته زوویه کی به هیز به ناو له شیا تپه ری، ههر له ته و قه سه ره وه هه تا که له موستی پی،

هاته له‌رزین... هەر له‌خۆبه‌وه ده‌ستی برد بۆ چیمه‌نه‌که و چنگی لێ گیرکرد هه‌لی پچورکان و پارچه پارچه‌ی کرد!... ئه‌وه‌نده تینووی بوو بوو، لێوه‌کانی گریان تیبهر بووبوو، سوور هه‌لگه‌رابوون... مەمکه ره‌فه‌کانیشی ژانیان ئه‌کرد تا ئه‌هات قاووقیژ و بانگ کردنی گیان له‌به‌ره‌کانیش بۆ یه‌کتی، به‌مه‌به‌سی جووت بوون، له‌ تاو ئیشی له‌شیان له‌ کاتی جووت بووندا، ئه‌هاتنه به‌رگوتی حه‌وا و کاریان له‌ هه‌ست و تاسه و ئاره‌زووانی دلی ئه‌کرد... حه‌وا هه‌ست و هۆشی له‌ ئاژاوه‌دا بوو... وه‌ک گێژه‌ لۆکه‌یه‌کی سه‌خت و ناهه‌موار لیتی دا، ئاوا په‌شۆکا بوو!... حه‌وا یه‌سه‌زمان له‌ په‌و روو که‌وت به‌سه‌ر ده‌مدا و گریان و گوتی: (خوای گه‌وره... بگه‌رئ و یارمه‌تیم بده... چونکه له‌مه زۆرتر به‌رگه ناگرم!...)

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا، زۆری پێ نه‌چوو، حه‌وا هه‌ستایه سه‌رپێ و به‌گرانییه‌که‌وه هیتاش هیتاش رۆیشت بۆ لای ده‌می ئه‌شکه‌وته که گه‌یشته ئه‌وئ سه‌یریکێ ئاده‌می کرد... ئاده‌میش خه‌وی به‌وه‌هه‌شته‌وه ئه‌دی که لیتی ده‌رکرا بوو... ئه‌و میوه و به‌ری دارانه‌یشی ئه‌دی له‌ خه‌وه‌که‌یا که بێ گومان له‌و گۆشانه چاک تر بوون که خۆی و حه‌وا پێیان ئه‌ژیان حه‌وایش تاوێک لیتی ورد بووه‌وه پاشان ورته ورتیکێ کرد و گوتی: (وادیاره نوستووه!...)

ئه‌و قسه‌یه‌ی حه‌وا کردی، به‌ته‌وسه‌وه‌بوو، جوژه ریسواکردنی‌کیشی تیکه‌ل بووبوو به‌رامبه‌ر ئاده‌م!...

به‌لام ئاده‌م، له‌نیوه‌شه‌ودا خه‌به‌ری بووه‌وه هه‌ستی به‌جوژه دلتنه‌نگییه‌کی سه‌یر ئه‌کرد هه‌ستی به‌گر و تاوێکی زۆر ئه‌کرد له‌ ناو له‌شیا... هه‌ستی به‌جوژه سه‌ر چلییه‌ک ئه‌کرد که له‌ ده‌روون و روژان و دل داخوریانی ئه‌کرد!... هه‌ستی به‌پێوستییه‌کی گیان له‌به‌رانه ئه‌کرد بۆ دامرکانده‌وه‌ی ئاره‌زوویه‌کی بێ ئامان که له‌ ناو خوینی ده‌ماره‌کانیا ئه‌بزوته‌وه و سه‌ربزێویی ئه‌کرد... ئاره‌زووه‌که بووبوو هین و هه‌ره‌تیکێ وا که هەر بۆ هه‌لیک ئه‌گه‌را به‌ته‌قی و به‌ره‌للاییت!...

ئاده‌م سه‌یریکێ حه‌وا کرد، که هیتاشا خه‌وی لێ نه‌که‌وتبوو... حه‌وا به‌دانیشتنه‌وه سه‌یری ئاسمانی ئه‌کرد، له‌ چاوه‌کانیا دیار بوو: هۆشی بلاو بوو، ترس و له‌رزیک نیشته‌بووه دلێه‌وه... به‌لام له‌م دانیشتنه‌یا زۆر له‌و هاو‌ده‌مه جیا‌وازیو که خوا له‌ په‌راسووی ئاده‌م دروستی کردبوو!... حه‌وا به‌لای ئاده‌مه‌وه، ئافره‌تیکێ ناسک و ناوازه بوو، هه‌لی ئه‌گرت هه‌موو کاریکی بۆ بکات، تا په‌سه‌ندکردنی جوانی و شیرینی ئه‌و خۆشه‌ویستی خۆشی

به‌رامبه‌ری ئه‌و بنوین... ته‌نانه‌ت هه‌لیشی ئه‌گرت، که خۆی به‌او پێتته لای و به‌تیکه‌ل بوون به‌وه‌وه خۆی کامه‌ران بکات!... له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا، هەر چه‌ندیکی کرد، نه‌یوترا ئه‌وه بکات!...

ئاده‌م له‌وه ئه‌ترسا، کرده‌وه‌یه‌کی پچوکی نه‌شیای لێ رووبدات و کاره دلداریه‌که‌ی لێ تیک بدات!...

ته‌نانه‌ت له‌وه‌یش ئه‌ترسا که چاوه‌بیرته چاوه‌کانی حه‌وا، نه‌وه‌ک دلی گه‌رد بگرئ!... شه‌وه‌که‌ی خۆش و رازاوه بوو بایه‌که‌ی پرپووبوو له‌ ده‌نگی ئاه و ناله‌ی گیانه‌به‌ر و په‌له‌وه‌ره‌کان، که خه‌ریکی جووت گرتن بوون بۆنی خۆشی گوله‌کانیش که یه‌جگار زۆر و په‌نگا و په‌نگ بوون و له‌ ژماره نه‌هاتن، ئه‌و ناوه‌یان داگیرکرد بوو که ئه‌شکه‌وته‌که‌یانی لێ بوو... ئه‌وه‌نده هه‌بوو له‌وکاته‌دا کاره‌ساتیکێ سه‌یرو جیا‌واز له‌ ناوجه‌رگی سروشتدا رووی ئه‌دا... ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو گوله‌کان گه‌لاکانیان ده‌ستیان کردبوو به‌وه‌رین،^(١) که چی هیتاشا به‌هار له‌و شوینه‌دا ما‌بوو که پیا‌وه‌که و ئافره‌ته‌که تیا ئه‌ژیان!... سروشت و رووژا‌بوو له‌م دوو که‌سه، که لیتی هه‌لگه‌رابوونه‌وه و یاسا‌کانیان ئه‌شکاند و به‌گوتیان نه‌ ئه‌کرد که ئاگر به‌ر بده‌نه چرای په‌یدا‌بوون و مانی مرۆقا‌یه‌تی!...

ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌یشدا که ئاده‌م و حه‌وا هه‌ستیان به‌خۆیان ئه‌کرد، خه‌ریکن زوو به‌زوو خۆیان بدن به‌ده‌ست سروشته‌وه، چونکه پرستیان برابوو، پێیان نه‌ئه‌کرا له‌وه به‌ولاره به‌رگه‌ی ئاره‌زووی خۆیان بگرن... ته‌نانه‌ت له‌و کاته میژوویه‌شدا که هه‌رگیز له‌ بیر مرۆقا‌یه‌تی ناچیتته‌وه، ئاده‌م هه‌ستی وا ئه‌کرد که خه‌ریکه که‌تیکێ کوشتن له‌ ده‌ستی بوه‌شیتته‌وه... یاخود خه‌ریکه سکی ئافره‌ته‌که‌ی هاو‌رپیی خۆی هه‌ل بدرئ!... به‌لام پێ ئه‌مه‌ی ئاده‌م گوریز بکات و به‌یه‌جگاری پاشگه‌ز بیسته‌وه له‌ بریاره‌که‌ی خۆی، حه‌وا خۆی گه‌یاندئ!... ئاده‌م زۆر ئه‌ترسا له‌وه‌ی که شاره‌زای نه‌بوو، که‌لیتی شار‌رابوو و... له‌به‌ره‌وه خه‌ریک بوو په‌شیمان بیسته‌وه و پاشه و پاش بگه‌رپته‌وه دا‌وه... به‌لام حه‌وا خۆی گه‌یاند ئه‌و... گورج و گۆلانه تیزی کرده سه‌ر به‌جی هیتانی ئاره‌زووه‌که‌ی دلی خۆی، دلی هه‌ردووکیان!... به‌ده‌نگیکێ کزی له‌رزۆکه‌وه، ورته ورتیکێ کرد و پیتی گوت: (ده‌ی ده‌ست پێ بکه، خۆشه‌ویسته‌که‌م!... خه‌ریک به، بیکه... ئه‌گه‌ر هه‌ندئ ئازاریشم پێ بکات ده‌ربه‌ست نایه‌م!...)

(١) راستتر: ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو په‌ره‌ی گوله‌کان ده‌ستیان...

له راستیدا، حهوا، نازاری زۆر پێ گه‌یشت... ئیش و نازاره‌که‌ی حهوا نه‌وه‌نده زۆر بوو، هاواری کرد و قیژاندى، دهنگ و هاواره‌که‌ی شى نه‌وه‌نده زل بوو، له‌ناو نه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌نگى دایه‌وه... به‌لام ئاده‌م گوتى نه‌دایه هاوارو فه‌ربادى ژنه‌که‌ی... هه‌روه‌ک گوتیشى له‌و هاواره‌ نه‌بووبى خۆى وانواند... نه‌و کاته‌ بو‌ نه‌و زۆر گرنگ بوو... گه‌یشتبووه‌ نه‌و په‌رى خوشى، گه‌یشتبووه‌ نه‌و په‌رى خوتوکه‌ی له‌ش و کامه‌رانى ده‌روونى!... گه‌یشتبووه‌ پۆپه‌ی هه‌ره‌ به‌رزى سه‌رکه‌وته‌که‌ی!...

کاتى که‌ پیاوه‌که‌ له‌ ئافه‌ره‌ته‌که‌ جیا‌بووه‌وه، حهوا هه‌ستى پێ کرد ناو له‌شى بریندار بووه!... له‌ دلێ خۆیدا نه‌یگوت:

(له‌ پیناو ئه‌م شته‌ پچکۆله‌به‌دا بوو که‌ سه‌روشت واى لى هاتبوو، بووبوه‌ نه‌یچیرتکى خوتوکه‌ و ته‌زووبه‌کى شیتانه؟!...)

ئه‌ی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوو که‌ گیانله‌به‌ره‌ میتچکه‌کان بانگى گیانله‌به‌ره‌ نه‌یسه‌کانى خۆیان کرد به‌هاوار و فه‌رباده‌وه؟!...

ئه‌ی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوو که‌ شه‌وگار په‌ریو له‌ ده‌نگى هاوار و قیژژه‌ی ئاره‌زوو و ته‌زوو و تاسه‌ی گه‌شکه‌دارى؟!..)

ئاده‌م هه‌ستى پێ کرد، چى به‌دلێ ژنه‌که‌یدا دى، لى نزیك بووه‌وه و به‌ده‌روونىکى په‌ر خوشى و کامه‌رانىیه‌وه‌ چرپاندى به‌گوتیدا، گوتى:

(حهوا، خۆژگه‌ ته‌زانى چه‌ند دل‌م خۆش بووه‌ و هه‌ست به‌کامه‌رانى ئه‌که‌م؟!...)

- خۆشه‌ویسته‌که‌م، منیش دل‌خۆشێ تۆم ئه‌وى!...

- ئه‌ی تۆ وانیت؟!... تۆیش وه‌ک من هه‌ست به‌کامه‌رانى ناکه‌یت؟

- ئۆه... من؟!... که‌ تۆ دل‌خۆش بیت، منیش دل‌م خۆش ئه‌بێ، خۆشه‌ویستم!...

ئاده‌میش به‌سه‌ر سوپمانیکه‌وه‌ سه‌یرتکى حه‌واى کرد ئنجا لى پرسى:

(ئه‌ی تۆیش هه‌ست به‌کامه‌رانى ناکه‌یت، خۆشه‌ویسته‌که‌م؟)

- به‌لێ خۆشه‌ویستم!...

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا ئاده‌م هه‌ستى پێ کرد، هه‌رچه‌ند کامه‌رانىیه‌که‌ی خۆى گه‌یشتووه‌ته‌ نه‌ندازه‌ى خۆى به‌لام کامه‌رانى حه‌وا نه‌گه‌یشتووه‌ته‌ نه‌ندازه‌ى خۆى!... له‌ شه‌رما ده‌موچاوى خۆى خسته‌ ناو مستى خۆیه‌وه‌ ئه‌مه‌یش یه‌که‌م جاربوو له‌سه‌ر زه‌ویدا، که‌ پیاو هه‌ست به‌نه‌نگى و سووکى کردوه‌ى خۆى بکات!...

له‌ پاش ئه‌مه‌ى ئاده‌م، بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژيانیا، چووه‌ باخه‌لێ حه‌واوه‌ هه‌موو خه‌مىکى نه‌وه‌بوو که‌ ژنه‌که‌ى خۆى هاوبه‌ش بکات له‌ کامه‌رانى خۆیدا نه‌یتوانى له‌ هه‌موو کاتىکا ئاره‌زووى خۆى بشکینى: له‌ به‌یانیا‌ندا بوايه، یان له‌ ئیواراندا، یاخود به‌رۆژ به‌لام به‌و هه‌موو لنگ بازيان‌ه‌یشه‌وه‌ که‌ ئاده‌م له‌گه‌ل‌یا ئه‌یکرد، حه‌وا هه‌روه‌ک خۆى ماوه، خۆشى پێ نه‌ه‌گه‌یشت له‌ کاتى لنگ بازييه‌که‌یاندا. حه‌وا، هه‌موو ده‌م ئه‌گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ى که‌ هه‌ست به‌خۆى بکات، خه‌ریکه‌... ئه‌ویش خۆش‌ییه‌کى پێ بکات، به‌لام له‌ په‌ر مه‌رده‌که‌ى رى پێ ئه‌بێ، نه‌ی ئه‌ه‌یشت حه‌وا خۆش‌ییه‌که‌ى پێ بکات، گورج تینوتى خۆى ئه‌شکاند، ئیتر حه‌وا‌یش ئه‌وه‌له‌ى له‌ ده‌ست ئه‌چوو!... حه‌وا وه‌ک ئه‌وه‌ نه‌بوو!... ئاده‌م پیاوتکى خوپه‌رست بوو!... ئه‌ویش له‌وه‌دا وه‌ک هه‌موو پیاوتک بوو که‌له‌وه‌ دوا لى که‌وته‌وه‌ هه‌رچه‌ندىکى کرد ئه‌وخۆشى هه‌ردوولایه‌ په‌یدانه‌بوو له‌ ناوه‌ند خۆى و حه‌وادا... چاوه‌روانى هاتنه‌دیی ئه‌و ئاواته‌ى زۆر کرد... به‌لام به‌هه‌یج ئه‌نجام‌یک نه‌گه‌یشت... دواى بىرى هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ى، که‌ ئه‌بێ پیاوان، یه‌جگار زوو خوتوکه‌ى خۆش‌ییان پێ بکات له‌ کاتى لنگ بازيیدا، بۆیه‌کا ئه‌و خۆش‌ییه‌ ته‌واوه‌ هه‌ر به‌وان ئه‌گات!... به‌لام حه‌وا، له‌ پاش لنگ بازييه‌که‌ى یه‌که‌م، هه‌رچه‌ند لنگ بازيى بکرايه‌ له‌گه‌ل ئاماده‌مدا نازارى پێ نه‌ه‌گه‌یشت... به‌لام په‌ی به‌وه‌برد، که‌ ئه‌وه‌ زۆردارىیه‌کى زۆر گه‌وره‌ى تبايه، که‌ کارىک به‌یارمه‌تیبى دووکه‌س نه‌بێ، پێک نه‌بێ، که‌چى خۆش‌ییه‌که‌، هه‌ر ته‌نیا، به‌یه‌ک‌کیان بکات، به‌وى تریان نه‌گات!...

جا به‌هۆى ئه‌وه‌هه‌ست کردن به‌که‌مو کوورپیه‌وه‌ که‌ پى گه‌یشت، ده‌ستى کرد به‌لیکۆلینه‌وه‌ له‌ باهت پازى ئه‌م کاره‌وه، له‌ ناو جیهانى گیانله‌به‌راندا.

به‌م ره‌نگه‌، حه‌وا، هه‌موو رۆژتیک ئه‌چوو ده‌ره‌وه‌ بۆ ناو جه‌نگه‌لستانه‌که‌، بۆ ئه‌مه‌ى له‌ ناو لقووبۆى دره‌خته‌کان و چیمه‌نه‌کاندا، شتیکى وا بدۆزیته‌وه‌، که‌ رتگای بۆ رو‌شن بکاته‌وه‌.

رۆژتیکیان حه‌وا چاوى به‌شاهکارىکى تازه‌که‌وت، که‌ له‌به‌رده‌مى خۆیدا روویدا... ئه‌وشاهکاره‌یش، شاهکارى (له‌ داىک بوون) بوو!... حه‌وا که‌وت به‌ بچوووه‌ چۆله‌که‌یه‌کى بى په‌ر، له‌ ناو به‌ردىکى سپیه‌وه‌ ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ بچوووه‌ چۆله‌که‌که‌ ده‌ستى کرد به‌ده‌ندووک لیدانى به‌رده‌سپیه‌که‌ له‌ ناوه‌وه‌، تا رتگای ته‌واوى بۆ خۆى کرده‌وه‌ و لىشى هاته‌ ده‌ره‌وه‌ پاشان په‌ناى برده‌ به‌ره‌نانه‌یه‌کى پچوووک که‌ په‌له‌وه‌رىکى گه‌وره‌ پارێزگارى ئه‌کرد...

حه‌وا هه‌ستى کرد به‌ترس و له‌رز و خه‌مو خه‌فه‌تیک دلێ ئه‌گوشى، چونکه‌ چاوى که‌وت

به و هیلانه یه که پریو له بیچوه چۆله که ی تازه له دایک بوو، ئەملا و ئەولای هیلانه که ییش له و پارچه بهرده سپییانه ی لی که وتبوو!... له دلێ خۆیدا ئە یگوت تۆ بلتییی رۆژتیک له رۆژان له هیلکه یه کی له مه گه ورتوه که سیک بیته دهره وه که له خۆی و له ئاده م بکات، تا ههردووکیان بیکه ن به هاوده می خۆیان؟!... بیگومان ئە گه ر شتی و ا رپوودات، زۆری پێ خۆش ئە بێ، به رپووی خۆشیش هه وه پیتشوازیی ئە کات، چاک و چلۆنییه کی گه رمو گورپیشی له گه لدا ئە کات!...

ئێواره ی ئە و رۆژه، ئاده م زوو له گه شته که ی خۆی هاته وه که رویشکیکی سک پری بۆ ههوا هاویشت، که ئە و به ئە رکیتکی زۆره وه بۆی راو کرابوو، رۆژی دوایی، که ئاده م چوه دهره وه بۆ راووشکار، ههوا دهستی کرد به پارچه پارچه کردنی گوشتی که رویشکه که بۆ ئە مه ی به ره به ر بیبرژینێ به لام که سه که ی هه لدرپی و سه رنجی له ناو سه که ی دا، دهستی خۆی کیشایه وه له فرمان، واقی و رما!... چونکه له هه ناوی که رویشکه که دا، گه لیک گیانله به ری پچووک پچووک دیی، هه موویان چاویان نووقاند بوو.

هه ره که ییشیان به په تیکی گوشتین به دایکه که یانه وه نووسابوون... ئە و گیان له به رانه، له کاتیکا مردبوون که دایکه که یان مردبوو!...

ئێتر له وه به و لاوه نزیکي که رویشکه که نه که وته وه چونکه په یی به وه برد که ئە و رازی لێی شارابووه وه و تیی نه ئە گه یشت جارێکی تریش هاته وه به رده می.

ههوا هه ر له خۆیه وه، دهستی کرد به دهست هینان به سه ر سکی خۆیدا، په نجه ی نا به هه موولایه کی سکیا به لام ههستی به هه یچ ئیشیک نه کرد...

هه ر له وساکه وه دهستی کرد به بېرکردنه وه له وه ی که ئە و گیانله به ره پچووکانه ی که له ناو سه که پریوه که ی خۆی دان ئە بێ چۆن و له چه ریگایه که وه بیته دهره وه و رزگاریان بێ، تا بۆ خۆیان بژین له جیهاندا!؟

به لام هه رچه ندیک بیری له وه کرده وه، هه یچی بۆ دهرنه که وت رپی ئاگاداریی و شاره زای بۆ رۆشن نه بووه که ئێواره داها ت و ئاده م گه راپه وه ئە شکه وته که، ههوا کیشی کرد له گه ل خۆیدا و بردی هه سه ر ئە و جیگایه ی که که رویشکه که ی لی فری دابوو ئنجا پیتی گوت:

(ته ماشاکه!)... به لام ئاده م هه ر ئە م دوو وشه یه ی پێ گوت: (شتتیکي سه یه!)... ههوا ییش به و وشانه دلێ ئاوی نه خوارده وه!...

پاشان هاوین هاته پیتشه وه... گه رمایه کی بێ ئامانی پتوه بوو، پیاوی ئە پرووکاند... ته نانه ت ئە و جوگه لانه ییش وشک بوون، که ئاویان لی ئە خوارده وه... ئە و گژوگیان هه ییش سووتان که جاروبار په نایان بۆ ئە بردن و ئە یان خواردن بۆ ئە مه ی له برسا نه مرن!... به ری داره کانیش دهستیان کرد به هه لوه رین... به لام ته رپی و تازه بیان تیا نه مابوو، چپشکه ییشیان خۆش نه بوو... بایه کی توندی گه رم و ناخۆشیشی هه ل کرد، هه موو گیانله به ره کانی گیتروویژ کرد و خاوی کردنه وه و به که ساسی هیشتنیه وه جا له ناو ئە و باو گرو تاوه دا، ههوا ههستی کرد به جوژه دلته نگیه کی سه یه ر خه ریکه دلێ داگیر بکات.

له ناکاو، له پر، وای لی ئە هات برشیتته وه... چهند جارێکیش وای لی هات... جار و بارێکیش ئیش و ئازاری سووک ئە هات به ناو سکیا... به رگه ی ئە وه ی پێ ئە گیرا... هه رچه نده ئاده م له م دهرد و نه خۆشییانه ی هه واوه ترسی لی نیشتبوو، ئە ترسا له وه ی بمری، به لام هه رچه نده حه وای بدیایه تۆزه چاک بوونه وه یه ک چاک بۆ ته وه، به هه لی ئە زانی، داوی لی ئە کرد لنگ بازیی له گه لدا بکات!...

له راستیدا ئە بوو تاو وتینی گه رماکه و هه ناسه ساردیه که یان دووری به خستنا یه وه له دلداریی و لنگ بازیی، به لام ئاده م خۆی پێ نه ئە گیرا هه یچ رۆژتیکیش نه بوو به حه وای نه لێ که ئاره زووی لنگ بازیی ئە کات له گه لیا هه موو جارێک به حه وای ئە گوت: (خۆشه ویسته که م... هه ر ته نیا ئە و خۆشیه م بۆ ماوه ته وه له ژباندا!).

که ئە وه ی پێ ئە گوت باوه شیشی پیا ئە کرد و ئە یگوشی به خۆیه وه!... دهستی ئە کرد به لنگ بازیی له گه لیا!...

ئافه رته به سه زمانه که ییش، به و هه موو ئە رک و ئازاره وه که هه یوو، به و هه موو برست برابویه وه که تیا بوو، ناچار ئە بوو، بۆ ئە مه ی دلێ نه شکینێ خۆی ئە دا به دهستی هه وه!... له گه ل ئە مه شا، شه و تکیان، له ئاده م راپه رپی و دهستی کرد به سه رکیشی کردن!... ئە وه ی به جگار پێ ناخۆش بوو، که ئاده م ئە وه نده خۆ په رست بوو، هه یچ گوئی نه ئە دایه ئیش و ئازار و هاواری ئە و... ئە وه ی به جگار پێ ناشیرین بوو، که ئاده م هه ر به دووی به زموره زمی خۆیدا ئە گه ر و، بۆ دامرکاندنه وه ی ئالۆش و خرۆشی خۆی ئە بویست لنگ بازیی له گه لدا بکات!... ههوا ئە وه نده له ئاده م به قین بوو، که ئاده م لپی هاته پیتشه وه کاری لنگ بازیی له گه لدا بکات هیزی دایه خۆی و به هه موو هه یز و هه ره تیکیه وه دهستی نا به سنگیه وه و له خۆی دوورخسته وه... بێجگه له وه قیژاندیشی به سه ریا و پیتی گوت: (پیاوه که!)... تۆ له هه موو درنده کانی تر درنده تری!...)

ئادەمىش دلى شكاو، بەھناسە ساردىيەكەو ھەلسايە سەر پىچ و، بەو شەو ھە تارىكە رىڭگاي گرتە بەر و، رۆيشت، نەي ئەزانى روو بو كويى ئەكات!...

ھەوايش ھەستى كرد بەخۆي: كەنەفت كراو ھەستى برد ھەندى چىلكەي نا بەئاگرەكەو، كە خەرىك بوو بكوژىتتەو ھە پاشان چوو ھە ناو دارستانەكەو ھە بەسەر پوش و پەلاش وشكەكاندا راکشا، ئنجا دەستى كرد بەبىر كەردنەو ھە لەو ھەي كە سەد رۆژى خشت بوو لە ناو دۆزەخىكى بى ئاماندا ئەژيان ئەو ھەندە تىنوويان ئەبوو، گەروويان وشك ئەبوو، گرى ئەدا لە ھەشيان.

برسىتى گرى بەردابوو ھەناويان گەرمائش لەشى ھەردووكيانى پرووكاندبوو لەشى خاو كەردبوونەو، ھەستيان بەماندويتى و شپرزەبى ئەكەرد، كە چى لەگەل ئەم ھەموو دەرد و سەرگەردانىيەيشدا، ئادەم ھەر بەدووى ئارەزوو دامركاندەو ھەي خۆيدا ئەگەرا، كە ھەرگىز تىر خواردنى نىيە لە لنگ بازى!... ھەر گىيانلەبەرىك لەو ناواندا ئەژيا، وازى ھىنا لە لنگ بازى خۆي و دامركايەو ھە بى دەنگ و سەنگ مايەو ھەر ئادەم نەبى پياو ھەكەي مىردى كە وازى لە بەزمورەزمى خۆي ھەر نە ئەھىنا ئەو ھەر لەو ساكەو، كە ئەو خۆشبيەي پىچ گەيشتو ھە وازى لى نەھىناو، ھەموو دەم داواي ئەو لنگ بازىيەي لى ئەكات... بەھىچ شتىك دانامركىت!... ئادەم واى لى ھاتوو، لە پىناو ئەو خۆشبيەدا كە پىي ئەگات، واز لە خواردنىش ئەھىنى!... ھەر ئەو ھەندەيش جارىك لەو خۆشبيەي بى بەش ھىشتەو، كە ھىچ جارىك ئەو خۆشبيە بەخۆي بەھەو نەگەيشتو، ئادەم پشتى تى كرد و، بەرەللاي كرد و، لىيدا رۆيشت ئەمىشى بەم دەرد و نەخۆشبي تايەو، لەم تارىكە شەو ھەدا بەجى ھىشت!... تۆ بلىي ئادەم بگەرىتەو؟!... جا ئەگەر نەگەرىتەو، لە كويى ئەو نەخۆشى و كامەرانىيەي دەست ئەكەوئى كە لە لنگ بازىيەكەي خۆي و ئەودا دەستى ئەكەوت؟!... ئادەم، ھەر وەك پىو ھەي دياربوو، ئەو لنگ بازىيەي بەھۆي مان و ژيانى خۆي داھەنا!... بى گومان، ئەو تا لىي دوور بگەويتەو، خۆي لەو خۆشبيە بى بەش ئەھىلئىتەو!... بەلام... خۆي... ئەي خۆي، ئەبى چى بكات؟!...

ھەوا ئەو ھەي بەبىردا ئەھات كە بمرئ!... مردن؟!... بەلئى مردن!... ئەي مردن لەم ژيانە باشتر نىيە؟!...

بەلام... مردنەكەي چۆن بو پىك دى؟!... ياخود بەواتايەكى تر مرؤف چۆن ئەمرئ؟!... ھەوا پەلەو ھەرى برىندارى دىبوو، ئەكەوتنە خوارو ھە و ئەمردن بەرخبىشى دىبوو بەدەم

گورگەو ھە قەپالىيان لى ئەگرتن و ئەيانخواردن چەند جار تىكىش شەرى و كوشتارى ناو ھەند گىيانلەبەرانى چا و پى كەوتبوو، كە گىيانلەبەرە بەھىزەكانيان، گىيانلەبەرە بى ھىزەكانيان ئەكوشت و ئەيانخواردن... تەنانەت ئەو گىيانلەبەرانەيشى دىبوو، كە بەرگەي گىزەلوو كەيان نەئەگرت و ئەمردن!...

بەلام ھەرگىز ئەو گىيانلەبەرەي چاوپى نەكەوتبوو، كە زىندوويى و لە تاو ئىش و ئازارى لەشى و دەرد و نەخۆشبيى خۆي، خۆي دابى بەسەر زەويدا و چاودروانى مردن بكات، كە بەسستى تووشى بىي!...

بو ئەمەي بمرئ، تۆ بلىي ئەمەندەي بەس بى، كە ھەر لەم جىگەيەدا رابكشى و چاوەكانى خۆي بنووقىنى و ھەموو جوولەو بزوتنەو ھەيەكەيش لە خۆي بەر بەست بكات؟!... لەو كاتەدا كە ھەوا خەرىكى ئەم خەمو پەژارەي بوو، لە پى لە ناو سكىا شتىك بەتوندىي بزوتتەو ھە داى لە ھەناوي، دەم و دەست تىي گەياند كە لە ناو سكىا شتىك ھەيە... شتەكە لە ناكاو بزوتتەو ھە ئەو ئىشەي پى گەياند... ئەو ئىش چاود پىترس و لەرزەكانى خۆي بەرزكردەو بەرە و ئاسمان دەمىشى كەردەو ھاوار بكا و بقىبىتى... بەلام ھاوارەكە نەگەيشتە سەر لىو ھەكانى، لە خۆيەو ھەرد و نەما!... چونكە ھەستى بەئىش و ئازارىكى توند و بەھىز كرد كە لە لى كەوتنى شتەكەي ناو سكىەو ھە پىدا بوو لە دىوارى ھەناوي... ئەو ساكە ھەوا تى گەيشت!...

ئەو تى گەيشت كە گىيانلەبەرىكى پچووك لە ناو سكىايە ئەجوولئىتەو ھە ئىش گىيانلەبەرىكى پچووكە وەك ئەو گىيانلەبەرانە وايە كە رۆژەكە لە ناو سكى كەرويشكە كەيدا دۆزىنەو!... ھەوا لە خۆشياندا ھەر ئەيگوت و ئەيگوتەو (ئۆخەي منالە!... ئۆخەي منالە!...!)... پاشان كەوت بەسەر زەويدا و لە ھۆش خۆي چوو!...

ئەمجارە كە ھەوا چاوي خۆي كەردەو، ئادەمى ھاتە پىش چا و!... بەردىكى خرى گەورەي بەدەستەو گرتبوو زۆرى پى نەچو پىشكەش بەھەواي كەرد... بەلام بەزۆر زەردەخەنەي بەخۆي ئەكەرد بو ھەوا پىي گوت: (ھەوا ھا بگرە ئەمە بو تۆ!...) بەلام ھەوا نەي ئەويست وازو بىبەخشى ھەروەھا نەيشى ئەويست دلخۆشبيە گەورەكەي خۆي بو دەرىخات ئەترسا لەو ھەي تىي نەگات و ئەو ھەندەي ھەلئىش ئەگرئ رىزى لى نەگرئ!...

ئادەم ھەستى پى كرد ھەوا دىندەي لەگەلدا نوواند كە خۆي نەدا بەدەستىيەو، بو ھەكا

بهو جوړه به جیټی هیشتووه و خوئی لئی دوور خستهوه!... بهلام که له ژنهکهی خوئی دوورکهوتوهو زوری پئی نهچوو تئی گه یشت که نهگهر لنگ بازیی خوئییبه که نه بهخشی بهو نافرتههی که لنگ بازیبهکهی لهگهلدا نهکری، نه بیته باریکی گران بهسهریهوه، لئی وهرس نه بی و تاپی بکری خوئیشی لئی رزگار نهکات!... بیجگه لهوه نهگهر بهاتایه حهواهی که نهفت بگردایه تا سهر، لهوانه بوو له حهوا زورتر نازار بچیتئی بهدهست ته نیاییهوه له بهرتهوه زوری پئی نهچوو، نادهم هوشی هاتهوه بهرخوئی هاتهوه سهر پئی راست له ریگادا خوئی کالهکیکی بهرچاو کهوتبوو، کردبوویهوه له برکهکهی و خواردبووی که ته ماشای کردبوو چیشکهی کاله که خوشه و بونهکیششی ههر خوشه کالهکیکی وایشی لهگهل خوئی ههلگرت و بریاریدا بگه ریتهوه لای حهوا و نهو دیاریبهیشی پیشکش بکات.

حهوایش که کاله کهکهی لئی وهرگرت کردی بهدوو کهرتوه دهمودهست دهستی کرد بهخواردنی نجا که له خواردنی بووهوه چوو بهلای نادمهوه، دهستی کرده ملی و باوهشی پیاکرد پاشان سهری خسته سهرشانی و حهساندیهوه.

نجا بهگلگیبهکوه پئی گوت: (بوچ بهجیت هیشتم ههی دل رهق؟!... بوچ لهو شهوه تاریکهدا لیم جیابوویهوه؟!) نادمهیش شانهکانی خوئی راوهششاند و هیچ وهرامی نه دایهوه حهوایش نه مهی بههمل زانی، که کارهساته گورهکهی لئی ناشکرا بکات.

هیزی دایه بهرخوئی و بهچریه پئی گوت: (نادهم... منیش منالیکم نه بی؟!)... نادمهیش بهچاوکی گیت و ویژهوه سهیریکی کرد و پئی گوت: (منالیک... منال؟!) .

- بهلئی مناله... نیمشهوه له سکما جوولایهوه!...

نادمهیش چاوی بریبه نهو شوینهی که نهو شاهکارهی تیا شاررابووهوه پاشان دهستی بو درتیز کرد و بهنرمیبهکوهه پیا مائی نادمه ههرچنده نهی نه زانی فرمانی سهرشانی خوئی چیه بهرامبهر نهو منالهی که له ناو سکی حهوادا نه جوولایهوه بهلام لهوکاتهدا ههستی بهریز گرتتیک نه کرد له دلئی خوئیدا بهرامبهر نهو سکه، که ههر له پهرستنی نه کرد... نادمه نهوهی بو دهرکهوتبوو که هیلکه له لشی پهله وهدهکان دپته دهرهوه هندی می نیگهی^(۱) گیانله بهره کانیسی دیبوو که منالهکانی خوئیان له لشی خوئیان فری نه دایه خواروه بهلام نیرهکانیان لهو باره دا دهستیان نه بوو... بیجگه لهوه نهو مکهینه و بهینه یهش ههروا بهناسانی پیک نایهت!... باشه نهو مناله چوئن دپته دهرهوه؟!... کهی دپته دهرهوه؟ دیسانهوه نادمه،

(۱) یان: میینه.

دهستی بردهوه بو سکهکهی حهوا،^(۱) دهستی لئی نه خست، بهلکو ههست بهجوولیهک بکات له ناویا تا لهوه دلنیای بی که منالی تیا پهیدا بووه... بهلام ههرچه ندیکی کرد نهوهی بو دهرنهکوت نجا له حهواهی پرسی:

- (تو لهوه دلنیایت که منال لهسکتا هه به؟!) .

- ناخ!... تو نهگهر بتزانیایه نهو مکهینه و بهینه یه چه کاریک له دلئی نافرته نهکات، نهو پرسهت نه نه کرد!...

خوشه ویسته کهم، لهوه دلنیایه که نافرته له ههست کردن به منال له سکی خوئیدا، ههرگیز بههله دا ناچی!...

نادمه نهی نه ویست باوهر بهو قسانه بکات... بهلام لهو کاته دا ههره شهیهکی تاییه تی خوئی کهوتوهه بیر که به حهواهی فرموویوو: (به نازارهوه منالت نه بی!...)...

بهلام نهو ههره شهیه ههتا نهو ساکه جیبه جی نه بوویوو، نه دهریارهی حهوا، نه دهریارهی خوئی!...

نادمه له بیرکردنهوهکانی خوئی وازی هینا چونکه حهوا دهنگی ههلبری و گوتی:

- خوشه ویسته کهم! نه مه شتیکی سهیره لیم روئنه دا چونکه من بیزوو به (تووره زهله)^(۲) وه نه کهم... نهو میوه سووره پچکوله یه که له ناو گژو گیاکاندا نه ماندوزیبهوه!...

- خوشه ویسته کهم! خوت نه توانیت بوئی بگه ریته بیدوزیتهوه!

بهلام حهوا شهرمه زاری کرد که پئی گوت: (بی گومان، خوشه ویسته کهم خوت تیی نه گهیت... من نهو میوه یه بو خوم ناوی... بو مناله کهم نهوی... خوشه ویسته کهم تئی گهیشیت؟!)

لهم هه موو میژووی مرؤفایه تیه دا، ژن و پیاویکی وهک نادمه و حهوا نادوزریتتهوه که نهونده خه موو خه فته تیان خواردی به دهست سک بریبه کهوه، تو بلایی نهو ژن و پیاوه، په بیان بهوه بردی که پاشه رژی مرؤفایه تی بهو سکهوه به ندیوو؟!

حهوا نهی نه زانی نهو مناله چهند رژی لهسکیا نه مینیتهوه ههروه ها نهوه یشی نه زانی

(۱) بو سکی حهوا.

(۲) ماموستا بو نهو رووهکهی ناوی بردووه به (تووره زهله) لهو بهری لاپه رده کهوه بهرامبهری نووسیویه: (فراوله) و نیشانهی (؟) ی له دوا داناوه.

چۆن منالەكەى ئەبى، تا ئەھات گەرمایى رۆژ تىنى ئەسەند، وەك گرە ناگرىكى لى ھاتبو
 پىاوى ھەل ئەپرووكاند... ئافرەتەكەيش بەو پىيە، تا ئەھات ئىش و ئازارى زۆر ئەبو
 ئادەمىش رېگايەكى واى دۆزبىو ھەو بۆ ئا و كىشان بۆ ھەوا كە خراب نەبوو مەبەسىشى ئەو
 بوو ھەوا نەكەوئىتە ئەرك و ئازارەو بەھۆى ھات و چۆو بۆ ئەمەى ئا و بخواتەو و
 تىنوتى خۆى بشكىنى... ئادەم كالەككى ھىنا، كونىكى پچكۆلەى تى كرد لەو كونەو
 ھەرچىيەكى لە ئاودا بوو دەرى ھىنايە دەروە پاش ئەو ئەو كالەكەى بەكار ئەھىنا بۆ ئا
 كىشان لە رووبارىكەو كە خەرىك بوو وشك بىى تا ئەو ھىشى بۆ ئەچوو سەر، ئەبوو
 تووشى گەلىك شەر و شوپرى خوئىن بىوایە لەگەل گيانلەبەراند، ئەگىنا ھەندى لەو ئاوى
 پاشماو ھەى دەست نە ئەكەوت.

ھەوايش ھەستى بەو كەرد كە ئادەم بەدەست ئا و ھىنانەو لە چ گىرە و كىشەيەكدايە، لە
 چ تەنگو چەلەمەيەك دايە تى كۆشا، ئادەم دلنیا بكات، كە خۆى لە توانيدا ھەيە بچىتە
 سەر ئاوەكە، ئاوىش بخواتەو و خوئىشى بشوات بەلام ئادەم، نەى ھىشت ئەو بكات
 زۆرى لى كرد خۆى بەھىچەو ماندو نەكات، نەو كە منالەكە لە سكيا ئازارى پى بكات.
 رۆژىكىيان، لە پاش رۆشىتى ئادەم، ھەوا وىستى بچىتە دەروە، لە گەرمى و ساردىي
 بايەكە تى بكات بەلام گر و تاوى ھەتاو كە ئەمەندە توند و تىزىبو، ناچارى كرد
 بگەرپتەو ھەو نا ئەشكەوتەكە. لەو كاتەدا، ئافرەتەكە، ھەستى بەئالۆزانى
 دەمارەمىشكىيەكانى خۆى كرد، نەى ئەزانى لە چىيەو پەيدا ئەبى بىجگە لەو گەلىك
 دلتەنگىي تووش ھات، پەيتا پەيتا پەيدا ئەبوون و ئەگۆرران، بەلام لە كۆلى نە
 ئەبوونەو... ماو ھەكى دوور و درىزىشى بەسەر رۆشىتبو، ھىشتا منالەكە جوولەيەكى
 لەسكيا نەكردبوو، وەك جوولەكەى يەكەمى كە دلى پر كرد لە خوئى و كامەرانى ئەمەيش
 بوو ھەو ھەكى تازە بۆ خەفەتبارى و ئازارى دلى چونكە ھەوا لەو ئەترسا كە منالەكە
 لە سكيا مردبى، ھىچ شتىكىش لە ئا و سكيا نەماى، لاشەيەكى پچووكى بى گيان
 نەبى!...

سەبىر ئەو ھەبوو، ئادەم خوئىشى، بەم ھەستەو، خەرىك مابوو، خەفەتى پىي ئەخوارد و
 گىنگلەى ئەدا... ئادەم واى ئەھاتە پىش چا و كە ھەوا لەو كارە تى نەگەبىشتو و ھەر لە
 خۆيەو گەورەى كەردو ئەو منالەيش كە لای خۆى واى لە ئا و سكيايە و ئەزىي، لە
 راستىدا پەيدا نەبوو، ھەوا ھەر بەخەمو پەژارەى ئەو شەو ھەو كە كەنەفتى كەردبوو و لىي
 جىابو ھەو، سەرى خۆى گران كەردو، تا ئەو سك پىوونەى لە مىشكى خۆيدا

ھىناو ھەو بەرچاوى خۆى كە ھەيە، كەچى لە راستىشدا ھەر نەبوو!...

شەو پىكىيان ئادەم خۆى لە ھەوا نىك خستەو و گرتىە باو ھىشى خۆى بەلام كە ھەوا
 تەماشائى چاوەكانى ئادەمى كرد و تىگەبىشت چە نىيازىكى بەئالۆشى ھەيە، توند خۆى لە
 دەستى راپسكاند و قىژاندى بەسەريا، گوتى:

(تۆ شىت بووى وا ئەكەيت؟!... منالەكەت لە بىر چۆتەو؟!.)

- زۆرم بىست لە بابەت ئەم منالەو كە لە سكتا ھەيە و ھەرگىز نايشىەتە دەروە!...
 بەھەموو رەنگ من لەمە بەولاولە خۆم پى ناگىرى!...

- ئاى لەم خۆبەرسىيە كە تۆ ھەتە!...

- تۆ وابلى: كە ئەم لنگ بازيە خوئى بە تۆ ناگەبىنى، بۆيەكا ناتەوئى بىكەيت!...

- بەلى گەورەم واى... ئەمەيش ھۆيەكى ترە بۆ ئەمەى كە لەسەر قسەى خۆم پرۆم!

لەو كاتەدا ئەو ھەندەى نەمابوو تىك بچن و پەيوەندىي ناو ھەندىيان دووبارە بئالۆزىتەو
 بەلام كارەساتىكى ئاسمانى روويدا و نەبىھىت ئەو پەيوەندىيەى ناو ھەندىيان تىك بچى.

چونكە لەو كاتەدا، گەرمەگرمى ھەورە ترىشقە دەستى پى كرد، ئا و بەكوندە لە ئاسمان
 ئەھاتە خوارەو.

رەھىلە بارانەكان پەيتا پەيتا، يەك لەدواى يەكەو ئەبارىنە سەر زەوى باران ئەمەندە
 بارىي، سەر زەوى بوو بەگۆلا و ھەردووكيان وازبان لە دەمەقالىي خۆيان ھىنا، بۆ ئەمەى
 خۆيان بەدەنە بەربارانە ساردەكە، تا كلكۆى لەشيان لە تاو گەرمایى و وشكى و بى ئاوىي
 دا بىر تەو... بەلام دوو رۆژى پى چو، باران ھەر ئەبارىي و نەو ھەستايەو! ئادەم و ھەوايش
 بەو ھۆيەو خەم دا بىگرتنەو!...

(لافاو) ھەستا ھەر بەروبوومىكىيان بۆ كۆبوو بوو ھەو راپىچى كرد لەگەل خۆيدا تەنانەت
 كالەكە زلەكانىش نەيانتوانى بەرگەى ئەو لافاوە بگرن رۆژ دەستى كرد بەكورت بوونەو.

گەلاى دار و درەختەكان زوو بەزوو ھەلەو رىن و كەوتنە خوارەو گژوگياكانىش بەھۆى
 ئەو بەفرەو كە ئەبارىي رىن و زەردبوون و لە ئا و چوون پەلە ھەورە چلكنەكانىش ھەموو
 ئاسمانىيان دا بىر كرد و رۆژىيان شار دەو... سروشت ھەر لە نەخۆشىكى ئەكرد كە لە گيانەلا
 دا بى!

زىستان لە ئاكاو ھاتە پىشەو ئافرەتەكە ھەستى بەساردىي و سربى ئەكرد دەستى كرد
 بەدۆزىنەو ھى پىستى ئەو گيانلەبەرانەى كە ئادەم راوى كەردبوون بۆ ئەمەى پىستىكىيان تىا

بدوژیتنهوه و خۆی پێ گهرم بکاتهوه بهلام هه موویان رهق هه لهاتیبون، لهکه لک کهوتیبون، بهکاری ئهوه نهئه هاتن، ئادهم ئهرک و نازاریکی یه جگار زۆری ئه هاته بهر تا خواردهمه نه بدوژیتنهوه بۆ خۆیان چونکه لهو ناوه دا سه ر زهوی چۆل بوو بوو؛ هه یچ گیانله بهر تیک له ویدا نه مابوو.

حهوا ههستی بهخۆی کرد، تابهت لهشی گران ئه بی چونکه مناله کهی نواسکی لهگه شه کردن دایه بهلام ئادهم وا دیار بوو ئالۆش و خرۆشی رهگه زبازیبه کهی نیشته بووه وه. چونکه نه پیتی ئه کرا، نه دهستی ئه په رژا، بهر له ختوکه و خۆشیی لهشی خۆی بکاته وه!... هه مو ئیوارانیکی گورگه کان لهو دیبوو ئه شکه وته که یانه وه کوئه بوونه وه، به ده نگیکی سامناکه وه ئه یان لوورانده به فریش هه ر ئه باریی زۆری پێ نه چوو زهوی تارابه کی به فرینی سپیی تهنگی دا به سه ر خۆیدا...

لهو کاته دا که حهوا لهو چاو ئه ندازه یه ورد ئه بووه وه به ئادهمی گوت: (خۆشه و یسته کهم کارمان تهواو بوو!)

ئادهم هه یچ وه رامیکی نه دایه وه ئه و وا به بیریا ئه هات که سزاکه ی خوا خه ریکه تهواو بی زۆریشی پێ ناچێ زهوی له ناو به فره سپیبه که دا جلی مردووانه ی خۆی له بهر ئه کا و هه یچ گیانله بهر تیکی تیا نامیتنی له گه ل ئه وه یشدا ئادهم خه فه تیکی زۆری نه ئه خوارد بۆ ئه و ژیا نه ی که تا ئه هات ئهرک و نازاری زۆر تر ئه بوو.

بهلام ژیان، به قسه ی ئه وان نه جوو لایه وه، ههواکه ی لێ تیک دان... چونکه ئه و و حهوا نه مردن ته نانهت لهو هه لگه رانه وه ی ناو سه رو شته یش هه یچ نازاریکیان پێ نه گه یشت!...

سێ رۆژی خشت بوو ئادهم و حهوا به برسی تیبیه وه گه ینگه لیه یان ئه دا له بهر ئه وه ئادهم ناچار بوو بگه رێ به دوای خۆر شتدا.

پهیا وه که خۆی فری دایه ناو به فره که وه و به ناویا رۆیشت دهستی کرد به شو تین پێ هه لگرتنی گیانله بهر هه کان دوایی ریتی که وته بهر بهر خیتیک که له هاو ریتیکانی خۆی دواکه و تبه و کوته کیتیکی پهیا مالتی ماتی کرد و کوشتی بهر خه که مرد، بهلام ئادهم له خۆشیا ندا دهنگی سه رکه و تنی خۆی بهر زکرده وه ده مو ده ست بهر خه که ی هه ینا یه وه بۆ حهوا گوئی نه دایه چزوی به فره سارده که که به پیتی ره و ته کانیه وه ئه دا هه یچ کامیکیان، تاو تیک له سه ری نه وه ستان له پاش ئه مه ی ئادهم که وه له که ی له گوشتی بهر خه که کرده وه، هه ردو وکیان ده مو ده ست قه پالیان گرت لهو گوشته خوتناوییه و ده ستیان کرد به خواردنی،

ئادهم تاتیری نه خوارد لهو گوشته، ههستی به نازاری پیتیبه کانی خۆی نه کرد کاتی که سوپستی راست بیتنه وه و هه ستیتنه سه ر پێ، نه یوانی جووله یه ک بکات ئه وه ی زۆر پێ گران و ناخۆش بوو، که له شی لیری کرد بوو و له هه ندی شو تینیا ناو سا بوو. به هه ناسه سار دیبه که وه هاواری کرد، گوتی:

(ئای منال کاوول خۆم... ئای سه رگه ردان خۆم... هه ر ئه مه ما بوو تووشم بی!...)

حهوا یش که ئه وه ی چاو پیتکه وت چنگی کرد به به فره که دا و دهستی کرد به هه نه نوونی پێ ناو سا وه کانی ئادهم به و به فره^(۱) تا ههستی به خۆی کرد تا ئه ندازه یه ک چاک بۆ ته وه!...

بهلام که شه و دا هات تووشی تهنگ و چه له مه یه کی گه وه و سامناک بوون لهو کاته دا که ئادهم راکشابوو به پشتا، به ده م نازاره که ی له شیه وه نکه نکیتی له سه ر خۆی ئه کرد، حهوا چوه بهرده م ده رگای ئه شکه وته که پشوویه ک بدا و هه ندی پای پاک هه ل مژێ که چی له پر پاشه و پاش گه راپه دوا وه و قریشکاندی: (گورگن... گورگ) بۆنی گوشتی بهر خه که، که ما بووه وه، گه له یه ک گورگی کیش کرد بووه بهرده م ئه شکه وته که گورگه کان له وێ دا کو بوو بوونه وه، گلاراویان پێ که و تبه و، هه ر ئه هاتن و ئه چوون، ئه یان لوورانده و دانیان ریچ ئه کرده وه هه ر له بهر ئه وه یش په لاماری ژووره ویان نه ئه دا، پهیا و ژنه که بخۆن، گری ناگره که یان ئه دیی له ده م ئه شکه وته که دا بهر ز ئه بووه وه.

ئادهم به زۆر خۆی کیش کرد تا هه ستایه سه ر پێ له ناگره که نزیک بووه وه قه یژانندی به سه ر حهوا دا پیتی گوت:

(هه ندی بره دار بخه ره سه ر ناگره که... داره که ی زۆر تر بکه... باشه، هه روا بکه!...)

یه کیتیک له گورگه کان ویستی بیتنه ژووره وه بهلام ئادهم کوته کیتیکی پهیا مالتی په راسووی شکاند، گورگه که له تاو ئیشی له شی خۆی، پاشه و پاش گه راپه دوا وه بۆ ناو گورگه کانی تر، به زۆر خۆی کیش ئه کرد گورگه کانیش که دییان خوتن به له شیا دیتنه خواره وه، په لاماریاندا، کوشتیان و پارچه پارچه یان کرد، خواردیان!...

حهوا یش به شی خۆی به ره نگاریی ئه و گورگه در پنده بوو.

هه ندیک سه لکه بزوتکی کلپه داری تی گرتن گورگه کان به ترس و له رزیکه وه به ره و پاش ئه گه رانه دوا وه.

(۱) واتا: به فره که ی تی هه لده سوو.

به لّام زۆری پێ نه چوو، له تاو برسیتی خۆیان که لّله ره قییان نه نواندهوه و درندانه هورۆمیان نه بردهوه ناو نه شکه و ته که.

دوایی له ئاسۆه به یانی ده رکهوت ئیتر گورگه کانیش یهک له دواى یهک خۆیان له نه شکه و ته که کیشایه دواوه و هیچیان له ویدا نه مان.

چهند رۆژتیک به سهر ئادهم و حه وادا تی په ربی، په ربون له ترس و له رز و برسیتی و سه رما و به رهنگاری کردنی گه له گورگ... تا نه وده مه په له به فره کان هیشتا ده ستیان نه کردبوو به تنوانه وه به لّام زۆری پێ نه چوو ئاوه کانی به فره توواوه کان ده ستیان کرد به بزوتنه وه پاشان به گورجی رینگایان بو خۆیان کرده وه و لیشاویان هینا، ههر شتیک که وه به رده میان رایاندا له گه لّ خۆیاندا رۆژ ده ستی کرده وه به درتیبون... چهند جار تیکیش به ری ئاسمان روون بووه وه... به لّام باران، هیشتا له بارین نه که وتبووه... له و دۆله دا که ئادهم و حه و تیا نه ژبان ئا و ده ستی کرد به به رزبوونه وه... پاشان سه رکه وه سه ره وه به شتیکی نه شکه و ته که یشی داگیر کرد... ئاده میس که چاوی پێ که وه ئاوه که له ناو نه شکه و ته که دا، به ره، به ره به رز نه بیته وه له به ر خۆیه وه گو تی: (ناچارین، خۆشه ویسته که م لیره بار بکه یین... ناچارین کۆچ بکه یین!).

ئادهم و حه و، هینده ی پێیان هه لگیرا و به که لکیان هات له کۆچه تازه که یاندا، هه لیان گرت له گه لّ خۆیاندا.

ئنجا چوونه دهره وه له نه شکه و ته که و ملیان پێونه نا بو گه شتیکی تر. پیاوه که پشتی کۆمابوو وه به و باره وه که هه لگرتبوو ئا فره ته که یس به هۆی سکه زله گرانه که یه وه، جوولانه وه کانی سه ستییان تی که وتبوو، چالاکی و له ش سووکیه که یس نیوه چل بووبون!...

ئادهم و حه و به سه ستیه که وه ده ستیان کرد به رۆیشتن بارانیش ره هیلّهی نه کرد، تیره بارانی نه کردن، ئادهم ده ستی کرد به پێشاندانی هیواداری جاروبار ئه م قسانه ی دووباره نه کرده وه: (نا بچ ئه م باره هه روا بمینیتته وه!) که چی له گه لّ نه وه یسا به چاویکی کز و هه ناسه ساردانه وه ته ماشای ئاسمانی نه کرد!... حه وایش که پێی نه که وه له به رده کانی ناو رینگاکه و هه لّ نه نگوت، ده م و ده ست، ده سته کانی خۆی درتێ نه کرد بو سکه که ی، تا بیپارێزی له ئازار هه موو هۆشپکی خۆی دا بووه سه ر نه و مناله ی که له ناو سکیا بوو ده ستی کرد بوو به هه سترکردن به وه یس که مناله که خه ریکه زوو به زوو له په ناکه ی خۆی بیته دهره وه...

ئادهم و حه و هه ر به رۆیشتنی خۆیان وه مانه وه بارانیش له بارینی خۆی نه نه که وه به لّام ماندویتی کاریکی پێ کردبوون، نه وه نده ی نه مابوو به رن و په تو نه به ن بگه نه ئامانجی خۆیان... له ناکا و حه و وه سته قیژه به کی په ترس و له رزی کرد... قیژه که ی نه وه نده تیژ و کاربگه ربوو ئادهمی داچله کاند و دلّی داخوړپاندا... وا دیار بوو ئیش و ئازاری منالّ بوون گه یشتبووه جه رگ و هه ناوی ئا فره ته که، به توندیی و تیژی به وه لیتی نه دا... نه و باوو باران و سه رما و سوّله و ته ر و تووشی و رینگا به رده لان و قوړ و چلپا وه یس به ماندویتی و رهنج و کویره وه ربی کۆچ کردنه که یانه وه، نه وه نده ی تر ژینی له حه وای به سه زمان تالّ کردبوو... حه وای کلّول و سه رگه ردان ناچار بوو خۆیدا به و زه ویه به دا که په ربو بوو له قوړ و چلپا و له تاو ئیش و ئازاری گیانی خۆی نه گریا و نه ینالاند... ئاده میس خۆی نووشتانه وه بو ی و قسه کانی خۆی بو دووباره کرده وه، پێی گو ت:

(خۆت بگره خۆشه ویسته به سه زمانه که م... به م زوانه په نایه کی نزیک نه دۆزینه وه!...)... ئا فره ته که ته کانی دایه خۆی هه لبستی به لّام هه ستی پێ کرد، شتیک هه ناوی نه درتینی، هه ر چهن دتیکي کرد نه یوانی ببزوی له جیتی خۆی، له جیتی خۆیدا مایه وه.

پالّ که وه له ناو قوړه که دا خه موو په ژاره به رهنگاری میسک و هۆشی بووبو نه ی نه زانی چی بکات... نه هیزی پێ مابوو، نه ده سه لات ئنجا نه و کاته په یی به و رازه برد که منالّ له کو ی وه نه بی ت.

هه روه ها نه وه یس تی گه یشت که مناله که، هه ر له وه وه په یدا بووه که لنگ بازی له گه لّ ئادهم دا کردوو... نه و لنگ بازی به ی که ه یچ خۆشی به کی بو خۆی تیا نه بووه، مه گه ر ئیش و ئازار و دلته نگی... له گه لّ منالّ کیشدا!... به و میسکه ماندووه ی خۆیه وه، هه ره شه که ی خوای بیرکه و ته وه که پێی فه رمو بوو:

(به ئازاره وه منالّ ته بچ!...)... نه... نه... ناکات جار تیکي تر لنگ بازی له گه لّ ئادهم دا بکاته وه و، خۆی تووشی ئه م دهر د و ئازاره بی نه دازه یه بکاته وه، هه ر بو ئه مه ی ئادهم ئالّوش و خروشی خۆی پێ بشکینێ!...

ئاده میس که هه ر خۆی بوو، بوو بوو به هۆی نه و ئیش و ئازاره ی حه و، به په رۆشه وه نه هات به لایه وه و به چاویکی گیت و ویتژانه وه سه یری نه کرد.

حه وایش پالی نا به سنگیه وه و به سه ریا قیژاند، گو تی:

(برۆ لیم دوور بکه ره وه... برۆ لیم دوور بکه ره وه!...)

ئادەمىش وەرەمى داپەوۋە گوتى: (خۆشەويستەكەم ئەمە لە ھەلەى منەو ە رووى نەداو،... ناخ خۆزگە ئەتتوانى تۆزىكى تىرش برۆيت!...)

ئافرەتەكەيش بەتيزىكەو پىكەنى؛ وەك بەلى: پەككو لە تى نەگەيشتوويى ئەم پىاو ە ناپەوئى پەى ببات بەو ئىش و ئازارانە و ئەندازەيشيان تى بگات! چەند جارىكى تىرش منالەكە خۆى لە ناو سكىدا بزواند... بەلام بەھەموو ەيز و ەرەتپىكەو ەس ەوای بەسەزمانىش، لە تاو ئىشى لەش و گىانى خۆى، وەك شىت ئەيقىزانەد، ەوار و فەريادى ئەكرد، و خۆى ئەگەوزاند لە ناو قور و چلپاو ەكەدا لە پىر ەستى كرد بەشتىكى زىندو لە لەشى ەتە دەرەو بەلام ەيشتا ەر بەھەناو ەو بەسترايو، ئادەمىش بەدل خۆشى و سەرسورمانىكەو قىزاندى گوتى (مناللىكى پچووك دەرچوو... مناللىك!...)

بەلام ەو تازە لە ەوش خۆى چو بو، ئاگای لە خۆى نەمابو تا ماو ەكەى درەنگىش نەھاتەو سەرخۆى!.

كە ەو ەتەو ەوش خۆى تارىكايى زەويى داگىر كرىبو. گرىبانىكى كز و پچووك ە ەر لە مياواندى بىچوو پشيلەى ئەكرد ەتە بەر گوتى ەو ئادەمىش خۆى بو ەو نوشتانەو و پىتى گوت: (خۆشەويستەكەم... خۆشەويستەكەم!)، پاشان منالەكەى پىشكەش كرد... ەوايش لە دەستى وەرگرت و نوساندى بەسنگى خۆ ەو... ئەو ەندەى نەمايو لە خۆشيانا گەشكەدارى بەرپىكەوت دەمى منالەكە بەر گۆى مەمكىكى ەو كەوت... منالەكە گۆى مەمكەكەى داكى خستە دەمى ەو دەستى كرد بەمژىنى... كە شىر لە مەمكەكە ەو ئەھتە ناو دەمى منالەكەو، ەو ەستى وا ئەكرد بەندە ەكە و تازە گەردنى ئازاد كراو!... بەلئى ئەمە راستە كە بەدەم ئازارەو منالەكەى بو... بەلام چەند خۆشە بىتە داىك!

تەنانەت ئامادەيشە كە لە پىنا و بە باو ەش گرتنى مناللىكدا كە لە سكى خۆى بوو، ەرچى گىروگرفت و تەنگو چەلەمە ەكى رۆزگار ە ە شانىان بەداتە بەر!... ەو ئىتەر لەو ەدا نەمايو ە كە كۆ لە ەيچ شتىك بكا تەو، يان لە پاشە رۆز بترسى... تەنانەت ئادەمىشى بەچاوتىكى واو سەير ئەكرد، كە پى زانىن بەكردەو چاكەكانى و سوپاسكارى بەرامبەرى تيا ئەچرىسكا ەو!... چونكە ئەوى دانابو بەھۆى ئەو كامەرائىبەى كە دەستى كەوتىبو!...

دوايى رۆز بوو ە بارانەكە دەستى كرد بەخۆ گىرساندەو^(۱) پەلە ەو ەكان ئاسمانيان بەردا رۆز دەرکەوت رووناكىبەكەيشى ەموو جىھانى گرتەو ە ئىجا ئادەمىش لە داىكى منالەكەى نرىك بوو ەو و بانگى كرد:

- ەو!

- ئادەم!... خۆشەويستەكەم!.

ەو منالەكەى بەسەر دەستەكانى ەو ەلگرت برىدە پىشەو ە بو ئادەم پاشان بەدەنگىكى ناسكى پىر لە خۆشەويستىبەو لىتى پرسى:

(ئادەم! منالەكە جوان نى ە؟)...

- بەلئى خۆشەويستەكەم جوانە... ئەلئى چى ناوى بنىن (قابىل)؟!...

براى ەو

۱۹۶۵ / ۱۲ / ۳۰

(۱) يان: بارانەكە خۆشى كردەو.

چاره دلداری

چیرۆکی جیهان له ساڵی ۲۰۰۰ ی زاینیدا

نووسینی: ه. ج. ویلز

ئەم نووسراوه

ئەم نووسراوه که ناوی (چاره دلداری) یه، له لایهن نووسه‌ری به‌ناوبانگی ئینگلیزه‌وه (ه. ج. ویلز) به‌زمانی ئینگلیزی دانراوه. له گوڤاری (کتابی) ۱۵، ژماره (۵۰) ی مانگی به‌فره‌باران (مایس) ی ساڵی ۱۹۵۶، که له لایهن (حیلمی موراد) وه له قاهیره‌دا ده‌رده‌چوو، خرابووهره‌مانی عه‌ره‌بی. منیش له ۱۹۶۷/۶/۱۶ دا گوڤیه‌سه‌ر زمانی کوردی. نووسراوه‌که له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی زانستی و هونه‌ری و وێژه‌یی، جی‌او‌ازی پیشان ده‌دا له‌ ناوه‌ند ژبانی ناو سه‌ده‌کانی (۱۸۰۰ و ۱۹۰۰) و سه‌ده‌کانی پیشووی خۆیاندا و سه‌ده‌ی (۲۰۰۰) ی زاینیدا. نووسه‌ری گه‌وره (ه. ج. ویلز) هونه‌رمه‌ندی و زانایی و وێژه‌کاریه‌کی زۆری نواندووهره‌مانی پیشاندانی پیشکه‌وتویی ساڵی (۲۰۰۰) دا له‌ پرووی ماکینه‌کاری و شارستانیتی (نانی: مادی) یاخود که‌ره‌سته‌یه‌یه‌وه. که به‌هۆی ئەوه‌وه گوڤانکاریه‌کی زۆر گه‌وره و فراوان له‌ ژبانی کۆمه‌لایه‌تیدا په‌یدا بووه، چ له‌ پرووی چاکیه‌وه، چ له‌ پرووی خراپیه‌وه له‌ راستیدا ئەو شتانه‌ی (ه. ج. ویلز) هیتانویه‌ پیش چاوی خۆی که‌ پرووبه‌دن و بقه‌ومین له‌ (داهیتان) و (باو) و (گوڤان) و (گه‌شه‌کردن) ی ژباندان، تا ئیستاکه‌ زۆریان هاتووهره‌ته‌دی. که‌چی له‌ سه‌ره‌که‌ی تریه‌وه‌ باری کرده‌وه و په‌وشتی جوان و به‌رز و په‌روژ به‌پیتی شارستانیتییه‌ نانییه‌که‌ پیش نه‌که‌وتووهره‌ گه‌شه‌ی نه‌کرده‌وه و په‌ره‌ی نه‌سه‌ندووهره‌ و به‌لای چاکیشدا نه‌گوڤاوه. به‌واتایه‌کی کورت و په‌سند (خۆپه‌رستی مرۆڤ) هه‌روه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه، به‌لکو ته‌شه‌نه‌یشی کرده‌وه، ته‌نانه‌ت به‌ناو په‌یشه‌که‌ زاناکانیشدا بیجگه‌ له‌ ده‌وله‌مهنده‌ خانه‌دانه‌کان!... (ه. ج. ویلز) ئەم باره‌ی له‌ چیرۆکی (دلداری) دا پیشان داوه، که به‌پیتی ئەندیشه‌ی ئەو له‌ ساڵی (۲۰۰۰) ی زاینیدا قه‌وماوه، یان ده‌قه‌ومی. کچی‌کی خانه‌دانی ده‌وله‌مهنده‌ حه‌ز له‌ لاوتکی شه‌نگ و شوخی هه‌ژار ده‌کات. به‌لام باوکی کچه‌که، کچه‌که‌ی خۆی داناوه‌ بیدات به‌شو و به‌هاو‌پیه‌کی خۆی که‌ ئەویش ده‌وله‌مهنده‌ و پایه‌دار بووه‌ وه‌کو خۆی. جا له‌ کاتیکدا که

کچه‌که و کوره‌که دلدارییه‌که‌یان خه‌ریک بووه‌ بگاته‌ پۆپه‌ی خۆی و سه‌ره‌گرێ به‌ماره‌کردنیان له‌ یه‌کتی، باوکی کچه‌که‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر په‌یشه‌کی مرۆڤ نۆینی موگناتیسی،^(۱) بۆ ئەمه‌ی (زانایی) و (هونه‌رمه‌ندی) یه‌که‌ی خۆی له‌وه‌دا به‌کار به‌پیتی که‌ کچه‌که‌ به‌هۆی (نواندن موگناتیسی) یه‌وه‌ وای بکات واز له‌ دۆسته‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی به‌پیتی و شوو به‌و کاربایه‌ بکات که‌ باوکی بۆی هه‌ل‌بژاردووهره‌. په‌یشه‌که‌ هه‌موو چه‌واشه‌کاری و گزی و فزییه‌کی خۆی ده‌خاته‌ کار، بۆ که‌لکی ناپوخته‌ی خۆی، تا کچه‌که‌ چه‌واشه‌ ده‌کات و دیته‌ سه‌ر قسه‌ی باوکی که‌ شوو به‌پیاوه‌ ناپه‌سندده‌که‌ بکات. کوره‌ به‌سه‌زمانه‌که‌ که‌ رۆژان و مانگان به‌خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەم کلۆلییه‌وه‌ ده‌تلیته‌وه‌ و سه‌رگه‌ردان ده‌سووریتته‌وه‌ تا دوا‌یی له‌پاش رهنج و خه‌باتیکی دلیرانه‌ مالی کچه‌که‌ و جیتیگی په‌یشه‌که‌ی بۆ ده‌دۆزیتته‌وه‌ و له‌ هه‌موو رازیکی فرۆفیل و چاوورپاوه‌که‌ تیده‌گات. ئینجا هورروژم ده‌باته‌ سه‌ر په‌یشه‌که‌ و شلوکووتی مه‌رگی ده‌کات و په‌سه‌پیشی ده‌کات، تا ناچاری ده‌کات فرۆفیل و چه‌واشه‌کاریه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌بوه‌شیتیتته‌وه‌ و، سه‌رله‌نۆی کور و کچه‌ دلداران به‌دلدارییه‌که‌ی خۆیان شادبینه‌وه‌ و بینه‌ ژن و میتدی یه‌کتی. به‌م ره‌نگه‌ له‌ ساڵی (۲۰۰۰) ییشدا هه‌ر (دلداری) سه‌رده‌که‌وتته‌وه‌ به‌سه‌ر (په‌ولپه‌رستی) و (خۆپه‌رستی) دا.

ئەم نووسراوه‌ نایاب و ناوازه‌یه‌ په‌ندیکی گه‌وره‌ی تیدایه‌ بۆ هه‌موو لایه‌ک به‌تایبه‌تی بۆ خۆبندهارانی کورد. که‌ ئەویش ئەوه‌تا: (شارستانیتی نانی به‌کار نایه‌ت، تا شارستانیتی گیانی به‌پیتی ئەو گه‌شه‌ ده‌کات و پیش ده‌که‌وئ). جا هیوادارم به‌خودا که‌ خۆبندهاره‌ به‌په‌رته‌کانی کورد که‌لک و خۆشی لێ وه‌رگرن.

شاکر فه‌تاح

(خاوه‌ن په‌روژه‌ی خۆبندهارانی کورد)

سه‌لیمانی - (۱۹۶۷/۶/۱۶)

(۱) په‌یشه‌کی مرۆڤ نۆینی موگناتیسی: (طیب التنویم المغناطیسی)

دهلین له ناوهند سالی (۱۸۰۰ و ۱۹۰۰) دا جیهان به جوړتیکی وا گوراوه، که له و گورانه زورتره که له پینج سهد سالی پیش نه و ماوه یه دا پیک هاتووه. سده دی نوزدهه مېش به سهره تاي سهرده مېکی تازه دانه نری له میژووی مروځایه تیدا.

نم سده یه، سده دی شاره گوره گوره کانه، که له وساکه وه دهستی پی کردووه، که ژبانی لادیپانه ی کون یاساکه ی دواپی هاتووه! وایش دهرده که وی که نه وانه راست بکن. چونکه له سهره تاي سده دی نوزدهه مېدا، زوری یه په گهزی ناده میزاد هیشتا له شاره بچکوله کان و گونده کانداه ژبان. ژبانیشیان هر وه که نه و ژبانه وا بو که له سهره تاي میژووه ژبا بوون تا نوسا. به کشتوکاله وه یا خود به پیشه سازی کشتوکاله وه خه ریک بوون. هه مو که سیکیش به تنگ نه وه بو که نریک به بنکه ی کاروفه رمانه که نیان بژین. که م ری ده که وت له جیگای خو بان بگوینه وه، یا خود کوچ بکن. چونکه نه وساکه هیشا هوی گویزانه وه ی گورج و ناسووده دانه هاتبوو. گویزانه وه کانی نه و دهه له شوپنیکه وه بو شوپنیکه ی تر یان به پی ده کران، یا خود به هوی نه و که شتیپانه وه که به زه بری با دهرؤن به ناو تاودا، که یه جگار سست دهرؤیشن، یا خود به سواری نه سپ و اتا رژی له شه ست میل زورتر یان نه ده بری! جا له و سهرده مې سهره تاییه دا هر شاریک ژماره ی دانیش تونی له سده هزار که س زورتر بووی، یان له پایته ختی فه رمانه واییه کانداه بوو، یان له بنده ره گرنه کانداه. ژماره ی نه و جوړه شارانه ییش له ژماره ی په نجه ی ده ست زورتر نه بوون. به لام که سده دی نوزدهه مې دواپی هات، داهینانی ریگای ناسن و، ته لگراف و، که شتیپه هلمداره کان و، که لوپه لانی سهرسور هینهر، نه و باره کونانه ی گوریبوو و له ناوی بردبوون، که جاریکی تر په یدا نابنه وه. له بهر نه وه دروستکردنی شاری گوره گوره به ناسان پیک دهات. نم شاره تازانه ییش هه موو بابه تیکی سره وت و حه سانه وه یان تیدا بوو. پریوون له کونگای گوره گوره ی بازرگانی و به زمگای رهنگا ورهنگ. نیتر له و ساکه وه به ره ره کانی و راکیشان و توندکردنه وه له ناوهند نم رووکه شانه ی شارستانیتی تازه دا و ده ستکه وتی ناوخوی شوپنه لادیپانی سهره تایی پیشو په یدا نه بوون. زو به زو له شاره بچکوله کان و گونده کانه وه دانیش تون ره ویان ده کرد بو شاره گوره کان.

شاره گوره کان به جوړتیکی وا دلنی کیش ده کردن، که خو بان پی نه ده گیرا ره وی بو نه کهن. دواپی نه وه پیشه سازی پیش که وت. پیوستی به کارگه ران که م بووه وه پی فه رمانی

په ره ی سهند. بازاری شاره بچکوله کان و گونده کان په کیان که وت. جیگا گوره کانی پیشه سازی به سایه ی گونده ویران بووه کانه وه، به هیز و هره ته وه زو به زو گه شه یان کرد! نم کاره ساته بوو بووه کاروباری هه موو ده مې نووسه ره کانی نه و سهرده مې، که پی ده لپن سهرده مې (فیکتوریا) ی شازن. نووسه ره کانی به ریتانیا و نمریکا و هیندستان و چین هر به وه خه ریک بوون. له هه موو شوپنیکدا شاره گوره کان جیگای شاره بچکوله کونه کانیان ده گرتووه. له کاربه دهسته کانیشدا زور که م هه بوون که په بیبان به وه بردی، که نم گورانه نه نجامیکه به ناچاری له گورانی هوی پیکه گیشتن و گویزانه وه په یدا بووه. که چی نه وانی تر خه ریکه نه وه بوون که ریوشوین بو نه وه دابننن که نه و شه پوی ره وکردنانه به ره و پاش بگپرنه وه، که به ره نگاری راکیشانه سهرسور هینهره که ی شاره گوره کانیش بکن. به لای خو پانه وه وا بوو، که ده توانن نه و لادیپانه له شوپنی خو باندا به یلنه وه!.

به لام گورانه کانی سده دی نوزدهه مې بوونه به ره به یانی سده دی تازه، ته نانه ت نه و شاره گورانه ییش که له برانه وه نه و سده دی نوزدهه مېدا په یدا بوو بوون، له گه لیک رووه وه خراپه ی خو بان هه بوو، که بوو بوونه هوی لیکردنی ژبانی دانیش توه کانیان و تیکدانی سره وت و نارامیان. دوکه لی کارخانه کانیان که زیانی به ته ندروستی ده گه یاند، له گه ل دهنگه دهنگ و قیژوهویری ناو شه قامه کان و ناو کارخانه کان که سهری پیو یان ده هینایه ژان، دوو خراپه بوون له و خراپانه.

به لام دواپی نه وه نه مانه چاره کران. که ره سته ی تازه یان دوزیبه وه بو خانو دروستکردن و، کارخانه ییشیان خسته گه ر، بی نه مې سووته مهنی به کار به یتن. له بهر نه وه ره وتی گورانی شارستانیتی و شت داهینان له ناوهند ساله کانی ۱۹۰۰ و ۱۹۲۰ یه جگار تیژی لی هات، له بابه ت سهرده مې (فیکتوریا) وه هیچ نه سایه وه بیره ره نه بی. که ژبانی نه و سهرده مې یان به بی کاره بی شل و شیواوی داده نا!... داهینانی ریگای ناسنیش هر بریتی بوو له ههنگای یه که م له گورانی هوی هاتوچو و گفتوگو و گویزانه وه دا. نم گورانه، له دواپییدا شوپنیکه ی به ریا کرد له ژبانی مروځایه تیدا. کاتی که سالی ۲۰۰۰ هات، ریگا ناسنه کان و ریگا کونه کانی سهره زوی که له گل و به رد دروست کرابوون و پریوون له که ندو کوسپ و قور و چلپا، به جاریک نه مان. له جی نه و ریگایانه ریگای تهخت و لوس په یدا بوون، که له که رهسته یه کی وا دروست کرابوون له لاستیکی ده کرد، پیبان

دهگوت (ئید هامیت) به ناوی (ئیدهام) هوه که دای هینابوو. داهینانی ئەم که رهسته‌ش به‌چه‌شنی داهینانی چاپگه‌ری و هه‌لم، له داهینراوه هه‌ره گرنه‌گه‌کانی ده‌ژمیرا، که کاریکی زۆر گه‌وره‌یان له میژوووی جیهان کردوو، به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌رکی که‌مه و به‌هه‌رزانی‌ش ده‌ست ده‌که‌وی.

نرخ‌ی ته‌نیک له‌م که‌ره‌سته‌یه له‌چهند شلنیک(*) تیپه‌ر ناکات! له‌دروست‌کردنی ئەم رینگا درێژه پانه تازانه‌دا، خه‌می ئەمه‌یان خواردوو که هه‌ریه‌که‌یان بین به‌چهند لکینه‌وه. هه‌ردوو لکه‌که‌ی ئەملا و ئەولای رینگا که‌ بو‌ئوانه دانراون که سواری ئەسپه ئاسنینه‌ ده‌بن و ئۆتۆمۆبیلی گۆزانه‌وه، ئەوانه‌ی که له‌سالتیکدا له‌بیست و پینج میل زۆتر نارۆن. هه‌ردوو لکه‌که‌ی دوا‌ی ئەوانیش بو‌ئو ئۆتۆمۆبیلانه‌ دانراون، که تیژی رۆش‌تینیان له‌ساتیکدا ده‌گاته سه‌د میل به‌شی ناوه‌راستی رینگا که‌یش بو‌ئو ئۆتۆمۆبیلانه‌ دانراوه که له‌سالتیکدا له‌سه‌د میل پتر ده‌رۆن! جا ئەم به‌شی ناوه‌راستانه که له‌م رینگا تازانه‌دا کرابوونه‌وه، تا نزیکه‌ی ده‌سالتیش هیچ ئۆتۆمۆبیلیکیان پێدا نه‌ده‌رۆشت. چونکه ئەو ئۆتۆمۆبیلانه‌ هیشتا نه‌هاتبوونه کایه‌وه که ئەوه‌نده‌ی ئه‌وه تیژ برۆن. به‌لام دوا‌ی ئه‌وه، له‌هه‌موو به‌شه‌کانی تر ئۆتۆمۆبیلیان زۆتر پێدا ده‌رۆشت. ئۆتۆمۆبیلی و سووکیان به‌ناودا ده‌رۆشت که تیژی رۆش‌تینیان ده‌گه‌یشته دوو سه‌د میل. ئەشکی‌ل (قطری) چه‌رخه‌کانیشیان له‌ناوه‌ند بیست پچ و سی پێدا بوو. جا له‌م کاته‌دا که ئەم جو‌ره گۆرانه‌ی تێدا پێدا بوو، یاخود ئەم شو‌رشی پیشه‌سازیه‌ی تێدا به‌ریابوو، شو‌رشیکی تری وایش پێدا بوو، که به‌شینه‌یی باره‌کانی شاره‌گه‌وره‌کانی گۆری. دوک‌ل و ته‌مومژی کاره‌خانه‌کان و پیسی و پۆخلیه‌کانیان له‌ناودا نه‌مان. له‌جیاتنی سووته‌مه‌نی، بو‌ه‌لسوران‌دن و روونا‌ک‌کردنه‌وه‌ی ئەو کارخانه‌ به‌کار ده‌هینرا. دوا‌ی ئه‌وه رینگا‌کان و کۆره‌کانی ناو شاره‌کان بنمی‌چیان بو‌کرا و داپۆشران. بو‌ئه‌وه که‌ره‌سته‌یه‌کیان داهینابوو، هه‌ر له‌شووشه‌ی ده‌کرد. بنمی‌چه‌کانیان له‌وه که‌ره‌سته‌یه‌ دروست ده‌کرد. مه‌به‌سیشیان ئه‌وه‌بوو که ئەوانه‌ی به‌ناو شاردا هاتوچۆ ده‌که‌ن، له‌گۆرانی با و ورووژانی بیاریزی! دوا‌ی ئه‌وه هه‌ر یاسایه‌کی پرۆپوچ دانراوو له‌بابه‌ت به‌رز‌کردنه‌وه‌ی ساختمانه‌وه تا ئەندازه‌یه‌کی دیاریکراو، هه‌له‌وه‌شینه‌ریه‌وه. به‌هۆی ئه‌وه‌وه شاری (له‌نده‌ن) که هه‌ر له‌ده‌شتاییه‌کی ده‌کرد که له‌سه‌ربه‌انه‌کانی خانوه‌ په‌سته‌نمه‌کانی دروست ببوو، که له‌نزیکه‌وه ته‌ختایی

(*) شلن: په‌نج فلس ده‌کات.

بوون، بوو به‌شاریکی و هه‌ها که خانوه‌کانی به‌رز بووونه‌وه به‌ئاسماندا و که‌له‌یان له‌هه‌ور ده‌دا. پاش ئه‌وه بی‌جگه له‌فه‌رمانه‌کانی ناوکی‌شان و رووناکی بلا‌و‌کردنه‌وه و لا‌بردی پووش و په‌لاش و گلتیش که خرابوونه سه‌ر ئەسته‌وی شاره‌وانیه‌یه‌کان، فه‌رمانیکی تریش خرابوو سه‌ر ئەسته‌ویان، ئەویش بریتی بوو له‌باکی‌شان بو‌ناو خانوه‌کان و تازه‌کردنه‌وه‌ی بایه‌که و گه‌رم‌کردن و سارد‌کردنی بایه‌کی به‌پیتی پیوستا. فرۆکه‌ بووبوه هۆی گواسته‌وه‌ی ته‌واو. بو‌هاتوچۆ به‌کار ده‌هینرا. خانوه‌کانیش گۆرابوون له‌پێشدا بچووک و تاییه‌تی بوون به‌خواه‌نه‌کانیان. له‌دوا‌یدا گۆرابوون به‌میوان‌خانه‌ی گه‌وره‌گه‌وره که هه‌موو دانیشتوانیان ده‌گرت و، خواردن و خواردنه‌وه‌یشیان پێش‌که‌ش ده‌کردن! له‌جووتیاره‌کانیش هه‌ندیک مابوونه‌وه، ئەوانیش گواستیان‌وه ناو شاره‌گه‌وره‌کان. هه‌موو رۆژیک به‌فرۆکه‌ ده‌چوونه سه‌ر کشتوکاله‌کانیان له‌ده‌ره‌وه و، ده‌هاتنه‌وه ناو شارا!... به‌م په‌نگه له‌لادیکاندا خانوو نه‌ما. دانیشتوانی خاکی ئینگله‌ره هه‌موویان له‌چوار شاری گه‌وره‌دا کۆبوو‌بوونه‌وه هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌یان ملیۆن که‌سی تێدا رژابوو!... ئیستا که بام خۆمان بناسین به‌پاله‌وانی چیرۆکه‌که‌مان (مووريس) له‌گه‌ل باپیره‌گه‌وره‌یدا که ناوی (موريس)ه.

۲

(موريس)ی باپیر له‌سه‌رده‌می شازنی دلچاک (فیکتوریا) دا ده‌ژیا. گۆزه‌رانیکی باشی هه‌بوو. ده‌وله‌مه‌ند بوو. هۆشی له‌سه‌رخۆی بوو. رۆژنامه‌ی (تایمس)ی ده‌خوینده‌وه. رۆژی به‌کشه‌مووانیش ده‌چوو کلبسا. هه‌ر که‌سێکیش له‌خۆی نه‌چوایه، به‌چاوێکی سووکه‌وه سه‌یری ده‌کرد. ئەو له‌و پیاوانه‌ بوو که له‌کرده‌وه‌ی دروست و به‌جی و پیوست به‌ولاه هه‌یچی نه‌ده‌کرد. ئەمانه‌یشی که ده‌کرد، له‌شبه‌یه‌کی رێکوپێکدا ده‌بکردن، هه‌رگیز له‌و شبه‌یه‌ لای نه‌ده‌دا.

هه‌موو ده‌م جلوه‌رگی لیهاتووی له‌به‌ر ده‌کرد. له‌جیتی خۆیدا پارهی له‌ریتی خودادا ده‌به‌خشییه‌وه. هیچ ده‌میکیش قژی سه‌ری خۆی له‌وه‌نده به‌ولاه هه‌له‌ده‌پاچی که باو بوو له‌ناو هه‌موواندا! هه‌رچی بو‌ئو پیوست بووایه بیبێ، ده‌ستی خۆی ده‌خست. هه‌رچی بو‌یه‌کی وه‌ک ئەو پیوست بووایه خۆی لێ بیاریزی، خۆی لێ ده‌پاراست! له‌ناو ئەو شته زۆره‌ په‌سندانه‌یشدا که هه‌یبوو ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی بوو. ئەوانیش هه‌م ژنی چاک، هه‌م مندالانی چاک بوون. ژماره‌یشیان به‌جی بوو! ئەوانیش جلوه‌رگی نایابیان له‌به‌ر ده‌کرد که

لییان بوه شیتته وه. له خانوویه کی ناوازه ی لیها توویشدا ده ژیان، که له سه شپوهی خانووه کانی سه رده می (فیکتوریا) ی شازن دروست کرابوو.

له شپوهی باوی (نان) ی شازنیشدا که لویه له کانی ناووه ی خانووه که رازینرابووه وه. نه وانه له خویندنگایه دا ده بانخویند که بۆیان ده لوا. که گه ورده ییش ده بوون له و کار و فرماناناندا داده مه زینان که بۆ نه وان ده ستیان ده دا. هه رچی کچه کانی شی بوو، هه رچه نده جار به جار یک بۆ له بۆ لیکه ناپه سندیان ده کرد، به لām هه موویان دان به شوو، به و پیاوانه ی که خاوه نی پاشه رۆژتیکه دروست بوون. کاتی که (مۆریس) وای لی هات بمری، له ده می خویدا مرد. له ناو گۆرپیکه مه رمه ردا نیژرا، که هه ر شایسته ی خوئی بوو!... دوا ی نه وه لاشه که ی ده سته ی کرد به رزین. رهنکه پیتش نه مه ی ده ست بکه یین به چیروکه که مان ئیسکه کانی بووین به خوئی و بلاو بووبه وه به هه ر چوار لای جیهاندا! ته نانه ت له کاتی ده ست پیکردنی نه م چیروکه دا، کورپه کانی و کورپه کانی و نه وه و وه چه کانی، هیچیان له جیهاندا نه مان و، ئیسک و پرووسکیان بوون به خوئی!

به لām نه و نه مانه ی به بیردا نه ده هات، نه ییشی ده توانی به بیردا بپن. خوئی گه ر به کیک پیتی بگوتایه پاشه رۆژ و ده بی، ده موده ست به درۆی ده خسته وه و، هورورمیشی ده برده سه ر بیروباوه ری. چونکه هاو رپیکه مان له و جوړه که سانه بوو، که له به ر به ریزی خوئیان گوتیان نه ده دا به پاشه رۆژی مرۆفایه تی، بایه خیان پتی نه ده دا، ته نانه ت له و بیروباوه ریشدا بوو، که خوئی مرد، مرۆفایه تی له وانه نییه که پاشه رۆژتیکه بۆ بپنیتته وه!... به م رهنکه نه و نه وه ی له ده ست نه ده هات، یاخود هیچ بایه خیکه به وه نه ده دا، که بیر بکاته وه له وه ی که له دوا ی مردنی خوئی شتیک روو بدات!

که چی له راستیدا نه مه رووی دا!... چونکه له پاش نه وه ییش که ئیسکه کانی خوئی و نه وه ی نه وه کانی له ناو گۆرپا رزان و خاوه نه کانیان له بیرو که سدا نه مان... هه روه ها له دوا ی نه مه ی که خانووه که ی نه و تیتیدا بوو رووخا و، له جیتی نه و چه ند خانوویه کی تر دروست کران... له دوا ی نه مه ی رۆژنامه ی (تایمس) له ده رچوون که وت و له بیریش چوووه... له دوا ی نه وه ی ته پله ی ئاوربشم باوی نه ما و له یادی که سیشدا نه ما... له دوا ی نه مه ی هه رچی له پیتش چاوی (مۆریس) دا زیندوو و گرنگ بوو، وشک هه له هات و مرد! له دوا ی نه مانه، هه موویان، جیهان هه ر له جیتی خوئی مابوووه، هیچی لی نه هاتبوو. هه ر له شوینی خوویه وه ده رۆیشت. ئاده میزاده کانیس هه ر به سه ر پشتیه وه مابوو نه وه، ده ژیان و،

هه ر خه می خوئیان و زه وی و ساختمانه کانی خوئیان ده خوارد. (میسته ر مۆریس) و هاوچه رکه کانی چۆن بوون، نه وانیش هه ر به و چه شنه بوون! له هه مووی سه بیرتر نه وه بوو که له هه موو کووچه و که نارپیکه سه ر زه ویدا هاوچه رخی (میسته ر مۆریس) هه بوون، هه موویان خوینی ناو ده ماره کانیان وه ک خوینی ناو ده ماره کانی نه و بوو. نه مه ییش هه ر له وه ده کات که خوینی خوینه ری نه م چیروکه به ناو له شی هه موو نه وه و وه چه کانییدا ده سوورپیتته وه، له هه موو لایه کی سه ر زه میندا که تیتیدا ده بن. خوینه که ییشی تیکه ل به خوینی هه زار و یه ک به ره ی سه یر سه یر ده بی، که به هیچ کلوجتیک پیاو ناتوانی سه ری لی ده ربکات!

جا له ناو نه و که سانه دا که خوینی (میسته ر مۆریس) به ناو ده ماریاندا ها توچو ده کات، به کیک هه بوو، ده ژیا، زۆر له باپیره گه وره ی خوئی ده کرد. سه روت و سه روت و خووی له وی ده کرد. نه میش وه ک باپیره گه وره ی له شتیکه گوشتن و بالایه کی کورته بنه ی هه بوو، که نه و له سه ده ی نۆزده هه مدا ده ژیا. ناویشی هه روه ک ناوی نه و بوو. به لām توژتیک ده می خوئی ده قووچاند. ناوه که ی به م جوړه له ده م ده هاته ده ره وه:

(مورریس)!... ته نانه ت له بزوتنه وه ی ده موچاوی شیدا هه ر له و ده چوو! نه م هاو رپیه ی شمان وه ک نه و پیاویکی ده وه مه ند بوو. نه گوئی ده دایه داو رۆژ نه خه می چینی هه ژارانیشی ده خوارد. به لām دیاره رۆژنامه ی (تایمس) ی نه ده خوینده وه. ته نانه ت نه وه ییشی نه ده زانی که رۆژنامه یه ک به و ناوه وه هه بووه.

چونکه پیتش مردنی به ماوه یه کی زۆر، رۆژنامه کان له ئارادا نه مان. رۆژگار له ناوی بردبوون. له جیاتی رۆژنامه شتیک داها تبوو، هه ر که سی بیبووایه، تا به یانیان جله کانی خوئی ده گۆری، هه موو ده نگویاسیتیکه جیهانی له و شته وه گوئی لی ده بوو (*). نه و که لویه له ییش له گه وره و بچووکی و شپوه دا هه ر له کاتر میتری سه ر دیوار ده کات! له رووی که لویه له که دا نیشانکاری به کاره با و، کاتر میتری به کاره با و، رۆژنامه ی رۆژ ژماردن دامه زینراون. بیجگه له وه یاد هینه رتیکه دروستکراویشی تیدایه بۆ بیرخسته وه ی گفت و به لپن و په یان. له شوینی کاتر میتره که ییشدا بۆریه کیان داناه، له کاتی په یدابوونی

(*) ه.ج. ویلز، که نووسه ری نه م چیروکه یه، له پیتش دا هیتانی (رادیق) دا نه م چیروکه ی نووسیوه. هه ندئ له قسه که ی ها توته دی. (ش. ف)

دەنگوباسدا وەك كەلەشپەر دەخوینى. كەلوپەلەكە لە دوای ئەو ھۆشياركردنەو، ھەر دەنگوباسىكى لا ھەبى، دەيلتى. بەدەنگىكى ئاشكرا و ڕەوانەو كە ھەر لە دەنگى مرۆڤ دەكات دوا دەنگوباسى جىھان دەگىرتەو كە لە شەوى پىشودا قەوماو.

ھەر ھەھا ھاتوچۆى فرۆكە گەورەكانىش دەگىرتەو كە بەناو ناوچەكانى زەويدا دەسوورپىنەو. ناوى ئەو خاوەن گەشتوگوزارانەيش دەخوینىتەو كە لە ھەوارگە تەندروستىبە ناوازەكانى سەربانەكەى خاكى (تیبەت)دا نىشتوونەتەو. ھەر ھەھا ڤىارەكانى كۆمەلە گەورەكانى بازگانىش دەگىرتەو كە لە دوا كۆيونەو ڤاندا داويان. ئەمانە، ھەمووى، لەو كاتەدا گوئى لى دەبى، كە خەرىكى خۆگۆرپىنە و، خۆ ئامادەكردنە بۆ چوونە دەرەو! جا ئەگەر، (مىستەر موورىس) نەيوست گوئى لەوانە بگري، دەتوانى دەست بنى بەگۆپكەيەكى بچووكدا، كەلوپەلى قسەكردنەكە تۆزىك دەلەرتەو. دواى دەست دەكاتەو بەقسەكردن لە بابەت كاروبارى ترەو!...

ئەوئەندە ھەيە، شىوئەى خۆ ڤازاندنەو (مىستەر موورىس) لە شىوئەى خۆ ڤازاندنەو ڤاڤىرە گەورەكەى لە سەدەى نۆز دەھەمدا جىاوازە.

كەسبىش ئەو نازانى كاميان ئەوئەى پى ناخۆشە كە خۆى لە بەرگى ئەوئەى تردا ببىنى! بەلام ئەمە تەواو راستە كە (موورىس) ئەوئەى پى خۆشترە كە بەرووتىبەو ڤرواتە دەرەو، بى جلوبەرگ، نەك وەكو باڤىرە گەورەى بكات: بەتەپلەى ئاورىشم و چاكەتى رەشى ڤەرمانرەوايانەو و پانتۆلئى خۆلەمبىشى و كاتزمبىرى زنجىردارەو خۆى ڤرازىنئىتەو، تا لە شىوئەى ڤىاويكى بەرتزدا خۆى دەربخات. بەلام رىش تاشىن بۆ نەوئەى چاك ئاسان بووئەو. چونكە نەشتەركارىكى ھونەرمەند، ھەر لە زووئەو ھەرچى ڤەگورپىشەى تووكەكانى رىشى ھەيە لە بنج و بىخ دەرى ھىناو!... ھەرچى لنگەكانىشئى سىپالىكى و ھەئاى تىبى ڤىچاون كە رەنگى گۆشت دەكات. ئەم سىپالەيش لە كەرستەبەكى و ھەا دروست كراو كە بەھۆى باكتىشئى تايەتیبەو ڤووى ڤىدا كرا، دىمەنى ماسولكە توندوتۆلەكانى ڤىشان دەدات. بەبان ئەمەيشەو بەرگىكى و ھەئاى لە بەردايە، كە لە لاستىكى تەنكى ڤوون دروست كراو.

پشتەكەى ئاورىشمى ڤىوئەى لە رەنگى لەشدا. ئەم جلوبەرگانەيش جىگى مەكەينەى باگۆربىيان گرتۆتەو، كە لە ساردى و گەرمى و ئالۆزانى كوت و ڤرى با لەشى دەڤارتىن! دواى ئەو پالتۆبەكى يەخە نوشتاوە لەبەر دەكات كە رەنگى سوورە. سەرىشى كە ھىچ

تووكىكى ڤىوئەى نەھىلراوئەتەو و، لە بنج و بىخەوئەو دەركىشراو بەكلاويكى رەنگ سوورى تەنك و بچووك دادەڤوشى. كە بەباى (ھايدروچىن) ڤوو دراو. زۆرتەر لە ڤۆپنەى كەلەشپەر دەكات!.

جا ھەر كاتى لە ڤازاندنەوئەى خۆى بووئەو و، جلوبەرگەكانى خۆى بەم رەنگە لەبەر كرد، دەچىتە دەرەو و، ئامادەيش دەبى بۆ ببىنى كەسانى تر. چونكە دلتىا دەبى لە جوانى سەر و شىوئەى خۆى.

ئەم (موورىس) ڤاشناوى (مىستەر)ى ڤىوئەى نەبوو. چونكە ڤاشناو لە دەمىكەو لەناوئا دەمابوو. ڤەرمانەكەيشى ئەو بوو، بووئەو ڤەرمانبەرىكى ڤەرمانرەوايى لە «ھاوبەشى (شركە) يە گەورەكەى ئاورىژ و باوئەشئى»دا. ئەم ھاوبەشىبە ھەرچى چەرخىكى (با) ھەبوو لەگەل ئاورىژەكانى جىھاندا ھى ئەو بوو. ھەرچى ھىزى كارەباى ھەموو جىھانىشە ئەو ڤىكى دەھىنا!.

(موورىس) لەناو مېوانخانەبەكى گەورەدا دەژيا، كە كەوتبووئەو ناو گەرەكى (ڤىگى) ھەوتەم) ھەو لە شارى (لەندەن)دا. لاىەكى گەورەى ڤى سەرەوت و ئاسوودەبى لە مېوانخانەكە داگىر كردبوو، لە نەھۆمى ببست و ھەوتەمدا. چونكە ھەرچى خانووە بچكۆلەكان و ژيانى تەنبايى خىزان ھەبوو، لەگەل ڤىشكەوتنى ھۆى خۆشڤاواردندا لەناو جىھاندا، نەمابوو. بۆ ئەمەيش گەلئىك ھۆلە ئارادا بوو: يەكئىك لەوانە ئەوئەو كە نرخی كرىتى خانوو و نرخی زەوى تا دەھات زۆرتى لى دەھات. ھەر ھەا چىنى دەسوڤىئەند لە ئارادا نەمابوو. شىوئەى چىشت لىنانىش بەتەواوئەتى گۆررا بوو.

جا لەبەر ئەم ھۆبانە و گەلئىك ھۆى ترىش ياساى خانووى بچكۆلە و جىاجىا كە لە سەدەكانى پىشودا باو بوو، لە ئارادا نەما و نەيشدەگونجا مېنئىتەو.

چونكە ئەو ياسا كۆنە وای لە مرۆڤ دەكرد كە لە تەنبايى و چۆلەوانىبەكى خراڤدا مېنئىتەو. جا كە (موورىس) ئامادە دەبوو بۆ چوونە دەرەو، ڤووى دەكردە يەكئىك لە دوو دەرگانەكەى لا خانووەكەى خۆى، كە ھەردووکیان بەرامبەرى يەكتر بوون. ئەو دوو دەرگایە، ھەرىكەيان لەسەر شەقامئىك دەكرايەو، دەستى دەنا بەگۆپكەبەكدا، دەرگا دەكرايەو. كە تەماشای دەكرد لە ڤارەوئى پاندايە. لە بەشى ناوئەراستىدا چەند تەختىكى دانىشتن دانراو بەخۆى و ئەو كەسەو كە لە سەرى دانىشتوو، لە شىوئەبەكى لەنگەرداردا دەبزووئەو بەلای چەپدا. ڤارەوئەكە ھەمووئەم كۆمەلئىك ژن و ڤىاوى تىدا

دەببیرا که هه‌موویان جلوه‌ری رهنگاو‌رهنگی جوانیان له‌به‌ردا بوو. جا ئە‌گەر یه‌کیکی له‌ناو ئە‌وانه‌دا بناسیایه‌وه سه‌ری خۆی بۆ ده‌بزواند، به‌لام ورته‌ی له‌ده‌مه‌وه نه‌ده‌هات. چونکه له‌مه‌سه‌رده‌مه‌دا باو وا بوو که پیش ناشتاکردن که‌سه‌سه‌کردنی به‌کارێکی جوان نه‌ده‌زانی!... دوا‌ی ئە‌وه (مووریس) له‌سه‌ر ته‌ختیکی نه‌گیراو داده‌نیشت. زۆری پێ نه‌ده‌چوو، ته‌خته‌که‌ی ده‌گۆت‌زایه‌وه بۆ به‌رده‌م ده‌رگای جێ سه‌ره‌که‌وتنیکی گه‌وره. که ده‌بیرده‌ خواره‌وه بۆ ناو هۆلیکی گه‌وره‌ی ناوازه، که له‌وێدا له‌ شێوه‌یه‌کی مه‌کینه‌ییدا به‌رچایی ده‌درايه!....

ژه‌می نانی به‌یانینیش له‌مه‌سه‌رده‌مه‌دا، له‌ هی سه‌رده‌مه‌کانی پیشوو ناکات. چونکه پارچه‌ نانه‌ زله‌کانی که ده‌بێ به‌رۆنی گیانله‌به‌ر چه‌ور بکرتن له‌پیش خواردنیاندا پارچه‌ گۆشتی ئە‌و گیانله‌به‌رانه‌یش که تازه‌ کوژراون و ده‌بێ بپزێنن، یاخود سوور بکرتنه‌وه له‌ناو رۆندا، هه‌روه‌ها ئە‌و هیلکه‌یه‌یش که به‌زۆر له‌ بنی مریشکه‌که‌ ده‌هینرتته‌ ده‌روه، که وای لێ ده‌کات ده‌که‌وێته‌ قیره‌قیره‌ له‌ناو ئازاری له‌شی و ده‌ست ده‌کات به‌هاوار به‌زمانی خۆی... ئە‌م خواردنانه‌ هه‌موویان و ئە‌و خواردنانه‌یش که له‌ دانگی ئە‌ماندان، ئە‌وانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می (قیکتۆریا) دا باو بوون، ده‌یانخواردن، ئە‌مانه‌ له‌وانه‌ن که به‌ره‌ی پێگه‌یشتوو و پیشکه‌وتوو ئە‌م چه‌رخه‌ بێزی لی بکه‌نه‌وه و لێی بتوقین که بیخۆن. ئە‌مانه‌ی ئیستا به‌کولیچه‌ و چه‌ند جوژه‌ دۆشاویک ده‌که‌ن که له‌ ده‌مه‌دا ئە‌وه‌ ده‌رناخه‌ن ک له‌ چ جوژه‌ گیانله‌به‌ریکی کتۆل و به‌سه‌زمان ده‌ره‌ینراون ئە‌م خواردنه‌مه‌نییانه‌یش ده‌خرتنه‌ سه‌ر چه‌ند ده‌فریکی بچووک که به‌سه‌ر لاسکه‌ ئاسنیکدا ده‌خرتن. لاسکه‌ ئاسنه‌کانیش له‌ سنووقیکی بچووک‌وه ده‌کشینه‌ ده‌روه، که له‌سه‌ر لایه‌کی خوانی نانخواردنه‌که‌ دانراوه. رووی ئە‌م خوانه‌یش به‌جوړیکی وا دروست کراوه. که‌چی له‌ راستیدا له‌ کانه‌یه‌کی تایبه‌تی دروست کراوه، که چلک ناگرته‌ خۆی. له‌ دوا‌ی هه‌موو ژه‌مه‌ نانخواردنیکیش له‌ هه‌ناسه‌یه‌که‌دا ده‌شۆرێ! جا له‌ناو ئە‌م هۆله‌دا به‌سه‌دان خوانی وا بچووک بچووک هه‌یه‌ که به‌تاکوته‌را و به‌کۆمه‌ل، نانخۆره‌کان له‌ملا و له‌ولایه‌وه داده‌نیشن. ئیتر هه‌ر ئە‌وه‌نده (مووریس) چوو به‌لای میزێک له‌و میزانه‌وه که زۆر به‌جوانی رازینراوونه‌وه ده‌سته‌یه‌کی ساز و ناوازی نه‌ببیراو، که له‌ پشوو‌دانا بوو، ده‌ستی کرده‌وه به‌ساز و ئاواز لێدان. پارچه‌ ساز و ئاوازه‌کان زۆر خۆش بوون، پیاویان ده‌هینایه‌ جۆش. له‌و ناوه‌دا ده‌نگیان ده‌دایه‌وه! به‌لام (مووریس) نه‌ به‌ته‌نگ نانه‌که‌یه‌وه بوو، نه‌ به‌ته‌نگ ساز و ئاوازه‌که‌وه. هه‌ر چاوی ده‌گیرا

به‌هۆله‌که‌دا. هه‌روه‌ک بۆ که‌سیکی ناسراو بگه‌رێ وا بوو. دوا‌ی به‌خۆشییه‌که‌وه راست بووه‌وه و، ده‌ستی بۆ پیاویک راوه‌شانده‌ که له‌وپه‌ری هۆله‌که‌وه بوو. کابراکه، پیاویکی که‌له‌گه‌تی گه‌نم رهنگ بوو. چاکه‌تیکی له‌به‌ردا بوو، رهنگه‌کانی زه‌رد و سه‌وزی زه‌یتوونی بوو. کاتی که‌ چاوی به‌ (مووریس) که‌وت، وای هاته‌ پیش چاو، وشک و تونده. به‌چاویدا دیاروو تووره‌ بووه، که له‌وه‌پیش وا نه‌بوو. دوا‌ی (مووریس) دانیشته‌ و به‌میوانه‌که‌یشی گوت که له‌ ته‌نیشته‌یه‌وه‌ دا‌بنیشی. ئینجا پیتی گوت: «ترسام نه‌یه‌یت!». هه‌رچه‌نده‌ زۆر تێپه‌رپه‌سو به‌سه‌ر سه‌رده‌می (قیکتۆریا) دا، به‌لام زمانه‌ ئینگلیزییه‌که‌ی (مووریس)، هیشته‌ هه‌روه‌ک هی ئە‌و سه‌رده‌مه‌ وا بوو. چونکه‌ دا‌هینانی فۆتۆگرافی و که‌لافه‌ی ده‌نگ تۆمارکردن، که‌ ورده‌ ورده‌ جیگای نووسراو خۆینده‌وه‌یان گرتبووه‌وه، هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ که‌لکیان نه‌بوو که‌ چاوی مرۆقیان ده‌پاراست له‌ کزی و کولی و دا‌هاتن، که‌لکی ئە‌وه‌بیشیان هه‌بوو که‌ گه‌شه‌کردن و گۆزانی‌بشان له‌ زمانه‌کان و شێوه‌ی زمانه‌کاندا وه‌ستاندا!...

کابرای خاوه‌ن چاکه‌تی زه‌رد و سه‌وز و هه‌رامی مووریزی دایه‌وه‌ گوتی: «من بۆیه‌کا له‌ کاتی به‌لینی هاته‌که‌م ترازووم، کاره‌ساتیکی سه‌یر رووی دا: زرنگ‌کاریکی به‌ناوبانگ هاواری له‌ ده‌ست ماندویتی و برست‌بران ده‌کرد، که به‌هۆی فه‌رمان زۆرکردنه‌وه‌ تووشی ببوو!». دوا‌ی ئە‌وه‌ میوانه‌که‌ سه‌یریکی خواردنه‌مه‌نییه‌ هه‌مه‌رهنگه‌که‌ی کرد و ده‌ستی کرده‌وه به‌قه‌سه‌کردن، گوتی: «ئهمه‌ چل سالی خشته‌ خه‌وه‌ نه‌چۆته‌ چاو!». (مووریس) یش گوتی: «تا ئە‌م ئە‌ندازه‌یه‌ نه‌خه‌وتوویت؟. که‌واته‌ کاروباری تۆ و پزیشکه‌کانی هاواریت که‌ نواندنی موگناتیسی به‌کار ده‌هینن له‌ بره‌ودایه‌!» پزیشکه‌که‌یش تۆزێک له‌ دۆشاویکی رهنگ کاره‌بایی هه‌لگرت و خواردی. ئینجا به‌ملکه‌چییه‌که‌وه‌ گوتی: «له‌ راستیدا من زۆر نه‌خۆشم دیته‌ لا». (مووریس) یش گوتی: «مه‌گه‌ر هه‌ر خودا خۆی بزانت، ئە‌گه‌ر ئیوه‌ نه‌بوونایه‌، چیمان ده‌کرد!». .

پزیشکه‌که‌ چیژکه‌ی دۆشاوه‌که‌ی، زۆر به‌لاوه‌ خۆش بوو. دوا‌ی ئە‌وه‌ وه‌رامی دایه‌وه‌، گوتی: «نه‌ء وا مه‌لێ. ئیمه‌ ئە‌وه‌نده‌ گرنگ نین. جیهان ئە‌مه‌ هه‌زاران سالانه‌، به‌باشی به‌رپۆه‌ده‌چی و ئیمه‌یشی له‌گه‌لدا نه‌بووین. ته‌نانه‌ت هه‌تا دووسه‌د سالیش له‌مه‌وه‌پیش پزیشکه‌کان ژماره‌یان له‌ هه‌زاران تێپه‌ری ده‌کرد، زۆریه‌یان دل‌ه‌ق و به‌سام بوون وه‌ک گیانله‌به‌رانی درنده‌، هه‌ریه‌که‌یشیان به‌چه‌شنی مه‌ر لاسایی یه‌کتربیانه‌ ده‌کرده‌وه. هه‌رچی پزیشکه‌کانی نه‌خۆشییه‌کانی هۆشیش بوون، هه‌موو ده‌سپێ و چاوپراوه‌ر بوون، فریان به‌سه‌ر ئە‌و پیشه‌یه‌وه‌ نه‌بوو!». .

پزیشکه که چاوی بریبووہ دؤشاوہ که. لهو کاته دا (مووریس) گوتی: «بۆ چ کهسانی تر له دهمی پیتشوو دا تینگه یشتوو بوون؟». پزیشکه که یش سه ری خوئی راوہ شاندا و گوتی: «ئه ودهمه کهس به تهنه که وه نه بوو، نه گهر که میک که وچ یاخود گروز بووین. چونکه ئهوساکه ژیان ئاسان بوو. له بهر بهر کانی و پاله په ستۆ و تهنه گ پت هه لچینه وه دوور بوو. ئهوساکه ده بوو پیاو به ته واته تی هۆشی نه مایه، ئینجا کۆمه لایه تی بیبری له وه ده کرده وه که چاره ی بکات. له بهر ئه وه ئهوساکه هیچیان له ده ست نه ده هات ئه وه نه بهی که بیخه نه به ندیخانه وه، و اتا بیخه نه ئه شوینه وه که پیتیان ده گوت: (نه خوشخانه ی شیتان)».

(مووریس) یش قسه که ی پت پری گوتی: «منیش ئه وه ده زانم. چونکه له چیرۆکه میژوو بییه دلداریه کاندایا که بۆمان ده گپ نه وه، زۆر جاری و هه یه پاله وان که خوئی ده کوتی بۆ ئه وه ی یاره خو شه و بسته جوانه که ی خوئی له هه وار که یه کی چاک بوونه وه ی نه خوشانی هۆشدا ده به یینی و رزگار بکات. یاخود کاریکی تری و هه ها جیه جی بکات. جا نازانم تۆ چۆنیت؟... ئایا گوئی له م چیرۆکه پروبوو چانه ده گرت؟».

- من پتی لی ده نیتیم که زۆر جار ئه و جۆره چیرۆکانه ده خوینمه وه. چونکه به هۆی ئه وه وه خۆم و ئه رک و نازاری خۆم له بهر ده چیته وه. خویشم ده خمه ئه و رۆژه پر له جهر به زه بییه دلداریه نه وه که له سه ده ی نۆزده هه می نیوه شارستانیتیدا ده قه ومان و سه ری پیاویان پت سوپر ده ما!. منیش له هه موو شتیکی زۆر تر هۆگری ئه و جۆره چیرۆکه خو شه دلکیشکه رانه م!. ئای ئه و چه ر خه چه ند دو اکه وتوو بووه!... رینگا ئاسینه کانی پیس و پۆخل بوون. ژوو ره کانی ریبواره کانی ئه و رینگا ئاسینه یش دو که لیان به ردا وه ته ئاسمان.

خانوه کانی ئه و چه ر خه په ست و بچووک بوون. گالیسه که کانی ئه و سه رده مه یش به ئه سپ رایانکیشاوون!. وا ده رده که وئ تۆ نووسراو ناخوینیته وه!...

- نه. نایخوینمه وه! چونکه من له خویندن گایه کی تازه دا پینگه یشتوو م. ئه و جۆره قسه پروبوو چه کۆنانه ی تیدا به کار نه ده هینرا. هه رچی خوینده وارییه کم هه یه به هۆی (فۆنۆگراف) وه فیر بووم!.

- دیاره وایه. دیاره وایه. ئه ی تۆ ئه وه ده زانیت که پیشه که ی ئیمه له و رۆژانه دا موژده ی پاشه رۆژیکی نایابی نه ده دا؟. بیجگه له وه که سیش بایه خی پت نه ده دا؟.

خۆ ئه گه به اتایه یه کییک به دانیشتوانی ئه و چه ر خه ی بگوتایه: که له پیتش ئه مه ی دوو سه د سال تیه پر بکات، چینیکی و هه له ناو پیاواندا په یدا ده بن، که فه رمانه که یان

به تهنیا هه ر ئه وه ده بی که هه ندی شت بخه نه می شکمانه وه، تا به هۆی ئه و سه روو شه وه هه ر بیرو باوه رتیکی ناپه سندی تیدا بی لیتی ده ربکه ن. بیجگه له وه به سه ر ئاره زووی به د و زیانه به خشیشتا زالی بن و نیازی پیس و خراپیش له دلمان ده به یین.

هه روه ها کاروباری تری وایش راپه رتین. جا ئه گه ر به اتایه یه کییک به و که سانه ی بگوتایه ئه م هه موو کارانه به هۆی به کاره یینانی (نواندنی موگناتیسی) یه وه پیتک دین که سیان به م قسانه باوه ریان نه ده کرد!. له ناو هه موویاندا هه رچه ند که سیتک په یدا ده بوو، که په ی به وه به یه ن که له توانایدا هه یه له کاتی نواندنی موگناتیسیدا کار بکرتیه دل و هۆشی مرۆف و، نیازی به خرتیه دل یه وه که هه ندی شت له بییر خوئی بباته وه، یاخود هه ندی شت ئاره زو بکات، به جۆریکی وا که له پاش ته و او بوونی کاتی نوستن ئه و نیازانه ی بچه می شکمه وه و تیدا بچه سپین.

- که واته ئه وانه نواندنی موگناتیسیان زانیوه.

- به لئ زانیویانه. ته نانه ت بۆ ئه وه یش به کاریان هینا وه که ئیش و نازار له بییر پیاو به نه وه، وه ک له کاتی ددان ژان کردندا!...

- به بۆنه ی لیدوانی چیرۆکه دلداریه کانه وه، چه ز ده کم ئاشکرای بکه م که ئه وانه له و با به ته م نزیک ده خه نه وه که ئه مه وئ گفتوگۆی له سه ر بکه م.

(مووریس) یش تاویک بیده نگ بوو، که و ته بییر کردنه وه وه. هه ناسه به کی درتیشی هه لکیشا. له و کاته دا پزیشکه که چاوی تپ بریبوو، لیتی ورد ده بووه وه. ده ستیشی کرده وه به خواردنی پارچه میوه کانی ناو دؤشاو که، که به لایه وه زۆر خو ش بوو. دوا ی ئه وه (مووریس) گوتی:

- له راستیدا من کچیکم هه یه. خوینده وارییه کی باشم فیر کردوه. وتاره کانی ماموستا جیهانییه کانم داوه به گوتیدا که له سه ر قه وانه کان تۆمار کراون. کچه که م فیری هونه ر و، دانانی وێژیه یی و، راستیه رستی و، شتیه ی هه لسان و دانیشتن و، هه لپه رکی و، گه لیک شتی تریش بووه. منیش نیازم هه یه بیده م به شوو به هاو رتیه کی خۆم، که له پیاوه هه ره چاکه کانی ناو (هاو به شی رووناک) یه. ناوی (به ندون) ه.

- ته مه نی کچه که ت چه نده؟

- هه ژده ساله.

- ئه م ته مه نه مه ترسی تیدا یه. له دوا ی ئه وه چی هه یه بیلئیت؟

- وا دهردهكهوى ئهوهنده گوتى لهو چيرۆكه دلداربيانه گرتوه، وازى له وانهكانى خۆى هيناه له راستى پهراستيدا. كهلهيشى پر بووه لهو ئهنديشه پرپوچانه كه له بابته شوژهسوارهكانى (ميسر) هوه گوتراوه، ئهوانه كه خويان دهخسته ناو تهنگوچه لهمهوه و بهشپر شهريان دهکرد. ههروهها له بابته ئه و (ئيسپانيا) نهوه كه لهگهڵ گادا زۆرانبازيان دهکرد. ئهمانه و ئه وهه موو جوژه جهر به زهبييانه كه له ناو چيرۆكه ميژوووييه كانى و داستانه دلداربييه كاندا ههن. ئه نجامى خويندنه وهى ئه م چيرۆكانه يش به وه گه يشتوه كه كچه گه وجه كه م، هۆشى به خۆى نه ماوه و، كه وتوو ته سه ر فاكوفيكى ئه وهى كه له شپوهى دلداريدا نه بى شو نه كات و، دهستى بنى به رووى (به ندون) ي به سه زمانى دلچا كه وه!...

پزىشكه مرۆف نوينه كه يش قسه كه ي پى پرى و گوتى: «من گه ليك كاره ساتى وه هام هاتوو ته به رده م. ئه ي لاوه كه ي تر كييه له چيرۆكه كه دا؟».

(مووريس) يش خۆى خسته شپوهى باوكي كه وه كه له كرده وهى كچه كه ي شه رمه زار بى. به ده نكيكى شه رمانه وه كه په رچر په ر له ده مى ده هاته دهر وه گوتى: «كه سه نييه ئه و چاوگير (مراقب) ه نه بى كه له و فرۆكه خانه يه دا فه رمان ده بينى، كه فرۆكه كانى پاريس دىن و لىي ده نيشنه وه. ههروهك ده لىن لاوتيكى هه زره كاره و سه ر و شپوهى جوانه و دل ده كيشى. به لآم په وشت و خوى سه يره و، كرده وهى نه بينرا و نه ناسراوى لى روو ده دات بىجگه له وه هۆگرى چاوليكه ربييه كى كو نه په رستانه يه. تۆ ده زانيت كه ده يشخوينتته وه و ده يشنووسيت؟... كچه كه شم له وه وه فبرى خويندنه وه و نووسين بووه. جا له جياتى ئه وهى هه ردوو كيان وه ك كور و كچيكى ژير و تىگه يشتوو به ته له فون قسه له گه ل په كتر دا بكه ن، ده چن شتيك بو يه كتر ده نووسن كه نازانم ناوى چييه!... تۆ ده زانيت چى پى ده لىن؟»

- نامه؟

- نه... ناخ! هۆتراوه!...

كه ئه وهى لى بىست مرۆف نوينه كه برۆكانى به رز كرده وه و به سه رسورمانتيكه وه لىي پرى: «كچه كه ت چون ئه وى دۆزبیه وه؟».

هاتبووه خواره وه له فرۆكه كه، كورپه كه يارمه تى دا بوو. به م په نگه كه وتبووه ناو باوه شيه وه و، هه موو شتيك ته واو ببوو!...

- دواى ئه وه چى هه يه؟

- هه مووى هه ر ئه مه نده يه. به لآم ده بى ئه و كورپه له ئه ندازه ي خۆيدا بوه ستينى. منيش

له به ر ئه وه بانگم كرده ويته ئيره، كه پرست پى بكه م!... به لآى تۆ وه چى بكه م باشه؟... چى ده توانم بكه م؟ خو دياره كه من به هۆى هيزى موگناتيسسيه وه كه سم بو نانوتيرى. له م بابته وه هيجى وا نازانم. به لآم تۆ؟

پزىشكه كه يش هه ردوو ده ستى خسته سه ر خوانه كه و پىي گوت:

- مرۆف نواندن، هه ر چۆنيك بى، جادووگه رى نييه.

- من ده زانم وايه. به لآم تۆ ده توانيت...!

- هيج كه سى، به خۆشى خۆى نه بى، نواندى موگناتيسسى له گه لدا به كار ناهينى. جا ئه گه ر كچه كه ت توانيبىتى خۆى بگرى و شوو نه كات به (به ندون)، زۆر تر بير به لآى ئه وه دا ده چى كه ناهيلى نواندى موگناتيسسى له گه لدا به كار به ينى. ئه گه ر به هۆى مام ناوه نديتى كه سىكى تر يشه وه بى، هه ر جار يكيش بنوتيرى، ئيتر كارى ئيمه ئاسان ده بى!...

- تۆ ده توانيت ئه وه بكه يت.

- ئه ي دياره ئه وه ده توانم بكه م! جا هه ر كاتى توانيمان بينوينى و فبرى گويدىرى و ملكه چى بكه ين، ئه وه يشمان پى ده كرى كه نياز بخه ينه دلبيه وه بو ئه مه ي شوو به م (به ندون) ه بكات.

ئيمه ئه وساكه واى پى ده لىن: ئه م پياوه جووتى ئه وه. لاوه كه ي تر ئيسكى قورسه، گوزهرانى له گه لدا ناكرى. جا هه ر كاتى له پاش ئه وه كچه كه كورپه كه ي ترى بينى، بيزى لى ده كاته وه و، خۆى لى دوور ده خاته وه. ئه مانه و له م جوژه بابته تانه ي به گويدا ده دين. خو ئه گه ر بشتوانين كچه كه بخه ينه خه ويكى ته واو و قووله وه، ئه وساكه ده توانين نيازى وا بخه ينه دلبيه وه كه ئه و لاوه ي به ته واوه تى له بير بچيته وه!.

- ئه مه گه ليك باشتره!.

- به لآم هه ره كو گوتم گيروگرفته كه له مه دا يه كه چون ده توانين كچه كه بنوينى؟... تۆ نابى له م بابته وه هيج شتيكى لا ئاشكرا بكه يت. نايشبى هانه ي بده ينه سه ر نواندن. چونكه له وانه يه له مه به ست تى بكات و سه ركيشيمان له گه لدا بكات.

مرۆف نوينه كه سه رى خسته سه ر له پى ده ستى خۆى و ده ستى كرد به بير كردنه وه يه كى ته واو. (مووريس) يش به قينتيكه وه پىي گوت: «به راستى ئه مه زۆر ناخۆش و نار ه وايه، كه پياو ئه وهى له ده ست نه بى، چاره نووسى كچه كه ي خۆى ديارى بكات!».

- ناوونيشانى كچه كه م بده رى. هه ر زانبار بيه كيشت له م بابته وه له لا هه يه پيم بلتى.

بهم بونه یه وه لیت ده پرسم: ئایا لهم كهینه و بهینه یه دا سامان دهستی تیدا هیهه؟
 (مووریس) یش تاویک داما چی بلتی. دواپی گوتی: «له راستیدا هندی پاره له نارادا
 هیهه. پاره که یش زوره. ئەم پارەیه به (هاوبهشی تهختکردنی پتگا) دا به کارهینراوه. ئەم
 پارەیهی له دایکیه وه بۆ به جی ماوه. ئەمە یش کهینه و بهینه که گرانتر لی دهکات!»
 - ته واوه.

ئیتتر پزیشکه که دهستی کرده وه به پرسین و لیکۆلینه وهی خوئی له بابەت ئەم
 کهینه و بهینه یه وه، تا هەر زانیاریه کی پتویست بی له باوکی کهچه که وه دهستی بکه وئی...
 ئیتتر گفتوگۆی ههردووکیان درێژهی سەند.

۳

هەر له و کاته دا (ئەلیزابیث مووریس) له شویتیکی بیدهنگ و سەنگی فرۆکه خانە که دا
 دانیشتبوو، له خوار ئەو جیتی نیشتنه وه گه وره یه وه که فرۆکه کانی پایتهختی فەرهنسه
 دههاتنه ئەوئی و دەنیشتنه وه.

له تەنیشتی شیهه وه ئەو لاوه بهژنوبالا ریکوپییک و جلویه رگ رازاوهیه دانیشتبوو، که
 بهدل حەزی لی دهکرد. لاوه که ئەو چامه (قصیده) یه ی بۆ دهخوینده وه که ئەو به یانییه
 له کاتی فەرمانکردندا به سەر ئەویدا هه لدا بوو. کاتی که له خویندنه وهی چامه که بووه وه،
 ههردووکیان تاویک بیدهنگ بوون. له پاشدا فرۆکه یه کی زۆر گه وره و زهلام له ئەمریکا وه
 هات، وهک تیزکه ی تهنهنگ ئاسمانی دهبری. له سه ره وه به ته ورژم هاته خواره وه بۆ سه ر
 تهختایی فرۆکه خانه که، بنیشیتته وه! فرۆکه له سه ره تادا وهک خالیکی بچوکی دیار بوو،
 له رووی ئاسماندا درده که وت. که وتبووه ناوچه په لئه هه وره کانه وه. دوا ی ئەوه ورده
 گه وره بوو، په لئه سپییه که ی ناو په لئه شینه که ی فراوان بوو.

تا دههات گه وره تری لی دههات، سپیتریش ده بوو. ده توانرا باله کانی که له شی فرۆکه که
 جوئی بوو بوونه وه به ته وا وه تی ببیترین. درێژی هه ربه که یان چه ند سه د پتیه که ده بوو.
 له شه که ی ناوه راستی فرۆکه که یش ئەو بالانه هه لیان گرتبوو. دواپی ریزه تهخته کانی
 گه شتکه ره کان ده رکه وتن.

ئەم تهختانه دهجوولانه وه. به تهنشت یه کیشه وه نووسا بوون. فرۆکه که هه رچه نده
 ده نیشته وه، به لام ئەو دووانه وایان دههاته پیش چاو که به رز ده بیته وه. دوا ی ئەوه
 سیبه ری فرۆکه که دای له سه ربانی ساختمانه به رزه کان. دهنگی مه کینه کانی و قره قری

فرۆکه که له ناو چینه نزیکه کانی بایه که دا ده بیستران. دواپی فرۆکه که له سه ر زه و بییه که
 نیشته وه و دهنگی نه ما. (ئەلیزابیث) یش بۆ جاری دووه م توانی چاوه جوانه کانی خوئی
 بخشیتنی به و لاوه دا که له تەنیشتی هه دانیشتبوو. ده می بیدهنگی ته وا بوو. (دهنتون)
 دهستی کرد به ئاواته خوازی بۆ ئەو رۆژه نزیکه ی که هه ر دووکیان له دهست هه موو
 تهنگوچه له مه و گیروگرفتیک ده ربا ز ده بن و به فرۆکه یه که ده فرن بۆ شاریک له شاره به ر
 رۆژه کانی (ژاپونیا)، که له ویدا تیر له سه رهستی و نازادی و خوشرابواردن بخۆن. کهچه که
 ئەو ئاواته ی لا خویش بوو.

به لام له بازدا ده ترسا. بیدهنگی کرد و گوتی: «به لی خوشه و یسته که م رۆژیکی وامان
 بۆ هه لده که وئی. رۆژیکی وامان دهستگیر ده بی!».

فیک و هووری فیکه کانی فرۆکه خانه که، له و خه و ئەندیشه یه ی کردن. چونکه
 نیشانه ی ئەوه بوو که فەرمانبه ره کانی فرۆکه خانه که کاتی فەرمانکردنیان هاتوه. پتویسته
 دهست بکه ن به فەرمان. کچ و کوره که، له یه کتری جیا بوونه وه.

ئەوانیش هه ر له و دلدارانه یان ده کرد، که هه زاران سال له وه پیش له یه کتری جیا
 ده بوونه وه. کهچه که چوه سه ر شوینی سه رخسارن، له و تیه نیشته وه بۆ خواری، له یه کتیک له
 شه قامه کانی (له ندهن) داگیرسایه وه. ئەم شه قامه له شه قامه تازه کانی شاری (له ندهن)
 بوو. هی ئەو سه ره مه بوو که لپی ده و تین. شه قامه کانی هه موویان سه ربان به شووشه
 گیراوه. هه ر که سه ی به ناویدا بروات له ساردی و گه رمی و باو و باران رزگاری ده بی.
 پیبازه کانی شه قامه کان ده جو لین. بۆ هه موو کووچه یه کی شاره که ده چن. جا له سه ر
 یه کتیک له م پیبازانه وه (ئەلیزابیث) گه راپه وه ئەو شوینه ی که تیدا ده ئی له میوانخانه ی
 ئافره تاندا. ئەمیش ئەو شوینه یه که به هوئی ته له فۆنه وه ده گات به و تاربیژه هه ره گه وره کانی
 جیهان، که له وان هه کهچه که زانست و خوینده واری فیر ده بی. هه رچه نده و تاره کانی ئەو
 مامۆستا جیهانییه گه ورانه پرپوون له زانست و تیگه یشتویی، به لام له و کاته دا به لای
 کهچه که وه به گه وجی و قسه ی پرپووج داده نران. چونکه تیشکی ئەو رۆژدی له
 فرۆکه خانه که وه ده گه یشته ناو دلی، دلی به جو ریکی وا رۆشن ده کرده وه، که هه موو
 شتیکی تری له بیر ده برده وه، دلداریه که ی خوئی نه بی!... (ئەلیزابیث) کاته کانی نیوه رۆی
 له وه رزخانه دا رابوارد. نانی چیشته نگا ویشی له گه ل دوو دهسته کچی هاو رپی خوئی و
 چاوگی ره ئافره ته که خوارد. چونکه ئەو ده مه هیشته ئەوه باو بوو که کچانی چینی

دوله مه ندان، نهوانه‌ی دایکیان مردبئی، چاوگتیرتیکي نافرته‌تیاں به‌سه‌روهه داده‌نان، ناگای له په‌روه‌رده‌کردن و کرده‌وه و ره‌وشتیاں ده‌بوو، سه‌ره‌رشتی پیگه‌یاندنی ده‌کردن. ههر له و رۆژده‌دا ژنه چاوگتیره‌که‌ی چوو به‌پیر میوانتیکه‌وه، که چاکه‌تیکي رهنگ زه‌رد و سه‌وزی له‌به‌ردابوو. رهنگی ده‌موچاوی سپی بوو. چاوه‌کانی تیژیون. میوانه‌که‌ی یه‌کیتک له قسه‌کانی نه‌وه‌بوو، که چیرۆکتیکي تازه‌ی نایابی خویندبووه‌وه که له‌م دواییبه‌دا یه‌کیتک له چیرۆکنوسه ههره‌گه‌وره و خوشه‌ویسته‌کان نووسیبوو. چیرۆکه‌که‌ له سه‌رده‌می ساژن (قیکتۆزیا) دوابوو. خاوه‌ن چیرۆکه‌که‌یش وه‌ک چیرۆکنوسه‌کانی کۆن ناوونیشانی به‌شه‌کانی چیرۆکه‌که‌ی هه‌لبژاردبوو. ههر ناوونیشانه‌یش بریتی بوو له واژه‌یه‌کی درێژ، که خویندهری چیرۆکه‌که‌ پوخته‌ی کاره‌ساتی نه‌وه‌ به‌شه‌ی لێوه‌ تیده‌گه‌یشت! دوا‌ی نه‌وه‌ی میوانه‌که‌ له پیداهه‌لدانی نه‌م داهینراوه‌ بووه‌وه، هاته‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ چیرۆکه‌که‌ نه‌وه سه‌رده‌مه‌ی بیه‌ر ده‌خاته‌وه، که‌ پرپوه‌ له‌ کۆنه‌په‌رستی و ته‌نگی و پشپوی. نه‌وه‌مه‌ و ا‌ بووه که‌ مرۆف و گیانه‌به‌ر شان به‌شانی یه‌کتر رۆیشتون، به‌ناو شه‌قامی پیس و پۆخلدا. له ههر پیچوپه‌نایه‌کی کۆلانه‌کانیشدا، مه‌رگ بۆ مرۆف ناماده‌ بووه. که‌ له‌وه‌ بووه‌وه ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردن، گوتی: «به‌لام له‌وه سه‌رده‌مه‌دا، ژیاں خوژ بووه. پرپوه‌ له‌ کاره‌ساتی سه‌یر و کوتوپر و نا‌کاو، که‌ به‌هۆی نه‌وانه‌وه‌ ژیانه‌که‌ چوه‌ته‌ ده‌وه‌ و، مرۆفیش له‌ ده‌ست وه‌رسبون و ته‌نیا‌یی رزگاری بووه. گه‌لێک شوینی و اه‌بووه‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا، که‌ که‌س هیشتا نه‌بدۆزیوه‌ته‌وه‌ هه‌بچ مرۆفیکي پیشکه‌وتوو نه‌چۆته‌ ناوی. به‌لام ئیستاکه‌ که‌رسته‌ی سه‌رسورمان و بابه‌تی کوتوپر و نا‌کاو مان له‌ ژیا‌نی خو‌ماندا نه‌هیشتۆته‌وه‌. جا له‌به‌ر نه‌وه ژیا‌نه‌که‌مان خوژی تیدا نه‌ماوه. بووه‌ به‌شتیکي ئاسایی و ناساز، که‌ پیاو لیتی وه‌رس ده‌بئی. جیتی ئازایه‌تی و به‌رگه‌گرتن و ئارام و خوداناسی و چاکه‌ به‌رز و پیرۆزه‌کانی تری تیدا نه‌ماوه. نه‌وانه‌ نه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ که‌ له‌ناو ره‌گه‌زی مرۆفایه‌تی ده‌ریجن. به‌م ره‌نگه قسه‌کانی پیاوه‌که‌ سه‌رنجی کچه‌کانی بۆ خوژی راکیتشا.

له‌ گه‌فتوگۆکه‌یدا گه‌لێک گوتی‌یه‌وه، له‌م بابه‌ته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ بابه‌ت، تا دوا‌یی گه‌یشته‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ توانج و پلار له‌وه‌ ژینه‌ سارد و سه‌ر بگرت که‌ تیییدا ده‌ژین له‌ (له‌نده‌ن)ی تازه‌دا. گوتی: «نه‌م ژیا‌نه‌ ژیا‌نیکي پان و فراوانه‌ و پرگیروگرفته. گه‌لێک گه‌شتی ئاسانی تیدا ده‌کری بۆ نه‌مه‌په‌ر و نه‌وه‌په‌ری جیهان، که‌ نه‌مانه‌ له‌ چاو گه‌شته‌کانی باووبایه‌ریاندا، که‌ پرپوه‌ن له‌ جه‌ربه‌زه‌یی و خوژ رابواردن، به‌گه‌شتیکي هه‌ناسه‌ساردی و پر له‌ وه‌رسبون داده‌نرتین!».

له‌ سه‌ره‌تادا (ئه‌لیزابیث) له‌ گه‌فتوگۆکه‌دا هاوبه‌ش نه‌بوو. به‌لام له‌پاش تاوتیک گه‌فتوگۆکه‌ی نه‌وه‌نده‌ پئی خوژ بوو، له‌ شپوه‌یه‌کی شه‌رمانه‌دا چهند جارێک قسه‌ی هاویشت. به‌لام پیاوه‌که‌ نه‌وه‌نده‌ به‌ته‌نگ نه‌وه‌وه‌ نه‌بوو.

ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردنه‌که‌ی خوژی، رینگایه‌کی تازه‌ی پیشان ده‌دا بۆ خوژ رابواردن. نه‌ویش شپوه‌ی نواندنی موگناتیسسی بوو. دوا‌ی نه‌وه‌ له‌ شپوه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌دا نیاز به‌خه‌رتنه‌ دلپانه‌وه‌، به‌جوژتیکي وه‌ها که‌ هه‌ست به‌خو‌یا‌ن بکه‌ن، له‌ راستیدا له‌وه‌ چه‌رخه‌ کۆنانه‌دا ده‌ژین. چیتکه‌ی خوژی جه‌ربه‌زه‌ییبه‌کی دلداریا‌نه‌ی شیرینی‌ش بکه‌ن له‌وه جه‌ربه‌زه‌ییبه‌ خو‌شانه‌ی کۆن، هه‌روه‌ک له‌ راستیدا نه‌وه‌ چیتکه‌یه‌ بکه‌ن و ا‌ بئی، کاتێ که‌ له‌وه خوه‌ موگناتیسسیه‌یش خه‌به‌ربوونه‌وه، جه‌ربه‌زه‌ییبه‌کانی خو‌یا‌ن به‌جوژتیکي و ا‌ بیه‌ر ده‌که‌ویتته‌وه، هه‌روه‌ک به‌راستی روویان دابی و ده‌بن!».

کچه‌کان به‌سه‌رچلاییه‌که‌وه سه‌یری ده‌می پزیشکه‌که‌یان ده‌کرد. نه‌ویش ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردن گوتی: «نه‌مه‌ ئامانجمان بوو، سالتیک بوو، تیده‌کو‌شاین پیتی بگه‌ین. ههر له‌ خه‌وتیکي ده‌ستکرد ده‌کات!... باش بوو دوا‌یی به‌وه‌ ئامانجه‌مان گه‌یشتین. ئاواته‌که‌ی خو‌مان هه‌تیا‌یه‌ دی!... ئیوه‌ له‌ توانا‌یی‌تاندا هه‌یه‌ ئاسۆکانی نه‌م دۆزینه‌وه‌یه‌ به‌هیننه‌ پیش چاوی خو‌تان. به‌هۆی نه‌م دۆزینه‌وه‌یه‌وه‌ شاره‌زاییمان زۆرتتر ده‌بئی. په‌نایه‌کی‌شمان ده‌ست ده‌که‌وی بۆ سه‌روه‌تی گیان و ئارامی دل‌مان. له‌ کاتیکدا که‌ ده‌که‌وینه‌وه‌ ته‌نگانه‌وه‌ به‌ده‌ست نه‌م ژیا‌نه‌ په‌سته‌وه‌ که‌ تیییدا ده‌ژین، نه‌م ژینه‌ ناپه‌سنددی که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی به‌ربه‌ره‌کانییه‌کی دل‌ره‌قانه‌ دامه‌زراوه‌، ده‌توانین په‌نابه‌رینه‌ به‌ر نه‌م نواندنی موگناتیسسیه‌!».

کچه‌ چاوگتیره‌که‌یش به‌په‌رۆشیکه‌وه قسه‌که‌ی پئی بری و گوتی: «ئایا تۆ نه‌وه‌ت له‌ ده‌ست دی؟». پزیشکه‌که‌یش به‌باوه‌ر به‌خو‌کردنیکه‌وه پیتی گوت: «بیه‌گومان ده‌توانم نه‌وه‌ بکه‌م. چ جوژه‌ خه‌ویکت ده‌وی پیم بلتی بۆتی جیه‌جی ده‌که‌م!».

کچه‌ چاوگتیره‌که‌ی نواند و نه‌وه‌ خه‌وه‌ی پیتی دی که‌ خوژی داوا‌ی کرد. کاتێ کچه‌که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه، نه‌وه‌ خه‌وی که‌ پیتی گوتبوو، به‌ناوازیبه‌وه‌ دیبوی. کچه‌کانی تریش نه‌ویان به‌وه‌ خو‌شییبه‌وه‌ که‌ له‌ خه‌وه‌که‌یدا دیبوی، که‌وتنه‌ سه‌ر ئاره‌زووی نه‌وه‌ی که‌ نه‌وانیش خو‌یا‌ن به‌خه‌نه‌ ژێرده‌ستی پزیشکه‌که‌وه بیان نوینی! هه‌ردووکیان له‌ رابردوویبه‌کی خو‌شدا نوقوم بوون. به‌م ره‌نگه‌ که‌س له‌ (ئه‌لیزابیث) داوا‌ی نه‌کرد خوژی بخاته‌ ژێر ده‌ستی پزیشکه‌که‌وه

بینوینتی (ئه‌لیزابیث) خۆی له خۆبه‌وه داوای نوادنی خۆی له پزیشکه‌که کرد. ده‌مده‌ست که‌وته ناو جیهانی خه‌وه‌وه، که له‌ویدا نوستوو هیچی به‌ده‌ست نییه، هه‌موو شتیک به‌ده‌ست مرۆف نوینه‌که‌وه‌یه.

ئا به‌م رهنگه داوانانه‌وه‌که سه‌ری گرت! ئه‌و ریتوشوینه‌بیش که پزیشکه‌که و باوکی کچه‌که پیکه‌وه دایانابوو سه‌ری گرت. ده‌رباره‌ی (ده‌نتون)ی خۆشه‌ویستی بیری گۆرا. دلێ چوو به‌لای شووکردندا به‌(به‌ندون) واتا ئه‌و زاویه‌ی که باوکی بۆی هه‌لبژاردبوو!...

٤

رۆژتیکیان (ده‌نتون) چوو بۆ ئه‌و کووچه بیده‌نگه‌ی که هه‌موو جارێک (ئه‌لیزابیث)ی له‌ویدا ده‌دی. له‌ کاتی خۆیدا نه‌هات!... دلێ شکا!... هه‌ندیکیش پیتی تووره‌ بوو. رۆژی دواییش هه‌ر نه‌هات! رۆژی پاشتریش هه‌ر نه‌هات!... (ده‌نتون) دلێ داخوڕیا. که‌وته خه‌موخه‌فه‌ته‌وه بۆ ده‌زگیرانه‌که‌ی! جا بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و ترسه له‌ دلێ خۆی ده‌ریکات، دانیشته و ده‌ستی کرد به‌چامه‌دانانی دل‌داری، تا له‌ کاتی بینینیدا بۆی بخوینیته‌وه!...

به‌م رهنگه (ده‌نتون) تا سێ رۆژی خشتیش به‌رهنگاری خه‌موخه‌فه‌ته‌ی ده‌کرد، ئه‌م هۆبه ده‌ستکردانه‌ی به‌کار ده‌هینا! دوایی ئه‌و راستییه سامناکه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت، که به‌هیچ کلۆجی بۆی به‌رپه‌رچ نه‌ده‌درایه‌وه. کچه‌که رهنگه نه‌خۆشبی. دووریش نییه مردبی. به‌لام هه‌رگیز به‌وه بروای نه‌ده‌کرد که ناپاکی له‌گه‌ڵ کردبی!... تا هه‌فته‌یه‌کی تریش لاوه‌که له‌وه هه‌ناسه‌ساردی و ده‌ردی سه‌ریبه‌دا مایه‌وه. تا ده‌هات دلێ ته‌نگتر ده‌بوو. تا ده‌هات هه‌ستی به‌کلۆلی خۆی ده‌کرد. دوایی پیتی لێ نا که کچه‌که ته‌نیا شتیک بوو له‌ جیهاندا که ده‌یه‌ینا له‌ پیناویدا بژی. جا له‌به‌ر ئه‌وه پتوبسته بگه‌رێ و بیدۆزیته‌وه و، خۆی بۆ ئه‌م مه‌به‌سه ماندوو بکات!...

چهند هۆبه‌کی بچووک و ساکاری به‌ده‌سته‌وه بوو. ده‌یتوانی به‌کاریان به‌ینتی له‌کاتی گه‌ران به‌شوین کچه‌که‌دا. وازی له‌ فه‌رمانه‌که‌ی خۆی هینا و فرۆکه‌خانه‌که‌ی به‌جێ هێشت. ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو کۆلاند، بۆ کچه‌که ده‌گه‌را، که به‌لای خۆبه‌وه هه‌موو جیهانی ده‌هینا! ئه‌و نه‌یده‌زانی کچه‌که له‌ کۆی ده‌ژی.

هیچی وایشی نه‌ده‌زانی له‌ بابته شتیه‌ی ژیان و که‌سوکار و ناوونیشانیه‌وه تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه کچه‌که بیدۆزیته‌وه. کچه‌که، به‌لای هۆشی بچووکی له‌ خۆباییبوی خۆبه‌وه‌دا بوو، که خۆشی له‌وه‌دایه هیچ ناوونیشانیکی خۆی بۆ کۆره‌که ئاشکرا نه‌کات، نه‌وه‌ک تی بگات

له‌وه‌ی که جیاوازییه‌کی ته‌واوی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه له‌ناوه‌ند خۆی و ئه‌ودا!... ریتگاکانی رۆژه‌ه‌لات و رۆژتاوا و سه‌روو و خوارووی شاره‌گه‌وره‌که‌ی (له‌نده‌ن)ی هاته‌ پێش چاو. شاری له‌نده‌ن له‌ سه‌رده‌می فیکتۆریایشدا که سه‌رژماره‌ی دانیشته‌وه‌کانی له‌ چوار ملیۆن که‌س تپه‌ری نه‌ده‌کردن، هه‌ر وا بوو، ئه‌مه‌نده‌گه‌وره و فراوان بوو، پیاو له‌ناویدا ون ده‌بوو!... که‌واته له‌ سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌مه‌دا ده‌بی چۆن بی، که سه‌رژماره‌ی دانیشته‌وه‌کانی ده‌گاته‌ سێ ملیۆن که‌س؟! به‌م رهنگه ده‌گه‌را به‌ناو شه‌قام و ریتگاکاندا، نه‌یده‌زانی روو بکاته‌ کۆی. چست و چالاکییه‌کی زۆری ده‌نواند له‌ گه‌راندا.

به‌شه‌و و به‌رۆژ ده‌هات و ده‌چوو. ده‌ستی نه‌ده‌په‌رژا بخوات، یاخود بنویت! (ده‌نتون) چهند هه‌فته و چهند مانگیکی به‌م جۆره ژیا‌نه‌وه رابوارد.

نه‌ خه‌وی مابوو، نه‌ خۆراک. ئه‌رک و نازاریکی زۆری تووش بوو بوو بیجگه‌ له‌وه ئه‌مه‌نده هه‌ناسه‌ساردی و تووره‌یی تووش هاتبوو، ئه‌مه‌نده‌گه‌رفتاری بینینی کچه‌که ببوو، ئه‌مه‌نده تاسه و ته‌زروی هاتبووه جۆش، له‌ په‌لوپۆ که‌وتبوو!. ته‌نانه‌ت له‌ پاش ئه‌وه‌یش که هه‌موو هیوایه‌کی لێ برابوو بۆ دۆزینه‌وه‌ی یاره‌که‌ی، هه‌ر ده‌هات و ده‌چوو، ته‌ماشای هه‌موو ده‌موچاویکی ده‌کرد، سه‌یری هه‌موو به‌ژن و بالایه‌کی ده‌کرد، له‌ هه‌موو شه‌قام و کۆلان و راره‌و و شوینی سه‌رکه‌وتن و چایخانه‌یه‌که‌دا چاوی ده‌گه‌تێرا به‌ناو ئه‌م شاره‌ چروپه‌دا به‌لکو خودایه یاره‌که‌ی بدۆزیته‌وه!.

دوایی ریتکه‌وت به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه: کچه‌که دی! وا ریتکه‌وت ئه‌و رۆژه‌ جه‌ژن بوو. ئه‌وه‌یش برسی بوو. باجی چوونه ناوه‌وه‌ی دا به‌به‌کیک له‌ چیشته‌خانه گه‌وره‌کانی شاره‌که. به‌ناو خاوه‌ن‌کاندا تپه‌ری کرد. لیبی ببوو به‌خوو سه‌یری هه‌موو که‌سیکی ده‌کرد. له‌په‌ر له‌ جیبی خۆی وه‌ستا. وه‌ک قاچی له‌ جیبی چووبی و بوو. چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه. لیبه‌کانی کرانه‌وه! (ئه‌لیزابیث)ی دی چهند گه‌زیک له‌ولاوه دانیشته‌بوو. کچه‌که‌یش چاوی بریبوو ئه‌و شوینه‌ی که کۆره‌که لیبی دانیشته‌بوو. به‌لام چاوه‌کانی سارد و سپوون، هیچ ترووسکه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی و ئاشنایه‌تییان تیدا دیار نه‌بوو. هه‌روه‌ک کۆره‌که‌ی نه‌ناسییته‌وه و بوو. چاوه‌کانی کچه‌که وه‌ک چاوه‌کانی په‌یکه‌رێک و بوون!.

له‌پاش ئه‌مه‌ی تاویک سه‌یری (ده‌نتون)ی کرد، چاوی گوتزایه‌وه بۆ بینینی ئه‌وانه‌ی له‌پشت ئه‌وه‌وه بوون!... ئه‌و ئه‌گه‌ر هه‌ر سه‌یری چاوه‌کانی کچه‌که‌ی بکاردایه، گومانی تی

دهبرد که (ئەلیزابیث) بچ. بەلام جوولەکانی دەستەکانیشی ناسییەو. ئەو کۆمەلە قژە بچووکه‌یشی ناسییەو که لار دەبوووه بەلای گوتیدا، له کاتی سەر بزواندنه‌کانیدا. بێجگه له‌وه له شوێنه‌کانی تری له‌شی و دەموچاوشی ورد بوووه، که هه‌موو دەم له‌و شوێنه‌ بێده‌نگه‌ی فرۆکه‌خانه‌که‌دا دلێ خۆی پێ ده‌گه‌شاندوه! یه‌کیک له‌وانه‌ی له‌گه‌ڵ کچه‌که‌دا دانیشتبوو قسه‌به‌که‌ی کرد. کچه‌که‌ رووی وەرگێرا بۆ بیاویک که له‌ ته‌نیشته‌وه دانیشتبوو. زه‌رده‌خه‌نه‌به‌که‌ی بۆ کرد. بیاوه‌که له‌ له‌شدا بچووک بوو. جلویه‌رگه‌کانیشی ته‌مه‌نده‌ پرپوچ بوون بیاویان ده‌هینایه‌ پیکه‌نین. کابرا هه‌ر له‌ ماریکی ده‌کرد که شاخه‌کانی ئاوسابن. ئەو بیاوه (به‌ندون) بوو. ئەو زاویه‌ بوو که باوکی بۆ کچه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌بژاردبوو. (ده‌نتون) تاویک له‌ جیبی خۆی وه‌ستا. رهنگی زه‌رد هه‌ل‌گه‌را. ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو به‌چاو کچه‌که‌ و هاو‌پیکه‌ی بخوات. دوا‌ی ئەو برستی برا و له‌سه‌ر ته‌ختیکی لای خواره‌که‌ دانیشت. پشتی کرده‌ کچه‌که‌ی یاری. به‌م رهنگه‌ ماوه‌به‌ک مایه‌وه، نه‌یده‌وێرا جاریکی تر ته‌ماشای کچه‌که‌ بکاته‌وه. بەلام که ئاو‌ری لێ دانه‌وه، کچه‌که‌ و مێرده‌که‌ی و باوکه‌که‌ی و دایه‌نی کچه‌که‌ هه‌موویان هه‌ستابوونه‌ سه‌ر پێ، خه‌ریک بوون بچنه‌ ده‌روه‌! (ده‌نتون) ی به‌سه‌زمان له‌ جیبی خۆیدا مایه‌وه. هه‌روه‌ک ده‌ست و پیتی به‌ستراپیتته‌وه‌ و بوو. بەلام که ئەو چوار که‌سه‌ که‌میک دوورکه‌وتنه‌وه‌ و، له‌ دووروه‌ له‌شیان بچووک ده‌رده‌که‌وت، هه‌لسایه‌ سه‌ر پیتی هه‌چی تری له‌ مێشکدا جیگیر نه‌بوو ئەوه‌ نه‌بێ که دوا‌یان بکه‌وێ!... له‌ ماوه‌یه‌دا تاویکی به‌سه‌ر داها‌ت، ترسا له‌وه‌ی پێ شوێنیانی ون کردبێ.

بەلام زۆری پێ نه‌چوو (ئەلیزابیث) و دایه‌نه‌که‌ی دۆزییه‌وه. چووبوونه‌ ناو شه‌قامیکی واره‌ که رێبازی بزێوی هه‌بوو و، به‌ناو هه‌موو شاره‌که‌دا ده‌رۆیشت. بەلام (به‌ندون) و (مووريس) شوێنیان ون بوو.

لاوه‌که خۆی پێ نه‌گیرا. پر به‌دل ده‌بویست یان ده‌موده‌ست کچه‌که‌ بدوینێ یاخود خۆی بدات به‌کوشت! خۆی کوتایه‌ ئەو شوێنه‌ی که هه‌ر کچه‌که‌ و دایه‌نه‌که‌ی لێی دانیشتبوو. ئەویش به‌ته‌نشست ئەوانه‌وه‌ دانیشت! ده‌موچاوه‌ زه‌رد هه‌ل‌گه‌راوه‌که‌ی (ده‌نتون) پر بوو له‌ هه‌ست و نیازی شێتانه‌.

ده‌ستیکی برد بۆ مه‌چه‌که‌ی کچه‌که‌ و گرتی و بانگی کرد: (ئەلیزابیث)!... کچه‌که‌یش ئاو‌ری لێ دایه‌وه‌ و به‌سه‌رسورمانیکی ئاشکراوه‌ سه‌یری کرد.

بەلام له‌ ده‌موچاویدا هه‌ر ئەوه‌نده‌ دیاربوو که تووشی کابرایه‌کی نه‌ناسراو هاتوه‌ و لێی ده‌سله‌میته‌وه! جاریکی تریش به‌ده‌نگیکی واوه‌ قیژاندی به‌سه‌ر کچه‌که‌دا، که خۆی ده‌نگه‌که‌ی خۆی به‌لاوه‌ نه‌ناسراو بوو: (ئەلیزابیث)!... دل‌داره‌که‌م تۆ نامناسیتته‌وه؟ بەلام له‌ رووی ئەلیزابیث(دا هه‌یج ده‌رنه‌که‌وت ترس و بچ سهره‌وتی و په‌ش‌یواوی نه‌بێ. له‌شی خۆشی له‌ لاوه‌که‌ دوور خسته‌وه! دایه‌نه‌که‌ خۆی هه‌ینایه‌ پێشه‌وه‌ تا ئەگه‌ر به‌پتووستی زانی ده‌ستی لێ بخاته‌ کار! ئەویش ئافره‌تیکی بچکۆله‌ بوو. سه‌ری سه‌پی ببوو.

ده‌موچاوی هه‌ستی ناو دلێ ده‌رده‌بری. به‌هه‌ردوو چاوه‌ گه‌شه‌ بریسکه‌داره‌ تیزه‌کانی له‌ (ده‌نتون) ورد ده‌بوووه. لێی پرسى: «ده‌لێی چی؟» ئەویش گوتی: «ئهم کچه‌ ده‌ناسی!»... ئەویش رووی کرده‌ (ئەلیزابیث) و لێی پرسى: «تۆ ئەم کورپه‌ ده‌ناسیت؟»... کچه‌که‌ گوتی: «نه‌!».

(ئەلیزابیث) ده‌ستی کرد به‌دوو باره‌کردنه‌وه‌ی ئەم وه‌رامه‌: بەلام به‌ده‌نگیکی سه‌یره‌وه. ده‌ستی خسته‌بووه‌ سه‌ر ناوچه‌وانی خۆی. هه‌ر وه‌ک یه‌کیکی تر وانای پێ گوتبێ و دووباره‌ی بکاته‌وه‌ ده‌یگوت: «نه‌... من نایناسم. من له‌وه‌ دل‌نیام که من نایناسم!».

- بەلام... بەلام... چۆن نامناسیتته‌وه‌؟... من ده‌نتونم. ئەو ده‌نتونم که هه‌موو جاریک ده‌تبینی. جێ نیشته‌وه‌ی فرۆکه‌کانت له‌بیر چۆته‌وه‌؟ ئەو ته‌خته‌ بچکۆله‌یه‌ت له‌بیر چۆته‌وه‌ که له‌ناو بای به‌ره‌للا و پاک و خاوتندا له‌سه‌ری داده‌نیشته‌ین؟. چامه‌کانی منت له‌بیر چۆته‌وه‌ که بۆم ده‌خوینیتته‌وه‌؟. (ئەلیزابیث) یش قیژاندی گوتی: «نه‌... نه‌... من نایناسم... من نایناسم... شتیکی هه‌یه‌... بەلام... نازانم چییه‌. هه‌رچی ده‌زانم ئەوه‌یه‌ که نایناسم!».

ده‌موچاوی کچه‌که‌ ته‌واو ژاکابوو. سه‌رسورمانیکی ناخۆشیشی پێوه‌ دیاربوو. دایه‌نه‌که‌یش چاویکی خشانده‌ به‌و و به‌کوره‌که‌دا. ئەویش له‌م کاره‌ سه‌ری سورمابوو. دوا‌ی ئەوه‌ رووی کرده‌ کورپه‌که‌ و، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌ی کزه‌وه‌ پیتی گوت: «چاوت لێیه‌؟ کچه‌که‌ تۆ ناسیت!» . دووباره‌ (ئەلیزابیث) پیتی گوتیه‌وه‌: «من تۆ ناسم. من دل‌نیام له‌وه‌ که ناتناسم!».

- بەلام خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆم! ئەی گۆرانیه‌کان و چامه‌ دل‌داریه‌کانت بیر ناکه‌ویتته‌وه‌؟ دایه‌نه‌که‌یش قسه‌که‌ی پێ بری: (کچه‌که‌ بۆی دووباره‌ کردیتته‌وه‌ که ناتناسی... تۆ نابێ ئەوه‌نده‌ له‌ سه‌ری برۆیت. بێگومان تۆ به‌هه‌له‌دا چوویت. تۆیش جوان نییه‌ له‌مه‌ به‌ولاره‌

گفتوگومان له گه لدا بکهیت. تو نابی له چه قی ریگادا ئەمەندە تەنگە تاومان بکهیت!
- بەلام.

که (دەنتون) ئەو وشەیی بە دەمدا هات، دەموچاوه باریکه لانه کهی چوو شپوهی
هەناسە ساردییەکی بی ئەندازەو و خۆی دەکو تا بو ئەو دی لە بەر زۆر و ستەمی رۆژگارد
بوەستی!... بەلام دایەنە که بە بۆلە بۆلێکەو پیتی گوت: «ئەو لاو! تو نابی ئەو ئەندە سەر
بکهیتە سەرمان!».

کورە که گوتی ئەدایە قسە کهی ئەو. له خۆشەوێستە کهی خۆی وردبوو و بانگی کرد:
«ئەلیزابیث؟!».

کچه که ئەمەندە سەری سورما بوو لەم کارە، دەموچاوی بە جارێک شلە ژابوو.

دامابوو. نەیدەزانی چی بکات. بەلام زۆری پێ نەچوو، قیژانندی بە سەریدا و گوتی:
«من تو ناسم... ناخ!... من پێم گوتیت ناتاسم... ناخ له دەست تو!».

(دەنتون) تاویک واقعی ورمای! دواپی هەستا و دەستی کرد بە نالە نال و بۆلە بۆل.

دەنگە کهی دەبیسترا. وەک شتێکی برینداری لی هاتبوو. له تاو ئیشی دلی دەستی
بەرز کردووە بو ئاسمان، دەپارایەو له خودا... چاوی کەوت بە بن میچه بلوورینە کهی
رێگا که... پاش ئەو وەرگه رایەو و دەستی کرد بە کشانەو. بە هەناسە ساردییە کهو له
رێبازەو دەگوتایەو بۆ ئەو رێباز. دواپی لەناو هاتوچۆکه راندا له چا و ن بوو.

چاوه کانی دایەنە که هەر له دواپه بوون، تا له چا و ن بوو. لهو کاتەدا ئەلیزابیث
رووی کرده دایەنە که و بە پەشۆکاوییه کهو لپی پرسی و، له تاو ئیشی دلی دەستەکانی
خۆی توند قووچاندبوو گوتی: «ئەو پیاوه کێ بوو؟... ئەو پیاوه کێ بوو؟».

دایەنە کهیش برۆکانی خۆی بەرز کردووە و بە دەنگێکی رهوان و بیستراو و هه گوتی:
«مرۆقتیکی گهوجه. من له مەو پیتش هەر نەمدیوه!».

- هەر نەمدیوه؟...

- خۆشەوێستە کهم هەر نەمدیوه! تو خۆت بە مەو خەریک مە که. دلی خۆشت تەنگ
مە که.

۵

له پاش چەند رۆژێک یه کێکی تر له دەرگای نەخۆشخانە کهی پزیشکه کهیدا. و اتا
پزیشکه بە ناویانگه که، که چاکه تە کهی زەرد و سەوز بوو. پاش ئەو لاویک هاتە ناو
ژووری نەخۆشی دەرخستنه کهو. بە دەموچاویکی زەرد هەلگه راو و پەشۆکاو و
سەرسامه و، بە ناو ژووره کهدا دەهات و دەچوو. له پاش تاویک بە دەنگێکی بەرزەو
بە پزیشکه کهی گوت: «دەمەوئ له بیرم بچیتەو سەنگدا تیی مۆرپوه و. له دەموچا و
جلوبەرگه کانی و بەژن و بالایی ورد دەبوو... دواي ئەو وەر امیسی دایه و، گوتی: «هەر
شتیکت بوئ له بیرت بچیتەو، خۆش بی یان ناخۆش، چەند کاریکی دەوی بۆی بە جی
بهیترئ. دواي ئەو پتویستە ئەویش بزانیب که مزیکي زۆر دەستیم!».

- من هەر ئەو ئەندەم دەوی له بیرم بچیتەو... هەر چیه کت دەوی دەتەم!

- کهواته ئەو کاریکی ئاسانه. چونکه خۆت دەتەوی وا بکهی. من له وەم بەئەرکتر
کردوو. ئەویش لەم دواپییدا، ئەوانه بە جۆرێکی وا سەخت و گران بوون، بە هیوا نەبووم
تییاندا سەر بکهوم. هەر چه نده ئەو شتە ی کردم بە ئاره زووی ئەو که سە نەبوو که نواندم،
که چی تیشیدا سەرکه و تم!... ئەویش کاری دلداری بوو. هەر له کهینه و بهینه کهی تو
دە کرد. بەلام ئەو کچ بوو. تویش دلت خورپه نە کات. دلنیا به کامی خۆت دەگهیت.
لاوه که له تەنشت مرۆف نوینه کهو دانیشت. خۆی وا پیشاندا که بی دەنگ و سەنگ
دانیشتوو. دواي ئەو تەماشای پزیشکه کهی کرد و گوتی: «وا چیرۆکه کهی خۆمت بو
دەگێرمه و. دیاره تویش دەتەوی گوتی لی بگریت».

- «باشه... کچیک هه بوو ناوی ئەلیزابیث موریس بوو...». بەلام قسە کهی خۆی بری.
چونکه دەموچاوی مرۆف نوینه کهی دی، سەرسورمانیکی کوتوپری تیدا ئاشکرا بوو. هەر
لهو هەناسه یه دا لاوه که هه موو شتیکی تیگه یشت ئیتر هه ستایه سەر پێ. وای پیشان دا
که زال بوو به سەر ئەو پیاو دا که له بەر دەمیدا دانیشتوو. دواي ئەو توند شانی
پزیشکه کهی گرت. چەند تاویکی پێ چوو.

هەر چه ندی کرد قسە ی بۆ نەهات، که ههستی خۆی پێ دەبرێ... بەلام پاشه جار گوتی:
«بیدەر هه دەستم. بیدەر هه دەستم!» پزیشکه کهیش هەناسه یه کی هه لکیشا و گوتی:
«مه بهستت چیه؟...».

- بیدەر هه دەستم!

- کچی بدهمهوه دستت؟

- نه ليزاييت مووريس. کچه که ی لیتی دوايت!

پزیشکه که ویستی خوی رزگار بکات له چنگی لاهه که. ههستایه سه ری... به لام (دهنتون) چنگی زورتر له شانی گیرکرد! مروث نوینه که پالی نا به لاهه که وه، به دهنگیتی به رزهوه پیی گوت: «به رم ده! به ره للامکه!». له پاش تاویک هه دوولایان به رهنگاری به کتر بوون، که وتنه زورانبازییه کی توندوتیزه وه، که هیچیان لییان نه ده زانی. نه مه ییش سه بارهت به وه بوو که نه م جوړه وه رزینه ده مییک بوو له سه ر زویدا باوی نه ما بوو. مه گه ره کاتی گره و یاخود نومایشدا ببینرایه، نه گینا به رچاوه نه ده که وت! به لام (دهنتون) هه ره نه وه نه بوو که له دوژمنه که ی خوی به ته مه من بچو و کتر بی، هه روه ها به هیزتریش بوو. جا له به ره نه وه هه ره له مه پری ژووره که وه تا نه و پری ژووره که ده ستیان کرد به به کتر گه وزاندن، تا (دهنتون) هه لیکی بو هه لکه وت و دوژمنه که ی خوی دا به زه ویدا. به لام پزیشکه که له دواوه (دهنتون) ی راکیتشا و که وت به سه ریدا... به لام هه ره تاویکی پی چوو، لاهه که گورج هه لسا یه سه ری و خوی بو گیف کرد، په لاماری بدات. خوتین له ده ماره کانیدا هاته وه هوش خوی، ههستی کرد سه ری ته و او دیشی. پشتیشی و ا به سه ره نه ژنوکانی (دهنتون) وه. لاهه که ییش پارچه هه ورپکی ته ر کراوی به دهسته وه به ده موچاوی نه وی پی ده سرئی. پزیشکه که هیچ دهنگی نه کرد. هه ره نه وه نده ی کرد په نجه ی کیشا بو لاهه که، که واز له گوشینی پارچه هه وره که به یینی و له وه نده به و لاهه ده موچاوی ته ره نه کات... دواوی دهنگی ده رها ت و گوتی: «یا ریده م بده هه لسمه سه ری پی!...»...

(دهنتون) ییش پیی گوت: «تو هیشتا به ته و او ته نه هاتوو یته وه سه ره خوت».

- نارپه سن منت تیک شکاندوو!

- ته نیا هه ر دو و کمان لیره داین... ده رگا که ییش داخراوه... له وه زورتر مه لئی!...

دواوی نه وه ی هه ندتیک بی دهنگ بوون، لاهه که دهستی کرده وه به قسه کردن گوتی: «هیشتا ماویتی سه رت ته ره بکه م... نه گینا له سه ری تیشه که ت رزگار نابیت!»...

پزیشکه که ییش خوی دایه ده ست دوژمنه که ی و، به موئییبه که وه پیی گوت: «دهی هه ره تاوم پییدا بکه تا نوقوم ده م!».

جاریکی تریش بیدهنگی دایگرته وه... دواوی مروث نوینه که دهستی کرده وه به قسه کردن. گوتی: «وام دیته پیش چاوه که گه راپینه ته وه سه ره سه رده می به رد».

گه راپینه ته وه سه ره توندوتیژی و زورانبازی!... (دهنتون) ییش به و قسه یه ده ماری بزوت و گوتی: «به لام له سه رده می به ردد ا که سه نه یده و تیرا ده ست بخاته کاری دوو دلی خو شه ویسته وه!».

مروث نوینه که دیسانه وه که وته وه بیرکرده وه. پاش نه وه پزیشکه که دهستی کرده وه به قسه کردن، لیتی پرسی: «ده ته وی چی بکه ییت؟»... لاهه که ییش گوتی: «له کاتی له هوش خو چونه که تدا چاویکم خشانده ناو قاقه زه کانتدا، تا ناوونیشانی کچه که م دوزییبه وه، که له وه پییشی ناوونیشانیانم نه ده زانی. به ته له فونیش قسه م له گه لدا کرد. و ا به ریگه وه یه دیته تیره!».

- تو بلتی دایه نه که ییشی له گه لدا بیت؟

- به لئی دیت.

- به لام بو چی؟... تیناگم چی ده که ییت... نیازت چییه بیکه ییت.

- هه روه ها گه رام بو چه کیتی کوشنده ییش... نه مه زور سه یه که له م چه ر خه دا چه کی کوشنده نه وه نده که م بی. که چی له سه رده می به ردد ا تیکرا که سه هیچی نه بوو چه ک نه بی! دواوی نه م چرایه م دوزییبه وه. ته له کانم لی کرده وه. چاوه روانی نه وه بووم خه به رت بیته وه. نه و ته لانه م هه ره به دهسته وه بوو. تا نه گه ره بزوتیته وه به رهنگاریت بکه م! چرا که ی گرت به دهسته یه وه و بردی بو سه ر شانی پزیشکه که. نینجا پیی گوت: «نه گه ره بیت و هه ره چیت لی داوا ده که م بو م نه که ییت، هه ره به م چرایه که لله ت ده شکینم!».

پزیشکه که ییش له نوو سراوی: (رابه ری مروثی نوی بو نه ندازه کانی ره وشت و خو) وه رسته یه کی وهر گرتیوو، بو ی خوتنده وه گوتی: «کاروبار به توندوتیژی چاره ناکری!».

(دهنتون) ییش وهرامی دایه وه گوتی: «به توندوتیژی کاروبار چاره ده کری. به لام نه و چاره کرده په سند نییه!».

- نیستاکه چیت ده وی؟

- ده بی به دایه نه که بلتیت که نیاز ده خه یته دلی کچه که وه بو نه مه ی شوو به پییاوه قر سورده که و چاوه تنگه که بکات. هه ره نه مه یه که بو م ده که ییت!

- به لئی هه ره نه مه یه که بو تی ده که م!

- هه ره له و کاته یشتا من بیی کچه که بخه ره وه!

- ئەمە پېچەوانەى سەربەرزى پېشەكەمە!

- گوئى بگرە پېت بلىم... ئەگەر ئەم كچەم دەست نەكەوئىتەوۋە مردنم پى خۆشتر دەپى لە ژىن. تۆيش ئەوئەندە بەهيوامەبە كە من رېز لە راوئىژت بگرم. جا ئەگەر وەك پېم گوتوئىت، وا ھەلئەسوورپىت و، منىش بەكامى خۆم نەگەم، ناھىلەم پېنج وردىلە لەسەر زەویدا بژىت! ئەوئەبىشت لەبىر نەچچ كە ئەم چرايە، چەكىكى دركاويىيە، تا ئازارتيكى زۆرت نەدات ناتكوئى!... ئەوئەبىش بزانه، كە ھەرچەندە ئەم كارە لەم رۆژانەدا بەكارتيكى ناپەسند دادەنرى و باويشى نەماو بەلام من خۆمى لى ناكىشمەو! خۆم ئەوئەبىش دەزانم كە ئەم ژىنە زۆر بابەتى وەھاي تىدا نىيە كە بەئىنى پىاو خۆى لە سەرى بدات بەكوشت!

- كە داينەكە ھات دەتېئىنى؟

- من ناھىلەم بېئىنى. خۆم لە پشت ئەم پەردەيەوۋە دەشارمەوۋە. لە پشت تۆيشەوۋە دەوئەستم! سەرى پزىشكەكە بەم قسانە كەوتە ئازاۋەوۋە. بىرى لە خۆى دەكردەوۋە چى بكات. لە پاش تاوتىك بەلاۋەكەى گوت: «تۆ ھەرزەكارتيكى بەچنگىت، بەلام نىوە پېشكەوتوئىت. من خەرىكى ئەوۋە بووم بەرامبەر بەنەخۆشەكەى خۆم پىئىستى سەرشانى خۆم بەجى بەئىنم. بەلام وا دەردەكوئى تۆ لەم كەينەوۋەبىنەبەدا دەتەوئى بەئارەزووى خۆت بچىت بەرپىو!».

- كەواتە نىيازت واىە ئەوئە پىم گوتوئىت بى پېچ و پەنا بەجى بەئىت؟...

- من بۆم دەست نادات كەللەى خۆم بەشكاندن بەدەم لەپىناو كارتيكى پرپوۋچى وادا كە فرى بەسەر مەنەوۋە نىيە!

- كەواتە چى دەكەيت؟

- مرۆف نوئىن ياخود پزىشك لە ھەموو شتىك زۆرت رقى لە ئابروۋچوون دەبىتەوۋە. من پىاوئىكى درندەنىم ھەر ئەوئەندەيە، من دلئەنگى ئەوۋەم كە ئەم كەينەوۋەبىنەيە گەبىشتە ئەم ئەندازەيە. بەلام دلئەنگى و پشم و قىنەكەم لەپاش رۆژتىك دوو رۆژ دەرۆن و نامىن.

- سوپاست دەكەم. كەواتە لە يەكترى تىگەبىشتىن و ھەردووكمان لەسەر يەك شت رېكەوتىن. ئىنجا كە واى لى ھات پىئىست بەوۋە ناكات لەسەر زەويى ناو ژوورەكەوۋە بىئىتەوۋە و، بەم جۆرەبىش دابنىشبت!... ھەرۋەك لاۋەكە رېئوشوتىنى بۆ كارەكە دانابوۋە بەو جۆرە سەرى گرت. ... كچەكەبىش بىرەوۋەرىبەكەى بۆ گەرايەوۋە. واتا كورەكەى ناسىبەوۋە و ژيانى پر لە دلدارى خۆى و ئەوى بىرەكەوتەوۋە. دووبارە دەستى كردهوۋە بەدلدارى لەگەل كورەكەدا...

... ئا بەم رەنگە (دلدارى) سەركەوتەوۋە... تەنانت بەسەر شارستانىتى سالى
(۲۰۰۰) ھەمى پاش زابىنىشدا ھەر سەركەوتەوۋە!...

۱۹۶۷/۶/۱۶

میژووی جیهان

نووسه‌ری: رینییه سیدیلو

میژووی پیش میژوو

مرۆڤ له سه‌ره‌تای په‌یدابوونیا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌زانی که هیچ نازانی!... جا له‌به‌رئه‌وه، ئه‌مه‌ شتیکی ئاسان بوو، که باوه‌ر به‌و قسه‌ پرۆپوچانه‌ بکات که له‌بابه‌ت بنچینه‌ی په‌گه‌زه‌کان و شاره‌کان و، دۆزینه‌وه‌ی ئاگر و ئاسن و، گه‌لیک شتی تروه‌ ئه‌دوین جا ئه‌مانه‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌ک میژووی پرابدووی مرۆڤ رۆشن ئه‌که‌نه‌وه، هه‌روه‌ها بنچینه‌ی سروشتیشی ده‌رئه‌خه‌ن... ئنجا جوانی ئه‌م قسه‌ پرۆپوچانه‌ بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و ئه‌ندیشه‌ (خیال)یه‌دا که پرشنگی تیا ئه‌دان، ئه‌و قسانه‌یان خستبووه‌ میشکی مرۆڤه‌وه و تیا جیگیربووون!.

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌ پرۆپوچانه‌یش بخه‌ینه‌ لاره‌وه، هه‌رچی له‌ناو (نوسراوه‌ پیرۆزه‌)ه‌کاندا یه‌ لیکێ بده‌ینه‌وه، که به‌ دووه‌م سه‌رچاوه‌ی میژوو دانه‌نرین، وامان بو‌ ده‌رئه‌که‌وه‌ی که له‌ دایک بوونی (بابه‌ ئاده‌م) به‌ر سالی (٤٠٠٤)ی پێش زایین ئه‌که‌وه‌ی (لافاه‌وه‌ گه‌وره‌که‌ی جیهانییش) به‌ر سالی (٢٣٤٨)ی پ. ز ئه‌که‌وه‌ی...

له‌دوای (قسه‌ پرۆپوچانه‌کان) و (نوسراوه‌ پیرۆزه‌کان)یش سێیه‌م سه‌رچاوه‌ی میژوو دیته‌ پێشه‌وه، که ئه‌ویش (زانست)ه‌... زانستیش له‌چاوه‌ قسه‌ پرۆپوچانه‌کاندا له‌ رووی ئه‌ندیشه‌وه، به‌هه‌ژار دانه‌نرئ... جا له‌به‌ر ئه‌وه، ئه‌و وا پێشان ئه‌دات- ئه‌ویش به‌دله‌ له‌رزتییه‌که‌وه- که زه‌وی له‌پێش سه‌ده‌ هه‌زار سالییه‌وه‌ هه‌بووه‌!... هه‌رچی زانسته‌ پرس زۆتر ئه‌کات له‌وه‌ی که بلێ وایه‌... ئه‌و له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زه‌وی ناسه‌کان که له‌بابه‌ت زه‌وییه‌وه‌ ئه‌یکه‌ن و، له‌بابه‌ت زه‌وی هه‌لکۆلین^(١) و ئه‌و شوینه‌وارانه‌وه‌ که ئه‌یدۆزنه‌وه، یارمه‌تی وه‌رئه‌گرئ... هه‌روه‌ها له‌ لێ وردبوونه‌وه‌ و تیگه‌یشتنی زاناکانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ یارمه‌تی وه‌رئه‌گرئ که چوونه‌ته‌ ناو ئه‌و تیره‌ و هۆزانه‌وه‌ که ئیستایش نزیکه‌ی سه‌ره‌تای ژبانی مرۆڤایه‌تی ئه‌زین، تابوتانی بگاته‌ ئه‌و وه‌رامانه‌ی که پرسیاره‌کانی خۆی پێ لیک بداته‌وه‌... به‌لام ئیمه‌ نابێ به‌م لیکۆلینه‌وه‌ سسته‌ به‌ئهرک و نازاره‌ پێکه‌نن... وا هه‌ل ئه‌گرئ ئیمه‌یش خه‌ریکی ئه‌وه‌بێن که ئه‌وه‌ی زاناکان ئه‌یلێن بیه‌ینه‌ پێش چاوه‌ی خۆمان زاناکان

(١) زه‌وی هه‌لکۆلین: (التنقیبات)

ئه‌لین (زه‌وی) و (مرۆڤ)، هه‌ردووکیان، له‌ ئه‌نجامی گه‌شه‌کردن و کاره‌ساتی سروشتی سه‌رسوره‌ینه‌ری په‌یتا په‌یتاوه‌ په‌یدابوون... بام وای بیه‌ینه‌ پێش چاوه‌ی خۆمان که زه‌وی نزیکه‌ی سێ هه‌زار ملیۆن ساڵ له‌مه‌وپێشه‌وه‌ ده‌ستی کردوه‌ به‌په‌یدابوون هه‌روه‌ها نزیکه‌ی دووه‌زار ملیۆن ساڵ له‌مه‌وپێش دروست کراوه‌ زیندوووه‌کان^(١) په‌یدابوون له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌م دروست کراوانه‌ له‌پێشدا له‌شپه‌وه‌ی (به‌کتربا)دا بوون، له‌ناخی ئاودا ژباون، به‌چاوه‌یش نه‌بیراوان... دوای ئه‌وه‌ ئه‌و دروست کراوانه‌ ده‌رکه‌وتوون که برپراگی پشتیان هه‌یه^(٢). ئه‌مانیش پێنج سه‌ده‌ ملیۆن ساڵ له‌مه‌وپێش په‌یدابوون هه‌رچی گیانله‌به‌ره‌ مه‌مک داره‌کانیشه‌ له‌پێش سه‌ده‌ ملیۆن سالییه‌وه‌ ده‌رکه‌وتوون ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌یش که له‌ مرۆڤ ئه‌که‌ن چهند (ده‌ملیۆن)یک ساڵ له‌مه‌وپێش هاتوونه‌ته‌ ناوه‌وه‌ دوایی گه‌شه‌کردنی پێشکه‌وتوویی گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی که (مرۆڤ)یش بیه‌ته‌ کایه‌وه؛ له‌ناو ئه‌و دارستانانه‌دا که‌ه‌وتوونه‌ته‌ که‌مه‌ری زه‌وییه‌وه، که خاوه‌نی گه‌رماو ته‌رین^(٣)...

زۆری پێ نه‌چوو ئه‌م گیانله‌به‌رانه‌ی که به‌چوار چنگۆله‌ ئه‌رۆیشتن به‌رپیدا، ژبانی ناو دره‌خته‌کان کاری تی کردن دوایی وایان لێ هات له‌سه‌ر دووپێ ئه‌رۆیشتن دووپیه‌که‌ی تریشیان ئه‌دا، له‌ خۆه‌لۆساین به‌لقی داروده‌خته‌وه، له‌وکاتانه‌دا که له‌م داره‌وه‌ بو‌ ئه‌و دار هاتووچۆی ئه‌کرد... رۆژگار تیه‌په‌ری و گیانله‌به‌ره‌کانیش، ییشیان راست بووه‌وه، سه‌ریشیان په‌رپ راوه‌ستا و میشکه‌که‌ییشیان گه‌وره‌تری لیه‌تات...^(٤)

(په‌یدابوونی هۆش)^(٥):

دوای ئه‌وه‌ ئه‌و شاکاره‌ سه‌رسوره‌ینه‌ره‌ هاته‌ پێشه‌وه، که بازدی به‌م گیانله‌به‌ره‌ دا و گه‌یاندیه‌ پله‌ی (مرۆڤایه‌تی) چونکه‌ سه‌رده‌می به‌سته‌له‌ک په‌یدابوو که لافاه‌که‌ی هه‌موو جه‌نگه‌لستانه‌کانی له‌بن هه‌لکه‌ند و رای به‌ده‌م ناوه‌وه‌ چهند کۆمه‌لێکیشی له‌م جووره‌ گیانله‌به‌رانه‌ به‌ته‌نیایی و ئاواره‌یی هیه‌شته‌وه‌ له‌ پال شاخه‌کاندا، په‌ناگاکانی ناو جه‌نگه‌لستانه‌کانیان له‌ده‌ست چوو بوو.

(١) زیندوووه‌کان.

(٢) برپه‌داره‌کان.

(٣) که گه‌رم و شی دارن.

(٤) میشک: (الدماغ).

(٥) هۆش: (العقل).

زمان ... ناگر ... ناین

مرۆڤ له وکاتانهدا که له ناو تاریکیدا نهژیا، له رۆژانی رابردوویدا، چهند جهنگیکی بیروباوهری وهای بردهوه که له هه مووشتیکی تر بالاتریوو له وهدا که له گیانله بهره درنده کانی جوئ بکاتهوه. ئه نجامه کانی ئه و جهنگانه ییشی هه تا ئیستا ماونه وه، له ناونه چوون وادیاره ئه و ئه نجامانه ییش هه ئه میننه وه و زالیش ئه بن به سه ر چاره نووسی نه ته وه کاندانا... ئه و سه رکه وتنانه ییش بریتین له: (زمان) و (ناگر) و (ناین)... چونکه هیچ خوتنده واراییه کی وه ها نه دۆزراوه ته وه که بووبی له پێش میژوودا، بئ ئه مه ی له ناوه رۆکه که یدا نیشانه ی ئه وه ی تیا بووبی که رۆله کانی ئه و خوتنده واراییه ئه و سی باه ته یان زانیوه!...

۱- ئه مه ییش له بهر ئه وه یه که هه ر (مرۆڤ) له ناو هه موو گیانله بهر اندا که ئه توانی قسه بکات که هونه ری بیرکردنه وه ییش به کارئه هیتنی جا له بهر ئه وه زۆری پی نه چوو فیتری قسه کردن بوو، به چهند دهنگیکی دیاردی کراو، که خۆی وای دانا بوو، به هه ریه که یان واتایه کی تاییه تی بدات ئنجا لیته وه (زمان) داها، که بریتییه له گالیسکه یه کی (بیر) و، که لویه لیکی ناوازه ی گفتوگۆکردن... ئیتر له رۆژی له دایکبوونی (زمان) وه، ژیان له ناو کۆمه لایه تیدا، دهستی کرد به به ره همدان زوو به زوو، له داهیتانی دهنگه کان و شیوه زمانه کان و برکه (مقطع) هکاندا پێشکهوت و هه ندیکیشی خستنه پال یه ک... ههروه ها ئالۆشه کانیش له دایک بوون مرۆڤ دهستی کرد به گه ران به دوا ی ئه و هۆیا نه دا که ئه و ئالۆشانه دانه مرکیننه وه ئه مه یه که م جاربوو که مرۆڤ ددان به ئه قین یان دلداریی دابنی ههروه ها یه که م ده مه قالیشی دهست پی کرد... ئیتر له و رۆژه یشه وه ژبانی (مرۆقیایه تی) ی راسته قینه دهستی پی کرد...

۲- مرۆڤ له میژوه (ناگر) ی ده ناسی روه چاکه که ی ناگری ناسی ئه وه ییشی له تینی هه تاوی رۆژا دۆزییه وه...

روه خراپه که ی ناگریشی له بروسکه و هه وه تریشقه و شاخه ناگرینه کان و ئه و ناگرانه دا ئه دیی که بهرئه بوونه وه و نه ی ئه زانی چۆن و له چییه وه په یدا ئه بن ناگره کان بهرئه بوونه جهنگه لستانه کان و پووش و په لاشی میرگه کان!... به لام زۆریان پی نه چوو، له تیگه یشتندا پێشکهوتن، تا گه یشتنه ئه وه ی هۆی گر په یدا کردنیان دۆزییه وه، دووریش نییه که له خۆش بهختییانه وه بووبی، که له وه تیگه یشتن که له لیک کهوتنی دوو پارچه

له بهر ئه وه ناچاربوون، له دهست گیانله بهره درنده کان خۆیان ده رباز بکن و په نا بهر نه ناو ئه شکه و ته کانه وه... ههروه ها خۆ پاراستنه که ییشی ناچاری کرد پشت به سه ستی به چه کیتک یاخود به ناز و جیازیکی^(۱) که ئاره زوو کردنی نه مردن پی به خشیبوو^(۲)، ئه و ناز و جیازه ییش بریتی بوو له: (هۆش)... جا ئه و تاوه ده مه ی که مرۆڤ دهستی کرد به پشت به سه ستی به (هۆش)، به له دایک بوونی (مرۆڤ) دانه نری!...

جا (مرۆڤ) به سایه ی ئه م (هۆش) ه و بوو که دهستی کرد به ده سه لاتداریی به سه ر (جیهان) دا... به لام (جیهان) به روویه کی خۆشه وه به ره و پیری (مرۆڤ) نه چوو... به پێچه وانه وه ته نگه چه له مه و گیروگرفتیکی زۆری هیتنا یه بهر، (هۆش) ییش بریتی بوو له چه کیتک، که له (مرۆڤ) به و لاوه هیچ دروست کراویکی تر دهستی نه کهوت...

ئنجا مرۆڤ دهستی کرد به لیکۆلینه وه و لی وردبوونه وه... ئه بوو به دوا ی هه موو شتیکیدا بگه ری و بیدۆزیته وه... به لام له پێش هه موویاندا به دوا ی ناسینی ده روون و له ش و جیهانی خۆیدا گه را... ههروه ها مرۆڤ پتویست بوو هه موو شتیکیش دابهیتنی... هه ندی شت فیتربوو... دوا یی زانیاریی و شاره زایی پێشکهوت و فراوان بوو... به لام هه رچییه کی بو ده رکهوت هیتستا که م بوو، گه لیک که متریش بوو له چا و ئه و زانیارییانه دا که ئه بوو له هه زاران ساله ی دوا رۆژا دهستی که وئ... به لام ئه وه ییش دیاربوو که ئه و زانیاریی و شاره زایی هونه ره ی که مرۆڤ دهستی کردبوو به کۆکردنه وه یان، هه رچه نده جاره نا جاریک ئه هاتنه پاشه وه و که میان ئه کرده وه، به لام له ماوه ی ژیانیا تا ئه هات زۆرتریان لی ئه هات و پشت به پشت په رهیان ئه سه ند... جا ئه م گه نجینه یه ی که ئیمرۆ له بهر ده ستماندایه و به و جوړه ی له وه پێش پێشان درا کۆبۆته وه، هه ر بریتییه له وه ی که ئیسه پی ئه لئین (شارستانیتی) یاخود (ئاوه دانی)... ئه مه ییش بو هیچ جوړه دروست کراو یاخود گیانله بهریتیکی تر نه لواوه، که زانست و هونه ر پشت به پشت کۆبکاته وه و به جیی بهیتلی بو نه وه ی خۆی.

ئه م نازه و جیازه هه ر به (مرۆڤ) برراوه. جا له بهر ئه وه، له دایک بوونی (مرۆڤ) بریتییه له له دایکبوونی (میژوو)... یاخود (به ره به یانی میژوو)!...

(۱) راستتر: که ره سه ته یه ک یان: که لویه لیک.

(۲) ئاره زوو کردنی نه مردن: (غریزه البقاء)، ره مه کی مانه وه.

بهرد له شیتوبه‌یه‌کی توندوتیژدا پزبسکه ناگری لئ په‌یدانه‌بئ!... جا ههر ئه‌وه‌نده فیتری ئه‌وه‌بوون ناگر هه‌ل بکه‌ن، ده‌موده‌ست هه‌ستیان به‌هتیز و هه‌ره‌تی خۆیان کرد ئیتر له‌و رۆژه‌وه له‌ په‌رستنی ناگر وازیان نه‌هیتنا چونکه‌ دیمه‌نه‌ ناگره‌کان ترسیان نه‌خسته‌ دلپانه‌وه به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پئ نه‌چوو، ناگریان خسته‌ ژیر چنگی خۆیان‌وه، که‌ بۆ‌که‌لکی خۆیان به‌کاریان نه‌هیتنا ئه‌وانه‌ که‌ هه‌تا ئه‌وسا که‌ هه‌رچی‌یه‌کیان ئه‌خوارد به‌کالی ئه‌یان‌خوارد، هه‌ر له‌خۆیان‌وه‌وه‌ فیتری هونه‌ری چیشته‌ لیتان بوون... هه‌روه‌ها له‌پاش ماوه‌یه‌ک فیتری خسته‌ سوورکرده‌وه‌یش بوون، له‌ناو ناگردا، به‌مه‌به‌سی ئه‌وه‌ی که‌ خانویان لئ دروست بکه‌ن هه‌روه‌ها فیتری (کان) (۱) تووانده‌وه‌یش بوون... له‌پاش ئه‌وه‌ به‌چهند هه‌زار سالیکی (زانست) له‌پرتی به‌کاره‌یتانی (کان) ه‌کانه‌وه، وای لئ کردن بتوان (پتگا ئاسنینه) و (تانک) دروست بکه‌ن که‌چی له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو پینشکه‌وته‌نیشدا، هه‌تا ئیستا که‌یش، هه‌ر مۆم دانه‌گیرسین له‌ناو په‌رستگا‌کانیاندا، گۆری سه‌ریازی نه‌ناسراویش به‌وه‌ ریز لئ ئه‌گرن، که‌ شاپلیته‌به‌کی سه‌ره‌تایی له‌سه‌ر هه‌ل بگیرسین!...

۳- هه‌رچی (تایین)یشه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ژبانی مرۆقه‌وه، دلئ مرۆقانی داگیرکرده‌وه هه‌تا ئیستا که‌یش ده‌ستی لئ هه‌ل نه‌گرتوه... کاروباری تایینیش له‌سه‌ره‌تادا فپری به‌سه‌ر جادوو‌گه‌ری و چاوبه‌ست کردنه‌وه‌ زۆرتربوه‌ له‌وه‌ی که‌ باوه‌ر و خواپه‌رستی پیکویتیکی بووبئ؛ چونکه‌ مرۆقی سه‌ره‌تایی، نه‌ی ئه‌توانی خۆی له‌وترسه‌ نازاد بکات که‌ هه‌تزه‌کانی سروشتی ئه‌یان‌خسته‌ دلپه‌وه، یاخود گیانله‌به‌ره‌ درنده‌کان ئه‌یان‌توقاند و میتشکیان پئ ئه‌کرد له‌ مه‌ترسی هه‌رچی ترسیشه‌ به‌ئاسانی ئه‌گۆرئ و ئه‌بئ به‌په‌رستنی گیانله‌به‌ران و، شتومه‌که‌ په‌ره‌سینه‌کان و، له‌و شتانه‌وه‌ ده‌ستی پئ کرد، که‌ له‌ژووور تئ گه‌یشتن و په‌ی پئ بردنی مرۆقه‌وه‌ن هه‌روه‌ها کاروباری تایینی له‌ترسی مردنه‌وه‌ په‌یدا‌بوون جا چونکه‌ مرۆقه‌ کۆنه‌کان هۆی کۆژانه‌وه‌ی ژبانیان نه‌ئزانی، ئه‌ترسان له‌وه‌یش که‌ مردوه‌کان نازاری زیندوه‌ه‌کان بدن، به‌هه‌یوای ئه‌وه‌یش بوون که‌ ئه‌و مردووانه‌ بتوانن یارمه‌تییان بدن، له‌به‌ر ئه‌م هۆیان هه‌موو، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌بوون که‌ مردووه‌کانی خۆیان به‌ناز و ریزه‌وه‌ بنیئن، که‌ له‌ناو گۆره‌کانیشیاندا که‌لوپه‌ل و خوارده‌مه‌نی دابنن، که‌ په‌ل و پینشیان به‌گوربس به‌سته‌نه‌وه، تا ماوه‌ نه‌ده‌ن به‌وه‌ی که‌ نازاری که‌سئ بدن. له‌پاش ده‌میک فیتری ئه‌وه‌یش بوون که‌ هاوار به‌رنه‌ به‌رگیانی باپیرانیان، داوای یارمه‌تییان لئ

(۱) کان: کانزا (معدن)، کان به‌مانای (منجم)دیت

بکه‌ن که‌ به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیاندا زالیان بکه‌ن کوشتی (۱) پینشکه‌ش کردن و، نوشته‌کردن و، بیروباوه‌ری پرپوو‌چیشیان داهیتنا بۆ ئه‌مه‌ی ریزگرتنی خۆیان پینشکه‌شی گیانه‌ سه‌ر لئ شیتووه‌کان و ده‌ربه‌ده‌ره‌کان و گیانه‌ خۆمالپه‌ه‌کان بکه‌ن له‌ هه‌ر هۆزه‌یش به‌کیکی خۆی ته‌رخان کردبوو، بۆ تیتگه‌یشته‌نی هونه‌ری تایین، بۆ ئه‌مه‌ی مام ناوه‌ندی بکات (۲) له‌ ناوه‌ند زیندوه‌ه‌کان و ئه‌و هه‌تزه‌ نه‌ناسراوانه‌دا که‌ له‌ پشت ژبانه‌وه‌ تارماییان دیاره... جا به‌دپرتی رۆژگار، په‌رستکارییه‌کان گۆرران و گه‌یشته‌ن پله‌ی (یه‌ک خوایی) له‌پاش ئه‌وه‌ (خوانه‌ناسی) هاته‌ کۆپه‌وه‌ و، که‌وته‌ به‌ربه‌ره‌کانی وه‌ له‌گه‌ل (یه‌ک خوایی) دا!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرۆف هه‌ست به‌خۆی ئه‌کات، کز و بئ ده‌سه‌لاته‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌تزه‌ی که‌ هه‌یشته‌ نه‌یناسیوه‌ و نه‌یدیوه، له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکی خۆیدا، هه‌رگیز له‌ بیروباوه‌ری پرپوو‌چ و چاوپوراوکردن وازی نه‌هه‌یتناوه‌!... جا به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی ئه‌م سئ شته‌وه: (زمان) و (ناگر) و (تایین)، مرۆف ده‌ستی کرد به‌زالبوون به‌سه‌ر درنده‌یه‌تی سه‌ره‌تای خۆیدا!...

ئاوه‌دانی چه‌رخی راوکردن

مرۆف له‌ سه‌ره‌تای ژبانیان خه‌می ئه‌وه‌ی ئه‌خوارد که‌ خۆی یپاریزی له‌ مردن و نازار، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش به‌رنگاری گیانله‌به‌ره‌ درنده‌کان ئه‌بوو، که‌ ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌ی ئه‌وانه‌ تیا ئه‌ژبان هه‌ر بۆخۆی بپینتته‌وه‌ جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ پینوست بوو به‌دکاری ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ درنده‌ له‌ کۆل خۆیان بکه‌نه‌وه‌ دووریش نییه‌ که‌ باوه‌ریان و ابوویی، خواردنی دلئ گیانله‌به‌ری درنده، هه‌تیز و گوپ ئه‌دات به‌پیاو بۆ ئه‌مه‌ی به‌رگه‌بگری و بکه‌ویتته‌ زۆرانبازیه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و درنده‌دا... خواردنی گۆشتی فیله‌ گه‌تزه‌ یاخود ئاسکیش، گورج و گۆلی ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌ ببه‌خشی به‌پیاو له‌ راکردندا... خواردنه‌وه‌ی خۆینی شیریش نازایی و به‌چنگی ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ به‌مرۆف ببه‌خشی... به‌م رهنه‌گه‌ مرۆقه‌کانی پینشیان که‌ له‌ سه‌ره‌تای ژبانیاندا خواردنیان هه‌ر له‌سه‌ر گزگیا بوو خواردنی گۆشت فیتری بوون و ده‌ستیان پئ کرد... دواي ئه‌وه‌یش فیتری ئه‌وه‌بوون که‌ چۆن له‌سه‌ر ناگر ئه‌و گۆشته‌ بپزینن.

زۆریشی پئ نه‌چوو، وایان لپهات به‌دوای گیانله‌به‌راندان گه‌ران بیاندۆزنه‌وه‌ و راویان بکه‌ن، تا خۆشی له‌ خواردنی گۆشته‌کانیان ببینن... ئا به‌م رهنه‌گه‌ راوی گیانله‌به‌ران و،

(۱) کوشتی: قوربانی.

(۲) هاوسه‌نگیه‌ک بکات....

راوی ماسی، ههردووکیان بوون به کارو فرمانی بنچینهیی مرۆف...

مرۆفه کان فیری ئه وه بيش بوون که به کۆمه له بژین- وهک فیله کان و مه پمونه کان- بۆ ئه مه ی باشتتر بتوانن خۆیان بپارێزن... فیری ئه وه بيش بوون که کزیی و بی دهسه لاتتی خۆیان به چهک چاره بکهن... هینایان له تهخته و بهرد کوتهک و داردهست و رم و چهقۆ و پاچیان دروست کرد دواي ئه وه فیری تیروکه وان دروست کردن بوون.

له دووره وه دوژمنه که ی خۆیان پنی ئه پینکا... کاتیکی وایش هات فیری هونه ری نیچیر راوکردن بوون، خۆیان له نیچیره کان مات ئه دا و، داویان بۆ ئه نانه وه و، ته له یان بۆ دانه نان...

دواي ئه وه دل په قی و فروفیل بزی و خۆ هه لکیشان چوه گیانیه وه، به هۆی ئه وه وه که له گه ل ئه وه بيشدا خۆیان له خۆیاندا کز و بی چاره بوون، به لام ئه یان توانی به سه ر ئه و درنده ئه ییشدا زال بن که له خۆیان به هیزترن!... به هۆی خۆ هه لکیشانه که یانه وه، گیانی خراپه کاریش سوا ری دلیان بو... هه رچی جه نغه له راوکردنه وه په یدا بو... چونکه مرۆف چه کی کوشنده ی دا هینا بۆ کوشتنی گیانله به رانی درنده... به لام له پاشدا ئه و چه کانه یان له خۆشیا نندا کارکرد... که نا کۆکی ئه که وته نا وه ند تاک و ته رایانی مرۆفه کان خۆیا نه وه، یاخود نا وه ند خبزانه کانه وه، یان نا وه ند تیره و هۆزه کانه وه مرۆفه کان ئه و چه کانه یان له دژی به کتری به کار ئه هینا.

زۆری پنی نه چوو، مرۆفه سه رکه وه تو وه که له جیاتی ئه مه ی دوژمنه شکا وه که ی خۆی بکوژی، ئه یکرد به به نده ی خۆی!... له فروفیل کردنی شه وه له گیانله به رانی درنده، مرۆف فیری ئه وه بوو که فروفیل له دراوسێکانی خۆشی بکات!... نه ته وه یه ک له گه ل نه ته وه یه کی دوژمنی خۆیدا ئاشت ئه بو وه که چی زۆری پنی نه ئه چوو، دۆستایه تییه که ی خۆیان و ئه وانیا ن ئه شکاند، لییان رانه پهرین و چه کیان لی ئه خسته کار، وایان ئه زانی که به هۆی ئه و جه نغه وه هه موو جه نگیک له ناو ئه به ن!...

(تۆوی هونه ره کان):

له و کاتانه دا که له ناو ئاشتیدا ئه ژیا ن، مرۆفه کان ده ستیا ن کرد به ریک خسته نی ژیا نی خۆیا ن فیری به زموره م و هه لپه رکی بوون ده ستیکیا ن هینا به سه ر خانوه کان و به رگ و پۆشه نییه کانیاندا درزی وایان دا هینا که کونی تیا بوو، ئه ویشیا ن له به رد دروست کرد، بۆ ئه مه ی له پیستی گیانله به ره درنده کان جلوه رگ بۆ خۆیا ن بدروون... هه روه ها چرایشیا ن

دا هینا، ناو ئه شکه وته کانیان پنی روونا ک ئه کردنه وه... ملوانکه و گهردانه و خشلیا ن دا هینا، له هیلکه شه ی تانۆکه و کاره با و مه رجان و ددانی سه گ و گورگ ئه یان هۆنی نه وه.

ئه مانه یان بۆ خۆرازانده وه به کار ئه هینا دوور نییه که بۆ کیش کردنی گیانه پاکه کان و بۆ ده رکردنی گیانه خراپه کانی به کاریان هینا بن... ئه ی تۆ چاوت لییا ن نییه که له سه ر دیوا ری ئه شکه وته کانیان وینه ی گیانله به رانیان کیشا وه و تیر یاخود رمیا ن لی که وه تو وه?... تۆ بلتی ئه وه هه ر له به ر ئه مه بو یی که له کاتی راوکردنا (بهخت) روویان تی بکات?... هونه ره کان له پیتشدا بریتی بوون له ده برینی نیشانه کانی چاوبه ست کردن یاخود جادوو گه ری... به لام له دوا ییدا نرخیکی تریان په یدا کرد بۆ خۆیا ن... ئه و وینه په نگا وه نگانه ییش که له سه رده می راوکه رانه وه- پیتش میژوو- بۆمان ماونه ته وه، به لگه ن بۆ ئه وه ی که ئه و راوکه رانه له هونه ر زانیدا ده ستیک ی گه وره یان بو وه...

ئاوه دانی شوانه کان

که ئاوه دانی راوکه ره کان به لای که مه وه له سه د هه زار سا ل له مه و پیتشه وه ده ستی پنی کردی، ئه بی ئاوه دانی شوانه کان، که له دوا ی ئه وه وه ده ستی پنی کردوو، زۆرتتر بگه ریته وه بۆ ده هه زار سا ل... هه رچی ئه و که له سه هۆ لانه بوو که له چه رخی سه هۆ ل به ندانه وه ما بوونه وه، ده ستیا ن کرد به تانه وه.

با و باران و سه رما، روویان کرده خۆشی ئیتر مرۆفه کان له ئه شکه وته کانیان ها تته ده ره وه به سه ر ئه و سه وزه گیایانه دا بلا بوونه وه که تازه ده ستیا ن کردبوو به گه شه کردن... ئیتر له راوکردن ده ستیا ن هه لگرت و بوون به شوان...

چونکه له وه پیتش گیانله به رانی سه ر زه وییا ن له به ر ئه وه ئه کوشت که خۆیا نیا ن لی بپارێزن و گۆشته کانیشیا ن بکه ن به خۆرشت بۆ خۆیا ن... به لام له مه به دوا وه ده ستیا ن کرد به ما لی کردنیان و به خێو کردنیان له گا و مانگا وه ده ستیا ن پنی کرد چونکه ئه مانه له هه موو گیانله به ریک بی وه ی تربوون.

پاش ئه وان، ده ستیا ن کرد به رام کردنی که ر و حوشتر و ئاسک و فیله گیژ، به مه رو بز ن و گامیش و ئه سپ و مایین و سه گ و ئیستر و به ران... ده ستیا ن کرد به ما لی کردنی مریشک و که له شیر و په له وه ران... فیله کانیان ناز ئه گرت، له به ر که لک و فه ریا ن... هه رچه نده که سا نی واهه ن له و با وه رده ان، که مرۆف له به ر مه به سی ئایینی گیانله به رانی رام کردوو، به لام به لگه ی و زۆر به ده سه ته وه یه که بیچه سپی نیته دلّه وه، که له به ر که لکی

ئابووری دهستی داوه ته گیانله بهر به خیتوکردن... ئیتر له و ساکه وه، مرۆف به و چاوه وه ته ماشای گیانله بهرانی نه ته کرد که سه رچاوه به کن راسته و خو خورش و کهول و شیر و هیلکه ی نه خنه به درده ست بیتجگه له وه چاوشیان کرایه وه و چهند ده رگایه کی گه وره یشیان لی کرایه وه بۆ پیشه سازی، وهک: پیشه و کاری پست ناماده کردن و، خوری سازکردن و، که ره و په نیر دروست کردن...

له گه ل داها تنی شوانکاره بییدا، مرۆف له ئەشکه و ته کان بیان ها تنه ده ره وه له نزیک ئە وه ره رگایانه وه که پانه ناژله کان بیان تیا نه له وه ران، ده ستیان کرد به دامه زران دنی خیتو تی سووک و ساکار هه ره وه ها به هۆی نه وه وه که به دوای جی له وه ر و سه وزه گیای ته ر و تازه دا نه گه ران بوون به کۆچه ر... ئەم جو ره ژیا نه کاری کرده ناوه دانی و پیشکه وتنی مرۆف... هونه ره کان دو اکه وتن چونکه هه موو لایه ک خوویان دایه پیوستی ژیا ن فیبروون؛ چون هه سان به کار به یتن بۆ دم تیزکردنی ئە وه که لویه لانه ی که له سه نگ دروستیان نه کردن.

فیبروون کاسه و گلینه و گۆزه و نامانانی تر له گل دروست بکه ن له مه دا که لویه لی وایان به کار نه هینا که ئە و نامانانه گورج بسوورپینه وه، تا ناویان بۆش بکه ن.

ئاوه دانی چه رخی کشتوکال

پیشکه وتنی چه رخی شوانکاره بیی، گه یشته راده یه کی وه ها که مرۆف هیواش، هیواش خوو بداته چاندنی و کشتوکال به م رهنکه له پاش سه رکه و تنیان به سه ر گیانله به راندا، هوروزمیان برده سه ر جیهانی گژوگیایش ده ستیان کرد به به رهنگاری کردنی دارودره ختی خزیو و چروپروگه شه که ر، رووی زه وییان پاک کرده وه.

تۆویان تیا چاند و، هه رچییان لی په یدا بوو، چنییا نه وه... جا لیتره دا دووباره ئەم پرسه نه که ینه وه: تۆبلی کشتوکال به نیازیکی ئایینییه وه ده ست پی کرابی؟... ناخو مرۆف له سه ره تای ژیا نیا، هه ر له بهر ئە وه زه ویی هه ل کۆلیوه که مردووی خو ی تیا بنیژی؟... هه ر له بهر ئە وه دانه ویتله ی چاندو وه له نزیک ئە و گۆرانه وه، که خو رشت بۆ مردو وه کانی خو ی به ره هم به یتنی؟... یاخود هه ر ریکه وت و به خت یاری بوه که تیکه ل به نیازی ئایینی ش بوون، بۆ ئە مه ی مرۆف له شاکاری روواندنی گژوگیا و دار و دره ختیش شاره زا بکه ن؟... سا ئەم لایان راست بی، یان ئە و لایان، له راستیدا مرۆف زوو به زوو له تۆو چاندندا شاره زا بوو، فیبری که ش راگرتن بوو، کار تیکردنی رۆژ و بارانی بۆ ده رکه وت، گلی زه وییه کانی شی تا قی کرده وه، بۆ جیا کردنه وه ی زه ویی به پیت، له زه ویی بی پیت... جا

هه رچه ند پارچه زه وییه کی ئە دیی، به هۆی زۆر چاندنه وه له که لک ئە که وت، ئە وی به جی نه هیشته و ئە چو وه سه ر پارچه زه وییه کی تر که هیشته نه کیلرابی و به کار نه هیترابی... هه رچی زه وییه که بوو فراوان بوو... هه رچی مرۆقیش بوو، ژماره یان کهم بوو... به لام زۆری پی نه چوو که زوو به زوو ئە وه یان بۆ ده رکه وت که زۆرکردنی به ره هم له ده سه لاتی مرۆف دایه . به مه رجی چینی سه ره وه ی خاکه که بشکین و بگه نه ژیر ئە و خاکه وه...

به هۆی ئە وه ی پی بردنه وه، گه یشته نه ئە وه ی که لویه لی جووت کردن دابه یتن... له نووسراوی (تهورات) یشدا ئە مه نووسراوه که یه که م که سی ئە و که لویه لی جووت کردنی داهینا ناوی (طوبال قابیل) بووه... ئە مه یش له سی هه زار سال له مه و پیشه وه رووی داوه... گریکه کان پیی ئە لین (تریتۆلیمس)... به لام میسر ییه کان ئە لین (تۆزیریس)^(۱) که لویه لی جووت کردنی داهینا وه، جووتیاره کان توانیان گه نم بچین و بیشی هارن، تا له ئارده که ی نان دروست بکه ن... هه ره وه ها شاره زای چاندنی جو و گه نه شامی و که تانیش بوون...

بایه خیشیاندا به زۆرکردنی داره رمی و دارسیو و دارفندق و دارمیو و، که له ناوی تریکه ی مه ییان دروست کرد... وازیان له ره وه ندیی هینا و خو یان له نزیک سه رچاوه ناوه کان و بیره کانه وه دامه زران دوی ئە وه له به رد و له دار، له سه ر که ناری گۆمه کان و چه م و جوگاکان خانوویان بۆ خو یان دروست کرد... له وه ده مه دا ناو بوو بوو به هاوده می مرۆف، که زوو به زوو فیبری ئە وه بوو پرد و به ستی چون له سه ر و له بهر ده مه دا: دروست بکات...

ئنجا پیشه ساری په یدا بوو: خوری و که تان ریسران و چنران ئنجا ره نگیش کران... دوی ئە وه فیبری دروست کردنی ئامانه کان بوون له گل، که نه گیرایه وه و ئە کرا به قور.

زۆری پی نه چوو که لویه لی ناو مالیش دروست کران مرۆف ده ستی دایه پوخته کردن و قال کردنی ئە و که لویه لانه ی که دروستی کردبوون تا وای لیته ات له کانه کان دروستی نه کردن... داهینانی مووشه ده مه یش که ناگری پی خو ش ئە کرا، بوو به سه ره تای زالبوونی مرۆف به سه ر کانه کاند و هک: مس و مز و زه رد و ئاسن...

(۱) تۆزیریس: له مه زترین خوا و نه دانه کانی میسر ییه کۆنه کان بوو، پارێزهری مردو وه کان بوو، برا و میتردی (ئیزیس) بوو، کوژرا و دوابی به ته قه للا ی ژنه که یه وه زیندو بوو وه.

ئاۋەدانى سەردەمى ئارنوشىنى

ھەر ئەۋەندە كۆمەلەيە تى دەستى پىچ كىرد و مرۆڭكە كان بوون بەدەستە، دەستە، دەمودەست ناكۆكى كەۋتە ناۋەندىيانەۋە و بەربوونە سەرۋپۆتەلاكى يەكترى، يەكترىيان لەتۈپەت كىرد، وا ديارە مرۆڭ ھەرۋا ھەلگەۋتوۋە كە ترس لەبراي خۆى پەيدا بىكات... نەتەۋەى واھەبوو، ھەممو تاك و تەراكانى بەجارتىك رەويان ئەكرد و نىشتىمانى خۆيان بەجى ئەھىشت ئەمەيش ھەندى جار رووى ئەدا.

بەلام ئەۋانەى كە لە شوتىنىكا ئەمانەۋە و دائەمەزران، جىگاگەى خۆيان بەدېۋارتىكى زل ئەپاراست ئنجا لەمەۋە شارەكان پەيدا بوون... ئەم شارانە لەسەرەتادا بۆ ئەۋە بەكار ئەھىتران كە مرۆڭكە كان خۆيانىيان تيا بىپارتىز لە دوژمن، كە تىباياندا كۆپىنەۋە، كە كەلۈپەلېشىيان تيا بگۆپنەۋە... ھەرچى پىاۋە ئاينىيەكان و خاۋەن پىشەكان بوون، لەناۋياندا ئەمانەۋە جار بەجارتىكىش بازگانەكان ھاتوۋچۆيان بۆ ئەكردن...

ئىتىر بازارگانى ھاتە پىشەۋە

لە سەرەتادا گۆپىنەۋەى كەلۈپەل بەتوندوتىژى و داگىر كىردنەۋە ئەكرا تەنانەت لە زمانى يۆنانىدا وشەى (بازرگانى)، واتايەكى تىرشى ھەپە، كە ئەۋىش (تىك دان) ە!... وشەى كەلۈپەل گۆپىنەۋەىش، لە زمانى ئەلمانىدا، واتايەكى تىرشى ھەپە كە ئەۋىش (چەۋاشە كىردن) ە!...

ھۆزەكە، لە بەرھەمەكانى خۆى ھەندى كوشتىيى لەناۋ پەرستگانى خۆيدا دائەنا كە شەر ئەھات، لە درەنگە كاتىكدا ھۆزىكى دراۋسنى ھورۋمى ئەھىنا و ئەۋ كەلۈپەلانەى داگىر ئەكرد... لەجىيى ئەۋ كەلۈپەلانە، كەلۈپەلى خۆى دائەنا كە لە نىرخدا ۋەك ئەۋان بن... دۋاى ئەۋە كەلۈپەل گۆپىنەۋە پاستەۋ پاست ئەكرا ئەۋىش لە شىۋەى شت بەشت گۆپىنەۋەدا... كارۋانەكان دەستىيان كىرد بەھاتوۋچۆ بەناۋ رىگا ناسراۋەكاندا، لەناۋ جەنگەلەكاندا... دلتىابوون لەۋەى كە توۋشى گىيانلەبەرانى درىندە نايەن... خۆيان ئەكوتا بۆ ناۋ بازارەكان... جا لەمەۋە ئەۋ رىگايانە پەيدا بوون كە روويان ئەكردە شارەكان... جا ھەرۋەك لە زمانى مىسىرى كۆنەۋە دەرئەكەۋى، شارەكان بوون بەمەلەبەندى رىگايان.

ۋشەى (شار)، لەم زمانەدا، وا ئەنۋوسرا: ھىلىكى راست و چەپپان لەناۋ كەمەرە (دائرە) يەكدا ئەكىشا.

ۋاتا رىگايان لەناۋ ئەم شارەدا لىك ئەدەن، كە بەدېۋارتىك چۈرلاى گىراۋە... ئەمەيش سەرەتاي نوۋسىنەۋەى مېژوۋى مرۆڭ بوو...

جىھانى كۆن

بەرە بەيانى ئاۋەدانىيەكانى پىشىنان

مرۆڭ كە لەرەبەيانى ئەۋ ئاۋەدانىيانەدا بوۋە كە لەناۋ مېژوۋدا ناۋبراۋن، ھىشتا دوۋرۋوۋە لە زۆر جۆر لە جۆرەكانى زانىبارىي.

نەزانىۋىتى بنۋوسى، نە پەپى بەۋە بردوۋە كە خوا (يەك) ە نەشارەزايشى ھەبوۋە لە بابەت دراۋ و گالىسكە و، سۋاربوۋنى ئەسپەۋە...

كۆمەلەيەتتەكانى مرۆڭايەتتەش، ھەموويان، لە روۋى ئاۋەدانىيەۋە، لەيەك سەردەمدا، ۋەك يەك نەبوون.

ھەر لەۋكاتەدا كە ھەندى كەس گەشىتتەۋە ئەۋ رادەپەى كە زەۋى بىكىلن و كشتوكال بىكەن، ھەندىكى تىران ھىشتا ھەر لەژيانى كۆچەرىيدا ئەژيان، جىيان بەخۆيان نەئەگرت، لەم شوتىنەۋە ئەيانگۋاستەۋە بۆ ئەۋ شوتىن... ھەندىكى تىرشىيان ئاسنىان دۆزى بوۋەۋە، بەلام بەلاى زانىنى (زەرد) دا تىنەپەرى بوون... تەنانەت لەم چەرخەشىدا، ھىشتا ھۆزى وا ھەپە كە ژيانەكەى لە بارستايى سەردەمى راۋ داپە، كە پىش مېژوۋ ئەكەۋى!...

ئەۋەندە ھەپە، ئاۋەدانى گەۋرە گەۋرە لەم لاۋ لەۋلاۋە پەيدا بوون، كە لەپاش ئەۋە بەدوۋ سى ھەزار سال (مەسىح) لەدايك بوۋە... چۈنكە ھەندى نەتەۋە پى گەشىتتەۋە و گەلىك شاھەنشاهى (ئىمپەراتورىيەت) ەكان دەستىيان كىردبوۋ بە دروستىۋون ئەم پىشكەۋتن و گەشەكردنى ئاۋەدانىيەش كەۋتەۋە ناۋ چەند خاكىكەۋە كە لە رۆژھەلاتى زىتى سىپى ناۋپاراستەۋە دەستى پى ئەكرد تا ئەگەپە زىتى چىن.

دۆلەكانى ئەملاۋەۋەۋلاى چەند روۋبارتىكى گەۋرە گەۋرە دىاردىيىكراۋى گرتىۋەۋە، ۋەك: نىل و، دەجلە و، فورات و، ئەندۆس و، زىتى زەرد. چۈنكە لافاۋەكانى ئەۋ روۋبارانە، پىت و بەرھەمى زۆر و خۆش گۈزەرانى بۆ ئەۋ خاكانە كىش ئەكرد.

ئەۋەندە ھەپە، ھىشتا ئەۋ ئاۋەدانىيانەمان بەتەۋاۋەتى بۆ دەرەكەۋتوۋە لە بابەت ئەۋانەۋە زۆر نازانين لە بابەت ھەندىكىيانەۋە ھەر ئەۋەندە ئەزانين كە بەھۆى كەلاۋەكان و ھەندى ئەفسانەۋە شتىكىيان لى تىبگەپن... ئىمە ھەر ئەۋەندەمان لەدەس دى كە ئەۋەمان

به بیردابی، که (ثایین) لهو ئاوه داناییانه دا دهستیکی بالای بووه چونکه ئه و شوپن ههوارانه ی ئاوه داناییان ماونه تهوه، زۆر جاری وا هه بووه، ئاشنایه تیبیان به ئایینه وه بووه... جا هه رچه نده خواکانی ئه و ئاوه داناییانه و ئه فسانه کانیان له یه کتره جیا وازیون، به لام شیوه ی ژیان ی ئه و کۆمه لایه تیبیانه تا ئه ندازه یه ک له به کتری ئه کرد چونکه شوانکاره ره و نه نده کان، زۆری پێ نه ئه چوو، هوروزمیان ئه برده سه ره ئه م دۆله پر پیتته ئاوه دانانه... ئه وانه له بیابانه کانی ئه فه ریکا و نیوه دوورگه ی عه ره بستان و چایه ره کانی تیبه ت و مه نگۆلباوه دهر ئه په رپن و په لاماری بنکه ئاوه دانه بی دهنگ و سه ننگه کانیان ئه دا و داگیریان ئه کردن... ئه نجامیش به یه کتیک ئه گه یشت له م دووانه: یان ئه بو ئه و تالانکه رانه تیکه ل ئه و نه ته وانه ببونایه که شکان دیوویان، له گه لیا ندا بژیانایه و شان به شانی ئه وانه پیتش بکه و تنایه... یا خود ئه بو ئه و نه ته وه شکا وانه یان له ژتیر پیتی خۆیاندا بپلیشاندا یه وه و به درنده یی خۆیان له ناویان ببردنایه!...

ئاوه دانایی دۆلی نیل

له پیتش له دایک بوونی (مه سیح) دا به پیتنج هه زار سال نه ته وه یه کی شوانکاره ی کۆچهر پیتی برده به ر دۆلی نیل ره ننگه ئه وانه له (حه به شستان) وه هاتبنه ئه و ی به ناو دۆلی رووباری نیل دا بلا بوونه وه.

ئه و ساکه له ویدا ئاوه داناییه ک هه بوو، گهش و په ره سه ندوو، یه کتیک بوو له ئاوه داناییه سه ره تاییه کانی ئه و ده مه... به پیتی کشتوکال و شینایی ئه و دۆله دل ی کیش کردن، زۆری پێ نه چوو، له ویدا مۆلیان داو کردیان به نیشته جیتی خۆیان ئه وانیش ده ستیان دایه کشتوکال و تیکه ل بوون به ناو دانیشتوانی ئه و خا که دا...

به لام ئه و نه ته وه تازه هاتوو، هه ره سه ره ره وشت و خووی کۆنی خۆیان مانه وه گیان له به رانیان ئه په رست بیچوه شیر (سجمت) و چه قه ل (ئه نویس) و به ران (خنیمو) و مانگا (هاثور) یان به خوا ئه زانی ههروه ها پیتیکی زۆریشیان له پشیله و باز و جله ئه گرت... نیشانه ی خواکانیشیان بریتی بوو له سه ری گیان له به ره کان و له شی مرۆف دوورنییه که (أبوالهول) له سه ره ئه م بنچینه یه په یکه ری بو دروست کراب.

ئه و نه نده هه یه ئه م له شیوه یه کی پیتچه وانه دا دروست کراوه سه ری له ژن ئه کاو له شیشی له شیر!...

میسرییه کان په رستنی ئه م خاویانه له مانه وه فیبریون به م ره ننگه کۆمه له ی خواکانی

خۆیان ته واو کرد به تاییه تی له و کاته دا که ده ستیان کرد به کشتوکال، هه رچی شتیک کاری کرد پیتته به ره مه می شینایی ئه یان په رست: وه ک رۆژ (ره ع)، نیل (ئوزیریس) - خاوی شینایی... ئه و نه نده هه بوو ئه و رووباری (نیل) ه که خۆشگوزه رانی ئه به خشی به میسر، رووباریکی بی دهنگ و سه ننگ نه بوو بزێ بوو پیتوست بوو به ره به ستی لافاوه کانی بکرایه ئه ویش به وه ئه کرا که به ستی گه و ره گه و ره ی له به رده مه دروست بکری له گه ل پرد و ئه ستیرک جا بو ئه مه ی ئه م پرد و ئه ستیرک و به ستته گه و رانه دروست بکری، پیتوست بوو یاسایه ک له ناو خا که که دا دا به زرتیری و په په ره ی بکری یاسایه کی کۆمه لایه تی تاییه تیش بو نه ته وه که دا بنری به جو ریکی وا که له گه ل کاروباری ژیانیا بگونجی... جا له به ره ئه وه میسر (یاسای ها و به شی) ی هه لبژارد، به لام له ژتیر سیبه ری خونکار تیکدا...

فیرعه ونه کان کوری رۆژن (۱)

یاسای خونکاری میسر له سه ره بنچینه ی (مافی خاوی) دامه زرابوو ئه و ده مه پروایان وا بوو که فیرعه ونه کان کوری رۆژن له به ره ئه وه ئه وانیان به خوا دانه نا.

ئه و فیرعه ونانه، خاوه ن ده سه لاتتی ته وا بوون، هه رچی زه و ییه کیش له ناو خا که که یاندا بوو به هی خۆیان دانه نا...

هه رچه نده فه رمانداری ناوچه کان، زۆر جاری وا هه بوو جیتگا کانی خۆیان بو کوره کانی خۆیان به جی ئه هیشت، و اتا کوره کانیان ئه بوون به فه رماندار له جیتی خۆیان، هه رچه نده که لکیان له یاسایه کی وا ئه گرت که هه ره له یاسای فه رمانداره کانی زه وی داره کان ئه چوو، به لام خونکار هه موو ده میتیک چنگی به سه ره داگرتیون چونکه فیرعه ون گه و ره ی مرۆف و گه و ره ی هه موو شتیکیش بوو، خاوی زیندوو بوو. (هه ره ئه ویش بوو که ئاوی ئه به خشی به زه وی)...

به لام ئه و ها و به شی (اشتراکیه) یه که میسر هه لی بژارد بوو بو خۆی، بریتی بوو له (ها و به شی فه رمان په رابوی) چونکه ئه و ده مه هیشتا زه ویداری تاییه تی دانه هاتبوو هه موو میسرییه ک به ره نجبه ره یا خود به (فه رمان به رتیک شاری) دانه ترا له ژتیر چنگی فه رمان په رابویه کی وادا که هه موو کاروباریکی له ژتیر چنگی مرۆف تیکدا کۆکرد بوو وه... فه رمانداری ناوچه کانی و کویتخای گونده کان ئه وه خرابوو سه ره شانیان که کارگه ران کۆبکه نه وه بو چاک کردنه وه ئه ستیرکه کان و پرده کان و پاک کردنه وه جوگا کان... ئه وانه

(۱) یان: کوری خۆرن.

له ژميركارى و نه‌ندازيارى و ناسمان ناسيندا يه‌كهم بوون!...

جا ئەم جوړه هه‌روهه‌زه بوو، كه بووه هوڤى دروست كردنى هه‌رمه‌ه‌كان (ئه‌هرام) به‌لام ناراسته‌كردنى كرټكاران هه‌ر له دروست‌كردنى گوږستانه‌كاندا رووى نه‌ئەدا له هه‌موو شوپن كارتيكى تريشدا رووى ئەدا: له‌پيش هه‌مووياندا له كوږى داهينانى هونه‌رى نووسيندا ئەو ناراسته‌كردنه به‌كار هينرا چونكه ئەم هونه‌ره له‌وه‌وه ده‌ستى پىڅ كرد، نيشانه‌يان له‌سه‌ر به‌رده‌كان هه‌ل ته‌كه‌ند دواى ئەوه، ئەو نىگارانه بوون به‌وتنه و شتوه، هه‌ريه‌كه‌يان نيشانه‌ى بابه‌تتيكى ئەدا و، له‌سه‌ر په‌ر‌ه‌گه‌لاى (بُردى) ئەنووسران... دواى ئەوه ئەم نيشانه‌ى گوږران و به‌ده‌نگ پيشان ئەدران پاش ئەوه به‌پر‌گه‌ى وشه پيشان ئەدران ئەمه بوو به‌بنچينه‌ى هونه‌رى (خوتندنه‌وه) هه‌روهه‌ها ميسرپه‌ه‌كان يه‌كهم كه‌س بوون كه ژميركارپيان زانيوه^(١).

هه‌روهه‌ها يه‌كهم كه‌سپيكيش بوون كه ژميركارپى بابه‌تى ئابووربان زانيوه ئەمه‌يش ئەو ده‌مه‌ فيڤرى بوون كه ده‌ستيان كر‌دووه به‌ژماردنى ئەو كاتانه‌ى كه رووبارى (نيل) ئاوه‌كه‌ى هه‌لساوه و نيشتوتوه... پيتوانه‌ى ئەو زه‌وييانه‌يان كر‌دووه كه ئاوى لافاوى رووباره‌كه‌ گرتوونيه‌وه، هه‌روهه‌ها يه‌كهم كه‌سپيكيش بوون كه ده‌ستوره‌ سه‌ره‌تاييه‌كانى ئەندازيارپيان له كاروبارى پوژانه‌ى خوڤاندا به‌كارهيناو. زانيوانه‌ شت پيڤو و بيكيشن پارچه‌ى ناسايى ژماره‌يشيان (كسر‌الاعتياى) ژميركارپى كر‌دووه^(٢).

هه‌روهه‌ها ژميركارپى ره‌گى ژماره (جذر)يشيان زانيوه... سه‌رنجيان له پوژگيران و مانگ گيران و جوولانه‌وه‌ى ئەستيرانيش داوه و چاويان تى برپوون... ساليشيان، به‌پيڤى پوژ، كر‌دووه به‌دوانزه مانگ هه‌ر مانگه‌يشيان داناوه به‌سى پوژ بيتجگه‌ له‌م مانگانه‌ پيڤج پوژى تريشيان خستوته سه‌ر ساله‌كه‌... هه‌ندى له خاوه‌ن ليكولپينه‌وه‌كانيش له‌و باوه‌ره‌دان كه ئەندازه‌كانى (هه‌ره‌مى گه‌وره)، هه‌له‌پتان و دوزينه‌وه ناماده ته‌كه‌ن پو‌گه‌ليكي گيروگرتى ژميركارپى و ئەستپره‌ شوناسى!...

(١) ده‌بى خوتنه‌رى هينرا ئەوه بزانيق كه ده‌لپن (ميسرپه‌كان) مه‌به‌ست له خه‌لكى ميسرى كوژنه‌كه‌ نووسه‌ر له سه‌ره‌تاي ئەم به‌شه‌وه ئيشاره‌ى پيدا، هه‌روا (قيبتى)يه‌كان و ئەو (فينيقى)يانه‌ى تيا ده‌ژيان، به‌لام (عه‌ره‌ب) ئەوه دواى بلابوونه‌وه‌ى ئيسلام به‌ره‌و عيتراق و شام لوتيان ژه‌نه ئەو ولاته و داگيربان كرد، ئەگه‌ن تا چوونى ئيسلام پو‌ئوئى عه‌ره‌ب له‌و ولاته‌دا نه‌بووه. پو‌يه ئەوان خاوه‌نى ئەو شارستانپه‌ته‌نن كه نووسه‌ر باسى ده‌كات، ده‌بوو ماموستا رسته‌كه‌ى دوايى به‌مجوړه دارشتايه: ميسرپه‌ كوژنه‌كان يه‌كهم كه‌سبوون كه ژميركارپيان زانيوه.

(٢) پارچه‌ى ناسايى: كه‌رتى ناسايى.

چاويان برپبووه جووتياره‌كان و ته‌ماشاي كاربان ته‌كردن، له‌كاتى دروتنه‌يشدا باجيان لى ته‌سه‌ندن... هه‌روهه‌ها هه‌ندى وه‌ستايش دانرابوون له‌سه‌ر ئەو ساختمانه‌ ئاوييانه‌ لپيان ته‌پرسرايه‌وه هه‌ندى فه‌رمانبه‌رپش هه‌بوون به‌ره‌مى كشتوكالپان كوژنه‌كر‌دوه و ته‌يانخسته كوڤاكاني فه‌رمانبه‌وايپه‌وه ياساي ئەو ده‌مه و ابوو كه ئەو به‌ره‌مانه‌ به‌رپته‌ ده‌ست ئەوانه‌...

جا ئەم جوړه ياسايه كه هى هه‌موان بووه، بى گومان ته‌ركى زوړ گران بوو چونكه دانپشتوانى ناوچه‌كه‌، به‌هه‌موويان، چوارپه‌كى به‌ره‌مى ناوچه‌كه‌يان دابه‌ش ته‌كرد له‌ناو خوڤاندا، كه‌چى به‌خت كردنى فه‌رمانبه‌وايپش سى چوارپه‌كه‌كه‌ى ترى قوت ئەدا چونكه له‌و به‌ره‌مه‌، مووچه‌ى فه‌رمانبه‌ره‌كان و مانگانه‌ى ئەوانه‌ى كه جووتيارنه‌بوون ده‌ره‌ئوچو، له‌گه‌ل مانگانه‌ى پياوه ئاييبييه‌كان و فيرعه‌ون خوڤا!... ئەوانه‌ پيشه‌يان و ابوو، هه‌ر ساله هه‌نديك له‌و به‌ره‌مانه‌يان له كوڤايه‌كدا دانه‌نا و هه‌ليان ته‌گرت پو‌ پوژى گرانى و نه‌بوونى به‌ره‌م... هه‌ر فيرعه‌ون، به‌ته‌نيا، پيڤج يه‌كى به‌ره‌مه‌كه‌ى پو‌ خوڤى ته‌برد.

هه‌ر خوڤيشى پياوه ئاييبييه‌كان و فه‌رمانبه‌ره‌كانى دانه‌مه‌زاند.

بازرگاني و پيشه‌سازى كارى فه‌رمانبه‌وايپه

ميسر، له ميژووى خوڤدا، به‌شپيكي ته‌رخان كر‌دووه پو‌ بازرگاني چونكه كه‌شتيى دروست كرد، به‌رده‌لان و كانه‌كانى به‌كارهينارستن و چين فيرپووه ده‌سته، ده‌سته، ناشنايه‌تبييه‌كى ته‌واويشى په‌يدا كرد له‌گه‌ل خاكه‌كانى گوڤى ئاوى پوژه‌لاى ده‌رياي سپيى ناوه‌راست جا ئەم هه‌موو جوړه كارگوزارپيانه‌ له‌لايه‌ن (فه‌رمانبه‌وايى هاويه‌شى)يه‌وه پيڤك ته‌هينران چونكه پيشه‌سازيى و بازرگاني تايپه‌تى بوون پو‌ فه‌رمانبه‌وايى، كه‌سى تر توخيان نه‌ئه‌كه‌وت...

له‌ژپير ياسايه‌كى وايشدا، كه پياوى نازادى له پياوى ديپل جوڤى نه‌ئه‌كر‌دوه، كوژكر‌دنه‌وه‌ى كارگه‌ران، به‌باجيكيك دانه‌نرا و خرابووه سه‌ر شانى كوژه‌لايه‌تى... جا له‌به‌ر ئەوه به‌هوڤى كوژكر‌دنه‌وه‌ى كارگه‌رانه‌وه، دروست كردنى ساختمانه‌ گه‌وره و گشتيپه‌ه‌كان، كه به‌پيڤى پيڤه‌ويى گه‌وره و فراوانى پيشه‌كه‌وتن جيبه‌جى ته‌كران، بووبووه كارپيكي ناسان.

پو‌ وپنه: جوڤايه‌كيان رانه‌كيشا له ناوه‌ند رووبارى (نيل) و گوڤى (مؤيس)دا كاني و به‌ستيان له‌سه‌ر دروست ته‌كرد ئەم گوژه‌يشيان ته‌كرد به‌ئه‌ستپركيكي گه‌وره پو‌ ئاوه كوژكر‌دنه‌وه له ناويا، له‌كاتى گه‌وه‌ هاژه‌ى رووباره‌كه‌دا كه‌نپشانه‌ى هه‌لسانى ئاوه‌كه‌ى بوون، پو‌ ئەمه‌ى ماوه به‌ رووباره‌كه‌ نه‌ده‌ن زبان به‌كه‌س بگه‌پيڤى...

میسریه‌کانی کۆن گه‌لق پيشه‌سازیی و هونه‌ریان زانیوه

هه‌روه‌ها میسریه‌کان، هه‌ر له کۆنه‌وه، زانیویانه شووشه دروست بکه‌ن... هه‌روه‌ها ته‌رازوو و ناشی بایشیان ناسیوه^(۱)، که بۆ گه‌نم هارین و ئاو هه‌ل هینجان^(۲) به‌کاربان ئه‌هینان، بۆ ئاودان... هه‌روه‌ها هونه‌ری پزیشکایه‌تی و نه‌شته‌رکارییه‌ش له میسردا داها‌توو هه‌تا ئیستایش هه‌ندی له‌م هونه‌رانه هه‌روه‌ک خۆیان ماونه‌ته‌وه و به‌کارئه‌هینن، گۆرانیکیی زۆریان به‌سه‌ردا نه‌ها‌توو... میسریه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ریان به‌وه هه‌بوو که مرۆف له‌ دوای مردن زیندوو ئه‌بیته‌وه، له‌ په‌روه‌رده‌کردنی له‌شی مردوودا، (مۆمیاکردن)، شاره‌زاییه‌کی زۆریان ئه‌نواند که هه‌تا ئیستاکه‌یه‌ش زانستی نوێ ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ی نییه‌ که له‌م هونه‌رده‌دا بگاته‌ ئه‌وان... را‌کردن و گه‌وه‌ی گالیسه‌که‌کانیش بووبوونه‌ یاری باو له‌ناو میسریه‌کاندا، سه‌رده‌می وه‌زینی بۆ کردبوونه‌وه... هه‌روه‌ها به‌کاره‌ینانی دۆشه‌ک و سه‌رین و پشتی و ته‌ختی نوستن و پۆه‌شمین و په‌رده‌ کولله و جاجم و مه‌وج و، ده‌ستکێش و (شه‌تره‌نج)یش بووبوونه‌ بابه‌تی باو له‌ناویاندا...

جا ئه‌م باو دا‌هینان و شت دا‌هینانه، په‌یتا، په‌یتا، ئه‌ها‌تنه‌ ناوه‌وه، ماوه‌یه‌کی درێژیان پێ چوو، که سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وه‌ی سیی و یه‌ک خیزانیان گه‌ته‌وه... دا‌به‌ش کردنی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌یش به‌پیتی ته‌مه‌نی فه‌رمانداریی ئه‌و خیزانانه، یارمه‌تییه‌کی زۆر گه‌نگمان ئه‌دات بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی میژووی میسر... (مینا) یه‌که‌م گه‌وره‌یه‌ک بوو که فه‌رمانداریی به‌سه‌ر خاکی میسری یه‌که‌گرتوودا کرد، له‌ ساڵی ۳۲۰۰ پ.ز. دا. له‌ هه‌ره‌ جینشینه‌ گه‌نگه‌کانی ئه‌و، که شوینه‌واری زیندوویان له‌پاش خۆیان به‌جی هینتوووه: (زوسره‌) که (هه‌رمی سه‌قاره‌)ی پێ پیلکه‌ داری دروست کردوه، له‌ ساڵی ۲۸۰۰ پ.ز. دا. هه‌روه‌ها (توت عه‌نخ ئامون)ه‌ که گه‌وره‌یی خۆی به‌وه هینتوتوه‌وه، گۆرپکی زێرینی بۆ خۆی دروست کردوه که کیشانه‌که‌ی له‌ سێ سه‌د کیلوگرام زۆرتره‌... هه‌روه‌ها (رامسیسی دووهم)ه‌ که جه‌نگه‌کان و خاک داگیرکردنه‌کانی له‌وانه‌ن که له‌هی ئه‌فسانه‌ بچن... به‌واته‌ی ئه‌موئه‌وه‌ وایه‌ که گوايه‌ گه‌یشتوته‌ سه‌ر رووباری (گانگز) که‌چی هه‌ندی میژوو ناسانی وایش هه‌ن که ئه‌لێن سه‌رکه‌وتنه‌ سه‌ربازییه‌کانیان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بووه‌ که چهند له‌شکرپکی (هیتیت)ه‌کانی شکاندوووه، که له‌ سووریه‌وه هوروزمیان هینابوو سه‌ر خاکه‌که‌ی.

(۱) ناشی با: (طاحونه‌ هوائیه‌)

(۲) هه‌ل هینجان: را‌کیشانی ئاو (سه‌رخستنی) له‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌روه‌وه.

میسر هه‌ر له‌ زوووه‌وه‌ چاویان تی بریوه

له‌راستیدا ئاسایش و بێ وه‌یی بۆ میسر چاکتربوو له‌ داگیرکردنی خاکه‌کانی تر... له‌ ساڵی ۱۶۸۰ پ.ز. دا، نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ شوانکاره‌کانی ئاسیا هوروزمیان هینایه‌ سه‌ر میسر.

ئه‌وانه‌ پێیان ئه‌گوتن (هیکسۆس)^(۱). دوو سه‌د ساڵ له‌ بناوانه‌کانی رووباری (نیل)دا فه‌رمانه‌وه‌یایان کرد.

هه‌رچه‌نده‌ خونکاره‌کانی (تیبه‌)^(۲)، نه‌یان هینت زۆری پێ بچ، خاکی میسریان له‌ ده‌ست ئه‌وانه‌ سه‌نده‌وه‌ به‌لام میسریه‌کان هه‌مووده‌م له‌ ترسی ئه‌وه‌دا‌بوون که دراوسێکانیان هه‌ل‌کوته‌ سه‌ریان و خاکه‌که‌یان داگیر بکه‌ن، ترسه‌که‌یشیان هه‌م له‌ شوانکاره‌ ره‌وه‌نده‌کان بوو، هه‌م له‌و شاهه‌نشاهیتییانه‌ بوو که له‌ودیه‌ سنووری خاکه‌که‌یان وه‌بوون گه‌لق جاریش ناچاربوون مل که‌چ بکه‌ن بۆ: حه‌به‌شه‌یه‌کان، بۆ ئاشووریه‌کان، بۆ فارسه‌کان، بۆ یۆنانیه‌کان، بۆ رۆماییه‌کان و بۆ نه‌ته‌وه‌کانی تر...

دوایی په‌ییان به‌وه‌برد، که نه‌ ئه‌هه‌مه‌کان به‌ته‌نیا، نه‌مۆمیا گه‌ری به‌ته‌نیا، ئه‌توانن ئاوه‌دانییه‌که‌یان بپارتین... ئه‌بێ فه‌رمانه‌وه‌یایه‌که‌یان له‌ شکرپکی به‌هینزی هه‌بێ... ئه‌گینا خۆی له‌ دۆزمنان و دراوسێکانی بۆ نا‌پارتیزێ!

(۱) چهند تیره‌ و هۆزپکی سامیه‌کان بوون، میسریان گرت و له‌ نیوان ۱۶۵۰ - ۱۵۶۰ پ.ز. حوکمیان کرد، هه‌ردوو بنه‌ماله‌ی ۱۵، ۱۶ له‌وان بوون، فه‌رمانداره‌کانی (تیبه‌) لێیان راپه‌رین و ئه‌حمه‌سی یه‌که‌م که دامه‌زیننه‌ری بنه‌ماله‌ی (۱۸) هه‌م بوو ده‌ری کردن، له‌ رۆژگاری ئه‌واندا (به‌نی ئیسراییل)یه‌کان له‌ میسردا نیشته‌جێ بوون.

(۲) تیبه‌ (طیبه‌) یان (تیبه‌): کۆنه‌ شارپکی (سه‌عید)ی میصره‌ و له‌ گۆی نیل له‌ پارێزگاری (قنا)، پایته‌ختی فه‌رمانداری تازه‌بوو و له‌ سه‌رده‌می بنه‌ماله‌ی (۱۱)دا گه‌شه‌ی کرد و خواوه‌ند (ئامون) لێره‌ ده‌په‌رسترا، له‌ بنه‌ماله‌ی (۱۹)ه‌وه‌ گه‌لۆله‌ی لێژبوو و ئیتر بووه‌ جیگایه‌کی ئایینی و خواوه‌ند په‌رستن تا فارسه‌کان تالان و وێرانیان کرد، له‌ ۶۶۳ پ.ز. دوای ئه‌مانیش به‌تلیسه‌یه‌کان کاولیان کرد، له‌ سه‌ره‌تا‌کانی مه‌سیحیدا خواپه‌رستان روویان تیکرد و ئاوه‌دان بووه‌، گه‌نگترین پاشماوه‌کانی: (ئوقسور، که‌رنه‌ک)، وه‌ له‌وه‌ر نیلیشه‌وه: شاری (هه‌بو) و (دیرالبحری) و په‌یکه‌ری (ممنون) هه‌ن...

ئاوهدانىيەكانى دەجلە و فورات

جا ئەگەر كەنارەكانى ئاوى (نيل) چاويان بەرپا پەرىن و گەورەيى نەتەو ەيەك كەوتى... بىن گومان كەنارەكانى دەجلە و فورات بېشكە و گۆرستانى گەلىك ئاوداىى بوون چونكە لەناو دەشت و دۆلەكانى ئەو دوو رووبارەدا گەلىك پەگەز ئەژيان، گەلىك ياساى فەرماندارنى دامەزرا بوون، ەندىكيان لە ناو ەند دۆلەكانى ەەر دوو رووبارى جووتە خوشكدا بەتەنشت يەكەو ە ئەژيان، ەندىكيشيان يەك لەدواى يەك، بەرەو دوا ئەهاتنە پېشەو ە...

خاكي دەجلە و فورات ياخود زەويى (ئاو ەند ەردوو رووبار) لە جىگا ەرە گرنەگەكانى جىهان بوو، كە پىگاكانى جىهانى كۆنى بەناودا ئەرۆششت... جا لەبەر ئەو ە پەيتا، پەيتا ەوزەكان، يەك بەدواى يەكدا، ئەهاتنە ناويەو ە، بىن ئەمەى تيا جىگربىن... ەروەك دۆل و دەشتى ناو ەند ئەو دوو رووبارە، ئىستەگەيەك بووبى بۆ سەرەوتىكى سەرىيى... ئىتر ەەر ئەو ەندە ەوزىك ئەهاتە ناويەو ە و دەستى ئەكرد بە جى گەرم كەردن بۆ خۆى، لەناكاو ەوزىكى تر ەلئى ئەكوتايە سەرى و دەرى ئەپەراند بۆ ئەمەى جىبەكەى داگىر بكات و بۆ خۆى مېنىتەو ە!...

ئەوانە، ەيچ نەتەو ەيەكيان، خەباتيان بۆ ئەو ە نەكرد كە نىشتمانىك بۆ خۆيان ئامادە بكەن و ەزار سالىك تيا مېننەو ە... كەچى لە دۆلى (نيل)دا ئەمە روويدا...

ئەو ەندە ەبوو، خاكي جووتە رووبار، لە رووبارى نيل زۆرتر پىويستيان بەپېشەسازىى مرۆف و خەباتى مرۆف بوو چونكە بىن ئەو دووشتە ەيچ شتىك گەشە ناكات چونكە خاكەكەى وابوو، لەلايەكەو ە لم بەسەريەو ە ئەنىشتەو ە، لەلايەكى تىشەو ە ئاوى لافاو ئەيگرتەو ە...

جا لەبەر ئەو ە زەويىەكەى ئاودانىكى ەموو دەمى ئەويست... ئەو ئاودەيش كە زىندەگانى بەو خاكە ئەبەخشى، پىويستىيەكى ەموو دەمى ەبوو بەدەستى رەنگىن و توانا و بەهتيز، تاكىشى بكات بۆ ناو زنجىرە جوگا و چەماوېكى ورد و بەيەكەو ە نووساو...

نوخشەى ئاودانى ناو ەند جووتە رووبار

جووتيارەكانى پىشينيان كە هاتبوونە بەشى خوارووى دۆل و دەشتى ناو ەند جووتە رووبارەكەو ە، لە نزيك سالى (٤٠٠٠)ى پ.ز. دا، پەييان بەم راستىيە بردبوو، ئەوانە ئاودانىيەكى پىشكەوتويان ەبوو گالىسكەيان داھىنا مسيان بەكارھىنا ئەم مسەيش، بىن گومان، لە قەفقاسەو ە گەيشتبو ە ئەوان چونكە ئەوئى كانگا بوو. ەموو جوۆرەكانىكى تيا دەست ئەكەوت لە كەلاو ەكانى (سوسە^(١))دا، كە ەللكەندران، ەندى ئاوتنەيان دۆزىيەو ە لەسەر چوارچىو ە و بنكى ئىسك ياخود دار دامەزرتىرابوون چەند پارچە شووشەيەكيشيان دۆزىيەو ە كە رەنگ كرابوون.

ئەمەيش ئەو ە ئەگەئىنى كە بەرەمەيىكى پىشەسازىيان ەبوو ەرچەند لە شىو ەدا سەرەتايى بوو بەلام لە چا و ئەو سەردەمەدا كەتيا پەيدا بوو، بەدەستكرديكى پىشكەوتووانە دائەنرى.

جا لەم ناوچەيەدا، دامەزرتنەكانى ئاودانىى (سۆمەر)ى، لەپاش ەزار سالىك، بويان دەرکەوت كە بەسايەى ئەو جووتە رووبارەو ە چ كەلكىكيان دەست كەوتو ە واتا دەستياوى ئەو دوو زىيەيان چەند بەسەرەو ە ەيە. ئىتر لە خاكي (سۆمەر)يەكاندا، لە بەشى بىن ئاوانەكەيدا، دامەزرتنراو ە ئاويەكان پەيدا بوون و پەريان سەند جا بەھۆى ئەم دامەزرتنراوانەو ە زەويىەكە بەتەرىى مايەو ە كىلنگەكانىش پىبوون لە دەغل و دان.

سۆمەريىەكان خواى گەشە پىكردن و خوا ژنى دانەوتلەيان ئەپەرست... ئەوانە تۆوى جوۆيان ئەچاند، دارخورمايان ئەرواند، فىرى ئەو ەيش بوون كە پەيىن بەزەويدا بكەن كە جووتىش بەكاربەئىن... زوو بەزوو فىرى ئەو ەيش بوون كە زىو بكىشن ئەم كانەسپىيەيش ەەر ئەبى لە شاخەكانى ژووروو ەئىنرا بىن كە ەەر دوو رووبارەكەيان لىو ە ەل ئەقولى (*).

سۆمەريىەكان، ئەم زىو ەيان بەپارچە پارچەيى لە كرپىن و فرۆشتندا بەكار ئەھىنا، لە شىو ەبەكى سەرەتايى پارەى ئىستەدا.

(١) سوس يان (شوش)، پاشماو ە و كەلاو ەيەكى دىرينە لە خوراسان لە باشوورى دىزەفول لە ئىران پايتەختى ئىسلامىەكان بوو، لە ٦٤٠ پ.ز ئاشوور بانىپال وىرانى كرد، لە سەردەمى دارىوشى يەكەمدا بوو پايتەختى ئەخمىنيەكان، گەلى ناسەوار و كەلاو ەى كۆشكى تىدايە.

(*) ديارە مەبەسى نووسەر (كوردستان) ە (سۆمەر)ى يەكانىش كە ئارى نەژادن، ەر ئەبى تىرەيەك بىن لە كورد- (و ەرگىزى)-

هەل ئەنگوتنی ئاوەدانی سۆمەری و راست بوونەوهی

ئەو سۆمەرییانە نەتەوهیەکی سەیریبون... نووسینی مێخی ئەوان دایانەیتنا... گالیسکە سووکەکان کە لەسەر چەرخ برۆن بەرپۆه و گا یاخود کەر رایان بکیتیشی هەر ئەوان بە بەکاریان هیتان... لە گۆرستانە شاھانییەکانیشیاندا، لە شاری (ئوور)دا، گەلیتک دەستکردی نایاب و ناوایە جوانیان بەجێ هێشتوو لە بابەتی گەوهەر کاری، کە بەردە بەنرخەکان و کانه کەم دەستکەوتوووەکانیان تیا کۆتەوه کە لە شێوهیەکی پڕ نەخش و نیگاری پڕ وردە کارییدا، بەجوانییەکی بێ ئەندازەوه داریژراون...

نەتەوهیەک لە (سامی)یەکان کە لە (ئاکاد)هوه هاتیبون، لە خاکی ژوورووهوه، هێرشیان هێنایە سەر ئاوەدانی سۆمەرییەکان نزیکی چوار سەد سال لە خاکەکاندا مانەوه چەند نەتەوهیەکیش لە شوانکارەکانی شاخەکان، جارە ناجاریتک هورۆمیان ئەبردە سەر سۆمەرییەکان بۆ تالان کردن و رووت کردنەوه و ئاژاوه نەوانە ژیانان لێ تال ئەکردن بەلام سۆمەرییەکان زۆری نەخایاند، خۆیان لە دەست ئەوانە ئازاد کردەوه ئەو دەمە سالی ۲۶۲۲ پ. ز. بوو. دووبارە دەستیان کردەوه بەپیشکەوتن و ئاوەدانییەکی خۆیان چەند یاسایەکی وایان دامەزراند، کە بون بەنمونهی ریتک خستنی کاروبار هەلسۆراندنی گشتی، یاخود فەرمانداریی... فەرمانبەرەکانی فەرمانرەوایی باجیان لە نیشتهنبیەکان کۆ ئەکردهوه، لە شێوهی ئاژەل و مەر و مالاتدا ئەم گیانلەبەرە لە کاتی کوشتی پیشکەش کردنا بەکار ئەهێران، بۆ خواکان... یاخود بۆ کەلکی ئابووری نەتەوه بەکار ئەهێران، بۆ ویتە: ئەیاندا بەجووتیارەکان جووتیان پێ بکەن، بەمزیکێ دیاردیی کراو... ژمێرکارەکان دەستکەوتی فەرمانرەواییان و ئەژمارد و بەراورد ئەکرد: ئەیانگوت: بایی ئەونە سەنگ جو، یاخود خورما، یان رۆنە. راسپێرراوان یان دامەزراند، نامە بیەن و بهیتن لەناو شارەکاندا.

کەشتییان بەناو جوگاکاندا لێ خوری کە پڕکراون لە میوه و دەغل و دان... لەبەر ئەوه هەرزان و خۆشگوزەرانی هەموولایەکی خاکی سۆمەری گرتەوه...

دووبارە (سامی)یەکان خۆیان هاویشتهوه ناو هەستی خاکەکەوه دوایی بەسەریا زāl بوونەوه.

ئەو دەمە سالی ۲۳۵۸ پ. ز. بوو. کەچی لەگەڵ ئەوهیشدا ئاوەدانی و پیشکەوتوویی سۆمەرییەکان هەر لەجێی خۆیاندا مانەوه ئەمانیش لەناو ئەمانەدا

دەرئەکەوتن: وەک: ساختمانهکان ئاودان و، شارەزایی و هونەرماندیی لە پاراستنی جوگە ئاوەکاندا و، هونەر نواندن لە هۆنراوه (شعر) گوتناو، هەل کۆلینی ئەو پەیکەرەکانە کە لە پاشەرۆژدا بوونە بنچینەیی ناوبانگی فەرمانرەوایی (بابل).

یاساکی هامورابی خونکار

گەشتین رووی ئەم ئاوەدانی و پیشکەوتووییە ئەو یاسایانەبون کە ناوی خونکار (حامورابی)یان بەزیندوویتی هێشتەوه... بەشی شارستانی ئەم یاسایانە، دانی ئەنا بەبوونی سێ چیندا: چینی ئازادەکان، چینی نیوه ئازادەکان، چینی بەندە... دەسلاتی باوکەکانیشی دیاردیی کردبوو بەسەر منالەکانیاندا... هەموو خاوەن زەویەکیشی بەلیپسراو دا ئەنا لە پاراستنی جوگا ئاوەکانی ناو زەویەکی خۆیدا... هەرچی بەشی (دادگەری)یش بوو، لە یاساکان، بنچینەیی دادگاکانی تیا دانرابوو شێوهی راپەراندنی کاروباری دادگەرییش تیا دیاردیی کرابوو چۆنتی دامەزراندنی دادگەرەکانیشی تیا نووسرابوو دەستورەکانی بەلگە و نیشانەکانی کەینەوبەینەکانیشی تیا دیاردیی کرابوو. هەررەها (یاسای سزادان)یش، بۆ هەموو کەتن و تاوانتیک، بۆ هەموو بەد کردارییەکی سزای تاییەتی ئاشکرا کردبوو... هەرچی (یاسای بازرگانی)یش بوو هەموو نرخ و کرایکانی دیاردیی کردبوو کاروانەکانیشی خستبوو سەر شێوهیەکی ریتکویتیک، کە هەر لە هاوبەشی (شرکە)یەکانی گواستەوه و هەلگرتیان ئەکرد... هەررەها دەستی و (قرض) و نرخێ سوودی پاره (فائەدە)یشی خستبوو سەر دەستوریکێ ریتکویتیک.

جا هەررەکو میسر، لە شێوهی یاسای هاوبەشیدا چارهی ئابووری خۆی کردبوو، (بابل)یش لە سەر شێوهی (ئازادی ئابووری) ئەرۆشت بەرپۆه.

دانی نابوو بەسامانداری تاییەتی (الملکية الخاصة)دا. پڕۆژەکانی تاک و تەراکانی گەلی پال پشت ئەکرد.

بنچینەیی یاسای سەرمایه دارییشی دانابوو، بۆ پەیمان نامە و ریتکەوتنی بازرگانی، بۆ کۆمپیاڵەکان، بۆ بوو نامە دلتیایی بۆ فەرمانرەواییش هەر ئەونەوهی هێشتبوو، کە خەریکی یاسادانان و ریتک خستنی ژیان و ناویژیکەری و دادگەری بێ لە کاتی ناکۆکی و تیک چوندا بەم رەنگە یاساکی (حامورابی) لە پیتش لەدایک بوونی (مەسیح)هوه بەدوو هەزار سال، زۆر ریتگای وایان تیا پیشان درابوو، کە ئیمە ئیستاکەیش هەر لەسەر ئەو ریتگایانە ئەرۆین!...

پهیدا بوونی فرمانرې هوایی ناسووری

بهلام له نزیك سالی ۱۹۲۵ ی پ. ز. دا مه رگی ناوهدانی سومه ریی هاته پيشه وه شوانكاره په ونه ده كان جاريكي تریش له شاخه كانه وه سهره و خوار بوونه وه... (هیتیت) ده كان بوو بوون به پيشه نگیان... تالان كهران، په يتا، په يتا، يهك له دواي يهك، نه هاتنه سهر خاكي سۆمه ر (حوری) يه كان، پاش نه وان (فريجي) يه كان، نجا (نارامی) يه كان، له ناو خاكي (بابل) دا نيشتمانيان بو خويان دامه زرانده... له شكره كانيان له ژمارده نه هاتن، هه موو رۆژه لاتي ناوهدانيان گرت هه. دوايي نه ته وه يهك له دانيشتمانيان دۆله كان، تواني به سهر هم پشيوبييه دا زال ببي نه ته وه يه ييش (ناسووری) يه كان بوون، كه خوياني (سامی) يه كان به ناو ده ماره كانياندا گقه ي نه كرد نه وانه له ده ستي رويباري (ده جله) دا نيشتماني خويان دامه زرانده نو ده مه سالی (۱۱۰۰) ی پ. ز. بوو. نه وانه هوگري چهند جهنگيكي و ابوون، كه نه يانويست، جيهاني كۆن هه مووي بخه نه ژير چنگي خويانه وه.

ناوهداني جهنگ و درنده يي

ناسووريه كان په بيان به وه برد كه به ناوهداني ده شته كه هه موو شتيك ناپرتته وه... پيوسته بشپاريزرين وايشيان هاته پيش چاو كه (هوروژم بردن له هه موو خوياراستنيك چاكتره)... له بهر نه وه ده ستیان كيشا به سهر هۆزه كوچه ره كانی ناوشاخه كاندا ده سته كت و درامه ته كانيشيان خسته ژير چنگي خويانه وه، كه هه نديك له وانه دار و كان و به رده به نرخه كان بوون... دواي نه و بابل و سوريه و ساميره^(۱) يان خسته ژير ده ستي خويانه وه... به م په ننگه هه ر له ليواري زرتي سپي ناوهدانسته وه، نه و خاكانه يان داگير كرد، تا گه يشتنه ليواري كنده لان (خليج) ي فارسي^(۲)... دوايي ميسريشيان گرت... گاليسكه جهنگيه كانيان و نه سپي شوپره سواره كانيان و تير و كه وانه كانيان له هه ر شوپنيك بييرانايه، ترس و له رز نه كه و تنه دلي دانيشتموه كانبانه وه!... ناسووريه كان ديته تيان نه سو تاند، ديله كانيان نه كوشت، سكي ثافره تيان هه ل نه دري، نه ته وه كانيان نه كرد به ديبل،

(۱) ساميره: ناوچه يه كه له فهله ستين و شاره كه يسي هه ر به م ناوهدايه؛ ده وريه ري ۸۸۰ پ. ز. بنياتنراوه، پايتختي مهمله كه تي ئيسرائيل بوو، هيردوس تازه ي كرده وه و ناوي نا (سه بستيه)، به دانيشتماني ناوچه كه ده ورتي (ساميرييه كان)
(۲) كنده لان: راستر (كه نداو)

نه ته وه كانيشيان هه ر به جاريك ده ر نه په راند و ته فر و توونا نه كران!... ناوهداني ناسووريه كان به ته ننگ خويان رشتنه وه زورتر بوو، له وه ي كه شت دابه يني و خاك ناوهدان بكاته وه!... نايه كه ييشيان له سهر بنچينه ي په رستني خواكاني جهنگ دامه زرابوو... كه چي له گه ل نه وه يشدا تا نه ندازه يه كي باش له (نه ستي ره شوناسي) و (زانست) ه كاندا پيشكه وتن... هه رچي پزيشكايه تيبه كه يان بوو، له سهر بنچينه ي رتيك خستني خوارده مه ني دامه زرابوو...

له چاك كرده وه ي برينيشدا شاره زاييه كي زوريان په يدا كرده بوو... كه چي له گه ل نه وه يشدا، هه ندي كاروباري جادوو گه ربي و نوشتكاربي پياوه نايينييه كان، نه و پزيشكايه تيبه ي بو ژوكرده بوو... ناسووريه كان پارهيان به كار نه هينا كه له مز (قورقوشم) دروست كرابوون و موري فرمانرې و ايبان پيوه بوو په يكه ره كانيشيان گه وره گه وره بوون و هه ر بو ياد كرده وه ي جهنگه كان و راوه نيچير نه تاشران.
نه وهنده هه بوو گه وره يي و ده سه لاتداري ناسووريه كان پريوون له درنده يي و دووري له ناوهدان كرده وه وه.

ته نانه ت نه وانه هيج نوو سراويكيان نه خسته سهر نوو سراو خانه كه ي (نه ينه وا)، كه يه كه م نوو سراو خانه بوو له ميژوودا و (سۆمه ري) يه كانيش دا يان مه زرانده بوو ناسووريه كان هه ر نه وهنده يان به س بوو كه به سهر رابرد وه وه بزين هيجيان نه خسته سه ري.
نه و كاته ييش كه تيا نه ژريان هه ر به كوشتار و درنده يه تيبه وه رايان نه بوارد!...
به لام نه وهنده ي پي نه چوو، خاكه كه يان له ده س چوو زور خومانده وو كردن، جه نگا و ره كانيان ي له په لويو خستبوو هه ندي نه ته وه ي ده شته كي، وه ك (ميدايي) يه كان^(۱) و (شه مهي) ^(۲) يه كان هوروزميان برده سه ر.

خاكي (نه ينه وا) يان داگير كرد و (بابل) ييشيان نازاد كرد... نيتير له و ساكه وه، چهند نه ته وه يه كي تازه بابته، به ناو دۆلي ده جله و فوراتدا جمه يان نه هات و شه پوليان نه دا!...

(۱) ميدي، ميديا: كه وتوته باكوري رۆژتاواي ئيرانه وه، دانيشتموه كان ي به ميديه كان ناو ده برين و له هه زاره ي يه كه مي پ. ز. له و ده قه رده ان، پايتخته كه يان (ته كباتان- هه مه دان) بوو كه له ۵۵۶ پ. ز. كوزش داگيري كرد و له ۳۳۰ پ. ز. نه سكه ندر گرتي كورده كان نه وه ي ميديه كان.

(۲) شه مهي: كۆمه له هۆزيكي عه رهن، له نيوان سوري و عيراقدا ده زين، به لام هه رچون ي بي جاري هينانه باسي نه مانه بو نه و سه رده مه هيشتا زوه، نازانم، نووسه ر چون هم ناوه ي خستوتته پال ميديه كانه وه!؟

ئاۋەدانى دۆلى رۇبىرى زەرد

لە ساىيە رۇبىرى زەردەۋە^(۱)، دەشتە پان و فراوانەكەى ناو خاكى (چىن)، بوۋەتە سەرچاۋەيەكى گەورە بۆ بەرھەمى گەنم و گەنمە شامى و پاقلەى سۇيا... ئەو قور و لىتەيەى كە ئەنىشتە بن رۇبىرى كەۋە، بنى رۇبىرى كە و ئورپىرى رۇبىرى كەيان بەرز ئەكردەۋە تا گەيشتە رادەيەكى ۋەھا مەترسى بگەۋىتە سەر ئەو زەۋىيە نزمانەى كە لەملاو لەۋلاى رۇبىرى كەۋە درىژ بوۋنەتەۋە بەلام مەرۆف وا راھاتوۋە زەۋىى پىر پىت و دەۋلەمەندىان پى باشترە، بام مەترسى یشى تىباى، لە زەۋىى نزم و بى پىت، بام بى ۋەيىش بى!

ئەفسانەكانى چىنى كۆنىش وا ئەگىرنەۋە كە (رۇبىرى زەرد) لە دەمارە خوتىنى (بان كو)، ياخود (ئادەم)، يان مەرۆقى يەكەم ھاتوۋەتە دەرەۋە، كە سەرى بوۋە بەشاخ و چاۋەكانىشى بوۋن بەمانگ و رۆژ!... ئەمىش ئەفسانەيەكى ۋەھايە كە ھونەرمەندىى بوژانەى لى ئەۋەشپتەۋە.

چىنىيەكانىش سەردەمى (بان كو) ئەگىرنەۋە بۆ سالى (۲۷۶-۴۷۹) ى پ.ز. كەچى كەسانى واپش ھەن ئەو سەردەمە ئەگىرنەۋە بۆ سالى (۲۱۹-۹۶۲-۹۶) ى پ.ز. بەلام ھەر چۆنىك بىر راستىيەكەى، چىنىيەكان لەۋ باۋەرەدان كە مەرۆف گەلىك كۆنترە و گەلىك نەژادترە لەۋەى كە لە (تەۋرات) دا ناوبراۋە.

ھەرچى باۋوبىرانى چىنىيەكانىش، مېژوۋ ناسەكان و زاناکانى رۆژئاۋا پى لەۋە نانېن كە خۇيان لە بنچىنەدا نىشتەجىتى چىن بوۋن. بەلاى ئەۋانەۋە وايە كە ئەو باۋوبىرپىرەنە لە خاكانى ترەۋە رۇبىرى كەۋە بۆ چىن... (ھېرۆدۆت) بەلايەۋە ابوۋ كە ئەم چىنىيەنە لە خاكى مېسەرەۋە گەيشتوۋنەتە ئەۋى بەلاى عبرانىيەكانىشەۋە وايە كە چىنىيەكان لەبەرەى (حام) ن ھەندى لە مېژوۋنوسەكانىش گوتوۋيانە لە ھىندستانەۋە چوۋنەتە ئەۋى... بەلام راستىيەكەى ئەۋەيە كە لە شوپنەۋارى چىنىيەكاندا ھىچى وا نەدۆزراۋەتەۋە كە پىشانى بدات چىنىيەكان لە خاكىكى ترەۋە چوۋنەتە ئەۋى چۈنكە چىن لە كۆنترىن سەردەمى

(۱) رۇبىرى زەرد (يانگ تىسى كيانگ): لە بەناۋانگترىن و مەزنىترىن رۇبىرى كەنى ناسىايە لە ۋلاتى چىندا، درىژى ۵۹۸۰ كم، لە بانەكانى (تىبەت) ۋە دېت و بەرەۋ رۆژھەلات دەروا تا دەرژىتە دەرياي چىنەۋە، لىرەدا دەلتايەكى گەۋەى ھەيە كە سالانە قور و لىتەيەكى زۆر لەگەل خۇيدا دېنې، بەشادەمارى نابوررى چىنى دادەنرى، لەۋ شارانەى وان لە گوى ئەم رۇبىرى: تشونگ كىنگ، ھو، نانكىن... گەلى دەريايچەى وا لەسەر ۋەك: يانگ تونگ.

خۇيدا، كە تا ئىستا لەلايەن زانستەۋە دۆزراۋەتەۋە، كە سەردەمى شاھەنشاهىى ناۋەرەستە، تاك و تەنيا ژياۋە و دوۋرېۋە لە جىھانەۋە.

دانىشتوانى خاكەكەيش ئاورپىرى ئەو رۇبىرى زەردەيان ھەر پاك كەردەتەۋە و، زانىۋىشيانە، لەپاش ئاۋدانى كشتوكال، پاشماۋەى ئاۋەكەى چۆن بەكار بەيتن.

ۋاتا ئەۋانىش شىۋەى كشتوكال ئاۋدانىان زانىۋە و، تۆۋىشيان چاندوۋە ئەو دەشتە كاكى بەكاكىيەيشيان كەردوۋە بەبەھەشت؛ پرتەقال و لىمۆ و تۆۋى تىبا ئەروا.

پىش ئەمەى (مەسىح) لەدايك بىن، بەھەشت سەد سال، لە باشوررى چىنەۋە برنچيان ھىناۋە بۆ لاى خۇيان.

كرمى ئاورىشمىان بەختو ئەكرد و لە ئاورىشمەكەيشى سىپالى ناۋازەيان دروست ئەكرد ۋاتا لەپىش ئەۋرۇپادا، بەھەزار و پىنچ سەد سال، پىشەسازىى ئاورىشمىان زانىۋە!... ژيانىكى كشتوكالى دامەزراۋىشيان بوۋە خانوۋەكانى خۇيان لە قور و پووش دروست كەردوۋە لەپىش لەدايك بوۋنى (مەسىح) یشدا بەدوۋەھەزار سال، لە ھورۇژمە جەنگىيەكانىندا ئەسپىان بەكارھىناۋە ئەۋان، ئەۋە، لە مەغۇلەكانەۋە فېرېۋن... ھەر نىك بەۋ سەردەمە پىشەى كاشى دروست كەردىشيان زانىۋە و، تىياشيا شارەزابوۋن دواى ئەۋە كانى زەردىشيان ناسىۋە، كە لەخاكى (سىبەريا) ۋە بۇيان ھاتوۋە... لە پىشەسازىى زەرددا تەۋاۋ شارەزابوۋن زۆرى پىر نەچوۋە، ھەزار سالىك پىش لە دايك بوۋنى مەسىح یش، ئاسنىان دۆزبەتەۋە و بەھونەرمەندىيەكەۋە بەكارىان ھىناۋە جا رەنگە ھەر لەم سەردەمە یشدا بوۋى، كە شتىكى ۋايان كەردوۋە، كە كەس لەپىش ئەۋانەۋە نەى كەردوۋە، ئەۋىش بەكارھىنانى ئەۋ خەلوزەيە كە لەبن زەۋىدا كۆۋوبوۋەۋە.

ئاۋەدانىيە گەۋرەكەى چىن

لەرۋى چالاكى ھۆشيشەۋە، چىنىيەكان بەۋەۋە ئەنازن كە لە پىنچ ھەزار سال لەمەۋ پىشەۋە ساز و ئاۋازيان داھىناۋە نىكەى بىست و پىنچ سەدەيش لەپاش ئەۋە نووسىنيان داھىناۋە. نووسىنەكەيشيان لەسەرەتادا بەھۆى پەتى گرى دراۋەۋە نووسراۋە دواى ئەۋە بوۋە بەھىل كىشان لەسەر ئىسك و ھىلكە شەيتانۆكە ھەل كۆلراۋە دواى ئەۋەيش گۆرراۋە و بوۋە بەۋىتەنى نىشانە پىشان دەر كە بەھۆى ئەۋەيشەۋە ھۆگرى كاروبارى زانستى و كەردەۋى وىژەى بوۋن.

بەلىكۆلىنەۋەى مېژوۋىشەۋە زۆر خەرىك بوۋن، بەلام ئەۋەندەى پەيوەندىى بەسەر ژيان

ئهوانه دا ئه گۆرپیه وه به مز و مسی سوور و دانی فیل... به ره مه کانی خۆشیا بربتی بوون له رۆنه کان و مه یه کان... له باتی بۆنی خۆش و داری ته خته، زیر و مرواریان له میسریه کان ئه سه نند... ده سه لاتتی ناو زرتیان تا ئه هات پهره ی ئه سه نند.

ئاوه دانی کریتییه کان، له پیشدا، ههر له سه ر که ناری رۆژه لاتدا په یدا بوو بوو دای ئه وه ئاوه دانییه که کشایه ناو ناوه راستی دورگه که وه، که له ویدا کۆشکی (کنوسوس)^(۱) دروست کرا... به رپنگایه کی شاهانه ی شه وه که ئه ملاو ئه ولای پرپو بوو له خانووی باخچه دار، نووسا بوو به که ناری باشووری دورگه که وه... زۆریشی پی نه چوو که خیزانی (کنوسوس) به سه ر هه موو سه رۆکه کانی کریتدا ده سه لاتتی په یدا کرد... ئه وانه یش بوون به فه رمانداری خاوه ن زه وی ئه وانه یش وه که هه موو دانیش توانی دورگه که ملیان بۆ یه ک پیشه واکه چ ئه کرد، که هی هه موو لایه ک بوو ده سه لاتتی فه رماندار و سه رکرده ی له شکر و سه رۆکایه تی ئایینی گرتبووه ده ست خۆی! ته نانه ت یه کیک له و پیشه وایانه، که ناوی (مینوس) بوو، ئه مه نده به چنگ و به زه بر و زه نگ بوو، بای دامه زاندنی شاهه نشاهیتی یه ک که وته که لله یه وه، ده ستی کرد به په ره پیدانی ده سه لاتتی خۆی به سه ر هه ندی خاکی ئه ملاو ئه ولای دورگه که!...

ئافره تا ئه پچینه سه ر ته هت

ئاوه دانی دورگه ی (کریت) به وه جیا ئه بووه وه له هی شوینه کانی تر که ئافره تیش مافی هه بوو بچینه سه ر ته ختی شاهی شیوه کانی ره وشت و خوو هه موو خاکه که یان گرتبووه وه... کۆشکی شاهانه ی (کنوسوس) یش به چه شنی کۆشکی شاهانه ی (قه رسای) که له وپه ری خۆش رابواردنی دابوو، بوو بووه پیشانگای جلوه به رگ و باوی تازه داهاتوو... له ناو ئه و کۆشکه دا گه روی (شه تره نج) و، سه یران و، ئاهه نگی به زموره زمو هه لپه رکی ئه گپیران و ئه کران... دیواری خانووه کانی کریتییه کان به گه چی رهنگا وره نگ مالنچ ئه دران و جوان ئه کران هه ره وها به وینه یش ئه راز تیرانه وه...

ژیانی ناو دورگه که، هه مووی، پرپو بوو له ئاهه نگی و زه ماوه نند و خۆش رابواردن... به لام ئه و هۆزه درنده ی که له ده میکه وه ده ستیان به سه ر خاکی (یونان) دا کیشابوو له

(۱) کنوسوس: شارێکی کۆنه له دورگه ی (کریت)، پایته ختی بنه ماله ی (مینویه) بووه، له سه ده ی (۱۶) پ. ز. دا پیشکه وتنی گه یشه ئه وپه ری، گه لێ جار تووشی بوومه له رزه بووه، (ناخیه کان) له ۱۳۸۰ پ. ز. دا کولیان کرد، له قه شه نگترین پایته خته کانی دنیای دیرین بووه.

دوره وه چاویان برپبووه خاکی (کریت)... ئالۆشی داگیرکردنی (کریت) یان که وتبووه له شه وه... ئیمه ناتوانین به ته واوه تی، ئه وه بلتین، که ئه وان بوون به هۆی سووتاندنی ژماره یه کی زۆر له کۆشکه کانی ناو دورگه که... به لام هه چ گوما مانمان له وه دا نییه، که سه ره و ژیرکردنی کۆشکی (کنوسوس) و تالان کردنی ئیالیان به ئه ستۆی ئه وان... ئیتر هه ر ئه وه نده بوو، له سالی (۱۴۰۰) ی پ. ز. دا ئه و شاهه نشاهیتییه نه ما و له ناو چوو!...

ئاوه دانی فنیکه ییه کان

له سالی (۱۱۰۰) ی پ. ز. دا ئاوه دانی فنیکه ییه کان^(۱) په یدا بوو ئه میش وه که ئاوه دانی کریتییه کان هی گوێ زری بوو... ئه و که نارانه ی لیتیان وه هاتبوونه ئه وی چۆل و هۆل بوون... بۆیه کا به جتیان هیشتبوون، که به دوی نانی سکی خۆیاندا ئه گه ران... ئه مانه له نه وه ی (سام) بوون، که کوری (نوح) پیغه مبه ربوو... ره وشت و خووه کانی شوانکاره ییه که ی خۆیان، له گه ل خۆیاندا گواستبووه وه ناو زری کان... خاکه که ی خۆشیا ی هه چ نه بوو ئه وه نه بی، که کردبوویان به بنکه یه ک، له ویوه ده ستیان ئه کرد به چه ره زه ییه کانی خۆیان... شاره کانی (سوور) و (سه یدا) یان کردبوو به دوو بنکه ی خۆرشت و که لویه ل وه رگرتن و خۆ ئاماده کردن، ئنجا له ویانه وه ده ستیان ئه کرد به گه شت و کۆچه کانیان هه ردوو شاره که یش ناحه زی یه کتر بوون به ره ره کانیان له گه ل یه کتردا ئه کرد... هه چ شتیکیش له ئارادا نه بوو که بیانکات به یه ک، ئه وه نه بی که هه ردوو لایان به په ره وشه وه بوون بازرگانی ناوچه ی زرتی ناوه راست ته رخان بکه ن بۆ خۆیان، له گه ل هه ندی ریککه وتنی ئابووری و، یه کیتییه په رستنی خوایه کان که (عه شته رووت)، خوی مانگ و ده لیا) و (میلکارت)، پاله وانای سه ر لێ شتیوای گه رۆک بوو... هه ردوو شاره که له وه دا یارمه تی یه کتریان دا که کۆمه له که شتییه کی گه وه دروست بکه ن بۆ بازرگانی، که ته خته کانی له داری (ئورزی) لوینانی و، په رده کانیشی له ئاوه رتیی لۆکه ی میسری دروست کرابوون...

(۱) فنیکه ییه کان یان (فینیقیه کان): دانیش توانی فینیقیان که بریتییه له و ولاته ی که وتوته که نارای رۆژه لاتتی ده ریای سپی ناوه راست، له ئاوه رۆی رووباری (العاصی) یه وه له باکور هه تا (راس الناقوره) ی لوینان له باشوور، شاره گرنگه کانی: عه ککا، صور، سه یدا، به یروت، جویه یل (بیبیلۆس) وه ته رابولوس، دوابی ئه م ناوه پرپا به سه ر دوو ده قه ری ئیمپراتۆریه تی بیزه نتی که بریتی بوون له: فینیقیای سه ر ده ریا، پایته خته که ی شاری صور بوو، فینیقیای لوینانی، پایته خته که ی دیه شق بوو.

بلیه ته گانی بازگانی

فنیکه بیه کان دهستیان کرد به گهشت به ناو شه پۆلی ده ریاکاندا، بازگانی به نده کانیاں نه کرد چینی و کاشییاں له دوورگه گانی (رۆدس) و (کریت) هه ته هینا (رۆن) و (هه نجیر) و (مه ی) یشییاں له بیوانستانه وه ته هینا.

یاقیق و گۆرگدیشییاں به خاوی بی له دوورگه ی (سجلیا) وه کیش ته کرد له ئیسپانیاهه زیو، له (نه نده لوس) یاخود دوورگه گانی (کاسیتیرید) یشه وه، که زۆر له ئینگلتسه ره وه دوورنه بوون، مزیا نی ته هینا... ته نانهت زری گه وه ره که ته تله سییشییاں بریبوو ته لێن به چوارلای ته فه ربکا یشدا سوورابوونه وه پیتش دۆزینه وه ی لوتکه ی هیوای به کار (*) به دوو هه زار سال، به ویتیشدا تیه په ربیبوون! ته وانه له پرووت کردنه وه ی کاروان و داگیرکردنیش کوپان نه ته کرده وه به لām له داگیرکه ربیه که یاندا هه ردهستییاں بو ته وه به نده رانه ته برد که له سه ر که ناری زری کان بوون. به ته نگ ته وه وه نه بوون که له وه پاش به ناو ته و خاکانه دا بچنه ژوو ره وه ته وان هه ر ته وه نده یان به س بوو، که ته و شارانه ی له سه ر گوئی ناوه کان بوون بیانکه نه به ئیستگه یه که بو خویان بیانکه نه به بنکه یه که هه روه ها ماوه یه کی وایشییاں پی بدری که بازگانی بیه که یان له خراپه ی به ره ره گانی بیارتین.

له ناو ته وه هه موو خاکانه دا که درێژبوو بوونه وه به لیتواره گانی زری ره شه وه تا ته گاته که ناره گانی ده ربای گه وه ره ی ته تله سی (کارخانه) یان دامه زرانده بوو هه روه ها شاری (کارتاجه) یشییاں له سالی (۸۱۴) ی پ.ز.دا. له سه ر که ناری باکوری ته فه ربکا دروست کرد ته وه بوو له دوای فنیکه بیه کان ته م شاره گه وه ره یی و زرنه کاری ته وانی بو مایه وه هه روه ها توانییاں یاسایه که بو ژماره کان دابنێن به لām نین یاخود هیچ (صفر) یان له یاساکه یاندا ناو نه بردبوو هه روه ها له پیته گانی ته لف و بیی فیرعه ونییه کان وه شتیه یه کی نووسین یان دا هینابوو که بریتی بوو له (۲۲) ژماره به لām زۆری پی نه چوو، هینه گانی (ئاشووری) یه کان، به جهنگ پرزه ی هینه جهنگییه گانی ته وانیاں بری پشتییاں شکاندن.

شاری (سه یدا) یان گرت و ناگریان تی به ردا و سووتاندنیاں دوای ته وان (ماکدونی) یه کانیش، له پیتش له دایک بوونی (مه سیح) دا به نزیکه (۶۷۷) سال هیشییاں هینایه سه ر فنیکه بیه کان و له ناویان بردن... له گه ل ته وه یشدا بیروباوه ره گانیان و ناوه دانیه که یان، هه رمانه وه، له ناو نه چوون.

(*) لوتکه ی هیوای به کار = (رأس رجاء الصالح) - وه رگیژ -

به لاماردانی هۆزه کۆچه ره کان و په یدا بوونی نه وه ی ئیسرا ئیل

به لām زۆری پی نه چوو ناوه دانیه گانی ناو دۆله گانی رووباره کان و که نار ناوه کان، به هۆی دۆژمانیه تی ناو خویان، یاخود هوروزمی شوانکاره کۆچه ره کان وه که وتنه کزی... هه تا ته هات ته وانه زۆتر ده سه لاتیاں ته سه ند دوایی بوون به نیشته جیتی ته وه ده شتانه و دهستییاں کرد به دامه زرانندی شاهه نشاهیته تی تازه و ناوه دانی نوێ.

ته مانه یشییاں له سه ر که لاهه گانی ته و ناوه دانی و شاهه نشاهیته ییا نه دائه مه زانند که خویان، به هۆی درنده یی خویانه وه له ناویان بردبوون... دوایی بوون به باوکانی جیهانیکی نوێ...

زاناکانی په گه زه گانی مرۆف، خویان زۆر ماندوو کرد بو ته وه ی نیشتمانی راسته قینه ی ته وه هوروزم هینه رانه بزائن.

وایان بو درکه ت ته وانه له چهند نیشتمانیکی و له چهند ره گه زیکه وه هاتبوونه ته وه جیگایانه هی وایان تیا بوو له خاکی حه به شه وه هاتبوونه ته و شوتانه هی وایشیا تیا بوو له خاکی مه غۆله وه هاتبوون... به لām ته نیا دوو ره گه ز له وانه کاریان له میژووی مرۆفایه تی کرد: یه کیکیاں (سامی) بوو، ته وی که یشییاں (هندی ئاوروپایی).

هه رچی (سامی) یه کان بوون له خاکی عه ره بدا په یدا بوو بوون یاخود به جوړیکی دیاردی کر او له خاکی فه له ستیندا په یدا بوو بوون ته ویش له پیتش له دایک بوونی (مه سیح) دا به سی هه زار سال ته وانه به ناو هه موو لایه کی رۆژه لاتی ناوه راستدا بلا بوونه وه له شتیه ی ره وند و ناوه دا ته هاتنه ته و خاکانه وه، نه که له شتیه ی په لاماردان و شه روشوێردا... هاتنه کانیشییاں، په یتا، په یتا و یه که له دوای یه که بوون... له ژوو روی سوویه دا جیگیروون دوای ته وه هاتنه خواره وه بو ناو دۆله گانی دجله و فورات.

هی وایشییاں تیا بوو له ناو (سو مه ری) یه کان جی گیروون له وانی شه وه فیری ناوه دانی بوون... هه ندیکیشییاں له ژیر سه ر کرده یی پیغه مبه ر (ئیبراهیم) دا له خاکی (کلدان) ه وه خویان گه یانده خاکی (میسر) له تاو برسیتی هوروزمییاں برده سه ربان ته وده مه سالی (۲۱۰۰) ی پ.ز. بوو!!

دوورنیه هه ندیکیش له وانه یارمه تی (هی کسۆس) هکانیاں دابی و پیکه وه خاکی میسریاں تالان و داگیرکردی هه روه ها (سامی) یه کان که وتنه ناو (ئاشووری) یه کان و فنیکه بیه کان وه، تیکه لیاں بوون... (ئارامی) یه کانیش که په لاماری چهند خاکیکی پان و

نه ته وه گانی نه وروپا نه چنه وه سهر په گه زې هیندی

به لّام هیندیه نه وروپاییه کان، له سامییه کان زورتر سهرکه وتن له دهست که وتنی نیشتمانیکی تا سهردا، له گه لّ نه مه یشدا نیشتمانی کونی نه وانه تا ئیستا نه زانراوه به لای هندیکه وه وایه نه وانه له بانی (پامیر) دابوون به لای هندیکیشه وه وایه نیشتمانی کونیان (تورکستان) یا خود (سیبهریا) بووه... هندیکیش گوتویانه نه وانه له پیشدا له سهر که ناره گانی زرتی (بالتیک)، یا خود له دهشته که ی نه لمانی پوله نده بی، یان له دۆلی روبری (دانوب) دا بوون... به لّام له هه موویان په سه ندرت نه و باوره یه، که نه وانه له پیشدا شوانکاره بووبن و کوچهر، له خواروی خاکی رورسیادا بووبن، له ناوهند روبری (دینیه پهر) و (فولگا) دا.

نه ویش له سالی (۳۰۰۰) پ.ز. دا دورنیه که له ناوهند زتی (دانوب) و شاخی (نورال) دا بلا بووبنه وه... نه وانه له نه سپ رام کردندا، له به خیکوردنی مهر و مالات و ناژله یشدا دهستیکیان هه بوو... پیشه سازی ناو مالیشیان کردوه، نه ونده ی که فری به و ژبان وه بووه وهک پیشه سازی شیر و خوری و ههنگوین... نه وانه جووتیشیان به کاره یتاوه له کیلانی زه ویدا... خانوی وایشیان دروست کردوه بو خویان، که شپوه یان دریکوژله بووه له شپوه ی خیزان و هوزیشدا کومه لّ یان به ستوه نه وانه به پیچه وانه ی جووله که کان پیتیان ناوه له جیاوایی ناو کومه لایه تی...

له نووسین شاره زانه بوون... ناشنایه تییان له گه لّ زرتی زوبودا نه بووه... ته نانه ت که گانی مسیشیان دوزبوه ته وه چه کیکی کوشنده یان لی دروست کردوه له شپوه ی (تور زین) دا بووه نه م چه که یان له جهنگی په لامارداندا به کاره یتاوه به سه رپشتی نه سپه رام کراوه کانیانه وه داویانه ته غار و درپه ریبوون نه و خاکه ساردانه یان به جی هیشتوه و په ویان کردوه بو خاکه گرمه کان، که رژیان لی نه دات...
نه ودهمه سالی (۲۵۰۰) ی پ.ز. بووه...

په وه که یان گه یشتوه ته خاکه گانی (بالکان) و ئاسیای بچوک له ویشه وه سهر به ره و خوار بوونه ته وه بو ناوچه ی زرتی سپیی ناوه راست و که ناره گانی زرتی هیندی... به لّ گه یش له سهر نه وه هیه ک نه وانه به ناو رینگیه کی وادا ریشتون که به ناو خاکه گانی (تورکستان) و (قفقاس) دا تی نه په ری تا له سالی (۲۱۰۰) ی پ.ز. دا گه یشتونه ته (بوسفور)... جا به هو ی نه م کوچه دورودریژه وه که کردویانه، پؤل پؤل له یه کتر

فراوانیاندا له ناوچه ی زرتی سپیی ناوه راست و ناوچه ی دۆلی فورادا، له سالی (۱۵۰۰) ی پ.ز. دا. دیسانه وه له (سامی) یه کان بوون... هه روه ها (جووله که) کانیش له سامییه کان بوون... نووسراوی (تهورات) یش چیرۆکی زوری تیا یه له بابته نه و کوچهرانه وه که سووراونه ته وه به ناو زه ویدا، له م سهرچاوه ی ناوه وه گواستویانه ته وه بو نه و سهرچاوه ی ناو... له م له وه رگاوه گواستویانه ته وه بو نه و له وه رگا... خواکانی شوانکاره کانیشیان کردوه به گه وره ی خویان، که یه کیک له وانه (گویره که) یه، چ له زیر دروست کرابی، چ له به رد... یه کیک له کوره گانی پیغه مبه ر (ئیسراهم) یش که ناوی (یه عقوب) بووه و پاش ناوی (ئیسرایل) یان بو داناوه، دهستی کردوه به ره و، له خاکی (که نعان) وه گواستویانه ته وه بو دۆلی (نیل) به لّام نه ته وه که ی له م په وه که لکیکی نه و تویان دهست نه که و توه نازاریان زورداون وهک به نده له گه لّ یان جوولانه ته وه دواپی ناچاربوون له و دۆله جیا بینه وه له گه لّ (موسا) پیغه مبه ری سهر کرده یاندا... ماوه یه ک له ناو چۆل و بیاباندا گتیشان خواردوه. پاش نه وه گه یشتونه ته وه خاکی (که نعان)...

به لّام له وساکه وه که خوا له سهر کیتی (سیناء) قسه ی له گه لّ (موسا) کردوه، جووله کان وازیان له خواکانی خویان هیتاوه ئیتر هه ر خوایه کیان په رستوه و ناسیوه.

نه و نه وه ی ئیسرا ئیلانه، یه که م نه ته وه یه ک بوون، که باوره یان به یه که م ئاینیتی ئاسمانی هیتاوه نه ونده هه بوو نه م (نه ته وه ی هه لّ بژیراوه)، زوری نه خایاندوه، ناکوکی و جو ی بوونه وه که و توه ته ناویانه وه له سه ده ی ده یه می پیش زاینیدا کوشتنی نه مو نه و گه لّ یک شورش له ناویاندا روی داوه پاش نه وه (ناشوری) یه کان نه وه ی (سامره) یان له خاکه که ی خویان درپه راندوه و، له سالی (۷۳۱) ی پ.ز. دا نیشتمانه که یان داگیر کردون دوا ئاشوریه کانیش (بابلی) یه کان هه لّ یان کوتاوه ته سهر یان، له سالی (۵۸۷) دا پ.ز. جووله که کان یان گرتوه به دلیل و تفر و تونایان کردون کاتیکیش بو یان لوا و گه رانه وه (فله ستین)، یه ک له دوا ی یه ک هیرشیان هیترا یه سهر و خاکه که یان داگیر کردنه وه ماکدونیا ییه کان و سوریه ییه کان و رومانه کان بوونه ته گه وره ی خاکه که یان... جووله کان، له گه لّ نه وه هه مو شورشانه یشدا که نه یان کرد، ره نجیان به با نه چوو...

په رستگا پیروزه که یان رورخینرا و سهرله نو ی تفر و توونا کرانه وه... چوونه وه سهر دۆخی جارن... هه روه ک هوزکه گانی پینشووی خویان یان لی هاته وه: بوونه وه به کوچهر، له م شاره وه نه یان گواسته وه بو نه و شار، له هیچ شوینیکدا جیتیان به خویان نه نه گرت و دانه نه مه زران...

جیابوونه تهوه ههروهه بههوی جی گیر بوونیشیانوه له ناو ئه و خاکانه دا که گه یشتوونه ته ناوی، رهوشت و خوو و زمانه کانیان له یه کتر جوئی بوونه تهوه... له سالی (۲۰۰۰) ی پ. ز. دا نه تهوه به کیان له خاکی (یونان) دا جی گیبیرووه، پیتیان گوتون (ناخیان) زوریشی نه خایاندووه، ئه مانه دورگه کانی کریت و ناو زرتی (نیجه) یان گرتووه.

له سالی (۱۲۰۰) ی پ. ز. یشدا (سیمه ری) یه کان و (سیشی) یه کانیش ده شته کانی پرووسیایان کردووه به نیشتمانی خوئیان هه ندیک له وانه یش گه یشتوونه ته ره ژه لاتی ناوه راست (هیتیت) یه کان شاری (بابل) یان له سالی (۱۳۰۰) ی پ. ز. دا داگیر کردووه... که چی (ناری) یه کان پروویان کردو ته دۆلی (ئهندوس) (تراس) یه کان و (فریج) یه کان له سالی (۵۰۰) ی پ. ز. دا داگه راونه ته خواره وه بو ئاسیای پچووک و سووریا (مید) یه کان و (فارس) هکانیش له سالی (۱۲۰۰) ی پ. ز. دا په لاماری زهوییه کانی ناوه ند ده جله و فوراتیان داوه، هه چی پاشماوهی خاکی شاهه نشاهی ئاشووریه کانیش بووه داگیربان کردووه... ههروهه، له سالی (۶۱۲) ی پ. ز. دا (سلافا) هکان و (جهرمان) هکان و (سهلت) ^(۱) هکانیش، به سایه ی چه که ئاسنینه کانیانه وه له ده شته کانی ئه وروپادا بلا بوونه ته وه ئا به م په رنکه هیندییه ئه وروپاییه کان ئه م هه موو ناوچانه یان خسته وه ته ژیر ده ستی خوئیانه وه، هه ره له که ناری زرتی ئه تله سییه وه تا ئه گاته سه ره که ناری پرووباری (گانگر) ئه وده مه سالی (۵۰۰) ی پ. ز. بووه... ئیتر له وانه وه، بنچینه ی هه موو نه ته وه گه وره کان هاتووه ته خواره وه...

ئیمه له م به شه دا، له میژووی (جیهانی کۆن) بوینه وه له بابته ئاوه دانییه جوئی جوئی کانییه وه دوواین، وهک ئه و ئاوه دانییه نه ی که له دۆله کانی (نیل) و (ده جله) و (فورات) و (ئهندۆس) و (پرووباری زهرد) دا په یدابوون.

ههروهه وهک ئه و ئاوه دانییه نه ی که له سه ره که ناره کانی زرتی سپی ناوه راستدا په یدابوون... له بابته هاتنه خواره وهی شوانکاره کۆچه ره کانیسه وه قسه مان کرد، که له ئاسیاوه پروویان کردووه بو ئه وروپا و بو ره ژه لاتی ناوه راست... له مه و دوایش له به شتیکی تازه ی میژووی کۆن ئه دوین، که پیتی ئه لین: (سه رده می گریک)...

(۱) سهلت: زمانی سهلتیه کانه، که ئه وانیسه نه ته وه یه کی هیندو جهرمانین که له ئه وروپای ناوه راستدا جیگیربوون و دوایی له گه ل گه لانی رۆمانیدا تیکه لبوون.

سه رده می گریک (ئه زاده ی ره گه زی یونانی)

له پارچه زهوییه کی بچووکدا که که وتو ته دامین شاخه کانی بالکانه وه و خوئی ئه گه یینیتسه سه ره ده ربای سپی ناوه راست، واتایه کی هه ره بلند له بابته ژبانی پیتشکه وتووانه وه به مرۆف دراوه ئه و خاکه (یونانستان) ه، که بریتیه له خاکی شاخاوی هه ژار، به لام خاوه نی زهوییه کی پرپیته بو کشتوکال هه رچه نه زۆریه ی که ره سه ته خاوه کانی تیانییه، به لام زرتی سپی ناوه راست تۆله ی ئه وه ی بو کردو ته وه، که به هوی ئه وه وه ره لکه کانی یونانستان توانیوه وهک: بازرگان و که شتییه وان و تالان که ری ناو زرتی ^(۱) بیته ناو میژووه وه!...

خاکی یونان وهک بوته یه ک وابوو، چه ند ره گه ز و تیره و خوینتیکی تیا توو بووه وه له مانه وه نه ته وه یه کی وا په یدابوو که ره گی یه که م ئاوه دانی له ناو ئه وروپادا داکوتا... له سالی (۲۰۰۰) ی پ. ز. دا (ناخیان) ^(۲) و (په لاسجی) هه بوون... دوای ئه وان (ئهیولیان) ^(۳) و (یونان) یش هاتنه ناوه وه... ئه مانه له هۆزه کانی هیندی ئه وروپایی بوون... زۆری پتی نه چوو (دووریان) ^(۴) یش هاتنه ناوه وه، که په لیتیک بوون له هۆزه کانی باکور ئه مانه به سه ره هه موو هۆزه کان و ره گه زه کانی پیتش خوئیاند زالی بوون چنگیشیان گرت به سه ره هه موو خاکه که و دانیسته وه کانی دا له (ئیسپارته) دا ئه مه روویدا له به ره ئه وه دانیسته وه کانی پیتشین، ناچار بوون، ره ویان کرد، خوئیان لئ دوور خسته وه (ناخیان) هکان په نایان برده بهر زرتی ده ستیان کرد به داگیرکردنی که ناره کانی زرتی سپی ناوه راست و

(۱) تالان که ری ناو زرتی: (قرصنة البحار).

(۲) ئه خایان: کۆنترین نه ته وه ی گریکه کانه له هه زاره ی دووه می پ. ز. وه، له ۱۴۵۰ پ. ز. پامالی شارستانی کریتیان کرد، له نیوان ۱۴۰۰ بو ۱۲۰۰ پ. ز. شارستانییه ته که یان بره وی سه ند، به لام که (دووریان) هکان سهریان هه لدا، به ختیان که وته کزی.

(۳) ئه یۆلیه کان: له نه ته وه کۆنه کانی یونان، چه ند تیره یه کی هیلینی بوون له باشووری یونان، له به رده م لیشاوی (دووریان) هکاندا ئه مان کشانه وه، دوایی له که ناراوه کانی ئاسیای بچووکدا گیرسانه وه و نیشه جی بوون.

(۴) دووریانه کان: نه ته وه یه کی ئیندو ئۆروپی بوون که له هه زاره ی دووه می پ. ز. دا یونانیان گرت، له ۱۲۰۰ پ. ز. دا یونانیان گرت، له ۱۲۰۰ پ. ز. ئه خایانه کانیان ده ره پیراند و تسالییا و کریت و دوورگه کانی سیکلادیان داگیر کرد، هه تا په لیان هاویشه ئه ئاسیای بچووکیشه وه، به نه ته وه یه کی شه رانگیز ناویان ده رکردبوو.

ئاسیای بچووک لەناو میژووناسەکانیشدا کەسانی وا هەن کە باوەرپیان وابە (شەری ترواده)، رووی نەداوە، بەلام بریتییە لە هەلبەستتیکێ پر ئەندیشە، لەو زۆرانبازییەو وەرگیراوە کە لەناوەند دانیشتوانی ئەو خاکانە و ئەو تالان کەر و داگیرکەرەکاندا رووی داوە کە لە (ئاخابان)ووە هاتوون، لەژێر سەرکردایەتی (ئاگامەمنون)دا، کە لەسالی (١١٨٠)ی پ.ز.دا گەیشتونەتە ئەو دوورنییە چیرۆکی (ئەسپی ترواده)یش هەر بریتی بووی لە نیشانەیکە بۆ دەست پێ کردن بە کارهێنانی ئەسپ لە جەنگا و دەرکەوتنی شۆرە سواران چونکە ئەودەمە وا باو بوو کە جەنگاوەرەکان یان بە پێ پرۆن، یاخود بە گالیسکەیکە وەها کە ئەسپ رایکیشی.

جا لەرووی ئەم جووتە پەووە: پەوی (دوربان) کە هاتنە ناو خاکی یۆنانەو و گرتیان لەگەڵ پەوی نیشتنەنییەکانی پیشووی یۆنان کە بەناو پانایی و دیتزایی زرتی (ئیحە)دا بلا بوونەو، چەند شارێک پەیدا بوون، کە زۆریان پێ نەچوو بوونە بنکە یازرگانی، وەک (ئیزمیر) و (ساموس) جا لاوەکان و پارکدوو زرنگ کارەکان، بۆ هەر کوتیەک ئەچوون، لەم پەر و لەو پەری جیھاندا، پەوشت و خووی نەتەوایی و زمانەکی خۆیان لەگەڵ خۆیاندا ئەبرد زۆریشی نەخایاند، کەشتییەوانەکانی (گریک)، شاهەنشاهی روخواوەکی فنیکییەکانیان داگیرکرد لە چوونە رۆژ هەلاتیاندا شاری (بیزەنتە)یان دروست کرد، کە ئەودەمە (٧٠٠)ی پ. ز بوو دوا ئەو بەناو گەرۆوی (بۆ سفۆر)دا تێپەڕین و دەستیان کرد بە شار دامەزراندن لە ناوچە زرتی پەشدا لە هێرشەکانی باشووریشیاندا گەلیک بنکە یازرگانییان لە میسردا دامەزراند، لە سالی (٦٥٨)ی پ.ز. هەر وەها لە (لیبیا)یشدا بنکەیان دامەزراند بەلام لە رۆژئاوا لە سالی (٦٠٠)ی پ. ز.دا دوورگە (سجیلیا) و خاکی ئیتالیایان داگیرکرد کە لەویدا شاری (پارثینوب)یان دروست کرد، کە لەو پاش بەناوی (ناپۆلی)یەو نوابانگی دەرکرد هەر وەها شاری (مارسیلیا)یان دامەزراند کە لەو پەیتش فینکییەکان شوینە واریکیان تیا دامەزراند بوو. ئەمیش دوا یی ناوەکی گۆرراو بوو بە (مارسیلیا)...

گریکییەکان، لە تەوژمی یازرگانییەکاندا، گەیشتنە (ئیسپانیا) ئەودەمە سالی (٤٠٠)ی پ.ز. بوو ئەوانە هەرچەندە پارەیان زۆر دەست ئەکەوت، بەلام ئەو بیگانانە ی کە کرپن و فرۆتێیان لەگەڵدا ئەکردن، لەوانە زۆرتریان دەست ئەکەوت، چونکە لەوانەووە شارستانیتی فیربوون!...

پەیدا بوونی شارەکانی یۆنان

بەلام لەخاکی یۆنان خۆیدا، گوندەکان گەرەبوون و بوون بەشار، لەشاری (کورنشە)دا نیشانە ی پایتەختی تەواو دەرکەوت.

ئیحینا)یش گەشە کرد و وەک پارەگاتیکێ یازرگانی لیتەت^(١). (کیوس) بوو بەبازاری بەندە فرۆشتن، (بیرا)یش بوو کۆگایەک بۆ ئەو کەلوپەلانەکی کە لە دەرەووە ئەهاتنە خاکی یۆنانەووە هەرچی ناوچەکانی ناووەدیش بوون، هەر وەک خۆیان بێ دەنگ و سەنگ و بێ جوولە مانەو، تەنانەت شاری (ئەثینا) هەرستییەکی پیتوستیی خۆی لە گەنم بۆ بەرھەم ئەهێنرا باخە هەنجیر و زەیتونەکان و هەنگەلانەکانیش بەشی ئەو یان نەئەکرد کە سامانیکی ئەوتۆیان دەست بەخەن هەرچی پیشەسازییش بوو، لەناو گریکەکاندا سەرەتایی بوو پیشە سازەکان دەستی خۆیان و چەند کەلوپەلیکی ئاسنینی کاریان بەکار ئەهێنا، لەگەڵ ئۆپلی دار و مووشەدەمە ی لەپیتست دروست کراو...

رێگاگانیش، هەر وەها، سەرەتایی بوون، هیتشتا تەخت نەکرابوون کەلوپەلەکانیش لەسەر پشتی کەر و ئیستەر ئەگۆتزانەووە جا لەبەر ئەوەی کە رام کردنی گیانلەبەرەن هیتشتا سەرەتایی بوو جاری وا هەبوو، مرۆڤەکان گالیسکەکانی گواستەووەیان کیش ئەکرد... یۆنانییەکان لە زستاندا خۆیان لە قەرەی کۆچکردنی ناو زری ئەئەدا هەر وەها لەشەویشدا وایان ئەکرد...

کەشتییەوانەکان کەوتبوونە ژێر چنگی باوە هیتشتا فیری ئەو نەبوو بوون کە کەشتی ئاراستەیکە تەواو و دامەزرا و بکەن جا لەبەر ئەوە بەتەنگ ئەووە بوون کە کەشتییەکانیان. گران بار نەکەن بەلام دامایی ناچاری کردن فیری بەکارهێنانی چەند سەولتیکێ زۆربەن، لە کەشتییەکاندا ئیتر لەو ساکەووە ناوهدانی و پیتشکەوتوویی گریکییەکانیان بەسەر پشتی ئاوەووە هەل ئەگرت و ئەیانبرد بۆ گشت لا.

تۆوی سەرئەنگرێ بوونی فەرمانرەوایی گریکەکان

ئەوئەندە هەبوو، ئەو گریکییانەکی کە خوا ئەو هەموو ناز و جیازانەکی پێ بەخشبوون، هەندێ کەموکوورپی و کردووە نەنگی سامناکیشیان هەبوو چونکە ئەوانە هەر دزنەبوون، درۆزن و و چەواشەکاریش بوون!... ئەوانە هەر لەخۆیانەووە زرنگ کاریبون جاری وایش

(١) یارەگاتیکێ یازرگانی: بازاری پارە و دراو (سوق التجاره والصرف).

هه‌بوو رقه‌به‌ریی و به‌ره‌ه‌کانی له ناو هه‌ندی لایاندا، له ناو گونده‌کان و باژێره‌کاندا، که پهبون له بازگانی و پیشه‌سازی، نه‌گه‌یشه‌ کوشتن و برین!...

به‌ره‌ه‌کانی بووبوه یاسای ژایانان ناژاوه و پشتیویش بووبوه شتیه‌ی گوزه‌رانیان شه‌ر و کوشتاریش له‌ناویاندا زۆرت‌ر باووبو له ناشتی و دۆستایه‌تی!... ته‌نانه‌ت له‌وکاتانه‌یشدا که ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌ی دوزمنانی بیگانه هه‌ره‌شه‌ی لی نه‌کردن، هه‌رچه‌ندیان نه‌کرد ریکه‌که‌وتن و یه‌که‌تیبیان بۆ نه‌ئه‌چوه‌ سه‌ر هۆی نه‌وه‌پیش نه‌مه‌بوو، که نه‌وانه هه‌موو ده‌م ده‌ستکه‌وتی تاییه‌تی خۆیان نه‌دا به‌سه‌ر ده‌سه‌که‌وتی گشتیدا ته‌نانه‌ت سه‌ر نه‌نگری بوونی فه‌رمانه‌وه‌یای گریکه‌کان له‌وه‌وه‌ دانه‌نێن که شاره‌کانیان یه‌کیان نه‌گرتوه‌ بۆ به‌رگری دوزمه‌کانیان هه‌رچی یه‌کو (رۆما) بوو، یاسای فه‌رمانه‌وه‌یای له‌ ئه‌وروپادا داھینا به‌لام (یونانستان) هه‌یچی له‌ده‌ست نه‌هات نه‌وه‌نه‌بێت که چه‌ند شارێک دروست بکات و بچن به‌گژیه‌کدا!.

له‌ کاتیکیشا که یونانییه‌کان گه‌یشه‌توبونه ئه‌وپه‌ری گه‌وره‌یی خۆیان، ئه‌م شه‌روشه‌ر و ناژاوه و به‌ره‌ه‌کانییه‌یش گه‌یشه‌توبوه ئه‌وپه‌ری خراپی خۆی ده‌ هه‌ر نه‌وه‌پیش بوو که بوو به‌هۆی سه‌ره‌نگری بوونی فه‌رمانه‌وه‌یایه‌کان!...

نه‌وه‌نده هه‌بوو دیموکراتیته‌ی گریکه‌کان هه‌ر له‌سه‌ر شتیه‌ی خۆی مایه‌وه، هۆگری فه‌رمانداریی زاده‌گانه‌کان بوو ئه‌وکاته‌یش که ژماره‌ سه‌ری شاری (ئه‌ئینا) گه‌یشه‌توبوه (....ر. ٤٥) که‌س، پتریش له‌ بیگانه‌کان بوون، هه‌ر ئه‌و (١٢٠,٠٠٠) که‌سه‌ی که مابوونه‌وه به‌خاوه‌ن نیشتمان دانه‌ران و له‌به‌کاره‌ینانی مافی شارستانیه‌تی که‌لکیان وه‌رته‌گرت خۆ نه‌گه‌ر منالان و ئافره‌تانیش له‌م ژماره‌یه‌ ده‌ربه‌کین، هه‌ر (٣٠,٠٠٠) یاخود (٤٠,٠٠٠) که‌سه‌یکیان لی نه‌مایه‌وه که مافیان هه‌بووبی و له‌ کاروباری گشتیدا هاوبه‌شیمان کردبێت به‌م ره‌نگه‌ دیموکراتیته‌یه‌که هه‌ر بۆ کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ پهبوران نه‌مایه‌وه له هه‌ر پانزه‌ که‌سه‌ یه‌که‌تیک به‌ولاوه، مافی زرنگ کاریی خۆی به‌کار نه‌ئه‌هینا!

ئه‌م یاسای دیموکراتیته‌یه‌یش هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌گرتوه‌ که نیشه‌ته‌جی خاکی یونان بوون و له‌ باوک و دایکی وه‌ه‌ایش له‌ دایک بوون که سه‌ر به‌فه‌رمانه‌وه‌یای گریک بوون و به‌گریکی دانراون جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاکه‌که‌ پهبوستی به‌هه‌زی مرۆف هه‌بوو، بۆ باره‌ه‌لگرتن و پاکه‌شانی گالیسه‌که‌کان و سه‌ول لیدان بۆ لیخوریی که‌شته‌یه‌کان، گوئی نه‌ئه‌دایه‌ ئه‌وه‌ی که مقۆمقۆ و ده‌مه‌ قالی بکات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌نده‌گه‌ری کرده‌وه‌یه‌کی ره‌وايه یاخود نا‌ره‌وا.

هه‌روه‌ها به‌ته‌نگ نه‌وه‌پیشه‌وه نه‌بوو که چاکه و خراپه‌ی تی بکات و دیاردی بکات له‌به‌ر

ئه‌وه یاسای دیموکراتیته‌یه‌که‌یان، تۆی سه‌ره‌نگری بوونی خۆی له‌ناو خۆیدا هه‌لگرتبوو چونکه زۆری نه‌خایاند، هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ گۆپرا و بوو به‌یاسای (دیماگۆگ)ی، که له‌سه‌ر پهبویه‌یی ئه‌و، ئه‌بوو نه‌ته‌وه‌ کاروباری خۆی بداته‌ ده‌ست پیشه‌وايه‌کی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌مه له‌لایه‌که‌وه له‌لایه‌کی تریشه‌وه نه‌ته‌وه‌ ئه‌مه‌نده به‌ته‌نگ یاسای دیموکراتیته‌یه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ بوو نه‌ترسا له‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتی پیشه‌وايه‌ی زۆر بی و له‌ وزه‌ ده‌رچی نه‌یوست ئه‌و پیشه‌وايه‌تیه‌یه له‌ناو به‌ری جا به‌م کرده‌وه‌یه نه‌ته‌وه‌ی یونان هه‌لپژاردی پیشه‌که‌وتوانی خۆی له‌ناو برد له‌به‌ر ئه‌وه‌ شاری (ئه‌ئینا)ی وا کزکردبوو، هه‌رچه‌ندی نه‌کرد به‌رگه‌ی دوزمنانی نه‌ئه‌گرت دوايه‌ی ناچاربوو سه‌ری خۆی بۆ (ئیسپارته) دا‌نه‌وین، که ئه‌وه‌پیش بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که هه‌موو خاکی یونان بکه‌وینته‌ ژیر چنگی درنده‌کانه‌وه‌!...

ئیسپارته... یاخوه‌ ژایانی ناو باره‌گای سه‌ربازیی

هه‌رچی شاری (ئیسپارته) بوو له‌ شاره‌کانی تری گریکه‌کان جیا‌وا‌بوو ئه‌م له‌سه‌ر ئه‌و رینگایه‌ نه‌ئه‌رۆیشت که شاره‌کانی تر گرتبوویان بۆ پیشه‌که‌وتنی خۆیان ئه‌م له‌پاش په‌لاماره‌که‌ی (دوربان)ه‌کان، له‌ یاسای شاهیه‌یه‌وه‌ گۆپرا و چوه‌ سه‌ر یاسای (ئه‌ریستۆکراتی) هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م یاسایه‌یش مایه‌وه نه‌گۆپرا نه‌ئه‌یزانی زۆر و سه‌مه‌و سه‌رکیشه‌ی چیه‌ نه‌زانیشه‌ی (دیموکراتیته‌ی) چیه‌ ئه‌م مه‌یینه‌ی زرنگ کارییه‌یشی، نیشانه‌ی بی ده‌سه‌لاتی بوو له‌ گه‌شه‌کردن و فراوان بووندا سروشتی یاسا ئابورییه‌که‌یشی رووکه‌شیکێ تر بوو بۆ ئه‌و بی ده‌سه‌لاتیه‌یه‌ی چونکه ئه‌و نه‌خۆی خه‌ریک کرد به‌بازرگانییه‌وه، نه‌خۆیشی خه‌ریک کرد به‌ره‌وکردن و بلا‌بوونه‌وه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا، ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌ته‌نگه‌وه‌بوو که ئه‌وه‌نده‌ی به‌شی خۆی په‌یدا بکات، هه‌روه‌ها خۆیشی به‌مه‌شقی جه‌نگیه‌یه‌وه خه‌ریک نه‌کرد و به‌(هونه‌ر)یکیشه‌ی دانه‌نا جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌موو ژایانی ئیسپارته ته‌رخان کرابوو بۆ پهبوستیه‌کانی سه‌ربازیی. له‌ رۆله‌کانی فه‌رمانه‌وه‌یای، بچووکه‌کانیان، هه‌ر له‌منالییه‌وه‌ هه‌تا مردنیان وا په‌روه‌رده ئه‌کران که هه‌مووده‌م چه‌کی جه‌نگ هه‌ل بگرن.

شاره‌که هه‌مووده‌م له‌خۆ ناماده‌کردنیه‌کی جه‌نگیدا بوو... ماوه‌یان به‌هیچ شتیک نه‌ئه‌دا که گیانی جه‌نگاوه‌رییان له‌بیربایه‌وه... هیچ بایه‌خیکیه‌یان به‌هونه‌راوه (شعر) و په‌رستکاری (عبادت) و راستی په‌رستی (فلسفه) نه‌ئه‌دا... تیبیزیان به‌هونه‌ر (فنون)ه‌کان نه‌کرد... خۆشیان له‌ زیروزییو لانه‌دا... پوول و پاره‌کانی خۆیان له‌ ئاسن دروست نه‌کرد... هه‌ر ئه‌وه‌ باووبو له‌لایان، که له‌ناو باره‌گاکانی سه‌ربازییدا پیکه‌وه‌ بژین...

له سالی (۵۹۴) ی.پ.ز.دا، (سۆلۆن)^(۱) یش په‌یدا بوو، هه‌ندێ له‌و که‌موکوورپییانه‌ی راست کرده‌وه به‌هۆی ئەم یاسا راست کردنه‌وه‌یه‌وه، (سۆلۆن) ئەو مافانه‌ی هه‌لگرت که ئە‌دران به‌هه‌ندی و جیای ئە‌کردنه‌وه له‌که‌سانی تر، هه‌ر له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که له‌ دایک بوونیان جی‌او‌ازی هه‌بوو هه‌روه‌ها یاسای بارمته دانانیشی هه‌لگرت که له‌ جیاتی ده‌ستی‌او به‌کار ئە‌هینرا، له‌گه‌ڵ گرتنی کابرای ده‌ستی‌او پێ در‌اودا که تا ئە‌و ساکه ئە‌گیرا، تا ده‌ستی‌او هه‌که‌ی ئە‌دا‌یه‌وه، کاری پێ ئە‌کرا و ئە‌چه‌وسینرایه‌وه، ئنجا به‌ره‌للا ئە‌کرا...

دانیش‌توانی خا‌که‌که‌یشی کرد به‌‌چار چینه‌وه، نه‌ک به‌‌پیتی له‌‌دایک بوونیان، به‌‌پیتی سامانه‌کانیان...

به‌م ره‌نگه (سۆلۆن) بوو به‌‌خواه‌نی ئە‌و شو‌پشه‌ی که دانی نا به‌‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌مه‌نداندا... هه‌روه‌ها ناو‌ب‌زبیکردنی ناشتی خ‌وا‌زانه‌یشی دا‌هینا، که له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌کانی شارستانیدا به‌‌کاربه‌‌یتری...

به‌لام له‌ سالی (۵۶۱) ی.پ.ز.دا (بیزاسترۆس)^(۲) هاته‌ ناوه‌وه ئە‌و ئە‌م یاسایه‌ی هه‌لگرت فه‌رماندارییه‌کی دیکتاتۆریانه‌ی کرد زه‌وییه‌کانی له‌ ده‌ست زه‌وی داره‌ خانه‌دانه‌کان سه‌نده‌وه دا‌به‌شی کردن به‌سه‌ر هه‌مواندا زانی چۆن ئا‌ژاوه‌کان بکو‌ژیتینته‌وه (ئه‌ئینا) یشی کرد به‌‌به‌‌کێک له‌ بنکه‌کانی ئا‌وه‌دانی و خ‌وینده‌واری له‌ یۆنانستاندا.

خ‌وا‌کان ها‌وبه‌ش ئە‌بن له‌ فه‌رمانداریی ئە‌ئینادا

له‌پاش سه‌د سالیکی تر، دیکتاتۆریکی ترهات به‌‌شوینیا فه‌رماندارییه‌که‌ی هه‌ر پانزه‌ سال درێژه‌ی سه‌ند به‌‌لام ناوه‌که‌ی له‌ میژووی دیوکراتیبه‌تی ئە‌ئینادا زیندوو مایه‌وه چونکه له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانداریی ئە‌ودا وشه‌ی (دیوکراسی) هاته‌ ناوه‌وه هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌می ئە‌ویشدا دیوکراسیبه‌که‌ خ‌ۆشی گه‌شه‌ی کرد و گه‌یشه‌ ئە‌وپه‌ری سنووری خ‌ۆی. کۆمه‌لانی وا هاتنه‌ ناوه‌وه که نه‌ته‌وه‌یان ئە‌نواند، ئە‌وان یاسایان دا‌هنا و ئە‌وانیش ده‌نگیان له‌سه‌ر

(۱) سۆلۆن: (ده‌وره‌یه‌ی ۶۴۰-۵۵۸ پ.ز.) یاسادانه‌ریکی تری ئە‌سینایی بوو، هه‌روا یه‌کێکه له‌ هه‌وت هه‌که‌میانه‌ی یۆنان، یاسا‌کانی چاکسازی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی بوون که‌ ریگه‌ خ‌ۆشکه‌ریک بوون پێ په‌‌یدا‌بوونی دیوکراتیبه‌تی کلیستنس.

(۲) پیسیستراتوس (۶۰۰-۵۲۷ پ.ز.) به‌‌دیکتاتۆر و زۆرداری ئە‌سینا ده‌ناسری که له‌ ۵۶۰ دا‌حوکمی به‌‌ده‌سته‌بوو، بازرگانی په‌‌ره‌پیدا و به‌‌ره‌وپیشه‌وه‌ی برد، خه‌می ئە‌ده‌ب و هونه‌ریشی ده‌خوارد و هانی ده‌دان.

ئه‌دا و بریاریان بۆ ئە‌دا ئە‌و فه‌رمانبه‌‌رانه‌یش که ئە‌و یاسایانه‌یان به‌‌کار ئە‌هینا و ئە‌خسته‌ گه‌ر، یان له‌‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌وه هه‌ل ئە‌ب‌زیران، یاخود سه‌ره‌شکیان بۆ دا‌هنا، خ‌ویان و به‌‌ختیان هه‌ر که‌سی ده‌ره‌چوايه، ئە‌و ئە‌بوو به‌‌فه‌رمانبه‌‌ر له‌مه‌یشدا تا ئە‌ندازه‌یه‌ک ها‌وبه‌ش کردنی خ‌وا‌کانی تیا‌بوو، له‌ کاروبار هه‌‌لسو‌ورانندی شاره‌که‌دا!...

سروش ده‌ر به‌‌ره‌گه‌زی ره‌‌و‌شایه‌تی^(۱)

(ئه‌ئینا) هه‌روا مایه‌وه، بوو به‌‌مامۆستای ره‌‌گه‌زی ره‌‌و‌شایه‌تی بوو به‌‌سروش (إلهام) ده‌ر بۆ هه‌و‌یان له‌‌پیش هه‌موو شتی‌کا نمونه‌ی بلیمه‌تی بیروه‌وش بوو، که تا هه‌زار سالی‌ش پتر کاری کرده‌ سه‌ر ئا‌وه‌دانیه‌کانی جیهان... دوا‌ی ئە‌وه نمونه‌ی سه‌ره‌سته‌ی و ئازادیش بوو واتا سه‌ره‌سته‌ی له‌ یارمه‌تی دانا، له‌‌ناوه‌ند هه‌موو تاکه‌کانی نه‌ته‌وه و چینه‌کانیا که هه‌ر ئە‌م یارمه‌تیدانه‌بوو، بووه هۆی سروش دانیشییه‌وه، ها‌وبه‌شی (شرکات) یه‌کان و پاره‌خانه (بانک) ه‌کان دامه‌زران... سه‌ره‌سته‌یی گوتن و نووسین و بیرونو‌اندیش بلا‌بووه‌وه... که به‌‌هۆی ئە‌وه‌وه شاه‌کاری نا‌وازه و نایاب په‌‌یدا‌بوون و هاتنه‌ ناوه‌وه چ له‌‌رووی ویتزه‌وه، چ له‌‌رووی زانست و هونه‌ره‌وه!

پاش ئە‌وه سه‌ره‌سته‌یی په‌‌رسن هاته‌ ناوه‌وه، که بوو به‌‌هۆی زیندوو‌کردنه‌وه‌ی سامناکترین ئە‌فسانه‌کانی سه‌رده‌می بت‌په‌‌رستی!... له‌‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا که (ئه‌ئینا) خه‌باتی ئە‌کرد بۆ ئە‌وه‌ی که بپیتته‌ نمونه‌ی یه‌کسانی (مساوات) یش به‌‌لام ئە‌م یه‌کسانیبه‌‌ی بۆ نه‌‌چوه سه‌ر ئە‌مه راسته‌ که به‌‌لای ئە‌وه‌وه جی‌او‌ازیبه‌‌ک نه‌‌بوو له‌‌ناوه‌ند خانه‌دانه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کان و بۆره‌ پیا‌وه‌کانه‌وه به‌‌لام جی‌او‌ازی ئە‌نواند له‌‌ناوه‌ند ئە‌و که‌سانه‌دا که له‌‌دایک و باوکی ئە‌ئینایی له‌‌دایک بووبوون و، ئە‌و که‌سانه‌ی که بپگانه‌بوون.

نه‌یشی توانی جله‌وی به‌‌نده‌گه‌ری بکیشیتته‌وه چونکه پتیبستی ئابووری پالی پتیه‌ ئە‌نا بۆ ئە‌وه هه‌روه‌ها نه‌یشی توانی که ناکۆکی نا‌و چینه‌کان به‌‌ره‌سه‌ت بکات. بووه زۆرانبازی له‌‌ناوه‌ند خا‌وه‌ن زه‌وییه‌ گه‌وره‌کان و، خا‌وه‌ن که‌شتیبه‌‌کان و، بازرگانانی به‌‌نده‌ره‌کان و، جووتیاران و شوانه‌کانی نا‌و شاخه‌کاندا!.

(۱) سروش ده‌ر: واتا: ئیلهام به‌‌خش (المهم).

تاریکی له پاش رووناکی

بوی هه لکه وت دهوله مهنديش ببي له كانگا کانی (لۆربوم) دا زيبوی دهرهينا بۆ دهرهينانی زيويش نهو بهندانای نه چه وساندهوه و بينگاری پي نه کردن كه شتييه كانيشی به سهر زريکاندا زالبوون باجيشی دانا به سهر دهرامه ته کانه وه، كه له ۲٪ تيپهر نه نه کرد!...

زۆری پي نه چوو، دوورگه کانی زری (ئيجه) يش په نایان بۆ هينا و چونه ژير باليه وه، بوونه سویندخواری، دواي قسهی نه كه وتن، سه رانه یان نه دايه پاره ی نه ويشيان به کار نه هينا، کيشانه و پيوانه ی ناو (نه ئينا) یان به کار نه هينا نه وانيش له سهر بيروباوه ری نه م نه رويشتن به رپوه، ياسا كۆمه لايه تيبه کانی نه میان په پره ويی نه کرد، دواي رهوش و خو و چاوليکهری نه ميس نه كه وتن.

له راستيدا (نه ئينا) بو بووه شاهه نشاهيتی يه ک.

به لام دهوله مهندييه کای هم مو كه ستيکی نه ته وه کای نه گرتبووه وه هه رچه ند كه ستيکیانی گرتبووه وه كه چی هه ژاری به ناو زۆریه نه ته وه كه دا بلا بو بووه وه هه ر به رنه نگاریيه کی هه ژاری نه کرا، له رپگه ی تيژکردنی ره و کردنه وه و، دامه زانندی ناوه دانیه وه له خاکی بيتگانه کاندای بۆ يونانیه کان، له رپگه ی خه بات کردنه وه بۆ دانانی چنه د ياسايه ک بۆ يارمه تی دان و پاره به خشين و مووچه برينه وه له لايه ن فه رمانه وایيه وه بۆ هه ژاره کان، كه لکتيکی نه بوو...

ته نيا نه نجاميک كه له م هم مو ياسايانه وه په يدا بو، هه ر نه وه بوو كه له نگه ری پاره ی خاکی (نه ئينا) گرانتري لئ بکات و تيکی بدات نه ميس بوو به هۆی نه وه ی كه باجه کان پتر لئ بکرتين.

به شی زۆری نه م باجانه يش نه خرانه سهر كۆمه لتيکی كه م له دهوله مهندان، كه هه تا نه هات ژماره یان كه م نه بووه وه شه ره كه ويستی چاره ی نه م ته نگوچه له مه يه به وه بکات، جه ننگ زۆرتري هه ل بگيرسیني، تا خاکی زۆرتري ده ست بکه وي كه چی هه ر نه م چاره کردنه بوو كه بوو به هۆی سه رنه نگري کردنی خو ی!...

نه و جه نگانای كه هه ر بازرگانه کانی خو یان كه لکیان لئ نه بينين!

به م ره نکه بۆ (نه ئينا) وا هاته پيشه وه كه خو ی بداته ده ست مه رگ به لام مردنه کای

مردنيکی سست و پر نازار بوو چونکه خو ی تووشی به دخووی و پشتیوی و به رتيل خواردن کرد دهستی کرد به ته نکه تاو کردنی رۆله بليمه ته کانی خو ی (میلتياديس)^(۱) له ناو به نديخانه دا مرد (ته ميستوکليس)^(۲) يش، نه گه راي نه کردايه، هه ر به و دهره نه چوو (نه ريسستيد)^(۳) نازار درا و چه وسيترايه وه (سوکرات) يش ناچار کرا شه ر بخواته وه. (پيریکليس) يش له ناو برا!...

(دهسته ی ياسا دانان)، خو ی ته کان نه دا كه ده سه لاته کانی فه رمانه وایي بگريته ده ست خو ی (دهسته ی فه رمان به جی هينان) يش هه رچه نديان نه کرد فه رمانی خو یان بۆ به جی نه نه هينرا هه ست کردن به فه رمانی سه رشان و به ته نکه وه بوون بۆ چاکه ی فه رمانه وایيش کزبوو بوو.

کاتیکيش (نه ئينا) هۆشی هاته وه به رخو ی و، له سه ر نامۆژگاری و چاو ترسانندی (ديمۆستينيس)^(۴) هه لپه يه کی کرد و ته کانی دايه خو ی راست بيته وه، تازه هه ل له ده ست چو بوو چونکه هۆزه جه ره زه و درنده کان هه ليان کوتابووه سه ر شه ره که، له دهرگایان نه دا!...

له راستيدا به شی هه ره گه وری ميژووی (گريک) هکان بریتی بووه له په لاماردانی هه ندي شار بۆ سه ر هه ندي شاری تر.

هۆی نه و هم مو شه ر و شو رانه يش چاوپي هه له ئينيان بووه و هيچی تر، نه و جه نگانه يش هه رگيز له برانه وه نه هاتوون، هه ر بۆ نه مه ی به سه ريه کا سه رکه ون و ده سه لاتييان به سه ر يه کتردا هه بي نه م سه رکه وتن زال بوونه يش، وه نه بي بۆ هيچ شارتیکیان چووبيته سه ر هه ر نه وه نده، ماوه يه کی كه م ماوه ته وه و له ده ست چوو جه ل نه و نه م جه نکه هه موو ده مييانه دا

(۱) ميلتياديس: سه رکرده يه کی نه سيناييه کان بوو له ماراتوندا (۴۹۰ پ.ز) به سه ر فارسه کاندای زالبوو رايوان.

(۲) ته ميستوکليس (ده وروبه ری ۵۲۵-۴۶۰ پ.ز) له گه وره سه رکرده کانی سوپای يونانی بووه، له شه ری سلامينا ۴۸۰ پ.ز که شتی گه لی فارسی شکاند و زالبووه سه رياندا، له دووره ولات مرد.

(۳) نه ريسستيدس (۵۴۰-۴۶۸ پ.ز) سه رکرده و سياسه مه داریکی نه سينايی بووه، له ماراتوندا سه رکه وت و به شداري شه ری سلامينا و پلانيای کردوه به (دادپه وره) ناوزه د کرابوو.

(۴) ديمۆستينيس (۳۸۴-۳۲۲ پ.ز) سياسه مه دار و وتاريژيکی يونانی بووه، به وتاره به ناويانگه کانی خه لکی نه سينای هانده دا كه به ره ره کانی فيليپسی مه کدونی بکه ن، په يکه ريکی جوانی نه م نيستا وا له مۆزه خانه ی فاتیکاندا يه.

(ئیسپارته) له وشکانیدا سهرکهوتوووه (ئهئینا) یش بهسایه‌ی کهشتیه‌کانییه‌وه له ئاودا سهرکهوتوووه.

دریژهدان به‌گیڕانه‌وه‌ی ئەم شەڕوشۆڕانه‌یش که‌لکێکی ئەو تووی نییه‌ ئەوه‌نده‌ هه‌یه (ئیسپارته) توانی به‌سەر دوورگه‌کانی (پلویونیز) دا زال بیی هه‌رچی (ئهئینا) یش بوو، ده‌ستی کیشا به‌سەر دوورگه‌کانی ناو‌زرتی (ئێجه) دا.

ئەو دەمه‌یش سالی (٤٥٩) ی پ.ز. بوو. تا ماوه‌یه‌کیش له‌ شەڕ وه‌ستانه‌وه‌ هه‌ریه‌که‌یان دانی نا به‌ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتی ئەوی تریاندا، به‌مه‌رجه‌ی که‌سیان نه‌چنه‌ سهرکه‌سیان.

له‌سەر یاسایه‌کی ناو‌پێی کردنیش ڕیککه‌وتن، تا هه‌ر ناکۆکییه‌ک له‌دو‌اروژدا، له‌ناویانادا ڕوویدا، له‌سەر بنچینه‌ی ئەو یاسایه‌ بیهرینه‌وه‌ که‌چی هه‌ردو‌ولا یشیان به‌چاوی خۆپاراستن و‌خۆمات دانه‌وه‌ بۆ هه‌لکێکی تاییه‌تی ته‌ماشای یه‌کتريان ئەکرد هه‌ردو‌ولا له‌سەر ئەوه‌ ڕێک که‌وتبوون که‌ سه‌رده‌می ئاشتی و ئاسایشی ناوه‌ندیان سببی سالی‌ک دریژه‌ بسینێ به‌لام پێش ئەوه‌ی ئەو سببی سالی تێ به‌په‌رێ پهیماننامه‌که‌ی خۆیان هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ به‌م ڕه‌نگه‌ له‌سالی (٤٢١) ی پ.ز. دا شه‌ریکی تازه‌ له‌ ناوه‌ندیاندا په‌یدا‌بوو ئەو شه‌ره‌ به‌که‌لکی که‌س نه‌هات، به‌که‌لکی بازرگانه‌کانی جه‌نگ نه‌بێ، که‌ هه‌موو ده‌می‌کیش هه‌روایه‌!...

شه‌ری هه‌مووده‌می^(١) جه‌نگیکی تازه‌ په‌یدا‌بوو به‌لام که‌لکه‌که‌ی هه‌ر بۆ ئەو بازرگانانه‌ بوو که‌ پێویستی له‌شکره‌کانیان جیه‌جه‌ی ئەکرد دوا‌ی ئەوه‌ ئاشتییه‌کیان که‌وته‌ ناوه‌وه‌، زۆری پێ نه‌چوو، سه‌رله‌نوێ هه‌له‌وه‌شینه‌رایه‌وه‌ (ئهئینا) ئەه‌یوست ده‌ست بکیشی به‌سەر دوورگه‌ی (سجیلیا) دا له‌وکاته‌دا (ئیسپارته) یش ده‌ستی یارمه‌تی درێژکرد بۆ (سیراکیوز)، خۆی وا نه‌نواد که‌ پێویستی سه‌رشانی خۆی به‌جه‌ی ئەهینێ له‌ یارمه‌تی دانی ئەو شه‌ره‌ یۆنانیانه‌دا که‌ که‌وتبوونه‌ ژێر چنگی (ئهئینا) وه‌ له‌سالی (٤٠٤) ی پ.ز. دا (ئهئینا) شکاو پهیماننامه‌یه‌کی ئاشتی له‌گه‌ڵ ئیسپارته‌دا گرت‌دا، که‌ ئەبوو به‌پێی ئەو پهیماننامه‌یه‌ له‌ هه‌موو ئەو خاکه‌ بێگانانه‌ی له‌ژێر ده‌ستیایه‌ بکشیته‌وه‌ هه‌روه‌ها به‌پێی چه‌ند مه‌رجه‌کی پر سووکی و ریسوایی ببیته‌ سوپه‌ندخواری (ئیسپارته) ئەوه‌نده‌ هه‌بوو ئەم که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌، هه‌یچی له‌ دلی هه‌ردو‌ولادا نه‌گۆری چونکه‌ (ئیسپارته) به‌چاوی چلیسییه‌که‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌په‌لاماردان و داگیرکردنی خاکه‌کان هه‌رچی (ئهئینا) یش بوو،

(١) راستتر: هه‌میشه‌یی، به‌رده‌وام.

خۆی مات دابوو، بۆ هه‌لکێکه‌ی ته‌وه‌ و تو‌له‌ی خۆی بکاته‌وه‌ دوا‌یی ئەو هه‌له‌ی ده‌ست که‌وت. له‌گه‌ڵ (تیه‌به‌)^(١) دا که‌وته‌یه‌ک و پیکه‌وه‌ له‌شکری (ئیسپارته) یان له‌ سالی (٣٧١) ی پ.ز. دا شکاند.

به‌م ڕه‌نگه‌ هه‌تا ته‌هات شه‌ڕوشۆڕ و داوانه‌وه‌ و گه‌له‌ کۆمه‌کی هه‌ت و توانای شه‌ره‌کانی گریکی ئەتوانده‌وه‌ هه‌ر له‌و کاتانه‌یشدا هۆزه‌ درنده‌کان چاویان بپه‌یوه‌ ئەو زۆرانبا‌زیانه‌ و بۆ هه‌لکێکه‌ ئەگه‌ران که‌لکی لێ وه‌ریگرن...

(فارس) هه‌کان له‌و دو‌ژمنانه‌، له‌ هه‌موویان نزیکتر بوون ئەمانه‌ بووبوونه‌ جه‌ی نوشینی ئاسیای ئاشووری، له‌لای ڕۆژه‌لا‌ته‌وه‌.

تیره‌ هیندییه‌ ئەوروپاییه‌کانیش، وه‌ک ماكدۆنیاییه‌کان و سه‌لتیه‌کان، نزیکي بوون له‌لای باکو‌ره‌وه‌.

موزه‌دان به‌یه‌کیتی خوا

فارسه‌کان، به‌لای دروست که‌رانی (پارثینون) هه‌وه‌؛ که‌ (گریک) هه‌کان بوون، به‌ده‌شته‌کی و شاخی و درنده‌ دائه‌نران ئەمانه‌یان به‌پێشکه‌وتوو دانه‌نه‌نا... ئەو درنده‌یه‌ش له‌ سالی (٥٤٥) ی پ.ز. دا له‌ ئێران هاتنه‌ خو‌اره‌وه‌ بۆ سه‌ر شاهه‌نشاهییه‌ پیره‌که‌ی ئاشووری گرتیان و سه‌رله‌نوێ ڕیکیان خسته‌وه‌^(*).

(سیرس) یش که‌ له‌ناو نووسراوه‌کانی ناو خۆیندنگا‌کان دا ناوی گۆرراوه‌ و کراوه‌ به‌ (کۆرش)، خاکه‌کانی (بابل) و (لیدیا) ی گرت. (که‌یک‌اوس) یش له‌شکره‌کانی (میسر) و (حه‌به‌ش) ی شکاند (دارا) یش ده‌ستی کرد به‌ریک خستن و دروست کردنی ئەم شاهه‌نشاهییه‌ خاک فراوانه‌، له‌ سالی (٥٠٠) ی پ.ز. دا.

به‌لام ئەو په‌لامارده‌رانه‌، له‌ راستیدا کیتی و درنده‌ نه‌بوون ئەوانه‌یش له‌ دروست کردنی کۆشکه‌کاندا شه‌ره‌زاییان هه‌بوو ئەوه‌نده‌ هه‌بوو کۆشکه‌کانی ئەمان زۆرتر با‌یه‌خ به‌پاراندنه‌وه‌ی ناویان ئەدرا، له‌وه‌ی که‌ با‌یه‌خ بدری به‌پارازاوه‌یی ساختمانه‌کانیان ئەوانه‌

(١) تیه‌به‌ یان (سییه‌): شاریکی یۆنانییه‌ له‌ باکو‌ری رۆژاوا‌ی ئەسیناوه‌، پایته‌ختی بیوسبای کۆنه‌، ده‌لێن که‌دمۆسی فینیکی بنیاتی ناوه‌، (ئیبامینونداس) ی سه‌رکرده‌ی به‌سه‌ر ئیسپارته‌کاندا زالیوه‌ (سه‌ده‌ی چواری پ.ز.)

(*) ئەمانه‌ کورده‌کانی (میدیا) بوون، که‌ به‌یارمه‌تی بابلییه‌کان فه‌رمانه‌وا‌یی ئاشووریان له‌ناو‌برد. - وه‌رگیڕ-

له پيشدا پژ و مانگ و ناگر و بايان ئه پهرست به لّام كه سالى (۵۵۰) ي پ.ز. هات و (زهردهشت) په يدا بوو، دهستی كرد به موژدهدان به يه كيتي خوا و اتا بانگيدا بۆ يه كيتي خوا، كه دروست كهري هموو جيهان و ناسمانه جا چونكه فارسه كان هيشتا واپي نه گه يشتبون كه باوهر به يه كيتي خوا بكن، تاينتيكي مام ناوونجيبان بۆ خويان برباردا، كه تيكه ل بوو له باوهره كانی كوتيبان و ناموژگاربييه كانی (زهردهشت) له بهر ئه وه باوهرپي خويان هينايه سهر (ميشرا)، كه خوي روونكي و پارتيزگاري خوانكاره كان بوو، له گه ل (ثورموزد) كه خوي توانا و به چنگ و گيانی چاكه كردن بوو دواي ئه وه دوژمنتيكيشيان بۆ ئه م خوايه دا هيتنا ناويان نا (گيانی به دكاري). (*)

فارسه كان له دامه زانندن و ريك خستني فرمانداريي و كاروبار هه لسوورانندن دا ته و او شاره زابوون شاهه نشاهيبه كه ي خويان دابه ش كردبوو به چهند خاكتيكه وه ياسايه كي ساماني ورديشيان دانابوو، كه له سهر بنچينه ي باجي زهوي دامه زابوو پارهيان له زيتر و زيو دروست ئه كرد و به كاريشيان ئه هيتنا له ناو هموو خاكه كانياندا فارسه كان به پيچه وانه (گريك) هكان، يه كيتيبان له ناودا هه بوو، له شكري ريك و پتيكيشيان دامه زانديبوو به لّام بايي بوون له خويان.

هيز و تواناكيان چه و اشه يان كردن و هانيان دان بۆ سهر يونانييه كان كه له وكاته دا روو له كزي بوون فارسه كان هه ليان كوتايه سهر خاكي يونان به لّام (ئه ئينا) بيه كان، به دل و گيان شهريان ئه كرد، خويان ئه دا به كوشت له پيناو سهر كه وتندا دوايي له شهري (ماراتون) دا، له سالي (۴۹۰) ي پ.ز. دا فارسه كانيان شكاند ئه مه يش سه باره ت به وه بوو، كه (ئه ئينا) بيه كان، هه رچه نده هيزه كانيان برتي بوون له چهند كومه له سه ربازيكي مه شق پيكر او، كه له شكري نه ته وه بيان ئه كرد، به لّام سه ربازه كان زرتي ناسن و پم و شير و كلاويان به كار ئه هيتنا كه چي له شكري فارسه كان به نبوه روو تيبه وه جه نكيان ئه كرد هيج چه كتيكيشيان پي نه بوو، تيروكه وان و، قوچه قاني نه بي كه له پووشه خورماي لوول دراو دروست ئه كران.

ئه وه نده هه بوو سه ركه وتني يونانييه كان هه ر بۆ ده ميك بوو چونكه زوري پي نه چوو (ئه گزه ركييس) ي كوري (داربوس) له سالي (۴۸۰) ي پ.ز. دا هاته وه سه ريان به گه رووي

(*) ئاييني زهردهشتي، هه ر خوايه كي ناسيووه، دوژمنه كه يشي وه ك له ئايينه كانی ناسماني پاش خوي داناي هاتوو، برتي بووه له (ئه هر مه ن) يا خود (شه يتان)، يا خود (ديو). - وه رگيتر -

(ثيرموپيليه) دا تپه يري كرد، چونكه (ئيسپارته) بيه كان باش قايميان نه كردبوو... مه ترسي فارسه كان له دلي يونانييه كاندا مايه وه چونكه له ناكوكي ناوهند شاره كانی گريگه كاندا په نجه يان هه بوو ناگري شهريان له ناوياندا خوش ئه كرد.

له سالي (۴۱۲) ي پ.ز. دا له گه ل (ئيسپارته) بيه كاندا بوون به سوئند خوار، تا (ئه ئينا) بيه كانيان شكاند. به لّام له سالي (۴۰۴) ي پ.ز. دا لتيان هه لگه رانه وه، له گه ل (تبييه) بيه كاندا بوون به سوئند خوار له گريگه كان، خويان له شكري مووچه خويان دروست كرد خويشيان دانا به ناو بڅيكر، كه گريگه كان له گه ل يه كتردا تيك ئه چوون، ئه چوونه لاي ئه واپي بۆ ناو بڅيكرن. فارسه كان، له مه دا، پيشانياندا كه له زرنگ كارييدا، شاره زاييه كي ته واپيان هيتنا!... كه چي راستيبه كه يشي ئه مه بوو، فارسه كان بۆ يه كا به هيزه وه ئه ياننوواند، كه يونانييه كان كزيبوون له هونه ره كانی جهنگ كردنيشدا ده ستيان نه بوو، وه ك هۆزه كانی (ماكدونيا)، كه زوري پي نه چوو، رڙانه ناو جه رگی خاكي يونانه وه له وه پاش له و تيش ده ربازيبوون و چوونه ده ره وه بۆ ئه مه ي جيهان داگير بكن!...

يه كيتي له زير نااي بيگانه يه كدا

(ماكدونيا) به خوي و شاخه كانی و پاوانه كانی و دارستانه كانيبه وه ئه كه ويته به شي ژوو رووي خاكي يونانه وه گريگه كان ئه م ماكدونيا يانه يان به بيگانه دائه نا ته نانه ت ئاوه دانی و پيشكه وتنه كه يشيان دابوو بهر كلكان، ئه يانگوت فريان به سهر ديموكراتيبه وه نييه هه ر له سهر ياساي خونكاري مابوونه وه ئه وه نده هه بوو ئه م خونكاريه كه له باوكه وه ئه مايه وه بۆ كو، وای بۆ هه لكه وت، گه وريه يي ماكدونيا بيه كانی به رزتر كرده وه.

چونكه له سالي (۳۵۹) ي پ.ز. دا شاهيكي دل پر له ئاوات هاته سهر ته خت، خووي دابوو مه ي و ئافره ت و ئه سپ و راو، ناوي (فيليب) (۱) بوو. ئه م شاهه تواني له كانگاكاني شاخي (بناجس) كه لك وه رگري دراوي به ناوي خوويه وه ده ر كرد به هۆي ئه و پارويه وه تواني له شكري بۆ خوي پي كه وه بنی ده رووني پيساوانی پي بكری به زه بري پارهبش دراوسخ به هيزه كانی خوي بكات به سوئند خواري خوي سه ربازه كانی هه موويان رمي دريتريان پي بوو وايش راهيترابوون كه له شيوه ي ريزي يه كگرتوو دا، جهنگ بكن

(۱) فليپس: ناوي پيئنج له مه ليكه كانی مه كدونيا بووه، به ناويانگتريان فليپسي دوومه (۳۸۲-۳۳۶) پ.ز. كه باوكی ئه سكه نده ري گه وريه، له ۳۵۶ پ.ز. مه ليك بووه و هه موو شاره كانی يونانی داگير كرد، دواي شه ري (خيرونيا) سه ره خوئي ئه و ولاته ي نه هيشت، ئه مه له ۳۳۸ پ.ز. دا

خویان له زۆرانبازی تاک تاک بپاریزن تیپ تیپیش بجوولین. بهسهروو ئەمانه‌یشهوه هه‌موویان، ده‌سته‌یه‌ک بۆ هه‌لسوورانندی کاروباری جه‌نگ دانرابوو، سه‌ره‌رشتی نه‌کرد، خه‌می گواستنه‌وه و پێک‌گه‌یشتن و هاتووچۆ و چه‌کی جه‌نگی نه‌خوارد جا به‌م جه‌وره له‌شکره‌ رێکوپێک و به‌هه‌یزه‌وه، (فیلیپ) رۆژبه‌رۆژ له‌ جه‌نگه‌کانیدا سه‌ر نه‌که‌وت تا دوایی وای لێهات، له‌ جه‌نگی (کیرونییا)^(١) دا له‌ سالی (٣٣٨) ی پ.ز.دا، هه‌یزه‌کانی (ئه‌ثینا) و (تیبه‌) ی پێکه‌وه‌ شکاند شاری (کورنش) ده‌روازه‌کانی خۆی بۆ کرده‌وه به‌م رهنه‌گه‌ بۆ یه‌که‌م جار له‌مێژوودا، خاکه‌کانی گریکه‌کان یه‌کیان گرت... به‌لام له‌ژێر ئالای پێگانه‌یه‌که‌دا!...

شاکاره‌کانی ئەسکه‌ندهری ماکدۆنی

ئه‌سکه‌ندهریش، که‌ کورپی (فیلیپ) بوو، ویستی کاره‌که‌ی باوکی خۆی بباته‌ سه‌ر له‌ سالی (٣٣٦) ی پ.ز.دا هاتنه‌ سه‌رته‌خت ئه‌وده‌مه‌ ته‌مه‌نی نۆزده‌ ساڵ بوو له‌ ته‌مه‌نێکی سی و سێ سالییدا مرد به‌لام له‌ماوه‌ی ژیا‌نیا کرده‌وه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی نوواند.

به‌راستی شاه‌کاربوون، مرۆف سه‌ری لیبیان سوڕئه‌ما ته‌نانه‌ت بوون به‌هۆی ئه‌وه‌یش که‌ سامانیکی گه‌وره‌ له‌ چیرۆک و هۆنراوه‌ بینه‌ ناوه‌وه‌ چونکه‌ به‌هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌وه‌ جیهان سه‌ره‌وژێر هه‌لگه‌را یۆنانستان پایه‌ی بلند بووه‌وه‌ جا له‌پاش ئه‌مه‌ی هه‌موو خاکی یۆنانی خسته‌ ژێر چنگی خۆیه‌وه‌ و ملی پێ‌که‌چ کردن و رێگا‌کانی هاتووچۆی، بۆ خۆی، بێ‌وه‌ی کرد و له‌ گه‌رووی (دارده‌نیل) په‌رپیه‌وه‌، ئاسیای و هاته‌ پێش‌چاو که‌ ده‌روازه‌کانی خۆی بۆ نه‌کاته‌وه‌ له‌شی شاه‌نشاهی یه‌که‌ی (فارس) یش، به‌هۆی نه‌خۆشیه‌وه‌ دارزیبوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ سه‌ریاره‌ ئیترانییه‌کان له‌ به‌رامبه‌ر له‌شکری ئەسکه‌ندهردا خویان پێ‌ نه‌گیرا له‌ سالی (٣٣٣) ی پ.ز.دا ئاسیای بچووک‌ی داگیرکرد (داریۆس) رای کرد و فه‌رمانه‌وایی و خه‌زانه‌که‌ی خۆی بۆ داگیرکه‌ر به‌جێ هه‌شت له‌ سالی (٣٣٢) ی پ.ز.دا ئەسکه‌ندهر ملی رێگای گرت‌ه‌وه‌ (سوریا) ی گرت، پاش ئه‌وه‌ (میسر) یشی گرت له‌کاتی هه‌تریش برده‌نه‌کانیا (ئه‌سکه‌ندهر و نه‌) و (ئه‌سکه‌ندهریه‌) ی دروست کرد راسپێرراوانی زانستی ره‌وانه‌کرد بۆ پشکینی به‌شی ژوورووی (نیل).

دوای ئه‌وه‌ له‌ سالی (٣٣١) ی پ.ز.دا گه‌رایه‌وه‌ بۆ خاکی ناوه‌ند جووته‌ رووبار (بابل) و (سوسه‌) ی گرت، له‌ رووباره‌کانی (ده‌جله‌) و (فورات) په‌رپیه‌وه‌ بۆ ناو خاکی (فارس).

(١) کیرونییا یان خیرۆنیا... (په‌راویزی سه‌روه‌ه).

(داریۆس) ی راوه‌دوو ئه‌نا، تا له‌ سالی (٣٣٠) ی پ.ز.دا دۆزیبه‌وه‌ مردبوو ئه‌جا چوو بۆ زرتی (قه‌زوین)، به‌ناو ئه‌و خاکه‌دا گوزه‌ری کرد، که‌ ئیمپۆ پیتی ئه‌لین (تورکستان).

دوای ئه‌وه‌ هه‌رچه‌یه‌کی ئه‌هاته‌ به‌ر رای ئه‌مائی، له‌ سالی (٣٢٦) ی پ.ز.دا هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر (هه‌ندستان) ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو، له‌شکره‌که‌ی له‌تاو ماندویتی په‌کی که‌وتبوو، هه‌فتا رۆژی خشت له‌ژێر په‌هه‌یله‌ و شه‌سته‌ بارانی هاویندا مایه‌وه‌ له‌شکره‌که‌ مانگی گرت، له‌مه‌ به‌ولاوه‌ پێش نه‌که‌وت، ئەسکه‌ندهریش ناچاربوو وازی له‌ زینده‌ خه‌وه‌کانی خۆی هه‌ینا له‌ سالی (٣٢٣) ی پ.ز.دا گه‌رایه‌وه‌ شاری (بابل) له‌پاش ئه‌وه‌ی دوو هه‌فته‌ به‌ئهرک و ئازاری نه‌خۆشی تا و له‌رزوه‌ تالایه‌وه‌، گیانی به‌خاک سپارد...

هه‌رچه‌نده‌ (ئه‌سکه‌ندهر)، هه‌موو ئاواته‌کانی خۆی بۆ نه‌هاته‌دی، که‌ شاه‌نشاهییه‌که‌ی خۆی ئه‌مه‌نده‌ فراوان بکات، تا سه‌ر زه‌وی هه‌مووی ئه‌گریتته‌وه‌، به‌لام چه‌ند شاه‌نشاهییه‌کی کۆنی له‌ناو برد بلیمه‌تی گریکه‌کانیشی گه‌یانده‌ هه‌موولایه‌کی سه‌ر زه‌مین که‌ تا ئه‌و ده‌مه‌ نه‌ناسرابوون. (ئه‌سکه‌ندهر) یه‌جگار زه‌ره‌ک بوو له‌ فه‌رماندارییشدا ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو زۆر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌یشه‌وه‌ بوو که‌ هه‌رچی ئه‌وه‌یه‌کی که‌وتبووه‌ ژێر ده‌سته‌وه‌، له‌ناویه‌که‌دا بیانته‌ئیتته‌وه‌ و بیانکات به‌جیهانیکی تازه‌.

ئه‌سکه‌ندهریه‌ بووه‌ بنه‌کی خۆنده‌واریی و ئاوه‌دانی

به‌لام شاه‌نشاهییه‌که‌ی ئەسکه‌ندهر، زۆر گه‌وره‌تربوو له‌وه‌ی که‌ جێ نشینه‌کانی ئه‌و بتوانن فه‌رمانداریی بکه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه‌ یاریده‌ده‌ره‌کانی ئەسکه‌ندهر ئه‌و خاكانه‌یان له‌ناو خۆدا دابه‌ش کرد یۆنانستان بووه‌ به‌شی (ئه‌نتیگۆنوس)^(١). ئاسیاییش بووه‌ به‌شی (ئه‌نتیوخوس)^(٢). میسریش بووه‌ به‌شی (په‌تلیموس)^(٣).

خاکی یۆنان ده‌ستی کرد به‌روو‌خاندن جه‌نگ له‌ناو شاره‌کانیا گه‌رمه‌ی سه‌ند ناکۆکی

(١) ئەنتیگۆنوس کۆپتر: به‌تواناترین و گه‌وره‌ترین سه‌رکرده‌کانی ئەسکه‌ندهر بوو، سوریا و میزۆپۆتامیا و ئاسیای بچووک‌ی گرت، له‌ مه‌کدۆنیادا ئه‌م دامه‌زرینه‌ری بنه‌ماله‌ی ئەنتیگۆنیه‌که‌نه‌ که‌ حوکمیان ده‌کرد، هه‌تا ١٦٨ پ.ز. که‌ رۆمانیه‌یه‌کان ولاتیان داگیرکرد، له‌ سالی ٣٠١ پ.ز. کۆژرا.

(٢) ئەنتیپاتورس: (٣٩٧-٣١٩ پ.ز) سه‌رکرده‌یه‌کی مه‌کدۆنی بوو یارمه‌تیده‌ری ئەسکه‌ندهر بووه‌، که‌ سه‌رۆکه‌که‌ی له‌ولاندا نه‌بوو ئه‌م حوکمی ده‌کرد، دوای مردنی ئەسکه‌ندهر راپه‌ربینی شاره‌کانی یۆنانی دامرکانده‌وه‌ و سه‌رکۆتی کردن (٣٢٢ پ.ز).

(٣) بتلیموس: ناویکه‌ داپه‌راوه‌ به‌سه‌ر پاشاکانی میسریدا له‌ (هه‌لنستیکان) که‌ ناوزه‌د کرابوون=

له ناو دهسته كانیا توندوتیژیوو هه لگه پانه وهی کۆمه لایه تی و زرنگ کاریبشی تیا روودا ئنجا له سالی (۲۷۹) ی. پ. ز. دا تهنگوچه له مهی هۆزه درنده کان هاته پیشه وه ته نانه ت هۆزه کانی (لیریا) و (تراسیا) و (سه لت) ته کانیا ن دایه خو بان چوونه پیشه وه، تا گه یشتنه شاری (ده لفی).

به لآم دووباره گه پانه وه بۆ لای باکوره وه دوایی له ناو پارچه زه و بییه کدا دامه زران که که وتبووه ناوه ند رووباری (دانوب) و (بیزه نته) وه.

هه ر (میسر) یش بوو که چاولیکه ریبیه کانی گریکه کانی پاراستبوو نه وه نده هه بوو له شتیه یه کی تاییه تی خویدا دای رشتبوون بیروباوهری گریکه کان له ئارادابوون.

هه رچه نده نه ته وه که، له میسر ایه تی لای نه دا و، به رهنگاری هه موو جوژه ره نگیتیکی ژیا نی یۆنانی نه کرد، به لآم په تلیمۆسییه کان، به خو بان و سه ربازه کانیا ن و پیا وه کانی فه رمانه و ایبیا نه وه، هه موویان له ره گه زی گریکه کان بوون.

زمانی یۆنانی بوو بووه زمانی فه رمانه وایی شاری نه سه کده ریبیه یش، توانی تا نه ندازه یه کی گه و ره جیگای (ئه ئینا) بگریته وه له خو پنده واری و پیشه که وتندا کاروباری بازرگانی له ناو به نده ره که یدا کۆبووه وه له ده رگای به نده ره که یشدا چراگا (مناره) یک^(۱) دروست کرابوو، به رزاییه که ی (۳۶۰) پچ بوو نوو سراو خانه که یشی نزیکه ی پینج سه د هه زار نوو سراوی تیا بوو له شاره که دا راپه رینیک له ساختمان دروست کردن و نه ندازیارییدا په یدا بوو شاره که کرابوو به پینج گه ره که وه... هه ره که یان ناوتیکی لی نرا که پیتیک بوو له پیته کانی نه لف و بی... نه م یاسایه یش، له شتیه یه کی کز و له رزۆکدا له شاری (نیویرک) ی ئیمرودا ده رته که وئ!...

له گه ل نه مانه یشدا، هه مووی، میسر هه روه ک خو ی مایه وه، نه گۆرا... هه روه ک له سه رده می (فیرعه ون) هکاندا وا بوو له سه ر یاسای خونکاری مایه وه، به لآم یاسای هاویه شی (اشتراک) یشی تیا فه رمانه و ابوو په تلیمۆسییه کان، نه م باره کۆنه یان پاراست، هه لیا ن نه گرت خونکاری ده ست به ره لآلیان نوو ساند به هاویه شی فه رمانه و ایبیه وه هه رچی

= به (په تلیمۆسییه کان- لاگین) له ۳۰۶ - ۳۰ پ. ز. ژماره شیان ۱۶ مه لیک بوون لیته دا نه وه ی مه به سه ته (سوتمیر) ۳۶۰ - ۲۸۳ پ. ز. که کوری (لاگوس) ه له سه ر له شکره کانی نه سه کده ندر بووه، نه سه کده ندریه ی کرده پایته ختی، کتیبخانه یه کی تیا دانا.
(۱) مناره، فنار: دانانی چرا له به رزیبه وه بۆ رپیشاندانی گه م و که شتی.

زه وی هه بوو، هی نه وان بوو هه موو جوژه به ره مه میکیش به ره و رووی نه وان کرابوونه وه هینیا ن نیرراوانی فه رمانه و ایبیا ن دامه زراند: له سه ر کشتوکا ل و، پیشه سازی و، بازرگانی هه ندی یاسایشیا ن دانا بوو بۆ پاراستنی هه ندی خو رشت له کۆگاکانی فه رمانه و ایبیدا، تا ناماده بن بۆ روژی ره ش.

فه رمانه وایی ده ستی گرتبوو به سه ر نه م به ره مه مانه دا: (رو ن، خو ی، پیتسه خو شکردن، پیشه سازی گه لای بو ردیی - ورق البردی -، رسن و چنن، کاروباری کانگاکان و دارشتنی کانه کان) خو ی نه بی، نه ی نه هیشت که س بیانکات به م ره نگه فه رمانه وایی خو ی پیشه سازی بوو، خو یشی بازرگان بوو ره وانه کردنی (رو ن و مه ی و دانه ویتله) یشی هه ر بۆ خو ی دانا بوو هه روه ها هینان و فرۆشتنی - بۆنی خو ش و به هارات و به رده به نرخه کان - یشی هه ر بۆ خو ی دانا بوو... له سه ر ده رامه ته کانی تریش باجی دانا بوو. که نه گه یشته ۲۵٪ نرخه کانیا ن.

گه شه کردن نه بیته هوی له ناو چوون

بازرگانی له هه موو لایه کی روژه ه لاتی زرتی سپیی ناوه راستدا گه شه ی کرد هه روه ها زری دانی و هونه ره کانیشی پیشه که وتن یاساکانی دلنیا یی (تأمین) و، پارخانه (بانک) و، ده ستیا و (قرض) و، سوودی پارخانه و، ناردنی پارهی بێگانه... نه مانه هه موو، زانرا ن و دانرا ن چه که کانی پارخانه یش له بره و دابوون پار هه ر له لای ده و له مه نده کان کۆته بووه وه پراگرتنی به نده کانیش بۆ کارکردن بووه هوی نه وه ی که روژه نه ی کارگه ره تازاده کان که م بیته وه نه م باره بووه هوی نه وه که ژیا نی هه ژاران تال بی خیزانیشی پچر پچر کرد چونکه ئافره تی ناچار کرد بیته ناوه وه و ده ست بکات به فرمان کردن ئافره ت له وه دا زۆر پیشه که وت ته نانه ت هی وایان تیا په یدا بوو، پشتیوانی (محامه) و نه ندازیاری نه کرد که (کلپۆیا تره^(۱)) یش هاته سه رته خت، پایه ی ئافره ت ته و او دامه زرا نه وه ده مه سالی (۸۰) ی. پ. ز. بوو نه وه نده هه بوو خه ریک بوونی ئافره ت به کارو فرمانه وه، له منال بوونی خست. له وه پیشه وه ته نگوچه له مه یه ک په یدا بوو، که بۆ هه ندی خاک، وه ک یۆنان و

(۱) کلپۆیا تره: حه وت شازنی (لاجیا) کان به م ناوه وه له میسر دا بووه، به لآم نه وه ی لیته دا مه به سه ته؛ پینجه میانه که له نه سه کده ندریه له دایک بووه (۵۱ - ۳۰ پ. ز.). له دوا ی شه ری فارسا ل (۴۸ پ. ز.) قه یسه ر شه یدا ی ببوو له نه نجامدا (قه یسه رون) ی لی بوو، مرقس نه ننۆنیۆسیش حه زی لیکرد و سین منالی له میش بوو، دوا ی شه ری (نه کسپۆم) خو ی کوشت.

دوورگه کانی زرتی ئیجه یه جگار خراب بوو چونکه ژماره سه ری نیشته جی کانی ئەو خاکانه دابوو یانه کهم بوو نه وه!!...

بەم رەنگە گەشە کردنی ئاوه دانی یۆنان بوو هۆی لە ناوچوونی!... جا بە تەنشت لێک جوی بوو نه وهی تاک و تەراکانی^(۱) خیزانه وه، که لە بەر هەژاری رووی دابوو، زۆربوونی سامانی ش له دەست دهوله مەنده کانداهه بوو که بە لیشاو له لایان کۆبوو بوو وه، ئەم سامان زۆربیه ییش بوو بوو هۆی ئەوهی که ئەو دهوله مەندانه خووبدنه خۆش رابواردن و بەزموره زم و داوین پیسی و بە دخوبی ئیتر وای لیهات که کاتی ئەوه هات چرای ئاوه دانی بدریته دەست نه ته وانی تر!!...

جیهان دەستیای یونانی زۆر بە سه ره وه ههیه

بەلام مردنی ئاوه دانی یۆنان، ناوی یونانی له بیر نه بردینه وه چونکه یۆنان مامۆستایه ک بوو بۆ خۆی جیهان و مرۆفایه تی فیری واتای جوانی کرد... جوانی هونه ر و خانوو دروست کردن، جوانی وێژه، جوانی بییر... وێنه ی ئەو جوانیانه له به ره مه کانی (هۆمیرۆس) و، ئەره ستوو و، سۆفۆکلیس و، یۆروپیدیس و، ئەریستۆفین) دا ئە بییرن، که هه ره که له باهه تیکه... بلن دکرده وهی پایه ی جوانی ش به تەنشت بلن دکرده وهی پایه ی هیز و له شی ته و او وه په ی دابوو ناوی (هیرکۆلی) به زیندویتی مایه وه یاریه کانی ئۆلیمپیایش په ی دابوو، که هه ر چوار ساله جارێک پیشان ئە دران...

بۆ چاکه و راستی ئایینی جوی جوتیان نه بوو خواکانی شیان کرده وهی نه مردن و بلندیان نه بوو ئەوانه خواکانی خۆیان له شیوه ی مرۆفدا دائه رشت هه یج خۆیان به وه ی شه وه ماندوو نه ئە کرد که ئەو خویانه له ره وشت کزیی و ئالۆشه کانی مرۆفایه تی دووربخه نه وه!... (راستی) ییش ئامانجی هه ره به رزی راستی په رست (فه یله سوف) هکانیان نه بوو جا هه ر له به ر ئە وه یه که (ئه پیکۆر) ئە بیین، ئاره زواتی مرۆف به باهه تیکه گه وه دائه نی که چی (دیوجین) تیبزی ئە کرد به سه رچلیی مرۆف.

هه رچه نده یۆنانییه کانی له زانستی ژمیر (حساب) دا پیش نه که وتبوون، به لام بلیمه تیبیه کی زگ ماکانه یان هه بوو له زانستی ئە ندازیاریی و پیش بیی (نظریه) یه ئە ندازیارییه کانداه.

جا له م کۆره دا ناوی ئەم پیاوه گه ورانه به زیندویتی مانه وه: (ئه لیس و، فیشاگۆرس و،

(۱) تاک و تەراکانی خیزان: مەبەستی له ئە ندامه کانی خیزانه (افراد العائله)

یۆکلید و، هه یبارکس (که زانستی ژمیرکاریی سی سوچکه کانی داهینا)، ئە پۆلۆنیس و، ئە رشه میدس)...

هه ره وه گریکه کانی سه ره مایه یه کی ته و اویشیان بۆ به جی هه شتین له زانستی گیانله به راندا هه تا ئیستاکه ییش (هه یوکراتس) به (باوکی پزیشکایه تی) دائه نری... لیکۆلبینه وهی زه وی و ئە ستیره کانی ش پیشکه وت... ئە وه یان زانی که زه وی به لای خۆیدا ئە سوورپیته وه... (ئه ریستار خورس) ئە وه ییشی دۆزییه وه که زه وی به لای رۆژیشدا ئە سوورپیته وه که رۆژیش که وتۆته ناوه راستی په ی داییشه وه (کون)، که زه وییش به شیکه له و. (۱۷۰۰) سال به سه ر ئە مه دا تیبه ری ئنجا ره گزی مرۆفایه تی هاته وه سه ر په ی بردن به م راستییه له باهه ت، باهه تی که ره سه تیبیه وه، گریکه کانی، گه لیک شتیان به ره گزی مرۆفایه تی به خشی، که پیشکه وتنی زانست و هونه ر به ره په ی پیتی گه یانن تا گه یشتنه ئە ندازه ی خۆیان.

هه ندیک له وانه: (قه لغان) و (چه رخی ئاوکیشان) و (ئاشی با) و (کات ژمیری ئاوی) و (له نگه ری که شتی) و (زۆر شیوه ی گیرساندنه وهی که شتییه کانی له که نار ئاوه کانداه)... رەنگه داهینانی پارهی له کانی دروست کراو و مۆکردنی، له باهه ته هه ره گرنه کانی بی که مرۆفایه تی له گریکه کانه وه دهستی که وتوو... له پاش که وتنی (ئه ئینا) ییشه وه تا ئیستا، که دوو هه زار ساله، زاناکانمان ناوه گریکییه کانی به کار ئە هین بۆ که لویه ل و باهه تی کاره زانستییه کانیان!...

ئاوه دانی له نیشتمانی (بووا) دا

که (ئه سه که نده ر) له رووباری (ئه ندوس) په رییه وه گه یشته که ناره کانی رووباری (گانگر)، بۆ یه کهم جار، به ئاوه دانی هیندستان گه یشت چونکه ده میکی دووردریژ بوو، ئارییه کانی ده سه لاتنی خۆیان به سه ر دانیشتوانی ئەو خاکه دا په ی دا کردبوو... ئە وانیش وه ک ئە وان گه وه ره کانی سه روشتیان ئە په رست له ئاسمان و ئاگرپزبان ئە گیرت. ئە وانیش نووسراوانی پیروزی خۆیان هه بوو، به زمانی (سه نسکریتی) نووسراوونه وه پیتیان ئە گوتن (فیداسی) (بوراها) کانی که بریتی بوون له پیاوه ئایینییه کانیان، ئایینی بوراهمایان راست کردبوو وه، بۆ که لکی تایبه تی خۆیان مرۆفیان دابه ش کردبوو به چه ند چینیکه وه که شیشه کانی و جه نگاوه ره کانی و جووتیاره ئارییه کانی شیان جیا کردبوو وه له و نه ته وانه ی که ئاریی نه بوون.

جا له سالی (۵۶۰) ی.پ.ز.دا، له خیزانی (ساکياس) که له خانه دانه کان دا نه را، له باکورۍ (به ناريس) دا، منالتيک له دايک بوو هر ته و نده ته مهنی گه يشته نوزده سالان، وازی له ژبانی دهوله مهنده و دهسه لاتدارانه هینا و بوو به که شیش زوری پی نه چو، له پاش بیرکردنه و هیه کی قول، تاینیکی تازه هاته میشکیه وه... جا هم شازاده که شیشه: (بودا) بوو... له و تاینه کی بلاوی نه کرده وه به ناو نه ته و هدا، مرؤقی بو چاکه کردن و، خوراگرتن، ژبانی وشک و برنگ ناراسته نه کرد... تاینی بودایی زوو به زوو بلاو بوو وه هوی ته مهبش ته و هبوو که تاینه که جیاوازی نه نه زانی له ناو نده چینه کان و ره گه زه کاند... بانگیشی ته دا بو یارمه تی دانی کز و بی دهسه لات... جا له پاش کشانه وهی شه پؤلی (ماکدونیایا) بیه کان له هیندستان، له سالی (۲۶۰) ی.پ.ز.دا، خونکار (ناسوکا) خویشی باوهری هینا به تاینی بودایی تیر له وساوو باری تاینی هیندییه کان گؤرا... چونکه هم تاینه تازه به هم موو خاکی هیندی گرتو وه له گه ل خاکی (سیلان) دا ههروه ها به ره و رۆژتاوایش کشا تا گه يشته ناوهدانی گریگه کان که له رۆژتاوای رووباری (هندوس) دا گیرسابوو وه.

به یه ک گه يشتنی هم دوو ناوهدانییه ییش، ناوهدانییه کی تازه لی په یدا بوو، که ناوهدانی گریگه کان و نامۆژگار بیه کانی بودای تیا تیکه ل بوو بوو... جا هم ناوهدانییه تازه به بوو، که کشا بو (چین) بو ته مهبی سروش (وحی) بدات به هونه رمه نده کانیان.

زورانبازی بوو له رۆژه لات و رۆژاوا دا

چرای پیشکه وتن، (چین) هلی گرتبوو له رۆژه لاتدا، له رۆژتاوایشدا ته و چرایه به دهست (یونانستان) وه بوو... ته و نده هه بوو کارتیکردنی ناوهدانی گریگه کان له جیهاندا له شپوهیه کی راسته و خردا بوو به لام ته وه بو ناوهدانی چین نه لوا...

له گه ل ته و هیشدا، ههردوو پیشکه وتنه که به ته نشت یه که وه ته رۆیشتن و، زوریش له یه کیان نه کرد، که ته و نده نه ما بوو به ته و اوته و هک یه کیان لی بی... شاره کانی چینیش و هک شاره کانی یونانستان هه میشه له جهنگ و به ربه ره کانی دابوون.

دوای ته و خا که که له م ناژاویه رزگاری بوو، بو ته مهبی دابه ش بی له ناو خویدا و بیته پارچه پارچه، له شپوهی یاسای خونکاری یا خود سهرداری ناکو کدا... سهرده می زه ویداری چین، هر له و سهرده مهبی ته کرد که له ناو نووسراوی (ئیلیاده) دا ناوی هاتوو

دهباره ی یونانستان... ته مهبی ته و زورانبازیه بوو که که و تبووه ناو نده خاوه ن دهسه لات ته کانه وه که هه مو بیان زه وی داری گه و ره گه و ره بوون... ههروه ها له و سهرده مهبی شدا بوو که رۆشنبیران و راستی په رستان په یدا بوون!... له پیش په یدا بوونی (سوکرات) دا به ما و هیه کی دوو ردریژ، له چیندا، له سالی (۵۰۰) ی.پ.ز.دا (کۆنگ فوتسی) په یدا بوو، که جیهان پی ته لپن (کۆنفؤچیؤس) هه موو لایه کی ناگادار نه کرده وه: که پیویسته خویان بناسن. ته گینا ناکه ونه سهرباری چاکی و پیشیش ناکه ون!...

سهرده می پینه مبه ران و تیگه يشتوان

سهریر ته و هیه ته و چه رخی که (کۆنفؤچیؤس) بانگی تیا ته دا و بانگه که ی دهنگی ته دایه وه، پیغه مبه ره کانی جووله که ییشی دی، بانگیان ته دا بو باوهرکردن به خوایه کی تاک و ته نیسا ههروه ها ته و سهرده مهبی گوی له (سؤلۆن) و (زه رده شت) و (بودا) ییش بوو، خه باتیان ته کرد بو ته مهبی مرؤف بخه نه سهر رپگیای هه ره چاک بو نامانجی هه ره به که لک!...

ته و نده هه بوو ژبری چین، ههروه کو چاو به ستیک مایه وه، بنکی دهر نه ته که وت ههروه کو جمووجۆلیکی تاینیش مایه وه که له هه ندی بزوتنه وه ی جادوو گه رانه و ساز و ناوازا خوی ته نواند... هم ژبری و تیگه يشتویی یه ییش به ربه سستی به ربه ره کانی و شه روشوری ناو گه و ره خاوه ن زه و بیه کانی بو نه کرا... جا له کاتی جهنگه کانیاندا هونه ره کانی جهنگ گه شه بیان ته کرد و ته گؤران درنده یی سهرکه و تووه کانی جهنگ پتری لی ته هات ته نانه ت و ایان لی هاتبوو دیله کانیان فری ته دایه ناو ناوی له کوله وه... ثافره تانیشبان پارچه پارچه ته کرد!...

ههروه ک (ته سه کهنده ری ماکدونیایی) له یوناندا دهر ته که وت له سالی (۲۳۰) ی.پ.ز. یشدا (چی هوانگ تی) ییش له چیندا دهر که وت یه ک له دوای یه ک دوزمنه کانی خوی له ناو برد توانی شاهه نشاهییه کی چینی دابه زرتی و بو که لک و چاکه ی خوی بیچه و سینیتیه وه!... یاسایه کی بنکه یی (مرکزی) بو هه لیسورانندی کاروبار، بو دامه زراند تاک و ته رایه تی ناوچه یی نه هیشت ته و ییش به م جوړه که له شپوهیه کی فراواندا نیشته جیکانی له نیشته مانه که ی خویان ته گو تزیاه وه بو شویتیکی تر له ناو شاهه نشاهییه که دا یاساکان و کیشانه کان و پیوانه کان و پاره ی له هه موو لایه کدا کرد به یه ک پاره که ی له زه رد دروست ته کرد ره نگه سهریشت سورمینی که پیت بلیم پانایی

ریتگا و پانایی نیرکی چهرخی گالیسکه کانیسی دیاردیی کرد ههروهه نووسینیشی کرد به یهک...

که چی له گه ل ئەوه یشدا گالتەمی بە راستی پەرستەکانی ئەکرد!...

شاهه نشاهییه که می (چی هوانگ تی) له پرووباری زهردوهه دریتبووهه تا گه یشته پرووباری شین ته نانه ت لیشی تیه پری له سالی (۲۱۵) ی پ.ز.دا دیواره گه وره که می چینی دروست کرد هه بۆ ئەمەمی که شاهه نشاهی چینی له په لاماردانی دوژمنه کانی خۆی پپارێزی: که بریتی بوون له هۆزه کانی (هۆن)، که هه موویان له تورکی مه غۆلی بوون... ههروهک شاهه نشاهییه که می (ئهسکه ندهری ماکدونیایی) به مردنی خۆی لیک بچرا، ههروهه شاهه نشاهییه که می (چی هوانگ تی) یش به مردنی خۆی هه لوه شایه وه.

چونکه چی نشینه کانی که سیان له وانه نه بوون که بتوانن له سه ریتگا زنگ کارییه که می ئەو برۆن؛ زووبه زوو خاکی چین که وته وه ناو باوهشی ئاژاوه و، دهسه لاتی کزبوو، سامی نه ما، جا له وکاته یشدا بوو که دوژمنه کانی له هۆزه درنده کان، چاویان تی بریبوو، بۆ هه لپکی وا ئەگه ران که به سه ریا بدهن.

دلرهقی و درندهیی له خوینی رۆمان^(۱)

هه رچه نده (رۆما) له گه یشتن به لوتکه می گه وره می له (یۆنان) دواکه وتبوو، به لام چهرخی رۆمایی که وتبووه ناو چهرخی گریگییه وه ئاوه دانی هه ردوولایشیان، چه شنی دوو که مه ره می زنجیریک تیک ئالا بوون... هه ر له سه رده می یۆنانییه کان، خۆیاندا، شاری (رۆما) یش له دایک بوو.

به پیتی ئەمه، ئیمه هه ر ناگه رپینه وه بۆ پاشه وه، له کۆری رۆژگارد، بیجگه له وه پیتوسته چاویش بگپیرین بۆ ئاسۆی فراوانتر له کۆری چۆل و هۆلیدا... پیتوسته له و ناوچه تهنگ و تهسکه بچینه دهره وه که له میژووی ئاوه دانییبه کانی پیتشودا بۆ خۆمان دانا بوو... پیتوسته روو بکه یه رۆژئاوا... چونکه سه رۆکایه تیی جیهان دهستی کردبوو به گواسته وه له وه پری رۆژه لاتی زرتی سپی ناوه راسته وه بۆ ئه وه پری رۆژئاوای... هیتشتا نه گه یشتوه باکور. چه ند سه د سالییک، په لاماردانی هۆزه هیندییه ئه وروپایییه کان بۆ سه ر ئیتالیا، له په لاماردانیان بۆ سه ر یۆنان دواکه وت ئەو په لاماردانه که وته نزیکه می سالی (۱۲۰۰) ی

(۱) یان: رۆماییه کاند

پ. ز... ئیستاکه یش (رۆما) بۆی نه کرا، بگاته ئەو بارستاییه به رزه می یۆنان له خۆینده واریددا...

مه بهس، ئەو بارستاییه که دل و دهروون و گیان به رز ئەبنه وه تا ئەبگه نئ!... دوورنییه شوانه کانی رۆما بینه جووتیار و خاوهن کشتوکال یان سه ربازه کانی رۆما بینه پشتیوان (محامی)... به لام ئەو دل رهقی و درندهیییه که له باووباپیریانه وه بۆیان ماوه ته وه، هه رچه ندی پیتش بکه ون هه ر له کانگای دلیندا ئەمییتته وه!...

بیست نه ته وه و دلێک

ئه وه نده هه بوو، دل رهقییه که یان به ره بهستی گه وره ییه که یانی نه کرد جا هه ره که گریکه کانی ره گه می مرۆفایه تییان فیری جوانی کرد رۆماییه کانیس مرۆفایه تییان فیری جوانی کرد رۆماییه کانیس مرۆفایه تییان فیری به کیتی کرد... (رۆما) که په یدا بوو گوندیک بوو زۆری پت نه چوو بوو به شاریک دوا می ئەوه بوو به شاریکی گه وره له جیهاندا.

چونکه تا ئەهات شاهه نشاهییه که می فراوانتری لئ ئەهات له هه موولایه که وه خاکی ئەهاته سه ر، رۆماییش بوو بوو به پایته ختی به لام رۆما هه ره که خۆی مایه وه... بیست نه ته وه می تیا بوو یه ک دلین هه بوو... په نجا خاکیسه هه بوو یه ک سه ریان هه بوو!

کاتی که رۆما هه نگاوی گه وره گه وره ئەنا به ره وه گه وره می، دهستی کرد به داهینانی رابردوویه ک بۆ خۆی که له گه ل ئاواتی خۆیدا ئەسازا... ئەویش وه ک ده وله مه نده کانی جهنگ، بنچینه یه کی باووباپیرانی بۆ خۆی دۆزییه وه، خۆی پت ئەگه یانده خواکان و سه رۆکه گه وره کان... گه لیک ئەفسانه می دروست کرد بۆ خۆی که له سه ره تادا ئەچوه وه سه ر ئەو فه رماندارانه می که له پیاوچاکان بوون، ئەچوه وه سه ر درنده کان و گیانله به ره کان!... ئەمه یش واناگه پیت که میژووه که می کۆنیان هه مووی درۆ و هه لبه سه ته... چونکه ئەمه یش ئەگه ونجی که له پاش داگیرکردنی (ته رواده)، ژماره یه ک له ئاواره کان گه یشتنه ناو دانیشتوانه راسته قینه کانی ئیتالیا، نجا له شوپنیکا چی گیربوون که پیتی ئەلین (لاتیوم)... دوورنییه (ئه تروسکان) هکانی باکوریش له به ره می ئەو ئاوارانه وه هاتین که له ئاسیای بچوکه وه گه یشتوونه ته ئه وئ... به لام ئەوی به ته واوه تی لیتی دلنیان و راسته، ئەوه یه که نه ته وه یه ک له گریکه کان گه نچینه کانی ئاوه دانی و پیتشکه وتووی گریکه کانیان له گه ل خۆیاندا گواسته وه بۆ باشووری ئیتالیا...

نیازی به هیئز برۆڤ ئه‌گه‌یینته گه‌وره‌یی

زۆرتتر بیه به‌لای ئه‌وه‌دا ئه‌چن، که ئه‌و ره‌گه‌زه‌ی رۆمای ئاوه‌دان کردوه‌ته‌وه، له‌سه‌ره‌تادا بریتی بووه له‌یه‌کیته‌ی چوار هۆز یاخود تیره، که ئه‌مانه‌ن: (ئه‌لبان، سابین، لاتین، رۆمان)... ئه‌میش له‌سالی (۷۵۰) ی پ.ز.دا...

ئه‌وانه‌ خوێنیان تیکه‌لی یه‌کتربوو... به‌هه‌موویشیان چه‌ند خواجه‌کیان ئه‌په‌رست!...

رۆمایش بووبوو به‌ته‌یه‌ک هه‌موو ره‌گه‌ز و باوه‌رییه‌کی له‌ناو خۆیدا تواندبووه‌وه و کردبوونی به‌یه‌ک... له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا چه‌ند سالیک هه‌ر به‌و چه‌شنه‌مایه‌وه، بریتی بوو له‌ باژێرێکی بچوک که بازاری تیا ئه‌گێررا بۆ گونده‌کانی یه‌کیته‌ی لاتینی. شاره‌که به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه بوو پرديک له‌سه‌ر رۆباری (تیبهر) دروست بکات، چاره‌ی زۆنگاوه‌کان بکات، له‌ ئاورێژی رۆباره‌که‌یشدا به‌نده‌ریک دروست بکات، که ئه‌وانه‌ی جیه‌جی کرد، ئیتر هه‌موو کاروبار و دواڕۆژیکی خۆی دایه‌ ده‌ست خونکاریکی واکه هه‌موو ده‌سه‌لاتیکی سه‌ربازانه و دادگه‌ری و ئایینی له‌ چنگ خۆیدا کۆکردبووه‌وه زۆرجاری وایش هه‌بوو ئه‌و خونکاره له‌ناو نه‌ته‌وه‌دا هه‌ڵ ئه‌بژێرا.

هه‌لبێژاردنی ئه‌و خونکاره‌یش به‌ندبوو به‌ بریاردانی هه‌موویانه‌وه. رۆما، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای ژبانییه‌وه رۆوی کرده‌ یاسا دانان.

یاساگه‌یشی بریتی بوو له‌ کۆمه‌له‌یه‌ک کاروباری ئایینی که باوه‌رییه‌ ئایینییه‌کانی تیا تیکه‌ڵ بووبوو به‌بیروباره‌ی پرۆپوچ یاخود ئه‌فسانه‌...

رۆما، هه‌ر له‌ به‌ره‌به‌یانی میژوووه‌که‌یه‌وه و ابوو، که هه‌رچی هه‌بوو له‌ملاو له‌ولایدا، موژده‌ی دواڕۆژیکی رۆشنی ئه‌دا...

(ئه‌تروسکان) هه‌کان هه‌ندێ شاره‌زای ئه‌ندازیاری ئاودان و پاره به‌ختکردن و له‌ بابته‌ دروست کردنی ئامان و ده‌فه‌روه ئه‌زانی... ئه‌و یۆنانیانه‌یش که له‌ناو دوورگه‌کانی (سجیلیا) و (که‌مبانیا) دا نیشته‌جی بوون، له‌ دروست کردنی په‌رستگاها و گفتوگۆی راستی په‌رستیانه‌دا شاره‌زابوون... ئه‌وه‌نده هه‌بوو شاره‌کانی هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که، ئه‌وه‌یان له‌ ده‌ست نه‌ئه‌هات، که بۆ (رۆما) لووابوو و پیتی بووبوو گه‌وره‌!...

ئه‌و شارانه‌ی تر له‌سه‌ر شتییک دامابوون، ئه‌ویش: (هیئز و هه‌ره‌تی نیاز) بوو!...

کۆمار... یاخود فه‌رمانداری خانه‌دانه‌کان

له‌ نزیکه‌ی سالی (۵۰۰) ی پ.ز.دا، هه‌لبێژاردنی خونکار له‌ رۆمادا به‌م جۆره‌ ته‌واو ئه‌بوو، که ده‌نگی هه‌موو تاک و ته‌راکانی نه‌ته‌وه‌ی له‌سه‌ر بدری به‌لام ئه‌م یاسایه‌ به‌دلی سه‌ره‌ک هۆزه‌کان نه‌بوو چونکه به‌ره‌ره‌کانی و قینه‌به‌ری له‌ناویاندا زۆر توندوتیژی بوو، بۆ ده‌سه‌لاتداری جا له‌به‌ر ئه‌وه یاسایه‌کی کۆمارییان به‌سه‌ر فه‌رمانه‌وه‌یایه‌ تازه پێگه‌یشتوووه‌که‌دا سه‌پاند، که پالی ئه‌دا به‌ده‌سه‌لاتی سه‌رۆکی هیئزه‌کانه‌وه.

جا له‌جیانی ئه‌وه‌ی خونکاریک هه‌ڵ بژێرێ و به‌سه‌ر ته‌خته‌وه‌ بمینێ تا ئه‌مری، فه‌رمانه‌وه‌یایه‌کی ئه‌ریستوکراتی شه‌نگه‌به‌ره‌بان دامه‌زراند... کاروباری فه‌رمانه‌وه‌یایه‌که دوو (کونسۆل) سه‌رپه‌رشته‌ییان ئه‌کرد... هه‌ردووکیان بۆ تاکه سالیک هه‌ڵ ئه‌بژێران هه‌ردووکیشیان به‌شبه‌یه‌کی و فرمانی خۆیان به‌جی ئه‌هینا که زیان به‌ده‌سه‌لاتی سه‌رۆکه‌کانی هۆزه‌کان نه‌گه‌ینێ چونکه فه‌رمانداری راسته‌قینه‌ی رۆما (کۆری ریش سپیان) بوو. جا ئه‌م کۆره‌ بوو که یاساکانی دا‌ئه‌نا که بریاری له‌سه‌ر پاره به‌خت کردن ئه‌دا که‌رپی ئه‌دا به‌فه‌رمانه‌وه‌یای ریش بگه‌یر بکات و سه‌رباز بگه‌رێ که سه‌رپه‌رشته‌ی زرنگ کاری ده‌ره‌وه‌یش بکات...

کاتیکی وایش هاته‌ پێشه‌وه، که ده‌نگ دان گشتی بوو، هه‌موو چینیکی ئه‌گرته‌وه به‌لام ئه‌ندامیته‌ی کۆری ریش سپیان هه‌ر بۆ ئه‌و که‌سانه ته‌رخان کرابوو که له‌ چینی ئه‌ریستوکراتی و ده‌وله‌مه‌ندان بوون، که ئه‌یانوو بیست نه‌ته‌وه بچه‌وسیننه‌وه. (گاتو)یش که وتار بیژێکی دهم پاراوبوو، بریتی بوو له‌ پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند، بۆ که‌لکی ئه‌ریستوکراتیه‌کان تی ئه‌کۆشا و له‌سه‌ری ئه‌کردنه‌وه که چی خۆیشی واکه ئه‌واند که له‌سه‌ر (رۆما) ی ئه‌کرده‌وه (شیشیرون) ی کۆنه‌په‌رستیش که مه‌ردی جه‌نگی تیکچوونی کۆماره‌که بوو، له‌ راستیدا بریتی بوو له‌ ئه‌ندامیکی کۆری ریش سپیان، له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌دا کرده‌وه‌ی خراپی ئه‌نواند!... چه‌ند سه‌د سالیک پێ چوو، ئنجا هیئزی هه‌ڵ بژێره‌کان ریک خرا، له‌کاتی ده‌نگ دانی گشتییدا، بۆ به‌ره‌نگاری کردنی ده‌سه‌لاتی ریش سپیه‌کان ئه‌مه‌نده‌یش به‌سه‌ که راستی زرنگ کاری ناوه‌وه‌ی کۆماری رۆمان بۆ ده‌ریخات جا له‌ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند سه‌د ساله‌دا، خاوه‌ن ده‌نگه‌کان، واتا هه‌لبێژیره‌کان، کزکراوون، ئه‌چه‌وسینرانه‌وه ئاواتیان بۆ ئه‌و رۆژانه ئه‌خواست که ده‌سه‌لات به‌ده‌ست ئه‌و خونکارانه‌وه بوو که له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌وه، هه‌موو چینیکیه‌وه هه‌ڵ ئه‌بژێران...

وریا بوونهوهی کزکراوهکان

ئوهونده هه‌بوو، ئه‌و خاوه‌ن ده‌نگه‌ کز و بێ ده‌سه‌لاتان، تا ئه‌هات هه‌تیزبان په‌یدا ئه‌کرد، به‌هه‌تیزتر ئه‌بوون ده‌ستیان کرد به‌داواکردنی یه‌کسانی له‌ مافه‌کاندا... هه‌موو دهم له‌سه‌ر ئه‌م هاوارهی خۆیان ئه‌رۆڤیشن... یه‌که‌م سه‌رکه‌وتنیان ئه‌وه‌بوو چه‌ند کۆمه‌لێکیان دامه‌زراند، فرمانیان ئه‌وه‌بوو که له‌سه‌ریان بکه‌نه‌وه، له‌ به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانیاندا... مافی کۆبوونه‌وه‌یان ده‌ست که‌وت... هه‌تا توانیان تی کۆشان، تا کاریکی وایان کرد یاسای دیل کردنی ده‌ستیاو له‌ سه‌ره‌کانیان هه‌لگرت، که ئه‌بوو هه‌رچی ده‌ستیاو نه‌داته‌وه بکری به‌ دیل تا ده‌ستیاو که‌ی ئه‌داته‌وه به‌خاوه‌ن ده‌ستیاو هه‌روه‌ها کۆری ریش سپییانیشیان ناچارکرد که یاسایه‌ک دهر بکات بۆ ریک‌خه‌ستنی ژن هه‌تان، به‌مه‌رجی رێ بدری که له‌ ناو هه‌موو چینه‌کاندا پێک بێ که‌چی له‌وه پێش له‌ ناوه‌ند چینیکی و چینیکی تر دا رێ به‌ژن هه‌تان نه‌ه‌درا!...

زۆربشی پێ نه‌چوو، ئه‌و پایهی فه‌رمانه‌رهبه‌یسه‌رمانه‌یه‌کیان ده‌ست که‌وت که له‌وه پێش هه‌ر بۆ خانه‌دانه‌کان دانرا‌بوون له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، هه‌تشتا هه‌رکزیبون... ئه‌وانه هه‌ژار بوون، یان پێشه‌سازبوون، یان به‌رده‌ست. به‌ده‌ست به‌ره‌ره‌کانی (به‌نده) کانه‌وه هاواریان بوو. چونکه ئه‌وانه بێ رۆژانه کاریان ئه‌کرد... هه‌رچی جووتیاره‌کانیشیان بوو، له‌ به‌ره‌ره‌کانییه‌کی تر ئه‌یاننالاند... ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که دانه‌ویله‌یان له‌ دهره‌وه ئه‌هه‌تا بۆ خاکی رۆما... زۆرجاری وایش هه‌بوو، ناچاره‌بوون زه‌وییه‌کانی خۆیان به‌جی ئه‌هه‌شت و ره‌ویان ئه‌کرد بۆ ناوشاره‌کان، که له‌و جیگایانه‌دا به‌ده‌ست بێ فرمانییه‌وه ته‌نگه‌تاو ئه‌بوون...

نه‌ه‌وه دیکتاتۆریک هه‌ل ئه‌بژیری

هه‌موو (دیکتاتۆر) یک، نه‌رم نه‌بوو، خۆی مل که‌ج بکات بۆ ریشی سپیه‌کان له‌ کاتی ته‌نگانه‌دا زۆری پێ نه‌چوو، هه‌لی وا بۆ بۆره‌ پیاوان هه‌لکه‌وت، ئه‌و دیکتاتۆره‌یان دامه‌زراند که به‌دلیان بوو، نه‌ک به‌دلی ریش سپیه‌کان... (ماربۆس) یه‌که‌م دیکتاتۆر بوو له‌م جۆره‌ پیاوه، که له‌ سالی (۱۰۸) ی پ.ز.دا هاته‌ سه‌رته‌خت... ئه‌م دیکتاتۆره‌، جه‌نگاوه‌ریکی سه‌رکه‌وتوو بوو که دهرگای له‌شکریشی بۆ نه‌ته‌وه کرده‌وه له‌جیاتی ئه‌وه‌ی هه‌ر بۆ زاده‌گانه‌کانی بکاته‌وه، له‌ناو نه‌ته‌وه‌دا جیتی خۆی قایم کرد... نرخی گه‌می هه‌رزان کرد زه‌وییه‌کانی فه‌رمانه‌رهبه‌یسه‌رمانه‌یه‌کی دابه‌ش کرد به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کانیا.

به‌بۆنه‌ی هه‌ندی روه‌داویشه‌وه زه‌وییه‌ گه‌وره‌کانی له‌ خاوه‌نه‌کانیان داگیرکرد... کاتی که

ریش سپیه‌کانیش به‌ره‌نگاری بوون، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که (ماربۆس) ی ئه‌په‌رست لێیان راست بووه‌وه و ده‌ستی کرد به‌کوشتاریان!...

سێزه‌ر پیاوی رۆژبۆو^(۱)

له‌دوای (ماربۆس)^(۲)، (سولا) هاته‌ جیگای ئه‌مه‌یش نیشانه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی کۆنه‌ په‌رستی بوو چونکه (سولا)، دیکتاتۆریکی ئه‌ریستوکراتی بوو، ناز و جیازه‌کانی بۆریش سپیه‌کان گه‌تیه‌وه‌ نوێنه‌ره‌کانی نه‌ته‌وه‌یشی له‌ ناز و جیازه‌کانیان بێ به‌ش هه‌تایه‌وه... هه‌ر له‌وکاته‌یشدا که گه‌یشته‌بووه ئه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ ته‌خت هاته‌ خواره‌وه و وازی له‌ فه‌رمانداریی هه‌تا... له‌مه‌یش که‌س سه‌ری سوپه‌نه‌مه‌ چونکه ئه‌مه شتیکی ئاشکرا‌بوو، که ریش سپیه‌کان ده‌سه‌لاتی خۆیان په‌یدا کرده‌وه، فرمانی ئه‌ویش برابوه‌وه...

به‌لام نوێنه‌ره‌کانی نه‌ته‌وه له‌وه به‌هه‌تیزتر بوون که له‌م شکسته‌ بێ ده‌نگ بن له‌به‌ر ئه‌وه گونده‌کان و لادیکان که‌وتبوونه‌ جۆش، له‌ فه‌رمانه‌رهبه‌یسه‌رمانه‌یه‌کی (۷۳) ی پ.ز.دا (سپار تاکۆس) راست بووه‌وه و بانگی دا بۆ به‌نده‌کان که ده‌ست بکه‌ن به‌ شوپش ده‌وله‌مه‌نده‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌دهربا‌زکردنی پاره‌کانیان له‌ ئه‌یتالیا.

به‌ره‌هه‌لستیکی زۆربشی خرایه‌ پێش دهم دهربا‌زکردنی زێر ئنجا که کۆری ریش سپییان هه‌ستیان پێ کرد، فه‌رمانه‌رهبه‌یسه‌رمانه‌یه‌کی، چ له‌رووی سامانه‌وه، چ له‌رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له‌ رووخان دایه، ئاویریکی به‌ملاو به‌ولادا دایه‌وه ئه‌گه‌را بۆ پیاویکی به‌توانا و به‌جه‌رگ که (رۆما) له‌م پشیتییه‌ رزگار بکات... له‌ سالی (۴۹) ی پ.ز.دا، پیاویکیان دۆزییه‌وه، به‌لام له‌ ئه‌ریستوکراتییه‌کان نه‌بوو ئه‌و پیاوه (سێزه‌ر) بوو، که برا‌زای (ماربۆس) بوو.

هونه‌ره‌کانی جه‌نگ و له‌شکر ئارایی رۆماییه‌کان

له‌وکاته‌دا رۆما فراوان بووبوو چونکه شاهه‌نشاهییه‌کی بۆخۆی دامه‌زراندبوو، به‌هۆی له‌شکره‌که‌یه‌وه، که زۆر به‌هه‌تیز و ریکۆریکی و پۆشته و چه‌کدار بوو... کلاوی ئاسن و وزی و قه‌لغان و نێزه و شیریان پیتوه‌بوو... به‌کاره‌یتانی فیلیش له‌ جه‌نگا، رۆما نه‌بێ،

(۱) سێزه‌ر: چار، قه‌یسه‌ر... رسته‌که‌ی هه‌مووی ئه‌وه ده‌گرتیه‌وه که: قه‌یسه‌ر پیاوی ته‌نگانه‌بوو.

(۲) ماربۆس (۱۵۶-۸۶ پ.ز) کۆنسول و سه‌رله‌شکریتی رۆمانییه‌کان بوو به‌رگری له‌ مافی خه‌لکی ده‌کرد به‌لام (سولا) ی سه‌رله‌شکر له‌روویدا وه‌ستا که به‌نوێنه‌ری ئه‌ریستوکراتییه‌کان داده‌نراو زالبوو به‌سه‌ریدا.

کەس دای نەهێنابوو... مەگەر هەر (ئەسکەندەری ماکدۆنیایی) لەو هەدا پێشی کەوتی، ئەگینا کەسی تر پێشی نەکەوتبوو... هەر وەها لە خۆ قایم کردنیشدا تەواو پێشکەوتبوو... هێزەکانی رۆما، کە ئەکەوتنە جەنگەوه، خۆیان وای ناامادە ئەکرد: لە شوێنی چوارگۆشە ی درێژکۆڵەدا هەواریان هەڵ ئەدا... بەهەر چوارلای خۆیاندا چالیاکان هەڵ ئەکەند... بۆ خۆپاراستنیش قایم کارییان ئەکرد... هەر وەها لەشکری رۆما، لە چوار لاگرتنیشدا^(۱) پێشکەوتبوو... جا بەهۆی ئەم جۆرە کارانەوه، لەشکرە کە ئەی توانی پەلاماریدات، یاخود هەموو هورۆژمێک بەرەبەست بکات... بەم رەنگە رۆما زۆر بوو بەسەر شارەکانی دراوسێی خۆیدا هۆزەکانی ناو شاخەکانیشی خستە ژێر چنگی خۆیەوه لەشکری ناوچەکانی: (لاتیۆم) و (ئەترۆریا) و (کەمپانیا) ی ناو خاکی ئیتالیای شکاند... بەرامبەر دوو دوژمنی بەهێزیش وەستا: (سەلت) ییەکان و (کارتاجە) ییەکان... هەندێ جار بەو سەلتیانەیان ئەگوت (کەلت)...

هەرچی سەلتییەکان بوو، لە باکوورەوه هاتبوونە خوارەوه ئەمانە لە هۆزە کۆچەرەکانی هیندی ئوروپایی بوون، کە هەر لە ئاورپیژی رووباری (دانوب) هەو بەناو خاکی ئوروپادا بلاو بوو بوونەوه تا گەیشتبوونە کەناری زریی ئەتلەسی... لەکاتی ئاشتیدا، لە هونەرەکانی ژیاکاندا، زۆر شارەزابوون.

لە هونەرەکانی جەنگیشدا هونەرمەندبوون هەموو دەم بۆ ئەوه ناامادەبوون، کە لە پێناو سەرەخۆیی خۆیاندا، خۆیان بەدەن بەکوشت ئەوانە لە چەرخیەکانی پێش ئەم سەرەدەمەدا لە خاکەکانی (بوهیمیا) و (گال) و (فەرەنسە) و (ئیسپانیا) و دوورگەکانی باکووردا جیگگیربوو بوون دواي ئەوه هاتبوونە خوارەوه بۆ لای (ئیتالیا) گەیشتبوونە ناوچە ی رووباری (پو) ئەو دەمە سالی (۳۸۳) ی پ.ز.بوو دواي ئەوه روویان کردە رۆما لەپاش چەند مانگێک ناچاربوون گەڕانە پاشەوه... بەلام وەک جێ مەترسی یەک مانەوه کە هەرەشە ی لە رۆما ئەکرد... دواي ئەوه بەناو ئەوروپای ناوەرەستدا هێرشیان هینا... چونە ناو خاکەکانی (سرب) و (مەجەر) و (تراکیا) و...^(۲) تەنانەت گەیشتنە ئاسیای پچوکیش، کە لەو هەوش بەناوی (جالاتیان) هەو ناویان دەرکرد... دوورنیبە ئەم ناوه بنجیوانانی ناوی (کەلت) بێ کە ناوبانگیان پیتی دەرچوو...

(۱) چوار لاگرتن: واتا (ئابلۆقەدان - حصار).

(۲) ئەم ناوانە تازەن، هی ئەو سەرەدەمەنێن کە باسی لێوه دەکری.

(کارتاجە) ییەکانیش کە لە (کارتاجە) ی باکووری ئەفەریکاوه هاتبوون، دەسەلاتیان کیشابوو بەسەر ناوچە ی رۆژئاوای زریی سپی ناوەرەستدا... ئەوانە لە (کەلت) ییەکان مەترسییان کەمتر لێ ئەکرا...^(۱)

لەبەر ئەوه لەناو ئەند (رۆما) و (کارتاجە) دا، هەر ئەبوو شەر بقیەومی، لەسەر گەورەیی، ئەبوو یەکیک لەو دووانە دوژمنە کە ی خۆی لەناویبات و لە نەخشە ی جیهاکاندا لای بیات چونکە ناوچە ی زریی سپی ناوەرەست بەشی دوو شاری بەهێزی نەئەکرد، کە ژیاکان بەندبوو بەچاو چلێسیبەوه... سامییەکانی شاری کارتاجە، نەوه ی فینیکییەکان بوون.

شارە کە ی خۆیان وای ئەهاتە پێش چاو، کە جێ نشینی فینیکییەکانە نابێ کەشتییەکانی بێگانە، لە کەنار ئاوهکانی ئەفەریکا دا هیچ مافیتکیان هەبێ نامانجی هەرە گەورەیان ئەوه بوو شاهەنشاهییهکی خاوەن زری بۆ خۆیان دروست بکەن.

سا هەر لەبەر ئەم مەبەسە بوو، کە لە پێش رۆمیشدا چون بەگژ ئەئینادا... تیرەکانیان بەدرێژایی گۆی ئاوهکان بلاو بوو بوونەوه هەر لە (سەنەگال) هەو داگیریان کردبوو تا ئەگاتە (کامیرون) ئەویش هەر بۆ ئەمە ی بێنە گەورە ی زری هەرچی رۆمییەکانیش بوو دواي سەرەستی کەشتیبەوانی و سەرەستی زری کانیا ئەکرد... جا ناوکیبێ ناو ئەند رۆما و کارتاجە لەمەوه پەیدا بوو... یەکەم جار لە دوورگە ی (سجیلیا) دا لە یەکیاندا... لەپاش جەنگێکی خۆینی پر ئەرک و ئازار کە بیست و سێ سالی خستی پێ چوو، رۆمییەکان توانیان کارتاجە یەکان لەم دوورگە یە دەرکەن... ئەو دەمە سالی (۲۴۱) ی پ.ز.بوو. ناچاریشیان کردن تۆلە یەکی گەورەیان بۆ بکەنەوه، لە پێناو زبانی ئەو جەنگەدا...

دووم لێک کەوتنیشیان لە ئیسپانیا دا بوو ئەم جارە شەرە کە هەژدە سالی خیاوند سەرگەردانی جەنگ ئیتالیا خۆشی، گرتەوه چونکە سوارەکانی (هانیبال) لە سالی (۲۱۶) ی پ.ز. دا ملی ریتگیان گرت و روویان کردە رۆما جا ئەگەر لەناو خاکی کارتاجە، خۆیدا، هەندێ گیروگرفت رووی نەدایە و، رۆمییەکانیش ئەمەندە تازایە تییان نەواندایە، لە خاکی رۆمادا کەس نەئەمایەوه هەموویان لەناو ئەچوون. بەلام دواي ئەو سالی (۲۰۲) ی پ.ز. دا توانیان دوژمنەکانیان لە ئیتالیایش و ئیسپانیایشدا دەرکەن و بەرەوپاش بیانگێرنەوه بۆ نیشتمانیە کە ی خۆیان لە ئەفەریکا دا... دواي ئەوه رۆما کانگازبوهکانی ئیسپانیایشی داگیرکرد، کە بنجینە ی سامانە کە ی بوون...

(۱) بەلکو: لەسەر دەسەلات.

گه شه کردنی داگیر کهری رۆما

به لّام رۆما به مهنده وازی نه هینا، له پاش په نجا سالتیک، سامانه کهای کارتاجه له لایه کوه و، تازه کردنه وهی گه له که شتییه کانی خۆشی له لایه کی تره وه، هانه یان دا که بریار بدات دوژمنه کهای خۆی به ته و اهوتی له ناو ببات راستیییه کهایشی ئه وه بوو که له سالی (۱۴۹) ی پ. ز. دا، توانی دوژمنه کهای خۆی تیک بشکینتی و، کارتاجه بییه کانییش وه که به نده له بازاره کاندای بفرۆشی و، ههر به کهایان به لایه کا تفر و تونا بکات و، ههرچی خاکتیکیشی هه بوو له سالی (۱۴۶) ی پ. ز. دا، بیخاته سهر خاکه کانی شاهه نشاهی رۆما بهم رهنه گه جهنگه که، له بهر مانه وه، دوایی هات به لّام رۆماییه کان خاک داگیرکردن و تالان کردنیان پێ خۆش هات گه لیک گه نجینه ی گه وره گه وره و به نده و خاکیان ده ست که وت.

بۆ ئهم داگیرکارییه ییش، زرنه کاربییه کی چه و اشه کار و ناپاکیان به کارهینا، که له سهر به زرییه وه زۆر دوور بوو... بهم رهنه گه رۆماییه کان خاکه کانی ئیتالیا و یونان و سوریا و ئاسیای بچوو و گه لیک تریان داگیرکرد په لاماری ئه و ئاوه دانیه کۆنانه ییشیان دا، که هۆزه شوانکاره کان داگیریان کردبوون له ئیران و ناوه ند جووته روو باردا... داگیرکردنی خاکه کانی رۆژه لاتیان ئه وه نده ی نه مابوو بگاته (چین)... هه وه ها له لای باشووریشه وه ده ستیان به سهر (میسر) داگرت...

ئه و کاته فه رمانه روایی (په تلیمۆس) هکان، له گیانه لادا بوو ئه و ده مه (۵۰) ی پ. ز. بوو... بهم رهنه گه (رۆما) بوو به گه وره ی هه مو ناوچه کانی گوئی زریی سپی ناوه راست.

سیزه ر دیکتاتورگی نه ته وه یی بوو

هه رچه نده رۆما بهم رهنه گه گه وره یی خۆی ته و او کردبوو، به لّام هیشتا ئاسایش و ئارامی خۆی بۆ ته و او نه کرابوو... چونکه مه ترسی هۆزه درنده کانی باکور هیشتا له ئارادا بوو، کزنه بوو بوو هه روه ها ریسوا کردنه کهای (سه لّتییه کان) یشی له بیر نه چوو بووه وه.

به لّام ههر ئه وانه سه رچاوه ی مه ترسی نه بوون. (جه رمان) هکانیش مه ترسییان لێ ئه کرا، ئه وانه نه ته وه ییه کی جه نگا وهری بوون له باکو ره وه هاتبوونه خواره وه رۆماییه کان یان خستبووه ترسه وه هه ره شه یان له ئاسایشی رۆما ئه کرد (ماربۆس) ییش، له کاتی په رینه وه یاندا له رووباری (راین) و داگیرکردنی خاکی (گال) یاندا، هه ستی به سامناکییان کرد له بهر ئه وه، له سالی (۱۰۲) ی پ. ز. دا، له جهنگی (ئیکس) دا شکاندنی به لّام جارێکی تریش

خاکی (گال) یان ته نگه تاو کرد له سهر ئه وه (سه لّتییه کان) په نایان برده بهر رۆما تا یارمه تییان بدات (جولیه س سیزه ر) به دهنه گیانه وه هات به خۆی و له شکره که یه وه دای به سهر خاکی (به لچیکا) دا له رووباری (راین) په ریبیه وه و، له خاکی (گال) ییش ده ری په راندن ئه وه ده مه سالی (۵۷) ی پ. ز. بوو به لّام ئه م خاکه ئه مه نده ده و له مه ندبوو، رۆماییه کانی خسته سهر ئه وه ی که به داگیرکراوی بیه یلّینه وه بۆ خۆیان.

به لّام خاکی (گال) بریتی بوو له داوئیک، کۆری ریش سپییان بۆ (جولیه س سیزه ر) یان نابوو وه چونکه ئه و ریش سپییانه له وه ئه ترسان که ده سه لّته کهای (سیزه ر) له وزه ده رچی، زۆری پێ نه چوو، له سهر قسه ی (پومپه ی) (۱)، نامه یه کیان بۆ نارد، که له شکره کهای خۆی بلاوه پێ بکات و بگه رپتته وه بۆ رۆما، تا کرده وه کانی خۆی پیتشانی هه مسوان بدات وه رامی (سیزه ر) ییش ئه وه بوو که له سالی (۴۹) ی پ. ز. دا به خۆی و له شکره که یه وه رووی کرده رۆما.

ریش سپییه کان و (پومپه ی) خۆیان ده ربازکرد (سیزه ر) ییش دوایان که وت له (فه رسالوس) دا له شکرگی (پومپه ی) ی شکاند ههر ئه و ساله هاته وه ناو شاری رۆما بهم رهنه گه دوایی به کۆماری زاده گانه کان هینا.

دیکتاتۆره و پێ له چاکه ی نه ته وه ئه نی

جا به ناوی ئه وه وه که نه ته وه چاکه ی به سه رییه وه هه یه، (سیزه ر) ده ستی کرد به دابه ش کردنی پارچه زه وی به سه ر تاک و ته راکانی نه ته وه دا جێ ئاوه دانیشی دروست کرد بۆ ئه و سه ربازانه ی که هه ژار و په ک که وته بوون پێ ره وییه کی گه وره یشی دانا، که په ربوو له په رژه گشتیییه کان بۆ دۆزینه وه ی کار و فرمان بۆ پێ کاران و، باربوو کردنی ئه وانه ی که خیزانی گه وره یان به سه ردا که وتوو په یگایشی کرده وه بۆ بۆره پیساوان که به رزترین پایه ی فه رمانه روایی بگرنه ده ست خۆیان ههر ئاژه وه یه کیش هه بوو له یاسای سامانداریبیدا لای برد جا بۆ ئه مه ی کارگه ره کان له به ره ره کانیی به نده کان پیاریزی، په رباریدا به سه ر خاوه ن کیلنگه گه وره کاندای که به لای که مه وه سییه کی کرێکارانی ناو زه وییه کان یان له ئازاده کان بن هه روه ها بۆ ئه مه ی کشتوکالی ئیتالیا له به ره ره کانیی کشتوکال پیتگانان پیاریزی،

(۱) پۆمپییۆس (۱۰۶-۴۸ پ. ز.) سهر له شکرگی رۆمانی بووه، یه کتیک بووه له و سێ حاکمه ی که فه رمانه روایی رۆمایان ده کرد (له گه ل قه یسه ر و کراس) دا. له ۶۴ پ. ز. ولاتی سوریا گرت و بووه هه ریمیکی رۆمانی.

چاندنی دارمیتو و دار زهیتونی له خاکهکانی (ئیسپانیا و گال) بهربهست کرد دابهش کردنی دانهوئیللهی سهر لهنوئێ پێک خستهوه بۆ بهربهست کردنی ژبانی بهزمورهزم و ناز و جیازیش یاسایهکی دهرهینا دهسهلاتی کۆری ریش سپیانی هینایه خوارهوه ئهوهنده دهسهلاتی بۆ ههیشهستهوه که ههرهوک کۆریکی پرس پێ کردنی لێ بێ خوینی تازهیشی خسته ناوهوه گهلیک له لادیههکان و نازادهکانی تیا کرد بهئندام بهم رهنکه یاسای فهرمانداریی (سیزهه) بوو به (دیکتاتۆرییهکی نهتهوهیی)... ئهوهنده ههبوو (سیزهه) ههر لهوکاته خۆیدا، بهههموو کۆلی دلێهوه تی ئهکۆشا که ناوهندی ئهربستۆکراتی و نهتهوه پێک بخات هیچ لهوهیش کۆی نهکردهوه که ژمارهه ئهوه کهسانه کهم بکاتهوه که پشتیان بهستبوو بهیارمهتیدانی فهرمانزهرهواپیهوه. لهپاره بهخشیندا... جا لهبهر ئهوهی که خۆی بهسهرکردهی لهشکر و لێ پرسراوی یاساکان و سامانی فهرمانزهرهواپیی دانهنا، دهستی کردبوو بهجیهههتی کردنی پێ رهوییهکی دوور ئهئنداز بۆ راستکردنهوهیهکی راستهقیینهی کاروباری گشت لایی تی کۆشا بۆ ئهوهی سال بهند بکری بهجوولهی رۆژهوه رۆژنامه (تقیوم) یکی دهرهینا که سالی به (۳۶۵) رۆژ دانهنا ههروهها ئهوهیشی دامهزراند که ههر چوار ساله جارێک سالیکی پر، واتا (۳۶۶) رۆژی رووهئهدات رۆژنامه (جریده) یهکیشی دهرهینا، که زۆرتر بیر بهلای ئهوهدا ئهچێ که یهکهم رۆژنامههێ، که له میژوودا ناوی هاتی، ناوی نا: (ئاکتا ئۆرییس)...

بهناوی نازادیههوه بیست و سێ خهجهری لیدا

(سیزهه) بۆ ههر شویتیک بچوايه سهر ئهکهوت... له بهریتانیادا، له میسردا، له ئاسیادا، له ئیسپانیادا... لهبهر ئهوه بووه گهورهیهکی تاک و تهنیا، کهس نهما لهو گهورهتر و دهسهلاندارییهکی لهههر جیگایهک بوايه، رێزبان لێ ئهگرت و پایهیان بلند ئهکردهوه... له سهدهکانی پاش خۆشیدا، ناوهکهی بووبوو بهنیشانهی ئهوه دهسهلانداری که کهس نهبوو له بهرامبهریا بوهستی... (سیزهه)!!

ههر کهسێ بچوايه بهفهرمانداری شاههنشاهی رۆما پیتیان ئهگوت (سیزهه) یاخود (قهیسهر)... جا ئهم پاش ناوه بووه ناوونیشانی خونکارهکان له (ئهلمانیا) و (روسیا) دا ههتا شهری جیهانی یهکهم بهریابوو، مایهوه...

بهلام ریش سپییهکیان، ئهوی ئهوه کردبووی لهگهڵیاندا، له بیران نهچوووهوه... زۆری پێ نهچوو گهله کۆمهکییهکیان لێ کرد...

ههرکهسێکیش له نازاوهی سامانیدا کهلکی وهرنهگرت، لهگهڵ ههله پرستهکاندا چوونه ناویانهوه... بهناوی (نازادی بهسهزمانهوه)، له سالی (۴۴) ی پ.ز.دا خهنجهریان لێ ههڵکێشا... (برۆتس) ی^(۱)ش ئهوه پالنهوانه بوو که ناوهکهی ئهمهنده گهوره و بهرپێزبوو، شپهوهیهکی رهوای بهم کهتنهدا!!...

(سیزهه) ییش بووه نێچیری بیست و سێ خهنجهر که لیبی درا... (سیزهه) کۆژرا... بهلام (یاسای دیکتاتۆری نهتهوهیی) لهپاش ماوهیهک، زۆری پێ نهچوو، سههرلهنوئێ، زیندوو بووهوه...

رووخانی کۆماری رۆما

بهلام ئهوه کۆماری که خانهدانهکانی رۆما خۆیان بۆ ئهکوتاو، ههر بهئاوتیهوهبوون بیگهنی، بێ کهلک و فهه نهبوو چونکه تهختی گهورهیی (رۆما) ی بلندکردهوه بهلام چونکه له یاسای خونکاری ئهترسا، کهوته ناو نازاوهوه که تهماشات ئهکرد فهرماندارییهکه له رووالهتدا سههرکهوتوو و سهربلند بوو کهچی له ناوهرۆکدا تا ئههات رهوشت و خو و ورهه نزم ئهبووهوه و تیک ئهچوو!!...

ههرچی کارگههکان بوو ئارهزوویان لهسهه کارکردن نهما... چینی ناوهراستیش ههر بهگۆترهکاری و جهرهزهیی سامانییهوه خهویان ئهدی، که پیتیان دهولهمهندین... بێ فرمانی و ئارهزویی بهزمورهزمیش چینی بالای داپزاندبوو... له راستیدا (رۆما) خهوالوو بووبوو.

لهناو دهستییا و ههگرتندا نوقووم بووبوو بهرهه رووخانی ئههات... ههرچی سامانی فهرمانزهرهواپیی ههبوو پهersh و بلاو بووبوووه... تهنانهت وای لێ هات، له سالی (۴۲) ی پ.ز.دا بهپیتویست زانرا، که لهسهه دهرامهتیش باج دابنری رۆماییهکان باوهریان بهئایینهکهی خۆیان نهما ئیتر ئهوهنده گوتیان بهخوکانی خۆیان ئهئهدا... له جیاتی ئهوه بهچاوپۆشیهکی تهواوه هۆگری ئهوه باوهرپیان ئهبوون که له خاکهکانی ترهوه بزبان ئههاته رۆماوه!!...

وایش دهرئهکهوئێ، که لهو سههردهمهدا، خوینی بێگانهکان رۆمیه ناو خوینی رۆماییهکانهوه بههۆی ئهم کارهساتهیشهوه گیانی جهنگاوهری که لهناو خوینی رهگهزی

(۱) برۆتس (مهرقۆس یۆلیۆس): ۸۵-۴۲ پ.ز. سیاسهتهداریکی رۆمانی بوو، ناپاکی بهرامبهه وهلی نیعمهتهکهی خۆی (یۆلیۆس قهیسهر) کرد بهشداربوو له کوشتنیدا!! دواپی خۆی کوشت.

رۆماییه‌کاندا گری ئەسەند، ساردبووبوووه ئەوانه وایان لێ هاتبوو، ژيانى نەرمونۆلى دەولەمەندانەیان پى خۆشترىبوو حەزبان لە بەزمورەزم و خۆش گوزەرانى ئەکرد حەزبان لە ژيانى وشک و ناخۆش و پى ئەرک و نازارى کۆپى جەنگ نەئەکرد.

فرمانى سەربازىبىش بەزۆر نەبوو ئەمەيش بوو بەهۆى ئەوەى که لەشکرى رۆمایی پى هێز و کزيبى سەربازەکان بریتى بوون لە مووچە خۆرەکان بۆ کەلکى رۆما نەئەبوون بەسەرباز بۆ کەلکى خۆيان ئەبوون بەسەرباز ئەوانه هەر بۆ سەرکردەکانى خۆيان دلسۆزبان ئەنواند بۆ فەرمانرەوايى رۆما دلسۆزيبان نەئەنواند!...

ئۆکتاڤيۆس فەرمانداريى داگير ئەکات

بەم رەنگه وا دەرکەوت که کوشتنى (سيزەر) رۆماى رزگار نەکرد بەپىچەوانەى ئەوه تارمايى شەپتىكى ناوخۆى گەوره بەسەريا ئەکشا کۆزى ريش سيبان، واتا خانەدانەکان و دەولەمەند و دەسەلاتدارەکان، دەسەلاتى تەواوى خۆيان سەندەوه. (ئەنتۆنى)، که بەکيتک بوو لە پشتىوانەکانى (سيزەر)، لەگەڵ (ئۆکتاڤيۆس) دا که ئەوەى خوشكى (سيزەر) بوو، هەرپەشەيان لەم دەسەلاتە ئەکرد دوايى وا رپتک کەوت، که ئۆکتاڤيۆس لە شەپرى (ئاکتیۆم) دا، کەشتىبەکانى جەنگى (ئەنتۆنى) ی لە سالى (۳۱) ی پ.ز.دا شکاند (رۆما) يش لەو سەردەمەدا لە دەست زۆرانبازيى هێزە جوئى جوئى کان و دەستە (حزب) کان وەرس بووبوو لەبەر ئەوه بوو (ئۆکتاڤيۆس) سەرى دانەواند و بەگەوره و فەرماندارى خۆيشى دانا... تا بەم رەنگه بوو، که (کۆمارەکەى رۆما) لەناو چوو!...

ئەستىرە ناسەکان، رۆژتيکيان، بۆ ئۆکتاڤيۆس، بەختيان گرتەوه وایان دانا که رۆژتيک لەرۆژان ئەبیتە گەورهى هەموو جیهان ئەویش زۆرى پى نەچوو، لە سالى (۲۷) ی پ.ز.دا پاش ناوتى بۆ خۆى دانا بەخۆى گوت: (ئۆگوستۆس)... واتا (سەرۆکى بالا) یاخود گەورهى هەرە بلنڊپایە... ئەو ساکە هەموو دەسەلات و توانایەکى لەژێر چنگى خۆیدا کۆکردبوووه.

پىيان ئەگوت: (باوکى فەرمانرەوايى) بەچاودێرى کارى فەرمانرەواييان داتەنا!...

(ئۆکتاڤيۆس) يش هەر ئەوەى کرد که (سيزەر) لەپيش ئەوهوه کردبووى کۆلەکەکانى فەرمانداريى خۆى لەسەر بنچینهى چینهکانى خوارووى نەتەوهوه دامەزراند بەبۆرە پىاوانەوه بەلام بەتەنگ ئەویشەوه بوو که لە رپگای پرس پى کردن و راپۆژ پى کردنەوه، لە فەرمانداريیدا هاوبەشيان ئەکات خۆى لەنەتەوه نزيک ئەخستەوه خۆى ئەکرد

بەخۆشەويستيان هەر دەستياوتى فەرمانرەوايى بەسەر تاک و تەراکانى گەلەوه بوو هەلى گرت مانگانەکانى ياساوەکانى و سەربازەکانى دوو ئەوەندە لى کرد ماوهى بەنەتەووديش دا که (نان و بەزمورەزم) يان دەست کەوتى ئەم بەزمورەزمانەيش لە بلاوبوونەوهى يارى خانەى گيانلەبەران (سپىرک) دا دەرئەکەوت باج خرايه سەر سەرمایەکان و ئەو سامانانەى که لەپاش مردووان بەجى ئەمان، کەچى کۆمەلايه تى چين چين لى کرد ماوهيشیدا که هەرکەسى بیهوى: لە چينیکەوه بگۆزیتەوه بۆ چينیکى تر. هەر لەم دەمەيشدا پایەکانى خانەدان و دەسەلاتدارەکانى هەلگرت خۆيشى کرد بەپشتىوانى بەندەکان!...

بەتەنیش ئەوانەيشەوه، (ئۆکتاڤيۆس)، پەرستکارىبەکانى کۆنى هینايەوه ناووه رپزى ئابيينى يشى بۆ خواکان (ئەپوللو) و (مارس) و (ڤينۆس) گپرايهوه.

بەلام هېچ دەرپەستى ئەووديش نەهات که ناوکهى خۆيشى بخاتە ناو ناوکهکانى خواکانەوه!... (رۆما) يش که خانووهکانى، تا ئەوسا، لەبەرد دروست ئەکران، (ئۆکتاڤيۆس) کردى بەپایتەختىکى وها که تەلار و کۆشکەکانى لە بەردە مەر مەر دروست ئەکران، که ژماره سەرى دانیشستوووهکانيشى گەيشتە نيو مليۆن کەس... بویتەکانيش دەستيان کرد بەپىاهەلدانى (ئۆگوستۆسى پىرۆز) دا... رۆژى گەورهى لە (رۆما) هەل هات...

ئەلمانياى شورنگير

هەرچەندە (ئۆکتاڤيۆس) بلىمەتیبەکى سەربازانەى وەک (جولیهس سيزەر) ی نەبوو، بەلام هېز و دەسەلاتى (رۆما) و ناوبانگى (شارى زیندوو) ی، که ئەوساکه وایان پى ئەگوت، گەبانده خاکەکانى دوور، داگيرکردنى ئىسپانياى تەواو کرد.

بەسەر هەموو نيوه دوورگەى (ئىبەريا) دا دەسەلاتى خۆى کشاند پيشوازيى کۆمەلە نيرراوهکانى هیندستانى کرد لەشکرتیکيشى نارده سەر نيوه دوورگەى عەرەبستان.

هەر خالتيکيشى بگرتايه، سەرلەنوئى ناوهدانى ئەکردهوه، کاروبارى گشتى رپتک ئەخستەوه رپگای تيا داتەمەزراند لە سالى (۱۲) ی پ.ز.دا لەشکره هەلمەت دەرەکانى لە رووبارەکانى (دانوب) و (راين) پەربنەوه پینج سالتىکى پى نەچوو، (ئەلمانيا) يشى خستە سەر خاکەکانى خۆى!...

هەر لە ئەلمانيايشدا بوو، که زرنگ کارىبەکەى ئۆکتاڤيۆس تپک شکاو تووشى تەنگوچەلەمەيهکى وەهابوو که بوو بەهۆى برپاردانى چاره‌نووسى رۆژناوا چونکه ئەوهى

دانیشتوانی خاکی (گال) تیا سهرنه که تیبون، ئەلمانەکان تیا سەرکه و تن.

هه‌ستانه سه‌ریی و چوون به‌گژ داگیرکه‌ریی رۆمانه‌کاندا (هیرمان) ی سه‌رکرده‌که‌یشیان توانی هه‌رچی هه‌یتیکی رۆمانی هه‌بوو له‌ خاکه‌که‌یدا، له‌ سالی (۹) ی پاش زاینیدا له‌ ناوی بیات سنووره‌کانی شاهه‌نشاهی رۆماییه‌کان کشانه‌وه‌ بۆ سه‌ر رووباری (راین) ئیتر له‌ ویدا (ئوگوستوس) ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌دروست کردنی زنجیره‌یه‌ک له‌ دژ (قه‌لا) و قایم‌کاریی.

هه‌رچه‌نده (هیرمان)، یه‌که‌م مه‌ردی نیشتمان په‌روه‌ری ئەلمانیا بوو، که‌ خاکه‌که‌ی باووباپیری خۆی، له‌ده‌ست داگیرکه‌ران نازاد کرد به‌لام بێ به‌شی هه‌یشه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌ شارستانیته‌ی رۆماییه‌کان که‌لک وه‌رگرئ... (ئه‌مه‌یش بیانوی هه‌موو داگیرکه‌ریکه‌ له‌ هه‌موو جیگا و ده‌میگا... هه‌ر له‌ دوو هه‌زار سال له‌مه‌ و پێشه‌وه‌ تا ئیمرۆ...) چونکه‌ له‌ وکاته‌دا که‌ خاکی (گال) - فه‌ره‌نسه‌- و ناوچه‌ی (راین) و، (هه‌لقسیا- سویسه‌- په‌نگی رۆماییان گرتبوو، ئەلمانیا تا چه‌ند سه‌د سالیکیش هه‌ر له‌ پاشکه‌وتویی و درنده‌یی خۆیدا مایه‌وه‌... ته‌نانه‌ت ئەوه‌نده‌ دوکه‌وتوویش بوو، که‌ دانیشتووه‌کانی نه‌یان ئەزانی له‌ دروست کردنی خانوودا به‌ر به‌کاربه‌یتن له‌جیاتیه‌ ئه‌مه‌ی رووباری (راین) بیه‌ته‌ شا ده‌ماریک و پرپی له‌ جووله‌ی بازرگانی و گواستنه‌وه‌ و هاتووچۆ، هه‌ر وه‌ک خۆی مایه‌وه‌، مه‌نگ و پاوه‌ستاو، که‌سی پیا نه‌ ئه‌رۆشیت!...

سه‌رده‌میکی خۆیناوی

له‌دوای ئوکتافیۆسه‌وه‌ یاسای فه‌رمانداری ته‌نیای به‌رله‌لا هاته‌ پێشه‌وه‌... فه‌رمانداری زۆردار و، فه‌رمانه‌وایانی زۆر داریش یه‌ک به‌دوای یه‌کدا هاتن، که‌ هه‌موویان له‌ دل په‌قی و به‌دخووبیدا به‌ر به‌ره‌کانی یه‌کتریان ئەکرد... (کلۆدیۆس) یان (مه‌سلینا) ی ژنی خۆی کوشت... (کراکلا) یش برکه‌ی خۆی له‌ناویرد!... به‌م په‌نگه‌ کوشتن و به‌کوشت دان بووبونه (سۆز) یه‌ک له‌ناوه‌ند تاک و ته‌ریانی خه‌زانی شاهه‌نشاهی دا، پیکیه‌وه‌ ئەبه‌سته‌وه‌!... به‌کورتی له‌ سێ سه‌د ساله‌که‌ی سه‌ره‌تادا په‌نجا شاهه‌نشا هاتنه‌ سه‌ر ته‌خت.

سی و سه‌وت که‌سیان به‌جۆریکی ناسۆر له‌ناوچوون... هی وایان تیابووه‌ ده‌رمان خوارد کراوه‌، هی وایان تیابووه‌ که‌لله‌ی په‌رینه‌راوه‌، هی وایشیان تیابووه‌ خۆی کوشتووه‌!... ئەمانه‌یش هه‌موو کوژراوی ده‌ستی خه‌مه‌کانیان بوون... سا ئەو خه‌زانه‌یان ژنه‌کانیان بوون، یان دلداره‌کانیان بوون، یاخود سه‌ریاز و یاساوه‌کانیان بوون، یان خۆیان بوون...

چونکه‌ هی وایان تیاوو، خۆ کوشتنی پێ خۆشتربوو له‌وه‌ی که‌ خۆی له‌ناو گه‌ژه‌لوکه‌ی فه‌رماندارییدا به‌هه‌یتیه‌وه‌!...

به‌لام پێویسته‌ ئەوه‌یشمان له‌بیر نه‌چی که‌ ئەم شاهه‌نشاهییه‌ی رۆمایه‌، یاخود به‌واتایه‌کی تر، ئەم شاهه‌نشاهییه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا، له‌ شیوه‌ و یاساکی دا، هه‌ر له‌ فه‌رماندارییه‌کی نه‌ته‌وه‌یی دیکتاتۆریی ئەکرد... واته‌ فه‌رماندار هه‌ر خۆی ده‌سه‌لاتی ئەنواند، که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا له‌لایه‌ن چینه‌کانی خواری و کارگرانی نه‌ته‌وه‌ی پشته‌ی ئەگیرا. ئەمانه‌ زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌بوون (نیرون) یش له‌ هه‌موو که‌سیک زۆتر له‌ناو ئەم نه‌ته‌وه‌یییه‌ په‌سته‌دا نوقوم بووبوو.

نه‌ته‌وه‌ په‌رستی، ریتیگی کرده‌وه‌ بۆ رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ریتیگی کرده‌وه‌ بۆ ئەوانه‌ی که‌ پێشه‌یان له‌ هه‌موو پێشه‌یه‌ک نه‌نگتر بوو به‌لای ئەریستۆکراتیه‌کانه‌وه‌ تا بگه‌نه‌ پایه‌ی هه‌ره‌ بلند له‌ناوه‌ند کاربه‌ده‌ست (وزیر)ه‌کانی (هه‌لیوجابالوس) دا: سه‌ماکه‌ریک و گالیسه‌که‌وانیک و سه‌رتاشیکی تیاوو!... زۆریه‌ی شاهه‌نشاهی‌کان به‌وه‌ دلی نه‌ته‌وه‌یان راته‌گرت و ئەیانکردن به‌په‌شتیوانی خۆیان به‌تایبه‌تی له‌کاتی هه‌لبژاردنه‌کاندا که‌ نان و مه‌ی و رۆن و پارهیان ئەبه‌خشیه‌وه‌ به‌سه‌ر ریتیوار و خاوه‌نه‌ره‌کاندا هه‌یج باکی ئەوه‌یان نه‌بوو که‌ ئەو کرده‌وه‌یه‌یان کاریکی خراب له‌ گه‌نجینه‌ی فه‌رمانه‌وایی ئەکات ئەم گه‌نجینه‌یه‌ ئەمه‌نده‌ ئه‌رگی هاته‌ سه‌ر، به‌هۆی ده‌ست بلاوی شاهه‌نشاهی‌کانه‌وه‌، که‌ به‌ره‌ره‌کانی یه‌کتریان ئەکرد له‌ زۆرکردنی مانگانه‌ی سه‌ریازه‌کاندا، هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ پاره‌ زۆریو گوزه‌رانی به‌نده‌کان تا ئەهات باشتری لی ئەهات و پێشتر ئەکه‌وت چونکه‌ نه‌مانی خاک داگیرکردن و تالان کردن، په‌کی دیل هه‌ینانیان خه‌ستبوو!...

نه‌ته‌وه‌ په‌رستی یاسای ئەریستۆکراتی پاوه‌ دوو ئەنا

جا هه‌ر له‌ وکاته‌دا که‌ گوزه‌رانی چینه‌ هه‌ره‌ نزمه‌کان له‌ پێشکه‌وتن داوو، چینه‌ بالاکان، تا ئەهات، ناز و جیاز و سایه‌ و پایه‌یان له‌ ده‌ست ئەچوو... ته‌نانه‌ت (نیرون) ده‌ستی کرد به‌ته‌فروتووناکردنی گه‌لیک خه‌زانانی ئەریستۆکراتی.

(کراکلا) گه‌لیکی له‌و چینه‌ بالایه‌ به‌کوشتندا چه‌که‌کانی ده‌ستی کۆری ریش سپییان ده‌رکیشا ئەم کۆزه‌ خانه‌دانه‌، نه‌ژاده‌، وای لی هاتبوو نه‌ هه‌یتی ماوو نه‌ ده‌سه‌لات. هه‌مووده‌م ئەندامه‌کانی به‌ر تازاردان و ریسواکردن ئەکه‌وتن هه‌رچی ئەوکه‌سانه‌یش بوو که‌

توانیبویان خوځان پپاریزن و جیگای خوځان له دست نهدن، نهو باجه تایبه تیپانهی خرابووه سهر سامانه کانیان، تا نه هات له دهسه لاتی کم نه کردنه و سامانه کانیسی بهر یاد نه کردن کاتی که فرمانداری شاهه نشاه (کونستانین) یش هاته پیتشه وه کوری ریش سپیان (سینات) نه مهنده کز کرابوو، وهک کوره ناساییه کانی شاره وانیبان لی هاتیوو... تنانته شاهه نشاهه کان خویشیان له ناو نه م گپژاوه دا بی وهی دهرنه چوون، که هیچ شتیک نه بوو تیا کم نه کات. نهوانه له سه رده می رابردودا له سه رهک هوزه کان، یاخود له دهوله مهنده کانی چینی ناوه راست هه ل نه بپژیران یاخود له پیوانی له شکر و جهنگه کان به لام له سالانی دوابی شاهه نشاهیه که دا، زوریان له بوره پیوان هه ل نه بپژیران، (مه کسیمینوس) و (گالریوس) ههردووکیان کوره شوان بوون شاهه نشاه (بهرتیناکس) یش له وه پیتش به ندهیه کی نازاد کرابوو!... هه رچی (فیلیپ) بوو کوری یه کیک بوو له سه ر کرده ی ری گره کان له مانه هه مووی خراپتر نه وه بوو که له سه رده مهنده کانی دوابیدا شاهه نشاهه کان له رومییه راسته قینه کان نه بوون. زوری وایان تیا بوو که له خاکه کانی تره وه هه ل بپژیرابوون، یان له شوتانی تره وه رهویان کردبوو بۆ خاکی روما.

له سه رده می (کلودیوس) دا، ریگا به وه یش درا که نه ندامه کانی کوری ریش سپیان، هه ندیکیان له بیگانه ناو ره کان هه ل بپژیرین یه کیک له وانه (سه تیموس) ی نه فه ربکایی بوو. دوانیش له وانه (هادریان) و (مارکس) ی نیسپانیایی بوون یه کیک تریش له وانه (فیلیپ) بوو که به نه زاد عه ره ب بوو (کراکلا) یش، دانیشتوانی روما و دانیشتوانی خاکه کانی شاهه نشاهیه که ی تیکه ل به یه کتر کرد وشه ی (رمانی) دانیشتوانی هه موو خاکه کانی شاهه نشاهیه که ی نه گرتنه وه... تنانته (روما) خویشی، وهک پایته ختیک نه مایه وه، نهو بایه خه ی جارانی پی نه نه درا... هه ندیک له شاهه نشاهه کان ویرایان به جیتی بهیلتن و شارانی تر بکه ن به پایته خت!...

گه وره بوونی ده زگای فرمانده وایی

سه رگه ردانی شاهه نشاهیه که له وه دا بوو که دامابوو له سه ر نه وه ی له سه ر یه ک پروات به ریوه، که هه رده مه له سه ر شیوه و رهنگیک فرمانداری نه کری!... تنانته یاسای فرماندارییه که له سه ر نه وه دا مابوو که له باوکه وه مینیتنه وه بۆ کور نه وه سه رده مه، باری گوزه رانی خاکه که وایوو، گه لیک جاری وایوو نه دا، پاشاگه ردانی بوو، هیچ که سیتیکی دهسه لاتار له نارادا نه بوو، فرمانده واییه که بیات به ریوه!...

گه لیک جاری وایش رووی نه دا، که له و ماوه یه دا دهسه لاته کان دابه ش نه کران له ناوه ند چوار پینج شاهه نشاه ی خاوه ن به ره ره کانی و ناوک له گه ل یه کدا!... تنیا بابه تیک که نه گورپایه له سه رده مانه دا نه وه بووه که (بیرزکراتی) هه ر له نارادا بووه...

شاهه نشاهه کان نه هاتن و لانه چوون، به لام فرمانده ره کانی ده زگای فرمانده وایی هه ر له جیتی خویندا نه مانه وه!... تایبه تی له بهر نه وه ی که پرژه تایبه تیبه کان ساکاربوون، پییان نه نه کرا پاره ی نه وه موو نه رکه گرانا نه پر بکه نه وه له بهر نه وه تا نه هات باجه کان زورتریان لی نه هات، تا گه یشتنه نه ندازه یه کی وه ها که ئیتر له وه دا نه مان هه ر له و کاته دا که پرژه تایبه تیبه کان له مردابوون، فرمانده ری فرمانده وایی تنیا ریگایه ک بۆ مابوو وه بۆ فرمان کردن و گوزه ران له بهر نه وه ده زگای فرمانده وایی به جوریک وای و گه وره بوو بوو که هیچ به بیردا نه نه هات فرمانده وایی باجی دانه نا و هه رکه سیکیش نه و باجانه ی نه دایه سامانی تالان نه کرا له بهر نه وه زوری پی نه چوو فرمانده وایی بوو به خاوه نی کومه له زه ویی و ساختمانیکی یه جگار گه وره و فراوان!... جا له پاش کردنی کانگاکان و پیشه سازی رستن و چین به هی فرمانده وایی، فرمانده واییه که خوی زورتر بوو به ده زگایه کی بازرگانی و پیشه سازی، نهک ده زگایه کی فرمانداری!...

به م رهنگه هه موو هه به کان به م نه نجامه یان گه یاند: سامان زور بوو و نرخ ی پاره یش شکا... هیچ شتیکیش له روودانی کاره ساتی خراپ خراپی که م نه نه کرده وه، نه وه نه بی که روما، گه نجینه و ده رامه ته کانی خاکه کانی ژیر دهستی خوی خستبووه ده ست خو به وه کانگاکانی زبوی نیسپانیا و مزی به ریتانیا و زیری خاکی سگالی به کار نه هینا، نه وه نه ده هه بوو ته رازووی بازرگانی روما ته و او لاسه نگ بووبوو نه و لاسه نگییه یشی هه ر له بهر وه دابوو، مه ترسییه کی گه وره یشی لی نه کرا. بۆ روما زور خراپ بوو هه ر خو رشتیک پیویست بوایه بۆ نیشته جی کانی له ده ره وه نه هینران هه موو که ره سه ته خاوه کانیش هه ر له ده ره وه نه هینران کاروانه کانی عه ره به کان نه م خو رشت و که ره ستانه یان بۆ نه گواسته نه وه روما به هوی عه ره به کانه وه بابه تی گه وه ره کاری و ناو ریشم و بونی خو ش و که لوپه له نایاب و ناوازه کانی ناسیا و پرژه لاتی دووری کیش نه کرد.

نه وه نه ده هه بوو ژبانی خو ش گوزه رانی و ده ست بلاوی و به زموره زم، کاریکی وای کرد، هه موو ده رامه تیکی له ناو برد.

هه ره ها رومییشی خسته ده ست تهنگی و هه ژاری و کزبوونه وه...

وانهیهک بۆ جیهان له یاسادا!

میژووی پۆما، هەر له دامه‌زراندنی فه‌رمانه‌وه‌ای پۆماوه تا پوو‌خانی شاهه‌نشاهییه‌که‌ی هه‌زار سالیکی پێ چوو به‌لام ماوه‌ی گه‌وره‌یه‌که‌ی، له‌م هه‌زار ساڵه‌ گه‌لیک که‌متر بوو ماوه‌ی ده‌سه‌لانی خوینده‌واریشی هه‌یشتا که‌متر بوو خوینده‌واریی لاتینی، زوو ده‌ستی پێ کرد به‌لام زووبیش له‌ ناوچوو!... خه‌وشی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی پۆما نه‌وه‌بوو، که‌ خوری دابوو وه‌رگرتنی زانست و هونه‌ر و وێژه‌ له‌ گریکه‌کان...

ئه‌و هه‌ر لیبی وه‌ر ئه‌گرتن هه‌یچی خۆی نه‌ئه‌خسته‌ سه‌ر، هه‌یچی دانه‌ئه‌هه‌نا، هه‌یچی دروست نه‌ئه‌کرد!... له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا له‌ لی وه‌رگرتن و فیه‌ر بووندا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو!...

له‌ راستیدا که‌له‌پووری پۆما، که‌ لیبی به‌جێ ما زۆتر بابه‌تی که‌ره‌سته‌یی بوون، نه‌ک وێژه‌یی... ئه‌وانه‌ی که‌له‌پووری هونه‌رمه‌ندانه‌بوون وه‌ک په‌یکه‌ره‌کان و که‌له‌په‌له‌ ناوازه‌کان و وینه‌کان زۆتر زیندوو مانه‌وه‌ له‌ که‌له‌پووره‌کانی هۆنراوه‌ و راستی په‌رسته‌یه‌کانیان نیشانه‌ی هه‌ره‌ ده‌رکه‌وتووی پۆما: یاسا په‌رستی و، له‌ یه‌ک چوون و له‌گه‌ڵ یه‌کترا دایک که‌وتن بوو له‌ چاوه‌ ئه‌ندازدا ئه‌مه‌بیش ته‌نیا وانا (درس) یه‌ک بوو که‌ پۆما فیه‌ری به‌ره‌ی مرۆفانه‌ی کرد که‌ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ وه‌ هاتوون ئه‌م شیه‌وه‌یه‌بیش له‌ رێک خسته‌نی یاساکان و جووری فه‌رمانکردنی فه‌رمانه‌وه‌ایانه‌داده‌ر ئه‌که‌وئ، هه‌روه‌ها له‌ بازرگانی و پا‌ره‌ و باج داناندا. له‌ ئه‌نداز یاریی خانوو دروست کردنیشدا پۆما یه‌جگار پێشکه‌وت شیه‌وه‌کانی رێگا‌کردنه‌وه‌ و، به‌رد رێژکردن و جوگا هه‌لکه‌ندنه‌ی پۆما بوونه‌ چهند وانه‌یه‌ک و چهند سه‌رچاوه‌یه‌کی که‌لک و فه‌ر بۆ ئه‌وروپا‌یه‌کان:

هه‌رچه‌نده‌ شاهه‌نشاهی پۆما، له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دوا‌ییدا تووشی گه‌لیک ده‌رد و نه‌خۆشی هات به‌لام پۆما له‌ بابه‌ت یاسای فه‌رمانه‌وه‌ای و یاسای شاهه‌نشاهییه‌وه‌ وانا‌ی به‌هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژێر ده‌ستی خۆی و هه‌موو فه‌رمانه‌وه‌اییه‌کی په‌لامار دراوی ده‌ستی خۆیدا هه‌روه‌ها له‌ ئاوه‌دانی رێکوپێک و ورد و ناوازه‌دا وینه‌یه‌کی ته‌واوی پێشکه‌شی جیهان کرد.

ناشتی یه‌ک که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی هه‌نگ دامه‌زرانی!

ناشتی یه‌که‌ی پۆما، پوو‌اله‌تی بوو... ئه‌و وه‌ نه‌بێ هه‌ر ناشتیه‌یه‌کی چه‌کدار بووبێ، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر بنچینه‌ی کۆمه‌له‌ جه‌نگیکیش دامه‌زرابوو که‌ له‌ ژماره‌ نه‌ئه‌هاتن... ئه‌م جه‌نگانه‌ دوژمنانه‌بوون مه‌به‌سیان خاک پێکه‌وه‌ نان و داگیرکه‌ری بوو...

هه‌روه‌ها ئه‌و جه‌نگانه‌یش بوون که‌ مه‌به‌سیان به‌رگریی دوژمن و پارێزگاریی ئه‌و خاکانه‌بوو که‌ به‌جه‌نگ ده‌ست که‌وتبوون جه‌نگه‌کانی ده‌روه‌ بۆ تالان کردن و دیبل هه‌یان بوون.

جه‌نگه‌کانی ناوه‌وه‌یش بۆ کۆژاندنه‌وه‌ی ئه‌و شو‌رش و ئاژاوانه‌ بوون که‌ له‌ خاکه‌ داگیرکراوه‌کاندا پوو‌یان ئه‌دا (پۆما) زالی بوو به‌سه‌ر: به‌ریتانیا و، سکۆتلانده‌ و مۆریتانیا و، تراشیا و، داشیا و خاکی عه‌ره‌بدا. سنووری شاهه‌نشاهییه‌که‌بیشی گه‌یانه‌ پشت پوو‌پاره‌کانی (دانوب) و (فورات)ه‌وه‌.

(نیرشا)ی شاهه‌نشاه، پاسپه‌رراویکی له‌ (چین)ه‌وه‌ بۆنیه‌را و چاوی پێکه‌وت (تراژان)یش پاسپه‌رراویکی خۆی نارد بۆ هه‌یندستان (میسر)یش سته‌یه‌کی پێوستی (پۆما)ی له‌دانه‌وی‌له‌ ئه‌نارد، بۆ خواردنی پۆماییه‌کان (یۆنان)یش بوو به‌جیتی گه‌شتوگوزاری پۆماییه‌کان (سوریا)یش هه‌ر خه‌ریکی دروست کردنی سپالی ئاوریشم بوو، تا بیه‌نیه‌ی بۆ بازا‌ره‌کانی پۆماییه‌کان... خاکه‌کان رهنگی (لاتین)ی یان لی‌ درا، له‌ رووی زمانه‌وه‌ هه‌موویان بو‌یژان و وێژه‌وانیان به‌رهم هه‌ینا، که‌ هاوبه‌ش بوون له‌ پێک هه‌ینانی سامانی وێژه‌یی پۆماییدا... هه‌روه‌ک (چین) دلتیا‌بوو له‌ بێ وه‌یی، له‌ پشت دیواره‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیه‌وه‌، شاهه‌نشاهی پۆمایش په‌رژینه‌ی قایم کراوی له‌ چاله‌کان، به‌هه‌ر چوارلای خۆیدا، دروست کرد، که‌ پهبوون له‌ دژ (قه‌لا)ی گه‌وره‌ گه‌وره‌.

به‌م رهنگه‌ (پۆما)یش، له‌کاتی ناشتی دا، دلتیا‌بوو له‌ قایم‌کارییه‌کانی خۆی!... به‌لام له‌ناو جه‌رگی شاهه‌نشاهییه‌که‌، خۆیدا ناشتی له‌ ئارا‌دا نه‌بوو... جا به‌جاریک جه‌نگی ناو‌چینه‌کان پوو‌یان ئه‌دا... هه‌ژاره‌کان وازیان له‌ بۆله‌بو‌لی خۆیان نه‌هه‌ینا.

مان گرتنیکی زۆریش له‌ تاسیادا پوو‌یدا ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو هه‌موو جووله‌یه‌کی سه‌رکیشی پوو‌یه‌کی زرنگ‌کارانه‌ی خۆی هه‌بوو.

چاوه‌ دوویی و چاوه‌ چلیسی به‌سه‌ر هه‌موو سنووره‌کاندا بلا‌بوو‌بووه‌وه‌ چونکه‌

خۆشگوزهرانى ناو فهريمانره واييه كه هۆزه درنده كانى هان ئەدا بۆ هيرش هينان و پهلاماردان ههروهها كزيوونى پەيتا پەيتا فهريمانره واييه كهيش زۆرتر تيرى ئەكردنه سەر هوروزم بردن (رۆما) يش له توانای دانهبوو كه هه موو هيرشيشكى ئەو هۆزانه بهر بهست بكات زۆرى پى نه چوو (قوت) هكان^(۱)، له سالى (۱۷۲) ى پ.ز.دا هه لمة تيان برده سەر خاكى (يونان) دواى ئەو ئاسياى بچوو كيشيان داگير كرد فارسه كان له پيش ئەواندا (ئەنتاكيه) يان له سالى (۲۴۸) ى پ.ز.دا داگير كردبوو هيوايان وابوو كه شاهه نشاهيهيه كهى خۆيان سه رله نوێ دابه زرينه وه ههروهها سالى هه زاره مى ته مه نى (رۆما)، كشانى ئەلمانە كانيشى دى به سەر (تراشيا) دا، له گەل داگير كردنى باكورى ئيتاليادا.

ئەودەمه سالى (۲۶۱) ى پ.ز.بوو. ته نانه ت جارى ويش هه بوو (رۆما) ناچار ئەبوو خۆى له گەل هۆزه درنده كاندا رېتك بخات و، ببيتە سویند خواريان، ههروهها سه رانه يشيان بداتى ئەمه يش دهرمانىك بوو كه له دهرده كه، خۆى، تال تر و خراپتر بوو!...

رۆوخانى خانووه كانى شاهه نشاهى

بەم رەنگه خانه گای شاهه نشاهيهيه كه درزى دا و دەستى كرد به رۆوخان. دابهش بوونى شاهه نشاهيهيه كهيش به دوو دهسته وه ئەم رۆوخاندنهى پتر لى كرد. دهسته يه كيان زمانى لاتىنى كرد به زمانى خۆى له مه وه دوو شاهه نشاهى هاتنه ناوه و: (شاهه نشاهيهيه رۆمى رۆژهه لات) و (شاهه نشاهى رۆمى رۆژئاوا).

شاهه نشاهيهيه كهى رۆژئاوايان، كه وته بهر چنگى هۆزه درنده كان و پارچه پارچه بوو شاهه نشاهيهيه كهى رۆژهه لاتيشيان چەند سەد سالىكى ترمايه وه، سه رنه نگرى بوونى شاهه نشاهيهيه كهى رۆژئاوا به ناسۆر بوو، له لايه كه وه دهردى تيا بلاو بوو بووه وه له لايه كى

(۱) قوت يان (گوت): نه ته وه يه كى ئەلمانى كۆن له ئەسەلدا له سكدنا وياوه دابه زيون، له سه دهى سيهه مى پ.ز له باكورى دهرى ريشدا جيگير بوون، له مملاتىيه كى به رده و امدا بوون له گەل ئيمپراتۆريه تى رۆمانيدا، له سه دهى چواردا له ده قهرى حەوزى دانوبدا نيشته جى بوون و چوونه سەر تايبنى (نەربوسى)، له ۳۷۵زدا له بىر ده هيرشى (هون) هكاندا كشانه وه دواوه: بوونه دوو به شى سه ركهى: ئوستر و گوت: قوته رۆژهه لاتيهيه كان، به شى كى به لكانيان داگير كرد و له گەل رۆمادا بوونه هاوپه يمان و ئيتاليايان گرت، به لام دوايى (بليزير) ى سه ر له شكر شكاندنى و له ۵۵۵ز ده و له ته كه يان نه ما. قيزى گوت: قوته رۆژئاوايهيه كان. له ۴۱۰ز رۆمىيان گرت له ۴۱۸ز ئيسپانيان گرت و ده و له تى كيان تيا دامه زاندا كه تا هاتنى ئيسلامه تى به رده و امبوو، ۷۱۱ز، ليره چوونه سەر تايبنى مه سيحى كاتۆلىكى.

تريشه وه پاره كهى زۆر بوو بوو سه ير ئەوه يه دوا شاهه نشايان ناوى (رۆمۆلوس)^(۱) بوو... ناوه كهى ئەميش ههروهك ناوى يه كه م شاهه نشايان وابوو!...

سه رنه نگرى بوونى (رۆما) يش هه ر له بهر ئەوه بوو كه ئەم نه ته وه جهنگا وه ره ده ستى دايه خۆش رابواردن و به زمورپه زم ئەم ژيانه نه رمه واى لى كرد، كه س نه ما له ناويا، كه ببيتە سه رياز ته نانه ت (تراژان) له سه رده مى خۆيدا ناچار بوو، سزاي گه و ره ي دانا بۆ ئەوانه ي كه به خۆيان بلين (نه شته ركار)، كه هه ر بۆ ئەوه وايان ئەگوت كه نه كرين به سه رياز و نه يش چنه جهنگه وه!...

ئيتير (رۆما) ناچار بوو سه ريازى موچه خۆر له رۆله كانى هۆزه كان دامه زرينى ته نانه ت له شكره كانى وايان لى هات، له وان نه يى له كه سانى تر پيتك ئەهاتن خۆش رابواردن و به زمورپه زم كارپكى كرد، ئەندازه ي ژماره ي سه رى له داىك بووانى كه م كرده وه ئەمه يش بوو به هۆى ئەوه ي كه ئەوانه ي به كارى جهنگ ئەهاتن، له رۆمىيه كان، ژماره يان كه م بووه وه شاهه نشاهيهيه كه، له ژماره ي دانيشتواندا دايه كه موكوورى ئەمه يش زيانى كى گه و ره ي پى گه ياند بيتجگه له وه لادى ييه كان گونده كانى خۆيان به جى هيشت بارستايى ره وشت و خووى چاك نزم بووه وه به دخووبى بلاو بووه وه.

ته نانه ت له هه موو شاهه نشاهه كان تى گه يشتووتر و بلندتر كه (تراژان)^(۲) و (هادريان)^(۳) بوون گه لى ك جۆره كرده وه نا په سه ندى رگه ز بازيان ئەواندا كه هه ر ناگيررينه وه!...

خوانه ناسين و به دنائىنى هه موو لايه كى فهريمانره واييه كهى گرته وه بيتجگه له وه (رۆما)

(۱) (رۆمۆلوس) ئۆگوستۆلوس: دوا ده سه لاتدارى رۆمى رۆژئاوا بووه (۴۷۵ - ۴۷۶)، (ئۆدواكر) له كورسى فهريمانره وايى هينايه خواره وه.

(۲) تراژان يان ترايانوس: (۵۳ - ۱۱۷ بووه ئيمپراتۆرى رۆمانى، (نرقا) كه هه لى گرتبووه و گه و ره ي كرده بوو خسته يه جى خۆى، له ده قهرى رايىن و دانوبه وه ئيمپراتۆره كهى فره وان كرد، چوه ناو ئەرمينيا و نيوه دورگه ي عه ره بيشه وه، ولات له سه رده مه كه يدا گه يشته ئەوه پرى فره وانى، به ئاوه دانى و كارزانى به ناوبانگ بووه.

(۳) هادريانوس: ۱۱۷: ۱۳۸ ئيمپراتۆرىكى رۆمانى بووه، ترايانس هه لگيرتبووه و گه و ره ي كرده بوون، كرده ي، جى نشىنى خۆى، هانى پيشه سازى و ئەدهب و هونه رى ددها، ولاتنه كهى قايم كرد به روى به ريه ر و ژهرمانى و ئينگلته ردها، ئەوه ش به بنى اتنانى (دويارى هادريانوس) كه شوربه يه كيبى بۆ پاراستنى حوكمه كهى، گه لى پاشماوه ي دى رىنى رۆمانى له رۆژهه لاتدا به ناوى ئەوه وه ن.

همو سامانه که ی خوی بهخت کرد که و ته گیتراوی هه ژارییه وه پیشه واکانی خوی و چینی ناوه پراستیسی له ناو برد، که نه وان سه رچاوه ی دهوله مه ندییه که ی بوون گیانی بازرگانی کوشت. له کاری سهختیش رقی هه له تهستا هه رچه نده خوی بو نه گهیرا بهخت نه کات، بهلام به رهه می نه هه تینایه ناو، جا به هوی نه م رووخان و سه ر نه نگری بوونه یه وه، نیرکی تابووری نه وروپا، له ناوچه ی زرتی سپیی ناوه پراسته وه گواسته یه وه بو ناوچه ی رووباره کانی (راین) و (دانوب)... نیتر له وساکه وه (رؤما) که دلای جیهان بوو، له لیدان کهوت!...

هاوبهشیی فه رمانه وایی له چیندا... له دوو هه زار سال له مه و پیشه وه

هه ره له وده مه دا که ناشتی له رؤمادا هه بوو، ناشتی له چینیشدا هه بوو... هه رچی چین بوو هه زه کان و ده سه لاته کانی خوی له سه ر بنچینه ی راست کردنه وه ی کاروباری گشتی دامه زرانده بوو.

هه روه ها له سه ر بنچینه ی داموده زگایه کی زرنگکاری فه رمانه وایی و کاروبار هه له سوورینه ری به هه ز دامه زرانده بوو رؤما له مه یشدا وه ک نه وه بوو کو ره جووتیاریکی نه ناسراو که له هونه ره کانی جهنگدا شاره زابوو، راست بوه وه و فه رمانداری خسته ژیر چنگی خوی وه له سالی (۲۰۲) ی پ. ز. دا خه زانی (هان) ی دامه زرانده، که تانزیکه ی چوار سه د سال فه رمانداری کرد به سه ر (چین) دا.

شاهه نشاهی هه ره گه وره یان (وو- تی) بوو، که له سالی (۱۴۰) ی پ. ز. دا ده سه لاتی شاهه نشاهی به هه ز کرد جله وی سه رداره زه مینداره کانیشی کیشایه وه.

سنووری فه رمانه واییه که یشی کشانده (کۆریا) له باکوردا، و (تونکین) له باشووردا، کشانده تورکستانی روسی له رۆژئاوا، نه مه یش له سالی (۸۷) ی پ. ز. دا روویدا به لام جهنگه کان بوونه هوی ده ست تهنگی له بهر نه وه دهستی کرد به پاره کردن له مز و له زیو نرخه کانیان (۳۰۰) ی و (۵۰۰) ی و (۳۰۰) ی بوو له پوله زه رده کان جو ره پوولیکی چوارگۆشه یی دا هه تینا که له پیست دروست نه کران، نرخه که ی (۴۰,۰۰۰) پوولی زه رد بوو نه مه یان بووه بنچینه ی نه و بانکه نۆتانه ی نیمرۆ نه یانینین هه روه ها باجیکیشی له سه ر سه رمایه دانا که بریتی بوو له ۵٪.

بهلام که زانی پاره ده رباز نه کری بو ده ره وه، وازی له م باجه هه تینا یاسای دانا که خوی و ئاسن و مه ی، ته نیا له ژیر دهستی فه رمانه واییدا به ره م به تیرین و بفرۆشرین، ده زگایه کی

بنکه ییشی دامه زرانده، هه رچی بابه تی هاتوچۆ بوو خسته ی ژیر دهسته یه وه.

هه روه ها تی کۆشا که چنگ به سه ر نرخه ی که لوپه ل و بابه تانی تر دا بگری و نه و نرخانه ییش دیاردیی بکات.

فه رمانه وایی خه زانی (هان) بریتی بوو له ریزه خه باتیک به رامبه ر نه وانیه نه ته وه یان نه روتانده وه و نه چه وسانده وه هه روه ها دژی چینی خوینده واریش وه ستابوون، که زۆریان یی نه چوو سه رکه وتن و (وانگ مانگ) یان به زۆر کرد به شاهه نشاه، له سالی (۹) ی پاش زاینیدا، بو نه مه ی بیروبا وه ره کانی نه وچینه بخاته کار نه مه یش (هاوبهشی فه رمانه وایی) ی دامه زرانده فه رمانه وایی کرد به خاوه نی تاک و ته نیای زه وییه کان و به نده کان دووباره زه وییه کانی له جووتیاره کان به ش کرده وه به م رهنگه زه مینداری گه ره ی له ناو دا نه هه یشت نرخه ی هه موو که لوپه لیکه دیاردیی نه کرد، له هه موو که شیکه سالی دا بانکه کانیشی ناچار کرد که نه و سووده ی له پاره ی ده ستیا وه کان وه ری نه گرن له ۳٪، له مانگیکا، پتر نه بی یاسایه کیشی دانا که هه رکه سه خاوه ن مانگانه ی دامه زراوی، له نامه یه کدا یی له ده ستکه وته کانی خوی بنی نه ویش بو نه مه ی باجی ده سه که وتی له بسیتنی.

نه و بابه تانه ییش که خرابوونه ژیر چنگی فه رمانه وایییه وه بو کرین و فرۆتن، لییان زۆرکرا به لام ده ست به سه ر اگراتنی فه رمانه وایی، به سه ر تابووری نه ته وه ییدا بوو به هوی که له سالی (۲۲) ی پاش زاینیدا هه موو جووتیار و خاوه ن کاره کان نابوت بن.

له وه وه برسیتی داکه وت برسیتی یه که ییش تا نه هات تینی نه سه ند له سالی (۲۷) ی پا. ز. دا شوژشیک به ریا بوو خه زانی (هان) ی هه تینایه وه سه ر ته ختی فه رمانداری!...

له ۱۸۰۰ سال له مه و پیشه وه چین قاته ز و باروتی دا هه تینا وه

شاهه نشاهی نوێ (کوانگ وو)، هه رچی شاهه که ی پیش خوی تیکی دابوو، چاکی کرده وه دوی نه وه سنووری چینی گه یانده ده شته کانی (تاریم) که له وپه ری بیابانی (گدبی) دایه، به هوی نه وه ره پگیه کی وشکانی کرده وه بو بازرگانی ئاوریشم له گه له نه وروپادا، به ناو نه و ده شتانه دا تی نه په ری هه روه ها ره پگیه کی ناو ده ربایشی کرده وه له (تونکین) وه بو زرتی سوور جا له ره پگا وشکانییه که وه بوو که ئایینی (بودا)، له سالی (۶۰) ی پا. ز. دا له هیندستانه وه گه یشته چین.

شاهه نشاه به ره نگاری ئایینه که ی نه کرد به لام په په وانی (کونفۆچیۆس) چاویان به رای ی نه نه دا ببین نه و ئایینه بلاو نه بیته وه به پشم و قینه وه سه ریا ن نه کرد!...

چین تا ئەهات پایەیی گەورەیی بڵند ئەبوو و هەر هەروەها سامان و هونەرەکانیشی رۆژ بەرۆژ لە زۆر بوون و گەشەکردنابوون چین لە سالی (۱۸۰) ی پا.ز.دا گەیشته ئەو هی قاقەز دروست بکات که ئەوروپا لە پاش ئەودەمە بە (۱۲۰۰) سال، لە جەنگەکانیا بەکاری هینا!...

هەر هەر هەر چینیەکان زینیان داھینا بۆ بەرسنگی ئەسپ.

و نەبێ (هیندۆک) هەکانیش لەو سەردەمەدا، لە چینیەکان، چست و چالاک و بەرھەمیان کە مەتر بوو بێ ئەوان بوون ئەو نیشانە یەیان دۆزیووە کە بۆ بەلگە ی پوچ (صفر) کە بوو هۆی ئەو ی لە جیھانی ژمیرکاریدا پێشکەوتنیکی گەورە پەیدا بێ دوا ئەو دیش ژمارەیان داھینا کە رۆژئاواییەکان لەوانەو فەریان بوون هەر هەر هەر دەر وازەیان بۆ هەموو جۆرە زانستیک کردووە هیندستان لە گەل ئێراندا شاھەنشاهیەکی گەورە بەھیزی دامەزاند بەلام فارسەکان لە پاش ماوەیەکی کەم لێیان جیا بوونەو ئیتر لەو ساکەو ئەو خیزانە ئارییە کە فەرمانداریی خاکی هیندی ئەکرد کەوتنە کزی... هۆی ئەمەیش ئەو دیە کە خیزانەکانیش وەک شاھەنشاهیەکان وان، تا سەر نامیننەو!...

جا هەر وەک لە رۆما و هیندستاندا روویدا، لە خاکی (چین) یشدا خیزانی (هان)، لە سالی (۲۲۳) ی پا.ز.دا سەرئەنگرێ بوو سێ کەسی بەش خواز خاکی چین یان لەناو خۆیاندا دا بەش کرد... لەمەو سێ فەرمانرەوایی پێک هات هەرسێکیان دەستیان دا بە ناشتی و کزکردنی لەشکرەکان تا دوا یی وای لێ هات، هۆزە درندەکان چاویان بریە خاکی چین... ئێرەیش، بەتەواوەتی، وەک رۆمای لێهات.

تیبینی:

مامۆستا دوا ی ئەم بەشە لە دەسنووسە کەدا ئەم سەرنجە ی داناو:

(ئەبێ لەمە بەدواو وە ترجمە ی ژمارە (بۆلیۆ ۱۹۵۶) ی مجلە ی کتابی بکری کە هیشتا دەستم نەکەوتوو.

لەبەر ئەو (۱۰) لاپەرەم بۆ بەجێ هیشتا تا ئەو ژمارە یەم دەست ئەکەوێ موضوعە کە (ظھور الدین المسیحیە).

جا بەپێی ئەم سەرنجە ی وەرگێر، ئەم باسە ی ناوی بردوو لە کتیبە کەدا نییە و هەر وای بەتەواو نەکراوی دەمێنێتەو و دیبینە سەر بەشی دوا ی ئەو کە (کاتۆلیکا بەتیبی فەرمانرەوایی رۆمای رۆژەلات).

کاتۆلیکا بەتیبی فەرمانرەوایی رۆمای رۆژەلات

ئەو هەر ژارییە کە پێغەمبەرەکانی ئایینی تازە تیایا ئەژبان، ئەو خۆ بەکوشت دانە ی کە پەیرەو هەکانی ئەم ئایینە ئەیان کرد^(۱)، بوو بوون بە کەرەستە ی چیرۆکی نایاب و ناوازە، کە بوون بە هۆی گەشەکردنی (ئایینی مەسیحی) ئایینە کە لە شیبو یەکی هونەر مەندانە دا دەستی کرد بە هەلکێشانی ددانەکانی بت پەرستی (چەلیپا) یشی ئەخستە سەر شوپنە ناسراو هەکانی بت پەرستی کۆن بۆ وینە: (جەژنی رۆژ) کە جەژنیکی کۆنی بت پەرستەکان بوو، گۆری و (جەژنی پیر یوحەننا) ی لە جێ دانا هەر وەها (پانیشتون) یش کە پەرستگایێک بوو، بۆ هەموو خاکیانی بت پەرستەکان تەرخان کرابوو، گۆری و کردی بە کلتیسا یەک بۆ ئەوانە ی کە لە پینا و ئایینی مەسیحیدا خۆیان دا بوو بە کوشت زۆریشی پێ نەچوو، کە وینەو پەیکەر و کاروبارەکانی ئایینە تازە کە، دلی ئەو بت پەرستانە ی کیش کرد کە لە ئەلمانیاو ئەهاتنە ئەو ی بەم رەنگە تا ئەهات ئایینی مەسیحی جیگای خۆی گەر مەر ئەکرد پیتی باشتر داتەمەزاند... کلتیسا لە هەموو شوپنی کدا کرایەو... هەموویان گەورە و شوخ و شەنگ بوون، بۆ ئایینە کە بوو بوونە زمانیکی هانەدەر کە بت پەرستەکان بەپیننە سەر بیروباوەری مەسیحی...

هەرچەندە شاھەنشاهی رۆمای رۆژئاوا مردبوو، بەلام شاھەنشایی رۆمای رۆژەلات هیشتا مابوو وە شاری (کونستانتین) بانگی ئەو ی ئەدا کە مافی هە یە ببیتە پایتەختی شاھەنشاهی رۆما کەچی لە گەل ئەو دیشدا زمانی لاتینی لەناو دا نەما و زمانی یونانی هاتە جیگای هەلسان و دانیشتی ناو کۆشکی شاھانەیش چوو و سەر شیو ی رۆژەلاتی. شاھەنشاهییش وەک شاھەکانی فارسی لێهات.

(کونستانتین) جاریدا کە (بیزانتە) کاتۆلیکیە بەلام لە راستیدا رێبازە ئایینیە کە ی ئەملاو ئەولای ئەکرد!...

بیزانتە... دوابنکە ی بازرگانی بوو

ئەو نەندە هەبوو شاھەنشاهی رۆژەلات، لە سالی (۵۴۸) ی ز.دا بە پەناگای ئاوەدانی و پێشکەوتن داتەنرا. کە ئەو دەمە، هەموو لایەکی تری جیھان لە تاریکی دواکەوتووی و پشیو ی و ئازاوە دا نوقووم بوو و هەندێ جاری وایش هەبوو، ئەگەیشتە ئەو پەری

(۱) خۆ بەکوشتان: لێرەدا (لەخۆ بردن و قوربانیدان) ه، (التضحیات).

گه ورهیی گیانی^(۱). وهک له سه رده می شاهه نشاه (گوستینیان) دا روویدا، که کلیسای (پیری ژن سو فیسا)^(۲) ی دروست کرد، به خوئی و گومه زه کانی و پایه مه رمه ره کانی و دیواره نیگار کراوه رهنگاوره ننگه کانییه وه، ههروه ها جاری و ایش هه بوو، شاهه نشاهی رۆژه لآت نه گه یشته پله یه کی بهرز له گه ورهیی زرننگار بیدا وهک نه وهی که له سه رده می شاهه نشاه (گوستینیان) دا روویدا که هۆزه کانی (قاندال) ی له نه فه رهیکا دهر په راند که (ئوسترو قوت) ی له نیتالیادا شکاند که (فیز بقوت) ی له خاکی نیسپانیا دهر کرد نه مانه یش هه موویان، له سالی (۶۲۷) ی ز. دا روویاندا بهم رهنگه تا ماوه یهک یه کیتی شاهه نشاهییه که ی سه رله نوئی گتیرایه وه... ههروه ها، وهک له سه رده می (هیرکولی) دا روویدا، که فارسه کانی شکاند و تا ناوچه ی روویاری (دهجله) یش راوه دووی نان.

ههروه ها شاهه نشاهی رۆمای رۆژه لآت، تا نه ندازه به کیش گه ورهیی تابووری دهست کهوت چونکه (بیزانته) بوو بووه دوابنکه ی بازرگانی له جیهانیکدا که ماوه یهک بوو بازرگانی له بیر چوو بووه وه...

مه ی و به هارات و لۆکه و کووتالی به ره هم نه هیتا و نه یفرۆشت به دهر وه کپاره کانیسی بایی نه و شتانه ی که وه ریان نه گرت لیتی، هیچیان نه بوو بیده نی، به نده نه بی که زۆربه یان (سلاق) ی یه کان بوون جا له بهر نه وهی (بیزانته)، بازرگانییه که ی خوئی له سه ر بنچینه ی قاریم دامه زانده بوو وهک گومرگ و باج و دهسه لاتی فه رمانه روهایی، شاهه نشاهییه که ی رۆمای رۆژه لآت، تا نه هات خوئش گوزه رانییه که ی پتری لی نه هات توانی زیرتیکی زۆریش کوکیکاته وه، که له خاکی رۆژئاوا دا به زوویی له ناودا نه نه ما.

رپه رینیک که له سه ر رووکه شی دامه زرابوو

نه وه نده هه بوو بریسک و هورپه که ی له راستیییه که ی زۆرتربوو ته نانهت هونه ری خانوو دروست کردنه که یشی که هه ر له شاری (فینیسیا) وه کشابوو تا گه یشتبووه شاری (کیتف)، زۆرتربووه ورهیی و خو نوواندننی تیا دیار بوو، نهک که لک و فه ر و بابه تی رۆشن و دیاردیی کراو، هونه رتیکی نه خش و نیگار و رهنگاوره نگی زۆرتربوو له هونه رتیکی ساختمان دروست کردن ههروه ها هه موو خانوو هه کانی فه رمانه روهایی روو که شیکی گه وره یان زۆرتربووه هه بوو له وهی که بینه جیگایه کی قایم و باش داریژراو له بهر نه وه پتویست بوو (بیزانته)

(۱) گیانی: رۆحی.

(۲) پیرژن سو فیسا: القديسة صوفيا.

هه موو ده م له خه باتدابی و بچی بگژ نه و خراپانه دا که خه ریک بوون له دهر و ناوه وه دا په ره بسپتن و گه شه بکه ن.

هه رچی ناوه وه بوو، چینیکی خواروو له ناو شاره کاندایه پیدا بوو بوو به وه وازی نه نه هیتا که به هه موو سه ره سه تیبیه که وه نان و مه ی و رۆنی به سه ردا دابه ش نه کرا نه چوو ده ستیشی نه کرد به ناژاوه نانه وه، که نه نجامیان به خراپ نه گه یشت. کوشتنی نه وانیش که پیتیان خوئش بوو بینه سه رته ختی شاهه نشاهی، کرابوو به ده ستوور، هه موو ده م رووی نه دا!... مه ترسیی هۆزه درنده کانییش گه یشتبووه دهر وازی (بیزانته)، هه موو ده م له تارادابوو!... هه رچه نده تورکه کان زۆر له وه وه دووربوون که بینه سه رچاوه یه کی مه ترسی بو شاهه نشاهییه که ی رۆمای رۆژه لآت.

به لّام بوو بوونه هۆی ترس و له رز له ئاسیای ناوه راستدا نه و ترسه یش که به ناوه هیتانی نه وان نه هاته ناو دلّه وه تا هیندستان و زرتی (قه زوین) ی نه گرتنه وه گه وره ی تورکه کان ناوی خوئی نابوو: (گه وره ی نه ته وه کان و هه موو جیهان)!... نه و تورکه نه له کاتی په وکردنه کانیاندا مه غۆله کانیان به ره دو کشاند بووه وه و ایشیان لی هاتبوو، تا نه هات ته وژمیان تینی نه سه ند به رامبه ر هۆزه کانی (لۆمبارد)، که له ده شتایییه که ی روویاری (دانوب) دا دانه یشت نه مانه ناچار بوون بگه نه ئیتالیا و له سالی (۵۷۲) ی ز. به دووه تا سه ر له ویدا بچینه وه هه رچی مه غۆله کانییش بوو، بوو بوونه سه رچاوه یه کی ترس و له رز بو (بیزانته) فه رمانداره کانی (بیزانته) چ به پاره بی، یان به سه رانه، چه که کانی نه وانیان بو یارمه تی به کار نه هیتا!...

شیر په نجه له جه رگوه ناوی شاهه نشاهییه که دا په یدابوو بوو!

به لّام (بیزانته) هیتا به ته و او ته ی له دوورخستنه وه ی مه ترسیی مه غۆله کان دلّیا نه بوو بوو، له پر په لامارده رانی تازه ی بو په یدابوو، که به جارئ تۆقاندیان... هه ره سامناکی نه و په لامارده رانه عه ره به کان و بولگاره کان بوون چه ند جاریک روویدا، که نه وه نده ی نه مابوو (بیزانته) بکه ویتته ژیر چنگی نه و په لامارده رانه وه به لّام به زه بری پاره کانی و سه ربازه مووچه خوئره کانی و (گره یۆنانی) یه که ی، خوئی له ده ستیان رزگار کرد... نه م گرّه یۆنانیییه یش بریتی بوو له چه کیتی نه ینی، که به هۆی نه وه که شتییه کانی دوژمنه کانی خوئی نه سووتاند نه مپیش به سایه ی شوینه که ی خوئیه وه پیک نه هات که که وتبووه ناوه ند دهریا و گه رووی شاخی زیرینه وه...

نه خوښيښه کي شيرپه نجه یش په یدابو بوو، جهرگوه ناوی بیزانته ی دانه پزانده به لام له روم او، هیز ی بهرگه گرتنی بوم ما بوو، نه زیکه ی هه زار سالیک خو ی له بهر نه و نه خوښيښه دا راگرت!

به لام... چ فهرانه واییه کی روتواوایی نه بتوانی له و کاتانه دا خو ی دهریخا و بل ی من هه ل نه گرم جیگای روم بگرمه وه!...

شه وه زهنگه که ی درنده یی هیشتا هه رما بوو به چنگ و به زه پروزه ننگ بوو: نو سوراوخانه کانی سووتاند خویندنگا کانی داخست نه ته وه کان زانسته کانی خو یان له بیرووه وه.

ته نانه ت خویندنه وه و نوو سینیښیان له بیرووه وه.

بلا بوو نه وه ی زه پروزه ننگ نوواندن و زورداربیش په کی بازرگانی خست و وای لی کرد که هر نه ژی. شپوه ی شت فروشتنیش وه ک کونی لی هاته وه، بووه وه به بابه ت گورینه وه چونکه یاسا کانی پاره و کاروباری بازرگانی به رهللاکران و خرانه پشت گوی وای لی هات هه موو ناوچه یه کی گوره بوو به یه کی تیښه کی تابووری سهره خو، بوم خو ی، له ناوچه کانی تر جو ی بوو بووه وه، په یوه ندی پتیانه وه نه ما بوو.

خو ی به شی خو ی په یدا نه کرد شاره کان ده ستیان دایه کاوول بوون و پروخان کیلگه کان به رهللابوون و به ره میان تیا نه ما ریگا کانیښ به رهللاکران و پروون له که ندو کوښپ و به ره لست، به کاری رویشتن نه هاتن... به نه مانی باجه ری کو پی که کانیښ، بیرو (فهرانه وایی) وه ک یاسایه ک، له نارادا نه ما!...

فهره نسه له گو یوه هات؟

جا له ناو نه داپزانه گشتیښه دا، هوزه په لامارده ره کان هه ر به وه وازبان نه ته هینا په لاماربدن و بچنه وه لایه کی تر له ناوچه کانی نه وروپا، ده ستیان کرد به مانه وه و جی گهرم کردنی خو یان سهر کرده کانی نه وراو و پروتکه رانه یش، که هاوشانی خو یان کردبوویان به سهر کرده، خو یان کرد به پیښه وای نه ته وه کان، ده ستیان کرد به تی کو شان بوم نه وه ی مافی پیښه وایی دابه زریښ بوم به ره کانی خو یان... جا له ناو نه و هوزه جهرمانیښه دا که خه ری کی داگیر کردنی خاکه کانی شاهه نشاهی روم بوون، هوزیک دهر کهوت، به سهر هه موو هوزه کانی تر دا زال بوو، زوریشی پی نه چوو خو ی کرد به پیښه وایان... نه و هوزه هوزی (فهره ننگ) هکانی (سالی) بوو.

نه مانه له و خاکه شوره کاتانه وه هاتبوون که له ملاو له ولای ناو ریژی رووباری (راین) وه... (کلوفیس^(۱)) ی پیښه وایان به هوی نه وه که هاتبووه سهر ناینی مه سیحی، توانی پیاوه نایینیښه گوره کانی مه سیحی بکات به پشستیان خو ی و، به رامبه ر به دورمه کانی خو ی بوه ستی، که به ره ره کانی یان له گه ل نه کرد.

نه م دورمه نانه ی (کلوفیس) ه، پیاوه نایینیښه کانی مه سیحی یان هه راسان کردبوو، به وه ی که نه یانگوت (مه سیح) کوری (خوا) نیښه... به م رهنکه (فهره ننگ) هکان، به هوی کومه کینی کلیسا وه، توانیان جی سهر وو بوم خو یان بگرن و بینه گوره... رهنکه بوو فهرانه واییه کی نه لمانیایی له ناو خاکی (گال) دا دابه زرایه، نه گهر (کلوفیس) هوزه کانی (نه لمانی) ی له سالی (۴۹۵) ی. ز. دا له (تولبیاک) دا نه شکاندایه... هه روه ها دورنه بوو خاکی (گال) بکه وتایه ژیر ده ستی (بیروگه ندی) یانه ی له سالی (۵۰۷) ی. ز. دا دهر نه کردایه... هه روه ها له وانه بوو خاکی (گال) بیته (کاتالونیا)، نه گهر (کلوفیس) هوزه کانی (فیزیکوت^(۲)) ی نه شکاندایه... واتا خاکی (گال) بو یه کا بوو به (فهره نسه) چونکه (فهره ننگ) هکان به سهر هوزه کانی تر دا سهر که وتن!...

ویژدی لاتینی کهوته گیانه لوه

ناوی (روما) له خاکی فهرانگه کانداناو بانگیکی زوری هه بوو، له ناو هه موو خاکی روتواویشدا هه روه ها بوو... نه م ناوه نیښانه ی یاسا و خوش گوزهرانی و ژیانی به زموره زم بوو، له گه ل گه وره یی و ده وله مه ندییدا هوزه درنده کانیښ ناواتیان بوم نه وانه نه خواست، به هه موو نارواوه و دواکه وتوویښه کی خو یانه وه که تیا نه ژیان... زمانی نه ته وه که یش هه ر له سهرچاوه ی زمانی لاتینیښه وه دهره اتبوو ته نیا نینگیله ته ره نه بی که له ویدا هوزه په لامارده ره کان توانیان له شپوه جهرمانیښه کان زمانیکی گشت لایی بوم قسه کردنی خو یان دابه یتن.

(۱) کلوفیسی یه که م (۴۶۵-۵۱۱) له ۴۸۱ دا بووه یه که م مه لیکی فهرانسا له فهرانگه کان، له نه سلدا

ژهرمانی بوو، سهره تا بته رست بوو دواپی بووه مه سیحی.

(۲) فیزیکوت یان گوته کانی روتواو که له نه وه یه کی ژهرمانی کون بوون و له ولاتی سکاندناوایوه دابه زی بوون، هاتنه باکوری دهریای رهش و دواپی شه ر و پی کادانیکی زور له گه ل نه ته وه کانی به لکان و یوناندا له ۳۷۵ بوونه دووبه شی: گوته کانی روتواو له ولاتی فهرانسه دا جگیربوون و پتیان ده و ترا گوته کانی روتواو و دواپی نیسپانیاشیان گرت و ده وله ته که یان مایه وه تاهاتنی نیسلامه کان.

له ئیتالیایاشدا (ئەستروگوت) هکان خوڤان خەریک کرد بەووه که په یکه‌ریکی وه که شاهه‌نشاهی رۆما بوخوڤان دروست بکه‌ن... ته‌نانه‌ت یاساکانی رۆما به‌ته‌نشت ئەو یاسایانه‌وه مانه‌وه که جهرمانییەکان دایانابوو هۆگری بوو بوون ئەمه به‌م رهنه‌گه‌ بوو، تا کاتیکی وه‌ها هاته‌ پێشه‌وه رهنه‌گه‌کان هه‌موو تیکه‌لی یه‌کتربوون و پتیوستی خۆی نوواند که چهند یاسایه‌کی گشت لایی پیکوپییک به‌یتیرینه‌ گۆره‌وه رهنه‌گه‌کان له‌ناو یه‌کترا توانه‌وه.

زمانه‌کان و ره‌وشت و خووه‌کانیش هه‌روه‌ها له‌ناو یه‌کترا توانه‌وه... ئەوساکه‌ وێژه‌ی لاتینی که‌وتبووه‌ گیانه‌لاوه‌.

هه‌روه‌ها هونه‌ریش گه‌رابوو پاشه‌وه، زۆرتر له‌هی سه‌رده‌می پێش میژووی ئەکرد، نه‌ک له‌و ته‌واوییه‌ی که‌ خوینده‌واری یۆنان و رۆما پیکیان هینابوو...

جا له‌شپوه‌یه‌کی سست و به‌ئهرک و ئازاردا، نه‌ته‌وه‌کان ده‌ستیان کرد به‌په‌یدا‌بوون چونکه‌ خونکاره‌ درنده‌کان خاکه‌کانی خوڤان، چه‌شنی سامانی تالانی که‌ له‌ جه‌نگدا ده‌ستیان ئەکه‌وت، له‌ناوه‌ند کوره‌کانیاندا به‌شیان ئەکردن گه‌لیک له‌ خیزانه‌ فه‌رمانداره‌کان له‌ناو چون سه‌رداره‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌کوشتاری یه‌کتري هه‌رچی ئەمیان دروستی بکردایه‌ و دای مه‌زراندایه‌ ئەوی تریان ئەی رووخاند و هه‌لی ئەوه‌شاندوه‌.

شارلمانی کلیله‌کانی ئورشه‌لیم وهرنه‌گری

به‌لام خونکار (شارل) که‌ له‌ سالی (٧٧١)ی زایندا چوه‌ سه‌ر ته‌خت له‌وه‌ پاش به‌ناوی (شارلمان) هوه‌ ئەناسرا، توانی شاهه‌نشاهییه‌کی راسته‌قینه‌ دا‌مه‌زرتینی به‌لام له‌ژیر سیبه‌ری فه‌رهنه‌گه‌کاندا‌بوو چونکه‌ له‌ سالی (٧٧٤)ی ز.دا له‌شکری (لۆمباردیا^(١))ی له‌ ئیتالیادا شکاند ئە‌لمانیای خسته‌ سه‌ر خاکه‌که‌ی خۆی سه‌کسۆنه‌کانیشی تۆفاند به‌سه‌ر (ئافار)ه‌کانیشدا زال بوو، که‌ ئەمانه‌ چوه‌ سه‌ر ئایینی مه‌سیحی و خاکه‌که‌ی خویشیان کرد به‌سنووری رۆژه‌لاتی خاکی (شارلمان)... ناوی ئەو خاکه‌یشیان نا (مه‌جه‌ر)... (شارلمان) له‌ هیچ کوییه‌کدا نه‌شکا. له‌ ئیسپانیادا نه‌بی مردنی (رۆنالد)ی برای له‌ گه‌لی

(١) لۆمبه‌ردیا: ده‌قه‌ریکه‌ که‌وتۆته‌ باکوری ئیتالیا، به‌دامینی چیای (ئهلپ)ه‌وه‌ له‌ نیوان سووسرا و ده‌ریاچه‌کانی ماژیووره‌ و کۆمۆ و گاردا و رووباری پۆ، پانتاییه‌که‌ی ٢٣/٨٥٠ کم، ژماره‌ی دانیش‌توانیشی ٨،٨٨٢،٠٠٠ که‌سه‌، پایته‌خته‌که‌ی میلانۆیه‌، به‌روبوومه‌کانی: کشتوکاڵ و له‌وه‌رگای زۆر و په‌نیریکی به‌ناوبانگ، ده‌وله‌مه‌ندترین ده‌قه‌ریکی پێشه‌سازیه‌ له‌ ئیتالیادا.

(رونیسفال)دا بووه‌ که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌کی وه‌ها که‌ گه‌لیک چامه‌ (قصیده‌)ی نایاب نایابی له‌سه‌ر گوترا...

له‌ رۆمایاشدا که‌ (شارلمان)، له‌ سالی (٨٠٠)ی ز.دا، به‌لینیدا (پاپا) بپاریزی له‌ دوژمنه‌کانی، خونکار کلیله‌کانی ئورشه‌لیم یاخود (بیت المقدس) و کلیسای بی‌شکه‌ی پیرۆزی وهرگرت^(١).

جا هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ی که‌ ریزی لی بگیری، پاش ناوی شاهه‌نشاه (ئیمپه‌راتۆر)ی پێشکه‌ش کرا، که‌له‌وه‌پیش ئەو پاش ناوه‌ هه‌ر به‌فه‌رمانداره‌ گه‌وره‌کانی رۆما ئەبه‌خشا... (بیزانته) له‌سه‌ر ئەمه‌ هه‌لی دایی به‌لام (شارلمان)ی خونکاری رۆژئاوا، له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا ئەوه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو که‌ (ئیرین^(٢)) شاهه‌نشانی^(٣) رۆژه‌لات ماره‌ بکات... ئەوساکه‌ وا ده‌رئه‌که‌وت، که‌ خونکاری فه‌رهنه‌گه‌کان، توانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ مه‌سیحییه‌کان بکات به‌یه‌ک هه‌روه‌ها سه‌رله‌نوێ گه‌وره‌یی شاهه‌نشاهی رۆمایش زیندوو بکاته‌وه‌...

شارلمانی گه‌وره‌ شاری نه‌بوو

له‌ راستیدا، (شارلمان)، گوتی له‌وه‌ نه‌ته‌که‌رده‌وه‌، که‌ سه‌رله‌نوێ ئاوه‌دانی رۆما و پێشکه‌وتووییه‌که‌ی زیندوو بکاته‌وه‌ به‌لام بۆ ئەمه‌ی ئەوه‌ی بۆ بچیتته‌ سه‌ر، پتیوست بوو شاری بوايه‌، که‌ ئەوه‌یش له‌وه‌وه‌ دوور بوو!...

ئمه‌ راسته‌، که‌ ئەو شاه‌خانه^(٤) (بلاط)یه‌کی بۆ خۆی دروست کرد و دا‌مه‌زاند به‌لام ئەو شاه‌خانه‌یه‌ له‌ (ئیکس لاشاپل) دا‌بوو، نه‌ک له‌ رۆمادا...

ئەویش راسته‌ که‌ ئەو با‌ووباپیریکی لاتینی بۆ خۆی دۆزیه‌وه‌ که‌ گه‌لیک خویندنگای کرده‌وه‌ که‌ فه‌رمانیدا نووسراوه‌کان و یاسا کۆنه‌کان له‌سه‌ریان بنووسریتته‌وه‌.

به‌لام تا فیتری خویندنه‌وه‌بوو، قیر ووتی چه‌ق!... ئەو زمانی لاتینییه‌یش که‌ زیندووی کرده‌وه‌، وینه‌یه‌کی کال بوو له‌ زمانی لاتینی کۆن ته‌نانه‌ت له‌م رهنه‌گه‌یشدا، گیروگرفتی

(١) کلیسای پێشکه‌ی پیرۆز: واتا (کنیسه‌ المهد المقدسه) که‌وا له‌ فه‌له‌ستین. له‌ شاری قودس.

(٢) ئیرسن یان ئیرینا: شازتیکی بیزه‌نتی بووه‌ (٧٩٧-٨٠٢) ژنی لاوونی چوارم بوو، سه‌رۆکاری (کۆسته‌نتینی شه‌شم)یشی ده‌کرد که‌ کوری خۆی بوو تا جلّه‌وی حوکم بگریته‌ ده‌ست، به‌رگریه‌کی چاکی له‌ که‌نیه‌سه‌ ده‌کرد و ده‌بیست ده‌سه‌لاتی بچه‌سپینتی.

(٣) شاهه‌نشانی: راستتر= شازن

(٤) شاه‌خانه (بلاط): راستتر= کۆشکی شا.

زۆرتيا بوو، كه بۆ پياوان به دليان نه بوو^(۱). له بهر ئه وه ههر له ناو زاناكاندا مايه وه...

ئهو هونه رهيش كه زيندووي ئه كرده وه، چاولي كه ريبه كي به د فه سالي تيا بوو بۆ هونه ري بيزانتيايه كان...

ههروه ها شارلمان خه ريكي ئه وه پيش بوو كه شاهه نشاهييه كو نه كه، له كو ري ئابووريشدا زيندوو بكا ته وه... ريگا كو نه كه ي چاك كرده وه. دهستي كرد به ئاسان كردن و ريك خستني كيشانه و پيتوانه كان هانه ي شي دا بۆ گه رانه وه بۆ سه ر ياساكانى پاره هه ندۆ پارهى تازه ي له زيوو دروست كرد ههروه ها دهستي كرد به هانه دان بۆ بازار دانان به بۆ نه ي ئه وه جه ژنانه وه كه هه موو ساليك دووباره ئه كرته وه وهك جه ژنى (پيرده نيس) به لام ئه م كارانه له ژوو هيز و تواناي شارلمان وه بوون. كه له شيويه كي ته واودا پي ك بين... به لۆ و ابو، ئه وه له وزه ي ئه و دانه بوو كه سه رله نوۆ خوي ني گه ش به ته و ژم بخاته وه ناو ده ماره كانى رۆژئاوا وه تا زيندوي تي و چست و چالاي تي بخاته وه... جا له بهر ئه وه ئابووريبه كه، له شيويه كي سه ره تاييدا مايه وه... شارلمان هه رچه نده كو ششى تيا كرد هه ر لاديتيانه مايه وه... شارلمان نه يتوانى ئه و ياسا بچوو كه سه ره خو يانه بكا ت به يه ك، كه له سه ر بنچينه ي (به شي خو كردن) دامه زرابوون، كه له ئه نجامى سه رگه ردانى پشيو بي چه رخه تاريخه كان پيدا بوو بوون...

سه ره تاي ده ركه وتنى فه رمانه واييه كانى ئه وروپا له شيويه تازه يدا

ئهو كو شكه زنگه كاريبه يش كه (شارلمان) دروستى كرد بوو، كو شكيني له رزۆك بوو، ئه له رايه وه، پايه كان قايم دانه ري ژرابوون، بۆ جي نشينه كانى به ئه رك و ئازار بوو.

ته نانه ت (لوبيسى خواناس) كه يه كي ك بوو له جي نشينه كانى ئه و، له كاتى فه رماندار بي دا تووشى ته نگو چه له مه و گيرو گره فتى كي زۆره ات، بي ئه مه ي بتوانى ئه و يه كيتييه ده ستر كرده، خو هه له به سته ي، كه بۆ ئه و شاهه نشاهييه پي ك هينرابوو، پته و بكا ت شاهه نشاهييه كه وا پي ك ها تبوو: كه برى تي بوو له كو مه له يه ك نه ته وه ي جو ي جو ي و دوو له يه ك، ره نغي كي رۆمايي لى درابوو، به لام باش پي كه وه نه سازينرابوون، چاك له گه ل يه كدا ري ك نه خرابوون، له سه ر بنچينه يه كي ته وا و پته و يش دانه مه زرينرابوون... زۆرى پى نه چوو، كوره كانى شارلمان، ئه و كه له پوو ره بار گرانه ي كه له پاش مردنى باوكيان،

(۱) بۆره پياوان: خه لكى ساده (عامه الشعب).

له سالى (۸۴۳)ى.ز. دا بۆيان به جي مابوو، به پي ري وه وش ت و خووي فه ره نغه كانى ئه وسا، له ناو خو ياندا دا به شيان كرد... په يماننامه ي (فه ردان) بۆي كردن به سى به شه وه، كه له وه پاش، زۆرى پى نه چوو خا كه كانى: (فه ره نسه) و (ئه لمانيا) و (ئيتاليا) يان لى په يدا بوو...

جا به مه دار شتى بنچينه كانى نه ته وه كانى ئه وروپاي تازه ته وا بوو، له گه ل زمانه بنچينه يه كانيدا...

هه رنه ته وه يه كيش له م نه ته وانه، له دوو نه ته وه كه ي تر جيا واز بوو... ههروه ها زمانه كانيشيان له گه ل يه كتر دا جيا واز بوون... هيچ ماوه ي ئه وه پيش نه ما، كه بكرين به يه ك يا خود له يه كتر نزيك بكرينه وه...

سه رنج:

ماموستا ليره دا ده سنوو سه كه ي ته وا و كر دوو له ده فته ره كه په ردى سبي زۆرى پيوه ماوه، لاموايه باسه كه ي ته وا و نه بووه، به لام خو شى هيچ ئيشاره يه كي بۆ ئه مه نه دا وه.

به وه دا وى بۆ ده چم كه ته وا و نه بووه چونكه له ده سنوو سه كانى تر يدا كه ته وا و ده بوون ده ينووسى (برا يه وه) و به روا ري ئه و رۆژه ي شي له ژي ردا دا ده نا.

ئه حمه د

۲۰۰۳/۷/۱۲

رۆز و فرمان

ئەم نووسراوه: كۆنترېن دەستورى رەوشت و خوى تېدايه لە مېژووى مەژقايە تېدا

هەسيوود

بوتېزى كۆنى يۆنانستان نووسىوبە تى

ئەم پېغەمبەرەيش ئىنجىل و دەستورىكى ھەيه!

لە چەرخىكى وادا ژياوه، كە رەنگە پېش سەردەمى زۆر لەو پېغەمبەرەانە كەوتىبە كە ناويان لە نووسراوه ئاسمانىيەكاندا ھاتووه و ناسىبوومانن. لەگەڵ ئەو ھەيشدا پياو دەتوانى لە يەكچوونىكى زۆر بدۆزىتەوھە لە ناوھند ئامۆزگارىيەكانى ئەم و ئامۆزگارىيەكانى پېغەمبەرەكاندا. تەنانەت ئامۆزگارى و ايشى ھەيه، كە لە شىوھى نووسىن و دارىشتنى وشەكانىدا، ھەر لەو قسەى تىگەيشتووان و ئامۆزگارىيەكانە دەكات كە لەسەر زمانى ھەندى پېغەمبەرەان لە (تەورات) دا ھاتوون... ئەم پياوھە ناوى (ھەسيوود) ە^(۱) بوتېزىكى گرىكى بوو. نامەكەى برىتى بوو لە: بانگکردنى مەژقايە تى بۆ سەر (كردەوھى جوان) و، (رەوشتى پاك)، بۆ (ئاشتى). ھەر ھەي بۆ وريا كەردنەوھى سەردارە زۆردارەكان و، دادگەرە بەرتىلخۆرەكان بوو لە پاشەرۆزى خۆيان. (ھەسيوود) يەكئىك بوو لە پېغەمبەرەانى (بىر) و (رەوشت). لە سەردەمىكى وايشدا پەيدا بوو، ئەم (ئىنجىل) ەى خۆى نووسىوھتەو، كە ھىشتا مەژقايە تى لە يەكئىتى خودا و لە پەرسىتى خودا يەكى تاك و تەنيا و بى ھاوتادا شارەزا نەبووھە!

خاوەنى پايەپەكى ھەرە گەرە لەناو مەژقايە تېدا

(ھەسيوود) بوتېزىكى وا بوو كە لە سەردەمى خۆيدا ناوبانگىكى واى دەرکرد لە ناوبانگى (ھۆمىرۆس) گەرەتر بوو. كەچى نووسەرەكان ھۆنراوھەكانى ھۆمىرۆسىيان، دەم بەدەم و دەست بەدەست دەگىرپاھەو، بەلام لايان لە ھۆنراوھەكانى ھەسيوود نەدەكردەوھ... ھۆى ئەمەيش ئەوھ بوو كە ھەسيوود بوتېزى كارەساتى رووداو و راستەقىنە بوو... بەلام مەژقايە تى دلى بۆ بابە تى ئەندىشە يى دەرپويشت، تا لە رووداوى راستەقىنەى ژيان دوورى بخاتەوھ!...

بەلى ھەسيوود وا بوو كە بەيەكەم نمونە دادەنرى لە مېژووى مەژقايە تېدا بۆ پياوئىكى خاوەن نامە، كە ئەوھ بخاتە سەر ئەستوى خۆى: دەست بكات بەلىكۆلپىنەوھ و، شىكردنەوھ و، سەرنجدان لە رووكەشەكانى ژيان بۆ ئەمەى لە كانگای ئەو ژيانەوھ و اتاى قول قول دەربەيتىتە دەروھە. ھەر ھەي لە رىگەى دل و دەروون و مېشكى خۆيەوھ، پەي بەچاكتىر نامە و باشترى دەستور بەت بۆ مەژقايە تى لە ژياندا... جا ئەو ھەست و نيازە نەيتىبە بەرز و پىرۆزەى كە دەكەوتە دلپىبەوھ و، دەكەوتە دەروون و ھۆشپىبەوھ، ھەسيوود، وايدەزانى پەيامىكە و لە بارەگای شاخەكانى (ئۆلېمپوس) ەوھ بۆى دى...

جا (ھەسيوود)، لەم رووھەو، بەمامۆستايەك لە مامۆستاكانى مەژقايە تى دادەنرىت... تەنانەت، بەيەكەم مامۆستاي ئەم جۆرە بابە تەيش دادەنرى، كە ھەتا ئىستا مېژوو دەربخستوھ!...

ئەم دەستورەيش كە ھەسيوود بلاوى دەكردەوھ و موژدەى سەرئەنجامى چاكي دەدا بەوانەى كە بەكارى دەھىن ئەمە بوو: (ھەرچى دەلپىت بەنەتەوھەكەت لە (دادپەرورەى) و (راستى) و (چاكي) دەرنەچىت!...)...

بەپەرۆشەوھ بوو، ھەر ھەك نامەى خۆى دەگەياند بەچىنى بلند، ھەر ھەي بېشىگە يىتى بەچىنەكانى ناوھراست و ھەر ژار لەناو نەتەوھدا... ئەو ھەك ھۆمىرۆسى نەكرد، كە كۆمەلە ھۆنراوھەكانى خۆى ھەر بەرەو رووى سەردار و كارەدەستەكان كەردبووھ... ھەسيوود بەپەرۆشەوھ بوو رەنج و تىكۆشەينەكەى كەلكى بۆ ھەمووان بېت... ھەسيوود ھەر ھەك باوكىك بوو كە بىھەوى قسە ژىرەكانى خۆى، لە شىوھەكى خۆشەويستەنە و دادپەرورەانەدا، بەسەر مندالەكانى خۆيدا دا بەش بكات. ئەگەر يەكئىكى بى دەسەلاتى لەناوياندا بدىايە، يارمەتى دەدا. ئەگەر يەكئىكى سەركىتىش و زۆردارىشى لەناوياندا

(۱) ھەسيوودوس Hesiodos سەردەتاي چەرخى ھەشتى پ. ز:

شاعىرئىكى يۆنانىيە، بەشيعرە فېركارىيە ئەدەبىيەكانىيەوھ بەناوبانگە كە بە (كار و رۆژان) ەوھ ناسراوھ.

ئەم نامىلكەيەى مامۆستاش پوختەى ئەو شىعەرەنەيە و نوئىشكىك لە بەسەرھاتى.

بەلام بەداخەوھ، ھەك لە دەسنوسە ئەسلىيەكەشم روانى، مامۆستا ئىشارەى نەداوھ بەژىدەرى ئەم باسە و يا نووسەرە عەرەبىيەكەى و سالى چاپكردنەكەى.

بدیایه، نامۆزگاری دهکرد و رینگای پیشان دهدا... جا ههسیوود بهم جوژه بوو: یارمه تی ههژاری دهدا، رینگایشی بهسهردار پیشان دهدا، بۆ ئهوهیش خهباتی دهکرد: که ههموو لایهک به (خۆشی) و (ناشتی) و (خۆشگوزهرانی) یهوه بژین... لهم کردهوانهیش له کردهوهی پیغه مبهره کانیان دهکرد... جا له بهرتهوه سهرت سوور نه مینتی لهوهی که ههندی کهس لهسهر گۆزه که بیان نووسی بوو: (ئهمه گۆزی ههسیووده، که خاوهنی پایه به کی ههره گهوره بووه له ناو مرۆفدا). که یه کینک له بوژه کانی کونیش بهم جوژه لاواندنهوهی بۆ کرد بوو: (ئهی ههسیوود!... خودا چاکت بۆ بکات... تو ئهوه کهسه بوویت که تهرازووی (ژیری) و (تینگه یشتوویی) ت گرت بوو به دهستهوه بۆ مرۆفایه تی!).

براهه ی زۆرداری لیکرد... ئه ویش بۆیه کا ئینجیله کهی خۆی نووسییه وه!:

ههروهک زۆربهی پیغه مبهره کان، ئاژه لئیان ده له وه وړاند، ههسیوودیش له مندالیدا مه ری ده له وه وړاند. ههروهها، له پاش مردنی باوکیشی، دهستی کرد به چاندن و کشتوکال له گونده کهی باوکیدا بۆ ئه مه ی له ناو نه چی. به هۆی ئه وه وه شاره زایی و ئاشنا یه تییه کی وای پهیدا کرد له چاندنی کشتوکالدا، که له وه پاش، توانی کهسانی تر فیری زۆر شت بکات له بابهت چاندن و کاروباری کشتوکاله وه، ههروهها له بابهت ئاو و با و که شه کان و گۆزینی که شه کانه وه، له بابهت رۆژه کانه وه که کامیان بۆ کاروباری کشتوکال باشر به کار دین!.

ئهو ماله ی ههسیوودی تیدا گهوره بوو بوو، بچووک بوو. بریتی بوو له خیزانیپک که له چوار کهس پینکهاتبوو: باوک و دایکیپک و دوو برا، که ههسیوود یه کینک بوو له و دووانه، (بهرسیس) یش یه که کهی تریان بوو. که باوک که مرد، گونده که بۆ ههردوو برا که مایه وه. بهلام چاوبرسیتی سواری دلای (بهرسیس) بوو. خۆی کوتایه کن سهرداره کان. نوقمی کردن له دیاری و داها ت و بهرتیلدا. ئه وانیش کارتیکی وایان کرد که (بهرسیس) بهشی ههره گهوره ی له که له پوره کهی باوکی بهر بکه وئ. (ههسیوود) یش به دلتیکی پر له داخه وه ئارامی گرت، تا برا که ی هه رچی سامانیکی هه بوو له به زموره زم و خۆشرا بواردندا به ختی کرد. تا ناچار بوو په نای هینایه بهرده می، بۆ ئه مه ی به زه بییه کی پیدا بیته وه و دهستیکی بگری. بهلام ههسیوود گویتی نه دایه و دهستی یارمه تییشی بۆ دریت نه کرد، (بهرسیس) یش، بهدخوویی وای پخ کرد، که په نا بهریته بهر دادگاگان. پشت نهستووریش بوو به خۆی، که به هۆی بهرتیل دانه وه، ده توانی کار له دهروونی دادگه ره کان بکات. ههسیوودیش به هۆی ژیری و تینگه یشتوویی خۆبه وه په یی به وه برد که وا چاکتره خۆی

نه خاته بهردهم ئهو دادگه ره بهرتیلخۆزه چا و چلیسانه. هه ره شه ی له برا که ی خۆی کرد، تییگه یاند، که په نابردنه کهی بۆ ئه و جوژه دادگه رانه هه له یه که، له وانه یه ئه وه نده ی دهستی ده که وئ به هۆی یارمه تییه به په نگه کهی ئه وانه وه، که به فروفیل پیک دی، ئه وه نده زۆرتری زبان لی بکه وئ!...

داوای له برا که ی خۆی کرد که ههردووکیان (زیفس) ی گه و ره ی خودا کانی یۆنانییه کان بکه ن به ناو بژیکه ر له ناو خۆیاندا. جا ئه م نامۆزگارییه بوو که ههسیوود خستبوویه ناو ئه و چامه (قصیده) یه وه که به ناوی (رۆژ و فرمان) وه هه لیبه ست بوو. وا له خواره وه ئه و چامه یه ت به کورتره وایی پیشان ده دین:

ئهی خودا کانی هۆنراوه

ئهی خودا کانی هۆنراوه!... ئهی ئه وانه ی که به هۆی گۆرانی گوتنه وه ناوبانگ ده به شنه وه... له بابهت (زیفس) وه قسه م بۆ بکه ن... به پیا هه دلدانای باوکتانه وه گۆرانی بلین، که بلاو کردنه وه ی ناوبانگی مرۆف به ده ست ئه وه. حه ز بکات: بلاوی ده کاته وه. حه ز بکات بلاوی ناکاته وه. چونکه بۆ (زیفس) ی گه و ره ئه وه ئاسانه، که هیز بخاته له شی مرۆقی لاواز و کزه وه که هیز له له شی به هیز بکاته ده ره وه، که پایه ی پیاوی لووتبه رز نزم بکاته وه که پایه ی پیاوی بچووک به رز بکاته وه. که پیاوی خوارو خبیچ راست بکاته وه که ئه وه ی پیاوی سه هنده و تووره و ترۆیه لووتی بشکینتی...

که واته ئهی (زیفس)! ئهی خاوه نی هه و ره تریشقه ی ئاسمانی!. ئهی دانیشتووی سه ر ته ختی په روه ردگار! گویم بده ری و ته ماشایه کم بکه. له رووی چاکه ی خۆشته وه یاسا دا به زرینه تا فه رمانه وایی بکات.

ئهو ناکۆکییه ی شه ری لی پهیدا ده بن

ئهو ناکۆکییه ی بهر بهر ده کانی لی پهیدا ده بن

بهلام تو ئهی (بهرسیس) ی برام! گوئی بگره بام له بابهت کاروباری راسته قینه وه گفتوگۆت له گه لدا بکه م: خه بات کردن هه ر یه ک رهنگ نییه. له جیهاندا دوو جوژه خه بات کردن هه یه. جا ئه گه ر باش لییان ورد بیسته وه بۆت ده رده که وئ که یه کیتیکیان هه لده گری پیدا هه لده دیت یه کیتیکیان هه لده گری خراپ لی بدویتی. بهلام جیاوازی ئه و دوو جوژه خه بات کردنه یه جگار گه و ره یه، یه جگار ئاشکرایه. چونکه یه کیتیکیان پال

ئافرهت چۆن دروست كراوه

خوداكان ھۆي ژيان له مرۆف دەشارنەوہ. تۆيش دەتتوانی، بئ ئەمەي ئەرک و ئازاربتك بێتتە بەر، بەسايەي فرمانی پۆژتیکتەوہ، بەشی سالیکی تەواو بەرھەم بۆ ژيانی خۆت پەيدا بکەیت. بەلام کە پیاو زۆردار بوو، ئەو کیتلگەيەي کە گا و ئیستەر، بەرۆژان کاربان تیتدا کردووہ و، ماندوووون تیتیدا، دەیکات بەدەشتیکی کاکي بەکاکي کە هیچ بەرھەمیکی لئ پەيدا نەبئ. ھەرۆھا پۆژیش وای دەکات لە تۆی ھەرۆکاندا ئاوا بئی. خوداكان ھۆي ژيان له (مرۆف) دەشارنەوہ.

پۆژتیک له پۆژان (زێفس) کە گەورەي ھەموو خوداكانە، ئەو ھۆبانەي له (مرۆف) شاردەوہ. ئەویش لەسەر ئەوہ بوو کە (برومیثیوس) ی زۆرزان فرۆفیلئ لئ کرد. (زێفس) ئاگری شاردبووہوہ. بەلام (برومیثیوس) ئاگرەکەي لئ دزی، بۆ ئەمەي مرۆفایەتي کەلکی لئ وەرگیرئ. ئەمیش ئاگرەکەي له لولە قامیشیتکدا شاردەوہ، نەوہک (زێفس) کە خودای ھەرۆتربشقە و کۆمەلە ھەرۆکانە ئاگای لئی بئ و چاوی پئ بکەوئ. ئنجا کە (زێفس) پیتی زانی بەتوورەبوونیتکەوہ قیزاندی بەسەریدا، پیتی گوت: (برومیثیوسەکەي له ھەموو کەس زۆرزانتر!... وام دیتتە بەرچاو کە دلت خۆشە بەوہي منت چەواشە کردووہ و ئاگرەکەت لئ دزیوم. دەک خۆت و ئەو کەسەي کە دەبیت بەجینوشبنت لەناو مرۆفدا، تووشی دەرديک بئ کە لئی گەورەتر نەبئ!... ھەرچی (مرۆف)یشە، لەجیاتئ ئاگرەکە دیاریبەکي پر لە ئازاریان پئ دەبەخشم!... دیاریبەکە، شتیکی وای دەبئ، کە دلی ھەموویان پر بکات لە خۆشی. خۆشیان ھەست بەوہ ناکەن کە ئەوہي دەیگرنە باوہشیان، دەبیتتە ھۆي سەرگەردانیان!...).

ئا بەم پەنگە بوو، کە باوکی مرۆف و خوداكان قسەي له دەم دەرپەری. ئنجا بەدەنگیکی بەرزوہ دەستی کرد بەپیتکەنن. پاش ئەوہ فرمانی دا بەخودای بەناوبانگی ئاگرەکە زوو بەزوو گل و ئاو تیتکەل بەبەکتر بکات. پاش ئەوہ دەنگی پەگەزی مرۆف و ھیزەکەي بخاتە ناو قورەکەوہ، تا پەیکەری کچیتکی جوان و شوخوشەنگي لئ پەيدا دەبئ، کە لە شپۆهي دەموچاویدا له (ژن خودا) نەمرەکان بکات. پاش ئەوہ فرمانی دا بە (ئەئینا) کە فیری دوروومانی بکات و چنن و نەخش و نیگارکردن لەسەر جلوپەرگ، بۆ ئەمەي بتوانئ ھەموو جۆرە جلوپەرگیک بۆ خۆي بچنئ و دروست بکات... فرمانیشی دا بە (ئەفرۆدیت) ی زپین، کە دلنەرمیی و ئارەزووی بەتین و تاو خەم و خەفەت بخاتە مێشکیبەوہ، بەجۆرکی وای کە ھەموو ئەندامەکانی لەشی له کەلک بخات!... فرمانیشی

بەپیاوہوہ دەنئ بۆ جەنگیکی بەد و خراپ، بۆ کوشتاریکی زۆردارانە. لەبەرئەوہ ھەرچی دلنەرمی و بەزەبی پیدایا ھاتنەوہیک ھەيە تیتیدا نیبە. جا ھیچ مرۆفیک نیبە کە حەز لەو جۆرە خەباتکردنە بکات. جا کە ھیز بەکاری خۆبەوہ خەریک بئ، کە جیبەجیتکردنی فرمانی خوداكانیش بەکاریکی پیتوست دابنرئ، ئیتەر پیتوستە لەسەر ھەموو مرۆفیک ئەوہندەي ھەلدەگرئ، ریز لە ناکۆکی سەخت بگرئ و نازیشی بکیشئ. بەلام جۆرەکەي تری خەباتکردن، بریتیبە لەوہي کە کوری ھەرە گەورەي تاریکی و کوری (کرونوس) - سەردەم - دايمەزاندووہ کە لەسەر تەختی ئاسمانی دانیشتووہ و لە ھەموو لایەکی ئاسماندا دەژئ... ئەو لەوہپیش لەناو زویدا دايمەزاند بوو... لەبەرئەوہ لە براکەي خۆي زۆرتر دلی بەمرۆف دەسووتئ. چونکە ئەو گالتە بەپیاوی گیتوویژ و شل و شپاوا دەکات. ھەرۆھا کردووہ چاکەکانی کەسانی تریشی پیشان دەدات، بەو مەبەسەي کە دراوسئ زانی دراوسیکەي خۆي پووہ دەولەمەندی دەچئ، بەرہەرەکانی لەگەلدا بکات، جا ئەم جۆرە ناکۆکیبە بۆ مرۆف کەلکی ھەيە!... جا ئەي (بەرسیس) ئەم قسانە بخەرە کانی دلنەوہ و، لەبیرت نەچنەوہ... مەھیلە ناکۆکی پر لە پشم و قبن بکەویتتە ناوہند خۆت و فرمانەکەتەوہ یاخود ناوہند دلت و فرمانەکەتەوہ. کەچی تۆ ھۆشت بەخۆت نەماوہ. چاو و گوتی خۆت داوہتە ناکۆکیبەکانی پیتش دەم دادگاكان. چونکە ھەر کەسئ خۆي بخاتە داوی دادگاكان و کەینەوہی بەردەم دادگاكانەوہ، پیتوستە ئەوہندە پارەي ھەبئ، کە بەشی ژيانی سالیکی تەواوی بکات. جا ئەگەر گەمەت زۆر لە لای بئ، دەتوانیت بکەویتتە ناو ناکۆکی و شەروشۆرەوہ لەسەر زوویبەکانی کەسانی تر... بەلام تۆ ھەلی وات دەست ناکەوئیت. چونکە تۆ ھەچ زوویبەکت ھەبووہ و ھەچ بەرھەمیکت دەست کەوتووہ، لەناوت بردووہ. کەواتە بام ئیتستا ئەو ناکۆکیبەي کەوتوتتە ناوہند خۆم و خۆتەوہ بیپرئیننەوہ ئیمە لە دابەشکردنی سامانی باوکمان، کە لەپاشی بەجئ ماوو، بووینەوہ. بەلام تۆ بەشی ھەرە گەورەت بۆ خۆت داگیر کرد. ئەمەیش کاتئ بۆ تۆ پیتک ھات، کە یەجگار دەست بلاویت کرد بەرامبەر سەردارە چاوتلیس و چاویرسیبەکاغان، کە لە کاتی تەماشاکردنی ئەم جۆرە شەروشۆر و ناکۆکیبەکانەدا لایەنی ھەوہس و ئارەزووی خۆیان دەگرن، نەک راستی و دروستی، نەک مافپەرستی و دادپەروری!... ئای لەوانە کە چەند ناشی و نەزان!... ئەوانە ھیچ لەوہ تیناگەن کە (نیو) له (ھەموو) چەند زۆرتەر!...

دا به (هیرمیس)ی سهرکرده، که په یامبهری خوداکان بوو، میتشکیکی وا بخاته کهله یهوه، که هرچی واتایه کی شهرم و نابروو هه یه تییدا نه بی، سروشتیکی وایش بخاته له شیبیهوه، که پر بی له هه موو جوړه چه واشه کردن و پیتچوپه نایه ک!...

ثاڤرته سهرچاوهی هه موو دهره و هه یتکه

(زیتفس) بهم رهنکه بوو، که فهرمانی دا. ئەوانیش هه موو ملکه چییان بهرامبهری نوواند. تاویتیکی پی چوو، خودای به ناویانگی له نگ، خودای ناگر بهو شیتویهیه کی (زیتفس) نارزه زووی کردبوو، په بکهری کچیتکی نابرووداری دروست کرد. (ئه ثینا) یش خاوه نی چاوه گه شه جوانه کان، کچه کهی رازنده وه و، جلویه رگیتکی یه جگار ناوازه ی له بهر کرد... به للام خودا ژنی جوانی و ملکه چی، خاوه ن شکوی بهرز و پیروژ، خسلتی زیتینی پی به خشی!... کچه دهرگه وانه کانی ئاسمانیش، که خاوه نی قژسهری دلکیشکه رن، شاهکلاویتیکیان کرده سهری، که له گوله کانی دهمی به هار دروستکرا بوو!... (ئه ثینا) یش، به ژنویالاکه ی، به جلویه رگ و بابه تی ناوازه و گه وره یییه وه رازنده وه... به للام په یامبهری خوداکان، دهروون و هه ناو و میتشکی پر کرد له قسه ی درۆ و فریوئیل و چه واشه کردن و، سروشتی پر پهنک و پهراوتیز، بۆ ئەمه ی نارزه زووی (زیتفس) به یتیتته جی، که خاوه نی هه وره تریشقه ی گرمه گرمداره!...

په یامبهری خوداکان، دهنگی خسته له شیبیه وه. پاش ئەوه ئاڤره ته که یشی ناو نا (به نه دؤرا). ههر که سیتیکیش له سهر چیای (ئولیمپوس) دا دانیشتبوو، یارییه کی پیشکه ش کرد... جا ئەم ئاڤره ته، بووه ژان لهو مرؤقایه تییه ی که به رهنجی شانی خویمان، نانی خویمان په یدا ده که ن! جا ههر ئەوه نده (زیتفس) له م داوانانه وه یه ی خوئی بووه وه، که ئەوه نده به وردی کردبووی، که س به رگه ی جوانی و شه نگوشوخی کچه که ی نه ده گرت، کچه که ی به دیاری نارد به (هیرمیس)ی گه وردها، که په یامنیرتیکی گورجوگولی خوداکان بوو، بۆ (ئه بیمیثیوس)، ئەوه ی بیر نه که و ته وه که (برومیثیوس)ی برای پیتی گوتبوو: هیچ دیارییه که له (زیتفس)ی ئولیمپی وهرنه گرتیت. ههرچییه کیشی بۆ نارد بوو بۆی بنیرتیتته وه، نه وه که له دواروژدا زیان بدات له مرؤقایه تی. به للام (ئه بیمیثیوس) په یی به وه نه برد که شتیکی زیانبه خشی وهرگرتووه، تا دیارییه که ی له دست (هیرمیس) وهرگرت و برده لای خوئی!...

هۆزه کانی مرؤقایه تییش - تا ئەم کاره ساته رووی نه دا بوو - بۆ خویمان راهاتبوون به ته نیایی، له په نایه کدا، له سهر زویدا ده ژیان. خویمان دوور خستبووه وه له کرده وه ی

خراپ و ئه رک و ئازار و فرمانی سهخت و نه خوئی کاربگر، که له کاتی فرمانکردندا تووشیان دههات و، تووکی سهری سپی دهکردن. به للام ئاڤره ت سهری گۆزه که ی لادا و، ئەم هه موو دهره و خه فته تانه یش که له ناو گۆزه که دا بوون بلاوی کردنه وه.

بهم رهنکه، به کرده وه که ی خوئی خه م و خه فته تی هیتنا به سهر مرؤقدا!... ته نیا (هیوا) مایه وه له ناو گۆزه که دا. له ژتیر لیواری گۆزه که دا بوو، له شویتیتکی شارراهی بی وه یدا. ههرچه ندیتکی کرد باله کانی بدا له یه ک و بفری و بیتته دهری به ناو دهمی گۆزه که دا، نه یتوانی. چونکه لیواری گۆزه که گرتبووی، له سهر فهرمانی (زیتفس)، خاوه نی زیتی ئاسنین و کۆمه لئی هه وران. بهم رهنکه گه لیتک دهره و نه خوئی تریش له دهمی گۆزه که هاتنه دهره وه و به ناو (مرؤف) دا بلاو بوونه وه. ئەوه یش سهرزه وییه که ده بیینن پر بووه له گونا و تاوان. زیتکانیش هه روها پرپوون لهو گونا و تاوانانه. دهره و نه خویشیش ههر له خوینانه وه، به رۆژ و به شه و بلاو دهنه وه به ناو مرؤقدا، به بی دهنگی و به هیواشی، سهرگره دانی ده هیتن به سهریاندا. ئەویش سه باره ت به وه یه که (زیتفس)ی ژیر و تیتگه یشتوو، ئەوی له قسه کردن بی به ش هیتتوتته وه!...

به هوی دادپه روهرییه وه ئاره کان ئاوه دان ده بنه وه و ئاشتی سهر ده گری

کاتی ئەوه یش هاتوو که بۆ خونکاره خاوه ن هۆشه کان چیرۆکیک بگپرمه وه... هه لویه ک له و کاته دا که له ناو ئاسماندا، له سهر وو هه وره کانه وه، چنگی له بلبلتکی گه ردن نه خشاو گیر کردبوو، بلبله که له تاو ئازاری گیانی خوئی که چنگی هه لۆکه ی تی گیر بوو بوو، و، له شی پارچه پارچه کردبوو، داد و فهریادی ده کرد و ده پاراپه وه: که که س فریای بکه وی و به زهی پییدا بیتته وه و، رزگاری بکات له دست ئەو په له وه ره درنده یه، به بلبله که ی گوت: (کلۆلی سهرگره دان! بۆچ شیوه ن و گریان ده که یت؟!... ئەو که سه ی توئی خستوتته ناو چنگی خوینه وه، له تو یه جگار به هیتتره.

که واته پیتوسته له سهرت بۆ ههر کویتیه ک ده چم بیتت له گه لمد، بی ئەمه ی له خویندنه خوشه که ی خوئی بی به شم بکه یت. چونکه من نارزه زوو بکه م ده تخوم. نارزه زویش بکه م به ره للات ده که م!... ناشی و بی هۆش ئەو که سه یه که به رهنگاری که سیتکی له خوئی به هیتتر ده کات. چونکه ههرگیز سهرناکه وی. مه گه ر ههر ئەوه ی بۆ بیتیتته وه که ئازادی بکات و، شهرمه زاریش بی!..).

ئا بهم رهنکه بوو قسه ی ده کرد، هه لۆی بالدریژی، تیژفر. که واته ئەی (بهرسیس) گوی

بگره له راستی و دروستی و مافپهروهی. هرگیز دلشیت به لای توندوتیژدا نه چی!... چونکه توندوتیژی که لکیتی بۆ پیاوی هه ژار و نابوت نییه. ههروهه که لکیشی بۆ پیاوی دهوله مه ند نییه. چونکه له تواناییدا نابج بهرگه ی ئه رک و نازاری توندوتیژی به که ی خۆی به ئاسانی بگرئ. به پینچه وانه وه ده بنبیت، له ژیر باری خۆیدا پشتی ده کۆمیتته وه، و له ناو زرتی له خۆباییبوونی خۆشیدا نوقوم ده بی!...

چاکترین ریگا ئه وه به که بۆ ئه وه بهر بگوتیژته وه: بۆ (دادپهروهی). چونکه له ئه نجامدا هه ر (دادپهروهی) به که سه ره که وئ به سه ر زۆرداریدا، به سه ر توندوتیژیدا. که واته پیاوی بی هۆش، بۆچ په ند وه ریگری، له پیش ته مه دا که ئه رک و نازار بچیتژی؟!.

سویند خواردنی درۆ، زوو به زوو له گه ل بریاره شهروپه کاندایه که ده گری و دهنگ ده داته وه، کاتێ که دیاری وه رگه کاندایه، دادپهروهی به که یان له و رتیبه وه بروت که بی تاوانه کاندایه تووشی بریاری هیچو بوچ بکه ن!... ئه وساکه ییش دادپهروهی، ره وه دکاته ناو شار و ناو خانووی نیشته نییه کاندایه، به جلوه رگیکی هه لمه وه، سه رگه ردانی هه لده گری له گه ل خۆیدا بۆ مرۆف، له وانه یشه وه وه ریده گری، که ده ربانپه راندوو وه که له گه لیدا به ناراستی و ناپاکی بزوتوو نه ته وه!... به لām ئه وه که سانه ی که بریاری دادپهروهی ده دن، چ به سه ره به چه ندان سه رگه ردانی هاتوو به سه ر شاراندا، به هۆی برسیتی و بیگانده، چ به سه ر هاو نیشتماندا، بی ته مه ی له راستی و دروستی لاده ن، بیگومان شه ره که یان ده بوو ژیتته وه، گه شه دکات.

دانیشته وه کانیسی به کامه رانی و خۆشییه وه ده ژین. (ناستی) و (نارام) و (ناسایش) ییش که پیشه وای مندالان، که لوه لی خۆیان ده گوتیژنه وه ناو خاکه که یانه وه!... (زیفس) ی دووربینیش که پاشه روژ لیک ده داته وه شه ری خۆینین هه لئاگی برسیتی به رامبه ریان. هه ر گه لیکیش بریاره کانیان دادپهروهی به ت، هه رگیز برسیتی یاخود سه رگه ردانی روویان تیناکات. ئیتر ئه وساکه، به دلێکی خۆش و چاویکی گه شه وه، هه موو دلێکی خۆیان ده ده نه کاروباری چاندن و شینایی و کشتوکاله کانیان. زه ویش به ره مه یکی زۆریان پی ده به خشی. له سه ر شاخه کانییدا داره رووه کاندایه سه روپۆه کانیانه وه به ریان بۆ ده گرن. دارخورماکانیش، له ناوه راستیاندا خورمایان بۆ ده گرن. خوری مه ره کانیان زۆری لی دی. ژنه کانیشیان مندالی وایان ده بی که له باوکه کانی خۆیان بکه ن. ئه وانه هه موو ده م خۆش راده بوترین و به باشییه وه ده ژین. هیچ پیوستییه کیشیان به زری نابج، له ناو که شتیدا پییدا برۆن. چونکه زه وی به پیت، هه ر میوه به کیان پیوست بی، پیشکه شیان ده کات!.

دادپهروهی تۆله ی خۆی ده سینته وه!

به لām ئه وه که سانه ی هه موو کاروباریکی خۆیان به زۆرداری و دلره قی و وشکی و توندوتیژییه وه راده په رین، بیگومان بهر ئه وه سزا گه وه به ده که ون که (زیفس) ی دووربین بۆی داناون. به چه ندان شاران سه ره نگرئ بوون، به هۆی گونا هیک، یاخود کرده وه به کی هه له شانه و توندوتیژه وه، که یه کیک له پیاوخرابه کانیان کردوویانه. رشانه وه وه که له ناویاندا داکه وتوون. پیاوه کانی کوشتون، ئافره ته کانی بی مندال هیشته ونه ته وه، خانووه کانی رووخاندوون. ئه مه هه مووی له رووی خراپه ی خۆیان وه روویدا وه. بزیه کا (زیفس) وای به سه ره پتان. به لی (زیفس) ی تۆلیمی پی ئه وه درد و نازارانه ی له ئاسمانه وه بۆ ناردوو نه ته خواره وه. ههروهه ئیبه ییش، خونکاره کاندایه... له ئیبه و ده وه شیتته وه که ئه م جوړه سزایانه به نه پیش چاوی خۆتان... چونکه ئه وه خودایانه ی زیندووون و نامرن له مرۆفایه تیبیه وه نزیکن و ده ژین. بیگومان چاویان له وانیه که زۆرداری ده که ن له که سانی تر، و بریاری وایشیان به سه ردا ده دن که دوور بی له سه ره رزی و گه وه ریبه وه، بی ته مه ی که میک له خودا بترسن و خۆیان له توورپی خودایی بپارتین!...

ئه م سه رنجدانه ییش له کرده وی مرۆف، گران نییه بۆ (زیفس). چونکه نزیکه ی سیی هه زار خودای نه مری هه یه له سه ر زه وی به پیستدا، که هه موویان خه ریکی پاراستنی مرۆفایه تین. خه ریکی سه رنجدان له بریاره کانیان، کرده وه زۆرداریه کانیان ده ژمیرن. هه موو کون و قوژبیتیکی زه ویش ده پشکن. خۆیان له بهرگی نه باراندا ده پینچه وه!...

بیجگه له وه خودای دادپهروهی به هیه، که بریتیه له کچیکی شوو نه کردوو،^(۱) له نه وه ی (زیفس) هاتۆته خواره وه... کچیکی به ناویانگه، خوداکانی سه رشاخی تۆلیمپوس ریژی لی ده گرن و نازیسی ده کیشن. ئنجا که یه کیک خه ریک ده بی دللی بریندار بکات. بام بلتین به زمانی ئه وه وه درۆ هه لبه ستی، ده ستبه جی ده چیتته لای (زیفس) ی باوکی و له و ناودله پیسانه ی مرۆف ئاگاداری ده کات، بۆ ته مه ی تووشی سزای ناشیتی و بی هۆشیی سه ردار و خونکاره کانی خۆیان بکات، که به هۆی خراپ بیکردنه وه ی خۆیان وه، رووی دادپهروهی تیکده دن و، پاکی و بی لایه نیی بریاریش چلکن ده که ن!....

(۱) دیاره که وترا (کچ) یانی شوی نه کردوو، که شوی کرد ده بیته (ژن).

دادپه‌روه‌ری هەر بۆ مرۆف تهرخان كراوه

هەر كه‌سه‌ى سه‌رگه‌ردانى به‌په‌ننه‌ى به‌سه‌ر كه‌سانى تىدا، سه‌رگه‌ردانى به‌سه‌ر خۆيدا ده‌هه‌ننه‌ى!... هەر كه‌سه‌ى چال هه‌لبه‌كه‌نه‌ى بۆ كه‌سه‌ى تى تر خۆى تى به‌كه‌وه‌ى!... چونكه‌ چاوه‌كانى (زىفس)، كه‌ هه‌موو شتێك ده‌بين و له‌ هه‌موو شتێكيش تىده‌گه‌ن، هه‌روه‌ها ئاگان له‌م هه‌موو شتانه‌ى ده‌بێ!... ئه‌مه‌يش به‌ئاره‌زووى (زىفس) خۆبه‌تى!... هه‌روه‌ها په‌ى به‌وه‌يش ده‌بات كه‌ له‌ناو شاره‌كه‌دا، چ جۆره‌ دادگه‌ريه‌ك ده‌كړي!... كه‌واته (به‌رسيس)! پيويسته ئه‌م قسانه‌ بنووسه‌ننه‌ى به‌دلتوه‌ه. هه‌روه‌ها هه‌ردوو گوێكانه‌ىشت رابگره‌ى بۆ ده‌نگى دادپه‌روه‌رى. نه‌ك به‌ر له‌وه‌ به‌كه‌يته‌وه‌ كه‌ ده‌ست به‌ده‌يته‌ زۆر و سه‌مه‌كردن، ده‌ست به‌كه‌يت به‌توندوتىژى!... چونكه‌ (زىفس) ئه‌م ياسايه‌ى دامه‌زراندوه‌ بۆ كه‌لك و چاكه‌ى مرۆفاه‌يه‌تى... (زىفس) گوته‌ويه‌تى:

(ده‌به‌ست نيم: په‌له‌وه‌ره‌كان، ماسيه‌يه‌كان، گيانله‌به‌ره‌كان، به‌كه‌ترى بخۆن. چونكه‌ دادپه‌روه‌رى ناچيته‌ ناو سنوورى ئه‌وانه‌وه‌).

به‌لام (زىفس) دادپه‌روه‌رى هەر بۆ (مرۆف) داناوه‌، كه‌ به‌هۆى ئه‌وه‌وه‌ شتێكى واى پى به‌خشيوون كه‌ ده‌ركه‌وتوه‌، هه‌رجيه‌كه‌ى هه‌بووه‌ و له‌ تواناييدا بووه‌ پى به‌خشيوون!... ئه‌وه‌يش كه‌ پى به‌خشيوون له‌ هه‌موو به‌خششيه‌كى تى چاكر بووه‌!...

به‌م ره‌نگه‌، هەر كه‌سه‌ى ناشناى راستى و دروستى و مافپه‌روه‌رى بى، هه‌روه‌ها ئاماده‌يش بى كه‌ راستى و دروستى و مافپه‌روه‌رى ده‌بهرى له‌ناو هه‌موواندا، له‌ لايه‌ن (زىفس)ى دوورينه‌وه‌، كامه‌رانى پى ده‌به‌خه‌رى. به‌لام هەر كه‌سه‌ى له‌ به‌رده‌م دادگادا درۆ هه‌لبه‌سه‌تى و، سوپنده‌ى بخوات به‌درۆ، ئه‌و كه‌سه‌ دادپه‌روه‌رى بريندار ده‌كات، ده‌بته‌ هۆى هه‌لكه‌ردنیه‌ى وايش كه‌ هه‌رگيز چاره‌ى نه‌كړه‌ت. به‌هۆى ئه‌وه‌وه‌ به‌ره‌يه‌ك له‌دواى خۆى به‌جى ده‌هه‌لى كه‌ په‌كه‌وته‌ و بى كه‌لك و شل و شتواو بن... كه‌چى به‌ره‌ى ئه‌و كه‌سه‌ى قسه‌ى راست ده‌كات له‌ به‌رده‌م دادگاهدا و، سوپنده‌ى راستيش ده‌خوات، په‌ره‌ ده‌سپه‌ن و گه‌شه‌ ده‌كات!...

(به‌رسيس)ى كه‌له‌هه‌بۆش!... هه‌رچى ده‌روونى راست و دروست ره‌واى ده‌بينه‌ پى ده‌ليم: كرده‌وى گه‌نگ و نه‌نگ له‌ ده‌ست هه‌موو كه‌س دپه‌ت. ره‌گه‌ى ته‌خت و ئاسانى بۆ كراوه‌ته‌وه‌. له‌ ماله‌كه‌ى خۆشمانه‌وه‌ دوور نيه‌، نه‌به‌كه‌. به‌لام خودا زىندوه‌كان خوه (ئاره‌ق)ى ناوچه‌وانيان خسته‌وته‌ ناوه‌ند ئيمه‌ و كرده‌وى چاكه‌وه‌. ئه‌وه‌يش كاته‌ى ده‌ست

پياو ده‌كه‌وى كه‌ ره‌گه‌يه‌كه‌ى دووردرتير به‌رى. ئه‌و ره‌گه‌يه‌يش هه‌رچه‌نده‌ له‌په‌شدا په‌ره‌ كه‌ند و كوئسپ و دركوډال، به‌لام له‌ دواييدا ته‌خت و ئاسانى لى دى!...

ئه‌و كه‌سه‌ له‌ هه‌موو كه‌س چاكره‌، كه‌ به‌چاوى خۆى له‌ هه‌موو شتێك ورد ده‌بته‌وه‌. كه‌ سه‌رنج له‌ پاشه‌روژى كار و ئه‌نجامه‌كانى ده‌دات. كه‌ ئامۆژگارى پياوى ژير و زمانپاراو گوێ لى ده‌گرى و، په‌ندى لى وه‌رده‌گرى. به‌لام ئه‌و كه‌سه‌ى كه‌ هەر به‌ر له‌ كه‌لك و چاكه‌ى خۆى ده‌كاتوه‌، كه‌ له‌ به‌سه‌ره‌اتى كه‌سانى تره‌وه‌ په‌ند وه‌رناگرى، ئه‌و كه‌سه‌ ده‌بته‌ نمونه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ بى كاره‌ن و به‌كه‌لكى هه‌چ كه‌سه‌ى نايه‌ن!....

سامانى داگر كراو مالى پياو كاوول ده‌كات

به‌هه‌موو ره‌نگ (به‌رسيس)ى له‌ نه‌وى خوداكان، پيويسته ده‌ست به‌كه‌يت به‌فرمانى خۆت و، ئامۆژگاريه‌كه‌ى منيه‌ت هه‌موو به‌ر به‌كه‌وته‌وه‌. تا به‌رسپه‌ى كه‌نه‌فتت بكات و، خوداژنى زه‌وى و چاندنیه‌ى كه‌ ناوى (ديمتير)ه‌، به‌گه‌وره‌بى و ره‌زى خۆبه‌وه‌ خاوه‌نى شاكلاوى گه‌وره‌ خۆشى بوته‌ت!... به‌كه‌لى دلتوه‌وه‌ ده‌ست به‌ده‌ره‌ ره‌كه‌يه‌ى خسته‌نى كاروباره‌كانت، تا كادانه‌كانت^(١) له‌ كاته‌ى خۆياندا په‌ر بن له‌ كا و دانه‌ويله‌. چونكه‌ هەر به‌هۆى كاره‌ويه‌ كه‌ مرۆف سامان و ئازله‌ى ده‌ست ده‌كه‌وى.

هەر به‌هۆى كاربه‌وه‌يه‌ كه‌ ده‌چنه‌ ناو دلى خودا زىندوه‌كانه‌وه‌ و خۆشه‌ويسته‌ى گه‌وره‌ و فراوانى ئه‌وانيان ده‌ست ده‌كه‌وى!... فرمانكردن شووربه‌ى تيدا نيه‌. شووربه‌ى له‌وه‌دايه‌ كه‌ پياو بى كار و فرمان بى. ئنجا كه‌ ده‌ستت كرد به‌فرمانكردن و، پياوى بى كار و شل و شتواو چاوى به‌سامانه‌كه‌ت كه‌وت، خۆى پى ناگرى، ده‌موده‌ست چاوت پى هه‌لده‌هه‌ننه‌ى... چونكه‌ بى سامان، هه‌چ ناوونيشانه‌ى ده‌ست ناكه‌وته‌، هه‌چ ناويانگه‌يه‌ى ده‌رناچى! جا تۆ به‌شه‌كه‌ت هەر چه‌ندىك بى له‌ ژياندا، له‌ كار و فرمانكردن به‌ولاوه‌ هه‌چ باشتر ده‌ست ناكه‌وته‌ت كه‌ به‌كارت بى، تا بتوانه‌ت ئه‌وه‌ له‌ كه‌له‌ى بۆشى خۆت ده‌به‌كه‌يت، كه‌ ده‌ستدرتيرى بۆ زه‌وى كه‌سانى تر به‌كه‌يت.

جا تۆ له‌جياتى ئه‌مه‌ى چاوه‌به‌رته‌ به‌شى كه‌سه‌يه‌ى تر، هەر وا هه‌لده‌گرى كه‌ خۆت خه‌رىك به‌كه‌يت به‌وه‌ زه‌ويه‌وه‌ كه‌ هى خۆته‌ و فرمانى تيدا به‌كه‌يت!... شه‌رميه‌ى كه‌له‌يه‌ى براى هه‌ژاريه‌. به‌لام سه‌ره‌به‌سته‌ى و بى باكى هاوده‌مى ده‌وله‌مه‌ندين!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌يه

(١) كادان: كابه‌ن = ئه‌و شوتنه‌ى كاى تيا هه‌لده‌گرى.

دوله مه ندى به كارى هيچ نايهت، نه گهر به هوئى داگير كرده وه دهست كه وتبئ. چونكه خوداكان، ماوهى نادهن زور خوئى له سامانه كهى ببينئ، زوو به زوو دهسه لات له داگير كهرى زوردار دهسپننه وه و، ريسوايشى دهكهن له ناو هه موواندا!... بيجگه له وه هه كه سيكيش نازارى خوازهلوك يا خود ميوان بدات، يان هه لوكوتيته سهر پتخه فى براكهى خوئى و كه تنيكي نار هوا بكات، وهك نه مهى سوارى ژنه كهى ببئ، له لايهن خوداكانه وه تووشى نه و سزايه ده كرى!. هه كه سيكيش قين له مندالانى هه تيو هه لگرئ، يا خود جنبو به باوكه پيره كهى خوئى بدات، بيجگومان (زيفس) وازى لئ ناهيتئ، تا جه زره به به كهى پئ دهگه يئئئ، له تولهئى نه و به دخويييه دا كه كر دوويتئى ده ربارهئى نه و كه سانه.

ئاخو، نه مه ندهم پئ گوتئ، وات لئ نه هاتوه كه دلئى ده رده دارت له ناره زووى كردنى نه م چه شنه كرده وه نه گانه دوور بخه يته وه؟.

ههروه ها نه وه ندهئى پئت ده كرى، به دلتيكى پاكه وه مهر سهر بپرئت و ببه شيته وه له پئناو دلراگرتن و دلخوش كردنى نه و خودا زيندوو انه دا!؟.

دهستوورى دراوسپهئى و دوستايهئى

هاورتيكهت بانگ بكه. له دوژمنه كه يشت بگه رئ. به جوړتيكى تايبه تئى دلئى دراوسپه ئيشت رابگره. چونكه نه و نزبكه ليته وه. نه گهر شتتيكت لئ بقه ومئ، هه ره دراوسپه كانئن كه ده موده ست ده كه ونه فريات و به يارمه تيته وه دين. هه رچى خزمه كانئن، نه وان درهنگ ده كه ونه فريات، تا خوئيان نه پئچنه وه ناگه نه لات. جا ههروهك دراوسپئى خراب دهرد و نازار ده دات به پياو. دراوسپئى چاكيش خوئى ده دات به دلئى مرؤف. هه ره كه سئ، دراوسپه ئه كهى باشى لئ هه لوكه وئ، سهريشى به رز ده بيته وه. نه گهر دراوسپئى به دخوو له نارادا نه بئ، هيچ گايهك ناكوژرئ. به پئوانه يه كهى مام ناوه ندى شت له دراوسپه ئه كهت وه ربگره. پاش نه وه كه شته كهت پئ دايه وه، هه ره به و پئوانه يه بوئى پئپوه ره وه، يا خود به پئوانه يه كهى له وه گه و ره تر بوئى ببپوه ره وه. تا نه گهر رؤژتيك له سهر شتتيك دامائت كه سيكت دهست بكه وئت كه پئت به هاوارته وه و يارمه تيت بدات!. خوئى دوور بخه ره وه له وه رگرتئى ده ستكه وتئى نار هوا. چونكه نه وه مالت كاوول دهكات!...

دوستايه تيبه كهى راسته قينه بكه له گه ل دوسته كانندا. هه ره كه سئ سهرت لئ ده دات، سهرئى لئ بده ره وه. هه ره كه سئ شتت ده داتئ، توئيش شتئى پئ بده ره وه... هه ره كه سيكيش شتت ناداتئ، توئيش شتئى مه ده رئ!. نه وه يش بزانه كه به خشنده بي كرده وه يه كهى په سنده.

به لام چرووكى و دهس قووچاوى و رژدى، كرده وه يه كهى ناپه سنده، مهرگ كيش دهكات ه سهر پياو. نه و كه سه يش كه به دلتيكى خوئشه وه شت ده به شيته وه، نارام به ده روونئى و خوئى به دلئى دهكات. به لام نه وانئى دلئيان به وه خوئش ده بئ كه دهس قووچاوى بكه نه گه ل كه سانئى تردا، له نه نجمدا دلئيان رهق ده بئ و، وهك به ردى لئ دئ!. هه ره كه سيكيش سامان كوئيكاته وه، خوئى له كلوئى برسپئئى دوارؤژ ده پارتيئ، كه به دوو چاوى برسكه داره وه چاوى تئ ده بئ!... چونكه نه گهر سامانه كه كه ميش بئ، كه خرايه سهر سامانئى كه م، په ره ده سپنئى و ده بئ به زور!... هه ره سامانتيكت له ناو ماله كه تدا دانا، ده ربه ستئى مه به، هيچئى لئ نايئ. هه روايش چاكتره كه دانه وئله كانت له ناو خانوه كهى خوئتا بپارتيئ. چونكه هه ره شتئى دوور بوو له مال له دانگئى له ناو چوودا داده نرئ!... هه ره ده ميكيكيش به لئنت به هاوړتيكهت دا شتتيكى پئ ببه خشيت، به لئنه كهت به جئ به يئنه. مه يشه ئله ئافره تتيكى كراس شوئرى پان و فراوان، ميچكه ميچكهت بو بكات و، چه واشت بكات. چونكه نه و ئافره ته دلئى به توذا ناچئ، دلئى به سامانه كه تدا ده چئ. هه ره كه سيكيش پشت به ره گه زئى ئافره ت ببه ستئ، هه ره له وه كه سه دهكات كه پشت به ده ستهئى دوو پروان ببه ستئ!....

كچ ماره بكه، ده توانيت به ئاسانئى شتئى فئر بكه يت

كه گه يشتتته ته مه نئى خوئت، ته مه نئى سئ سالى، كچتيك ماره بكه و ببه يئنه ره ماله وه... نه له وه زور زووتر مارهئى بكه، نه له وه زور درهنگتر... چونكه نه م ته مه نه يه كه ياسا بربارئى له سهر داوه بوژنه ئيان. كه ژنيشت هيئا، كچ ماره بكه؛ تا بتوانيت فيئرئى مالراگرتئى بكه يت. به تايبه تئى نه گهر له نيشته نييه كانئى نزبكه خوئت بئ. به لام پئويسته زور له ملا و له ولائى خوئت ورد ببه يته وه. ده بئ له و هيش دلئيا بيت، كه نه گهر نه و كچه ت خواست، نه بيته په نگ، دراوسپه كانئى پئت پئبكه نن. چونكه له هه موو شتتيك چاكتر كه دهست پياو ده كه وئى نه وه يه كه ژنيكي باشئى دهست بكه وئ. ههروه ها له هه موو شتتيك خراپتريش نه وه يه كه ژنيكي خراپئى دهست بكه وئ، واتا سروشتئى درندانه نه بئ و، له وانئيش بئ كه به بئ ناگر ميترده كانئيان ببرئين. نه وانئيش به هه موو هيئتيكى خوئيانه وه ده ره قه تيان نه يهن. دوايش نه نجميان به وه بگات كه له پئيش گه يشتن به ته مه نئى پيئرئى، وهك پيريان لئ بئ!...

زور به ته نگ نه وه يشه وه ببه كه خوئت له تووړه بوونئى خودا زيندوه كان بپارتيئ.

نه که یت دوستیتک بخه یته پایه ی برابره کته وه... و اتا: نه زور نزیکی بخه وه له خوت، نه دوزمنایه تییشی له گه لدا بکه... به لام نه گهر دوزمنایه تی له وه دهستی پچ کرد و، به دهم و به دهست هوروزمی برده سهرت، نامهردی نه که یت، له جیاتی ههر شه پازلله به که دوو شه پازلله لی بدهر وه!... به لام نه گهر هاتوو نه و دوستایه تی لی خواستیته وه و، خویشی و انواند که ده یه وئ دلت بداته وه، تویش به ده مییه وه پیتبکه نه و، باوه شی پیدا بکه. چونکه کهس لهو کهسه سوو کتر نییه که ههر روزه دوستیک ده گری، سبه یینی به ره لالی دهکات و هوگری دوستیکی تر ده بی!...

خویشت له وه بیار تزه که کهسانی تر به دناوت بکهن به دهست بلاوی یا خود به دهست قووچاوییه وه، به هاو پیتی به دخوانه وه، یا خود به لوو تبه رزییه وه به سهر بیار چا کاند!... نه که یت نه وه نده بی شهرم بیت، هه ژاری و نابوتی که سیک به شوریه یی پیشان به دیت. چونکه کهس گه نجینه ی له وه به نرختری دهست ناکه ویت، که زمانیکی پاکی هه بیت. کهس له وه ییش دلخوشت نابی، که زمانیکی وریای هه بی که به تنگ دلی کهسانی تره وه بیت و نه یسکی تی!... خو نه گهر هاتوو له پاشمله خراب له کهسانی تر دووایت، زوری پچ ناچی خویشت نه وهت دیته وه ری، که لیدوانی خراپتر له وه، له بابته خو ته وه ببیه یته وه!... نه گهر بانکیش کرایته نا هه نگیکی تاییه تی، که پر بی له میوان، گهش و پرو خوش به، به مرموچیبیه وه دامه نیسه، نه خوزه لا نه گهر نا هه نگه که پر له به زموره زمیش بی!.

خوت مه شو بهو ناوه ی زن خو ی پچ شو وه

که گه رایته وه له شیوه و گریانیکی کلۆ و سهر گهردانان، له باخه لی ژنه که تدا مه نوو و، لنگباز بییشی له گه لدا مه که. کاتی بچوره باخه لی ژنه که ته وه که له نا هه نگیک گه رایته وه، که بو خودا زیندوو هکان کرا بی. (اتا به دلی ته نگه وه مه چوره باخه لی ژنه که ته وه، به دلی خو شه وه بچو!).

نه گهر خانویه کیشت دروست کرد، بی ره نگکردن مه یه یته ره وه، تا کونده به بوو تییدا نه نیشتیه وه و، تا سهر تییدا نه خو تی.

پتوبسته پیاو به ناو یک خو ی نه شوات که ئافره تیک خو ی تییدا شتی. چونکه تا ماوه یه کیش نه وه زبانی ته واوی پچ ده گه یینی!... پتوبسته خو ت له کوری کهسانی تر دوو بخه یته وه... چونکه قسه کردن زبانی لی په ییدا ده بی. دامه زرانندی گفتوگو سووک و ئاسانه. به لام تا وان هه لگرتنی یه جگار گرانه. پرگاربونیش له دهست نه نجامه کانی

یه جگار به سه ختی پیک دی. قسه ییش که که وته زاری، به ته واوه تی له ناو ناچی! له گه ل نه مه ییشدا قسه له هه ندی پرو وه یه جگار بهرز و پیروزه!^(۱) سهرنج:

(هه سیوود) ییش به پیغه مبهریکی بیرو کرده وه و ره وشت داده نری، بام له پیغه مبهرانی ئایین و باوره ئاسمانییه کانیش نه بو بی. نه و هه رچه نده له سهرده می گریکه کانی پیتشیناندا ژباوه، که چی زور له ناموزگارییه کانی و زور له بیرو باوره رانه ی که بلاوی ده کرده وه، تا نه ندازه یه کی گه وره، له ناموزگاری و بیرو باوره رانه یی نه و پیغه مبهرانه ده کن، که له ئاسمانه وه قسه ی خودایی ده هاته دلپانه وه... ته نانهت نه مه ییش زور سه ییره، که شیوه ی (هه سیوود) زور له شیوه ی نووسینه کی (تهورات) دهکات!...

وا له خواره وه هه ندی له واته ی پیغه مبهره نیرواوه کانی خودا ده نووسینه وه، که هه روه ک خوینده وار بو ی دهرده که وئ، له قسه کانی (هه سیوود) دا دنگ ده دهنه وه:

* له (تهورات) دا، له به شی (۱۹) ی لاییه کاند خودا به (موسا) ی گوتوه:

(نه دزی بکهن، نه دروزنی، نه زورداری بکهن له هاو پیتی خوتان... به سهری منیش سویتد به درو مه خون... له به ردهم دادگاشدا گناه مه کن).

* (داوود) پیغه مبه ریش له (مه زمور) ی (۳۴) دا گوتویه تی: (زمانت بیار تزه له به دگزی. مه هیله لیوه کانیشت قسه ی فرقیلیان پیدا بیت). له (مه زمور) ی (۳۷) ییشدا گوتویه تی: (به ری بیواو خراپان له ناو ده چن. بیواو راسته کانیش سهر زهویان بو ده منیتته وه).

* (سلیمان) پیغه مبه ریش له به شی (۶) ی واته کانیدا گوتویه تی:

(چون مروث ناگر بخاته کوشی خو یه وه، کراس و دهر پیکه ی ناسوتی؟!)

چون مروث بی بنی به پیشکوی ناگردا پیتی ناسوتی؟!.

ههر که سی بچیتته باخه لی ژنی هاو ریکه بشییه وه وای به سهر دی!).

* (مه سیح) پیغه مبه ریش له به شی (۱۹) ی (ئینجیلی مه تی) دا گوتویه:

(مه کوژه. داوین پیسی مه که. مه دزه. به درو قسه مه گپره وه. ریز له باوک و دایکی خو ت بگره. خزمه که یشت وه ک خو ت خو ش بوئ).

* (محمه مد) پیغه مبه ریش فهرموویه تی: (خوتان له زور و سته مکردن بیار تزن. چونکه زورداری تاریکیه کانی ریزی راستبونه وه ی له دوا یه. خو یستان له دهست قووچاوی بیار تزن. چونکه ههر دهست قووچاوی بوو که نه وانه ی پیش تیوه ی له ناو برد. ههر نه ویش بوو که نه وانه ی خسته سهر نه وه ی خو تی خویان بدن به رشتن و، ئابرووی خو یشیان به ره لالا بکهن بز داوین پیسان!).

(۱) له دوا ی نه به شه، له ده سنوسه که دا ماموستا له خوار لاپه ره که وه نووسیه: (برایه وه ۱۳/۱۲/۱۹۶۵). له لاپه ری دوا بی نه و (سهرنج) ی نووسیه که له وه ده چی سهرنج و نووسینی خو ی بی نه که به شیک بی له نووسینه کی (هه سیوود).

دهگه‌یشته هممو شوپنیک دهکوته بهرگوتی گهوره‌کان و دەس و پتوهنده‌کانیان. ئنجا به‌ند و باوی هه‌لبه‌ستراو ده‌خرايه شوپن ئه‌و دوو به‌سه‌زمانه داوین پاکانه، که له‌و دلداریهی هه‌چیان ده‌سگير نه‌بوو، رهنج و نازار و خه‌موخه‌فەت و ژه‌هری درۆ و قسه‌ی دروستکراو نه‌بێ. ئه‌م ده‌نگوباسه به «به‌کر» یش گه‌یشته‌وه!... ئه‌م چه‌په‌لی به‌دخووه، که ئه‌و ده‌نگه که‌وته به‌رگوتی، ئیتر ده‌ستی کرد به‌لپرسین و لیکۆلینه‌وه‌ی تا گه‌یشته بنجوناوانی. ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌سبوو، که رۆژتیک له‌ رۆژان هه‌لی بۆ هه‌لکه‌وت، هه‌رچی له‌م و له‌و بیستبوو، هه‌رچی له‌م کۆر و له‌و کۆمه‌لی کۆکردبووه‌وه، پاکی گێرايه‌وه بۆ سه‌ردار!!

سه‌ردار یش شتیه‌یه‌که‌ی لێ ورووژا. ئای له‌ ده‌ست شتیه‌ی سه‌ردارانیش که ده‌ورووژتین! خۆین له‌ ده‌ماره‌کانی له‌شیدا گری سه‌ند. چاوه‌کانیشی به‌جۆرتیکی وا داگیرسان و پرشنکی تووریه‌ییان لێ ده‌هاته ده‌ره‌وه، ده‌تگوت ها ئیستا، ها کاتیک تر هه‌موو لایه‌کی خۆی ده‌سووتین. له‌و شوپنه‌یشدا هه‌ر خۆی و ئه‌و به‌دکاره‌ پیه‌سه‌ی لێ بوو، هه‌ستایه سه‌رپێ و ده‌ستی کرد به‌هاتوچۆکردن له‌ داخی ئه‌و قسه‌یه‌ی. گه‌لێک بیری خراپ و نه‌گریسانه و سامناکیش به‌میشکه پر له‌ ناگره‌که‌یدا ده‌هات. جاری وا هه‌بوو، ده‌بوست، هه‌ر ئه‌و کاته برۆا و هه‌لمه‌ت به‌رته سه‌ر (مه‌م) به‌ته‌نیایی، که‌له‌ی به‌رته‌نی، پاشان بگه‌رته‌وه جیتی خۆی به‌ئه‌سپایی، نه‌هینتی که‌س پێی بزانی. جاری وایش هه‌بوو شتیه‌یه‌که‌ی پالی پتووه‌ ده‌نا که شه‌رتیکی خۆتێژانه له‌گه‌ل (مه‌م) و (تاژدین) و که‌سوکارباندا هه‌لبگیرستین. به‌لام له‌ داویدا، ئه‌وه‌ی بیره‌که‌وته‌وه که ئه‌مه‌ی ئه‌و ده‌نگوباسه‌ی بۆ هیناوه، په‌رده‌ دارتیک سووک و دووزمانه. ئه‌وه هه‌لناگرێ که ماوه‌ی بدات به‌جۆره بیورووژتین، تا له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌ی ئه‌و دلداریه‌ ده‌کۆلته‌وه و لیتی تی ده‌گات. له‌به‌رئه‌وه، به‌چاوتیکی پشم و قین و تووریه‌ییه‌وه، لیتی مۆر بووه‌وه و، به‌توندوتیژییه‌که‌وه تیبی خوری، گوتی: «ئهی زۆلی ناره‌سه‌ن! وا دیاره به‌چاوه‌ ئه‌ندازی خۆین رشتن زۆر دلخۆش ده‌بیت!... به‌لام ئه‌وه بزانه ئه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه نه‌هینته‌وه له‌سه‌ر راستیه‌ی قسه‌که‌ت، خۆینی خۆت نه‌بێ، خۆینی که‌س نارژت!...».

(به‌کر) که ئه‌وه‌ی بیست، که‌مێک ده‌موچاوی گرتبوو. له‌و هه‌ره‌شه‌یه شه‌ژا و سه‌ری لێ تیکچوو. پاشان هاته‌وه سه‌رخۆی و پیتی گوت:

«بۆ ده‌رخستنی راستیه‌ی قسه‌که‌م، گه‌وره‌ی خۆم ده‌توانی (مه‌م) بانگ بکاته لای خۆی و، گه‌ره‌وتیکی یاریی (شه‌ترنج) ی له‌گه‌لدا بکات، که خۆی پتووه‌ هه‌لده‌کیشتی بام یارییه‌که‌یش له‌ ناوه‌ند (مه‌م) و گه‌وره‌ی خۆمدا له‌سه‌ر ئه‌وه بێ، که ئه‌وی دۆزاندی

هه‌رشتی یاریکه‌ره‌که‌ی تر بیخوازی و به‌ئاواتیه‌وه بێ، بۆی په‌یدا بکات و بۆی به‌پنیه‌ته دی. ئه‌ویش ئه‌وساکه ناچار ده‌بێ، ناو دلی خۆی ده‌ریخات و دلداریه‌ی له‌گه‌ل «زین» ی کچه شادا ئاشکرا بکات. له‌مه‌دا ئه‌و سه‌ر بکه‌وی یان سه‌رنه‌که‌وی، جیاوازی نییه. که گه‌وره‌ی خۆم ئه‌وه‌ی لێ پرسی: ناچار ده‌بێ ده‌ری بخات».

سه‌ردار ئه‌م بیره‌ی به‌دلدا چوو. زۆری پینه‌چوو، ده‌س و پتوهنده‌کانی خۆی بانگ کرد و فه‌رمانی پیدان که هۆله گه‌وره‌که رتیک بخه‌ن، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ ئیواره‌ی ئه‌و رۆژه‌وه ده‌ست بکری به‌راباردنیکه‌ی خۆش له‌ویدا، که هه‌موو له‌و کاته‌دا هه‌ندێ له‌ ده‌س و پتوهنده‌کانیشی نارد به‌دوای (مه‌م) دا، که بیه‌ته ئه‌وی و خۆی ئاماده بکات، که ئه‌و ئیواره‌یه له‌گه‌ل سه‌رداردا، له‌و کۆشکه‌دا رابووێ...

سه‌ردار ده‌ستی کرد به‌چاوه‌روان کردنی (مه‌م). دلی پر له‌ داخ بوو. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو که بسووتی. خۆنیش سه‌ری گه‌رم کردبوو. یه‌جگار به‌په‌رۆشه‌وه بوو که ئه‌و راستیه‌یه ده‌ریخات؛ راستیه‌ی ئه‌و دلداریه‌ی که (به‌کر) بۆی گێرايووه‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی پاش ئه‌وه، به‌شینه‌ی و به‌ئاره‌زووی خۆی، داخی دلی خۆی پێ برێژی.

ئیواره هات. هه‌روه‌ک سه‌ردار خۆی و یستبووی کۆره‌که‌ی بۆ ئاماده کرا. میتری شه‌تره‌نجه‌که، که به‌زیر دارتێژابوو، له‌ ناوه‌راستی هۆله‌که‌دا دانرابوو. به‌رده به‌نرخه بێ هاوتاکانیشی که له‌ ددانی فیل دروستکراوون، له‌سه‌ر میتره‌که رتیز کرابوون. هۆله‌که پرپووبوو له‌ هاوړی و که‌سوکار و پیاوه‌کانی سه‌ردار. ته‌نیا (تاژدین) و هه‌ردوو براهی نه‌هاتبوونه ئه‌وی. سه‌ردار به‌ئاره‌زوو بانگی نه‌کردبوون. هه‌ر چوارلایشیان به‌نۆکه‌ر و پاسه‌وان و ده‌س و پتوهند ته‌نرابوو. هه‌موویان به‌پتووه وه‌ستابوون. به‌رێز، چاکترین به‌رگیان پۆشی بوو، ته‌واوترین چه‌کیشیان له‌ خۆیان داوو.

پاشان سه‌ردار هاته ژووره‌وه... کۆره‌که هه‌موو هه‌ستانه سه‌رپێ. ئه‌ویش ملی نا بۆ ئه‌و ته‌خته‌ی له‌ سنگی کۆره‌که‌دا بۆی دانرابوو. ئنجا دانیشت. دانیشتوان هه‌موو بیه‌دنگ بوون. ئه‌ویش به‌شینه‌ی و سامیکه‌وه چاوی به‌هه‌موویاندا گێرا، تا چاوی که‌وت به (مه‌م). ئنجا سه‌رتیکی بۆ (مه‌م) درێژ کرد و پالی دایه‌وه به‌لایه‌کی ته‌خته‌که‌دا، پیتی گوت:

«امان بیستووه خۆت وا ده‌نوتیت که له‌ یاریی شه‌تره‌نجدا زۆر شاره‌زایت ده‌توانیت ئیمشه‌وه ئه‌و شاره‌زاییه‌ی خۆتان پیشان ده‌یت. ده‌ست بکه‌یت به‌زۆرانبازی و خه‌بات له‌به‌رچاوماندا؟».

«مەم» یش لە شیوەی قسەکانی سەردار، کە رەقیی تیدابوو سەرسام ما... بەهێواشیبەگەوه وەرانی دایهوه گوتی:

«هیچ رۆژتیک لەبەردەم گەورەیی خۆمدا، بەو شارەزاییهوه نەنازیوم، بەلام ئەگەر گەورەیی خۆم فەرمان بدات، ئامادەم لەبەردەستدا، چی بفرموی وا دەکەم.»

سەردار یش هەستا و چوو سەر میزی شەترەنجەکە، پەنجەیی بۆ کیشا و پیتی گوت:

«هەر دەبێ هەستیت. چونکە ئیمشەو من و تۆ شەرتیکمان لە ناوەندا هەیه، پتیوستە پیتیستە کۆری جەنگهوه!...»

«مەم» یش هەستا و چوو سەر میزەکە... لە دڵیدا ترسیکی کرد. بەرامبەر سەردار دانیشت، میزەکە کەوتە ناوەند هەردووکیانەوه، پیتش ئەمەیی دەست بکەن بە یاریکردن، سەردار پیتی گوت:

«سەرچ لە ناوەند ئیمە و تۆدا ئەوهیه، هەرکەسێ سێ جاری دۆراند، دەبێ هەرچی سەرکەوتوو داوای بکات و ئاواتی بۆ بخوازیت، بۆی جیبەجی بکات و بۆی پەیدا بکات.»

لە کۆرەکه‌دا لاوتیک دانیشتیوو ناوی (کرکون) (*) بوو. ئەم کۆرە کۆری سەردار بوو. بەدڵ (مەم) ی خۆش دەویست. لەوه‌یش ئاگاداربوو کە لە ناوەند (مەم) و (زین) ی پووریدا دڵداری هەبوو. تۆزی لەوه‌یش ئاگاداربوو، کە باوکی رقی لە «مەم» بوو. دەترسا لەوه‌یش، کە لە دواویی ئەو کۆرەدا شتییک بەسەر (مەم) دا پیت، لە کۆشکەکه‌ خۆی دەریاز کرد، و بەهەله‌داوان خۆی گەیانده (تاژدین)، کەینەوبەینەکه‌ی تیگەیانده؛ بۆ ئەمەیی بگاتە فریای (مەم)، ئەوه‌ک شتیکی بەسەر بی. سەبارەت بەخزمایه‌تی و نزیکیبەکه‌ی لە سەردار، لیتی پیاپیتته‌وه و، ماوه‌ی ئەوه‌ی نەدات کە ئازاری (مەم) بدات.

چەند تاوتیکی پتی چوو (تاژدین) و، (چەکو) و (عارف) ی براکانی گەیشتنه‌ کۆرەکه‌ و، سەرنجیان دەدا لە ئەنجامی ئەو کۆرە...

«مەم» دووجار یاریبەکه‌ی لەسەر دار برده‌وه. دەستیشیان کرده‌وه بەیاری سبەه‌م. سەردار سەری سوپامبوو لە شارەزایی و هونەرمەندی (مەم) لە یاریبەکه‌دا. لەو کاتەدا کە (مەم) هەموو هۆشی خستبووه‌ سەر یاریبەکه‌، رۆشنایی و گەشیبەکی ئاشکرا، لە دەموچاویدا دەبینرا، کە ئەنجامی هبوا و خۆشیی ناو دلی بوو. کەچی (بەکر)، کە لە

(*) راستیی ئەم ناوه: (گورگین) ه. (وه‌رگیتی)

دووره‌وه‌ سەیری دەکرد، بەپەرۆشه‌وه‌ بیی لەوه‌ ده‌کرده‌وه، کە فیلتیک بدۆزیتته‌وه‌ بۆ (مەم)، سەری لێ تیک بدات و نەهیتلی ئەمجاره‌یش بەسەر سەرداردا سەربکەوی. چونکە سەربکەوتنی «مەم» بەسەر سەرداردا، ئەوه‌ی لێ پەیدا دەبوو، کە سەردار پەیمانی خۆی لەگەڵ ئەودا بەجی به‌یتنی. واتا (زین) ی لێ ماره‌ بکات!

لەو کاتەدا (بەکر) چاوی کەوت بە (زین) و کچه‌کانی تری ناو کۆشکەکه‌، لەبەر پەنجەریبەکه‌دا وەستا، چونکە لە دیواری ژووروی هۆله‌که‌وه‌ دەپروانی بەسەر پشتی (مەم) دا. بەپەرۆشه‌وه‌ سەیری یاریبەکه‌یان دەکرد. (بەکر) یش رووی کرده‌ سەردار پیتی گوت:

«دەبوو گەورەیی خۆم، هەموو جارێک جینگەیی خۆی بگۆریایه‌وه‌، لەگەڵ بەرامبەرکه‌یدا. دەستووری یاری وایه‌، کە ئەوه‌ی گوت هەردوو یاریبەر هەلسان و جینگەیی خۆیان گۆریبەوه‌، بێ ئەمەیی پەیی بەرن بەو فیلته‌ی کە (بەکر) لیتی کردبوون... هەرچەند تاوتیکی پتیچوو، لەپەر «مەم» چاوتیکی هەلبیری و سەیریکی دیواری ژووروی هۆله‌که‌ی کرد، کە بەرامبەری دانیشتیوو. لەپەر «زین» ی کەوتە بەرچاو، کە وەستا بوو سەیری کرد. ئیتر لەوه‌وه‌ سەری لێ تیکچوو. هەرچەندی دەکرد و تی دەکۆشا بۆی نەدەکرا هۆشی خۆی کۆبکاتەوه‌ و، بیخاتە سەر یاریبەکه‌، بۆ ئەمەیی بەسەر (سەردار) دا سەربکەوی. چاوه‌کانی هەر بەپەنجەریبەکه‌ی بەرامبەرکه‌ی هەریک بوو، بێ لیکدانەوه‌ بەردی سەرباز و سواره‌کانی دەبزواند. جاری وا هەبوو، بۆ سەربازتیک ئەسپتیک دەدۆراند. جاری وایش هەبوو فیل و کاربەدەستی تیکه‌ل و پیکه‌ل دەکرد. ئەنجامیش بەوه‌ گەیشت کە سەردار پتیچ جار لەسەر یه‌ک یاریبەکه‌ی لێ برده‌وه‌!... یاریبەکه‌یش بەوه‌ دواویی هات!...»

ئنجای سەردار هاتەوه‌ جیتی خۆی. «مەم» یش شەرم و ئابروو گرتی. سەردار سەیریکی (مەم) ی کرد و پیتی گوت:

«ئیی مەم!... مەرجه‌کەت لەبیرچوو؟»

(مەم) یش، هەستەکانی دابەش بووبوو بەسەر توورەیی و شەرمدا. توورەیی لەو فرۆفیلته‌ی کە لیتی کرا و تیتی گەیشت. شەرمیش لەوه‌ی کە یاریبەکه‌ی دۆراند وەرانی سەرداری دایه‌وه‌ و پیتی گوت:

«نە... گەورەم، لەبیرم نەچوو. چی دەفرمویت ئامادەم بەجیتی به‌یتن!»

(سەردار) یش پیتی گوت:

«خۆت ده‌یزانیت، ئیمه داوای سامانت لێ ناکه‌ین پیتی ده‌وله‌مه‌ند بیه‌ین... داوای سایه و پایه‌یشت لێ ناکه‌ین پیتی گه‌وره‌ بیه‌ین... ئه‌وی ده‌مانه‌وه‌ی: زانیی رازی دلته‌... که‌واته‌ چی له‌ دلته‌ هه‌یه‌ پیمان بلتی... پیمان بلتی دلداریت له‌ گه‌ل کیدا هه‌یه‌؟... بۆ کێ به‌هیوایت که‌ بیسته‌ هاوسه‌رت؟ تا ئه‌گه‌ر سه‌رنجمان لیدا و زانیمان بۆ تو ده‌شتی لیت ماره‌ بکری، خه‌ریک بیه‌ین شادمانت بکه‌ین به‌په‌نگه‌یشتنی».

«مه‌م» یش هه‌ندیک بیری لێ کرده‌وه‌. وه‌ک بیه‌وی واتای ئه‌و وشانه‌ لیک بداته‌وه‌ که‌ دران به‌گویتیدا، وابوو. (به‌کر) یش ئه‌و بیه‌رکردنه‌وه‌یه‌ی (مه‌م) ی به‌هه‌ل زانی، هه‌لی دایه‌وه‌، گوتی:

«گه‌وره‌ی خۆم: وا ده‌رده‌که‌وه‌ی (مه‌م) شه‌رم ده‌کات له‌وه‌ی ناوی دلخوازه‌که‌ی خۆیت لێ ناشکرا بکات. چونکه‌ من جارێکیان دلخوازه‌که‌یم چاوپه‌نگه‌وتوه‌وه‌. بۆم ده‌رکه‌وتوه‌وه‌ که‌ که‌نیزه‌کیکی ناشیرین و به‌دغه‌سه‌له‌، ره‌ش و که‌موکوپه‌داره‌، ئه‌ویش شه‌رم ده‌کات که‌ ناوی به‌یتنی له‌ کۆری سه‌رداردا!...»

ئهم قسه‌یه‌ (مه‌م) ی ورووژاند، ده‌ماری مه‌ردابه‌تیی بزواند، هه‌ستی سه‌ربلندی و گه‌وره‌یی تیدا بووژانده‌وه‌. توانج و پلاره‌که‌ هۆشی له‌سه‌ر لا‌برد. ئه‌وه‌ی له‌بیه‌رچوه‌وه‌ که‌ له‌به‌رده‌م سه‌ردار دایه‌، یان له‌ناو کۆمه‌لیک پیاوان دایه‌، تووره‌ بوو و راپه‌ری له‌ (به‌کر)، پیتی گوت:

«به‌خودای گه‌وره‌ سویتند ده‌خۆم، درۆت کرد، زۆلی ریسوا. ئه‌و که‌نیزه‌که‌ی تو ناوونیشانت هه‌لدا، هاوتای که‌س نییه‌، هاوتای سه‌رنوشوست و نه‌نگیکی وه‌ک خۆت نه‌بی. به‌لام ئه‌و که‌جه‌ی دلی منی پیداجوه‌، پایه‌بلنده‌، له‌ جوانیدا مانگ نایگاتتی، له‌ شوخوشه‌نگیدا رۆژ هاوتای ناوه‌ستیتته‌وه‌، له‌ هه‌موو که‌س ره‌سه‌نته‌، که‌س له‌م خاکه‌دا، له‌ نه‌ژادیدا په‌نجه‌ له‌ په‌نجه‌ی نادات. ته‌واوترین ئافه‌رتیشه‌ که‌ ده‌ستی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌، خودا، دروستی کردبی... ئه‌و که‌جه‌... ئه‌و که‌جه‌یش شاه‌ کچی (جزیره‌)!...».

هیشتا به‌ته‌واوه‌تی ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌ ده‌م نه‌ها‌تبه‌وه‌ ده‌ره‌وه‌، (سه‌ردار)، قسه‌که‌ی پیتی بری و، به‌تووره‌بیه‌که‌وه‌ لیتی راپه‌ری و، پیتی گوت:

«که‌واته‌ له‌به‌رته‌وه‌یه‌، که‌ شه‌رم له‌ خۆت ناکه‌یت و، ده‌ستدریژی ده‌که‌یت بۆ ئه‌و جیگایه‌ و، دلداریی تیدا ده‌که‌یت و، له‌به‌ر بێ شه‌رمیی خۆیشت ئه‌م کۆشکه‌م لێ پیس ده‌که‌یت!...».

پاش ئه‌وه‌ رووی کرده‌ پاسه‌وانه‌کانی به‌ر ده‌رگا‌کان و تیی خورپن، گوتی:

«له‌ پاش ئه‌م که‌تنه‌، چاوه‌روانیی چی ده‌که‌ن، وه‌ستاون؟! بۆ ئه‌و که‌لله‌یه‌ ناپه‌رینن که‌ زمانی وا درێژی پتیه‌یه‌؟! کاتی ئه‌وه‌ ها‌توه‌ که‌ که‌سانی تریش په‌ندی لێ وه‌رگرن!».

پیش ئه‌مه‌ی پاسه‌وانه‌کان په‌لاماری «مه‌م» بدن، له‌ ناوه‌راستی کۆره‌که‌وه‌ سی که‌س راپه‌ری!... هه‌رسیکیان پاله‌وان بوون. هه‌رسیکیان برابوون، هه‌ریه‌که‌یشیان خاوه‌نی ناوچه‌وانی بلند و ده‌ست و بازووی شیرانه‌ بوو!... هه‌ریه‌که‌یشیان خه‌نجه‌رتیکی له‌ ده‌ستدا بوو، ناگری لێ ده‌وه‌شایه‌وه‌. ناو‌نجیه‌که‌یان که‌ (تاژدین) بوو، هاته‌ په‌شه‌وه‌ و، وه‌ک هه‌ور گرماندی به‌سه‌ر ئه‌و بالبازانه‌دا که‌ خه‌ریکبوون په‌لاماری «مه‌م» بدن، تیی خورپن، گوتی:

«ناکه‌س به‌چه‌ینه‌! بچه‌وه‌ جیی خۆتان! ئیوه‌ نه‌ شیتن، نه‌ سه‌رخۆشن، شاره‌زای ده‌ست و بازووی ئیمه‌ نه‌ین! وا دياره‌ ئه‌وه‌تان له‌بیه‌رچۆته‌وه‌، که‌ چیتان به‌سه‌ر ده‌هینین!... دوور نییه‌ بگه‌نه‌ (مه‌م). به‌لام کاتیکی ده‌یگه‌نتی که‌ خۆینی ئیوه‌ شه‌پۆل بدات به‌ملاو به‌ولایدا و، به‌سه‌دان له‌ خۆتان بکه‌ن به‌پرده‌ به‌سه‌ر لاشه‌باندا برۆن تا ده‌یگه‌نتی!».

پاشان سه‌ری وه‌رگه‌یتر بۆ لای سه‌رداره‌وه‌ و، به‌تیلاییه‌کی چاوه‌وه‌ سه‌بیرتکی کرد و پیتی گوت:

«به‌لام گه‌وره‌ی خۆمان سه‌ردار، ئاره‌زووی خۆیه‌تی، هه‌رچی ده‌وی ده‌توانی به‌ده‌ستی خۆی بیکات... چونکه‌ ئیمه‌ ده‌ست به‌ستراوی پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یی ئه‌وین. جوان نییه‌ بۆ ئیمه‌ پیتی لێ نه‌نێین!».

پاشان بیده‌نگ بوو... ئه‌وانی تریش هه‌موو بیده‌نگ بوون... پاسه‌وانه‌کانیش له‌ جیی خۆیاندا ره‌ق راوه‌ستا‌بوون، ته‌ماشای ده‌می سه‌رداریان ده‌کرد... له‌ پاش تاویک، سه‌ردار خۆی هه‌ستا و به‌ده‌ستی خۆی که‌له‌بچه‌ی کرده‌ ده‌ستی (مه‌م) وه‌ و فه‌رمانی دا بیه‌ن بۆ به‌ندیخانه‌!... (تاژدین) و براکانیشی ئه‌وه‌یان ئه‌وه‌نده‌ پێ ناخۆش بوو، وه‌ک تیرتیک له‌ جه‌رگیان درای و ابوو. به‌لام به‌ناچاری بیده‌نگییان به‌باشتر زانی. چونکه‌ ئه‌وه‌ کارتکی په‌سند و ژیرانه‌ نه‌بوو که‌ له‌وه‌ به‌ولاه‌ زۆره‌ملی له‌گه‌ل سه‌رداردا بکه‌ن، به‌تاییه‌تی له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌ له‌ بریاره‌که‌ی خۆی هاته‌ خواره‌وه‌، له‌ کوشتنیه‌وه‌ گه‌یاندیه‌ به‌ندی کردنی. وایان به‌باش زانی که‌ تکای به‌خشینی مه‌م، بخه‌نه‌ پاشتر، بۆ کاتیکی که‌ سه‌ردار که‌م‌تیک سارد بوویته‌وه‌ و، پشم و قینیشی که‌متر له‌ دلدا مابێ.

پاشان کۆره‌که‌ بلاوه‌یان لێ کرد. به‌ماتی و بیده‌نگییه‌وه‌ هه‌رکه‌سه‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ جیگای خۆی. «مه‌م» یش له‌ رێگا‌دا بوو، ده‌را بۆ به‌ندیخانه‌، که‌ به‌خریته‌ زیندانه‌وه‌!

پاکیی گیان

ئەو بەندیخانەییە کە «مەم» ی بۆ برا، بەندیخانەییەکی ئاسایی نەبوو. لە راستیدا زیندانێک بوو، وەک ئەشکەوت، چوو بوو ناخی زەویبەو. لە سەرەو تەنگ بوو. بەلام لە خوارەو فراوان بوو. لە هیچ لایەکیەو رووناکیی جیهان، یاخود رووناکیی رۆژی تێنەدەکەوت، تەنیا لە کونێکەو نەبێ، کە لە تەوقەسەری زیندانەکەو بوو، ئەویش بۆ هەموو شتیەک بەکار دەهێنرا: هەم دەرگا بوو، هەم پەنجەرە بوو، هەم جیگای رووناکی بوو!... (مەم) یش خرایە بن ئەو زیندانەو، کە چۆل و هۆل و، تاریک و نووتەک بوو، کەسیشی تێدا نەبوو. تاریکیی دایگرت و بەرچاوی گرت. هیچ شتیکی نەدەدی، بەچاو، ئەو تارمایی و ڕەشاییانە نەبێ کە ئەملاو ئەولایان لێ گرتبوون. لەناو ئەو تاریکییە بێدەنگ و سەنگەدا، کەمێک ماتی گرتی و لە جیبی خۆی هەندیک سست بوو. پاشان، هێواش هێواش هەنگاوی نا، خۆی دەپاراست، کە لە شتی خراب نەکەوێ، هەر دەستی لە بایەکە دەکەوت، تا گەیشتە لای دیواری زیندانەکە و دەستی لێی کەوت. لەوێدا وەستا و پالێ پێوێ دایەو. ئنجا لە دەروونی هەناسە ساردییەو، بەشە پۆل بێرەو ڕیبهکانی هاتنە دەرەو، لە داخاندان دەینالاند... تافی لاوینییە تەر و تازەکی خۆی بێرکەوتەو، لەگەڵ هێز و توانایی و بەچنگی و سەرلەندییەکی دا... ئەو کاتە کە خۆی و (تازدین) لە کامەرانتیرین کەس دەژمێران. ئەم بازارانەیان هەر بەبیریشدا نەدەهات. پاشان کاتی پەیدا بوونی ئەم هەناسە ساردییە بێرکەوتەو لە دلێدا، ئەو رۆژە بێرکەوتەو کە پرپوو لە خۆشی و شادمانی، رۆژی نەورۆز، کە خۆی و (تازدین) پێکەوتەو ئەو رۆژەیان زۆر بەخۆشییەو رابوارد. ئەو بوو لە ئیوارەو ئەو رۆژەدا تووشی ئەو سەرخۆشییە هاتن کە لەو پێش لێی دوا... هەرەها ئەو بازار و ئاواتانە بێرکەوتەو کە لەناو دەروونیدا پەیدا بوون و، گەورەبوون و، پێگەبشتن، بەتایبەتی لە کاتی بەزم و شایێ (تازدین) و شەوانی زاواپەتیی دا، کە خەریکبوون گەشەیان دەکرد و بەریان دەدا.

ئەو بوو دلێ خۆی بەو خۆش دەکرد، کە ئەویش وەک (تازدین) بەکامی دلێ خۆی دەگات و، بووکی بۆ دیتە مالهەو، و شایێ و ئاهەنگی بۆ دەکرێ... پاشان ئەویشی بێرکەوتەو، کە چۆن دلێ شکینرا و سەرنەکەوت لە ئاواتەکیدان... کە چۆن کەسیک نەبوو بەزەیی پێدا بێتەو، و دەستیەک بەداتە پالێ. پاشان ئەو شەوانەو هێنایەو پێش چاوی خۆی کە تا بەیانی، لە گوێ ئاوی (دەجلە) دا هەناسە ساردی هەلەدەکیشا و، فرمیتسکی خۆتینی دەپشت. کەسیک لەوێ نەبوو، بێبێنی، یاخود خەمی بخوات. ئەو

فرمیتسکانەیش کە چاوەکانی بریندار دەکرد و، ئەو بنار شاخ و گردانەو پێ ئاودەدا، چاوی کەسیکی تری نەدی کە بەفرمیتسک هەلشتنیک دلخۆشیی بەداتەو!...

پاشان ئەو چەند کاتە خۆشانەو بێرکەوتەو، کە لە هەموو جیهاندا هەر ئەو چەند کاتەو بەخۆشییەو رابوارد بوو، کە هەر کزەبای فینک و گولەکان ئاگیان لەو و لە «زین» بوو بوو... پاشان ئەو هاتەو پێش چاوی کە چۆن تاریکیی دلێ داگیرکردەو، و هەموو جۆرە ئازاریکی تووش بوو، کە چارەنووس بۆی دانابوو!... زۆرداری ئەم و ئەو بێرکەوتەو، کە بێ ئەمەو سووچ و گوناھتیکی هەبێ، لێیان دەکرد؛ وەک بەند و باو و قسە هەلبەستراوەکانیان، کە بۆیان دروست دەکرد، وەک تیزکردنیان بەنازار و فرمیتسکەکانی، کە پێیان رادەبوارد. وەک ئەو داوای بۆیان دەنایەو، لە پێگای کامەرانییدا، بۆ ئەمەو بەفروفتیل و ناپاکی لەناوی بێن... دواوێ ئەو هاتەو بێر، کە سەردار بەم جۆرە قینی لێ هەلگرتبوو، لەم شتێو بەیشدا داخی دلێ خۆی پێ ڕەشتبوو... سەردار بەو نەدەیش وازی لێ نەهێنا کە لە هەناسە ساردی و ڕەنجەرۆیی خۆیدا بێنیتەو، ئەو ئازادییەو لێ سەندەو، کە جار بەجاریک دەیتوانی سەری خۆی هەلبگرێ و، بەناو دەروەشتدا بگەرێ، بۆ ئەمەو بەچاوی ئەندازەکانی سروشت کەمێک خەموخەفەت لە دلێ خۆی دەربکات. چونکە هەر ئەو بوو ماپووەو، کە لەگەڵ هەموواندا تێر سەیری بکات و، تەواو خۆشییەو لێ وەرگرێ. سەردار هیچی بۆ نەهێشتەو، ئەم تاریکییە نەبێ، تا کەس نەبێ، تا هیچ شتیەک لەوانە نەبێ. هەر ئەویشی بۆ هێشتەو، کە لەم زیندانە چۆل و هۆلەدا، بەتەنایی بێنیتەو، تا هیچ ئارام و سەرەوتێک بەدلێ نەگات!...

ئێتر هەر ئەو نەو ئەو کارەساتانەو هێنایەو یادی خۆی، دلێ بەخۆی سووتا، بەزەیی بەخۆیدا هاتەو، دایە پرمەو گریان و، بەفرمیتسکەکانی خۆی زەویی زیندانەکی تەر کرد. فرمیتسکەکانی سوێر و خۆتیناوی بوون. گریانەکی ناسۆر و پێ ئازار بوو. دەگریا بۆ ئەو تەمەنەو خۆی کە لە دەستی چوو بوو. بۆ ئەو هێواپەو ک پرا و نەما، بۆ ئەو دلە خۆتیناوییە کە پێیان پێدا نا.

پاشان ئاوریکی بەملاو بەولای خۆیدا دایەو، ئەم پەر و ئەوپەری زیندانەکە و دیواری ڕەشەکانی بۆ دەبینرا. چاوی کەوت بەزەویبەو کە ناو زیندانەکە. هەمووی وشک و برنگ و خۆل بوو. هیچ شتیکیشی تێدا نەبوو کە پالێ پێدا بەداتەو، سەکوێکی بچوکی لە قور دروستکراو نەبێ، کە لە سووچێکی زیندانەکەدا دروست کرابوو. ئەویش پارچە بەرەییکی شروپ و رزبوی درابوو بەسەردا.

چاوه پر فرمیتسکه کانی گپرا به ناو هه موولایه کی زبندانه که دا. وهک بگهړی بۆ شتیک که خوشه ویستی و به زهیی پیداهاتنه وهی تیدا بیینی و ابوو. ئه ویش هه بۆ ئه مهی که بیكات به هاودلی خوی و، هۆگری بیی و، خه موخه فه تی خوی بۆ هه لبریتی. به لام زبندانه ره شه که، پارچه یه کی که رولا ل بو، نه گوئی ده گرت له دنگ، نه له شین و گریانی ش تیده گه یشت... ئیتر هه موو هیوایه کی له خوشیی جیهان بری. هیچ ده ره تانیکی بۆ نه مایه وه رووی تی بکات خودا نه بی... ئه و خودایه کی که هه ر خۆیه تی، به ته نیا، په نای خه فه تباران و، هه ناسه ساردان و، زۆر لیکراوان بی.

(مه م) یش سه ری بلند کرده وه و، چاوی هه لبری بۆ ئاسمان. هه رچی نازار و فرمیتسکی هه بو، له دل و چاویدا، ئاراسته ی ئه و بیی کردن، و گوئی: «خودای گه و ره و بلند! چاوت لیم نییه؟»

«چاوت لیم نییه - که به نده یه کی بیچاره ی وهک من - چۆن له ناو ئه م هه موو ئیش و نازارانه دا ده تلیته وه، که له وه زیدا نییه له وه زۆر تر به رگه ی بگریته؟! خودای گه و ره، به نده کانی تۆ که له سه ر زه وی دان، به زه بییان به سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیی مندا نه هاته وه، هه ره ک خۆت ده بیینی برینه کانی شمیان له ناو خۆل و تۆزدا پلی شانده وه... ته نانه ت له و پیخۆره ییش به شپراویان کردم، که له رتگای له ناو چووندا ئه یکی سکم پیی بشکی. خودای گه و ره! تۆ به زه بییت پیتمدا بیته وه. به سه ری تۆ سویند ده خۆم، که له مرۆ به داوه له تۆ نه بی، له که سی تر ناپارچه وه، له که سی تر ناپارچه وه. فرمیتسکی خۆیشم هه ر له به رده می تۆدا هه لده رتیم بۆ تۆیش نه بی، بۆ که سی تر خۆم ناشکیتم.»

هه تا چاوه کانی لیک نایه وه و له قسه کانی بو وه، گیانیکی تازه کرایه وه به به ریدا که له پشت په راسوه کانییه وه ده کشایه وه، هه ر له و گر نه ناگره ی ده کرد که رۆشنا بییه که ی له ناو تاریکییه وه سه ر ده ربخات و، پرشنگ بدات به هه موو لایه کی خۆیدا. ئه و گیانه خشا به سه ر دلیدا، ئارام و سه روتیکی ته واوی پیته خشی. ئه و چۆل و هۆلی و ته نیاییه ییش که تییدا بو، گۆراو بو به گیانیکی پر له شادیی سه یر و سه رسوره یته ر.

که ههستی به م شتانه، هه مووی کرد، له ده روونی خۆی و، له ده ره وهی خۆیدا دووباره سه ری هه لبریه وه و، هه ستایه سه ری و، پالی دایه دیواری زبندانه که وه، دهستی کرده وه به پارانه وه له خودا و گوئی:

«خودای گه و ره! له پاش ئه مه ی هه موو باهت و ئاوتیکی جیهانیم له ده ست چو رووم کرده ده رگانه ی چاکه و رووخۆشی و گه وریی تۆ. به سه ری تۆ سویند ده خۆم، له مرۆ

به داوه له ده رگانه که ی تۆ ناده م، ئه گه ر هه رچی جیهان هه یه بده نی به خۆی و ئه وه ی له ناوی دایه. بام هه رچی زۆرداره، زۆرم لی بکات، هه رچی به ندوبا و کسه ره، داوم بۆ بنیسته وه، بام چه ندیان له ده ست دی و ئاره زو ده که ن ناگر له دلیم به ریده ن، بام بمخه نه تاریکیی زبندانه وه. بمخه نه ناو کولانه ی درندانه وه. به و گه ورییه ت سویند ده خۆم، که هه موو دم سه رمی بۆ ده نوشتی نه مه وه، ئه و شتانه هیچیان کارم لی ناکه ن و، هیچ هیوایه کیش له دلیم ده رناکه ن... تا به رتبه ری تۆوه گیانم به رتیه بچی، ئارام به ده روونم یه جگار خۆشه. تا رووناکیی تۆیش له ناو دلما بی، ئه م تاریکییه چاوم ده حه سی نیته وه. تا رووی به زه یی پیداهاتنه وه و گه ورییه ی تۆیشم له سه ر بی، نازاردان سه ره وت به دلیم ده دات.

ئهی وه رسیبون؟... بۆچ هه رچی جیهان هه یه کۆبیته وه ده توانی گیانم وه رس بکات له خۆی!؟...

سویند ده خۆم به و به ژن و بالاییه کی که به رتیکو پیکیه که ی گیانی تالان کردووم... سویند ده خۆم به و رۆشنا بییه کی که ناگری تیبه رداوم... سویند ده خۆم به و شوخه شنگییه کی که له ژه هر و ده رد به ولاره هیچی ترم لیی ده ست نه که وتوه... به وانه هه موویان سویند ده خۆم، که ئه م نازاره ی ده مده ن، هه رچه ندی وای بی که ئارام و به رگه گرتنم پی نه هیلی، به لام ناتوانی ئه و هیوایه م له دلیم ده ربکات که بگه م به «زین»، ته نانه ت بشمکوژن!... چه ند خۆشه به ئاواتی خۆم شادیم، له ژیر سیبه ری تا سه ری تۆدا و، له بن شاهپه ری رووخۆشی تۆدا!...

بۆچی شاد نام؟... به سه ری تۆ سویند ده خۆم، ئهی خودا! که گیانی (من) و (زین)، هه ره ک خۆت ده یزانیته، دوو گیانی پاک و بی تاوانن. له م جیهانه دا هیچیان ده ست نه که وتوه، ناگره که ی و سه رگه ردانییه که ی نه بی. که واته بۆچ شادمان نابن، که بیته ناو ده رگای خونکاری هه ره گه وری جیهانه وه، خونکاری رووخۆش و شاره زا، خونکاری خاوه ن به زه یی پیداهاتنه وه ی به رفراوان، خاوه نی داد و فه ریاد بۆ هه مووان؟...

ئای چه ند ئاره زووی ئه و رۆژه ده که م، گه ورم! که هه ر دوو کمان روو ده که یه ده رگانه که ی تۆ. تۆیش به دهستی گه ورییه ت ئه و فرمیتسکانه له چاومان ده سرتیه وه، که زۆرداران پییان هه لپشتوین، له باوه شی به زه یی پیداهاتنه وه یشتدا، به دلنیایی و ئاسووده یی و په سندکراوییه وه ده حه سی نیته وه.»

له گه ل ئه وه یشتدا که (مه م) په یوه ندیی به که سه وه نه ما بو له ده ره وه و، وه رسیبون و هه ناسه ساردیییش دللی داگیر کردبوو... له گه ل ئه وه یشتدا که هیوا ی به که س نه ما بو

دهستیک بداته بالی، له ناو ئه زیندانه چۆل و هۆله تاریکه دا... به لّام له پاش ئه و قسانه که کردی بهرامبهر به پوره دگار، به ره بهره نارامیکی خودایی هاته دلّیه وه، ته نیاییه که ی له بیه برده وه، خه موخه فه ته که ی لی که مکرده وه. چونکه هاو دهم و هاو ریکه ی بوو به خودای پاک ی بی هاوتا. ئه و نده ی له جیهان هیوای ده بری و، ئه و نده ی پشتی له بابه تی جیهانی ده کرد، ئه و نده ی پهیو نده ی به خودای گه وره وه، به هیزتر و گه وره تری لی ده هات، هیوا و تاواتیشی ته نیا به و ده سپارد. له به ره وه زیندانه که ی کرد به په رستگایه ک، شه و و رۆژ ناوی خودای تیدا ده برد، هه موو دهم هاواری بو ده برد، له ویدا په رسته که ی هه ر بو ئه و بوو. پاسه وانه که بیهی هه رچه ند ده هاته ژووره وه، نان و ناوی بو ده هینا، مه می ددی به پیتوه نوێژ ده کات، یا خود به نوو شتانه وه وه له خودا ده پارێتته وه. له لایه که وه له شی دهستی کرد به له بری و لاوازی. له لایه کی تره وه گیانی دهستی کرد به تین سهندن و به هیز بوون. جا هه ر چه ند له شی دهیدایه باریکی و بنیسی و بچووک بوونه وه، گیانی شی دهستی ده دایه زیندوو بوونه وه و، بووژانه وه و، هیز و هه رت، «مه م» زۆرتر جیهان و بابه تی جیهانی له بیه ره چووه وه و، زۆرتریش هۆگری خودا و ده ستووری خودایی ده بوو. تا وای لیتهات، په یکه ری له شه که ی بوو به یاریه ک به ده ست گیانیه وه، که به ئاره زووی خۆی ده یسو ورا نده وه. هیز و ده سه لاتی که ره سه ته ی له ش کزیو، ئیتر هه ناسه دانی گه رم و گلپه دار فری نه ما به سه ره له شه وه، ئاگری دوو ریبش وه ک جار ان جه رگی نه ده توانده وه. گیانی شی، به گه رمو گو ریبه که وه، به په رۆشی ئه وه وه بوو، که شتیکی تازه ی ده ست بکه وی. ئه ویش بریتی بوو له به ره لّابوون و ئازادی. به لّام نه ک به ره لّابوون و ئازادی له زیندانه وه بو جیهانی، به لّکو به ره لّابوون و ئازادی له چه په ری له شه وه بو ئه و ده شته پان و فراوانه ی که بو ی ئاماده کرابوو...

ره نه ره پۆسی

«زین» تا ئه و نده ی «مه م» به م ئه نجامه گه یشت، دهستی نه شتبوو له به ختیاری. هه رچه نده ئازاری دلّی زۆربوو، به لّام هیوایه کی گه وره ی هه بوو که ئه ویش وه ک «ستی» ی خوشکی به ناواتی خۆی بگات و بچیته باخه لی مه مه وه. به لّام که زانی سه ردار ئه و جه زبه گه وره یه ی، له جیاتیی کوشتن، پینگه یاندوو، هه رچی هیوایه ک له دلّیدا مابوو بو پیک گه یشتن به (مه م)، له دلّیدا نه ما. ئیتر به ندی دلّی پچرا و، جه رگی پرپوو له خوین و، هه ناسه ی گریان بینا قاقای گرت بیخنکیتنی. ئه و جیهانه گه وره یه ی له به رچا ویدا

بچووک بووه وه و، ته نگ و تاریک بوو. هه ره ک ئه و کۆشکه، به هه موو خۆشییه که وه که تیتیدا بوو، رووخابی به سه ریدا و که وتیته ژیر گل و دار و په ردوو ده که یه وه و، خه ربیک بی بخنکی و ابوو. ئیتر وای لیتهات، ته نانه ت ههستی به و بایه ش نه ده کرد، که هه ناسه ی پی ده دا. دلّ و ده روونی پرپوو بوون له خه موخه فه ت و، ئازار، که هه ره که مه که یان له وانه بوو ده روونی بتوتیته وه. جاری واهه بوو، خه می ئه وه ی ده خوارد که (مه م) چاره نووسی وای لیتهات. ده گریا بو ته نیایی و چۆله وانیه که ی له ناو ئه و زیندانه قووله تاریک و نووته که دا... جاری وایش هه بوو، خه می ئه وه ی ده خوارد که (مه م) له ناو ئه و ئازار و ده ردی سه ربیه ی خۆیدا وازانی که (زین) له ناو ئه و کۆشکه دا، به کامه رانییه وه راده بوئی، ژبانی په له خۆشی و ئازادی، باکی هیچ شتیکی نییه. بیجگه له وه بو خۆشی خه فه تی ده خوارد، که وا به وجۆره هه موو تاواتیکی له ده ست چووه، هیچ هیوایه کی شی نه ماوه به دوارۆژی خۆی که بتوانی به کامی خۆی بگات.

به لّام له پاش ئه وان، دووباره ده که وته وه شیوه ن و گریان بو دلّداریه که ی و ئاره زووی پیک شادبوونه که ی له گه ل (مه م) دا، به جاریک ئاگر له دلّی به رده بوو. زۆر جاری وایش هه بوو، له گه ل ئه و ئازارانه دا که هه یوو، سه ری سو رده ما و سه رسام ده بوو، له چاره ره شی خۆی، که به خته ناهه مواره که ی وای بو هینا. ده یپرسی له خودا و ده یگوت:

«خودای گه وره! ده بی له دای ئه م هه موو سه رگه رانییه وه، ئه م هه موو هه ناسه ساردیه وه، که به سه رتدا هیناوم له ژباندا، چ ژیری و کار دروستیه ک هه بی؟... جاریکم نه دی ئه م چه رخه به دلّی من سوو رابیتته وه و بو کامه رانیی من وه رگه رابی!... نه مدی رۆژتیک، ئه م جیهانه، بو من رۆشن بوو بیتته وه!... له پیتش هه موو شتیکیدا ئه و به سه زمانه ت سه رخۆش کرد و فریت دایه ئاگری دلّداریه وه. پاشان هه ر ئه و ئاگره یشت به ردایه دلّی خۆمه وه. دلّیشتم به ئازاری گو رگلپه ی ئه و ئاگری دلّداریه وه هیشته وه. بو تاویک چرای ناوهند من و ئه وت داگیرساند، به لّام تا من ئه وم دی و، ئه و منی چاویکه وت، تا ئه و دلّی پیتوه نوو ساندم و، من هۆگری ئه و بووم، چرا که ت لی کوزاندینه وه، تاریکی خسته ناوهندمانه وه. هه ردوو کی شمانت له ناو ئاگری ده رووماندا هیشته وه. بسووتین، هه ره که ی شمانت به جیا، به ته نیایی هیشته وه، به ئاره زووی به یه که گه یشتن و ره نه ره پۆیه وه بتلیتینه وه. له به رچاوی ئی مه دا، ئاهه نگ و زه ماوهندی بووک و زاوایی ئه م و ئه وت پیکه ینا، که چی دلّ و ده روونی ئی مه یشت پر کرد له ئازار و هاوار و شیوه ن و گریان!... خودای گه وره! گونا هه م چیه که وات به سه ر هیناوم؟ ئه ی ئه و به سه زمانه گونا هه ی چیه،

که پهوانه‌ی ئه‌و زیندانه‌ت کردوه، له‌ناو تاریکیی ئه‌و ئه‌شکه‌وته چۆل و هۆله‌دا به‌دوای ئاواتی خۆیدا بگه‌ری؟! به‌لام... من گله‌یی بۆ چ بکه‌م؟... قسه‌ی وا بۆ چ بکه‌م؟... هه‌ر خۆم زوو زانیم که به‌شی من له‌ جیهاندا ئه‌مه‌یه. له‌ پێش ئیمروێشه‌وه به‌م به‌شه‌ وازم هێناوه. که‌واته ئیمروێکه‌یش ده‌بی هه‌ر پیتی بێده‌نگ بم، پیتی سوپاسگوزاریم.

خودای گه‌وره! مبه‌خشه له‌ گوناهم!... هه‌رچی تو پیت به‌خشیوم و بریارت داوه به‌سه‌رمدا، پیم خۆشه و لام په‌سندده‌!...»

ئنجا له‌په‌رینه‌ی (مه‌م) ده‌هاته پێش چاوی، که له‌ودیو به‌ندیخانه‌که‌یه‌وه، به‌چاویکی کز و پروویه‌کی خه‌فه‌تباره‌وه سه‌یری ده‌کرد. خۆشی له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا به‌رله‌لابوو، هاتوچۆی ده‌کرد. ئه‌و وینه‌یه‌ دلی زۆر ده‌بزواند. هه‌ر له‌ جیگای خۆیه‌وه قسه‌ی بۆ ده‌کرد، ده‌یگوت:

«(مه‌م)! تو وا ده‌زانیت که ئه‌م کۆشکه‌ی منی تێدام، له‌ به‌ندیخانه‌که‌ی تو بۆ من ته‌نگتر نییه؟... یان پرووناکیی ئه‌م جیهانه‌ی منی تێدام، له‌ تاریکیی ناو زیندانه‌که‌ی تو تاریکتر نییه؟ یان ئه‌و ناز و جیازه‌ی منی تێدام، دل‌م خۆش ده‌کا و تو له‌بیر ده‌باته‌وه؟... نه‌... نه‌به‌خودا، «مه‌م» وا نییه. به‌خودا سویندت بۆ ده‌خۆم، که تو (کابه‌)ی دلی شیت و شه‌یدامی، په‌رستگای گیانی سه‌ر لێشیاوومی. فراوانیی ئه‌م جیهانه، دل‌م زۆرتر ته‌نگ ده‌کات. گه‌شی و بریسک و هووری ئه‌م کۆشکه‌یش، هه‌یچم بێر ناخاته‌وه، به‌خت په‌شیی خۆم نه‌بی. خۆش رابواردنه‌که‌م بریتیه‌یه له‌وه‌ناسه‌ گه‌رمانه‌ی خه‌ریکن سنگم له‌تویه‌ت ده‌که‌ن... خۆراکیشم ئه‌و ژه‌هره‌یه که خه‌ریکه‌ جهرگ و هه‌ناوم داپه‌رتی. مه‌یه‌که‌یشم ئه‌و فرمیتسکانه‌یه که خه‌ریکن جهرگم بتویننه‌وه. خه‌وه‌که‌یشم ئه‌ی «مه‌م»! به‌خودا سویندت بۆ ده‌خۆم، ئه‌و بێ هۆشییه‌یه که نه‌شته‌ر ده‌دات له‌ دل‌م. فرمیتسک ناھیلتی چاوم لێک بنیم. شوڕشیش ناھیلتی هه‌ستم بسه‌رووی تا بعه‌سێمه‌وه...»

جا ئه‌گه‌ر من وایم، ئه‌ی (مه‌م)!، که له‌م کۆشکه‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌ژیم، ئه‌ی ده‌بی تو چۆن بژیت له‌ناو ئه‌و زیندانه‌ تاریک و نووته‌ک و چۆل و هۆله‌دا؟!...

پیم بلتی، له‌و تاریکییه‌دا، کێ بووه به‌هاوده‌مت؟... کێ بووه به‌هاورپازت که سکاالی دلی خۆتی بۆ بکه‌یت؟ تۆیه‌ک، که له‌ ئاسمانه‌که‌تدا، ئه‌ستیره‌یه‌ک نابینیت، سه‌یرت بکات و دل‌خۆشیت بداته‌وه، ئه‌و شه‌وگاره به‌چی راده‌بویریت؟ ئه‌ی به‌رۆژ چۆن راده‌بویریت، که که‌سیک نایه‌ت به‌لاته‌وه، گفتوگۆیه‌کی له‌گه‌لدا بکه‌یت، کزه‌بایه‌کت به‌لادا شنه‌ ناکات بتیوژنیته‌وه: نه‌چلێک ده‌بینیت و نه‌بلبلێکیش، تا دلی خۆتیا پێ خۆش بکه‌یت؟

ناخ! خۆزگه‌ گیانم له‌ سنگمه‌وه ده‌رده‌چوو و ده‌فریبه‌ ناو ئه‌و زیندانه‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و

کلۆله‌ بیه‌ینی و بگه‌ریته‌وه لام، چۆنیستی رابواردن و ژیان و ته‌ندروستی ئه‌وم بۆ بگێریته‌وه. زۆر ده‌ترسم له‌وه‌ی که ترسوله‌رز کاری تێکردبی و، نازار ده‌روونی داگیرکردبی و، هه‌ر له‌و زیندانه‌دا له‌ناو بچێ!...

خۆزگه‌ به‌خۆزگایی خودا، توو په‌ییبی سه‌ردار منی بگرته‌یه‌وه. کۆت و زنجیری بکرده‌یه ده‌ستی منیسه‌وه و، فرتی بدامایه‌ ناو ئه‌و زیندانه‌ تاریکه‌وه، تا له‌گه‌ل ئه‌ودا بژیا مه‌یه. به‌خودا سویندت ده‌خۆم، که ئه‌وه‌ی منی له‌ به‌ندیخانه‌ی ئه‌م جیهانه‌ رزگار ده‌کرد و، ده‌یخستمه‌ ناو به‌هه‌شتی ئه‌و جیهانه‌وه؛ که ئه‌وه‌ منی له‌ کۆت و زنجیری ئه‌م ناز و جیازه رزگار ده‌کرد، که به‌جاریک تێکی شکاندووم و، ده‌یگه‌یاندمه‌ ئه‌و شوینه‌ی که بتوانم ده‌ست بکه‌مه‌ ملی کامه‌رانیی خۆمه‌وه، که بتوانم ئه‌و دل‌م تیمار بکه‌م، که که‌س به‌زه‌یی پێدا نه‌هاتوته‌وه...

ناخ له‌ ده‌ست ئه‌م په‌نجه‌په‌یبه‌، که چهند تاریکه‌ له‌به‌رچاومدا، ترسی گه‌وره‌م له‌وه‌یه «که ئه‌م رۆژگاره نه‌هیلتی جاریکی تر چاوم به‌خواه‌نی دل‌م بکه‌ویتته‌وه. زۆر ده‌یترسم له‌وه‌ی که بریاری دابی، به‌شیراوم بکات، ته‌نانه‌ت، له‌ چاوپێکه‌وتن و زانیی باری ژیانیشی!»... به‌م په‌نگه‌، (زین)، هه‌رچی هه‌یز و هه‌ره‌تیکیشی پێ ماوو له‌ له‌شیدا، پیتی نه‌ما. دلی نه‌ده‌چوو سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌یش. هه‌ناسه‌ ساردی و له‌رولاوازییش ئه‌وه‌نده‌ کز و بێ هه‌یزی کردبوو، تووشی گه‌لیک ده‌رد و نه‌خۆشی بوو. (سه‌رداری برایشی، ئه‌وه‌ی ده‌زانی که (زین) له‌ چ ئازاریک دایه‌ و تا چ راده‌یه‌کیش (مه‌م)ی خۆش ده‌وی. به‌لام، خۆی تینه‌ده‌گه‌یاندا، به‌زه‌یییه‌کی پێدا نه‌ده‌هاته‌وه. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌بوو، که ده‌ماری مه‌ردایه‌تی ئه‌مه‌نده‌ بزوتبوو، ئابروو و سه‌ربلندییه‌که‌ی ئه‌مه‌نده‌ ده‌روونی وروژاند بوو، هۆش و هه‌ستی پێ نه‌هه‌شتبوو، که به‌زه‌یییه‌کی بیتته‌وه به‌و دوو دل‌داره‌ کلۆلانه‌دا. ئه‌و بێ هۆشییه‌یشی به‌سایه‌ی ده‌رگه‌وانه‌ به‌دخووه‌که‌یه‌وه بۆ په‌یدا بوو، که ئه‌و دوو به‌سه‌زمانانه‌ی به‌خۆراییی به‌دناو کردبوو له‌لای. وایشی خستبووه میتسکی سه‌رداره‌وه، که (مه‌م)، له‌ پاش ئه‌مه‌ی هیوای بره‌ له‌ ماره‌کردنی (زین)، هه‌یچ له‌وه‌ کۆی نه‌کرده‌وه، که ناویانگی کۆشکه‌که‌ی خراپ بکات، به‌هۆی میتبازی و ده‌ستبازی کردنه‌وه له‌گه‌ل خوشکه‌که‌یدا. به‌م په‌نگه‌ (سه‌ردار) به‌جاریک، رووی له‌و خوشکه‌ بچکۆله‌یه‌ی خۆی وه‌رگێرا بوو. که نه‌فتی کردبوو، نه‌قسه‌یه‌کی له‌گه‌لدا ده‌کرد، نه‌چاویکی به‌زه‌یی پێدا هاتنه‌وه‌ی پێدا ده‌خشاندا. ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش، به‌لای ده‌سته‌که‌ی ژووری ئه‌وا تینه‌په‌ری، تا بزانی چۆنه‌ و چی به‌سه‌ر هاتوه‌!...

شۆرش

سالتیکی تهواوی به سهردا تپپه‌ری، کهچی «مهم» هیشتا ههر له ناو زیندانه کهیدا مابووه. «زین» یش که هاو نازار و هاواری بوو، ههر به نازاری دهرد و نه خوشیییه‌کانی له‌ش و دهر و نییه‌وه ده‌تلایه‌وه. دۆسته‌کانیشیان، خه‌موخه‌فەت له دهموچاویان نه‌ده‌بووه، له‌به‌رئه‌وان. به‌تایبه‌تی (ستی) و (تاژدین). (تاژدین) یان له‌به‌رئه‌وه‌ی که هه‌موو دهم (مهم) ی له‌میشکدا بوو، له‌بیری دهرنه‌ده‌چوو، که‌وا له‌و ته‌نیایی و چۆل و هۆلییه‌دا بوو، نازاری دهردی سه‌ربی رۆژگاری ده‌چیشت، بیجگه‌ له‌ نازاری به‌شپراوی له‌ دلداریییه‌که‌ی و هه‌ناسه‌ ساردیییه‌که‌ی. (ستی) یش له‌به‌رئه‌وه‌ی که هه‌موو دهم خه‌می خوشکه‌که‌ی خۆی ده‌خوارد، که‌وا به‌جوژه له‌شی تیکچوو بوو و، له‌رولاوازی و نازاری دل نه‌خۆشی خستبوو. ته‌نانه‌ت ئه‌ویش وای لیته‌تبوو له‌ تاو نازار و نه‌خۆشیی خوشکه‌که‌ی و چاره‌په‌شیییه‌که‌ی، ئه‌و هه‌موو ناز و جیاز و کامه‌رانیییه‌ی له‌به‌رده‌ستی دابوو، به‌دللیه‌وه نه‌ده‌نووسان، خۆشییان به‌دللی نه‌ده‌گه‌یاند، به‌لکو‌رووی لی وهرگه‌یران. ئه‌و هه‌موو ره‌نج و کۆشش‌ه‌ی ئه‌و دۆستانه‌ دایان و کردیان لای (سه‌ردار) بو‌ئهمه (مهم) به‌خشی و له‌ زیندان به‌رله‌لای بکات، به‌فیرۆ چوو!... که‌س نه‌بوو، بتوانی کار له‌ دللی سه‌ردار بکات و، خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی پیداه‌تته‌وه‌ی تیدا بیژوینی به‌رامبه‌ر (مهم)، تا رزگاری بی.

له‌ شه‌ویکی بی‌ده‌نگ و سه‌نگدا، که هه‌موو دۆسته‌کاتی «مهم»، له‌ خانووی (تاژدین) دا کۆبوو‌بوونه‌وه، له‌و خانووه‌دا که پیاو چاوکی پیداه‌خشاندا، تیده‌گه‌یشت، که رۆژتیک له‌ رۆژان کۆشکیکی ناوازه و شو‌خوشه‌نگ بووه... ده‌ستیان کرد به‌گفتوگۆکردن و راویژکردن و بیروباوه‌ر پیتشاندا، بو‌ئهمه‌ی چاره‌یه‌کی ته‌واو بو‌ئهم گه‌یروگرفته‌ بدۆزنه‌وه... چونکه‌ خه‌موخه‌فه‌ته‌که‌یان له‌ نه‌ندازه‌ تپپه‌ری بوو، ئارامیشیان ههر به‌جاریک نه‌مابوو.

بیری هه‌ندیکیان وابوو که بو‌به‌یانی، هه‌موویان پیکه‌وه، بو‌ دوامین جار بچنه‌وه لای (سه‌ردار). پارانه‌وه‌ی لا بکه‌ن بو‌ «مهم». به‌زه‌یی و خۆشه‌ویستی ناو دللی بیژوین به‌رامبه‌ری. تکایه‌کی زۆریشی لی بکه‌ن بو‌ به‌رله‌لاکردنی ئه‌ویش ئه‌گه‌ر به‌قسه‌ی کردن و ئاواته‌که‌ی هیتانه‌ جی، ئه‌وا باشه. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌گویی نه‌کردن و بی دللی کردن، ئه‌وا پیتوسته‌ جاریکی تریش کۆبینه‌وه، بو‌ئهمه‌ی رینگایه‌کی توندتری بو‌ بگرن...

به‌لام (عارف) ئهم بیره‌ی په‌سند نه‌کرد. گوتی:

«به‌راستی ئهمه‌ کزی و بی‌ده‌سه‌لاتیییه، که ئیمه‌ له‌پاش ئهم هه‌موو تکا و پارانه‌ویه‌ی

کردمان لای، له‌پاش ئهم هه‌موو بچووکییه‌ی که نواندمان بو‌ی، تازه جاریکی تر بچینه‌وه لای، ههر ئه‌و رینگایه‌ بگه‌رینه‌وه که له‌وه‌پیش گرتبوومان. دهره‌یتانی (مهم) له‌ زیندان، له‌ رینگای تکا و پارانه‌وه و گه‌توگۆ له‌ دیواندا پیک نایه‌ت. ئیمه‌رۆکه، هه‌ریه‌ک شت هه‌یه، (مهم) له‌ زیندان دهره‌یتنی. ئه‌ویش ئهم ده‌ست و بازووانه‌یه که ئیمه‌ هه‌مانه. که‌واته ئیمه‌رۆ پیتوسته‌ له‌سه‌رمان، ماوه‌ به‌م ده‌ست و بازووانه‌ بدین: ئه‌وان قسه‌ بکه‌ن و تکا بکه‌ن. به‌لام نه‌ک له‌ کۆر و دیواندا، به‌لکو‌ له‌ ده‌شت و دهر و شوینی په‌لامارداندا!...

ئه‌گه‌ر بمانه‌وی (مهم) له‌ زیندان دهره‌یتن، پیتوسته‌ ههر له‌ به‌یانه‌کی زوووه‌ زریکامان له‌ به‌ر بکه‌ین، شیره‌کامان له‌ خۆمان بدین. پاشان هه‌ریه‌که‌مان سواری ئه‌سپی خۆی بی و، هه‌موو پیکه‌وه شیر و رم رابوه‌شیتن، له‌ رووی سه‌رداردا ته‌نیا به‌وه نه‌بی دللی سه‌ردار نه‌رم بکه‌ین، به‌هیچ شتیکی تر دللی نه‌رم نابی و (مهم) یشمان بو‌ په‌رله‌لای ناکات. ئنجا ئه‌گه‌ر سه‌ردار به‌وه دللی نه‌رم بوو و مه‌به‌سی ئیمه‌ی پیکه‌یتنا ئه‌وا باشه. ئه‌گه‌ینا ده‌که‌وینه‌ جه‌نگیکی خوتینینه‌وه له‌گه‌ل خۆی و که‌سوکار و ده‌س و پنه‌ندانی، به‌سه‌گه‌ خوتیرییه‌ پیسه‌که‌ پشیییه‌وه که ناوی (به‌کر)ه... ئنجا بام ئاشی مه‌رگ بسووریتته‌وه و سه‌ران به‌اری، بام «بۆتان» یش بیته‌ کۆری هه‌له‌په‌رکیی مه‌رگ، بام دانیشتووه‌کانیشی، خۆشی له‌ ئاوازی شیر و قه‌لغان وهر بگرن. سایان ئه‌وه‌تا به‌ناو تۆزی جه‌نگدا تیده‌په‌رین و ده‌گه‌ینه (مهم) و، به‌ده‌ست و بازووی خۆمان رزگاری ده‌که‌ین، یاخود ئیمه‌یش وه‌ک ئه‌ومان به‌سه‌ردی و، له‌گه‌ل ئه‌ودا باوه‌ش ده‌که‌ین به‌مه‌رگدا!...».

ههر ئه‌وه‌نده (عارف) ئهم بیره‌ی نواند و قسه‌ ئاگرینه‌کانی خۆی ته‌واوکرد ئه‌وانه‌یش که دانیشتبون، ده‌ماریان بزوت و خوتیان جۆشا، ئیتیر هه‌موویان به‌جاریک بریاریان دا، که به‌یانه‌کی زوو، هه‌موویان به‌به‌رگ و که‌لوپه‌لی شه‌روه‌ کۆبینه‌وه و، هورۆژم به‌نه‌ سه‌ر کۆشکی سه‌ردار!...

که به‌یانی هات، دانیشتوانی (جزیر) سه‌رسام مان له‌ کاری ئه‌و سنی برابه. چونکه‌ هه‌رگیز شتی وایان به‌بیردا نه‌هاتبوو. هه‌رسی براکه و ئه‌وانه‌ی دوايان که‌وتبوون له‌ دۆست و هاویری و که‌سوکار، له‌پاش ئه‌مه‌ی خۆیان ئاماده‌ کردبوو بو‌ جه‌نگ به‌هه‌موو تروتفاقیکه‌وه، ده‌ستیان کرد به‌گه‌ران به‌سه‌ر خیزان و که‌سوکاری خۆیاندا، داوایان لی کردن رینگای جه‌نگیان بدن و بیانسپیرن به‌خودا. پاشان هه‌موویان به‌سواری و به‌پین، به‌کۆمه‌لیکی زۆر گه‌وره‌وه، روویان کرده‌ کۆشکی سه‌ردار، چوارلایان لی گرت. ئنجا که گه‌یشتنه‌ نزیک کۆشکه‌که‌وه، (تاژدین) پیاویکی پیری له‌ناو خۆیاندا هه‌لبژارد و ناردیه

کن سەردار، بۆ ئەمەی کەینەوبەینەکە ی تیڭگەییەتی و ئەم قسانە ی راستە و راست پێ بلتی:

«ئە ی سەردار! ئەو چوار برا یە کە [مەم، و چەکو و، عارف و، تاژدین] آن خۆت دەیزانی تائیتستا هیچ کەسێکیان لە جیبەجیکردنی فەرموودە ی تو و، بەکەلک هاتن بۆ تو، کەمتەر خەمییان نەکردووە. هیچیشیان لە خۆشەویستی تو دا تائیتستا، دلسۆزی خۆیان بەرنەداوە. کەواتە چۆنت رەوا بینووە، سالتیکی تەواو بەسەریان تی بپەرێ و، خۆشەویستتین برایان کە (مەم) ه، تائیتستا لەناو ئەو زیندانە تاریکەدا، کە وەک گۆر وەهایە، بئیتیتەووە. نەکەسێکی بەلاووە بێ خەمی بخوات، نەهاووپتیهکیشی لەلا بێ دلخۆشیی بداتەووە؟!... دلی دوژمنەکانیان تی خۆش کردن، خەمیشت خستە دلی هەموو دوست و هاووپتیهکیانەووە. خۆت لی گۆزین و، روویشت لی وەرگێران، نەگوتیت لە تکایەکیان گرت، نە لە پارانەوبەکیان!... ئاخەر گوناھی (مەم) چیبیە؟! هەموو گوناھەکە ی هەر ئەو نەیبە کە دلدارە و، کەچی ئیو ئەم هەموو ئازارە ی دەدەن؟!... بەلام ئەو چی بکات؟!... دلدار ی دەسلالتیکی وای هەیه، کە لە دەسلالتەکە ی تو بەهێزترە. ئەگەر راستە تو خواوین هێز و دەسلالتی، بۆچ بەگژ ئەو دەسلالتەدا ناچیت کە بەرەنگاریی تو ی کرد و، ئەو ی کرد بەدیل؟!... ئەمە باشتر نییە لەو ی کە تو ئە ی خۆت لەم کورە بێ تاوانە بیچارە ی بەکەیتەووە، کە لەم کارەدا هیچ دەسلالتیکی نییە؟!»

«ئە ی سەردار! هیچ کەسێک نییە، ئەو نەزانیت کە هۆی هێز و دەسلالت و کامەرانیی تو ئەو چوار براین. ئەوانیش ئیمرو هاتوونەتە بەر دەرگانهکە ی تو، بەناوی چاکەدانەووە و، دادپەرورەرییەووە، بۆ دوامین جار، داوات لی دەکەن کە برای چوارەمیان، «مەم»، لە بەندیخانە بەریدەیت. ئەگینا لەو سی برا یە هیچ کامێکیان لەمرو بەدواووە بەتەنگ گیانی خۆیەووە نابێ!...»

کابرا پیرەکەیش لە (سەردار) رینگای خواست کە برواتە لای و چاوی پێ بکەوێ... (بەکر) یش چاوی پتیکەوت و لەکەینەوبەینەکە هەموو ی تیگەیشت... هەر وەک (تاژدین) پتی گوتبوو، هەموو قسەکانی بۆ سەردار کرد... پاشان وەستا، وەرانی لی وەرگریتەووە. (سەردار) یش دەستی کرد بەبیرکردنەووە. لە دەموچاویدا خۆپاراستن و بیرکردنەووە ی شینەیی دیاربوو. پاشان تەماشایەکی پیاووە پیرەکە ی کرد، شتیکی دلی خۆیەووە و شاردیەووە. ئنجا پتی گوت:

«ئە ی ریش سپی! بچۆرەووە بۆ لای ئەوانە ی تو یان ناردۆتە ئیرە. پتیشیان بلتی: ئەم شتە پروپوچانە لەکوێتە هاتۆتە میتشکیانەووە، تا شۆرشیکی واکەن، کە هەلنەگری بیکەن؟!...»

بام هەرچی دەلتین روویدات. ئایا ئەمە پەسندە کە ئیمە برۆین و دوستانەکانی خۆمان بەجی بهیلین، واز لە خۆشەویستی و پەسندکاریی ئەوان بهینین، بەتایبەتی ئەوان، کە یارمەتییان داوین و، بەکارمان هاتوون، کە هەرگیز لەبیرمان ناچیتەووە؟!... هەرچی (مەم) ه، بۆیکە واما لی کرد، کە لە ئەندازە ی خۆیدا بوەستی و، پەند وەرگری. واما من ئیمرو (مەم) و (زین) لەبەر دلی (تاژدین) و هەردوو براکە ی دەبەخشم؛ تەنانەت هەردووکیان پتیشکەش بەو دەکەم، بۆ ئەمە ی دلنیا بێ لە دلسۆزی و خۆشەویستیمان لەگەل نرخ پیدامان بەکردووە و کارەکانی».

مامە ی ریش سپی، دەموچاوی گەشایەووە و شادمانی تیگەوت. بەسوپاسیتیکەووە کړنوشی نەوازی بۆ کیشا و گەرایەووە لای هاووپتیکانی خۆی، کە چاوەروانییان دەکرد. ئیتەر هەر ئەو نەندە قسەکانی سەرداری بۆ گێرانەووە، لەشیان خاویووەووە و دلیان خۆش بوو. هەریەکە یان گەرایەووە مالی خۆی، چاوەروانیی ئەو ئاھەنگە یان دەکرد، کە بەبۆنە ی بەردانی «مەم» وە بگێردی لەگەل مارەکردنی دلخوازەکە ی (زین) دا.

چەواشەکردن

هەر ئەو نەندە کابرای ریش سپی لە کۆشکەکە چوو دەرووە، سەردار دەستی کرد بەلیکدانەووە بەکی قوول لە کەینەوبەینەکە ی (مەم). لە چرچولۆچی دەموچاویەووە و لە بریسکە ی چاوەکانیەووە دیاربوو کە زۆر بەتەنگ ئەو کەینەوبەینەکە ی بوو! هەر بیری لەو دەکردووە کە فیلتیک بدۆزیتەووە و چەواشە ی ئەوانە بکات کە بەگژیدا هاتبوون. ئەو قسانەیش کە بەکابرا ریش سپیەکە ی گوتبوو، هیچی لە کانی دلێووە نەهاتبووە دەرووە. تەنیا، وەک قسەبەکی سەرزاری بۆ کردبوو... مەبەسیشی ئەو بوو، کە شۆرشەکیان بکۆزیتەووە و، خۆشیان پەشیمان بینەووە بۆ شەر و ئاژاوە هەلگێرساندن. چونکە لەو ئاگادار بوو کە شۆرشیک (تاژدین) و براکانی هەلی بگێرسین، ئەنجامی بۆ خۆی باش نابێ؛ بەتایبەتی لەبەر ئەو ی کە ئەوان دوست و ئاشنایان زۆرە لە (جزیر) دا. لەبەر ئەویش ئەو بەلینە ی پیدان، کە خەریکیان بکات بەخۆیانەووە و، پەشیمانیش بینەووە لەو ی کە بریاریان لەسەر داو. تا ئەویش دەرفەتیکی دەست بکەوێ و، فیلتیکی وایان بۆ بدۆزیتەووە کە پتیشیان بکەوێ و، بەئارەزووی خۆی چارە ی کەینەوبەینەکە بکات و، رینگای شۆرشکردن و، هێز بەکارهێنانیشیان لی بگریت.

لەو کاتەدا (بەکر) ی دەرگەوان خۆی گەیانە لای. تیگەیشت کە سەردار خەمبارە. جا

له بهرتهوهی گویتی له قسه کانی کابرای راسپارده و سهردار بووبوو، به ته واوه تی له وه ناگادار بوو، که سهردار تهو به لئانهی دابووی به کابرای ریش سپی، له دلپه وه نه بووبوو. بیر له وه پش ده کاته وه که به ههر کلوچیک بچ، چاره بهک بدوژیتته وه بو پرگارکردنی خوئی له وه تنگوجه له مه یه که تیبی که وتوه، بو براندنه وهی تهو کاروباره، به به جگاری ... به دهم خوخریک کردنیه وه به پیکوپیک خستنی دیوانه که وه، هه لی دایه گوئی:

«خودا دهیزانی، له دهمیکه وه بوو ده ترسام که تهوانه هه لئیکیان ده ست بکه وی، به درو بیانوویهک بگرن بو ته مه ی شهر و ناژاوه بنینه وه بو ته م کوشکه. به خودا سویند ده خوم، ههروهک له وه پش زانیومه، مه به سیسیان هیچ نییه تهو نه بی، که هاورپ هه ره گه وره که یان، (تاژدین) بهو ناواته بگه یینن که له که لله یاندا پنگی خواردوته وه!..»

پاشان پرووی کرده سهردار و گوئی:

«به لام تهو هه لئاگرئ که گه وهی خوم تهو ونده بایه خیان بداتی. یان تهو ونده خه فه تیان له ده ست بخوات و به ته نگیان وه به بی!... ته گهر چه ز بکات، پنگایه کی زور ئاسان هه یه ده توانی به کاری به یینی و له (تاژدین) و هه ردوو براکه یشی رزگاری به بی... هه رچی (مه م) ه، رتگای کوشتنی لئی ئاسانتر نییه. تهو هیش هه ره تهو وندهی ده وی که گه وهی خوم خوئی بو (زین) و ا بنوینی که په شیمان بوته وه له کرده وی خوئی... که نیازی وایه چا و له (مه م) بپوشی و (زین) یشی لی ماره بکات. پاشان (زین) بنیترته زبندانه که ی تهوی تیدایه بو ته مه ی به دهستی خوئی به ره لالی بکات. وام زانیوه گه وره م، که (مه م) یه جگار گرفتاری جوانیی (زین) ه. ته گهر بیتو له ناکا و ببینی، چونکه ده میکی دوورودرپژه نه ییدیه و، هه ره ناواته خوازی چاوپیکه وتنی بووه، چونکه ده میکه لئی ره نجه رو بووه و، هه ناسه ساردی کاری له دهروونی کرده وه... زورتر وام دپته پش چا و، که له خوشیاندا گه شکه دار به بی و، بکه وی و گیان بدات به دهسته وه!...

ده مینیتته وه (تاژدین) و براکانی، ته گهر گه وهی خوم ئاره زووی لی بی، ده توانم، به یونه یه که وه، زور به ئاسانی، چه ند جامیک مه یی ژه هراوی بیان پشکه ش بکه م و ده رمان خواردیان بکه م!...»

هه رچه نده سهردار، خوئی و پشمان دده که گوئی له قسه کانی (به کر) نییه و، خوئی به شتیکی تره وه خه ریک کرده وه، به لام له راستیدا به دل گوئی دابووه قسه کانی و به گرنگییه که وه بییری لی ده کرده وه. چونکه هه موو مه به سیکی تهو بووو، که زوو به زوو

چاره بهک، یاخود رتگایهک بدوژیتته وه بو به ره به سترکردنی شوړش (تاژدین) و هاورپیکانی، بی ته مه ی بیته سهر قسه ی تهوان و، به مه به سی خوئیان بگه یینی.

(سهردار) هه ره له بیرکردنه وه دا مایه وه، بی ته مه ی له قسه کانی (به کر) به پیچیتته وه. یاخود هیچ وه رامیکی بداته وه. له گه ل ته مه یشدا بیره که ی (به کر) ی تا ته ندازه بهک، به لاهه باش بوو، خه ریکبوو له میشکی خویدا هه لگپر و وه رگپری ده کرد و، ته نجامه کانی لیک ده دایه وه، بو ته مه ی سهرنج بدات، ته گهر تهو ی به باش زانی و رتگای له وه چاکتریشی نه دوژیه وه، ده موده ست، ده س بکات به جپه جیکردنی.

له گه ل تهو هیشدا نه یوانی خوئی بگرئ، بیزاری خوئی پشمان دا به رامبه ر (به کر) و به د سروشتییه که ی، که خوئی پیناگری و، په نجه ده خاته هه موو کاروباریکه وه بی ته مه ی که م یان زور په یوه ندیی پتوه هه بی. هه رچه ند ده موچاوی (به کر) ی چاوپه ده کهوت، که ده ییدی به فروفیل خوئی کز و به سه زمان پشمان ده دات، و ده هاته پش چاوی، که هه ره تهو، سهرچاوه ی ته م هه موو ناژاوه و خه موخه فه ت و ناژاره، که روو ده دن و، به شتیکی گه وره یشیان له بیروهوشی داگیر کرده وه. ته مه بی تهو ی ته ماشای تهو بکرئ، که ئایا (به کر)، به دل سوژی و پاکیییه وه، تهو ناژاوه و شه رو شوړانه هه لده گیرسین، یاخود به ناپاکیییه وه هه لئانده گیرسین، له وه یش هیچ مه به سیکی نییه تهو نه بی که چه ز به شه رنانه وه و، سووتاندنی بیگونا ه و بی تاوان ده کات له ناگره که یدا. هه ره ته مهنده یش به سبوو بو سهردار، که قینی له (به کر) بیتته وه و، له سه ر و چاوی بیز بکاته وه، که قسه کانی پیایان بو خراپه کیش ده کرد. دووریش نه بوو، که ته م شتانه هه موویان سهردار و لی بکه ن، بیکاته جه ره به زهی و (به کر) ده ریکا و دووری بخاته وه. هه رچه نده (سهردار) خوئی پتوبستی هه بوو به ده رگه وانیکی و به دخوو و زورزان. به لام تهو کاره بو ته م ده مه دهستی نه دده... چونکه له وانه بوو که (تاژدین)، دلکرمی بکات له سهردار... هه روه ها تهو هیشی ده گه یاند، که تا ئیستا هه رچی رووی داوه، به هوئی به دگویی و به ندوباو و فروفیلی (به کر) هه رووی داوه، که توانیویتی سهردار له خسته بیات و چه واشه یشی بکات.

ئیتیر هیچ شتیکی نه گوت له بابته قسه کانی (به کر) هه، که هه ره خوئی خه ریک ده کرد به م شت و به وشته وه، بو ته مه ی قسه یه کی له دهم ده ره یینی له بابته تهو پش نیازانه وه که پشکه شی تهوی ده کرد. هه ره تهو ونده ی پی گوت که پرواته ده ره وه و، ده رگا که دابخات، نه یش هیلتی که س له و روژه دا بیتته لای.

سەردار لەو رۆژەدا، هەر بەتەنیا مایەوه. هەرچەندە دەیانبینی هەر لە بیرکردنەوهدا بوو... لە شەویشدا، خەوی لێ زرا، هەر لە بیرکردنەوه و، لێکدانەوه و چەندوچوون کردندا مایەوه...

بێجگە لەو پێشنیازەهی که (بەکر) پێشانی دا، گەلێک بیروبارەری تریشی لە میتشکی خۆیدا هەلگێڕ و وەرگێڕ کرد. بەلام ئەوهی پەسند نەکرد، که (مەم) بیهخشی و (زین)ی خوشکیشی لێ ماره بکات. چونکه ئەمه له دلی ئەوهوه دوور بوو بیکات، بەتایبەتی لەبەر ئەوهی که هەندێ کارەسات روویان دا، بوونه بەرهه‌لست له رێگای پیکه‌یتانی ئەو بیره‌دا. یه‌کیک له‌و هۆیانه ئەوه‌بوو که به‌سه‌ردار گوترا (تازدین) خه‌ریکه ده‌سه‌لاتی تایبه‌تی خۆی به‌کارده‌هێنێ له‌ ماره‌کردنی (زین)دا له (مەم). ئەوه‌یش به‌دزیه‌وه ده‌کات، ناهێلێ (سەردار) پیتی بزانی. ئەم هۆیه‌یش بوو، که سەرداری توورەکرد و، وای لێ کرد سوتێند بخوات: که نه‌هێلێ ئەو ژن و مێردیه‌یه سەربگری. هۆی دووه‌میش ئەوه‌بوو، که له‌م دوايه‌دا به‌ناو هه‌موواندا بلا‌وبوه‌وه و، (بەکر)یش بۆ سەرداری گێڕابوه‌وه، که (مەم) یه‌جگار دلی چوه‌ به (زین)ی خوشکیدا و، گه‌لێک به‌ندوبای تری، نه‌نگ و ناشیرینیشی هاته‌ به‌رگوێ، که یه‌جگار دلی شکاند و، ده‌ماری توندکرد.

هۆی دوامینیش که وای لێ کردبوو، زۆرتر له‌ جاران دلی ره‌ق بیه‌ و، له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی بروات، ئەوه‌بوو که (تازدین) و که‌سوکاره‌که‌ی له‌ شپوه‌یه‌کی شۆرشگێڕانه‌دا هاته‌نه‌ لای و، داوای به‌خشینێ (مەم)یان لێ کرد، به‌هێز و هه‌ره‌شه‌وه! هه‌رچی بیه‌ر و پێشنیازەکه‌ی (بەکر)یش بوو، (سەردار) هه‌رچەند سه‌ری ده‌هینا و سه‌ری ده‌برد، زۆر به‌گرانی ده‌هاته‌ پێش چاو، به‌باشی سەربگری. هه‌یچ رێگایه‌کی تیگه‌یه‌شتووانه‌یشی نه‌ده‌هات به‌بیردا که بیه‌ینیه‌ته‌جێ. چونکه ئەوه‌نده شتیکی ئاسان نه‌بوو که (تازدین) و هه‌ردوو براکه‌ی به‌ ژهر بکوژرێن. به‌لای (سەردار)وه (بەکر) له‌وه‌دا به‌هه‌له‌دا چوو‌بوو. کێ ده‌لێ ئەو کاره‌ به‌بێده‌نگ و سه‌نگی و بێ وه‌یی سه‌رده‌گری؟! چونکه ئەوانه‌ که‌سوکاریان هه‌یه، دۆست و یاریان هه‌یه، بێگومان له‌ رازی کوشتنیان ده‌پرسن و ده‌کوڵنه‌وه. وازیش ناهێنن تا راستی که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌ تێده‌گه‌ن، که دوورنیه‌، له‌ دوايه‌دا زۆرچاک بۆیان ده‌ریکه‌وێ. بێجگه‌ له‌وه، ئەوه‌ فیله‌یکی زۆر نه‌نگ و ناشیرین و دل‌ه‌قانه‌یه. نابێ بوه‌شیته‌وه له‌ که‌س، له‌ پیاویکی ته‌له‌که‌بازی سه‌رشۆری پیسی وه‌ک (بەکر) نه‌بێ. ئەوه‌یش ده‌بیته‌ به‌لگه‌یه‌ک به‌سه‌ر (سەردار)وه، که پیاویکی ترسنۆک و نامه‌رده، ناوێری روو به‌روو بیه‌ته‌ جه‌نگه‌وه، ئەمه‌یشی بۆه‌کا کردوه، چونکه هێز و

ده‌سه‌لاتی نه‌ماوه، ئەوه نه‌بێ که ئەم چه‌واشه‌کردن و فروفیل‌بازییه‌ بنوێنێ، که بریتیه‌ له‌ چه‌کی پیاوی ترسنۆک و بێده‌سه‌لات. (سەردار زین الدین)یش زۆر دووره‌ له‌م کرده‌وانه‌وه، هه‌رگیز خۆی وا سووک ناکات که په‌نا به‌ریته‌ به‌ر ئەم جووره‌ کرده‌وه نه‌نگانه. له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا یه‌که‌م هه‌نگاوی بیه‌ر و پێشنیازەکه‌ی (بەکر) بۆ رزگاربوون له‌ ده‌ست (مەم)، به‌لای سەرداره‌وه زۆر په‌سندبوو، به‌مه‌رجیک ئەوه راست ده‌رېچێ، که ئەگه‌ر (مەم) چاوی به‌خوشکه‌که‌ی بکه‌وێ له‌و شپوه‌یه‌دا، گه‌شکه‌دار بیه‌ر و گیانی ده‌رېچێ!... بێگومان ئەگه‌ر ئەوه سەربگری، ده‌بیته‌ شتیکی باش و دروست... چونکه ئەوه هه‌نگاوی یه‌که‌م و دوامینی که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که‌یه و، دوايه‌یش به‌گیروگرفته‌که‌ ده‌هینێ! به‌هه‌موو ره‌نگ، سەردار، ئەو شه‌وه، چاوی لێک نه‌نا، هه‌تا بریارێکی به‌دلی دا که چاره‌یه‌ک بۆ ئەم گیروگرفته‌ بدۆزیته‌وه...

په‌شمانی

به‌یانیی رۆژی دووه‌م هه‌ندیک له‌ راوێژه‌که‌ی (بەکر)ی په‌سند کرد. وای هاته‌پێش چاو، که له‌ سه‌ره‌تای کاردا، له‌و راوێژه‌ی باشته‌ر ده‌ست ناکه‌وێت به‌جیی به‌یتنێ. جا ئەگه‌ر به‌ئه‌نجامی خۆی نه‌گه‌یشته‌ و ئەو که‌لکه‌ی لێی چاوه‌روان ده‌کرێ، به‌ده‌ست نه‌که‌وت، رێگایه‌کی تر ده‌گیری بۆ ئەو مه‌به‌سه. ئیتر هه‌ر ئەوه‌نده بوو، ده‌ستی کرد به‌به‌جیه‌یتانی، بیه‌ر و پێشنیازی ئەو چه‌په‌لی به‌دخوه.

له‌ دیوان چوه‌ ده‌ره‌وه و سه‌رکه‌وت بۆ سه‌ره‌وه بۆ ژووری (زین)ی خوشکی ئەمیش ئەو ژووره‌ بوو که ده‌مێکی دووردرێژ بوو نه‌چوو‌بووه‌ ناوی. نه‌به‌لایدا تێپه‌ری بوو، نه‌خه‌می ئەو که‌سه‌یشی خواردبوو که تیبدا ده‌ژیا!...

گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگا‌که‌ی که داخرا‌بوو... هه‌ندیک له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستا... وه‌ک بیه‌وێ به‌ئارامیکه‌وه بچیته‌ ژووره‌وه، وابوو. پاشان به‌ئه‌سپایی، پالی به‌ده‌رگا‌که‌وه نا و چوه‌ ژووره‌وه... که چوه‌ ژووره‌وه، خۆی له‌ ژوورێکی بێده‌نگ و سه‌نگدا دی. هه‌رچی په‌نجه‌ره‌ و کون و قوژبنیکی هه‌بوو، داخرا‌بوو. زۆر تاریک و نووته‌ک بوو. ده‌ستی کرد به‌چاوه‌گێڕان به‌ناو ژووره‌که‌دا. به‌لام زوو به‌زوو چاوی که‌وت به‌ به‌ژن و بالای کچیک ده‌ینالاند و تینی ده‌دایه‌ خۆی، هه‌ستیه‌ سەربێ و راست بیه‌ته‌وه بوه‌ستی...

سه‌رداریش لێی نزیک بووه‌وه. چاویکی گێرا به‌شپوه‌ و روخساره‌ ژاکاوه‌که‌یدا که ئەمه‌نده‌ کز و بیه‌تیز و له‌ر و لاواز بووبوو، پیاو دلی پیتی ده‌سووتا و، به‌زه‌یی پێدا

دهاتهوه. به زۆر خۆی راگرتبوو، رابوهستی له بهردهمیدا. كزی و لاوازییهكهی وای لی کردبوو بنوشتیتیهوه! ته ماشاگردنه کهیشی ئهوهی دهگه یاند، که به دلشکاوی و سهرسورمانیکهوه له خۆی دهپرسی:

«زینی خوشکم وای به سه رهاتوه؟ که جار ان چاکترین ته ندروستیبی و لهشی هه بوو، شهنگوشۆخترین کچ بوو له جوانیدا!...»

ئهوه هه موو جوانی و شهنگوشۆخی و لهش خۆشیهی له دهست چوه و، منبش ههستم پێ نه کردوه؟».

پاش ئهوه، چوه لایهوه و، به پێدانهگییه کهوه دانیشته، چاویکی گێرا به ناو ژووره کهدا. هه رچییهکی تێدا بوو، هه موو لایهکی ژووره کهیش، پر بوو بوو له دلتهنگی و خهفه تباری. هه رچییهک له ویدا دانرا بوو، له قالیچه و دۆشهک و تهخت و په رده و که لوپه لی ناو ژوور، هه مووی خه موخه فهت و دلشکاوی پێوه دیار بوو، بۆ ئه و کچه کلۆله هه ناسه سارده!...

(سه ردار)، که ئه و ژووره ی به و جو ره دی، کسپه یهک له جگه ریه وه هات و به شیتکی گه وره ی ئه و خه موخه فه ته په رپییه دلپه وه. دووباره رووی کردهوه «زین» ی خوشکی، که له و کاته دا به گێژ و وێژییه که وه سه ری دانه وان دبوو، چاوی بری بووه زه ی. به ئه سپایی دهستی برد بۆ ژێر چه ناگه ی (زین) و، ده موچاوی به رز کردهوه، تا ئه ندازه ی ته ماشا گردنی خۆی. ئنجا دهستی کرد به لیورد بوونه وه ی ره نگ زه ردی و په شوکاوی ده موچاوی. ئنجا چاوی که وت به چاوه کانی، که ژاکا بوون و کز بوو بوون، فرمیتسکی گه رم و سوێریش سووتان دبوونی، به له رزینی که وه په رشنگیان ده دا، وهک به زمان لیتی بپارێنه وه و پێی بلتین:

«برا، من خوشکیتک بووم به دل خۆشت ده ویستم... چون دلته بریایی دا به م ده رده م بیهیت؟!... چون توانیت جامی خۆشی و کامه رانییم له دهست بسینیت و بیه دیت به زه ویدا، وردوخاشی بکهیت?!...»

برا! چون دلته هات، خوشکیتکی وهک من که هه موو ده م به دلخۆشیی تۆوه کامه ران ده بووم، وام به سه ره بهینیت که هه رچی مایه ی کچیتنی و جوانی و شهنگوشۆخیم هه یه، له ناگری سه ره گه ردانی و ره نجه روویی و هه ناسه ساردی دا، گر بگری و بسووتی و له ناویچه؟!... چون دلته بریایی دا، من بخه یته ئه م باره وه و، له م کۆشکه یشدا به جیم بهیلتیت، به ته نیا بنالیتیم، نه که سیک هه بی به زه یی پێمدا بیه وه، نه که سیکیش هه بی به هاوارمه وه بیت؟!.

برا من چم کردبوو... تا وام به سه ره بهینیت...؟

ئهوه خودایه که گه وره ی هه مووانه، له دلدارییه که م، هه یچم ده ست نه که وتوو، ژه هری تال نه بی. خودا ناگاداره، هه رگیز له ژبانمدا، ناپاکیم له گه ل تۆ نه کردوه، نه به دزییه وه، نه به ناشرکا!... به سه ری خودا سویندت بۆ ده خۆم، هه رچی تۆ به بیرتدا دی له نهنگی و سه رشۆری به سه رمدا نه هاتوه و داوینمی پێس نه کردوه!...».

ئیتتر هه ره ئه وه نده چاوه کانی (سه ردار) به چاوه کانی (زین) که وتن و ئه وه هه ست و بیروباوه رانه ی تیدا خۆیندنه وه، ته زوویه کی به زه یی پێداهاتنه وه و، دل پێ سووتان هه موو لایهکی لهشی گه رته وه کاری له کانی دلته کرد و، هه رچی تووره یی و دلره قبییه کی تێدا بوو لیتی کرده ده ره وه، دلته بوو سووتا و دهستی کرد به به زه یی پێداهاتنه وه ی. هه رچییه کی ده رباره ی (زین) کردبوو، لیتی په شیمان بووه وه. دلته بوو پرپوو له داخ. هه رچه ندی ده کرد خۆی بۆ نه ده گه ر، بۆی نه گری، له پر پێی گوت:

«به خودای گه وره سویندت بۆ ده خۆم، ئه ی خوشک! له گه لته دا خراب بووم و زۆرداریم لی کردیت... راسته به خودا زۆر و سه ته میکی وام لی کردوویت که هه یچ پاشگه زبوونه وه و په شیمان بوونه وه یهک دادی ئه وه نادات، که خودا له گونا هه م خۆش بیی!... (زین)! من وام بۆچ به سه رهات، که دل و جه رگم پێوه نه میتنی و ئه م ده ردی سه رییه به سه ر تۆدا بهیتم؟!... ئه م هه موو باریکی و بنیتسیی و کزی و لاوازییه ی له ده موچا و له شت دایه به هۆی زۆرداری منه وه تووشت بووه؟!... زۆرداری بری خۆت، برا هه ناسه سارده سه ره گه رانه که ت؟!... ئه ی (زین)!... به خودا سویندت بۆ ده خۆم، ناگری په شیمانی خه ریکه دلته ده خوات... تازاری خه موخه فه تیش له تا و که ساسی و شپه زه یی تۆ، خه ریکه جه رگم ده بری؟!... وه ره لاهه وه... وه ره لاهه وه، ئه ی خوشکی نازدار... قسه م بۆ بکه... ئایا ناتوانم، ئیمرو، گونا هه ی خۆم بسرمه وه؟!... ناخۆ پێم ناگری. خه ریک بیم، ئه و کامه رانی و جوانی و کچینییه ی هه تبوو، جارێکی تر بۆتی بگه رپنه وه?!».

ناخۆ هیشتا به به ریه وه نه ماوه، که ئه وانه جیه جی بکه م؟!».

هیشتا ئه م قسانه به ته وا وه تی له ده می (سه ردار) نه هاتبوونه ده ره وه و، به رگوتی (زین) ی به سه زمان نه که وتبوون، که هه موو ته مه نی خۆی به هه ناسه ساردی و سه ره گه ردانییه وه رابوارد بوو، بی ئه مه ی له کاکیه وه به زه یی پێداهاتنه وه یهک، یا خود خه مخۆزییه کی هه ست پێ کردی... که (زین) به زه یییه کی زۆری به خۆیدا هاته وه و، ناخودا ختیکی زۆر گه وره له دل و ده روونیدا ورووژا و، هه رچی تازار و هاوارتیک له دلیدا بوو ده رپه ری. ئه ویش ئه وه نده کز و بیه یز بوو بوو، به رگه ی ئه و هه موو خه موخه فه ته به هیز و

په وایه له و کاته دا که تۆ بوو یته هۆی کامه رانیی من، من بېمه هۆی شین و گریانی تۆ؟!... گه وړه ی خۆم! هه ر له مړووه، گیانم شادبووه به و کامه رانییبه ی که به در یژاییی ته مه نم چاوه وړانیم کردوه و، له کانگای دلّمه وه به ناو اتیه وه بووم. کاتیکیش گیانم توانیی بفریته لای نه و کامه رانییبه که تۆ ریگه ت دا و، دلخوشییشت بۆ نواند و، دهستی خۆشه ویستیت بۆ در یژکرد... له مړووه دا له گه شته در یژه کم بوومه وه، که به نا و نه م ده شته کاکي به کاکییبه ی له نا و چوونه دا کردوومه. له برینی نه و ریگایه دا زۆریه ی په لوپوکان و نه ندامه کانم په کیان که وتوه و، وشک بوون. له کاتی ریوشتندا، شه پۆل و گیژه لووکه ی وا توندوتیژم توش بوو، نه و ننده ی نه مابوو، له ناوم ببه ن!... ئیستایش که گه یشتوومه ته که نار، پیویسته هه ندی بوهستم، تا پشویه ک بدم. پیویسته هه ندیکیش لیږده دا بوهستم تا ده ست ده که موه به ریوشتن به ره و ریگای زیندوویتی، که چاوه وړانیم ده کات؛ بۆ نه مه ی مالئا و اییتان لی بکه م و چاوه وړانیم لی بخوازم و راسپارده که ی خویشتان پی بلیم!.

پاشان پالی دایه وه و سه ری دانا له سه ر سه ری نیک که له پشتیه وه بوو. نه وانه یش که له ویدا بوون، ده موچاویان هه موو گۆرا و، شپوه ی خه فته و دلشکاو یی تیکه وت، ماتی و بیده نگی شوینه که ی داگیر کرد، «زین» یش هه روه ک له خه ویکدا بی، دهستی کرد به گف تو گو کردن له گه ل کاکیدا... پیی گوت:

«نه ی برای دل و گیانم!... خه فته مه ده به خۆت!... بۆمن مه گری! سه د خوشکی وه ک (زین) له به رت مری! خه فته مه خۆ! چونکه له و کاته وه که (مه م) م هه لبراردوه، بییته هاوړی گیانیم، نه م ناواز و ده ر دانه م به دل یکی خۆشه وه و هه ر گرتوه!... نه و یشم پی خۆش بووه، که له پیناوی نه ودا و له به ر دلی نه و، هه موو خه فته و سزایه کی رۆژگار هه لبرگرم!... بام خه موخه فته و هه ناسه ساردی بۆ من بی و، ده سه لات و کامه رانیی بۆ تۆ بی.

«سه ر داری خۆم! له به شی ئیمړو مدا، ده ستکاری مه که!... چونکه نه وه هه ر به شی خۆمه و، منیش به و به شه دلخۆشم! گه وړه ی خۆم! تۆ بگه ریږه وه بۆ ته ختی ده سه لات داری خۆت و له سه ری دابنیسه. شا کلاوه که یشت که به دور داری ژراوه به لاری داینی له سه ر ناوچه وان ت. له ملا و له لای خۆته وه، کۆری به زموړه زم دامه زرتنه. بام له نا و رازوه یی نه و کۆرانه دا، خۆشی و شادمانیی رۆژگار پیک بی. ناغا و نوکه به مه یی ده ست بلاویت سه ر خۆش بکه. بام لاوینی به زموړه زمیش له نا و پیره کانی هاو کۆرتدا زیندوو بییته وه. هه رچی خواردن و خوار دنه وه یه ک ناوازه و خۆشه، له سه ر خوانه که ت بیان رازینه ره وه. هه رچی بابه تیکي خۆش رابوار دنیس هه یه له ملا و له ولایدا ناماده ی بکه.

«هه ر جوړه گولا و و شتیکی بۆنخوشیش هه یه له و ناوه دا بلاوی بکه ره وه... هه ر دۆست و هاوړی و قسه خۆشیکیش هه یه کۆبان بکه ره وه. بام هه موو جوړه به زموړه زمیک له نا و یاندا بکری. بام گول و نه مامانیس به سه ر سه ریانه وه لار بینه وه.»

«گه وړه م! له م رۆژه دا، گیانی هه ر دوو کمان به یه که گه یشتووه و یه کتری ته واو کردووه... په یوه ندی گیانله به رانه و، بابه تی نه مان، له نا و ماندا نه ماوه... هه ر په رده و دیوار تیکیش له ناوه ند هه ر دوو کماندا دانرا بوو، هه لگیراوه...»

«به لئ، نه مه راسته، که پاش تاو تیک، نه و له شه م ده چیته گلّه وه، به لام هیچ هیتیک نیی به توانی گیانم له کامه رانی و پیک گه یشتنی خۆی به ربه ست بکات...»

«سه ر داری خۆم! له بیرت نه چی که ئاهه نگه که مان به ته واوه تی بۆ بکه ییت چونکه هه ر چه نده هه ر دوو کمان ده بین به گیان، به لام هیشتا هه ر خۆشیمان ده وی... حه زیش له بابه تی خۆش رابواردن و به زموړه زم ده که یین ئایا له بیرته که نه و ئاهه نگه خۆشه ت گپرا بۆ خوشکه که م و هاوسه ره که ی، شاره که چۆن بوو بو به چراخان و، پر بوو بو له خۆشی و شادمانی؟ منیش نه ی برا، هیوا له تۆ و ده که م، که له رۆژی بوو کینی منیشدا ئاهه نگی وا خۆش و پر له شادیم بۆ بگپری!..»

«فه رمان بده دانیش توانی (جزیر)، هه موویان سواری نه سپی به زم و شادی بین. به پیواوه کانت و سه ربازه کانیشت بلئ: ده ست بکه ن به شایی و ئاهه نگ گپران. بام ته زوی خۆشی و دلشادی به هه موو دل یکدا بیته وه. بام جاریکی تریش کۆره کان و بازار و کۆلانه کان پرا زرتینه وه.»

«کاکي خۆم!... به ده میه وه نه ماوه. بام هه ر له ئیستاره ده ست بکه ییت به چاکه کردن له گه لندا و، فه رمان بده ییت به په یدا کردنی جیازی و ناماده کردنی که لوپهل. پیویسته هه ر له ئیستاره جیبه جی بکری، تا پیتم بگات.

«له بیرته، گه وړه م، که نه و ته خته ی (ستی) له سه ر دانرا بوو، چه ند جوان و رازوه و پر شنگ دار بوو؟... من پیویستیم به ته خته گۆر (تابوت) یک هه یه که وه که نه و ته خته ی جوان و شه نگوشوخ و بریسه که دار بی... ده مه وی له چاکترین جوړی داری نه به نووس دروست بکری. نه به نووسه که یشی پر له نه خش و نیگار بی... بام سه ر پۆشه که یشی وه ک خۆی جوان و شه نگوشوخ بی... به نه خش و نیگاری زپ و زیو رازابیته وه... بام هه رچی رووکه شتیکی ئاهه نگ و زه ماوه نده که یش هه یه، که بوی ده کری، شه نگوشوخ و رازاوج بن. تکات لی ده که م، براگیان، هه روه ک پیت ده لیم نه مانه م بۆ جیبه جی بکه ییت. نه هیلی له رۆژی

شادمانیما به سووکی بنوینم، نه هیلتی که هاتنه سهر گۆره کهم، کهس به داخه وه بلتی: ئاههنگی بوو کینیبی (ستی) چهند خوش و پر له شادمانی بوو، بهختی (زین) یش چون ههر رهش بوو، له سهره تایی ژینییه وه.»

«ئنجاه گوره، ری بده به (ستی)ی خوشکم، ئه و بمشوا و ئه و بمراژینیته وه. ریتی بده له گه ل تهرمه که یشمدا بی تا له گۆردا ده منیژن. به لام (مه م)، بام برا دل سوژه چاکه دهره وه که ی خۆی، که (تاز دین) ه، چون ئاره زوو ده کات بیسوا و له گه ل تهرمه که یدا پروات تا ده یخاته گۆره وه.»

پاش ئه وه، هه ندیک بیته نگ بوو. وه ک بیه وی پشوو بدات وابوو، ئنجا دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی:

«ئنجاه که ئه وه ته و او بوو، چاکه که ت ته و او که، گه ورم. تا سالییک تیده په ری، سکی برسی تیر بکه و، له شی رووت پوخته بکه ره وه. هه ژار و داماو و بی دهره تانه کان لای خۆت کۆیکه ره وه، تا ده و له مه ندیان بکه یت و چاکه بیان له گه لدا بکه یت. بگه ری به شوین هه ناسه سارده کان و سهر گه رده اندا بۆ ئه مه ی دلخۆشییان بده یته وه و، شادیان بکه یت.

«کاکه گیان! فرمیسکی هه ناسه ساردان، به چاکه له گه ل کردنیان وشک بکه ره وه. دلی دلشکاوانیش، ببوژینه ره وه. دیل و به ندیبه کان، له به ندیخانه، به ره لالا بکه. زۆر لیکراو و بیچاره کان له ده ست زۆرداری رزگار بکه. به به خشین و ده ست بلاوی خۆت، رو شنایی بخه ره ناو دهرونی تاریکه وه، به چاکه و پیسا وه تیبی خۆت دلی دلشکاوان بخه ره خۆشییه وه. به گه شی و روو خۆشیی خۆت خه م له دلی خه مباران به او یژه دهره وه. خۆت نزیک بخه ره وه له سهر گه رده ان و لیقه و ماوان، بۆ ئه مه ی دلیان بده یته وه.

ئه وانیش به ینه ره ناو کۆری خۆته وه و له به زم و ئاههنگی خۆتدا به شداریان بکه، تا خه م و ته م له دلیان بره و ینیته وه. له شه واندا بگه ری به دوای بی خه واندا، ئه وانهی له تاریکاییدا ده گرین، که رۆژیش بووه وه بگه ری به دوای ئه واندا که گیژ و ویژ ده سوو رپنه وه، به چۆله وانیدا، ئه وانهی له گه ل خه م و ئازاریاندا، داویانه ته کیو و که ژ و جیا! ئنجا چاره ی دهر دیان بکه و، دهرمانی برینی دلیان بکه، تا ده یشتوانی و ده ست دهروات، به ته نگ یانه وه به و، خه مخوریان له گه ل بکه:

«ئه وه یشته له بیر نه چی، گه ورم، که ئه مانه هه موو له بهر دلی من ده که ی. له سهر پاره ی جیا زیبه که یشم ده یکه یت. نه که یت قسه کانم وه ریگێر یته سهر راستیی و ئه ندیشه. ئه مانه هه موو ئاوات و نیاز و ئاره زوو من، تکایه یه ک به یه ک هه موویان به چی به یتیت...»

«هه ره ها، تکایشت لی ده که م، که ئه مانته هه موو جیبه جیکرد، دوا دیری راسپارده نامه (وصیه) که یشم جیبه چی بکه یت... ئه ویش ئه وه تا که له ناو گۆردا، هیچ په رده و دیوار یتک نه خه یته ناوه ند من و مه مه وه...»

«به یتله، کاکه خۆم، له ویدا، له یه ک گۆردا، باوه ش بکه یه یه ک. تا پیته که وه کامه ران و دلخۆش بیین. بام لاشه کافمان پیته که وه بنوسین، که به ش براوی و ره نه جهرۆیی سووتاندنی و، دووری و، ئاره زوو ی پیته که یشته تان دنییه وه.

«گه وه ی خۆم! در یژه م زۆر دا به قسه... به لام بیانوه که م ئه وه یه که ئه و ریتگیاهی له به رده م دایه و در یژه و، گۆره که یشم - له تو به دوور بی - یه جگار قووله، رۆژی جیا بوونه وه یش نزیکه!»

ئیتیر لیره دا، خه فته و ترسوله رزی مردنی (زین)، هه موو گو یگرانی ناو ئه و ژووره ی خستبووه سه رسامی و گیژ و ویژی و دلته نگیه وه. له هه موو لایه که وه دهنگی شین و گریان به رزبووه وه. هیچ چاویک نه ما له ویدا که به لیشا و فرمیسک هه لنه رپژی. ئنجا سهر دار لیبی نزیکبووه وه و نووساندی به خۆیه وه، سه ری ماچکرد و پیتی گوت:

«به خودای گه وره سویندت بۆ ده خۆم، ئه ی خوشکی نازدار، من که ئه و برایه تم و زۆرداریم له گه لدا کردیت و، هیچ به زه بییه کم پیتدا نه هاته وه، هه رچییه کم له ده ست بیت ده یکه م، هه ر بۆ ئه مه ی گوناھی خۆم بسرمه وه... ته نانه ت گیانی خۆیشم به خت ده که م، له پیتا و کۆکردنه وه ی ئیوه و کامه رانیاندا. به سه ری خودایش سویند ده خۆم که ئیتیر ماوه نادم، هیچ شتییک ئیوه له یه ک بکات، نه له ژیا نتاندا، نه له پاش ژیا نتان.»

پاش ئه وه، (مه م) ی بیرکه وته وه، که له زیناندا له چ سه رگه رده انییه ک دایه. فرمیسکه کانی خۆی وشک کرده وه و، رووی کرده ئه وانهی له ویدا بوون، گوتی:

«پیویسته هه ر ئیستا، به گورجی خۆتان بگه بیینه (مه م) له زیناندا. به لام (زین) یش له گه ل خۆتاندا بیه نه ئه وی. چونکه من له و برایه دام که هیشتا ماوه و نه مردوه، ره نگه هه ر له هۆش خۆچوونیک، یاخود له ئیش و ئازاریکدا بی و پیتی گه یشته ی. بیگومان، که روو خۆشیستان له گه ل نواند و به شینه یی موژده تان دایه و، به شیرینی له و زیندانه دهرتان هینا یه دهره وه، ده بوو ژیتسه وه و، هۆشی دیتسه وه به رخۆی و، ئیش و ئازاره که یشی لی لاده چی.»

پنک گهیشنی دوايي

ئەو شەو «زین» خراپتری لیھات لە جارێ، ئەو لەسەر خۆ چوونە درێژە تووشی هات و، ئەو هەموو خۆینە لە سنگی هاتە دەرەو، کارێکی گەورەیان لە لەشی کرد، کە هەر بەجاریک برستی پرا. بەلام لەگەڵ ئەویشدا کە بیستی سەردار فەرمانی دا (مەم) بەرەللا بکری و، هەموو ئەوانە لەوێ بوون بچنە لای تا دەری بهیتن لەو زیندانە تییدایە، هەستایە سەری و جلویەکی خۆی پیکوپیک کرد و، خۆی پازاندەو. پاشان سواری ئەسپێک بوو لەگەڵ ئەو کۆمەڵەدا، بەو شەو چوو دەرەو بۆ سەر زیندانەکی (مەم)... (ستی)ی خوشکیشی و هەندێ لە کەسوکارانیش، لەگەڵ چەند کەنیزەک و دەسپێوەندیەکاندا لەگەڵیدا بوون. هەموویان چرایان گرت بەدەستەو، پێگایان بۆ رووشن بکاتەو... کە گهیشتنە دەرگای بەندیخانە داخراوەکە، پاسەوانەکە دەرگاکە بۆ کردنەو... یەک لە دوا یەک، بەماتی و سەرسامییەکەو، چوونە ژوورەو، هەتا گهیشتنە ئەو پلیکانانەکی کە دەرۆنە خوارەو بۆ جیگاکە «مەم»، پێیدا هاتنە خوارەو. مۆمەکانیش هەربەدەستیانەو بوو، تارکییەکی لێ دەکشاندنەو. بێدەنگی و ترس و لەرز هەموویان داگیر کردبوو. دەنگی هیچ نەدەهات، هێ ئەو پێیانە نەبێ کە بەپلیکانەکاندا دەهاتنە خوارەو. پاشان گهیشتنە جیگاکە «مەم». هەرەکو ئەشکەوتیکیان دەهاتە پێش چاو، کە کشومات بێ و چۆلەوانییەکی وایش بێ، کە هیچ دەنگێکی لێو نەبێ. چاویان گێرا بەناو زەویی جیگاکەدا. کە سەرنجیان دا ئەو (مەم) لەسەر پارچە بەرپەیی شپوپی رزبو پال کەوتوو، و دەرەو کەوت کە ئەو بۆ نوێژ لەسەرکردن دانابوو. هیچ هەست و بزووت و گیانێکیان تێدا نەدی. وای دابوو باریکی و بنێسی، تەنانەت ئێسکەکانیشی لەرولا واز بووبوون، سەر و شپۆ و دەموو چرچولۆچی تێکەوتبوو. و گۆرابوو، هەر لە «مەم» بەشی نەدەکرد کە لەو پێش دیبوویان و دەیاناسی، هەموو لەشی بووبوو چەند ئێسکی لەرولا وازی دەرپەریو، کە پێستیکی چرچولۆچی بەسەردا کشابوو!.

ئەوانیش روویان کردە یاساڵە تاییەتیەکی «مەم» و کەینەوینە مەمیان لێپرسی. ئەویش وەرانی و دانەو، کە لەو ساو ناستای بەرپەییانی بۆ هێناو بەو رەنکە دیو، نەیشی زانیو کە بۆج وای لێهاتوو. ئەوئەندە هەیه کە هەندێ لە بەندیەکانی دراوسیتی بۆیان گێراوەتەو، کە لە پێش بەرپەییاندا شتی سەیر سەیری لێ روو دەدا، لە پێش روژبوونەویشدا رووناکییەکی گەورەیان دی لە زیندانەکیدا، پرشگی دەدا!!.

هەرچەندیان کرد، نە فرۆفیل کردن، نە دەرخوارددانی دەرمانی وریاکردنەوێ نەدا و دەرمانی تر، بەکاری نەهات، هۆشیاری بکاتەو. هیشتا بۆیان دەرەو کەوت، کە ناخۆ ئەو کەوتنە، کەوتنی لە هۆش خۆچوون بێ، یان کەوتنی مەرگ. لەو کاتەدا (زین) گهیشتنە نزیکەو و هاتە پێشەو بۆ لای. بەلام لەو پێش لە دوورەو وەستاوو، نەوێک لە پر چاوی پێ بکەو و گەشکەدار ببێ و بمری. ئەمجارە هاتە بەردەمی بۆ ئەمە قسە لەگەڵ بکات... بەلام کە بەو جۆرە چاوی پیکەوت، خۆی پێ نەگێرا پراوەستی لە جیبی خۆی، خۆی دا بەسەریدا و بەترس و لەرزێکی گەورەو ناوی هێنا و، فرمێسک وەک باران لە چاوەکانیەو دەرژایە خوارەو.

لەو کاتەدا... (مەم) هۆشی هاتەو سەر خۆی... چاوەکانی کردەو... لە شپۆیەکی سارد و سستدا، دەبێگێران بەناو ئەوانەدا کە لەملاو لەولایدا کۆبوونەو... ئەوانەیان دەرەو خست، کە تازە کار لە کار ترازابوو، مەبەستیش لە دەست چووبوو!... ئنجا خۆی کیشایەو تینی دایە خۆی دابنیشی... پاشان رووی کردە پەرستگا (قېلە) و، بێ ئەمە قسە لەگەڵ کەسیکدا بکات، لەپەو روو نوشتایەو سەر زەوی! ئەوانەکی لەویشدا بوون، بەخەفەت و سزایەکەو، بەکشی و ماتییەکەو، چاویان تێ بربوو، سەیریان دەکرد!...

پاش تاوێک سەری بەرزکردەو... ئنجا رووی وەرگێرا بۆ (زین) و بەگێژ و وێژی و بێدەنگییەکەو تێی وردبوو... لەپر هیوایەک کەوتە دلی ئەوانەو کە لەویدا بوون... چونکە «مەم» دەستی کرد بەقسەکردن!... بەدەنگێکی نزمی ئەسپایی پچرپچرەو بە (زین)ی گوت، چاوەکانیشی بە پەشوکاوییەکەو سەیری دەموچاوی (زین)یان دەکرد:

«تۆ چاکترین رابەری من بوویت...»

(زین)یش گوتی: «تۆیش چاکترین هاو دەمی من بوویت...».

(مەم) گوتی: «تۆ چاکترین ری پێشان دەری دلیمیت...».

(زین)یش گوتی: «تۆیش چاکترین چرای گیانمیت...».

(مەم) گوتی: تۆ رووناکیی دلیمیت...».

(زین)یش گوتی: تۆ بیبیلە چاوەکانمیت...».

(مەم) پیتی گوت: «تۆ خونکاری گیانمیت...».

(زین)یش پیتی گوت: «تۆ پەرستگای دەروونمیت...».

لیږدها نه وانهی گوښیان له گڼتوگڼی هه ردوکیان بوو، بږیان دهرکهوت که «مهم» هوشی به خوی نه ماوه، ناگای له خوی نییبه... له بهرته وه (ستی) لپی نریک بووه وه و قسه کانی پی پری، پیی گوت:

«ئهی (مهم)! ئیمه بویه کا هاتووینه ته ئیره که له م زیندانه رزگارت بکهین، بۆ ئه وه نه هاتووین که له گپژ و وپژی و شپیتی تو سهرنج بدین! ئه و (سهردار) هی، له تو تووره بووو، ئیمرو دلی بۆت نهرم بووه و، به زهیبی پیتدا هاتوته وه. ئه ویش ئیمه ی بویه کا نارووته ئیره که له زیندانت دهر بهینین و، به کامی خوت بکه یینین. ئه و (زین) هی که بوی شپت بوویت، به پیی خوی هاتوته لات، وا له بهر ده مت دایه، وهک ناواتت بۆ خواستوه... ئه و که سه ی ناواتت بۆ ده خواست و، ههر به په ژاره ی پیک که بشتنیه وه بوویت، تا لا وینیی خوتت له ناو برد، وا هاتوته لات. ئیمرو هه موو که سپک له خوشی و شادمانی دایه، به بونه ی رزگار بونی تووه له زیندان، له دهر وه چاوه روان بیتنه دهر وه، تا به پیرته وه بین و پیروزی بییت لی بکه ن... که واته هه سته... هه سه ته ئهی (مهم)! ئیتر له م په ژاره یه دا مه مینه ره وه، بام شپت نه بیت!؛ خوت به خورایی مه خره گپژاوی ئه م ناره زوی پیک که بشتنه وه، بام له ناویدا نوقم نه بیت!... مه هیله ئه و چهند رۆژه ی ماوته له جیهاندا، به م شپتییه وه به سه ری به بیت! گیانی خوت به فپرو به خت مه که. وا کامه رانیی لیت نریک بۆته وه! خه ریک به هوشی خوت بهینره وه سه ر خوت، که ده میکه به گژیدا ده چیت!... ئه م شپتییه ش له که لله ی خوت دهر بکه، که ده میکه هۆگری بوویت!...

«هه سته بام پیکه وه بچینه لای سهردار... چاوت پی ده که وی: ئیمرو چاکه و پیاهه تیت له که لدا ده کات. له بهر دلی تو، هه موو بابه تیکی دلخوش بوون و به زموره زمی ئاماده کردوه. هه رچی دۆست و خوشه ویستان هه به بوئی کۆکردوته وه له ناو کۆشکه که یدا، هه موو بابه تیکی خوش رابواردن و کامه رانیی رازاندوته وه. چاوه روانی هاتنته بچیتته لای، تا (زین) ت پیتشکه ش بکات و لیتی پیروز بکات. بۆ بووک و زاویه تییشستان ئاهه نگ و زه ماوه ند بگپری».

(مهم) یش که میک چاوه کانی خوی کرده وه... وهک هه ندیک هاتبیتته وه سه ر خوی و ابوو. به ملاو به ولای خویدا ئاوری ده دایه وه. ئنجا به (ستی) ی گوت:

«نه... من نامه وی بچمه لای هیچ سهرداریک... له بهر دهر گای هیچ کاربه ده ست و دادگه ریکیشدا ناوه ستم. هه رگیز نایشیمه نوکه ری هیچ به نده و دیلیک!... ئه و سهرداره کییه، که ژبانی خوی به ده ست خوی نییبه و، ناتوانی مه رگ له خوی دوور بخته وه، یان

ته ختی خونکارییه که ی تاسه ر پپاریزی؟!... من چاو و راو و درۆزنی کارم تی ناکات!... بریسک و هووری ئه ندیشه ی ده مده مییش که شکه دارم ناکات!...»^(۱)

«ئیمه تازه که بشتووینه ته بهر دهر گای که وری هه موو به نده و ئاغا کانی، له کۆشکی خونکاری هه موو سهرداران و کاربه ده ستانیشدا پیتشوازی کراوین. خودا ئه و خونکاره یه که له کۆری دادپه روه ریدا، ده و له مه ند و هه ژار و، شا و گاوان، له یه کتری جوئی ناکاته وه. خودا که وری دلی شکا و و، دهر وونی برینداره. به ده سته ی که وریه یی خوی (من) و (زین) ی له یه کتر ماره کرده وه. ئاههنگی شادمانیی ئیمه یی له کۆشکی پیروزی خویدا دامه زاندوه. خودا نه کات ئیتر ئیمه بیتنه وه خورای بۆ ناو زنجی له ناو چوون. یان جار تکی تر رووبکه ینه وه دیل و به نده کان. خودا نه کات، ئاههنگی بووک و زاواییمان بگپری له هیچ جیگایه کدا، ته نیا له و کۆشکه پیروزه ی خودایه دا نه بی نایگپری...»

«خودا نه کات به و رۆژه ی که س (من) و (زین) به یه ک بکه یین، له سه ر ده سته ی سهردار ی دل و دروستکه ری گیانماندا نه بی، ئه و پیک که بشتنه په سند ناکه یین... ئه و ته به هه شته که ی خوی بۆ ئیمه رازاندوته وه. کوپ و که نیزه کی له ویدا بۆ کۆکردووینه ته وه. له هه موو سووچیکیدا بابه تی رابواردن و کامه رانیی بۆ ئاماده کردووین. هه ر تاو تیک له مه و پیتش ناردیان به شویتماند... به خودا سویتند ده خوم، که ئه وان ئیستا چاوه روانیمان ده که ن. خۆشیمان ئاماده کرده وه که پیتشوازیمان بکه ن... په یمانی هه ره که وری هه ردوو کمان له ویدا جیبه جی ده بی... هه ر له ویش دایه، که یه زدانی که وریه. به ده سته ی دادپه روه رانه ی خوی، جامی کامه رانییمان پی ده به خشی و، له ژیر سیه ری به زه یی پیداهاتنه وه یشیدا، دلداریه که مان لی پیروز ده کات و، هه ردوو کیشمان به بینینی پروی خوی شادمان و کامه ران ده کات.

«خودای که وریه، له ویدا، هه رچیمان چپشتتوه له دهر د و خه فه ت و نازاری جیهان، له بیرمانی ده باته وه. فرمیسکی شین و گریان له روومان ده سرتته وه. دلی شکاومان چاک ده کاته وه. سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیمان له سه ر هه لده گری. هه روه ها ده یشمانخاته باوه شی خوشه ویستی و به زه یی پیداهاتنه وه ی خۆیه وه.

«ئای خۆزگه م به و رۆژه!... خۆزگه م به و رۆژه، که وریه سهرداران!».

لیږدها «مهم» بیده نگ بوو و چاوی لپکنا... هه روه ک بالداریکی شپزه ی بچووک، که

(۱) ده مده می: کاتیی (موقت).

هر له ناو كولانه كيدا پهر و بالی خوی بدات به یه كدا و ، به په شوکاوی ، خوی بدات له ملا و له ولای كولانه كهی خوی ، نجا كه به كیک دهستیك دریژ بکات و دهرگای كولانه كهی بو بکاته وه ، دم و دهست بفری و خوی لهو كولانه یه دهریاز بکات ، هر بهو چهشنه ، گیانی (مهم) یش ، لهو كولانه گوره یه ی له شی ، كه چندان سال بو ، له ناویدا هاواری دهكرد و دهینالاند ، زووبه زوو دهریاز بو و ، فری بو به هه شتی خوی... ههروهك هیچ رووی نه دابی و ابو!... نیتر نهو زیندانه ، بوو به جیتی شین و شه پور و گریان. دهنگی گریان و شینی هه مووان دهگه یشته ناسمان. هر نهو دهمه كه ینه و به ینه ی مهرگی (مهم) به ناو هه موو شاری (جزیر) دا بلاو بووه وه ، نه مه یش له وه وه بوو ، كه هه ندی له یاساوله كان گورج خویان گه یانده (سهردار) و لهو كار هه ساته ناخوشه ناگاداریان كړد. وایان گتیرا یه وه ، كه هیچ خانویه ك نه مایه وه له (جزیر) دا شین و شه پوری تیته كه وئ. دانیشستوانی شاره كه تا به یانی به و داخه وه تلانه وه. (تاژدین) یش له ناو نهو كار هه ساته ناخوشه ، وهك شیتی لیتهات. به هه له داوان چووه دهر وه و ، لهو شه وه تاریكه دا خوی گه یانده به ندیخانه كه ، تا لاشه ی دؤسته خوشه و بیسته كه ی خوی بیینی ، كه لهو زیندانه دا گیانی به خاك دهسپارد. لهو كاته دا كه دهریشت به ریگادا ، (به كر) ی چاوپیکه وت ، كه له ناو كؤمه لیک مرؤقدا بوو ، له نریك كؤشكه كه ی (سهردار) وه... وهك تیر هه لی کوتایه سهری. هه ردوو دهستی نایه بیناقاقای بیخنكیتی. دهی قیژاند به سهریدا. داخی دلی خوی پی دهرشت. دهماره كانی هه لسابوون ، له قیندا ، چاوه كانی ناگریان لی ده بووه وه. به سهریدا نه راندی و گوتی: «نه ی گورگی له پیستی مه ردا!». نه ی جنوكه ی له بهرگی مرؤقدا!... نه ی نهو ماره ی ، له وه تی ههیت ، زمانت به ناگری ناژاوه نانه وه و ، مالتویران كړنه وه نه بی ، نه كراوه ته وه!... بوویته دهر وازه ی پولا بیی داخراو و ، كه وتیته ناوهند نهو دوو دلداره به سه زمانه بیگونا هانه وه داغیكي گه وره تا به سه برینی خوتناوی هه ردوو کیانه وه ، دلی هه ردوو کیانت به شبر او كړد له كامه رانیی جیهانیی خویان ، منیشت بیبهش هیشته وه له بیبله ی چاوم ، كه دل و چاوم پیوه راهاتبوون!...

«نه ی سهگی در! تازه تو بوج بمیته وه له سهر زه ویدا كه کاریكي وات كړد ، دؤسته بره كه مت خسته ناویه وه؟».

پاشان به هه ردوو دهستی گرتی و به رزی كړده وه بو ژور ته و قه سه ری خوی ، نجا توند دای به زه ویدا ، تا میشكي پزا. نیتر هه نه ونده بوو ، (به كر) مرد و راست نه بووه وه!...

(تاژدین) ، «به كر» ی له ویدا فری دا و ، دهستی كړده وه به ریشتان تا گه یشته بهر دهرگی

به ندیخانه كه. له شیوه یه كی شوړشگتیرانه دا ، خوی فری دایه ناو نهو كؤمه له كه سانه وه كه له ویدا كؤبوو بوونه وه... بی نه مه ی ته ماشای كه سیتك بکات ، دری به هه موویان دا ، تا گه یشته سهر لاشه ی (مهم) ی دؤسته برای كه وهك خوی له ویدا كه وتبوو. پیخه فه كه ی له سهر رووی لا برد و خوی دا به سهریدا ، وهك مندالیتی بچووك كه خوی ده هاو پیژسته باوه شی دایكیه وه ، به لام نهو دایكه ی كه نه ههستی تیدا مابوو ، نه گیان. تا توانی گریا به سهریدا!... تا توانی شینی بو كړد!... پاشان گه راپه وه ، به لام دهماره كانی خراپتر توند بوو بوون. چاوه كانی وا سوور بوو بوون پیوایان ده ترساند... هه ر شتیكي ده هاته به رده م به چاوپیکي شوړشگتیرانه وه سهیری ده كړد!... هه ر كه سیتیكي ددی ، وای ده زانی نه وه كه «مهم» ی له ناو بردووه!... نجا رووی كړده نهو یاساولانه ی له ویدا وه ستابوون خویشی له بهر دهرگی زیندانه كه وه ستابوو ، ناگر له چاوی ده باری ، نه راندی به سهریاندا و پیی گوتن:

«ناره سه نینه ، نیوه كوشتتان!... نه ی نیوه نه تانكوشتتووه؟ وا نییبه؟! به لام... به لام توله ی ده كه مه وه... توله ی له نیوه ده كه مه وه... هه ی ناره سه نینه!».

پاشان دهستی كړد به هه ژاندنی دهرگای زیندانه كه و قیژاندی گوتی: «هه ر نیمرؤ هم به ندیخانه یه تیکومه كان ده دم!... ده پروو خینم! . دهیكهم به گور بو (سهردار) هی كه دروستی كړد وه!... له كوتیت تو (سهردار)؟ . نه. تو سهردار نیت. تو نهو ترسنوكه ییت كه منت چه واشه كړد و ، دؤسته بره كه مت به كوشت دا. تو نهگر نازایت وهره به رده م ، تا توله ی (مهم) ت لی بكه مه وه. نه. تو مه یه. «من دیمه كؤشكه كه ت ، تا له ویدا له تویه تت بكه م!...».

زوری پیته چوو ، هم قسه ناگریانه ی ، كه له تاو گری دهر وونی خوی دهیكرد و هه ر له وریته ی ده كړد ، كه به دم گرانه تاوه ده كریت ، وای له (تاژدین) كړد ، خه ریک بوو شیت بی. له وانه بوو ، هه ر كه سیتی بهرچاو بكه وتایه ، وا به اتایه پیش چاوی كه نهو (مهم) ی دؤستی كوشتووه ، په لاماری بدایه و ، له توله ی (مهم) دا بیكوشتایه وه. به لام باش بوو ، سهردار به وه ی زانی ، فه رمانی دا گرتیان و به ستیانه وه و له جیگایه كدا به ندیان كړد ، تا پورژی دواپی. به م په ننگه نهو شه وه به ترسوله رز و نازار و ناخوشییه كی زوره وه رابورد ، به سه ر دانیشستوانی شاری (جزیر) دا... (تاژدین) یش مایه وه له به ندیخانه كه دا نه نوست تا به یانی ، له ته نیشت هاوړی جوانه مه رگه كه یه وه ، ده گریا و شینی ده كړد ، نه ونده ی نه مابوو دلی بتویته وه. له نیش و نازاری خه فه تی مردنیدا ده تلایه وه.

مايهوه (زين). ئه وېش (ستی)ی خوشکی برديهوه له گه ل خۆی بۆ مالهوه، پرستی
پرابوو. هیزى پى نه مابوو. ئه وېش تا به يانی نه نوست. له گه ل کۆمه لىكى گه وره له
که سوکار و خزمانيدا مايهوه، که دلخوشيان ده دايه وه و به زه بيبان به دلیدا ده هاته وه.

دوايى زين

پوژى دوايى هه له ات به سه ر (جزير و بوتان) دا، که ته م و خه م دا يگر تبوو، کشى و
ماتييه کيش هه موو سووچ و که نارىک و کولان و بازارىكى گرتبووه وه. هه ره ک تيشكى
پوژه که کشايته دواوه و نه يتوانيبى گه شى و شه نگوشۆخى بدات به دوورگه که و ابوو.
ته نانه ت ئه و کۆشکه بريسه که داره يش، که کاتى ده رکه وتنى پوژ پرشنگى ده دا به هه موو
لايه که دا، ئه و پوژه وای نه ده نواند: کشومات و بى په نگ و بيده نگ بوو. سه روه ی ليوه
نه ده هات...

(سه ردار) يش له په نايه کيه وه خۆى مات کردبوو، فرمىسكى خوينينى هه لده رشت له
داخدا. بويه ده گريا، تا ناگرى خه موخه فه ت و په شيمانى بکوژيته وه، به لام که لکىكى
نه ده گرت.

پاش هه نديک، ريگا که ی ناوه ند گوڤستان و خانوو (مه م) پربوو له دانىشتوانى شارى
(جزير). زۆريه ی پياو و ژن و منداليان له ويدا کۆبوونه وه بۆ ئه مه ی جوانه مه رگه کلۆله که ی
خۆيان بسپيرن به خودا و، ته رمه که يشى ببه ن بۆ گوڤستان. کۆمه لىكى يه جگار گه وره و
دریژ، له ويدا پيکه اتبوو. ئه وه نده ی ئه و کۆمه له گه وره ده بوو. که له بازاره کانى شارى
(جزير) دا کۆبوو بوونه وه، له پوژى ئاهه نگی زاوايه تيبى (تاژدين) دا. ئه وه نده هه يه ،
کۆمه له که ی ئيمرو، گرژ و دلگوشراو بوون. نه زه رده خه نه يه کت ده دى به ده مى يه کيکيانه وه،
نه تروسکه يه کى خۆشى له چاوياندا، هه ر شين و گريانت پيوه ده دين که نه ده پرا نه وه. هه ر
هاوار و شيوه نت گوئ لى ده بوو، که له هه موو سووچيکى بازاره کان و په نجه ره ی
ماله کانه وه ده نگیان ده هات.

کۆمه له که گه يشته گوڤستانه که، که له سه ر گردىكى گه وره بوو له و گردانه ی له ملاو
له ولای شاره که دان. گرده که ئه وه نده کۆمه له مرۆقى به سه ردا دابارى بوو، له دووره وه ره ش
ده چوو وه. له ويدا زۆتر هه ستيان به واتای مردن و له ناوچوون ده کرد. راستييه کيان ده هاته
پيش چاو... ئه و راستييه سامناکه ی، که له دواى چاو و پراو و چه واشه کردنى پوژگار و
ئه نديشه پربووچه کانيه وه ده رده که وى جا ئه و هه ست پيکرده يان تیکه ل به و دلته نگیيه

بووبوو، که له رووى مردن و سه رگه ردانى و په نجه روڤى «مه م» وه تووشيان هاتبوو. ئيتر
له سه ر ئه و گرده دا بوو به شيوه ن و گريانىكى وا گه وره و سامناک، که هه موو ژن و
پياو يکى گرت وه، به پياوه گه وره کان و کاربه ده سه ته کانيشه وه. له ناو ئه و هه موو کۆمه له
گه ورا نه دا، (زين) ده رکه وت، به به ژن و بالا که له گه ته که يه وه و، رووه جوانه که يه وه که
ئه مه يه که م جارى بوو، پيشانى هه مووانى دابوو. به هه له داوان و ته وژمىكى
شۆرشگيرانه ی شيتانه وه خۆى گه يانده ئه و گوڤه ی بۆ «مه م» يان هه لکه ند بوو و، تيباندا
ناشتبوو. خه ريکبوون گلى به سه ردا بدن. به لام هه ندى له که سوکاره کانى، هيتواشيان
کرده وه و نه يانه يشت به په له پروات، نه وه ک ئه وېش خۆى فرى بداته ناو گوڤه که وه، يا خود
شتيک به سه ر خۆى به ينى. کاتى گه يشته کن گوڤه که گلى ته واو به سه ردا درابوو و،
ته ختيش کرابوو. ئيتر له ويدا پرستی برا و په کى که وت، خۆى دا به سه ر گوڤه که دا و،
فرمىسكى خوينينى هه لريشته سه ر گله که ی و، ده ستى کرد به قسه کردن له گه ل ئه و که سه دا
که له ويدا ناشتبويان، گوئى:

«ئەى جوانه مه رگه ... ئەى خاوه نى له ش و گيانم... ئەى کۆچکردوو! تۆ وا باخه که ی خۆت
به جيته يشت و روڤى شت... باخه که ت پيگه يشتبوو، به ريشى دابوو... به لام وا مايه وه، به بى
باخه وان، به بى خاوه ن... پيم بلتى له پاش خۆت کى هه يه يتوانى تيبدا بگه رى و به رى لى
بکاته وه؟. ئەى که تۆ به جيته يشت و وازت لى هيتا، به رى چۆن ده بى و، شه نگوشۆخى
چۆن بۆ ده مينى ته وه؟! ئەمه راسته، که چاو ئه ندازه که ی رازاويه و سببه ره که ی جوان و
فراوانه و، به ره که ی پيگه يشتوو و خۆشه ... به لام به خودا سوڤندت بۆ ده خۆم، که له پاش تۆ
که س ده ستى ناگاتى!». که س ناھيتم پييدا پروات، باى مه رگ نه بيت، که س ناھيتم به رى
لى بکاته وه، ده ستى مردنو له ناو بردن نه بى. من بنكى ئەم دارخورمايه ده هه ژنيم، تا
هه رچى به رىكى هه يه بکه ويته سه ر زه وى. به رى ئەم دارو دره خت و ميتوانه، هه موو پرش و
بلاو ده که مه وه، ده يده م به ده م باوه. ره گى ئەم هه موو دارو دره خته گه ش و سه وزانه
هه لده کيشم. هه رچى گه لای بۆنخۆشى ئەم گولانه يش هه يه، هه لى ده پروينم.

«ئەو دوو چاوه ی که جوانى و جادوويان دلکيشيان کردبوويت، هه ر ئيمرو جوانى و
جادووه که يان تيدا ده کوژينمه وه.

ئەم به ژن و بالايه ی که جوانى و ريکوپيکييه که يان چاوبه ستيان کردبوويت هه ر ئيمرو
ئەو جوانى و ريک و پيکييه يان پيوه ناھيتم. ئەو مه يه يش که پيتيانه وه بوو،، پياوى
سه رمه ست ده کرد، ده پريژمه سه ر زه وى.

ئەم روومەتانە و، ئەو لێوانە، ئەم ئەگرېجە و زولف و قژانە، کە تۆبان دلکیش کردبوو، هەرچی جوانی و دلکیش کردنیکیان تێدا، پێیانەوه ناهێلم! هەر ئیمرۆ گل و خۆلیان بەسەردا بلاو دەکەمەوه و، پەلەپەلەیان دەکەم!... ئەوانە هەموویان بۆ چاوەکانی تۆ تەرخان کرابوون، بۆ تەماشاکردنی تۆ دانرابوون. بەلام ئیمرۆ، کە تۆ چاوت لێکنانە، بەگەرەویی خودا سویتند دەخۆم، ناهێلم کەسی تر سەیری بکات و دلێ خۆی پێ خۆش بکات. بەلام... بەلام نە!...

ئەمە دەستدریژییە کە بۆ من، نابێ بیکەم، لە سامانیکدا، لە کاروباریکدا، کە هی خۆم نەبێ!... من لەوه دەترسم کە هاتمە لات و، بەجووړە چاوت پێم کەوت گلهییم لێ بکەیت. لەوه دەترسم گلهییم لێ بکەیت، لە دەستکاری شتییدا کە هی خۆتە و پێتدا راپەرمووم و، خستتوتە ژێر دەستمەوه. دەترسم لەوهی پێت خۆش نەبێ: تۆزیک لەوه جوانییە من کەم ببیتەوه کە هی خۆتە هەرەها بشتەوی ئەوهی داوتەتە دەستم، بەرێکوپیتکی و تەواوی لێمی وەرگریتەوه. کەواتە بۆمن وا چاکترە، کە ئەم قالییە وەک خۆی بپێچمەوه. هەرەک لێشیم وەرگرتوویت، بەتەواوتی بیدەمەوه دەستت. لەشیشم بەهەموو رازاوهیی و شەنگوشتوخییەکییە بەرەو رووی خۆتی بکەمەوه!...»

پاش ئەو خۆی دا بەسەر گۆرەکەدا، باوەشی پێدا دەکرد و، دەموچاوی لە گلەکەهی دەسوو. ئەوانەهی لە نزیکییەوه بوون، پەلاماریان دا بە راستی بکەنەوه و، دلێ بدەنەوه، بەلام تا دەستیان دا، لەشی ساردوسر بوو بوووه هەبێج تورووسکەیهکی ژینی تێدا نەما بوو!...

ئێتر لەویدا دەنگی شیوەن و گریان سەرلەنوێ بەرزبوووه. خەفت و سزا دلێ هەمووانی داگیرکرد. (سەردار)یش خۆی دا بەسەر لاشەکەیدا، نە هۆشی بەخۆی مابوو، نە ئاگای. لە (چارەنووس) دەپارایەوه، کە پاشگەز ببیتەوه... بەلام (چارەنووس)، نە بەزەویی پێداهاتەوه، نە وەرانی دا، نە پاشگەز بوووه!.

پاش ئەو وەک خۆی راپسپاردبوو، بابەت و تروتفاقی مردن و ناشتنەکەهی بۆ ئامادەکرا و، لەو شتێهەیشدا کە خۆی ویستبووی نێژرا. دووبارە هاتنەوه سەر گۆری (مەم) و گۆرەکەیان هەلدا، (سەردار)یش هاتە پیشەوه، بەدوو چاوی پر فرمیسکەوه، خوشکەکەهی خستبوو سەر هەردوو دەستی خۆی و چوو ناو گۆرەکەوه، لاشەکەهی (زین)ی خستە پال لاشەکەهی (مەم). ئنجا دەنگی بەرزکردەوه و گوتی: «ئەم (مەم)! بگرە لێم،

ئەوه خۆشەویستەکەتە، کە تا زیندوو بوویت نەم هێشت پێی بگەیت. تکایە مەخسە لەوه دلێهەقییەهی لەم جیهانەدا لەگەڵم کردیت، لەو گوناھە گەرەوییە لەگەڵ دلێدا کردم. بەخودای گەرە سویتندت بۆ دەخۆم، کە رۆژگار، لەوهندەهی خۆت دەتەوی، زۆرتر جەزەبەهی پێگەیان دووم. رۆژگار گەرەترین داغی ناوه بەجەرگم دا، داغی پەشیمانی، کە هەتا دەمرم برینەکەهی چاک نابیتەوه!.

بەم رەنگە رۆژگار وای بریار دا، کە ئەو دوو خۆشەویستە بەیەکتەر نەگەن، لە تاریکی ئەو گۆرەدا نەبێ، دوایی ئەو دوو ئەستێرەیه لە یەک شتێدا ئاوابوون.

بەلام سەیر ئەوه بوو کە (بەکر)یش هەر لە نزیک ئەوانەوه نێژرا، تەنانەت راستەوخۆ لە دامینیانەوه نێژرا. وەک گێراییانەوه، هۆی ئەوهیش ئەوه بوو، کە دەیانویست لەوه جیهانییدا هەر لەگەڵیاندا بێ!... چونکە (زین) کە بیستبووی (تازدین)، «بەکر»ی کوشتووه، دلێتەنگ بوو، و خەفەتییکی زۆریشی بۆ خواردبوو. گوتبووی: «رەوا نەبوو کە جەزەبەهی وای پێ بگەیتنێت، چونکە رۆژگار پالێ بەوهوه نابوو کە وا بکات. ئەوهیش بۆ ئەمەهی دلدارییەکەهی ناوهند خۆی و «مەم»، بگاتە ئەو پاکژییە گیانییە. هەرەها بۆ ئەمەیش کە دەروونی هەردوو کمان بلند ببیتەوه بەسەر رووکەشایەتی بابەتی جیهانی و بریسک و هورپەکەیدا.»

پاشان (زین) وای راسپارد بوو، کە (بەکر)یش، لە نزیک خۆیانەوه، بنیژێر. گوتبووی: «لەوه جیهاندا، دەبیتە دەرگەوانییکی دلسۆز بۆمان!».

تا ئیمرۆیش ئەو دوو گۆر لەناو (جزیر و بۆتان)دا ماون و ناسراون. هەر کەسێ ببەوی، دەتوانی سەیریان بکات.

سەیر ئەوهیە کە گۆری «مەم» و «زین» هەتا ئیستایش لەژێر سیبەری دار و گۆل دا، بەچی گۆری (بەکر)، هەر درکی لەسەر دەپوێ، کە تیکرا، هەموو دەم، بەچری و پرییەوه، بەسەر بەوهیە!.

دواییسی څپړوک و پهنه لئ ودرگرتنی

ئهی خودا!...

توو سهری گړی ناگری دلئی دلداران که پتوهی دنالین... توو سهری ئه و راستنگوځییهی که ههر له دلداران دوه شپتهوه...

توو سهری شیرینی جوانی و ئه و خوشییهی که دهیبه خشی به تهماشاکه...
توو سهری گه وره ییبه شهنگوشوخی و سهر لئ سورمانه کهی...

توو سهری دهردی دوروی و نازاره کهی... توو سهری ههنگوینی پیک گه یشتن و چیتکه خوشه کهی خوار دنه کهی...

توو سهری خوشی خوشه ویستی دلداران و، دورژمنایه تی پاز دزان و ته له که بازان...

توو سهری ناز و نووزی خوشه ویستان و، جادووی جوانییه که یان...

توو سهری ئاوی ئه و کاننیانه ی بلبلان و په له وهران ئاوی لئ ده خونه وه...

توو سهری ئه و شه ونه ی به سهر گول و گولزاردا ده پرژئ...

توو سهری ئه و که له پووره ی (مهم) به جیتی هیشتووه له ئاهونالهی دلداری... توو سهری ئه و فرمیسیک و خه موخه فه ته ی (زین) هه لئ رشتووه، له تاو سهرگره دانی و هه ناسه ساردی...

توو سهری ئه و شتانه، هه موویان، گه وره م، ئه گهر ئه م په رده ی تاریکییه ی سایه و سیته ره دهمده مییه، له سهر چاوه کانم لانه به یه؛ تا له سهر رووی ئه م جیهانه دا، هیچ نه بینم، هیژ و دهسه لاتی تو نه بی... تا له شووشه ی ئاوتینه که یدا هیچ نه بینم، پرشنگی جوانی تو نه بی... تا ههر به و مه یه سهرخوش بیم که تییدایه نه ک به رهنگا وره نگیی ئه و جامه وه که مه یه که ی تییدا دهریسکیته وه...

ئهی خودا!

باورم هیناوه به هیژ و دهسه لاتت. ئه ویش چوته دللمه وه، که رۆشنایی و جوانیت هه یه... بۆیشم دهرکه و توه که ئه م جیهانه هه مووی، له شیکه و تۆیش گیانی ئه ویت... هه رچی هه یشه له جیهاندا، راستییه که و تۆیش رازی ئه و راستییه یه...

تو جوانی رازو هییه خوشه ویستان و دلدارانیت. دلئی ئه وانه بو جوانییه که ی تو کیش بووه، چاو و دلئی ئه وانه بو تو شه یدا بووه... توئی، شیرینی و خوشیت بو ههنگوین دروست کردووه...

توئی، چزان و برژانه وهت بو فرمیسیک په یدا کردووه...

توئی، به هوئی ریزه رازه کانی رۆشنایی و جوانی خوته وه، دلئی دلدارانت به ستوه به یه که وه...

ههر تۆیشی، که به هوئی کاریگره یی گه وره یی و شوخو شهنگیته وه، گرت له دلان به رداوه...

ئه و ریکویتیکی به ژن و بالایه، که به دره ختی (سهر و) هه یه به دهستی تو پیکه پترواوه...
ئه و گولنه باخه سووره ناسکانه یش که په ره کانیان به و رهنگینییه وه له ناو ئه و چقله خوتن پرتانه دا رازونه ته وه، به دهس و په نجه ی هونه رهنه دانه ی تو، دروست کراون...
بلبل و بالداره کانیش که دلیان، به و بچو و کیسه وه گرفتاری جوانی و رازو هییه ئه و گولانه بووه، تو به و دهردهت بردوون...

رهنگا وره نگیی گول و سه وزی دره ختانیس، ههر به سایه ی هونه رهنه ندیی تو وه، ئه و جوانییه دلکیشکه ره یان تییدا په یدا بووه... دهنگی بلبلان و په له وهرانیس، له سایه ی تو وه واتای به زموره زم و ساز و ئاوازیان تیکه و توه...

کلی ئه و برژانگانه ی به چاوی مهسته وهن، ره شینه ی ئه و چاوانه ی له ناو سپینه دلکیشکه ره کان دان، ئه گهر رازیکی پرشنگی جوانی تو یان تینه که وتایه، و ا جوانیان نه ده نواند...

سووری لئوه ناسکه کان، سپیتی ئه و ددانانه ی له کاتی زهرده خنه کردندا پرشنگ دهنه، ئه و قژ و پرچ و ئه گریجانه ی له شپوه یه کی چین چیندا، به سهر ده موچاو و شانه کاندایینه خواره وه و، شوړه بنه وه، ئه گهر تیشکیکی رازی جوانی تو یان به رنه که وتایه، هه رگیز و ا کاریان له دل نه ده کرد و، مرؤقیان و ا چاوبه ست نه ده کرد.

ئهی گه وره م، تو وینه ی بی هاوتای گه وره یی و دهسه لات و رووکه شی جوانی و ریکویتیکی خوت، له سهر رووی ئه م جیهانه دا، له گه لیک شپوه و وینه و بابه تدا نواندووه...

که سانی و ا ههن ئه م رووکه شه دهمده مییه سهرخوشیان ده کات. سهر و شپوه و بابه تی دار پتروا، گه شکه دار و بی هوشیان ده کات. ناتوانن سهرنج بدن له رازی سامناک و گه وره یی تا سهری تو^(۱).

(۱) گه وره یی تا سهری تو: گه وره یی هه میسه یی (ابدی، سردی) تو.

ئەوانە ھەر بەر رووکەشەو گەشکەدار دەبن کە بەئاوینەکەوہیە. ئاگایان لە راستیی ئەو رۆژە نییە کە پڕشنگ لە ئاوتینە کە دەدات و ئەو رووکەشە دەردەخات. ئەوانە ھەر ھۆگری جوانیی ئەو تووتییە کە ھەر قسەکانی خۆی دووبارە دەکاتەوہ. بەلام لەو سەرچاوە بڵندە ناکۆلنەوہ کە ئەو بالدارە دەست کردووہ بەو قسانەوہ کە لە دەمی دیتە دەردەوہ.

کەسانی وایش ھەن، چاویان کردۆتەوہ و، وریابوونەتەوہ. لەجیاتی خەوی درۆ، راستیی بایەخداریان دەوێ کە لەبەردەستیان دایە. بایەخ نادەن بەدەنگدانەوہ. بایەخ دەدەن بەو دەنگە گۆییان لێی دەبێ؛ بۆ ئەمە خۆشیی لێ وەرگرن. پشت دەکەنە ئاوتینە کە، بۆ ئەمە راستیی رۆژیان بۆ دەریکەوێ. کە لە بەرامبەریاندا پڕشنگ دەدات. پاش ئەوہ کڕنووشی نەوازش دەکێشن بۆ خۆدای جوانی لە ھەموو جیھاندا، بۆ دروستکاری مەستی لە مەیدا، بۆ داھێنەری بۆنخۆشی لە ئاوی گوللادا!

ئەمە گێر!

من دەمەوێ بگەمە بەر تەختی ئەو جوانییە... من جامیکم دەوێ لەو مەیە پیرۆزە وەرە لەم خەموخەفەتە رزگارم بکە و مەبەرە ئەو!

وەرە مالتۆیران پیم بلی... پیم بلی. چونکە گێژ و وێژی ئەم سەرخۆشییە ھێشتا بەری چاومی بەرنەداوہ... ئەوئەندە نەماوہ لە ناوم بیات...

پیم بلی لەم جیھانەداچی دەبینیت...؟ پیم بلی، ئاخۆ، ئەو ئەندیشە یەکە و گوزەر دەکات، یاخود خەویکە و ئیمە بەناویدا دەرۆین؟... پاشان تێم بگەیینە تا کە ی چاوەکانم بە مەیە کە ی تۆوہ ریشکە و پێشکە دەکات و، ھیچ نابینی بەتەواوی، چۆنیش لەم گێژ و وێژییە کە لە مەیە کە ی تۆوہ تووشم ھاتووہ، رزگارم دەبێ و، ھۆشم دیتەوہ سەر خۆم؟

بەگەورەییی خۆدا سوێند دەخۆم، کە وەرپسبوم لە خۆم، کە سووتاوم. ئای چەند دامای ئەوہم، کە لە دەست ئەم خەوہ گرانە رزگارم بێ و، پشووێک بەدەم، بۆ ئەمە ی بەچاوی خۆم ئەو راستییە بیینم کە لە دەمیکەوہیە چاوەروانیی دەکەم و، ئاواتی پێگە یشتنی دەخوام.

من ھەست دەکەم کە لە پشت ئەم ھەموو ئەندیشە و بیرە پرۆپوچانەوہ کە کەوتووہ تە ناویانەوہ، رازیکی زۆر ھەبە. بەلام ھەر چەند دەکەم، بەتەواوہتی تییان ناگەم. جارە ناجاریک تیشکیکی بربسکەدار دیتە بەرچاوم. لە دوا ی ئەم تەمومژەوہ گزنگ دەدات. بەلام ھەر چەند دەکەم ناگەم، چونکە تەمومژە کە ی بۆ در نادرێ. جار بە جارێکیش لە ناوہند ئەم ھەموو دەنگە دەنگ و قیژە قیژی ناو جیھانەدا، دەنگیکی ئاسمانیم بەرگویی

دەکەوێ، ھەتا بلیت شەنگ و بڵندە. بەلام لەناو ئەم ھەموو قاووقیژەدا، بەتەواوہتی گۆیم لێی نابێ.

ئەمە خۆدای گەورە! ئەم ئەندیشانە ی پەردەیان داوہ بەسەر چاومدا لایاندە لەسەر چاوم، تا بتوانم بتبینم. ئەمە خودا! ئەو مەستییە کە تووشی کەللەم ھاتووہ، بەھۆی بابەتانی ئەم جیھانەوہ، لە کەللەمی دەریکە، تا لەو گەورەییە ی تۆ، تیبگەم، کە دەبینویت و ھەست و ژبانی تیکەل دەکەیت. ئەمە خودا! وینە ی جوانیم لەبەرچاوە لایندە، تا جوانی، خۆی بیینم، تا ئەو جوانییە بیینم کە ھەر بەزیندوویتیئەوہ دەمیتیتەوہ... جوانیی خۆت کە پڕشنگی بە جیھان و بەبابەتانی ناو جیھان پەیدا کردووہ.

خودایە! ئەو دلەم، کە خەریکە بیدەنگ ببێ و لە لیدان بکەوێ، بێبەشی مە فەرموو، لە بەشیکی گەورە ی دلداری و، ھۆگری ئەم جوانییە زیندووہت، ئەم رازە گەورە یەت کە ھەتا سەر دەمیتیتەوہ.

لەگەڵ پینووسدا

ئەمە ئەو سوارە ی کە گێژ و وێژ دەسووریتیتەوہ بەناو دەستی ئەم پەراوہدا، ھەر خەریکی ئەوہیت کە پڕشنگە کە ی لایبەیت و، ھەر بەتەنگ ئەوہیشەوہیت کە سپیتییە کە ی رەش بکەیتەوہ! بەسیەتی تۆمارکردنی ھەلە. بەسیەتی رەشکردنەوہ ی لاپەرە. کاتی ئەوہ ھاتووہ کە لە جیرەجیر بکەویت. کاتی ئەوہیش ھاتووہ کە بوہستیت و داہەزیتە خواروہ ئەم بۆرە سواری پیر! ئەم لاپەرە سپیانەت، بەرەشایییە کەت زۆر ناشیرین کردووہ؛ رووہ کانت بەدیری خواروخیچ و نووسینی شلەژا و، وینە ی (ب) و (د) یە جگار پەلەپەلە کردووہ... نووسینیش ھەر چەند جوان و بەوردی بنووسرێ، یان لە گەشی و دارشتنیدا جوان دەریچێ، بەلام کە زۆر بەیەکەوہ نووسا و، رەشاییە کە ی رووی لاپەرە کە ی پڕکردووہ، ناشیرین دەردەچێ. تەماشای نووسینە کە مە کانت نە کردووہ، چەند شەنگووشخ دەردەکەون و، بەملاو بەولای خۆیاندا پڕشنگ دەدەن؟. بەلام چەند ناشیرین دەردەچن، کە ئەم پەر و ئەو پەری لاپەرە کە، داپۆشن و، وەک رەشوە ی چواربێ درێژ ببنەوہ!... وشەکان و واتاکانیشیان، ھەرچەندە بارستایییان بەرزبیتتەوہ و بگاتە پێژە ی دور و گەوہەر، بەلام کە یە جگار زۆربوون، وەک قسە ی پرۆپوچیان لێ دێ، کە ھیچ نرخیکیان بۆ نامیتیتەوہ. دور بۆبە کە نرخی بڵند دەبیتتەوہ کە کەم دەبیتتەوہ لەناوان دا. مرواریبیش بۆبە کە گەش و بربسکەدار دەنوینێ لەبەرچاوەداکە کەم دەست دەکەوێ، بەلام تۆ چەند ھەلەت کردووہ و

بلاوت کردۆتوه له ناو ئەواندا!... چەند لە ئەندازەى خۆبىشت تىپه‌راندوه له كه‌مه‌رخه‌مى و سه‌ركيشيدا!. كه‌واته پيتم بلّى كى هه‌يه ئيمرۆ، ئەو نووسيناڤه‌ت په‌سند بكات و پيياندا هه‌ل بدات؟. كيش هه‌يه، ئەو هه‌لانەت ببينى و چاويان لى ببۆشى؟!.

ئەى داره ناسكه بۆشه‌كه! كه من ئەم سه‌ره‌م دادايت و كردميت به‌پينووس، به‌كارى چيم هاتيت، له هه‌له‌كردن به‌ولاوه كه به‌سه‌ر زمانتدا هاتوه؟ چيت بۆ خستوومه‌ته سه‌ر ئەم لاپه‌رانه، له كرده‌وى ئاره‌زووى سه‌ركيشى به‌بى، و، له نه‌خش و نىگارى به‌ره‌وه‌رى به‌زموره‌زم و گوناهبارى نه‌بى؟!.

به‌سيه‌تى... به‌سيه‌تى ئەمه‌نده نووسين، له بابەت خروشى دلته‌وه و، خو‌خه‌ربك‌كردن به‌رووكه‌شى يارى و به‌زموره‌زمته‌وه. كاتى ئەوه‌ت هاتوه كه پاشگه‌ز ببسته‌وه و، په‌شيمان ببسته‌وه و، واز له‌م شتانه‌يش، هه‌موو، به‌ينيت. كاتى ئەوه‌بىشت هاتوه، كه رىگاي راستى بدۆزبته‌وه و، به‌گرىان و پارانه‌وه‌يشه‌وه له‌سه‌رى برۆيت. ئەگينا نۆزه‌ى تۆبىش ديت، به‌شى خۆت تووشى ده‌ردى سه‌رى بيت. دووريش نيبه‌ كه به‌م زووانه له‌ناكاو تووش ببیت. ئەوساكه‌يش راپه‌رپىن و وريابونه‌وه، به‌كارت نايه‌ن...

به‌لام هه‌ر ئەوه‌نده‌م خو‌شبوو، تا له قسه‌كانم بوومه‌وه. پينووسه‌كه‌م ليم راپه‌رى و سوارى په‌نجه‌كانم بوو. زمانىكى لى ده‌ركيشام كه ئەوه‌نده‌ى شيرىك ده‌بوو و، ده‌ستى كرد به‌وه‌شاندى. پيى گوتم:

«ئەگه‌ر خۆت ئەو كه‌سه به‌دخووه نه‌بوويتايه، كه پيشانت دا، پاكاهەت بۆ خۆت نه‌ده‌كرد، له گوناھىك، كه له ده‌ست خۆت وه‌شاوه‌ته‌وه، بۆ ئەمه‌ى بىگوناھىكى وه‌ك منى بىچاره‌ى پيوه به‌دناو بكه‌يت. تو ناجى ئەوه نه‌زانيت كه ئەوه‌ى من نووسيومه، هه‌ر ئەوه‌يه كه خۆت پيى گوتووم ببينووسم. هه‌ر وینه‌يه‌كيشم كيشابى، هه‌ر هى ئەوه‌يه كه خۆت خستووته به‌رچاوم. قسه‌كه قسه‌ى خۆته، قسه‌ى راست بى يان درۆ. كرده‌وه‌كه‌يش هه‌ر كرده‌وه‌ى خۆته، دروست بى، يان هه‌له‌.

ئەى ده‌سه‌لاتدارى ئەوه‌ى منى پى به‌دناو ده‌كه‌يت!. خۆت له‌منى باشتر ده‌زانيت كه من له نه‌بووندا بووم. له پيچوپه‌ناكانى ناو زه‌ويدا بووم. پاشان له‌لايه‌ن خوداوه روپنرام و كرام به‌نه‌ى له‌ناو چيمه‌ن و باخاندا. كزه‌با ده‌هات و له به‌ژن و بالاي ده‌دام و، به‌چه‌پ و راستدا ده‌يشه‌كاندمه‌وه. نه‌جيره‌م هه‌بوو، قسه‌ى پى بنووسمه‌وه، نه‌فیکه‌يشم هه‌بوو ئاوازی لى

ده‌به‌ينم. پاشان تو هاتيت و ده‌ستت ليدام. منت دوورخسته‌وه له كه‌سوکار و نيشتمان. هه‌لتكه‌ندم و له ناوه‌ند دۆست و ياراندا ده‌رت هينامه‌ ده‌روه. هه‌ندىكت لى برپه‌وه و كردت به‌پينووس، بۆ تو‌ماركردنى و ته‌كانت. هه‌ندىكيشت لى برپه‌وه و كردت به‌شمشال بۆ ده‌رپىنى دلخۆشى و نازاره‌كانت. له چيمه‌ن و لاله‌زار و نيشتمانوه‌ منت گواسته‌وه بۆ ناو چيمه‌نى ئاره‌زووى پيى كه‌يشتنى دلداران و دوورپى ياران. له چەند لايه‌كيشه‌وه له‌شم‌ت كون كرد، به‌شيشى داغكراوى دلدارى و نازار، پاشان ده‌ستت كرد به‌فوو پيداكرديم، گيانىكت خسته له‌شمه‌وه، دل و جه‌رگمى گر تيبه‌ردا. له دللى سووتاومدا ئاهونا‌له‌ى پر نازارى لى په‌يدا‌بوو. به‌ره‌وه‌رى ناگرينى ژيانده‌وه. هه‌ر شين و گريانىك‌م كرده‌ى له‌تاو سووتاندى و نازاردانى تو بووه، هه‌ر ئاهونا‌له‌يه‌كيشم كرده‌ى نواندى هه‌ناسه‌دان و فوو پيداكردى تو بووه...

من برپيتم له پارچه‌ نه‌پيىكى لالى بى زمان. نه هۆشم هه‌يه، نه گيان. نه قسه‌ ده‌توانم بكه‌م، نه وپزه‌ ده‌توانم ده‌ربخه‌م. به‌لام تو بوويت منت كرد به‌په‌نجه‌يه‌كى شه‌شه‌مى خۆت و، كو‌ره‌كانى خو‌ش رابواردن و، ساز و ئاوازی خۆت پى رازاندمه‌وه. هه‌ر تۆبىش بوويت، لاپه‌ره‌كانى به‌زموره‌زم و سه‌ركيشى خۆت پى ره‌ش كردمه‌وه. ئەگينا كى ببسووتى، نه‌ى به‌بى فوو پيداكر ئاواز بدات، يان پينووس به‌بى نووسه‌ر نه‌خش و نىگار بكات؟!...».

ئەى خودا!

خۆت ده‌يزانيت كه (خانى) كز و بىچاره‌يش وه‌ك ئەو پينووسه‌ ده‌ست به‌ستراوه، خاوه‌ن بىانوه، وايه، كه‌وا له‌ناو ده‌ست دايه. دللى له‌ناو ده‌ستى تو دايه و، ئەندامه‌كانيشى له‌ژير ده‌سه‌لاتى تو‌دان. تو‌يت سه‌ردارى گه‌وره و به‌هيز. ئەويشه فه‌رمانبه‌رى كز و بى هيز. تو‌يت ده‌وله‌مه‌ندى خاوه‌ن سامان. ئەويشه به‌نده‌ى بى ئاو و نان. هه‌رچه‌نده، گه‌وره‌م، له كاروبارى خویدا، هه‌ندى ده‌سه‌لاتت پى به‌خشيوه، به‌لام ئەو، ئەوه‌يشى هه‌ر به‌ره‌و رووى خۆت كرده‌ته‌وه. هه‌ر سه‌ره‌بسته‌ى و ده‌سه‌لاتىكيشت پى به‌خشيوه، وازى لى هيناوه و، داويه‌ته‌وه ده‌سه‌ت ده‌سه‌لات و فه‌رمانى خۆت. ئەو هه‌رچىيه‌كت پى به‌خشيوه، له (زانست) و (نووسين) بى، يان له (بىر) و (كرده‌وه)، خستوتىبىه ژير فه‌رمانى خۆته‌وه و، ته‌رخانى كرده‌وه بۆ ده‌سه‌لات و ئاره‌زووى خۆت. سووتند بى، به‌سه‌رى تو، ئەى گه‌وره‌م! ئەو هه‌ست به‌چاكه و خراپه‌ى خۆى ناكات.

دهسه لاتى ئه وهيشى نىيه كه چاكه يهك دهست خوى بخات. يان له خراپه يهك خوى
پيارتريت. ههرچى لاپه ريه كيشى له و لاپه ريه زورانى كه نووسيوينه ته وه، په له په له
كردى به ميره كه به ننگ كارى و گونا، له تو به ولاوه نامانج و مه به سيكى ترى نه بووه.
به به توبش هيچ هبزه و دهسه لاتىكى نه بووه تا بياننووسى.

خوداى گه و ره و به رتيز!

ههرچيم نووسيوه ته وه له لاپه ريه كانى ژياندا، له يه كه م ديري وه تا دوا ديري، هه مووى
ئه نجامى ئه و چاره نووسيه، كه له سه ره تاي ژيانمه وه خوت بوت دانوم. ئه و ديريانه ي زورن،
تومارتيكى سى ساليه تهمه نى رابردو و ميان پر كردو ته وه (*).

چونكه ئه و روزه ي كه گيانم له به هوشى خوى جيا بووه وه، سالى (۱۰۶۱) ي كوچى
بوو، ئيستاكه يش تهمه نم گه پشتووه به چل و چوار سال. بارى سه رشانيشم، وا ديتته پيش
چاو، كه هه ر پره له به دخويى و گونا هبارى، گه ردتيك له كرده وه ي باشم پيشكه ش
نه كردووه.

خودايه! هه روهك له پرانه وه ي ئه م (نووسراو) دا، سه رت خستم كه رووبكه مه گه و ره ييت
و، ناوى چاكه كانت به يتم، توو سه رى خوت ئه گه ر له پرانه وه ي ژيانيشمدا سه رم نه خه يت،
كه رتيگاي تو بگرم و، باوه ر به گه و ره يى و دل چاكى و زرتيگى تو بكه م.

به رچقه ي ئه م نووسراوه پرايه وه

له ۱۹۶۵/۴/۶ دا

(*) هه روهك له وه پاش له نووسراوه كه ي خويدا پيشانى داوه (خانى) ئه و كاته تهمه نى ئه مهنده بووه كه
دهستى كردووه به دانانى ئه م چيركه. وانا تهمه نى له گه ل ئه و چوارده سالى هه رزه كاربييه دا، كه له
تومارى كرده وه كانى خوى ده رى كردوون، ده كاته چل و چوار سال. (وه رگير)

بەزمی خوایی

نووسەری: دانتي

وەرگێڕانی لەسالی: ۱۹۶۷

چیرۆکی ژبانی دانتي گەشتکەری ئاسمان

۱۲۶۵ - ۱۳۲۱

نزیکەى شەش سەد ساڵ لەمەو پيش، لە شارى (فلۆرنسە) دا کە هونەر و وێژە پازاندبوویە، منالتيكى ئىتاليایى لە دایک بوو، ناویان نا (دورانتي ئەلیجیری) لەژێر ئاسمانە پاک و بێ گەردەکەى (فلۆرنسە) یشدا، ئەو منالە گەورە بوو و گەشەى کرد لە جوانى و، سەر راستى و، کەلەگەتى و هیتز و توانای لەشدا زۆر ناوازهبوو... هەر لە گولە جوانەکانى شارەجوانەکەى (فلۆرنسە) ی ئەکرد، کە دل کیش ئەکەن و، بۆنى خوشیان لێوه پەیدا ئەبێ.

لە تافی منالتييدا، هاوڕێکانى بەناوى خوشەوويستى و نازگرتنەوه ناویان نا: (دانتي)!... مێژوویش ئەو ناو بەجووکه ساکارەى وەرگرت و لە بېرەوهرى خۆیدا پاراستى چونکە ئەو منالە جوانە، چارەنووسى وابوو کە لە دەرگایەکی تەنگى مێژوووه بېتە ژوووه... ئیتر خاکی ئىتاليا، لەو ناو بەولاه ناوى تری ئەئەزانى کاتى کە کورەکە گەورەبوو، بوو بوێژى هەرە گەورەى ئىتاليا، لە هەموو دەمیكا، هەر ئەم ناو بوو کە بلابوووه بەناو هەموو نېوه دوورگەکەدا، هەر ئەم ناو هیش بوو کە کەوتبووه سەر هەموو زارێک!...

بیاتریس

لە کەشى بەهاردا، شارى گولان، فلۆرنسە، ئەبوه هەوارگەى بەزمورەزم و ئاهەنگ و زەماوهند ئەو دەمه بەفلۆرنسەیان وا ئەگوت هەرچى منالەکان بوون گۆپکە ناسکەکانى گولەکانیان بە دەس و پەنجە تەرپوتازە جوانەکانیان ئەکردهوه هەرچى پېرەکانیش بوون، ئەو کەشەیان بەفرمیتسكى پر لە ئاخ و داخەوه ئەشەوه، خەفەتى ئەو پۆژە خوشانەیان ئەخوارد کە لە تافی کورپینىياندا رایان بواردوووه و لە دەستیان چوووه، میتسکیان پربوووو له

بېرەوهرى و خەو و ئاواتى ئەو دەمه... هەرچى لاهەکانیش بوون کەشى بەهاریان وەک یاریكى خۆیان دانهنا چونکە هەرزەکارى و بەهار هەردووکیان بە دانگێکدان. بەهار بریتىبه لە تافی کورپینى سروشت تافی هەرزەکارىش بریتىبه لە بەهارى ژبن!...

کاتى کە مانگى بەختە باران (مايس) ئەهاته پيشهوه و، بايه ساردهکانى ژووور نيشتمان لە سەر و پۆپى شاخەکانەوه لە هەلکردن ئەوستانهوه، کاتى کە گەلا سەوزەکانى سەرچل و پۆپى درەختەکان ئەگەشانهوه و مروارى شەونم ئەپرازاندنەوه... کاتى کە گولەکانیش، بى ترس و لەرز، پەرەکانى خۆیان ئەکردهوه و، بۆنى خوشیان بەهەموو لایەکدا بلابووهکردهوه، کچان مەست و سەرخوش ئەبون، ئەوانیش وەک لقی درەختەکان کەمەريان ئەنوشتایهوه.

مروفتيش لە خوچوان کردن و خوڤازاندنەوهدا هاوبهشيشى سروشتى ئەکرد... لە پۆژى يەکەمى مانگى بەختەباراندا ئاهەنگيان ئەکرد، ئەو پۆژەيان بە (جەژنى منالتي) دانهنا لە (شارى گولان) دا مەبهسيان، لەمەوه، سروشت خۆى بوو کە لەو پۆژەدا سەرلەنوێ، هەموو سالتیک لە دایک ئەبیتە!...

کاتى کە (دانتي) گەيشته تەمەنى نۆ سالتى، باوکی لەگەل خۆیدا بردبە ئەو ئاهەنگە ئەویش لەناو ئەو منالانەدا کە هاوبەش بوون لە خوشى و لە کامەرانى ئەو ئاهەنگەدا، کچىكى منالتي دىي کە سالتیک لەخۆى بچووکتر بوو قژ زەردىک بوو وەک پەنگى مەر مەر، جوانىک بوو وەک مانگى چوارده شهو، ناسکىک بوو وەک گولتى ياسەمىن کچەکە کە ناوى (بیاتریس) بوو (دانتي) کە ئەو کچەى دىي، گەشکەداربوو گرفتارى ئەقینى بوو خوشەويستى لە دلایا سەر ریتز بووو!...

دانتي دەستى کرد بەسەرنج دان لە کچە جوانەکە کە تەماشای کرد رانەکات، یارى ئەکات، دیتە پيشهوه، ئەرواته پاشهوه، لە ناو گولەکاندا کەوتۆتە بەزمهوه... کەچى خۆى لە قۆزاهى گولەکان شەنگتر و ناسکتره!... لەگەل ئەوهيشدا دانتي لىي نزيك نەبووهوه... گفتوگۆيشى لەگەلدا نەکرد...

دانتي يەجگار شەرمن بوو... شەرمى ئەکرد لە خۆى کەوا بکات!

تا دەمیكى دووردرتیش بەسەر ئەو پۆژەدا تى نەپەرى، دانتي بۆى نەلوا گووى لە دەنگى (بیاتریس) بگرى... بەلام هەر چەندە گوپتى دانتي لە بەندوکۆتەى جادووى ئەو دەنگە پزگارى بوو، دلەکەى لە تیری ئەقینى کچەکە پزگارى نەبووو هەر لەو پۆژەوه

که دانتی کچه که دیبوو، جوانیبه کانی نهوی له بیر نه چو بووه: رهنگی کراسه که ی و، رهنگی پشتینه که ی و، گوارهی گوئیبه کانی و، بازنی مه چه که کانی (بیاتریس) ی ههر له پیش چاودا بوو... نهو بیره وه دربیانه له میتشکیا جی گیربوو بوون له ناو په رهی دلشیشان نه خشابوون!...

جا به هژی نهو بیره وه دربیبه وه که بنجی دابه ستبوو له دل و میتشکی دانتی دا، میژوو وینه ی (بیاتریس) ی کچولهی بۆ هیشتووینه ته وه، که خه ریکی به زموره زمو یاریبه و، کراسیکی نیا بیسی له به ردا به که له ناو ریشمی سووری رهنگ تاریک دروست کراوه که مه ره که یسی چرچ و لوجه کانی نهو کراسه ی به که له که یبه وه به ند کردوه گه ردا نه یه کی ناوازیبش به گه ردا نیه وه یه، بۆ به کا ده رکه وتوو، که کچه که سه ری خو ی به پشتا شکانده و ته وه و، قژه زپینه دریژه کانی سه ریشی په خشان بوون بۆ خواره وه...

دانتی و بیاتریس، هه ر دوو کیان له شاری فلوره نسه دا نه ژیان به لام له چه ند جاریک به ولاره، که نهویش به ریکه وت بووه، یه کتریان نه دیبوه که چی له گه ل نهویشدا (دانتی) نه مه نده (بیاتریس) ی به دلدا چو بوو، هوشی به خو ی نه مابوو ته نانه ت، کات له دوا ی کات، به ناو کولانه کانی فلوره نسه دا نه سوو رایه وه، به لکو نه مه خواجه که (بیاتریس) چوو بۆ کلایسا، له ریگادا چاوکی پیا بخشین، یان له و کاته دا که نه چن بۆلای که س و کاره کانی خو ی سه ریکی بکات، یاخود که سه ری له په نجه ره که ی ژوو ری خو ی ده ره ینا و ئینجانه گوله کانی ناودا سه رنجیکی لی بدات!...

له تاو دلداریی نه خو ش نه که وئ

له گه ل نه مه یبدا، تا نو سالی خشت تی په نه بوو، نه ی توانی (دانتی) گوئی له ده نگی خو شه ویسته که ی بی نهو رژه ی (بیاتریس) ی دی له ناو دوو خاندا بوو، نه رۆیشت به ریگادا که کچه که چاوی به دانتی که وت، به چه ند وشه یه کی شیرین چاکو چلونی له گه ل کرد و دهستی کرده وه به گه رانی خو ی (دانتی) یش نه وه نده ی نه مابوو له خو شیا نا گه شکه دار بی؛ دلی به وه زور کرایه وه!...

به لام چه ند رۆژیکی پی چوو (دانتی)، نه خو شیه کی گه وره ی گرت نه مه یبش سه باره ت به وه بوو، که به هوی گرفتاری به نه فینه که وه، دایه باریکی و بنی که له دوا ی نهویش تووشی نهو خو شیه بوو، یه جگار پی هاته جووله.

دهنگی خو شه ویسته که ی، نه مه نده کاریگه ربوو، کاری له له شیشی کرد!...

تا نه هات تایه که ی گری نه سه ند له و کاته دا که له ناو گیژاوی تایه که یدا گیژی نه خوارد، بیریکی سه ر هاته میتشکه په شوکا وه که یه وه، که بریتی بوو له مه: (بیاتریسی خوین پاک و نه ژاد بهم زووانه نه مرئ!)... دانتی بهم واژه یه وه و رینه ی نه کرد له ناو پیخه فه که یدا، نه م قسانه ی به ده نگیکی به رزه وه، دوو باره نه کرده وه، نه له رزی، که وتبووه گریان نه وه نده ی نه مابوو شین و گریان بیخنکین!...

بینینی خه و! (۱)

تایه که ی هیزی لی سه ند بوو، تا نه هات رۆژ به رۆژ تینی نه سه ند رۆژیکیان خه و یکی سهیری دی به راستی پیاو سه ری لی سو رنه ما چه ند خانمیکتی دی له خه ودا له ناو چه قی ریگادا دانیش تبوون شینوزارییان نه کرد و نه یان لاوانده وه... رۆژیش گیسرا بوو نه ستیره کانیش نه نه دره وشانه وه، کوژابوونه وه... په له وه ره کانیش له ئاسمانه وه به مردووی که وتبوونه خواره وه، جووله یان لیوه نه نه هات... دوا ی نهو ره یبه وه گیژه لوو که یه کی توندوتیزیش هه لی کرد!...

دانتی وای هاته پیش چاو که پیاویک له ژوو سه ریه وه وه ستاوه و پی پی نه لی:

- نه ی نه ت بیسته که مه رگه ساتیکی گرنگ قه وماوه؟ یاره خو شه ویسته که ت که نمونه ی جوانی بوو، مه رگ بوو به میوانی!

که (دانتی) نهو قسانه هاتنه بهر گوئی دهستی کرد به گریان و لاوانده وه پاشان چاوی هه لبری بۆ ئاسمان پۆلیکی گه وره ی له فریشته کانی خوا چاو پیکه وت هه ل نه کشان بۆ به ره و ژوو هه وریکی بچکولهی سپی شیشان به ده ست هه لگرتبوو!... دانتی، هه ر له و خه ودا په پی پی برد که نهو پارچه هه وره بریتیبه له گیانی نازه نینه که ی خو ی، بیاتریس.

گوئی له فریشته کان بوو نه چوون به ئاسماندا و نه مه یان نه گوت: (گه وره یی هه ر بۆ خواجه... گه وره یی هه ر بۆ خواجه)... پیاوه که ی ته نشت پیخه فه که یسی پی گوت: (وه ره سهیری یاره که ت بکه!...)...

نه وسا که (دانتی) چاوی به له شی یاره که یسی که وت ئافره ته کانی مالی کچه که، سه رپوشیکی ته نکیان به سه ردادابوو، دایانپوشیبوو چاوپوشیکی تریشیان کردبووه سه ری!!.

(۱) وه یان: خه و بینین. (خه و: خه ون)

ئەوانەى چاودىرىيى دانتىيان ئەكرد، لە نەخۆشپىيە كەيدا، بۆيان دەرگەوت كە لەكاتى خەودا ئەگرى. پەيتا پەيتا فرمىسك بەچاوەكانيا ئەهاتنە خوارەو، نە ئەوستانەووە سەريان لەمە سوپما لە خۆيان ئەپرسى: ئاخۆ هۆى ئەم گريانە چى بى؟!

كاتى كە دانتى هوشبار بوووە لە خەو، پىي گوتن گيانى يارەكەى خۆى ديوە بەرەو ژوور ئەبوووەو بۆ ئاسمان لەشپووى پارچە هەورىكى بچووكى سپىدا بوو گيانەكەى لە لەشى جوئى بوو بوووەو لەسەر زەويدا، بەلام زىندوونەبوو!... ئەوانىش بەسەريدا ئەهاتن و دلپان ئەدايوەو، دلپانپان ئەكرد و پىيان ئەگوت:

- ئەمانە خەوى ئاشى و پاشىن^(۱)، بايەخييان پى نادرى چونكە راست نين درۆن (بياتريس) زىندووەو و لە خۆشپىشدايوە... (دانتى) پىش پرۆاى پى كردن دەرروونى دامركايەووە.

ماندووى حەسايەو دەويى چاكىش بوووەو و هبىز و هەرەتى خۆيشى سەندەووە... بەلام ئەو خەو هەر لە مېشكىدا مايەو دەرنەئەچو لەپاش چاك بوونەو لە نەخۆشپىيەكەى، كاتى خۆى بەو بەسەر ئەبرد گۆرانى ئەقېن و پارچە هۆنراوئەى دلدارىيى و ستايشى يارەكەى دائەناو ئەنوسىيەووە...

كاتى دانتى لەناو ئەو خەو ناوازە پر هونەراندەبوو، دەنگە ناخۆشەكەى كەوتە بەرگوى برىتى بوو لەوئەى: (بياتريس)ى جوانە ژن مەرگ لە كۆلى نەبوووەو، مرد. كەچى هېشتا هەرچەند مانگىك بەسەر شوو كوردنەكەيدا تىپەرىبوو، كە كورە دەولەمەندىك مارهى كردبوو!...

دانتى تەم و خەم داى گرت و اى لى هات جىهان لەبەر چاوي تەنگ بوو بوو... ئەو فلۆرنەسەيه كە شارىكى ئاوەدان بوو، و ئەهاتەپىش چاوى دانتى كە بىبابانىكى چۆل و هۆل و كەسپىشى تىبانبىيە... جارى و اهەبوو دوورودرېژ دەستە ئەژنۆ دائەنىشت و چركەى لىوئە نەئەهات، وەك خۆلى مردووت بەسەرا كردبى و ابوو خۆى لە هېچ تى نەئەگەياند خەمى هېچ شتىكى نەئەخوارد.

هەموو كەسپىك و هەموو شتىكىشى خستبوو پىشت گوى نەگوتى ئەدايوە خزم و كەس و كار، نە بەتەنگ نىشتمانى خۆشەويستەو بوو، نەباكى لە كارەساتى جىهانپىش هەبوو، نە لەهى چارەنووس!... لە دواى (بياتريس) كە ئەم جىهانەى بەجى هېشتىبوو، هەموو

(۱) خەوى ئاشى و پاشى: (اضغات احلام).

شوتىنىك چۆل و هۆل بوو بوو، هەموو شوتىنىك كەم بايەخ بوو بوو، هېچ شتىك بەكەلك نەئەهات!.

لە كاتىكدا كە (دانتى) لە ناو گىژاوى خەموخەفەتدا تلى ئەدايوەو، شەويك لە شەوان خەويكى سەيرى ترى بىنى: يارە خۆشەويستەكەى خۆى لەناو بەهەشتا چاوپىكەوت. فرىشتەكان لىيى جوانتر و شەنگوشۆخ ترى ئەنواند لە جىهاندا!...

كاتى كە دانتى لەو خەو خۆشە بوووەو و هوشباربوووەو خەمەكەى رەوى بوووەو چونكە بەچاوى خۆى (بياتريس)ى دىبوو، و اچووبووەو مېشكىيەو، كە هەرچەندە ئەو لەناو ئەم جىهانى خاكەدا نازى، بەلام لە شوتىنىكى وادايە كە چاوى لىيەتى و چاودىرىشى ئەكات، دەستپىشى ئەگرى و بەناو كۆلانەكانى ژياندا كىشپىشى ئەكات!.

(دانتى) پىش ئەم خەو خۆشەى لە نووسراوئىكى ناوازە و نايابدا، دارىشت، كە لە جوانترين هۆنراوەكان دائەنرى لە جىهاندا نووسراوەكە ناوى (بەزمى خوايى) بوو، كە لەپاش ئەو خەو بەچەند سالىكى دوورودرېژ داينا كاتىكىش دەستى بەم نووسراوە كرد كە تەواو پى گەيشتەبوو، هونەرەكەيشى و اى لى هاتبوو كە لەگەل جوانى يارە خۆشەويستەكەيدا و دلدارىيە پاك و خاوپنە گەورەكەيدا رىك كەوى و لىيان بوەشپتەووە...

دانتى لە ئاوارەپيدا

ئەوئەندە هەبوو، پىش ئەمەى دانتى ئەم داستانە زىندووە بەژىنپتەو، تووشى دەرديكى گەورەبوو چونكە لەو سەردەمە كۆنەدا، خاكى ئىتالىا نەبوو بوو يەك پارچە كە يەك خونكارى بەسەرەو بى هەر شارە بۆ خۆى بوو فەرمانرەوايىيەكى سەريەخۆى هەبوو (فلۆرنەسە) پىش شارىك بوو، فەرمانرەوايىيەكى تىبا دامەزرايو لە شپووى (كۆمار) يكدە سەرەك كۆمارى بەسەرەو بوو، كاروبارى هەل ئەسووراند، كە نەتەو هەلى ئەبژارد هەردوو مانگە جارىكىش ئەيگۆرى... ئەو پىش ئاشكرابوو كە بەريەكانىيى زىنگ كارىي و دۆستاپەتى، ئەوشارە جوانەى تەنگەتاو كردبوو... بەريەكانىيى لەسەر دەسەلات هەموودەم لە ئارادابوو، ناو بەناو پىش تازە ئەبوووەو... ئەمەيش سەبارەت بەو بوو كە هەلبىژاردەى سەرەك كۆمار زوو زوو هەلى ئەدايوە... لە فلۆرنەسەدا دوو دەستەى گەرە هەبوون، ئەوان ئەهاتنە سەر تەختى فەرماندارىيى... هەردوو كىيان لەگەل يەكتردا پاك نەبوون فرۆفىل و چاوپراويان لە يەكتر ئەكرد... داويان بۆ يەكتر ئەنايوە... جا هەرچەند دەستەيەك لەو دوو دەستەيه سەر بکەوتايە و بەهاتايەتە سەر تەختى سەر كۆمار، دەستى ئەكرد بەتۆلە سەندن

له دوژمنه کانی خوئی و له شاره که دهری نه په راندن! جا نه و دهریه دهرکردنه بۆ فلۆره نسه بیهه که یه جگار سته م بوو چونکه فلۆره نسه بیهه کان نیشتمانه که ی خوئیان زۆر خویش نه ویست نه یان نه توانی لینی دوور بکه ونه وه و بیهه که له وه له گه ل هه موو دهرکردنیکیشدا دامالین هه بوو له مافه کانی زرنګ کاری و شارستانی، هه روه ها تالان کردنیش!...

(دانتي) یش له ناو نه و ناوچه یه دا گه وره بوو، که پری بوو له پشم و قین و بهر به ره کانی و دوژمنایه تی نه ویش نه م باره ی زۆر پی ناخویش بوو دلئی بریندار کرد له بهر نه وه له دلئی خویدا پریاریدا که هه تا مابین له جیهاندا خه بات بکات بۆ کوکی و یه ک بوونی قسه ی هه مووان به لām پشم و قین نه مه نده له دلاندا جی گیربوو بوون، هه ر بانگیک بدرایه بۆ ناشتی و ته بایی به گویدا نه نه چوو دهرده که کاری بوو، چاری نه نه کرا برینه که ساریژ نه نه بوو!...

کاتی که (دانتي) گه یشته ته مه نی سی و پینج سالی، واری کهوت که یه کیک له زرنګ کاره کانی فلۆره نسه که ناوی (دوان) بوو (دیوک شارل دی قالوای) برای (فیلیپی چوارم) ی خونکاری فه ره نسه ی بانگ کرد بۆ سه ردان له شاری فلۆره نسه... بانگ که ره زرنګ کاره که مه به سی له م بانگیشتنه نه مه بوو، که به هوئی هیز و ده سه لاتی نه و شاهزاده فه ره نسه وه ته ختی فه رمانداری فلۆره نسه ی ده ست بکه وئی!

(شارل) هاته بانگیشتنه که. (دونانی) و پال پشته کانیشی له گه ل نه ودا ده ستیان دایه ده ستی یه کتری و توانیان هیز و ده سه لاتی شاره که بخه نه ژیر چنگی خوئیانه وه له دوژمنه شکاوه کانی خوئیان زۆریان دهر په راند (دانتي نه لیجیری) ی به سه زمانیش یه کیک بوو له وه دهر به دهرانه!... نه مه کاریکی گه وره ی له دلئی (دانتي) کرد چونکه شاری فلۆره نسه که تیا له دایک بوو بوو، جیگایه کی به رز و پیروزی هه بوو له دلیدا نه ی فلۆره نسه جیگای به زموره زمی تافی منالیی نه بوو؟ نه ی هه وارگه ی یاری کردنه کانی نه بوو؟

نه ی مه لبه ندی (بیاتریس) ی یاری خوشه ویستی نه بوو!.

به لām (دانتي) چپی له ده ست دئی بیکات هه ر بگه رپته وه نه وئی نه بگرن و به زیندویتی نه یسووتین! نه وانه بریاریان و داوه به سه ریان تازه هیه کار ناکات!...

(دانتي) شاره خوشه ویسته که ی خوئی به جی هیشته. له ژنه که ی و هه رسن مناله که ی دوور که وته وه... دلئی ته نگ بوو بوو خه موخه فه ت دلئی داگیرکردبوو له داخاندا جه رگی نه سووتا... نه وه نده هه بوو ژنه که ی خزمیتیکی نزیکي (دونانی) بوو کچی مامی بوو له پاش

مردنی بیاتریس به سی سال، دانتي نه م کچه ی ماره کردبوو... جا له بهر نه و جوړه خزمایه تییه، دانتي چوو بووه دلیه وه که (دونانی) خراپه له گه ل ژنه که یدا ناکات!... هه روه ها به هیوای نه ویش بوو که نه و ته نگوچه له مه یه نه میتی و ری یشی بده ن بگه رپته وه نیشتمانه که ی خوئی!...

به لām هیواکه ی (دانتي) به هیه چ دهرچوو گه لیک سال له ناو ره ییدا مایه وه دوور له نیشتمانه که ی، له م په ری ئیتالیا وه بۆ نه و په ری ئیتالیا نه گه را و نه سوو رایه وه له هیه چ شوئینیکدا نارامی نه نه گرت تووشی هه موو جوړه ده ست کورتی و هه ژارییه ک هات نه و هه ژارییه یش بۆ نه و زۆر گران بوو چونکه پیاویتیکی دهر وون نازاد و سه ره رزبوو، هه ر یارمه تییه کی بدرایه له لایه ن که سانی تره وه، پیی دل شکاو نه بوو، پیی شه رمه زار نه بوو، نازار به گیانی نه گه یشته.

هه ندی جار نه بوو به ماموستانا له زانستگه کاندا وانه ی نه گوته وه. که نه گه را به ناو شاره کانی ئیتالیا دا نه مه ی نه کرد هه ندی جار یش کاروباری فه رمان نه واییه که ی خوئی هه ل نه سوو راند جار جاریکیش نه بووه میوانی سه رداره گه وره کان و نه و ده له مه نده نه ی که چاودیری هونه ر و ویزه یان نه کرد میوانداری نه مانه به رامبه ر (دانتي) زۆر ناو ازه بوو یه جگار ریزیان لی نه گرت نازبان یه جگار نه کیشا به لām گیانه نازاده که ی دانتي له ده ست نه م ریزگرتن و میواندارییه نه یینالاند چونکه دانتي وای نه هاته پیش چا که نه وانه بویه کا نه وازشی پیشکه ش نه کهن، که له دانگی پیاو ده داماو له قه و ماوه کانی خوئیانی دانه نین به لām نه ویش خوئی به خانه دانیتیکی به ریز دانه نا که هه مووده م هه ر گه وره ی خوئی بووه و ژیر ده ستی که سیشی نه کردوه!

ماوه یه ک له دهر به دهری خوئی له شاری (قیرونا) دا رباورد له کویشکی شاهانه ی فه رمانداره لاوه که یدا دابه زیبوو، که هه روه ک دۆستیکی خوشه ویست و دلسوژ له گه لیا نه جوولایه وه به لām لووت به رزییه که (دانتي) بزوو ته وه و ده ستی کرد به نه رک و نازار په یدا کردن بۆ خاونه که ی خوئی هه روه ک، هه مووده م، نه سپیتیکی سه رکیش بوو پی، و ابوو!... گوئی لی بگه ر، که له کویشکی شاهانه ی (قیرونا) دا بووه، له تاو برینداری بوونی لووت به رزییه که ی چون نالاند وویه تی: (ئای نانی ناو ره چه ند تاله!. هه روه ک ژه هر وایه!... رپیگای ناو ره یش چه ند چۆلوه وۆل! چه ند که ند و کوپی تیا یه بۆ ناو ره کان!...)

کاتی که پانزه سالی دووردریژ به سه ر دهر به دهر کردنه که یدا تپه ری و، گوئی هه موو

ئیتالیایه کانی پرکرد له شین و گریانی خۆی بۆ گهڕانهوه بۆ فلۆرنسه پێیاندا بگهڕیتهوه بۆ نیشتمانهکهی خۆی بهلام ئەوکاته گهیشتبوو پایهی هههه گهوره له ناو بوێژهکانی ئیتالیا! بهلام ئاخۆ گهڕایهوه فلۆرنسه؟

ئهووانه دوو مهرجیان بۆ دانا: جهرمه بدات، له بهردهم هه موانیشدا پیتی لێ بنی که گونا بهاره و ههڵ ئه گری سزا بدری و ئهیش پارێتتهوه بۆ بهخشین!...

بوێژهکه، سه ره زیوو، بهو جوژه نهیویست بگهڕیتتهوه... به هه موو تیز پێ کردن و فیزیکه وه به ره پهرچی مه رجه کانی دانه وه... دووباره دهستی کردهوه به سوورانه وه به ناو خاکی ئیتالیا دا... دانتي ئەمهنده بهم کاره ناپه سه نده دلی شکا خه موخه فهت به ئاشکرا له ده موچاویا دیار بوو هه رکه سه لێ سه لئه کانی دواییدا بیدیا یه، هه رگیز ئه وه ی به بیردا نه ئه هات که ئه و ده موچاوه گرژ و مۆنه رهنگ هه ل نزرکا وه، زه رده خه نه یه کی له ده ست بیته یا خود ئه و ده مولیوه قووچاوه به پیکه نینیک بکرتته وه یان ئه و دووچاوه خه م بارانه، تروسکه یه کی هیوایان لێ بیته ده ره وه...

دوایی زیان و سه ره تانی زیندویتی

په نای دوایی شاری (رافنا) بوو، که بووه هاو ده می یه کی که له ده و له مه نده کانی که ئه ویش بوێژیک بوو ناوی (جویدو) بوو.

دانتي دلی بهم بوێژه ئه کرایه وه هه تا مه ردیش هه ر له میوانداریی ئه ودا مایه وه، به هاو ده میی ئه وه وه ژیا که له سالێ ۱۳۲۱ دا مه رد، ته مه نی په نجا وشه ش سال بوو نۆزده سالی ش بوو له ده ره ده ری دا بوو...

ئنجاکه کار له کار ترازا و ده می به سه رچوو، تازه (فلۆرنسه) له کاری خۆی په شیمان بووه وه که ئه وه نده له گه ل ئه و رۆله نازداری خۆیدا زۆر و سه ته می نوواندوو ئیتر ئه وه نده ی پێ نه چوو له فه رمان په وایی (رافنا) ی خواست که ته رمه که ی (دانتي) ی بداته وه، تا له خاکی فلۆرنسه دا، له نیشتمانه که ی خۆیدا به سه سیته وه، که ئه مه نده سالان بوو هه ر به ئاواته وه بوو ببینیته وه...

به لام خواسته که ی (فلۆرنسه) گوئی نه درایه چونکه (رافنا) به و لاشه نازداره وه شانازی ئه کرد نه یویست، له میوانداری ته رمه که ی خۆی پێ به ش به یلێته وه.

چونکه له کاتی زیندویتی و ئاواره بیدا، به سه ر به رزیبه که وه میوانداری کردبوو!... له بهر ئه وه خواسته که ی فلۆرنسه ی به ره پهرچ دا یه وه!...

هه تا ئیستایش، (دانتي)، بوێژی ده ره ده ری ئاواره، له نیشتمانه که ی خۆی دووره له (شاری گولان)، له فلۆرنسه پێ به ش ماوه ته وه وادیاره هه روه ک تالیی ئاواره یی له زیندویتی دا چیشتبوو، له مه ردویتی یشدا هه ر چیشتی!...

که واته (دانتي) مه رد و ئه و ئاوازه چاویه ست که ره برایه وه...

به لام نه! نه براوه ته وه!... تازه ده ستی پێ کردوو! چونکه (دانتي) گه نجینه یه کی وێژه یی بۆ مه رۆفایه تی به جێ هیشتوو که ئه ویش نوو سراوی (به زمی خوایی) یه... ئه م نوو سراو هیش بریتییه له گه شتیکی له ئه ندازه به ده ر، که به ناو جیهانی له وه پاشدا کردویتی له (دۆزهخ) وه ده ستی پێ کردوو تا گه یشتوو ته (هه واری پاکژی) تا له به هه شتدا گه شته که ی براوه ته وه... (دانتي) بهم شاکاره ی هه ل ئه گری پیتی بگوتری (پاره یی ئاسمان)!...

هه ر که سه یکی ش ئاسمانی کردی به په ناگای خۆی و رووی تی کردی، به مه ر دوو داناری، نه خوازه لا که که ره سه ته ی هونه ری بلندی ش کردی به گه وه ره ی ده روون و سه روشتی خۆی... که واته، وه ره بام له گه ل (دانتي) دا گه شتیکی (ناوچه ی دۆزهخ) بکه ین!...

به زمی خوایی

۱- گه شتی دۆزهخ

کیمان هه یه که له خاکی خه و شاره زانه بی؟ کیمان هه یه که له سه ر بالی خه و الوایی چاو به ست کراو نه فریبیته لای؟... تا ئه وه ی چاوپێ بکه وی، که به چاو نه ی دیوه و، ئه وه ی لێ ببیسی که به گوئی نه ی بیستوو و، ئه وه یش به دلایا بیته هه رگیز به دلایا نه هاتوو!...

هه ر خه وه که ببیته په ناگای هه موومان له گیروگرفتی ئیستامان، له نه نگی و ناپه سه ندیی و ناشیرینی رووداوی ئیمپرومان و، له ژبانی رۆژانه ی کشومات و پێ ده نگ و سه نگمان!...

خه و بریتییه له و که ناری ده ربایه ی که بوی ئه په رینه وه، تا له سه ر ته ختی له کانی ئاواته خۆشه کا ئمان دروست بکه ین و، داخی دلی خۆمانی بۆ هه لپێژین.

جا له ناو ئه م نیشتمانه شارراوه یه دا که به چاوی وریایی نابینری، (دانتي) گه شته ناوازه که ی خۆی کردوو بۆ دۆزهخ!

دانتي له سه ره تانی گه شته که دا پیمان ئه لێ که له ناو جه نگه لستان یکی

چروپر دا دیوه، که بینی پرپووه له سیتبه. چۆل و هۆلیکی وایش بووه که ههستی کردووه بهلهشی، گرز ئه بی و ترس و لهرز دای تهگرئ خویشی بهخوی نهزانیوه که چۆن گهیشتوته ئه و دارستانه بهلام ئهوهی لهبیره که ریتگای ون کردووه و، هرچه ندیشی کردووه له دست ئه و ون بوونه رزگاری نهبووه... نه تروسکه یهک رووناکی دیوه، له پهلهوی داره کانهوه، که ریتگاکه ی بۆ روشن بکاتهوه، نه کهسیکیشی چاوپیکهوتوو که لیتی پیرسی ریتگاکه له کوئ وهیه؟!... له بهر ئهوه ترسی لی نیشستوو و دلای داخووپاوه و، بهزه بیشی بهخویدا هاتوتهوه، لهوه ترساوه که لهو جیتگا سامناکه دا کارساتیکی ناخووشی بهسه ربی... دوا ی ئهوه (دانتی) دهست و پنی ئه بات بۆ ئه ملا و ئه ولای خوی ریتگا بدوژیتهوه، هر وهک له شهوه زهنگ دابن ههله ئه کات و ههله ئه نگوی.

لقوپی دارهکان لهشی ئه پرووشین، رهگه درکهوتوو هکانی دارهکان ههلی ئه نگویین، دوا یی له په و روو ئه که ویتته سهر زهوی... بهلام خوی ئه گرئ و خوی کو ئه کاتهوه و راست ئه بیتهوه و، جاریکی تریش دهست ئه کاتهوه به په ل کوتان بۆ دوژینه وهی ریتگا به تیکۆشانیکه هه ناسه ساردانهوه خوی ئه کوتی و ئه روا تا خوی له بهردهم لا پالی شاخیکه گه وردها ئه بینی لهوکاته دا رۆژ گزنگ ئه دا و پرشنگ ئه دات له پینچوپه ناکانی شاخه که و، تارایه کی زیرین و ئه رخه وانیمان به سه ردا ئه دات پوهی شاخه که ش رۆشانییه کی به هیزی له سه ره وه دهر دئ، ریشکه و پیتشکه به چاوی ئه خات... (دانتی) تی ئه گات که ئه و شهوگاره دوور دیرته ی له ناو پینچوو په نای ئه و جهنگه له تاریک و نووته که دا به سه ر بردوووه... که ئه وهیشی بیر ئه که ویتته وه له ناو ئه و دارستانه دا چ ئه رک و ئازاریکی تووش بووه و چ چۆله وانی و کیشه یه کی هاتوته بهر، موچوورک به له شیا دئ... بهلام که ئه بینی رۆژهه ل هاتوو و دوا ی ئه وشه وه سامناکه، کهوتوته به ره به یانه وه، هیوا یه ک ئه که ویتته دلپه وه و، ههست به دلنیا یی و بی وه ییه ک ئه کات.

(دانتی) تاویک ئه وهستی و پشوویه ک ئه دا و توژیک ئه حه سیته وه دوا ی ئه وه دهست ئه کات به سه رکه و تن به سه ر ئه و چیا بلنده دا، روو ئه کاته لوتکه که ی که سپی ئه کاته وه...

بهلام به سه زمانه، زۆری پنی ناچن گیروگرفتیکه وای دیتته بهر که به بیریشیا نه هاتبوو له چه قی ریتگاکه یدا که متیاریکی درنده وه ستابوو، ریتی لی بردبووه به ست!...

سهیر ئه وه بوو (دانتی)، له سه ره تادا، له که متیاره که نه ئه ترسا سه رنجی له جوولانه وه گورج و گۆله کانی ئه دا، له په له وی توند و تۆله کانی ورد ئه بووه وه، سهیری پیسته نه خشینه که ی ئه کرد!... بهلام ئه و سه رسورمانه هونه رمه ندانه ی (دانتی) به زۆری نه کیشا،

که ته ماشای کرد که متیاره که له جیتی خوی نابزوی و، نیازی وایه ریتگاکه ی لی بیری و، نه هیلتی به نامانجی خوی بگات و بگاته سه ر لوتکه ی شاخه که، دلی تهنگ بوو و، خویشی له تهنگوچه له مه دا دی!...

(دانتی) له وانه بوو بگه ریتته وه بۆ جیتی خوی به لام که سهیریکی ئه و ئاسمانه شینه بی گه رده ی کرد و، ئه و هه ل هاتنی رۆژه ی چاوپیکهوت و، ئه و کزه با ناسکه بۆن خووشه ی هه لمری، ههستیکی سهیری کرد به خوی: بریاریدا به سه ر شاخه که دا سه رکه وی و پروات تا ئه گاته ئامانجی خوی!...

بهلام هه ره ئه و نده ی خووش بوو تا چهند ههنگاو یکی تری نا، له پر به ره له ستیکی تازه ی هاته بهر شیریکی درنده ی هاته سه ر ری له تاو برسیتی هار بووبوو به سه ر یکی بلند و دووچاوی داگیرساو و کلکیکی که لافه کراوه وه به ره و پیری هات!...

له دوا ی شیره که یسه وه گورگیکی برسی ئه رۆشیت، دانه کانی ریچ کردبووه وه له تاو برسیتی پیسته که ی به ئیسکه کانیسه وه نووسابوو له وه یشدا هیچ گومان نه مابوو که له سه ر نیچیریک خوی ئه دا به کوشت و ئه و نیچیره هه رچۆنیک بوایه و هه رچه ندیک بوایه په لاماری ئه دا و ئه یخوارد!...

(دانتی) ی به سه زمان، له ترساندا بهر چاوی تاریک بووبوو جیهانی به ره ش ئه هاته پیتش چاو ئه و رۆژه ی که بووبوه هوی دلخووش کردن و هیوا و ئاوات بۆ ئه و، رهنگه چاو به ست که ره که ی پیوه نه مابوو هه ره وک ئه وهیش وهک (دانتی) رهنگی تیکچووبی و، ترس و له رزی لی نیشتی و ابوو.

هاوارکردن!

که متیار و شبر و گورگه که، کردیانه گه له کۆمه کی، له بوژه گه شت که ره که... (دانتی) پاشه و پاش گه راپه وه، هه تا گه یشته کن ئه و جهنگه له وه، که له وه پیتش ئه و هه موو ئه رک و ئازاره ی له تاریکی و نووته کیسه که یدا دیسو!... جاریکی تریش که و ته وه ناو ئه و تاریکاییه وه... (دانتی) ئه مه ی زۆر پنی گران بوو.

ههستی ئه کرد به شکاوی و داماوی و سه رسورمان و بی ده سه لانی به لام پیتش ئه مه ی زاره تره ک بی و لیتی بقه ومی، خوی گه وره دهستی یارمه تی بۆ درتژکرد که ته ماشای ئه ملا و ئه ولای خوی کرد، له ناو تاریکییه که دا تارماییه کی بهرچاو کهوت نه ی نه ناسییه وه

تارماییه که لیبی ئەهاته پیشهوه (دانتی) یش به پارانه وه به که وه دهنگی بهرز کرده وه و پیتی گوت:

- مروف بیت یان گیانیک له جنۆکان، له راهی خوادا بهزه بیت پیا ما بیتته وه و بگه ره فریام.

دهنگیکی زری سه رسوره هیتنه ریش وهرامی دایه وه، وهک تازه له گور هاتبیتته دهره وه وابوو:

- من (قیرجیل) م^(۱) (دانتی) له خویشیاندا گهشکه داربوو چونکه ئەم پیا وه ئەو (قیرجیل) ه بوو که چهند سه د سالتیک له وه پیش به که بوژی لاتی نییه کانی کۆن بوو (دانتی) له دوای (بیاتریس) که سی تری له و خوشتتر نه و بیست هه رچه نده به کترین به چاو نه دیبوو، به لام دانتی له هوش و دلته پیی و هونه ری ئەو شاره زا بوو به هژی ئەوانه یسه وه بوو به نائشانای گیانی (قیرجیل) و خوشی ئەو بیست... چونکه (قیرجیل) بوو بوو مامۆستای هه ره گه وه ری (دانتی). (دانتی) یش بوو وه ده رویش و شاگردی ئەو هه تا بلتی خوشی ئەو بیست هه تا بلتی حه زی به چاکه دانه وه ی ئەکرد، بیجگه له وه به جگار دل سوژی بوو... دانتی به دهنگیکی بهرز وه به قیرجیلی گوت:

- مامۆستای گه وه ره، رینگام پیشان ده دهستم بگره و له م چۆله وانای و پیتچوپه نایانه رزگارم بکه و بمبه ره دهره وه ههروه ها له دهست ئەم گیانله به ره درندانه یش رزگارم که که ئەیانه وئێ ئازارم بدن و رینگام لی بگرن تا نه گه مه سه ر لوتکه ی شاخه که!...

(قیرجیل) یش پیتی گوت:

- من حه ز ده که م یارمه تیت بدهم به لام دهسه لاتی کم نییه به سه ر ئەم درندانه دا، به تایه تی گورگه برسییه که یان من هه ره ئەوه ندهم پی ئەکرئ که له رینگایه کی تره وه بت به م بو ئەو جیتگه یه ی بۆی ئەچیت شاره زای ئەو رینگه یه م، دوام که وه ده تبهم بو ئەو جیتگایه ی ئەته وئێ بۆی بچیت ئەبئ به ناو دۆلی تاریکاییدا برۆین، که هه رچی خراپه ی کردوو وه له سه ر زویدا په نای بردۆته به ر ئەوئ ئەوانه تووشی سزای دۆزه خ بوون، تا سه ر تیا ئەمیننه وه!... کاتی له و دۆله به د و پیسه رزگارت بوو، ئەگه یته سه ر لوتکه ی (هه وارگه ی پاک بوونه وه) که له ویدا، ئەوانه ی له دهست ئاگری دۆزه خ رزگاریان بووه، تا ماوه یه ک

(۱) قیرجیل (۷۱-۱۹ پ.ز): مه زترین شاعیرانی رۆما یه، له شاکاره کانی (جیورجیا ته کان) داستانی (ئینیازه)، شتیوازیکی شاعیرانه ی ناسکی پیتوه بووه.

ئەمیننه وه، له گونا هه بچکۆله کانی خو بان خو بان پاک ئەکه نه وه هه ر کاتی به هژی په شیمانییه وه له به دکاریی و به دخوویی خو بان پاک بوونه وه که له جیهاندا کردوویانه، هه ل ئەگرت بو به هه شت بگوتیزینه وه.

منیش لیت ناشارمه وه، که من مافی ئەوه م نیه بپه ریمه وه بو دۆلی پاکان و جیتگای پیاو چاکان چونکه له کاتی مردنما بتم ئەپه رست و با وه ریم به گه لیک خوا هه بوو به لام که گه یشتینه ئەوئ ئەتده مه دهست به کیک له و گیانه پاکه کرده وه په سه ندانه ی که خوا ئەناسن ئەتده مه دهست (بیاتریس) ی یاری خوشه و بیستت، که خوای گه وه ره خوشی ئەوئ و به خشنده یی له گه لا کردوو...

(دانتی) به ترس و له رزیکه وه گوتی له قسه کانی مامۆستا که ی خوئ ئەگرت پاشان پیتی گوت:

- ئەی بوژی نه مر ئەی گه وه ره ی هه مووده میتک پینشم که وه، بام برۆین بو هه ر کوئیبه ک بچیت له دواته وه م، دوای ئەوه ده ستیان کرد به رۆین...

دهرگای دۆزه خ

سیتیبه ری ئیواران دهستی پیکردبوو زه وییه که ی گرتبووه وه (دانتی) یش له دوای (قیرجیل) وه ئەرۆیشت ئەچوون بو دۆلی سزادان که له ویدا گوتت هه ره له دهنگی شیوه ن و گریان و نا ه و ناله و کرچه کرچی ددان ئەبئ...

که دهستی کرد به گه شته که، خاوه نی نیازیکی راسته قینه بوو چست و چالاکیش بوو... به دوای هه نگا وه کانی (قیرجیلی) ی مامۆستای دا ئەرۆیشت نه ماندوو ئەبوو نه هه ل ئەنگوت... که چی زۆری پی نه چوو، وه ری به ردا وایشی به دلدا ئەهات که ناتوانی گه شته که ی خوئ ته واو بکات له به ر ئەوه دهستی کرد به سه ر زه نشت کردنی خوئ، که خوئ خستبووه ئەو داوه وه که ئەنجامی له مه ترسی دایه و، پرسیه تی له ئەرک و ئازار و ته نگوچه له مه!... دوایی دوو دلایی گه یشته راده یه کی وه ها که ئیتر به جارێک وه ری به ردا قیژاندی و به قیرجیلی گوت:

- مامۆستا! من ترسم له وه یه که ئەم گه شته ی من دهستم پی کردوو، گه و جانه و ناشیانه بئ!... تو پیاویکی تینگه یشتوو و زیره کیت، قسه که م ته واو نییه؟!... پیتم بلتی چی بکه م!...

- وادياره ترس دلې داگيير كړوويت... وايشت لې هاتووه كه ئيتر نه توانيت برؤيت... بهلام نهگهر گوئ له قسه كانم بگريت بهچه شني ته مومژ كه له بهر تيشكي رؤژدا خوئ ناگرئ و نه روه پينه وه، خه مو خه فته و ترسه كه ي توپش نامپن، نه روه پينه وه!... كا برابى بوئ! من له خو موه نه هاتووم ده ستي تو بگرم و يارمه تيت بدم من له و شوپنه دا بووم كه له ژيانى دوامين دا بووم دانرابو له پر گويم له ده نكيكي ناسكى زرنكه دار بو بانگى نه كردم كه ته ماشام كرد، نافرته تيكى جوانى شه نگو شوخم هاته بهرچاو چاوه كانى وهك نه ستيه نه دره وشانه وه ليم پارايه وه كه بكه ومه فرباى دؤسته كه ي، كه له شوپنيكي چؤل و هوئلى پر له مه ترسى و ته نگوچه له مه دا رپى لى ون بووه فرميسكه كانى كه ههر له مرواربيان نه كرد به سهر گؤناكانيا گلوره نه بوونه وه منيش به رامبه ر نه و جوانييه به شين و زاره خو م پى نه گيرا، له بهر دلې نه و به هله داوان خو م گه يانده تو، تا نه وى پتوبست بى بوئى بكه م... نه و ييش بزانه كه ئيمه بهر پيگايه كدا نه رؤين، درنده ي تيانييه له بهر نه وه ترست نه بى!... (بياتريس) شه نگو شوخ، له خه مى تو دايه، به ته نكنه وه يه، بيري به دوارؤژى تو وه خهريكه... ئيتر نه مه به سه بو تو كه به دلتيكى فراوانه وه، نه م ريگا سه خته بده يته بهر خو ت و به هيو اوئاواتى خو شيشه وه دلې خو ت بده يته وه!.

ههر نه و نده (دانتي) ناوى (بياتريس) ي گوئ لى بو، ههرچى ترسيكى هه بو له دلپانه ما، ههر چه ندو چوونيك له ميشكيا هه بو، لاچوو به ده نكيكي بهرزه وه به فيرجيلى گوت:

- فهرموو بام برؤين بهر پي خو مانه وه مامؤستا ئيتر تو به ترس و له رز و پاش كه و تو وييه وه من نابيني... ئيتر ده ستيان كرده وه بهرؤين... ريگا كه يان به ناو دارودره ختا نه رؤيشت... رؤيشتن تا گه يشتنه بهر ده رگايه كى گه و ره شتيكى له سهر نوو سرا بوو... دانتي يش ما يه وه تا نه و نوو سينه ي خو پنده وه لبي نوو سرا بوو:

- نه ي نه و كه سانه ي كه له م ده رگايه وه دينه ژووره وه ههر هيوايه كتان هه يه ليتره دا به جيتى بهيئل!...

كه دانتي نه و نوو سينه ي خو پنده وه له ترساندا هه موو له شى گرژ بو ته ماشايه كى رابه ره زيندو وه كه ي خوئ كرد و لپى پرسى نه و جى گايه كو تپه ؟ (فيرجيل) يش پيى گوت:

- هاوړپي خو م نه مه ده رگاي دؤزه خه...

- مامؤستاي خو م! نه مه ي نوو سيويانه له سهر نه م ده رگايه به جگار دل ره قانه يه، به جگار تال و ناخوشه!...

- تو له هيچ مه ترسه، باكت نه بى ده ستي خو تم بده رى و دوام كه وه...

(دانتي) يش ده ستي خسته ناو ده ستي (فيرجيل) وه و له ده رگاي دؤزه خه وه چوونه ژووره وه!...

بهنده ي ته مه لى

ههر نه وه له ده روازه كه چوونه نه و ديوه وه، (دانتي) واى هاته پيش چاو كه بايه كه پر له ده نكي هاوار و شين و گريان و ناھو ناله... بوئزه كه دلې به وه خرؤشا، به زه يي پياياندا هاته وه نه و ييش ده ستي كرد به گريان نه و تارمايپانه ييش كه ناھوناله يان ليتوه نه هات، له ملاوله ولايه وه شين و گريان يان نه كرد، هه ندى جار په نجبه ي خو يان نه گه ست، هه ندى جار يش له يهك نه كه و تن و شهريان نه بوو... كاتى كه دانتي هاته وه سه رخوئى له فيرجيلى پرسى:

- مامؤستا نه وانه كين؟

- هاوړپي خو م نه وانه نه و كه سانه ن كه له جيهاندا ته مه لييان په رستووه له بهر ته مه لى خو يان، نه كارى چاكيان پى كراوه، نه كارى خراب له بهر نه وه كات نه وانه ي پارچه، پارچه كړووه نه وانه كاتيان به سهر نه بردووه!... هه تا له ژياندا بوون، ههر به خو يانه وه خهريك بوون نه به كارى خوا هاتوون، نه به كارى شه يتان!...

كه دانتي نه و قسانه ي له مامؤستا كه ي خوئ بيست، ئيتر به زه يي به وانه دا نه هاته وه. كه ته ماشاي كرد، بارى ئيستاي نه وانه و بارى پيشوويان وهك يه كه: بى نه مه ي ئامانچيكيان هه بى نه سووړپنه وه، نه جوو لپن... نه چن به گژبه كدا به خو رايى... ژيانى خو يان له بابته ي پروپوچ دا به خت نه كهن... (دانتي) كه سه رنجيدا يه كيكيان له ناودا بو، ناسبييه وه نه و پياوه رؤژتيك له رؤژان كه شيشيكي ساويلكه بو. دوايى بهر بهر بهرزه بو وه تا گه يشته پا يه ي (پا يي) به ناوى (سيستان) به پا يى رؤما وه ناويانگى ده ركد...

بهلام كا برا آزا و كارامه نه بو له بهر نه وه، فرمانه گه و ره كه ي سه رشاني خوئ جيتيه جى نه كرد، هيچ كاريكى گه و ره ي نه خسته سه ر نه ستوئى خوئى له بهر نه وه وازى له و پا يه گه و ره يه هيتا تا تووشى رنج و تيكوشان نه بى و نه رك و نازارى بو په يدا نه بى هه تا مرديش ههر ژيانى ته مه لى و بى كاريى ويست و ژيا!...

بوتژ و رابەرەکهی دەستیان کردووه بەرۆیشتن تا گەیشتنە رووباری (ئەکیرون) لە کەنارەدا کەشتییەک راوەستا، کەشتییەوانیکی پیری سەرروویش سپی سەرپەرشتی ئەکرد، ناوی (شارۆن)بوو هەموو دەم ئەم سەر و ئەو سەری ئەکرد کاتی که لە کەنار ئاوه کە نزیک بووهوه، ئەو تارماییانە لەسەری وەستا بوون لێی دوورکەوتنەوه ئەویش قەسە ی رەقی پێ ئەگوتن و پێیان پێ ئەکەنی:

- من بۆ شوینێکتان ئەبەم کە هەرگیز لێی ناگەرێنەوه. رووناکی رۆژی شی تیا نابین! شوینەکەیش بریتییە لە دۆلی تاریکی، کە ناگری تیا ئەسووتێ و سەرماوسۆڵە ی توندوتیژی شی تیاپە... گیانەکانیش پۆل پۆل ئەچوونە ناو کەشتییەکەوه پێشیان خۆش نەبوو بەلام کەسیان نە ی ئەتوانی نەچی!... کاتی که (شارۆن) چاوی بە (دانتي) کەوت توورەیی گرتی... بەدەنگێکی وەک هەورە تریشقەوه بەسەریا قییراند و گوتی: دوورکەوه لەم کەشتییە پرۆرە دەرەوه!...

بەلام (فیرجیل) فریای کەوت (شارۆن) ی تیگەیاندا کە (دانتي)، پیاویکی جیاوازه، پیتی گوتراوه پەریتتەوه... (شارۆن) هەرچەندە ئەمە ی پێ ناخۆش بوو، بەلام بەناچاری جیگای فیرجیل و دانتي کردووه (فیرجیل) هۆی توورەبوونی (شارۆن) ی بۆ (دانتي) روون کردووه، کە هیچ کەسێکی زیندوو نابێ بەم کەشتییەدا بپەریتتەوه!

کاتی که فیرجیل لەو بیانوو هێنانەوهیە بووهوه، ئاسمان دەستی کرد بە هەورە تریشقە و بروسکەدان زەویش بەتوندیی لەریبەوه (دانتي) زارەترەک بوو لەپهوپوو کەوت بەسەر زەویدا لەناو کەشتییەکەدا لە هۆش خۆی چوو... تا هەورە تریشقەیهکی دەنگ گەورە پەیدانەبوو، نەهاتەوه سەرخۆی کە تەماشای کرد لەناو کەشتییەکە ی (شارۆن)دا نەماوه، پەریوتەوه ئەو بەر ئاوهکە، لەسەر لێواری چالێکی یەجگار قول دانراوه کە دەنگی سەیر سەیری لێوه دێ!...

چیمەنی سەوز

ئەو کەندەلانی قوولە دۆزەخ بوو... دابەش بووبوو بەچەند نەمۆمیکەوه بەچەند پلەیهکەوه، یەک لەدواییهکەوه ئەهاتن لە هەر نەمۆمەدا کۆمەلە مرۆقیکی تیاوو، کە هەموویان یەک جۆر گوناھیان هەبوو... هەرچی چینی یەکەمیان بوو، کە لە هەموویان بەزەوی نزیک تر بوو،

ئەوانە ی تیاوو کە لەسەردەمی بت پەرستیدا ژیا بوون لەپیش پەیدا بوونی (مەسیح)دا یەکیک لەوانە (فیرجیل) ی بوتژ بوو... ئەوانە سزایهکی تاییه تییان نەئەدرا... چونکە گلەیی لە گوناھکان و هاوبەش بۆ خوا پەیدا کردنیان ناگری کەسێکیش پێغەمبەرێکی خوا مۆژدە و ترساندنێ پێ نەگەیاند، هەلناگری سزا بدری...

بەم رەنگە لەو نەمۆمەدا نەسەرماوسۆڵە ی توندوتیژ هەیه، نە ناگری نیلە نیل، نە فرمانبەرانی دۆزەخ... لێرەدا بوتژەکە چاوی بەپیاوه بەناوبانگەکانی جیهانی کۆن و پالەوانە ناو دارەکانی کەوت هەر وەک لە هەوارگە ی بەندیخانەدا دانراين و ابوو هەر ئەوئەدیان لێ ئەکرا، کە ماوەیان نەدری بەناز و جیازەوه بژین...

لەدوای ئەمە ی هەردوو گەشت کەرەکە، بەناو ئەم نەمۆمەدا سوورانهوه، فیرجیل بەدانتي گوت:

- ئەتوانین بچینه چینیکی تریش...

فیرجیل کە ئەو ی بەدانتي گوت، دەموچاوی داگیرسابوو...

- مامۆستا، کە تۆ بەم هاتنە خوارەوه یە رەنگت واتیک بچێ، ئە ی من چیم بەسەر دێ؟
- من لە ترسا رەنگم نەگۆرراوه بەلام بەزەبیم بەوانە دادیج کە لەویدا ئەیانینم ئازاریان ئەدری!...

هەردووکیان چونە خوارەوه بۆ نەمۆمی دووهم... ئەم جارە وەک جاری پێشوو دەنگی شین و گریان نەئەهاتە بەرگوتی بەلام بایه کە دەنگی ئاخ و ئۆفی ئەدا بەگوتیدا کە دلی ئەتواندەوه ئەو نەمۆمە زۆر تاریک و نووتەک بوو لە دوورەوه رووناکییهکی بەهێزیان کەوتە بەرچاوه کە لە ناگریکی نیلە نیلەوه دەرئەهات.

لەویدا فیرجیل گوتی: (ئەو ناوچە رووناکی کە لە دوورەوه ئەیبینیت، ئەوانە ی تیا ئەژین کە لە جیهاندا ناوبانگێکی فراوان و ناوونیشانیکی گەورەیان هەبووه...)

دوای ئەوه چوار تارمایی بەپیریانەوه هاتن بەلووت بەرزبی و فیزیکیهوه ئەرۆیشتن بەرپێگادا یەکەمیان گەورە ی هەموو بوتژەکانی یۆنانستان بوو، کە ناوی (هۆمیرۆس)بوو خاوەنی چیرۆکەکانی (ئیلیاد) و (ئۆدیسە)... لەدوای ئەویشەوه (هۆراس) و (ئۆفید) و (لوقا) ئەرۆیشتن بەرپێگادا، کە لەدوای (فیرجیل) بەگەورەترین بوتژانی (لاتین)ەکان ئەژمێران...

هەرچوار بوتژەکە خۆشی و چلۆنییان لەگەل فیرجیل دا کرد.

ئەویش دانتى پىن ناسىن^(۱) كە زانىيان ئەویش بوپتېكە وەك ئەوان، بەروو خۆشپىيەكەوە
 لەگەلپا دووان... (دانتى) یش ئەوەى بەناوچەوان بەرزىيەكى گەورە دانا بۆ خۆى، زۆر پىتى
 شادمان بوو، زۆر سەرى پىتى گەورەبوو^(۲) ھەر پىتېچ ھونەرمنەندە گەورەكە رۆيشتن بەرپىگادا
 دانتىيش شەشەمىيان بوو لە بابەت زانستى تىگەيشتووى (حكمت) و ھونەرەو
 گفوتگوڭيان ئەكرد... رۆيشتن تا گەيشتنە دژ (قلعە) پىكى گەورە كە ھوت دىوارى گەورە و
 چالاوپىكى گەورە چوارلايان گرتبوو بەسەر چالاوۋەكە پەرىنەو، كەچى پىتيان تەر نەبوو!
 پاشان لە ھەر ھوت دىوارە زەلامەكانىشەو تىپەرىن... دانتى چىمەنىكى پان و فراوانى
 سەوزى چاوپىكەوت... لە ھەموو ناوچەى فلۆرنەسەدا چىمەنىكى وا گەش و جوانى
 نەدىبوو... لەناو ئەو چىمەنەدا زۆر كەس لە پىاو گەورەكانى جىھان ئەڭيان ھەموويان شاھ
 كلاڭيان بەسەرەو بوو لە ھەست و بزوتنىشياندا مەندى و زرنكى دىاربوو، كە گەورەبى
 جىگای پىشان ئەدان... ھەندىك لەو گەورە پىاوۋە ئەمانەبوون:

ھىكتور، سەر كەردە مېژووييەكانى لەشكر، ئەفلاتون، سوكرات، ئەرەستوو، گەورە
 پىاوانى راستى پەرستى و رۆشنىبرى...

ھەر چوار تارمايىيەكەيش چوونە ناو ئەو پۆلە گەورانەو ڤىرجىل و دانتىيش بەجىيان
 ھىشتن تا لەناو دۆزەخدا گەشتەكەى خۆيان تەواو بكەن...

دوورەگ

چىنى دوايى لە چىنەكەى پىشوو تەنگىرىبو بەلام نازار و ھاوارى زۆرتر تىابوو لە
 دەروازەى چىنەكەدا دىرندەيەك وەستاوو، ناوى (مىنۆس)^(۳) بوو نىوەى لەشى گىيانلەبەر
 بوو، نىوەكەى تىشى مەرۆڭ كلكىكى پىوەبوو، ھەر لە قەمچىيە ئەكرد، ھەر كەسەى
 ئەكەوتە ژىر دەستى بەوكلكە دای ئەپاچى، لەشى سوور ئەكردەو ھەر گىيانىك بخرایە
 بەردەمى، (مىنۆس) بەشپو تايىيەكەى خۆى سزاكەى ئاشكرا ئەكرد ئەگەر گىيانەكە
 لەوانە بوايە كە ئەبىن لە نەئۆمى دووھەدا بىتەتەو دوو جار كلكى خۆى لى ئەوھەشاند ئەگەر

(۱): يان: پىن ناساندن.

(۲) زۆر سەرى پىتى بەرز (بلند) بوو.

(۳) مىنۆس: مەلىكى ئەفسانەيى (كرىت) ە درگەوانى دۆزەخەى مېردى (باسىڤايى) يەو باوكى
 (ئەريانا) و (ڤىدر) ە، (مىنۆتور) ى دىوى، لە توونىكى باباى پىچاوپىچدا كە سەرى تىادەرنەدەكرا
 بەندكرد.

لە نەئۆمى سىيەمدا بىايەتەو، سى جار كلكى لى ئەدا بەم رەنگە كلكى خۆى بەكارئەھىنا،
 تا ئەگەيشتە نەئۆمى ھەرە بنەو لە دۆزەخدا، بۆ ئەویش نۆ جار كلكى لى ئەدا!...

كلىو پاترە لە دۆزەخدا

كە (مىنۆس) دانتى دىي، ترسى پىشاندا و لە ئەنجامى ھاتنە ژوورەوئەيش مەترسىيە
 خستە بەر... بەلام (ڤىرجىل) بۆى كەوتە ناو، دوايى (مىنۆس) رپى دان بىتە
 ژوورەو... لە پىر گىژەلۆوكەيەكى توند ھەلى كىرد و چىنى دووھەى گرتەو.

گىيانەكانى گلۆر كەردەو و دانى بەسەرەكدا و بەسەر داروبەردا ئەوانىش كىردىانە ھاوار و
 نالە نال!

دانتى لەم نەئۆمەدا (كىلوپاترە) ى شاھزنى (مىسر) و (ھىلانە) ى شاھزنى (ئىسپارتە)
 و (دېدون) شاھزنى (قارتاجە) ى دىي... ھىلانە ئەو شاھزەنەبوو كە بەھۆى فراندنى ئەو و
 شەرىكى خوتىن لەناوند (يۇنان) و (تروادە) دا ھەلگىرسا... ڤىرجىل ئەوانەى بانگ كىردە
 لای خۆى... دانتى، كە ھەموو دەم چىرۆكەكانى ئەوانە و مېژووى ژيانىانى خوتىدبوو،
 لەگەلپاندا كەوتە گفوتگوڭيەكى تەر و تازە... لە پىر گىژەلۆوكەيەكى بەھىز ھەلى كىرد و
 ئەوانەى لەوئى لابر... دواى ئەو بوپتېكە چوۋ نەئۆمى سى ھەمەو، لە دۆلى نازار و
 ھاوار لىرەدا ئەوانەى تىابوو كە زۆر خۆرىوون!... سزاي ئەوانەيش لە چەشنى كىردەكەى
 خۆيان بوو ئەوانە لەناو قورە رەشپىكى ساردوسپىدابوون باران و بەفر و تەزەريان، بىن وچان،
 بەسەردا ئەبارى (سىرپىر) كە سەگىكى سى سەرەبوو، لەشى ئەگەستن، سەگەكە دووچاوى
 پىوەبوو ھەر لەگىر ئاگرىان ئەكرد... ئەمەندە ئەو، لە گىيانى خۆيان بىزارى كىردبوون
 دەنگەكەى زل و ناخۆش بوو گوتى كەر ئەكردن...

ھەر ئەوئەندە سەگەكە چاوى بەجووتە بوپتېكەوت ھەرسى دەمى لى داپچىرپىن خۆى كوتا
 پەلامارىان بدات و پارچە پارچەيان بكات بەلام ڤىرجىل زوو لىي راپەرى مشتى خۆلى
 ھەلگرت و كىردى دەمەكانىيەو... ئىتر سەگەكە بى دەنگ بوو دەمى داخست... رىگای دان
 بۆن... تا گەيشتنە نەئۆمى چوارەم لە دەركى ئەم چىنەدا خواى سامانىيان چاوپىكەوت كە
 ناوى (بلۆتۆس) بوو كابرە دەستى كىرد بەجوئەدان بەھەردووكىيان ھەرەشەى لى ئەكردن بەلام
 ڤىرجىل تىي خورپى گوتى: (خۆت لال كە!)... ئىتر (بلۆتۆس) لەپەو رووكەوت بەسەر
 زەویدا و رپى پىدان بۆن.

دانتى چاوى بەدىمەنىكى سەير كەوت لەویدا ئەوانەى دىي كە پارەيان پەرسىبوو ھەرەھا

ئەوانەيشى دىيى كە بىن پەروا بەختيان كىردى، دەست بىلاوييان تيا كىردى.

دانتى واى بۆ دەركەوت كە ئەوانەى پارە بەفېرۆ بەخت ئەكەن و، رۆژد و دەست قوچاچون،
ھەموويان ۋەك يەك براى شەيتانن!...

ئەوانەيش ھەموو كىرايون بە دوو بەشەو: پارە بەفېرۆ دەركەن لەلايەكەو ھەبوون دەست
قوچاۋەكانىش لەلايەكى ترەو ھەبوون ھەردوولايان كەلە بەردىان ئەگرتە يەكتىرى تىوانج و
پلارىان لە يەكتىر ئەگرت تىزيان بە يەكتىر ئەكرد.

ھەلايە، لايەكەى تىرى بەدناو و رېسوا ئەكرد لەسەر كىردەو و بېر و باۋەرى!

دواى ئەو ھەبوئەكان چوون بۆ نەئومى پىنچەم زۆنگ ئاۋىكى بۆگەنى تىباۋو ئەرژايە ناو
گۆمىكى بۆگەنترەو لەناو ئەم زۆنگ و ئاۋەدا، گىيانىكى بى شومار كەوتنە بەرچاۋ دانتى
بەپشم و قىنىكەو لەناو خۆياندا لە يەكتىريان ئەدا نازارىان ئەدا بە يەكتىرى ئەوانە كە لە
جىھاندا ھەبوون كەوتبۇنە ژىر چىنگى توورەيى و پشم و قىنى خۆيانەو!...

ھەردوو بوئەكە، بەگۆى ناۋى ئەو زۆنگەدا رۆيشتن تا گەيشتنە بەر دژ (قەلا) تىك كە
ئەپروانى بەسەر ئەو گۆمەدا كە ناۋى زۆنگەكەى ئەرژايە ناۋەو! لەو پەرى گۆمەكەيش
دژىكى تر ھەبوو!... لەھەردوو دژەكەدا دانىشتوان ھەبوون، بەرووناكى نىشانەيان بە يەكتىر
ئەدا... فېرجىل كەشتىبەوانىكى بانگ كىرد، كە لەناو گۆمەكەدا كەشتىبەكەى لى ئەخورى
پىتى گوت ھەردووكىيان سواركات لەگەل خۆى ئەوئىش بەقسەى كىرد ئەوكاتە بۆ دانتى
دەركەوت كە گۆمەكە پرە لە گىيانى ئەو كەسانەى كە لە جىھاندا خەرىكى لووت بەرزى و
فېز و توورە و تىرۆيى و بەدخووبى بوون!...

دەرگا داخراۋەكان

كەشتىبەكە بردىبە بەردەم شارى (دىتە) كە ئەبو ھەردوو بوئەكە بەناۋيا بىرۆيشتنايە تا
بگەنە نەئومى بنەوئى دۆزەخ چىراكانى دژى ئەم شارە و كەلاتە بلندەكەى لەناو
تارىكىيەكانى دۆزەخدا پىرئىگان ئەدا ھەتا لىتى ئەھات ھەروەك شارەكە ھەمووى تاكە
گىرئىكى ئاگرىت و ابو!...

كەشتىبەوانەكە كە ناۋى (فېلجىياس) بوو، سوارەكانى سەر كەشتىبەكەى خۆى ئەپىرد بۆ
ئەو چالە ناۋەى كە چوارلاى شارەكەى گىرئىبوو ھەبوئەكان خۆيان لەبن دىۋارىكى زۆر
بەرزدا دىيى، كە يەجگار توند و بەھىزبوو، ئەتگوت لە پۇلا دروست كراۋە كەسبىش نەى

ئەتوانى خۆى بەھوئىتتە ناو شارى (دىتە) ۋە، كە پايتەختى نەئومى شەشەمى دۆزەخ بوو تا
بەشېۋەيەكى تايبەتى رى ئەدرايە بچى، ياخود خاۋەن دەسلەت نەبوايە!...

دانتى واى ھاتە پىش چاۋ كە ئەو دىۋارە گەورەيە نەدرزى تىبايە، نە دەروازە بەلام
(فېلجىياس) كەشتى وان بردى بۆ جىگى دەرۋازە گەورەكەى لەبەر دەمىيا داى بەزاندن و
لىيان جىابوۋەو ۋە گەرايەو...
بوئەكەن لەبەردەم دەرگا داخراۋەكەدا ۋەستان، نەيان ئەزانى چۆن بچنە ژوورەو

تەماشايەكى دىۋارە بەرزەكانىان كىردو، كەلاتە داگىرساۋەكانىشان دىيى، كە لەبەر تىنى
ئاگرەكەى سوور ھەلگەراۋو... لەسەر پۆيەى ئەو كەلاتانەيش چەند گىيانىكىيان
چاۋپىكەوت، توورەيى تەۋاۋ داى گىرئىبون، بەدەنگىكى ۋەك ھەورە تىرشقەو بەسەر
دانتىدا گرماندىان، گوتىان:

- ئەم مەۋقە زىندوۋە كىيە كەوتراۋىتە بىتە ناو خاكى مردوۋانەو؟

(فېرجىل) پىش ترسا لە شاگردەكەى شتىكى بەسەرىن، بەگىانەكانى گوت كە رىتى بدەن
بەتەنيا بىيانىنى ئەوانىش رىياندا... پىيان گوت: كەواتە ھەر خۆت ۋەرە تۆش يەكىتى
ۋەك ئىمە بەلام ئەم كىرا بىن باكە، بام بگەرتتەو بۆ جىتى خۆى!

دانتى لەتاۋا زارەترەك بوو ئەى ئەبو چى بىكردايە؟ چۆن بەتەنيا بگەرتتەو ۋە رابەرە
دلىسۆزەكەى خۆى لەگەل نەبى؟... لە مامۆستاكەى چوۋە پىشەو ۋە پىتى گوت:

- مامۆستاي خۆم! لىم دوور مەكەو ئەگەر ھەر پىئىستىشت بىن بگەرتتەو، بام
ھەروەك پىكەو ھاتووين، پىكىشەو بگەرتتەو!

(فېرجىل) پىش دەستى كىرد بەدلىنكاردى، گوتى:

- مەترسە ھىچت لى ناىت لىرەدا بىنەرەو، چاۋەروانم بە دلىنبايە لەۋەى كە ئەگەرتتەو
لات من لەم شۆپنە سامناكەدا تۆ بەتەنيا ناھىتلمەو...

پاش ئەو فېرجىل روى كىردە شارە شەيتانەكان و گىيانە پىسەكان زوۋ بەزوۋ بەرەو
پىرى چوون دەرگاكانىشان بۆ كىردەو... دانتى گوتى لە گىتوگۆيان نەبوو.

بەلام لەپاش تاۋىك شەيتانەكان دەرگاكانىيان لە بوئەگەورەكە داخست ئەوئىش سەرى
دانەۋاند و گەرايەو بۆلاى فېرجىل بىرى ئەكردەو لە خۆى دانتى بەو زۆر تىك چو!...
بەلام فېرجىل بەو دلىنباي كىرد كە زوۋ بەزوۋ دەسلەتتىكى گەورەى رۆژى دوامىن ئەكەوتتە
فرايىان شەيتانەكانىش ناچار ئەكات دەرگايان لىن بگەنەو ۋە بچنە ناو شارەكەو!

لهوکاته دا دانتي گوتی له چهند دهنگیک بوو له لوتکه کانی که لاته کانه وه نه هاتن، دهنگه دهنگیکي گه وره ی هاته بهرگویی نه ویش به ترسیکه وه چاوی بهرزه کرده وه... چهند دهرگه وانیکي دۆزه خی دی له گهل سئ که سی تردا که له وه پیش نهیدیوون رووی سئ ژنی دیی نه وانه خوی تووریه یی بوون هه ریه که یان ماریکی دریت له که مری ئالا بوو، که سئ سه ری هه بوو تووکی سه ریشیان بریتی بوو له کۆمه له یه ک ماری بچووک بچووک، که هه رگیز له فیکو هووری خویمان نه ئه که وتن له چاویانه وه پزیشک دهرئه پهری له ده مو زمانیشیان وه گر نه هاته دهره وه!

ژنه کان هه ر هاواریان نه کرد، هه ر فه ریادیان نه کرد... ته نانه ت دانتي، ترساو له رزکه وته دلپه وه خوی به قیرجیله وه نووساند نه تگوت مناله و له کاتی ته نگوچه له مه دا خوی به دایکیه وه نه نووسینی! کاتی که دانتيیان به و چه شنه دیی، به قیژه یه که وه گوتیان:

- خیراکه (مه دیز) ئه م پیاوه بکه به بهر دا!...

(مه دیز) یش خویه ک بوو له خواکانی داستانه کان.

ئه وه ده سه لاته گه وره یه یشی هه بوو که هه ر که سئ ته ماشای بکر دایه له شپه ی خۆیدا نه بو به بهر دا!... کاتی که قیرجیل گوتی له و قیژه یه بوو، زانی هاوړیکه ی که وتوته چ ته نگوچه له مه یه که وه، پتی گوت پشت بکاته دیواره گه وره که ی شاره که، چاوه کانیشی بنوقیتنی دوا ی نه وه هه ردوو چاویشی به ده سه ته کانی خوی داپۆشی، تازۆرت له و ته نگانیه دووری بخاته وه! لهوکاته دا که ئه وان له و ترس و له رزه دا بوون دهنگه دهنگیکي گه وره یان هاته بهرگویی، که له که ناری گۆمه که وه نه هات.

ئاوی گۆمه که نه شله قواو شه پۆله کانی نه کشان به سه ریبه کدا هه ره که گیتزه لووکه یه کی توندوتیژیان لی که وتیی و ابو... (قیرجیل) یش ده ستی له سه ر چاوی (دانتي) لادا و پتی گوت سه یری گۆمه که بکات... که دانتي سه یری گۆمه که ی کرد یه کیک له خاوه ن ده سه لاته کانی جیهانی دوامینی چاویپیکه وت، هه ره که به سه ر زه ویدا پروات، به و جوړه یش به سه ر ئاوه که دا نه رۆیشت که له که ناری ئاوه که نزیک بووه وه گه وره یی سامناکی دهرکه وت دانتي خوی نوشتانده وه بۆ سه ر زه وی تا ناوچه وانی له زه وییه که که وت!

دانتي به هاتنی ئه م ده سه لاتداره گه وره یه، زۆر دلخۆش بوو و ترس له دلپا نه ماو ئارامیش به گیانی گه یشته ئه مه نده خۆشی خۆشی پیکه وت به رزگاریی له ده ست ئه و

ته نگوچه له مه یه، هه ره که منالیک بووی دلی شاد کرابی و ابو.

گیانه پیسه کان له پۆیه ی که لاته کانه وه چاویان به و خونکاره گه وره یه که وت ترس و له رز دا بگرتن و ده ستیان کرد به هه لاتن... گه وره که چووه پیتشه وه بۆ کن دهرگای شاره که به دارده سه ته بچووکه که ی خوی که به ده ستیه وه بوو له دهرگاکه یدا دهرگاکه ده موده ست کرایه وه دوا ی نه وه گه راپه وه بۆ جیتی خوی به سه ر رووی گۆمه که دا به لام له گهل بوژه کاندایه یچ قسه یه کی نه کرد!... کاتی که له چاوی و ن بوو، بوژه کان له دهروازه که وه چوونه ناوه وه نه م شاره پایته ختی نهومی شه شه م بوو له نهومی کانی دۆزه خ.

که له ویدا گونا هه باره زۆر داره کان تازار نه درین!...

دۆزه خی شه شه م بۆ به دخوه کانه

بوژه کان ئاوړیکیان له م لاه و له ولای خویمان دایه وه که ته ماشایان کرد شاره که، که له ناو ئه و دیواره به رزانه دایه چۆل و هۆله نه شه قامی تیا یه، نه خانوو بیابانیکي رووت و قووتی له ناو دایه، که پره له گۆر. له هه ر گۆر پیکیشه وه گرپیک هه ل نه ستی که هه رگیز ناکوژیتته وه!... جا له ناو ئه م گر و ئاگره دا، سزای نه وانه ئه درئ که له جیهاندا خروش و ئالۆشی له شیان له خواسته کانی گیانیان پیشتر خستوه ئیمروکه یش هه ل نه گرن نه و له شانیه یان بجزینری به ئاگره دا له تۆله ی نه ودا که خویمان دایه ده ستیان، خویمان کرد بوو به دیلیان هه ره وها هه ل نه گرن ریسوا کرین له تۆله ی نه ودا که ئه و له شانیه یان وا نازدار پاگرتوه له تۆله ی نه ودا که هۆشی وربای خویمان و دلی پاکي خویمان، که هه ر دوو کیان گه وره ترین به خشنده یی خویین، له پیتناو خۆش رابواردنی نه و له شه دا له ناو بردوه!...

دوا ی نه وه بوژه کان له شاره که چوونه دهره وه، تا بچنه خواره وه بۆ نهومی حه وته م له نهومی کانی دۆزه خ... دوا یی گه یشته نه بۆشایی یه ک، گیانله به ریکي سه یری تیا بوو، یه جگار ناشیرین بوو نیوه ی له شی پیاو و نیوه یشی گابو و کابراکه ناوی (مینۆتۆر)^(۱) بوو کرابوو به یاساوتی دهرگای نهومی حه وته می دۆزه خ!

(۱) مینۆتۆر: له میثۆلۆژیای یونانیدا به دیوتیکي ترسناکی چاره گران ناوده برئ، له (باسیقاییه) ی ژنی (مینۆس) ی مه لیکی کریت بووه، ده لپن نه و ژنه له گهل گایه کی سپیدا خوی ریکخستوه و نه نجام نه مه ی لی بووه!!... له بهر ئابروو چون؛ مینۆس له تونیکي بابای پیتچاویپیتچا شار دو یه وه و پۆژانه گۆشتی نه و کوژراوانه ی ده دایه که له نه تیناوه ده هات... دواجار (نیزبۆس) ده بیکوژئ نه وه ش به هۆی ده زوی (ئه ریانا) وه که نه مه ش بۆخوی باس و خواسیکی یونانی دییه.

فیرجیل فیلیکی سهیری له یاساوله که کرد، تا دووری بخاتوه له جیگه پاسه وانیه که نه شیریه له درنده که هه لکیتشا، نه خه نجه به لام زمانی لی خسته کار که له دوو چه که هه دوو کیان تیتربوو دهستی کرد به توانج و پلار تیگرتنی دهستی کرد به تیز پیکردنی... دایه بهر کلکان.

(مینیۆتۆر) بهوقسانه زۆر تهنگه تاو بوو له تاوا خۆی لی دوورخسته وه بهم رهنگه جیگای بۆ چۆل کردن ئەوانیش بههه لیان زانی بهویدا چوونه ژووره وه.

رووباری خوتین

بهلام ئیتر له وه بهدواوه رۆیشتن ناسان نه بوو چونکه ریگاکه لیژاییه کی زۆری تیا بوو ئەبوو خۆیان به بهرده ده رکه وتوووه کانه وه بگیرساندا به وه، تا بتوانن به ناو پیچوپه ناکانیا برۆن.

ئهم جوړه هاتنه خواره وه پش له چاو ئه رک و نازاره که یا بۆ ئه وان ناسان ئەبوو به لام له هه موو لایه که وه بهردیان به سهردا گلۆر ئەبوو وه له بهر ئەوه تووشی دهردی سه ریبه کی زۆر بوون دانتی له ترساندا دلێ داخوړپابوو، وره ی بهردابوو زۆرجاری وا هه بوو، دهسته کانی پرستیان ئەپرا خه ریک بوون به ره لالین به لام فیرجیل، به قسه راست و ره وان کانی خۆی، ترسه که له دلێ لئه برد، دلێ ئەهینا به وه جیگای خۆی ده ماری مه ردا به تی ئەبزو انده وه.

گیانی نازایه تی ئەکرده وه به بهردا! دوا یی گه یشتنه بنی که نده لانه قووله که وه که ته ماشایان کرد له خوار پییان به وه، رووباریکی سوور ئەرژیتته خواره وه رووباری خوتین بوو ئەوانه له ناویا به نازاره وه ئەتلا نه وه، که له جیهاندا که تنی کوشتنیان کرد بوو دهرباره ی که سانیک که بی تاوان بوون و خوا کوشتنیان پی ناخۆش بوو!

له که نار ئەم رووباره ی شه وه چه ند یاساولیک کی یم هاوێژ وه ستابوون، هه ر که سی بیوستایه له رووباره که بیته دهر وه و دهر باز بی، ئەیاننا به وه به نیشان و ئەیان پیک! به راستی یاساوله کان پیایان سه رسام ئەکرد.

سه روشپوه یان یه جگار سه بریوو نیوه ی سه روویان له پیای ئەکرد نیوه ی خوارو ویشیان له ئەسپی درنده ی ئەکرد! وریایی و شاره زاییان یه جگار به هیزبوون که س نه بوو سه ری له رووباره که بیته دهر وه و شانه کانی دهر که ون، که تیریک بهر ملی نه که وتی!

که ئەوانه بوێژه کانیان چاوپیکه وت، یه کیکیان له ههردوو کیان هاته پیشه وه و نه راندی به سه ریاندا گوئی:

- بوهستن! ئیوه کین؟ کویندهرین؟ ههنگاو یکی تر بینه پیشه وه ئەتان ئەنگیوم!

فیرجیلش به زمانیک شیری نه وه تیی گه یاند که رازی هاتنیان بۆ ئەم جیگه به ئەوه یه که یه کییک له گیانه پاکه کانی دانیشتووی به هه شتی پاکان و بی تاوانان، بانگی کردوونه ته ئەوی ئەوه یشی لی خواست که رابه ریکیان له گه لدا بنیرری تا گه شته که بیان ته واو ئەبی خواسته که بیان جیهه جی کرا یه کییک له یاساوله کانیان له گه ل ناردن، به درژیایی که نار خۆینا وه که گه شته که ی له گه ل کردن له وه ده مه دا (دانتی) گه لیک که سی دیی که له جیهاندا به تاوانبار و خوتین ریژ ناویان دهر کرد بوو... رووباره که یش له هه موو لایه کییدا وه ک یه ک قوول نه بوو.

شوینی وایشی تیا بوو، خوتنه که ئەگه یشته ناوچاوانی نازار دراوه کان... شوینی وایشی تیا بوو، شیلوو بوو، خوتنه که هه ر هه تا که له که یان ئەهات... له برانه وه ی رووباره که یشدا شوینی واهه بوو هه ر پیی تیا نوقوم ئەبوو!...

که گه یشتنه ئەوی له سه ر نامۆژگاری یاساوله که ی هاوړپیان هه ردوو بوێژه که په ری نه وه به لام یاساوله که، له ویدا به جیی هیشتن و گه رابه وه بۆ جیی خۆی.

جهنگه لی زیندووان

ئهو په ری رووباره که یش و ئەم په ری، له سامناکی و مه ترسیدا که متر نه بوون دارستانی که له بهرده میاندا بوو، که ئەوه تی ژیا بوو، دانتی وینه ی دارستانی وای نه دیبوو! دارستانه که پیچوپه نا ی زۆر تیا بوو چروپر بوو مرۆف هیچ ریگایه کی تیا نه ئەدی گه لای داره کانیسی پیکه وه نووسابوون ره ش هه لگه رابوون.

رهنگیان له رهنگی مردووی ئەکرد چونکه هیچ سه وزاییه کیان پیوه دیار نه بوو، که له دره ختی زیندوو بکه ن... لقه کانیان لوول دراو و گری یاوی بوو نه گولیان پیوه بوو نه بهر. درکیکی تیژی ژهراویان پیوه بوو!

له ناو جهنگه له که دا دهنگه خۆشه که ی مه له کان نه ئەهاتنه بهر گوئی له جیاتنی ئەوه ئاهوناله ی نازار دراوان ئەهات که جهرگی پیای ئەسووتاند دهنگی کونده په پویش ئەهات که دلێ پیای تهنگ ئەکرد... بیجگه له وه دهنگی ئەوانه یش ئەهات که له گیانه لاودابوون ئەمانه ئەوه که سانه بوون که له جیهاندا خویان کوشتبوو له دهست ژبان هه لاتبوون له شیوه ی ئیستایشیاندا زۆر بهد فه سال و ناشیرین بوون.

گون و گورچیلوه بالیان وهک هی پهلهوه ریوون لهش و مه مکیان له هی ژنیان نه کرد له دهموچاوو پش و سمیلیشدا وهک پیاو و ابوون!...

ئهم جوړه جانوهه رانه به په لویو درهخته کانه وه هلواسرابوون دانتی ترسی لی نیست خه ریک بوو نه بیته ژوروه به لام فیرجیل هانه پیدا هاته ناوه وه کاتی که وه ته ناو ئه و دارستانه چوپروه و تاریکی لی داهات، وای هاته پیش چاو، که بایه که دهنگی شین و گریان نه دا به گویتدا فیرجیلش پیتی گووت:

- لقیک له یه کییک له و دارانه بشکینه روه، رازی ئه وه تی نه گهیت که سهرت لیتی سوپما و (دانتی) یش وهک ماموستا که ی پی گووت وای کرد و له نزیک خویه وه دهستی برد بو لقه داریک و شکاندیه وه که تماشای کرد شتیکی سهیر روویدا له لقی داره که وه دهنگیک هات وهک نازاری پی گه یشتیب و ابوو پیتی گووت: (بوچ پارچه پارچه نه کهیت؟ به زه بیته به که سدا نایسته وه؟) ... چه ند دلوییک خوینی ره شیش رژا به سهر دهستییا... فیرجیلش پیتی گووت:

- هه رچییهک نه بینیت لیره دا، له دارودرخت و لقه کانیان، له کاتی خویدا که له جیهاندا ابوون، هه موو مرؤف بوون!

(دانتی) یش لقه که ی فری دایه سهر زه وی ترسوله رز نیسته دلپه وه هه ردوو گویتی له شین و گریانی نه وانه نه بی که نازاری دابوون.

دوای ئه وه بویره کان به گورجی دوور که وتنه وه کاتی که (دانتی) هاته وه سهر خوئی، (فیرجیل) پیتی گووت:

- ئه مه داستانی ئه و که سانه یه که له جیهاندا خویمان کوشتنوه که له ژیان هه رایان کردوو... سزاکه یان ئه وه یه که کراون به درهخت هه تا سهر له و ژبانده ئه میتنه وه!...

دۆزه خی هه شته م بو ژورداران

بویره کان له جه ننگه لی زیندوو ان که دارستانی خوکوژان بوو ده ریا زبوون... ده مییک بوو ئه ریشتن به ناویا له وده مه دا بی دهنگی دای گرتبوون خه فه تیان نه خوارد بو ئه و ماموستا و بویره که خویمان کوشتسو ئه وانه هه موو پیاوی به ناویانگ بوو بوون گه لییک له وانه، خو شه ویستی (دانتی) بوون هه ندیکیان به هوئی خویندنه وه نو سراوه کانیانه وه ئه یناسین، هه ندیکیشیان له تافی هه رزه کارییدا هاوده می کردبوون... کاتی که بویره کان له و جه ننگه لستانه ده رچوون، خویمان له لیواری شیویکی زور سامناک و پرته نگوچه له مه دا

دی، که هه رگیز له وه پیش شتی و سامناکیان نه دیوو!... ئه وی هه ر له تافاوکی وای نه کرد که ناوه که ی ئه مه نده به توندوتیژییه وه بیته خواره وه، نه ریگای مه له وانی بدات تیا بکری، نه ریگای که شتییه وانی!...

له بنی شیوه که یشدا شوینییک هه بوو، پیتیانه گووت (مالبولج) که له نهومی هه شته می دۆزه خدا بوو ئه وه جیگای ئه و که سانه بوو که زورداریان کردبوو له جیهاندا... فیرجیل به دانتی گووت: (پشتینه که تم بده ری!)...

دانتیش پشتینه که ی دایه فیرجیل پشتینه که ی فری دایه ناو شیوه که وه!... له پاش چه ند تاوییک یه کییک به سهر رووی تافاوه که وه ده رکه وت له خواره وه مه له ی نه کرد بو سهر وه جانوهه ریکی درنده ی ناشیرین و به د فه سال بوو مرؤف هه ر چه ندیک نازابویه، که نه بیینی زاره تره ک نه بوو!... جانوهه رکه ناوی (جیریون) بوو بریتی بوو له درنده یه کی نه فسانه یی له شی له له شی نه هه نگی نه کرد بازوه کانی و سنگی و دهموچاو و ریشه که یشی له هی مرؤفی نه کرد باله کانیسی هه ر له بالی شه مشه مه کویره یه کی گه وره ی نه کرد... به لام ره نگیان وهک ره نگی ناگر و ابوو!

فیرجیلش له درنده که ی خواست که لپی نزیک بیته وه (جیریون) یش لپی نزیک بووه وه، تا سهری خسته سهر لیواری شیوه که. به لام کلکی له ناو ئاوه که دا مایه وه دوای ئه وه فیرجیل به دانتی گووت که مییک لپی دوور بکه ویتته وه، تا قسه یه ک هه به پیتی بلتی کاتی فیرجیل رازی هاتنه که یانی به جانوهه رکه گووت، (جیریون) هه ردوو بویره که ی هه لگرت و بردنی بو بنی شیوه نه گریسه که!...

دانتی که ماموستا و ری به رکه ی خوئی دیی به چوار مه شقی له سهر پشتی (جیریون) ی زه لامی سامناک دانیشتنوه ترس و له رزی پیکه وت، نه ی ویرا به چه شنی ئه و دانیشنی فیرجیل پیتی گووت: (مه ترسه، نازابه، ئه مه کاریکی ناچاریه، ئه بی بیکه ی دانیشه له پیشمه وه، نه وهک کلکه درکاوییه که ی (جیریون) نازارت بدات.

(باکت نه بی له هیچ تو هه تا گه شته که مان ته و او ئه بی که س نازارت نادات!) دانتی ناچار بوو، به دوو دلپه که وه به قسه ی کرد به لام راستیه که ی ئه وه بوو، ترس چوو بووه دلپه وه ئه مه یش نه شرمی ئه وی، نه سهر سوپمان چونکه له سواربوونی ئه و درنده یه هیچ که سییک دلنیا نابی، به تاییه تی له نیشتنه وه دا بو ئه و جوړه جیگا قولله و له ناو ئه و تافاوه دا که گینه کانی یه جگار توندوتیژیون!

دانتی له وه شه رمی نه کرد که به فیرجیل بلتی باوهشی پیا بکات و له که وتنه خواره وه بیپاریزی، به لام فیرجیل له خویبه وه نه وهی بو کرد. به توندیی باوهشی پیا کرد و ترس و له ریشی تا نه دازه بیهک له دل دهر کرد!...

(جیریون) هیتاش بزوت و به شینه یی نیشته خواره وه پاش نه وه کردنی به ناوه که دا گوئیان پرپوه له دهنگی شین و زاری، له دهنگی نا هوناله، به تاییه تی له وه جیگه بیه دا که گیشتنه (مالبولج)، هه وارگه ی چه واشه کردن و جنیویازی و سه رسه ریتی!... له راستیدا هم جیگه بیه بریتی بو له چه ند کولانیکی ژیر زه مین، یا خود چال، یان کونی ژیر زه ی، یا خود چال... بویره کان له پشت که شتییه سامناکه که بیان هاتنه خواره وه و به ناو کولانیکی دا پویشتن که به لای چه ند چالیک له و چالانه دا تی نه په ری.

له هه چالیک له و چالانه دا هه زاران پیای به دخوری تیابوو که له جیهاندا هه خه ربکی: زورداری و چه واشه کردن و داوانه وه بو که سانی تر و ناپاکی و ده ست درتیژی بو بوون!...

نه نجامی دزان و پاره خوران

دانتی وای به باش زانی که خوی بجیته ناو هه ندیک له و چالانه وه به لام نه وهنده تازار و هاواری به رگویی که وت و نه وهنده سه رگه رانی تیا دی، خوی پی نه گیرا، ده ستی کرد به گریان ماموستا و رابه ره که یشی هیچی بو نه مایه وه نه وه نه ب، که به چه شنی منالیکه ساوا به سه ر باوهشی خویبه وه هلی بگری و بیبات بو سه ر پردیک که به سه ر نه و جیگا ناخوش و ناشیرینه وه بو!...

هم پرده نه پروانی به سه ر نه و چاله دا که بو نه و که سانه دانرابوو که سامانی فه رمانه وایی خویان دزیبو له جیهاندا که ده سلاتی خویان بو نه وه به کاره یتابوو که نه ته وه رووت بکه نه وه و گه نجینه ی گشتی تالان بکه ن یا خود له و سامانانه دزی بکه ن که دۆستان و خزمه کانیان باوه ریان پی کردبوون و له لایان دایانابوون!... هم چاله پرپوه له قور و لیته ی بوگه ن.

که جوشی سه ندبوو نه کولا له سه ر لیواره که یشی دۆزه خ گه ره کان وه ک پاسه وان به دیاریانه وه وه ستابوون هه رکه سی له وانه خه ربکی خو دهر باز کردن بویه له و تازار دانه، به نووکی نیزه نه یانگه رانده وه جیتی خوی!...

که دانتی سه رنجی له م دیه نانه نه دا، دلی ته نگ نه بوو، دانه له رزی، به زه یی به و کولانه دا نه هاته وه... به لام دهنگی ماموستا که ی وریای کرده وه... که ته ماشای کرد نه و ده سلانه تداریک له ده سلانه تداره کانی دۆزه خ دزیکی هه لگرتوه، که تازه گه یاندراره ته نه وی به ده سه ته کانی، پییه کانی دزه که ی گرتوه، سه ری دزه که ییش به ره و خوار بوته وه خه ربکه فریتی نه داته ناو چالیکه وه که قوره که ی له کولانه دایه دوی نه وه نه بیه وی بجی بو هیتانی دزیکی تریش که به و جو ره فریتی بداته ناو ناگری دۆزه خه... په ککو که دزانی فه رمانه وایان و ناپاکان له گه ل دۆستاندا زورن!

دوی نه وه بویره کان چون به لای چالیکه تره وه که له ویدا دوو رووه کان و کلکه له قی که ره کان دانرابوون نه وانه جلویه رگه کانیان له کو تالی رینگ نه رخنه وانی دروست کرابوون که به سه سورمه ی زیرین چنرابن له ناو نه و جلویه رگه جوانانه دا هه روه ک خونکاره کان نه جو لانه وه که چی به ری نه و جلویه رگانه له مز (قورقوشم) دروست کرابوون، که یه جگار قورس بوون.

نه وانه به زور نه و به رگانه یان پی نه پو شرا که یه جگار گران بوون، یه جگار تازاری له شیشی نه دان مه به س له و جو ره سزایه ییش که پییان نه درا نه وه بوو، که روو که شه جوانه که یان و ناوه رۆکه سووک و ریسواکه یان بیبرخه رتته وه!

له چالیکه تریشدا، نه وانه کۆکرا بوونه وه که سامانی هه تیوو بی باوکانیان خواردبوو له گه ل هی بیوه ژاندا... به رگ و پو شنه ی نه وانه ییش له تاسنی سووره وه کراو دروست کرابوو خواردنیشیان تال و ژه راوی بوو نه مه ییش سزای نه و گونا هبارانه بوو!...

سزای یه هودا و شه یتان

دوایی بویره کان نه و چال و جوگا گه و رانه یان به جی هیشته که پرپوو له ته نگوچه له مه و ترس و له رز خویشیان ناماده کرد که بچه خواره وه بو نهومی نه وه مینی دۆزه خ که له بنی بنه وه بو... له و کاته دا که هه ردووکیان بو دهر وازه ی جیگا که نه گه ران، دانتی گوئی له دهنگیک بوو که له دهنگی هه وره تریشقه گه وره ترپوو. ناووری دایه وه به لای خویدا بو نه مه ی سه رچاوه ی نه و دهنگه بدۆزیتته وه... هیچی به رچاوه نه که وت، چه ند دزیکی به زرنه بی که له دووره وه دیاربوون پرسی له فیرجیل، گوئی:

- ماموستا نه و شاره کوئییه که نه و دزانه ی تیدایه ؟

- هاوړپتی خۆم ئهوانه كه لات نین، ئهوه ته مومړتیكى ئهستوه كهوات دیننه پيش چاوه
ته گهر له نزيكهوه سه پريان بكه یین بۆت دهرته كه وئ كه دپون، قيرجیل دهستی دانتی گرت،
تا دلّی به هیزبكات دوايي له دپوه كانی دۆزه كه نزيك بوونه وه قيرجیل به يه كيكیانی
گوت بیانباته نهومی هه ره خوارووی دۆزه خ.

ئهویش نوشتابه وه بۆ سه ر زهوی و ههردوو بوژه كهی خسته سه ر له پپی دهسته كانی خۆی
دوايي ههردوو كیانی به رزكرده وه بۆ ئاسمان كه له پاش تاو پك له سه ر كه ناری گۆمیتکی
بهسته له ك دایان بنی ئه و جیگایه بنی بنه وهی دۆزه خ بو، كه جیگای پیسترین به دكار و
به دخووان بو... (یه هودای ئه سخه ر یونی) سه ردهسته ی هه موویان بو ئه م كا برایه یه كپك
بو له هاوده مه كانی (مه سیح) پیغه مه به ر له گه ل (مه سیح) دا نا پاکی كرد بۆ سی پارچه
پاره ی زیو مه سیحی فرۆشت به دوزمه كانی!...

سه ركرده ی ئه م چینه كه سانه (ئیبلیس) بو كه گه وړه ی هه موو شه ی تانه كان بوو ئالای ئه م
(ئیبلیس) ه به سه ر گۆمه به سه ردهسته له كه كه وه ئه شه كایه وه... ئه و له هه موو دپوو درنجه كان
كه له گه ت تر بوو ته نانه ت له شاخه به رزه كانیس درپژتربوو!... جوژه كانی سزادانه كه ی
ئیره یس، ئه مه نده زۆر و ئه مه نده ناسۆرن، زمان له توانا یدانیه كه پيشانیان بدات
ته نانه ت دانتی خۆشی نه یوانی به درپژایی لپیان بدو پت... چونكه هه ر ئه وه نده ئه و تازار
و هاوارانه به ییتیه وه بیرخۆی، له ترساندا زاره تره ك ئه بی، خو پین له ده ماره كانییا وشك
ئه بی!

ئهی ئه گه ر وانه بوايه، چۆن دانتی، هه ر به ته ماشا كرده كه یان له هۆش خۆی ئه چوو!...

دهرچوونه دهره وه

كاتی قیرجیل به و جوژه دانتی چاوپیکه وت، کردیه کۆلی خۆی و به و کۆله ی شه وه به سه ر
له شی (ئیبلیس) دا سه ركه وت كاتى دانتی هاته وه هۆش خۆی، خۆی له شوپنیتکی تردا
دیى كه زهوی سته به ر و تاریکی نه بوو رۆشنا ییه کی ته واری دیی كه له ئه ستیره كانه وه
ئه هات، نه ك له رۆزه وه ئه ستیره كانیس له ناو جه رگی شینی ئاسماندا بوون!

به م په نگه (دانتی) هه ستی پچ كرد كه گه شتی دۆزه خ ته واریو هه ره وه ها به م زووانه یس
ده ست ئه كات به ده روون خاوپین كرده وه، شوپنیتکی پا كرده وه... ئه م شوپنه یس وا
هه لكه وتبوو، كه وتبووه نا وه ند جیگای به دكاره كان و، جیگای چاك و پا كه كانه وه...

حه وت پله ی گونا ه

هه واره گی گونا ه شتنه وه یس حه وت نهۆمه به پال شاخیتکی به رزه وه یه، پله، پله به رز
ئه بیته وه هه ر كه سیكیشی تیا یه خۆی ئه كوتی بۆ ئه وه ی بگاته پۆپه كه ی چونكه له وه
دلّیایه كه هه رچه ند هه نگا و پك به رز ببیته وه له ده ست مل گرتنیتك رزگاری ئه بی هه ركاتی
خۆی له هه موو كرده وه و ره ووشتیکی نه نگ و نا په سه ند پا ك كرده وه كه له ژبانی جیهاندا
له ده ستی وه شا و نه ته وه، ئه گاته سه ر پۆپه ی شاخه كه، كه تا كه هه نگا و پکی ئه میتی بۆ
به هه شت!

كاتی كه (دانتی) و (قیرجیل) له پال شاخه كه دا وه ستان رۆژ خه ریک بوو تازه گزنگ
بدات ئاسمانیش شینیتکی پاکی بچ گه ر دبوو له خواریشبانه وه ده ریایه کی گه وړه ی پان و
فراوان هه بوو، كه تیشکی رۆژه كه ی به رته كه وت وه ك تارایه کی په نگ ئه رخه وانیه به سه ردا
درا بی و ابوو ده ریا كه شه پۆله كانی له سه ر خۆبوون جا ئه م دپه نانه كاریان له دلّی هه ر دوو
بوژه كه كرد، شادمانیان كردن تاما وه به کی درپژیش هه ر به بیینی ئه و ته ماشا گاهانه وه
پریان ئه بوارد كاتى دانتی له سه رنجدانی ئه و جوانییه تیربوو، هاته وه هۆش خۆی كه
ته ماشای كرد هه ر خۆی و قیرجیل له ویدا نین... هه رچه ند هه نگا و پك له ولایانه وه پیا و پکی
پیر وه ستا وه ده موچاوی وه ك رۆژ پرشنگ ئه دات قژه سپیه كانیسی ئه مه نده درپژبوو بوون
شۆر بوو بوونه وه به سه ر شانه كانییا ریشه درپژه سپیه كه یسی سنگی دا پۆشیوو...

ئه م پیا وه پیره گه وړه یه نو سه ری به ناوبانگی لاتینییه كان بوو، پپیان ئه گوت (كاتو)^(۱)
ئیسستا كه ده رگای هه واری گونا ه شتنه وه) به ده ست ئه وه وه یه... ئه و هه ر ئه وه نده بوژه كانی
دی، به قایم تیتی خو رین و لیتی پرسین:

- ئپوه كین؟ له دۆزه خ چۆن هاتوونه ته دهره وه؟...

قیرجیلش به دانتی گوت كه له به رده م پیا وه پیره كه دا ئه ژنۆ دادات دوايي رووی كرده
پیا وه پیره كه و پتی گوت:

- گیانی خانمیتکی داوپین پاکی بچ گونا ه له ئاسمانه وه هاته خواره وه منی نارد بۆ ئه م

(۱) كاتونی گه وړه (۲۳۴ - ۱۴۹ پ.ز) كاریه ده ستیتکی گه وړه ی رۆمانی بوو، كۆنسۆلی سالی
۱۹۵ بوو و تاریختیکی به ناوبانگبووه، داوای داگیرکردنی (قیرتاجه) ی ده كرد، له گه وړه نو سه رانه
به لاتینی و دانراوی هه یه.

جیگایه منیش تکا له تۆ ئەکەم که رێم بدهیت به ناو هەر حەوت نەۆمەکە (ههوارگه ی گوناھ شتەوه) دا پڕۆم، که تۆ شاخه بهرزە که یان ئە پارێزیت بۆ ئەمە ی ئەم پیاوه له گەڵ جۆمدا ببەم بۆ ئەو جیگایه ی که ئەو گیانه ی لێیه. چونکه ئەو خانمە وهه ی راسپاردووم.

- من ئەوهم بەسە که تۆ به ناوی گیانیکی خاوینەوه ئەو تکایه تەکەیت، ریت ئەدەم پڕۆ... بەلام نامۆژگاریت ئەکەم که به قامیشیک که مەری هاو پیکه ت بیهستیت، بهیه کیک له و قامیشانه ییش که مەری بیهسته که له گوێ گۆمە که رووان دەموچاویشی به ناوی گۆمە که بشۆ.

بۆ ئەمە ی هەرچی فرمیسک و دوو که لێکی پێوه نیشتبیتەوه له دەمی گەشتە که یا که به ناو دۆزه خدا کردویتی لیتی بسرپیتەوه ئنجا که رۆژ هه لهات و گەیشته ناو جەرگی ئاسمان، تۆ به ئاشکرا رێگای خۆت ئەدۆزیتەوه که بتگه یینیتە نامانجی خۆت!^(۱)

(کاتو) له بهر چاو و ن بوو، فیرجیلش خۆی خەریک کرد به جیبه جیکردنی فەرموودە ی ئەم پیاوه پیره گه و رده یه وه کاتێ که له فرمانه کانی خۆی بووه وه، رۆشنا ییه کی سهیری به دهموچاوی دانتی هاو رپیه وه دیی سهری سووما.

له راستیدا ئەو رۆشنا ییه ی له وه وه بۆ په یدا بوو، که که مەری خۆی به و قامیشه به ستبوو قامیشه که ییش بریتی بوو له (گژو گیای گیان سووکی) که، هەر مرۆفیکیش ئەو گیان سووکییه ی پێوه ی، پڕشگیکی بی هاوتا له ناوچه وانیا په یدا ئەبی...

گیانی مردوو و تازه کان

هەر له م کاتەدا، له و جیگه یه وه که ئاسمان نخوون بوو بووه وه به سه ر شه پۆله کانی گۆمە که دا، پڕشگیکی روونکی ده رکەوت به ره به ره له هه ردوو بوێژە که نزیک ئەبووه وه هه تا نزیکیش ئەبووه وه گه و ره تر ئەبوو کاتیکیان زانی فریشته یه کی دوو بال له نزیکبانه وه نیشتە وه فیرجیل به نه وازشیکه وه ئەژنۆی بۆ دادا و هه ردوو له پی ده ستیشی خسته سه رسنگی...

ئەم فریشته یه که شتییه وانێ ئاسمان بوو له سه ر که شتییه ک وه ستابوو، بی سه ول لیتی ئەخوری له جیاتێ په رده باله کانی خۆی بۆ که شتییه که ئەکرده وه که شتییه که سه دگیانی پاکی زۆر تر تیا بوو ئەمانه گیانی ئەو که سانه بوون که ئەو رۆژه مردبوون فریشته که ئەوانه ی

(۱) (راستتر) که بتگه یه نیته نامانجی....

له گەڵ خۆیدا هینابوو، تا به ناو شاخی (ههوارگه گه ی گوناھ شتەوه) دا بیانگوێزیتەوه بۆ به هه شت هەر ئەوه ندە ئەوانه له سه ر که ناره ناو که دابه زین، به کیکیان هه لێ کوتایه سه ر دانتی و دهستی کرده ملی و دهستی کرد به ماچکردنی ئەم پیاوه هاو رپتی دانتی بوو بوو له شاری فلۆرنه سه دا ساز و ناواز لیده ربوو گه لیک جاریش ناوازی بۆ چامه (قصیده) دلداریه کانی دانتی دانه نا که به (بیاتریس) ی یاریدا هه لیدابوو دوا ی ئەوه ییش ئەو ناوازه ی لێ ئەدا، یان به گۆرانییه وه ئە یخویندنه وه، دانتیش پیتی گوت هه ندیک له و هۆنراوه دلداریه نه ی به گۆرانییه وه بۆ بلتی کابرا دهستی کرد به گۆرانی گواتن.

دەنگه که ی بهرز و به هیزبوو ناوازه زیرینه کانی به ناو شاخ و ئاو و ئاسماندا دهنگیان دایه وه، هیچ به ره له ستیکیان نه هاته بهر... به لام له پر (کاتو) په یدا بوو سه رزه نشتی خاوه ن به زمه کانی کرد پیتی گوتن ده ست بکه ن به کوچی سه رکه و تنه که یان بۆ سه ر لوتکه ی شاخه که. ئەوانیش ده موده ست قسه که یان به جێ هینا له دوا ی ئەوانیشه وه بوێژەکان فیرجیل و دانتی ده ستیان کرد به کوچ... دانتی که سه رنجیدا، شتیکی سهیری هاته بهر چاو کاتی که سه ر ئەکەوت به سه ر شاخه که دا، به هی خۆی و مامۆستا که یه وه هەر سیبه ریکی ئەدی به لام فیرجیل تیی گه یاند که هەرچی گیانه به پیچه وانە ی له شه کانی سه ر زه وی سیبه ری نیه له بهر ئەوه دانتی سیبه ری هه یه، به لام فیرجیل سیبه ری نیه!...

پاشه رۆژی ته مه لی

دوا یی بوێژەکان گه یشتنه سه ره تای راسته قینه ی پالی شاخه که که ته ماشایان کرد شاخه که چوه به ئاسماندا هه تا بلتی به رزه ته نانه ت ئەوی سهیری بکات وا ئەزانێ که بی بال کەس ناگاته ئەوی!... به لام رێگایه کی ته نگ و ته سکی پیا ئەرۆیشت هەر ئەو رێگایه ییش هه بوو بۆ ئەو که سانه ی که ئە یانویست به شاخه که دا هه ل بگه رین!... گیانه کان ده ستیان کرد به رۆیشتن به و رێگایه دا... بوێژەکانیش به دوا یانه وه بوون ئەرۆیشتن... فیرجیل دهستی کرد به دلنیا کردنی دانتی پیتی گوت:

- رێ مه ده به خۆت کزیی! چونکه له هه موو به شه کانی کوچی سه رکه و تنی شاخی (ههوارگه ی گوناھ شتەوه) دا هەر به شی یه که میتی که زۆر سهخت بی چونکه هه تا سه رکه ویت ئەرک و ئازارت که متر ئەبی که واته خۆت کوکه ره وه و دلێشت قایم بی، هەر ئەوه ندە ئەزانیت ئەکه ویته سه ره ته وه!.

له پیچیک رێگا که دا که له به ردیکی گه و رده یان دیی، فریشته یه کی به سه ره وه بوو له ژئیر

سپه‌ری به‌رده‌که‌یشدا کۆمه‌لیک له گیانه‌کان دانیشتبوون دانتی له‌ناو ئه‌وانه ساز و ئاواز لیدهرتیکی ناسیبه‌وه، له دانیشتوانی شاری فلۆره‌نسه‌بوو.

له ته‌مه‌لیدا به‌ناوبانگ بوو دانتی یش لیتی پرسی بۆچ سه‌رناکه‌وئ به‌سه‌ر شاخه‌که‌دا؟! ... (بیلاکوا) یش گوتی:

- ئەم فریشته‌یه ناهێلتی سه‌ر بکه‌وم که وه‌ستاوه دایناوه^(١) ئه‌وه‌نده‌ی له جیهاندا به‌ته‌مه‌لی و خاوو خلیچکبیه‌وه رام بواردوو، ئه‌وه‌نده‌یش لێره‌دا بمێنمه‌وه!

دانتی کابراکه‌ی به‌جی هێشت و خۆی گه‌یانه‌ مامۆستای خۆی زۆری پێ نه‌چوو، شه‌و داهاات له تاریکیشدا هه‌لگه‌ران به‌سه‌رشاخدا نه‌هه‌یلترا بکری^(٢) له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ردوو بوێژه‌که لایان دایه دۆلێکی پرچیمه‌ن و گۆل که هه‌موو گیانه‌کان په‌نایان دا‌بووه ئه‌وئ گیانه‌کان ئه‌و گۆزانیان به‌گوت که ستایشی خوای تیا‌بوو له‌که‌ل هی تری ئایینیدا... دانتی نوست له‌خه‌ودا دبی که خانمێکی نه‌ژاد و خانه‌دان، که ناوی (لوسی) بوو ها‌ته ناو دۆله‌که‌وه و به‌فیرجیلی گوت (من ئەم پیاوه نووستوووه ئەبەم بۆ جیگایه‌ک که سه‌رکه‌وتنی تیا ئاسان بێ!)... دوا‌ی ئه‌وه دانتی خسته سه‌ر باله‌کانی و وه‌ک منالێکی شیره‌خۆره هه‌لیگرت و بردی بۆ ده‌رگای (هه‌وارگه‌ی گونا‌ه شتته‌وه) کاتێ که دانتی له‌خه‌و راپه‌ری، خۆی و مامۆستا‌که‌ی له‌به‌ر ئه‌و ده‌رگابه‌دا دبی، که سه‌ری سو‌رما‌بوو له‌وه‌ی له‌رێگا‌کانی ئه‌و شاخه‌وه چۆن بیگاتی؟.

ده‌رگای هه‌واری گونا‌ه شتته‌وه

سێ پلیکانه بوێژه‌کانی له ده‌رگا‌که جوئ ئه‌کرده‌وه له‌سه‌ر پلیکانه‌ی سه‌روویاندا فریشته‌یه‌ک دانیشتبوو، به‌چاوه تیره‌کانیه‌وه له هه‌ردوو بوێژه‌که ورد ئه‌بووه‌وه پاشان لیتی پرسین بۆچ رابه‌رتکی ئاسمانیتان له‌گه‌لدانیه‌؟! ... فیرجیلش پیتی گوت:

(ژن- پیر (قدیسه لوسی) به‌ئیمه‌ی گوت که بێینه به‌ر ئەم ده‌رگایه، ئە‌ی ئە‌مه‌نده به‌س نییه‌ گه‌وره‌م؟!...) فریشته‌که‌یش به‌روویه‌وه پیکه‌نی و به‌شیرینی و رووخۆشیه‌که‌وه پیتی گوت:

(ژن پیری پاک ئا‌گای لیتان بێ، له‌سه‌رکه‌وتنتاندا!) پلیکانه‌که‌ی یه‌که‌م له‌به‌رده مه‌ر مه‌ری سپی دروست کرابوو.

(١) بریاری داوه.

(٢) ئەم ده‌سته‌واژه‌یه مانا نابه‌خشی.

لووسی بوو ئه‌بریسکایه‌وه دانتی ده‌موچاوی خۆی له‌ناو‌دا ئه‌بینی هه‌ر ئه‌تگوت ئاوینه‌یه‌که و له بلوور دروست کراوه!... پلیکانه‌ی دووه‌میش له به‌ردێکی ره‌نگ به‌نوشه‌یی سه‌خت دروست کرابوو به‌دریژایی و پانی تلێشی قوولی تیا هه‌لکه‌ندرابوو. پلیکانه‌ی سپه‌ه‌میش له‌به‌ردی سوور تاشرابوو که تیشکی رۆژی به‌رئه‌که‌وت، ئه‌چریسکایه‌وه و پرشنگی ئه‌دا کاری له‌چاوه‌که‌دا!... فریشته‌که‌یش له‌سه‌ر به‌ردێکی به‌رز دانیشتبوو که له‌سه‌ر ئه‌و پلیکانه بریسکه‌داره دانرابوو به‌رگیتی ره‌نگ خۆله‌میشی له‌به‌ردابوو، هه‌ر ئه‌تگوت له‌خۆله‌میش دروست کراوه، دارده‌ستیکیشی به‌ده‌سته‌وه‌بوو!.

فیرجیل به‌زده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه دانتی ورباکرده‌وه بۆ نه‌وازش پێشکه‌ش کردن دانتی یش له‌په‌و روو له‌به‌ر پیتی فریشته‌که‌دا نوشتا‌یه‌وه سێ جاریش ده‌ستی له‌سنگیدا و لیتی پارایه‌وه ده‌رگا‌که‌ی بۆ بکاته‌وه، تا بچیت بۆ (هه‌واری گونا‌ه شتته‌وه) فریشته‌که‌یش نوشتا‌یه‌وه به‌سه‌ر بوێژه‌که‌دا و به‌نووکی شیره‌که‌ی پیتی (گ) له‌سه‌ر ناوچه‌وانی (دانتی) حه‌وت جار نووسی مه‌به‌س له‌ پیتی (گ) وشه‌ی (گونا‌ه‌باری) بوو!... ئنجا به‌ دانتی گوت:

(ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چن، که له‌م ده‌رگایه‌وه چوبته ژوورئ جیگای ئەم پیتانه له‌ ناوچه‌وانی خۆت بسپه‌ره‌وه!...)...

پاش ئه‌وه فریشته‌که ده‌رگا‌که‌ی به‌دوو کلیل کرده‌وه: کللیکیان زێر بوو، کللیکیشیان زبوو ئنجا پیتی گوت: (بچۆره ژووره‌وه به‌لام نه‌که‌یت ته‌ماشای دوا‌ی خۆته‌وه بکه‌یت، ئه‌گینا ده‌رئه‌که‌رتیت!) ده‌رگا‌که به‌سه‌ر هه‌ردوو گرێژه‌نه‌که‌ی خۆیدا سووری خوارده‌وه جیره‌به‌کی وای لیهات ئه‌تگوت گرمه‌ی هه‌وره. بوێژه‌کان پێیان نایه ئه‌و دیوو ده‌رگا‌که‌وه... دوا‌ی ئه‌وه ده‌رگا‌که داخرا‌یه‌وه به‌لام ده‌نگیک ها‌ته به‌ر گوتیان، که به‌ده‌م کزه‌بای ئه‌و شوێنه‌وه ئه‌هاات.

ئه‌یگوت:

- به‌گه‌وره‌ی خۆمانت دانه‌نێین به‌گه‌وره‌ی خۆمانت دانه‌نێین ئە‌ی خوا سوپاست ئە‌که‌ین!

له‌خۆبایی بوون له هه‌موو خراپه‌یه‌ک ریسواتره

به‌لام ده‌نگه‌که نه‌ما شوێنه‌که ماتی دا‌یگرت... فیرجیل ها‌ورپیکه‌ی خۆی برد به‌راپه‌ویکی ته‌نکدا پیا سه‌رکه‌وتن تا گه‌یشته‌ بانیکێ فراوان ئە‌م پانتایییه بریتی بوو له‌ یه‌که‌م نه‌ۆمی حه‌وت نه‌ۆمه‌که‌ی (هه‌واری گونا‌ه شتته‌وه) ده‌شتایییه ته‌خته‌که‌یشی دیواریکی

به‌رزى به‌رده مەر مەرى سەپى چوارلای گرتبوو لەسەر بە‌رده مەر مەرەکان گەلیک پەیکەری ناوازه و نایاب هەلکە ندرابوون! دانتى سەرنجیتکی لەو پەیکەرەدا پەربوون لە زیندویتی گوتی گرت لە پەیکەرەکان تا بزانی لەناو خۆیاندا گفتوگۆ ئەکەن یان نا بەلام گوتی لە هیج نەبوو، لەدەنگی فیرجیلی مامۆستای نەبێ وریای کردووه لەوه که چەند تارمایی یەک بەهیتوایشی بەرهو روویان دین.

که دانتى سەرنجی لیدان، کۆمەلێک مەرۆڤ بوون، بەردی گەرەیان بەسەر پشتەوه بوو لەبەر گرانی کەلە بە‌رده‌کان پشتیان کۆمابوووه روو و دەموچاویان نزیك بەزەویی بوو بوووه ئەمانە که لە جیهاندا بوون، لووت بەرزى و لە خۆبایی بوونیان نوواندبوو سزاکە یشیان لە (هەواری گوناھ شتەوه) دا ئەوه‌بوو که فیری مل که چی و گیان سووکی بکرتن!...

هەر لەوکاتەدا فیرشەتەیه‌ک دەرکەوت، بەرگیکی سەپى لەبەردابوو، هەر ئەتگوت رەنگی بەفرە دەموچاویشی وەک ئەستیرەى بەره‌به‌یان ئەدرەوشایه‌و بەبوێژەکانی گوت: (دوام کەون پەیزەکه لەم شوێنەوه نزیكە ئیتر لەمە بە‌ولاه سەرکەوتن ئاسانە ئەرک و نازاری تیانیه!)... دواى ئەوه بردنى بۆ سەر پەیزەیه‌کی وا که پلەکانی تەخت نەبوون ئنجالیان جیا بوووه کاتى که بوێژەکان بەرهو نەهۆمی دووهم سەر ئەکەوتن، دەنگی شیری کەوتە بەرگوییان، که لەناو دەنگی مەرۆڤى سەر زەویدا دەنگی وا ناسک و شیرین نەببسترابوو ئەو دەنگە خۆشە ئەم گۆزانییه‌ی ئەگوت:

- خۆشی لەوانەى که گیان سووکن و خۆیان لە کەسانی تر بەگەرەتر دانانین ئەوانە جیگیان ئاسمانە!

دانتى بەفیرجیلی مامۆستای گوت: (تۆ ئەزانی ئەوانە باریکی گەرەیان لەسەر شانم لادا؟ من لەگەڵ ئەوه‌یشدا که ئەم پلەى پەیزانە سەختن بۆ سەرکەوتن، هەست وا بەخۆم ئەکەم که سەرکەوتن ماندووم ناکات!).

فیرجیلی پیتی گوت:

(ياساوتى دەرگای (هەواری گوناھ شتەوه)، پیتی (گ)ى حەوت جار لەسەر ناو چەوانت نووسییە و کاتى که لە نەهۆمی یەکەم تپپەرێت کرد، یەکیک لەو پیتانەى لى کۆژایه‌وه بۆیه‌کا ئەرک و نازاری سەوکه‌وتنەکەت لى سووک بووه کەواتە موژدەت لى بى: هەرچەند پیتییک لەناوچەوانت سەرايه‌وه ئەرک و ماندووتییەکەت بۆ ئەبى بەلەش سووکی

و کار ئاسانی، دانتى یش دەستی خستە سەر ناوچەوانى خۆی و بەپەنجەکانیشی ئەپیشکنى لە شەش پیتی (گ) بە‌ولاه هیچی تری لەسەر نەدۆزیه‌وه دانتى پەیی پى برد، که گوناھى یەکەم لە حەوت گوناھ گەرەکه، که بریتی بوو لە لووت بەرزى، لە دەروونی کرایه‌ دەرەوه و دلێشى بەوه سارپێژ بوو ئەمەیش کاتیک جیبەجى بوو که هیتستا سەرکەوتبووه سەرەوه بۆ نەهۆمی دووهم:

ئەنجامی چاوی چاوه‌ل هینەران

ئەم چینی دووهمە جیگای ئەو گوناھبارانە بوو که گوناھى چاوه‌ل هینانیان لى ئەشۆرپتەوه... بوێژەکان ماوه‌یه‌کی درێژ رۆیشتن، کەسیان پى نەگەیشت بەلام گەلیک دەنگ ئەهاتە بەر گوێ یان، گۆزانیان بۆ خۆشەویستی و بەزى پیا هاتنەوه و دۆستایەتى ئەگوت کاتى که دانتى سەرسورمانى خۆی دەرپری لەو دەنگانە که خاوه‌نه‌کانیانى بەچاوه‌ئەدی، فیرجیل پیکەنى وپیتی گوت:

- باش ورد بەره‌وه:

دانتیش ورد بوووه که تەماشای کرد ئەوا چەند کەلەبەردیکی دوور لە یەکتەری، چەند کەسیکیان بەسەرەوه‌یه، هەموویان بەرگی زیر و شروپریان لەبەردایه‌وه پەروویه‌کی کز و خەمبارەوه سەیری هەردوو بوێژەکه‌یان ئەکرد که دانتى بە‌ووردی تەماشای کردن، هەموویان چاویان قووچابوو پیلووی چاویان بەدەزوی ئاسن دووروابوو ئەمەیش سزایه‌ک بوو بۆ ئەوان که بەچاوه‌ پيسه‌کانیان چاویان بەکەسانی تر هەل ئەهینا!...

که بوو بە ئیواره تاریکی داهاات بوێژەکان دروست کراویکی ئاسمانیان دیی لە تیشکی زۆر رۆشن تریو تاریکی ئەو ناوه‌ی بۆ رووناک کردنەوه فیرجیل بەدەنگی بەرزەوه گوتی: (ئەمە فیرشەتەیه‌که لە فیرشەتەکانى خوا بۆ ئیمه‌ هاتوونە خواره‌وه، تارپگامان پيشان بدات)...

لێرەدا فیرشەتەکه دەمی کردەوه، گوتی: (ئەو رپگایه‌ی ئیستا پیا ئەرۆن لە هەموو رپگاکانى پيشووتان ئاسانتر ئەبى)... دانتى هەستى پى کرد بالی فیرشەتەکه بەسەر ناوچەوانییه‌وه فرکه ئەکات. که دەستی بۆ ناوچەوانى خۆی برد پینج پیتی گوناھباری پتوه مابوو! (کزه‌با ئاوازیکی سەرمەست کەرانه‌یدا بەگوتیدا، که ئەم گۆزانییه‌ی ئەگوت:

- موژدەبى لەوانەى که بەزەبیتان بەکەسانی تر دا هاتووتەوه چونکه خوا بەزەبى پیاياندا دپتەوه!

بەم رەنگە بوژەکان گەشتنە نەژمی سێهەمی هەوارە کە شوێنە کە ی تارێک و نووتە کە بوو تەمومژی زۆربو هەرچی پیا برۆ ناودەمی تال ئەبێ، چاویشی ئەکزیته وە لەبەر ئەو دانتی هیچی چاوپینە کەوت قیرجیلی مامۆستای بەهەلە داوان خۆی گەیاندا پیتی گوت: (تۆ هەرە کوری خۆم وایت دەست بخەرە سەر شانم، تا بتگەنمە سەر رینگاکە...)...

دانتی بەسویاسیکە وە فرمودە کە قیرجیلی بەجی هینا.

قیرجیلیش دەستی کرد بەگفتوگۆکردن لەگەڵیاندا لەو گوناھارانە ئەدوا کە لەم چینه دابوون ئەمانە ئەو کەسانە بوون کە لە جیهاندا زوو توورە ئەبوون!...

لە شیوی نالە نالدا

بوژەکان، بەناو ئەم شوێنە دا رۆشتن کە هەناسە ی پیاوی تیا سوار ئەبوو ئەوانە کە گوناھی خۆیان ئەشتە وە، ئە پارانە وە لە خوا کە بیان بەخشی دەنگی ئەوانە گوتی هەردوو بوژە کە ی پرتە کرد لە پر لە ئاسۆدا چاویان بەرووناکی یە کەوت.

لە هەموو رووناکییەکانی پیتشوو پرشنگدار تر بوو ئەمیش فریشتە یەکی تر بوو بۆ ئەو هاتبوو ئامۆژگاریان بکات و یارمەتیشیان بدات سەرکەون بۆ نەژمی چوارەم! لەوکاتە دا کە فریشتە کە هەردووکیانی ئەبرد بۆ ئەو نەژمە، گوتیان لە دەنگێکی ناسک بوو گۆرانییەکی ئاسمانی ئەگوت.

- خۆشی لەوانە کە بەسە زمان بوون زەوی بۆ ئەوانە ئەمینیتە وە!

لەم کاتە دا فریشتە کە پەری بالی خۆی هینا بەسەر ناوچەوانی دانتیدا دانتی هەستی بەو کرد دەستی برد بۆ ناوچەوانی خۆی. کە تەماشای کرد هەر چوار پیتی (گ) ی پیتو ماو!...

سزای خوتپیبەکان

تاریکی داھات جووتە بوژ ماندویتی کاری تیکردبوون لەبەر ئەو دانیشتن، خۆیان خەساندە وە، تا بەری بەیان ئەم نەژمی چوارەمە بۆ ئەو دانراوو کە خوتپیبەکان گوناھی خۆیان تیا بشۆنە وە گوناھ شتە وە کەیش هەر بەو جیبە جی ئەبوو، کە رابھێنرین بەفرمانی هەموو دەمییە وە، تا واز لە خوتپیتی و تەمەلی خۆیان بەیئەن لەبەر ئەو کە دانتی لە خەو هەلسا، لەپیش هەموو شتیکا ئەو دیی کە ئەو گیانە زۆرانە خۆیان ئەکوئا و هەراییان ئەکرد، بەجۆرێکی وا کە ئەتگوت پیتیان لە زەوی ناکەوی!

قیرجیل ویستی هەندیکیان بوەستیینی تا لە بابەت رینگاوە پرسیان لێ بکات بەلام هەموویان بە دەم هەرا کردنە وە ی وەرانیان ئەدایە وە، ئەیانگوت: (دوامان کەو ئەگەیتە سەر پۆپە ی چیا یە کە!).

بەلام دەنگی ئەو هەموو پیتیانە کە رایان ئەکرد وە ک ساز و ئاوازێکی خەو لێخەری لێ هاتبوو، زۆری پێ نەچوو، دانتی وە نەوزی دانووست... تا ئەگەشتە نیوەرۆ خەبەری نەبوو وە ئەویش بەهۆی دەنگی قیرجیلە وە بوو کە پیتی گوت:

- هەستە کورم هەستە! پیتش ئەم جارە سی جاری تریش خەریکی خەبەر کردنە وە ت بووم، بەلام لە خەو راست نەبووتە وە، هەستە بام خەریکی دۆزینە وە ی ئەو پلیکانانە بین کە ئەمان گەیتن بە نەژمی پینجەم.

دانتی هەستایە سەر پیت بەسەرێکی نەویبە وە دوا ی مامۆستاکە ی کەوت لە پر دەنگێکی ناسکی شیرینی زرنگە دار کە و تە بەرگوتی لە خەو و ئەندیشە ی کرد دەنگە کە بەخۆی و بەھاواریکە ی گوت:

- لێرە وە برۆن!

کە تەماشایان کرد ئەوا پلیکانەکان لەبەر دەمیاندایە دەستیان کرد بەسەرکەوتن دوا ی ئەو پەری بالی فریشتە کە کەوت لە رووی دانتی، پیتی چوارەمی (گ) ی لێ کردە وە فریشتە کە دەستی کرد بەم گۆرانییە:

- خۆشی لەوانە کە دلته نگن چونکە دلایان ئەدریتە وە!

گوناھی پینجەم رژدییه!

بەم رەنگە بوژەکان گەشتنە پینجەم نەژمی هەوارە کە لێرە دا ئەوانە دانراووون کە لە جیهاندا سامانیان یە جگار خۆش ویستبوو گوناھارەکان لە پەروو کەوتبوون بەسەر زەویدا هاوار و فەریادیان ئەکرد ئەیانقیژاند و ئەگریان و بە دەنگێکی بەرزیشە وە ئەیانگوت: (دەروومان تیک شکاوە لە جیاتی زێر گل ئەلێسینە وە!)...

لەوکاتە دا کە دانتی بەریتگادا ئەرۆشت، گفتوگۆی لەگەڵ هەندیکیاندا کرد لە پر گەشکە دار بوو، زمانی پەکی کەوت بەتۆقاویبە کە وە رووی کردە مامۆستاکە ی... هۆی ئەمەیش ئەو بوو کە شاخی هەوارگە کە، هەمووی، لەبەنە وە دەستی کردبوو بەلەرینە وە هەرە ک لەرزی سەرما بەر دەلە یەکی لێ هاتبی و ابوو لە هەموو نەژمەکانی هەوارگە کە وە یە ک دەنگی زرنگە دار بەرزبوو وە، وە ک گرمە ی هەور و ابوو.

دەنگەكە ئەيگوت:

- گەورەبىي بۆ ئەو خواپەيە كە لەسەر وەھموانەو بە! كاتى دەنگەكە نەما، ھەموو شتىك چوو ھە سەر دۆخى جارەن بوژەكان وەك پيشوو دەستيان كەدەو بەسەر كەوتن بەلام ترس و لەرز دلپانى داگير كەدبو بەتايبە تى دانتي بەپەرۆشەو ھەبو رازى لەرینەو ھى ئەو كىتو دامەزراو بەزانى.

ھەر ھە رازى ئەو دەنگە زرنگە دارەيش بزانی كە لە ھەموو ئەو گيانانەو ئەھات كە لەو پيدا ئاراميان گرتبوو زۆرى پى نەچوو ئاواتەكەى دانتي ھاتەدى گيانىك لە ھەردوو بوژەكە نزيك بوو ھە بەم رەنگە چاكوچلۆنى لەگەلدا كەردن:

(خوای خۆتان خۆش ھاتنتان لى ئەكات!)

قىرچىلپىش و ھارامىكى شىرىنى داپەو، كە پرى بوو لە خۆشەو ىستى و كەدەو چاكى، پاش ئەو رازى لەرینەو ھى چپاكەى لى پرى گيانەكەيش گوتى:

(ھەرچى ھەواری گوناھ شتتەو ھە، شوتنىكە نەگىژە لووكەى تيا پەيدا ئەبى، نەبارەش نەبوومە لەرزەى تيا پەيدا ئەبى، نەشاخە ئاگرینە نەبارانى لى ئەبارى، نە بەفر و تەرزە بايش ھەر چەندى توندبى، ناتوانى ئەم چپايە لە جىي خۆى بىزوتنى ياخود بىلەر ىتتەو ھە ھىچ بوومە لەرزەپەكيش لە توانايدا نىبە جوولەى پى بكات بەلام ئەگەر ھاتوو گيانىك لەو گيانانەى تيا ئەژىن، ماو ھى گوناھ شتتەو ھەكەى خۆى تەواو كەرد بەتەواو ھتى لەگوناھ پاك بوو ھە و، پىي گوترا كەرتى دراو بەچىتە ناو بەھەشتەو گيانەكە، ئەو ھەندە دللى خۆش ئەبى بەدلخۆشى خوایى، چپا دامەزراو كە ئەھىتتە لەرزىن و گيانەكانى ترىش ھەموویان بەدەنگىكى بەرزەو گەورەبىي خوا پيشان ئەدەن. براكان ئەو ھىش بزانی كە ئەم گيانەى خوا لەم كاتەدا چاكەى لەگەل كەرد، ئەو ھەتا لەبەردەمتاندا بەگفتوگۆ لەگەل كەردنتان شادمان ئەبى بەلام گوناھ شتتەو ھەكەيشى پىنج سەد سالى پى چوو!...) .

دانتي لىي پرى:

- تۆ كىيت؟

- من بوژىكى لاتىنىم لەسەر دەمى خونكار (تیتوس) دا ژباوم لەپاش مردنى بوژى ھەرە گەورە، قىرچىل، بەسەد سالى ھاتبوومە جىھانەو ھە.

من لە كۆمەلە ھۆنراو ھى ئەم بوژەو ھۆنراو دانان فىترووم سەر و ھەموو بوژەكانى سەردەمى خۆم كەوتم شاھەنشاه بانگى كەردم بۆ (رۆما) لە ئاھەنگىكى گەورەدا

شاھكلاوىكى گولى كەدە سەرم ئەو ھىش ئامانچىك بوو، ھەموو كەس خۆى بۆ ئەكوتا بەلام ھەموو كەس نەى ئەگەيشتى تا لە جىھانىشدا بووم ھەر داخم ئەو ھەبوو كە لەسەر دەمى قىرچىلى مامۆستای گەورەمدا نەھاتمە جىھانەو ھە منىش ئەمەندە بەپەرۆشم بۆ بىبىنى ئەو، ئەگەر سالىكى ترىشم لەم ھەوارەگە پەدا بەھىلنەو ھە بەمەرجى چاوم بەقىرچىل بگەوى، بەلام ھە ناخۆش نىبە!

بەلام كە دانتي كەسايەتى ھاورىكەى لى ئاشكرا كەرد (ئىستاتش) كەوت بەسەر پىي مامۆستاكە پيدا ماچى كەرد لە خۆشياندا دەنگى بەرز كەدەو و گوتى:

- ئىمرو خوا بەخسندەى خۆى تەواو كەرد!

دواى ئەو ھەرسى بوژى پرويان كەدە نەومى شەشەمى ھەوارەكە ئەم نەومەيش ھەر نەومىكى ترى بەسەر ھەو ھە.

ئىتر باخەكانى بەھەشت دەست پى ئەكەن!

لەدواى زۆر خواردن ژەم بورددىي

لەسەرەتای پلىكانەكاندا فرىشتەبەك و ھەستابوو، پىتتىكى ترى لەناوچەوانى دانتي سىپەو ھە تەنبا دوو پىتى پىتو ما بوو دەنگى گۆرانى بىژەكان بەم جوړە گەيشتە بەر گوتى بوژەكان:

- خۆشى لەوانەى كە چاكە خوازن و بەپەرۆشەو ھەن چاكە بگەن چونكە تىر ئەكرىن!

ئەم نەومى شەشەمە شوتنى ئەو كەسانەبوو كە گوناھى زۆرخۆرىيان لى ئەشتتەو ھە!...

ھاورىكانمان لە چەقى رىگاكەدا درەختىكى شۆخوشەنگ و جوانيان چاوپىكەوت لەقەكانى ژوورووى بەرپىكى زۆرى پىتو ھەموو گەيشتەبوون ھەموو بۆن خۆش بوون، دللى پىاويان كىش ئەكەرد بەلام لەقەكانى خوارووى درەختەكە ھىچ بەرپىكان پىتو نەبوو!... جوگە ئاوىكى روونىش ھەبوو لە كەلەبەردىكى بلىندەو ئەرژاپە خوارەو، سەر پۆپەى درەختەكە لەقەكانى ژوورووى درەختەكەى ئاوەدا و ئەبگەشانەو ھە كەچى لەقەكانى خوارووى درەختەكە ئاويان نەئەگەيشتى لەتاو بى ئاوىي ووشك بوو بوون!

ھەرسى بوژەكە و ھەستان، لە سەرەو كارى ئەم درەختە سەپەرە رامابوو، بىربان لى ئەكەدەو كە تەماشايان كەرد: گيانەكانى مرۆقە ئازار دراو ھەكان بەھەرچوار لای درەختەكەدا ئەسورپتەنرە بەر بەست كراون، نەيان ئەتوانى دەست بۆ بەرە پىگەيشتەو ھەكانى رابكىشن

یاخود به ناوه پاکه پروونه که ی جوگا که لیوی خو بان تهر بکه ن! برسیتی و تینوتیتی ته و او کاری لی کردبوون رهنگیان زهرده لگه رابوو چاویان گیتربوو بوو نه مه ندهیش له ر و لاوا بوو بوون، پیستیان به ئیسکه کانیا نه وه نووسا بوون ئیسکه کانیا ن دهر پهریبوون.

په راسوه کانیا ن به دهر وه بوون... به لام نه و نده ی به گونا هی پیشوویان نازاریان پی نه نه گه بیشت! چونکه داوی خواردن و خوار دنه و هیان نه نه کرد به تنگ نه وه بوون که زورتر نازاریان بدری تا نه و نازاری بویان دیاردی کراوه ته و او ی بکه ن و له ده ست گونا ه رزگاریان بی و بگه ن به ها ورتی بالا یان... نه وانه هه ر پارانه وه یه کیان هه بوو، که نه مه بوو: (خوایه لیومان تهر که، تا زورتر سوپاسی تو دووباره بکه ی نه وه نیمه برسیتی هیچ نین، چاکه ی تو نه بی!...)...

دادی خوابی بی باکه

سی بویتزه که ده ستیان کرده وه به ریشتن له پر دره ختیکیان چاویکوت، نه ویش وه ک دره خته که ی پیشوو به رداربوو، به ره کانیشی پی گه بیشتبوون له ژیر دره خته که ی شدا هه زاران گیان به پیوه وه ستا بوون، ده ستیان بو به ری دره خته که نه برد، هه ر چه ندیکیان نه کرد ده ستیان نه نه گه بیشتی!

هه رسن بویتزه که ویستیان بوه ستان دل نه ناسکه کانیا ن به و دیمه نه ناسوره نازاریان پی نه گه بیشت به لام ده نگیک هات نه یانزانی له کوپوه هات لییان توور به وو پی گوتن مه و ه ستان پرژن به رتی خوتانه وه دوای نه وه فریشته یه کیان چاویکوت ناوچه وانی نه دره و شایه وه هه ر نه تگوت ناگریکی بلتیه داره په نجه ی بو درتیزکردن که لایکه نه وه بو گو شه یه ک له و کاته دا (دانتی) هه ستی کرد، کزه بایه کی فینکی بو خوش به سه ریا هه ل نه کات هه ر له و کزه بای به هاری نه کرد که له گولزاره کانی فلز نه سه دا هه ستی پی کردبوو پاش نه وه به هیواشی شا په ریک به سه ر ناوچه وانیا هیترا پیستی شه شه میش له ناوچه وانیا نه ما.

ته نیا یه ک پیت به سه ر ناوچه وانیه وه مایه وه!

که گه بیشتنه به ر دهر گای چینی هه و ته م، گورانی فریشته یه کیان هات به رگوتی، نه یگوت:

- خوشی له وانه ی که ناشتی نه هیتنه ناوه وه چونکه نه وانه به روله ی خوا دانه نرین!...

هه رچه نده دانتی له م گه شته یدا نه رک و نازاری زور هاتبووه به ر، به لام نه م ریگایه ی دواپی زورتر سه خت بوو، زورتر ناخوش بوو له لایه کی ریگاکه وه شیویکی قوول هه بوو

زنده قی پیوی نه برد له لایه کی تریشیه وه ناگریکی گه وره هه بوو، نیله نیل نه سو تا ناگره که نه مه نده به تین بوو، هه ر له ناگری ناسنگه ریکی نه کرد که هه رده می شیشه ناسنیکت خسته ناو ناگردانه که یه وه، نه مه نده سوور بیته وه سپی هه لگیرسی و خه ریک بیت بتوتته وه!

له ناوه ند ناگر و شیوا

هه ر گیانیکیش پاک کرایته وه، پیویسته له سه ر نه م ریگا باریکه پروات به رپوه، که که وتوتته ناوه ند نه م دوو مه ترسییه وه:

ناگری بلتیه دار و شیوی هه زار به هه زار، تا بگاته به ر دهر وازه کانی به هه شت... جا هه ر وه ک کانی زپر، به ناگر پاک نه بیته وه له گلیش و پرشنگ نه دات، پیویسته گیانه کانیش به ناو نه م ناگره نیله دا پرژن تا پاک بینه وه له ژه نگ و ژاری دهر وونی و به ته و او ته ی پاک بینه وه له که تن و گونا ه تا خاوینتریان لی بی و باشتربش هه ل بگرن بخرتیه به هه شته وه.

که دانتی ناووری دایه وه، چاوی به شیوه قووله که کهوت له جیتی خوی زاره تره ک بوو سه ری ده ستی کرد به گیتربوون... شیوه که یه جگار قوول، هه ر له بن نه هات! روی وه رگیترا بو لایه که ی تر وای هات به پیش چا و که که وتوته ناو ناگره وه! قیرجیلیش ناو به ناو نه ی دوواند له سه ری که وه دلی به هیز نه کرد.

له سه ری کیشسه وه ناموزگاری نه کرد: ناگای له خوی بی... له وکاته دا روت خه ریکی ناو بوون بوو فریشته یه ک له فریشته کانی خوا، خوی بو بویتزه کان دهر خست ده ستی کرد به م گورانیه:

- خوشی له وانه ی که دلیا ن پاکه و له خوا نه ترسن چونکه نه وانه سه ری خوا نه کن!

پاش نه وه به لایه کی باله که ی پیستی دوامینی له ناوچه وانی دانتی سرپییه وه، نجا به بویتزه کانی گوت:

(تا به ناو ناگره خاوینکه ره که دا نه رژن، یه ک هه نگا و بو پیشه وه مه نین... که چونه ناو ناگره که یسه وه، گوتی بگرن، گورانیتان له کوپوه بو نه گوتری!...)...

دانتی تاویک وه ستا و چه سا هه ناسه ی سواریو بوو.

پاش نه وه هه ر دوو چنگی له سه ر سنگی نووسان به یه که وه و خوی له ناگره که

دوورخسته وه که تهماشای کرد له و دیوبه وه شیوه قولله که یه، که نه گهر پیاو تیی که وی هه پروون به هه پروون نه بی!... دانتی دالهرزی... که فیرجیل نه وی به و چه شنه دی، پرووی تی کرد، پیتی گوت:

(کورپی خوّم! رهنکه ناگره که به تین بی و گهرماییت بداتی و، نازاریشت بدات به لام ترسی هیچت نه بی موویه که له سهرت هه ل نا پروو کیتی!...)

خو نه گهر به منیش پروا ناکهیت، نه و اچمکیکی کراسه که له ناگره که نزدیک بخه ره وه که تهماشا نه کهیت نایسووتیتی!...

که واتهی ترس و له رز له دلّی خوّت دهرکه و بچوره ناو ناگره خاوتین که ره که یشه وه بیباکه دلنیایش به له وهی که هیچت لی نایی!...)

به لام دانتی ههر له ترس و له رزی خویدا مایه وه... ئیتر ماموستا که ی بهم جوّره دلّی قایم کرد، پیتی گوت: (کورپی خوّم! نه وه یشت له بییر نه چی که ههر نه م ناگرهت ماوه پیاپرویت ئیتر به بیینی (بیاتریس) ی خوشه ویستت چاوت پروون نه بیته وه!...)

نه چیته ناو ناگره وه تا بگاته خوشه ویسته که ی

نه که سایه تی به سامی ماموستا که ی کاری له دانتی کرد، نه گفت و به لّینی ناوازه و هیوا و ناواتی گه وره گه وره چه واشه بیان کرد دانتی ههر نه وه ندهی بهس بوو که ناوی (بیاتریس) برا له به رده میا، دهموده ست که وته جوولله جوول، دهماری نازایه تی تیا بزوتته وه!

ههرسج بوژده که خو بیان کرد به ناو گری ناگره که دا له وکاته دا که دستیان کردبوو به رۆین، فیرجیل ههر له (بیاتریس) نه دوا مه به سی نه وه بوو دانتی به یادی نه وه وه خه ریک بکات و، نازایه تی بکاته وه به به ردا... له لایه کی تریشه وه دهنگی گۆرانیه که نه هات که نه مه ی نه گوت:

- خوشه ویسته کانی باوکم، فهرموون، وهرن، بیته پیشه وه!

به پیشه رویی نه وه دهنگه وه ههرسج بوژده که که وتنه ری پهرده ی گره ناگره که بیان بری هه ندی بی پیلکه بیان به رچاو که وت که نه یگه یاندنه پۆیه ی شاخه که به هه له داوان خو بیان گه یانده پلیکانه کان، تا پیا سهرکه ون به لام تاریکی داهات و هیشتا نه وان سهرکه وتنه که بیان ته و او نه بوو بوو به هوی نه وه هممو ئه رک و نازاره یشه وه که هاتنه پیشیان ته و او ماندوو بوو بوون ههرکه سه بیان له سهر پلیکانه یه که له و پلیکانه خو ی دا به زه ویدا و نه و زیدا و خه ویردی وه

له ژیر نه و ناسمانه شینه بی گه رده دا که به نه سستیره کان رازابوه وه نوستن تا به بیان... کاتی که دانتی خه بری بووه وه و چاوی کرده وه، فیرجیل پرووی تی کرد و گوتی:

- تو ئیمرو چاوت به (بیاتریس) ی یارت نه که وی!

دوا ی نه وه بوژده کان به سهر پلیکانه کانی تریشدا سهرکه وتن، تا گه یشتنه پۆیه ی ههره ژوو پرووی چیا که نجا فیرجیل به شاگرده که ی خو ی گوت:

(رابه ریه که ی من ته و او بوو ههرچه نده چند تا ویکی تر له گه لّتا نه میمنه وه، به لام تو ههر له ئیستاهه نازادیت، نه توانیت چیت نه وی بیکه ییت تا (بیاتریس) نه گاته لات و نه تبینی، نه توانیت به ناره زووی خوّت، بگه رییت یا خود خوّت به سی نیته وه!...)

ژنیکی جوان له به هه شتا

دانتی چوه ناو دارستانی (عه دهن) وه که تهماشای کرد له دارستانه کانی سهر زه وی ناکات. نه تاریک و نووته که نه چۆل و هۆلّیسه، ههر له باخیکی خو ش نه کات که تیشکی رۆژ له ناو لقی داره کانیا سه ما بکات!... له وکاته دا رۆژ له هه لّها تندا بوو خه ریک بوو له ئاسۆه وه به رز نه بووه وه کزه یا فینکه که ی به ری به بیان به سهر ده موچاوی (دانتی) دا شنه ی نه کرد بۆن خو شیبی بایه که خو ی و بۆنه کانی به هه شت، ناوتیه ی یه کتر بووون به دهم نه و بایه وه هه روه ها دهنگ خو شه که ی په له وهره کان و ورشه ورشی گه لّای داره کانیش به دهم نه و کزه بایه وه نه که وتنه بهر گوتی... به ناو نه و دارستانه پیرۆزه دا جوگه له ناوتیکی پاک و پروون نه هاته خواره وه (دانتی) له گوتی ناوه که دانیشت چاوتیکی خشانده به سهر پرووی ناوه پاکه که ییدا، تا له و به ر که ناری ناوه که وه گولّزاریکی، دی، که هه تا چا و بر بکات گه وره و فراوان بوو که تهماشای کرد له ناو نه و گولّانه دا نافرته تیکی جوان نه روا به رپیدا، که له گولّه کان جوانتر و بۆن خو شتر بوو دهم میک گولّی نه چنی و دهم یکیش به دهم رۆیشتنه وه خو شترین گۆرانی به ناسکترین دهنگه وه نه گوت... نافرته ته که، جوانی (عه دهن) بوو، ناویشی (ماتیلدا) بوو!...

له بهر دلّی دانتی و پارانه وه که ی، ماتیلدا له جوگه که نزدیک بووه وه له بهر شهرم و ئاپرووی خو ی، چاوه کانی هه لّ نه به ری که چی گۆرانیه کانی تا نه هاتن به رزتر نه بوونه وه باشتر پیاو تییان نه گه یشت... پاشان کچه که به چاوه بزه داره کانیه وه به تیلاییه که وه سه یریکی دانتی کرد خرۆشیکی خو شی خسته دلّیه وه!... به لام کچه جوانه که، دهموده ست

به شیرینی که دانتی هینایه وه هۆش خۆی خۆش رابواردنی دلداریی بی گهردی ناشکرای ناو به ههشتی لی ناشکرا کرد!... پاش نه وه لیبی پرسى چى نه وى بوى بکات دانتی یش له باهت (بیاتریس) ی یاربه وه پرسى لی کرد.

کچه شهنگه که یش پیتی گوت:

- گوئ گرہ برام، ته ماشه که!

که ته ماشای کرد دارستانه که پرپوو له رۆشناییه کی پرشنگذار له تویی چینه کانی ئاسمانیشدا گۆرانییه کی فریشته یی ئاواز خۆش دهنگ ئه داته وه:

- خواجه دلّت پیمان بسووتی!

دانتی سه یرتکی ئاسمانی کرد که ته ماشای کرد نه واهوت مۆمدانی زتیرین به ئاسمانیکی پاکى بی گهرده وهن تیشکی مۆمه کانیان له تیشکی مانگ شهنگتره به ملا و به ولای مۆمدانه کانی شه وه پۆلیک له وانیه که گهره یی خوا پیشان ئه دهن و مۆژده به کرده وه چاکه کان ئه دهن که خوا پاداشیان ئه داته وه، نه رۆن، هه موویان جلی سپییان له بهردایه له ناو ئه م کاروانه پیرۆزه ییشدا گالیسکه یه که له گالیسکه کانی سه رکه وتن که نه سپی نایاب رای نه کیشن، نه ورات به رپیدا نه م کاروانه گهره یه به سه ر پینگایه کی هه وره زتیرینه وا به شینه یی نه هات به رپیدا دواى نه وه پیر (قدیس) یکی ئافرهت له ناو گالیسکه که دا وه ستا شاه کلاویکی گوله زه نه قی وای به سه ره وه بوو که هه رگیز سپس نه بی، سه ر پۆشیکی سپیشی به سه ر خۆیدا دابوو، نه تگوت رهنگی به فره.

لقیکی دار زه یتونیشی خستبووه سه رشانی لباده یه کی نه تلّسه سی سه وزیشی دابوو به سه رشانی به لام رهنگی کراسه که ی زتیره وه ی له رهنگی نه رخنه وانی نه کرد!...

نه و ئافره ته... (بیاتریس) بوو!

جا هه روه که منال، به ترس و له رزیکه وه، یاخود به پروویه کی خۆشه وه خۆی نه کوتی بۆ باوه شی دایکی، دانتی یش به هه ناسه یه کی سواربووه وه پرووی کرده مامۆستاکه ی خۆی که ته ماشای کرد فیرجیل له لایه وه نه ماوه!... دانتی له تاو ون بوونی فیرجیل چاوی پر بوو له گریان... له مه یشا دانتی مافی هه بوو... چونکه فیرجیل بۆ نه وه هه م له جیبی مامۆستا، هه م له جیبی باوکیک بوو... بیاتریس پیتی گوت:

- دانتی! بۆ جوئ بوونه وه ی فیرجیل مه گری چونکه تۆ به م زووانه کاره ساتی وات لی پروو نه دات و فرمیسکی بۆ نه رپیت که له وه زۆر ناخۆشتر بی!...

ئاگری په شیمانی

دواى نه وه (بیاتریس) نه وه ی بیری (دانتی) نه خسته وه که له و ساکه وه ی مردوو، نه و هه موو ده می له رپی راسته وه نه رۆیشته وو... له بهر نه وه لاپه رده ی ژبانى بی گهرد نییه!... بوژه که یش، له تاو په شیمانی و ئازاری دلی خۆی که نه و گونا هانه ی کردوو، ده ستی کرد به گریان چونکه نه یزانی گونا هه کانی خۆی چه ندرانن، له بهر نه وه رپی نادری به ته نشت یاره خۆشه ویسته که ی خۆیه وه، له هه وارگه ی پاکاندا، به خۆشی رابووئ!...

دانتی نه مه نده خه موخه فه تی چووه دلّه وه، له هۆش خۆی چوو له بهر پیتی (بیاتریس) دا کهوت به دده مه وه!

کاتى که دانتی ها ته وه هۆش خۆی، نه و خانمه ی دیی که له کاتی ها تنیا بۆ ناو نه و دارستانه گولی نه چنی، خانمه که رای نه کیشا به ناو ئاوی جوگایه کدا فریشته کانیس نه م گۆرانییه یان نه گوت:

- نه وه نده م بشۆ تا سپی نه مه وه وه که رهنگی به فرا!...

کاتى دانتی گه یشته نه و په ری جوگا که، ناوه که هه موو کرده وه کانی پیشووی له ره ووشتی سرپبووه وه! (بیاتریس) پروو پۆشه که ی له پرووی خۆی لادا.

چاوه گه شه کانی ده رکه وتن پرپان بوو له گه نجی و خۆشه ویستی و به زه یی پیا هاتنه وه^(۱) (دانتی) یاره که ی خوی^(۲) به و جوړه ها ته پیش چا و... ئنجا (بیاتریس) به دده میه وه پی که نی... دانتی دلی گه شایه وه جۆش و خرۆشی دلّداریی که وته دلّیه وه!

به م رهنگه دانتی، که به ئاگر و به ئا و پاک بووه وه، بوو به یه کیک له وانیه که نه توان بیته خاکی ئاسمانه وه... نه و ئاسمانه ی که جیگه ی پاکان و چاکانه^(۳) به لی جیگه ی نه وانیه که له ملا و له ولای ته ختی خوا دا وه ستاون!...

(۱) لیره دا رسته که ئا و ابووه: (عیونها الملیئه بالشباب والحب والعطف) که (سزوه میهره بانى) ده گرتیه وه نه که (به زه یی پیا هاتنه وه)... لیره دا به لانی که مه وه.

(۲) یاره که ی: خۆشه ویسته که ی، دلّداره که ی.

(۳) راستتر:... که جیگه ی پاکى و چاکیه، یا چا که یه.

گهشتی بههشت

نه چاو دیبوی، نه گوتیش بیستبوی

ههروه کو چاومان پیکهوت: نه و هبوو (دانتي) به ناگر و ناو خوئی پاک کرده وه له کرده وه خراپه کانی پیتشووی خوئی له پاش نهو خو پاک کرده وه ديه ييش، بووه يه کيک له وانه ی که مافیان هه یه بچنه هه وارگه ی ئاسمانه وه، که له ویدا پیاو چاک و پاکه کان له ملاو له ولای تهختی په روه ردگار وه کۆبوونه ته وه... يه کيک له وانه ييش (بياتريس) بوو.

نه و هبوو دیمان (بياتريس) روو پۆشی له رووی خوئی هه لمالی و (دانتي) يش چاوه گه شه پاکه کانی بهر چاو کهوت، که خو شه ويستی و به زه یی پياها تنه وه بیان تیا نه چر بسکایه وه... نه و هبوو (بياتريس) به دهم (دانتي) يه وه پیکه ننی و دلئی نه ميبش به و زه رده خه نه به وه گه شایه وه و که و ته خوئی و شادمانیبه وه...

ئيمه له ویدا دانتي مان وا دیتته پيش چاو که له سه ره تاي يه که م گۆرانی گوتنه که یدا که له ناو به هه شتدا نه یخویند له (نه پۆلۆ) (۱) ی خوا ی هونه ری بهرز نه پار پیتته وه که هیتز و توانای نه وه ی پئ بیه خشی که هه سستی دلئی خوئی بتوانی ده بری و نه و وینه شه نگوشخانه ی ناو به هه شته ييش به جوانی پيشان بدات، که نه چاو بی نیبووی و، نه گوتیش بیستبووی و، نه به دلئی هيج که سیکشدا هاتبو!

خو نه گهر له پيشاندانی (دۆزهخ) و هه وارگه ی گونا ه شتنه وه) دا، توژیک ده سه لاتی هۆنراوه دانان و داهینانی هونه ری پتویست بووی، له پيشاندانی (به هه شت) دا ده سه لاتی و هیتز و توانایه کی نه وه نده گه وه ری پتویست بوو له هونه رمه ندییدا، که نه و سه ری دیار نه بی!...

ئيستاکه (دانتي) له سه ره نه وه داماره که (نه پۆلۆ) رو شنایه کی تازه بخاته دلایه وه و، هه ندیکیش له گیانی خوئی بکات به بهریا، تا بتوانی به هۆی هۆنراوه تر په داره کان یبه وه نه و هه ست و تاسه و ته زووانه ی که له کانگای ده روون و دلای کۆبوونه وه ده ریانه بری، که

(۱) نه پۆلۆن: خوا وه ندی روونکی و هونه ر و جوانی له لای گریکه کان، په رستگه یه کی تايبه تی هه بووه له (دلفی) که شاریکی کۆنه به دامینی شاخی (پرناس) وه له یونان، له ۱۸۹۲ دایه یکه ری نه پۆلۆنیان تیا دۆزه وه، په رستگه کی وه که مه لبه ندیکی (مه زنده) کردن و ابووه.

به هيج زمانیک به ته واره تی ده رنا برین، هه روه ها به گرانیش چر په ی ده روون نه گۆریت و نه کریت به چر په ی زمان!...

چوونه ئاسمان

له وکاته دا که دانتي سه ری هه لپری تا بنوار پیتته (بياتريس) ی خو شه ويستی، ته ماشای کرد (بياتريس) سه ری گۆیکه ی رۆژ (۱) نه کات، که نه و ده مه گه ييشت بووه ناو جه رگه ی ئاسمانه وه رۆژه که نه و نده جوان و شه نگ بوو، له نه ندازه ی تپيه پر کړد بوو هه ر نه تگوت سه ره له نوئی خوا به چۆر یکی تر دروستی کردۆته وه!

دانتي رووی وه رگتپرايه وه بو لای ياره که ی هه ر ته ماشای رووی نه کرد هه ست و تاسه و ته زووی سه ير سه ير به له شیا نه هات... چونکه له له شیکی بهر جه سته ی هه ست پئ کرا وه وه گۆر ابوو به بابه تیکی گیانی... نه ی نه زانی ناخو هیشتا هه ر له شه که ی جارانی پتويه که له گوشت و خوین دروست کراوه يا خود گۆراره و بووه به گیانیکی رووت که له شی پتويه نه ماوه... يا خود بووه به ده روون یکی واکه هه ست به هيج ناکات و په لوپۆی هه ست پئ کردنی نه ماوه!...

که دانتي که و تبووه نه م جوژه باره وه، ده سستی کرد به فرین له گه ل ياره که یدا و به ناو ئاسمان یکی ئاگریندا ده سستی کرد به گه شت کردن له وکاته دا تاوازی چه ر خه کان ئاسمان نه یدا به گوتیدا... به لām سه ری سوپما بوو له خوئی هیشتا به خوئی نه زانیبوو که له جیهانی زهوی جیا بوونه ته وه و به ناو چه ر خه کانی ئاسماندا بهرز نه بنه وه! کاتئ که (بياتريس) نه وه ی تپگه یانده سه ری زۆر تر سوپما بوو هه ر چه ندی نه کرد نه وه نه نه چوو به میشکیا که بتوانی سه رکه وی به ئاسماندا و له هیزی راکیشانی زهوی خوئی دوور بخاته وه!

(بياتريس) يش هه سستی به داماری دانتي کرد. هه سستی به سه ر لی شیواوی کرد، که هیشتا هه روه ک گیاندار یکی سه ر زهوی بیری له شت نه کرده وه به زه یی پياها ته وه پوخته ی یاسای راکیشانی جیهانی بو روون کرده وه... تپی گه یانده که هه موو نه سستیره یه ک هیزی راکیشانی خوئی هه یه به لām هیزیکی راکیشانی تریش هه یه که هه موو جیهان و نه سستیره کان و ئاسمانه کان نه گیتپیتته وه له هیزی راکیشانی نه سستیره کانیش به تاکه تاکه به هیتز تره... نه و هیتزه ييش بریتییبه له کیش کردنی هه موو بابه تیکی جیهانی و ئاسمانی له لایه ن خواوه!... يا خود له ئاراسته بوونی هه موو شتیک به ره و خوا!...

(۱) راستر: گۆی رۆژ یا هه تاو، خوژ.

بوئژه‌که و یاره‌که‌ی گه‌یشتنه مانگ وهک تیر به‌ناو جه‌رگی مانگدا تپه‌ریان کرد... بوئژه‌که ئه‌وه‌ی زۆر پێ ناخۆش بوو که له‌ناو ئه‌و مانگه‌ رووناکه جوانه‌دا، گه‌لیک شوینی تاریک تاریک هه‌بێ دلی بوئژانه‌ی به‌وه زۆر شکا که له‌و ئه‌ستیره‌ رووناکه‌دا که دلداران و بوئژان به‌جوانیه‌که‌ی گرفتارن ئه‌و که موکوورپیه هه‌بێ... که (بیاتریس) هه‌ستی به‌و دل شکاوییه‌ی (دانتی) کرد پیتی گوت:

دانتی!، تو له‌وه سه‌رت سوپه‌مه‌ینێ چونکه ئه‌و بابه‌تانه‌ی خوا دروستی کردوون، هه‌موویان پایه به‌رز، به‌لام له‌و پایه به‌رزیه‌دا له‌یهک تر جیاوازن ئه‌وه‌یش بزانه که له‌ دروست کراوه‌کانی خوادا هه‌ر جوانیه‌که هه‌بێ، بریتیه له‌ ده‌رپه‌نیک ده‌رباره‌ی روئشایی هه‌ره ته‌واوی خواپی جا هه‌روهک له‌ دلخۆش بوونی مرۆفدا، خۆشی پیکه‌وتن له‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شیدا دیاره، به‌لام له‌ هه‌ریه‌که‌ی یاندا به‌ئه‌ندازه‌ی خۆی، که جیاوازه له‌هی ئه‌وی تر، که ئه‌ندازه‌ی هه‌ره گه‌وره‌ی شادمانیه‌که له‌ چیره‌که‌ی چاوه‌کانیابه... هه‌روه‌ها ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانیش هه‌ریه‌که‌یان به‌پیتی خۆی پرشنگی هه‌ره جوان ئه‌دات، به‌لام هه‌ریه‌که‌یان پله‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه له‌ ئه‌ندازه‌ی پرشنگداندا... له‌ له‌شی مرۆفیشدا هه‌ندێ ئه‌ندام وهک بیلبله‌ی چاوه‌ و ئه‌و شادمانیه‌ی باش ده‌رئه‌په‌ی که‌چی هه‌ندێ له‌ ئه‌ندامه‌کانی تر وهک لنگه‌کان و ده‌سته‌کان، ئه‌و شادمانیه‌ی هه‌ر تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌رئه‌په‌رن...

خۆنوواندن پشت ئه‌شکپینی

دانتی و بیاتریس له‌ رووناکی تپه‌تر سه‌رئه‌که‌ون به‌ئاسماندا له‌رێگادا بیاتریس به‌دانتی ئه‌لێ: خوا مرۆف و فریشته‌ی به‌وه جیاکردۆته‌وه له‌ دروست کراوه‌کانی تری خۆی، که سه‌ره‌ستی پێ به‌خشیون له‌ ئاره‌زوو و خواستدا هه‌رچی دروست کراوه‌کانی تریشن چ له‌ زه‌وی، چ له‌ ئاسماندا، خوا ئه‌و سه‌ره‌ستییه‌ی پێ نه‌به‌خشیون جا له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و گه‌فت و به‌لێنانه‌ی مرۆف ئه‌یاندات له‌ نرخدا گه‌وره‌ن خۆ ته‌گه‌ر هاتوو مرۆفه‌که ئه‌و گه‌فت و به‌لێنانه‌ی خۆی به‌جێ هینا، ئه‌وه نیشانه‌ی به‌رزیه‌ی ده‌روونیه‌تی، که له‌لای خوا به‌پایه‌ی هه‌ره گه‌وره ته‌گه‌ته به‌لام ته‌گه‌ر هاتوو گه‌فت و به‌لێنه‌کان له‌ پته‌روپی خواپی ده‌رچوون، به‌جێ هینانیان، نرخیان گه‌لیک که‌متره له‌وه‌ی که له‌ ته‌نجامدا یاسای خواپیان پێ ئه‌شکپێ و خویان پێ تووره‌ ئه‌بێ!...

کاتی که بیاتریس له‌ قسه‌کانی خۆی بووه‌وه هه‌ردووکیان گه‌یشتبوونه جێ گه‌رانی (عطارد) ئه‌ستیره‌که له‌ نزیکه‌وه زۆرتر پرشنگی ئه‌دا ئه‌م ئه‌ستیره‌یش سه‌روستی وایه، که‌م رێ ئه‌که‌وی خۆی بو‌ دانیشتوانی سه‌ر زه‌وی ده‌ریخات چونکه تیشکی رۆژ ئه‌یشاریته‌وه له‌چاوه‌، له‌ ئه‌ستیره‌ی (عطارد) یشدا گیانی ئه‌وانه ئه‌بهرینه‌ که له‌کاتی خۆیدا، که له‌سه‌ر زه‌ویدا بوون، خاوه‌ن ئاواتی گه‌وره‌بوون، هه‌زیشیان له‌ خۆنوواندن و ناوبانگ ده‌رکردن کردووه به‌لام مه‌به‌سی خرایبان نه‌بووه له‌به‌ر ئه‌وه شوئینیکی لاپالیا له‌ به‌هه‌شتا بو‌ ته‌رخان کراوه ئه‌مانه بلندی ده‌روونیان به‌وه‌دا پیشان ئه‌ده‌ن، که به‌به‌شی خواپی دلخۆشن خۆشه‌ویستی خوایشیان ئه‌مه‌نده له‌ دلایه که هه‌رچی ئه‌و پیتی خۆش بێ، وا ئه‌که‌ن...

یه‌کێک له‌وانه ئه‌چی به‌لای دانتیه‌یه‌وه خۆشی و چلۆنی له‌گه‌لدا ئه‌کات دانتی ئه‌یناسیته‌وه که ته‌ماشای ئه‌کات شاهه‌نشا (جوستینیان) ه، که به‌وه به‌ناوبانگ بوو له‌ جیهاندا، پشتیوانی ته‌وه‌ی ئه‌کرد، که یاسای رۆمانی گۆری و خستیه سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ئایینی مه‌سیحی.

(جوستینیان) له‌ بابه‌ت شاهه‌نشا هیتی رۆمانی مه‌سیحیه‌وه قسه‌ی بو‌ کرد، که چۆن له‌ رێگای جه‌نگ و داگیرکردن لای داوه و رێگای ناشتی و دادپه‌روه‌ری و دل پێ سووتانی گرتۆته به‌ر بو‌یه‌کا سه‌رکرده‌یه‌تی جه‌نگی له‌ ئه‌ستۆی خۆی کردۆته‌وه و، خستۆتیه‌یه سه‌ر ئه‌ستۆی سه‌رکرده بیلمه‌ته‌که‌ی خۆی که ناوی (بلیزاریۆس) ه خۆشی هه‌ر بو‌ ئه‌وه ته‌رخان کردووه که ببیته پشتیوانی دادپه‌روه‌ری و چاودێری کاروباری ئایینی.

له‌ ئه‌ستیره‌ی (عطارد) وه بو‌ ئه‌ستیره‌ی (فینۆس)

که جوستینیان له‌ قسه‌کانی ئه‌بیته‌وه و هه‌ست به‌ رزگاربوونی خۆی ئه‌کات له‌ ده‌ست ئازاری دۆزه‌خ، گه‌لیک شادمان ئه‌بێ ئه‌وه‌نده‌ی تر روئشن ئه‌بیته‌وه تا دواپی وا روئشن ئه‌بیته‌وه که له‌ناو روئشایی ئه‌ستیره‌ی (عطارد) دا ون ئه‌بێ و ناوئینی. گیانه‌کانی ناو ئه‌ستیره‌که‌یش به‌ئاوازیکی شیرین و ناسکه‌وه ده‌ست ئه‌که‌ن به‌سوپاس کردنی په‌روه‌ردگار ئنجا (بیاتریس) و (دانتی) به‌چه‌ند ئاسۆبه‌کی تردا تی ئه‌په‌رن دواپی ته‌گه‌نه ئه‌ستیره‌ی (فینۆس) که پیتیشیان به‌ژن خوی جوانییان داناوه!

به‌لام دانتی چی له‌ویدا دیی؟

که سه‌رنجیدا: ئه‌وا فریشته‌کان و گیانه پاک و بێ گوناکه‌کان له‌ویدا ده‌ستیان گرتووه هه‌ل ئه‌په‌رن به‌لام هه‌له‌په‌رکته‌یه‌کی وایش که هه‌رگیز نه‌بهرابێ و به‌میشکیشدا نه‌هاتبێ...

هه‌لپه‌رکییه‌کی وابوو، هه‌ر ته‌تگوت؛ ئاوازه و ئه‌له‌ریتسه‌وه هه‌ر ته‌تگوت رووناکی یه به‌رزونزم ئه‌بیتسه‌وه هه‌ر ته‌تگوت مه‌ستییه و له‌یه‌کیکی مه‌ی خۆری بی‌گوناوه‌وه له‌نجه‌ولار ته‌کات!...

هه‌رچی به‌رچاو ته‌که‌وت جوانییه‌کی رێکوپێک بوو، نه‌ له‌ وه‌ستانیا که‌موکووپیی هه‌بوو، نه‌ له‌ بزوتنه‌وه‌یشیا نارێکی هه‌بوو گۆرانی سه‌ماکه‌ره‌کانیش هه‌ر ته‌مه‌ی دووباره‌ ته‌کرده‌وه:

- له‌ ئاسمانه‌کاندا گه‌وره‌یی هه‌ر بۆ خواجه!

پاش ئه‌وه‌ دانتی و یاره‌که‌ی گه‌یشتنه‌ ته‌ستییه‌ی رۆژ له‌وکاته‌دا رۆژ هه‌روه‌ک له‌ باری به‌هاری دابی وابوو. که‌ دانتی سه‌رنجیدا، له‌ناو ئه‌و رۆشناییه‌ گه‌وره‌یه‌دا که‌ له‌ناو رۆژه‌که‌دا بوو، رۆشناییه‌کی بریسکه‌دارتر و جوانتر ده‌رئه‌که‌وت له‌وه‌ سه‌ری زۆر سوورما ئه‌و رۆشناییه‌یش بریتی بوو له‌و گیانه‌ پاکانه‌ی که‌ پێیان ته‌گوترا (خۆشی له‌ خۆتان، چونکه‌ خه‌ریکی به‌زموره‌زم نین!)... ئه‌و رۆشناییه‌یشیان که‌ ته‌مه‌نده‌ به‌هێز بوو، له‌وه‌وه‌بوو که‌ له‌ خواوه‌ خۆشییان خرابوه‌ ده‌وه، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ گه‌وره‌یی خواجهان چاو پێکه‌وتبوو!...

ئه‌م ده‌ل گه‌شانه‌وه‌ پیرۆزه‌ کاری له‌ گیانی بوێژه‌که‌یش کرد، هه‌رچی بیریکی هه‌بوو که‌وته‌ سه‌ر خوا ته‌نانه‌ت وای لێهات ئه‌وه‌یشی له‌بیر چوه‌وه‌ که‌ (بیاتریس) له‌ ته‌نشتیه‌وه‌یه... (بیاتریس) بزه‌یه‌کی بۆ کرد بزه‌که‌ ته‌مه‌نده‌ گه‌ش و شه‌نگ بوو، بوێژه‌که‌ی هێنایه‌وه‌ هۆش خۆی. دانتی ئاووپێکی دایه‌وه... که‌ ته‌ماشای کرد ئه‌وا دوانزه‌گیان، چوارلای ئه‌و و یاره‌که‌یان ته‌نیسه‌ سێ که‌مه‌ره (داژه‌)ی رۆشناییه‌یان لێ په‌یدا بوو^(١) له‌وکاته‌دا که‌ گیانه‌کان شاه‌کلاوی خواجهان ته‌نایه‌ سه‌ر هه‌ردووکیان، ئاوازی ساز و ئاواز ده‌نگی ته‌دایه‌وه‌ ساز و ئاوازه‌که‌ ته‌مه‌نده‌ شیرین بوو، دانیشتوانی سه‌ر زه‌وی هه‌رگیز به‌رگوتیان نه‌که‌وتبوو!...

سه‌رکرده‌ی دوانزه‌ گیانه‌که‌ له‌ دانتی هاته‌ پێشه‌وه‌ خۆی پێ ناسی که‌ ته‌ماشای کرد پیر (تۆماس ئه‌کونیا) ده‌رچوو، که‌ گه‌وره‌ی کلێسای رۆما و راستی په‌رسته‌که‌ی بوو ئه‌م پیره‌یش بوو که‌ فه‌رمانه‌کانی کلێساکه‌ی خستبووه‌ سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ژیرانه‌ی وه‌ها که‌ خوانه‌ناسه‌کان هه‌رگیز به‌سه‌ر ئایینه‌که‌دا زāl نه‌بن...

(١) وه‌یان: سێ بازنه‌ی رووناکیان لێ.....

له‌ ته‌ستییه‌ی (مه‌ریخ) دا

بوێژه‌که‌ و یاره‌که‌ی هه‌ر به‌ئاسمانه‌وه‌ ته‌مینه‌وه‌ ته‌رۆن تا ته‌گه‌نه‌ ته‌ستییه‌ی (مه‌ریخ)، که‌ پێشینیان به‌خوای جه‌نگیان دانه‌نا... که‌ ته‌ماشایان کرد ئه‌و گیانانه‌ی تیا ته‌ژین که‌ له‌ جیهاندا له‌ پێناوی خوادا خۆیان به‌خت کردوه‌ ئه‌وانه‌ (سه‌ربازی خوا) بوون بۆ پاراستنی ئایینی خوایی و جیگا نازداره‌کانی ئایینی خۆیان دابوو به‌کوشت جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌روون و سروشتی خۆیان، به‌لای خه‌باتدا ئه‌چوون، ئه‌م ته‌ستییه‌یان بۆ ته‌رخان کرابوو، که‌ گیانه‌ پاکه‌کانیان تیا ئارام بگرێ... ئه‌م گیانانه‌ هه‌مۆده‌م به‌سوپاس کردنی خواوه‌ کاتیان به‌سه‌ر ئه‌برد هه‌مۆده‌م خۆشییه‌کی خوایی له‌ ده‌لێاندابوو... (دانتی) و (بیاتریس) یش تا کاتیک وه‌ستان هه‌ر گوتیان له‌و دروودانه‌بوو که‌ ته‌وانه‌ به‌و شپوه‌ جوان و شیرینه‌وه‌ بۆ خۆیان ته‌کرد... دانتی پرپه‌ده‌ل ئه‌یویست گه‌توگۆ له‌گه‌ل یه‌کیک له‌و گیانانه‌ بکات تا تێ بگات چۆن ته‌ژی له‌ پر گۆرانی گوتنه‌که‌ وه‌ستا... یه‌کیک له‌و (جه‌نگاوه‌ره‌ کۆنانه‌)، به‌چه‌شنی ته‌ستییه‌یه‌کی پرشنگدار که‌ به‌ناو جه‌رگی تاریکاییدا بکشی خۆی کشاند بۆلای دانتی!... گیانه‌که‌ خۆشی و چلۆنی له‌گه‌ل دانتیدا کرد پیرۆزیایی ئه‌وه‌یشی لێ کرد که‌ به‌پاک دانراوه‌ و خواجه‌ دووجار ئه‌وه‌ی پێ به‌خشیه‌وه‌ که‌ گه‌شت به‌ناو ئاسماندا بکات جارێکیان له‌ زیندووتییدا.

جارێکیشیان له‌پاش مردنی، کاتێ که‌ گیانی له‌ده‌ست پێوه‌ند و کۆته‌ی له‌شی رزگاری ئه‌بێ... دانتی له‌م چاکی و چلۆنی و پیرۆزیایی سه‌یره‌ سه‌ری سوور ته‌مینه‌ی ئاووپێکیش له‌ (بیاتریس) ته‌داته‌وه‌ که‌ ته‌ماشای ته‌کات زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پرشنگداری بۆ ته‌کات گیانه‌که‌ روونه‌کاته‌ دانتی و پێی ته‌لێ:

- کوری خۆم له‌مه‌ سه‌رت سوور نه‌مینه‌ی من باپیره‌ گه‌وره‌تم باوکی (ئه‌لیجیری)م، که‌ خیزانه‌که‌ی تۆ تا ئیستایش له‌ ناو شاری (فلۆرنسه‌)دا ئه‌و ناوه‌ی پێوه‌یه... من له‌ناو ئه‌م شاره‌ کۆنه‌دا له‌دایک بووم، که‌ ئه‌و ده‌مه‌ نمونه‌یه‌یک بوو، بۆ شارانی سه‌ر زه‌وی، له‌ ساکاری ژبان و له‌ جوانی سروشتدا... منیش ئه‌وه‌ ته‌زانم، کوری خۆم، که‌ شاره‌که‌مان تا چ ته‌ندازه‌یه‌یک سه‌پله‌یی و خراپه‌ی له‌ گه‌لاکردیت که‌چی تۆیش به‌هه‌موو ده‌لیکتسه‌وه‌ خۆشت ئه‌ویست و ده‌لسۆزی و پاکیت بۆ ته‌نواندا!... به‌لام تۆ باکی ئه‌وه‌ت نه‌بێ چونکه‌ هه‌ر راستی و چاکه‌ خوازی به‌ئه‌نجامی باش ته‌گات تۆیش پشم و قین بۆ که‌سه‌ هه‌لمه‌گره‌ له‌وانه‌ی که‌ خراپه‌یان له‌گه‌لدا کردویت چونکه‌ خوا به‌پرازی ده‌لی هه‌موو که‌سه‌یک ته‌زانێ هه‌ر خۆشیه‌تی

که پاداشی هم موو که سیتک ئەداتەو، بە پیتی ئەو هی هەل ئەگرێ... پیاوی چاکە خوازیش کردووە چاکەکانی خۆی و سرەوتی گیانی خۆی بەسپهتی...

(دانتی) یش ئەو نامۆژگار بیانی بە پیری خۆی گرتە گوێ تاویک بیری بەملا و بەولادا چوو بیری لە کارساتی ژبانی ئەکردهو بەلام دەنگەکی باپیره گەورەکی وریای کردووە چونکە ئەو بەخوای سپارد و لیتی جیا بوووە چووە کە ئەو گیانانی که لەناو ئەستیره کهدا ئەژبان لەگەڵ ئەواندا دەستی کردووە بەسویاس کردنەو هی خوا، که بەهۆی هانتی دانتی و خۆشه و یستە که بهو بەو ئەستیره که بیان بریبویان...

(خواستی خوابی) ئەندازی چاکە و خراپه

که دانتی ئاووپی لە بیاتریس دابهو، لە دەموچاویا گەشییه کی وای دیی که لهو و پیش جوانی وای پتووە نەدیوو لهو و تینگە یشت که گەیشتونە ته چەرخیکی تازو له ناو جەرگی ئاسماندا... دانتی بیره کهی بە راست دەرچوو چونکە هەردووکیان له چەرخى ئەستیره ی (مارس) جیا بوو بوونەو و لهو رەنگە سووره پرشنگ داره دەرچوو بوون گەیشتبوونە چەرخى ئەستیره ی (جوپیتهر) هوه، که رەنگە کهی سپییه کی یه جگار گەش بوو.

جوپیتهر ئەستیره ی دادپەروریهی گیانی ئەو که سانە ی تیا ئەژی که له جیهاندا ناوژیی شەرکه رانیان باش کردو و بریاری دادپەرورانه یشیان داوه له ناوند که ساندا...

دانتی، لیترەدا، ئەو (پا) یه ی بیرکه و تهو که (سەرپه ره ی خوالیخو شبوون) ی^(۱) ئەفرۆشت بە گاوره ساویلکه کان و، بەخشندیهی خوابی و په سه ندکردنی خوابی کردبوو به که لویه لیکى بازرگانی، به پاره ئەکران و ئەفرۆشان!... لهو کاته دا له بابەت دادی خوابی و دادی زهوییهو گەلیک بیره و ره ی به میشکی دانتی دا ئەهات له وانهو ته ئەگات که ئەندازی چاکه و خراپه، یاخود کۆله کهی دادپه ره ره ی، بریتیهی له (خواستی خوا) چاکه بۆیه کا به چاکه دانراوه، چونکه خوا ویستوتی وای خراپه ییش بۆیه کا به خراپه دانراوه، چونکه نهی ویستوه وای، و اتا نهی ویستوه بیته یاسایه ک بۆ مرۆشان... ئەگەر ئەم (خواستی خوابی) یه نه بوايه ئیمه رتگای ژبانی په سه ندمان نه ئەدۆزیهو، ون ئەبوین، رتگامان لێ تیک ئەچوو، سه رگه ردان ئەبووین... (خواستی خوابی) یشمان، له هیچ شوئینیکا بۆ دەرناکهوئ، که له سه ر زمانی پینغه مبه ره پاکه کانییهو په یمان گوئراوه...

(۱) واتا: (صکوک الغفران).

په یژه ی یه عقوب

دانتی و بیاتریس دەستیان کردووە بەسەرکهوتن بەناو ئاسماندا تا گەیشتنه چەرخى ئەستیره ی (زوحەل) که پیشینان بەخوای رۆژگاریان داناوه ئەم ئەستیره یه یه کیکه لهو ئەستیره ی که زۆر بلندن و زۆریش دوورن که و توتو ته ناو هه وارگه ی شیره وه^(۱) کاتی گەیشتنه ئەو ئاسۆ بلنده بیاتریس وازی له زه رده خه نه کردن هینا هه رچه ند به ره و ژوورتر ئەبوو، زۆرتر جوان ئەبوو، زۆرتر ئەدره و شایه وه.

ئنجاه له شوئینیکی وای بلندا، ئەگەر بیاتریس زه رده خه نه ی بکر دایه جوانی و شه نگوشو خیه که ی ئەمه نده به هیز ئەبوون، له توانای یه کیکی وه ک دانتی دا نه بوو به رگه ی تین و ته ووژمیان بگرێ.

چونکه دانتی هیشتا له رۆله کانی سه ر زهوی ئەژمیرا، و اتا بابەتی مردن بوو، هیشتا گیانی له ده ست ههسته کانی له شی رزگاری نه بوو بوو!...

دانتی له ناو ئەستیره ی (زوحەل) دا (په یژه زتیرینه ی یه عقوب) ی دیی، که له کاتی خویدا (یه عقوب) پیا سه رکه و تبوو!... دانتی له پر چاوی به کۆمه لیک فریشته کهوت که له شپوه یه کی زۆر ناوازه دابوون.

به پله کانی په یژه که دا ئەهاتنه خواره وه، روویان کردبوو ئەو له پاش تاویک کۆمه له فریشته که له سه رپله یه کی په یژه که وهستان که نزیک بوو له دانتیه وه پرشنگیکى وایش ئەدهن، که دانتی، چاوی پیتی رتسکه و پیشکه ئەکات... له و کاته دا کۆمه له فریشته که چەند گۆرانی و سوپاسگوزاریه کی وای جوان و شیرین ئەلین که دانتی به ناوازه کانیان گەشکه دار ئەبێ و خه ریک ئەبێ له هۆش خۆی بچێ!...

پاش ئەوه سه ره رۆکی کۆمه له که له دانتی نزیک ئەبیته وه و خوئشی و چلۆنی له گەلدا ئەکات، ئنجاه پیتی ئەلێ:

(خوا له وه ئاگاداره که توانای تو چەند کزه تویش به م ههسته له ناو چووانه وه که هه ته له توانا نییه که گوێ لهو ساز و ئاوازه پیروژانه بگریت که له ناو چەرخى ئەستیره کانی بالاوه دپنه دهره وه له بهر ئەوه خوای گه وره به منی فه رموو که هه ندیک لهو ساز و ئاوازه ت بدهم به گویتا، که له پیتی ئەندازی توانای خوئتی بێ ئەویش له ئەستیره ی

(۱) هه وارگه ی شیر: (برج الاسد).

(زوحەل) دابىي كە ئەمەيش (خۆش ھاتن) كردنىكى خاويىە بۆتۆ... لەوكاتەدا پېشنگىتىكى گەورە لە ئاسمانەو ھاتە خوارەو، چوارلای دانتي تەنى لە پېشنگەكەو گەلىك دەنگى بۆلند بۆلند ئەھات، دانتي ھىچيان لى تى ئەئەگەيشت پاش ئەو كۆمەلە فرېشتە پاىە بۆلندەكە كە لە ئاسمانەو ھاتبەو خوارەو بۆلای دانتي، ون بو، لەبەر چاودا ئەما... ھەرەھا پەيژەى يەعقوبىش كە ئاسمان و رېسمانى پىكەو ئەبەست لەبەرچا و ن بوو!...

پەترۆس خواناسىي دانتي تاقي ئەكاتەو

پارچەبەك لە ئاسمان ئەكەوئە بەرچاوى دانتي، كە پىغەمبەرەكان و شاگردەكانيان لەسەرى دانىشتبەون شىوى پىرۆزبان ئەخوارد... (بىاترىس) يش ئەچى بەلايانەو و بەگەرمى لىيان ئەپارپتەو كە لە نان و خوانەكەيانەو پارووبەك بىەخشن بەدانتي، تا چىشكەى ئەو چىشتانە بكات كە بۆ پىاوە چاكەكان ئامادەكراون، تا بزانتى چەندە خۆش!... ئنجا (پەترۆس) كە لە سنگى خوانەكەدا دانىشتبەو، ھەستايە سەرى و دەستى كرد بە جى ھىنانى ئەو خواستە (بىاترىس) يش كە ئەو لى دىي پىي گوت:

- تۆ ئەو كەلە بەردەيت كە خوا كلىساكەى خۆى لەسەر دروست كەردووە تۆ كەللەى ئەو خواناسىن و باوەرەيت كە رۆژىك لە رۆژان، خاوەنەكەى بەسەر رووى ئاوى زرىدا رۆيشت و بايش كەوتە ژىر چنگىەو بەفەرموودەى ئەو ئەجوولايەو ھەوارگەى ئاسمانىش بەپىا و چاكانى ژىر دەستى تۆ پر ئەبىتەو... وامنىش ئەم بۆئە خواناسەت پىشكەش ئەكەم، كە لەسەر ئايىنەكەى خۆتە، تكايە لە بابەت بنجوناوانى ئايىنەكە و ئامۆژگارىي و بەندەكانىبەو پەرسى لى بكو تاقيى بكو...

پىغەمبەر (پەترۆس) يش، دانتي بۆئى لەو بابەتەو تاقي كەردەو كە تەماشاي كرد باوەرەبەكەى دروست و تەواو لەبەر ئەو پىرۆزبايى بەو جۆرە لىكرد كە سى كەمەرى بەسەر سەرىەو بە پەنجە كىشا... دانتي سەرىتىكى چاوە جوانەكانى بىاترىسى كرد كە تەماشاي كرد شتىكى ناوازيەيان تىا ديارە، كە لەو پىش شتى وى تىا نەدىون، شتى وايشى بەبىيردا نەھاتو! دانتي رووى كەردە ئەو شۆئەنى كە بىاترىس تىي ئەروانى بۆ ئەمەى بزانتى چى چاوى وا مەست كەردووە؟... چى چاوە بەستى كەردووە؟... كە تەماشاي كرد بىاترىس چاوى لە جىگەبەك برىو لە ئاسماندا شۆئەكە پرېو لە رووناكى بەلام رووناكىبەكەى كە ھىشتا لەو جوانترى نەدىبو!...

ئەو شۆئە پېشنگدارەيش كەوتبەو ناو نۆكەمەرەو كە ھەرىكە كەوتبەو ناو ئەوى

ترەو نۆكەمەرەكە يەجگار تىبىژەو بوون لە سوورانەو دا كەمەرەكان، ھەر نۆيان پېشنگدار بوون بەلام تا نىك ئەبوونەو لە شۆئە پېشنگ دارەكەى ھەرە ناوہو، زۆرتەر ئەسوورانەو، زۆرترىش پېشنگيان ئەدا و رووناكىيان ئەبەخسى بىاترىس گوتى:

- ئەم شۆئە پېشنگ دارە (بەكەم بزۆئەرى) ھەموو جىھان و ئاسمانانە ئەم شۆئەبە كە (ئەرەستۆ) گۆرانى بۆ گوتووە لە ستايشيا ھەر ئەم شۆئەبەيشە كە ھەر نۆ ئاسمانەكە بەھەموو لايەكيا ئەسوورپتەو و لە سوورانەو ھەم نەبەو ئەوى پالىشىيان پىو ئەنى بۆ ئەو سوورانەو، خۆشەوئەبەكەيانە بەرامبەر ئەو شۆئە پېشنگدارەى ھەرە ناوہو، كە برىتییە لە (بزۆئەرى بەكەم) ھەرەھا ئارەزووى ئەو ھەيشە كە خۆيان وەك ئەو لى بكن، كە چاوە كەردەو بۆلند و تەواوەكانى بكن كەمەرەكانىش ناتوانن چاوە لەو كەردەو بۆلند و تەواو ئەو (بزۆئەرى بەكەم) ھە بكن، تا بزۆتەوئەكانى خۆيان لە شۆئەبەكى دروست و تەواو جىبەجى نەكەن.

بزۆتەوئەى ھەرە تەواوئەيش ئەو بزۆتەوئەبەكە لە شۆئەبە كەمەرەدەبى جا لەبەر ئەو چەرخى ئەستىرەكان، ھەموويان، لە شۆئەبەكى كەمەرەبى تەواو ئەسوورپتەو نەسەرەتايان ھەبە، نەبەرانەو نە پىكەو بەستىيان ھەبە، نە لەبەك جوى كەردەو ئەم نۆكەمەرەبەيش برىتین لەو نۆ ھۆشەى كە دەسلاتدارن بەسەر ھەرتۆ ئاسمانەكەدا و كاروبارىان ھەل ئەسوورپتەن... (بزۆئەرى بەكەم) يش ياخود دروست كەرى ھەموو جىھان و ئاسمانان، لە ناوەرەستى ھەمووياندا، بكنەى ھەموويانە، كارگىرى گشتيانە، ھەر لەسەرەتايانەو، ھەتا ئىستا ھەموو لايەكى گرتۆتەو ھەمووشتىك، ھەموو ئاسمانەكان و ھەموو جىھان جا ئەگەر لە تواناي مېشكتانىبە كە ئەم بىرانە وەرگىر، پەنا بەر بەر خواناسى و باوەرەى خۆت، تا لە گومراھى دوورت بختەو كرنووشى نەوازش بكىشە بۆ گەورەبى خاوى دەسلاتدار...

دانتي كە ئەوى لە بىاترىس بىست، دەمەدەست نوشتايەو بەسەر زەویدا، كرنووشى نەوازشى بۆ يەزدانى پاك كىشا. سوپاس گوزارىي بۆ خوا، كە لەلايەن ئەو نۆ ھۆشەو ئەكرا، كە ئەسوورانەو بەچارلای نىركى پىرو زبانا،^(۱) دەنگەكەى، گوتى دانتي پركردبو ھەموو بەبەك دەنگ ئەيان قىژاند، ئەيانگوت:

- خاوى پىرۆز! خاوى پاكى بى ھاوتا!

(۱) نىركى پىرۆز: (القطب المقدس).

پیش ئەمەى خوا جیهان دروست بکات

بیاتریس هەستى پى کرد که دانتى شتیکی له دلایه و ئەیشاریتەوه بەلام پەبى بەو پازە برد دانتى ئەوه ئەزانى که خوايه جیهان و ئاسمانەکانى دروست کردوو بەلام ئەوه له خۆى ئەپرسى:

ئەى له پیش دروست کردنى جیهاندا، چى کردوو؟

(بیاتریس) یش وەرەمى ئەو پرسەى دانتى دایهوه که هیشتا له دەمى نەهاتبووه دەرەه؛ گوتى:

- دانتى! تۆ ئەوه دلنیا به که دەم یاخود کات، له رووداوا نەبوون و نییه چونکه هەر بریتیه له شوین پى جوولانەوهى ئەستیرهکان و ئەندازەى تیرهوی و گورجى کهواته له پیش ئەمەى خوا ئاسمانەکان و جیهان دروست بکات، (دەم) له ئارادا نەبووه. بابەتیکى تا سەرى هەبووه، که نەراپردوى هەبووه، نە پاشەرۆژ، چونکه هەموتایکى هى ئیستا بووه، هەموو لایه کیشى له بەرچاودا بووه کهواته له بابەتى تا سەربیدا، نە دەم هەیه نەجیگا تەنیا ئەو خوايه هەیه، که سنوورى بۆنییه و برانەوهیشى نییه کهواته واز لەم مێشک پەرتشانیه بهینه و پر بەدل خوات بوئ!...

(دانتى) یش که ئەوهى بیست، جاریکى تریشى بۆ خواى پاکى بى هاوتا ریزگرتنى پیشکەش کردوو گوتى له ستایشى چەرخى ئەستیره هەرە گەرە کهیش بوو که ئەیگوت:

- خواى گەرە و پاک و پیرۆز! خواى گەرە و پاک و بى هاوتا! ئەو خوايه به که هەر زبندوو و هەر نامرئ!

گولئى خۆشه و یستى خواى

دانتى و بیاتریس تا ماوهیه کى تریش رۆشتن بەرپاگادا ئەمە کۆچى دواى بیان بوو نۆ هۆشه رۆشنەکه، یهک بهیهک، رۆشناییه رۆژ دەرکەوت له چاو و ن ئەبن... که دانتى ئەوهى دى رووى کرده بیاتریس و هۆى ئەوهى لى پرسى، بۆ لیک بداتەوه ئەویش گوتى:

- ئیمە ئاسمان و هەوارگەى ئەستیره کائان برى، که نۆ هۆشه که بەسەرباندا دەسەلاتداربوون گەیشتینه (جیهانى بالا)، که ئەویش ئاسمانیکه بى پايان، نەجیگای تىایه، نە دەمان (زمان) ئەمە ئەو ئاسمانەیه که هەر هەبووه و هەر ئەمینى یاسای ئەم ئاسمانەیش بریتیه له خۆشه و یستى و ئاواته خوازى، نەک ئارەزوو و بزوتنەوه... تۆ لەم

ئاسمانەدا فریشتەکان بەچاوى خۆت ئەبینى پیاو چاک و پیره بى گوناھەکانیش لهو شتیه بەدا ئەبینى که له رۆژى زبندوو کردنەوهى مردوو اندا ئەبیرن!...

لیره دا رووناکییه گەرە که دانتى گرتەوه چووه ناو چاوه کانییهوه، بۆ ئەمەى بتوانى رۆشنایى ئەو (ئاسمانى بالا) یه بینى، بى ئەمەى چاوه کانی ئازار بدات که بابەتى ژبانى سەرزەوین.

ئەو ساکه شتى وای هاته بەرچاو که هەرگیز نەى دیبوو، هەرگیز به بیریشیا نەهاتبوو... هەر بە جاریک گەشکە داربوو هەر چەندیشى ئەکرد پى نە ئەگىرايهوه هەر مە پرسە بە جارى سەرى سوورمابوو!... هەرچى له بیردا مابوو هەر ئەوه نده بوو که پیاو چاکەکان و بى گوناھەکانى له ناو ئەو بەهەشتى هەتاسەرەدا دیبوو، له شتیهى پەرهى گولیکدا بووبوون که پى ئەلین (گولئى خۆشه و یستى خواى)، که یه جگار گەرە بووبو. ئەوانه ریز بە ریز وەستابوون له ناو ناشتى و ئاسایشدا ئەژبان، ئەو خۆشه و یستەى خوايه^(۱) دەستیان کهوتبووه، ئەو نازو جبارەى خوا پى به خشیبوون، له ون بوون و له دەست چوونیان نە ئەترسان و خەمیان پتوه نە ئەخوارد... که دانتى ئاوری دایهوه بە لای خۆیدا، چەند پرسىک له بیاتریس بکات له بابەت ئەوهوه که بە دلایا هاتبوو، بیاتریسى نەدى!... لهو کاتەدا پیری پیاو چاک (بەرناز) هات بە لایهوه، پەنجەى کیشا بۆ هەندى تیبى بى گوناھان و پیاو چاکان که لەملا و لەولای تەختى پەرەردگارەوه کۆبوو بوونەوه هەرەکه هەرەبه که بیان پەره یهک بووبى له (گولئى خۆشه و یستى خواى) و ابوو له ناو ئەوانەدا (بیاتریس) ی چاوپیکەوت کهوتبووه ناو ئەو کۆمەلە چاک و پاکه بەرپزانەوه، جیگایه کى بلندی بۆ تەرخان کرابوو. رۆشنایى نازوجیازى هەرە گەرەوهى خواى بەسەرا پەخشان کرابوو...

که دانتى ئەوهى چاوپیکەوت، خۆشى خۆشیی پى کهوت... رووى تى کرد و له کانى دلێشیهوه سوپاسى کرد، بەبۆنەى ئەوهوه که چاکه یه کى زۆرى له گەل کردبوو، خۆشه و یستیه کى بى ئەندازەیشى له گەلا نوواندبوو.

له خواى پاکى بى هاوتایش پارایهوه که ژبان و مردنیکى وای پى بیه خشى که هەل بگرئ (بیاتریس) ئەو خۆشه و یستیه پاکه ی بۆ بنوتنى و، ئەو جوانیه تەر و تازیه ی خۆى پى بیه خشى و، ئەو ناوبانگه پاک و بى گەرەدى خۆیشى ئاوتیه ناوى ئەو بکات... (بیاتریس) یش که ئەوهى له (دانتى) دى، بە دەمیهوه پیکەنى ئنجا چاوى بریه گەرەیه

(۱) یان: ئەو خۆشه و یستیه خوايه ی (یهزدانیهى) دەستیان...

کرد گار... چونکه هەر له ناو گهورهیی خوادا ڕوو ئەدات که دڵه خواناسه کان یه ک بگرن و
ببن به یه ک واتا به کیتی خوشه ویستی ته و او و هه بوونی ته و او پێک بهین...
بهم ڕهنگه گه شته که ی دانته به ناو ئاسمانه بی پایانه کاندایه هات... خهوی ئه و
بوێژه هه لکه و تووه ییش، یاخود ئه و مه له وانیه ی ناو ئاسمانی ته و او بوو که هه تا جیهان
هه بوو و جیهان مایی^(۱) و هک ملوانکه یه کی مرواریی گهردنی وێژه ی بهرز و پیروژ
ئه رازینیتته وه.

ته و او بوو

۱۹۶۷ - ۵ - ۷

(۱) راستتر: که له وه ته ی جیهان هه یه و تا جیهان مایی... .

چیرۆکی هه‌بژارده له وێژدی هیندی

کۆکه‌ره‌وه‌ی: محهمهد عیتانی

پیشه‌کی

وێژدی هیندی له شوێنیکی یه‌جگار فراواندا په‌یدا بووه، گهلانی وایش هاوکاریمان کردووه له دامه‌زراندنیا، که ژماره‌ سه‌ریان به‌میلیۆنان ئەژمێری چوار هه‌زار سالیسی خایاندووه تا گه‌یشتۆته ئەم راده‌یه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشا ئیمه‌ ئەتوانین به‌ئاسانی بیکه‌ین به‌سێ به‌شه‌وه: (وێژدی سانسکریتی کۆن)، (وێژدی ناوه‌راستی هیندستان)، (وێژدی درافیدی)، (وێژدی به‌نگالی).

* سه‌رده‌می سانسکریتی، سه‌رده‌می ئەو چیرۆکه‌ داستانیانه‌یه که له شه‌روشه‌ره‌کانی خواجه‌کان ئەدوین، ئەوان به‌ناوی (قیدا) وه‌ ناوبانگیان ده‌کردوه که‌سێش نازانی کی نوسبووبه‌ته‌وه.

له‌ دوا‌ی ئەم چیرۆکه‌ داستانیانه‌، چامه‌ (قصیده) کانی (بوراھماناس) و (ئۆپانیشاد) هاتنه‌ ناوه‌وه ئەمانه‌یش داستانه‌کانی (قیدا)^(١)ی کۆن دووباره‌ ئەکه‌نه‌وه، له‌گه‌ڵ باه‌تییکی تازه‌دا که‌ خستووایه‌ته‌ سه‌ری، ئەویش بیروباوه‌ری خۆبه‌خت کردنه‌... بیروباوه‌ری، (ئۆپانیشاد)یش بریتیه‌ له‌وه که‌ له‌نگه‌ریک بگه‌ڕی له‌ ناوه‌ند (گیانی تاک و ته‌رای) و (خوا)دا... له‌ ناوه‌ند (ده‌روون) و (خودا)... ئەم راستی په‌رستی (فهلسه‌فه‌)یه‌یش وه‌ک راستی په‌رستی (بودا) وه‌هایه، بریتیه‌ له‌ (بیری رزگاری)، که‌ ئەویش راستیه‌که‌ له‌ راستیه‌کانی ته‌روه‌ ده‌رئه‌که‌وئ و پرشنگ ئەدا، کاتێ که‌ ده‌روونی مرۆفایه‌تی تاک و ته‌رای، ئەوه‌نده‌ بلنډ ئەبیته‌وه، که‌ له‌گه‌ڵ (گشت)دا یه‌کسان ئەوه‌ستیته‌وه، له‌گه‌ڵ (گشت)یشدا یه‌ک ئەگرئ (کالیداسا) له‌ گه‌وره‌ترین نوسه‌رانی سانسکریتی ئەژمێری، که‌ بۆیژتیکی چیرۆکی لاساییش بووه. چیرۆکی هیندیش، له‌ سه‌ره‌تای سه‌رده‌می گۆرانییه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی (قیدی)یه‌وه په‌یدا بووه، که‌ بریتیه‌ له‌ چیرۆکی داستان و باه‌تی پروپوچ (خرافات)، که‌ پرن له‌ واتا و نیشانه‌.

(١) قیدا: ئەو کتیه‌ هیندی په‌روژانه‌یه که‌ به‌زمانی سانسکریتی نوسراوه‌ته‌وه، له‌وانه‌ کتیه‌ی (ئوپانیشاد) که‌ بریتیه‌ له‌ سرود و نوێژ و پارانه‌وه‌ ئاینیه‌کان، هندیکی ده‌دریته‌ پال (برهما).

زۆر له‌ نه‌ته‌وه‌کانی جیهان ئەو چیرۆکه‌کانه‌یان گۆتواوه‌ته‌وه بۆ زمانه‌کانی خۆیان، که‌ به‌ئاشکرا له‌ وێژه‌کانی (ابن المقفع)^(١) و (غریم) و (ئیزۆپ)^(٢) و (لاڤۆنتین)^(٣) ده‌رئه‌که‌ون... ئەوه (وێژدی هیندستانی ناوه‌راستی)ه که‌ نوسراوی (سێ سه‌به‌ته‌که‌)ی بۆ هیناوینه‌ته به‌ره‌م ئەوه‌تا ئیمه‌یش چیرۆکی (پیاوه‌ خاوه‌ن گالۆکه‌ ئەستورکه‌) مان لی هه‌ڵ بژاردووه، که‌ گیانی ناشتی خوازی هیندییه‌کانی تیا تیکه‌ڵ بووه به‌بیروباوه‌ری شوێشگه‌یانه‌ی تازه‌.

* (وێژدی درافیدی)یش به‌چیرۆکه‌ لاساییه‌کانی (مۆدالیاری گه‌وره‌)دا جوئ ئەکریته‌وه له‌م سه‌رده‌مه‌یشدا ناوی (ناماکال)ی تیا په‌یدا بوو، که‌ وێژه‌وانیکی گه‌وره‌ و بۆیژتیکی به‌رزه، بۆ کرده‌وه‌کانی (غاندی) گۆرانی زۆر گوت، چونکه‌ شاگردیشی بوو، هاوگیانیسی بوو.

وێژدی ئیسلامی، به‌هۆی کۆمه‌ڵه‌ هۆنراوه‌کانی:

(ملک محمهد جیاسی) و (محمهد ئیقبال)ه‌وه، سامانیکی تری خسته‌ سه‌ر گه‌نجینه‌ی بیروباوه‌ری هیندی. (محمهد ئیقبال) باوکی گیانی (پاکستان) بوو و سه‌رکرده‌ی راپه‌رینه‌ ئیسلامه‌تییه‌که‌یشی بوو.

* (وێژدی به‌نگالی)ی نوێش، له‌سه‌ر شانی (تاگور) و (شاترجی) و (رای)^(٤) دامه‌زراوه ئەوانه‌ هه‌موویان زانیاری ئایینی (بودایی)یان تازه‌ کردۆته‌وه هه‌رچی بیروباوه‌ریکی باه‌خدازی رۆژه‌لات هه‌یه له‌ کرده‌وه‌کانیاندا کۆبووته‌وه.

(١) ابن المقفع (عبدالله): زانا و نوسه‌ریکی فارسه، له‌ ٧٥٩دا به‌فه‌رمانی مه‌نسوری عه‌باسی، والی به‌سه‌ر به‌دردانه‌ کوژرا، (کليلة و ديمنه)ی له‌ په‌هله‌ویه‌وه گۆزبوه‌ته‌ عه‌ره‌بی، هه‌روا (الادب الصغیر، الادب الکبیر) هه‌ر هی ئەوه‌.

(٢) ئیزۆپس (سه‌ده‌ی ٧-٦پ.ز) هه‌کیمیکی یۆنانیه‌، خاوه‌نی په‌ند و ئامۆژگاریه‌، ئیزۆپس که‌ سایه‌تیه‌کی ئەفسانه‌یه‌یه‌.

(٣) لاوه‌نتین (١٦٢١-١٦٩٥) شاعیریکی فه‌ره‌نسی بووه، کتیه‌ی (په‌نده‌کان) هی ئەوه، که‌ له‌ ئەنجامی خۆینده‌وه‌ی ئیزۆپس و قیدا و کليلة و ديمنه‌دا دیناوه، شێوازی ئەم شاعیره‌ ره‌وانی و ساکاری و گه‌رمو گۆریه‌.

(٤) سانيساجين رای (١٩٢١-١٩٩٢): ده‌ره‌ینه‌ریکی سینه‌مایه‌ی هیندییه‌، له‌ ١٩٥٦دا به‌رامبه‌ر فلیمیکی به‌ناوی (سرودی ریتگا) وه‌ پاداشتی (کان)ی بۆ خۆی پچری، هه‌روا بۆ سه‌رحه‌م به‌ره‌مه‌کانی پاداشتی (ئۆسکاری فه‌خری) پێ درا.

کوشتنی (۱) جیموتاڤا

له نوسراوی باشیل بیتالهوه

نوسراوی (باشیل بیتال)، بریتییه له کومه له چیرۆکیکی کۆنی هیندی زۆریه ی کاره ساته کانی له چیرۆکه داستانییه کانی (رامایانا) و (فیدا) وه وهرگیراون کهس نازانی کئ نوسیوونی له گه له وه یشا، له که له پوره کانی، هه ره به نرخی هیندی دانه نرین، که هه رگیز له بیرناچنه وه، بۆ زۆریه ی زمانه ئه وروپاییه کانیش گوئیراونه ته وه.

یه کییک له خونکاره کانی هیندستان کورپکی هه بووه ناوی (جیموتاڤا) بووه که ته مه نی گه یشته دوانزه سالان، دهستی کرد به خواپه رستن و خوئندنی نوسراوی ئایینی، زۆری پئ نه چوو له زانست و کرده وه ی ناوازه دا، پئش هه موو که سانی خاکه که ی خوئی که وت، نوئژکردن و پارانه وه کانیشی له لایهن (سیفا) وه که خوای ئه وان بوو، په سه ندران له به رنه وه رۆژتیکیان پئی گوت: هه رچی ئاوات بۆ خواستوه پئت ئه گات (۲) شاه کوری لاویش (۳) وه رامی دایه وه، پئی گوت:

ئه گه ر به راستی خوشت ئه ویم، دانیشتوانی نیشتمانه کهم له دهست هه ژاری و دهسکورتی رزگار بکه هه موویشیان له ساماندا وه ک یه ک لی بکه چاکه و دهوله مه ندیی و ئارامیش به هه موویان به خشه .

(سیفا) ی خوایش، (۱) هه رچییه کی لی داواکرد پئی به خشی، دانیشتوانی نیشتمانه که یشی دهوله مه ندرکردن. تا وایان لی هات وازیان هینا له کار و فرمان کردن، لووتی خوایان به رزکرده وه. سه ریان بۆ کهس دانه ئه نه واند.

ئینجا که کار گه یشته ئه م ئه نجامه پر گه یروگرفته، خیزانی خونکاری هه موویان کۆبوونه وه و دهستیان کرد به وتووئژ و راوئژکردن.

زرنگه کانیان گوئیان: خونکاری ئیمه و کوره که ی فه رمانی خواپه کان به جی ئه هینن به لام هاو نیشتمانه کانمان به گوئیمان ناکه ن. له هه موو شتیک ئاسانتر ئه وه یه، ئه م خونکاره

(۱) کوشتی: قوریانی، به خشین و پیشکه ش کردنی گرانتترین و به هاترین سامان به خواوه ند.

(۲) به لکو: بۆت دپته دی.

(۳) شاه کوری لاو: سازاده ی لاو.

(۴) یان: سیفای خواوه ندیش...

ئه مه یش چاو پیا خشاندنیک بوو، به گۆرانی بیر و جوانی و گیاندا له هیندستاندا، که هه ر له کۆنه وه دهست پئی کراوه تا ئیمرو. ئیمه یش له و وئژه جوړجوړانه ی زمانی هیندییه، هه ندیک چیرۆکمان هه لئژارد، که ئه م رووانه پئشان ئه دن هه روه ها هه ندی ناویشمان هه لئژارد، که گیانی هیندستان ده رنه خه ن له گه له نامه مرۆقایه تییه که ی و هونه ره ناوازه کانی و رابورده وه پئشنگداره شوخ و شه نکه یدا.

هیاویشمان وایه، که خوئنده وار، ئه وه ی له بیرمان چوه پئشانی بده ین له پئشه کییه که دا، وه ک: (جادوی نیرقانا) و (پیرۆزی یوجایا) و (خواپه تییه جوړ جوړه کان) و (گه وره یی بودا)، له م نوسراوه دا چاوی پئی بکه وی، که له راستیدا زۆر به که م دانه نرین له چاو (گیانی هیندستان) دا، که جه نکه لئیکی وایه شتی سه یر سه یری تیا ئه بیئری و، پیشکه یه کی وه هایشه که ئاشتی تیا هه ست ئه کری.

(محمد عیتانی)

تاینداره‌ی خۆمان و کوره راست و دروسته‌که‌ی، له‌سه‌ر ته‌خت به‌پینینه خواره‌وه، خۆمان کاروباری گشتی هه‌لبسورپینین. پاش ئه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گه‌له‌که‌مه‌کێ کردن و سه‌ربازیتکی زۆریان کۆکرده‌وه، ئالای سه‌رکیشییان هه‌ل کرد و چوون چوارلای کۆشکی خونکاریان گرت. که (جیمو تاڤا) که‌ینه و به‌ینه‌که تی‌گه‌یشت، پیش ئه‌مه‌ی بجیتته کۆری شه‌ره‌وه به‌رامبه‌ر دوژمن، چوو ه‌کن باوکی راوێژی پێ کرد.

خونکاره تی‌گه‌یشتوو ه‌که‌یش پیتی گوت: ئه‌ی کوری خۆم!

فه‌رمانه‌روایی له‌ش، زوو له‌ ناو ئه‌چێ له‌ راستیدا، ژبان بریتییبه له‌ له‌خۆیایی بوون، سامانی‌ش هه‌روه‌ک خه‌وی خۆش وایه زوو ئه‌بریتته‌وه له‌وکاته‌یشه‌وه که مرۆڤ له‌ دایک ئه‌بێ، گوپی له‌ ناله‌ نالی خاوه‌ن شیوه‌نه، که له‌ شپوه‌ی ئاوازی بلباندا ده‌ری ئه‌برێ که له‌ دایک ئه‌بێ، له‌گه‌ل مردنیشا به‌لینیتکی هه‌یه.

ژبانی خۆبشی له‌ ناو له‌ شپکی له‌ ناوچوو ناوینیشانیکی پر و پووچدا به‌سه‌ر ئه‌بات که‌واته‌ وا هه‌ل ئه‌گرێ که‌ واز له‌ ته‌ختی خونکاری به‌پینین و خۆمان خه‌ریک به‌که‌ین به‌کرده‌وه و کاری چاکه‌وه.

ئنجا خونکار براکانی و کوره‌کانیانی بانگ کرده لای خۆی، تیی گه‌یاندن که‌ ئاره‌زووی هه‌یه واز له‌ خونکاری به‌پینێ قسه‌که‌ی خۆبشی برده‌ سه‌ر پاش ئه‌وه خۆی و کوره‌که‌ی باربان کرد و چون بۆ که‌ژ و کیتوکی دوور و چۆل و هۆل کۆلیته‌یه‌کی هه‌ژارانه‌یشیان بۆخۆیان دروست کرد و په‌نایان برده‌ به‌ر.

خونکاری خواناس، وازی له‌ هه‌موو شتیکی هیناو خۆی ته‌رخان کرد بۆ خواپه‌رستان، شاه کورپش، کاته‌کانی خۆی له‌گه‌ل سوروشتی شه‌نگ و شۆخ و، ته‌نیایی باو داهینه‌رو، به‌کیتی جوامی‌رانه‌دا به‌سه‌ر ئه‌برد. رۆژتیک له‌ رۆژان چوو ته‌وقه‌ سه‌ری شاخه‌که، که په‌رستگای (دورجا) له‌وێ بوو.

چوو ناویه‌وه که‌ سه‌یری کرد ئه‌وا که‌چه‌ شایه‌کی تیایه له‌ جوانی و شه‌نگوش‌خیدا که‌س هاتای نیسه که‌نیزه‌ جوانه‌کانیشی لیتی کۆیونه‌ته‌وه که‌چه‌ شاهه‌که‌ به‌ئه‌ژنۆدا هاتبوو، له‌به‌رده‌م (خوای شاخه‌کان) دا ئه‌پارایه‌وه، به‌ده‌م گۆرانی تاینییه‌وه، له‌ سه‌ر ئاوازی که‌مانه‌یه‌کی ئاسمانی ده‌نگدار، که‌ حه‌وت ژتی پتوه‌ بوو، ملکه‌چانه‌ به‌رامبه‌ری دانیشتبوو، ده‌نگه‌که‌ی به‌ناسکی و پاکی و خۆشه‌ویستییه‌وه له‌ سنگیه‌وه ده‌رئه‌هات و له‌ ناو په‌رستگاکه‌دا ده‌نگی ئه‌دایه‌وه، گیان و ساز و ئاوازی ئه‌خسته‌ ناو دار و به‌رده‌وه،

که‌زه‌بایه‌کیش له‌ ناو دار و دره‌خته‌کاندا هه‌لی کردبوو، به‌بۆن و به‌رامه‌یه‌کی خۆشه‌وه، له‌ کونیتیکی بن میچی په‌رستگاکه‌وه ئه‌هاته ژووره‌وه، که‌ ئاسمانه‌ پاکه‌ بێ گه‌رده‌ شینه‌که‌ی لیتوه دیاربوو، ئه‌هات و ئه‌یدا له‌ گری مۆمه‌ داگیرساوه‌کانی چوارلای (خوای شاخه‌کان) و شه‌پۆلی پێ ئه‌دان به‌م لاو به‌ولادا.

چاوی شاه کور و شاه کچ به‌یه‌کتی که‌وت له‌ پر خۆشه‌ویستییه‌ک که‌وته ناو دلێ هه‌ردووکیانه‌وه، شاه کچ له‌ پارانه‌وه‌ی خۆی بووه‌وه و گه‌رایه‌وه شاه کورپش هه‌روه‌ها گه‌رایه‌وه ئه‌ویان له‌ شه‌رماندا روومه‌ته‌کانی سوور هه‌لگه‌رابوون ئه‌میش ئاگری دلداریی، گری له‌ دلێ به‌ردابوو، نه‌ی ئه‌هیتت خه‌وی لی بکه‌وێ.

به‌یانی رۆژی دواپی، سه‌رله‌نوێ، له‌ په‌رستگاهه‌که‌دا یه‌کیان گرتوه‌وه (جیموتاڤا) ده‌ستی کرد به‌گفتوگۆکردن له‌گه‌ل که‌نیزه‌کیتی شاه کچدا.

پرسی ئه‌و که‌چه‌ شه‌نگوشۆخه‌ نه‌ژاده‌ کیتی؟ ئه‌ویش گوتی:

ئه‌وه کچی خونکاری ئییه‌یه.

که‌نیزه‌که‌کیش، له‌ سه‌رچلی خۆیه‌وه لیتی پرسى: ئه‌ی تو کیتی کوره‌ جوانه‌که؟ له‌ کویشه‌وه هاتوویت؟

- ناوم (جیموتاڤا) یه. له‌گه‌ل باوکما هاتووینه‌ته‌ ئه‌م شاخه‌ نزبکانه، وازیشمان له‌ خونکاریتی هیناوه...

که‌نیزه‌که‌کیش ئه‌و گفتوگۆبانه‌ی بۆ شاه کچی گه‌وره‌ی خۆی گێرایه‌وه.

که‌ شاه کچ ئه‌وه‌ی بیست، دل ته‌نگ بوو و به‌خه‌میکه‌وه گه‌رایه‌وه ناو کۆشکه‌که‌ی خۆیان.

که‌ که‌نیزه‌که‌کیش، هه‌ستی به‌دلته‌نگیی خانمه‌که‌ی خۆی کرد، که‌ینه و به‌ینه‌که‌ی بۆ شاه ژنی دایکی گێرایه‌وه ئه‌میش رووی کرده خونکار و پیتی گوت: گه‌وره‌ی خۆم، که‌چه‌ شای کچان، پێ گه‌یشتوو و هه‌ره‌تی شوویه‌تی که‌واته‌ بۆچ ده‌زگیرانیکی بۆ نه‌دۆزینه‌وه ماره‌ی بکات؟. پاش ئه‌وه ناوی (جیموتاڤا) ی لاهیتنا خونکاریش زۆری پێ خۆش بوو، که‌ ئه‌و شاه کوره‌ ئاواره‌یه بکات به‌زاوای خۆی.

ژن و میتردییه‌که‌ی هه‌ردووکیانی ئاشکرا کرد و، ئاهه‌نگیتی پرخۆشی و کامه‌رانییان بۆ گێران.

چهند رۆژتیک پێ چوو، به‌بانییه‌ک زوو، (جیموتاڤا) و برایه‌کی شاه کچی ژنی، چوونه

گهشتی شاخان، که گه‌یشتنه ته‌وقه سه‌ری شاخیک له شاخه به‌رزه‌کانی نه‌وی، کو‌مه‌له‌یه‌ک ئیسک و پروسکی ناده‌میزادیان چاو پیکه‌وت (جیموتا‌فا) یش لی‌ی پرسی: نه‌مه چی‌یه؟!

- خوی خرایه که ناوی (جارودا)یه، هه‌موو رۆژتیک دیتته سه‌ر نه‌م لوتکه به‌رزه بۆ نه‌مه‌ی هیندی‌یه‌کی هه‌ژاری نه‌نگه‌ویست بکات به‌نیچیری خۆی... له‌به‌رته‌وه ئیسک و پروسکی نیچیره‌کانی به‌هه‌زاران لی‌ره‌دا نه‌بینی...

شاه کوریش گوتی: نه‌مه کاره‌ساتیکی سه‌رسوره‌ینه‌ره، زۆر و سته‌میکی سامناک و گه‌وره‌یشی تیا‌یه که‌واته تۆ برۆره‌وه بۆ کو‌شک... منیش هه‌ندی‌ک لی‌ره‌دا نه‌مینمه‌وه بۆ نو‌یژکردن و پارانه‌وه...

ئینتر هه‌ردووکیان له‌یه‌کتري جوی بو‌ونه‌وه... شاه کور ده‌ستی کرده‌وه به‌رۆیشتن به‌لام له‌ناکا و هاوار و ناله‌یه‌کی ناگرینی هاته‌ به‌رگو‌ی، گریان و شیه‌و‌نیکی و ایشی بیست که پری بو‌و له‌سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردی، که‌ نزی‌ک بو‌وه‌وه له‌جی‌گای ده‌نگه‌که، پی‌رۆژنیکی دی‌ نازا و ترسیکی کاری‌گه‌ری پی‌وه‌ دیاربو‌و.

- دایه‌ بۆچی نه‌گریت؟

- بۆ چاره‌نووسی کوره‌ کله‌که‌م (سانتاتاشا) نه‌گریم چونکه‌ ئیم‌رۆ (جارودا)ی سامناک دیتته سه‌ری و نه‌یخوات.

- دایه‌گیان مه‌گری چونکه‌ من خۆم نه‌خه‌مه‌ پیناو کوره‌که‌ت، له‌و کاته‌دا (سانتاتاشا) یش گه‌یشته‌ نه‌وی.

به‌شاه کوری گوت:

گه‌وره‌ی خۆم، هیچ رۆژتیک نی‌یه، گه‌لیکی کله‌لی وه‌ک من له‌ دایک نه‌بی به‌لام پی‌اوی چاکه‌ و پی‌اوه‌تی وه‌ک تۆ که‌م هه‌ل نه‌که‌ون ژبانی تۆیش به‌نرخه‌، له‌ پیناو ژینی پی‌اویکی نه‌نگه‌ویستی وه‌ک مندا به‌فیرۆی مه‌ده.

کوره‌که‌یش پی‌ی گوت: نه‌وی پی‌اوی چاکه‌ و مه‌ردایه‌تی بلندی، پی‌ویسته‌ له‌کاتی پی‌ویستیدا گیانی خۆیان به‌خشن که‌واته تۆ برۆره‌وه مالی خۆت، بۆ لای خیزان و که‌س و کار و ژبانی خۆت وازم له‌ به‌ینه، من لی‌ره‌ نه‌مینمه‌وه که‌ (سانتاتاشا) گوتی له‌م قسه‌ خواییانه‌ بو‌و، گه‌رایه‌وه په‌رستگای (خوی شاخه‌کان)، زۆری پی‌ نه‌چوو (جارودا) به‌ ته‌موره‌ زه‌نان هاته‌ خواره‌وه و له‌ویدا نیشته‌وه...

(جارودا)یش که‌ که‌ خرایه‌یه‌کی به‌ر جه‌سته‌ بو‌و، دوو قاچی پی‌وه‌ بو‌و وه‌ک دارخورما و ابو‌ون نه‌مه‌نده‌ درۆی‌بو‌ون ده‌نگه‌که‌یشی له‌وه‌ که‌متر نه‌بو‌و. سکیتکی‌شی پی‌وه‌ بو‌و، زل، نه‌وه‌نده‌ی شاخیک نه‌بو‌و. چاوه‌کانی‌شی وه‌ک ده‌رگای دۆزه‌خ و ابو‌ون که‌ نه‌کرانه‌وه ناگریان له‌ ده‌رته‌په‌ری.

نه‌و بالداره‌ سامناکه‌ خۆی دا به‌سه‌ر شاه کور دا (جیموتا‌فا) له‌ پی‌شدا ترسی له‌ نیشته‌ و رای کرد، خۆی له‌ ده‌ستی رزگار بکات به‌لام (جارودا) رای کرد به‌دوو‌یا و گرتی و هه‌لی‌گرت و، له‌گه‌ل خۆیدا بردی بۆ ناسمان.

له‌ شاه کوری به‌سه‌زمان و کله‌ل گه‌ردانه‌یه‌ک که‌وته‌ خواره‌وه، ناوی خۆی له‌سه‌ر نو‌وسرابوو، جوتیاریک هه‌لی‌گرت و بردی بۆ خونکار. هیشته‌ خۆینی شاهی کوری خۆیه‌خت که‌ری پی‌وه‌ ما‌بوو، لی‌ی نه‌تکا.

شاه کچیش هه‌ر نه‌وه‌نده‌ چاوی به‌و گه‌ردانه‌یه‌ که‌وت، که‌وت به‌ده‌مه‌وه و له‌ هۆش خۆی چوو به‌لام که‌ هاته‌وه هۆش خۆی له‌گه‌ل باوک و دایکیا به‌هه‌له‌داوان ده‌ستیان کرد به‌گه‌ران به‌دوای کوره‌ شادا. (سانتاتاشا)یش، له‌ پی‌ش خونکاردا گه‌را‌بوو به‌دووی کوره‌ شادا رووی کردبو‌وه سه‌ر لوتکه‌ی شاخه‌که‌، که‌ پری بو‌و له‌ ئیسک و پروسکی هه‌زاران که‌س له‌ویدا بالداره‌که‌، نیچیره‌ خواییه‌که‌ی خۆی دانا‌بوو.

(سانتاتاشا)، سه‌رکه‌وته سه‌ر لوتکه‌ شاخیک نزی‌ک و هاواری کرد:

(هه‌ی هه‌ش به‌سه‌رت «جارودا»! هه‌ی هه‌ش به‌سه‌رت! تۆ وات له‌ هات کوره‌ شاهیک له‌ کوره‌ شاهانی «چاتریا» هه‌ل دپیت؟!...)

(جارودا)یش که‌ گوتی له‌و قسه‌انه‌ بو‌و، ترسی له‌ نیشته‌ و رووی کرده‌ نیچیره‌ خۆیناوییه‌که‌ی خۆی و پی‌ی گوت:

(بۆچ خۆت به‌خت کرد، نه‌ی کوره‌ شا؟!)

کوره‌ شایش گوتی: (جارودا)! دارودره‌خت سی‌به‌ر نه‌که‌ن بۆ که‌سانی تر، تا له‌ به‌ریا به‌سه‌سته‌وه له‌وه‌دا جیا‌وازی‌یه‌ک ناوین له‌ ناوه‌ند سه‌گیتک و می‌رووله‌یه‌کدا، یان له‌ ناوه‌ند شاه و گه‌دایه‌کدا که‌چی خویشیان هه‌ل خسته‌وه له‌به‌ر قرچه‌قرچی هه‌تاودا. جارودا! له‌ راستیدا دارودره‌خت گو‌ل نه‌گرن و به‌ر نه‌گرن تا بی‌ه‌شنه‌وه به‌که‌سانی تر نه‌وانه‌ی که‌ خاوه‌ن کرده‌وه و ره‌وشتی بلندی، زۆرتر له‌و دارودره‌ختانه‌ نه‌که‌ن نه‌م له‌شه‌ی منیش به‌کاری چی دی، نه‌گه‌ر بۆ نه‌م و نه‌و به‌که‌لک نه‌بی؟ که‌ تۆ داری بۆن خۆش نه‌سو‌وتینی، خۆشه‌ویستی و بۆن خۆشی بلا‌و نه‌کاته‌وه که‌ داری سه‌نده‌لیش له‌یه‌کتتر نه‌خه‌یت، بۆنیکی خۆشی

پیرۆزی لئی پهیدا ئه بێ. که زێڕیش ئه خه یته ناو ئاگره وه، قال ئه بێ و پوخته ئه بێ و پرشنگ ئه دا و جوانی ئه به خشی به لام هه رچی سه گ و قه له باچکه ن، هه ر ئه وه نده خو بان ماندوو ئه که ن که خو بان بپارێزن و به یلته وه، ئه و که سه انه ییش که خو بان به خت ئه که ن له پیناوی که سه انی تر دا، له راستیدا، له ریگیای دادپه روه ریبه وه ئه رۆن به رپیدا، هه ر ئه و انی شین که به سه ر چاره نووسدا سه ر ئه که ون.)

(جارودا) ییش گوئی:

(که م که س هه ن له م چاوه جوامیرانه وه سه یری کاروباری جیهان بکه ن، که م که سی وایش هه یه که دلّی و بلن دبیته وه و به چه شنی کوره شاهیکی وه ک تو خوی له پیناوی چاکه دا به خت بکات.

نیازه که ی تو نیازتیکی جوان و په سه نده به راستی گری به ردا وه ته ده رووم و خه ریکه دلّم ئه بزوینی له به رئه وه منیش ئه مه وی ده ستیکی یارمه تیت بو درێژ بکه م، وه چ دلّخوازیتکت هه یه بوئی جیبه جی بکه م، ئاواتیکی خو تم پی بلّی، تا بوئی به یئمه دیی.

له پیش مردنتا، چیت ئه وی، پیم بلّی، تا بوئی جیبه جی بکه م.

شاه کوریش، له خو شیاندا گه شه که داربوو، پتی گوت: (ئهی خوی سامناک! ئه گه ر ئه ته وی به راستی دلّم به یئیته وه جی ئه و من ئه وه م لیت ئه وی، که ئیتر واز به یئیت له کوشتنی ئه وه ی ئاده م هه روه ها هه چ که سیکیشت کوشتوو، له و کلۆل و به سه زمانانه ی که ئیسک و پروسکیان ئه م ناوه ی پرکردۆته وه، گیانیان به به ردا بکه یته وه.)

(جارودا) ی سامناک به یئینی خوئی هینایه جی، چوو به ناخی دۆزه خا شه پۆلی زیندوو کردنه وه ی لئی هینایه ده ره وه به لام تا ئه وه ی جیبه جی کرد، زۆر انبازیبه کی سامناکی کرد، له گه ل دپوه کانی گیان کیشاندا ئنجا که شه پۆلی زیندوو کردنه وه و مانه وه ی ژبانی هینایه ده ری له دۆزه خ، بلاوی کرده وه به سه ر ئیسک و پروسکه کاندای، مردوو هکان هه موو، گیانیان به به ردا کرایه وه و زیندوو بوونه وه له ناو لوتکه ی شاخه کاندای که ره نای بلاو کردنه وه ده نگی دایه وه، هه روه ها قاو و قیژه و ده نگه ده نگی ئه و مردوو انه ییش که گیانیان هاته وه به به ردا ده نگی دایه وه، دارو دره خته رووته کانیش گه لاو به رگی سه وز و سووریان کرایه وه به به ردا و گه شان هه وه.

جا له ناو ئه و شادمانیبه خو شه دا که هه موو لایه کی گرت ه وه، (جیمۆتاشا) و کچه شاهه جوانه که ی ژنی ده ستیان کرده ملی یه کتری و یه کترین گرت ه باوه شی خو بان به لام برینه که ی کوره شاه قوول بوو، یه جگار کاربگه ربوو له و کاته دا که ته ماشای کاروانی مرۆفایه تی ئه کرد به سه ر شاخه کاندای دانه گه رانه خواره وه بو ناو ده شت، گیانی پاکی به خوا سپارد...

سه رکه وێن

نوسه ری: رابه ندرانات تاگور (۱۸۶۱ - ۱۹۴۱). رابه ندرانات تاگور، به ناویانگترین بوژیانی هیندستانه.

له شاری (به نگال) دا له دایک بووه له که ناره ناکانی که نده لانی (به نگال) یشدا گه وه ره بووه، خویندنه به ره زه کانی خوئی له ئینگیلته ره دا ته و او کردوو که گه ر او یشه ته وه هیندستان له نووسینی زۆریه ی گو قاره و یژه بیبه کاندای ها وه شبی کرده وه.

له پاش ئه مه ی نوسراوه کانی گو ررا وه ته سه ر زمانه ئه و رو پاییه کان ناو بانگی به هه موو لایه کی جیهاندا بلا بوته وه، بوژی و نوسه ره کانی ئه و رو پاییش پایه به کی گه وه ریان پی به خشیوه ئه و راستییانه ییش که ده ری پر یون له بابته ده رویشایه تی هیندیبه کان و جوانی هیندستان و پیش بینیه کووره (*) کانی خو یه وه ده رباره ی جیهان و ناوهرۆکی جیهان، له لایه ن ئه و یژه وانه ئه و رو پاییه وه په سه ندراره و ئافه رین کراوه بو یه کا پاداشی (نوول) ی جیهانیسی پی به خشراوه.

له راستیدا (تاگور) گیانی هیندیبه کان ئه نوینی، به هی کۆن و تازه یانه وه له ناو هۆنراوه کانی، هونه ری دلّداری هیندی کۆنی زیندوو کردۆته وه، که پر یه تی له ده رویشایه تیبه کی قوولی خه و الوانه (۱) به ناوی ئه و روپا و رۆژه لاتی نزیکدا گه شت و گوزاری کرده وه. به ته نیشته غاندیشه وه، خوئی هاو یشتۆته ناو خه باتی کاروباری گشتی هیندستانه وه، ته نانه ت له سه ر ئه رکی خویشی زانستگه ییکی (جامعه) دامه زانده وه.

(*) کوور = (قوول) - وه رگێپ -

سه رنج - که مامۆستا وشه ی (کوور - محدب) بو (قوول) به کاردینی ماناکه ئاوه ژوو ده بیته وه و پیچه وانه ی ده گه یه نی چونکه (کوور) به رامبه ر (قوول) دێ، که لپه رده هه ر (قوول) ده که شیاوتر بوو دایینه یه.

(۱) ده رویشایه تی: به رامبه ر (ته سه وف) به کاری هیناوه.

به‌ناوبانگترین نووسراوانی چیرۆکیشی ئەمانەن:

(سەرداری جادووگەر)، (باخی دلداری)، (شیو)، (چاوان)، (ئاوات و خونکار)، (کوشتە ی گۆرانی) که گۆرراووە سەر زمانی عەرەبی.

(تاگور)، له کلیسا کۆنەکانی هیندستانی کۆن و، تەنیا ییە دەرویشانە خواییە که یەو و نیاز و بیروباوەری وەرئەگرت.

(هەر وەها له گەڵ سروشتە جوانە که ی هیندستانی و خواییە تیبی دەسەلاتداری هەرە گەورەدا یەکی ئەگرت، بۆ ئەمە ی بگاتە ئەنجامی رێبازیکی هۆنراوەی مەرۆفایەتی و بیروباوەرێکی وەها که کردووە و گیانە نرخدارەکانی رۆژەلات و رۆژئاوای تیا کۆبیتەو و بەیە که وە بسازین و بێن بەیەک).

... بوێژە که، گۆرانییە که ی خۆی تەواو کرد و بێ دەنگ بوو. بە خونکاری گەورەیدا هەڵدا، بە تاییەتی دەنگە که ی خۆی بەرز ئەکرده و بۆ ئەو ی ئەو خانە جوانە ی که له پشت سەرپەرده وە خۆی شار دەبوو و گوتی لێی بێ، دەنگە گەرموگورە که ی خۆی کردبوو بە راسپاردە یەک بۆ ئەو ئەستیرە یە ی که دەستی ئەگە یشتی، بۆ ئەو ئەستیرە یە ی که پڕشنگی ئەدا و دەروونی رۆشن ئەکرده و بۆ ئەو ی که هەموو تەمەنی خۆی بۆ ئەو بەسەر ئەبا و که چی ناتوانی بیبینی و بیناسی بۆ کچە شاھ (ئاجینا). زۆر جاری وایش هەبوو، بە دزییە وە، بە تیلایی چا و سەرپێکی ئەو دیوو پەرده که ی ئەکرد، چونکە تارماییە کی ئەدی بە دل گوتییسی ئەگرت له زرنگانە وە ی خر خالیکی که له دوور وە ئەهاتە بەرگوتی، بە ئەندێشە وای ئەهینایە پیش چاوی خۆی که له گەڵ هەموو هەنگاوێکا که بە ئەسپایی ئەینا گۆرانییە کی ئەگوت ئەوانە پێیە گول رەنگە ناسکەکان بوون که بەسپایی و بێ دەنگییە که وە هەنگاویان ئەنا، وەک خۆشە و یستی خوایی بباریت بەسەر گوناھباری پەشیماندا و ابوو.

بەم رەنگە کابرای بوێژ تازار و ئاواتەکان و گۆرانییەکانی خۆی لەسەر دەنگی ئەو هەنگاوە ئەسپایی ناسکانەدا ئەهۆنییە وە که زرنگە ی خر خالە جادووگەرەکانی پێتە ئەهات هیچ گومانێکیشی نەئەبرده ئەو کەسە ی که تارماییە که ی ئەکەوت له پەرده که، لەو دیو وە.

هەر وەها گومانیشی نەئەبرده ئەو خر خالانە ی که دەنگەکانیان له گەڵ ئاوازی دلایا ساز ئەبوو، چ له بێ دەنگییادا، چ له کاتی گۆرانی گوتندا.

(مانجاری) یش که که نیزیە کیکی کچە پاشا بوو، جار بە جار ی: سەری له بوێژە که ئەدا له ماله که ی خۆیدا که ئەچوو سەر رووبارە که، لای ئەدایە لای و چەند وشە یە کی که می له گەڵدا گفتوگۆ ئەکرد، وەک کزەبا فێنکەکانی هاوین دلای پندر ئەکرده وە. که نیزیە که که زۆرزان بوو هەستی بەو کردبوو که بوێژە که تا چەند ئەندازە یە ک کچە پاشای خۆش ئەوی، جارێکیان ویستی له شپۆ یە کی شیریندا گالته و گە پی له گەڵدا بکات که بیزانیا یە رێگا چۆلە و کەسی پیا ناروات، تاریک و نووتە که و کەس نابینری، جەر بە زەبیبە کی ئەکرد و خۆی ئەهاویشته ژوو رە بچکۆلە که ی بوێژە که وە و لەسەر بەرە که ی دائە نیشت ئەو نەندە خۆی ئەپازانده وە، لەش و لاری له شپۆ یە کی جوان و رەنگیندا در ئەکەوت، دلای پیاوی کیش ئەکرد.

سەرپۆشە که ی یە جگار ناوازه و گەش و رەنگین بوو، ئەو گولە سوورە یش که لەسەر قژە هەنگوینی یە که ی سەری چەسپی کردبوو، بە ناز و نوو زی که وە زەر دەخە نە ی ئەکرد.

کەسانی تریش دەستیان دا بوو زەر دەخە نە کردن و چرپە چرپکردن، زەر دەخە نە و چرپە چرپە که یشیان تا ئەهات زۆر ئەبوو چونکە (شیکاری) ی بوێژ، بە تەنگ دەرنە کەوتنی ئەم راستییە وە نەبوو هەموو جاری ئە یگوت ئەم چاوی پێکەوتنە خوتوو که ی دلای ئەدەن و پڕیشی ئەکەن له خۆشی و کامەرانی یە کی پاک و بێ گوناھ، ناوی کە نیزیە که یش یە جگار جوان بوو؛ واتاکە ی بۆنی گولانی ئەگرتە وە، بوێژە کە یش بەشی دلای خۆی و هونەر مەندی یە که ی خۆی بۆ خستە سەر، پیتی ئەگوت بۆنی بەهار. ئەم و ئەو دەستیان کرد بە پێکە نین، بەسەر راو هاشاندنیکە وە ئەیانگوت: ئای له دەست هۆنراوە و بوێژان!...

له گۆرانییەکانی بەهار یشدا، که بوێژەکان لە بەر دەم خونکاردا ئە ی خوتیندە وە و بەم بۆنە خۆشە یا هەل ئەدا، بە ناوازه وە ئە ی خوتیندە وە جاری وایش هەبوو جار و دوو جار دووبارە ی ئەکرده وە.

که ئەگە یشتە ئەوی، خونکار چاوی تی ئەپری و زەر دەخە نە ی ئەکرد. بوێژە کە یش بە زەر دەخە نە یە ک وەر امی ئەدایە وە ئیتر خونکاریش لێی ئەپرسی: (تایا هەنگ ئەبێ وای بکات، له کۆشکی شاهانی بەهاردا ویزە ویز بکات؟) بوێژە خوا پێدا وە کە یش وەر امی ئەدایە وە ئە یگوت: (نە گەورەم ئەو هەنگوین دروست ئەکات له کاسە گولانە ی که پرن له بۆنی خۆش).

ئیتتر هۆلە که پر ئەبوو له پێکە نیکی پەیتا پەیتا، وایان ئەگێرایە وە که (ئاجیتا) ی کچە شاش لەو پێکە نینانەدا هاو بەشی ئەکردن...

به لئی (تاجیتا) ی په رستراو و که نیزه که جوانه که ی (مانجاری). له راستیدا (مانجاری) یه جگار کامهران بوو به مه. بهم په ننگه له ریگای ژباندا، راستی و دروژنی پیکه وه نه پون خوایش چی له دست بی نه یکات مروقیش چی به لاهه جوان و رازوه بی نه یخاته سهری نه و چامانه ی که بویره که مان به گوزانییوه نه یخویندنه وه، بریتی بوون له جوانیبه کی پاک و بی گهره و دلسوژانه.

د هنگی که مانه که ی، له ناو نه م راستیانه دا، د هنگی نه دایه وه:

له خوا و سروشت و دلپه وه، نیازی پی نه به خشرا که نه و گوزانییانه بللی ههروه ها له و خه م و خه فته وه نیازی دللی خوئی وهرته گرت که له سه ره تای دروستکردنی جیهانه وه په یدا بوو، له و دلخویشییه شه وه نیازی وهرته گرت که برانه وه ی نییه، نه م راستییه بوو که له سه ر باله کانی خوئی گوزانییبه کانی بویره که ی نه گیتراپه وه دللی هه مووان ههروه ک خوازه لئوکی هه ناسه سارد، خویشی لئی وهرته گرت، خونکاری گه وره ییش دللی پی خویش نه کرد، گوزانییبه کانی بویره که، به جوړتیکی و بلاو بوونه وه، به ناو هه موواندا، که هه موو کهس له سه ر زبانی بوون نه یخویندنه وه، که مانگی چوارده شه وه هل ته هات، که بو نه خو شنه که ی گولان بلاو ته بووه وه، که کهزه پای به بیان له هاویندا هه للی نه کرد، بونی خو شی هونراوه پر له راستییه کانی نه م بویره، له په نجه ره کانه وه، له کوشکه کانه وه، له که شتییه بیچکوله کانه وه، له و تارماییانه وه که له بن حه یزه رانه کاندایا وه شیان نه کرد به په کا، له هه موو شوینیکیه وه، له هه موو به زمگا هیکه وه، بلاو ته بووه وه و نه گه یشته ناو دهشت و دهر و شاخ و کیتو و دارستانه کان...

به م په ننگه، روژگار به خو شی به سه ر نه برا: بویره که گوزانی نه گوت، خونکار گوئی لئی نه گرت، که سانی تریش چه پلته ریزانیان نه کرد، یان زهرده خه نه یان نه کرد، که نیزه که جوانه که ییش (مانجاری) که نه چوه سه ر رووباره که، له ریگا لای نه دا و نه چوه لای بویره که، له ژووره که ی خویدا له پشت په رده ناو ریشمه کانیسه وه تارماییه ک دهرته کهوت و نه بزوت.

د هنگی خرنگه ی خرخاله زپینه کانیسه له دووره وه نه گه یشته به رگوئی بویره که، نه مانه به م جوړه بوون، تا بویرتیکی تریش له خاکی ژووره وه، شاره که ی خوئی به جی هیشت و رووی کرده خونکار (ناداریان) که له خاکی (نه مارا بر) دابوو بویری نوی هاته ناو کوشکی خونکاره وه و له به رده م ته ختی خونکاریدا کړنووشی نه وازشی کیشا و دهستی کرد

به خویندنه وه ی چامه که ی خوئی. له چه ند دپرتیکی هونراوه که یدا، هوروژمی بردبووه سه ر بویره کانی کوشکی شاهی، گوتبووی نه گهر نازان بام هونراوه یه کی ودها بللیین یان هونراوه یه کی وادابینن که ده یه کی نه و هونراوه یه ی نه و چاک بی، کهس بوئی نه هاته پیسه وه، خونکاریش به ره و پیری هات و خو شی و چلونی بی له گه لدا کرد پیتی گوت: (نه ی بویری گهره، تو له ژیر سیبه ری مندا نه حه سییته وه) بویره که ییش به خو هه لکیشانیکیه وه وهرامی دایه وه گوئی: (گهره م! من بو جهنگ هاتووم!).

به لام (شیکاری) ی بویر، شیکاری دلدار، بویری خونکاری، نه م جهنگه سه ری لئی شپواند نه ی نه زانی سبه یینی به چ نه نجامیک نه گات، نه ی نه زانی کی سه رته که وی، خوئی یان به رامبه ره که ی. نه یته زانی بو کام لایان بریاری سه رکهوتن نه درئ، نه و شه وه تا به یانی به په ژاره وه مایه وه، خه وی لئی نه کهوت نه وی زور نه هاته پیش چاوی و خه وی لئی نه رزاند، وینه ی نه و بویره به چنگه بوو، که ناوی (به ندراریک) بوو، به بالا که له گه ته که یه وه و که لله خو هه لکیشه که یه وه و چاوه له خو یایی بووه که یه وه که کاری له دلان نه کرد.

له به یانی روژی دووه مدا ته ماشا گاهه که ییش پر بو بوو له کهس بویری دلدار، روژباشییه کی له به رامبه ره که ی خوئی کرد، به زهرده خه نه یه ک و نوشتانندنه وه یه که وه به لام (بنداریک)، به ناسته م سه رتیکی بو بزواند و رووی کرده نه وانه ی که دللیان پیچا بوو، زهرده خه نه یه کی پر و اتایشی بو کردن.

له و کاته دا (شیکار) چاوی بریبه نه و هه یوانه ی که له پشت په رده کانه وه بوو له دلدا روژباشییه له خانی خوئی و کچه شای خوئی کرد و گوئی: (نه گهر له م جهنگه دا سه رکه وم، بی گومان کچه شاهه که م حه زم لئی نه کات).

دهستیان کرد به ته پل لیدان... دانیشتوان دهنگیان هه لپری، (هه ریژی) یان بو خونکار کرد... خونکاریش بالا پو شتیکی سپیی ناوازه ی له به رکردبوو، به نه سپایی هه نگاوی نه نا، نه تگوت هه وری پاییزه و نریک نه بیته وه، که گه یشته سه رته خته که ی دانیشت، (به ندراریک) ییش له جیی خوئی راست بووه وه، سه ری خوئی به رز کرده وه و سنگی خوئی دهر په راند و تاماده بوو بو هونراوه خویندنه وه، که دهستی کرد به خویندنه وه، دهنگی وه ک هه وره تریشقه و ابوو، نه یگرماند و دهنگی نه دایه وه له ناو هه لته که دا.

ههروه ک دهنگی شه پوئی ناویتی وروژاوی پر له هاژه بی و بدات به سه ر که ناره کانی دهریادا، نه و دهنگی نه ویش ناوا نه ییدا به گوئی نه و هه موو که سانه دا که به بی دهنگییه وه چروپر دانیشتبوون گوئیان لئی نه گرت.

گوئی گرهکان هه ناسه یان له بهر خویان بریبوو، تۆ وات ئه هاتنه پيش چاو که هه رگيز هه ناسه نادهن چونکه بوئیه بېنگانه که، زۆرزان و شارهزا بوو، ياربي به واتاکان ئه کرد، چاو بهست که ریبوو، به جادوو کاربگه ره که ی خۆبه وه کاری له دلای هه مووان ئه کرد، که له خویندنه وهی هۆنراوه کانی خۆی بووه وه، (به نداریک) له جیبی خۆی دانیشته وه تا چهند تاویکیش دهنگه که ی هه ر له گوئی دانیشته وانا ما بوو، ئه زرنگایه وه هه روک له ویدا مابیته وه له پایه گه وره کانی ناو هۆله که تیپه ری نه کردی و کزه با فینکه کان نه یان گه یان دبیته شاخ و کتیوه بلنده کان و ده ربا دووره کان و ابوو ئه م دهنگه له دلای گوئیگره دلکیش کراوه کانا هه ر مایه وه، زانایان و تیگه یشتوان و بوئیزان هه موویان به یه ک دهنگ گوئیان: (ئافه رین. ئافه رین!).

خونکاریش چاوی وه رگیترا بۆ بوئیه که ی خۆی، (شیکار). ئه میش هه ردوو چاوه پر خه م و خه فه ته که ی خۆی به رزکرده وه بۆ گه وره به نرخه که ی خۆی و له جیبی خۆی راست بووه وه به لام راست بوونه وه که ی له راست بوونه وهی مامزیکي کرد که تیریکي لئ درابن.

شه رم په ریبوو ناو ده مو چاویه وه، له شه له رولاوازه کزه که یشی، کرژبوو بوو ته نانه ت وای لئ هاتبوو، هه ر که سی ئه ییدی وای ئه هاته پيش چاو، که زوو به زوو ده ست ئه کات به ناوازی خۆش خۆش... ئنجا که دهستی کرد به خویندنه وهی هۆنراوه کانی، له پيشدا دهنگه که ی زۆر نرم و نه رم بوو، وه ک به چرپه قسه بکات و ابوو... ته نانه ت دپره کانی سه ره تاي هۆنراوه که ی نه ئه بیستران یا خود له وانه بوو که باش نه بیسترین... پاش ئه وه دهستی کرد به سه ر به رزکرده وه، دهنگه رۆشن و ته و اووه که یشی دهستی کرد به به رزبوونه وه بۆ ئاسمان، هه ر له گری ئاگریکی ئه کرد که له به رده م کزه بادا بشه کیته وه.

ئنجا دهستی کرد به گیتراوهی میژووی خیزانی خونکار، هه ر له بنج و بناوانیا نه وه، هه ر له سه ره تاي دووریانه وه تا ئه و رۆژه...

ئنجا له خویندنه وهی هۆنراوه کانی گه یشته سه ر لیدوانی ژبانی خونکاره خۆشه ویسته که ی خۆی هه ر له سه ره تاي ژینییه ره، که منالی ساوا بووه، هینای تا گه یان دییه ئه و رۆژهی که بوو به پاله وان و میژوو به چاو و به دل کرده کانی په سه ند ئه کرد... بوئیه که چاوه کانی بریبه چاوه کانی، خونکار به گه رموگورییه کی جوامیترانه ی واوه هۆنراوه کانی خۆی ئه خویندنه وه، که ده موچاوی له شپوه یه کی جادویی بلندا درئه خست و

کاریشی له دلای هه مووان ئه کرد... دانیشته وان خونکاریش و بوئیه که یشیان به دلا چوو پيش ئه مه ی بگه ریته وه جیبی خۆی، ئه م وشانه ی له ده م هاته ده ره وه؛ گوئی:

(گه وره ی خۆم من ره نگه له جه نگی و تووئیه ی دلکیش که ردا سه ر نه که وم به لام له خۆشه ویستیمدا به رامبه ر به ئیبه، نه شکاوم و، نه ئه شکیم!...).

نه ته وه چاویان پرپوو له فرمیسک. دار و به ردیش هاواربان ئه کرد بۆ سه رکه وتنی، په رده کان له رینه وه، به چه شنی رووی ئاوی گوئیکی پاک که به کزه بایه کی فینک شه پۆل بدات. له وکاته دا (به نداریک) به تیزیکه وه هه لسا یه سه ری و، به فیزیکه وه رووی کرده کۆمه لی دانیشته وان و گوئی: (چ شتیکی هه یه که له وشه بلندتری؟). هۆله که بی دهنگ و سه نگی داگری کردبوو، هه ست کزبووو، هه موو خاوبوو بوونه وه.

(به نداریک) یش، به شاره زاییه کی هونه رمه ندانه وه، دهستی کرد به به لگه پيشاندان بۆ راستی قسه که ی خۆی چه سپانديه دلای هه مووانه وه که وشه، بریتیه له سه ره تا، بریتیه له خوا له نوسراوه ئاسمانیه کانیشه وه هه ندی قسه ی ده ره ینا، که پالېشتی به لگه کانی خۆی پئ بکات. قسه پر قاو و قبیژه کانی خۆشی هه ر به و جزه برانده وه که له سه ره تادا دهستی پئ کردبوو دیسانه وه گوئی: (چ شتیکی هه یه له وشه بلندتر بی؟!).

پاشان به له خۆبایی بوون و فیزیکه وه، ته ماشایه کی ئه ملاو ئه ولای خۆی کرد، به خۆپه سه ندرکرنیکه وه دانیشته وه سه ر جیبی خۆی له ویدا خۆی وا پيشان دا، هه روک شیریک بی و نیچیریکي ده ست و برد گری، گوشت ناسکی خوین شیرینی ده ست که وتبی و خواردبیتی و ابوو، دانیشته وان هه موویان ده ستیان کرد به چه پله ریزان ئافه رینیشیان کرد به لام خونکار بی دهنگ و سه نگ مایه وه ورته ی نه هات. (شیکار) یش وای هه ست به خۆی کرد، که له چاو ئه و بوئیه دلیره دا هه یچ ناهینی.

ئو رۆژه، هه موو که س، بلاوه ی لئ کرد.

رۆژی دوایی له کۆشکی شا دا کۆبوونه وه، گوئی گرانیش له هه موولایه که وه هاتنه سه ره، (شیکار) دهستی کرد به گۆرانی گوتن، له په نجه ره زپینه کانی کۆشکه که وه تیشکی رۆژ ئه هاته ژووره وه، به یانییه کی شه نگ بوو، به رامبه ر ئه و په نجه رانه یش په رده کان ئه له رینه وه. پاشان دهنگیکی که وته به رگوئی بوئیه که، دل و گیانی به جاریک گه شکه دار کرد (ناخی) به کیتیکی گوئی لئ بوو نه ی ئه زانی له کوپوه دی. نایا له کچه شاهه وه بوو، یا خود له خه و و

ئه‌ندیشه‌ی خۆی و ئاواته‌کانی دلیه‌وه هاتبووه ده‌ری، که له گوتیدا زنگاوه‌ته‌وه به‌لام بر‌وای وابوو، که هه‌ر له خانمه‌که‌ی خۆی و کچه شاهه‌که‌ی خۆیه‌وه بووه، ئه‌و (ناخه) ده‌رپه‌رپبووه.

(شیکار) ده‌ستی کرده‌وه به‌گۆرانی گوتن، ئه‌مجاره له‌وه ئه‌دوا که له رۆژتیکي زۆر دووردا، له‌وه‌پیتش، ساز و ئاوازی خۆشه‌ویستی، یه‌که‌م ئاوازی دابوو به‌گوتیدا، له‌ ناو جه‌نگه‌لستانه‌ نووسته‌که‌دا کچه شوانه‌کان که مه‌ریان له‌و ناوه‌دا ئه‌له‌وه‌راند، نه‌یان ئه‌زانی کێیه‌ ئه‌و نایه‌ له‌ ئه‌دا^(١) له‌ چ لایه‌کیشه‌وه ئه‌و ئاوازه سه‌رمه‌ست که‌رانه‌ له‌ ئه‌درین، جاری وا هه‌بوو وایان به‌بیردا ئه‌هات، که له‌ کزه‌باوه ده‌ریچن جاری وایش هه‌بوو وایان ئه‌هاته‌ پیتش چاو که له‌ هه‌وره‌کانی سه‌رپۆیه‌ی شاخه‌کانه‌وه بینه‌ ده‌ری.

ئهم ئاوازه، که له‌ گه‌شتان و رووه و په‌رستگا‌کانی رووناکی ئه‌چن، له‌ زه‌ویی رۆژه‌لاته‌وه نامه‌ی دل‌خۆشی ئه‌هین به‌لام که رۆژ ئاوابوو و ئه‌ستیره‌کانیش دامینی شه‌ویان کشاند به‌سه‌ر زه‌ویدا، ئاوازی خه‌م و سزاده‌ر ئه‌که‌وی، کچه شوانه‌کان به‌لایانه‌وه وابوو، که ئه‌ستیره‌کان بریتین له‌ چهند گۆپکه‌یه‌کی زبو، له‌و که‌لوپه‌لی ساز و ئاوازه‌دان که خه‌وه‌کانی شه‌و پرته‌کات له‌ ئاوازی دل‌داری، ئه‌وان له‌و بیره‌ دابوون، له‌ ناو ساز و ئاواز له‌ هه‌موولایه‌که‌وه په‌یدابوو:

له‌ کێلگه‌ و جیگا له‌وه‌ره‌کان و، رینگای چۆل و هۆل و، که‌له‌به‌رده‌ به‌ ده‌نگه‌کانه‌ و له‌ ئاسمانه‌ شینه‌ کاله‌که‌وه و، گژوگیا سه‌وزه چروپه‌که‌وه به‌لام کچه شوانه‌کان له‌ واتای ئه‌وه تی نه‌ئه‌گه‌یشتن له‌ توانایشیاندا نه‌بوو که رازی ئه‌و ئاره‌زووه به‌هیتز و هه‌ره‌ته‌ی دل‌ه ساکاره‌یان ده‌ریزن.

له‌به‌رئه‌وه چاویان پرپوو له‌ فرمیسک ژبانیشیان له‌ تال بوو، ئاره‌زووی پیتک گه‌یشتن و خه‌می دووری هاتبووه ناوه‌وه.

له‌و کاته‌دا (شیکار)، گوئی گره‌کان و بویتزه‌ دوژمنه‌که‌ی و خونکاری له‌ بیره‌چووه‌وه که له‌وئ دان له‌ ناو بیره‌کانی خۆیدا به‌ته‌نیا‌یی مایه‌وه بیره‌کانی ئه‌چوون به‌گژیه‌کا و قیژوه‌ووریان ئه‌کرد له‌ ناو مێشکیا، هه‌روه‌ک گه‌لای دار نه‌ چرپه‌ چریبان ئه‌کرد له‌ نزیک گویتیه‌وه هه‌روه‌ک کزه‌بای هاوین لیبان بدا و سه‌روویان بیت و ابوو.

بویتزه‌که‌ ده‌ستی کرد به‌گۆرانی گوتن، گۆرانی نای. له‌ هۆش و گیانیا، له‌ کانگای

ده‌روونیا، که پری بوو له‌ گۆرانی و ساز و ئاواز، خه‌وتیکی پرپیتچوپه‌نای نادیا‌ری دل‌دارانه هه‌بوو، به‌رامبه‌ر وینه‌یه‌ک که له‌ مێشکدا دروست کرابوو، له‌ که‌ره‌سته‌ی خرنگه‌ی خرخالیش دروست کرابوو، له‌ره‌ی ئه‌و هه‌نگاوه ساز و ئاوازیانه‌ی که له‌ دووره‌وه ئه‌گه‌یشتنه‌ گوتی.

بویتزه‌که‌ گۆرانییه‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد و دانبشت.

گویتگره‌کان هه‌موو له‌شیان گرژ بوو، دل‌یان پرپوو له‌ خه‌فته، ئه‌وه‌یان له‌ بیره‌چووه‌وه که چه‌پله‌رێزان بو بویتزه‌که‌ بکه‌ن.

ئنجاکه ئه‌و کاربگه‌ریه‌ قووله‌ی له‌ ناوه‌رۆکی هیتی گشتییه‌وه په‌یدا ئه‌بێ و ئه‌دا به‌سه‌ر چاره‌نووسدا، ورده ورده کزبوو، (به‌نداریک) هه‌ستایه سه‌ری و ده‌ستی کرد به‌پرسین له‌ خۆی: ئایا بویتزه‌که‌ له‌و گۆرانییه‌ شارراویه، له‌و گۆرانییه‌ پر گرتیه مه‌به‌ستی چی بوو؟... یه‌ک به‌یه‌ک و اتا‌کانی لیتک دایه‌وه و رۆشن کرده‌وه، تا هیچ بایه‌خ و نرخیتکی بو نه‌مایه‌وه له‌ ئاهه‌نگی بووک و زاوای به‌هاردا، بایه‌کی توندوتیژی ساردی وا هه‌لی کرد، که له‌ هی چله‌ی زستانی ئه‌کرد هۆنراوه‌یش که که‌وته‌به‌ر به‌ردی قسه‌ی هۆش و بیروباوه‌ر، ئه‌شکی و له‌ ناو ئه‌چن، به‌م ره‌نگه‌ (به‌نداریک) بو هه‌موو وشه‌یه‌ک و اتایه‌کی تازه‌ی خۆی بو دانه‌نا، تا وای له‌ گویتگره‌کان کرد سه‌ریان سوپه‌مینی و واقیان ورمینی له‌ شاره‌زایی و زمان پارایی و زیره‌کی. (شیکار) یش هیچ وه‌رامی نه‌دایه‌وه به‌لکو هه‌ر نه‌ی ویست وه‌رامی بداته‌وه، هه‌ر گیزوویتی خه‌وه خۆشه‌که‌ی خۆی بوو و له‌وی ئه‌کوئلییه‌وه که‌سیش له‌وه‌ی نه‌کوئلییه‌وه که (به‌نداریک) تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ئه‌و واتایانه‌ی هیتنایه‌وه بو وشه‌کان راستی پیشان داوه.

خونکار سه‌رسام ما له‌وه چونکه ئه‌و جیهانه‌ی که پرپوو له‌ ئه‌ندیشه‌ی ساز و ئاواز، گۆپرا و بوو به‌رینگایه‌کی ره‌قوته‌ق له‌به‌رچاوی به‌لام رینگاکه ته‌خت بوو، ئاشکرا و دیاربوو، زۆر خه‌ریک بوو له‌گه‌ل بویتزه‌که‌ی خۆیدا، که راست بیته‌وه و قسه‌یه‌ک بکات.

به‌لام بویتزه‌که‌ وه‌رامی بو نه‌ئه‌دراپه‌وه، خونکار به‌توره‌بیه‌که‌وه هه‌ستا و ملوانکه‌که‌ی (شیکار) ی له‌ ملی داکنه‌ که له‌ مرواری هۆنراپه‌وه و، کردیه ملی (به‌نداریک)، هه‌رچی له‌ویدا بوو، له‌ خۆشی و گه‌رموگورپیه‌که‌وه ده‌ستی کرد به‌چه‌پله‌رێزان، له‌ هه‌یوانه بلنده‌که‌یشه‌وه، له‌ پشت په‌رده سه‌راوه، بزوتنه‌وه‌یه‌کی سووک که‌وته به‌رگوئی.

(شیکار) یش به‌ره‌نجه‌رۆیی گه‌رایه‌وه ماله‌وه.

(١) ئه‌و شمشاله له‌ ئه‌دات...

له شه‌ویکی تاریک و نووته‌کی بی مانگه‌شه‌ودا، (شیکار) له ژووره چۆل و هۆله‌که‌ی خۆیدا دانیشت، ده‌ستی برد بۆ کۆمه‌له هۆنراوه‌کانی خۆی و لیره و له‌وی تاک و ته‌را دیره هۆنراوه‌ی لی ئه‌خوتنده‌وه به‌لام هه‌م‌موی هه‌یج و پووج ئه‌هاته پيش چاو، نه‌ جوانی تیا ئه‌بینن، نه‌ واتا، په‌ره‌کانی یه‌ک یه‌ک دریتی و فری دانه ناو ناگره‌وه پاشان گوتی:

(ئهی ناگر! ئهی خوا جوانه‌که‌ی که ئه‌تبه‌رستم، تۆ بووی که به‌دریژایی ئه‌م هه‌موو سالانه، له‌ دلما گرت ئه‌گرت.

ئه‌گه‌ر ژبانی من زێر بووایه، که له‌ تۆ ئه‌هاته ده‌ره‌وه پاکتر و جوانتر ئه‌بوو به‌لام هه‌ر ئه‌م چنگه‌ پووش و په‌لاشه‌ی لی ده‌رچوو، که خسته‌م ناو تۆوه هه‌ر ئه‌م خۆله‌میشه‌ی لی مایه‌وه!).

ئیتیر (شیکار) په‌نجه‌ره‌کانی ژووره‌که‌ی خۆی، هه‌موو کرده‌وه، ئه‌و گۆله‌ سپیبه‌ پاکه‌ بی گه‌ردانه‌ی که هه‌زی لی ئه‌کردن و وه‌ک (مانجاری) یش پیتی گوتبوو، شا کچه‌که‌ی هه‌زی لی ئه‌کرد، به‌سه‌ر پیتخه‌فه‌که‌یدا بلاوی کردنه‌وه هه‌رچی چرایه‌کیشی هه‌بوو، ده‌ری هیتان و هه‌لی گه‌رساندن پاشان دۆشای هه‌نگوینی له‌گه‌ل ژه‌هریکی کوشنده‌دا تیکه‌ل کرد و خواردیه‌وه نجا له‌سه‌ر پیتخه‌فه‌که‌ی خۆی راکشا.

به‌لام خرنگی خرخال، له‌ راره‌وه‌که‌وه ده‌نگی ئه‌هات، بۆنیتی خۆشی کاربگه‌ربش ئه‌هاته ناو ژووره‌که‌وه.

بۆیژه‌که‌یش به‌دوو چاوی قووچاوه‌وه گوتی:

(خانمه‌که‌م، دوایی به‌زه‌بیت به‌نۆکه‌ره ره‌نجه‌رۆکه‌ی خۆتا هاته‌وه و هاتیته‌ لای سه‌ری بده‌یت؟!).

ده‌نگی دلنه‌رمانیش وهرامی دایه‌وه گوتی:

(بۆیژه‌که‌ی خۆم منم هاتووم).

(شیکار) یش چاوه‌کانی کرده‌وه و چاوی پیتکه‌وت.

به‌لام چاوه‌کانی کزبوو بوون، باش نه‌یان ئه‌بینی به‌لام وینه‌که‌ی هه‌رمایه‌وه له‌ ناوچاویا ئه‌ویش ئه‌و ئه‌ندیشه‌یه‌ بوو که زۆری پی چوو، که‌چی نه‌ ئه‌یدی، نه‌ ئه‌یناسیبه‌وه.

وا دوایی هه‌ل هات، بۆ ئه‌مه‌ی چاویکی شه‌و باشکردن و به‌خوا سپاردنی پیابخشینی.

ئافره‌ته‌که‌ گوتی: (من کچه‌ شا ئاجیتام).

له‌ پاش ئه‌رک و تین به‌خۆدانیتی زۆر، بۆیژه‌که‌ راست بووه‌وه و له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشت، کچه‌ شاهه‌که‌یش به‌گوتییدا چرپاند، پیتی گوت: خونکار له‌ برپاره‌که‌یدا دادپه‌روه‌ری نه‌کرد، تۆ بوویت سه‌رکه‌وتیت منیش بۆیه‌کا هاتمه‌ لات (تا شا کلاوی^(۱)) سه‌رکه‌وتنت بنیمه‌ سه‌ر).

ئه‌و ملوانکه‌ گۆله‌ی گه‌ردنی خۆی پی رازاندبووه‌وه، له‌ ملی خۆی داکه‌ند و نایه‌ سه‌ر قژه‌ جوانه‌که‌ی بۆیژه‌که‌.

ئیتیر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو، بۆیژه‌که‌ که‌وت به‌سه‌ر جینگاکه‌یا و گیانی ده‌رچوو.

مینیو یاخود خوښه ویستی

نوسه‌ری: رابه‌نداران‌ات تاگور

(مینیو) کچی‌ک بوو، له (نهریستار) دا^(۱) گه‌وره بوو، که که‌وتبووه هیندستانی ژورووی پوژتا‌اوه که منال بوو، که‌زی له‌وه نه‌کرد له مال دهر‌باز بچ و رابکاته ناو چیمه‌ن و لاله‌زاره‌کان و کیتلگه‌کانه‌وه، بو‌نهمه‌ی توو بکاته‌وه، یاخود گولای (لوتس) ی ده‌شتی^(۲) بچیته‌وه دۆستیکه‌ی هه‌بوو یه‌جگار خوښی نه‌ویست، پیاو‌یکه‌ی باخه‌وانی پیروو، پوژگاری به‌وه به‌سه‌ر نه‌برد، که گژوگیای زبان به‌خش له شینایی گه‌مه شامی بکاته‌وه.

که (مینیو) پچ گه‌یشت و کاتی شوو‌کردنی هات، خیزانه‌که‌ی ده‌زگیرانیکیان بو دۆزیه‌وه، له دانیش‌توانی شاری (جونبور). که بوو به‌میتدی، له پاش سالی‌ک منالیکی مردووی لی بوو. پزیشکه‌کان گوتیان، ژیان (مینیو) له تنگ و چه‌له‌مه‌دایه له‌به‌رته‌وه پیوسته زوو بگاته (کالکوتا)، بو‌نهمه‌ی چاره‌ی خو‌ی بکات.

به‌لام (مینیو)، چاوه جوانه‌کانی نه‌نووقاند به‌هموو هیتز و هه‌ره‌تیه‌کیه‌وه، خو‌ی نووسانده‌وه به‌ژيانه‌وه، هه‌ر له هه‌ناریک نه‌چوو که هیتشتا پچ نه‌گه‌یشتی و نه‌یه‌وی له لقی دره‌خته سه‌وزه‌که‌ی خو‌ی جو‌ی ببیته‌وه.

له راستیدا، (مینیو) له جوانی جوانان نه‌ژمیرا، تا بلایی جوان و شه‌نگ و شوخ بوو، هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری پیته‌ دیاربوو، له گه‌رمای به‌هاری نه‌کرد، له هه‌ناسه‌کانی شه‌و نه‌چوو که پرن له دل‌داری وهک نه‌وه ته‌ستیره‌ گه‌شانه‌یش وابوو، که تا سه‌ر به‌پرشنگداری نه‌میتنه‌وه. (مینیو) بریتی بوو له ژیان: هه‌ر شتی زیندوو و، ته‌ر و تازو و سه‌وز بوو، (مینیو) ی کیش نه‌کرده لای خو‌ی، نه‌وه پارچه‌ زه‌وییه بچکۆله‌یه‌ی که له‌به‌رده‌می خانووه‌که‌یان دابوو، هه‌روهک منالیک خوښی نه‌ویست، دوا‌ی کردی به‌باخچه‌یه‌کی پر له گولای گه‌ش و ره‌نگا‌وره‌نگ، نه‌وه که پری گولانه‌بشی خوښ نه‌ویست که خانووه

(۱) نهریستار: شاریکی هیندییه له په‌نجاب نزیک به‌سنووری پاکستان، ۵۸۹ هه‌زار که‌سیکی تیا داده‌نیش، مه‌له‌ندی دیانه‌تی سیخه و په‌رستگای زیرینیان له‌م شاره‌دایه جیگای ناژاوه و گیروگرفته له نیوان نه‌وان و موسولمانه‌کاندا، زورجار ده‌بیته‌مایه‌ی کوش و کوشاریکی زور؛ وهک نه‌وه‌ی له ۱۹۸۴ روویدا و دوا‌جار له ۱۹۲۰.۱ دا.

(۲) یان: کیتی (بری).

بچکۆله‌که‌یانی رازاندبووه‌وه، نه‌م گولانه که نه‌گه‌شانه‌وه، جوانی و جادوویان^(۱) نه‌به‌خشی به‌ته‌ماشاکه‌ر، پوژه‌کانی (مینیو) یشیان پر نه‌کرد له بونی خوښ به‌لام (مینیو) یان ناچار کرد، نه‌وه شپینه خوښه ناوازه‌یه به‌جی به‌یلتی و کوچ بکات بو‌زه‌وییه‌کی نوی.

(مینیو) ده‌رگا‌کانی باخچه و خانووه‌که‌ی خو‌ی نه‌کرده‌وه بو‌سه‌گه‌کانی مال‌ه دراوسپیکانی خو‌ی هه‌ر نه‌وه‌نده سه‌گیک بهاتایه ناو خانووه‌که‌یانه‌وه، خواردنی نه‌دایه و خه‌مخو‌ری نه‌کرد، سه‌گیکه‌ی لوت پانیان له ناودابوو، ناوی (به‌ونت) بوو (مینیو) به‌تاییه‌تی نه‌وه سه‌گه‌ی زور خوښ نه‌ویست و زور به‌که‌لکی نه‌هات، ملوانکه‌یه‌کی مرواری بو‌هونیه‌وه و کردیه ملی، خاوه‌نی سه‌گه‌که‌یش هاته‌لای (مینیو) و پیتی گوت:

نه‌ی خوشکی به‌شو. نه‌گه‌ر چه‌ز نه‌که‌یت (به‌ونت) به‌ره له‌گه‌ل خو‌ت بو‌ (کالکوتا).

به‌لام میترده‌که‌ی (مینیو) به‌ره‌رچی دایه‌وه، به‌ده‌نگیکه‌ی به‌رزه‌وه گوتی: (توف له ده‌ست سه‌گ، نه‌که‌یت به‌یهنیت له‌گه‌ل خو‌ت، پاشان ته‌نگه‌تاومان نه‌کات) که گه‌یشتنه (کالکوتا)، (مینیو) ی نه‌خوښ له خانوویه‌کی گه‌وره‌دا دامه‌زینرا، چینی دووه‌می خانووه‌که‌ی که‌وته ژیر ده‌سته‌وه، نه‌بوو به‌دریژایی پوژ له‌سه‌ر جیگاکه‌ی خو‌ی رابکشی، به‌گران پوژنی له‌به‌ر نه‌پوښت، کاته‌کان سست و سامناک نه‌پوښتن له‌به‌رچاوی؛ له‌به‌رته‌وه، دل‌ی ته‌نگ نه‌بوو، له گیانی خو‌ی وه‌رس نه‌بوو کاره که‌ره‌که‌ییشی له ته‌نشیه‌وه بوو، به‌چه‌نه‌بازی هه‌راسانی کردبوو. (مینیو) یش تاو‌یک گوتی لی نه‌گرت، تاو‌یکیش له‌سه‌ر جیگاکه‌ی خو‌ی نه‌م دیو و نه‌وه دیووی نه‌کرد تا بنوی.

زور شه‌وی به‌خه‌و لینه‌که‌وتنیکی ناخوښه‌وه به‌سه‌ر نه‌برد له به‌ره‌به‌یانی شه‌وگاریکی دریژدا، که تاریکی خه‌ریک بوو هه‌ل نه‌هات و پوژیش خه‌ریک بوو گزنگ بدا، (مینیو) هیشوویه‌ک گولای سپیی چاو پیکه‌وت. که پوژ بووه‌وه، دره‌ختیکی گه‌وره‌ی دی هه‌موو سه‌ر و پوته‌لاکی به‌گول رازابوووه، بونی خوښی گوله‌کان نه‌هاته ناو ژورره‌که‌ی (مینیو) وه، نه‌تگوت به‌چرپه پیتی نه‌لی:

بو‌شاییه‌کی ته‌نگ هه‌بوو، خانووی (مینیو) ی له خانووی دراوسپیکانی جو‌ی نه‌کرده‌وه له‌به‌رته‌وه دارگوله‌ گه‌وره‌که، که کچیکی سوروشتی جه‌ره‌زه‌بوو، سنووری ناوه‌ند هه‌ردوو خانووی تیکدا و لقه‌کانی خو‌ی دریژکرد بو‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی (مینیو) هه‌روهک پیاو‌یک بی و، بو‌تیشکه گه‌رمه‌که‌ی پوژ دامای و ابوو.

(۱) یان: جوانی و سیحریان ده‌به‌خشی...

به‌یانییه‌کیان (مینو) له خۆی پرسى: (من وام دیتته پیتش چاو که ئەم دره‌خته، رۆژ به‌رۆژ، گۆله جوانه‌کانى لى کهم ئەبنه‌وه، هه‌موو رۆژتیکیش له گه‌شى و شه‌نگوشۆخییه‌که‌ى کهم ئەبیتته‌وه، ئەمه بۆچ وایه؟).

پاشان به‌کاره‌که‌ره‌که‌ى خۆى گوت:

(برۆ زه‌وییه‌که‌ى سه‌ر ر‌ه‌گه‌کانى بکێله و هه‌لى بده‌ره‌وه هه‌موو رۆژتیکیش ئاو بکه‌ره بنى).

به‌یانییه‌که‌ى یه‌کشه‌مووان (مینو) که شیشی‌کی (بوره‌هما) یی چاو پیکه‌وت، سه‌به‌ته‌یه‌که‌ى به‌ده‌ستیکییه‌وه گرتبوو، به‌ده‌سته‌که‌ى تریشى دارگۆله‌که‌ى به‌قایم ئەهه‌ژاند، (مینو) که ئەوه‌ى دى، رازی کهم بوونه‌وه‌ى گۆله‌کانى دره‌خته‌که‌ى تى گه‌یشت ده‌ست به‌جى بانگی کرده کاره‌که‌ره‌که‌ى و پیتی گوت:

(هه‌ر ئیسته‌بچۆره‌ خواره‌وه و ئەو که‌شیشه‌ بوره‌هما ییهم بۆ به‌ینه ئی‌ره).

که که‌شیشه‌که‌ هاته ژووره‌وه، (مینو) له ناو جیگا‌که‌یا بوو، به‌ریتیکه‌وه رۆژباشى لى کرد و لیتی پرسى: (بابه ئەم گۆلانه بۆکى کۆ ئەکه‌یتته‌وه؟

گوتى: بۆ خواى کۆته‌که‌مه‌وه نه‌ک بۆ که‌سى تر).

مینویش گوتى: (به‌لام خواى گه‌وره، خۆى ئەم گۆلانه‌ى بۆ من نارده‌وه).

- بۆ تۆى نارده‌وه؟

- به‌لى بۆ منى نارده‌وه، خوايش هه‌رچى به‌خشى به‌یه‌کێک لیتی ناسیتیتته‌وه.

که‌شیشه‌ بوره‌هما ییبه‌که‌ به‌تووره‌ییبه‌که‌وه ژووره‌که‌ى به‌جى هیتت. که به‌یانی رۆژى دواى ده‌ستى پى کرد، که‌شیشه‌ له‌بن دار گۆله‌که‌دا بوو، به‌هه‌موو دل ر‌ه‌قییبه‌کیه‌وه ر‌ای ئەوه‌شانند.

(مینو) یش بانگی کرده کاره‌که‌ره‌که‌ى خۆى و پیتی گوت:

(من چاوم به‌رایى نادات ئەم که‌شیشه‌ ببینم وا له‌و دارگۆله‌ جوانه‌ بکات توخوا ئەگه‌ر پیتخه‌فه‌که‌م نه‌گوتیتته‌وه ژووره‌که‌ى تر، که په‌نجه‌ره‌که‌ى به‌لایه‌کی تردا ئەروانى!).

ئەو په‌نجه‌ره‌یه‌ى تریش ئەیروانى به‌سه‌ر کۆشکی گه‌وره‌ى خیزانى (شود هورى) دا، ئەو ده‌وله‌مه‌ندانه‌یش تازه له لادیوه‌ گه‌رابوونه‌وه ئەوى.

(مینو) مێرده‌که‌ى خۆى بانگ کرده لای خۆى و پیتی گوت:

- تۆخه‌ى! ئەوه منالیکه، ته‌ماشای که چه‌ند جوانه!

توخوا ئەگه‌ر نه‌چیت ئەو منالهم بۆ به‌ینى، چه‌ز ئەکه‌م بېگرمه‌ باوه‌شم!

مێرده‌که‌یشى پیتی گوت: هه‌رگیز ئەوانه رى نادهن کوره‌که‌یان بیتته ناو خانووتیکى شه‌وپړى وه‌ک هى ئیتمه‌وه.

(مینو) یش گوتى: بۆجى رى نادهن؟!... ئەوه قسه‌یه‌کی پرپوچه‌!... به‌لای منه‌وه هه‌ره‌یج نه‌بى ئەوه‌نده‌ى په‌یوه‌ندیی به‌منالهم هه‌یه، له ناوه‌ند ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاردا جیاوازی نییبه، ئەژنۆکانى هه‌موو دایکێک له جیهاندا جیگا‌یه‌کی دانیشتنى خوشه‌ویستانه‌ن بۆ هه‌موو منالیک. مێرده‌که‌ى (مینو) یش بى دلایى ژنه‌که‌ى خۆى نه‌کرد چوه‌ خواره‌وه و، روى کرده لای خانووی دراوسێ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ به‌لام پاش تاوتیک گه‌رایه‌وه و گوتى: (نه‌م توانى خاوه‌ن مالهم ببینم، ده‌رگه‌وانه‌که‌ى نه‌یه‌یتت بچمه ژووره‌وه).

له پاش نیوه‌رۆى رۆژى دووه‌مدا، (مینو) کاره‌که‌ره‌که‌ى خۆى بانگ کرد و پیتی گوت: سه‌یرى منالهم که‌ بکه ئەوه‌تا له باخچه‌که‌دا به‌ته‌نیا یارى ئەکات، زووکه بچۆره‌ خواره‌وه و ئەم شیرینییه‌ى بده‌رى، وامنیش له په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یرى ئەکه‌م بزانه‌م شیرینییه‌که‌ چۆن ئەخوات. که ئیواره‌ داها‌ت و مێرده‌که‌ى گه‌رایه‌وه، گوتى:

(دراوسێ ده‌وله‌مه‌نده‌کانه‌مان رقیان هه‌لساوه له ئیتمه‌وه!)

- بۆجى؟

- هه‌ره‌شه‌یان لى کردم، ئەگه‌ر جارێکی تر کاره‌که‌ره‌که‌مان بچیتته ناو باخچه‌که‌یا نه‌وه، په‌نا بۆ بالبا‌زخانه ئەبه‌ن.

(مینو) یش له تاوا ده‌ستى کرد به‌گریان و گوتى: (به‌لى، به‌لى، تى گه‌یشتم پارچه شیرینییه‌که‌یان له ده‌ست منالهم که‌ ده‌ره‌یتنایه‌ ده‌ره‌وه، خۆم چاوم پیتی که‌وت، ئەگر، لیتهم مه‌هیتله و دوورم بخه‌ره‌وه لیتره... یه‌جگار دوورم بخه‌ره‌وه...)

کابرای خاوه‌ن گۆله‌که‌ گه‌وره‌که‌

له نووسراوى (ترى بیتاکا: سى سه‌به‌ته‌که‌) وه‌ه‌رگه‌راوه (کۆمه‌له‌یه‌ک، یاخود راستتر ئەوه‌یه که بلتیم سى کۆمه‌له‌ چیرۆکی کۆمه‌لایه‌تیبه‌ چه‌ند سالیک له‌مه‌وپیتش له هیندستاندا، له یه‌ک به‌رگدا، به‌زمانى بالى؛ که لقیکه له لقه‌کانى زمانى سانسکریتی، بلاوکراوه‌ته‌وه، نووسه‌ره‌کانیشى که زۆریه‌یان که‌س نازانى کین، ویستووایانه به‌نده‌کانى ویتزیه‌ى زمانى هیندی کۆن، به‌گیانیکى کۆمه‌لایه‌تى و ویتزیه‌ى تازه‌وه رۆشن بکه‌نه‌وه.

خونکار (ئەندزارا) لە کۆشکە گەورە کە خۆیدا دائەنیششت کە لە شاری (مەهداپورا) دا بوو، خونکاریکی دادپەرور و دڵ فراوان بوو، چاکە و فەری بۆ هەموو دانیشتوانی خاکە کە خۆی ئەویست، برۆیشتی و ابوو کە نەتەوه کە، هەموو، لە ژێر سێبەری فەرمانرەواییەکی چاکی دادپەروردا ئەژین، بە کامەرانییەوه هەموویشیان سوپاس گوزاری خواکانن، کە لە سایە ی خونکاریکی وادا ئەحەسینەوه، دڵ و دەروونی پرە لە هەست و هیوا و ئاواتی هەرە گەورە و چاک بۆ هەمووان.

بەلام رووداو، جیاواز بوو لەوهی کە (ئەندزارا) بە مێشکیا چوو بوو.

چونکە ئەم خونکارە چاکەخوێز، کاربەدەستانی وای هەبوو، کە کەمترین رەوشت و خوویان، چاوبرسیتی و دڵ پیسی بوو، ئەوانە هەموو دزیوون، رێ گریوون، تالان کەر بوون.

کۆیان لە هیچ خراپە بەک نەتە کردەوه، سەرکردەیی دەستە ی ئەو پیاوێ خراپانەیان ئەکرد، کە بەریوونە گیان و سامانی گەل و ئەیان چەوساندنەوه، بۆ ئەمە ی بە پارووی دەمیان و فرمیسیکی ناوچاویان دەولەمەند بین فەرماندارییە کەیش، یاسایەکی چین چینی پر ژۆر و ستەم بوو کە لویە لیکیش بوو کە ئەندازە و بابەتی کار و فرمان و کەینه و بەینه ی خۆی هەبوو...

لە ژێر دەستی ئەم کە لویە لی فەرماندارییە دا، لە هەموو جۆرە رەگەز و تیرە بەک فەرمانبەر و کرێکاران هەبوون کاربەدەستە پوول پەرستەکان، ئەوانەیان راگرتبوو بۆ دەست وەشاندن و پارە پەیدا کردن لە سەر و پۆیە ی کە لویە لی فەرماندارییە کەیشەوه، گەورە پیاوانی کۆشکە کە و خانمە خانە دانە جوانەکانی دانیشتبوون هەرچی سامانیکی ئەو سەردەمەیش بوو رووی ئەکرده ئەوانە، ئەمەیش سەرسورمانی پێ ناوی چونکە ئەوانە، بە پیتی یاسای ئەودەمە، هاوبەشی راستەقینە ی دز و تالان کەرەکانی فەرمانرەوایی بوون، کار و فرمانی گەورە پیاوانی کۆشکیش هەر ئەوه بوو کە لە گەل خانمەکاندا پیکەوه (خونکار) بخەنە سەر ئەو بیروباوەرە کە نەتەوه کە ی خۆی لەوپەری خۆش گوزەرائی و کامەرانی دا یە.

لە راستیدا، ئەوانە ئەو کار و فرمانە ی خۆیان بەتەواوەتی بەجێ ئەهێنا، هەموو دەمیکیش هەر خەریکی ئەوه بوون کە نەهێلن هیچ دەنگیکی ناساز دەریچێ و بگاتە بەرگریی خونکاری چاکەخوێز دلتیا لە خۆشی و کامەرانیی نەتەوه کە ی خۆی.

لە بەیانییەکی بەهارد، کە رۆژ پرشنگی ئەدا و ئاسمان پاک و بێگەرد بوو، باخەوانیک

لە دێبەک لە دێهاتەکانی (مەهداپورا)، کۆلیتە کە ی خۆی بەجێ هێشت و رووی کردە پایتەخت، بۆ ئەمە ی هەندیک لە سەوزەواتی ناوباخە کە ی خۆی بفرۆشێ لە نۆبەرە ی باخە کە ی خۆی، حەوت ئاروو (خەیار) ی کردبوو هە و، خستبوویە ناو سەبەتە یە کەوه، لەسەر سەری خۆی دا ینا بوو.

بەسە زمانە، زۆر دلی خۆش بوو بەوهی کە ئەتوانێ ئەو نۆبەرە ی ئاروو بەنرخیکێ گران بفرۆشێ، سەرنجی لە شەنگوشۆخیی ئەو رۆژە ئەدا کە هەلەتایوو، لە خۆشیی ئەو بایە دا کە شەنی ئەکرد، لە تیشکی هەتاوی ئەو رۆژە دا کە هەر تاویک لەوه پێش تارایەکی زێرینی بەسەر ئەو دەر و دەشتە دا دا بوو.

کە گەیشتە دەرگای شارە کە، فەرمانبەری چوونە ناوشار وەستاندی و پیتی گوت:

(خۆت ئەیزانی هەر بەرەمێک بیتە پایتەختەوه، ئەبێ خاوەنە کە ی باجیکێ دیاریکراو بدات بە فەرمانرەوایی کەواتە یە کیتک لەو حەوت ئارووانە تم بەدری).

باخەوانە کەیش پیتی گوت: (ها ئەوه ئاروویە ک بۆتۆ، من شارەزاییم هەیه لە فرمان و رەوشت و خووی گشتیدا).

لە نزیک ئەو شوێنە ی شەوه بەنکە یەکی سەرباز هەبوو، دیدەوانیک لە رێگا کە ی بەردەمی بەنکە کە دا ئەهات و ئەچوو، شیریکێ باریکی بەدەستەوه بوو، جلویە رگە کەیشی بریسک و هووپی ئەهات، ئەفسەرێکی پایە بلندیش لەوی دا بوو، بە ترسیکەوه سەیری رێگا کە ی ئەکرد.

هەر ئەوێندە چاوی کەوت بەباخەوانە کە، وەستاندی و پیتی گوت: (نازانیت باجیکت لەسەرە بیدەیت بەنکە ی پاراستنی سەربازی، ئاروویە کم لەوانە بەدری!)

باخەوانە کەیش هیچ ئاگای لەم جۆرە (فرمانە ی خۆی) نەبوو.

کەوتە بێرکردنەوه بەلام کە تەماشای کرد، دیدەوانە کە شیر لە کالان دەرئەهێنێ و، نزیکێ گەردنی ئەخاتەوه، ناچاری (باج) کە ی خۆی دا و یە کیتک لە ئارووەکانی خستە مستی ئەفسەرە کەوه.

ئەبوو باخەوانە کە بەناو شەقامیکێ درێژدا بروات تا ئەگاتە بازار. بەم جۆرە پینج جار لەسەر بەک وەستینرا. هەر جارەیش ئاروویەکی لێ ئەستینرا، جاری هەرە دواییش سەربازیک وەستاندی، شیریکێ گەورە و سامانکی لێ هەلکێشا بوو، لە شیتوویکی فەرمانرەوایی و هەرەشە لێ کردندا پیتی گوت: (ئاروویە کم بەدری بۆ سوپا).

- به لّام هەر ئیستە ئاروویەکیان لّی سەندم بۆ بنگە ی پاراستنی سەربازی، له نزیك دەرگای شارەو...
ئێستاکە ئیمە داوای هیچت لّی ناکەین بۆ پاراستنی سەربازی، یان بۆ پاراستنی

چین... بۆ خواوەن پایه، کاربەدەست (وزیری) جهنگ خۆیت لّی داوا ئەکەیت... تۆ بەتەنگ ئەووه نیت که کاربەدەست، کاروباری لەسەرکردنەوی نیشتمان رێکوپێک بخت نەیش هیلّی که دۆژمانی داگیرکەر خۆت و باخەکەت داگیر بکەن؟

- بەلّی. بەلّی وایە ئەگەر باج نەخاتە سەر هاو نیشتمانەکان ئەم کاربەدەستە بەسەزمانە بەچی بژی؟!
باخەوانەکەیش وای بەباش زانی که بەبیانوی سەربازەکە خۆی دلتیا بکات. ئارووی

سپهه مېشی دایه دەست فەرمانرەوایی که له تاو پاراستنی سەر و سامانی هاو نیشتمانەکان خەوی لّی ناکەوئ!...
باخەوانەکە هەر ئەو نەدەوی خۆش بوو تا چەند هەنگاوێکی تر رۆیشت، له پر بالبازیکی

تەپۆش یەخە ی گرت.
بالبازه که دەستی درێژکرد و باخەوانەکە ی هاو رێمانی وەستاند پیتی گوت: (یەکیک لەو

نۆ بەرەبەم بەدەری بۆ کاربەدەستی ناوخوا (وزیری داخلیه). بچ گومان تۆ پیاویکی زبەرەکی ئەیشتوانی کردەوه و کاری ئەم کاربەدەستە بەینیتە پیش چاوی خۆت، که چەند بۆتۆ بەکەلکە، ئەم کاربەدەستە یە که ئاسایش و ئارامی ناو خاکەکەمان ئەپاریزی هەر ئەویشە که فەرمانرەوایی پارێزگاری ئەکات، ئەگەر ئەو نەبوا یە دز باخەکەتی تالان ئەکرد، تاکە ئاروویەکیش بەرامبەر ئەم هەموو کردەوه گەورانه ی که کاربەدەستی دلّ فراوانمان پێشکەشی نەتەوه ی ئەکات، شتیکی کهم نرخە!...
باخەوانەکەیش لەبەردەم ئارەزووی نەتەوه و پێویستی بەئاسایشدا ناچاربوو نوشتایەوه،

ئاروویەکیشی دا بەبالبازه که.
پێویست بوو لەسەری که ئارووی پێنجەمیش بدات بەو فەرمانبەرانه ی که جلویەرگی

فەرمانرەوایی جوان لەبەر ئەکەن، له پاشا تیگەیشت که ئەو ئارووهیشی داوه بەکاربەدەستی داد (وزیری عدل) چونکه کاربەدەستی داده، که باخەوانەکە له فرۆفیلّ و تەلّەکه بازی بەدخووان بپاریزی.
پاش تاویک، ئارووی شەشەمیشی دا بەو پیاوانە ی که بەناوی سەرەکی کاربەدەستانەوه

قسەیان ئەکرد.
قسەیان ئەکرد.

ئەم باجەیش لەبەرئەوه ئەسپنرا، که سەرەکی کاربەدەستانە، ناوەندی کاربەدەستییهکان له کاروباردا رێک ئەخات.

هەرچەند هەنگاوێک مایهوه، که باخەوانەکە بگاتە بازار بەلّام پیاویکی بەسام، که جلویەرگیکی پر نەخش و نیگاری لەبەردابوو، که بەزێر و زیو چنرابوون، له دوورەوه چاوی بە باخەوانەکە کەوت و دەستی بۆ راوێشاندا که بێتە نزیکیهوه که باخەوانەکەیش هاتە نزیکیهوه، خواوەنی چمک زێرین و زیوین پیتی گوت:

- بچ گومان تۆیش یەکیکی له ژێردەستە دلّسۆزەکانی خونکاری خۆشەویستمان منیش له پیاوانی کۆشکم.
ئەمەیش بۆ تۆ ئەبێتە سەر بلندییهک، که ئەو ئارووه ی سەبەتەکە ی تۆ ئەرازی نیتەوه،

لەمەودا خوانەکە ی خواوەن شکۆ ئەرازی نیتەوه.
- بەلّام گورەم، ئەم بەرە، پاشماوه ی حەوت بەرە که هینابووم بۆ بازار بیا نفرۆشم، لەمە

بەولاوه هیچی تریشم بۆ نەماوەتەوه، منیش ئەمەوئ بيفرۆشم و بگەرێمەوه کۆلێتەکە ی خۆم بەهەندێ پارەوه.
- ئەلّی چی؟!، بەرێک رەوا نابینی بەخونکار که له برکێکی ناو زهویی خاکەکە یهوه

کراوەتەوه؟! تۆ ئەزانیت چەند سپلەیت، ئە ی باخەوانی زۆردار؟
کەواتە تۆیش ئەتەوئ بچیتە ناو بەندیخانە ی شۆرشیگێرە سەرکێشەکانەوه!?!
باخەوانەکەیش، دوا ئارووی دا بەدەستەوه، له پینا و خونکار و ئازادی و سەربەستیدا!

باخەوانەکەیش بەسەبەتە ی بۆشەوه^(۱) و دلّی پر له داخهوه روهی کردەوه کۆلێتەکە ی خۆی له گەرانەوهیدا، لای دایه دەزگای دەرگەوانی شار که فەرمانبەرەکە ی دی ناچاربوو

هەرچی بەسەرھاتبوو، دوورودرێژ بۆی گێرایهوه، فەرمانبەرە بچکۆلّەکەیش پیتی گوت: تۆ پیاویکی ناشی و نەشارەزایت، بەلّی وایە تۆ پێویست بوو لەسەرت که یەکیک لەو ئارووانەم بەدیتێ چونکه له هەموو جیھاندا، که مرۆف گەیشتە بەر دەرگانه ی شار ئەبێ

باجی هاتنە ناوهوه بدات، ئەمەیش باجیکی دروستە، هەر له کۆنەوه هە یە بەلّام ئەوانە ی تر مافیان نەبوو بیا نەدیتێ، تۆ سامانی خۆت داوه بەدز و درۆزن.
تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.

تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.
تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.

تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.
تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.

تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.
تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.

تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.
تۆ هەر ئەمە نەدەت کردووه.

(۱) بەسەبەتە ی بەتالّ و دلّی پر له....

باخه وانەكەيش بەهەموو ساكارىبەكى خۆبەوه لىي پىرسى:

ئەو بەراست ئەلبىت؟! كەواتە من ئەتوانم سكالاي خۆم بگەيەنم ئەو كاربەدەستانەى كە بەناوى ئەوانەوه تالان كراوم ھەروەھا ئەيشتوانم نىرخى ئارووه تالان كراوھەكانى خۆمبان لى بستىنمەوھ؟

فەرمانبەرە بچكۆلەكەيش بەدوو دلئىبەكەوھ وەرەمى داىبەوھ، گوتى: (چى تىبا ھەيە، ئەگەر ئەو بگەيت!)

- بەيانەكى زوو ئەچم سكالاي خۆم پىشكەش ئەكەم.

لە بەيانى رۆژى دووھەدا، باخه وانەكە دەستى كرد بەخەبات كردن و سكالاي پىشكەش كردن. جا لەبەر ئەمەى سەربازەكان دوو ئاروويان لى سەندبوو واتا: دووجار زۆريان لى كرديو، لە پىش ھەموو لايەكا، چوو بۆ لاي كار بەدەستى جەنگ و بەرگرى ھوروزمەكەى لەوتىوھ دەست پى كرد.

باخه وانەكە، لە دەموچاوى سەربازەكەى پشت دەرگاي كاربەدەستدا، يارمەتیبەكى نەدىي كە فرمانەكەى بۆ ئاسان بكات ھەر ئەوئەندەى پى گوت: من بەزەبىم پىاتا دىتەوھ، نامۆژگارىبەكى دلئسۆزانەيش ئەكەم كە لىرەدا بمىتەوھ، تا كاربەدەست خۆى لىرەوھ تى ئەپەرى بەلام خۆت بگرە، تا پاىبەلند خۆى ئەتبىنى و قسەت لەگەل ئەكات بەلام ئەگەر بىتو لە شىرازەى رەوشت شىرىنى دەرچىت و لەبەردەم كاربەدەستا دەنگى خۆت بەرز بگەيتەوھ، لەوانەيە فەرمان بەدات بتگرن و لەسەر بى شەرمى لىت بەدن و ئازارىشت بەدن.

باخه وانەكەيش گوتى: سوپاست ئەكەم، براكەم، بۆ ئەم شىرەتە بەنرخەت.

ئىتر لەبەردەم بىكەى پاسەوانەكاندا دانىشت چاوى بەكاربەدەست كەوت، ھەر ئەھات و ئەچوو، بى ئەمەى ئاورىك لەوانە بەداتەوھ كە لەبەر دەرگاي ژوورەكەيا كۆبوونەتەوھ.

باخه وانە بەسەزمانەكە، بەم رەنگە سى رۆژ لەویدا ماىبەوھ، لە ئىوارەى رۆژى سىبەمدا، كاربەدەست چاوى بەباخەوانى بەختىار كەوت بەتوورەبىبەكەوھ تىي خورى؛ گوتى: (وام دىتە پىش كە لە دەمىكەوھ تۆ لىرەدا ئەبىنم... تۆچ فرمانىكت ھەيە لىرەدا وەستاوى، كە دەزگاكاني كاربەدەستى (وزارت) پىن لە راز و نەبىنى و پەيمان نامە؟!...)

باخه وانەكەيش، كاربەدەستى تى گەياند، كە ھۆى خۆ بەندكردى لە نىك دەرگاگەيەوھ،

بۆ ئەو سى رۆژە ئەو كارەساتە ناخۆشە بووھ كە بەسەريا ھاتوھ...

ئىجا كە چىرۆكى سزاناكى خۆى بۆ گىپراىبەوھ، كاربەدەستەكە پىي گوت: ئەم كارەساتە پىوچوھە فرى نبىبە بەسەر ئەو تىكۆشانە گەورەبەوھ كە ئىمە لە كۆرى جەنگدا ئەبەكەين، ھەرچى كاتىكمان ھەيە بۆ ئەوھەمان داناوھ.

ئىتر دەستمان ناپەرژىتن كە خۆمان خەرىك بگەين بەم جۆرە كارە پىوچوانەوھ، ئەم دىبىانە لە رىگاي گشتىدا روويان داوھ، كاروبارى وا بەرەوړووى كاربەدەستى كاروبارى ناوخۆ ئەبىتەوھ كەواتە بچۆرە لاي كاربەدەستى كاروبارى ناوخۆ، ئەو ببىنە.

رۆژى دواى، باخه وانەكە رووى كردە كاربەدەستى ناوخۆ، لىرەشا ھەرەك ئەوتى بەسەرھات، لە ئىوارەى رۆژى سىبەمدا، كە كاربەدەستى ناوخۆ لە كەينەوبەينەكەى تىگەبىشت، پىي گوت:

- ئەم جۆرە كاروبارانە پەيوەندىيان بەئىمەوھ نبىبە تا بتوانىن تەماشايان بگەين، تۆ سكالاي زۆردارىبەك ئەكەيت كە لىت كراوھ و زىانت پى گەياندراوھ لەلايەن ھەندى كەسەوھ، كەواتە سكالاكەت پىشكەش بەكاربەدەستى داد بگە.

باخه وانەكەيش، خۆى گەياندە كاربەدەستى داد بەلام ئەمجارە رىگاي پىشوى نەگرت لە ببىنى كاربەدەستدا مەبەسىشى ئەوھبوو كاتى زۆرى خۆى بەفىرۆنەدات لە باتى ئەمەى بەبى دەنگىبەكەوھ چاوەروانىي كاربەدەست بكات لە پشت دەرگاگەيەوھ، باخه وانەكە، دواى كاربەدەست ئەكەوت لە ھاتوچۆكانيا، بۆ ھەر شوئىنىك ئەچوو ئەچوو بەدوايا، ھەر ئىوارەى ئەو رۆژە، كاربەدەست ھەستى بەبوونى ئەو كرد بەلام لەمىش ھىچى دەست نەكەوت.

چونكە كاربەدەستى داد، واى وەرەم داىبەوھ: كە ئەو زۆرۆستەمەى ئەلبىي لىم كراوھ، لە راستىدا لەلايەن گەلىك فەرمانبەرەوانەوھ لىت كراوھ، كە ھەريەكەيان سەر بەكاربەدەستىبەكەن كەواتە پىبىستە سكالاكەت پىشكەش بەو پىاوە بگەيت كە ناوئەند ھەموو كاربەدەستىبەكان رىكوپىك ئەخات و سەرپەرشتى كاروكردەوھى ھەموو لايەكەيش ئەكات، بۆ سكالاكەت پىشكەش بەسەرۆكى كۆرى كاربەدەستان بگە.

باخه وانەكەيش تا كاتىك ھەر بەدووى سەرەك كاربەدەستانەوھ بوو دواى سەرەك پىسارى كەينەوبەينەكەى لى كرد باخه وانەكەيش چىرۆكى خۆى بەتەواوھتى بۆ گىپراىبەوھ

سه‌رۆكيش كه به‌چاويكي فروفيلبازانه‌وه‌ی زیره‌كانه‌وه سه‌یری هاوړی و به‌رده‌سته‌كاني
خۆی نه‌کرد، به‌باخه‌وانه‌كه‌ی گوت:

(گيروگرفته‌كه‌ی تو يه‌جگار گرنه‌گه، سه‌ره‌كي كاربه‌ده‌ستانيش ناتواني به‌ته‌نيا بيپرېته‌وه
چونكه كه‌ينه‌وبه‌ينه‌يه‌كي وه‌هايه، مه‌گه‌ر هه‌ر خونكار خۆی بتواني بيپرېته‌وه كه‌واته
بچۆره لای خونكار (خۆی)، كه‌ينه‌وبه‌ينه‌كه‌تي تي بگه‌ينه به‌لكو نه‌و چاره‌به‌كت بكات،
دياره خو نه‌بشزانيت كۆشكي خونكار له‌كوتيه‌ه!...).

باخه‌وانه‌كه‌يش هه‌ر له‌منالېيه‌وه، شاره‌زای نه‌و كۆشكه بوو نه‌يزاني چ باخاتيكي گه‌وره
و شه‌نگ و شوخ، چوارلای گرتوه.

له‌به‌رته‌وه هيچ نه‌هوستا، چوو نه‌وي به‌لام پاسه‌وانه‌كان به‌رۆكيان به‌رنه‌دا و نه‌يان
هيشت بچيته ژوروه‌وه.

لييان پرسی، رتيگه نامه‌يه‌كمان پيشان بده، يان قاقه‌زيكي بانگ كردن، تا به‌تيلين
بچيته ژوروه‌وه نه‌ويش كه تتي گه‌ياندن هيچ شتيكي له‌وانه پي نيبه رتيگه‌يان نه‌دا بچيته
ژوروه‌وه پييان گوت له پشت ديواره‌كاني كۆشكي شاهانييه‌وه بمينه‌ره‌وه، تا له خونكار
خۆيه‌وه بانگ نه‌كرتته ژوروه‌وه.

تا دووكات له رتيگادا مايه‌وه وا رتيكه‌وت، له‌وكاته‌دا خونكار هاته‌ دهره‌وه، كۆمه‌ليكي
گه‌وره له پياوان له‌م لاو له‌ولايه‌وه بوون خونكاريش له ناو گاليسكه‌يه‌كي زيرپندا بوو، كه
كاربه‌ده‌ستان و گه‌وره پياوان نه‌م لاو نه‌ولايان گرتبوو سواره‌كانيش پيش گاليسكه‌كه
كه‌وتبوون رتيگايان نه‌دربي له ناو كۆمه‌له‌ كه‌ساني نه‌و ناوه‌دا، تا گاليسكه‌كه‌ی به‌ناودا
بروا.

سه‌ربازه‌كاني تريش راست و چه‌پ و پشتي گاليسكه‌كه‌يان گرتبوو، ژير ده‌سته
به‌په‌رۆشه‌كانيان له گاليسكه‌كه‌ دوور نه‌خسته‌وه ئيتر نه‌وه له‌وه دهرچووبو كه هه‌رچي
باخه‌واناني سه‌ر زه‌ويي هه‌ن، بتوانن در به‌و پشتينه‌ پيرۆزه‌ی سه‌رباز و مرۆفانه بدن و
خۆيان بگه‌يننه خونكار.

باخه‌وانه‌كه‌يش، رتيگه‌يه‌كي نه‌دۆزيبه‌وه بو نواندنې كه‌لله‌ره‌قي زۆره‌مليشي به‌باش
نه‌زاني له‌به‌رته‌وه پرپاري دا كه بگه‌رپته‌وه مالتې، بو نه‌مه‌ي خه‌ريكي باخه‌كه‌ی بي و
سه‌وزه‌وات و ته‌ره و به‌ره‌كاني پي بگه‌يني، كه ده‌ميك بوو به‌ره‌للای كردبوون، له رتيگاي
خۆيدا لای دايه لای ده‌زگاي چوونه ناوشار.

هه‌رچيبه‌كي به‌سه‌راهاتبوو، بو فه‌رمانبه‌ره‌كه‌ی هاوړتي گتپايه‌وه.

نه‌ويش، باش گوتي دايه قسه‌كاني و به‌خوشه‌ويستي و به‌زه‌يي پيا هاتنيكه‌وه پيبي
گوت:

(تو چاكت كرد، واژت له پيشكه‌ش كردني سكالاكه‌ت هينا بو خونكار خۆی، چونكه
خونكار ناتواني گوي له سكالاي هه‌موو كه‌سيك بگري به‌لای منيشه‌وه وايه، كه
كه‌ينه‌وبه‌ينه‌كه‌ی تو، كه‌تنيكي گه‌وره‌ی پي نه‌وي، تا سه‌رنجي خونكار كيش بكات سه‌ر
كه‌ينه‌وبه‌ينه‌ه داد خوازه‌كه‌ی تو راستيشت نه‌وي نه‌وه رتيگه‌يه‌تي!)

كه‌تنيكي يه‌جگار گه‌وره؟!... نه‌م وشانه له گوتچكه‌كاني باخه‌وانه به‌سه‌زمانه‌كه‌دا
نه‌زرنگانه‌وه، كه‌تنيكي گه‌وره؟!...

به‌سه‌زمانه‌ شه‌و و رۆژ بييري لي نه‌كرده‌وه، واي لي هاتبوو نه‌ي نه‌تواني بچي به‌لای
فرمانه رۆژانه‌كه‌ی خۆيه‌وه.

كه‌تنيكي گه‌وره؟!... به‌لي وايه فه‌رمانبه‌ره‌ پچووكه‌كه راست نه‌كات، كه‌واته بوچ
خه‌ريك نه‌بيت كه‌تنيكي وا گه‌وره بخاته‌ روو، تا خونكار وا لي بكات ته‌ماشاي
كه‌ينه‌وبه‌ينه‌كه‌ی خۆی بكات؟!... كه‌تنيك؟!... وا نه‌و كه‌تنه‌ی دۆزبه‌وه!! هه‌ر نه‌ه‌نده‌ی
به‌سه، كه نه‌و رتيگه‌يه‌ بگري، كاربه‌ده‌سته‌كان و فه‌رمانبه‌ره‌كاني ژيرده‌ستييان له‌سه‌ري
نه‌رۆن، كه هه‌ر نه‌و هو و فروفيلانه به‌كاربه‌يني كه نه‌وان به‌كاري نه‌هين، نه‌ه‌نده هه‌يه،
پيويسته كه‌مي زۆرتتر زۆرداري بكات، كه‌مي زۆرتريش په‌ره‌يان پي بدات، هه‌ر نه‌ه‌نده‌ی
به‌سه، بو نه‌مه‌ی نه‌و كه‌تنه‌ گه‌وره‌يه‌ی نه‌يه‌وي بقه‌ومي، بو سه‌رنج راکيشاني خونكار
بقه‌ومي، هه‌ر نه‌ه‌نده‌ی به‌سه، كه تۆزيك له كاربه‌ده‌ستان زۆرتتر، نه‌ته‌وه ته‌نگه‌تاو بكات و
بيان چه‌وسينيته‌وه باخه‌وانه‌كه‌، گوتي زۆر له هاوسې و هاوړتيكاني خۆی گرتبوو، هاوار و
فه‌رياديان نه‌كرد له ده‌ست زۆرداري هه‌ندې له پياواني بيرو و تيگه‌يشتنيش هه‌موو ده‌م
به‌ئاشكرا نه‌يانگوت نه‌م سه‌رده‌مه خراپه، نه‌و كۆمه‌لايه‌تبه‌ ته‌واو تيگ چوو، وايش چاكه
كه‌وا بگري و وابگري!...

نه‌وانه له باه‌ت شارستانيتي و ميژووه‌وه، راستي په‌رستييان نه‌نواند نرخ و نه‌ندازه و
ويتنه‌يان دياردي نه‌كرد. به‌لام ترسنوك بوون، نه چاكه‌يه‌كيان كرد، نه خراپه‌يه‌كيشيان
به‌ره‌نگاري كرد باخه‌وانه‌كه‌ چهندي بيست له رتيواران: سكالاي دهردي خۆيان نه‌كرد و،

هاوار و فهربادیان ئەکرد!... هەندیکیش هەبوون، شوێشیان بەباش ئەزانی، لەبەرئەوه ئامۆژگارییان وا ئەکرد که بکری!...

سەرکێشییان بەباشتر ئەزانی لەوهی که له ژیانیکیی وادا بێننهوه، چەند کهسانیکیی بەدخوو، بەروبوومی نیشتمانه که و خوشیه کهی بۆ خۆیان بیهن!... ئەوان که هەر خۆ به خۆی خۆیان ئەمانهوه، یان له گهڵ هاوڕێکانیاندا کوته بوونهوه، به دههه ئه بانهقیژاند، ئەیانگوت: یان ژیان و فرمان، یاخود مردن له کۆری خهبات و شوێشدا!

بهلام ئەوانه هەر قسه که ریکی دەم پاراو بوون، هەر وتاریان ئەدا و هەر چاوهروانیی یه کیکیان ئەکرد که پالیان پێوه بنی بۆ کارگوزاریی.

باخهوانه که له دلی خۆیدا بریاری دا، که ئەویش یه کیک بێ لهوانه که نه تهوه ئەچهوسیننهوه، لهو کارهیشدا بگاته ئەوپهري ئەندازهی!... گالۆکیکی ئەستووری ههبوو، ههلیگرت و برديه لای زێرهنگه ریک، بۆ ئەمهه ی سهره کهی بۆ بگرته زیو و نیگاری مۆری خونکاریشی له سهر بکیشی، هاوڕێکه مان ئەم گالۆکه به نرخه ی بۆ خۆی کرد به چهک و پرووی کرده گه وره ترین شه قامی پایتهخت، که له هه موو شوینیکیی کهسانی زۆرتر تیا بوو، له هه موو لایهک هاتوچۆ و بزوتنه وه ی زۆرتر تیا بوو هەر له ویدا ئاشکرای کرد، که هاتوه به ناوی فه رمان په واییه وه، باج دابنیتته سهر هه موو که لویهل و با به تیکیی پچووک و پرپووچ (چونکه که لویهله گرنکه کان له وه پێش باجیان له سهر دانرابوو). هەر که سێ ئاروویهک، مریشکیک، دهسکه پووشیک، ئامانیک (حاجهت)، چی و چی، یاخود یارییه کی به دهسته وه بێ، پێویسته باجیکیی دیاردیی کراو بدات.

نه تهوه که میک بۆله بۆلیان کرد، پاشان سه ربان دانه واند و باجی خۆیان دا...

ئوه نده ی پێ نه چوو، کهینه وه بینه ی کابرای خاوهن گالۆکی ئەستوور ناوبانگی ده رکرد. زوو به زوو، کۆمه لانی نه ته وه ی هه ژار لیبی وه پرس بوون و قسینیان لی هه لگرت به لام کاربه دهسته کان، ئەم کابرا چه وسینه ره وه تازه یه یان به لاوه په سه ندبوو.

سه ربان سوپمابوو له کاروکرده وه تازه باوه کانی، که به راستی چوو بوون به دلیاندا له به ره ئه وه بانگیان کرده لای خۆیان که له گه لیان دابێ و پیکه وه نه ته وه بچه وسیننه وه و ایان دانا: که ئەوان پشتیوانی بکهن له هه موو هیز و ده سه لاتییک، که بیه وئ ته گه ره له کاره که ی بدات که ئەویش له ده سته که وه ته که ی خۆی، به شیکیی دیاردی کراویان بداتی.

باخهوانه پیره که، له سهر ئەمه، له گه لیاندا ریک کهوت هه رچه نده هاوبه شی بۆ په یدابوو

لهو کاربه دهستانه، به لام زۆری پێ نه چوو، دهوله مه ندبوو کۆشکیکیی زۆر گه وره و نایابی کری، پری کرد له که لویه لیکیی زۆر ناوازه و باش.

ده ستیشی کرد به ژیانیکیی دهوله مه ندانه ی ده سه لاتدارانه، وهک گه وره پیاوانی ئەو سه رده مه به لام هیشتا نه گه یشتبوو به کامی خۆی، که تنه که یشی هیشتا شه ره که ی نه له راندبووه وه، کابرای خاوهن گالۆکی ئەستوور، باجه کانی زۆرتر لی کرد. تا وای لیکردن بوون به ده ئه وه نده ی پێشوویان.

نه ته وه یش که میک بۆله بۆلیان کرد، به لام له پاشا سه ربان دانه واند و باجی خۆیان دا... ئیتر پێویست بوو، که کابرای خاوهن گالۆکی ئەستوور، باوکی تازه تر دابهینیی.

باجیکیی تازه ی خسته سهر ئەو که سانه ی که ئەچه سه رکانییه گه وره که ی ناو کۆری هه ره گه وره ی شار. باجیکیشی خسته سهر ئەو که سانه ی که ئاگر ئەکه نه وه له ناو کۆره کانیاندا، یان له ماله کانیاندا به لام ئەوانه ی که ئاگر به ره ده نه خۆیان و خۆیان ئەکوژن به سووتان، کهس و کاریان باجه کانیان ئەدات.

خاوهن گالۆکه گه وره که، باجیکیشی خسته سهر ئەو بووکه بارانه و تارماییانه ی که خاوهن کشتوکاله کان له ناو ره ز و باخ و بیستانه کاندایان ئەنان بۆ ترساندن چۆله که.

باجیکیشی خسته سهر ئەوانه ی که برنووتی ئەکه نه به لووتی خۆیاندا ئەگه ره له رینگادا بیژمینایه باجه که ئەبوو به دوو ئەوه نده.

هه روه ها باجیشی خسته سهر ئەوانه ی گه شتوگوزاریان ئەکرد، یان راویان ئەکرد، یان دلداریان ئەکرد و شه و به کۆلانا نندا ئەگه ران.

نه ته وه ده ستیان کرده وه به بۆله بۆل کردن به لام له پاشا سه ربان بۆ دانه واند و باجی خۆیان دا. پاش ئەوه، کابرای خاوهن گالۆکه زله، باجیکیی تازه ی داهینا. ئاشکرای کرد له هه مووان که هه رچی به ناو رینگادا برۆا و چاو به رز بکاته وه، یاخود بالی خۆی گری بدات باجی لی ئەسینری.

ئەم باجه به لای هاو نیشتمانییه کانه وه، یه جگار ناشیانه و زۆرداران بوو... به لایانه وه و ابوو، ئەگه ره هه ره به وه وازی بهینایه که چاویان دابخه ن باشتر بوو!...

به لام له گه ل ئەوه یشا که بۆله بۆلیان کرد، دوایی سه ربان هه ردانه واند و باجی خۆیان دا. به لام که تنه که، هیشتا هه ره نه ته قی که واته ئیتر له وه به لاوه چی تر بکات که که تنه که ده رکه وئ بۆ خونکار و ئاشکرا بیی!...

دانیشتوانی شاری (مههداپورا) یش وهک زۆریه ی هاوینیشتمانییه کانی هیندووس، پروایان به گواستنوهی گیان هه بوو له یه کیکه وه بۆ یه کیککی تر^(۱) پروایان وابوو که مرۆف له شیتویه کی جوړجوړ و وینه یه کی رهنگا ورهنگا، له سهردهمانی جوئی جویدا، نهژی له بهرته وه زۆر به تنگ لاشه ی مردووه بوون، له گه ل شیتویه ناشتیناندا.

خاوه نی گالۆکه زله که یش له وه دلنیا بوو که نه گهر باجیک بخاته سه ر نه و کۆمه له مرۆفانه ی مردوو نه یه ن بۆ گورستان، بینیزن، بیروباوه ری گشتی به جاریک نه هینیتته له رزه له بهرته وه جاری دا که هه موو مردوو یه ک نه بی کسه و کاره کی په نجا پارچه زیر بدات به خاوه نی گالۆکه زله، تا نه ویش ری بدات لاشه ی مردوو که و نه و کۆمه له ی له پشتییه وه نه پروات بۆ سه ر گورستان، له شه قامه کانه وه تی بپه رن تا نه گه نه جیتی سووتانی مردوو که^(۲) نه مجاره، دانیشتوانی شاره که، به جاریک وه رس بوون پشییان خوارده وه و قینیان هه لسا. بۆله بۆلیکی زۆریشیان کرد نه و نه ده ی نه مابوو بیکن نه ئاژاوه و شوپش بکن نه و نه ده یشی نه مابوو، که تنه که بته قیتته وه و ئاشکرا بی و دهنگ بداته وه، تا نه گاته وه خونکار به للام هاوینیشتمانییه کان دوایی ناچار بوون ملیان که چ کرد بۆ فره مانی یاسا... نه مجاره یش سه ریان دانه وانه وه و باجی خو یان دا... ئیتر لیته دا خاوه نی گالۆکه زله ههستی کرد به سه ره تایی نه نجامی کۆششه کی خۆی.

رۆژیک له رۆژان خونکار له گه ل کار به دهستان و گه وه پیاوانی خاکه که دا کۆبووه وه ئافره تیکیش که کار به دهسته کان پاره یه کی زۆریان بی به خشیبوو و چه واشه یان کردبوو، بۆ نه مه ی نه م قسانه بکات لای خونکار (نه ندزارایا)، پیتی گوت:

(خاوه ن شکۆتان، چه ند دلشادن، که بییر له کامه رانی نه ته وه که ی خۆتان نه که نه وه، نه ته وه هیمنه که تان.

منیش له خۆم نه پرسى نه لیم: ئاخۆ ئیوه چی به دلستان دا بیت، که بزائن ناوی گه وه و پیروژتان له هه زاران مالاندا پیروزیایی له پیاو و ژن و منال نه کات، نه وانه ی که بۆ ئیوه له خوانه کان نه پارینه وه که تا سه ر بژین و به خۆشییه وه ته مه نی خۆتان به سه ر بیه ن؟!...).

خونکاریش گوتی:

(به لای نه مه راسته که من به وه کامه ران نه بم، نه ته وه به خۆشی بژی به للام داخه که م ناتوانم کامه رانییه که ی به چاوی خۆم ببینم تا زۆر تر دلنیا بوم.)

خونکاریش تاویک به بییر کردنه وه وه مایه وه، ئنجا گوتی:

له بهرته وه من وا ئاره زوو نه کم که به شه و بچنه ده ره وه، بۆ نه مه ی له کاروباری نه ته وه ئاگادار بوم نه مه وی هه ر ئیمشه ویش بچمه ده ره وه که سیش له گه ل خۆم نابم نه یاسا وول نه کار به ده ست به شه ویش نه بی ناچمه ده ره وه نه وه ک له رۆژدا، نه ته وه له ناو نومایشه پر کامه رانییه کانی خو یان و جه ژنه پر به زم و ره زمه کانی خو یاندا بم ناسنه وه و خو یان به مننه وه خه ریک بکن.

شه وه که بۆ نه م باسه باشته، چونکه نه توانم به ته واوی له راستی ژیان و کاروباریان تی بگم، ئارام و ئاسایشیان به چاوی خۆم ببینم، بی نه مه ی به یلیم بمناسنه وه و به ریز لی گرتنه وه خو یان خه ریک بکن و خه می دلخۆش کردنی من بخۆن.

نه وه دیاره که کار به دهسته کان دلنیا بوم گه شته سامناکه ی خونکاره خۆش نه بوو به للام که دییان خونکار له قسه ی خۆی نایه ته خواره وه و به دل پر باریشی داوه که قسه که ی خۆی بیاته سه ر، ناچار بوون وازیان لی هیئا و فره مووده که ی نه ویان جیبه جی کرد.

نه و شه وه رووی ئاسمان پاک و بی گه رد بوو نه سستیره کانییش له ناو جه رگی شینی ئاسماندا نه چر بسکانه وه له تیشکه زیرینه کانی خو یان، که مرۆقیان نه خسته خه و، پرشنگیکی سووک و ناسکیان په خشان نه کرد، ئارامیان به گیانی بی دهنگ و دیواری ره ش نه دا.

شاری (مههداپورا) یش، له بی دهنگییه کی گه رمونه رما وه نه وزی نه دا، (نه ندزارایا) ی خونکاریش دهستی کرد به گه ران، له دووره وه هه ندی له بالبازه کان له پشتییه وه نه رۆیشتن.

له سه ره تایی گه رانه که دا، خونکار، نه چاوی که وت به روو که شی کامه رانی، نه نیشانه ی سه رگه ردانیشی دی به للام که گه یشته گه ره کییک له گه ره که هه ژاره کانی ناو شار، چه ند هاوار و قیژه یه کی تیژی به رگویی که وت، له کۆلیستیکی دووره وه نه هات، بی دهنگیی شه وه که یان تیک نه دا.

خونکار خۆی گه یانده کۆلیسته که چاویکی به ناویا خشاندا، چاوه ئه ندازیکی شروپر و نارپکی هاته پیش چاوه، که لویه له کان چلکن و پیس بوون، سه رگه ردانی و په ریشانی به دیواره کان و په رده کانه وه دیار بوون، له ناوه راستی کۆلیته که یشدا ئافره تیککی به سه زمان

(۱) به مانای: (تناسخ الأرواح). یان دونادون.

(۲) چونکه هیندییه سیخه کان لاشه ی مردوو کانیان ده سووتین.

دانیشتبوو، هه ندی له ژن و پیاوی دراوسیتکانی لیتی کۆبوو بوونهوه، نافرتهکه شیبوهنی بۆ مردوو یهک نه کرد که لاشهکهی له ناو پێخهفه چلکنه کهیدا کهوتبوو.

خونکاریش گوتی له شیبوهنی نافرتهکه گرت، نه گریا و نه یگوت:

(ئه م کورهم زۆر خووش نهو یست چونکه له دوای مردنی باوکی، ههر ئه م بۆمایه وه که ببیتته پشتیوانم، ئاخۆ خواکان ویستبیتیان به م مردنه ی ئه و سزام بدن، له تۆله ی ئه و گونا هانه دا که له وه پێش کردو من؟!)

له پاش تاویک بیری کردنه وه و مات بوون، بیهوژنه هه تیو باره که، دوو باره دهستی کرده وه به لاواندنه وه نه یگوت:

(ئاخ خۆزگه، کورپه خووشه ویسته که م، نه متوانی به پیتی دهستووری خۆمان تا جیتی مردوو سوتاندنه که په وانته بکه م ئاخ خۆزگه، تۆبش به چه شنی دهوله مه ند و پیاوه گه وه ره کان، کۆمه لیتی گه وه ره له دوای لاشه که ته وه نه رویشت تا نه گه یشتیتته جیتی سووتاندنی مردوو ره کان.

من کراسه کانی خۆمت بۆ نه درم، بۆتی نه که م به به رگی مردن، دار و ته خته کانی نه م کۆلیته یشت بۆ نه روو خینم تا گره پیرۆزه که ت بۆ بکه مه وه، ئه و دوو پارچه زیره یشت که ماومن، نه یانده م به و زه لامانه ی که ته رمه که ت هه ل نه گرن بۆ کۆری مردوو سووتاندن به لام منی هه ش به سه ر، په نجا پارچه زیرم له کوئی هه یه، بیده م به کابرای خاوه ن گالۆکه زله که تا ری بدات ته رمه که ت و ئه و که سانه ی له گه ل ته رمه که ت دین به ناوشه قامه کاندای تیبه رن، تا نه گه نه جیتی مردوو سووتاندنه که کئی هه یه ده ستیا و بدات به من؟ کئی هه یه به بیهوژنیتی کئی نابووتی وه ک من پاره به ده ستیا و بدات؟ که واته کوری خۆم، ناچارم ته رمه که ت له ناو نه م کۆلیته دا به یللمه وه، تا خواکان چاره یه که ت نه که ن!...)

که بیهوژنه که، شیبوهنه که ی گه یشته نه م نه ندازه یه، گریا و فرمی سکیکی تال و سویری هه ل رشت ماوه یه کی درێژیش خه و بر دیه وه پاشان له خه و راست بووه وه و دهستی به شیبوهن کرده وه، گوتی:

(باچ دابنری له سه ر لاشه ی مردوو ان؟!... کئی هه یه بتوانی، زۆرداری له مه ناشیری نتر به ییتته پێش چاوی خۆی؟!... که س هه یه له کاربه ده ستانی ئیمه زۆردارترین؟ نه م خونکاره گیژ و وێه یشت که وه ک له بنه ندیخانه دا بی وایه، ئاخۆ میژووی شاری (مه هداپورا)، له سه رده می ئه وی خراپتر و پر زۆر و سته متر دیوه؟!)

که خونکار (نه ندزاریا) نه مه ی له بیهوژنه که بیست، له سه رسامی و سه رسورماندا هاته له رزین چاویشی بریبه ناو کۆلیته که، به هیوای نه وه بوو که ده ر و دراوسیتکانی بیهوژنه که، به رپه رچی بده نه وه و سه رزه نشتیشتی بکه ن به شیرینی، له سه ر نه و قسه یه ی که له ده می ده رپه ری. به لام خونکار، هه یچ کرده وه یه کی وای لی نه دین و نه بیست به پێچه وانه ی نه وه، نه وانیش پشتیوانی قسه کانی بیهوژنه که یان نه کرد، له شیبوهیه کی خه مباری و سه رکزبیدا سه ربان بۆ نه جوولاند!... بیهوژنه که، دیسانه وه دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی: (له و مامۆستایه م پرسی، که شاره زای میژووی نیشتمانه که مانه و له به سه رهاتنی ناگاداره، نه و پیاوه باشه به ته واوه تی خستیه دللمه وه که نه وه تی نه م خا که هه یه سه رده می وای خراپی نه دیووه، که نه مه نده پرپی له ئاژاوه و زۆرداری و، له نازاردان و چه وساندنه وه!... بۆ وینه: له هه موو میژوودا نه مه رووی نه داوه که بیهوژنیتی که هه ژار له ناشتنی کورپتی که مردوو خۆی، به ربه ست بکری؟!... ئه ی مافم نییه که نه و فه رماندارانه به خۆیان و کابرای خاوه ن گالۆکه زله که وه ریسوا بکه م؟ ته نانه ت به کاربه ده سته کان تا نه گاته خونکاریش جنیو بده م؟!...)

ئیتیر (نه ندزاریا)، له وه به ولاره، له توانایدا نه ما گوئی له و قسانه بگری گه رانه که ی نه و شه وه یشتی ته واو نه کرد. تی نه نه گه یشت له سکا لاکانی نه و بیهوژنه سه رگه رانه! باجی سه ر لاشه ی مردوو چییه؟!... کابرای خاوه ن گالۆکی نه ستوور کتییه؟!... ئه ی له نیشتمانه که دا چی روو نه دا، وای نه م بیهوژنه وای نه لی؟!... ده موده ست رووی کرده یاسا وله کان و یارمه تی ده ره کانی خۆی و جووله یه کی بۆ کردن، هه موویان گه یشتنه لای، به دوو که سیشیانی گوت که به یانه کی زوو بگه ریتته وه بۆ نه و کۆلیته و بیهوژنه که به یین بۆ کۆشکه که ی.

به سه رسورمانی کیشه وه گه راپه وه کۆشکه که ی خۆی و ته م و خه میکی زۆریش دل و ده روونی داگیر کردبوو.

که رۆژی دوایی بیهوژنه به سه زمانه که هه ردوو بالبازه که ی دی، هاتنه ناو کۆلیته که یه وه و پێیان گوت له گه لیاندا بچی بۆ کۆشکی خونکار دهستی کرد به گریان و گوتی:

(نه مه نده به س نییه، هه ناسه ساردیی و سه رگه ردانی، که منی تیا م؟!... وادیاره کابرای خاوه ن گالۆکه زله که، نه یه وی که تنیکی تازه بکات، وامنی تووشی نه م گه روگی چه له

کردوهه دياره ئه و پر وای وایه، که ئه م هه موو کلتۆلی و شپرزهبی و سه رگه ردا نییه که من بو من!...) له ریگادا هه ر ئه گریا و فرمیسیکی هه ل ئه رشت، ئه و ناوه ی پرکردبوو له شیوه ن و گریان و هاوار و داد که گه یشته کو شکی خونکار، له ژووری چا و پیکه وتندا، جیگای بو کرایه وه به لām ئه و ترس و له رزی پی که وتبوو، هه ر ئه گریا.

که خونکار ها ته ژووره وه، بیوه ژنه به سه زمانه که خویدا به سه ر پی یا. به لām (ئه ندزایا)، راستی کرده وه و به شیوه یه کی نه مو شیرین قسه ی له گه لدا کرد تارامی خسته دلپه وه و ترسی له دل کرده ده ره وه پیی گوت:

(له هیچ ترست نه بی فرمیسیکه کانی خو ت وشک بکه ره وه چونکه خونکار باوکی ژیر ده سته کانییه تی فرمانی هه ره گرنگیشی ئه وه یه، که زو و به زو و نازار له دلی نه ته وه که ی خو ی دهر بکات و ریگای باشیان پیشان بدات من به سه رگه ردا نیی تو م زانیوه هه ر چه ندیکیشم له ده ست بی ت، له نازار و خه م و خه فه ت که م ئه که مه وه.

پیویسته ته رمی کو ره که ت له شپه وه یه کی گه و ره و به ریژدا به به ته جیی مردوو سو و تانده که، ها ئه وه ییش وه ریگره لیم تا کارت بو ئاسان بی و کفتو کو ی دل ت دا برکتیه وه)^(۱). ئه وه ی پی گوت و هه ندی پارهی دایه.

ئه و کرده وه نا کاوه، چه ند گه و ره بو...! چه ند مرۆقا یه تی تیا بو!

نافره ته که فرمیسیکه کانی نیشتنه وه ویرای چاو یک هه لبر ی و سه ریکی خونکار بکات ته ماشای کرد، ده مو چاو یکی جوانی پیوه یه دل فراوانی و جوامیری و نه ژادی تیا دياره.

خونکاریش ده سته کرده وه به قسه کردن پیی گوت: (وام بو دهر ئه که و ی که ترسه که ت نه ماوه، چه ز ئه که م پشت پی به ستیت و با وه ریشم پی بکه یه هه رچییه کیشت لی ئه پرسم راست و ره وان پی م بلتی، هیچ له دل تا مه هیل ره وه خونکاریش مافی هه یه شتییک له که ی نه وه یه یه و کاروباری نه ته وه و ژیر ده سته خو ی بزانی، ناگام لی بو و دوینی شه و سکالات ئه کرد له ده ست هه ندی ژورداری و هه ندی پی او ی ژوردار و سه رکیش له بابه ت باجی سه ر مردو وان و ئه و کابرای خا وه ن گالۆکه ز له وه، چی ئه زانیت پی م بلتی.

گفتو گو که ی خونکار و کرده وه شیرینه کانی له گه لیا هانه ی دا هه رچییه کی له دل دا بوو، هه رچییه کیشی ئه زانی له بابه ت باجی سه ر مردو وانه وه پیی بلتی، خونکاریش باش دلی دا بوو پی، به سه رسورمانیکه وه گو تی لی ئه گرت.

(۱) وه یان: که ف و کو لی دل ت دا برکتیه وه.

(ئه ندزایا) ییش له دوای قسه کان لیی پرسی: ئایا هیچی تر نازانیت که نه ته وه دادی له ده ست بکات؟ ئه و ییش هه رچی له دل بوو پیی گوت: له کار به ده سته کان دووا، که ی نه وه یه یه باجه کان و پییش خوار د نه وه ی نه ته وه و ژوردارییه تازه با به ته کانیشی هه موو بو گپرایه وه به لām له هه مووی ژورتر که تنه کانی کابرای خا وه ن گالۆکه ز له ی خسته می شکیه وه.

خونکاریش گفتو گو که ی به وه پرانده وه، پیی گوت: (سو یاست ئه که م به لینیشت ئه ده می که به زوویه کی زو و نا هی ل م هیچ که تنییک له م که تنانه جاریکی تر رو و بداته وه!).

ئیتر هه ر ئه وه بوو (ئه ندزایا) ده سته کرد به کارگوزاری، دووشت پالیان پیوه ئه نا که ده ست بو هشیینی یه کیکیان ئه و کاره ساته ی که دوینی شه و به چاوی خو ی دی و به گو تی خو ی بیستی که سه ری پیی سورما بوو. یه کیکیشیان ئه و قسانه ی ئه م به یانییه گو تی لی بوو، که هو ی ئه و کاره ساته و ئه و قسانه ی دوینی شه و ی رو شن کرده وه له به ره ئه وه چه ند بریاریکی گورج و گۆلانه ی دهره یینا.

به نا و هه موو لایه کی کو شک و ده زگا کانی فه رمان ره و ایدا، بو گه و ره و بچووک بلاوی کرده وه، که له مه و دووا، کاروباری نیشتمانه که، خو ی هه لی ئه سوو ری نی.

به م زو وانه ییش فه رمانی چا ک کرده وه ی کاروبار دهر ئه کات ئه وانیش که تا ئیستا که م ته ر خه مییان نو و انده له راپه ندنی کاروباری گشتیدا، یان چا که ی گشتییان خستوته ژیر پیی خو یانه وه، ده مو ده ست دهر ئه کرین، ئه م فرمانه هه موو لایه ک ئه گرتیه وه، چ پی او ه کانی نا و کو شک و سه را، چ فه رمان به رانی ده زگا کانی فه رمان ره وایی، چ فه رمان به رانی ئاسایش و تارامی گشتی، خونکار ئه وه ییشی بو ئاشکرا کردن که هه ر که سی له م فه رمانانه سه رکیشی بکات، یان ده ست بکات به به ره نگاری کردنی فه رمان ره وایی، یاخو له ریگای راست لادبات، هه ر سزایه ک توند و تیژه ئه وه ی ئه دریتی ته نانه ت به ندیخانه ی تا سه ر و کو شتی نیشی تیا یه.

چه و سینه ره وه کانی نه ته وه، نه یان زانی ئه م ده سته کی لی و ه شان دوون به لām په بیان به وه برد، که ئه م ده ست و ه شان د نه هه ر بو ئه وانه بو که سی تر نییه.

هه ر که سه له جیی خو ی دامرکایه وه و به ترس و له رزه وه دانیش، سه ره سته و نازادی خو یان به نرخدار ئه زانی.

ژیانی خویشیان به نر خدارتر ئەزانی له بهر ئەوه و فسیان دایه وه و سهریان شوژکرد بۆ خونکار، هەر چیبه کی پێ بگوتنایه به قسه یان نه کرد!...

خونکار فرمانی دا به هه موو کار به دهسته کانی خوێ که کهسیان له مائی خوێان نه چنه ده ره وه، خوێان به به ندی بزانن به لام کار به دهسته کانی له مه به سی خونکار تی نه گه بشتن له گه له ئەمه شا دلّه کوتییان پێ که وت چونکه دز و درۆزن زوو ترس نه چیتنه دلپانه وه. خونکار، پیاویکی سه ره خوێ له گه له ژماره یه کی زۆر له بالبازه کان نارده سه ر کابرای خاوه ن گالۆکه زله، فرمانی دا راپیتی بکه ن بۆ لای.

باخه وانه پیره که، خوێ که وته دلپه وه دوایی هه ر سه رکه وت و توانی سه رنجی خونکار راپکیشی بۆ سه ر خوێ، که له گیتزای سووکی و ریسواییدا گیتی نه خوارد. باخه وانه که داوای له خونکار کرد که به ته نیا بیینی هه رچه ند گفوتگۆی له گه له نه کرد، له خویشیا نا خوێ پێ نه نه گیرا پێ نه که نی، باخه وان هه موو رابردوویه کی ژیا نی خوێ بۆ خونکار گیتزایه وه نه وه دیاره که کهینه و بهینه ی حه وت ئارو وه که بشی له بیرنه چو وه بۆ خونکاری بگیتزایه وه هه ره ها نه و سکالایانه یشی له بیرنه چو وه که پیشکه ش به کار به دهسته کانی نه کردن و نه نجامیشیان به هیج درنه چو و!... دوایی گوتی:

(دوایی، له گیانی خویم وه رس بووم و بریارم دا که که تنیکی وا گه وه بکه م خونکاری گه وره م پیتی وریا بییته وه و له زۆروسته م و به دکاریی ئەم سه رده مه تی بگات!...)

باخه وانه که ییش ئامۆژگاریی خونکاری کرد که ده موده ست ده ست بکات به لیکنۆلینه وه ی کاروباری نیشتمانکه و نه و سه رگه ردانییه ی تیا به تی هه ر خویشی گوی له خاوه ن سکالا و داد و فه ریاده کان بگری و لییان بیرسیته وه هه ر خویشی جه زره به بگه بیینی به تاوانبار و به دکاره کان.

هه ر خویشی دادپه روه ری بلا و بکاته وه به ناو هه موواندا. (ئه ندزاریا) ییش له سه ره ئەم ئامۆژگارییه رۆشت به رپتوه.

ئه وانیه له پیش هه موو که سیکا سکالایان پیشکه ش کرد دراوسیکانی بیوه ژنه که بوون که به هۆی قسه کانی نه وه وه که بۆی گیتزابوونه وه، باوه رپان هینا به دادخوازیی خونکار و ره وشت پاکیی، پاش نه وان دۆسته کانی نه و دراوسییانه هاتنه پیشه وه، له گه له دراوسیکانی نه و دۆستانه نه وان هه موویان سکالایان برده به رده م خونکار، له ناو هه موو خاکه که دا نه وه بلا و بووه وه که نه ته وه له توانیدا هیه هه سکالای خوێ پیشکه ش به خونکار

بکا و مافی خوراوی خویشی وه ر بگرتته وه، له هه موو لایه کی نیشتمانکه یشه وه کۆمه له کۆمه له، سکالا که ران هاتنه به ر ده رگای سه رای خونکار، ژماره سه رپان گه یشته هه زاران.

ئینجا که لیپرسیبینه وه و لیکنۆلینه وه ته واو بوو، خونکاریش بۆی ده رکه وت که کار به ده سه ته کانی و فه رمانبه رانی ناو کۆشکه که ی خوێ هه موو تاوانبارن، په یتا په یتا برپاری سزادان و جه ریه کردن و، جه زره به پیتگه یانندی بۆ ده رکردن.

هه رچی کار به ده سه تییکی هه بوو له گه له پیاوه گه وره کانی ناو کۆشکه که یا، هه مووی خستنه به ندیخانه وه و زهوی و سامانه کانیانی داگیرکرد بۆ فه رمانه روه یی، هه رچی باجیکیش نارپه وا و نا دروست بوو له سه ره نه ته وه ی لابرده.

ئه نجا خونکار که وته بییری نه وه وه که که تی بخاته جیتگه ی سه ره وکی کار به ده سه تان!...

له خوێ پرسی: کابرای خاوه ن گالۆکه زله که چۆنه بوو نه و پایه یه؟!... گوایه بۆچ نه و نه کات به سه ره کی کار به ده سه تان؟!... ئەمانه ی کردی و پیتسانی دا و ریتگای بۆ دانا، هه موو به لگه نین له سه ره نه وه ی که کابرا زیره که و خاوه ن بیروباوه ر و برپاره و تیتگه یشتوو و کارگوزاره?... ئەگه ر وای نه کردایه که تنه کانی کار به ده سه ته کان و پیاوه گه وره کانی ناو سه را درئه که وتن؟!... ئەه ی نه و نه بوو که یارمه تیی خونکاری دا له داد به شینه وه و ماف پاراستنی زۆر لیتراواندا؟!... ئەه ی هه ر نه ویش نه بوو که له دوایییدا باوه ری هینا به دادپه روه ری خونکار و سه رکه وتنی داد په روه رییدا!..

کابرای خاوه ن گالۆکه زله، نه و نه رکه گرانه ی خسته سه ره نه ستۆی خوێ، به قسه ی خونکاری کرد و بوو به سه ره وکی کار به ده سه تان که گه وره ترین پایه ی فه رمانه روه یی بوو له وکاته دا، له دوای خونکاریی وای به باشتر زانی، که هه ره وک سه رده می پیشووی خوێ، ده ست بداته وه کار و فرمانی راست و دروست و به که لک هه ر سامانیکی نارپه وا و نا دروستی نه نه کرا بیداته وه به خاوه نه راسته قینه کانی خوێان،... ته رخانه ی کرد بۆ دروست کردنی په رستگا یان بۆ (فیشنو)ی خوایان، بۆ دامه زراندنی خویندنگا یان بۆ بلا و کردنه وه ی خوینده واریی به ناو نه ته وه دا، بۆ به ره م هینانی کانی و گه رماوی گشتی و چیشته خانه بۆ گه له.

ئیتتر نه وه نده ی پێ نه چوو، نه ته وه ی (مه هداپورا) بوو ژایه وه و که وته خویشی و کامه رانییه وه، به سایه ی خونکاره دادپه روه ره که یه وه، (ئه ندزاریا) و سه ره وکی کار به ده سه تانه که یه وه، باخه وانی کۆنی دلسۆز و سه ر راست و، خاوه نی گالۆکه زله که.

ئاوينه

له كهله پووری زمانی هیندی کۆنه وه وه رگبراهه

(ئهمه چیرۆکی کورت، له كهله پووری زمانی هیندی کۆن ههتا بلی شيرين و دلکيشکهره. به پۆنه ی لیدانی دوو دل و، فرینی دوو گیانی هاوتای یه کتره وه، به چه ند وشه یه کی کورت، قوولترین ههست و شیرین ترین تاسه و ته زووی دهروون ده رته پری).

کابرای پیره سه رنجی له وه ره شه با و گیزه لووکه یه ئه دا، که له دهروه له سه ر گرده کان به تونیدی هه لی کردبوو و وژه ی ته هات و ئهیدا له لقی داره حه یزه رانه کان، ئهیدان به یه کا، دارگوله لوتسه سیس بووه کانی ئه ملا و لای په رستگا کۆنه که ییشی ئه له رانده وه پاشان گوتی:

(پۆله کانم... له ناوچه ی (نیپال)^(۱) له یه کیک له دیهاته دووره بی دهنگ و سه نگه کانیدا ژن و میتردیکی لاو، له سه رده میکی (زۆر له مه و پيشدا ئه ژيان، کهس ئیستا ناویان نازانی... ئه و ژن و میتره کچیکی بچکۆله یان هه بوو میتره که له چینی (سامورای) بوو، که بریتی بوون له شوپه سواره خانه دانه کانی ئه وسا که به شی ژوووری هیندستان ده میکی دووردریژ له ژیر ده ستبان دابوو به لام ئه م پیاوه هه ژار بوو له کیلگه یه کی بچوو کدا که خۆی به ره مه می ئه هینا، ژینیکی مه مره و مه ژبی ئه ژیا، ژنه جوانه که ییشی وه ک خۆی وابوو، ساویلکه و به سه زمان بوو، له ناو هه موو که لوپه لی مال که یاندا، له ناو هه موو خانه که یاندا، پارچه یه کی جوان و ناوازه ت چاوپێ نه ته که وت که بۆ مه به سی پازانده وه بشی.

ئافره ته که زۆر شه رمن بوو ته نانه ت که ئه که وته ناو کۆمه لیک نه ناسیا وانه وه حه زی نه ئه کرد کهس بیناسی...

پۆژیکیان میتره که ناچاربوو بچیتته (یاددو) چونکه جاربان دا که خونکاریکی تازه هاتۆته سه ر تهخت، گه وه ی (نیپال) ییش ئه بوايه بچوايه ته پایتهخت بۆ ئه وه ی هاوبه شی بکات له ئاههنگی له سه ر تهخت دانیشتنا بۆ ئه وه ی پیرۆزبایی له خونکاری تازه بکات، ئه و لاوه ییش که کهس ناوی نه ئه زانی ئه بوو له گه ل ئه ودا بچوايه ته پایتهخت...

میتره که له پایتهختدا زۆر نه مایه وه ئه وه ی پێ خۆش بوو که ئاههنگ و زه ماوه نده کان و خۆش رابواردنی ناو کۆشکه که به چی به یلی و بگه ریتته وه ناو گونده پر ئاسایشه که ی خۆی، که که وتبووه ناو چال و چۆلی شاخه کانه وه، بۆ ژنه جوانه که ی و کچه که ییشی هه ندی دیاری له شاره که وه برده وه مالی.

کچه بچکۆله که، بوو که دارینه یه کی پچووک و چه ند پارچه شیرینییه کی به رکه وت ژنه که ییشی ئاوینه یه کی به رکه وت، له زه رده دروست کرابوو، رووه که ییشی به ئاوی زیو رووکه ش کرابوو.

پۆله کانم، ژنه که، دیارییه که ی خۆی زۆر له لا ناوازه و دلکيشکهر بوو چونکه ئه مه یه که م ئاوینه بوو که گوندی (نیپال) له میژووی ژبانی خۆیدا هاتبووه ناویه وه!

به لام ژنه که ی نه ی ئه زانی ئاوینه که به کار به یینی، به هه موو ساویلکه یی و به سه زمانیه کی خۆیه وه ئه ی پرسی ئه و رووه گه شه، روو خۆشه، کییه له ناو ئاوینه کدا ئه بیینی!

چونکه پۆله کانم له پيش ئه و پۆزه دا هیشتا ده موچاوی خۆی نه دیبوو تا بیناسیتته وه، هه تا ئه و پۆزه ییش ده موچاوی خۆی له ناو رووی شتیکی لووس و بریسکه داردا نه دیبوو، تا تیبی بگات.

به لام میتره که، له کاتی گه شتوگوزاره زۆره کانی خۆیدا، زۆر جار چاوی به ئاوینه که وتبوو... له گه ل ئه وه شا ئه و سه رده مه ئاوینه زۆر که م به کار ئه هینرا... به ژنه که ی خۆی گوت: چی؟!... تو ئه وه نده ساویلکه و به سه زمانیت، نازانی خاوه نی ئه م رووه جوانه کییه؟!.

ئه و رووی خۆته، هه ر ئه بوو خۆت ئه وه ت بزانیایه که رووی خۆته!...

ژنه که له تاو ناشیتی خۆی شه رم دایگرت. ئیتر له وه به ولاوه نه ی ویرا پرسی لی بکات، پاش ئه وه ئاوینه که ی به نه رمی و شیرینییه که وه هه لگرت که چی هه ر له و باوه ره پيشدا مایه وه که ئاوینه که جادوو یه کی سه یری تبايه هه ر ئه وه نده تیگه یشت له و قسانه که وینه که ی خۆی له ناو ئه و رووه زیوینه لووسه دا ده رته که وئی!...

(۱) نیپال: ولایتیکه له نیوه راستی باشووری ناسیا له نیوان چین و هیند دایه، پایتهخته که ی (کاتماندو) یه، به رزترین لوتکه ی جیهان لیره دایه به ناوی (ئیشه رست)، ناو و هه وایه کی سارد و به سه ته که اوی هه یه، بارانی زۆره، ۶۰٪ ی پانتاییه که ی دارستانی چووپری جوانه که بریتییه له درهختی بۆنخۆش و حه یزه ران، سامانیکی نازه لی و به روو میکی کشتوکالی باشی هه یه، له پتی هیندستانه وه بازرگانییه کانی ده روا.

(پۆلەکانم، چەند سالیکی دوورودرێژی بەسەردا چوو، کەچی ژنە، ئاویئەکەى ھەر لە شتووبەیکى نەرم و نیاندا ئەپاراست و ئەشاردەو، بۆچی؟! کەس راستى ئەوێ نەئەزانى، دوورنییە ھەر لەبەرئەو بووبى کە شتى ھەرە ساکار و پڕوپووج، بەسایەى خۆشەویستى و دلداریبەو ھەر گەورەبى و پیرۆزى و نرخدارى پەیدا ئەکات لەلای دلدار، بەتایبەتى ئەگەر دیارى دەستى خۆشەویستىش بووبى ماووبەیکى زۆرى پى ئەچى کەچى پۆزىکیش دى دلدارەکە لە دیارى خۆشەویستەکەى خۆیدا ھەموو واتایەکی خۆشەویستى و دلسۆزى و ھۆگرى ئەبىنى، لەگەڵ ئەویشدا دوو دل ئەمىنیتەو لە دەرخستنى دیارىبەکەیدا بۆ کەسانى تر چونکە ئەوانە وەک دلدارى دل پڕ لە خۆشەویستى و ئاواتە خوازى چاوپێکەوتن سەبرى ئەو دیارىبە ناکەن.

ژنەکە، نەخۆشى و ڕەنگ زەردى... ئیش و ئازار سەرى تى کرد، ھىشتا لە تەمەنى گۆل دابو کە گیانى بەخاک سپارد.

بەلام لە کاتى دوا نەخۆشیدا ھەستى بەو کرد کە ئەمرى، ئاویئە خۆشەویستەکەى دەرھینا و پیتشکەشى کچەکەى خۆى کرد و پیتی گوت:

(پیتووستە بەیانبان و ئیواران تەماشای ئەم ئاویئەبە بەکەیت چونکە دەموچاوى منى تیا ئەبىنى، لەبەرئەو ھەفەتم بۆ نەخۆیت)
ئەوێ بەکچەکەى گوت و گیانى دا بەدەستەو.

کچەکەیش لە قسەى دایکى دەرنەچوو، ھەموو بەیانبان و ئیوارانیک سەبرى ئاویئەکەى ئەکرد ئەویش وەک دایکەکەى خۆى، ساویلکە و بەسەزمان بوو، کردەو و ڕەوشت پاک بوو، تەنانەت لە گیان و دەموچاوشدا ھەر لەوى ئەکرد!...

لەبەرئەو کە سەبرى ئاویئەکەى ئەکرد، پەبى بەو نەئەبرد کە دەموچاوى خۆى و دەموچاوى دایکى خۆى ئەبىنى!... ھەموو جارێک گفتوگۆى لەگەڵ وینەکەدا ئەکرد، بەنەرموونىبانی و خۆشەویستىبەو، بەبەزەبى پیاھاتن و ئارەزووى چاوپیتکەوتنەو لە کانگای دلە پاکەیشیبەو کە دلێ کچیکى بچکۆلەى داوین پاک بوو، بەلایەو و ابوو کە بەراستى گفتوگۆ لەگەڵ دایکە خۆشەویستەکەیدا ئەکات.

لەبەرئەو ھىچ شتیکى ئەوئەندەى ئەو ئاویئەبە خۆش نەئەویست... ئاویئەکەى خۆى!...

زۆرى پى نەچوو، باوکەکە چاوى بەکچە بچکۆلەکەى خۆى کەوت، ھەموو پۆزىک سەبرى ئاویئەکە ئەکات، ھەندى جارێش گفتوگۆى لەگەڵدا ئەکات! جا کەلێى پرسی بۆچ وا ئەکات کچە بەسەزمانە وەرەمى دایەو پیتی گوت:

من دەموچاوى دایکى تیا ئەبىنم، دەموچاوشى گرز و ڕەنگ زەرد نیبە وەک لە نەخۆشیبەکەى داوییدا دیبووم. تەنانەت وەک کچیکى جوانى ھەرزەکار ئەنوینى، ھىچ شتیک بۆمن لەو خۆشترنیبە کە بەجوانى و شەنگ و شوخیبەو ئەبىنم و ھەموو پۆزىکیش گفتوگۆى لەگەڵ ئەکەم!...

کە کچەکە وای گوت شوڤە سواری (نیپال) گڕەبوو دلێ باوکیتى، بەزەبەیکى زۆرى بەکچەکەیدا ھاتەو و خۆشەویستىبەکەى زۆر پەربەدەو بەرامبەرى.

دلێ نەھات راستى ئاویئەکەى پى بلێ، چاوەکانى پریوون لە فرمیتسک و پرووى تى کرد گوتى:

راست ئەکەى وایە کچى خۆم، ھەر وەک من دایکت لە ڕوو جوانەکەى تۆدا ئەبىنم، تۆبش پرووى دایکت لەو ئاویئەبەدا ئەبىنى!...).

دهنکه برنج

له که له پووری و پژهی کۆنه وه و هرگهراوه

له شوپنیک له شوپنه نه ناسراوه کانی دووری خاکی هیندستاندا سهردارتیکی لاو نه ژیا، ناوی (روتیزن) بوو له گه له هموو که سپکا هاوخه م و هاوئازار بوو. برینی هه ژارانی ساریژ نه کرد.

فرمیسیکی بی چارانی وشک نه کرده وه، کامه رانی خۆی ههر له وه دا نه دیی که پیاوه تی بکات و پاره به شیتته وه، دلی هه ناسه ساردان بداته وه و، چاکه له گه له هموو اندا بکات. چاکه کانی نه م سهرداره، ههر له گه له دانیشتونانی نیشتمان هه کی خۆیدا نه بوو، نه و نه یو بست خوشه ویستی و به زهیی پیا هاتنه وه که ی هه موو دلکی بریندار بگریته وه له جیهاندا ته نانه ت به زهیی به هه موو گیانله به ریکیشدا نه هاته وه، هه موو گیانله به ریک سهر زهویی، یاخود ناو ئاو، یان ئاسمانی، به شتیکی خۆیان له دله گه وره که ی نه و دا هه بوو. هه رگیز ماوه ی به خۆی نه نه دا که تۆزیکیش ئازار به گیانله به ریک بگه یینن ته نانه ت گۆشتی گیانله به رانیسی نه نه خوارد، خواردنه که ی ههر له سهر دانه ویله و به ری دارودره خت و سه وزه و ته ره بوو.

(روتیزن) گه یشته ته مه نی ژن هینان به لام هه یچ کچه شایه ک له کچه شاکانی خزمی خۆی، هه یچ جوانه کچیکیش له شوخوشه نگه کانی نه ته وه، ئاره زووی ژن هینانیان له دلایا نه بزواند بوو.

له کانگای گیانیا، گولیکی چاوه سته که ره هه بوو، په ره کانی هیشتا نه کرابوونه وه، په لکه سه وزه کانیسی به سهر خونچه که یا نوو سابوو، نه چاوتیکی په ری پروو کردبوو یه وه، نه له ژیر هه ناسه ی دلداریشدا نه له ریبه وه... بی گومان (روتیزن) ههستی به جوانی نه کرد به لام ههر به وهنده وازی نه نه هینا که خوشه ویستیکی جوانی دهست بکه وئ، یان پروویه کی خوشی بهرچاو بکه وئ، نه یو بست خوشه ویستیکی وایشی دهست بکه وئ، که بیجگه له جوانیبه که ی، به داوین پاکیبه که ی و ره وشته شیرینه که ی دله راسته که ی و تیلاییه ره وشنه چاکه خاوزه کانی چاوی و گیان سووکیبه ناسکه که ی، چاو بهستی بکا و سهرمهستی بکا و دلی کیش بکات.

سهردار (روتیزن) دلی بو ژنیک نه چوو که دلی وه ک دلی خۆی بی، دلی به خرۆشی بو هه موو مرۆقییک، خوشه ویستی دلی پرشنگ بدات بو هه موو کلۆل و سهرگه رانییک،

بروای هه بوو به و خویانه ی که جیهانیان نه پاراست، له بهر نه وه، وای نه هاته پش چاو که نه و خویانه ن دلایان و هرگهراوه له خوشه ویستی و دلداری، به و مه به سته ی که له دوارۆژدا کچیکی جوانی به دلی خۆی بی به خشی و به ماره کردنیبه وه کامه رانیبه کی ته وای دهست که وئ

له و سه رده مه دا، له خاکیکی تری دراوسیدا، که نه ویش ههر پارچه یه ک بوو له هیندستان، کچه شاهیتیکی جوان نه ژیا، ناوی (کیوفا) بوو، کچه که نه وهنده ره وشت جوان و کرده وه شیرین بوو، نه وهنده ده موچاو و به ژن و بالای شوخ و شهنگ و پرشنگداریوو، ههر بو نه وه دروست کرابوو که دلداری بکات نه میش وه ک نه و، بروای وابوو، که ژن و میتیدی کاریکی گرنگ و بایه خداره، پریشه له تنگ و چه له مه، له بهر نه وه ژن و میتید هه رگیز کامه ران نابن به یه که وه هه تا هه ردووکیان هۆگری جوامیری و چاکه و گه وره یی نه بن نه میش و بروای به خواکان هه بوو، که ره ژنیک له ره ژان، میتیدیکی به دلی خۆی بو نه ره خسینی...

به لام خونکاری باوکی کچه شا، هه رچه نه ده ی نه کرد دلی بروای نه نه دا، کچه که ی بدا به که س... له هه موو لایه کی جیهانه وه سهرداران داوای دهستی کچه که یان له باوکی کردبوو...^(۱) ره وشتی خونکاره کانیسی وابوو، که کچه شاهه کانیان به سهرداریک نه دا که جی نشینی شا بی که واته نه بوو کچه شا جوانه که، که شووی بکرده یه، مالی باوکی خۆی به جی به یشتایه و بچوايه ته خاکی نه و خونکاره وه که ماره ی کردوو.

خونکاریش نه وه له توانیدا نه بوو که کچه که ی لی جیایبیتته وه، له بهر نه وه به ههر کلۆجیک بوايه ته گه ره ی نه دا له خوازیبیتته کانی کچه که ی، جاری و هه بوو به ره ره چی نه دانه وه، جاری وایش هه بوو په لپی لی نه گرتن که شتی نه بوو و نه بیستراوی بو بکه ن که له توانای که سدا نه بوو بیکات!...

هه یچ که سیتیکی نه ی توانی مه به سستی خونکار پیک به یینن، بیجگه له وه کچه شا خۆشی، هه رگیز نه وه ی پیشان نه نه دا که دلی چووبیت به یه کیک له و سهردارانه...

سهردار (روتیزن) ویستی گه شتییک بکات به ناو جیهاندا، هه ندی له گه وره پیاوانی

(۱) راستتر: داوای کچه که یان کردبوو... خوازیبیتی کچه که یان... داخوای کچه که یان...

خویشی له گه ل خویدا برد، له و گه شته مه به سی ئه وه بوو که شاره زای ره وشت و خووی نه ته وه کان بی، له چو نیتی ژیان و بیر کردنه وه بیان تی بگات، خوینده واری و تی گه یشتنی خویشی پهره پی بدات...

دوورنیه که خواکانی پاریزگاری بووین، ئه و گه شت و گوزاره یان خستییته دلپه وه، بۆ ئه وه ی بیگه پینه ئه و نامانجه دوورهی که خو بان ئه یانه وئ پی بگات.

(روتیزن) گه یشته ئه و خاکه ی که خونکاری باوکی (کیوفا) فه رمانداری به سه ردا ئه کرد...

له رۆژتیک گه رما، که هه تا و پیاوی ئه سووتاند، (روتیزن) به ته نیا له گوئ کانیا ویکتی سازگاری ئا و سارد و روون گیرسایه وه، که له نزیک باخه کانی خونکاره وه بوو.

ئه یویست تینویتی خوئی بشکینئ به لام نه پیاله ی پی بوو نه کۆچه له، ویستی به گه لایه کی گو له (لوتس) ئا وه که ی بخواته وه... سازاده په یتا په یتا، ئاوی ئه هیتا بۆ ده می و ئه یخوارده وه به لام که می ئه چوه ده میه وه، ماندوو بوو بوو به ده ست ئه و گه لا سه وزه بچکۆ له یه وه، ئا وه که ی به باشی و به ته واو ده تی بۆ نه ئه خورایه وه، کاتتی که ئه و له و ئه رک و ئازاره دابوو، که نیه کیکتی هه رزه کار به ره و رووی هات، مه سینه یه کی گه وره ی به سه ر شان ه وه بوو. (روتیزن) یش ئاوی ناو گه لا (لوتس) ه که ی رشت و پی گو ت:

- کچه شیرینه جوانه که، پیم ئه دهیت هندی ئا و به و مه سینه یه بخۆمه وه؟

کچه که یش مه سینه که ی خوئی پر کرد له ئا و دایه ده ست سازاده، ئه میش تینویتی خوئی پی شکاند و دلئ دامرکایه وه. هه رچی به کیشی هاته سه ر ده م له وشه ی ناسک و شیرین، سوپاسی کرد پاشان لپی پرسی:

- ئه توانم لیت بیرسم ئه م ئا وه بۆ کوئی ئه به یته؟

- ئه م ئا وه م بۆ شتنی قژی سه ری خانمه که م ئه وئ، که کچی خونکاره، کچه شایش هاوتای که مه له جوانی و چاکیدا. نه ته وه هه مووی خو شیان ئه وئ، هه ر که سیکیش ئه وه نده به ختیار بی که ناسیاوی له گه لدا په یدا بکات، وای لی دی ئه ییه رستی!...

(روتیزن) سوپاسی که نیه که هه رزه کاره که ی کرد... ئه ویش به هه نگا و نانیکی له ش سووکانه و ئه سپاییه وه لپی دوورکه و ته وه و رویشته وه... یه ک تنۆک ئا و له مه سینه که ی نه رزا...

که که نیه که که دهستی کرد به شوشتنی سه ری خانمه که ی خوئی و داهینانی قژه کانی، پی گو ت:

- چووم ئا و به پیم له کانی... بۆ ئه م ئا وه چووم... ته ماشام کرد کوره شاهیکتی بیگانه له گوئ کانیه که وه ستابوو...

- کوره شا بوو؟... چوونت زانی که کوره شا بوو؟...

- به سه ر و شیوه یدا دیار بوو که کۆرپیکتی پایه بلند بوو بیجگه له وه یش، جلویه رگیکتی شاهانه ی ناوازه ی له به ر دابوو.

قژه کانیسی هه ندی تاله زیری تیوه ئالاوه، له گه ردنیشیا ملوانکه یه کی مرواری بی هاوتا هه بوو، له دهسته کانیسیا چند بازنیکتی زیوی ورده کاری کرا و هه بوو... ئه مانه یش هه موو نیشانن بۆ ئه وه ی که له سازادانه!...

- هیچ له گه لتا دوو!؟

- داوای قومیک ئاوی لی کردم که به م مه سینه یه بیخواته وه ئه وه تی هه م ته ماشا کردنی وا شیرینم به چاوی که سه وه نه دیوه...

که که نیه که که قسه ی ئه کرد ئا وه که به سه ر قژی سه ری کچه شا دا به سه ر شان ه کانی ئه هاته خواره وه...

(کیوفا) ههستی پی کرد که له ناو قژه کانی شتیکتی پچووک هه یه... که دهستی بۆ درپژکرد و هینایه ده ره وه ئه موستیه یه ک ده رچوو... ئه ویش ئه موستیه که ی له ناو مشتی خوئا شارده وه و به که نیه که که ی گو ت:

بگه رپه ره سه رکانیه که و دووباره مه سینه که پر بکه ره وه له ئا و، سه بیرکه بزانه کوره شاهه بیگانه که هه ر له سه رگوئ ئا وه که یه یان نا... ئه گه ر له ویتیشه خه ریکی چییه؟... ئیتر زوو به زوو بگه رپه ره ئیره تا له ئه نجام ئاگاداریم!...

که نیه که هه رزه کاره که یش گه رایه وه سه رکانیه که، بۆ لای (روتیزن) به لام شا کچی جوان، که وته بیر کردنه وه وه، له دلئ خویدا ئه یگو ت:

(بی گو مان ئه م ئه موستیه به نرخه هی کوره شایه. که که نیه که که یشم هاته وه لام، گوئ له قسه کانی ئه گرم.

له قسه کانی ئه ویشه وه تی ئه گم که ئاخۆ سه رداره که به زور زانییه که وه ئه موستیه که ی

خۆی فری دابیتته ناو مهسینهی که نیه که که وه، بۆ ئەمەى سەرنجی من رابکیشیتته لای خۆی، یان نا... جا ئەگەر وای کردبوو، ئەوا شوی پێ ناکەم خۆ ئەگەر بە پێچەوانەى ئەوهی شەوه بوو، واتا ناگای له خۆی نەبوو بوو که ئەموسستیلە کهى که وتبوو ناو مهسینه که وه له کاتی ئاو خواردنە وه دا، ئەوا پتویسته له سەرم که ئەم کارەساتە بە نیشانە یه کی خوابی دابینم، مۆژدەى شوو کردن و کامەرانییم ئەداتى.

که نیه که که ئەوه ندهى پێ نهچوو هاته وه به کچه شای گوت:

(که چوممه وه سەر کانیه که، ته ماشام کرد سەرداره که فرمیسک به چاویا دیتته خواره وه، له ناو گژوگیا که یشدا ئەگەر پێ بۆ ئەموسستیلە کهى که چاوی پتیم که وت، پتیی گوتم: ئەو ئەموسستیلە یه له هه موو شتتیک به نرختره لام. چونکه هی دایکمه، که مرد به دیاری دایه دەستم...

پاشان لیم پارایه وه که له گه لیا بچمه وه سەر سەر چاوه ی ئاوه که و یارمه تیشی بدهم بۆ دۆزینه وه ی ئەو ئەموسستیلە به نرخه...

که شا کچ (کیوفا) ئەو قسانە ی له که نیه که که بیست دلێ دالهرزی و خەمیتکی گه وه که وته دلێه وه پاشان که وته بیر کردنه وه وه له دلێ خۆیدا گوتی: ئەگەر ئەم سەرداره ده زگیرانیکى ئازا بوايه، چاوه روانیى ئەنجامی فرۆفیلە کهى خۆی ئەکرد، نه ئەگریا به مه نه دلێشى پتیی تهنگ ئەبوو.

به لام به پێچەوانه وه، دلته نگیه کهى ئەوه ئەبه خشی که ئەموسستیلە کهى خۆی به مه به ست نه خستۆته ناو مهسینه که وه... منیش وام دیتته پیش چاو، که هه چى پرویداه تا ئیستا ده ستی خواکانی تیا یه!... به فرمانی سەر شانیشمی ئەزانم که له م کاره جوانه دا یارمه تیی خواکان بدهم... ئیستا که یش دلتم هه ست به خۆشییه کی وا ئەکات که هه رگیز نه مدیوه به خۆمه وه... تۆ بلتیی ئەستیره ی دلدارى له ئاسۆی مندا هه له تایی؟!...

(کیوفا)، له ئاواته بچ دهنگه کهى خۆی، که پرپوو له ژبانیکى پر هیواى خۆشى و په نگین، بووه وه به که نیه که کهى خۆی گوت:

هه ر ئیستا بچۆره وه لای سەردار، ئەم وشانە ی له زمانى منه وه پت بلت: (گه وه ی خۆم، له مه به ولاره مه گه ر پێ بۆ ئەموسستیلە که ت هه ر کاتى خونکاری ئەم جیگایه، هاته سەر ئەوه ی بتکات به زاواى خۆی و کچه شا (کیوفا) ت پیشکەش بکات، ئەو ئەموسستیلە یه ت

ده ست ئەکه ویتته وه، که واته هه ر له ئیستا وه خوازینییی کچه شا بکه، ئەم چاوپتیکه وتنه ی منیش لای که س مه لئ و ئاشکرای مه که، تا ئەمیتى!...

که نیه که که یش ئەم کاره ی به ته واوی برده سەر، خانمه که ی چۆنى پت گوتبوو، ئەویش به (روتیزن) ی وا گوت.

(روتیزن) یش، هه روه ها، به لایه وه وابوو که خواکانی پارێزگاری ئەم کاره ساته یان بۆ که لکی ئەو پتیک هیناوه، لئ ون بوونی ئەموسستیلە که یش هه یچ نییه ئەوه نه بچ که نیشانە یه کی خوابیه، ده روازه ی دلدارى بۆ ئەخاته سەرپشت... تا ماوه یه کی درتیش به چوارلای کۆشکی شا دا سوورایه وه، به هیواى ئەوه بوو که کچه شای دلخوازی خۆی بیتته ده ره وه و بیینى...

هه ر جار، به جۆرتیک ئەهاته به رچاوی... شتیه جوانه خۆشه ویسته که ی ئەهینا یه پتیش چاوی خۆی... به ژن و بالا به رزه رتیکو پتیکه که ی... ئاگرى تئ به ربوو بوو بۆ بینى... وای هه ز ئەکرد که له ناو که نیه که کانیا بیینى، بچ گومان له ناو هه مو یاندا ئە بدۆزیتته وه... دوورنییه که یه که م رتیار به و رتیاره دا، کچه شاهه جوانه که ی خۆی پتیشان بدا...

زۆرى پت نه چوو، کچه شا هاته ده ره وه... له ناو که ژاوه یه کی نه رمونۆلى ئاوریشمی گول په نگدا بوو، دوو به نده ی به هیتز هه لیا ن گرتبوو... ده س و پتوهند و که نیه که کانیشی له دوايه وه ئەرۆشتن... (روتیزن)، له ناویاندا، که نیه که هه رزه کاره که ی ئاشنا ی دۆزیه وه... له هه موو لایه کی شیناییه که نه وه، کۆمه ل، کۆمه ل، جوتیاره کان ئەهاتنه لای کچه شاهه وه، رتیزگرتنى خۆیان پیشکەش ئەکرد...

سەرداره بیتگانه که، سه یرتکی (کیوفا) ی کرد... هه رکه چاوی پتیکه وت، نیشته دلێه وه، که خواکان رۆژی خۆی، خۆی و ئەوی بۆ ژن و مێردی دانوج... هه موو ژبانى خۆشى له پینا و ئەم کچه جوانه ره وشت بلند، پایه گه وره یه دا به خت ئەکات...

که ژاوه ی کچه شا له پتچوپه ناى رتیاره دا شاررایه وه و له چاو ون بوو ته پوتۆزی پتیی جوتیاره کانیش ئەوه نده ی تر به رچاوی (روتیزن) یان گرت ئەویش به گه شکه داریه که وه، له دووره وه، هه ر سه یری ئەو کۆمه له گه وره یه ی ئەکرد.

بۆ به یانى رۆژی دواى، سەردار و هاو رتیکانى چونه کن خونکار، له کۆشکه که یا، بۆ ئەمە ی بیینى.

خونکاری چاو پتیکه وت، (روتیزن) یش ئەوه نده سەر و شتیه ی جوان بوو، ئەوه نده

نه ژادانه هه ل كه وتبوو، هه كه هاته ناو كو شكه كه وه ناسرايه وه و له لايه ن هه موو سه رداران و كار به ده ستانه وه په سه ندر كا. ته نانه ت خونكار خو شى خو ى پى نه گيرا، دل خو شى خو ى بو نه نو ينى، له خو ى نزيك خسته وه و به روويه كى خو شه وه به ره و پيرى هات و چا كو چلونيى له گه لدا كرد.

چ خونكار، چ پيا وه گه و ره كانى ناو كو شك، هه موويان، به جوانيى سه ردار و شي وهى سه ردا نهى، به ره وشتى شيرين و رو وه خو شه كهى، به زيره كى و ز رنگيى، چا وبه ست و سه رمه ست و گه شكه داربوون، به لام خونكار خه مي كى شاررا وه دلى دا گير كرد چونكه نه وهى به بيردا نه هات كه كچه خو شه ويسته كهى خو ى (كيوفا)، تا سه ر لى جيا نه بيته وه، له دلى خو ىدا گوتى:

(نه وه تى هه لا وى كى وام نه ديوه كه ها وتاى نه م لا وه بى، له وه يش دل نيام كه كچه كه م نه م لا وهى به دلدا نه چى.

له به ره نه وه ري گاي ناده مى نه م كور هه ببينى... به لكو چيم له ده ست بى نه يكه م بو نه وهى ته گه ره بده م له شوى كچه كه م به م كور هه تا نه كه ومه تازارى جو ى بو ونه وه به وه...

جا نه گه ره چاره نووس، كه نه ويش به هيز تره له مر و ف، ويست بى تى كچه كهى من بكات به ها وسه رى نه م شازاده بي گانه يه، نا هيل م نه وه يش پى ك بى ت تا هه رچيم له ده ست دى نه يكه م بو نه مهى ته گه رهى لى بده م و دواى بخه م...).

نه جا خونكار فه رمانى دا زه ميله به كى گه و ره يان هينا و پريان كرد له برنج به (روتبزن) ي گوت:

نه م زه ميله يه ت نه ده مه ده ست هه روه ك چا وت پى نه كه وى دنكه برنجه كان هه موويان به جو ري كى تا يبه تى نيشان كراون، نه م برنجه به سه ر زه ويى با خات و كي لگه و جه نكه له كانى درا وسيدا بلا و نه كر يته وه... نه گه ره توانيت سه بى نى برنجه كه م هه مووى بو به ينيته وه، به لى نت نه ده مى كه سه رنج له خواسته كه ت نه ده م.

هه روه ك خونكار گوتى برنجه كه به ناو نه و زه ويانه دا بلا و كرايه وه.

(روتبزن)، زه ميله بو شه كهى هه لگرت و گه رايه وه سه ر گوى كان بيه كه... له وپوه چوه سه ر كه له به رد يكي به رز و دان بشت، جار يك سه رى ئاسمانى نه كرد و جار يكي ش سه رى زه وى، به ده نكي كى خو شى وه ك ساز و ناوازه گورانى نه گوت:

نپوه، هه مووتان، چوله كه كانى جه نكه ل و كي لگه كان، په رنده كانى ناو ئاسمان، ميرووله يه جگار زوره كان، به سه رى (بوره هما) و (بودا) سو ين دتان نه ده م نپوه كه وه ك له شك ري ك وان، كه هه موو جيهانى دا گير كرد بى، تكا يشتان لى نه كه م، نه گه ره نه و برنجه ي نى ستا بلا و كرا وه ته وه بيخون...

مه يش هيلن ته گه رهى تازه بدر يت له كامه رانيم... به لام نه گه ره پى تان نه كرى يار مه تيم بده ن، فه رموون يار مه تيم بده ن!...

پاشان سه رى نوش تان ده وه و ده سته كانى گرت به يه كه وه و نه م ورته ورته يشى له ده م هاته ده ره وه:

(نپوه يش، نهى نه و خوا يانهى كه پار يز گارى نه م نيش تمانه نه كهن، نهى خوا كانى نيش تمانه كه م... نه گه ره با وه ر تان به وه هه يه كه زن و مي رد يى كچه شا (كيوفا) و من بو نه ته وه باشه، نه وا له م كار ه گرانه ما يار مه تيم بده ن، كار يكي وا يش بكن كه چوله كه كان و په رنده كان و ميرووله كان گوى له ها وارم بگرن و فر يا يشم بكه ون...).

نپتر هه ره نه وه نده (روتبزن) له پارانه وه و گف تگوى بو وه وه، جربوه جربوى پر به زم و خو شى په يدا بوو، به كلور بالى په رنده نه يدا به يه كدا له ناو لقى دارودره خته نزيكه كاندا... له راستيدا، خواكان به ها واريه وه هاتن... جيهانى گيانله به رانيش به ده نكيه وه هات... چوله كه كان، جو ر جو ر و پو ل پو ل فر ياى كه وتن، به ده ندى كه زه رده بچكوله كانيان دنكه برنجيان هه ل نه گرت و نه يان خسته ناو زه ميله گه و ره كه وه... له هه ر شو يني كى شا دنكه برنجه كان پر ژا بوون كو يان نه كرده وه و نه يان هينا و فر ييان نه دا يه ناو نه و زه ميله گه و ره يه وه...

سه ردار (روتبزن) يش يه ك به يه ك، به ده مي كى به پي كه نينه وه سو ياسى نه كردن و، به خو شه ويستى و شير يني به كه وه ده ستى نه هينا به بال و پشتياندا...

خونكار يش، له نه ندازه به ده ر سه رى سورما، كه دى شازاده كه زه ميله كهى هينا وه ته وه به هه موو برنجه كهى ناويه وه، بى نه مهى دنكه برنجي كى لى كه م بكات نى جا له دلى خو ىدا گوتى:

(ته گه ره يه كى تر يشم دو زبو ده ته وه، نه يخه مه ري گايى!)^(۱)

(۱) يان: ده يخه مه سه ر ري گايى.

بۆ بهیانی رۆژی دوابی، (روتیزن) ی بانگ کرده سەر که ناری رووباریکی، گه وره که به جگار قوول بوو، شه پۆله کانیشی یه جگار توند و به هیتزیبون، هندی له دهس و پیوهنده کانیش زهمیله برنجه که یان دووباره هه لگرتوه و هیتنایانه سەر که ناری نهو رووباره ی که به ته نیشته دیواره کانی شاره که وه نه پوات.

خونکار فه رمانی دا به مفردی^(۱) یه که، برنجه که ی پرشته ناو رووباره که وه نجا روویشی کرده (روتیزن) و پیتی گوت:

(ئه ی سهردار ی جادوو گه... تا ئه گه ی نه ئیواری ئه م دهنگه برنجانه م له تو ئه وئ... من له کۆشکه که مدا چاوه روانییت ئه که م...)

ئه وه ی گوت و قاقا دهستی کرد به پیکه نین نجا له گه ل هاو دهم و هاو پیکانیا رووی کرده وه مالی خۆی، سهردار ی خه مباریشی له گوئ رووباره که به جی هیتت.

سهرداریش ئه مجاره، له ماسییه کان داوای یارمه تی کرد له (تاروجا) ی خوای رووباریش پارایه وه، که فه رمان بدات به ماسییه کان له و کاره گرانه یدا یارمه تی بدن.

جا چونکه (روتیزن) دۆستی هه موو جی و جانه وهر و گیانه له بهر تیک بوو، ماسییه کانیش به هاواریا گه یشتن و فریای که وتن، دهنگه برنجه کانیا ن بۆ کۆکرده وه!...

زهمیله که سهر له نوئ پرپوه وه له دهنگه برنجه کان.

(روتیزن) یش هیتنایه وه بۆ خونکار به لام خونکار دهنگه برنجه کانی هه موو ژمارده وه... ته ماشای کرد ده نکیتی که مه... هیچ گوئی نه دایه ئه رک و تازار و خه م و خه فه تی (روتیزن)، پیتی گوت:

(ده نکیتیک برنج ماوه، نه ت هیتناوه ته وه... بچۆ ئه ویشم بۆ بهینه ره وه!...)

سهردار به ناچار یی گه رایه وه سهر که ناری رووباره که و هاواری برده وه بهر ماسییه کان، له پاش ئه رک و تازاریکی زۆر، توانی کۆیان بکاته وه، پیتی گوتن:

(دۆسته خۆشه و بیسته کانم... دهنگه برنجیتیک دیار نییه، نه تان هیتناوه ته وه... تکاتان لی ئه که م بگه رین بۆی له ناو له کاندان... له بنی ئاوه که دا... له ناو بهرده کاندان... له ناو گژوگیاکانی ناو رووباره که دا... دوور نییه، یه کیتیک له ماسییه کان، جاری پیشوو، گوئی له تکا و پارانه وه که ی من نه بوئ... چونکه من بر وا ناکه م ماسییه کی ناپاکی وا هه بی، که

(۱) ئه م وشه یه مان بۆ ساغ نه کرایه وه... وانوو سرا بوو.

ئه و دهنگه برنجه ی دزیب و تا ئیستا لای خۆی دانابی و پئ له وه نه ئی... ئه وه بزانتن که کامه رانی من به نده به و دهنگه برنجه بچکۆله یه وه... ده ی خیرا که ن بۆم بدۆزنه وه و ره نجه رۆ و سهر گه ردانم مه که ن!...)

ماسییه کان دهستیان کرد به ته ماشا کردنی یه کتری، دهموچا ویشیان پر له خه مو خه فه ت و سهر سورمان بوو، ماسییه کیان تیا بوو، خۆی له دوا ی هه مو بیان وه مات کرد بوو، خۆی شار دبو وه، دهنگه برنجیتیک له ناو ده میا دانابوو، که ئه وه ی گوئ لی بوو، در ی دا به هاو پیکانی و پیکای بۆ خۆی کرده وه، به ناویاندا رۆیشته تا خۆی گه یانده گوئ رووباره که، له وئ دهنگه برنجه که ی دانا ماسییه که شه رم دایگرتبوو، له داخانا لوتی خۆی شو پکرد بوو، باله کانی شکان دبو وه هه ر وه ک بلتی: (ئه ی سهردار ی لاو مبه خشه، که ئه رک و تازارم خسته بهرت... من گونا هبارم... ئه م دهنگه برنجه یش، دوا دهنگه که بوئی ئه هیتنیه وه... بۆ به کا گلم دایه وه لای خۆم، وام زانی هه ستم پئ نا کرئ!...) و ابوو...

سهرداریش به شانازییه که وه گه رایه وه لای خونکار، دهنگه برنجه پیروژه که ی دایه وه دهستی، بۆ دوا که وتنه که یشی بیانووی بۆ هیتنایه وه. سهردار، ئه مه نده شپزه و ئاره زوو مه ند و په ریشان بو بوو، خونکار دلئ پیتی سووتا و له زیره کی و چالاکیشی سهر ی سورما.

ئیتتر که چه شای له سهر اپه رده ی ئافره تانه وه بانگ کرده ئه وئ. که (روتیزن) چاوی پیکه وت، به ناوی ریزگرتنه وه، سهر ی بۆ چه مانده وه، پاشان سهر ی په نجه کانی که چه شای ماچ کرد، که ته ماشای کرد ئه و ئه موستیله که ی خۆی له په نجه یه کیایه...

خونکاریش به (روتیزن) ی گوت:

بیگومان خواکان کامه رانی تو یان ئه وئ. له بهر ئه وه، دهستی که چه که مت پئ ئه به خشم، تو ئه یشته وانی بچیته وه خاکی باوکت... چی بکه م فه رمانی چاره نووس بهر په رچ نادریته وه... چه ند رۆژتیک ی پئ چوو، گالیسکه یه کی ناوازه ی رازاوه، که چه ند ئه سپیک ی نایابی ره سه ن رایان ئه کیتشا، له کۆشکی شاهی ها ته ده ره وه و، به لای کۆشکه که دا سوور پیک ی خوارد و رووی کرده سنوو...

که گه یشته نه سهر کانیا وه که، گالیسکه که و هه ردوو بووک و زاوا، تاو تیک له وئ وه ستان، له په نجه ره ی گالیسکه که وه، (روتیزن) سه بیر تیک ئه و ده روده شته جوانه ی کرد... بۆ دوامین جار، مال ئاوابی له ماسییه کانی و په رنده کانی و گیانه کانی و کزه باکان کرد و به خوای سپاردن.

دەھەتالی

له نووسراوی سێ سەبەتەکەو وەرگیراوه

له کۆنا (بوراها) بیهکان بلندترین چینهکانی گەلی هیندی بوون، له هه‌موو چینیکیش به‌ده‌سه‌لاتتربوون، ته‌نیا ئەوان بوون که ده‌سه‌لاتی ئاینیسان به‌کارئەهینا، چینه کۆمه‌لابه‌تیبه‌کانی تریش ریتزیکێ زۆریان له (بوراها) بیهکان ته‌گرت.

بۆ سه‌ره‌رزبێ و دل‌خۆش کردنی ئەوان هه‌موو جووره‌ نان خواردن و ئاهه‌نگیکیان پێک ئه‌هینا، بۆ وینه‌ ناوی ئەو ئاهه‌نگه‌ گشتییانه‌ ئه‌هینین که بۆ ریتزگرتنی ئەوان ته‌گێرێ و به‌زمانه‌ هیندییه‌که‌ی خۆمان (سه‌مه‌ره‌ هه‌دانا) یان پێ ته‌گوت.

رۆژتیک له‌ رۆژان، شاری (ده‌ه‌رما‌بورا)، هه‌موو (بوراها) بیه‌کانی ناوچه‌که‌ی بانگ کرده‌ ئاهه‌نگتیک له‌ ئاهه‌نگه‌کانی (سه‌مه‌ره‌ هه‌دانا).

به‌یانیه‌که‌ی خۆش بوو، ئاسمان بێ گه‌رد بوو، رۆژ هه‌له‌هاتبوو.

لاوتیکی (بوراها) بیه‌کان، به‌په‌له‌ ته‌رۆشیت به‌ریتدا شانازی به‌جلوبه‌رگه‌ تازه‌کانیه‌وه‌ ته‌کرد، که ته‌بوست له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا بیه‌کانی، هه‌روه‌ها سه‌ره‌رزبێ ته‌واند به‌ په‌ته‌وه‌ که نیشانه‌ی چینه‌ پایه‌به‌رزه‌که‌ی خۆی بوو.

له‌ ریتگادا گه‌بشت به‌لاوتیکی (بوراها) بیه‌کانی، وه‌ک خۆی، ته‌ویش هه‌ر بۆ ئەو ئاهه‌نگه‌ ته‌چوو.

- رۆژباش هاویری خۆشه‌ویسته‌که‌م، بێ گومان ته‌ویش ته‌چیت بۆ ئاهه‌نگی (سه‌مه‌ره‌ هه‌دانا)؟

- به‌لێ وایه‌، هاویری خۆشه‌ویسته‌که‌م چه‌ز ته‌که‌یت له‌ گه‌لتایم؟

- بێ گومان، چه‌ز ته‌که‌م له‌ گه‌لتایم...

هه‌ردوو (بوراها) بیه‌کان، هه‌رزه‌کارانه‌ و گورج و گوڵانه‌ ته‌رۆشیتن به‌ریتدا، به‌هه‌له‌داوان ته‌رۆشیتن، بازیان ئەدا.

زۆری بێ نه‌چوو (بوراها) بیه‌کانی ته‌ریان پێ گه‌بشت، که له‌ پێشیانوه‌ بوو، ئەو له‌ هه‌ردووکیان پیرتریوو به‌هێواشی ته‌رۆشیت بانگیان کرد: رۆژباش هاویری خۆشه‌ویسته‌که‌مان ته‌ویش ته‌چیته‌ ئاهه‌نگی (سه‌مه‌ره‌ هه‌دانا)؟

- به‌لێ هاویری خۆشه‌ویسته‌کانم...

- ئاره‌زوو ته‌که‌یت له‌ گه‌لماندا بیت؟

- به‌لێ منیش ئاره‌زوو ته‌که‌م به‌لام ته‌ترسم رۆشیتنه‌که‌ی من ئیوه‌ له‌ ئاهه‌نگه‌که‌ دوای خات.

ئیتیر بوراهما بیه‌کان هه‌رسیکیان به‌شادمانیه‌وه‌ ته‌رۆشیتن به‌ریتدا، ئەم پێگه‌یشتنه‌یان زۆر دل‌خۆشی کردن هه‌روه‌ها به‌وه‌یش دل‌خۆش بوون، که تا ته‌گه‌رینه‌وه‌ به‌زمورزم و ئاهه‌نگیان چاوپێ ته‌گوت.

به‌لای دار هه‌نجیرتیکێ ناو کیتلگه‌یه‌کی ته‌نشت ریتگه‌دا رۆشیتن، که ته‌ماشایان کرد ئەو بوراهما بیه‌کانی پیری په‌ک که‌وته‌، به‌جلتیکێ شروپه‌وه‌ له‌ بن سیبه‌ره‌ گه‌وره‌که‌یدا دانیشتوو.

هه‌ر سێ بوراهما بیه‌کان، له‌ دلا سه‌ریان زۆر سوپما که ئەم بوراهما بیه‌کانه‌ جلوبه‌رگی جوان و ناوازه‌ی له‌ به‌رنه‌کردوو بۆ ئەو ئاهه‌نگه‌ به‌لام هه‌رسیکیان له‌ دلێ خۆیاندا گوتیان، هه‌ندێ بوراهما بیه‌کانی وایه‌ که ده‌سکورت، ئەم پیره‌ هه‌ژاره‌یش، سا یان له‌ به‌ر ده‌سکورتیه‌تی وایه‌ به‌رووتی هاتوو بۆ ئەم ئاهه‌نگه‌، یاخود هه‌ر خۆی ته‌رخان کردوو که به‌جلی شروپه‌وه‌ بژی له‌ گه‌ل ته‌وه‌یشا لێی نزیک بوونه‌وه‌ و، خۆیان له‌وه‌ گیل کرد که جلی شروپه‌ری له‌ به‌ردایه‌ و هه‌ناسه‌ ساردانه‌ ته‌نوینتی، هه‌موویان به‌یه‌ک ده‌نگ پێیان گوت:

- رۆژتان باش، هاویری خۆشه‌ویسته‌که‌مان ته‌ویش نیازت وایه‌ به‌چیته‌ ئاهه‌نگی (سه‌مه‌ره‌ هه‌دانا)؟

- منیش وایه‌ له‌ ریتی خۆمه‌وه‌م، بۆ ته‌وه‌ی ته‌چم به‌لام شاره‌که‌م دووره‌ و ریتگام دریتزه‌ له‌ به‌رته‌وه‌ هه‌ستم به‌هه‌ندێ ماندویتتی کرد بۆیه‌کا له‌ بن سیبه‌ری ئەم داره‌دا وچانم دا. تاوتیکێ ته‌هه‌ل ته‌ستم و ته‌چمه‌وه‌ به‌ریتدا...

- ئەو ئاره‌زوو ناکه‌یت له‌ گه‌لماندا بیت؟

- بێ گومان ئاره‌زوو ته‌که‌م.

ئیتیر هه‌رچوار بوراهما بیه‌کان به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ که‌وته‌ن ریتگا.

له‌و کاته‌دا، رۆژ به‌ره‌به‌ره‌ به‌رز ته‌بووه‌ بۆ ناو جه‌رگی ته‌سمان له‌م به‌یانیه‌ جوانه‌دا، هه‌ندێک له‌ هه‌تاوه‌ گه‌رمه‌ بووژتینه‌وه‌که‌ی خۆی په‌خشان ته‌کرد به‌سه‌ر هه‌موواندا.

هەر چوار بوراهماییه‌کان گه‌یشتن به‌سه‌ریازیک، سه‌ریازه‌کە‌یش سه‌ری خۆی بۆ چه‌ماندنه‌وه و هه‌ردوو ده‌ستی خۆی خسته‌بان چاوانی و پیتی گوت:

(گه‌وره‌پایه‌بلنده‌کانم، دل‌سۆزی و نه‌وازشی خۆمتان پیتشکه‌ش ئە‌که‌م!).

هه‌رچوار بوراهماییه‌کە‌یش به‌یه‌ک ده‌نگ و هه‌رامیان دایه‌وه‌گوتیان: (خوالیت پیرۆز بکات) ئنجا ده‌ستیان کرده‌وه‌به‌رۆشیتان.

پاش ئە‌وه‌چاویان که‌وت به‌بیریک که‌له‌نزیک کۆلیتیکه‌وه‌بوو، به‌باریان دا‌له‌ته‌نیشته‌ئە‌و به‌ره‌وه‌پشوو‌یه‌ک بده‌ن و تینویتی خۆیان بشکینن، له‌ژێر سیبهری ئە‌و داره‌سه‌وزه‌گه‌وره‌به‌شدا که‌بیره‌که‌ی داپۆشیوه‌به‌سه‌ینه‌وه.

بوراهماییه‌هه‌ره‌لاوه‌که‌یان، ویستی گه‌رماییه‌ک بخاته‌ناو‌گفتوگۆ‌که‌یان‌وه، که‌ئە‌وه‌نده‌خا‌و‌بوو‌بو‌وه‌وه‌گه‌یشته‌بو‌وه‌را‌ده‌ی با‌و‌پیشک‌دانه‌وه، به‌ها‌و‌رپیکانی گوت:

- ئە‌م سه‌ریازه‌ی پیمان گه‌یشته... بچ‌گومان پیاو‌یکێ‌ی زۆر پاک و خا‌ناس بوو... به‌هه‌موو‌ره‌نگ، مرۆ‌فیکێ‌ی کرده‌وه‌شیرین بوو... چا‌وتان لێ‌بوو، به‌رو‌وه‌خۆشه‌که‌یه‌وه‌چۆن رۆ‌ژباشیی لێ‌کردم؟!.

بوراهماییه‌لاوه‌که‌ی تریش پیتی گوت:

- تۆ‌به‌هه‌له‌دا‌چوو‌یت. ئە‌و رۆ‌ژباشیی لێ‌تۆ‌نه‌کرد.

رۆ‌ژباشیی له‌من‌کرد!...

بوراهماییه‌به‌سالا‌چوه‌که‌یش گوتی:

ئێ‌وه‌هه‌ردوو‌کتان به‌هه‌له‌دا‌چوون ئە‌و رۆ‌ژباشیی له‌من‌کرد.

به‌لگه‌که‌یشم ئە‌وه‌یه، که‌له‌کاتی تیپه‌ری‌ونیا، به‌جۆ‌ریکی تایبه‌تی سه‌یری منی کرد...

لێ‌رده‌ا بوراهماییه‌بیره‌که، که‌جله‌شرو‌په‌کانی له‌به‌ردا‌بوو گوتی:

- نه‌ئه! نه‌ئه!... ئێ‌وه‌هه‌مو‌وتان به‌هه‌له‌دا‌چوون بیان‌و‌یشتان هه‌یه‌که‌به‌هه‌له‌دا‌چوون چونکه‌جیهان بینین کاری خۆی ئە‌کات.

به‌هه‌موو‌ره‌نگ رۆ‌ژباشیی‌که‌هه‌ر بۆ‌من بوو، ئە‌ی که‌واته‌بۆ‌چی من پیم گوت: (خوالیت پیرۆز بکات)، دیاره‌ئە‌گه‌ر رۆ‌ژباشیی‌که‌ی به‌ره‌و‌رو‌وی من نه‌کردایه، من وام‌پێ‌نه‌گوت:

لێ‌یان بوو به‌ده‌مه‌قالی، ده‌مه‌قالیی‌که‌یشیان تا‌ئه‌هات توندتر ئە‌بوو، هه‌ردوو بوراهماییه‌لاوه‌کان ده‌نگیان هه‌له‌په‌ری و ئە‌یان‌قیژاند:

- رۆ‌ژباشیی‌که‌ی بۆ‌من بوو!

- نه‌ئه! بۆ‌تۆ‌نه‌بوو! بۆ‌من بوو!...

هه‌ردوو‌لاوه‌که، رقیان هه‌لسا و له‌یه‌کتر توورپه‌بوون:

ده‌مو‌چاویان سوور هه‌لگه‌را، ناگر له‌چاویان ئە‌باری، هه‌ردوو‌کیان ده‌ستیان به‌رز کرده‌وه، له‌ده‌مو‌چاوی یه‌کتر بده‌ن هه‌مو‌ویان خه‌ریکی ئە‌وه‌بوون، که‌به‌لیدانی یه‌کتر که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌یان به‌رپێ‌نه‌وه‌بوراهماییه‌پیره‌که‌یش خۆی فری دابوو‌ه‌ناو ئە‌و ده‌مه‌قالیی‌هه‌توند‌وتیژه‌وه. به‌لام‌لێ‌ی په‌شیمان بو‌وه‌وه‌و‌وازی هینا و بچ‌ده‌نگ بو‌وه‌وه، داخی له‌وه‌ئە‌خوارد که‌ده‌مه‌قالیی‌هه‌که‌یان گه‌یشته‌بو‌وه‌ئە‌و راده‌یه‌که‌په‌پوو له‌سووکی و ریسوایی، له‌به‌رئە‌وه‌ده‌مو‌ده‌ست پێ‌شینیازیکێ‌ی پیتشکه‌ش کردن، گوتی:

- برا‌کان! بۆ‌چی وا‌له‌یه‌ک توورپه‌ئە‌بن؟ بۆ‌چ‌وا‌ئە‌قیژتین به‌سه‌ریه‌کا؟ له‌هه‌موو‌شتیک ئاسانه‌تر ئە‌وه‌یه‌که‌بزاین سه‌ریازه‌که، رۆ‌ژباشی له‌کامان کرد ئە‌وه‌یش هه‌چی پێ‌نا‌وی ئە‌وه‌نه‌بچ‌که‌له‌سه‌ریازه‌که‌خۆی په‌رسین، بزاین رۆ‌ژباشی له‌کامان کرده‌وه‌په‌وایش ناکه‌م، زۆر لێ‌مان دوور که‌وت‌بیت‌ه‌وه‌من دل‌نیام له‌وه، که‌ئە‌گه‌ر رامان کرد به‌دو‌ایدا، به‌زو‌ویی ئە‌یگه‌ینێ‌ئە‌و ساکه‌یش راستی رۆ‌ژباشیی‌هه‌که‌ی پێ‌ده‌رئه‌خه‌ین.

بوراهماییه‌کانی تریش پیمان گوت:

- ئە‌م را‌وتیژه‌دروسته، بام‌کاری پێ‌بکه‌ین!

ئێ‌تر هه‌رچا‌ریان بن سیبهری دره‌خته‌که‌یان به‌جی هیشته‌و به‌هه‌له‌دا‌وان به‌ره‌و‌دوا گه‌رانه‌وه، به‌را‌کردن و به‌خه‌یرا‌رۆ‌شیتان، رۆ‌ژه‌ریه‌کیان بری، پیا‌وه‌پیره‌که‌له‌تا‌و‌ماندو‌یتتی، هه‌ناسکه‌برکیتی پێ‌گه‌یشته‌بو‌وه‌و‌یش و ئە‌وانی تریش له‌نا‌ماندو‌یتتی، خۆ (عرق) له‌شیان ئە‌تکا.

سه‌ریازه‌که‌گوتی له‌ده‌نگه‌ده‌نگیک بوو له‌پشتیه‌وه‌که‌به‌و‌شبه‌یه‌چاوی پیکه‌وتن^(۱) واقی و‌رما له‌وه‌پیش هورۆ‌ژی شو‌ره‌سوارانی چا‌وپیکه‌وتبوو، چا‌و‌یشی پیتی راهاتبوو. به‌لام، هه‌رگیز ئە‌وه‌ی چا‌وپیکه‌وتبوو، که‌کۆمه‌لێ‌یک بوراهمایی هورۆ‌ژم به‌نه‌سه‌ری، له‌وه‌یش زۆ‌تر واقی و‌رما که‌هورۆ‌ژمه‌که‌بۆ‌سه‌ر خۆی بوو ئە‌و هورۆ‌ژمه‌شیتانه‌یه‌یش!...

ئنجا که‌بوراهماییه‌کان هه‌ناسه‌یان گیرسایه‌وه^(۲) و توانیان بچ‌هه‌نسکه‌برکێ‌ی، گه‌توگۆ بکه‌ن، هۆ‌ی گه‌رانه‌وه‌که‌ی خۆیان بۆ‌سه‌ریازه‌که‌گیرایه‌وه‌هه‌ر چا‌و‌ریشیان پیکه‌وه‌قسه‌یان

(۱) راستتر: چا‌وی پیمان که‌وت.

(۲) یان: هه‌نسکه‌برکێ‌که‌یان گیرسایه‌وه، نیشته‌وه...

ئه کرد قسه يشيان به يه كتری ئه بړی!... سه ربازه كه ئه رك و نازاریکی زوری تووش هات، تا توانی له راستی كهینه و بهینه كه یان تی بگات، ئنجا كه مه به سه كه یانی بۆ پروون بووه وه، ئه مه نده له گیانی خۆی و هرس بوو، كه هه رگیز له وه پیتش به خۆیه وه نه دیبوو له دلّی خۆیدا ئه یگوت: ئه و پیاوه سه ر راسته خواناسانه، كه سه ری سورما بوو له ده ست به ردار بیان له جیهان، ئه و مه رده ئایینیانه كه باوه ری به چاكه خوازی و خۆ له بیر چوونه وه و ژبان له بیر چوونه و دیان هه بوو له پیناو خواكانیاندا... ئاوا به م رهنگه ده ركه وت، كه ئه وانه هه موو خۆیه رست و خۆیه سه ندن، ئه و نه دیش خراپن كه له سه ر كهینه و بهینه به کی به جگار پرووچ شه ر له گه لّ یه كتردا ئه كهن. هه ر ریزیکی هه بوو به رامبه ریان، له پر له دلّیا نه ما، به لایه وه شتیکی خۆش بوو ئه و سه یره بكات: ئه و ده موچاوه سوورانه بینی كه له به ر ماندوو بوون و خوین گه رمی، خوینیان تیا زاوه و تنۆك تنۆك خۆ (عرق) يشیان لی ئه تکی... ده ستی كرد به بیر كرده وه، بۆ وه رامیتك ئه گه را، كه تیز پینكر دنیان ئاسان بكات دوا یی بیرتیکی به میشك داها ت به زه رده خه نه یه كه وه پینی گوتی:

- ئه تانه وئ بزنان من رۆژباشم له كئ كرد؟. باشه من پیتان ئه لیم من رۆژباشیم له یه كیكتان كرد، كه له هه مووتان شیتتره!...
ئه مجاره یش به خۆ نوشتان دنه وه یه کی به تیزه وه رۆژباشیی لی كرده وه و ملی نایه وه به رتیگای خۆیه وه.

ئه م وه رامه، هه رچوار بوراهماییه كانی هیئایه سه رسورمان، زوری پی نه چوو، یه ك به یه ك، هه رچواریان، ئه یگوت:

- له هه مووتان شیتتر... كه س نییه من نه بم.
ئه مجاره به توندوتیژی به كه وه ده ستیان كرده وه به مقو مقو
- ئه و شیتته منم.
- نه! تۆنیت! منم!...
- نه! منم!

له گه لّ ئه وه یشا، خیرا رۆیشتنه كه یان و دوا كه وتنی سه ربازه كه به و جۆزه ئه رك و نازاره وه كاری تی كردبوون و پرستی بریبوون له به رئه وه ده مه قالیی ئه مجاره یان، ده ست و بازووی له پشته وه نه بوو، سه روتی دلّیشی پتوه نه بوو، بوراهماییه هه ره گه و ره كه یان ئه م بی دنه گیبه ده مه مبییه ی به هه ل زانی، پینشیازیکی خسته به رده مبان و گوتی:

- هه ر كامیتكمان بگری، بروای وا یه، كه له سیانه كه ی ترمان شیت تره... چاره كرده ی ئه م گیرو گرفته یش رۆشن و ئاسانه.

چونكه، بی گومان من له هه مووتان شیت ترم... كهینه و بهینه كه یش له مه دا ئه وه هه ل ناگری، كه ده مه قالیی له سه ر بكری، یاخود لیك بدرتته وه و بخرتته وه سه ر بنجوبنا وانی خۆی ئه وه یشی پی ناوی به لگه ی له سه ر به ینرتته وه له گه لّ ئه مه یشا كه من باوه رم به خۆم و به راستی كهینه و بهینه كه م هه یه، من ئه وه م پی ناخۆش نییه كه په ناببه یه به ناو بژیکه ریک، بیته ناومانه وه و ریکمان بخات، كه واته بام كهینه و بهینه كه مان بخه یه پیتش ده می كه سبکی تر، ئه مه یش پینشیازه كه ی منه:

پاش دووكات ئه گه یه شارتیکی بچكۆله، كه له سه ره رتگامان دایه بۆ شاری (ده مه بورا)، ئه م شاره یش كۆریتیکی شاره وانی هه یه، ناویانگی به وه ده ركردوه، كه ئه توانی بۆ گیروگرتی هاو نیشتمانه كان و كهینه و بهینه كانیان چاره بدۆزیتته وه بام بچینه لای ئه م كۆره و چاومان به سه رۆكه كه ی بكه وئ و قسه ی له گه لّ بكه ین، به لكو به خۆی و یاریده ده ره كانییه وه ئه م نازاوه و شه رپوشۆره مان له نیواندا بیرتیتته وه ئه وساكه هه ر كه سه مان كهینه و بهینه ی خۆی بۆ ئه وان ئه گپرتته وه.

بیرو باوه ری خۆی پیتان ئه دا چونكه شیتی باه تیکی وانیه كه تیگه یشتوانی وه ك ئیوه بتوانی تیی بگات.

ئه وانه ی كه ئه لّین شیتین پتوبسته به لگه به ینته وه له سه ر راستی قسه كه یان منیش جیهانم زۆر دیوه براكان. كه ئه وانه ی به سه رما هاتوون بیرم ئه كه ونه وه، به زه بیم پیتاندا دیتته وه، له گه لّ ئه مه شا ئه گه ر كهینه و بهینه بخه نه پیتش دم ناو بژیکه رانه وه، ئیوه هیچ زبانیتكتان پی ناگات.

هه ر سی بوراهماییه كانی تریش به جارێك هه لیان دایه، گوتیان: (ئه م بیره بیرتیکی راسته، راست له جگه ری راستی داوه!).^(۱)

هه رچواریان باوه ریان وابوو، ئه گه ر ناو بژیکه رتیکی بی لایه نی ده روون پاکیان ده ست بكه وئ، وه ك ئه ندامانی كۆری شاره وانی و یاریده ده ره كانی سه رۆك، كه كه س له وانه ده روون پاكتر نییه، بی گومان گره وه كه ئه و ئه بیاته وه!

(۱) ئه م ده سته واژه یه، گۆپنیکی ده ق و به رامبه ری عه ره بییه كه یه تی كه ده لی (وأصاب كبد الحقیقه) كه ده كرا بیگۆر بیایه به (... و راستی پیتاوه).

هەرچوار رېتېوارى بوراهمايى، گەيشتنه شارە بچكۆلەكە. لە بەختى ئەوان وابوو، كە كۆرى شارەوانى كۆبوو. بەلام ئەندامەكانى هېچ فرمائىكى وایان لەبەردەستا نەبوو، كە پێوهى خەرىك بىن هەروەها لەوێشا بەختیاربوون كە سەرۆكى كۆرى شارەوانى، پیاوێكى دلخۆشى رووخۆشى سەر بەبەزم و پێكەن بىو هەر هەلێكى بۆ هەل بكەوتایە بۆ دلخۆش كردنى خۆى ياخود بۆ دلخۆش كردنى فەرمانبەران و ژێردەستەكانى خۆى، بەفیرۆى نەئەدا، بەخۆشى راى ئەبوارد لەگەڵیاندا.

ئىجا كە لە كەينهوبەينهى بوراهمايىكان تى گەيشت، جارى دا بەناو شاردا كە كۆرى شارەوانى كەينهوبەينهى كى زۆر خۆش و سەيرى لەبەردەمدايه، بى گومان بەكارى دانىشتوانى شار دى.

كە ئەو جارە درا، گالته و پێكەن هەموو مالىك و هەموو كۆلانێكى ناو شارى گرتەوه و دەنگى ئەدايهوه كە چى هېشتا كەسېش گوتى لە قسەى بوراهمايىكان نەبوو. كۆرى شارەوانى كۆبوو. لە دەشتايى فراوانەكەيدا دانىشتوانى شار ئەوئەندە كۆبوونەوه و پاليان دا بەبەكەوه، دەرزی هەل بەدايه نەئەكەوتە سەر زوى.

بوراهمايىكانيان هېنايه ناوهوه، سەرۆكى شارەوانى دانىشتبوو، لەگەل هەرچوار يارىدەدەرەكانيا كە لەملاو لەولايەوه بوون ئەندامانى كۆرى شارەوانى لە پشتىهوه دانىشتبوون سەرۆك هەستا و تارىكى كورتى دا، بەبۆنەى ئەو كۆبوونەوهيهوه گوتى:

(شانازىبەكى زۆر گەورهيه بۆ ئىمه، كە كۆمەلێكى پايبەلدى پيرۆزى وەك ئىوه، هاتبە لاما و ئىمه تان گەوره كردبە بەوهى كە ناوېستان بكەين لە كەينهوبەينه كە تاندا بەلام لە پێگەماندا تەگەرەيهك هەيه، ئەگەر لىم داوا بكرايه كە لە ناو هەموو هاونىشتمانەكاندا، يان لە ناو هەموو ژێر دەستەكاندا، شىت ترين كەس هەلېترىم، ياخود لە ناو يارىدەدەرەكاندا كى زۆر ناشى و گىژووېژ و گوى درېژ، ئەوه هەلېترىم هېچ ئەرك و نازارېكى ئەوتۆم نەئەهاتە بەر... تەنانەت ئەتوانم، هەر لە ئىستاوه ناويان بەپىنم!...

يه كىكيان..... بەلام ئەم كارە فرى بەسەر ئىوهوه چىيه؟!... ئىوه ئاوارەيهكن هاتوونەتە شارەكەمانەوه، نەشارەزان لە هەموو شتىك... ئىمهش هەموومان ئىوه ناناين كەواتە پىويستە هەريەكە تان گرنگترين كارەساتى ژيانى خۆى بگىرېتەوه كە پالەوانەكەى خۆى بووب، بروايشى وای كە ئەوه بەلگەيه بۆ شىتتيتىيه گەورهكەى!... ئىوهيش مافتان هەيه بەسەر ئىمهوه، كە گوتان لى بگرين و بەدل هۆشمان لە قسەكانتان بى چونكە كەينهوبەينه كە تان گرنگە و لەوانەيشە كە ئەنجامى كاريگەرى لى

پەيدايى پاش ئەوه ئىمهيش برىارى ئەوه ئەدەين كە كامتان مافتان هەيه رۆژباشى سەربازەكەى پى بېرى، كەواتە كامتان دەست ئەكات بەقسە كردن?... بوراهمايىه هەرە بچوكەكەيان بەتەمەن، دەنگى هەلېرى و گوتى:

- من.

- كەواتە تۆ قسە بكە.

ئىتر بام هەموولايەك بى دەنگ بى، كەس قسە ئەكات! پىويستە هەندى راستى و رەوشت و خوى كۆنى هيندىيهكان ناو بەرىن، تا بتوانين لە چىرۆكى بوراهمايىه كەى يەكەم تى بگەين، هەندى لەو رەوشت و خووانە تا ئەم دوايىيهيش مابوون و پىرەوييان ئەكرا لە هەندى ناوچەدا، كە هۆگرى ئەو رەوشت و خووانەبوون، شونەكردنى كچانيان بەشورەبى دانەنا بۆ مالى باوك و كەسوكارەكانيان.

ئەوهيش لەوانەبوو، كە لەوه پاش گيانى ناپاك بچىتە لەشبانەوه، يان بكەونه ژيانىكى ترهوه كە لە ژيانى ئىستاين خراپترى ئەمەيش بەشپكە لە ئايىنى ئىمه، لە بابەت، گيان هاتنە ناو لەشەوه و، كەسايەتى گۆرپنەوه^(۱) لەبەرئەوه ئەبوو كەسوكارى كچەكان، زوو بەزوو، كچەكانيان بەدەن بەشوو، بەلام لە تەنگ ترين سنورى چىنى كۆمەلەبەتى خۆياندا و گەوره ترين سنورى خىزانى خۆياندا.

ئەمەيش، بەزۆرى وابوو، كە ماوهى هەلېژاردنى كەم ئەكردەوه، بەگرانىش پىك ئەهات، يان هەر پىك نەئەهات.

بىجگە لەم گىروگرفتەيش ئەوه هەبوو كە خىزانەكەى بەدووى شتى ترىشدا ئەگەر ان وەك سامان و تەمەن و جوانى.

هەر ئەوئەندەى كچەكە لە داىك بوايه، باوكەكەى بۆ يەك كەى ئەگەر ان كە بىكات بەمىردى، لە سنورى چىنى كۆمەلەبەتى خۆيدا.

كە تەمەنى كچەكەيش ئەگەيشتە پىنج ياخود شەش سالى، كاروبارى شوو كردنەكەى ئاشكرا ئەكرا، زۆرجارى وا هەبوو، بىگانەكان لەوه زۆر سەريان سۆرئەما كە ئەيان دى دەستەى بووك و زاوا كۆئەبوونەوه و ئەرۆيشتن بەرېگادا، كە چى كچىكى بچكۆلەيش ئەرۆيشت بەلاياندا و بەسەرىكردنى ئاهەنگى شوو كردنەكەى خۆيهوه كاتىكى خۆشى بەسەر ئەبرد، وەك لە يارىبەكەى خۆشدا يارى بكات وابوو!...

(۱) گيان هاتنە ناو لەش و كەسايەتى گۆرپنەوه: (التناسخ و تقمص الشخصية).

له‌دوای برانه‌وه‌ی ناهه‌نگی ماره‌کردنی کچه‌که، کچه‌که هه‌ر له‌مائی باوکی خویدا
ئه‌مایه‌وه، که مه‌مکه‌کانی پی‌ئه‌گه‌یشت و خویشی ئه‌گه‌یشته هه‌ره‌تی کچینی، می‌رده‌که‌ی
له‌وه‌ ناگادار ئه‌کرا... ئه‌میش خزمی هه‌ره‌ نژیکی خو‌ی ئه‌نارده‌ مائی باوکی کچه‌که،
کچه‌که‌یان ئه‌گواسته‌وه‌ بۆ مائی می‌رده‌که‌ی خو‌ی.

بوراهماییه‌ لاوه‌که، له‌به‌رده‌م کۆری شاره‌وانی، ئه‌و شاره‌ بچکۆله‌یه‌دا وه‌ستا و گوتی:
- هه‌شت ساڵ له‌مه‌وپیشت کچیکم ماره‌کرد، که مائی باوکی رۆژه‌ رییه‌ک له‌ شاری
ئیمه‌وه‌ دووره، خیزانی کچه‌که‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ندبوون، سایه‌ و پایه‌یان گه‌وره‌بوو.
زۆر به‌جوانی ژنه‌که‌میان په‌روه‌رده‌ ئه‌کرد به‌لام به‌ژیانیکی خوش و په‌وان و ئاسانه‌وه
پایان ئه‌هینا، که‌له‌وه‌ پاش له‌گه‌ل پیشه‌ ئابنیه‌که‌ی مندا ریک نه‌که‌وت.
ژنه‌که‌م، که‌ له‌گه‌ل مائی باوکیا بوو، له‌ کۆشکیکا ئه‌ژیا که‌ له‌ زستاندا هه‌موو کون و
قوربیتی گه‌رم رانه‌گیرا، له‌ هاوینیشدا کزه‌بای فینک و خوش شنه‌ی ئه‌کرد به‌ناویا،
که‌یش بچوایه‌ ده‌روه‌ بۆ گه‌ران له‌ ناو باخه‌که‌یاندا به‌پیتی رووتی، به‌پیی بچکۆله‌کانی خو‌ی
ئه‌گه‌را به‌سه‌ر له‌ زیوبینه‌ ورده‌کانیا.

کاتی ئه‌ ناگاداریان کردم کچه‌که‌ گه‌وره‌بووه‌ و پین گه‌یشتووه‌ و ئه‌یشتوانم بیگوتیمه‌وه‌ بۆ
مائی خو‌م، بۆم ریک نه‌وکه‌ت که‌سیک له‌ که‌س و کاری خو‌م بنیترم بیگوتیتته‌وه‌ و له‌گه‌ل
خویدا بیهیتی چونکه‌ باوکم له‌ ده‌میکه‌وه‌ مردبوو، دایکیشم له‌ ناو جیگادا که‌وتبوو،
به‌ئیش و ئازاری نه‌خویشیه‌وه‌ ئه‌ینالاند، که‌ وای لێ هات، ناچاربووم خو‌م بچم به‌دووی
ژنه‌که‌ما بیگوتیمه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌.

به‌لام دایکم ئامۆزگارییه‌کی زۆری کردم، که‌ نه‌که‌م ئازاری دلێ ژنه‌که‌م یاخود که‌سوکاری
ژنه‌که‌م بده‌م.

مامم و ژنه‌که‌ی می‌واندارییه‌کی زۆر باشیان کردم بۆ سه‌ره‌زایی من، نانیکی گه‌وره‌ و
نایابیان کرد بۆ می‌وان، له‌ پاش چه‌ند رۆژتیک له‌ مائی خه‌زورانم جوئ بوومه‌وه‌ و رووم
کرده‌وه‌ شاره‌که‌ی خو‌م.

که‌شه‌که‌ی هاوین بوو، یه‌جگار گه‌رم بوو رۆژیش به‌هه‌تاوه‌ گه‌رمه‌که‌ی که‌ وه‌ک گری ناگر
وابوو، سروشتی ئه‌سووتاند، گه‌لای دره‌خته‌کانی وشک کردبوو، سوور هه‌لگه‌رابوون، ئه‌و
گیایانه‌یش که‌ به‌سه‌ر به‌رده‌ ره‌شه‌ رووته‌که‌انه‌وه‌ رووابوون، هه‌موو سووتابوون،
ده‌شتاییه‌که‌یش هه‌روه‌ک ناگردان، گری سه‌ندبوو پیاوی ئه‌برژاند.

ژنه‌که‌یشم، هه‌ر توانی دوو رۆژه‌ ری له‌گه‌لما بیری ئیتر وای لێ هات، ئه‌و گه‌ربایه‌ی بۆ
هه‌ناسه‌ نه‌ ئه‌درا پاشان ده‌ستی کرد به‌ناو و ناله‌ له‌ ده‌ست ئه‌و له‌ گه‌رمه‌، که‌ پیتییه‌ رووته
بچکۆله‌کانی ئه‌برژاند و ئازاری ئه‌دا. وه‌ک ده‌نکه‌ مرواری، فرمیستک به‌سه‌ر کۆلمه‌کانیا
ئه‌هاته‌ خواره‌وه‌.

ئیتتر له‌ پاش چوار کاته‌ ری، به‌ئاشکرا گوتی، ناتوانم له‌وه‌ به‌ولاره‌ هه‌نگاوێک بنیتم،
خو‌ی دا به‌سه‌ر زه‌ویدا و نه‌یویست راست بیته‌وه‌ به‌گریانیسه‌وه‌ پیتی گوتم: مردنی پی
باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ناو ئه‌و ده‌شته‌ گه‌رمه‌ کاکێ به‌کاکیه‌دا بپروا.

منیش به‌خه‌م و په‌ژاره‌وه‌ له‌ ته‌نشت ژنه‌که‌مه‌وه‌، به‌شله‌ژاوی دانیشتم، هه‌رچه‌ند لیتی
پارامه‌وه‌ که‌تۆزیک ئارام بگری و هۆشی بیته‌وه‌ سه‌رخو‌ی، کاری نه‌کرد هه‌ر له‌سه‌ر
گریانی خو‌ی رۆیش و ئه‌یگوتته‌وه‌: مردنی پی باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ناو ئه‌و ده‌شته‌ چۆل و
هۆله‌ گه‌رمه‌دا بپروا. له‌و کاته‌دا بازرگانیکی خاوه‌ن کاروان رۆیش به‌ویدا، پیاویکی
له‌سه‌رخۆ بوو به‌جلوبه‌رگه‌کانی و ده‌س و په‌نجه‌کانیا دیاربوو که‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو،
گه‌له‌گایه‌کی په‌نجا سه‌ری لێ ئه‌خورتی، هه‌موویان به‌بابه‌ت و که‌لوپه‌لی به‌نرخ بارکراوون.

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ئیمه‌ی چاو پیکه‌وت وه‌ستا منیش ئه‌وه‌م لێ داواکرد که‌ چاره‌به‌کمان بۆ
بدۆزیتته‌وه‌، له‌وداماوی و سه‌رگه‌ردانییه‌ رزگارمان بیخ ئه‌ویش هه‌ندیک بیری کرده‌وه‌ ئنجا
گوتی:

هاوریکه‌م، تۆ که‌وتوویتته‌ باریکی واوه‌ که‌ خه‌ربکیته‌ وه‌رس بیته‌ له‌ ژبانی خو‌ت چونکه
ژنه‌که‌ت له‌وانه‌یه‌ له‌ناو بچی و مه‌رگ بیگریتته‌ باوه‌ش بی گومان که‌س و کاره‌که‌ی
به‌دناوت ئه‌که‌ن به‌کوشتنی، که‌واته‌ هه‌روا باشه‌ بیده‌یتته‌ ده‌ست من منیش سواری چاکترین
گای ئه‌که‌م له‌م گایانه‌ی له‌به‌رچاوتان، ژبانیشی ئه‌که‌م به‌ به‌هه‌شت!...^(۱)

ئه‌وه‌ی گوت و سه‌یریکی ژنه‌که‌یشمی کرد، که‌ ئه‌ویش بی باکانه‌ سه‌یری منی ئه‌کرد
پاشان رووی تی کرده‌وه‌ و ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌قسه‌ شیرینه‌ بلنده‌کانی خو‌ی، گوتی:

بی گومان تۆ ژنه‌که‌ت له‌ ده‌ست ئه‌چی هه‌ر چۆنیکی لیک بده‌یتته‌وه‌، ئه‌و زیانه‌ت لێ
ئه‌که‌وی، بۆ تۆ هه‌روا چاکتره‌ که‌ کامه‌رانی به‌م کچه‌ به‌سه‌زمانه‌ بیه‌خشیت، منیش خه‌ریک
بووم ئه‌چومه‌ سه‌ر قسه‌که‌ی ئه‌و که‌ ئه‌ویش هه‌ستی به‌وه‌کرد، گوتی:

(تۆبش پتویسته‌ هه‌ر ئیستا بیرو و بریاری خو‌ت بنوینی چونکه‌ ناتوانم بوه‌ستم، ئه‌بی

(۱) راستتر: ژبانیشی وه‌ک به‌هه‌شت لێ ئه‌که‌م.

هەر ئیستا بڕۆم. ئەوەی گوت و ئاوری دایهوه له ژنهکهم، سهرنجی ئەدا له لهش و لار و بهژن و بالا و دهموچاوی، سهرنجی ئەدا له جلهکانی ئنجا وهک پیاویکی ئاگاداری شارهزا پیتی گوتم:

(من له نرخێ خشل ئەزانم، خشلهکانی ژنهکەت هەر بیست پارچه زیر ئەهینتی، ها بگره ئەوه په نجا پارچه زیر).

پیش ئەمە ورتەیهکم له دەم بێتە دەری، دەسی کرد به بهر باخه له که یا تووره که به کی لێ دهرهینا، ئنجا په نجا پارچه زیری بۆ دهرهینام و دایه دەستم منیش له توانامدا نه بوو لێی وهرنه گرم ئیتر ژنه که می هه لگرت و خستیه سه ر به هیزترین گا، له گاکانی خۆی و بردی له گه ل خۆی به رێگادا...

منیش به دلێکی خۆشه وه گه رامه وه ماله وه به لام له گه رمه کان هه موو پیمیان برژاندبوو، دایکیشم به گلاراییه که وه لێی پرسیم:

- ژنه کهت کوا؟

منیش چیرۆکه که ی خۆم بۆ گێرپایه وه، که گه یشتمه سه ر ئەوه ی ناوی په نجا پارچه زیره که ی بۆ به م، به دهنگیکی به رزه وه پیم گوت: دایه گیان سه یری ئەم سامانه بکه که دەستم که وتوه...! په نجا پارچه زیره! ئەویش سامانیکه بۆ خۆی!!

جا چونکه دایکم پاره په رست و دەست قوچاوبوو، من لام و ابوو هه ر که وای پتی بلیم له خوشیانا گه شکه دار ئەبی که چی و دهرنه چوو!... هه رکه ئەوه ی لێ بیستم، خوتن له ده ماره کانی له شیا گری سه ند و هاته سه ریه وه به هه موو هیز و هه ره تیکی خۆیه وه لیم تووره بوو و قیژاندی به سه رما، گوتی:

هه ی کلۆلی هه ناسه سارد!... تۆ هه ر گه وج دهرنه چوویت... سه ر شوړیش دهرچوویت!... تۆ ژنه که ی خۆت فرۆشتوه!...

(ژنی بوراهماییه کی پایه بلند و نه ژادا! ژنه که ی خۆت فرۆشتوه به بازرگانییک!... ئەگه ر شیت نه بوویتایه و هۆشت به خۆت بوایه، کرده وه ی وات لێ نه ئەوشایه وه!).

منیش، دەم نه به سترا وهرامی بده مه وه، پیم گوت:

- ئە ی ئەگه ر وام نه کردایه، چیم له دەست ئەهات بیکه م؟!

ئەویش به تووره ییه که وه به سه ریا قیژاندم گوتی:

(نازانم له سه ریشم پتوبست نییه که بزاتم تۆ ئەتوانی گایه ک له گایه کانی ئەو بازرگانه به کری بگریت و ئەو که چه به سه زمانه کلۆله ی له سه ر سوار بکه یت یان چاوه روانی

رێبوارانی ترت بکر دایه، که له و بازرگانه سه ره رزتر و کرده وه جوان تر بوونایه یاخود بوه ستایتایه له وی تا شه و داهات ئەوسا ده شته که فینک ئەبوو و ئەتوانی به ئاسانی بپیته وه مالتی، ئەتوانی ئەوه نه که یت که کردووته و هه موو شتیکی تر بکه یت و خۆت رزگار بکه یت... به لام تۆ شیتیت.

بیانوه که ت هه ر شیتیه و هپچی تر ئەگینا بۆ چ وات ئەکرد؟!.

که مالتی خه زورانم ئەوه یان بیسته وه، سکالایان برده به ر سه رۆکانی چینه که مان ئەوانیش بریاران دا به سه رما، که دوو سه د پارچه زیر جه ریه بده م، به ش بر اویشیان کردم له ژن هینان، هه ره شه یشیان لێ کردم ئەگه ر جاریکی تر ژن به ینمه وه، له چینه که ی خۆیان ئەمکه نه دهره وه، به م جوړه تاماوم له ژیاندا، چیشکه ی ژن هینان ناکه مه وه.

توخا به لای ئیوه وه من شیت نیم؟!....

یاریده ده ری یه که میش، خۆی پتی نه گیرا، گوتی:

- نازانم، کی ئەبی له م کلۆله شیت تر بی؟!... من پینشیازم وایه که هه ر له ئیستاوه سه رکه وتنی له گره وه که دا ئاشکرا بکه ین.

سه رۆکی کۆزی شاره وانیش گوتی:

- جاری بام بزاین.

ئهمجاره، نۆره قسه ی بوراهماییه لاوه که ی تر بوو!.

بوراهماییه لاوه که ی تریش دهستی کرد به قسه کردن، گوتی:

(منیش، هه ل ئەگرم، پاش ناوی (شیت) وه درگرم ئەویش به هۆی ژنه که مه وه رۆژتیک له رۆژان بانگ کرامه ئاهه نگییک له ئاهه نکه کانی (سه مه ر هه دانا)، هه ر وه کو ئیمیرۆ منیش خووم به وه وه گرتبوو که به جلویه رگیکی ریکوپیکه وه بچمه ئەو ئاهه نگانه وه، سه رتاشیکم بانگ کرده ماله وه سه رم به گوێزان بتاشی، که له سه رتاشینه کم بووه وه، به ژنه که مم گوت، فلسیکی بداتی ئەویش به هه له دوو فلسی دایه منیش به سه رتاشه کم گوت، فلسه که ی ترم بداته وه به لام بیانوی و هینایه وه که پاره له گیرفانی نییه.

گوتیشی: من فلسیکی تۆم له سه ر ماوه، له به ره وه هه موو قژی ژنه که ت ئەبۆم و سه ریشی به گوێزان ئەتاشم.

منیش پیم گوت باشه، بیکه^(۱) به لام ژنه که م هه رای کرد و دهر بازبوو منیش به پرتاو رام

(۱) یان: باشه وایکه.

کرد به دوویا، دوابی گرتم و هینامه وه لای سهرتاشه که ههردوو دهستم گرت و له جوولهه خست بۆ ئەمهی سهرتاشه که بتوانی سهرهکهی به تهواوتهی بتاشی.

بهم رهنهگه، ئەو هه موو قژه جوانه ی به تاکه فلسیک له سه هری کردهوه!... ژنه کهم لهم کردهوه بهم یه جگار و هرس بوو یه جگار دلێ شکا چارۆکه یه کی دا به سه رخویا و چوه ژووهره که ی خۆیه وه بریاریشی دا تا ئەمرێ له و ژووهره نه به ته ده ره وه.

به لام سهرتاشه که، له بازارێکدا به دایکی گه یشتبوو، ئەو که ی نه وه یه یه یه ی بۆ گێرا بوو وه.

دایکی ژنه که یشم^(۲) ئافره تیکی در و هارو هاج بوو، له پر هوروزمی هینایه سه رمان و قیزان دی به سه رمانا، گوتی: (هیچ هه بوو له ئارادا، که تو ژنه که ی خۆت بهم جوړه ریسوا بکه یه؟!...)

منیش گوتم: (نه. چونکه ژنه کهم هه تا بلێی له ره وشت و کرده وه دا پاک و خاوێن و ته واه به لام من ئەمهم بۆیه کا کرد، که پاره کهم به فیرۆ نه روات) ئەویش پیتی گوتم: (تو شیتی، پتیوسته پتوه ند به خه نه پیت!...).

مالی خه زوو رانه که یشم، کچه که ی خۆیان برده وه بۆ مالی خۆیان.

- که واته برواتان وانیه، رۆژباشی سه ریازه که هه ر بۆ من بووی؟
ئه وانه ی له وێ بوون، هه موو له پیکه نیندا پچران.

یاریده ده ره که ی دووه میش گوتی:

- من نازانم، کێ ئەبێ لهم پیاوه شیت تر بێ؟!...

پێشنیازم وایه که ئەم به سه رکه وتوو دابنێن.

سه رۆکی شاره وانیش گوتی:

بام چاره روان بێن، چی تر ئە گوتی.

ئنجا بوراهماییه به سالاجووه که دهستی کرد به قسه کردن، گوتی:

ناوم «ئاناندینیا» یه ناوبانگیشم له ناو هه موواندا وایه، که پیم ئەلین: «ئاناندینیا کاهو» به لام بۆچ ناوی کاهویان به ناوه که مه وه نووساندوو؟ هه ر ئیستا ئەمه تان بۆ روون ئە که مه وه.

(۲) خه سووه که شم.

له پێش ده سالدا ژنم هینا، له گه ل ژنه که یشما ریک بووم له گه ل ئەو هیشا به چه شنی هه موو ژن و میتردیك، جاره جار ده مه قالیمان ئەبوو، جاره جار ئەشچوین به گژیه کدا، ئەمه یش له هه موو مالیکدا په یدا ئەبێ و رووئه دا. رۆژیکیان له پاش ده مه قالییه کی دووردریژ، چوین به گژیه کدا ئەو هیش له سه ر ئەوه بوو که: (ئایا پیاو زۆتر چه نه بازیی ئەتوانی بکات، یان ژن؟!...).

چه ند کاتیکی دووردریژ، له سه ریه ک قسه م بۆ کرد و به لگه م بۆ هینایه وه که پیاو بێ ده نگن و کهم دوون و حه ز له قسه ی کورت ئەکه ن، هیچ که لکی نه بوو نه هاتیشه سه ر قسه که م.

منیش پێشنیاریکم پێشان دا، که ئەم گیره و کیشه یه مان به هۆی تاقیکردنه وه یه کی خۆمانه وه بیریته وه پیم گوت: (بام هه ردوو کمان راکشیتن و بێ ده نگ بێن، بزانی کمان خۆی بێ ناگیری و له پێشدا ده ست ئەکات به قسه کردن).

ئو هیش گوتی: باشه به لام ئەوی گره وه که ئەباته وه چی وهرئه گری؟

منیش پیم گوت: پاداشه که، بام گه لا کاهویه ک بێ. ئەوه نیشانه یه که بۆ پاداش.

ئو هیش گوتی: (باشه وارێک که وتین له سه ر گه لا کاهویه ک!) هه ر وه ک بریارمان دابوو، راکشاین و بێ ده نگ بووین له به یانی رۆژی دوا ییدا، هه ل نه ستاین له خه و، چونکه هه ردوو کمان له وه ئە ترسین که قسه بکه ین و گره وه که بدۆرین، دراوسیتی وایشمان هه بوو خۆشیان ئەویستین بێ گومان که ئەو رۆژه سه رنجیان دابوو ئیمه دیارن، که وتیونه په ژاره وه، له پێشدا به هیواشی له ده رگیان دا پاشان به قایم لێیان دا نه من ویستم وهرامیان بده مه وه نه ژنه کهم دراوسیکان هه موو قیزان دیان گوتیان: مردوون! پتیوسته له خۆمانه وه بچینه ژوو ره وه، بۆ ئەمه ی هۆی مردنیان بزانی.

ئنجا دراوسیکانمان دارتاشیتی شاره زایان هینا و ده رگا که یان بێ شکاند و ده نگی مردنه که به ناو شاردا بلا بوو وه.

دانیشتوانی شاریش هه مو وه اتن و له لای خانوه که مانه وه کۆبوونه وه، کۆبوونه وه که یشیان ئەمه نده چرو پوو، بالباز ناچار بوون هاتنه ناویانه وه، بۆ ئەمه ی یاسا پیا ریزن له به ر ده رگا که دا.

ئنجا دراوسیکانمان هاتنه ژوو ره که مانه وه، که زانیان هیشتا زیندووین، به خه به رین و ورته له ده مانه وه نایه ت، سه ریان زۆر سووما، ئیمه یش هه ر به بێ ده نگی ماینه وه،

هه‌ندیکیان چوون دایکمان بانگ که‌ته لامان ئه‌ویش به‌هه‌له‌داوان هات و چوو ه ناو دراوسیکانه‌وه هه‌موویشیان پریاریان دا که ئیمه به‌جادوو ده‌ستمان لێ وه‌شیتراوه، هه‌رگیز چاک نابینه‌وه تا جادووگه‌ریکی شاره‌زا چارمان نه‌کات، یه‌کیک له‌ دراوسیکانمان جادووگه‌ریکی له‌و جادووگه‌رانه ئه‌ناسی.

که هینایانه سه‌رمان زۆر به‌ووردی پشکنیمی و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆریشی لێ کردم. ده‌ستی دا له‌ ده‌ماره‌کانم و ته‌ماشای زمانمی کرد، باله‌کان و رانه‌کانیشمی گویشیم، چی له‌ من کرد له‌ ژنه‌که‌یشمی کرد پاشان هه‌له‌سایه سه‌ریی و گوتی تا سه‌د لیره‌ی زێرم نه‌ده‌نی چاکتان ناکه‌مه‌وه، له‌و کاته‌دا که دایکم راوێژی به‌دراوسیکانمان ئه‌کرد له‌ بابته پیداکردنی ئه‌و پاره‌یه‌وه، یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانمان گه‌یشته ئه‌وی.

دۆسته‌که‌مان خۆی پزیشکیکی به‌ناوبانگ بوو گوتی من خه‌ریک ئه‌م له‌گه‌لیاندا، تا چاکیان ئه‌که‌مه‌وه به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ چاککردنه‌وه‌یاندا سه‌رنه‌که‌وتم ئه‌وساکه ئاره‌زووی خۆتانه ئه‌توانن په‌نا ببه‌نه به‌ر جادووگه‌ری.

ئنجاناگه‌ردانیکی هینا و پری کرد له‌ پشکو، ئاگری بلێسه‌دار شیشه‌ زێرپکی خسته ناویه‌وه تا سووریوه‌وه ئه‌و ساکه شیشه‌که‌ی به‌گازیک هه‌لگرت و هینایه‌ نزیک له‌شمه‌وه، دای له‌ چه‌ناگه و پتیه‌کانم و رانه‌کانم، دای له‌ سکم و سنگم و شان‌کانم، ته‌نانه‌ت له‌ ته‌وقه‌سه‌ریشمی خشانده‌... منبش به‌ئارامیکی مه‌ردانه‌وه به‌رگه‌ی ئه‌و ئازارانه‌م ئه‌گرت به‌لایشمه‌وه وابوو که ئه‌و ئه‌رک و ئازاره له‌ پیناو که‌بنه‌وبه‌بنه‌یه‌کی به‌رز و پیرۆزدا ئه‌چیژم ئه‌گه‌ر بێتو تیا سه‌رکه‌وم و وه‌ک هه‌موو پیاوان تیا سه‌رکه‌وتن وه‌هایه، هه‌زار مردنم پێ باشتربوو له‌وه‌ی که ئه‌و گه‌ره‌وه بدۆزینم که پزیشکه‌که‌یش گوتی: (له‌ دۆزینه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌یاندا هه‌له‌م کرد و، به‌من چاک ناکرێنه‌وه) زۆرم پێ خۆش بوو.

به‌لام ئه‌مه‌جاره ویستی راستی قسه‌که‌ی خۆی تا قی بکاته‌وه له‌به‌رئه‌وه ده‌ستیکی کیشا بۆژنه‌که‌م. شیشه‌ زێره‌که‌ی لێ نزیک خسته‌وه، شیشه‌که‌ و سووریوه‌وه‌ پشنگی ئه‌دا به‌لام ژنه‌که‌م له‌وه‌ تۆقی، ده‌ست به‌جێ قیژاندی و گوتی: به‌سیه‌تی! گه‌ره‌که‌م دۆراند، مێرده‌که‌م گه‌لا کاهووه‌که‌ی برده‌وه!... هه‌رچی له‌وه‌ی دابوو له‌ که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌ تبه‌گه‌یشت، دایکم و دۆسته‌کانیشم چوو به‌دلیاندا که من شیت بووم ئه‌گینا ئه‌گه‌ر شیت نه‌بم، چۆن دانیشتوانی ئه‌و شاره هه‌موویان ئه‌ووروژینم و ئه‌و هه‌موو ئه‌رک و ئازاره به‌خۆم ئه‌ده‌م، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی گه‌لا کاهویه‌ک به‌مه‌وه!...

ئیتیر، گه‌وره‌کانم، له‌و پۆژه‌وه منیان ناونا:

(ناناندنیای کاهو): بروایشم وایه که هه‌رمه‌م هه‌له‌ ئه‌گرم، پۆژباشی سه‌ربازه‌که‌م لێ کرابی!...

کوژی شاره‌وانی و نه‌ته‌وه ئه‌مه‌نده پیکه‌نن برستیان برا... یاریده‌ده‌ری سته‌هم گوتی: من پێشنیازم وایه، که ئه‌مه‌یان به‌سه‌رکه‌وتوو دابنێن، چونکه له‌مه‌ شیت تریان نبیه‌!... یاریده‌ده‌ری چواره‌میش گوتی: بام چاره‌روانیی بکه‌ین. سه‌رۆکیش: بام چاره‌روان بین.

ئه‌مه‌جاره بوراهماییه پیره‌که، خاوه‌ن جلی شروپ، هه‌ستایه سه‌ریی. گوتی:

داوای به‌خشینتان لێ ئه‌که‌م، که به‌م جله شروپراوه‌وه له‌به‌ر ده‌متانا ئه‌وه‌ستم و قسه ئه‌که‌م به‌لام من هه‌مووده‌م، وا هه‌ناسه سارد و هه‌ژار نه‌بووم، هه‌ر ده‌ سالییک ئه‌بێ وام لێ هاتوو، به‌لێ هه‌ر ده‌ سالییک ئه‌بێ!...

ده‌ سال له‌مه‌و پێش بازرگانیک بانگی کردم مه‌ مالی خۆیان بۆ هه‌ندی نوێژکردن و پارانه‌وه له‌ خوا، که لێ بوومه‌وه، دوو پارچه‌ چۆغه‌ی نایابی پێ به‌خشیم پێشگی گوتم ده‌ستییک جلی نایابیان لێ دروست بکه‌م.

هه‌رچی ناسیایوێکم هه‌بوو، پیرۆزباییان لێ کردم.

هه‌ندیکیشیان پێیان گوتم: وادیاره، له‌ ژبانی پێشوتوئا کرده‌وه‌یه‌کی باشت کردوو، بۆیه‌کا وا خواکان پاداشیان داوینته‌وه.

خۆیشتان ئه‌زانن، که ره‌هه‌شتی بوراهماییه‌کان وایه، له‌شیان له‌ هه‌رکه‌سه‌ی که‌وت که له‌ چینی خۆیان به‌ره‌و خوارتریی یاخود له‌ هه‌ندی گیلانه‌به‌رانی دیاردیی کراو که‌وت، ئه‌وه به‌چاره‌نووسیکی خراب دانه‌نن. بوراهماییه‌کان باوه‌ریان وایه، که ده‌ستیان له‌ هه‌ندی گیلانه‌به‌ر که‌وت، گلاوئه‌بن ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌یان لێ قه‌وما، به‌لایانه‌وه وایه، تووشی گۆرانیک دین و ئه‌که‌ونه شپه‌وه‌ی که‌سیک یاخود گیلانه‌به‌ریکی واوه، که له‌ شپه‌وه‌ی ئیستایان که‌متریی. بوراهماییه پیره‌که، ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردن و گوتی: له‌به‌رئه‌وه، به‌پێویستم زانی که هه‌ردوو پارچه‌ چۆغه‌که پاک بکه‌مه‌وه له‌و گلاوییه‌ی که لێی که‌وتوو، به‌هۆی ده‌ست لێ که‌وتنی پێشه‌ساز و بازرگان و که‌سانی تره‌وه.

ئنجانا هاتم هه‌ردوو پارچه‌ چۆغه‌که‌م به‌ده‌ستی خۆم شت و دام به‌سه‌ر چه‌ند لقه‌دارێکی نزیکدا، بۆ ئه‌وه‌ی وشک بێته‌وه.

ئەو ەيشم زۆر پى خۆش بو، كە لەو ئەركە بوومەو ە دانىشتەم و دەستم كرد بەبىركردنەو ە و خواناسىن لە باخچە بچكۆلەكەما، لە پر سەگىكى نارەسەنم دى بەژئىر پارچە چۆغەكاندا رۆيشت...

منىش لە خۆم پرسى: تۆ بلىتى لە پارچە چۆغەكان كەوتىتى؟...
تۆ بلىتى گلاوى كردىن؟!...

ئەو منالانەى كە لە باخچەكەدا يارىيان ئەكرد، لىم پرسىن، گوتىان: سەگەكەمان دىو ە لەوئىو ە تىپەپىو ە بەلام لەو ە بەولاو ە سەرنجى ترمان لى نەداو ە!...

منىش بپىارم دا كە خۆم چوار چنگۆلە لى بكەم و ئەوئەندەى سەگەكە خۆم بەرز بكەمەو ە ئنجا كەوام لە خۆم كرد، رۆيشتم بەژئىر پارچە چۆغەكاندا بەمنالەكانىشم گوت كە سەرنج بدەن لە من، بزائن كە رۆيشتم بەژئىر پارچە چۆغەكاندا لىيان ئەكەوم يان نا، منالەكان سەرنجيان دا و پىيان گوتم لە چۆغەكان نەكەوتىت بەم رەنگە خۆم رزگار كرد!...

بەلام لەناكاو بىرىك هات بەمىشكما چونكە ئەو سەگە نارەسەنە كلكى ەبوو!...
كلكەكەيشى زۆر بلىندبوو تۆبلىتى كلكەكەى لە چۆغەكان نەكەوتىتى؟!...

بەم رەنگە ناچاربووم، دووبارە تاقىكردنەو ەكەم دەست پى بكەمەو ە، ەينام داسىكم لە پشتى خۆم قايم كرد، كە بلىندى ئەوئەندەى بلىندى كلكى سەگەكە ئەبوو.

ئەمجارەيش بەچوار چنگۆلە بەلام بەداسەكەو ە، بەهىواشى بەژئىر پارچە چۆغەكاندا رۆيشتم بەلام چاوم لى بوو داسەكە لە چۆغەكان كەوت!

منىش جنىوم بەسەگەكە دا! ئەوئەندە داخ چوو ە دلئەو ە، توورە بووم و پارچە چۆغەكانم ەينايە خوارو ە و ونجى ونجىم كردن و بلاوم كردنەو ە بەناسماندا.

ئىتر لەو رۆژو ە، ەر كەسىك بەو كەينەوبەينەيمى زانى، بەشىتى دا ئەنام ئىتر لەو ە بەولاو ە كەس چۆغەى پى نەئەبەخشىم ئەگەر داواى چۆغەم لە كەسىك بكردايە، دەمودەست پى ئەگوتم: چۆغەت بۆيەكا بدەينى، كە داس بكەيت بەكلك بۆ خۆت و بەئارەزوى خۆت ونجى ونجى بكەيت؟ تۆ شىتى! چۆغەت بۆ چىيە؟

گەورەكان، بۆ خوا بلىين، توخوا من نەبم كەسى تر ەيە رۆژباشى ئەو سەربازەى پى بشى؟!...

ەرچى لەوئىدا بو، ئەمەندە پىكەن پىچران.

پاشان گوتىان لە يارىدەدەرى چوارەم بو، لە بوراھمايىيە پىرەكەى ئەپرسى، خاوەنى جەلشروپرەكان، بەدەنگىكى ئاشكراى بەرزو ە پى ئەگوت:

- ەروەك دە سال لەمەوپىش توانىوتە بىكەيت ئىستائىش ئەتوانىت بەچوار چنگۆلە بۆئىت بەرپو ە؟

بوراھمايىيە بەرووخوشىيەكەو ە پى گوت:

ئەو ەى گوت و ەرچى ئەزانى بەباشى بىكات، لەبەرچاوى تەماشاكەرەكان كردى لە پارو ەى كۆرى شارەوانى دا، بەچوار چنگۆلە لەسەر دەست و پىيەكانى خۆى ئەرۆيشت بەرپىدا پاشان ەروەك سەگ ئەيكا بەگورجى ئەسووپاىو ە بەوناو ەدا وەك ئەو سەگەى كە تووشى ئەو زىانە گەورەيەى كردبوو!...

لىرەدا، يارىدەدەركەى چوارەم دەنگى ەلپى گوتى:

ەرگىز شىتى لەمە گەورەتر نەبوو!... من پىشنىازم وايە، كە ئەم پىاو ە پىرە بەسەركەوتوو دابنئى.

لىرە سەروكى شارەوانى، رووى كرده يارىدەدەركەى خۆى و پى گوتن:

(جا ئىستاكە، يارىدەدەره زىرەكەكانم، سەرلەنوئى راولىژتان پى ئەكەمەو ە).

بەچرە، سەروكى شارەوانى و ئەندامە يارىدەدەركەى، دوورودرئى راولىژيان كرد بەيەك. ەر كەسەيان ەلپىژاردەى خۆى پى باش بوو و نەئەهاتە سەر قسەى ئەوى تر.

پاشان سەروك راست بوو ەو ە و گوتى:

(ئىمە ەموومان بپارمان وادا كە ەر يەكىك لە ئىو ە لە ماو ەى چىرۆكى خۆيدا، لەوانى تر باشترىو ە لەبەرئەو ە، يەك بەيەك، ەمووتان لە گرەو ەكەتاندا سەركەوتوو دائەنرئىن، ەر يەكەبىشتان بەجيا، رۆژباشى سەربازەكەى بەركەوتوو ە.

كەواتە ەستق و بپۆنەو ە بەرپى خۆتاندا ئەسپەردەى خاوبن.

بوراھمايىيەكان بەم بپارە زۆر دلخۆش بوون كە ەاتنەدەرەو ە، يەك بەيەك بەدەنگى بەرزو ە ئەيقىژاند ئەيگوت: (گرەوم بردەو ە، گرەوم بردەو ە)!

تەواو بوو

۱۹۶۵/۴/۱۸

ویژہی

دۆن كيشۆت

سەركرده و گه وردهى هه موو نووسه ره كانى ئيسپانيا

نووسه رى: سىرقانتس

ئەم نووسراوه

چىرۆكى (دۆن كيشۆت) يەكئىكە لە چىرۆكە هەرە خۆشەكان و هەرە پىتەكە نىنەپتەرهكان و هەرە بەكەلكەكانى جيهان. لە سەدەى شانزەهەمەو تا ئىستا ناوبانگى ئەم چىرۆكە هه موو جيهانى گرتۆتەو. خاوەنەكەى (سىرقانتس) لە سەدەى شانزەهەمدا پىتە گەبىيە چىگايەكى وەها بلەند لە چىرۆكنووسىندا كە هەتا ئىستائىش بەسەركرده و گه وردهى هه موو نووسه ره كانى كۆن و نوپى (ئيسپانيا) دادەنرى. لەناو وئۆهوانانى جيهانىشدا لە ريزى (شكسپير) و (چارلس دىكنز)دا دادەنرى.

چىرۆكەكە لە شىوهدەكى پىتەكە نىنەپتەردا سروشتى تەواوى مرۆف بەچاكى و خراپىيەو دەردەخات. لە سەرىكەو: (گەوجى) و (ناشىتى) و (دلرەقى) و (لەخۆبايى بوون) و (جەربەزەبى) و (سەره رۆبى) مرۆف دەردەخات، لە سەرىكى ترىشەو: (راستىپەستى) و (دادپەروەربى) و (ژىرى) و (دلپاكى) و (ساكارى) و (چاكەخوازى) و (مرۆقاىەتى) مرۆف پىشان دەدات.

سەير ئەو دەپە چىرۆكەكە ئاوپتەپەكە: ژيانى تال و ناخۆش و پر كارى گەنگ و بەپەنگ و، كارى رەند و پەسندى خاوەنەكەى خۆبىشى دەنوئىن، كە هىچ كۆلۆ و پەنجەرۆبى و سەرگەردانىيەك نەما بەسەرى نەبى. هەتا نەيشگەيشتە تەمەنى پىرى سەركەوتووبى بەخۆبەو نەدى^(١)...

چىرۆكەكە ئەمەندە گەنگ و پەسندە، تىكرا بەهەموو زمانىكى زىندوو پەرچشە (تەرجومە) كراو. منىش هەر بەو شىوهدەو كە لە جىي خۆبىدا كورت كراو تەو، بەپىتوبىستىم زانى بىگۆرمە سەر زمانى كوردى.

(١) راستى: سەركەوتنى بەخۆبەو...

هيوادارم بەخودا كە (خوئىندەوارانى كورد) لە كارەساتە سەرسورپهتەرهكانى دلخۆشى و، لە تەنگوچەلەمە و گىروگرفتەكانىشى پەند وەر بگرن.

شاکر فەتاح

(خاوەنى پرۆژەى خوئىندەوارى كورد)

سليمانى - ١٩٦٧/٢/١٢

دەربارهى نووسەر و چىرۆكەكەى

بۆ ئەمەى لە چىرۆكى (دۆن كيشۆت) تىبگەين، پىتوبىستە لەپىشدا چىرۆكى دانەرەكەى بخوئىنەو...

دانەرەكەى ناوى (مىگىل دى سىرقانتس)ە. ئەم پىاو سەركردەى هه موو نووسه ره كانى (ئيسپانيا) بوو، لە چەرخى شانزەهەمدا تەنانەت لەوانەن بلتەين مامۆستاي نووسه رانى ئيسپانيايە لە هه موو چەرخىدا ئەمىش پايەى لای ئيسپانيايىيەكان ئەمەندە گەورەپە وەك پايەى (شكسپير) واپە لەناو ئىنگلىزەكاندا ئەمىش لە سەردەمى ژيانى شكسپيردا ژباو و اتا لە سالانى نىوان (١٥٤٧) و (١٦١٦)دا هەر دە رۆژيش پىش مردنى شكسپير مردووە!... ئەو دەمە تازە لەم نووسراو زىندوو دەبوو، كە هىشتا سالتىكى بەسەردا تىنەپەرى بوو! ئىتر لەو رۆژەو (سىرقانتس) دەستىاوى هەپە بەسەر هه موو جيهاندا بەهۆى دوو چىرۆك لە چىرۆكەكانىيەو كە لە راستىدا هەردوو كيان لە چىرۆكە هەرە خۆشەكانى كۆن و نوپى جيهان دەژمىرتەين.

چىرۆكىكىيان لە بابەت ژيانى (دۆن كيشۆت)ەو، كە پرە لە كارەساتى سەير سەير! چىرۆكىكىشىيان برتەپەى لە ژيانى دانەرەكەى، خۆى، كە (سىرقانتس)ە، كە لەوانەپن بلتەين لەو چىرۆكە سەيرترە!...

ئەو گۆلەى لەناو چلپاودا دەژيا

وا دەردەكەوئى: زۆرىەى ئەو كەسانەى مەژوووى ژيانى (سىرقانتس)يان نووسىو تەو، خۆيان لاواو لەو دەى كە رووى نەنگ و ناپەسندى ئەو ژيانە دەرىخەن. ئەم كارەيش بۆتە جىيى داخ بۆ هه موو كەسىكى (راستى پەست) و (راستگۆ) بەهه موو تالى و ناخۆشىيە كىيەو لام واپە لەمەدا هىچى تىدا نىيە، كە لە لايەكەو كارىكى وئۆبى نووسراو دانەرەكەى پەسند بگەين و، لە لايەكى ترىشەو لە بابەت ژيانى ئەو دانەرەيشەو هەرچى راستە ئەو بگىرپەنەو، ئەمە هىچ لە جوانى گۆلىك كەم ناكاتەو ئەگەر بلتەين

له ناو قور و لیته دا پرواوه... خورشتی جوانییش ههر له تیکه ل بونیتی ناورنگ و گلوهه دروست ده بی!...

هونه ری (سیرفانتس) یش به ره می ئیش و نازاری دلّی بووه ئەگەر ژبانه که یشی وا تال نه بووايه، چیرۆکی (دۆن کیشوت) هکه ی وا ناسک و ناوازه نه ده بوو!...

رۆله ی چاو و راوکه ریک

(میگیل دی سیرفانتس) له شاریتی زانکۆدا له دایک بووه، که به ناوی (ئه لکالا دی ههناریس) هوه ناوبانگی ده رکرد بوو ئەودهمه سالی (۱۵۴۷) بوو که چی له گه ل ئەویشدا به شیتی زۆر که می لهو خوتنده واراییه وهرگرت چونکه باوکی بریتی بوو له پزیشکیکی چاو و راوکه ری گه رۆک که له م شاره وه ده یگوتزایه وه بو ئەو شار. نانی خۆی له وه په یدا ده کرد که خوتنی له شی ئەو نه خو شه به سه زمانانه ی ده گرت که چاره نووس کیشی ده کردن بو بهر ده رگانه که ی ئەو!... (میگیل) ی کوریشی له گه ل خۆیدا ده گپرا له بهر ئەوه هیچ شتیکی وا فیر نه بوو له نووسراو خوتنده وه وه له گه ل ئەویشدا له بابه ت ژبانه وه زۆر شت فیر بوو... ههر له ههرزه کارییه وه دهستی کرد به زۆرانبازی... پاش ئەوه زۆری پی نه چوو که وته گپزای جهره زه بییه کی میبازی ننگ و ناپه سنده وه له گه ل که نیزه کیتی ریز لئ گیراودا که له کۆشکی شاهانه ی ئیسپانیادا دامه زرا بوو... ههروهک (سیرفانتس) بیه وئ و به زوویی که رهسته ی نووسراوه کانی پاشه رۆژی خۆی ئاماده بکات و کۆی بکاته وه وا بوو!.

له ئیتالیا دا ده بیته جهنگه وه... له بهراکیشدا ده گیریت به دیل

له تهمه نی (۲۳) سالی دا له (رۆما) دا ده بیین که به هۆی جهره زه بییه شیتانه کانی ههرزه کاری خۆیه وه دوور خرابووه وه له نیشتمانه که ی خۆی بو ئەوئ... له پاش فرمان کردنیکی نزیک به سالییک له وئ له ژبانی پر ئارام وهرس بووه وه. له تاو ئەوه خۆی کرد به سه رباز و چووه ناو له شکره وه له جهنگی (لیبانتۆ) یشدا شه ری کرد... به هۆی شیریتی دهم تیره وه که لئی وه شیترا ئەوه نده یشی نه ما بوو ده سی چه پی به ریئ. ئەو زه بری شیره کاری وای له دهستی کرد بوو تا ما پیتی نه کرا باش به کاری به یینیته وه کاتی که گه رایشه وه نیشتمانه که ی خۆی له وای ئەو جهنگه که وته دهست پیاو رووتکه ره وه کانی خاکی (مه غریب)^(۱). گرتیان و کردیان به دیل، پاشان فرۆشتیان به یه کییک له

(۱) راستر: که وته دهست چه ته کانی خاکی مه غریب.

بازرگانه کانی به نده گه ری پاش ئەوه تا پینج سالییش ئنجا توانی سه رانه یان بداتی و سه ره سستی خۆی پی بکریته وه!.

چل چیرۆکی لاساییکردنه وه داده نی

که (سیرفانتس) ژبانی سه ربازی و ژبانی دیلیتی دی و تاقیکردنه وه، دهستی کرد به تاقیکردنه وه ی به ختی خۆی له ژبانی (بوژی) دا... ئەمجاره ییش له وه دا سه رکه وت که چند کۆمه له هۆنراوه یه کی یه جگار ناشیرین و نارپیکویتیکی به زمانی ئیسپانیایی هۆنییه وه! به لām به هۆی ئەو گلاراییه وه که هه موو دهم هه بیوو، به هۆی بی ئارامی خۆیه وه که له سه ر هیچ شتیکی گیری نه ده خوارد تا سه ر، وازی له هۆنراوه دانان هینا و بازدی دایه سه ر دانانی چیرۆک بو لاساییکردنه وه! ژماره یه کی لهو چیرۆکانه دانا که نزیکه ی سیی چلیکی گرتیه وه! (سیرفانتس) ئەمه نده گورج و چالاک بوو، ههر ده تگوت شاخه ئاگرینه یه که وه له چووه، به لām له باتی ئەمه ی ئاگر له دهروونی بیته ده ره وه، خۆله میشی فری ده دا... له راستیدا چیرۆکه لاساییه کانیسی له هۆنراوه کانی هه چوو بوو!... دواپی خۆی خه ربک کرد به وه وه که چیرۆکیکی لادییانه به په خشان دانی ئەمیشی له هه موو نووسراوه کانی تری هه چوو بوو!... ئیتر له مانه وه به ته واوته ی ده رکه وت که (سیرفانتس) ئەوه ی لی ناوه شیتنه وه که بیته نووسه ریک!...

ژن ده هیئتی... دزی ده کات... ده خریته به ندیخانه وه

کاتی که (سیرفانتس) ههستی کرد به بی ده سه لاتی خۆی که گه وره بی ده ست خۆی بخات، وازی هینا به وه که خه ربک بی کامه رانی ده ست خۆی بخات... هینای کچیتی ماره کرد، که هه ژده سال له خۆی بچوو کتر بوو!... کچه که هه رچه نده هه رزه کار بوو، به لām پیتی نه کرا ئەوه ی به میشکی (سیرفانتس) دا ده هات بوئی جیبه جی بکات... واتا نه ی توانی ئەندیشه ی له ری لادای میرده که ی خۆی تیر بکات... له بهر ئەوه هیشتا سالییک به سه ر ژن و میردی هه ردووکیاندا تینه په ری بوو، سیرفانتس له ژنیکی تر مندالیکی بوو!... ماوه یه ک خه ربکی ئەوه بوو که به هۆی ده سته که وتی پینووسه که یه وه هه ر دوو خیزانه که ی خۆی (خیزانه په و) که ی و (خیزانه نا په و) که ی به خیتو بکات و بژینی... به لām زۆری پی نه چوو، له سالی (۱۵۸۸) دا ئەم کۆره یی به جیبه یشت، بو ئەمه ی بیته فرمانه ربک له کۆمه له که شتییه کی ئیسپانیادا، که ناویان نابوو (ئه رمادا) ئەودهمه تهمه نی گه یشتبووه

(۴۱) سالی... به لّام ئەمجاره‌یش به‌دبه‌ختی سه‌ری تیکرده‌وه چونکه ئینگلیزه‌کان ئەو کۆمه‌له‌ که‌شتییه‌یان له‌ جه‌نگیکدا نوقمی ئاو کرد... به‌م رهنگه (سیرفانتس) یش فرمانه‌که‌ی له‌ دست چوو!... پاش ئەوه (سیرفانتس) فرمانیکی تری دۆزییه‌وه بوو به‌ (باج کۆکه‌ره‌وه) له‌ شاری (غه‌رناته) دا به‌ لّام رۆژتیکیان سه‌رۆکه‌کانی هه‌ستیان کرد به‌ که‌م بوونه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی باجه‌که‌... سا له‌ به‌ر ئەوه بوو بێ که‌ به‌دزیان دانا بێ، یاخود به‌ که‌مه‌ترخه‌م، تاوانباریان کرد گیرا و بریار درا به‌ به‌ندکردنی له‌ به‌ندیخانه‌دا!... کاتیکیش که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ هاته‌ دهره‌وه، تیکۆشایه‌وه که‌ به‌هۆی نووسینه‌وه نانیکی بۆ خۆی په‌یدا بکات... به‌ لّام نووسینه‌که‌ی بریتی بوو له‌ ستایشکردن و پیاوه‌لدانی هه‌موو جووره نووسراویکی له‌ هه‌موو جووره‌ به‌بایه‌تیک: هه‌ر له‌ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی خۆ نواندن و خۆ هه‌لکێشانه‌وه تا ده‌گاته‌ سه‌ر گوروشته‌کانی پالنه‌وانه‌کان و ئەو نووسراوه‌ی که‌ له‌ باهت چۆنیتی مندال بوونه‌وه ده‌دوین، یاخود ئافه‌رته‌ سه‌ک پرپوه‌کان چاک ده‌کرتنه‌وه له‌ نه‌خۆشی!... ئەم پێشه‌کیبانه‌یش که‌ (سیرفانتس) ده‌ینوسین به‌هۆنراوه‌ بوون له‌ سه‌ر ئەوه‌یش پاره‌ی وهرده‌گرت له‌ خاوه‌ن نووسراوه‌کان!...

(سیرفانتس) ئەو کاته‌ ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه (۵۸) سالی، بوو بووه‌ پیریکی په‌که‌وته‌ پشتی کۆما بووه‌وه ده‌ستی ده‌دا به‌ هه‌ر شتیک سه‌ری نه‌ده‌گرت بۆی به‌تایبه‌تی له‌ وێژده‌ا!... ریشیکی زوبینی پتوه‌ بوو له‌ گه‌ل سمیلتیکي چروپر دا ده‌میشی بچووک بوو بووه‌وه هه‌ر شه‌ش دانی تیدا ماوو ئەوانیش نه‌ ریکوپییک وه‌ستا بوون به‌یه‌که‌وه، نه‌ له‌ گه‌ل یه‌که‌تریشدا ده‌گونجان. به‌کورتی وینه‌ی (سیرفانتس) نیشانه‌ بوو بۆ که‌سه‌یک که‌ که‌س نه‌یه‌وئ خۆی لێ دوور بخاته‌وه ئەنجامیشی به‌وه

بگات که‌ تا سه‌ر له‌بیر هه‌موو که‌س بچیتته‌وه!...

ئهم چیرۆکه‌ی چۆن نووسی؟

که‌چی له‌ پیر بێ ئەمه‌ی سه‌ره‌تایه‌کی لێ ده‌ریکه‌وئ بازی دا و گه‌یشته‌ پۆیه‌ی گه‌وره‌یی... هه‌روه‌ک رۆژ له‌ ئاوابووندا بێ و گرکه‌ی بلتیه‌سه‌ بسینتی وا بوو!... هه‌ر ئەو پیاوه‌ی که‌ له‌ ته‌مه‌نی لاوینییدا خراپترین هۆنراوه‌ی هه‌لده‌به‌ست، له‌ چاخ‌ی پیرییدا نیاز که‌وته‌ دلپیه‌وه و، یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین چیرۆکه‌کانی جیهانی کۆنی نووسییه‌وه. له‌ راستیدا (سیرفانتس) هه‌ر له‌ میتره‌وه ده‌ستی دابوو دانانی چیرۆکی (دۆن کیشۆت) ته‌نانه‌ت هه‌ندی بیه‌شی چیرۆکه‌که‌ی له‌ به‌ندیخانه‌دا نووسیبووه‌وه!... بییری دانانی چیرۆکه‌که‌ و،

کیشانی هیله‌کانی چیرۆکه‌که‌ی هه‌ر له‌و کاته‌وه ناماده‌ کردبوو که‌ له‌ ژێر باری هه‌ژاریدا ده‌ینالاند و، له‌ گه‌یژاوی رهنجه‌رۆیی تال و ژه‌هراویدا گه‌یژی ده‌خوارد... که‌ چیرۆکه‌که‌ هاته‌ ناوه‌وه هه‌ر له‌و باخچه‌یه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ ناو قور و لیته‌دا رووا بێ یاخود له‌ قسه‌ ژیرانه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی ئازاره‌وه هه‌لقولا بێ، یاخود له‌ خه‌وی که‌سه‌یکی ده‌کرد که‌ دل و ده‌روونیکي ناسک و پیر نازاری هه‌بێ، له‌ له‌شیکي زۆر کز و لاواز و دهم به‌هاواردا!... هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندی که‌س ده‌لێن: چیرۆکه‌که‌ باش مالشت نه‌دراوه و، خه‌می ریکوپیکی و شپوه‌ی نووسینی نه‌خوراوه... به‌ لّام هه‌ندی که‌سی وایش هه‌ن که‌ ده‌لێن: ئەگه‌ر ئەم که‌موکورییه‌ له‌ چیرۆکه‌که‌دا نه‌بوایه، نه‌ ئەمه‌نده‌ به‌زیندوویتی ده‌مایه‌وه نه‌ ئەمه‌نده‌یش کاری له‌ دلان ده‌کرد هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایه‌وه تا ئیمیرۆ... جا هه‌روه‌ک هه‌ندی کاری هونه‌ر له‌ هونه‌ری ته‌واوه‌وه نزیکتره‌ تا (مرۆفایه‌تی)، چیرۆکی (دۆن کیشۆت) یش له‌ (مرۆفایه‌تی) یه‌وه نزیکتره‌ تا (هونه‌ری ته‌واو)!...

مه‌به‌س له‌ چیرۆکه‌که‌ چیه‌؟

چیرۆکی (دۆن کیشۆت) بریتیه‌ له‌ چیرۆکی شیتیکي ئەرباب، که‌ توانج و پلار تینگریکی ئەرباب ده‌یگه‌یترتته‌وه!... چیرۆکه‌که‌ پر له‌ گالته‌وه‌گه‌پی وا که‌ ناشیتی و گه‌وجیی مرۆف پێشان ده‌دات!... نووسراوه‌که‌ جنیو و هورروژم بردن و پلار تینگری تیدا... به‌ لّام تالی و ناخۆشی تیدا نییه‌... که‌ (دۆن کیشۆت) ی پالنه‌وانی چیرۆکه‌که‌ ده‌بینن: گه‌وجیتی ئیمه‌ له‌ خۆیدا ده‌رده‌خات، که‌ دلره‌قی خۆمانان دیتته‌ به‌رچاو له‌ کرده‌وه و کاری پیاوه‌که‌ی (دۆن کیشۆت)، (سانکۆیانزا) دا ده‌رده‌که‌وئ خۆمان پێ ناگیرئ له‌ پر ده‌ست ده‌که‌ین به‌پیکه‌نین!... جاری وا هه‌یه‌ هه‌ست به‌خۆمان ده‌که‌ین پالنه‌وانی یه‌که‌می چیرۆکه‌که‌مان زۆرتر خۆش ده‌وئ له‌ پالنه‌وانی دووم سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ نازایه‌تییه‌که‌ی ژوو زیره‌کییه‌که‌ی ده‌که‌وئ جاری وایش هه‌یه‌ خۆمان وا دیتته‌ پێشچاو که‌ هۆگری پالنه‌وانی دوومه‌یان زۆرترین له‌ پالنه‌وانی یه‌که‌م چونکه‌ زیره‌کییه‌که‌ی ژوو نازایه‌تییه‌که‌ی ده‌که‌وئ!... جا له‌ هه‌موو به‌شیکي نووسراوه‌که‌دا هه‌رچه‌ند پالنه‌وانیکیان ده‌بینن به‌شیر شه‌ر ده‌کات و، ئەوی تریشیان ده‌بینن به‌زمان زۆرانبازی ده‌کات هه‌چ کامیکمان خۆمان پێ ناگیرئ که‌ له‌ دلماندا به‌خۆمان بلتین: (به‌راستی ئەمه‌ وینه‌یه‌کی ته‌واوی خۆمانه‌)!... چونکه‌ هه‌روه‌ک (سیرفانتس) به‌راستی بۆی چوو هه‌ر کامیکمان بگریت، جاری وا هه‌یه‌ پشت به‌هیزی بازووه‌کانی خۆی ده‌به‌ستی جاری وایش هه‌یه‌ پشت به‌هیزی زمانی خۆی ده‌به‌ستی!... هه‌ر

کامیکمان بگریت تیکرا وهک له دل و دهر ووندا نیوهی له (دۆن کیشۆت) دروست کرا بی و نیوهی له (سانکۆبانزا) وایه چونکه ئیمه جاری واهیه ناشیتیییه کهمان زال ده بی به سهر ژیرییه کهماندا زۆرانبازی له گه ل (ناشی با) دا ده کهین واتا به چه شنی (دۆن کیشۆت) ده جوو لئیییه وه جاری وایش هیه ژیرییه کهمان زال ده بی به سهر ناشیتیییه کهماندا: (له بهرته وه له رۆژی رووناکدا خۆمان له جهنگ ده پارێزین، بۆ ئەمهی له شه ودا له سه ر زهوی بنووین، نهک له ناو گلدا!...) .

له گه ل ئەمه یشدا ئیمه له ههر دوو باره کهدا هه موومان هه موو دهم به چاوی دا پۆشرا وه ههر بۆ یه ک ئامانج خۆمان ده کو تین: ئەویش ئەوه یه که مرۆف که و ته ته نگانه یا خود سه رگه ردانیییه وه ژبانی و بۆ لئ بکهین که بتوانی گوزه رانی تیدا بکات و زۆر تر به رگه ی تیدا بگری.

به ئابروو نوو روشی کچه که یه وه ده زی

(سیرقاننتس) به شی یه که می نوو سراوی (دۆن کیشۆت) ی له سالی (۱۶۰۵) دا پیشکه ش به جیهان کرد... چیرۆکه که هه رچه نده پر له پتکه نین بوو به لام ژبانه تاله که ی خۆی هه روه ک خۆی مایه وه هه یچ نه گۆررا!... ته نانه ت له م سالانه ی دوا ییشدا که ئەستیره ی فریشته ی به ئاسمانی وێژه وه هه له اتیرو، هه ژاری و ده ستکورتی به جو ریکی و ارا وه دووی دهن، دوا یی ناچار بوو له ناو ریسوا و خو پرییه کانی گه له که ی خۆیدا بژی، به خۆی و کچه که ی و خوشکه که یه وه له گو شه یه کی خانوویه کدا ده ژبان که ناو بانگ یکی خراپی هه بوو!... ته نانه ت ئەمه یش گو ترا که کچه که ی خۆی هانه ده دایه سه ر (کو نترین پیشه له جیهاندا) - پیشه ی داوین پیسی - که خۆشی به ده ستکه وتی ئەو پیشه نه نگه وه ده ژبا!؟.

(سیرقاننتس) له ۱۶۰۵/۶/۲۷ دا تووشی گه و ره ترین سه رگه ردانی ژبانی خۆی هات که و ته ناو چالی هه ره قوولی به ده ختی خۆیه وه له و خانووه ناو بانگ خرا په دا که تیدا ده ژبا، لاشه ی لاو یکی خو پرییان دۆزییه وه که له چینی گه و ره ی ئەو شاره بوو! به خۆی و خه یزانه که یه وه هه موویان تا و انبار کران به تا وانی کو شتنی ئەو لا وه وه گیران و خرا نه به ندیخانه وه به لام پاشه جار توانییان پاکانه بۆ خو بان بکه ن و خو بان له و سه رگه ردانیییه رزگار بکه ن...

له پاش ده رچوونی به شی یه که می چیرۆکی (دۆن کیشۆت) به ده سال واتا له سالی

۱۶۱۵، (سیرقاننتس) به شی دووه می چیرۆکه که ی خۆی پیشکه ش به جیهان کرد ئەم به شه ی له به شه که ی پیشووی یه جگار به هیزتر و خو شتر بوو... خو شت ئەمه ت بۆ ده رده که و ی، پاش ئەوه به سالیک ژبانی (سیرقاننتس) دوا یی هات ئەویش وه ک پاله وانی چیرۆکه که ی به رپوه ده رۆیشت له ژباندا: به خۆی و (راستی په رستییه تاییه تیییه که ی) و، (شیتیییه ناو ازه که ی) و، (که سایه تیییه خو شه ویستییه که ی) هه... خو شه ختانه، هه ر دوو کیان به (گه وجیییه وه) ژبان به لام به (ژیرییه وه) مردن!...

که چی ئیمرو (سیرقاننتس) له وێژه ی نیشتمانه که ی خۆیدا ته نانه ت له وێژه ی جیهانی کو نیشدا به جو ریکی گشتی جیگایه کی وای گرتوه مه گه ر جیگای (چارلس دیکنز) له وێژه ی ئینگلیزی دا بگاته ئەو بیجگه له وه هه ندی له و که سانه ی که (چارلس دیکنز) دروستی کردوون له چیرۆکه کانی دا زۆر له و که سانه ده که ن که (سیرقاننتس) دروستی کردوون، که له که سایه تی (دۆن کیشۆت) ورد ده بیته وه هه ر ئەو ئەر بایییه گه و جانه یه ی پتکه نین هینه ره ده بینیت که له که سایه تی (میسته ر بیکویک) پاله وانی چیرۆکه به ناو بانگه که ی (دیکنز) دا ده بیینیت که هه ر به م نا وه وه نا ورا وه هه روه ها (سانکۆبانزا) یش تا ئەندازه یه کی گه و ره له (سام ویلله ر) ده کات که له چیرۆکه که ی (دیکنز) دا ناوی دی...

لۆریل و هاردی

بام ئیستا که یش، ئە ی خو ئنده واری خو شه ویست، که سایه تی دۆن کیشۆتی دروستکراوت پیشکه ش بکه م هه روه ک که سایه تی دروستکه ره که یم پیشکه ش کردیت: (دۆن کیشۆت) پیاویکی راست و ره وانه هه یچ له که س ناشاریته وه گه ش و روو خو ش و زمان شیرینه، پیا وانه ده جوو لئییته وه، ریز له هه موو که س ده گری... به دل حه ز له راستی و داد په روه ری ده کات و، له پیناوی ئەو دو وانه دا خۆی به خت ده کات! ئە گه ر بگو ئیجی به مه بلتین: نه خو شی، (دۆن کیشۆت) تووشی نه خو شی ئا واتیکی شیتانه بوو! ده یه وی هه له کانی مرۆفایه تی راست بکاته وه کاروباره ناله باره کانیان وه ر بگێریته وه سه ر باری چاکی... جا هه رچی ته نگو چه له مه یه کی تووش هاتوه هه مووی له رووی ئەم ئاوات و نیازیه وه بوو!... (دۆن کیشۆت) له میتشکی ئەو نه ته وه پیشکه وتو وانه دا که حه ز له خو ئندنه وه ده که ن، جیگایه کی واهه و ره ی دا گیر کردووه، که له جیگای که سایه تیییه هه ره گه و ره و زیندوو ه کانی میتزوو که متر نییه!... چ بۆ ره پیا وان، چ چینی بلند، هه ر دوو لا وه ک یه ک

چیرۆکه که

(دۆن کیشۆت)

جهره زه یسه کانی دۆن کیشۆت

له دێیه که له دێیه کانی خاکی (لامانشا) دا، له سهرده مێکی وادا که دوور نییه له ئیمهوه، پیاویک ژیاوه له پیاوه کۆنه په رسته کان هیج ده مێک مائی ئهم پیاوه له وانه نه بووه که رمیک و، قه لغانیکی کۆن و، بارگیریکی که رته له ر و، سه گیتی راوی تیدا نه بوو بئ...! له هه موو هه فته یه کدا زۆر شهو شپوه که ی گۆشت گای جنراو بوو، له رۆژه کانی هه نیشدا چیشته که ی نیسکینه بوو به لام له رۆژه کانی شه موواندا هیچی بۆ نه ده مایه وه بیخوات: خه فته و ئاخ و داخ نه بئ...! چیشته نگاوه گه وره که ی هه فته ییشی بریتی بوو له گۆشتی کۆتریکی قه له و و چه ور، هه لیده گرت بۆ رۆژی یه کشه مه...! به مجۆره خۆرشتی کابرا له چوار بهش سه س به شی پاره ی به رباخه لی له ناو ده برد...! چواریه که که ی تری ده رامه ته که ییشی له بهرگ و پۆشه نی خۆیدا به خت ده کرد هه رچی کورته ک (چاکه ت) ده که ی بوو له کورکی درێژ دروستکرا بوو، له گه ل رانک (پانتۆل) ده که یدا که له قه دیفه دروستکرا بوو، هه لیده گرتن بۆ رۆژانی پشوو له بهری ده کردن، کورته کی کار و فرمانه که ییشی له چاکترین بهرگی خۆمائی دروستکرا بوو... خیزانی کابرا ییش بریتی بوو له کچیکی خوشکه زای که له ته مه نی بیست سالی دا بوو، ئافره تیکیشی هه بوو کاروباری ماله که ی بۆ هه لده سووران، ته مه نی چل سال بوو، پیاویکیشی هه بوو به کاری ده هات له کار و فرمانی ناوما ل و ناوکیلگه دا، هه رده مێکیش بیوستایه بچیتته ده شت بارگیره که ی بۆ زین ده کرد هه ر کاتیکیش پتویست بووایه دره خته کانی ناو خانوو، یاخود کیتلگه که ی هه لپاچرین ئه و مفردی (خزمه تکار) یه بۆی ده کرد... گه وره ی مالمیش که خۆی بوو ته مه نی گه یشتبووه نزیکه ی په نجا سال، له شیکه ی به هیز و هه ره تی هه بوو له به ژن و بالا و ده موچاودا کز و لاواز بوو هۆگری راوکردن بوو چه زی له وه بیش ده کرد که به یانیان زوو له خه و هه لبستی... ئه گه ر هاو رپکه مان فرمانیک نه بووایه بیکات - که به شی زۆری ساله که وا بوو - کاتی خۆی به خۆیندنه وه ی ئه و نووسراوانه وه راده بووارد که جهره زه یی سوارچاکه گه رۆکه کانیان ده گێرپه وه...! خۆیندنه وه کانی پر به دل ده کرد به ته و او ته ی هۆگریان بوو بوو تا دوایی وای لیهات: هه موو جۆره گه مه و یاری و وه رزشیکه ی خۆی له بهر ئه وانه به جیه یشت، ته نانه ت

(دۆن کیشۆت) یان دیته وه یاد: به له شه له رولاوازه که ی و، قژه سه ره که یه وه که له رهنگی ماش و برنجدا یه به هه ر دوو کاکیله درێژوله که که ی و ریشه چروپه رکه یه وه... به هه ر دوو چاوه تیژ و گێژوو پژه که یه وه... ئه وانه چۆن پاله وانیکه وه ک (نیلسون) و (ناپلیۆن) ده ناسن، ئاوه هایش (دۆن کیشۆت) ده ناسن!... خۆ هاو رپکه ی و پیاوه که ییشی که ناوی (سانکۆبانزا) یه، له دۆن کیشۆتی گه وره ی له ناوبانگ و زیندوو پتیدا که متر نییه ئه وه ی دیته بهرچاوی ئه و نه ته وانه له بابه ت (سانکۆبانزا) وه: بالا کورته که ی و ورگه زله که یه تی، دلسوژی و ساکارییه که یه تی، له گه ل ئه و رپکه ناوازه یدا که ده یگری له شپوه یه کی پیکه نین هینه ردا بۆ یه کخستنی بیروباوه ربه بلنده کانی گه وره که ی خۆی و، ئه و فروفیتله سووک و نه نگانه که هه ندیک جار، رزگار بوون له ته نگانه پتویستی به وانه ده بی گوایه له سه ر ئه و په نده به ناوبانگه ده روات به رپوه، که ده لی: (بۆ گه یشتن به ئامانج هه رچی بکری دروسته...!).

جا ئه م دوو هاو رپ ئه ربا به که هه موو ده م هۆگری یه کترین زۆر له (لوریل) و (هاردی) ده که ن، که له م چه رخه دا لاسایی که ره وه ن له سینه مادا و، هه موو که س ده هینه نه پیکه نین، چ له جهره زه یییه کانیاندا، چ له و ته نگوچه له مانه دا که تیی ده که ون، چ له فروفیتله کانیاندا، چ له قسه ی نه سته ق و بزوو تنه وه به زمه یته ره کانیاندا، هه ر له مان ده که ن... ته نانه ت له وه ییشدا که یه کتیکیان گه وچ و گێژوو پژه و لاواز و درێژه و، یه کتیکیشیان ساکار و گۆشتن و جوامیره، هه ر له یه ک ده که ن!... کئ چوزانتی؟!... دوور نییه که ئه م دووانه ی ئه م چه رخه، (لوریل) و (هاردی) له که سایه تی ئه و دوو پاله وانانه ی میژوو یییه ورد بووبنه وه، هه رچییه کیش له وانه فیڕ بووبن له شپوه یه کی نویدا دوو باره ی بکه نه وه...!

کیتلگه کهیشی بهرهللا کرد بۆ ئەو خۆیندنهوانه، گوئی نهددهایه کاروبار!... پاش ئەوه دەستی کرد بهفرۆشتنی هەندێ پارچە زەوییهکانی جاروبار ئەو جوړه نووسراوانه ی بهنرخه ئەوانه دهکری!... دوايي وای لیتها هەر نووسراویک له بازاردا دهفرۆشرا، لای کارای هاوریمان کۆدهبووه!... گهلیک جار بههۆی ئەو نووسراوانه و ناوهپۆکی ئەو نووسراوانه تووشی چهقه چهق دهبوو لهگهڵ ئەم و ئەودا، هەندێ جار لهگهڵ کهشیشی گوندهکهدا که پیاویکی خۆیندهوار بوو - هەندێ جاریش لهگهڵ سهرتاشی گوندهکهدا که ناوی (نیکولا) بوو و سوارچاکیتی کۆنی بێ هاوتا بوو تووشی دهمهقالی دهبوو! هاوریکه مان ئەمهنده هۆگری نووسراو خۆیندنهو بوو بوو، هەر له بانگی شیوانهوه ههتا بهرهبهیان، هەر له بهرهبهیانیشهوه ههتا ئیواره وازی لێ نهددهیتنا!... جا بهم جوړه کهم نووستنه و، زۆر خۆیندنهوهیهوه که درێژهیان کیشا میتشکی تووایهوه و له کهلک کهوت دوايي وای لیتها نه هۆشی ما، نه تیگهیشتنی!... ئیتر ئەوهندهی پێ نهچوو ئەندیشهی تیکهلوپیکه، له ئەنجامی ئەو ههموو نووسراوانهدا که خۆیندبوونیهوه، لهناو کهلهیدا پهنگیان دهخواردوه ئیتر هیچ شتی نهددهاته میتشکییهوه، جهرهزهیی و، زۆرانبازی و، شهروشۆر و، ئەنگاوتن نه بێ لهگهڵ ئیش و تازاری دلداري و سکالا و داد و فریاددا!...

پووکردنه بابتهی نهزانراو

جا چونکه هۆش و گۆشی نهما بوو، بیریک هاته میتشکییهوه، له سهبرترین بیری دهژمیرا که هاتبیتته میتشکی پیاویکی شیتتهوه!... بریاری دا که بهسواری بارگیره بێ هاوتاکه ی رێگا بداته بهر خۆی و، سهری خۆی ههلبگرێ و برۆ، تا ئەو جهرهزهیبیانه بنوێنێ که لهناو ئەو نووسراوانهدا خۆیندبوونیهوه تا له پیناوی پشتگرتن و لهسهرکردنهوهی زۆرلیتکراواندا خۆی بهخت بکا و، خۆی بخاته ناو ههموو تهنگوچه لهمهیهکهوه، تا تۆلهیان بۆ بکاتهوه... بهلێ نیازی ئەوه بوو که دهستی داماوان بگرێ و، فریای داد و فهربادکهران بکهوێ و، تۆلهی زۆرلیتکراوانیش له زۆرداران بکاتهوه...

مه بهسیشی لهم جهرهزهیبیانه ئەوه بوو که ئەویش وهک ئەو خاوهن جهرهزهیبیانهی پێش خۆی ناوبانگیک دریکا و، ناویکی گهوهری تا سهربیش بۆ خۆی بپچرێ!...

له بهرئهوه یه کهم کاری ئەوه بوو له پیناوهیتانهدی ئەم ئاواته جوانهیدا ژهنگ له بهرگه پۆلایبیه کۆنهکهی باپیری باوکی بکاتهوه و، کلاو زرییهکی قورسیش بکاته سهر خۆی و، بچیتنه ناو چشتیرهکهیهوه، سهریک له بارگیره پیره کز و لاوازهکهی خۆی بدات، که

پێستهکهی به ئیسکهکانیهوه نووسا بوو، کهچی به لای خۆشیهیهوه له بارگیرهکهی خۆی چاکتر نهبوو له ههموو سهر زهویدا!... جا له پاش ئەمه ی که چوار رۆژی خشتی بهخت کرد بهبیرکردنهوه له ناویک، که له بارگیرهکهی بووه شیتتهوه که لهوه دوا هاوبهشی دهکات له گهوهری و ناوبانگدا، له ئەنجامدا ناویکی بهدلی خۆی بۆ ههلبژارد، ناوی نا (رۆزینانت)!... کهچی که لهم گهوهرگرفته بووهوه، گهوهرگرفتیکی قورستری هاته بهر، دهیوست ناویکیش بۆ خۆی ههلبژیرێ که لهو سهربهززی و گهوهرییه بووه شیتتهوه، که لهوه پاش رۆژگار پتی دههخشێ!... ئەم جارەیش تا ههشت رۆژ بهمهوه خۆی ماندوو کرد و، ناوهکانی بهههموو باریکدا ههلبگیر و وهرگیر کرد تا دوايي ناویکی دۆزییهوه بۆ خۆی، که له گوێیدا بهجوانی دهزنگایهوه ناوی خۆشی نا: (دۆن کیشۆت دی لامانشا)!!!.

ئافرهت... شۆرهسواری ئاوانه

بهم رهنگه هیچ نهمايهوه له بهردهمییدا ئەوه نه بێ، که ئافرهتیکیش بدۆزیتتهوه بۆ خۆی، پاش ناوه گهوهرکهی خۆی پێ بههخشێ و، له سهر تهختی شاهه نشاهی دلی خۆشی دایینێ!... ئنجا لهگهڵ خۆیدا قسهی وا دهکرد: (کاتی رۆژگار تووشی قووچه پیاویکم بکات، زۆرانبازی لهگهڵ بکهم، بۆ ئەمه ی سهربهززی خۆمی لێ بپارێزم، پاشه جار بهسهربیشیدا سهر بکهوم و بیدهم بهزهویدا بۆ من و جوانتر نییه که ژنیکم هه بێ، تا دۆژمنه شکاوهکهمی بۆ بنیترم و ئەویش به ئارهزووی خۆی چاره نووسی بۆ دیاردی بکات!؟).

له نزیک خانووهکهیهوه ئافرهتیک لادیی جوان و شوخ و شهنگ هه بوو، ناوی (ئهه) دۆنزا لۆرنزۆ) بوو، له دهمیکهوه بهتیری ئەقینی گرفتار بوو بوو، بهلام ئافرهتهکه ههستی بهوه نهکرد بوو!... کارایش ئەم ئافرهتهی ههلبژارد، بۆ ئەمه ی بیکات به شۆرهسواری ئاواتهکانی خۆی؟!... له پاش بپیرکردنهوهیهکی قوول ئەم ناوه جوانه ی بۆ دۆزییهوه که به لای خۆیهوه زۆر شیرین بوو، ناوی ئەمیشی نا: (دولسینیا دل تۆیۆز)! ئنجا که بهمجۆره کهلوپهلی خۆی ئاماده کرد و، ههستی بهخۆی کرد که گوناهاوار ده بێ بهرامبهر جیهانی پر له زۆرداری، ئەگه ر بیتو خۆی تهرخان نهکات بۆ رزگارکردنی، بهزوویهکی زوو یاخود تینهکۆشی بۆ پیتشکهوتن و سهرکهوتنی له بهرهبهیانی رۆژیک له رۆژانی مانگی میوهخۆش (تهمووز)دا، له نوینهکهی هاته دهرهوه و دهستی کرد بهپۆشینی زریکهی و کلاو زریکهی، یم و قهلعانهکیشی بهسته پشتی ئنجا سواری ئەسپهکهی، (رۆزینانت) بوو و

له دهركى پشتهوه چوه دهرهوه بو ناو كىلگه پان و فراوانه كان به لآم نه بهيشت كهس به راز و نيازى دلى بزانتى، له مالىدا!....

جهره زه يسي يه كه م

پاش نه مەى رۆژگارە كهى هه مو به وه وه رابوارد كه به سه ر پشتى ئەسپه كه يه وه بو؛ نه كه سىكى پىگه يشت له رىگادا و، نه تووشى جهره زه يسيه ك بو كه چه كه جه نكيه كهى خوى تىدا به كار به ينى، له دووره وه دوايى نزىكهى بانگى شىوان مه يخانه يه ك له مه يخانه كانى سه ره رىگاي هاته به رچاو، ميتشكه پروهوچه كهى واى لى زل كرد، وه يزانى كوشكيكه له كوشكه شه ننگ و رازاوه كان!... وايش رىك كه وت يه كىك له به رازاوه كان فووى كرد به كه ره ناكه يدا تا رانه به رازه كهى خوى كۆبكاته وه، كه چى له (دۆن كيشۆت) وا بو ميوان به رىكه رى كوشكه كه بۆيه كا فووى كرد بو به كه ره ناكه يدا كه هاتنى ئەو ئاشكرا بكات!...

دۆن كيشۆت ييش به وه كه ش و فشى بزوت، به هه ر دوو پىتى ئاو زه نكي دا له په راسووى ئەسپه كهى و، ده ستى كرد به غار كردن تا گه يشته به رده م مه يخانه كه له ويدا چاوى به دوو كچى سۆزانى كه وت له به رده رگاي مه يخانه كه دا وه ستايون به ته نشت دوو دلداره كهى خويانه وه، كه ئەوانيش دوو رىبوو رىبون ده چوون بو (ئەشبيليه) هاورى خويشمان دۆن كيشۆت وايزانى ئەو دوو ئافره ته له كه نيزه كه كانى كوشكه كه ن له به ر ئەوه به ناوى رىزگرتن و گه وره كردنه وه خوى بو نوشتان دنه وه! پاش ئەوه چوه ناو مه يخانه كه وه و، چاكوچۆنى له گه ل خاوه ن مه يخانه كه كرد وه يزانى خاوه ن كوشكه كه به !... له وده مه دا كاتى نانخواردنى شىوان هاتبو، له به ر ئەوه هه مو رىبوو و نيشته نبه كانى مه يخانه كه پىكه وه دانيشتنه سه ر خوان بو شىوخواردن، كه دۆن كيشۆت يان دى: هه لسان و دانيشتن و قسه كردنى پرن له باه تى سه ير و نه بىنراو و نه بىستراو، له شىوهى رىزگرتن و گه وره كردندا گفتمو گۆيان له گه لدا ده كات، وه ك شىت يكى په ته رىيان هاته به رچاو، له به ر ئەوه له شىوه يه كى شارراوه دا ده ست يان كرد به پىكه نين و تيز پىكردنى، كه ئەوه بووه هۆى هه ره گه وره بو بزوتنى ئاره زووى خواردن يان و خوشكردنى دل و ده روونيان!.

نيرراوى دادپهروه رى له سه ر زه ويدا

كه بو به به يانى، سواره دلخوشه كه مان ده ستى كرده وه به كوچكردن، له رىگادا تووشى جووت يارىك بو كه دلره قانه له كورپكى ده دا... دۆن كيشۆت ييش فه رمانى دا به سه ريدا كه وا له ليدانى ئەو كوره به ينى، لىيشى پرسى تاوانى كوره كه چيه كه وا لىي ده دا ده موده ست جووت ياره كه ترسى لى نىشت، له و سوارچا كه زرىپوشه ترسا وه رامى دۆن كيشۆتى وا دا يه وه: كه ئەو كوره كه مته رخمى نواندوه له فه رمانى خويدا، له كىلگه كه دا بۆيه كا سزاي درا، به لآم كوره كه قسه كهى پى پچرى، به هه ره تىكه وه گوتى: جووت ياره كه رۆژانه كانى نه داوه تى كه چى هه رچه ند داواى مزى خوى لى ده كات، ده ست ده كات به ليدانى! دۆن كيشۆت ييش فه رمووى به جووت ياره كه كه به گورجى رۆژانه كان بدات به كوره كه. جووت ياره كه ييش به لىنى دا يه كه رۆژانه كانى ده داتى، هه ر ئەوه نده دوا ده كه وى تا ده گاته وه مالى، به لآم كوره كه دل كرمى بو له وهى جووت ياره كه به لىنه كهى خوى جىبه جى بكات، دۆن كيشۆتى تىگه ياند شو ره سواريش كه ئەمهى له كوره كه بىست به هه ره شه يه كه وه رووى كرده جووت ياره كه و پى گوت: (منم سوارچا كى نازا و نه به رد: دۆن كيشۆت دى لامانشا!... تۆلهى زۆر لىكرا وان له زۆرداران ده كه مه وه، راست كردنه وهى هه مو هه له يه ك به من سپى رواه لا بردنى هه مو زيانىك له زبان لى دراو له سه ر ئەستوى من، هه مو پشم و قىنىكىش له دلاندا من پا كى ده كه مه وه!... كه وا ته ئەى جووت يار له بىرت نه چى ته وه كه چ به لىنىك به من داوه، كه چ سوتىندى كىشت له سه ر جىبه جى كردنى ئەو به لىنه بو من خواردوه، كه وا ته گفتى خۆت ببه ته سه ر بو خۆت چا كتره ئەگىنا سزاي خۆت ده بىنى!...).

كاتى دۆن كيشۆت دلنيا بو له وهى پىا وه كه نا وىرئ فه رموده كهى ئەو بشكىنى، سوارى ئەسپه كهى بو وه وه و ده ستى كرده وه به رۆين... به لآم هيشتتا ته واو دوور نه كه وت بو وه وه، جووت ياره كه ده ستى كرده وه به لىدانى كوره كه!.

جوانترين كچانى سه ر زه مين

به لآم دۆن كيشۆت هه ر سى هه زار گه زىكى له رىگه كه برى بو، له پر گه يشت به كۆمه لىك له بازرگانانى شارى (تۆلیدۆ)، كه به ره و رووى ئەو ده هاتنه پىشه وه، ئىتر هه ر ئەوه نده لىيان نزىك بو وه وه، چوه دلپه وه كه ما وه يه كى فراوانى له به رده م دا يه بو ئەمهى جهره زه يسيه كى تازه بنوئىن له گه لىاندا به خوى و ئەسپه كه يه وه چه قى رىگه كهى لى

گرتن شیره که ییشی له روویاندا هه لکیشا ئنجا تیبی خورین: (له جیبی خۆتاندا بووه ستان! کهس له ئیوه بیری له وه نه کاته وه که ده توانی له جیبی خۆی بیزوی، تا ددان به ودا نه نئی که له هه موو رووی سهر زه میندا هیچ ئافره تیک له شاژنی (لامانشا) جوانتر و شه نگوشۆختر نییه که (دولسینیا دل تووژۆ) گه وه ره تیکی تاکانه یه له هه موو جیهاندا!...).

که دۆن کیشۆت ئه مه ی پچ گو تن، هه موویان له وه دلنیا بوون که تووشی کابرایه کی وا بوون نه هۆشی ماوه نه گو ش!... به لام به کیکیان تیدا بوو هه زی له گالته وگه پ ده کرد لیبی چووه پێشه وه و پیتی گو ت: (شۆره سواری گه وره ی خۆم! هه رچی ئیمه ین ئه و ئافره ته پایه بلنده ناناسین که ئیستا ناوت هینا... که واته ریمان بده بام چاومان پیتی بکه وئ، ئنجا ئه و بریاره ی خۆت ده ته وئ پیمان بده ی، پیمان بده!...). به لام دۆن کیشۆت پیتی گو ته وه: (جا ئه گه ر من ئه و جوانییه ی ئه وتان پیشان بده م، ئیتر ئه و ددان پیدانان ه ی ئیوه به م راستییه په سندرکه ودا چ نرخیکه ده بی و، چ سه ره تیکیشی لئ سو ره ده مینئ؟ یا خود چ چاکه یه کی ئیوه ی تیدا ده ست ده که ویت؟... با به تئ با به خدار و گرن گ له مه دا ئه وه یه که ئیوه ناچار بکه م ئه م راستییه په سند بکه ن و، دانی پیدای بنین و، له به رده م که سانی تریشدا ئاشکرای بکه ن بی ئه مه ی ئه و ئافره ته خاوه ن جوانییه پرسنگداره تان به رچا و بکه ویت!).

به لام بازرگان به په نگه که ده ستی کرده وه به زۆره ملی کردن له دۆن کیشۆت، پیتی گو ت: (گه وره ی شۆره سواری!... تکات لئ ده که م هه ر هیچ نه بی وین ه ی ئه و ئافره ته جوانه مان پیشان بده... ئیمه یش ئاماده ی هه ر کاتئ وین ه که ی پیشان داین، چ جو ره دان پیدای نا نیکت گه ره که بو تی جیبه جی بکه ین... ته نانه ت ئه گه ر له وین ه که ییشدا چاوخیل و سه روچا و ناشیرینیش بی یا خود له چاوه کانی دا گو گرد و قه ترانیش ده ره اتیبی ئه و دان پیدانانه ت هه ر بو ده که ین!...).

سواری چاکه که ییشمان به رقیکه وه قیزان دی به سه ریدا، گو تی: (هه ی بی ئابرووی خو تری بی!... به چاوه کانی ئه و ئافره ته جوانه ده ئیتیت گو گرد و قه ترانی لئ دیته ده ره وه؟! پتوبسته بزانی ت که چاوه کانی ئه و خانمه هه ر ئاوی بو ن خو شی لئ ده پژی! ده بی تویش و هاوړپیکانیشت هه مووتان سزای ئه م بی ئابرووی بییه ناشیرینه بچیترن!). پاش ئه وه دۆن کیشۆت له کابرای ناحه زی چووه پێشه وه و شیره که ی له روویدا هه لکیشا به لام واریک که وت پیتش ئه مه ی بگاته سه ر کابرا که ئه سپه که هه لته نگوت و به قایم دای به زه ویدا... که ئه وه ی لیهات، پیایوی بازرگانه که ی دوژمنی هاته پێشه وه و شیره که ی له ده ست دۆن کیشۆت راپسکاند و کیشای به په راسوویدا تا شکا... پاش ئه وه بازرگانه کان له ویدا دۆن

کیشۆتیان به جیه تیش و ده ستیان کرده وه به رۆیشتن ئه ویش به جو تریکی وازاری پتیکه ییشبوو توانای ئه وه ی نه ما بوو راست ببیته وه و هه لسیته سه ری!... ئیتر هه ر له و شو تیندا مایه وه هه تا لادییبه کی به لادا تپه ری، له ناشی دانه وینله وه ده گه رپه وه بو دتیه که ی خۆی پر خورجیک ئاردی هه لگرتبوو به سه ر پشتی که ره که یه وه کابرا دۆن کیشۆتی له زه وی به زر کرده وه و هه لگرت و خستیه بان پشتی که ره که ی، ئه سپه که ییشی که ناوی (رۆزینانت) بوو راپیکیشا به دوا ی خۆیدا ئنجا به ره و گونده که ی خۆی ملی پتیه نا!... که گه یشته وه مالی خۆی دانیشتوانی خانووه که ی به پیری به وه هاتن و ده ستیان کرده ملی و چاکوچۆنیان له گه لدا کرد و، پرسیاربان کرد له و به سه ره اته ی به سه ربدا هاتبوو... هه ره ها هه ر دوو دۆسته که ییشی که شیش و سه رتاشه که که له وئ بوون و هاتبوون بو سه رلیدانی خیزانه که ی به ره و پیری هاتن کاره ساته که یان پچ ناخۆش هات، به زه بی هاتنه وه ی خۆیان بو ده رخت دۆن کیشۆتیش وای بو گپران ه وه که هه یچی لئ نه قه و ماوه، ئه وه نه بی که هه ر له سه ر پشتی ئه سپه که ی که وتۆته خواره وه، که ئه مه یش کارتیکی به خت و چاره نو سه... پاش ئه وه داوای لئ کردن پتیکه وه هه لگرتن بو سه ر پتیکه فه که ی بشنیرن به دوا ی (ئو رگاندا) ی جادوو گه ردا، تا ئه و ئافره ته چاره یه کی برینه کانی بکات و چاکی بکاته وه!.

خۆشارده وه به هۆی چاوبه ستکردنی چاوبه ستکاریکه وه

دۆن کیشۆت پانزه رۆژ ما له جیگه دا به نه خو شیی هه وه به لام له م ماوه یه دا هه یج نیشانه یه کی لئ ده رنه که وت که ده یه وئ له پاش چاکبوونه وه گه شته که ی خۆی ته و او بکات!... هاوړپیکانیشتی که ده یان دی له ئه نجامی خو تیندنه وه ی نوو سراوانی جه ره به زه بییه وه چی به سه ره هاتووه، هه ره ها که به سایه ی زیره کی خو بان ه وه راستی ئه و کاره ساته تیکه یشتن که لیبی قه و ماوه ئه و دیان به هه ل زانی که که وتبوو له ناو جیگه یه دا به دزییه وه هه ردووکیان خو بان هاویشته ناو نوو سراو خانه که یه وه، که هه رچی نوو سراویتیکی نه نگه ویست بوو و تپیدا دانرا بوو هه موویان له نوو سراو خانه که گواسته وه پاشان یه ک به یه کیان سووتان دن دوا ی ئه وه له سه ره ئه وه ییش رتیکه وتن: که هه ر کاتئ دۆن کیشۆت وریابووه وه و پیتی زانی که نوو سراوه کانی نه مان، هه ردووکیان هه ره یه ک سه رگوروشته ی بو بگپرنه وه پیتی بلین: جادووی جادوو گه ره که بووه ته هۆی نه مان و له ناوچوونی ئه و نوو سراوانه!...

کاتیکیش دۆن کیشۆت چاکبووه و ، خیزانه که ی پتییان زانی که جاریکی تریش دست ده کاته و به گهشت ، به هم مو تواناییه کی خویانه وه تیکۆشان و لپی پارانه وه که از له و گهشته ی بهینتی به لام هم مو ره نجیکیان به با چوو!... دۆن کیشۆتیش له م ماوه یه دا توانی بووی لادییه کی ساکاری تینه گه یشتووی دراوسیتی خۆی چه واشه بکات و ، بینووسیتی به خۆیه وه و بیکات به پیای خۆی له م گهشته دا. ناوی (سانکۆبانزا) بوو ، که ده بوو ژنه که ی و منداله کانی خۆی به جی بهیلتی له بهر نه و!... دۆن کیشۆت کابرای به سه زمانی وا چه واشه کرد بوو که ههر کاتی دوورگه یه کی که وته ژیر چنگه وه به زه بری شیر و رمه که ی ، ده موده ست ده بکات به سهررداری نه و دوورگه به!.

ده چی به گز ئاشی بادا

به م رهنگه شه ویک له شه وان ، (دۆن کیشۆت) به دزییه وه خۆی له مال کیشایه وه (سانکۆبانزا) یش له ژنه که ی و منداله کانی خۆی دوور خسته وه یه که میان سواری نه سپه لاوازه که ی (رۆزبنانت) بوو بوو ، دووه میشیان سواری گویدرێژه گیتزه که ی بوو بوو که (دابل) ی پت ده گوت. ههر دووکیان به و تاریکه شه وه ریگه یان گرت به و روویان کرده نامانجی خویان. له ریگادا (سانکۆبانزا) له گه وه ی خۆی پارایه وه ، گوتی: (گه وه ی خۆم! له بیرت نه چیت که به لیت داومی بکه ییت به سهررداری نه و دوورگه یه کی که ده یگریت!). (دۆن کیشۆت) یش دلّی (سانکۆبانزا) ی خۆش کرد به وه ی که به لیتنی دایه نه گه ر خاکیکی گه وه یشی که وته ژیر چنگه وه بیکات به خونکاری نه وئ!... که سانکۆبانزا نه وه ی لی بیست ده موده ست به دلّخۆشییه که وه پتی گوت: (که نه مه پیکهات ، ژنه خۆشه و یسته که م «ماری جوتیریز» ده بیته سازن... منداله کانیشم ده بنه شا کوپ و شا کچ!).

کاتی که ههر دووکیان خه ریکی نه م چه نه بازیه بوون له ناو ده شته که ی به رده میاندا هه ندی ئاشی بایان به دی کرد دۆن کیشۆت به سه رخۆشییه که وه گوتی: (وا درده که وئ ، له وه یش زۆرتر که ئاواتمان بو ده خواست به ختیاریمان ده ست ده که وئ... ته ماشاکه سانکۆی دۆستم: نه وان له سبی لنگه هور که متر نین ، هه موویان له به رده ستمدان!... که واته بام زوو هه لکۆمه سه ریان بیانکوژم ، بو نه مه ی هه رچییه کیان سه ندوو له که سانی تر و هه رچییه کیان له پاش به جی ده میتنی داگیری بکه یین!... چونکه نه وانه داگیرکردنیان دروسته رشتنی خۆینه پیسه که یشیان ده بیته هۆی خۆ نزیک خستنه وه یه که له ئاسمان که زۆری پی خۆش دی!...).

(سانکۆبانزا) یش به سه رسورمانیکه وه لپی پرسی: (کامه تا نه و لنگه هورانه ی که لیتیان ده دوتیت؟) گه وره که یشی پتی گوت: (مه به سم نه و لنگه هورانه یه که له پیش چاوتدان ، بالیان درپژ کردوو هه ندی لنگه هوروی وا هه ن بالیان له چه ند هه زار گه زیک درپژتره!).
- نه. و نییه گه وره م! تو باش ته ماشا بکه ، نه وانه لنگه هور نین. نه وانه ئاشی بان!... نه و بالانه یش که تو ناویان ده به ییت بریتین له په روانه کانی ئاشه که هه ر کاتی بایه که بزواندنییه وه نه وانیش ئاشه که ده خه نه گه ر!.

- هاوړپی خۆم تو تازه ده ستت داوه ته جه ره زه یی بیگومان به له وه ی که نه وانه لنگه هورن و زیندوویشن!... جا نه گه ر تو لیتیان ده ترسیت خۆت لاده لیتیان و ده ست بکه به پارانه وه ی خۆت له خودا چونکه من نیازم وایه بکه ومه زۆرانبازییه کی سامناکه وه له گه ل هه موویاندا که چی من و نه وان جووتیش ناوه ستینه وه: نه له هیتزا ، نه له گه وره بییدا!...).

دۆن کیشۆت هه ر نه ونده له قسه کانی خۆی بووه وه ، ده موده ست جووته ئاوزه نگه ی له په راسوه کانی نه سپه که ی سه رواند و ، بی نه مه ی له هیچ شتیک کو بکات به تاو هوروژمی برده سه ر (لنگه هورانه کانی خۆی) و ، شیر ی لی هه لکیشان نه گوتی دایه وریا کردنه وه ی پیاهه که ی و ، نه له هاواری مه ترسییه که یشی سه لمیه وه رووبه رووی (دوژمنه کان) ی قیژاندی و پتی گوتن: (ترسنۆکه به په نگه کان له جیتی خۆتان بن مه رۆن ، به سووکی و ریسوایییه وه هه ر مه که ن له ده ست سواریک که ویراییتی به ته نیا بیته جه نگه ی هه مووتانه وه!) هه ر له و کاته دا کزه بایه ک هه لی کرد باوه شینی ئاشه کان ده ستیان کرد به جوولانه وه ، شوپه سواریش که نه وه ی دی ده ستی کرده وه به قسه کانی خۆی:

(نه ی دروستکراوانی پایه نه نگ... ئیوه هه رچه نده باله کانی خۆتان ده خه نه گه ر ، به لام کاتی که ده زانن سزای نه م له خۆباییبوونه ی خۆتان ده چیتژن!). دوا ی نه وه هاواری برده به ر شاه بانوو و سهررداری دلّی خۆی که (دولسینیا) بوو داوای لی کرد که له م جه ره زه یییه سامناکه یدا پشتی بگرئ و بیپاریژی. ئنجا سنگی خۆی به قه لغانه که ی خۆی پۆشی و رمه که ی به رز کرده وه و ، به تاو هوروژمی برده سه ر ئاشی یه که میان. رمه که ی له جه رگیدا چه قاندا!... په روانه ی ئاشه که یش نه یکرده نامه ردی له کاتی سوورانه وه یدا رمه که ی له ده ست راپسکاند و ، به هه موو هیت و هه ره تیه که یه وه رمه که ی له ناو باله کانیدا شکاند پاش نه وه نه سپ و سواره که یشی فری دایه دوور خۆی له پر سواره که یش له نه سپه که که وته خواره وه و ، تا ماوه یه کی درپژیش گلۆر بووه وه به ناو کیتلگه که دا!... که (سانکۆبانزا) یش

ئەو دەی دی بەهەموو ھێز و ھەرەتییکی کەرەکیەو دەایە غار، تا بگات بە فربای گەرە کەیدا
 کە گەیشتە سەری، دۆن کیشۆت کەوتیبوو، لە پەلویۆ کەوتیبوو، برستی نەما بوو تۆزیک
 ببزویتەو ئەمەیش لە گور و تەوژمی ئەو لیدانەو پەیدا بوو بوو، کە خۆی و ئەسپە کە لە
 پەروانە ئاشە کەو بەریان کەوتیبوو!...

(سانکۆیانزا) یش تیبی خوری: (پیم نەگوتی وا مە کە گەرەم؟!... پیم نەگوتی: ئەوانە
 ئاشی بان؟!... کە سیش ناتوانی ئەو بەولایە ھیچی تر بلتی، مەگەر ئاشی با لەناو کەللەیدا
 بگەرێ!...).

سوارچاکی ھەڵاتوویش وەرانی دایەو گوتی: (سانکۆی ھاوڕیم! ورتەت نەیی!... من
 لەو باوەرەدەم کە جادووگەری بەدکردار (فربستون) ئەو لنگەھوورانە گۆریو و کردوونی
 بەئاشی با!... مەبەسی ئەو بێ بەختەیش ئەو بوو کە من لە سەر بەرزە سەرکەوتن بێ
 بەش بەیلتیتەو... بەلام لەویش دلنیا بە فرۆفیل و چاو و راو ھەرچۆنیک بن دوایی بێ
 بەر دەمیتنەو... ھەرەھا نایشتوان بەرامبەر شیرەکە لە من بووستان!...).

سانکۆیش بەقسە گەرە کە خۆی پروای کرد و، لە راست بوونەو و سواربوونی
 ئەسپە کەیدا یارمەتی دا، کە ئەو کتۆلەیش بەچەشنی سوارە کە لەشی لە چەند لایە کەو
 بریندار بوو بوو، لە ئەنجامی ئەو کەوتنە توندوتیژەو کە لەمەو پێش لیتی دوواین!...

پزگارکردنی کچە شایەک لە دیلی

لەپاش ئەمە ی ھەر دوو سوار لە بن درەختییکی سیبەر داردا ئەو شەو دەیان رابوارد و،
 شۆرە سوارە کەیش ھێز و گوری سەندەو، دەستیان کردەو بەرۆیشتن... زۆری پێ نەچوو لە
 رینگا گەیشتن بەدوو کەشیش، کە سواری دوو ئیستەر بوو بوون و، پێش کاروانی
 گالیسکە یە کەتبوون کە لەملا و لەولایەو چوار پینچ شۆرە سوار بەسواری پاسەوانییان
 دەکرد لەناو گالیسکە کەدا ئافرەتییکی جوان دانیشتبوو، دەچوو بو (ئشبیلیە) بو لای
 مێردە کە خۆی... (دۆن کیشۆت) یش کە ئەو دەی دی غاری بە ئەسپە کە دا و، خۆی
 گەیانە کاروانە کە و، دەستی کرد بە جیتودان و قسە ی ناشیرین بە کە شیشەکان داوای لێ
 کردن کە (کچە شایە جوانە کە) ی ناو گالیسکە کە بەرەللا بکەن!... ھەردوو کە شیشە
 بەسە زمانە کانییش لە ترسدا تۆقین و دەستیان کرد بە ھەرکردن، تا لە دەست ئەو رزگاربان
 ببێ!... بەلام دۆن کیشۆت داوایان کەوت و، راو دەووی نان ھەر لەو کاتەدا پیانە کانی
 لەمەر گالیسکە کە پەلاماری (سانکۆ) یان دا و کوتایان بەزەوی دا و، ئەمەندەیان لێ دا

شلکوئی مەرگیان کرد. وازیشیان لێ نەھینا تا ھەناسە ی لێ برا و، برستی برا و،
 جوولە ی نەما!... بەلام دۆن کیشۆت لەپاش ئەمە ی بەسەرکەوتنیکەو گەراییەو لەدوای
 دەربازکردن و راو دەوونانی کە شیشەکان کە ھەرایان کرد لە دەستی، خۆی گەیانە ئەو
 ئافرەتە ی کە لەناو گالیسکە کەدا بوو، لەپاش ئەمە ی کړنووشییکی ریزگرتنی بو کیشا، پیتی
 گوت: (خانمە بەرێزە جوانە کەم! تۆ ئیستا ئازادیت، بو ھەر کویتیک دەچیت بچۆ... تازە من
 لووتی ئەو دوو لووت بەرزە گوناھارانەم بو شکاندیت، کە تۆیان بەدیل گرتبوو و کیشیان
 دەکردیت بو جینگایە ک کە مەگەر ھەر خودا بزانی کویتیک!... ئەگەر حەزیش دەکەیت ناوی
 ئەم رزگارکەرە ی خۆت بزانی، من ناوم: (دۆن کیشۆت دی لامانشا) یە پێشەیشم ئەو دەیه
 کە سوارچاکیکی گەشتکەرم و دەگەریم بەدوای جەرەزەبیدا. ھەرەھا دیلیکم بە دەست
 جادووی یارە کەمەو، (دولسینیا دل تۆیۆزۆ) کە جوانی و شەنگوشۆخییە کە ی بێ ھاوتایە
 منیش بەرامبەر ئەم کارە ی کردوومە بو تۆ ھیچ پاداشیکم لیت ناوی، ئەو نەبێ کە
 بگەریتیتەو ئەو شارە ی کە ئەو خانمە ی تیدا دادەنیشی، بو ئەمە ی خۆتی پێشکەش بکەیت
 و، ئەم کارە ساتەیشی بو بگێریتەو کە چۆن تۆم لە دیلی رزگار کردووە! بەلام ھیشتا
 شۆرە سوارە کەمان لە قسەکانی خۆی نەبوو بوو، پیاویکی خانمە کە لیتی راست بوو بوو و،
 بەرپەچی ئەو دەی دایەو کە ئافرەتە کە بگەریتەو بو ئەو جینگایە ی لێو ی ھاوتبو.
 دەستییشی کرد بە ھەرەشە کردن لەم کابرا سەرچلە، کە بێ باکانە دەیهوئ زۆرەملی لە
 خانمە کە ی بکات و گەشتە کەیشی لێ تیک بەدات... ئیتر ھەردوو پیانە کە بە دەم تیک
 بەریون پاشان دەمەقالی گۆررا و بوو بە زۆرانبازییەکی توندوتیژ. خانمە کەیش لەناو
 گالیسکە کەو سەیری شەروشۆری ھەردووکیانی دەکرد بەلام بەدل دەترسا لەو ی کە شتیک
 بقەومێ! ئنجا لەپاش ئەمە ی ھەردوو لا زۆرانبازیان کرد و ھورۆژمیان بردە سەر یە کتری
 سوارچاکە کە دوزمەنە کە ی خۆی شکاند و زۆریشی نەما بوو بیکۆژی بەلام ئافرەتە کە کەوتە
 ناویانەو و ناوژی کردن و لیتی پاراییەو کە پیانە کە ی بێخەشی... دوایی (دۆن
 کیشۆت) یش پارانەو ی ژنە کە کاری تیکرد و دلێ نەرم بوو و کابرای بەخشی بەو، بەلام
 بەمەرچێ کابرا دەمۆدەست پروات بو لای خانمە جوانە کە ی و فریشتە پاسەوانە کە ی،
 (دولسینیا دل تۆیۆزۆ) خۆی بخاتە ژیر چنگی ئەو دەو خانمیش خۆی و خودای خۆی، چی
 پێ دەکات بام پیتی بکات!.

له بهشی دووه می ریتگا که دا شوره سواره که و پیاوه که می گه یشتن به چنند ریتواریک... (دوڼ کیشوت) یس له سهر ره وشت و خوی خوی رویش، له یه کهم هه لدا کردیه دهمه قالی له گه لیاندا پاشان بووه شهریان به للام نه مجاره سهر نه کهوت، ژیر کهوت له شی به جوړتیکي وا بریندار کرا، نه و نه دهی نه ما بوو بمری... کاتیکیش نه وه هات به بیریدا که دهمری، به سانکوزیانزای پیاوی گوت: تولهی بو بکا ته وه له وانهی برینداریان کردوه و بو کوشتنی خهریکبوون... نه میس به ساکاربیه که می خوی به وه وهرامی دایه وه گوتی: (گه وره!) من ههر وهک خوت دهمبینی پیاویکی بی وهیم و نامه وی کهس نازار بدهم، ژن و مندالیشم هه یه به خپوکردن و چاودیری کردنیان له سهر نه ستوی منه... خویشم دل و دهر وونم وایه حهز له به خشین ده کهم بهرامبهر هه موو مروفتیک: چ گه وره بن، چ بچووک، چ سهر دار بن، چ خوازهلوک. سا ههر هه له و تاوانیکیان دهر یاری خوم کرد بی، یان بیکه بن بی جیاوازی حهز ده کهم چاویان لی پپوشم!) سانکوزیانزایش دوڼ کیشوتی سهر داری خوی، سواری که ره که می خوی کرد دوڼ کیشوت له تاو نازار دهنالاند پیکه وه روشتن تا گه یشتنه مه یخانه یه کی ههره نریک که چی له ویدا ههر ژووریکیان ده ست کهوت، که دهبوو یه کیکی تریش له گه لیاندا بووایه... که کاره که می مه یخانه که هاته ژووره وه، لایان دوڼ کیشوت ههر وهک هه موو جارئ ده یکرد له مه یخانه کاندایانانی نافرته که کچه شاهیکه و خاوه نی نه و کوشکه یه له بهر نه وه نافرته که می گرتنه باوه شی خوی و دهستی کرد به قسه می میبازانه می ههره ناسک و خوش و پیدا هه لدان، به کرده وه جوانه کانی فریشته می پاسه واندا (دولسینیا دل توپوزو)!

پیاوه که می تر که له ژووره که دا بوو، له گه ل ههر دوو کیاندا نه مه می په سند نه کرد... خوی بی نه گیرا، چو به گزیدا... ئیتر دهموده ست ههر سیکیان ده ستیان کرد به شه پرکردن... دواپی شوره سوار و پیاوه که می نه مهنده برینداربوون کهوتنه باری سهر مه رگه وه... به للام دوڼ کیشوت دهرمانیکي بو خوی و پیاوه که می دروست کرد، له سهر واته می نووسراویکی کون که خویتندبوو یه وه... که دهرمانه که میان به کار هینا، بو به یانی روژی دواپی ته واو چاک بوو بوونه وه و، هیز و گوریان بو گه رابووه وه، له بهر نه وه ناماده بوو بوون بو کوچکردن...

کاتیک کهوتنه ریتگا له دووره وه چاویان له ههره چلکنه یه که بوو که له توز دروست بوو بوو، ناسوی شارددبووه. دوڼ کیشوتیش گوتی: (بیگومان نه م ههره له شهر می دوو له شکر پیدا بووه که له ناوهدا به ربوونه ته یه کتری!... به للام که زورتر چوون به ریتدا و نریکتر بوونه وه، سانکوزیانزای دوڼ کهوت که نه و په لئه ههره می توزه له وه وه پیدا بووه که گاهه لیکي زور گه وره له ناوهدا به سهر زه ویدا دهر وون، به للام شوره سواری شیتوویت نه یو یست گوی بداته قسه می پیاوه که می خوی شیره که می هه لکیتشا و هوروزمی برده ناو گاهه له که، دهستی کرد به سهر برین و کوشتارکردن له ناویاندا!...) له خوی می و ابوو که خهریکه له شکر می (دوژمن) له ناو بیات!... کاتیک دوڼ کیشوت خهریکي نه و کوشتاره بوو، له لایه ن شوانی گاهه له که وه به رده باران کرا، دواپی کهوت به سهر زه ویدا، نه و نه دهی نه ما بوو به و به رده انه گیانی لی جیا بیته وه!... که به وه می زانی پیاوه که می به هه له داوان خوی گه یانددی و یارمه تی دا تا راست بووه وه سهر بی. نجا پپی گوت: (نه می من پیم نه گوتیت گه وره م، که نه و گاهه له؟!... بوچ پروات بی نه کردم؟!...).

قسه می زیرانه له ده می به ندیبه کانه وه بسینه

کاتئ سواره که و پیاوه که می ده ستیان کرده وه به گه شته که می خویان گه یشتن به کومه لیکي گه وره له و به ندیبه انه می که بریاری (فرمانی سخت) یان به سهر دا درا بوو... یا ساوله کانیان نه ملا و نه ولایان گرتبوون... به للام که (دوڼ کیشوت) به وه می زانی نه وانه ره وانه کراون بو سهر به ندهر بی نه وه می له خویان بپرسن هه ستی به خوی کرد که رزگارکردنی نه وانه له دیلیتی له گه ل (بیروباوهره کان) می خویدا ده گونجی که بریتین له به رهنگاریکردنی توندوتیژی و، زورلیکردن و، چوون به هاواری بیچاران و دامواونه وه!... نجا که کاروانی به ندیبه کان به لایدا تپپه رین و دهنگی زری زنجیر و پاله هه نکه کانیان کهوته به رگوتی شوره سوار پرسیکي له یه کهم به ندیبه ان کرد له بابه ت بریاردان به سهریدا له لایه ن دادگاو که به مجوره می به سهر بی... به ندیبه که وهرامی دایه وه گوتی: (نه وانه بوپه کا بریاریان به سهرمدا دا چونکه من دلداریم ده کرد!). دوڼ کیشوتیش نه مهنده سهر می سورما له واته می به ندیبه که ده می داچه قا، پاشان به گه رمیبه که وه لپی پرسی گوتی: (نه می نه و چوون روویدا؟!...) به ندیبه که میش گوتی: (سه به ته یه کی پر له جلو به رگم حهز لی کرد، نه مهنده خوشم ده ویست باوه شم پیدا کرد و، ویستم بیفرینم!).

ئىنجا لە دىلى دووهمى پرسى: (بۆچى گىراوى؟). ئەوئىش گوتى: (لەسەر ئەو خرامە بەندىخانە، كە داما بووم لەسەر دە پارچە پارەى زىر!... ئەگەر ئەو پارەىم ھەبووایە دەمتوانى پىنوسەكەى (پرسىياركار = محقق)ى پى تەر بکەم و، مېشكى پارىزەرىشى پى بخەمە گەر. مېش لەوساکەو تا ئىستا بەئازادى و سەرەستىيەو دەگەرەم بۆ خۆم!..). سىيەمىشيان گوتى: (مېش سەبارەت بەتاوانىكى گەرەى ناشىرىنەو خرامە بەندىخانە، كە ھەرگىز چاوى لى ناپۆشرى؛ چووم بەدەمى خۆم پىم نا لەو دىبەى کرد بووم... ئەگەر زمانى خۆم بگرتايە لە سزا رىزگارم دەبوو!..).

(دۆن كىشۆت)ىش لەسەر خۆ گوتى لە ھەموو بەندىيەكان گرت... كە لە پرسىيارەكانى خۆى بوو، گەيشتە ئەم ئەنجامە: كە ئەو بەندىيانە ھەرچەندە لە رى لايان داو و، ياسايان شكاندوو، بەلام ھەرچىيەك بى لە رەگەزى مرۆقن و كەوتوونەتە سەرگەردانىيەكەو، ئەگەر بەدەخت نەبوونايە بەرگرتن و خستەن بەندىخانە نەدەكەوتن!... لەبەر ئەو دەستى کرد بەدلدانەويان، دلتيابىشى كردن: كە نامەى ئەو، كە شۆرەسوارىكى سەرەرزە ناچارى دەكات ھەرچىيەكى لە دەست دى بىكات، تا يارمەتییان بدات و، رىزگارىان بكات لە بەندىيەتى!..

پاش ئەو ھاوړىكەمان قسە گەوجەكانى خۆى بردەسەر و، دەستى کرد بەكردەو و كارى شىتەكانى ھوروزمىكى لەناكاوى برده سەر ياساۆلەكان ئەمانىش داچلەكىن و تۆقېن و دەستيان کرد بەھەرکردن، بەندىيەكانى خۆيان بەجىھىشت كە زوو بەزوو پىوھندى خۆيان پچرى و خۆيان نازاد کرد!... كە (دۆن كىشۆت)ىش ئەوئى چاوى پى كەوت، لە خۆشياندا گەشكەدار بوو ھۆشى بەخۆى نەما فەرمانى پى دان كە دەمودەست بچن بۆ لای فرىشتە ياساۆلەكەى و اتا (دولسىنيا)ى شۆخوشەنگ، بۆ ئەمەى پىوھندەكانى خۆيانى پىشكەش بکەن، تا بىتە يادگار و نىشانەى دلپىرى رىزگار كەرەكەيان!... كەچى وەرەمى بەندىيەكان پىچەوانەى ھىوا و ئاواتى دۆن كىشۆت دەرچوو كە لىرەدا وەك شۆرەسوارىكى سەرلەندى نوواند، چونكە بەندىيەكان خۆى و پىاوەكەيان داى بەر بەرد!... و اتا ئەو دەستەيان گەست كە رىزگارى كردن لە بەندىيەتى!... پاش ئەو ھەرەكەيان رۆيشتەو بۆ جىگای خۆى و بلاوھەيان لى کرد. (دۆن كىشۆت)ىشيان بەجىھىشت بەكەوتووبى لەسەر زەوبىيەكە لەتاو ئىش و ئازارى برىنەكانى لەشى ھاواری دەکرد و دەبىنالاند لەتاو ئىش و ئازارى دلپىشى كە ئەو نامەردانە چاكەكەيان بەوجزە بەخراپە داىو، ھەناسەبەكى ساردى ھەلكىشا!.

دۆن كىشۆت دەكەوتە داوى ئافرەتەكەو

كە كار وای لىتەت جەوتە سوار ناچاربوون خۆيان بشارنەو لە دادگا، چونكە بەرەللاكردى ئەو بەندىيانە تاوانىك بوو كرىيان لەبەر ئەو خۆشاردنەويان پى چاكتر بوو لەناو شاخەكاندا، بۆ ئەمەى تا ماوھەك لە دەست راوھوونانى بالبازەكانى (ئىسپانىيا) رىزگارىان بى... ئىنجا دۆن كىشۆت پىاوە دلئسۆزەكەى خۆى ناردە كن (دولسىنيا)ى دولبەرى، بۆ ئەمەى ئارام بەدلى بدات كە ھىچى بەسەر نەھاتووە سانكۆيانزايىش لە گوندەكەدا چاوى بەھەردوو ھاوړى سەردارەكەى خۆى كەوت: سەرتاشەكە و، كەشيشەكە، كە ھەردووکیان خەرىكى فېلىك بوون بىكەن، (دۆن كىشۆت)ى پى بگىرەنەو ناومالى خۆى، ھىتايان ئافرەتەكەى جوانيان ئامادە کرد كە بەسوارچاكى سەرلەند بلى: (بەكىك دەستى بۆ ھىناو!). ئافرەتەكەيش ھەرچىيەكەيان پى گوتبوو جىبەجىبى کرد، لە بەردەم (دۆن كىشۆت)دا ھەناسە ساردى و رىسوايى خۆى پىشان دا، تا دوايى (دۆن كىشۆت)ى خستە سەر ئەوئى سوپىدى گران بخوات: تۆلەى بۆ بكا تەو لەو كەسەى چەواشەى كرىوو و دەستى لى وەشاندوو كە ھىچ جەربەزەبىيەكى ترىش نەنوئىنى تا لەم فرمانە دەبىتەو!... پاش ئەو ھەوئىك لە شەوان ئافرەتەكە دۆن كىشۆت تووشى گەشتىك دەكات بەناوى ئەوھو كە دوزمەنەكەى خۆى پىشان بدات، كاتى كە دۆن كىشۆت خەوى لى دەكەوى ئافرەتەكە ئەو بەھەل دەزانى شۆرەسوار دەخاتە ناو قەفەزىكەو كە بەتايەتى بۆ ئەم كارە ئامادە كرا بوو!... ئىنجا كە دۆن كىشۆت لە خەو رادەپەرى وای تىدەگەبىتن كە جادووگەر و گىانەكان تووشى ئەم دىلپىتەبىيان كرىوو و، ئۆيالى ئەم گوناھە بەئەستۆئى ئەوانە!... پاش ئەو بەقەفەزەكەو كە لەناویدا گىبرى خوارد بوو ھەلپەگرن و دەبەنەو مالى خۆى!.

كاتى كە سانكۆيانزاي پىاويشى دەگاتە گوندەكە لەپشت خۆبەو ژنەكەى بەھەلەداوان دەچى بەپىرىيەو بەترس و تىنپىكەو لىبى دەپرسى دلئى: كەرەكەت ھىچى لى نەھاتوو؟

- لە خۆم چاكتر ماوھتەو!..

- سوپاس بۆ خودا!..

لىرەدا بەشى بەكەمى نووسراوھەكەى (دۆن كىشۆت) تەواو بوو، كە دىبەنە سەر بەشى دووھەمى نووسراوھەكە، كە لە راستىدا خۆشترە لە بەشى بەكەمى: دەبىنەن قسەى پىرپوچ تىكەل بەقسەى ژىرانە دەبى... گەوجىتەبىش تىكەل بەزرنكى دەبى... كاتىك دەزانىت دۆن

کیشۆت شیتانه قسه دهکات... کهچی له پاش ماوهیهک وهک راستی په رستیک دهوئ!...
ئه وهنده هیهه پالنه وانیه بهشی دووهم (دۆن کیشۆت) نییه، (سانکۆبانزا) یه... له راستیدا
هۆشمه ندی نواندنی ئهم خوئیریه له شیتی گه وره کهی خوئی، هیچوو پوچتر ده چوو!...
چونکه هه رچه نده له خویدا خویره رسته، هه رچه نده ده زانی به راستیی که گه وره کهی شیته
کهچی باوهریشی پی دهکات و، خوئیشی دهوئ!.

(سانکۆبانزا) لیره یاشدا هه ر خه ریکی خواردن و خواردنه وهیه و باهه خیاب پی ده دات،
خه می هیچی نییه ئه وه نه بی ورگی خوئی پر بکات له خواردن!... به لام لیره دا ئه و گه وج و
شیتته په ته ریه نه ماوه، که له بهشی یه که می نووسراوه که دا هه بوو!... لیره دا گه وجیکی دل
پر له هیوا و ئاواته، بۆ گه لیک ئامانج تیده کوئشی!...

لیره دا ده بیینی په په ره شه وه خه ریکی پاره کوکرده وهیه، بۆ ئه می شوویه کی ناوازه بۆ
کچه کهی خوئی ریک بخت!... (چونکه ئه مه جیگای مه ترسییه که کچیکی رووخوش و
جوان به ته نیا بمینیتته وه. له راستیشدا ئه مه باشتره بۆ کچ که شوویه کی نابه دل بکات، نه ک
له گه ل ئه م و ئه ودا داوین پیسی بکات!...). بهم رهنگه شه ره سوار و پیساوه کهی دست
ده که نه وه به گه رانه پر ماندوو تیهیه کهی خوئبان، که به لای (سانکۆبانزا) وه هه ر ئامانجیکی
هه بوو: ئه ویش داگیرکردنی ئه و دورگه یه بوو که (دۆن کیشۆت) به لینی دابویه بیکات
به سه رداری که له ویدا ئاواته کانی دینه دی و، شووکردنیکه به ختیارانه ییش بۆ کچه کهی
پیک دی!.

ئهو ئاواته ی هاته دی

جه ره به زییه کهی دوایشیان ده یانگه یینیتته کوئکی (دیووک) یکی شیتته په ته ری، که
جه ره به زییه کانی هه ردوو سواره گه وجه کهی به رگوئ که وتبووه وه، (دیووک) هه که که
میوانداری کردن له مالی خویدا هه ر به و مه به سه ی که نه هیلن به ته نیا بمینیتته وه و وه رس
نه بی له خوئی، هه روه ها ژنی (دیووک) ییش له و گلارای و په ژاره یه هه یه تی رزگاری
بکه ن!.

جا هه ر به ناوی ئه وه که ته واو تیزیان پی بکه ن و پییان رابووین، دیووک و ژنه کهی
هه ردووکیان وه ک دوو کهس له پالنه وانانی جهنگ و سه رکردانی له شگری خاک گیر
پیشوازیان کردن، هه موو جوړه باهه تیکی ریز لیگرتن و گه وره بییشیان بۆ ئاماده کردن!...
کهچی به دزیشه وه تووشی گه لیک ته نگوچه له مه یان ده کردن له گه ل گه وجیتی سهیر سهیر و

ناوازه دا (که هه ر له گه وجیتیه کانی «لۆریل» و «هاردی» یان ده کرد، که له فیلمه
ئه مه ریکا ییه کانی ئه م چه رخه دا ده مانه یینه پیکه نین!)... هه رچه نده (دیووک) خوئی،
رهنگه له هه موو که سایه تیه کانی ناو چیرۆکه که گێژوو پوتر و گه وجتر بی، به لام له
راستیدا خوئیشیه کی زۆر وه رده گری له وهی که تیز به گه وجیتیه کانی گه وجه کانی تر بکات!
به م رهنگه (دیووک) مان چا و پی ده کهوئ: جاریک دۆن کیشۆت تووشی (جهنگ) دهکات
له گه ل هه ندی پشیلهی (چا و به سترکراو) دا!... جاریکی تریش دۆن کیشۆت ده خاته ناو
جه ره به زییه کی میبازی پیکه نین هینره وه، له گه ل که نیه که کیکی زۆر جوانی ژنه کهی خویدا،
که تووشی گه لیک ته نگوچه له مه و ته نگانه و (شه پازلله) خواردنی دهکات!... جا له و
کاته دا که (دیووک) به م رهنگه به دۆن کیشۆت راده بوئ، به سانکۆبانزای پیواویشی
به شتیه یه کی تر راده بوئ، دهچی وای ده خاته دلپه وه که ئاواته کوئنه کهی بۆ ده هینیتته دی:
دهیکات به سه رداری دورگه یه ک له خاکه کانی خویدا، که ناوی (باراناریا) یه کهچی له
راستیدا ئه و شوئنه دورگه نه بوو، گوندیکی بچووک بوو که وتبووه سنووری خاکه کهی
ژیرده سته وه! به م رهنگه (سه ردار) ی تازه ده چیت بۆ پایته ختی خاکه کهی خوئی، له هه موو
لایه که وه وه ک پیاوئیکی گه وره ریزی لی ده گیری تا ده گاته ئه وئ گوئدریژه کز و
لاوازه که ییشی که ناوی (دابل) بوو له دوا یه وه ده رپوشت.

(دۆن کیشۆت) ییش ناکاته نامه ردی، له پیش روئیتته که ییدا هه ندی له ئاموزگارییه کانی
خوئی پی ده به خشی که چۆن سه رداریه کهی خوئی بنوئنی و چوئیش کاروباری
ژیرده سته کانی خوئی به رتیه بیات!... هه روه ها له شیویه کی دلشکاو و خه مباریشدا
ده سیپئری به خودا و له یه ک جیا ده بنه وه. کاتیکیش که (سه ردار) نوئ ده گاته پایته ختی
خاکه کهی خوئی به پیره وه چوونیکه ناوازه ی بۆ ده که ن که مه گه ر هه ر به خوئی بشی!.

پاش ئه وه بانگی ده که ن بۆ ئه وهی که سه رداریه کهی به وه دست پی بکات که هه ندی
ناکوکی رهگ داکوتاوی ژیرده سته کانی خوئی به رتیه یته وه و چاره یان بکات.
(سانکۆبانزا) ییش گه لیک بریاریان له سه ر ده دات که هه موویان پر ده بن له قسه ی نه سته ق
و، قسه ی ژیرانه و، کاری دروست و په سه ند. بریاره کان به دلئ هه موو گوئگره کان ده بن!...
که ئیواره دادی (سه ردار) نوئ به کهش و فشیکه وه له هۆلی چیشته خواردنه گه وره که دا
داده نیشی. خوانه که هه رچی خواردن و خواردنه وه یه کی خوش هه یه پیی ده راز تیره وه...
کهچی هه ر خوئی له سه ر خوانه که داده نیشی، وه ک هه ر بۆ خوئی دانرا بی وای لی دهکات
که سیش له وئ نایب له گه لئ بدوئ و دلئ خوش بکات، پزیشکه تابه تیه کهی خوئی نه بی

ئەمەش بەسەر بەسەر پەراوەستاو ھەرچەند (سانکۆبانزا) دەست دەبات بۆ یەکیک لەو خۆرشتانە لێی بچێژی، بەداردەستە پچووکیەکە خۆی لە دەفر (قاپ)کە دەدات ئیتر دەمۆدەست پیاویکی بەردەست دیت و بەھیواشی ئەو دەفرە لە بەردەم گەورە خۆی ھەلدەگرێ!...

(سەردار) یش لە سەرەتادا شەرم دەکات خۆی لەم کردەوانە بگەیینتی بەلام کە دلی تەواو توند دەبێت نازایەتی خۆی دەخاتە کار و لە پزیشکەکە دەپرسی مەبەسی ژیرانە ئێم جۆرە کردەوانە پێ بلێ!... پزیشکەکە یش وەرامی وا دەداتەووە کە تەندروستی و بێ وەبی گەورە خۆی لە سەرشانی ئەو. ئەمەش بۆیە کە دەکات خوار دنیکی و نەخوات زبان بەلەشی بگەیینتی، چونکە کامەرانی فەرمانرەوایی بەتەندروستی سەردارە کە یەوێ!... دوورگە یش پەرە لە پازدازان (جاسوس) کە دوورنییە ژەر فری بدەنە خواردن و خواردنەوێ سەردارەو!....

دۆزەخی سەرداران و بەهەشتی زێردەستان

(سانکۆبانزا) یش لە سەرەتادا بەرامبەر ئەم بارە خۆی رادەگرێ تا چەند رۆژێک لەبەر باری خودادا دەووستی ھەتا دە رۆژێکی سەرداری دوورگە کە دەکات بەلام بە (دلێکی پر لە پشم و قین و زگیکی برسییەو!) . بەلام دوایی لە وزەیدا نامینتی لەو بەولاولە لەم کارە بێ دەنگ بێ، لە پزیشکەکە خۆی راست دەبیتەووە و دەچێ بەگژیدا دەست دەکات بەھەر پەشە لیکردنی پیتی دەلی: (پرۆ لە بەرچاوم!... ئەگینا سویند دەخۆم کەلەلی تۆ و ھەموو پزیشکەکانی دوورگە کە بپەرینم. کەستان نەھیتەووە بەزیندوویی... بەھیلە بام بخۆم... ئەگینا بام فەرمانرەوایی و فەرمانداری خۆیان بێنەووە بۆ خۆیان!) . ھەر لەو کاتەدا نامەھەلگرتیک دیتە ژوورەو، نامەبەکی (دیووک)ی دەدات ئاگاداری دەکات لەوێ کە لەشکرێکی بێ شواری دۆژمن بەرپەوێ ھێرش بباتە سەر دوورگە... پاشان ئامۆژگاری دەکات کە خۆی ئامادە بکات بۆ بەرەنگاری کردنی ئەو دۆژمنە داگیرکەرە! (سانکۆبانزا) یش دەمۆدەست دەچیتە دەرەو سەرپەرشتی شیبوێ بەرگری دوورگە کە بکات... بەلام ھەرچەند ھەنگاوێک دەنیتە پیتەووە گیروگرفتییکی فەرمانداری دیتە بەردەم، کە ناچار دەبێ دەمۆدەست فەرمانی لەسەر بدات و، چارە بکات بەھۆی ئەویشەووە فرمانەکی خۆی لەبیر دەچیتەووە... جا ئەم گیروگرفتانی لە ھەموو لایەکەو بۆ کۆدەبیتەووە. زگیشی بەھۆی برسییە کە یەو دەکەوێتە گیانەلاووە!... دوایی پە یەو

دەبات کە (فەرمانداری لە ھەموو بازگانییەکانی سەر زەوی ھەناسە ساردی زۆرت تێدا یە!) . دوایی نامەبەک دەنووسی بۆ (دۆن کیشۆت) بەمجۆرە دوایی پێ دەھینێ: (خۆزگە ئاسمان لە دەست ئەم فرمانە خراپە پرگاری دەکردم و، بەبێ وە ی دەیشیگە یاندمەووە نیشتمانەکی خۆم!...).

بەیانییەکیان سەردار لە دەنگە دەنگ و قاوو قیژی ئەم و ئەو خەبەری دەبیتەووە کە بەترسییەو ھاواریان دەکرد دەیانگوت: (دۆژمن گەیشتە بەردەرگا!...)... ژێردەستەکانیشی ھانەیان دەدا بۆ ئەمە ی سەرکردەییان بکات، تا بتوانن نیشتمانەکی خۆیان بپارێزن... سەرداریش وەرامی وا دەداتەووە کە پیتیستی بەخواردەمەنی ھەبە بیخوات لە ھونەری جەنگ سەری دەرناییت!... بەلام دانیشتوانی دوورگە کە سەرەشکیتەنی دەکەن، توانجی تێدەگرن، بەزۆر زری لەبەردەکەن، رمی قورس بەبەر سنگ و پشتییەووە قایم دەکەن، دوایی وای لێ دێ ھەرچەند دەکات ناتوانی بیزوێتەووە... دوای ئەو داوایشی لێ دەکەن کە پیت لەشکر بکەوێ!.

- چۆن من بچمە پیت لەشکرەو؟... خۆ ناتوانم ئەژنۆم بنووشتینمەووە.

- دەک داوھشیت!... لە راستیدا تۆ لەبەر ترسە، نەک لەبەر چەکی کوشندە، کە ئەژنۆت پێ نانوشتینتەووە!...

زۆری پێ ناچێ، دەنگە دەنگی دۆژمنی ھوروزم ھینەر بەرز دەبیتەووە، سەرداریش دەبەوێ بەو ھەموو بارە گرانبە کە پیتەووەتی بیزوێتەووە. بەلام ھەرچەند دەکات ناتوانی بچوولیتەووە دوایی وەک کیسەل دەکەوێ بەرپوودا، بەسەر زەویدا!... جا لەو کاتەدا کە ژێردەستەکانی لەناو ئەو تاریکییەدا بەھەلەداوان خۆیان دەکوێن بۆ کۆگای چەکی کوشندە و، بەسەر لەشیدا دەپۆن، تا زری و پم بۆ خۆیان بەین، (سانکۆبانزا)ی سەردار، بەدرو خۆی دەکات بەمردوو، جوولە ی بۆ ناکات تا ئەوان دیتەووە لە شەر و، لە بەرەبەیاندا دەست دەکەن بەقاوو قیژی شادمانی کە سەرکەوتوون بەسەر دۆژمندا کابرای ھاویریمان لە زەوی راست دەکەنەووە و موژدە ی سەرکەوتنی خۆیان دەدەن!

بەلام (سانکۆبانزا) وەرامیان ناداتەووە، ئەوئەندە نەبێ کە داوای جەل کۆنەکانی خۆی دەکات، کە لەپیت فەرماندارییدا لەبەری دەکرد... کاتێ کە بەرگە کۆنەکانی خۆی دەپۆشیتەووە خۆی دەگەیینتی تەویلە ی گوێدریژەکی خۆی کە (دابل)ی ناو نابو بەدلێکی شکاو و چاویکی پر لە فرمیسکەووە گوێدریژە دلسۆزەکی خۆی ماچ دەکات و پیتی دەلی:

اوه ره لام ئەى دۆست و هاوڕێى دڵسۆزم!... ئەو رۆژانه مان چەند خۆش بوو كە مانگ بەمانگ و سال بەسال پێكهوه دهگهراين و گهشتوگوزارمان دهکرد، كە ههچ خه مێكم نهبوو ئەوه نه بێ كۆپانه كهت چاك بكهه و خۆرشتيش بۆ ورگه بچكۆله كهى تۆ پهيدا بكهه. بهلام ئیستا كه گهيشتوومه ته سه ره پۆپه ی گه وره بى ده هه زار دهر د و سه ر ئیشه گیانم راوه دوو ده نى!..).

پاشان دوو سێ جار دهست دهكێشێ بهملی كه ره كهيدا و سواری ده بێ... ئنجا مالئاوایی له ژێردهسته كانی خۆی دهكات و، دهست دهكات به غارکردن و دهرواته وه!

دهكهوتیه داوهوه!

بهلام ئەو (دۆن كیشۆت) هێ به جیمان هیشتهبوو له كۆشكى (دیووك) دا، خه ربكى به زموره زمی خۆی بێ ئەمهنده له لایهن دانیشتهوانی كۆشكه كهوه به پیاو و ژن و كار كه ره و مفرد بیه وه تیزی بێ كرا و پیتی را بو تررا، به ته وا وه تى دلێ شكا. ئیتر وای لیهات كه واز له خۆش را بواردنى ناو كۆشكه كان بهیئێ و به هه موو ئاره زوویه كى دلێ خۆیه وه بگه رێته وه سه ر ژيانى گه شتوگوزاره كهى خۆی و، سه ره له نوێ له گه ل (سانكۆبانزا) ی سه ردارى دهسته ردار له فه رمانداریدا دهست بكاته وه به گه ران و چۆله وان بیه كهى خۆی!.

جا له پاش چەند جهر به زه بیه كه و، چەند گه وجیته بیه كه كه نواندی، دۆسته كانی شوپه سواری شیتوویت، داویكى بۆ ده نینه وه، تیی ده كه وئ. مه به سیشیان له مه ئەوه ده بێ كه ناچارى بكن به یه كجاری واز له ژيانى سواری و جهر به زه بیه بهیئێ. دین: پیاویك ده هیئ خۆی ده خاته به رگ و پۆشه نى و شیوه ی شوپه سواری كه وه ئنجا شه ر به دۆن كیشۆت ده فرۆشێ. دوا یی لیبان ده بیته شه ر و دۆن كیشۆت ده شكیئێ جا له به ره ئەوه ی سزای سواری كى شكاو ئەوه یه، هه رچی شوپه سواره زāl بووه كه پیتی ده لێ به قسه ی بكات، ئیتر ده توانێ كاریكى وا بكات كه دۆن كیشۆت ناچار بكات واز له شوپه سواری بهیئێ تا ده مینێ و، بگه رێته وه ناو مالى خۆی!.

هۆشی دیته وه به رخۆی... به لام له پاش چی؟

به م رهنگه له سه ره ئەو رهنگ ریتیه ی كه دانرا بوو، هه موو كه ی نه وه بیه نه كه برا یه سه ره (دۆن كیشۆت) گه راپه وه گونده كه ی خۆی به لام به سه ره شوپى و دل شكاو بیه وه كار سهاته كه ئەمهنده كاری لێ كرد بوو هه رچی هۆشیه كى تریشى ما بوو ئازاری بێ گه یشت، كه له وه وه تابه كى توندی لیهات هه رچی پزیشك و دۆسته كانی هه بوون تیکۆشان پرزگاری بكن له دهست ئەو نه خۆشیه یه، كه لێ نه بوو!... كاتیکیش نزیك به مردن بووه وه، رۆژیکیان له خه و را په رى و هه سته به خۆی كرد: هۆش و تیکه یشتنى به ته وا وه تى بۆ گه راپه وه وه... ئیتر هه ره ئەوه بوو ده مو ده ست رووی كرده كچه كه ی و خوشكه زاكه ی، پیتی گوتن: (به راستی خودای گه وره به زه بیه به مندئا هاته وه. بۆیه كا په رده ی نه زانی له سه ره میشكم لاداره، كه به هۆی خۆتندنه وه ی ئەو نوو سرا وه هیه چو پوو چانه وه تووشی هاتبووم، كه له بابه ت جهر به زه بیه وه سه رگوروشته یان ده گێرا یه وه.

جا ئەگه ر داخ بۆ شتیک به خۆم هه ره بۆ ئەوه یه كه ئەم ژیریه م درهنگ دهست كهوت ماوه ی ئەوه م بۆ نه ما وه ته وه كه خۆمى تیدا ئاماده بكه م بۆ مردن!...).

دوا ی ئەوه (دۆن كیشۆت) رووی كرده پیا وه كه ی و دۆسته كانی كه له ملا و له ولای پێخه فه كه یه وه وه ستا بوون ده گریان، پیتی گوتن: (له راستیدا من نمونه یه كه بووم بۆ گه وجیته له ژباندا... به لام خه ربك ده بم له گه ل خۆمدا كه له مردنه كه مدا ژیر بم!...). دوا ی ئەوه (دۆن كیشۆت) گیانی دا به ده سته وه....

گروزی

نوسه‌ری: ئه‌لبه‌رتۆ مۆراقیبا

وه‌رگێرانی له‌ سالی: ۱۹۶۶

(مارسیلۆ) هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ هه‌زی له‌ کۆکردنه‌وه‌ی بابه‌تی ناوازه‌ ئه‌کرد په‌نگه‌ ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یی، که باوک و دایکی هه‌رگیز بیریان له‌وه‌ نه‌ئه‌کرده‌وه‌ که ئاره‌زووی شت په‌یدا کردنه‌که‌ی ئه‌و دایم‌کیتته‌وه‌ ئه‌م که موکوورپییه‌ ئه‌وانیش له‌ ده‌ست قووچاوییه‌وه‌ نه‌بوو له‌ که‌م ته‌رخه‌مییه‌وه‌ بوو... دوورنییه‌، ئه‌م خووه‌ی (مارسیلۆ) سه‌باره‌ت به‌ئاره‌زووانی تری بوویی، که له‌ ئاره‌زووی شت په‌یدا کردن قوول بوویی بێ ئه‌مه‌ی هه‌ست به‌خۆی بکات، ئه‌وه‌ ئاره‌زووانه‌ له‌ژێر په‌رده‌ی چاویرسیتییدا کاریان له‌ ده‌روونی کردبێ.

جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ (مارسیلۆ) هه‌موو ده‌م به‌ په‌ره‌ۆشی ئه‌وه‌وه‌بوو که که‌لوپه‌لو شتومه‌کی جوورجوور و په‌نگاو په‌نگی ده‌ست بکه‌وێ، وه‌ک: پێ نووسیکی مزی سه‌ر به‌لاستیکی، نووسراویکی پر له‌ وینه‌، تیروکه‌وانیک، بابه‌ته‌که‌ هه‌رچه‌ندیک ساکار بووایه‌، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌، میشکی خه‌ریک ئه‌کرد، دلێ ئه‌ورووژاند تاوا‌ی لێ ئه‌هات جیتی به‌خۆی نه‌ئه‌گرت تا ده‌ستی ئه‌که‌وت که ده‌ستی‌شی ئه‌که‌وت، دلێ ئه‌وه‌نده‌ به‌وه‌ خو‌ش ئه‌بوو، پتی گه‌شکه‌داره‌بوو.

به‌لام هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد له‌ شت په‌یدا کردن تیری نه‌ئه‌خوارد هه‌رشتیکی ئه‌دی ئه‌بووست بیکات به‌هی خۆی!...

(مارسیلۆ) ئه‌م شتانه‌ی ئه‌خسته‌ ناو سنووقه‌وه‌ و کلیل و کلۆمی ئه‌کرد، له‌ ناو ژوووری نوستن و خوتینه‌وه‌ی خۆیدا، له‌ ماله‌وه‌.

هه‌روه‌ک بابه‌تیکی به‌رز و پیرۆز، یاخود له‌ پاش به‌جێ ماویکی به‌رێز سه‌یری ئه‌کردن، له‌ راستیدا ئه‌وشتانه‌ی ته‌نیا به‌ که‌لوپه‌ل و که‌ره‌سته‌یه‌ک دانه‌ئنا هه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌و شتانه‌ی به‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک دانه‌نا که به‌سه‌ریا هاتوو، یاخود زوو به‌زوو به‌سه‌ریا دێ... به‌لای ئه‌وه‌وه‌، شته‌کان، وه‌ک که‌له‌پووریک و ابوون پرپوون له‌ هه‌ست و تاسه‌، پرپوون له‌ پاژونه‌ینی!... له‌ ئه‌ندازه‌ی تێگه‌یشتنی خۆشیدا، په‌یی به‌وه‌ ئه‌برد، که خاوه‌نداریی، که‌لکیکی تابه‌تی خۆی هه‌یه‌، که زۆر ناوازه‌ و جیاوازه‌.

هه‌ر له‌وکاته‌دا که‌شته‌که‌ی ده‌ست ئه‌که‌وت و پتییه‌وه‌ شادمان ئه‌بوو، پتییه‌وه‌ گه‌شکه‌دار ئه‌بوو، که هه‌رگیز ئه‌و خۆشییه‌ی له‌بیر نه‌ئه‌چوووه‌وه‌، ئازاریکی وایش به‌دلێ ئه‌گه‌یشت، که هه‌ر له‌و ئازاره‌ی ئه‌کرد که پیاویک گوناهییک بکات و هه‌موو جارێکیش ئه‌و گوناهه‌ی له‌ ده‌ست به‌هشیته‌وه‌، بێ ئه‌مه‌ی له‌ ناوه‌ند ئه‌و گوناهان‌ه‌دا کاتیکی ده‌ست بکه‌وێ و تیا په‌شیمان ببیتته‌وه‌!

له‌ هه‌موو شتیکی زۆتر به‌چه‌ک ده‌ست که‌وتن دلێ خو‌ش ئه‌بو! په‌نگه‌ ئه‌مه‌یش له‌ به‌ر ئه‌وه‌ بوویی که نه‌یان ئه‌هیشته‌ چه‌ک بازیی بکات له‌ گه‌ل ئه‌وه‌یشا، ئه‌و ئه‌و چه‌کانه‌ی نه‌ ئه‌ویست که بچووک و ساکاربوون و منالان یارییان پێ ئه‌کردن ئه‌و ئه‌و چه‌کانه‌ی ئه‌ویست که کوشنده‌بوون و مه‌ترسییان لێ ئه‌کرا!... به‌هۆنه‌ی هه‌ندێ کاره‌ساته‌وه‌، هه‌لی بۆ هه‌ل ئه‌که‌وت، ده‌ستی ئه‌برد بۆ تفه‌نگه‌که‌ی باوکی، ده‌ستی ئه‌دا له‌ ده‌مانچه‌که‌ی باوکی که له‌ چاوه‌یه‌کی میزه‌که‌یدا داینابوو هه‌ر جارێکیش ده‌ستی له‌و چه‌کانه‌ بکه‌وتایه‌، ته‌زوویه‌ک به‌له‌شیا ئه‌هات، خوتوکه‌یه‌ک به‌دلایا ئه‌هات هه‌ر وه‌ک به‌ئامانجی تابه‌تی خۆی گه‌یشتی و ابوو!... زۆری پێ نه‌چوو په‌یی به‌وه‌برد که چه‌ک به‌دلا چوونه‌که‌ی، هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ساکاره‌ نییه‌ که به‌لایه‌وه‌ شتیکی سه‌یربێ له‌ راستیدا هۆیه‌که‌ی قوولتره‌ له‌وه‌، به‌لام ته‌واو لیتی ئاشکرانه‌بووه‌.

چونکه‌ له‌و کاتانه‌دا، که له‌ گه‌ل مناله‌کانی تر دایاری جه‌نگ و سه‌ربازی ئه‌کرد، هه‌رته‌نیا خۆشیی له‌ یاریه‌که‌ نه‌ئیبینی، له‌ ناو هه‌ناوی خۆشیدا هه‌ستی به‌دل په‌قیبه‌کی بێ ئامان ئه‌کرد، که به‌دوا‌ی شتیکی دانه‌را پتی دایم‌کیتته‌وه‌... جا ئه‌گه‌ر ئه‌م جوژه‌ یارییه‌ی نه‌کردایه‌، بۆ یارییه‌کی تر ئه‌گه‌را، که داخی دلێ خۆی پێ دایم‌کیتته‌وه‌، ئاره‌زووی کوشتن و کاوول کردن و تیکدانی خۆی پێ دایم‌کیتته‌وه‌!...

(مارسیلۆ) له‌و ته‌مه‌نه‌ی دا، زۆر دل په‌ق بوو شه‌رمی نه‌ئه‌کرد له‌ خۆی هه‌موو کرده‌وه‌ و کاریکی دل په‌قانه‌ی ئه‌نواند و لیبیسی په‌شیمان نه‌ئبووه‌وه‌ به‌لام که ئه‌مه‌ی ئه‌کرد، له‌ کانگای دل‌یه‌وه‌ ئه‌یکرد خۆشییه‌کی زۆریشی لێ وه‌رته‌گرت، که به‌لای خۆیه‌وه‌، شتیکی که‌م نه‌بوو، له‌ هونه‌ر و ناوازه‌ییش به‌ده‌ر نه‌بوو بۆ وینه‌:

له‌ رۆژانی هه‌ره‌ گه‌رمدا ئه‌چوو ناو باخچه‌که‌وه‌ ئه‌گه‌را به‌ناو دارو دره‌خته‌ چر و پره‌کانیا، که له‌ به‌ر گوێ پێ نه‌دانیان، چووبوون به‌ ناویه‌کدا کوته‌کیکی باریکی نه‌رمی له‌ گه‌ل خۆی ئه‌هیتا.

که له لاقی تهلپه کیکی کونهوه دهري هینابوو، له ودهدا خوښیبه کی پی نه گه یشته، که پریو له پهلاردان و دوژمنایه تی... کامه رانیبه کی دل په قانه بوو، له سه ر بنچینه ی سه رگه ردانی کهسانی تر دانه مه زرا! که کومه له یه ک گولی چاوی نه که وت له ناو نینجان هیه کی گه ورده دا، داریکی پیا نه مالی، ملی هه موو گوله کانی نه په راند به لای خو په وه، وه ک شیري وه شانديج و ابوو!... له وکاته دا ههستی به هیز و گوری خو ی نه کرد، ههستی به دل خوښی خو ی نه کرد، چونکه هه ندی له هیز و هه رته که ی خو ی کار نه کرد که ده میک بوو له ناو له شیا په نگی خوارد بوو وه!... (مارسیللو) ههستی به جوړه هیز و دادپه روه ریه ک نه کرد که هیشته سنووریان به ته و اوته تی بو نه و دهرنه که وت بوو هه روه ک گوله کان تاوانباربووین و نه ویش سزای دابن و ابوو چونکه به لای خو په وه و ابوو، که مافی هیه و دهسه لاتیسی دراوه تی که نه م جوړه سزایانه یان بدات!...

که چی له گه ل نه ویشدا ناگادار بوو له وهی که نه و جوړه رابواردنانه ی رای نه بوارد، پریوون له به دکاری، که کهس په سندی نه نه کردن.

چونکه جاروباریک، به ترسیکه وه ناوری نه دایه وه له خانوو و باخچه که، نه وه ک دایکی یاخود چیشتکه ره که یان چاویان لپی بووی!... نه و هه رچه نده هو ی نه و هه سته ی خو ی نه نه زانی چی، به لام نه وهی نه زانی که له ترسی سه ر زه نشته کردن نه بوو که له چاوتی برینی نه و که سانه نه ترسا نه و هه ر نه وهی پی ناخوش بوو که یه کیک نه و کرده وانه ی لی بسینی، که خویشی نه یزانی له کرده وهی ناسایی ناچن؛ که نه وانیسه جوړه که تنیکن نه یانکات، بی نه مه ی هو ی نه و ناره زووی که تنکردنه بزانی!...

(مارسیللو) ههستی به خو ی نه کرد که دل په قیبه که ی له سه ر گژوگیا لاجوه و گه یشته ته سه ر گیانله به ران هو ی نه مه یش نه و بوو، که نه مه یش یه کیک بوو له گه شه کردنه ناساییه کان ناگای له خو ی نه بوو، که چ کات پی به وهی زانی، نه توانی به چه شنی نه و خوښیبه ی که له نازاردانی گژوگیا دا دهستی نه که وت، له نازاردانی گیانله به رانیسه دا نه و خوښیبه وهربرگړی دوورنیبه، که هه ر به ریکه وت تیزبوویته سه ر نه و کرده وه یه...

دوورنیبه که دار وه شانده که له مارمیله که یه کی دابن، نه ک له گوله کان هه روه ها بو ی هیه که له دووباره کردنه وهی نه و گول په راندانه وهرس بووی و، ویستبیتی دل په قیبه که ی خو ی به سه ر بابه تیکی تر دا بنوتی، که هیشته تی نه گه یشته بوو نه و دل

په قیبه ی له چیبه وه پی گه یشته وه و له کوپوه بو هاتووه!... نیتر (مارسیللو) وای لی هات، هه ر به کوشتنی مارمیله که کان خوښی پی نه گه یشته رژیکیان سه وتیانی به داردهسته که ی خو ی کوشت!...

نه و نده هیه، له و رژیده دا وهستا و ههستی نه کرد به نه ننگاریی و په شیمان بوونه وه یه ک... ته نانه ت ههستی به ترسیکی نه یییش نه کرد هه وه ک له خویدا کرده وه یه کی جیاوازی دژیبتته وه، که له کرده وهی کهس نه کات و ابوو... کرده وه که ی له وانه بوو شه رمی لی بکات و له کهسانی تریشی بشاریته وه، نه ک له به رده میاندا ریسوایی نه ک هاوریکانی خو ی له سه ر نه و که نه فته ی بکن... (مارسیللو) به ته و اوته تی بو ی دهرکه وت، که جیاوازه له هاوریکانی خو ی... ته نانه ت له م جیاوازیبه یش، به ولاتره وه یه... نه و له هچ پرویه که وه له وانی نه نه کرد... هه ر چه ندیشی نه کرد نه ی نه زانی هو ی نه و چیه!؟

جا بو نه مه ی له و بیرهی خو ی دلنیایی که راسته، رژیکیان خه ریک بوو (رژه برتو) ی دراوسی و هاوری پی چه واشه بکات و بیکات به هاوبه شی خو ی له کوشتنی مارمیله که کاند... به لام مناله که به گوپی نه کرد به ریه رچیدایه وه گوپی دایکم وای فیرکردووم که نازاری گیانله به ران نه دم و به زه بیم پیا یاندا بیته وه (مارسیللو) یش به مه زور دلته ننگ بوو چونکه له وده رمی هاوریکه یه وه بو ی دهرکه وت که گژیبه که له سروشتی خویدا هیه... هه رچه ندی کرد (رژه برتو) ی بو چه واشه نه کرا به پاداشتی گه وره گه وره به لام (رژه برتو) نه مه ی لی پرسى: (تو بوچ به کوشتنی مارمیله که و راوکردنی دل خوش نه بیت!؟)...

- چونکه نه وانه زیان نه دهن هه موو هیشووه تریکانیان خواردووه!؟
- کوا لیړه دا تر ی هیه!؟...

- بیجگه له وه نه وانه پیس و به دخوون! رژیکیان یه کیکیان منی بینی له جیاتی نه مه ی هه ر بکات، لیم راوهستا. سه بری نه کردم و ده می لی دانه چه قاندم!... نه گه ر بهاتایه ده موده ست به رهن گاریم نه کردایه و به ریه ستم نه کردایه بازی نه دایه سه رم!...

کات پی که زانی (رژه برتو) ی بو له خشته نابری، ده ماری هه لسا و خوینی گه رم بوو خو ی پی نه گیرا، به جوړیکی وای گوپی مناله که ی راکیشا، دهستی کرد به گریان و هاوارکردن!... مناله که یشی به رله لالا نه کرد تا گوپی: (من که رویشکم!...)...

به لام (رژه برتو) هه ر نه و نده له دهستی رزگاری بوو، به سه ر په رژی نی باخچه که دا بازدی داو نه یقیژاند به سه ریا نه یگوت: (من که رویشک نیم... تو م له خشته برد!...)...

جا ئەم گفتوگۆیە ماریسللۆی خستە پەژارەیهکی زۆرەووە که دلێ زۆر پیتی تەنگ بوو چونکه (رۆبەرتۆ) هەر بەوەندە وازی نەهیتنا که یارمەتی نەدا، ئەو لەو هەست پیتی کردنەیش بەش براوی کرد که کردەووەکی بەپەسند دابنرێ، یاخود هەر هیچ نەبێ چاوی لێ بیۆشری!... بەم رەنگە جارێکی تریش وای لێ کردەووە که هەست بەگرۆزی و دل رەقی و درۆزنی خۆی بکاتەووە!... ئنجا بەداخێکی دەروونییەووە، بیری لەم هەمووو کەینەوبەینانە ئەکردهووە!... جارێکی تریش کوشتنی ماریسللۆکانی بیری و تەووە بەوێ زانی که ئەو نە ی ئەویست دەموودەست بیانکوژی بەلام که راوی ئەنان، هەستی بەدەرۆون بزوتن و دل خرۆشانیک ئەکرد ئەم دل خرۆشانەیشی لەپاش دەربازبوونی (رۆبەرتۆ) و تەووش ئەهات که چی لەویدا خوشیی پیتی ئەگەیشت هەرچەندە بیژیسی لەوکردهووەی خۆی ئەکردهووە!... ئەو دل خرۆشانەیشی ئەوێندە بەهتیزوو، لەو پاش، هەر چەندی ئەکرد خۆی پیتی نەئەگیرا، واز لە ماریسللۆکان بەهتینی و نەیانکوژی...

ئەم بیری کردنەووەیە، ماریسللۆی تەواو تەنگەتاوکرد.

چونکه پەیی بەو بەرد که دەردهکی خۆی هەر تەنیا گرۆزی نییە، که لەکەس ناکات، هەرەووە پیتی دەسلانیشە که هەرچەند ئەکات خۆی لەو گرۆزییە بۆ رزگارناکری!

کاتی که هاتەووە ناو ژوورەکی خۆی، هەرەووەک راهاتبوو لە کاتی نوێژکردندا، ئەژنۆی دادا و پووی کردە خوا، بەدەنگێکی بەرزەووە بریاریدا، که بەلای خۆیەووە و ابوو بەدلێهەتی (بەخوا سویند ئەخۆم که لەمەودوا زیان بەهیچ گزۆگیا و گول و ماریسللۆکەیک نەگەیینم!...)... که چی لەگەڵ ئەویشدا، لە دلێ خۆیدا هەر هەستی بەو ئەکرد، که پیوستە یەکیکی گوتی لێ بگری دان بەگوناھی خۆیدا ئەنی و چاویسی لێ بیۆشی!... وایشی هات بەبیردا که پەنا بەریتەبەر دایکی که چی دایکیشی ئەوێندە بەووە نەنووسابوو.

چونکه هەر بەتەنگ رابواردنی خۆیەووەبوو، دەستی نەئەپەرژایە سەر ئەو... هەرچەندێکی ئەکرد پیتی نەئەکرا بەتەنیا بیینی مەگەر لەدەمی خەوتاندا بوایه که ئەهاتە ژوورەکییەووە و لەپیش نوستنیا شەو باشیی لێ بکات ماریسللۆیش زۆر بەپەرۆشەووەبوو که ئەو رۆژە زووتی بپهڕی و بگاتە دەمی خەوتان، تا ئەو بارەگرانه لەسەر دلێ خۆی لابیات!... بەلام ئەو ئیوارەیه که دایکی گەیشتە ژوورەکی، پەلەپەلیکی پیتی گەیشتوو، هەر ئەوێندە ئەوی ماچ کرد نەووستا دەموودەست لە ژوورەکی چوو دەرووە!... ماریسللۆیش تەکانی دایە خۆی

و بانگی کرد دایکیشی گەرایەووە ژوورەووە، پیتی گوت: (دەرنگە چیت پیتی بیلێ من پەلمە ئەرۆم باوکت لە سەرم وەستاووە چاوەروانیم ئەکات!...!)

لەوکاتەدا دایکەکی بەهەردوو دەستەکانی یاریی بەکلیل و کلۆمی گەردانەکی ئەکرد کورەکیش بەدل ئەیویست لە بابەت کوشتنی ماریسللۆکانەووە هەموو شتیکی بۆ بگیریتهووە.

هەرەووە ئەویشی لێ بپرسی که ئاخۆ ئەوێ بەگوناھ بۆ دانهنری یان نا بەلام دایکەکی ئەمەندە پەلەپەل کرد، وازی لەو بیری خۆی هینا رەنگە لەوکاتەدا وایشی بەبیردا هاتینی که ماریسللۆکان ئەوێندە گیانلەبەریکی ناوازهین، که ئەو بەهتینی، کەسیکی پەلەپەل کەری وەک دایکی بایهخیان پیتی بدات لەبەر ئەو دەستی کرد بەدرۆکردن خۆیشی ئەو ئەزانی بۆچ ئەو درۆیهی کرد.

بەدرۆ گوتی پشیلەیکم کوشتووە!... دایکەکیشی هینتا هەر خەریکی کللی و کلۆمی خۆی بوو، تەواو بۆی دا نەخرابوو گوتی: (راست ئەکەیت، کوشتووتە!...)... پاش ئەووە پستی تی کرد و پیتی گوت گەردانەکی بۆ کللی و کلۆم بدات که کورەکی دەستی کرد بەداخستن کلۆمی گەردانەکی دایکی، چاوی بەپشتە باریکەکی کەوت، هەتا کەمەری رووت بوو. وەک بەفرسپی بوو تیشکی ئەو چرایە که لەناو دەرگای ژوورەکی ئەهات لە لەشی دایکی ئەکەوت و ئەبیرسکانەووە کورەکی لە دلێ خۆیدا گوتی، که گەردانەکی بۆ داخست، دایکم گوتی لێ ئەگری و کەینەوبەینەکی خۆمی بۆ ئەگیری مەووە بەلام هەر ئەوێندە گەردانەکی بۆ بەست، دایکی وەرگەرایەووە و خۆی نوشتاندهووە، ماچیکی بچووکی ماریسللۆی کرد و ئامۆژگاریی کرد که بنوی دەموودەست بەجیتی هیشت و ماویشی ئەدا هیچ قسەیک بکات!...

رۆژی دوایی گەرم بوو ماریسللۆ هەر ئەوێندە لە نانی چیشتەنگا و بوووە، لەگەڵ دایک و باوکیا، که بەبێ دەنگییەووە رابوو دەموودەست چوو بەخچەکییەووە دارلاستیکییەکی ئەگرتە درەختەکانی مائی (رۆبەرتۆ) که دراوسێ بوون لەو دیویانەووە درزێکی لەناو پەرژینەکی مائی خۆیاندا دۆزی بوووە، لەوێوە بەردی ئەگەرتە دار و درەختەکان ئەو لە دلێ خۆیدا وای هەست ئەکرد که لە باری جەنگدایە لەگەڵ (رۆبەرتۆ) دا ئەم یارییەیشی که ئەیکرد، بریتی بوو لە دەرپینێکی هەستی دوزمنایەتی خۆی بەرامبەر بەو منالە!...

جاریک دووجار، وا هاته پیتش چاوی، که گویتی له سرپه یهک بوو له ناو گه لای
لاواوه کاند، که پهرژینه که یان داپوشی بوو، دارلاستیکه که ی خوی تی گرت، بهردیکی
هاویشت بۆ جیتی دهنگه که، ههرچی دل ره قبیبه کی هه بوو له وهدا به ختی کرد!...

به وه پیهش وازی نه هیتنا بهردیکی تری خسته ناو دارلاستیکه که یه وه زوو به زوو ئه ویشی
تی گرت... پاش ئه وه، بهردی سبیه میشی تی گرت... ههر ترسیکی له دلای بوو، دهردی
په راند.

ئو باکی ئه وهی نه بوو، که (رۆبهرتۆ) یش له ناو ئه و گه لایانه دابی یان نا تازه ههستی
بزوو تیبوو، پر دلیشی بوو بوو له خوشی که ئه وهی نه کرد!... زۆری پی نه چوو، وازی له
یاریه هیتنا هه ناسه ی سوار بوو بوو له کونی پهرژینه ئاسنه که وه سه یریکی ئه و دیوی کرد که
ته ماشای کرد ئه و پشیله یه کی گه وه ی رهنگ خۆله میشی کوشتوو، که وتوو به سه ر
ته نیشتیا!...

که ئه و گیانه به ره ی چاوی بیکه وت، گیانی له بهر براوه، هه ناسه ی له بهر برا... ترسیکی
ته وای لی نیشت... له کونی پهرژینه که وه داریکی درێژ کرد بۆ له شی پشیله که دای له
که له که ی به لام پشیله که جو له یه کی نه کرد... مارسیللۆ وای هاته پیتش چاو، که ههرچی
له و ناوه دایه و له ملا و له ولای دایه، دهموده ست بوون به نیشانه ی مهرگ!...

ههستی وا به خوی کرد که بووه ته نیچیری هه موو جو ره ترس و له رزیک پر به دل ئه یویست
خوی بخاته ناو چالیکه وه، ناو په نایه که وه، ناو شوینیکی تاریک و نووته که وه، که خوی
تیا بشاریته وه و له ده ست خویشی ده ربازی بی!... ئه و بۆیه کا ئه ترسا چونکه پشیله یه کی
کوشتوو، بهر له هه موو شتیکیش ههر له شه وی پیشوو وه دهنگی کوشتنی ئه و پشیله یه ی
دا بوو به گویتی دایکیا له بهر ئه وه کرده که ی خوی، سه یروسامناک ئه هاته پیتش چاو، که
ئو دل ره قی و کوشتنه ی له ده ست وه شاوه ته وه!... ئه وه ی که ترسیشی زۆتر ئه خسته
دلیه وه ئه وه بوو، که له و کاته دا پشیله که ی کوشتوو، پر به دل ویستوو (رۆبهرتۆ)
بکوژی... که واته له و ناوه دا ههنگا و نانیکی تیا هه بوو که به هیج کلۆجیک بهر په رچ
نادریته وه (مارسیللو) له مل په راندنی گو له وه، گه یشتوو کوشتنی مارمیلکه له میشه وه
گه یشتوو کوشتنی پشیله... له میشه وه بیری له کوشتنی (رۆبهرتۆ) کرد بووه وه!... ئه و
ههر چه ند ئه م ئاره زوو تازه یه ی خوی به جی هینابوو به لام له وانه بوو که ئه م ئا واته یشی
به نیتته دیی دوور نییه ناچار بیی ئه مه یش بکات!... که واته، خوی، مرۆقیکی جیا وازه له
هه موو که سیک منالیک گپۆزه وادیاره ههر له سه ره تا وه ئه م که تنه خوی ریزانه ی له

چاره نووسراوه، مارسیللۆ خوی وا ئه هاته پیتش چاو، که له وه ی که س دانیه له م ریگی
خوی رشتنه به ره بهستی بکات!.

له ناو، ههروهک چاو به ست کرابی، خوی و اهاته پیتش چاو که له جیگی پشیله که،
(رۆبهرتۆ) ئه بینی کوژاوه له بهر ئه وه خوی له و جیگایه ده ربا زکرد و رووی کرده وه مالی له
ترسانا ئه له رزی دهستی کرد به ترسان له وه ی که به م که تنه ی بزنان و سزای بدهن که چی
له گه ل ئه م هه موو ترس و له رزه یشدا، ئاواتی ئه وه ی ئه خواست که به که ی نه وه یه یه که ی بزنان
و سزایشی بدهن!... هه تا وای لی نه هاتوو که که تن و به دخویی تر بکات، به ره به ست بکری
و بگه رپته وه له و کرده وه نهنگانه ی خوی!... به م رهنگه مارسیللو بیجگه له وه ی که ههستی
به گونا هباری خوی ئه کرد، ههستیکی تریشی تووش هات: که له توانیدا هه یه که تنی
زۆتریشی له ده ست بیته وه!... که تنی سامناک تریش!... له هه مووی ناخۆشتر ئه وه بوو که
نه ی ئه زانی سه ر بۆ کوئی بنی تا سزای خوی وه رگری بیجگه له وه نه ی ئه زانی سزا که یش
چی ئه بی!... کاتی که به (رۆبهرتۆ) ی گوت با بچین مارمیلکه بکوژین، به هیوای ئه وه بوو که
(رۆبهرتۆ) پیی بلتی گونا هه که، گونا هیتکی بچوو که، هه موو که سیک ئه و گونا هه ئه کات...
ئیس تایش ههر ئه وه ههسته ی به دلدا هاته وه... وای هاته پیتش چاو که له بهر ده می باوک و
دایکی خۆیدا پی له و گونا هه ی بنی چاکتره... به لام به هیوای ئه وه یش بوو که گویتی له
ههردوو کیان بی، ئه و کرده وه یه ی به کرده وه یه کی نهنگ بزنان و، به که تنیکی درندانه یشی
دابنین، که پیویسته له سه ر ئه وه سزایه کی باش بدری!...

په یی به وه یش برد، که ئه و له ههردوو باردا له کاتی پی لینیانی خۆیدا به رامبه ر
(رۆبهرتۆ) و به رامبه ر دایک و باوکی پر به دل ئه وه ی ویستوو و ئه وه ی ئه وی، که له ده ست
ته نیایی ئه و گپۆزییه سامناکه رزگاری بیی!...

رهنگه ئه و شه وه ی که نانی شتیوانی له گه ل دایک و باوکیا ئه خوارد، ئاماده بووی هه موو
پازیکی دلی خوی بۆ ئه وان بلتی که چی هیچی بۆ ده رنه خستن چونکه له میشکی خۆیدا
وای دانا بوو، که دایک و باوکی به هه موو که ی نه وه یه یه کیان زانیوه چونکه ههر ئه وه نده
چوله ی میتره که وه دانیشت، ههستی پی کرد، باوک و دایکی گرژ و مؤن بوون، توند و
تور په بوون به لام هه ست پی کردنه که ی خوی پر بوو له ترس و له رزیک وه ها که سه ره وتیکی
پچر پچری تیکه ل بوو بوو!... باوکی مارسیللۆ چه ند سالتیک له دایکی گه وره تر بوو.

مارسیللویش وای ئه هاته پیتش چاو که خوی و دایکی ههردوو کیان دوومالن و له و
باوکه بوون!... که ههردوو کیان خوشک و برای یه کترن! باوکه که ی له ر و لاوازیوو.

دهمچاویکی کزی پتوبوو، پربوو له چرچ و لۆچ زۆرکهه ههڵ ئەکهوت که ئەو چرچولۆچانه به پیکه نینیک بکرتینهوه، به لایم دلخۆشییان تیا دهرنه ئەکهوت... دوو پروکهشی پتوبه دیاربوو:

یه کتیکیان ئەوهبوو که به چاویکی گێژوو پتوبه ئە پروانی که هیچ مه بهستیکی تیا دیار نه بوو گلینه کانیشی وهک داروبهرد مه یبون، پهق ئەیان نواریی... یه کتیکیشیان ئەوهبوو که له ژیر پیستی پرومه تیا ده ماریک هه بوو، هه مودم ئە بزوته وه!... جوولانه وه کانیشی وردبوون هه موویان له ئەندازه دا بوون ئە تگوت له سهه پتوبه یهیه کی دیایی کراو ئە پوات به پتوبه!... به لایم مارسیللو ئاگاداریبوو له وهی که هه رکاتی باوکی توورهبوو، ئەو وردیی و رتکوپتیکیهی نامینتی، به پتوبه وانیهی ئەوانه ی لئ دئ!... واتا توندوتیژییه کی رتکوپتیکیان لئ پهیدا ئەبێ، که به هۆی چهند بزوتنه وه یه کی هه ره بچووکه وه، زۆرتربن ئازار و زیان ئە به خشی!...

کورهبه یه سه ره تای ئەو توورهبوونه ی له باوکیا هه ست پت کرد چونکه هه ر چهند باوکی جامی مه یه که ی خۆی ببردایه بۆ لئوی، که دای ئەنایه وه سه رمیژه که دهنگیکی لئوه ئەهات.

مارسیللویش واهات به میشکیا، له بهر خه مه یه ژاره که ی خۆی، که ئەوهنده بیری له گونا هه که ی خۆی ئەکرده وه که باوکی رقی لئیه هه لسا وه... ئەو له گه ل ئەوه بشا که زۆرکهه مروی ئەدا، باوکی جه زه به ی پت بگه ینی، به لایم مه ترسییه کی زۆری ئەکرد له وهی که باوکی له کاتی توورهبوونی خۆیدا لئیه بدات!... له ناکاو مارسیللو پشیله یه کی دبی.

له په نجه ره ی ژووره که وه بازی دایه خواره وه و، به ناو ژووری نان خواردندا تیپه ری، تا خۆی گه یانده ژووری چیش لئینان، هیوا یه کی خۆش هات به دلایا، که ئەم پشیله یه، ئەو پیشیله یه بیت که کوشتبوی و زیندوو بویتته وه له بهر ئەوه خۆی پت نه گیرا گوتی: (ئوه پیشیله که یه!). پاشان هه ستایه سه ری پت به لایم باوکی لئیه توورهبوو گوتی: (دانیشه ره وه جیگا که ی خۆت!).

مارسیللویش بئ باکانه به دل گه رمییه که وه گوتی: (وادیاره پیشیله که نه مردوو...!).

به لایم باوکی چاویکی وای تیپری که له جیگای خۆیدا وشک بوو... ئنجا باوکی مروی کرده دایکی و پتی گوت: (که واته چیت له دلایه بیلئ!...) ژنه که یه یه به لالووتیکه وه، چاوی خۆی داخست و، لئوی خۆی هه ل قرحاند، به شتوبه یه کی دل شکاوانه و بیتزارییه وه پتی گوت: (هیچم پت نییه بیلئ!...).

مارسیللویش سه یری کرد دایکی ده سه سه ره که ی خۆی له ده ستیا ئەگوشی به په نجه باریکه له کانی، ده سه سه ره بچووکه که ی خۆی ئەگلۆفته وه، که میترده که ی خواسته که ی خۆی دووباره کرده وه، شان کانی خۆی بۆ راته کاند!... کوربه که که باوکی دیی جامی مه یه که ی خۆی بهرز ئەکاته وه بیخواته وه و پاشان به قایم ئەیدا به سه ره ته پلله کی میتزه که دا. زانی که توورهبوونه که ی باوکی له گه ل ئەونییه کاسه بلوری مه یه که ی باوکی شکاو ورد و خاش بوو پارچه شووشه کان چوون به ده ستیا و برینداریان کرد ژنه که ی داچله کا و هه لسا یه سه ری پت ده موده ست خۆی گه یانده ده رگا که که چی پیما وه که ده سه ته که ی خۆی برد بۆ ده می و به خۆشییه که وه خوینی برینه که ی لئ ئەمژی!... زۆری پت نه چوو، قیژاندی به سه ره ژنه که ییدا، پتی گوت بمینه ره وه. به لایم ژنه که ی گوتی نه دایه، چوو ده ره وه و ده رگا که ی به قایم داخسته وه.

ئویش به هه لده داوان چوو به دوایدا مارسیللویش، به ده ماریکی بزئورا وه وه دای باوکی کهوت و له پشت ئەوه وه به په یژه که دا سه رکهوت که ته ماشای کرد خۆی فری دایه ژووره که ی دایکیه وه، وای به بیردا هات که باوکی زوو به زوو دایکی ئەکوژیت به هیواشی چوو په ست ده رگا که وه، له درزیکه وه سه یری ناو ژووره که ی ئەکرد.

جا چونکه ژووره که تاریک بوو، له پیشدا هیچی به رچاو نه کهوت. هه ره وک باوک و دایکی له ناو تاریکی و نووته کیی ژووره که دا له به رچاو ون بووبن وا بوو... پاشان سه یری کرد باوکی کۆما وه ته وه زۆری نه چوو قژی دایکیشی دیی به سه ره سه ری نه که وه. ده ستیشی دیی له ژوو سه ری وه، ئە به ویست چنگی له په رژینه ئاسنه که ی ته خته که ی خۆی گیر بکات دایکی که وتبووه خرۆشیک یه جگار به په رۆشه وه!... که چی باوکی خه ریک بوو له شی دایکی ئەهاری له ژیر خۆیدا!... مارسیللویش له دل خۆیدا ئەیگوت: (خه ریکه دایکم ئەکوژی!). له وکاته دا مارسیللو رقیکی هه ستا که هه رگیز نه ییدیوو به خۆیه وه... خوینی ته واو گه رم بووبوو، ده ماری بزوتبوو ئەیویست خۆی فری بداته ئەو جه نکه وه کاتی که خۆی کوتا بچیتته ناو ژووره که وه، ده موده ست وشک بوو له جتی خۆیدا.

چونکه واتی ورما له دایکی که له خۆشترین شتبه دا قسه ی بۆ باوکی ئەکرد، نازی ئەکیشا و نازو نووزی بۆ ئەکرد هه ر بهو ده سه ته یه یه که له وه پتیش بۆ په رژینی ته ختی نوسته نه که ئەگه را چنگی لئ گیر بکات، ده ستی ئەکرده ملی باوکی، پتیشی ئەگوت: (تکایه به ره لایم که!...).

مارسیللو که ئەوه ی بیست و چاوپیکهوت، به ئەسه پایی خۆی کیشایه دوا وه و چوو

خوارهوه بۆ ناو ژووری چیشته لیتان لهو ژووره دا ئافره ته چیشته که ره که و کاره که ری ماله که شتیوان ته خوارد... پشیلله که کی دیی نه ونده ی نه مابوو که له خوشیاندا گه شکه دارببی... چونکه وای زانی که نهو پشیلله یه یه که کوشته بوی و زیندوو بۆ ته وه... به لام زوری پی نه چوو، بۆی ده رکه وت، که نهو پشیلله یه پشیلله یه کی تره!...

گوپی لی بوو چیشته که ره و کاره که ره که له گرۆزی و زۆرداری باوکی نهوان... وایشیان بریار نه دا که رۆژیک دی باوکی دایکی نه کوژی!... کاتی که مارسیللو چاوی که وت به چیشته که ره که؛ به کاره که ره که ی نه گوت بی دنگ بی، سه باره ت به وه ی که ههستی به هاتنی مارسیللو کردبوو بۆ نهوئ مارسیللویش دهستی کرد به قسه کردن، گوتی: (له راستیدا باوکم جیاوازه له کهسانی تر... ئیوه نه زانن چی کرد؟

پشیلله یه کی کوشته... به دارلاستیکه که ی منیش کوشتی... به چاوی خۆم دیم پشیلله یه کی رهنگ خۆله مپشییی راهه دوو نه نا، که به سه ره په رژی نی باخچه که دا نه رۆژیک پاشان به ردیکی تی گرت، که وت له چاوی پشیلله که... پشیلله که بيش که وته ناو باخچه که ی مالی (رۆبه رتۆ) وه... منیش به هه له داوان خۆم گه یانده پشیلله که... که چی که سه رنجمدا مردبوو!...)

که مارسیللو نه م قسانه ی نه کرد، خوینی هاتبووه جۆش خۆی پی نه نه گیرا چی به ده مدا نه هات نه یگوت... به لام هه ره له شتیوه ی چیرۆک گپره وه یه کی بی گونا هدا قسه کانی نه کرد... کاره که ره که بيش له داخانا دهستی دا به نه ژنۆی خۆیدا و گوتی: چۆن؟! پشیلله یه کی کوشته؟! چۆن نه مه ره وایه، که پیاوئیک له ته مه نی نهو دابی و، گه وه ره یه کی خاوه ن ره وشت و خوری باش بی و، که چی بچی ده ست بداته دارلاستیکی کوره که ی خۆی و به ردی پی بگرته پشیلله یه کی به سه زمان و، پشیلله که بيش بکوژی؟!...)

ئافره ته چیشته که ره که بيش گوتی: (نه وکه سه ی زۆروسته م ده رباره ی گیانله به ر بکات، بی گومان زۆروسته م له مرۆقیش نه کات هه رکه سیکیش دلئ بروایی بدات پشیلله یه ک بکوژی، نه ونده ی پی ناچی پیاوئیکیش نه کوژی!...)

مارسیللویش کوتوپر سه بیرکی چیشته که ره که ی کرد و گوتی: (بۆچ وایه؟!...)

چیشته که ره که بيش دهستی هیئا به سه ری مارسیللو دا و گوتی: (وائه لئین!...)

زۆری پی نه چوو، که مارسیللو گه یشته هاوینه هه وار، نهو ترسه ی چوو بووه دلئیه وه له قسه ی چیشته که ره که وه، به ره به ره کزبوو نهو هه رچه نده، جارو باریک بیرى لهو هه یزه

نه یئیییه نه کرده وه که پالی پیوه نه نا بۆ زۆروسته م کردن، به لام ترسه که ی تا نه هات که نه بووه ته نانه ت وایشی لی هات که ئیتر نهو کاره ساته به هه یزکی و دانه نی که پالی پیوه بی بۆ چاره نووسیکی بریار له سه ر دراو، له راستیدا هه ره به چاوترساندنیکى دانه نا که وربای نه کرده وه: ناگای له خۆی بی، هه له ی تر نه کات... له به ره نهو رۆژه کانی هاوینی به خۆشیییه راهه بوارد ههستیکی وایش که وته ناو دلئیه وه، که نهو بیرى پی نه به خشی، که سه رکه وتوو به سه ره نهو هه یزه نه یئیییه، به دکرداره، فیروفیلل بازه دا که له ده ره وه هورۆمی هیئا وه ته سه ری و له شتیوه یه کی نه ناسراویشدا مال کاوول کردن و سه رگه ردانی لی نه وه شیتته وه... یاخود بام بلئین، هه ره هه یج نه بی، بهو جۆره زال بوو به سه ره نهو هه یزه دا، که خۆی و نه نواند له بیرى چۆته وه!... نه ونده هه یه، چونکه مارسیللو، هه یشتا به ته وا وه تی بروای به وه نه کردبوو که گونا هباره، ههستی به وه نه کردبوو که زال بووه به سه ره خۆیدا...

له راستیدا نهو هاوینه، خوشترین هاوین بوو، بۆ نهو، که رایواردبوو... پاش نهو مانگیک و، دوو مانگ و، سی مانگیس به سه ره نهو کاره ساته دا تپه ره یی، مارسیللو هه یج که تئیکى نه کرد... له به ره نهو مارسیللو، وا به بیریا هات که هه تا نه مینی جاریکى تر که تنی له ده ست ناوه شیتته وه نه خاوزه لا که به هه موو دلئیکیشیه وه خۆی له وه نه پاراست که نهو دیوه ی لئى نه ترسا وربای بکاته وه!...

که له هاوینه هه واریش گه راپه وه، زۆری پی خۆش بوو که چوه خۆیندنگا وه بۆ خۆیندن... هه موو هیوا یه کیشی نه وه بوو که ژیانیکى ناسایی و سروشتی تیا به سه ره ببات، که دووربی له گرۆزی و جیاوازییه وه!... له ژبانى ناو خۆیندنگا یشدا هه ره له شتیک ته نگه تاو نه بوو. نهویش نهو بوو که هاوړیکانی هه موو ده م ناوی کچیان لی نه نا. کار و پیشه ی کچه نه یان نه نایه پالی، له راستیشدا نهویش و ابوو.

جوانیییه که ی له دایکییه وه وه رگرتبوو بیجگه له وه گه لیک کرده وه و ره وشتی ژنانه ییشی هه بوو، کاتی شه رم بیگرتایه ده موچاوی سوور هه ل نه گه را هه رچه ند یه کتیک نازی بگرتایه، نهویش رووخۆشی و ناسک و نازداری بۆ نه نواند ئاره زویه کی به تینیشتی هه بوو بۆ دلخۆشکردنی کهسانی تر له ناوشاگرده کانیشتا ناوی وا ده رکردبوو، که هه ر کچیکه و له به رگی کورپک دایه له به ره نهو ناویان نابوو (مار سیلینا)!...

رۆژیک له رۆژان، که له خۆیندنگا هاته ده ره وه بچیتته ماله وه، پینج شاگرد له هاوړیکانی خۆی دوا ی که وتن کاتی که گه یشته کۆلانیکی واکه هاتوو چۆکه ری که م

پیاپیت، هەر پینجیان گرتیان و، ویستیان به زۆر کراسیتی کچانهی بکه نه بهر!... ئەویش تهکانی ئەدایه خۆی، خۆی له دەستیان رابپسکینتی ئەو کاره ساته ی زۆر پێ ناخۆش بوو ده ماری بزووت پر به دل ئاره زووی ئە کرد نازاری که سانی تر بدات و کوشت و برین بکات ئەم خرۆشه ی دلپشی هەر لهو خرۆشه ی دلی ئە کرد که چەند مانگیک لهو پێش به دلپا ئە هات و و هانی ئەدایه سەر ئەوهی که گۆله کان به رینتی و مارمیلکه کانیش بکوژی له ناکاو گوپی له دهنگیکه نهرم و له سه رخۆ بوو، پرپوو له سه رچلی و سه رزه نشت کردن له مناله کانی ئە پرسى:

(پێم نالین ئیوه خه ریکی چین؟...)... که مناله کان ئەوه یان بیست، هەر پینجیان به رله لایان کرد و رایان کرد. مارسیللو، ههستی به خۆی کرد، به ته نیا ماوه ته وه به لام کراسی کچیکیشی به که مه ره وه به ستراره کراسه که ی خۆشی هینراوه ته ده ره وه!... که سه ری به زر کرده وه، پیاویتی چاوپێ که وت له جلوه رگیتی رهنگ خۆله میشی دابوو، که هه ندیک تاریک بوو. ملیوانیتی به رزیشی به گه رده نه وه بوو کابرا که ده موچاویتی رهنگ زه ردی له ر و لاوازی پێوه بوو چاوه کانی به قوولدا چوو بوون لووته زله که یشی چرچولچ که وت بووه ئەم لاو ئەولایه وه، که خه فه تباری ده رته خست کابرا سه بری مارسیللو کرد دانه ویسه وه نووسراوه کانی له گه لدا کو کرده وه ئەوه یشی تیگه یاندا که ئاماده یه به ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی بیگه ی نیتته جیگه ی خۆی! ئۆتۆمۆبیله که یش، گه وره بوو، رهنگی ره ش بوو، له شپوه دا کۆن بوو کوره که دوو دل بوو له په سندکردنی ئەو یارمه تییه کابرا دوو باره پیتی گوته وه:

(ده ی سواریه... گه رانیکی خۆشت پێ ئە که م، ئنجا ئە ته مه ماله وه!...) مارسیللویش به دل ئە بوست به ره ره چی بداته وه به لام ماوه ی ئەوه ی نه بوو چونکه پیاوه که نووسراوه کانی ئەوه ی هه لگرت و بردی بۆ ناو ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی، دای بنی هه رچه نده ئەویش دوا ی که وت، به لام هه رچه ندی ئە کرد له م پیاوه تییه ی ئەو تی نه ئە گه یشت!...

کابرا چوه له لای چه رخی ئۆتۆمۆبیله که وه، بیسات به رپتوه مه کینه که ی خسته کار ئۆتۆمۆبیله که ش به هه موو شه نگوشوخییه که وه دهستی کرد به رۆیشت!...

... مارسیللویش که واقی ورمابوو له م کاره، له کابرای پرسى ئەو ئۆتۆمۆبیله هی خۆیه تی؟... کابرایش بی ئە مه ی رووی تی بکات پیتی گوته: (نه ه هی من نییه... من ئە یگێرم!...). پاش ئەوه گوته: ئیتمه وا ئە چین بۆ (مونتى ماریۆ) که به سه ر گرده که وه یه.

پاش ئەوه لیتی پرسى ناوت چیه؟. ئەمیش پیتی گوته ناوم مارسیللویه، کابرایش گوته: (بانگم بکه لینیو!).... ئنجا ئەوه ی لیتی پرسى که ناخۆ له باوک و دایکییه وه دیاری زۆری بۆ دای؟ کوره که یش پیتی گوته له جه ژنی له دایک بوونی خۆیدا دیارییان لیتی وه رته گری کابرا لیتی پرسى: (توچ جو ره دیارییه که پێ خۆشه بتدریتتی؟)...

مارسیللویش واچوو به میشکیا که ئەم پیاوه نیازی هه یه دیارییه کی بداتی زۆری پیتی نه چوو پیتی گوته: (حه ز له ده مانچه ئە که م!...)...

مارسیللو نه یزانی بۆچ وای گوته، بۆچ وای تیگه یاندا که ئەیه وی ده مانچه یه کی راسته قینه ی ده ست بکه وی و خۆی پێ بیاریزی!...

به لام ئۆتۆمۆبیل لیتی خوره که، ده رگای سنو قیتی کرده وه، له به رده م خۆیه وه، ده مانچه یه کی لیتی هینایه ده ره وه و پيشانی مارسیللویدا گوته ئەمه هی خاوه ن ئۆتۆمۆبیله که یه، به لام من به لپنت ئە ده می که ده مانچه یه کی وه هات بده می، له ماله وه م داناوه!... مارسیللو ههستی کرد به ترس و له رزیک، به ته نگه تاو بوونیک، وای به بیردا ئە هات که له ژتیره وه کاریکی خرابی به ده سته وه یه، به لام به م زوانه بۆی ده رته که وی ئەوه ی ئە هات به میشکا که (لینو) شتیکی لیتی ئەوی، له تۆله ی ده مانچه که دا به لام هه رچه ندی ئە کرد په یی پیتی نه ئە برد له کابرای پرسى: ئە چین بۆ کوئی؟

(لینیو) یش گوته: ئە چین بۆ ماله وه تا ده مانچه که ت بده می! پاش ئەوه کابرا ده مانچه که ی خسته گیرفانی خۆیه وه...

ئەوه نده ی پیتی نه چوو، ئۆتۆمۆبیله که له ریگایه کی لادییانه دا وه ستا، که داروده خت ئەملاوه ولایان گرتبوو، که هه ندی کیلگه یش که وتبوونه پشتیه وه (لینیو) دابه زی ده رگایه کی سه وزی ئاسنی کرده وه پاشان گه راپیه وه ئۆتۆمۆبیله که ی له ناو ئەو ده رگایه وه برده ژوو ره وه ئەو خانووه دوو نه پۆم بوو به ریانکیکی فراوانی هه بوو له وکاته دا رۆژ له ئاوابوون دابوو تیشکی هه تاوه که ئەیدا له شووشه کانی په نجه ره ی ئەو به ریانکه، ئەشکایه دواوه.

لینیویش گوته: (ئمه م خانووه که یه، که سی تیانییه، هی خانمیکه ئەمه ریکاییه به لام ئیستا که خۆی له فلۆره نسه یه!...)...

خانووه که گه وره و شه نگوشۆخ بوو... لینیو چوه خواره وه. به مارسیللویشی گوته که له گه لبا بچیتته خواره وه کوره که نه ی ئەزانی ئەم پیاوه چی لیتی

ئەوئى بەلام تۈنى ھەست بەو بەكات كە خەرىكە بەكە وپتە تەنگو چەلمەيەكەو، ترسى لى نىشت لە لىنوئى پرسى: «دەمانچەكەم ئەدەيتى؟»... كابرایش بە پەرۆشیکەو پىتى گوت: (بەلئى ئەتدەمى!)...

دلى ماریسللۆ زۆرتەر كەوتە خەمو پەژارەو، ھەستى بەخۆى كەوتتە تەنگوچەلمەيەكى پەرۆفیلەو، ھەر لەدوای كابرایشەو ئەرۆشست، بەناو ئەو خانووە چۆلھۆلەدا.

خۆى پىتى نەگىرا لىتى پرسى: (ئىمە بۆ كوئى ئەچىن؟)... لىنوئىش ئاوورى لى نەدايەو، پىتى گوت: (ئەچىن بۆ ژوورەكەى خۆم!)... ماریسللۆ پىرارىدا ھەندى بەرەنگارى كابر بەكات تا ئەو لە كابر بەگەيىتى كە دوو دلە لە كەردەو كەنى لەبەر ئەو ھەستە و بەپىاوەكەى گوت: (تۆ جارى دەمانچەكەم بەدرئى ئەگىنا ئەچمە دەرەو!)...

لىنوئىش ئاوورى لى دايەو و پىتى گوت: (دەمانچەكە لە ژوورەكەمدايە!)...

- دەمانچەكە لە گىرفانتايە تۆ دەمانچەى تەرت نىيە!...

لىنوئى بەمە تەنگەتابو... ماریسللۆش چاوەكەنى پىاوەكەى وا ھاتە پىش چا، كە پىرن لە خەفەت و پارانەو، پىچەوانەى رووكەشى دەمچاوپىن كە دل رەقى تىا دەرئەكەوئى.

دوای (لىنوئى) پىتى گوت: (باشە... من ئەم دەمانچەيەت ئەدەمى... بەلام تۆش وەرە لەگەلما!...)... پاشان ھەردووكىيان بەناو راپەرۆش كەدا تىپەرپىن ئىجا بەناو دەرگايەكى شىندا دەرپازىوون ئىتەر لەوتو (لىنوئى) بەتەنشت (ماریسللۆ) ۋە ئەرۆشست قۆلىشى كەردبو بەكەلەكەيدا.

مناڵەكە سەرى لى شىوابو، نەى ئەزانى چى بەكات زۆرى پىتى نەچو پىاوەكە ماریسللۆى بردە ناو ژوورەكى سىپىيەو ژوورەكە تەنگبو لەوپەرپەو پەنچەرەك ھەبو. ھەرچىيەكەشى تىابو برىتى بو لە تەختىكى نوستن و دۆلابىتىك و مېزىتىك و دووتەختى دانىشتن... ماریسللۆ چاوى كەوت بەچەلىپايەك بەژوور سەرى تەختى نوستنەكەو ھەلئاسرابو.

پاش تاوئىك (لىنوئى) پىتى گوت: (لەسەر ئەو تەختى نوستنە دابنىشە چاكترە ئەحەسىتتەو!)... ماریسللۆش ھەرچەندە وىستى بەرپەرچى بداتەو، بەلام دانىشتن! ھەردووكىيان چاويانپىيە يەكتر ماریسللۆ، ئارامى لەبەر پرابو داوای دەمانچەكەى لى كەرد پىاوەكەيش پىتى گوت: (تۆ كاتى ئەو دەمانچەيە ۋەرئەگرىت، كە دەرى بەخەيت ھەل

ئەگرىت بتدريتى!...)... كەواتە ماریسللۆ بەھەلەدا نەچووبو كە مەترسى لىم پىاوە ئەكەرد ديارە (لىنوئى) دەمانچەكەى ناداتى تا شتىكى لى نەسېنى! كابرایش دەستى بۆ كورەكە ئەھىنا كورەكەيش بەترس و خۆ پاراستنىكەو لە كابرایش پرسى: (تۆ چىت ئەوئى لەمن بىكەم؟)... كابرایش دەستى خۆى كىشايەو... پىتى گوت:

(لام وايە تۆ ھەندى شت پىتى ناخۆشە بىكەيت!...)

ماریسللۆش، دامابو، نەى ئەزانى چى بەكات دەمچاوە رەنگ زەرەكەى كابرایش ئەدى، خەرىك بوو سوور ھەل بەگەرئى. دىسانەو لىتى پرسىيەو: (تۆ بۆچ لەوئى نىيازى خۆت بۆ من دەرئەخست؟!)... بى دەنگى تا ھەندىك ئەو ناوئى داگىر كەرد... دوایى پىاوەكە ھەلسايە سەرى و چەند ھەنگاوتىك بەناو ژوورەكەدا گەر... دوایى پىتى گوت: (تۆ ئەزانىت من كىم؟... من كەششىتىكەم كە لە زانستگای خواناسىدا مامۇستابووم، بەشاگردەكانم ئەخوتىد، بەلام لەپاشدا دەر كرام... تۆش لەبەر بەسەزمانى خۆت (ناتوانىت لە نىيازى من تىبگەيت كە لە تۆلەى ئەو دەمانچەيەدا كە ھەز ئەكەيت بتدەمى، چىم لىت ئەوئى!...)... پاشان رووى كەردە چەلىپاكە و، ۋەك يەكەك كە گەتوگۆى لەگەلدا بەكات پىتى گوت: (من نوئىم بۆ تۆ زۆر كەرد... بەلام تۆ واژت لە من ھىنا... تۆ بۆچ وا ئەكەيت؟!)... پاشان رووى كەردە ماریسللۆ و پىتى گوت: (دەى ۋەرە بام پىرۆپىن بتبەمەو مالى خۆتان!... مەو بەكەى زۆر بى دەنگ مانەو ئەتۆمۆپىلەكەيش ھەر ئەرۆشست پاش ئەو ماریسللۆ لە پىاوەكەى پرسى، چى لى ئەويست؟... ئەوئى پىتى گوت: (ئەگەر سبەبى چاوەروانىت بەكەم دىت لەگەلما؟)... ماریسللۆش خستىەو بىرى كە رۆژى دوایى بەر يەكشەمە ئەكەوئى.

(لىنوئى) تاوئىك بى دەنگ بو... پاشان بەدەنگىكى خەفەتبارەو پىتى گوت: (جارتىكى تر گەتوگۆم لەگەلدا مەكە... ئەگەر لە رۆژى دووشەمەيشدا چاوەروانىم كەردىت و بانگ كەردىت بۆ مالى ۋە گوئىم مەدەرئى!...)... كەچى كە بەرپى كەرد، لىتى پرسى: لە رۆژى دووشەمەدا چاوەروانى بەكات؟...

ماریسللۆش ئەوئى بەھەلزانى كە پىتى بلى: (نە ھەرەك خۆت ئامۆزگارىت كەردم گوئى نادەمى) (ماریسللۆ) كەزانى (لىنوئى) ئەو ۋەرەمەى پىتى ناخۆش بو، لە كانگای دلپەو ئەوئى پىتى خۆش بو، ئەوئەدى نەمابو لە خۆشياندا گەشكەدار بىتى!...

له رۆژی دووشه ممه دا، پاش نیوه رۆ مارسیللۆ له خۆبندنگا هاته دهره وه، پرواته وه مالتی بهلام لینه چاوه پروانی نه کرد!...

بهلام كوره كه له دلتی خۆیدا بریاری دابوو، كه خۆی بگری، خۆی نه دا به دهسته وه، بهو هیوایهی كه ده مانچه كهی دهست بکهوئ له بهر نه وه تاماوه بهك چاواروی له گه ل لینه ودا نه کرد، خۆی نه نه دا به دهسته وه كه له گه لیا پرواته وه مالتی تا ناچاری کرد به لینهی کی راسته قینهی بداتی كه ده مانچه كهی پیشكهش بکات.

کاتیکیان زانی ئۆتۆمۆبیله ره شه كه ههردووکیانی گه یانده وه خانوه شهنگو شوخه كه کاتی که گه یشتنه ژووری لینه، کابرا دهرگا کهی کللی و کلۆم کرد، کللیه که یشی خسته ناو گیرفانییه وه پالتی به کوره که یسه وه نا بچیتته سه ر ته ختی نوستنه کهی دابنیشی دلخۆشی و سه رکه وتن و ئالۆش بزوتنی پتوه دیاربوو مارسیللۆش به ترس و لهرز و واق وه پمانیکه وه سهیری نه کرد کابرا هه ر نه هات و نه چوو به ناو ژووره که دا پاشان چه لپیاکهی له دیواره که کرده وه و خستیه ناو چاویکی میزه که وه ههروهک بیهوئ له سامی نه و پرگاری بی و ابوو پاشان ده مانچه کهی گرت به دهسته وه به مارسیللۆی گوت: (هه رگیز نه م ده مانچه یه ت ناده م... بی دیاری و داهات، پتویسته هه رچیت پی نه لیم بیکهیت... سا پیت خۆش بی و یا پیت ناخۆش، نه بی واکه یه ت!... ئنجا پالتی پتوه نا کوره که سه ری که وت له دیواره که که پیاوه که نه وهی دی، نیشانه ی دل رهقی به ده موچاویه وه نه ما له باتی نه وه که وته رووخۆشی.

له کن لاقه کانی مارسیللۆوه به نه ژنۆداهات به ده ستیکی باوه شی کرد به لنگه کانی به نازگرتنیکه وه بانگی مارسیللۆی نه کرد و نه یلا وانه وه پاش نه وه ده مانچه کهی فری دایه سه ر پیخه فه که ئنجا به ههردوو پالتی باوه شی کرد به لنگه کانی مارسیللۆدا!... نه وسا که (مارسیللۆ) تیگه یشت که نه و پیاوه چی لیتی نه وئ... نه ویش ده ست به جی په لاماری ده مانچه کهی دا و هه لیکرت خۆی له ده ستی راپسکاند و چه ند هه نگاویکیش خۆی لئ دوور خسته وه ئنجا نیشانی لئ نایه وه کابرایش به په رۆشیکه وه پتی گوت: (په نچه ی پپانی، مارسیللۆ، بیته قینه!...

بمکوژه هه ر به چه شنی سه گیکیش بمکوژه!...). کوره که کاتیک هوشیاربووه وه، که چه ند فیشه کیک تهقی و دهنگیان دایه وه له ناو ژووره که دا... (لینه) خه ربک بوو چنگ له ته ختی نوستنه کهی گیر بکات... بهلام نه وهی بو نه چوو سه ر که وت به سه ر زه ویدا

مارسیللۆش نه وهنده نه مایه وه، که چاوه پروانی نه وه بکات لینه چی لئ هاتوه، ده مانچه کهی فری دایه سه ر ته ختی نوستنه که و له په نجه ره ی ژووره که وه بازدی دا و خۆی دهر باز کرد!...

حه قده سال به سه ر نه و کاره ساته دا تیپه ری رۆژیکیان مارسلۆ له نوسراوخانه یه کی گشتیدا دانیشتبوو، رۆژنامه کانی سالی ۱۹۲۰ی نه مدیو و نه و دیو نه کرد دوایی به کامی خۆی گه یشت، نه و باه ته ی بوئ نه گه را دۆزییه وه... دهنگو باسیکی بچووک له باهت ئۆتۆمۆبیل لئ خورپیکه وه، که گولله یه ک، دراوه له سنگی دهزگا خاوه ن ده سه لاته کان به لایانه وه وایه، نه و گولله یه له ده ستی دهرچوو و داویتی له سنگی نه وه ییش له وکاته دا رووی داوه که ده مانچه کهی پاک کردۆته وه.

کاتی نه و پیاوه گه یشتبووه نه خۆشخانه، گیانی دهرچووبوو!... که واته هیشتا که س به وهی نه زانیوه که (لینه) چۆن کوژاوه؟ مارسیللۆ هه ناسه یه کی شادمانی هه لکیشا!... له و چه ند ساله دا، بووبوه لاویکی تیگه یشتووی له سه رخۆ نه و رۆژه نه و له بهر نه وه نه هاتبووه نه وئ که دلنیابن له وهی کوشتنی (لینه) لئ پرسینه وهی به سهروه نه ماوه لیتی بکری نه و هه ر بوئ نه وه هاتبووه نه وئ که بزانی مردنی (لینه) چ جوژه هه ست و تاسه یه ک به دلنیابن... له بهر نه وه سه ری زۆر سوپما له وهی که ده نگویاسی مردنه کهی لینه هیچ شوپشیکه ی له دل و هۆشیا به ریا نه کرد!... نه و هه ر له وهی نه کرد که له ده میکی دووردریژ له وه پتیشه وه پارچه په رۆیه کی له سه ر برینیکه ی قوول دانابن، کاتی که بریاریشی دابی په رۆکه ی لئ بکاته وه، سه ری له وه سوپمینی که پیسته کهی گوشته و زوونی هینا بیته وه و، برینه قووله که یشی هیچ شوپشیکه ی به ده ره وه نه مابیتته وه!.

که واته ته واو چاک بوته وه! نه وهنده هه یه، په یی به وه ییش برد که نه م چاک بوونه وه یه ی هه ر به هۆی تیپه ری نه و چه ند ساله دووردریژوه نه بووه به هۆی رهنج و تیکۆشانی خۆبیشیییه وه بووه... به هۆی ده ست کردی نه و بریاره پۆلایییه وه بوو که به درپژایی نه و چه ند ساله دووردریژانه خستبوویه کار و، یارمه تیشی دابوو له خۆ رزگارکردندا له هه موو جوژه گرۆزییه ک که له که سانی تر به ده ر بی!...

کاتی که له نووسراوخانه که ییش گه رایه وه، سه رنجی دایه خۆی بزانی چۆن نه جوولیتته وه؟ چۆن رهفتار نه کات؟ که سانی تریش به چ دلنیکه وه سهیری نه که ن؟. تا نه هات نه وهی بو دهرته که وت که جیاوازی نییه له که سانی تر، که گرۆزییه کهی نه ماوه!...

گوئی له رۆژنامه فرۆشه‌کان بوو به‌ده‌نگیکی به‌رزوه ئه‌یانگوت: (سه‌رکه‌وتن... ئیسپانیا) مارسیللۆ دانه‌یه‌کی لێ کړی که ته‌ماشای کرد به‌نووسینیکی درشت به‌تیک له‌چاپ دراوه، ده‌رباره‌ی سه‌رکه‌وتنی (فرانکو) یه له‌جنگی ئیسپانیا دا... که ته‌ماشای کرد خو‌شیه‌ک به‌لدیادی... ئه‌و له‌وه‌پیش له‌م جه‌نگه‌ی کو‌لیبووه. په‌یتا په‌یتایش ده‌نگوباسی لێوه‌رگرتبوو له‌ ئه‌نجامدا ئه‌مه‌ی بو‌ ده‌رکه‌وتبوو که شه‌ره‌که هه‌ر شه‌ری چه‌ک نییه، به‌گژا چوونی بیروباوه‌رانیسه!... هه‌ستی به‌خۆی کرد، که به‌هه‌ست و تاسه‌یه‌کی سه‌یره‌وه هاو‌به‌شی ئه‌و جه‌نگه‌ ئه‌کات، که دووریشه له‌ هه‌موو جو‌ره‌ مه‌به‌ستیکی زرن‌گکاری، یاخود وێژه‌یه‌وه. هه‌سته‌که‌یشی هه‌ر له‌ هه‌ستی وه‌رزش کارانه‌یه ئه‌کات که پیاو له‌کاتی بینه‌ی گه‌وه‌یکی تو‌پی پێدا به‌لدیادی!...

ئهو هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ چه‌زی ئه‌کرد، که (فرانکو) سه‌رکه‌وی!

ئهو‌هیش له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو که (فرانکو)ی خو‌ش بو‌ی، یاخود باوه‌ری به‌چاکیی هه‌بێ له‌به‌ر ئه‌وه بوو که به‌چاوی ئه‌و که‌سه سه‌یری فرانکو ئه‌کرد، که ئه‌یه‌وی که‌لویه‌ل بو‌ خانووه‌که‌ی خۆی بکړی ئه‌و که‌لویه‌ل‌ه‌یش هه‌ل ئه‌بژێرئ، بیکړی، که له‌گه‌ل که‌لویه‌له‌کانی خۆیدا رێک بکه‌وی!... له‌و کاته‌یشدا بیروباوه‌ری (فاشیستی) زāl بو‌بوو به‌سه‌ر هه‌موو خا‌که‌کانی (ئیتالیا) و (ئه‌لمانیا) دا... جا له‌وه‌وه، مارسیللۆیش، به‌بیریا ئه‌هات، که (ئیسپانیا) یه‌ هه‌ل ئه‌گرئ بیه‌ به‌ فاشیستی... هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد هۆی ئه‌م بیره‌ی خو‌ش‌ی نه‌ئزانی دوور نه‌بوو ئه‌و بیره‌ به‌میشکی هه‌موو ناشی و نه‌خو‌ینده‌واریکیشدا هاتبێ... به‌میشکی هه‌موو بو‌ره‌ پیاو‌یکیشدا هاتبێ!... که‌واته‌ خو‌ش‌ی یه‌کێکه‌ وه‌ک که‌سانی تر له‌و که‌سانه‌ جو‌ئ نه‌بو‌ته‌وه!

ئیه‌تر هه‌یج په‌ژاره‌یه‌کیشی نه‌ما‌بو، پێوه‌ی خه‌ریک بیه‌نێ، ئه‌وه نه‌بێ که جار به‌جاریک تووشی دلته‌نگی و خه‌موخه‌فته‌ ئه‌هات، که هه‌یج هۆیه‌کیان دیار نه‌بوو!... به‌لینه‌ی دا‌بو. که له‌و رۆژه‌دا، به‌چیه‌ته‌ یه‌کێک له‌ کاربه‌ده‌ستیه‌کان.

پرووی بو‌ ئه‌وی کرد له‌ کاتی‌کا که له‌ ژووری چاوه‌روانی کردندا دانیش‌تبوو، به‌ته‌نش‌ت ژووری کاربه‌ده‌سته‌که‌وه، سه‌رنجی له‌ خۆیدا، له‌ بیره‌کانی خۆیدا، دیسانه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌ی بو‌ ده‌رکه‌وته‌وه که له‌ که‌سانی تر جیا‌وا‌زنییه... له‌ پر ده‌نگیک هات، له‌ که‌لله‌یدا بانگی ئه‌کرد: (مارسیللۆ کلیریچی).

جی دانیش‌تنه‌که‌ی خۆی به‌جی هه‌شت و چو‌و به‌لای ده‌رگایه‌کی به‌رامبه‌ره‌وه‌ پێش ئه‌مه‌ی

به‌چیه‌ته‌ ژووره‌وه، له‌ درزی ده‌رگاکه‌وه سه‌پریکی ناو ژووره‌که‌ی کرد که ته‌ماشای کرد ژنیک نوشتا‌بووه‌وه به‌سه‌ر ئه‌و پیاوه‌دا که له‌ ته‌نش‌ت می‌زه‌ گه‌وره‌که‌وه دانیش‌تبوو... چاوی لێ بوو ژنه‌که‌ پیاوه‌که‌ی ماچ ئه‌کرد ئه‌وه‌یش ژنه‌که‌ی ئه‌گرته‌ باوه‌ش... مارسیللۆیش ئه‌مه‌ی به‌شتیکی زۆر نه‌نگ و ناشیرین دانا که له‌ شو‌ینی کاروباری گشتیدا رو‌وبدات ده‌رگاکه‌ی داخست و گه‌راپه‌وه‌ جی‌ی خۆی، دانیش‌ت ئه‌وانه‌ی له‌ویدا بوون یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک رو‌یش‌تن... که‌س له‌ویدا نه‌ما‌یه‌وه‌ پیاو‌یکی پیر نه‌بێ له‌پاش تاو‌یک له‌ ژووره‌که‌ی ناوه‌وه‌ پیاو‌یک هاته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ ته‌مه‌نی مام ناوه‌ندییدا بوو.

له‌رولا‌وا‌زو‌و هه‌ر دوو‌چا‌و‌یشی به‌قو‌ولدا چو‌بوو پیاوه‌ پیره‌که‌یش لێی نزیک بووه‌وه‌ و قو‌لی کرد به‌که‌مه‌ریا!...

هه‌ردوو‌کیان رو‌یش‌تن به‌رێوه‌ ئه‌تگوت ژن و می‌ردن. مارسیللۆ ئه‌مه‌یشی یه‌جگار پێ ناخۆش بوو بیه‌زی لێ ئه‌کرده‌وه‌ له‌وه‌یش سه‌ری زۆر سو‌رما که هه‌ستی ئه‌کرد قینی له‌و پیاوه‌ پیره‌ ئه‌بیه‌ته‌وه‌ پاشان له‌وه‌یش تو‌قی، که هه‌ستی کرد به‌خۆی سه‌روشته‌ گرۆزه‌که‌ی زیندوو ئه‌بیه‌ته‌وه‌ چونکه‌ وای لێ هات، ئه‌گر ئه‌و پیاوه‌ له‌به‌ر ده‌میا بیه‌نیه‌ته‌وه، بیکو‌ژئ!.

دوورنییه‌ ئه‌مه‌یش له‌وه‌وه‌ بو‌وی، که مارسیللۆ، که ده‌مو‌چا‌وی پیاوه‌که‌دا، نیشانه‌ی گرۆزییه‌کی هه‌ره‌ ناخۆش و هه‌ره‌ ناشیرینی ئه‌دی!...

زۆری پێ نه‌چوو، مارسیللۆ بانگ کرایه‌ ژووری رازنووسی کاربه‌ده‌سته‌که‌ کاتێ که چووه‌ ژووره‌وه، سه‌رۆکه‌ راسته‌و‌راسته‌که‌ی خۆی دی، گوئی: (ئا ئه‌مه‌یه‌ پزیشک مارسیللۆ ئه‌مه‌وی ئه‌و کاره‌ی پێ بسپێرئ)...

پاشان ده‌ستی کرد به‌پیا‌هه‌لدانی، که له‌ توانایدا هه‌یه‌ هه‌موو کاروباریکی نه‌یه‌نی جیه‌جی بکات مارسیللۆ ده‌مو‌ده‌ست تی گه‌یشته‌ که ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌اییه‌ فاشیستییه‌، ئه‌یویست له‌ ده‌ست مامۆستایه‌کی زانستگاه‌ رزگاری بیه‌، که ناوی (کادری) بوو چونکه‌ له‌ ئیتالیاوه‌ ره‌وی کردبوو بو‌ (پاریس) له‌وه‌یشه‌وه‌ هورۆمی ئه‌برده‌ سه‌ر فاشیستییه‌کان!... (کادری) یه‌ش ماوه‌یه‌ک مامۆستای مارسیللۆ بو‌بوو. ئه‌وه‌یش بو‌ ئه‌وه‌ دل‌خو‌شی بوو، چونکه‌ کاره‌که‌ی ئاسان ئه‌کرد!...

رازنووسه‌که‌یش پێی گوت: (چی ئه‌که‌یت به‌بیانوو که بو‌ پاریس ئه‌چیت تاوه‌کو کادری مه‌ترسیت لێ نه‌کات؟)...

مارسیللویش خه ریکبوو داوای ئه وهی لئ بکات که پشوو بهک بدات، تا بییری لئ بکاته وه. بهلام گوتی له خۆی بوو ئه یگوت: (پاش ههفته یهک ژن ئه هینم ئه توانم ئه وهیش بکه م به بیانووه که بۆ بهکا له پارسیدام به شیک له مانگه ههنگوینه رابوویم!) که مارسیللو لیجان جیابوو وه، ده موده ست سواری ئوتۆمۆبیلێکی به کری بوو و پرووی کرده مالی ده زگیرانه کهی خۆی.

ئه وهی پێ خوش بوو که ئوتۆمۆبیلێکه پرپوو له کهسانی تر چونکه هه رچه ند خۆی ئه دیی له ناو کهسانی تر دا، پشتی به خۆی زۆر تر ئه به ست، هه ستیشی وا ئه کرد که ئه وهیش به کیکه وهک هه مووان، هه رچی ئه وان ئه یکه ن، خۆیشی هه ر ئه وه ئه کات!... زۆر له وهیش سه ری سوپما، که هه ستی به خۆی ئه کرد دلئ ته نگ بووه له وهی که کاروباره نه یئیییه کهی و ژن هینانه کهی و مانگه ههنگوینه کهی خۆی ئاوتیه ی به کتر کردوو!... بهلام زۆری پێ نه چوو گه یشته ناو خانووی ده زگیرانه کهی خۆی کاتێ که ده زگیرانه کهیشی هات به پیری به وه، لیتی وردبووه وه ئه وهیشی زۆر پێ خوش بوو، که ئه وهیش هه ر له کچه کانی تری ئه کرد، جیانه بوو له وان!... کهچی هه ر ئه وهنده کچه که چوو لایه وه و دانیش، مارسیللو ده موده ست هه ستی کرد به په شوکاوییه کی ناکا، تووشی دئ، که پێچه وانیه ئه پش به خۆ به ستنه بوو که له وه پش هه ستی پێ ئه کرد... کچه که له ناکا و ئاوری لئ دایه وه پاشان باوه شی پیا کرد پێیشی گوت ماچی بکات ئه وهیش دلئ نه شکاند هه رچی پێ گوت کردی له راستیدا (جیلیا) کچیکێ به ئالۆش بوو زۆر جاری وا هه بوو له م ده ست له مل کردنا نه وه، ئالۆشی ئه بزووت، ئه وهنده ئه ما که ده زگیرانییه که یان بگورێ و بپتته په یوه ندییه کی ژن و میتریدی ته واو!... له م جار هیشدا به جۆریکی وا هه وه سی بزووت، که به هه موو هیز و هه ره تیکێ خۆیه وه مارسیللو ماچ ئه کرد ده ستی مارسیللویشی ئه گرت و ئه یخسته سه ر مه مکی چه پی خۆی زمانی خۆیشی ئه خسته ناو ده می مارسیللو وه مارسیللویش هه رچه ندی ئه کرد نه ی ئه توانی به ئاره زووی ئه و ببزویته وه زۆری پێ نه چوو کچه که ده ستی مارسیللو له سه ر مه مکی خۆی لابر د پێی گوت: (جاروبار وام به بیردا دئ که تۆ خۆشت ناویم!...). ئه وهیش گوتی: (وانییه! تۆ خۆشت ئه وه ئه زانیت که من چه ند گوروفتاری تۆم!)

(جیلیا) یش ناوی ئه و که سانه ی بۆ ده رخست که بۆ ئاههنگی شه وی په رده یان بانگ کرابوون مارسیللویش ده ستی کرد به لیکۆلینه وه به کی زۆر له بابته هه موو که سیکیان هه وه: که سایه تیی، کارو فرمانی، شپوه ی ژبانی ئنجا که ته ماشای (جیلیا) ی کرد سه ری

سوورما بوو له و پرسه سه يرانه، لیتی پرسى: (تۆیش منت وهک کهسانی تر نایه ته بهرچاو؟!...)... مارسیللو ئه یویست زۆر تر دلنیا بئ له وهی که ئه وهیش هه ر وهک کهسانی تره، لیجان جیا وازنییه... ئه وهیش به سه رسورمانیکه وه له پرسه کهی، وه رامی دایه وه گوتی: (به لای خۆمه وه، تۆ له م جیهانه دا، له هه موو که س چاکتریت... ئه گه ر له مه یش لایه دین، تۆ له زۆریه ی ئه و که سانه ئه که یته که خۆم ئه یاناسم: په وش و خووت باشه، مه ند و له سه رخۆیت، هونه رمه ندیت... ئیتر ئه یی کئ له تۆ باشتر بئ بۆ من؟.

زۆریه ی که سان ئه یانه وئ له هه مووان جیا وازین، له که س نه که ن. که چی تۆ، به پێچه وانیه ئه و جۆره که سانه وه، مرۆف وای به بیردا دئ، ئه ته وئ له کهسانی تر بکه یته، له کهسانی تر خۆت جیا نه که یته وه!...)

پاشان بییری مارسیللو به وه وه خه ریک ما که (جیلیا) هوشیاری کرده وه و پێی گوت پتویسته بچیتته کلێسا هه ر کاره ساتیکێ به سه ردا هاتوو بۆ بگپتته وه.

ئنجا ماره کردنه که ده ست پێ بکات... له مه یشدا مارسیللو مافی هه بوو که وا دا بپتتی... چونکه له ژبانی خۆیدا له هیچ کرده وه به کی نایینیدا په یوه ندییه نه بوو بوو... بهلام زۆری پێ نه چوو، ئه وهی هات به بیردا که پێ لئ نانه کهی له به رده م که شیشدا، کاریکه هه موو که س ئه یکات له بهر ئه وه کردنی چاکتره له نه کردنی تا له کهسانی تر جیانه بپتته وه!...

به لئ مارسیللو ئه وهی پێ خراپ نه بوو که له به رده م که سیشدا پێ له گونا هه کانی بنی و هه موو کاره ساته کانی خۆی بۆ بگپتته وه تا خۆی له کهسانی تر جوئ نه کاته وه و، وهک ئه وانیش په فتار بکات ئه وهنده هه بوو دوو ته گه ره ی له به رده مدا بوو: به کیکیان مه رگه ساته که ی تافی کورپنی، ئه وی تریشیان ئه و که ینه وه به یه ی که پتوه بوو له پارسیدا جپه جپتی بکات! مارسیللو وای هات به بیردا که له ناو هه ر دوو که ینه وه به یه نه که دا په یوه ندی به ک هه به به لام هه رچه ندی ئه کرد له رازی ئه وه تی نه ئه گه یشت!... ئه وهنده هه بوو، ئه وهی ئه زانی که باوه ری به ئایینی مه سیحی نه بوو، که مرۆف له خوین رشتن به ربه ست ئه کات.

باوه ری به ئایینیکی زرن گکاریی هه بوو که رپی به و خوین رشتنه ئه دا... ئه و ئایینه یش بیرو باوه ری فاشیستی بوو!... دوایی به یکردنه وه که ی به م ئه نجامه گه یشت، که پێ لئ نانی به گونا هه کانی خۆی، له وانیه که بیخاته رپزه ی ئه و کۆمه لی مرۆفایه تیییه وه، که له سه رده می منالییه وه خۆی لئ دوور خستبو وه له بهر ئه وه ناچار بوو بچیتته کلێسا وه له به رده می که شیشدا پێ له تاوانه کانی خۆی بنی!...

لهوکاته‌دا که چوو، کلّیساکه که‌سی تیا‌نه‌بوو چوو به‌رده‌می په‌یکه‌ره‌که و کړنووشی نه‌وازشی بۆ کیشا له‌وکاته‌دا ده‌ستیک په‌رده‌ نه‌ستورره‌که‌ی لادا مارسیللویش چوو سه‌ر ته‌ختی پئی لپنان و دانیشته ویستی ده‌موچاوی که‌شیش ببینی به‌لام که‌شیش په‌رده‌که‌ی کیشایه‌وه، بۆ ئە‌مه‌ی خۆی پيشان نه‌دات.

که که‌شیشه‌که پیتی زانی مارسیللو له‌ هه‌موو سی ساله‌که‌ی ته‌مه‌نیدا جارێک نه‌هاتوته به‌رده‌م ته‌ختی پئی لپنان به‌مارسیللو‌ی گوت: (تۆ ئە‌و هه‌موو سی ساله‌ت له‌ گونا‌ه‌بارییدا رابواردوو!...)... مارسیللویش گوتی: (له‌ راستییدا من هه‌یچ گونا‌ه‌یک نه‌ماوه نه‌یکه‌م ته‌نانه‌ت که‌تنی کوشتنیشم کردوو!...) پاش ئە‌وه ده‌ستی کرد به‌گه‌یانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی خۆی و (لینۆ) به‌ته‌واوه‌ته‌ی هه‌مووی تیگه‌یانده‌ هه‌یچ ده‌سکارییه‌کی تیا نه‌کرد مارسیللو سه‌ری سوڤما له‌وه‌ی که‌ که‌شیشه‌که به‌ته‌نگ باه‌ته‌ی هه‌تیو بازییه‌که‌وه زۆرتربوو، تا باه‌ته‌ی کوشتنه‌که!... کاتێ که‌ که‌شیشه‌که له‌وه‌ دلنیا بوو که‌ (لینۆ) هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی له‌ (مارسیللو) کردوو که‌ باوه‌شی به‌لنگه‌کانیا کردوو، لپنی پرسی:

(تۆ له‌گه‌ل پیاواندا لنگ بازیی ئە‌که‌یت؟...)

- نه‌ء!... هه‌رگه‌ز نه‌م‌کردوو!... له‌ راستییدا من ژیا‌نیکی ئاسایی رانه‌بو‌تیم... مه‌به‌سم ئە‌وه‌یه که‌ یه‌که‌م ژنیکی لنگ بازیی له‌گه‌لدا کردوو، له‌ مالتیکی سۆزانی دابوو... پاش ئە‌وه‌یش ژیا‌نی ره‌گه‌ز بازیی هه‌ر ئاسایی بووه هه‌رچه‌ند لنگ بازیی کردبێ، له‌گه‌ل ئە‌و خانمانه‌دا کردوو مه‌ که‌ له‌ خانه‌دانه‌کان بوون!...

- به‌لام ئە‌مه‌یش گونا‌ه و به‌دکاریه‌ که‌ تۆ کردووته چونکه‌ نابێ لنگ بازیی بکه‌یت له‌گه‌ل که‌سدا، به‌ته‌نیا له‌گه‌ل ژنیکی ماره‌کراودا نه‌بێ، که‌ مه‌به‌سیشت له‌وه هه‌ر سه‌ک و زاکردن بێ!.

- منیش وا خه‌ریکی ئە‌وه‌م!.

که‌شیشه‌که‌یش له‌ گونا‌ه‌کانی خۆش بوو به‌لام نامۆژگاریی کرد تا دوا‌یی ژیا‌نی خۆی هه‌ر نوێژ بکات مارسیللویش که‌ هاته سه‌ره‌ته‌وه‌ی بگه‌رپه‌ته‌وه، چاوێکی دوا‌یی خشانده به‌سه‌ر کلّیساکه‌دا وای هاته پيش چاو که‌ مالتاوا‌یی له‌ جیهانیکی کۆن ئە‌کات، که‌ به‌لای ئە‌وه‌وه هه‌ر له‌سه‌راوێکی خه‌وی کۆنی ئە‌کرد!...

پاش ئە‌مه‌ی له‌ کلّیساکه‌ جیا‌بووه‌وه، سواری تۆتۆمۆبیل بوو چوو بۆ ئە‌و گه‌ره‌که‌ی که‌ دایکی تیا‌بوو به‌لام له‌ رینگاهه‌ستی پئی کرد یه‌کیک دوا‌ی که‌وتوو زۆری پئی نه‌چوو،

ناسیی کابرا له‌ پیاوانی بال‌بازه نه‌په‌نیه‌کان بوو. نامه‌یه‌کی له‌ سه‌ره‌که‌که‌ی خۆبه‌وه بۆ هه‌ینابوو. ئە‌وه‌ی تیا نووسی‌بوو که‌ چوو‌بوو بۆ (پاریس) له‌ رینگادا له‌ شارێک لاب‌دات ناوینشانی پیاوێک هه‌ل بدات، که‌ (سه‌نیۆر جابرو)ی پئی ئە‌لپن مارسیللویش به‌پیاوه‌که‌ی گوت له‌گه‌ل‌یا بچیت تا ئە‌گاته باخچه‌که‌ی مالتی دایکی له‌ رینگادا تیگه‌یشت، کابراکه‌ ناوی (تۆزلاندۆ)بوو هه‌ر له‌ سالی ۱۹۲۵ وه له‌ نامه‌کاریی نه‌په‌نیدا فرمائی بینوه.

مارسیللو چوو ناو باخچه‌ی خانه‌که‌وه که‌ ته‌ماشای کرد به‌پاکی نه‌ماوه‌ته‌وه به‌ره‌للا کراوه... ئە‌وه‌ی بیره‌که‌وته‌وه که‌ له‌ منالیدا چۆنی رابواردوو له‌ویدا... له‌وکاته‌دا که‌ ئە‌رویشته چاوی به‌مارمیلکه‌یه‌ک که‌وت، به‌زه‌یی پیا ئە‌هاته‌وه ویستی به‌ ئە‌سپایی پروات به‌رپه‌وه، نه‌وه‌ک بیترسینێ! (رۆبه‌رتۆ)ی بیره‌که‌وته‌وه، که‌ چۆن په‌نای برده‌ لای ئە‌و تا هه‌ندێ له‌ هه‌ستی گونا‌ه‌باریی که‌م بکاته‌وه له‌ کوشتنی مارمیلکاندا که‌چی رۆبه‌رتۆی منالیش نه‌یویست له‌وه هه‌ستی گونا‌ه‌بارییه‌ی ئە‌و که‌م بکاته‌وه!...

مارسیللو، له‌وه سه‌رده‌مه‌دا، که‌سیکی نه‌دۆزیه‌وه که‌ باری گونا‌ه‌باری لئ سووک بکات و هه‌ست به‌وه گونا‌هه ئە‌وه‌نده نه‌کات له‌به‌رده‌م کوشتنی مارمیلکه‌کاندا، به‌ته‌نیا هه‌تله‌رايه‌وه!... جا له‌م ته‌نیا بییه‌دابوو، که‌ له‌ راستی گونا‌ه‌که‌ی خۆی تیگه‌یشت!... به‌لام ئیستاکه، به‌ته‌نیا نامینیته‌وه، ئە‌گه‌ر که‌په‌وه‌په‌ینه‌که‌ی (پاریس)ی به‌که‌تنیک دوا‌یی بیت چونکه‌ ئە‌و له‌م جاره‌دا، له‌ پیناو تامانجیکدا که‌تن ئە‌کات هه‌ستی به‌خۆی ئە‌کات که‌ فه‌رمانه‌وا‌یی له‌ پشتیه‌وه‌یه، یارمه‌تی ئە‌دات له‌لایه‌ن کۆمه‌لانی زرنگاریی و کۆمه‌لایه‌تی و سه‌ربازیشه‌وه که‌ فه‌رمانه‌وا‌یی دا‌یژه‌زان‌دوون، فرمانه‌که‌ی په‌سند ئە‌کری بێجگه‌ له‌وانه، ئە‌و کۆمه‌له‌ گه‌وره‌ گه‌ورانه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌یش که‌ باوه‌ر به‌و بیروباوه‌ری فاشیستییه‌ ئە‌که‌ن، ئاماده‌ن بۆ پشت‌گرتنی، بۆ ئافه‌رین کردنی!...

که‌ له‌ ده‌رگای ژوو‌ره‌که‌ی دایکیدا، چه‌ند سه‌گه‌یک بۆی ده‌ره‌په‌ینه‌ ده‌ری بۆنیکی زۆر ناخۆش له‌ ژوو‌ره‌که‌ ئە‌هات... دایکی چاوپه‌که‌وت له‌ جیگادا که‌وتبوو رووکه‌شی پیره‌ته‌یی پپه‌وه دیاربوو ئە‌وه‌نده‌یش له‌ر و لاواز بووبوو، هه‌ر ئیسک و پروسه‌که‌ی ما‌بووه‌وه!... جیگای لئ دان به‌له‌شه‌وه دیاربوو مارسیللو تئ گه‌یشت که‌ ئە‌و له‌ش شین بوونه‌وانه به‌ده‌ستی (ئه‌لبی‌ری)یه‌وه پیدا‌بوون، که‌ تۆتۆمۆبیل لئ خوری دایکی‌تی و دلداربشیه‌تی!... ده‌م‌وده‌ست دایکی مارسیللو سوارکرد له‌گه‌ل خۆیدا و چوون بۆ سه‌ردان له‌ باوکی که‌ له

نه خوشخانهی نه خوشی میثک دابو دایکی ههستی بهوه کرد که مارسیللو قیز و بیژ له و ژبانهی نه کاتهوه پاشان دهستیدا له شانی ئۆتۆمۆبیل لئ خورهکهی، نازی نه کیشا و نهی لاواندهوه پاشان رووی کرده مارسیللو و پیتی گوت:

(من ئه وه نه زانم که تو له وه تووره نه بیت که من نازی (ئه لیبیری) نه کیشم و نهی لاوینمه وه به لام تو هیشتا وات لئ نه هاتوه که له وه تی بگهیت، ژن چه نه ههست به تازاری دهروونی نه کات که بزانیته وهک جارن خوشی له هه رهتی هه زه کاری خوی نابینی!...).

مارسیللو له پاش ئه مهی له کهینه و بهینهی ماره کردن و ئاههنگی شهوی پهرده بووه وه، که پرپوون له ئه رک و دهنگه دهنگ، خوی و ژنه کهی چونه ناو شه مه نده فه ره وه له ویدا ههستی به سه ره وتیکی گیانی بئ نه ندازه نه کرد پیش ئه مهی شه مه نده فه ره که بکه و پته گه ر، چاوی پرپووه کچه که. که له گه ل دایکیا قسهی نه کرد.

له و کاته دا ههستی وا نه کرد که گواستنه وهی کچه که و جیا بوونه وهی له دایکی په رده به ک به سه ر ژبانی کچینی دا داته وه بو ئه مهی ژینیکی نوئ بژی، که هه رچه نده لیتی ئه سه له مییه وه، به لام زۆریشی پئ خوش بوو که به و ئاواته بگات!... مارسیللو ئه و کارو بارانهی هینا به وه پیش چاوی خوی که له و چه ند رۆژی پیشو دا راپه راند بوون و ایش هاته پیش چاوی که ئه م گۆرینهی هاتوه به سه ر ژبانیدا نه یکات به پیاو پکی وا که جیا وازی نه مینئ له گه ل که سانی تر دا!... له و کاته دا گر له ئاره زووی به ربوو، پر به دل ئه یو بست خوی بکات به پیاو و، خۆیشی بکات به میرد، ئه یو بست هه ر له وشه وه دا، هه ر له ناو ئه و شه مه نده فه ره یشدا (جیلیا) بکات به ژنی ته واو!... پیخه فه که بیان هه رچه نده ته نگ بوو، به لام مارسیللو باکی له وه نه بوو!...

خۆ نه گه ر (جیلیا) یش وهک هه موو کچیکی تر، ته گه ره ی له و کاره دا و خوی نه دا به ده سه ته وه، نه توانئ ئه و کاره دوا بخت تا نه گه نه ئه و شاره ی که پیا ن گوتبوو لیتی لابتات به لام (جیلیا) له و زۆرتر به ته نگ ئه و رابوار دنه وه بوو.

زۆرتر به په رۆشه وه بوو، که به و کامه بگات هه ره ئه وه نده شه مه نده فه ره که دهستی کرد به رۆیشتن و له ربیه وه له ریگادا، به فیلل خوی خزانه سه ر کۆشی میرده کهی و دهستی کرد به با وهش پیا کردن و ماچ کردن!... زۆری پئ نه چوو له و جۆش و خۆشه وه وه رگه را و

دهستی کرد به گریان میرده کهی له پیشدا زاره تره ک بوو به لام له پاشدا بوئ ده رکه وت که گریانه کهی (جیلیا) بریتی بوو له دهست پیشکه ربیه ک به و مه به سه ی که راسته و راست پیتی بلئ کچینی نه ماوه!...

مارسیللو یش واقعی و پرما و چاویکی تی بری له پر ئه وهی بو ده رکه وت که ئه و که سایه تیه ئاساییه ئه دیدی له ودا، له ناو دا نه ما!... ئه و نهی ئه زانی که له پشت دان پیا نانه که یه وه چی رووی داوه به لام هه ر ئه وه نده ی په یی پئ برد، که به پیتی قسه کانی جیلیا خوی، ئه و ئا فره ته نییه که هینا بووه پیش چاوی خوی.

مارسیللو دلئ پرپوو له خه م و ئه م نهی ئه ویست له وه به ولاره گوئی له پئ لینانه کانی بئ له گه ل ئه مه شا چه زی نه کرد، دل ره نجاوی بکات، به پیتچه وانه وه دلئ دایه وه، گوتی: (پیتی ناوی له سه ری برۆین... خو من بو ئه وه ماره م نه کردویت، که کچینی پتیه دیار بئ... بو ئه وه م هینا ویت که خۆشم نه ویت!...)... به لام جیلیا وازی نه هینا تا هه موو به سه ره اتی خوی بو گتیرا به وه... گوتی: که باوکی مرد، خوی و دایکی له باریکی دهست کورتییدا هیشته وه... پشتیوان (محامی) ییک هه ردوو کیانی برده لای خوی دهستیان به سه ردا بگرئ.

جیلیا پیتی نه گوت مامه... جیلیا له و کاته دا ته مه نی گه یشت بووه پانزه سالی رۆژیکیان دایکی له ماله وه نه بوو پشتیوانه که به هه لی زانی و سواری بوو، کچینی لئ سه ندا!... پاش ئه وه هه ره شه ییشی لئ کرد که نه گه ر بیتو دایکی له و که یه وه به یه نه تا گادا ر بکات دهست به رداریان ئه بی و فرییان ئه داته ناو باری هه ژاری و سه رگه ردا نییه وه پاش ئه وه زۆری پئ نه چوو، هانه ی دایکیدا که له وه به ولاره نه بنیریتته خۆیندنگا له جیاتی ئه وه بنیریتته جئ فرمانه کهی خوی تا بیکات به راز نووسیکی خوی و، لای خوی دای به زینئ به م جو ره ریگای بوخوی کرده وه، که جیلیا بکات به دۆستیکی خوی، تا شه ش سالی خشت دهست بازی و لنگ بازی له گه لدا بکات که له و کاته یشدا جیلیا پیتی نه ئه کرا به گوئی نه کات، نه ترسا له دایکی و، نه ترسا له هه ژاریش!...

کاتی که بریاریشیدا شوو به مارسیللو بکات، هه ره شه ی لئ کرد که یه وه به یه نه کهی له مارسیللو ئاشکرا بکات جیلیا یش هه ره شه ی لئ کرد که نه گه ر ئه و کاره بکات، نه یکوژی!.

مارسیللو یش به زه بی پیا هاته وه ویستی به رامبه ر ئه و ته نگو چه له مه یه ی ئه و ههستی

خۆی دهر بېرې ددهستی بۆ برد باوهشی پیا بکات بهلام لهوکاته دا شه مه نده فهره که توند جوولایه وه، بوو بههۆی نهوهی که دهستی له پرووی بکه وی.

نهویش له ناودا بازی دایه نهو دیو ژور و ره که لاهه که سه رسام ما له و کاره زوو چوو به دوایدا جیلپا نه و نه دی نه مایو خۆی له شه مه نده فهره که فری بداته خواره وه چونکه وای زانیبوو که مارسیللو شه پازلله ی لی داوه و ریسوای کردووه ههستی وا کردبوو که ژن و میتردیبه که بیان هه لوه شاهه وه!...

مارسیللویش ههر له گه لیا خهریک بوو دلای دایه وه، تا توانی گه شی و خو شیهه که ی بگه رینیتته وه جیتی خۆی نهوه شه وه مارسیللو، له شی پرووت کرده وه و گرتیه باوهشی چوه باخه لیه وه و ناره زووی خۆی پین دامرکانده وه مه به سیسی له وه، ههر نه وه نه بوو که ئالوش و خرۆشی خۆی پین بشکینتی، نه وه نه ویشی نه و بیست که ههست به خۆی بکات که نه ویش پیاویکه له پیاوان، بۆیه نه و لنگبازی به ییشی کردووه له گه ل نه و نافرته دا، تا منالیتیکی لیتی بپن و مروقتیک به یینیتته ناو جیهانه وه!...

مارسیللو و ژنه که ی له شاری (س) دا دابه زین له وی چونه میوانخانه به که وه ژنه که ی له وی به جین هیش پاشان ئوتۆمۆیلیتیکی گرت و پرووی کرده نه و جیگه به ی که (ئۆرلاندۆ) ناوونیشانی پین دابوو ههر نه وه نده سه ری کرد به خانووه که دا واقعی ورما چونکه پرپوو له نافرته تی سۆزانی!... شوینه که جیتی به زموره زم بوو!... رزگاریشی نه بوو له دهست نه و نافرته تانه، تا (سه نیور جابریو) ی چاوپیکه وت کابرا له چاوه روانی نه و دابوو به مارسیللو گوت ری و شوینی داوانانه وه که گوپراوه نه و ههر نه وه نده ی له سه ره که (کادری) پیشانی (ئۆرلاندۆ) بدات ئیتر هه موو که ی نه وه ی نه یه که بۆ نه و به جین نه هیلن مارسیللویش له مه واتن گه یشت که فه رمانه وای ئیتالیا ویستویتی زووتر (کادری) بکوژری له وه یشه وه بۆی دهر که وت، که له راستیدا چوونی خۆی بۆ پاریس پیویست نه بوو چونکه (ئۆرلاندۆ) شاره زاییه کی وای هه یه که بتوانی، بپن یارمه تی که س، (کادری) بدۆزیتته وه مارسیللویش له مه وه ته و او تیگه یشت، که فه رمانه وای ئیتالیا بۆیه که نه وی خستۆته ناو داوانانه وه ی کوشتنه که وه به خو پایی تا بیکات به هاو به ش له که تنه که دا و که س په ی به فه رمانه وای، خۆی نه بات!... نه ویشی بۆ دهر که وت، که به شینه یی خراوه ته وه ناو داویکه وه که چی، که نه م پازه ی بۆ دهر که وت و دلای پیتی کرایه وه، سه ری له خۆی سوپما که زانی نه م به شه

فرمانه ی به رپه رچ نه دایه وه، به لام به و ناوه وه که فرمانیکه له سه ر شانی و ناچاره بیکات، به داخیکه وه بریاریدا به جیتی به یینی!.

کاتی خهریک بوو خانووه که به جین به یینی، له پر چاوی که وت به (ئۆرلاندۆ) خهریک بوو له گه ل ژنی که دا نه یگرته باوهش، که هیشتا له ناو سۆزانی به کاندای چاوی پین نه که وت بوو... ژنه که سه وزه به یک بوو گه نم ره نگ، دوو چاوی گه شی پیوه بوو، ده می فراوان بوو، لیوه کانی خۆی به سووراویکی ره نگ تاریک ره نگ کردبوو.

(ئۆرلاندۆ) یش هه روا به ساکاری پیی گوت: (نه گه ر حه ز له م که چه نه که ییت، بۆت به جین نه هیلن!...!)... مارسیللویش قینی له وه هه لسا هه ستیکی به زویی پیاها تنه وه هات به دلای به رامبه ر که چه که ناره زوویشی نه کرد رزگاری بکات له دهست (ئۆرلاندۆ) که داوای شتیکی لی نه کرد نه و وای نه زانی که چه که تنه که تا بووه و ناچار بووه به دهسته یه وه، بۆیه که ماچوموچی له گه لدا نه کات!...

که مارسیللو و ژنه که ی و ئۆرلاندۆ گه یشتنه پاریس، یه که م کاری نه وه بوو ژماره ی ته له فۆنی (کادری) بدۆزیتته وه... خهریک بوو سه ر و شیوه ی (کادری) به یینیتته وه به رچاوی خۆی... کادری پیاویکی پشت کوماوه و کورته بالابوو قژیکی زۆری به سه ری خۆیه وه دانابوو چاویلکه کانیشی نه ستووریون.

یه کیکیش بوو له دوژمنه کانی (دهسته ی فاشیستی)، که مارسیللو، خۆی یه کیکی بوو له پشتگیرانی... کادری نه وه نده به گه رمه وه، به ره نگاری نه و دهسته یه ی نه کرد، توانی ژماره به یک له دوژمنه کانی خۆی له ئایینی فاشیستی وهر بگپری!

کاتی که ته له فۆنی بۆ (کادری) کرد، نه و نه یناسیه وه به لام بانگی کرده مالی خو بان بۆ چای خواردنه وه هه روه ها نه ویشی پین گوت که ژنه که ییشی له گه ل خویدا به یینی، که بۆ رابواردنی مانگه هه نگوینه هیناویتی له گه ل خویدا بۆ (پاریس) زۆری پین نه چوو مارسیللو چاوی که وت به (ئۆرلاندۆ) و هه موو شتیکی تیگه یاند به لئینیشی پیندا، که (کادری) بانگ بکاته سه ر نان خواردنی شپوان، تا بتوانی له دووره وه ببینی و بیناسی!...

مارسیللو نه ی نه زانی بۆچ نه وه ی به بیردادی، که ره وشتی نه و ههر له ره وشتی (یه هودا) نه کات، که ناپاکی له گه ل مه سیحدا نه کرد!... نه ی خویشی ناپاکی له گه ل مامۆستا که ی دا ناکات!...

نه و (یه هودا) ههر نه مه نده جیاوازیان هه یه، که (یه هودا) خۆی کرد به په تا، له به ر

ئەوئەي كە ئەوانەي ھانەيان دابوو بۆ ئەو ناپاكييە، نەيان وئە يارمەتي بدەن!... بەلام ئەو نەخۆي ئەكوژي و، نەخۆشي بەرەنجەرۆ دائەنئە، چونكە كەسانی واھەن، يارمەتي بدەن!... لەوكاتەدا كۆمەلانی گەورە گەورەي نەتەوئەي ھاتەوئە پيش چاوكە لە كۆرەكانی (رۆما)دا چەپلەرئەزبانان ئەكرد بۆ ئەو كار بەدەستەي كە لە ژيەر دەستيا فرمانی ئەكرد پاش ئەوئەو خەوئەي لە مېشكدا نەما ھېچيشی لئە بەجئە نەما ئەوئە بەجئە كە خۆھەلگيشان و شانازیيەكي زۆر كەمی لەدەدا مابوو، كە بۆ ژۆ بووبوو بەتيز پيكردەنەو!... بەھەموو رەنگ پياوئەكە فرمانی خۆي ئەبينئە!...

مارسيللو كە گەيشتە خانووي (كادری) لەگەل ژنەكەيدا، ئافەرەتيك بەپيربانەو ھات، كە بەلایەو ھابوو، زۆر لەو ئافەرەتەي ئەكرد كە لە شاری (س)دا ديوبوي لە بەزمگاھەكەدا لەگەل (ئۆزلاندۆد)دا... بەراستی لەمە سەري زۆر سورما بەلام زۆري پئە نەچوو بۆي دەرکەوت كە جياوازييەكي زۆر لە ناوئەد ھەردوو ئافەرەتەكەدا ھەيە لە ئەندازەي رووخۆشي و دەنگدا پاش تاويك مامۆستا (كادری)يش ھات بەپيربانەو، خۆشي و چلۆنييەكي گەرموگوري لەگەلدا كەردن و بەشيريئيەكەو گەفتوگۆشي لەگەلدا ئەكردن لە جيلياي ئەپرسی پاريسي بەلاو چۆنە كاتئەي كە جيلياي ھەرزەكار ئارەزووي خۆي نوواند كە ئەيەوي بەزمگاھيكي شەوي پاريس بيئيئە، ئافەرەتەكەي ژني (كادری)يش پيشنيازي واكرد كە لە چيشتخانەيەك نانی شيوان بخۆن پاش ئەوئەيش بچنە بەزمگاھيكي كە بەلای خۆبەو ھابوو، كوړ و كچەكە پيشان خۆش بيئە... لە راستيدا مارسيللو سەري زۆر سورما لەوئەي كە ئەو ئافەرەتە ژني (كادری) دەرچوو... مامۆستا (كادری)يش لە مارسيللوئەي پرسی كە ئاخۆ ئيستائيش ھەر لە خەباتي زرنگاريي دايە، يان نا؟... مارسيللوئەي وای ھەرام دايەو كە ئيستائيش پەيوەندي بەزرنگارييەو نەماو كە وای گوت مامۆستا (كادری) دلي زۆرخۆش بوو لە خۆشياندا دەستی مارسيللوئەي گوشي ھەرەك خۆي كە شيشيكي بوو بيئە و تەماشاي پەشيمان بوونەوئەيەك بكات و ابوو!... پاشان كادری دەستی خستە سنگي خۆي و لەسەر دلي دانا، چاوكانی پريون لە ئاو و دەمو دەست ژوورەكەشي بەجئە ھيشت مارسيللوئەي لەمە سەري سورما بوو، سەيري ئەكرد ژنەكەي مامۆستا (كادری)يش مایەو لەگەل تازە بووك و تازە زاوادا مارسيللو كە سەرنجی دا، ئافەرەتەكە سپوساردی ئەنواند لەگەل بەلام لە رازی ئەوئە تينەئەگەيشت زۆري پئە نەچوو جيليا پيشنيازي واكرد كە بچيئەوئە ميوانخانەكەي خۆيان، تا لەوي سەرەتيك بدات تا دەمی شيو خواردن بەلام (لينا)ي ژني

مامۆستا (كادری) بانگی كەرد بۆ ژووري نوستەكەي خۆي ئەوي لەوي دانا و گەراپەو بەتەنيا بۆ ھۆلەكە ئەوكاتە مارسيللوئەي تەنيا بوو ئافەرەتەكە جگەرەيەكي دەرھيئاو دايگيرساند ئنجا بەمارسيللوئەي گوت: (ژنەكەت تۆزيك ئەنوي پاش ئەوئە لەگەلئەي ئەچم، گەرانتيكي پئە ئەكەم بەناو شارەكەدا)... ئەويش لئەي پرسی، گوتئە: (كەواتە پيويستيتان بەمن نييە؟)... پاش ئەوئە رووي كەردە ئافەرەتەكە و پئەي گوتئە: (بم بەخشە كە ئەمەت پئە ئەلئەم من وا ھەست ئەكەم كە تۆ لەگەلئە لالووتيت... كەچي لەمەو پيش ھيچ يەكترمان نەديوە!...)... ئافەرەتەكەيش قسەكەي پئە بريي گوتئە: (نەئە وانيسە من تۆ باش ئەناسم بەلام تۆ من ناناسيت) ئافەرەتەكە كە دوژمنايەتي لە چاوكەنيا ئەبريسكايەو، كە پئەي گوتئە: (من ئەوئە باش ئەزانم كە تۆ دزە پياوي فەرمانرەواييەكەي خۆتيت!...)... مارسيللو رووي لئە وەرگيئەرا چونكە ئەوئەي زۆر پئە ناخۆش بوو كە ئەو ئافەرەتە بەوچۆرە ريسواي كەرد! زۆري پئە نەچوو مارسيللوئەي پرسی: ئاخۆ مېردەكەيشی بەوئە ئەزانئە؟ ئافەرەتەكەيش بەشيوەيەكي ريسواكەرانەو ھەرامی دايەو گوتئە: (ئەي چۆن نازانئە... ئەو ئەمەي بەمن گوتئە!)... مارسيللوئەي خۆي پئە نەگيرا لئەي پرسی: (كەواتە بۆچ بانگتان كەردنە سەر چاي خواردنەو؟)... ئافەرەتەكەيش راستە و راست ھەرامی دايەو: (من ئەوئەم پئە خۆش نەبوو بەلام مېردەكەم وەك پيرتيكي گيان پاك و بەرز و پيرۆز وايە، ئيستائيش ھەر لەو باوئەرەدايە، كە نوواندني خۆشەويستی چاكتيرين زرنگارييە بۆ بەرەنگاريي كەردني دوژمنايەتي!).

- من زۆرم پئە ناخۆشە كە تۆ دوژمنايەتيم لەگەلدا ئەكەيت چونكە تۆم جوان و شەنگوشۆخ ديئە بەرچاوكە، كە دل كيش ئەكەيت!... مارسيللو، پاش ماوئەيەك لە خۆي پرسی، كە لەو كاتەدا بۆچ وای لئە ھات؟... ھەرەك لە ناوچەوانی ئافەرەتەكەو، رووناكيسەك ھاتبيئەتە دەرەو و گەشكەداری كەردبئە، لە كانگاي دلي ھەستيتيكي بەھيئەوئەرتەي توندوتييز پەيدا بوو، كە تيكەلبوو لە خۆشەويستتەيەكي كوئرانە و دل وروژانتيكي سەخت... كاتتيكي زانی بەخۆي، ھەردوو دەستەكاني دريژكەردوو و باوئەشي كەردوو بە خانمی ژني مامۆستا (كادری)دا، وائيش گوشيو بەخۆبەو مەمكە خروپەرەكاني لەسنگي ئەكەون و لەبەر خۆبەو پئەي ئەلئە: (من لە كانگاي دلئەوئە خۆشم ئەوتيت!)... ئافەرەتەكەيش بەواق ورمانيكەو سەپريكي كەرد و تئەي خوربي: (بەراستی شتيكي زۆر ناوازە ئەكەيت، كە ناپاكي لەگەل ژنەكەتا بكەيت، لە مانگە ھەنگوينەتاندا!...)... پاشان خۆي لە دەست مارسيللو راپسكاند و شەپازلەيەكي ليئەدا!... بەلام پاش تاويك

په شیمانایی لئی دهر کهوت چوو به لای په نجه ره که وه ننجاً رووی بۆ وه رگیترا و پیتی گوت: (بم به خشه، له دهستم دهر چوو!...) ... مارسیللویش گوتی: (هره نه وه ندهم بۆ ماوه ته وه که دهر بازم، ژنه کهم بانگ ناکه بیت برۆین؟ بیانوویشم بۆ ناهینیتته وه لای میرده که ت که بم به خشه؟...) ...

ریتیسی بۆ کرده وه که پروات بۆ دهر گای ژوره که که چی ئافره ته که وه ستاو نه رۆیشت، هر سه بری ئه کرد پاشان دهستی هینا به روومه تی مارسیللو دا و پیتی گوت:

(مه رۆروه منیش حه زت لئی ئه کهم... تکایه بم به خشه!) مارسیللو ههستی پئی کرد که ژنه که هر له بهر نه وه داوای به خشینی کرد، که له ئه نجامی شه پازله که ی خۆی، خۆی رزگار بکات که چی هر له و کاته یشدا ئاگری دلداریی گری به ردابوه دلی، پر به دل حه زی لئی ئه کرد!... خۆشه و یستییه که یشی له ئه ندازه دا نه بوو، بۆ جیلیا نه ونده به په رۆش نه بوو!... خۆشه و یستییه کی قوول بوو، پرپوو له خوتن گه رمی، پرپوو له جۆش و خروش پرپوو له نازگرتن و هیواداری... خۆشه و یستییه کی وایش بوو که هه رگیز له وه پیتش، به خۆیه وه نه ی دیبوو!...

ههروه ک ژيانی له وه پیتش چۆل و هۆل بووی و که سی تبا نه بووی و ابوو، به لām که جوانی (لینا) ی دیی ژيانی بۆ پرپوو له شادیی و کامه رانی!... ته نانه ت وایشی لئی هاتبوو که ههروه ک له وه پیتش هر ناسیییتی و خۆشیشی و یستی و ابوو... ته نانه ت پیتش ئه مه یش که بیبینی و هاو تاکه ی ئه وی له شاری (س) دا چاو پیکه وتی!... ئه مجاره یش باله کانی کرده وه تا باوه شی پیا بکاته وه به لām ئافره ته که خۆی لئی لادا، پیتی گوت: (ئیسته و ا باشه بجیته دهر وه، تا ماوه یه ک رابوتیریت ئیواره یه کتری ئه گرینه وه!) ...

مارسیللو پتیوستی به ماوه یه ک بوو، به ته نیا بئینیتته وه، تا بیر له و کاره ساتانه بکاته وه که روویاندا له کرده وه ی (لینا) دا سه ری سورنه ما چونکه واقی و رما، دلی شکا... چونکه هه مووی چه ند رۆژنیک بوو ژنی هینا بوو!... له وه وه دهستی کرد به پرسکردن له خۆی: ئه پئی خۆشه و یستی چی بی؟... ئه وه هه ست و تاسه یه چی بوو، که نه وه نده ی نه ما بوو به هۆی نه وه وه تووشی گه ر و گپچه لیک و ابی که ژن و ژيانی له ده ست بچی و نا پاکی له گه ل ئه و بیرا وه ره زرن گکاریه شدا بکات که ژيانی خۆی بۆ ته رخان کرده وه؟... مارسیللو خۆی و اهاته پیتش چاو که نه وه به دخوویی و داوین پیسییه ی که له هه موو ژيانیا به دوایه وه

بوون، له کۆلی نه ئه بوونه وه، که ماره کردنی (جیلیا) یش له ده ست نه وه درانه رزگاری نه کرد، به هیچ کلۆجیک رزگاری نابی له ده ستیان به هۆی نه و رووناکییه وه نه بیت که له ناو چهوانی (لینا) وه پرشنگ نه دات!... سه ری له وه یش زۆر سورما که ههستی به لیک چوونیک کرد له ناوه ند ناوی (لینۆ) و ناوی (لینا) دا!... ئه و پیاوه ی که دلی پرکرد له پشم و قین و بیزهاتنه وه له به دخوویی و داوین پیسی نه و ژنه یش که له باریا هه یه له و ههردوو دهرده ی رزگار بکات!...

مارسیللو ههستی به خۆی نه کرد، که چه ندی پئی چوویو تا له گه ران بوو بووه وه و گه یشتبووه میوانخانه که کاتی که داوای کلیلی ژوره که ی خۆی کرد، شاگردی میوانخانه که پیتی گوت ژنه که ی و خانمیکه تر پیکه وه له ژوره که دان مارسیللو ده موده ست په یی به وه برد که خانمه که (لینا) یه! ئه ویش ههستی کرد به جۆش و خروش و شادمانی یه ک ده موده ست چوو بۆ ژوره که ی خۆی که دیی ژوره که ی داخراوه، له کونی دهرگا که وه سه ریکه ی ناو ژوره که ی کرد ته ماشای کرد ژنه که ی رووت بۆته وه ته نیا په شته مالیک به سه ر ناوکیه وه یه (لینا) یش له خوار پییه وه دانیشتوو به ههردوو ده ست، ده ست نه هینتی به رانه کانی ژنه که یدا لنگه کانی ئه گریتته با وه ش.

سه ریشی نوشتانده ته وه به سه ر نه ژنۆکانیدا (جیلیا) یشی چاو پیکه وت، سه ری هه ل ئه بریی، بزانی (لینا) چیی لئی نه کات نه به ره بهستی نه کرد له و کاره، نه هانه یشی نه دا بۆ نه و کاره نه و هر به په رۆشه وه بوو بزانی چیی لئی نه کات گوتی له (لینا) بوو پیتی گوت: (ناشی مه به... ئه گه ر تو شووت نه کردایه، به ره بهستی ئه مه ت نه ئه کرد... که واته که شووت کردوو بۆچ به ره بهستی ئه مه ئه که یه ت؟. پاشان له کینی به ره بهستی ئه که یه ت؟) ... (جیلیا) یش به گه رموگوریکه وه پیتی گوت: (به لām من نه وم خۆش نه وی!...) دهسته کانی (لینا) یش به چه شنی مار، ورده ورده ئه کشان به ناو لنگه کانی (جیلیا) دا کاتی که (جیلیا) پیتی گوت وازی لئی به یینی، (لینا) دهستی گرت و ماچی کرد، پاشان به جۆش و خروشیکه وه له پئی دهستی (جیلیا) ی ئه هینا به سه ری خۆیدا و خوتوو که ی به خۆی نه دا!... زۆری پئی نه چوو (جیلیا) هه ستایه سه ری و ئاره زووی خۆی و اپیشاندا که جلو به رگه کانی خۆی له بهر بکات... به لām (لینا) بازی دایه خواره وه و پیتی گوت (مه جوتی!...) ... (جیلیا) گوتی نه دایه قسه ی نه و چوو بۆ نه و په ری ژوره که ننجاً پیتی گوت: نامه وی به م جۆره ته ماشام بکه یه ت چونکه تو وام لئی ئه که یه ت که هه ست به شه رمه زاری بکه م!... خانمه که یش به په رۆشیکه وه پیتی گوت: (بۆچ شه رم له من نه که یه ت؟... خۆ منیش یه کیکم وه ک تو!...) ...

(جیلیا) یش پیتی گوت: (به لّام تۆ وهك پیاویك ته ماشام نهكیت و تیم ورد نه بیته وه!)
مارسیللو که نه وهی دی، هاته خواره وه بۆ هۆلی میوانخانه که ههر ههست و تاسه و
بیروباوهریکی هه بوو هه لگه رایه وه ئیتر له وه به ولاره دلّی به (لنیا) دا نه نه چوو ههروهه
نه یشی نه ویست و از بهینتی له و کاره ی به دهستییه وه بۆ به رامهر میرده که ی!

ئیتتر له و ساکه وه په یی به وه برد، که نه وه ههست و تاسه یه ی (لینۆ) نه ی نوواند
به رامهری، خۆشه ویستی نه بوو نه ویش جوریک بوو له ههست و تاسه یه ی که (لنیا)
به رامهر ژنه که ی خۆیی نه نوواند!...

کاتی که چاویشی له (لنیا) بوو، له نه نجامدا، له میوانخانه که چوو دهروه، دهست
به جی رووی کرده ژوره که ی خۆی که ته ماشای کرد: (جیلیا) خه ریکه له نارایشی قژی
بیته وه کاتی چاوی به مارسیللو که وت به په رۆشیکه وه که ی نه وه یه یه که ی خۆی و (لنیا) ی بۆ
گیترایه وه گوتی: (هه رگیز تۆ نه وهت به بیردا دئ که چیم به سه رداها توه؟... له راستیدا
نه و خانمهی ژنی مامۆستا (کادری)... وای بهینه ره پیتش چاوی خۆت... که ئافره تیکه ی
گرۆزه، ئافره تیکه ی ئاسایی نییه!...)...

که مارسیللویش لیتی پرسه مه به سی له وقسه یه چیه؟ جیلیا گوتی: (لنیا یه کیکه له و
ئافره تانه ی که حه ز له ژنانه ی وهک خۆیان نه که ن هه ر له و رۆزه وهی که منی چاویکه وتوه،
گرفتاری دلداریی من بووه!)... جیلیا یش راستوره وان، به سه رسورمانیکه وه هه رچییه که ی
لئ کردبوو بۆ مارسیللو گیترا بووه وه...

مارسیللویش له م جیا وازییه ی ناوه ند خۆی و جیلیادا واقعی و پرما به درتیرایی ته مه نی
خۆی په شوکابوو به دهست کاره ساتیکه وه که هیتشا له گه ل (لینۆ) دا نه ی کردبوو به لّام جیلیا
راست و ره وان، به تاشکرا که تنه که ی خۆی و (لنیا) ی نه گیترا یه وه نه یگوت: (من خه وم لئ
که وتبوو له پیتخه فه که ی (لنیا) دا کاتی خه به رم بووه وه، سه یر نه که م خانمی مامۆستای
کادری سوارم بووه که تنم پین نه کات... لنیا به چه شنی پیاو ئارووی نه بردم!) به لئ جیلیا
که نه وه ی بۆ مارسیللو نه گیترا یه وه، هه یچ پیتی شه رمه زار نه نه بوو هه یچ نه یویست درویشی
تیا بکات، له سه ره تادا نه بئ، که گوتی به نارزه ووی لنیا نه جوولامه وه نه وه یش که وای
پیتشاندا له وه پیتش پان پانۆکیی له گه ل ژناندا نه کردبوو!... چونکه زۆری پین نه چوو،
دروکه ی خۆی له بیر چوو وه نه مجاره چیرۆکی نه وه ی بۆ گیترا یه وه که کچیک حه زی لئ
نه کات، له پیتش نه وه دا که پشتیوانه که په رده ی کچینییه که ی بدرتینت!...

پاش نه وه جیلیا قسه که ی خۆی وه رگیترا یه سه ر نه وه ی که خانمی کادری بانگی کردوه بۆ

رپواردنی چه ند رۆژیک له گه ل خۆی و میرده که یدا له ناوچه ی (ساقۆی) دا. (کادری) یش
نیازی وایه، له پیتش ژنه که یدا به جیتته نه وئ مارسیللویش نه مه ی به هه لیک زانی، بۆ
(ئۆرلاندۆ) که به ئاسانی کاره که ی خۆی تیا بباته سه ر له به ر نه وه ده موده ست نه وه ی تی
که یاندا!...

نه و چیتخانه یه یش که مارسیللو و جیلیا بۆی چون، که له ویدا کادری و ژنه که ی
بیین، شوپنیکه ی به ناویانگ بوو، ناوی به وه ده ر کردبوو که هه موو جوژه مه ییکی نایابی
تیا بوو کاتی که کوره لاوه که یش شه و یاشیی له مامۆستاکه ی خۆی کرد، نوشتایه وه و
ماچیکه ی ناوچه وانی کرد نه م ماچه، ماچه که ی (یه هودا و مه سح) ی بیرخسته وه، به تاییه تی
کاتی که چاوی به (ئۆرلاندۆ) که وت له ئاوتینه یه کدا، که له به رامهر یابوو، له دووره وه
دانیشتبوو، سه یری نه کردن!.

مارسیللو که دهستی برد بۆ خۆرشت و خواردنه وه، بیری بلاو بوو، په شوکابوو، دلّی
ته نگ بوو... له گفتوگۆی کادری و ته ماشا کردنه سارد و سیره کانی وه بۆی ده رکه وت که
لینا هه موو که ی نه وه یه یه کی نه وئ تی گه یانده مامۆستایش که له نه ندازه به ده ر ریزی لئ
نه گرت و به ده میه وه پین نه که نی، هه ر له پشیله یه کی نه کرد که یاری له گه ل مشکیکه
بکات! به لّام ته ماشا کردنه که ی لنیا و پین بازییه کانی له ژیر میزه که دا خسته ی سه ر نه وه ی
که بیر له خۆشه ویستییه که ی نه و بکاته وه!...

له دلّی خۆیدا خۆزگه ی نه خواست که نه و دلداریه ی خۆی و لنیا راست بوایه!... نه و
له و کاته دا دوو نه نجامی نه هینایه پیتش خۆی، که نه و یه کیکیان لئ هه لبرتیر: یان نه و تا
ئۆرلاندۆ به جی به یتلئ فرمانه که ی خۆی بباته سه ر، به لّام چاوه روانی نه وه نه کات که لئ
بیته وه، ده موده ست له گه ل بوو که یدا بگه ریتته وه ئیتالیا... یاخو نه وه تا کادری له ده ست
نه و کوشتنه ی رزگار بکات و له جیلیا یش جوئ بیته وه تا له نزیک لنیا وه مینیتته وه!...

جلیا نه مه نده ی خوارده وه، دهستی کرد به مه ست بوون کاتی نه وه یشی گوت خۆی و
میرده که ی نیازیان هه یه رۆژی دوا، هه مووی، له (فه رسای) دا رابووترن، (لنیا) یش
گوتی منیش حه ز نه که م له گه ل تاندا بم چونکه مامۆستای میردم بریاری داوه، رۆژی دوا یی
بچئ بۆ (ساقۆی) جیلیا یش که نه وه ی بیست پیتی گوت: (نه وه نده به س نییه که یی
ده نگ بووم له وه ی له ساقۆیدا پتیکه وه رابووترین... من حه ز نه که م له فه رسایدا هه ر له گه ل
میرده که ماب!)

لنیا ئەم وەرنامە ی پێ ناخۆش بوو دەموچاوی تیک چوو ئنجا گوتی: (وا دەرئەکهوی حەز ناکەیت!) مێردەکهی پێ رووی تێ کرد و گوتی: (ئەو هەمووی چەند کاتیکی چاوی بەتۆ کەوتوو کەواتە چی هەیه لە ناودا کە حەزت لێ نەکات؟!...) ماریسلۆش کەوتە ناوێ و گوتی: (لەرستیدا جیلیايش، هەرۆک من، هەردووکتانی زۆر خۆش ئەوی!)

پاش ئەو هەموویان چوون بۆ بەزمگاھێکی شەو هەر ئەوێندە لەوێ جیگیربون، ماریسلۆ هەستی بەتۆرلاندۆ کرد دوایان کەوتوو لەنیا هەلسایە سەرپێ و داوای لە جیلیا کرد کە لەگەڵیا سەما بکات ئەم بەزمەیش لەو بەزمگاھەدا بەشتیکی سەیر و پوونەدا و دانەئەنرا!... دەستیان کرد بەسەماکردن لاوەکە سەرنجیدا، لنیا جیلیای بەخۆیەو ئەنوساند بەلام ئەو گۆشین بەخۆیەو، بەکەسەو نەبیرابوو.

کەچی بوو کەهێ بەپێچەوانەو پوگرژی لەدەموچاویا دیاربوو چاوەندازەکە بەلای ماریسلۆو زۆر ناخۆش بوو، خەفەتی لەدەست ئەخوارد پڕبەدڵ ئەمە ی پێ ناخۆش بوو کە ئەو گرۆزییە لە لنیاو ئەبینی کەچی ئەگەر ئەو خۆشەویستیە گرۆزانەیه، بەرامبەر خۆی بکرایە، رزگاریشی ئەکرد و کامەرانیشی ئەکرد!... کاتی ماریسلۆ لەو بێرکردنەوێه دابوو کادری لێی نزیک بوو و گوتی: (کاکە ی کلیریچی وا مەزانە تیت نەگەیشتووم!...) لاوەکەیش شلەژا بەلام مامۆستا کادری دووبارە دەستی بەقسەکردن کردووە گوتی: (تۆ ئەزانیت من کێم... منیش ئەزانم تۆ کێیت!...)... پاشان چاوی تێ بری و لێی وردبوو... لاوەکەیش لە ترساندا وشک بوو... بەلام لە دەموچاوی کادریا هیچ پشم و قینیکی نەدی بەپێچەوانەو، چاوەکانی پربوون لە خۆشەویستی، پربوون لە فرمیسکیش!... دووبارە بیاو کە پێی گوتەو:

(تۆ خەریکی ئەوێت لە کردەوی خۆت پەشیمان بیتەو پێم بدە یارمەتیت بدەم... هەنگاوی پێ بۆ پیشەو دەور نییە تۆیش هەلیکت بۆ هەل بکەوێ و سەرلەنوی ژیانیتی تازە دەست پێ بکەیتەو!..).

هەردوو ژن، ئەوساکە، لەسەماکردنی خۆیان بووونەو ئەوانیش هاتنەو لای ئەمان زۆری پێ نەچوو لنیا بەساردیکەو لە ماریسلۆی پرسی بۆچی پێی نەگوت سەمای لەگەڵدا بکات.

ماریسلۆیش دەموودەست هەلسایە سەرپێ و کیشی کرد بۆ ناو کۆری سەماکەرەکان لە کاتی سەماکردنەکاندا خەریکی فریودانی ماریسلۆ بوو کە ژنەکە ی بخاتە سەر ئەوێ

لەسەر ئەویش بکات، لەگەڵیان بێ، پێکەو لە قەرسایدا رابووین... ماریسلۆش بەپەرۆشیکەو پێی گوت: (کاشکی بەراستی دلداریمان بکرایە!...)... لنیایش گوتی: (منیش هەر ئاوات بۆ ئەو ئەخوام!)... بەلام ئەو مەبەسی جیلیابوو چونکە پاش تاوتیک خۆی پێ نەگیرا، لەوێ دوا کە جیلیای هەرزەکار حەزی لێ ناکات لەبەر ئەو خەفەت لەوێ ئەخوات بەلام ماریسلۆ دەستی کرد بەدلدانەوێ.

خەریک بوو بەرە بەرە کیشی بکات پەناییکەو، ماچی بکات. بەلام خانمەکە بەناخۆشیکەو خۆی لەدەست راپسکاند ماریسلۆش چوو دەرۆه (تۆرلاندۆ) چاوەروانی ئەکرد، کە پێی بلێ لە رێگای (ساقۆی) دا پەلاماری کادری ئەدات و ئەیکوژی!... ماریسلۆش بەدلێکی تەنگەو گەراپەو کەن هاوڕێکانی!...

پۆژی دوایی، لەگەڵ رۆژەلەتدا، ماریسلۆ لە خەو راپەری ئەو لەو باوەرەدابوو، کە کادری لەوکاتەدا بەتۆتۆمۆبیل ئەچوو بۆ (ساقۆی)

کە (تۆرلاندۆ) و هاوڕێکانیشی دوای کەوتبوون بیکۆرن ئەویش وای ئەگەیاندا کە فرمانی ئەو لە پاریس دا تەواوو و نەماو! تەنانەت وایش هەست ئەکرد کە مردنی کادری دوایی بەبەشتیکی ژبانی خۆی ئەهینێ، کە لەو ماوەیەدا رەنج و تەقەلاید لەو گرۆزی و دلتنەنگییە رزگاری بێ کە لە مردنی (لینۆ) وە توشی هاتبوون، هەرچەندە سەرکەوتنەکەیشی لەم کەینەو بەینەیهدا بەهۆی کردنی ئەو کەتەو بوو، بەلام لە دلی خۆیدا بریاری ئەوێ دابوو کە پاکانەکردن بۆ ئەوکەتە هەموودەم ئامادەیه و لەسەری دانەماو زۆریشی پێ ناچێ ئەبێتە هاوئیشتمانیکی باش و بەکەلک، ئەبێتە باوکیکی چاک و بەکار ژبانیشی رۆژبەرۆژ بەرەو تەواویی ئەروات کە هەتا ئێستا هەر لە کەموکوورپی دابوو!.

بەم رەنگە کوشتنی (لینۆ) ژبانی ماریسلۆی تاریک کردبوو. چارەنووسی ماریسلۆش وابوو کە هەر وا بێنیتەو تا بەهۆی کوشتنی (کادری) ئەو لە گوناھی کەتەکە ی پێشوو رزگاری بێ!... ئە ی بۆچ کادری بەکوشت دا؟.

هەر لەبەرکەلکی نیشتمانی کە ی و فەرمانرەوایی کە ی و یاسای کۆمەلایەتی نەتەو کە ی خۆی نەبوو؟!... ئەمانە هەموو نامانجن، لە پێناویاندا هەموو نرخ و ئەندازەیه کە گۆررین زۆرداری ئەبێ بەدادپەرەری و، ناپاکییش بەمەردا یەتی دانەنری!...

لەوکاتەدا (جیلیا) ییش لە خەو هەستا بێ دەنگ و سەنگی ماریسلۆی پێ ستم بوو

دهستی کرد به باوهش پیاکردنی مارسیللۆ و ماچکردنی ئەو هەر ئەوەنده پیتی گوت برباری داوه بچیتتهوه ئیتالیا، جیلیا دهستی کرد به پیتشاناندانی هیوا و ئاواتی خۆی له ژبانی بهردهمیاندا دهستی کرد به کیشانی و پنهیهک بۆ ئەو خانوووه ئەو ژبانەیی که به میتشکیادی... مارسیللۆیش پر به دل گوتی: (بی گومان پتکهوه زۆر به خوشییهوه ئەژین!...)

جیلیایش گوتی: (ئەو نابێ منالان ببی؟!... من حەز ئەکەم منالی زۆرم ببی هیچ نەبێ له چوارساله که یه کهماندا هەر ساله منالیکمان ببی... من بهو ئاواته که به زووترین کات خیزانیتک پتکهوه بنیین)... مارسیللۆ ههستی به خۆی کرد به فرمیسک له چاوهکانییهوه ئەرژیتته خواروه له وه سهری سورما ئەو ئەوهی ئەزانی که قسهکانی جیلیا بۆ له بابهت کامه رانییهوه هیتابوو به گریان، که چی هه رچهندی ئەکرد نهی ئەتوانی برباری ئەوه بدات که هۆی ئەو گریانەیی ئەو قسانه بوو!...

مارسیللۆ واهات به میتشکیا که هۆی گریانەکی ئەو نرخه گرانه بوو له پیتناو کامه رانی دوارژژیا دابوو!... جیلیایش که له هه رتهتی ئاوات و ئەندیشهکانی خۆیدا بوو، خوینی گه رم داها تبهوو، هه وهس و ئاره زووی بزوتبهوو، داوای له مارسیللۆ ئەکرد لنگبازی له گه لدا بکات!... له و کاته دا که مارسیللۆ خۆی لی هیتابوو به پتسه وه و لنگبازی له گه لدا ئەکرد له پر له ده رگیان دا و له ژیر ده رگا که وه نامه یه کیان فری دایه ژووره جیلیا له و کاته دا ئەوه پیری خۆشی پی گه یشتبهوو له بهر ئەوه ئەو ته نگه تا و کردنه ی پی ناخۆش بوو خۆی نووساند به مارسیللۆ وه، و چنگی له قۆلی گیرگرد ئنجا به دلێکی پر به خوشه وه پیتی گوت: (خۆزگه ئەتکوشتم!) مارسیللۆی هه رزه کاریش ئەم قسه یه ی پی ناخۆش بوو چونکه قیژه که ی (لینۆ)ی بیره که وه که پیتی گوت: (بمکوژه به چه شنی سه گ!...)...

نامه که له خانمی کادرییه وه ها تبهوو تیانوو سیبوو که وازی هیتاوه له وهی که له گه لیا ندا بیت بۆ (قه رسای) چونکه له گه ل میرده که ی خۆیدا، ئەو به یانییه، کاتی حه وت، چوه بۆ گه شت، جیلیایش ئەوهی زۆر پی خوش بوو.

گوتی: له (لینا) دلنیا نه بووم چونکه ئەو ژنه ئە یوبست منیش حه زی لی بکه م، دلداریی له گه لدا بکه م مارسیللۆیش گوتی: (باشه... له نیسته به داوه ئیتر چاوت پیتی ناکه وی!...)

مارسیللۆ له ژووری فرمانکردنی خۆیدا دانیشته بوو، له خانووی کار به ده ستیدا... دهستی کرد به خویندنه وهی ئەو پارچه رۆژنامه نه ی که کوشتنی (کادری) و ژنه که یان نوسی بوو، له لایهن ئەو دزه پیا وانه وه که به تاییه تی له ئیتالیا وه نیرا بوون که خاوه ن ده سه لاتانی فه رهنسه یش هه رچه ندیان کردبوو بۆ یان نه گیرا بوون... یه کتیک له تیز پتکردنه کانی چاره نووسیش ئەوه بوو^(۱) که فه رمانه روه ایی ئیتالیا پاشه جار وازی هیتابوو له کوشتنی کادری چونکه کوشتنه که ی ئەوهی به کاریک دانا بوو که ته گه ره بدات له و گف تو گو ژبانەیی که فه رمانه روه ایی ئیتالیا خه ریک بوو له گه ل فه رمانه روه ایی فه رنه سه دا بیکات.

به لام ئامۆژگارییه تازه کانی فه رمانه روه ایی ئیتالیا کاتی گه یشتبه وه پیا وه کانی له فه رنه سه دا، که که تنی کوشتنی کادری برابوه وه!...

چه ندسالێک تپه رپی ئیواره یه کیان مارسیللۆ له پتخه فه که ی ها ته ده ره وه و چوه به ر په نجه ره که سه یری ماله دراوسیکانی خۆی ئەکرد!... له و کاته دا له پتسه که وتوو ترین گه ره کی رۆمادا ئەژبا... مارسیللۆ له مه زۆر سه ری سورما، که نیشانه یه کی نه دیی به و گه ره که وه، که هه ست به وه بکه ن که ئەمه چوارساله جهنگیکی جیهانی له به ره ودایه و مرۆ قایه تی له ناو ئەبات که ئەو کار به ده ستییه فاشیستی یه یش که له بیست سال له مه وه پتسه وه، ئیتالیای خستبه وه ژیر چنگی خۆیه وه و فه رمانداریی به سه ردا ئەکرد، هه ر له و رۆژه دا سه ر نه نگری بووه!...

مارسیللۆ ههستی کرد به دلته نگی و ترس و له رزیک چونکه له پاش سه رته نگری بوونی ئەو کار به ده ستییه له جیگایه کی پر ته نگو چه له مه دا ما بو وه په شیمانی ها ته دلێه وه چونکه به بۆ نه ی کاره ساتی تازه وه، ئەوهی بۆ ده رکه وت که هه رچی گونا هیتکی کردوه له ژبانیا، به شی زۆریان، به خۆرایی کردونی، هۆیه ک نه بووه بیان کات... ته نانه ت له وه یش زۆر ترسا که هه رچی گونا هیتکی کردبوو، وه ک بۆی ده رکه وت، له پیتناو ئامانجیکی پاک و بلتندا نه ی کردبوون له پیتناو مه به ستیکی تاییه تی خۆیدا کردبوونی...

هه ر گونا هیتکیشی کردبوو، مه به سی ئەوه بوو بوو که ژبانیکتی ئاسایی ده ست بکه وی، به جو رتکی وا که خۆی له که سانی تر جو ی نه کاته وه!...

مارسیللۆ چوه ژووره که ی تر که ته ماشای کرد جیلیا، که چه که یانی ئاماده کردوه بۆ نوستن... که چه که یان ناوی (لیوسیلا) بوو ته مه نی شه ش سالان بوو، جوانییه کی ناوا زه یشی

(۱) تیز پتکردنی چارنوس: له دهسته واژه ی (من سخریات القدر)ی عه ره بییه وه یه.

هه‌بوو... گوپی لئ بوو به‌وجۆره ئە پارا پاره‌وه له خوا که دایکی پیتی ئە‌گوت: (ئە‌ی مە‌ریەم، ئە‌ی دایکی پیرۆزی گە‌ورە‌ی هە‌مووان... بۆ‌مان بپارێ‌رە‌وه، خوا له گونا‌ه‌مان خۆ‌ش بێ... چ بۆ‌ ئیستامان چ بۆ‌ کاتی سەر‌مەرگمان!...)... کاتی کچه‌ بچکۆ‌له‌که له جیگا‌که‌یدا راکشا، دە‌ستی کرد به‌پرس کردن له باوکی، له بابە‌ت ئە‌و گە‌شته‌وه که ئە‌یه‌وئ له‌گە‌ڵ خۆ‌ی و دایکیا بیکات چونکه خیزانه‌که بپاری دابوو که بۆ‌ به‌یانی رۆژی دوایی بروت بۆ‌لای نه‌نکی کچه‌که که له لادی دایه، بۆ‌ ئە‌مه‌ی هاوینه‌که، دوور له (رۆ‌ما) و دووریش له بۆ‌مباران رابووئێ‌!

که‌کچه‌که نوست، باوک و دایکه‌که‌ی له ژووره‌که هاتنه دەر‌وه و چوون بۆ‌ ژووری نان خواردن مارسیللو که سەر‌نجیدا، چاوه‌کانی جیلیا، له‌تاو گریان نازاریان پێ‌ گە‌یشتبوو رادیۆ‌که‌ی کرده‌وه که گوپی گرت، رادیۆ‌که به‌کوئی دله‌وه، دل‌خۆ‌شی کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌ی پیتشان ئە‌دا به‌سەر ئە‌نگرئ بونی (مۆ‌سۆ‌لینی) و، هه‌ستی خۆ‌شه‌ویستیان به‌رامبەر خونکاری ئیتالیا جیلیاش له داخاندان گوئی:

(سە‌یری ئە‌مانه چە‌ند پرۆ‌پوچن!... تا دوینی بوو چه‌پله‌یان بۆ‌ مۆ‌سۆ‌لینی لئ ئە‌دا... چە‌ند رۆژی‌کیش له‌مه‌و پیتش چه‌پله‌یان بۆ‌ (پاپا) لئ ئە‌دا، وایان ئە‌زانی له‌ده‌ست بۆ‌مباران رزگاریان ئە‌کات... وائیم‌رۆ‌یش ئە‌یان بینیت پشتی خونکار ئە‌گرن!...) .
چوونه دەر‌وه و به‌سواری ئۆتۆ‌مۆبیل‌که‌یان گه‌ران به‌شاردا. هه‌رچه‌نده‌ شار‌که‌که تاریک و نووته‌ک بوو، به‌لام پ‌رپوو له‌ م‌رۆ‌ف... کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌یش ئە‌هاتنه‌ سەر ریتی‌گای ئۆتۆ‌مۆبیل‌که‌یان و له‌به‌رده‌میاندا ئە‌مه‌یان ئە‌گوت: (هه‌ر‌بژی سەر‌به‌ستی!...).

شاره‌که شیبوو یاسای تیان‌ه‌مابوو هه‌ر‌که‌سه به‌ئاره‌زووی خۆ‌ی ئە‌جولایه‌وه نه‌ته‌وه خرو‌ش‌ابوو، ده‌ستیان کردبوو به‌قاو‌وقیژ و گۆزانی گوتن و (بژی بژی)!... به‌یکه‌ریکی (مۆ‌سۆ‌لینی) یان راکیشایه‌ خواره‌وه ورد و خاشیان کرد که چی (مۆ‌سۆ‌لینی)‌یش هه‌ر ئە‌و پیاوه‌بوو که هه‌رچه‌ند دەر‌بکه‌وتایه، که‌س ورته‌ی له‌ده‌مه‌وه نه‌هات، نازیان ئە‌کیشا و ریزیان لئ ئە‌گرت!... زۆری پێ‌ نه‌چوو مارسیللو و جیلیا ئۆتۆ‌مۆبیل‌که‌یان له‌ کۆ‌لانێ‌ک دانا و به‌پێ‌ ده‌ستیان کرد به‌رۆ‌یشتن...

له‌ گه‌رانی‌ش نه‌بوونه‌وه، تا گه‌یشتنه سە‌یرانگاسی‌کی چۆ‌ل و هۆ‌ل چوونه ناویه‌وه که گه‌یشتنه بن داریکی گه‌وره و زه‌لام، جیلیا ئاره‌زووی هه‌لساو به‌مێ‌رده‌که‌ی گوت که له‌سەر چیمه‌نه‌ ته‌ر و تازه‌که لنگ‌بازی له‌گه‌‌لدا بکات... که مارسیللویش سە‌رسورمانی خۆ‌ی

پیتشاندان، جیلیا به‌په‌رۆ‌شیکه‌وه پیتی گوت: (من وام لئ هاتوو، نه‌ک هه‌ر لێ‌ره‌دا، له‌ سه‌ره ریتی‌گایشدا بێ، لنگ‌بازی بکه‌ین ئە‌مه‌وئ دل‌م ئارام بگرئ ئە‌مه‌وئ له‌ بێ‌رکردنه‌وه له‌ شه‌ر و ترس و له‌رز خۆ‌م دووربخه‌مه‌وه!...)... له‌وکاته‌دا که مارسیللو و جیلیا له‌ باخه‌لی یه‌کتردا راکشایوون، یاسالێ‌ک به‌لایاندا تیتپه‌ری چراکه‌ی ده‌ستی داگیرساند و خستی‌ه سه‌ر ئە‌وان مارسیللویش قیژاندى گوئی: (چیت ئە‌وئ لیمان؟!...)... پیاوه‌که‌یش له‌سه‌رخۆ به‌بێ‌ ده‌نگییه‌که‌وه پیتی گوتن: (مارسیللو هه‌یچم ناوئ!) یاساله‌که لێ‌یان دوورکه‌وته‌وه به‌لام مارسیللو هه‌ستایه‌ سه‌ریی و رای کرد به‌دوایا... به‌سه‌ریا قیژاندى گوئی: (ئە‌مه‌تۆیت... ئە‌ی نه‌م کوشتی‌ت!?)

ئە‌و پیاوه (لینو)، خۆ‌ی بوو!...

مارسیللو پاشان زانی که کارگیره‌کانی نه‌خۆ‌شخانه‌که، که (لینو)‌ی بۆ‌ برابوو، له‌ دوای گولله‌ لێ‌دان‌که‌ی، له‌ جیاتی پیاویکی مردوو که به‌ته‌نشت ئە‌وه‌وه نوێ‌نرابوو، به‌هه‌له‌ ناوی ئە‌ویان هه‌ینابوو!... لاوه‌که‌یش پیتی گوت: (هه‌موو ژیان‌ت لئ تیک دام... من که تۆم دیی پاک و خاوین و بێ‌ گونا‌ه‌ بووم... به‌لام له‌وه‌پاش وانه‌مامه‌وه!...)... (لینو)‌یش به‌سه‌رسورمانیکه‌وه چاوی تی بریی ئنجا پیتی گوت: (به‌لام مارسیللو ئیمه هه‌موومان له‌سه‌ره‌تادا بێ‌ گونا‌ه‌ بووین... هه‌موویشمان خۆ‌مان گونا‌ه‌بار نه‌که‌ین... ده‌ستووری ژبان وایه... پێ‌رهبییه ئاساییه‌که‌یشی هه‌روه‌هایه!...).

ئە‌و وشانه، له‌ گوئی‌چکه‌کانی مارسیللو، ده‌ستیان کرد به‌زرن‌گانه‌وه. مارسیللو وای بۆ‌ ده‌رکه‌وت، که هه‌رچی‌به‌ک تی گه‌یشتوو له‌ ژبانی خۆ‌یدا، له‌و وشانه‌دا کۆ‌پۆ‌ته‌وه!... ئە‌و هه‌رچی گونا‌ه‌ی‌کی کرد، هه‌ر له‌به‌ر ئە‌وه کردی که گونا‌ه‌ی‌کی روو نه‌داوی خۆ‌ی بشواته‌وه له‌گه‌‌ل ئە‌وه‌ی‌شا قسه‌کانی (لینو) وای لئ کرد که بۆ‌ یه‌که‌م جار له‌وه تی بگات که ئە‌و پیاوه‌یشی تروش نه‌بووایه و ده‌مانچه‌یشی پێ‌وه نه‌نایه و دل‌نیایش نه‌بوایه له‌ کوشتنی... ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ئە‌و کاره‌ساتانه هه‌یچ کامی‌کیشیان رووی نه‌دایه، ئە‌و ناچاربوو هه‌رچی‌به‌کی کردوه له‌ ژبانی خۆ‌یدا، بیکات ئە‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که ئە‌ویش وه‌ک هه‌موو م‌رۆ‌قی‌ک، ناچاربوو گونا‌ه‌ باریی، پاشان به‌کوئی دل‌یشیه‌وه تی بکۆ‌شئ بۆ‌ گونا‌ه‌ شته‌وه، بۆ‌ ده‌ست که‌وته‌وه‌ی پاک‌ی و خاوینی و بێ‌ گونا‌هی!...

ته‌واو‌بوو

۱۹۶۶/۲/۱۵

ئەلباھە و ئۆدیسسە

ئەمانە دوو چىپرۆكى بەناوبانگى يۇنانين. (۳۰۰) سالىيان بەسەرداتىپەرىپو. كەچى
ھىشتا لەنا و وئەھى جىھاندا نرخ و گرنگى خۇيان ون نەكردوو.

دانانى: ھۆمىيۆس

ئەم نووسراو

لە سەھى پىنجەمى پىش زاين دا، (بىزستراتوس)، فەرماندارى (ئەئىنا) فەرمانى دا،
لېژنەھەكىيان لە چەند بوئ و وئەھوانىك پىكھىتا بۆ نووسىنەھى بەيتى (ئەلباھە) و
(ئۆدیسسە) كە لە زمانى چىپرۆك بېئەكانەھە وەرى بگرن. بەم كردهوھە ھەردوو بەيتەكە
چوونە ناو مېئووھە. (ئەلباھە) و (ئۆدیسسە) لەسەر زمانى (ھۆمىرۆس) دەگېئانەھە.
(ھۆمىرۆس) چىپرۆكبىئىتىكى خۆشەشخوانى دەنگ خۆش بوو. لەگەل كە وانچە
(كەمانجە) كەيدا، شار بەشار و گوند بەگوندى (يۇنانستان) دەگەرا و، بەگۇرانىيەھە ئەم
دوو بەيتەھى دەگېئرايەھە و، كە وانچە یشى لەگەلدا لى دەدا. ھەر دوو بەيتەكە بەھۆئراو
داناون. بەئاسانى و پەوانىيەكەيان و، بەساكارى و جوانىيەكەيان، كە ھەر وەك جوانى
مندال وانە، دلئمان كېش دەكەن و چاوبەستمان دەكەن.

دوو چىپرۆكى نەتەوھەين، لە چىپرۆكە ھەرە بەناوبانگەكانى (يۇنانسان) و (جىھان)
دەژمىرتىن. بۆ وئەھ و ھونەر و چىپرۆكە لاسايىيەكانى جىھانىش بەسەرچاوبەك دادەرتىن.
(ھۆمىرۆس) پىئاوتىكى كوئىر بوو. ھەندىك بەبوئ و بەدانەرى ھەر دوو بەيتەكەھى
دادەنئىن. ھەندىكىش لەسەر بوون و نەبوونى ئەو و، كاتى دانان و، شوئىنى دانانى
چىپرۆكەكان مقومقۇبىانە. بەلام ئەم مقومقۇبە لە نرخى بەيتەكان كەم ناكاتەھە، كە ئەمە
(۳۰۰) سالە بەسەرياندا تىپەرىپو، كەچى ھىشتا تەر و تازەھى خۇيان و بايەخ و
گرنگى خۇيان لەنا و وئەھناساندا ون نەكردوو. شەرى (تروادە) كە چىپرۆكەكان لەسەر ئەو
و پاشماوھى ئەو ھەلبەستراون، دەگەرئىتەھە بۆ سالەكانى ناوئەند سەھى يانزەھەم و
دەھەمى پىش زاين. واتا ئەو دەھەمى (شارستانىتى مەرؤف) لە ھەرەتى ھەرزەكارى دا
بوو.

شەپوشوئ و ناكۆكى و دووبەرەكى ناوئەند پالەوانەكان و خوداكانى (تروادە) و

(يۇنانستان) و ژئىرەستەكانىيان. ھەرەھە پەرە لە كارەساتى سەھندە و سەرسورپھىنەر و
سامناك، لەگەل ژيانىكى رەنگاورەنگ و بىروباوھرى سەير سەيردا، كە ھۆشمان گەلىكىيان
پەسند ناكات. چىپرۆكەكە ئەمەندە ناوبانگى دەركردوو، كەم زمانى زىندوو نەماوئەھە
پىتى پەرچھەى (تەرجومە) نەكرابى. منىش بەپىئوستم زانى: (خوئىندەوارانى كورد) لەم
داستانە خۆش و بەكەلكە بېئەش نەھىلمەھە. ھەر بەو شىئەپەھى كە لە جىتى خۇيدا كورت
كرابووھە، كردم بە (كوردى)، تا ئاكادارى شىئەھى ژيان و، گوزەران و، بىروباوھر و، جۆرى
فەرماندارى ئەو سەردەھەمى (يۇنانستان) و خاكى (تروادە) بىن، كە تا ماوئەھەكى دە
سالى شەر و كوشتار لە ناوئەند ھەردوو لاياندا درىئەھى سەندبوو، بەھۆى كردهوھەكى
نەنگ و ناپەسندى شازادەھەكى چەوت و جلقەر و چەپخونەھە كە ناوى (پارىس) بوو، كە
لە خاكى (تروادە) ھە، سەرچالانە و ياخيانە، گەشتىكى ناھەموارى كردبوو، بۆ ناو زرتى
(يۇنانستان) و، تووشى گىئراوى دەريا بوو. كاتىكى زانىبوو بەخۆى، شەپۆلى ئاوەكان
فرتيان داووبە سەر كەنارى خاكى (يۇنان). (مىنىلاوس) یش كە شای (ئىسپارتە) بوو،
بىجگە لە پاراستنى لەش و گىيانى (پارىس) مياندارىيەكى شايانە و ناوازەشى كردبوو.
كەچى شازادەھى خوئىرى، لە جىياتى چاكەدانەھە و سوپاس و رىز گرتن و، نوواندى نەژادى
و خانەدانى، بەرامبەرى، چووبو (ھىلېن) ى ژنى ئەو شايەھى فرىدوئابو و، لە ناوئەند
دلدارىيەكى ناپاكدا فراندبووى بۆ خاكى (تروادە). جا ئەم كارەساتە نەنگە، ئەمەندە
پەنگى لى وەشايەھە، ھەموو خاكى (يۇنانستان) ى ناكۆكى بەك خستەھە و، كردنى بەگۇ
فەرمانرەوايى (تروادە) دا، كە لە ئاسىياى پچووكدابوو. لەپاش رىزە جەنگىكى پىر خوئىن و
كەتن و رىسوايى، كە بەشەرى (ئەسپە دارىنە) بەناوبانگەكەھى (تروادە) دوايى ھات و،
نرىكەھى دە سالىك درىئەھى سەند، يۇنانىيە مەردەكان سەرکەوتن و (ھىلېن) يان لە
(تروادە) يىھەكان سەندەھە، بۆ (مىنىلاوس) ى مېردى و، برديانەھە بۆ (يۇنانستان). بەئى
وايە!... لە ئەجمادەھەر (راستى) و (دروستى) و (داداپەرورەھى) و (پاكى) سەردەكەون
و، (چەوتى) و (نالەبارى) و (زۆردارى) و (ناپاكى) ژئىر دەكەون.

ئەمەش چىپرۆكىكە شايستەھى ئەوھە، پىشكەشى (خوئىندەوارانى كورد) ى بکەم،
تاكەلك و خۆشى لى وەرېگرن.

شاکر فەتاح

(سلىمانى): ۱۹۶۷/۴/۷

«خاوەنى پرۆژەھى خوئىندەوارى كورد»

ئه‌لیاده

داستانه‌که لیروهه ده‌ست پێ ده‌کات: جه‌نگی (ترواده) نو‌سالی به‌سه‌ردا تیپه‌ریوه، که‌چی یۆنانییه‌کان، که‌هوروژمیان بردۆته‌سه‌ر شاری (ترواده)، هه‌شتا پێیان نه‌کراوه، له‌دیواره‌گه‌وره‌که‌ی شاره‌قايم کراوه‌که‌وه بێنه‌ژووره‌وه بۆ ناوه‌وه... شاری (ترواده) یش به‌رامبه‌ر ئه‌م چوارلاگرتنه‌ی، به‌دریژایی ئه‌و نو‌ساله‌راوه‌ستواوه، به‌رگه‌ده‌گرتی و به‌رامبه‌ری ده‌کات. ئه‌رک و ئازاری زۆره، به‌لام نه‌کوڵ ده‌دات، نه‌خۆیشی ده‌دات به‌ده‌سته‌وه!. به‌لام سه‌ربازه‌کانی (ئاگامه‌منون) که‌له‌تاو گیانی خۆیان وه‌پس بوون، هه‌ر بێر له‌گه‌رانه‌وه ده‌که‌نه‌وه بۆ نیشتمانه‌که‌و مال و منداله‌کانی خۆیان، گلارای یان پێ که‌وتوو، به‌هیچ کلۆجیک ئارام ناگرن... ئه‌مانه‌له‌به‌ر چوار لاگرتنی (ترواده) ناچار بوون له‌دوو لاره‌شه‌ر بکه‌ن. ناچار بوون له‌شکره‌که‌یان بکه‌ن به‌دوو به‌شه‌وه. به‌شیکیان له‌به‌رده‌م دیواره‌گه‌وره و سه‌خته‌کانی شاره‌که‌دا موڵیان داوه. هه‌ر چاوه‌روانی ئه‌وه‌ن که‌لیتیکیان ده‌ست بکه‌وی و لێی بچه‌ ژووره‌وه بۆ ناو شاره‌که‌!. به‌شه‌که‌ی تریشیان هه‌ر خه‌ریکی هه‌لمه‌ت بردن بۆ سه‌ر شاره‌نزیکه‌کان، بۆ ئه‌مه‌ی پێویستی هه‌مه‌ره‌نگه‌ی له‌شکره‌که‌له‌که‌لوپه‌لی جه‌نگ و خواره‌مه‌نی و بابه‌تانی تر، ده‌ست خۆیان بخه‌نگ جا له‌مه‌وه بوو که‌ ئه‌و جه‌نگه‌ سامناکه‌ په‌یدا بوو، له‌ ناوه‌ند (یۆنانییه‌کان) (ترواده‌ییه‌کان) دا، که‌ سه‌ر گه‌ردانییه‌کی زۆری لێوه په‌یدا بوو!...

ئه‌و که‌چی هه‌نگیرا

یه‌کیک له‌و شارانه‌ی هوروژمی براه‌سه‌ر و تالان کرا، شاری (کرایس) بوو. شاره‌که‌ په‌رستگایه‌کی پیرۆزی تێدا بوو، له‌ په‌رستگاکانی «ئه‌پۆللو» ی خودا. که‌شیشیک کاروباری په‌رستگایه‌که‌ی هه‌لده‌سووراند که‌ ناوی (کرایس) بوو.

سه‌ربازه‌کان ئه‌و په‌رستگایه‌شیشیان تالان کرد و تیکدا... زۆریه‌ی که‌لوپه‌له‌کانی و گه‌نجینه‌کانیان تالان کرد. که‌تنی دواپه‌شیشیان ئه‌مه‌بوو که‌ که‌چی که‌شیشه‌که‌یان فراند. که‌چه‌که‌ هه‌شتا شوی نه‌کردبوو. جوان و شوخوشه‌نگ بوو. ناوی (کریسیس) بوو.

بردیانه به‌رده‌م (ئاگامه‌منون) که‌ سه‌رکرده‌ی له‌شکره‌که‌یان بوو و، پێشکه‌شیان کرد. گواپه‌ ئه‌ویش به‌شه‌ تالانی ئه‌و بوو!...

که‌شیشه‌ سه‌ر گه‌ردانه‌ کلۆکه‌، به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاند به‌اره‌گای له‌شکری

(گریک)ه‌کان. هه‌رچییه‌کی هه‌بوو له‌ زێر و خشلی به‌نرخ کردیه‌گیرفانه‌کانی خۆیه‌وه و بردی له‌گه‌ل خۆیدا بۆ ئه‌وی. تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه که‌چه‌که‌ی له‌ دوژمنه‌کانی بسپێته‌وه!...

هه‌رچه‌نده‌ زۆریه‌ی کاربه‌ده‌سته‌کانی له‌شکره‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و بیره‌وه‌بوون که‌ ئه‌و زێر و که‌لوپه‌له‌ به‌نرخانه‌ له‌ که‌شیشه‌که‌ وه‌رگێتیی و که‌چه‌که‌ی بدریته‌وه، به‌لام گه‌وره‌ی له‌شکره‌که‌، که‌ (ئاگامه‌منون) بوو، به‌رپه‌رچی دانه‌وه. بێجگه‌ له‌وه به‌تووره‌یی یه‌کیشه‌وه له‌ که‌شیشه‌که‌ هاته‌ زمان و به‌سه‌ریدا قیژاند، پێی گوت: (پۆ له‌به‌ر چاوم، کابرای پیره... ئه‌گینا ده‌دی سه‌ریت تووش دێ... هه‌ر کاتێ له‌ داگیرکردنی (ترواده) بوومه‌وه، که‌چه‌که‌ت له‌گه‌ل خۆمدا ده‌به‌مه‌وه. نیشتمانه‌که‌ی خۆم!...). که‌شیشه‌ به‌سه‌زمانه‌که‌یش هه‌یچی بۆ نه‌مایه‌وه ئه‌وه نه‌بێ، که‌ به‌دلیکی شکاو و گیانیکی به‌نازاره‌وه بگه‌ریته‌وه دواوه و له‌ (ئه‌پۆللو) ی خودایش بپارێته‌وه که‌ تۆله‌ی له‌و (گریک) ه‌ دل‌ره‌قه‌ زۆرداران به‌ بکاته‌وه!. (ئه‌پۆللو) یش به‌ده‌م هاواریه‌وه هات.

له‌ هه‌واره‌که‌ی خۆی هاته‌ خواره‌وه که‌ له‌سه‌ر شاخی (ئۆلیمپ) بوو. ده‌ستی کرد به‌هاویشتنی تیره‌زێرینه‌ ژه‌هراوییه‌کانی خۆی.

ئه‌سپ و سه‌گ و پیاوه‌کانی گریکی ده‌پێکا. ئیتر ده‌موده‌ست ڕشانه‌وه‌به‌ک له‌ناو له‌شکری گریکه‌کاندا داگه‌وت و بلاو بووه‌وه و، په‌ره‌ی سه‌ند. ده‌رده‌که‌ زۆر سامناک بوو. گه‌لیکی لێ کوشتن. له‌شکری یۆنانییه‌کانیش، په‌یتا په‌یتا، هه‌رچی ده‌مرد، ده‌بانسووتاند. چه‌ره‌ دووکه‌لیکی یه‌جگار گه‌وره و تاریک له‌ له‌شی ئه‌و مردووانه‌وه هه‌لده‌ستا، که‌ که‌ناری ده‌ریاکه‌ی داگیر کردبوو.

راویژکردن به‌ئه‌ستیره‌ شوناسان

«هیرا» یش که‌ خودای ژنه‌پێنان و ژنی (جوپیته‌یر) بوو، له‌ دووره‌وه سه‌یری ئه‌م سه‌رگه‌ردانییه‌ی ده‌کرد. به‌زه‌یی پێیاندا ده‌هاته‌وه. که‌چی هه‌ر خۆیشی بوو که‌ لایه‌نی گریکه‌کانی گرتبوو و، رقی له‌ ترواده‌ییه‌کان هه‌لگرتبوو، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ (پاریس) شا کلاوی جوانی به‌خشیبوو به‌ (ئه‌فرۆدیت) و نه‌یدا بوو به‌و!... له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌ (ئه‌شیل) ی گوت: هه‌موو سه‌رۆک سه‌رکرده‌کان له‌ شوپنیکدا کو‌بکاته‌وه و، ده‌ست بکه‌ن به‌وتوێژ و لیکۆلینه‌وه له‌ بابه‌ت ئه‌م که‌ینه‌وه‌یینه‌به‌وه. به‌لکو ئه‌مه‌ خودایه‌ رێگایه‌ک بدۆزنه‌وه و خۆشیان له‌ ده‌ست ئه‌م ده‌رده‌ر زگار بکه‌ن...

(ئه‌شیل) یش ئه‌م بیره‌ی پێ باش بوو. په‌سندی کرد.

جیبه جییشی کرد. کاتی کۆبوونهوه که پیکهات، له پیری دوارۆژان، (کالئاس)ی خواست، که ئه ویش له مابه تهوه بیروباوه پری خۆی پیشان بدات... ئه مپیش بچ ئه وهی گوی بداته تووره بوونی (ئاگامه منون)، ههستایه سه ر پچ و به هه موو ئه ندامانی کۆگره که ی راگه یاند که پتویسته کچه دیله که بدرتته وه دهست که شیشه که ی باوکی، بچ ئه مه ی له تۆله ی ئه وه دا، هپچ شتیک له باوکی بستینری... ته نانه ت ئامۆژگاری ئه وه ییشی کردن که سه د سه ر کوشتیسی (۱) له گه لدا بنیرن، بۆ ئه مه ی پیشکه ش به (ئه پۆللو)ی خودا بکرتن، تا دلێ چاک بکه نه وه و، ئه ویش له گونا هیان خۆش ببی! . (ئاگامه منون) که ئه م قسه یه ی بیست، تووره بوو، ورووژا... (ئه نیل)یش هه ستایه سه ر پچ و پتی گوت، به سوینده وه، که هه موو سه ره که کان له رۆژی داگیرکردنی (ترواده) دا به چه ندان نرخه ئه مه پاداشی ده ده نه وه، به مه رجی کچه دیله که بداته وه دهست که سوکاری خۆی!... ده موده ست ناکۆکیه کی توندوتیژ له ناوه ند هه ردوو پیاوه که دا په یدا بوو.

ئه گه ر (هیرا)ی ژن خودا نیازی نه خستایه دلێه وه که ئارام بگری و له ریسوا کردنه که ی (ئاگامه منون)یش چاوپۆشی، (ئه شیل) شیره که ی خۆی هه لده کیشاو ده یوه شان له دوژمه که ی خۆی، بیکوژی. به لām (ئه شیل) به گوپی (هیرا)ی کرد و له قسه ی ده رنه چوو. به لām له دلێ خۆشیدا سویندی خوارد، به سه ری داردهسته زیرینه که ی، که هه ر کاتی هه لیکه ی بۆ هه لکه وت، تۆله له (ئاگامه منون) بکاته وه!...

تۆله ی ئاگامه منون!

به لām (ئاگامه منون)، له تۆله سه نه وه دا، ده ست پیشکه ری کرد. ئیتر ئه وه ند هه ناچاره دیله که، (کریسیس)ی به ره لاکرد، بچیتته وه مالی باوکی خۆی، ده موده ست له (ئه شیل)ی خواست که واز له کچه دیله که ی خۆی، (بریسیس) به پیتی و پیشکه ش به ی بکات. (ئه شیل)یش ئه م کچه دیله ی له تالانی شارێکدا ده ست که وتبوو له و شاره دراوسیتیانه، که له شکری یۆنان هورۆژمی بردبوو سه ری! . سه رکرده که، (ئاگامه منون)، به و قسه یه ییش وازی نه هینا، ده موده ست دوو سه ربازی نارد بۆ ناو خیتوته که ی (ئه شیل)، تا ئه گه ر پتویست بوو، به زۆر، ئه و کچه دیله جوانه ی بۆ به پتن!...

(ئه شیل)یش به ره نگاری کردنی به بی که لک هاته پیش چاو.

(۱) کوشتی: قوربانی

فرمانی دا (بریسیس)یان دایه ده ست هه ر دوو سه ربازه که. به تووره بی یه که وه خۆی که یانده ژووری نوستنه که ی خۆی و پر به دل و دم بیتزایی خۆی به رامبه ر ئه و سه رکرده زۆرداره ده رپری!... پشم و قین ئه وه ند هه دلێ داگیر کردبوو، به رچاوی تاریک بووبوو. جارێکیان سویندی خوارد که ئیتر واز له جهنگ کردن به پیتی!... دوا ی ئه وه هاواری برده به ر دایکی، که ناوی (تیتس) بوو، که له گه وه ی خوداکان (جۆپیتیر) بپارێتته وه و هه رچیه کیشی پچ ده کری بیکات بۆ ئه و، ئه مه ی دانیشته وانی شاری (ترواده)ی دوژمن سه ربیخات له جهنگدا به سه ر (گریگ)هکانی دوژمنیاندا!...

ئه م (جۆپیتیر)هیش، له کاتی خۆیدا جوانی (تیتس)ی دایکی (ئه شیل)ی به دلدا چووبوو. چه زی لێ ده کرد!

ناکۆکی ژن و میردی لای خوداکان

به لām له و کاته دا (جۆپیتیر) له شاخی (ئۆلیمپ)دا نه ما بوو. چووبوو (ئیتۆپیا)، له گه ل ژێردهسته خوداناسهکانی خۆیدا ئاههنگی جهژنی ده کرد!... کاتی له گه شته که ی گه رابه وه، دوانزه رۆژی پیتچووبوو. (تیتس)ی دایکی (ئه شیل)یش که فریشته یه کی پازوبین بوو، به پیره وه چوو تا پارانه وهکانی کوره که ی خۆی پچ بگه بیتنی... کاتی هه لگه را به سه ر چپای خوداکاندا و گه یشته وه باره گای (خودای خودایان)، له به رده م (جۆپیتیر)دا به ئه ژنۆدا هات و، به دهستی چه پی دهستی له ئه ژنۆی دا و، به دهستی راستیسه دهستی له ریشی دا. له و سه رده مه دا شپوه ی پارانه وه وا بوو. (تیتس)ی فریشته تکای له (جۆپیتیر) کرد، تۆله ی (ئه شیل)ی کوری له گریکیه کان بکاته وه و بیانشکینێ له به رامبه ر ترواده یه کاندا... ژنه که جه رگی سووتابوو بۆ کوره که ی خۆی، که سه رکرده ی له شکری یۆنانیه کان ئه مه ند هه شکانده بوو و ریسوای کردبوو! . (جۆپیتیر)یش به لینی دایه، که ته ماشای خواسته که ی بکات و، سه ریکیشی بۆ نوشتانده وه که تیبی بگه بینی به لینه که ی خۆی جیبه جی ده کات.

(کاتی که قه کهانی سه ری بزوتنه وه، شاخه که ی (ئۆلیمپ) هه مووی له رتیبه وه!...).

لیره دا ئیمه له ئاسمانداین. له کۆری خوداکاندا دانیشته وین... (جۆپیتیر) و (هیرا)ی ژنی و (ئه پۆللو) و (ئه فرۆدیت) و میرده که ی (ئه فرۆدیت)، (قۆلکان) ده بینین کۆبوونه ته وه... ئه م (قۆلکان)ه کوری (جۆپیتیر) و (هیرا)یه، کراوه به خودای ناگر و کانه کان... لیره دا (هیرا) سه رزه نشتی (جۆپیتیر)ی میردی ده کات که پشتی دانیشته وانی شاری (ترواده) ده گری... له گه تگوگۆکه یه وه ده رده که وئێ که رقی له و ترواده بی یانه بۆیه

هه‌لگرتوو که (پاریس)ی شازاده‌یان لایه‌نی (ئه‌فرۆدیت)ی گرتبوو له قینی ئه‌و، که به‌ربه‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌کرد!...

بهم رهنگه ژن و مێرده‌که، که هه‌ردوو کیشیان خودا بوون، ده‌که‌ونه ده‌مه‌قالبیه‌کی توند و تیزه‌وه، به‌هیچ شتی‌ک نا‌کوژیتته‌وه، به‌ناوی‌یکردنی (فۆلکان)ی کورپان نه‌بی. (فۆلکان) دینتی جامیک مه‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرێ و به‌لنگه شه‌له‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌گرێ به‌ناو خوداکان دا که له‌ویدا کوژی‌بوونه‌وه. به‌واتاریکی دووردریژه‌وه له‌ دایک و باوکی خۆی ده‌پارێته‌وه. به‌لام به‌شیتیه‌کی وها که خوداکان هه‌موویان دینیتته‌ پیکه‌نین. ده‌لتی: (ئه‌م جووره ده‌مه‌قالتی یانه که دلی پیاو ته‌نگ ده‌که‌ن و، مرۆف پیه‌وی راهاتوون، له‌ ئیمه‌مانان که خوداین، ناوه‌شیتته‌وه بیکه‌ین... ئیه‌و ئه‌م جووره ده‌مه‌قالتی یانه به‌جی به‌یلتن بۆ ئه‌و مرۆقه گه‌وجانه‌ی که هه‌موو رۆژیکی خۆیان به‌خه‌بات کردنیکی بچ به‌روه به‌سه‌رده‌به‌ن، که هیچ واتایه‌کی تیدا نییه. بام ئیمه هه‌موو رۆژیکی خۆمان به‌خوشییه‌کی هه‌موو ده‌می و ئاسایشیکی تاسه‌روهه رابووین... تۆش دایکی خۆم، به‌گۆی مێرده‌که‌ی خۆت بکه، که گه‌وره‌ی هه‌موومانه. ماوه مه‌ده به‌وه‌یش که یه‌کی‌تییه پیرۆزه‌که‌ی ئاسمان هه‌لبه‌شیتته‌وه... ملکه‌ج به‌بۆ باوکم. ئارام بگره!...).

دوای ئه‌وه (فۆلکان) ده‌ست ده‌کات به‌مه‌ی گیران به‌سه‌ر دانیش‌تواندا که له‌ویدا کوژی‌بوونه‌وه. ئه‌وانیش به‌ناوی یه‌کی‌تییه پیرۆزه‌که‌یانه‌وه. مه‌یه‌که نۆش ده‌که‌ن. به‌جوژیکی وایش بچ ده‌که‌ن که دیوارکانی ئاسمانه‌کان^(١) دیننه له‌رزین!...

چاوو‌پا‌و‌نی‌کی گه‌وره

ژنه‌که، ناچار ده‌بچ، دوای قسه‌ی مێرده‌که‌ی خۆی ده‌که‌وی.

ده‌ستی (جوژی‌تی) به‌ره‌للا ده‌کات، تا چی ده‌کات، بیکات!... که چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا (جوژی‌تی) کاریکی و نا‌کات که به‌ناشکرا لایه‌نی ترواده‌یه‌که‌کان بگرێ، نه‌وه‌ک له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌یدا تیک بچ و ئارامی لی ببری. ده‌چی چاره‌یه‌کی فی‌لبازانه بۆ ئه‌م که‌ینه‌وه‌یه‌که‌یه ده‌دۆزیتته‌وه. ئه‌و کاته‌ی که خوداکان هه‌موویان و مرۆف به‌گشتی نوقمی خه‌و ده‌بن، خه‌ویکی چه‌واشه‌کار پيشانی چاوه‌کانی (ئاگامه‌منوون) ده‌داو، هانه‌بشی ده‌دات

(١) لیژده‌ و له‌ گه‌لیک جی‌گای تری داستانه‌که‌دا، گه‌لیک بیروباوه‌ری دوور له‌ راستییه‌وه ده‌بینن، که هۆشمان په‌سندیان نا‌کات. به‌لام ئه‌وسا که با‌بووه‌ (وه‌رگێ).

که: (راست به‌روه له‌خه‌و ئاگامه‌منوون! هه‌روژمیکی توندوتیژ به‌ره‌سه‌ر ترواده. رۆژی داگیرکردنی ترواده هاتوو. خوداکان هه‌موو له‌گه‌ڵ تۆدان، شه‌رت بۆ ده‌که‌ن، ده‌چن به‌گژ ترواده‌دا!..).

سه‌رکرده‌ی له‌ شکره‌که‌یش، (ئاگامه‌منوون) ده‌موده‌ست راست ده‌بیته‌وه و، خۆی پۆشته ده‌کاته‌وه و، شیره‌که‌ی له‌ که‌مه‌ری ده‌به‌ست و دارده‌سته‌که‌یشی ده‌گریت به‌ده‌سته‌وه، که نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنیته‌ی به‌سه‌ر هه‌موو گه‌وره‌کانی (یۆنان)دا. یاسا‌وله‌کانی خۆیشی بانگ ده‌کات که فوو به‌که‌ره‌نادا بکه‌ن، تا له‌شکر له‌ خه‌و راست بیته‌وه و خۆی ئاماده‌بکات بۆ شه‌ر!... کاتێ که سه‌ربازه‌کانیش خۆیان ئاماده‌ ده‌که‌ن بۆ جه‌نگ و سواری ئه‌سپه‌کان و گالیسکه‌ جه‌نگییه‌کانیان ده‌بن و به‌کو‌مه‌ل هه‌لمه‌تیکی گه‌وره ده‌به‌نه سه‌ر دیواره‌کانی ترواده، ئاگامه‌منوون له‌ (جوژی‌تی) ده‌پارێته‌وه که یارمه‌تی بدات له‌ جه‌نگدا و سه‌ری بخت. که‌چی (خودای خودایان) گۆی له‌ پارانه‌وه‌که‌ی ناگرێ!

هیلین رووی خۆی هه‌لده‌اته‌وه

کاتێ که دانیش‌توانی شاری ترواده، له‌شکره‌کانی دوژمنه‌کانی خۆیان دی، کو‌ده‌بنه‌وه و هیرش ده‌هیتن بۆ سه‌ر شاره‌که‌یان، ئه‌مانیش بۆیان ده‌ره‌په‌رین، به‌ره‌نگارییان بکه‌ن. هاوار و قریشکه‌یه‌کی‌شان ده‌کرد، که هه‌ر له‌ هاوار و قریشکه‌ی پۆلی په‌له‌وه‌ریان ده‌کرد، و اتا هی بالنده برینداره‌کان!... هه‌رچی گریکه‌کانیش بوون، که وتنه‌ جه‌نگه‌وه به‌لام ورته‌یان له‌ ده‌مه‌وه نه‌ده‌هات!...

(هیکتۆر) و (پاریس) که هه‌ر دووکیان کورپ خونکاری (ترواده) بوون له‌ ریزه‌کانی پیتشه‌وه‌دا، له‌پیتشه‌وه‌ بوون... هه‌رچی (پاریس) بوو به‌خۆی و ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌په‌رییه ده‌روهه بۆ ئه‌و دیو دیواره‌کانی شاره‌که. له‌ دوژمنه‌کانی خۆی تیخوری که ئاماده‌یه بۆ به‌ره‌نگاری کردنی پاله‌وانی هه‌ره‌ گه‌وره و به‌چنگیان!... که ئه‌وه‌ی گوت، (مینیلوس)ی دوژمنی که خونکاری (ئیسپارته) بوو و مێردی (هیلین) بوو، له‌ گالیسکه‌ جه‌نگی یه‌که‌ی خۆی، بازدی دایه‌ خواره‌وه و، هاته به‌رامبه‌ری بۆ زۆرانبازی!... که‌چی شازاده‌ی لاو، (پاریس) که رووی شیر و دلی ئاسکی هه‌بوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده چاوی به‌ (مینیلوس) کهوت، داچله‌کی و گه‌رایه‌ پاشه‌وه. هه‌روه‌ک له‌ گه‌راندای بووبی به‌ته‌نیا ماریکی ژه‌هراوی لی راست بووبیته‌وه و ابوو!... (هیکتۆر)ی برایشی که ئه‌و ترسنوکییه‌ی لی دی، به‌توندوتیژییه‌که‌وه سه‌رزه‌نشتی کرد... (پاریس)یش شه‌رمی کرد له‌خۆی. له‌سه‌ر ئه‌وه

رېښکوت که له گهډ دوزمنه که یدا زورانبازی بکات، بهمه رجی هه کامیتکیان سهه
 کهوتن، (هیلین) بۆ تهو دیان بی و، شه پش له ناوه ند هه دوو خاکدا بپرته وه! (هیکتور) ی
 نازا چوه ناو له شکره که ی گریکه کانه وه، ئەم وتوڙه ی تی گه یاندن. (مینیلوس) یش تهو
 قسه یه ی په سند کرد و پتی خوش بوو. لهو کاته دا که بابه تی زورانبازی که یان ناماده
 ده کرد، موژده هینهری خوداکان خۆی گه یانده (هیلین) که له ناو کۆشکه که ی خۆباندابوو.
 پتی گوت: هه دوو دوزمنه که خه ریکن خۆیان ناماده ده که ن بۆ زورانبازی، تا هه رکامیتکیان
 سهه رکوت، تو به شی تهو بیت! (هیلین) یش بالا پۆشیکه سیپی دا به سهه و شانی خۆیدا
 و، خۆی گه یانده دیواره به رزه کانی شار، لای خونکاری ترواده و ریش سپیه کان و خاوه ن
 راوڙه کانی!...

ئه مه یه که م جاره که (هیلین) خۆی بۆ خۆینده واران ی (ئه لیاده) ده ریخات... ناخۆ
 (هۆمیرۆس) ئە ندازه ی جوانی تهو ژنه مان چۆن پیشان ده دات...؟ تو بلتیت تهو جوانیه
 به ش، به ش، به ووردی ده ریخات... نه. هۆمیرۆس وا ناکات. چونکه تهو شیوه یه هی
 نوسه رانی چیرۆکه، که له دوا ی هۆمیرۆسه وه په یدا بون!...

به لام هۆمیرۆس، له شیوه یه کی وادا جوانی ئافره ته که مان بۆ ده رده خات، که ریش
 سپیه کانی شاره که لیتی دوو اون. تهو یش لهو کاته دا که هیلین به لایاندا تپه رپوه و چوه
 بۆ شوین زورانبازی که... ریش سپیه کان له بهر خۆیان وه ده ستیان کردوه به بۆله بۆل و
 بیتازی لهو ئافره ته، که بووه به هۆی هه لگیه رساندن تهو جه نکه خۆینینه له ناو دوو
 نه ته وه دا، که هه دوو کیان به ناگره که یه وه سهو تاون. جا له بهر تهو سهه رگه ردانییه که
 به سهه ریاندا هاتوه، به قینه وه هه موو ناو و ناتوره یه کیان لئ ناوه. هه موو نزایه کیان لئ
 کردوه که چی له گهډ تهو یشدا، ناچار ده بن، پتی له جوانی (هیلین) بنین، که ته مه نده
 شه نگ و شوخه هه لده گری بگری به شازنی هه موو ئاسمان!... (هۆمیرۆس) له م بابه ته وه
 ده لئ: (شازنی خاکی ئیسپارته به له نهجه و لاره وه له دیواره گه وره کانی شاری ترواده نریک
 ده بووه... ریش سپیه کان خۆیان پتی نه گیرا، له بهر امبه ر شه نگوشوخیه که یدا، هه ستیان
 به جوانیه که ی و ده سه لاتی جوانیه که ی (هیلین) کرد... ناچار بون، به ده نگیکی به رزه وه،
 هه سستی خۆیان ده رپری: (پیاو نابی سهه ری سوو بمینی له م جوانیه ئاسمانیه، که
 به درپژایی ته م نو ساله، نه یه پشستوه ناگری جه نگ بکوژتته وه له سهه ر زه ویدا!.

په ککو له م شه نگوشوخیه که مرۆف که مه ند کیش ده کات!...

به ه له م سهه روچاوه به سامه، که پیاو ناچار ده کات ریزی لئ بگری!...

سهه ر که ده لئیی ژن خودا یه و به ناز و نووزه وه ده روا ت به رپوه!...
 که چی له شیوه ی شازنیکیش دا خۆی ده رده خات!... له گهډ ته مه یشدا ته ی ئاسمان، ته م
 رووه مان لئ بشاره وه، بام تیر له جه رگمان نه دات و گرفتاری ته قینی نه بین... بام نه ته وه ی
 ترواده یش له ده ست له ناوچوون رزگاری بی!... تا به م رهنکه (هیلین) هاته پشسه وه، که
 زه رده خه نه زیندوه که ی پشتا و پشت سهه رتا تکیمان لئ ده کات. روو و به ژن و بالا که یشی:
 (هه زار که شتی پر له چه کی به ره لالا کرد بیتنه پشسه وه له ترواده و بالاخانه کانی
 که لاته کانیسی سووتاند که په نهجه یان له هه روه کانی ئاسمان ده دا!...)(هیلین هاته
 پشسه وه، به تیلایی چاوه کانیه وه که تیریان له جه رگ ده دا و، به ره ته سامناکه که یه وه که
 شه نگوشوخی و به چنگی تهو ی ده رده خست جادوی جوانترین فرشته ی سهه رزه وی پیشان
 ده دا، که هه زاران که سی چاوه ست کردوه و، هه زاران خاوه ن هۆشیشی سهه رمه ست
 کردوه!...).

پاریس و خونکاری ئیسپارته زوران ده گرن

زورانبازی به که ده ست پتی ده کات. (هیکتور) و (ئودیسیپوس)، جیگای وه ستانی هه ردوو
 دوزمنه که دیاردی ده که ن. سهه رپشک ده نین بۆ تهو که سه ی له پشسه وه رمی خۆی ده هاوڙی
 بۆ دوزمنه که ی. (پاریس) ده رده چی!... به م رهنکه لاره که رمه که ی خۆی ده هاوڙی بۆ
 (مینیلوس). بهر زری که ی ده که وی. به لام زریکه ی نابری بچیتته له شیوه!... پاش تهو
 (مینیلوس) یش رمه که ی خۆی ده گریته (پاریس). هه ر چه نده بهر زری که ی ده که وی،
 به لام برینداری ناکات!...

له کاتی زورانبازی یشدا، (مینیلوس)، ده توانی کلاوه که ی (پاریس) ی لای
 له خۆبایی بوو توند بگری. ئنجا به هۆی تهو کلاوه وه رایده کیشی به سهه ر زه وییه که دا و،
 رووی ده کاته باره گای له شکره کانی گریکه کان!... له پر (ئه فرۆدیت) له ئاسمانه وه دیتته
 خواره وه. سهه ری کلاوه ئاسنینه که له ناو ده سستی (خونکاری ئیسپارته) دا ده شکینی. پاش
 تهو له ناو ته پوتوزیکی وه ک هه وردا (پاریس) هه لده گری و ده بیاته وه ناو ژووره که ی خۆی
 له ناو که لاته که ی ترواده دا!... دوا ی تهو به هه لده اوان خۆی ده گه یتیتته (هیلین) و
 که ی نه وه یه که ی (پاریس) ی بۆ ده گریته وه!...

که (ئاگامه منون) ده بینتی پاله وانی ترواده یه کان له کۆری جه نگدا نه ماوه و خۆی
 شاردۆته وه، شکانی دوزمنه کانی ئاشکرا ده کات!... ئنجا به پتی مه رجه کانی زورانبازی به که

(هیلین) یان لئی داوا دهکات، بیده نه وه به خونکاری ئیسپارته. ههروه ها ئه وه یشیان لئی داوا دهکات، که هه رچی زبانیکیان پیگه یشتووه به خوئی و، به له شکره که ی و، به نه ته وه که ی، له نو سآله دا که چوار لای ترواده یان گرتیوو و، له گه لئیدا له جه نگدا بوون، له گه ل مزى ئه رک و ماندو یتیبیاندا، به ته واوه تی تۆله یان بۆ بکه نه وه!...

به لآم هه ردوولا له سه ر ئه وه رپیک ناکه ون، که کئی سه رکه وتوو و کئی شکاوه!. ته نانه ت خوداکان خویشیان له سه ر ئه مه ده بنه دوو به ره کی. (جو یتیبیر) لایه نی نه ته وه ی ترودا ده گری. (هیرا) ی ژنیشی و (ئه تینا) ی کچیشی لایه نی گریکه کانی دوژمنی ده گرن!... پاشان کچه که خوئی ده گزۆری و ده خاته شپوه ی ئافره تپکی ترواده یبه وه. به کپیک له سه ر کرده کانی له شکرى ئه م شاره چه واشه ده کات که تیرپیک بگریته خونکاری (ئیسپارته).

مه به سیشی له م فیله ئه وه ده بی که شه ره ستاننده که تیک بدات و، شه ر ده ست پی بگریته وه. کچه که له و باوره دا ده بی که شه ر هه لگیرسانه وه که بۆ گریکه کان به که لک دی... به لآم به ته نگ ئه وه یشه وه ده بی که تیره ی سه ر کرده که خونکاری (ئیسپارته) نه کوژی!

فیله که سه رده گری و به ئامانجی خوئی ده کات... ئیتر هه ر ئه وه نده (ئاگامه منوون) خوینی براکه ی، (مینیلوس)، ده بینى گفه ده کات و ده رژیته خواره وه، له دوژمنه کانی ده ورووژی. شه ر وه ستاننده که هه لده وه شپته وه و هانه ی سه رباره کانی شیشی ده دات که شه ر ده ست پی بکه نه وه!...

ئه فرۆدیتیش شه ر ده کات

شه ره که تا دوو رۆژی ته واو گه رم ده بی. ئه ستیره ی به کپیک له پآله وانه کانی گریک که ناوی (دیومید) ده بی ده دروشیتته وه. ئه م پآله وانه شه رپکی یه جگار توندوتیژ ده کات. ته نانه ت ئه فرۆدیت، خویشی ئازار ده دات... ئه مه یش سه باره ت به وه بوو که خوداکان خویشیان که وتنه ئه وه جه نگه سامناکه وه. ئه وانیش وه ک مرۆف شه ریان ده کرد. ئه وانیش وه ک که سانی تر بریندار ده کران. ئه وه نده هه بوو ئه وان نه ده کوژران!...^(۱)

(۱) ئه وه سه رده مه، یۆنانی یه کان خودایان زۆربووه. که چی خوداکانیان گه لپیک ره وشت و کرداریان له هی مرۆفی کردووه؛ وه ک دلداری و جه نگ کردن و خیزانداری فررفیتبازی و لایه نگیری، که ئه مانه هیجیان نابی له خودا بوه شپته وه. یۆنانییه کان ههروه ها مانه وه تا نابینی (زه ده شتی) و نابینه ئاسمانییه کانی تر کاریان تی کردن. (وه رگپیر)

(ئه فرۆدیت) یش له تاو ئازاره که ی له شی، ده فریت و ده چپته وه بۆ ئاسمان. تا (دیون) ی دایکی چاکی بکاته وه...

له و کاته دا، له تیبه کانی له شکرى ترواده دا، سه رگه ردانییه ک پروو ده دات. هه ر ئه وه نده ترواده ییه کان چاویان به (هیکتۆر) ده که وی له لای دیواره به رزه کانی ترواده وه وه ستاوه، ژنی سه رباره کان و دایکه کانیان به هه له داوان خوینی ده گه بیینی، که یه وه یه یه نی جه نگه که ی لئی ده پرسن... ئه ویش هیچ وه رامیکیان ناداته وه. هه ر ئه وه ندیان لئی ده خوازی که له خوداکان بیارپینه وه ترواده له ده ست دوژمنی سامناک (دیومید) رزگار بکات!...

فرمیسی ژنه که ی و گریانی مندآله که ی

دوا ی ئه وه (هیکتۆر) ده چپته وه مآلی، (ئه ندرۆماک) ی ژنی بیینی. که چی پیی ده لئین چووته ده ره وه، به خوئی و مندآله شیره خۆره که یه وه، له لای دیواره به رزه کانی شاره که وه بتیبینی!

ئه ویش ده گه رپته وه بۆ جیبی خوئی تا بیدۆزیتته وه. دوا یی ده یدۆزیتته وه! ژنه که یشی لئی ده پارپته وه که به زه یی پیدایه تته وه، ده لئ: (له بهر کوپه که ی هه ر دوو کمان. له بهر هه رزه کاریم. له بهر گوژی باوکم و هه ر حه وت براکه م که (ئه شیل) ی پآله وان کوشتنی له تاکه رۆژی کدا. ههروه ها له بهر دلئ ئه وان و به ناوی ئه وان هه موویانه وه لیت ده پارپتمه وه که به زه ییه کت پیمدا بیتته وه و، ئیتر له مه به ولاره خۆت نه خه یته ناو ئه م جه نگه سامناکه وه، که هیچ که لکپکی لئی په یدا نابی!...).

(هیکتۆر) یش به دلئیکی به داخه وه وه رامی ده داته وه ده لئ:

(من ئه وه ده زانم که نه ته وه که مان و خاکه که مان، بی وه ی نامیننه وه و له ناو ده چن... به لآم من ئه وه نده ی به زه ییم به تۆدا دیتته وه، ئه وه نده به زه ییم به واندا ناییتته وه، که وام دیتته به رچا و رۆژتیک له رۆژان به دیلی بکه ویتته ده ست ئه م گریکانه و ئازارت بده ن و سووکت بکه ن!. بیجگه له وه له ناو خویشیاندا گه مه بکه ن و بلئین: ئه م ئافره ته دیله سه رده میک ژنی هیکتۆر بوو که شازاده ی ترواده بوو!...).

دوا ی ئه وه باوکه که ده ستی خوئی درپژ کرد بۆ مندآله که ی...

به لآم مندآله که ترسا له کلاوه مسه که ی، که ده بریسکایه وه و، له وه په ره ی که پیدایه شو ر بوو بووه وه. مندآله که داچله کی!...

(هیکتۆر) یش پیکه نی و، کلاوه که ی فری دایه سهر زهوی و، کوره که ی گرته باوه شی و ماچی کرد. له خودای خۆبشی پارایه وه که (کوره که ی رۆژتیک له رۆژان بیهته پیاویکی گهوره له ناو ترواده دا و چاوه کانی دایکی پیتی روون بیهته وه!...).

(ئه ندرۆک) که ئه مه ی بیست دهستی کرد به گریان. به لām زۆریش خه ریک بوو له گه ل خۆیدا، که به و فرمی سکانه وه زه رده خه نه یه ک بکات!... می رده که بشی دلای دایه وه، پیتی گوت:

(هه موو که سیک چاره نووسی چی بی ئه وه ی به سه ر دئ).

نامۆزگاریشی کرد، دلای خۆی بداته کاروباری ماله که ی و منداله که ی. واز له پیاوانیش به ییتی، تا هه ر بیه ر له جه نکه که بکه نه وه! دوا ی ئه وه کلاوه که ی خۆی هه لگرت و له سه ری کرد وه.

ژنه که بشی و منداله که بشی گه رانه وه بۆ مالتی^(۱). ژنه که ی هه ر چه ند هه نگاو یکی دنا، ئاو رتیکی لئ ددایه وه، تا بۆ دوامین جار سه یری بکات و به خودای بسپیترئ!

کوشتنی پالهوانی درۆ

دوا ی ئه وه (هیکتۆر) چوه دهر وه بۆ ئه مه ی له گه ل پالهوانی گرپکه کاند، (ئاجاکس) بکه ویتته زۆرانبا زیه وه...

تا تاریک دادئ، هه ردووکیان سه رده که ون و ژیر ده که ون...

به لām به ئه نجامیکی تا سه ر ناگه ن... له و کاته دا که گرپکه کان له سوپه ر^(۲) هه لکه ندن و خۆقایم کردن بوو بوونه وه بۆ پاراستنی که شتییه کانیان که له که ناری زرتیکه دا دامه زرابوون. هیکتۆر گوئی نه دایه ئه وه. زوو به زوو هورۆژمی بردنه سه ر. هیتیکی گه وری له گه لدا بوو. تا ماوه یه کی ته وایش شه ر له ناوه ند هه ر دوولادا تین ده سینئ. ئه وه ند هیشی نامینی که (هیکتۆر) و نه ته وه که ی له و جه نکه دا سه ر بکه ون. چونکه دوژمنه کانی خۆیان له به رده م خۆباندا پادا و، راوه دوویان نان بۆ سه ر که ناری ئاوه که.

خۆبشیان ئاماده کرد که ئاگر به ریده نه که شتییه کانیان!...

(ئه شیل) یش هیشتا هه ر له ژیر خیه ته که ی خۆیدا بوو.

(۱) راستتر: ژنه که بشی به منداله که یه وه گه رانه وه بۆ مالتی.

(۲) یان راستتر: سپیتر...

دهستی خۆی له شه ر کیشا بوه وه. هه تا دههات قینی پتر هه لدهستا له (ئاگامه منوون). که شتییه کانی نه ته وه که ی خه ریک بوون ئاگریان تی به ربیی و بسووتین. که چی له گه ل ئه وه یشدا جووله یه کی بۆ نه کرد، بگاته فریای گرپکه کان!... به لām (باترۆکلاس) ی هاو رتی دیتته خیه ته که یه وه بۆ لای. پیتش نیازیکی پیتشکه ش ده کات، که شیره تیژه که ی و قه لغانه که ی خۆی بۆ ماوه یه ک بداتی، تا چاوی دوژمنه کانی خۆی پی بشکینئ و تییان بکه یینی که پالهوانی هونه رمه ند (ئه شیل) نایه وی بگات به فریای نه ته وه که ی خۆیدا، هه ر هیه چ نه بی بام به یلتی که سیکی تر یاریده یان بدات!...

پالهوان (ئه شیل) یش، دوا یی دلای نه رم ده بی و، ده چیته سه ر قسه ی هاو رتیکی... چه ک و قه لغان و به رگه که ی خۆی ده داتی... بۆبشی ده پاریتته وه که سه ریکه وی... ئه م کابرایه یش هه لده کو تیتته ناو کو رتی جه نکه و... هه ر ئه وه ند ه دوژمنه کان چاویان پیی ده که وی، وا ده زانن (ئه شیل) ه، که دوژمنی هه ره سامناکیان بوو... ترس ده چیته دلایانه وه و به نا رتیکیکییه که وه ده کشینه دوا وه، له به رده م گرپکه کاند!... جا هه ر چه ند ئه وانه هه را ده که ن، (باترۆکلاس) پشوویان ناداتی زۆرتر راویان ده نی! دوا یی یه کیکی له وانیه ی هورۆژمی ده به نه سه ر ده ستیکی به هیزی لئ ده وه شینئ، که شیر ی لئ ده دات زرتیکه ی به ری ده پهرئ!... (هیکتۆر) یش ئه مه به هه ل ده زانی، شیرتیکی لئ ده دات، ده یکو ژئ!...

شیر له لانه دیتته دهر

کاتی ئه م ده نکه به ر گوئی (ئه شیل) ده که ویت، ته واو دلته نگ ده بی. ده که ویتته په ژاره وه بۆ هاو رتی جوانه مه رگه که ی.

خۆی ده دات به زه ویدا و خۆل ده کات به سه ری خۆیدا و، تووکی سه ری ده دات به زه ویدا و خۆل به سه ری خۆیدا، تووکی سه ری خۆی ده روو تیتته وه و^(۱)، داد و فه ریاد ده کات بۆ تۆله سه ندنه وه!... هاوار و قیژه که ی گه یشته به رگوئی (تیتس) ی دایکی، که ئه ویش فره شته یه ک بوو له بن زرتیدا. به هه لده داوان خۆی گه یانده (ئه شیل) و، دهستی کرد به دلدانه وه ی... به لām ئه وه له (ئه شیل) ه وه دوور بوو که به قسه کانی دایکی دلای بکرتته وه. چونکه ئه و که لوپه له جه نگییه که ی له ده ستچوو بوو، که خوداکان بی که موکو رتی به دیاری بۆیان نارده بوو! تازه ئه و که لوپه له ییشی ده ست نه ده که وته وه!... چونکه (هیکتۆر) له له شی

(۱) یان: دهرنیتته وه.

بهیه گگه یشتنی شهر دوو دوزمن

ئیتتر هر ئه وهنده ترواده بییه کان چاویان به (ئه شیل) ی پالنه وان کهورت، به خۆی و گالیسکه که یه وهه و هک تیزکه ی تفهنگ به ره و پیریان دهات^(۱) و رمه که ی به دهسته وه بوو، و زرتیکه ی به سنگیه وه ده بریسکایه وه و، کلاوه مسه که ی به سه ر ناوچه وانیه وه پرشنگی ده دا، و هک خودای جه نگیان ده هاته پیش چاو، له ترساندا خوتن له له شیانداندا وشک بوو. پشیتوی که وته ناو ریزی له شکره که یانه وه. هر پالنه وانه کانی ئه وان بوون و یه ک له دوا ی یه ک ده کوژان سه ر ئه نگرئ ده بوون!...

ئه شیلی پالنه وان توانی له شکری ترواده بییه کان بکات به دوو که رته وه. نیوه یان وه ک هر ویشکی داچله کی و هر ایان کرد و چوونه ناو شاره که وه بو ئه و دیوی دیواره کانی... نیوه که ی تریشیان هه له اتن بو سه ر رووباره که. هرچی ئه مانه ی دوا یی بو، ئه شیل راوه دووی نان، له کوژبان نه بو وه تا ئه مه نده ی لی کوشتن، ئاوی رووباره که به خوتنی ئه و سه ر یازه کوژراوانه سوور هه لگه را... ئه و سه ر یازانه ی ما بوو یشتنه وه، به سایه ی گیژه لوو که یه کی توندوتیژه وه ده ر یاز بوون که شه پوله کانی ئاوی رووباره که ی هینا بووه به رز کردنه وه و نزم کردنه وه. له نا کا و هه لیکرد و ماوه ی نه دا به ئه شیل دوا یان بکه وئ!... دوا ی ئه وه ی ئه شیل دوانزه سه ر یاز له له شکری دوزمن ده گرئ به دیل، بو ئه مه ی له کاتی ئاههنگی ناشتنی لاشه ی (باترۆ کلاس) ی هاو رپی دا له سه ر کوشتنی خانه که ی ناو په رستگا که سه ر بیرین، ئنجا ده گه ریتته وه بو ئه و ده شتاییه ی که سه ره تای جه نکه که له ویتدا رووی دا بوو. جا له و کوژی جه نکه دا که سه نه ما بووه وه، لاشه ی له ت و په ت نه کرابن، ئه وان به سه ر زه بییه که دا په رش و بلا بو بوونه وه... جا له و کاته دا که ئه شیل ئه و شوتنه ی ده بشکنی، رووبه روو که وته به رده م هیکتوری دوزمنی!...

هیکتوریش هر خۆی بوو، ما بووه وه له دیوی ده ره وه ی دیواره گه وره که ی شاری ترواده وه. ئیتتر هرچی سه ر یازیکه ی هه بو بوو، یان رایان کرد بووه وه ناو شاره که وه، یا خود که وه تبوونه ناو رووباره که وه و خنکا بوون! به لام پالنه وانه نازا که ی ترواده ییش هه ره وک ئه وانی تر وه ک هر ویشکی داچله کیوی لی هات... ئه و هه ر ئه وه نده دوزمنه نازا که ی خۆی دی، که پالنه وانی (ئیسپارته) بوو، دلی داخو ریا، که هیچ ده میتک، له هیچ شتیک

(باترۆ کلاس) ی کرد بووه وه و بر دبووی بو خۆی!... ئه مه ییش ئه وه ده گه بیینتی که ده بی تا سه ر خۆی له کوشتار دوو ریخاته وه! که دایکی (ئه شیل) کوره که ی خۆی به و چه شنه چاوپیکه وت له ته نگانه دایه، خۆی به هه له داوان گه یانده کوره که ی تری که ناوی (قۆلکان) بوو. قۆلکانیش خودای ناگر و کان بوو. دایکه که ی لی پارایه وه جلوه ره گیتی و هه ها بو کوره که ی دروست بکات که شیرو تیر کاری لی نه کهن. هه ره وه ها چه کیکی ته و اویشی بو دروست بکات که بو ئه و بشی. (قۆلکان) ییش دلی دایکی خۆی نه شکاند.

خواسته که ی بو جیبه جی کرد. له سه ر به لیتنی که دا بووی به دایکی بو به یانی روژی دوا یی به رگه کان و چه کا کانی دایه ده ستی. که دایکی ته ماشای ئه و به رگ و چه کانه ی کرد، سه ری سو رما له هونه ر مه ندی و کار گو زاری و دلسۆزی (قۆلکان) که ئه وه نده قال و پوخته ی دروست کرد بوون، که تا ئه وساکه هیچ جه نگا وهر پیک ئه و به رگ و چه کانه ی به خۆیه وه نه دیبوو!... فریشته (تیتیس) به هه له داوان ئه و که لویه له به نرخانه ی هه لگرت و بر دی بو (ئه شیل) ی کوری. هه ندیک له ریش سپیبه کانی یۆنانیش که وتبوونه ناوه ند (ئه شیل) و (ئاگامه منوون) وه، که ئه و نا کوکیبه ی له ناویاندا هه بوو، هه لیبگرن. (ئه شیل) ییش جلوه رگه تازه کانی خۆی له به ر ده کات و چه ک و زرتیکه ی له خۆی ده دات و، فه رمان ده دات گالیسکه جه نگیبه که ی خۆی بو ئاماده بکه ن، له گه ل گورج و گو لترین ئه سپدا که راییکیشن... به لام له پیش ئه مه دا (ئه شیل) گالیسکه که ی خۆی لی بخو ری بچیتته کو ری جه نکه وه له گه ل دوزمندا، ئه سپیک له ئه سپه کانی گالیسکه که، که (هیرا) خو پتدنه وه ی دوا روژی فیر کرد بوو، رووی وه رگپرا بو لای ئه و و، به دوو چاوی ئاگرینه وه تیی مو ر بووه وه و، پیی گوت: (ئه شیل)!... له نوو سراوی چاره نوو سدا ئه وه ت بو نوو سراوه، که تو له ی هاو رپیکه ت (باترۆ کلاس) له دوزمنه کانی ده که یته وه... به لام دوو ر نییه خو یشت تیتیدا بچیت!...). ئه شیلی پالنه وانیش به قیژه یه که وه وهرامی ده داته وه، ده لی: (من ئه مه ده زانم که وه هام لی دیت. به لام باکم له وه نییه. چیم بو بریار دراوه بام به سه رم بیت!...). دوا ی ئه وه قیژه یه کی بو ده کات... ده نگ ده داته وه... هه ره وک که ره نای جه نگ بی، به و ره نگه کار له دلی هه مو وان ده کات. جله وی ئه سپه کانی گالیسکه که به ره لالا ده کات. ئه مانیش به پرتا و ته نگی هه رد ده کیشنه وه، تا ده گه نه دیواره زه لامه کانی (ترواده)!...

(۱) ئه م لیچوواندنه بو ئه م داستانه ناشی و خالیکی لاوازی دا رشتنه وه که یه تی، چونکه سه رده م دووره له سه رده می تفهنگ و چه کی باروتاوی، ده کرا بو ترایه: وه ک تیری له که وان ده رجوو به ره و پیریان...

دانه خورپاپو! ئه ویش هه لهات و دهستی کرد به خوده رباز کردن... ههروهک ئاسکیتک بووبی له پلنگیتکی درنده رایکردبی و بوو. سێ جاری خشت بهههر چوار لای دیواره زله کهی شاردا سوورایهوه، تا کونیک بدۆزیتهوه بو خۆی لیهوی بچیته ژووری بو ناو شاری ترواده!... لهو کاته دا ژن خودا (ئهتینا) داویکی، بو نایهوه.

مه بهسیشی لهو داوه ئهوه بوو که یارمهتی یۆنانییهکانی دۆستی بدات. هینای خۆی گۆری و خۆی خسته شیهوی برایهکی ئهوهوه پاشان دهستی کرد به ئامۆژگاری کردنی هیکتۆر که بچیته جهنگی دوژمنه کهیهوه و زۆرانبازی له گه لهدا بکات. ئهوهیشی بو دووباره کردهوه که ههر ئهوه سهرده کهوی بهسهر ئهشیلی دوژمنیدا!...

هیکتۆریش بهم نیاز به خشیینه چهواشه بوو. هانه دانه کهی (ئهتینا) کاری لێ کردبوو. وهستا بو ئه مەمی بهرنگاری ئهشیل بکات!...

ههر دوو پالەوان، له بهرچاوی سه ربازهکانی خۆیاندا زۆرانبازی یان کرد... سه ربازهکان له چالهکانیانهوه سه ربازان دهرهینا و سه ربازان دهکردن... خودا کانی ئاسمانی خۆیانوه ته ماشایان دهکردن، تا ئهوه جهنگی دواییه به ئه نجام بگه یین! دوایی (ئهشیل) بهسهر (هیکتۆر) دا زالبوو. شیریکی لێ داو کوشتی!...

تۆله سه ندهوهی ئهشیل

کاتێ که مه رگ چاوهکانی (هیکتۆر) ی نووقاند، (ئهشیل) له تۆلهی (باترۆکلاس) ی هاو پتی دا لاشه کهی ئهوی ریسوا کرد! هینای ههردوو پتی هیکتۆر به پاشی گالیسه کهیه کهوه به زنجیر بهستهوه. تا نوو رۆژی خشتیش ئهوه لاشه یه ی بهسهر زه ویدا دهخشاندهوه و دهسوورایهوه بهههر چوار لای دیوارهکانی شاره کهدا... له رۆژی نۆهه مدا باوکه کلۆله کهی هیکتۆر چوهوه ناو خیهوه ته کهی (ئهشیل) هوه کۆمه لیککی گهوره دیاری به نرخی بو بردبوو. ههر ئهوه نده رتی درا بچیته ناو خیهوه ته کهوه و خویتر پتی کوره کهی خۆی ببینی، به چۆکدا هات و له بهرده میدا کر نووشی کیشا. ههردوو دهستی ئهشیلی گرت و ماچی کرد. ئه مانه ئهوه دهستانه بوون که (هیکتۆر) ی کوری و گه لیک کهسی تری له رۆلهکانی خۆی پتی کۆژابوون. لهو کاته دا که فرمیسی سووکی و ریسوایی بهسهر کۆلمهکانیدا گلۆر دهبووهوه، له (ئهشیل) پارایهوه، که لاشه ی (هیکتۆر) ی کوری پتی به خشی و لهوه بهولاهه تۆلهی خۆی لێ نه کاتهوه و، بهوه جۆرهیش بهدناو و ریسوای نهکات!...

(ئهشیل) بهوه قسانه دلی نهرم بوو. ئامۆژگاریه کهی دایکی بیرکهوتهوه، که تکای

خوداکانی پتی راگه یاندبوو. که له دوژمنی کۆژاوی خۆی چاوه پۆشی... بهم رهنگه ئهشیلی لاه، دیاریهکانی لهو باوکه کلۆل و بیچاره یه وه رگرت، که له تۆلهی دهستکهوتنی لاشه ی کوره کهیدا بو هینابوو. ریشیدا لاشه که بهریتهوه بو ئهوه شوینیه که ئاههنگی بو تیداده کری. واتا ئهوه ئاههنگه ی له گه له پایه ی خاوه نه کهی و پایه ی باوکی خاوه نه کهیدا، (خونکاری ترواده) ریک بکهوی!...

به پیرهوه چوون بهرێ کردن!

که لاشه که برایهوه ناو شار، به پیرهوه چوونیک گه وری بو کرا، پر بو له نیشانهی دلخۆشی و دلتهنگی. دلخۆشی بو ئهوهی که لاشه که یان له دوژمنهکانیان سه ندهوه. دلتهنگیش بو ئهوهی که خاوه نه که یان له دهستچوو، که پالەوانیک بو بو خۆی و، هه موو لایه کیش خۆشیان دهویست)...

ههر لهو ده مه دا که گریکهکان گه لیک ئاههنگیان ده گێرا به بۆنه ی سه رکهوتنی پالەوانه کهی خۆیانوه، که پرپون له دهنگه دهنگ و قاووقیش که پرپون له نان و خوان و یاریکردن و پاداش دانهوه... شاری ترواده بهرگی رهشی دهپۆشی بو پالەوانه گه وریه کهی خۆی که گیانی به خاک سپاردبوو فرمیسی خۆینیشی دهپرشت له شیوه نه کهیدا...

هه ندیک لهو دلانهی که شکابوون له بهر له ناوچوونی (هیکتۆر) و شیوهن و گریانیان لهسهر لاشه کهی دهکرد: دلی دایکی بوو. دلی (ئه ندرۆماک) ی ژنی بوو... دلی (هیلین) بوو که گریه و زاریهکی گه رموگوری بو دهکرد به شیوه نه وه!...

دوای ئهوه لاشه کهی (هیکتۆر) یان سووتاند... خۆله میشه که یشیان کۆکردهوه و، خستیانه ناو نامانیک (١) زپینهوه و، له ناو گۆره کهیدا ناشتیان!

دوایی ئهشیل

به مردنی (هیکتۆر) و سووتاندنی لاشه کهی، (ئهلیاده) ی (هۆمیرۆس) تهواو ده بی. نیتر لهوه بهولاهه له دوا رۆژی پالەوانهکانی تری جهنگه که مان ناگادار ناکات!... کهچی که سهیری هۆنراوهی هه ندیک له بویتهکانی گریکهکان دهکین، که هی سه رده مهکانی پاش (هۆمیرۆس) ن، له بابته (ئهشیل) و (پاریس) و گه لیک پالەوانانی (ئهلیاده) وه هه ندیک کاره ساتمان بو دهرده کهوی.

(١) نامان: قاپ.

دواییسی پاریس

بهلام (پاریس)، ئەو لاوه شیت و ویتە ی ئەو هەموو سەرگەردانییە هیتا بهسەر شاری (ترواده) دا، بههوی ئەوهوه که (هیلین) ی ژنی خونکاری (ئیسپارته) ی فراند و، لهسەر ئەوهیش ئەو جەنگە خۆتینە هەلگیرسا لهناوند گریکهکان) و (تروادهیییەکان) دا... بهجۆرتیکی تر دواییسی ژینی هات!...

(پاریس) برابەکی هەبوو، پەیی بهشتی دیارنەبوو^(۱) دەبرد. دواوژی لیک دەدایهوه. بهسەر هاتی داهاتووی دەزانی. ناوی (هیلیناس) بوو. گریکهکان گرتیان بهدیل و ناچاریشیان کرد دواوژی خۆیان بۆ بخۆتینتەوه. ئەویش تیبی گەیاندن، که له هەموو چهکیک کوشتندهتر و سامناکتر، که سەرکهوتنیان دەست بخت بهسەر (ترواده) دا، ئەو تیروکهوانهیه که (هەر کولی) بهکاری هیناوه. (هەر کولی) ییش له کاتی سەرهمهگریدا تیروکهوانهکی خۆی بۆ دۆستیککی خۆی بهجی هیشتبوو، که ناوی (فیلۆکتیتس) بوو... (ئۆدیسسۆس) ییش گەرپوو بهشۆین ئەم پیاوه دا، تا دۆزیویوه... کابرا که مار گەستبووی. ئەویش له جادووگەرەکان پزیشکیکی بۆ هینابوو چاکی کردبووهوه...

دوایی ئەو پیاوهی لهگەڵ خۆیدا بردبوو، بۆ لای نەتەوهکهی خۆی، که لهگەڵ ئەواندا دەستی کردبوو بهچوار لا گرتنی شاری (ترواده). ئەوه بوو دوایی شارەکه گیرا!... جا لهو کاته دا که شارەکه چوارلای دهگیرا، (پاریس) تیریککی کوشندهی بهردهکهوی که له تیروکهوانهکهی (هەر کولی) یهوه دیتە دەر وه. جا لهو کاته دا که (پاریس) له گیانه لادابوو، ئەوهی بیر کهوتەوه که یاره کهی کۆنی (ئونیون)، له برین چاک کردنهوه دا دەستیککی هەبوو. لیبی پاراپهوه: چاکی بکاتهوه.

بهلام فریشته که، ناپاکییە کۆنه کهی (پاریس) ی بیر کهوتەوه، لهگەڵ که نهفت کردنه کهیدا، که ئەو هەموو سالانه خۆی لی دوورخستبووهوه. له بهر ئەوه نهیویست چاکی بکاتهوه، دەستی بهروویهوه نا! کهچی که (پاریس) مردو دهستیان کرد بهسووتاندنی لاشه کهی، پهشیمان بووهوه. (ئونیون) م (ئونیون)، خۆی فری دایه ناو ئەو ئاگرهوه، که لاشه ی (پاریس) یان تیدا دهسووتاند... ئەویش لهویدا خۆی سووتاندو بوو بهخۆله میش. خۆله میشی لاشه ی هەردووکیان تیکه ل بهیه ک بوو!...

(۱) دیار نه بوو: نادیار (غیبی).

هەرچی (ئەشیل) ه، داستانی جوئی جوتی لهسەر گوتراوه. سەر گوزه شته یه کی کۆن ده لئ: به دهستی (ئەپۆلۆ) ی خودا کوژراوه، که خۆی خستۆته بهرگ و شپوهی (پاریس) هوه و، له کاتی جەنگی ناوند هەردوو لادا، له تەنشت دیواره بهرزهکانی شاری تروادهوه بهرهنگاری (ئەشیل) بووه، له پاش شهروشۆرتیکی توندوتیژ له گەلیدا کوشتوو بهتی... کوشتنه که ییشی بهم پهنگه بووه.

که شیریککی داوه له پاژنه ی (ئەشیل)، که بهر ئاوی رووباری (ستیکس) ی پیروژ نه کهوتبوو، که فریشته (تیتیس) ی دایکی ویستبووی بهسایه ی شتنی (ئەشیل) هوه، بهو ئاوه، له مردن پزگاری بکات! کهچی له داستانیکی ترا، کوشتنی (ئەشیل) بهجۆرتیکی تر دهگیریتهوه ده لئ: (ئەشیل) گرفتاری ئەقینی کچی خونکاری ترواده بوویوو، که ناوی (بولیمسینا) بوو. (ئەشیل) ییش بهبی چهک له گەل کچه که دا رویشتبوو بۆ په رستگای (ئەپۆلۆ) که لهویدا ماره ی بکات... (پاریس) ی برای کچه که ییش خۆی لهویدا مات دابوو، چاوهروانی هاتنی ده کرد... هەر که ئەشیل گهیشتبوه ئهوی، تیریککی تی گرتبوو، دابووی له پاژنه ی ئەو پیسه ی که بهر ئاوی رووباری (ستیکس) نه کهوتبوو... دەست بهجی کوشتبوو!...

له هاوړیکانی کوژراوه که ییش: (ئۆدیسسۆس) و (ئەجاکس)، بههله داوان خو بان گه یان دبووه ئهوی، تا ری نه دهن به ترواده ییسه کان لاشه که یان بهرچنگ بکهوی... (ئۆدیسسۆس) لاشه که ی هه لده گری و دهیباتهوه بۆ ناو نه توه که ی خۆی.

(ئەجاکس) ییش ده میینتتهوه بۆ ئەوهی زریکه ی (ئەشیل) پزگار بکات له دهست ترواده ییسه کان، که به ناویانگ بوو و، له پۆلایش دروست کرابوو. لهسەر ئەو زریسه (ئەجاکس) ده که ویتته زۆرانبازیییهوه، که ئەنجامی بهوه گه یشت، شکاو ژیر کهوت.

مافیش درا به ترواده یییه کان که ئەو زریسه بهیلتنهوه لای خو بان.

لیره دا (ئەجاکس) دایه شیتی. له تاو هه ناسه ساردی و پشم و قینی خۆی، خۆی کوشت!... ئەنجامه ناسۆزه که ی (ئەجاکس)، ویتته وانی نه مری گریکه کان، (سۆفۆکل) ی خسته سەر ئەوه ی:

مه رگه ساتیککی لاسایی کردنه وه ی ناوازه ی لهسەر هه لبه ستی. ئەم چیرۆکه، ئەمه نده گریگ دەرچوو، له گه نجینه کانی ویتته ی لاسایی کردنه وه ی کۆن داده نری. ههروه ها بهیه کییک له بنچینه بههتیه کانی (چیرۆکی لاسایی) داده نری، که له هه موو ده میکدا په سند بکری!...

ئەسپەدارىنە يەك و ئەنھامى تروادا

چوارلاگرتنى شارى ترواده لەلايەن گرىكەكانەو دەريژەى زۆر كيتشا، كەچى ھىچ بەرتىكى نەداو بەئەنجامىكى تاسەربىش نەگەيشت. دوایى ژن خودا^(۱)، (ئەتينا)، نيازىكى خستە دلئى يەكيتك لە سەركردهكانى (ئاگامەمنون) ھو، كە چەند كردهو و كارىتك بنويتىرى... بېرەكەى (ئەتينا) زۆر بلىمەتەنە بوو.

كە يۇنانىيەكان تىبى گەيشتن، دەمودەست دەستيان كەرد بەجىبەجىكردنى... ھاتن ھەرچى خىوھتەتتىكىان بودبوو لەگەل خۆياندا بۆ ئەوئ سووتاندىان. ھەرچى كە لوپەلئىكىشيان ھەبوو ھەلپان گرت و برديانەو بۆ ناو كەشتىيەكانى خۆيان... دوایى لەو كە نار ئاوە بارىان كەردو بە ناو ئاوەكەدا دەستيان كەرد بەرۆشتن...

خۆيشيان وا پىتشان دا كە دەرۆنەو بۆ خاكى خۆيان و، جارىكى تىرش نايىتەو... بەلام لەسەر كەنارى دەرياكە، كە چۆلپان كەرد، ئەسپەدارىنەيەكى يەجگار زەلاميان بەجىھىشت... ئەسپەدارىنەكە بوو بەھۆى سەرسورمانى دانىشتوانى شارى ترواده. دەستيان كەرد بەيارمەتيدانى يەكترى و بەھەموويان ئەسپەكەيان راکىتشاو برديانە ناو شارەكەيانەو... مەبەسيان لەمە ئەوھوو: ھەك سامانىكى تالانى ئەسپەدارىنەكە پىتسكەشى خوداكانى خۆيان بکەن!...

ھەر لەو كاتەدا كە تروادەبىيەكان خەرىكى ئاھەنگ و زەمانەوھندى خۆيان بوون و، بەزمورەزمىيان دەكرد و، بەو بۆنەيەو ئاھەنگيان دەگىتيا، كە دوزمەنەكانيان كۆچيان كەردوو و، چوارلاى شارەكەيشيان بەرەللاكردون... ھەر لەو كاتەدا كە ئەوانە كە يلى مەى بووبوون و، لە بەزمورەزەمدا نوقوم بووبوون، دەرگاىەكى نەپتى لە سكى ئەسپە دارىنەكەدا كرايەو و، ھەرچى سەركردهيەكى گرىكەكانى تىيدا شارابووه ھاتنە دەرەو!... ئەو سەركردانە، دەمودەست، خۆيان گەيانە دەروازەكانى شارى ترواده و خستيانە سەرىشت... سەريازە يۇنانىيەكانىش كە بەسەر كەشتىيەكانى خۆيانەو گەرابوونەو كە نار ئاوەكە، بەدزىيەو خۆيان گەيانەبوو دەروازەكانى شارەكە، لەو دىو دىوارە زلەكەى شارەكەو... كە دەروازەكانيان دى: كراونەتەو، خۆيان فرۆ دابە ناوشارەكەو... دەتگوت شەپۆلى ناو زرىن و دەكەونە ناو گىتياوھو.

(۱) ژن خودا: خواوھندىك كە ژنە.

تەلارە بەرزەكانى شارەكە، كە بەسەر دىوارە بەرزەكەو بوون...

ھەرۆھە دەستيان كەرد بەكوشتارى دانىشتوانى شارەكە...

ئەمەندەيان بەشیرلى كوشتن ناچاربوون خۆيان بەدەستەو!...

بەم رەنگە (شارى ترواده) سەرئەنگرئ بوو. بەھۆى فیلئىكى وايشەو كەوتە دەست

دوژمن، كە بەگەورەترىن و كۆنترىن فرۆفیل دادەنرئ لە مېژووى جەنگەكاندا!...

ئۆدیسسە

دانانى: ھۆمىرۇس

ئەم نووسراوھ

خۆشەويستىيى راستەقىينە كە لەناو ژن و مىردىكدا پىتك بىت، ئەمەندە كامەرانى و سەرەرزى و چاكە و فەرى لىن دەۋەشىتەو، لە جىھاندا ھىچ زەبر و زەنگىتك و ھىچ فرۇفيللىتك و ھىچ مەترسى و تەنگوچە لەمەيەك كارى تى ناكات. گىيانەكەي دەژى و نامرى و، چراكەيشى ناكورژىتەو، ھەتا ھەتايىش پىرشنگ دەدات. چىرۆكى (ئۆدیسسە) ىش كە بەرھەمىكى ناۋازەي بەناۋبانگى (يۇنانستان) ى كۆنە و، لە (۳۰۰۰) سالىتك لەمەوپىشەو بەھۆنراو، لەلايەن (ھۆمىرۇس) ەو گوتراو بەگۆرانى، لەم جوړە (دلدارى) و (خۆشەويستى) يە دەدووت. دلدارەكان: (ئۆدیسسۇس) ى پالەوان و (بنىلوئى) ى شوپۆژن، ئەو پەرى خۆبەخت كىردن و مەردايەتى و ئازايەتى و داۋىن پاكى و كارەساتىكى ناھەموار و، سەختىيى ژيان و، سەرگەردانى و، ئەرك و ئازارپىك دەگىرن، لەپىناو پاراستنى خۆشەويستى و ژن و مىردى يەكەياندا. سىپلەيى و ناپاكى و داۋىن پىسى ناكەن. دە سالى خشت بەسەر جىبابوونەو و لىك پىرانىاندا تىدەپەرى، كەچى كە دەگەنەو بەيەك، بەھەناسەيەك ئەو ھەموو ئەرك و ئازارەيان لەبىر دەچىتەو و پىك شاد دەبنەو.

ئەم چىرۆكە، ھەرچەندە بىروباۋەرى ۋەھى تىدا ھەيە، ھۆش پەسندىان ناكات، ھەرچەندە ئىستايىش مقۇمقۇ لەسەر بوون و نەبوونى دانەرەكەي (ھۆمىرۇس) دەكرى، ھەرچەندە ھىشتا بەتەۋاۋەتى دەرنەكەوتوۋەكەي دانراۋە... بەلام لەبەرئەمەي لە شىبەيەكى سووك و ئاسان و، ناسك و رەۋاندا ھەرچى كىردەو و رەۋوشتە خۆشەويستەكان و، بىروباۋەر و، ھەست و تاسە شىبىرەكانى مرۇقايەتى ھەيە، لەناو ئەو ھەموو كارەساتە سامناك و، رەنگاۋرەنگ و، سەرسورھىنەرانەدا بەجوانى و تەرۋتازەيى دەردەپرى، ئەمە (۳۰۰۰) سالە بەسەرىدا تىپەرى كىردەو، كەچى تا ئىستا لە كۆرى و پىژەي جىھانىدا، ۋەك چىرۆكىكى ناۋازە و ناياب خۆى پاراستوۋە، و، نىرخى خۆى ون نەكردەو. تىكرا ھىچ زىمانىكى زىندوۋىش نەماۋە، ئەم چىرۆكەي پى پەرچقە (تەرجومە) نەكرابى. لەبەرئەو مەنىش بەپىتوۋىستىم زانى، لەم شىۋە كورت كراۋەيەدا، كە لە جىتى خۆيدا پىسپۆرىكى شارەزا

كىردىتى، ئەم چىرۆكە ناۋازەيە بەكەم بەكوردى و پىشكەشى خۆبىندەۋارانى كوردى بەكەم.

ئەم چىرۆكە، ھەتا جىھان مابىن، سەرچاۋەي كەلك و خۆشى و فەر دەبى، بۆ و پىژە دۆستان و دلداران و خۆشەويستان.

جا ھىوادارم بەخودا كە ئەو خۆشى و كەلك و فەرە، بەخۆبىندەۋارانى كوردىش بگات.

شاكر فەتاح

سلىمانى: ۵-۴-۱۹۶۷

(خاۋەنى پىرۆژەي خۆبىندەۋارى كورد)

ئۆدیسسە

۱

پاش ئەمەي جەنگى (تروادە) تەۋاۋ بوو، يۇنانىيەكان كە لەو جەنگەدا سەرگەوتىبون، سەربازەكانىيان ھەموو گەرانەو ھاكى خۆيان لاي خىزانى خۆيان، يەككىيان نەبى، كە ئەۋىش (ئۆدیسسۇس) ى پالەوان بوو. ئەم پالەۋانە ھەندىك كىردەۋى ۋەھى نوۋاندبوو، (پۆزىدۆن) ى خوداي دەرياي لە خۆى توۋرە كىردبوو.

ئەمىش لە داخاندە سوتىندى لى خواردبوو، كە ھەتا (ئۆدیسسۇس) مابىن، نەھىلىن جارىكى تر سەر بىكاتەۋە بەمالە خۆشەويستەكەي خۆيدا، كە لە (ئىناكا) دا بوو. ھەرۋەھا بى بەشىشى بەھىلىتەۋە لە باۋەشى ژنە دلئسۆزەكەي، كە ناۋى (بنىلوئى) بوو! خوداي تۆلەسىنەو، سوتىندەكەي خۆى بىردەسەر. ژنە كلۆلەكەي (ئۆدیسسۇس) و كورەكەي كە ناۋى (تىلماخوس) بوو، تا دە سالى خشت چاۋەرۋانى گەۋرە خۆشەويستەكەي خۆيان بوون، بىتەۋە بۆ لايان چاۋيان پىتى روون بىتەۋە، بەلام رەنجىيان بەپاچوۋ!...

كەچى لەگەل ئەۋىشدا، ھەر بەھىۋابوون، رۆژپىك لە رۆژان دىتەۋە!... ھەرچى دانىشتوانى شارەكە بوون، لەۋە دلنىابوۋبوون كە (ئۆدیسسۇس) نەماۋە و مردوۋە. لە ھەموو دورگەيەكى يۇنانى دراۋسىتوۋ سەرداران و پىاۋە خانەدانەكان روۋيان دەكردە مالى (ئۆدیسسۇس)، داۋاي مارەكردنى ژنە جوانەكەي ئەۋيان دەكرد، بەلام (بنىلوئى) دەستى دەنا بەروۋى ھەموۋيانەۋە، و، شوۋى پى نەدەكردن. ھەر لەسەر دلئسۆزى خۆى مايەۋە بۆ مىردەكەي، ھىۋاي ھاتنەۋەي ئەۋى لە دلنى خۆيدا نەپرى!... كەچى لەگەل ئەۋىشدا، ئەۋانەي دلبيان بە (بنىلوئى) دا چوۋبوو، وازبان لى نەھىنا، ھەر لەسەر تىكاۋ پارانەۋە و

چهواشه کردنی خوځان دهرپوښتن. به لکو دلې نهرم بېټې و شوويان پې بکات. تهنانهت دهوانه له نهدازدهيش دهرچوون، مالي نافرته کهيان به مالي خوځان دادهنا. له وپيدا دهمانه وه به تهنشت (بنيلوټي) يه وه، به زم و رهميان دهکرد و، نان و خوانيان دهرپزانده وه و، ناهنگي خوځ خوځيان دهگيټرا، به هيوای نه وهی نافرته ته که له قسهی خوځي پاشگهز بېسته وه و، دلې نهرم بېټې و يه کيټک له وانه بکات به ميږدي خوځي!... که چي ههر له وه دهمه دا، تا دهات رقيان له (تيلماخوس) ي کوري ژنه که و دهس و پپونه ده دلستوزه کاني (ټوډيسيوس) هه لدهستا تا گه يشتنه راده يه کي و هها، رږڅيکيان نيازبان بو ههمويان له ناوبه ن، تا له دهست تهننگه تا وکردني نه وانه رزگاربان بېټې!... به دريټرايي نه وه هموو سالانه يش. پالنه واني ديارنه بوو، ټوډيسيوس له به نديخانه ي دورگه که ي فرېشته (کاليسو) دا توند کرابوو، له سه ر نه وهی که نه م، نه وي به دلدا چووبوو، دا وای دلداري و هاسه ربي لي کردبوو؛ که نه گهر بېټو (ټوډيسيوس) به دلې نه وه بکات، ژيانې تاسه ري پي ده به خسي و ههرگيز نامري. به لام پالنه واني مه ردو نازا به قسه کاني (کاليسو) چهواشه نه بووبوو. نه گوټي دابوه و تووټزه کاني. نه دلداري يشي له گه لدا کردبوو. له جياتي نه وه نه و رږڅگار دريټانه ي به وه وه راده بوارد، که له گوټي دهر ياکه داده نېشت و به چاويکي گيټ و وټزه وه سه يري شه پوله ناوه کاني دهکرد. له تاو نازاري گياني خوځي فرميسي کي هه لده رشت بڅ خانوه که ي له (ئينا کا) داو بڅ (بنيلوټي) ي ژنه خوځه ويسته که ي که له ناو نه و خانوه دا ده ژيا!...

(پوزيدون) ي خودای ده ليا ههر له سه ر دوژمنايه تي خوځي مایه وه له گه ل (ټوډيسيوس) دا. به لام خودا کاتي تر، به تايه تي ژن خودای بير و ليکدانه وه، (نه تينا)، که خاوه ني دوو چاوي کال بوو به زه بيبان به م پالنه وانه ناو رديه دا ده هاته وه. نه و هيان به ههل زاني که خودای دهر يا له وي نه مابوو، چووبوو بڅ (ئيتوپيا)، فه رمانيان دا فرېشته که (ټوډيسيوس) به ره للابکات و که له کيکيشي پي به خسي که هه لي بگري و بيباته وه بڅ (ئينا کا)... به لام (ټوډيسيوس) له پيشدا تر سا له وهی له ناوه که دا نو قوم بېټې و بخنکي. پاش نه وه زوري پي نه چوو نه م هه لي به باشزاني خوځي تيډا رزگار بکات، په رديه کي بڅ که له که که ناماده کرد و، هه نديک خوارده مه نيشي له گه ل خوځيدا برد و، که و ته ري به ناو ده ليا که دا...

چوار رږڅ به ناو ده ليا که دا رويشت، به خوځي يه وه رايو وارد... به لام له رږڅي پينجه مدا (پوزيدون) له (ئيتوپيا) گه رايه وه. چاوي که و ته به (ټوډيسيوس) که به سه ر که له که که به وه بوو، به ناو زري که دا دهر پوښت. رقي زور هه لسا. داردهسته که ي راوه شاندا.

هه وره کان يه کيان گرت و، شه پوله کان بزوتنه وه و، دهشتيان کرد به شلپه شلپ. دواي نه وه بايه کان و گيټه لوو که کانيشي به ره للا کرد. دهشتيان کرد به وژه ووژ و گيزه گيز، به هه موو هيز و هه رپيکي خوځانه وه هه ليان کرد. (ټوډيسيوس) که چاوي به وانه که و ته، برستي براو دلې داخو رپاو که و ته ترس و له رزه وه. له تاو نازاري گياني خوځي، ده پارايه وه و هوار ي ده کرد، ده يگوت: (نای چنده من به دبه ختم!... خوځگه به نپزه ي يه کيټک له سه ر يازه کاني ترواده بکوژرامايه و نه مه م به چاوي خوځ نه دپايه که و ا به م رهننگه تووش ي به نده يي و ته نيابي و مردني سامناک و ناسور بيم له م ناو ربه يي يه دا!...).

تا له و کاته دا که (ټوډيسيوس) له گه ل خوځيدا ده و ا، شه پوله ناويکي يه جگار گه وره داي به سه ريدا، په رده ي که له که که ي پارچه پارچه کرد و، فرپي دايه ناو گيټرا وه که وه که پري بوو له شه پول... به لام له گه ل نه مانه يشدا هه موو، (ټوډيسيوس) نه وهی له بير نه چووه وه که به هه موو هيزيکي خوځيه وه ده ست بگريټ به و داره وه که له که که که مابوه وه. ههر مایه وه، به و رهننگه، به رهنگاري شه پوله ناوه کاني ده کرد و خوځي له که له به رده کان^(۱) لاده دا و، نو قوم ده بوو به ناو ناوه که داو، سه رده که و ته وه سه ر ناوه که، تا فرېشته ي زري که دلې پي سو تاو له نزيکي گيانه لا وييدا فرپي دايه گوټي ده ليا که وه... که (ټوډيسيوس) که و ته که نار ناوه که، سه رزه وي، له لووت و ده ميه وه به شيکي زور له ناوي زريکه هاته ده ره وه... پاش نه وه له شي له جو له که و ته. تاما و ه يه کي دريټيش وه ک لاشه يه کي مردو له وپيدا مایه وه... دوايي هاته وه هوش خوځي. به ره به ره هيزي هاته وه به ر. نجا راست بووه وه و، به پال شاخه که دا هه لگه را تا گه يشته بن سيبه ريکي ته و او. له وپيدا راکشاو هه نديک گه لاي داريشي دا به سه ر خوځيدا، خوځي داپوشي...

سه رداري نه و دورگه يه يش کچيکي هه بوو ناوي (توزيکا) بوو. خه ويکي به ژن خودا (نه تينا) وه بيني که نيازي خستيووه دلپه وه که نه و به يانيه له خه وه له سسي و کراس و دهر پي باوکی و براکاني خوځي له گه ل خوځيدا ببات بڅ سه ر که ناري ده ليا که تا له وي بيان شوات. کچه شايش فه رمان ي دا به که نيزه که کاني خوځي که نه و کراس و دهر پي يانه بخه نه ناو گاليسکه يه که وه و به ئيس تريک راييکيشن. دايکيشي پر سه به ته يه ک خوارده مه نيي رهنگا وره ننگ و شووشه يه ک مه ي و شووشه يه کي پچکوله روني زه يتووني دايه.

(۱) که له به رد: گابه رد تا وټر

رۆنه که بۆ ئهوهبوو: له پاش خوشتن، خۆی و که نيزه که کانی له شی خۆبانی پێ بههه نوون.
کاتی که له جل شتن بوونهوه و کولیشیان کرد، نانیان خوارد.

پاش ئهوه کراسه کانیان داکنند و دهستیان کرد به تۆپ تۆپینه. لهو کاته دا که یاری
یه که یان دوایی دههات، (ئهتینا) ی ژن خودا، دهستی کچه شای بزواند و له تۆپ
تیگرته که دا ههلهی کرد.

له جیاتی ئه مهی تۆپه که بگریته یه که یکه له که نيزه که کان، فری دایه
زریکه وه!... کچه کانیش که ئه وه یان دی، هه موو به یه که دهنگ قریشکه یان بۆ کرد.
(ئۆدیسسیۆس) یان له خه و خه بهر کرد وه. ئه ویش راست بووه وه له جیتی خۆی و به لاسکه
دره ختیکی پر گه لا ناو گه لی خۆی شارده وه و رووی کرده کچه کان... کچه کانیش که به و
له شه رووت و قووته وه، چاویان پێ که وت و له شیان دی، که فی ئاوه سویره که ی زریکه ی
پتوه نووسابوو، به قاووقیژ که وه هه رایان کرد و لپی دوور که وتنه وه. به لام کچه شا
(توزیکا) له جیتی خۆی مایه وه. نه ترساو به رامبه ری وه ستا.
هه رای نه کرد!...

لاوه که ییش ماوه یه که داما، نه یده زانی چی بکا. یان ده بوو دهستی له ئه ژنۆکانی کچه که
بدایه و، خواسته که ی خۆی پێ بگوتایه، وه ک باو له و سه رده مه دا. یا خود ده بوو له جیتی
خۆی بوه ستایه و، له دووره وه تکای لێ بکر دایه که له گه ل خۆیدا بیبات بۆ ناو شار و،
جیگایه که ی بۆ ته رخا ن بکات و، دال لای بدات، هه ر به و بۆ نه یه وه که ئاواره یه و لپی
قه و ماوه و رپی لێ ونبووه!...

(ئۆدیسسیۆس) ریگای دووه میانی پێ باشتربوو، نه وه ک به ده ست لیدان له ئه ژنۆکانی
تووره ی بکات!... له بهر ئه وه له جیتی خۆی وه ستا و به زمانیکی شیرین و ره نگینه وه تکا که ی
خۆی لێ کرد.

ئیتتر هه ر ئه وه نده (توزیکا) سکا لاکه ی لێ بیست، دلێ پێی سووتا و له کراس و
ده ریپکانی براکانی هه ندیکی پێ به خشی و، له گه ل خۆیدا بردی بۆ ناو شار، بۆ کۆشکی
باوکی، که گه وری دورگه که بوو له وێ. باوکی (توزیکا) ییش پیتشوازییه کی جوانی کردو،
میواندارییه کی ناوازه ی کردو، پێی گوت: سه ر گوروشته که ی خۆی بۆ بگریته وه...
پاله وانه که ییش زمانی به ره لالا بوو. هه ر له شکانی (ترواده) وه هه رچی یه کی به سه ره اتبوو
بۆی گپرایه وه...

گوتی: (من ئۆدیسسیۆس) کوری (لاییرتس) م، که ناویانگم گه یشتۆته ئاسمان...
ئه مه ییش سه ر گوروشته ی ئه و سه ر گه ردانی یانه یه که به سه رمدا هاتوون، له سه ر دهستی
(زتیوس) و خودا کانی دا، هه ر له و ساکه وه که له (ترواده) گه ر اومه ته وه بۆ شاره که ی خۆم...
(با هه لیکرد و پالی نا به که شتییه که مه وه، بردمی بۆ ناو خاکی هۆزه کانی (سیکۆنس)).
منیش شاره که یانم تالان کرد و گه لیک که سم لێ کوشتن. پاشان ژنه کانیان و
سامانه کانیانم دابه ش کرد به سه ر پیاوه کاغدا. ئه گه ر ده موده ست له وێ بارمان بکر دایه،
هیچ شتییک رووی نه ده دا. به لام هه ندیک له پیاوه کانم چه ند چوار پتییه کیان له سه ر
که ناری ئاوه که سه ر بریبوو، چاوه روانی ئه وه بوون بیته ئیواره و نان و خوانتیکی لێ پیک
به یتن. دانیشتووانی دوورگه که ییش له و کاته دا کۆبوو بوونه وه و، چه ند جار پیک هور و ژمیان
بۆ هیتیان، زیانیکی زۆریان لێ داین... دوای ئه وه شه پۆله کانی زریکه، که هه لسا بوو، تا
نۆ رۆژ ره تیایان پێ بردین. له رۆژی ده هه مدا له که ناری دوورگه ی (لۆتس) خۆران
گیرساینه وه. منیش سێ که سم له پیاوه کانم هه لبژارد و ناردمه کن نه ته وه ی ناو دوورگه که.
نه ته وه که ییش به روو خوشییه که وه، پیتشوازییان کرد بوون و، تیروپر له و (لۆتس) دیان
ده ر خوارد دابوون، که خۆیان لیبان ده خوارد.

ئه م (لۆتس) هیش بریتییه له میوه یه کی شیرین، که هه ر وه ک هه نگوین وایه. هه ر که سی
بیخوات دلێ ده چت به و خا که دا که تیبدا روواوه و، نایه وێ هه رگیز لپی جیابیتته وه... به م
ره نگه ناچار بووم هه ر سێ پیاوه که ی خۆم بال به ست کرد و به زۆر فریم دانه ناو
که شتییه که وه... پاش ئه وه ده موده ست له و دوورگه یه بارمان کرد، نه وه ک که سانی تریش
له و میوه یه بخۆن و سه ر کیشی بکه ن و نه یینه وه بۆ خا که که ی خۆیان!...
پاشان گه یشتینه خاکی نه ته وه یه ک، پتیبان ده لیتن: (سیکلۆس).

ئه وانه ییش هه موو سه ر کیش و درنده بوون. هه ر به که یه ک چاوی هه بوو، که له
ناوه راستی ناوچه وانیدابوو. منیش دوانزه که سم له پیاوه کانم هه لبژارد و له که ناری ئاوه که
دابه زین. له پاش رۆیشتنیکی که م، گه یشتینه به رده می ئه شکه و تیکی گه وره، که پر بوو
له ئاماری ماست و په نیری نایاب. ئیمه ییش چوینه ناو ئه شکه و ته که وه و، ده ستمان کرد
به خواردن. چاوه روانی گه وری دوورگه که بووین، بیتته وه. که گه یشتینه ئیوارێ، گه وری
دوورگه که هاته وه.

پیتاویکی یه جگار زه لام و به سام بوو. پیاو لیتی ده توفی، نازاله گوشتنه کانی خوئی خسته ناو ئەشکه و ته که وه و، که له بهردیکی یه جگار گه ورهیشی خسته بهر دهرگاکه و دایخست. بهرده که ئەمه نده زل بوو به چهند پیاویک له جیتی خوئی نه ده بزوتینرا. پاشان به تیلاییه کی چاو تیمان مؤر بووه وه و لیتی پرسین: چیمان دهوی...

منیش پیم گوت: (ئیمه یونانین) له شاری (ترواده) وه هاتووین.

تکای میوانداریت لی ده که این. تۆیش له پیتی (زیتفس) ی گه وره ی خودا کاندایا که پشتیوانی ئاوارانه بمانکه به میوانی خۆت...). کابرای لنگه هوریش^(۱) که ئەوه ی بیست، به دهنگیکی سامناکه وه وهرامی داینه وه، گوتی: «ئیه به هه له دا چوون که ئیمه تان وا داناوه بایه خ به «زیتفس» و خودا کانی ده دین. ئیمه رۆله ی «پۆزیدۆن» ین، که له بنه چه و پایه دا، له وان گه وره ترن!... پاش ئەوه، بی ئەمه ی ورته یه کی له دهمه وه بیت دهستی خسته بان پشتی دوو کهس له پیاوه کانم و به هه موو هیزی خۆیه وه دانی به سه ره که له به رده کانی ناو ئەشکه و ته که دا، کاژله ی سه ربان هاته دهره وه. دوا ی ئەوه «پارچه پارچه ی کردن و ئاماده ی کردن بۆ نانی شتیوانی خوئی!...»

کاتیکیش ههر دوو زه لاهمه که ی قووت دا به گوشت و ئیسک و میشکه وه، له ناوه راستی به رخه کانیدا، له سه ره زه وییه که راکشاو خرپ خه وی لی که وت!...

«بیرم له وه کرده وه که شیره تیره که می لی هه لکیشم و هه لکوتمه سه ری... به لام که لیتکم دایه وه، هه موو مانی تیندا ده چووین. به هه موومان پیکه وه نه مانده توانی ئەو که له به رده لابه رین که دهمی ئەشکه و ته که ی پی گیرابوو!. به م رهنکه ماینه وه له ویدا، ههر خه ربکی شیوه و گریان بووین تا رۆژ بووه وه...»

کاتی که رۆژ هه له ات، لنگه هورده که خه به ری بووه وه. ناگری هه لکردو مه ره کانی خوئی دۆشی. پاش ئەوه رووی وهرگیترا بۆ پیاوه کانم: دوو که سی تری لی هه لگرتن و کردنی به ژمه پیک خواردن بۆ ناشتای به یانی!... کاتی که له خواردنی زه لاهمه کانم بووه وه پالی نابه به رده که وه، گلۆری کرده وه و مه ره کانی دایه پیش خوئی. پاشان دهرکی ئەشکه و ته که ی به به رده که گرته وه...»

ئنجامی نا به رتیه. منیشی به جیهیشت بیر له وه بکه مه وه: چۆن خۆمان دهریاز بکه ین!... دوا یی بیرم چوو بۆ رتیه کی دهریازبوون: له ناو ئەشکه و ته که دا کوله کیکی زه لام

(۱) لنگه هور: چه ته ول، زه به للاح (عملاق).

که له داری زه تپوونی سه وز دروست کرابوو دانرابوو. کوله که که یه جگار زل بوو. ئەونده ی کۆله که ی که شتی یه کی وابوو، که بیست سه ول لی بدری، ئنجا بروات به ناو ئاودا. منیش به شیکم له و کوله که زله کرده وه که درتیا یی شه ش پی بوو. به پیاوه کانی خۆم گوت: سه ره که ی تیژ بکه ن و، له سه ر ناگره که وشکی بکه نه وه. پاشان ختسمه ژیر کۆمه له یه ک په یینه وه که له سه ووچینکی ئەشکه و ته که دا دانرابوو شارده مه وه... که بوو به ئیواری و هاو پیکه مان به خوئی و مه ره کانیه وه هاته وه، که له به رده که ی به رده م کونی ئەشکه و ته که ی لادا و، دوو که سی تریشمانی کرد به شپو بۆ خوئی!... له و کاته دا جامیک مه یی به هیزم له هینه که ی خۆمان دایه... به جاریک هه مووی نۆش کرد. که لچی خوئی لسته وه، به دلخۆشی به که وه گوتی: (ئه مه هه ره له مه یی خودایی ده کات! ئیستا که ناوی خۆتم پی نالی، تا وه ک ئاواره کان به خشنده ی له گه لدا بکه م؟)... منیش جامیکی تری مه ییم دایه وه، پیم گوت: ناوی من (کهس نییه) یه. له بیریش نه چی که به خشینه که م له گه لدا بکه بت!... که ئەوه م پی گوت به زمانیکی وه هاوه وهرامی دامه وه: دلیم داخو ریا. گوتی: «(کهس نییه) ت ناوه. منیش له دوا ی ئەوه ی هه موو پیاوه کانتم خوارد، تۆیش ده خۆم. به خشنده ییبه که ی منیش بۆ ئاواره کان ئەمه تا!...».

دوا ی ئەوه به لادا پال که وت و که وته خه ویکی گرانه وه. وا دیاربوو مه یه که ته واو کاری لی کردبوو. به لام له پیش ئەمه دا بنوی، رشایه وه هه ندیک پارچه گوشتی زه لاهمه کانی منی له دهم هاته دهره وه!...

منیش ده موده ست خۆم بۆ ئاماده کرد و، ده ستم کرد به جیهه جیکردنی ئەو کاره ی بۆم داناوو دهرباره ی بکه م.

کوله که که م فری دایه ناو ناگره که وه، که هیشتا گری ما بوو.

سه ره که ی وه ک پشکۆی ناگری لی هات و، سه ور بووه وه. پاش ئەوه به هه موو هیزیکی خۆمه وه کوله که ناگراوی یه که م کرد به چاویدا کویرم کرد!... سه ره بزوتکه که م به ناو گلینه ی چاویدا ده گیترا، چاوو، پینلوو، بزنانگه کانی هه موو سووتاند.

له و کاته دا که سه ره بزوتکه ناگراوی یه که م به ناو چاویدا ده گیترا، دهنگیکی لیوه ده هات، ههر له و دهنگی ده کرد که ئاسنیک سوره وه کراو ده خه یته ناو ئاویکی سارده وه!.

«لنگه هورده که قریشکه یه کی کرد، زۆر سامناک بوو.»

دیواری ئەشکەوتەکەى هینایە لەرزین. ئیمەیش لە سووچیکى ئەشکەوتەکەدا خۆمان شاردهوه. خۆمان لى دوورخستهوه. ئەویش کۆتەکەکەى لە چاوى خۆى دەرھینا، بۆ دوور فریى دا.

ھاواری دەکرد و دەقیقێژاند. بانگی نەتەووەکەى خۆى دەکرد که لە ئەشکەوتەکانى تەنشت ئەو ئەشکەوتەدا دەژيان... ئەوانیش هاتن بەھاوارىهوه لەبەردەم کونى ئەشکەوتەکەدا کۆبونەوه. بەدەنگىکى هەر بەرزى خۆیهوه وەرامى دانەوه، گوتى: (کەس نییە) هەلێکوتاو تە سەرم!... (کەس نییە) تازارم دەدات!...»

ئەوانیش پى بانگوت: «(کەس نییە) تازارت بدات و، (کەس نییە) هەلێکوتیتە سەرت، کەواتە (پۆزیدۆن)ى خودا، تووشى نەخۆشى کردوویت. لەبەرئەوه ئیمە ناتوانین یارمەتیت بدەین!».

ئێتر ئەوهیان گوت و رویشتن. بەجێیان هېشت!...

«لنگەھوورەکەیش که ئەوهى لى بیستان، بەپەلەکوتى خۆى گەیانده دەرکى ئەشکەوتەکە و، کەلەبەردەکەى دەم کونەکەى گلۆر کردەوه و، لەناو دەرگاگەدا دانیشت. پەلەکانى خۆیشى کردەوه بەناو دەرگاگەدا، تا ماوه نەدات بەکەسمان لە دەستى دەرپاز بېین! بەلام ئیمە، بى دەنگ، بەهێواش، خۆمان گەیانده ناو مەرپەکانەوه و هەریەکەمان خۆى بەسكى مەرپەیک لەو مەرپانەوه هەلئاسى و، چنگى لە تیسكى مەرپەکە گیر کرد. بەم پەنگە بەلایدا تێپەڕین و بى وهى لە دەستى لنگەھوورەکە رزگار بووین. لنگەھوورەکە هەموو جارێک دەستى دەدا لە پشتى مەرپەکان. بەلام ئیمە بەبن سکيانەوه خۆمان هەلئاسیبوو!... کاتى لە ئەشکەوتەکە دەرپاز بووین، مەرپەکانمان خسته پيش خۆمانەوه و چوونەوه ناو کەشتى یەکەمان و، بەبى وهى پەومان کرد.

کاتى که لە ناوچەى مەترسىی دوورکەوتینەوه، بانگم کردە لنگەھوورەکە، دەستم کرد بەتوانج پلارتیگرتنى. ئەویش ئەمەندە رقی هەلسا، کەلەبەردىکى لە گردەکە هەلکەند و، توورى هەلدا بۆ ناو ئاوهکە، بۆ ئەو جیگایەى که دەنگى منى لێوه دەهات. زۆرى نەمابوو کەشتییهکەمان ببى بەژێر ئاوهکەوه... بەلام من هەر قسەم پى دەگوت و، خەوش ونەنگیبى ئەوم دەردهخست. ئەویش هېچى بۆ نەمایهوه، داخى دلێ خۆى پى برێژى، ئەوه نەبى که پەنا بەرێنە بەر (پۆزیدۆن)ى خودا، تۆلەى بۆ بکاتەوه - خودايش گوتى لى بوو، بەلێنى دا بى که نزاکەى گیرا دەبى!...

«پاش ئەوه گەشتییه دورگەى (ئەیولاس). ئەم خودایە زالە بەسەر هەموو بایەکدا... هەمانەیهکى دامى، هەرچى بایەک بۆ رویشتنى کەشتییهکەمان خراپ بوو بى، خستیه ناویهوه و دەرکى گری دا. دەمى هەمانەکەى بەدەزویهکى سیمین بەست، کە بەرگەى هېچ دەست لى دانىکى نەدەگرت. پاش ئەوه بایه رۆژئاوا و بایه کانى خۆى نارد، بۆ ئەمەى بەره و نیشتمانەکەم کەشتییهکەم ببەن. تا نۆ رۆژى خشت بەخۆشیییهوه رامانبوو. لە رۆژى دەهەمدا زهوى نیشتمانە خۆشه و بیستەکەمان بەرچاو کەوت تەنانەت نەتەووەکەى خۆمان دەدى: ناگریان بۆ هەلدهگیرساندین که رابەر بى بۆمان بۆ دەرگای بەندەرەکە. لە دلخۆشیی خۆم و ماندووتیییهوه، خەو داگرتم... کاتى که نوستبووم، زرتوانەکانم لەسەر توورەکەکەى (ئەیولاس) لێیان بووبوو مەقۆ مەقۆ. ئەوانە وایان زانیبوو: ئەوهى لەناو توورەکە کە دایە، دیارییهکى بەنرخه و، پرە لە زێر و زیوا دواى لەسەر چلێى خۆیانەوه دەمى توورەکەکەیان کردبووه... ئەو بایانەیش که لەناو توورەکەکەدا بەندکرابوون، بەهەموو هێزو هەرەتى خۆیانەوه دەرپەربوون.

کاتىکمان زانى، ماوهیهکى گەلێ دوور کەشتییهکەمانیان گێراوتە پاشهوه بۆ ناوهراستى دەرپاکە!...

«پاش چەند رۆژێک گەشتیینه دورگەى ژن خودا یەک که ناوى (سیرک) بوو. نیوهى پیاوهکانم ناردە ناو دوورگەکەوه تاقیبى بکەنەوه.

ئەوانیش رویشتبوون تا گەشتبوونە کۆشكى (سیرک)... ژن خودايش بەروویهکى خۆشهوه پینشوازی کردبوون و، میتوانداریشى کردبوون. جۆره مەینکیشى دەرخوارد دابوون که بیهۆش داروویهکى تاییهتى تیکەل کردبوو. ئەم مەیه بۆ ئەوه دروست کرابوو، که نیشتمان و خیزانى خۆیان لەبیرباتهوه!...

دواى چاوبەستیشى لەگەل بەکارهینابوون، داردهستهکەى خۆى پیداکیشابوون. بووبوون بەبەراز. بەلام هۆشى مەرفانەیان پیتوه مابووهوه!... منیش که تەماشام کرد زۆریان پى چوو، نەگەرانهوه، شیرەکەى خۆم هەلگرت و رووم کردە کۆشکەکە بەلام لە رێگادا (هورمسی خاوهن پیتا و زێر)م بەرچاو کەوت.

لەوه ئاگادارى کردم که پیاوهکانم چیان بەسەرھاتوه. گیایهکى تاییهتیشى دامى که لەچاو بەست کردنى (سیرک)م بپاریزى.

دواى ئەوه نامۆژگارى یشى کردم: هەرکاتى داردهستهکەى خۆى لە روومدا بەرز کردەوه، منیش شیرەکەمى لى هەلکیشم.

ئەوسا كە ئەوئش لئم دەپارئتەهه و داواى چاوپۆشئنم لئ دهكات و دەشئبئ به دەؤستم؟... ئەمانەئش هه موو رووان دا... ئئتر (سئرک) چاوبهستهكهى خۆى هه لوه شاندههه. پئاوه كانى منئش وهك خۆبان لئ هاته وه!... ئئمهئش هه موومان تا سالتئكى خشت، له گه ل ژن خودا دا له ناو ئەو دورگه به دا ژباين!...

«كه سالتكه تهراو بوو، تكام له (سئرک) كرد رئمان بدات برۆئنه وه. گوتئ باشه. به لام به ومه رجهئ: له پئش رۆئشتنماندا بچئن بۆ خاكئ (هئدس)، تا له پئره كوئره كهئ ئه وئ، (تئرسئسئاس) بئرسن، پاشه رۆژمان چئبه و به چ رئگائه كدا برۆئن... منئش به لئئئم دا به كه به گوئ بكه م و، دهستان كرد به رۆئشتن. كاتئ گه ئشتئنه ئەو جئگائه، خۆمان له و پئرى جئهاندا دئ. له وئدا ته م و مژ هه موو لائه كئ داگئر كردبوو... منئش چالئكم هه لكه ند و، خوئئئ مه رپه كوئشتئ به كانم تئ رشت. ئئتر هه ر ئەوه نده گئانئ مر دووه كان بوئئ ئەو خوئئنه ئان كرد، هه مووئان له نرئكئ كوئوونه وه، له ناو ئەو گئاناندا بووك هه بوو. لائى هه رزه كارى بئ ژن هه بوو. پئرى به سالد اچوو هه بوو. هه روه ها كچانئ جوانئش هه بوون...

به لام من شئره كهئ خۆم هه لكئشاو چوومه نرئك چاله كه وه. به گئانه كانم گوت: كه سئان له چاله كه نرئك نه كه ونه وه، تا من له گه ل پئاوه پئره كه دا (تئرسئسئاس) گف توگو ده كه م!... كه سه رنجم دا له ناو گئانه كاندا گئانئ داكئمئ تئدا بوو. كاتئ كه چووم بۆ جه نكئ (ترواده) ئەو ما بوو. كه ئەوم دئ به و ره نكغه، دهستم كرد به گريان... له گه ل ئەوه ئشدا، زۆرم لئ كرد له خوئنه كه نرئك نه بئته وه، تا من پئره كه ده بئئم!.

«دواىئ (تئرسئسئاس) هات. دارده سئئئكئ زئرئئئ به ده سئته وه بوو. ده سئئئ كرد به خوار دئه وهئ خوئنه ره نك تارئكه كه، كه له ناو چاله كه دابوو... ئنجا ده سئئئ كرد به لئكدا نه وهئ دوارۆژئ من. گوتئ:

«ته نگانه ت زۆر دئته رئ. به لام تو و پئاوه كانت له توانائئ تاندا هه به بئ وهئ بگه نه وه مائئ خوئان، ئەگه ر به ته نك ئەوه وه بن. كه گه ئشتنه دورگهئ (تئرناسئاس) زئان به ناؤاله كانى نه گه بئئن. چونكه ئەو ناؤالانه له به رهئ (هه لئوس) ئ زئرئئن.

به لام ئەگه ر بئتو ئازارئكئ ئەو ناؤالانه بدن، خوئشتان و كه سئئئ به كه ئشتان تووشئ سه رگه ردانئ ده بن. ته نانه ت ئەگه ر خوئشت به زئندوئئئ ده ربا ز ببئت و بگه ئته وه جئگهئ خۆت، له ده ست ده ردئ سه رئ رزگار ت نائئت. له شئبه وه كئ وادا چاوت به خئزانه كه ت ده كه وئتته وه كه هه موو له خه فته و سزادا بتلئنه وه.

ته نانه ت ئەگه ر بگه ئته ئەوه پئرى ته مه نئ خوئشت، هه ر له ناو زرئدا تووشئ مه رگ ده ببئت!...».

له پاش ئەمهئ پئره كه له لئكدا نه وه كهئ خۆئ بووه وه، هه موو جو ره ئازارئكم هاته پئش چاو، كه له ناو دۆزه خدا به ر پئاو خراپان ده كه ون. ئەو دئمه نانه ئەمه نده ناخۆش و پئ ئازار بوون، هئچم بۆ نه مائه وه ئەوه نه بئ كه له و شوئنه ده ربا زبئم و بچمه وه ناو كه سئئئ به كه م. دواى ئەوه ده سئمان كرده وه به كوئج كردن و، با به كئ له سه ر خوئش كه سئئئبه كه مانئ به ناو ئاوه كه دا ده برد.

(سئرک) ئش له وه پئش ئامۆژگارئئ كرد بوون كه خۆمان له بووكه كانئ ناو زرئ پئارئزئ و گوئ نه ده ئنه بانگ كردنه خوئشه كه ئان كه چه واشه مان ده كهن و بۆ ده ردئ سه رئ كئئشمان ده كهن. هه روه ها ئئمهئ ترساندبوو له وهئ توخنى كئئلگهئ گولزارئ ئەو بووكانه بكه وئن... كاتئ له دوورگه كهئ ئەوانه نرئك بوئنه وه، مئئوم تووانده وه و گوئچكهئ پئاوه كانئ خۆم پئ گرت، تا گوئ ئان له و بانگ كردنه چاو و روا كه ره نه بئ. پاشان پئم گوتن: به (كوئله گهئ كه سئئئ به كه وه بم به سئنه وه تا له و دورگه سامناكه تئده په رئن. ئەگه ر زۆرئشم لئ كردن گرتئ گورئسئ به سئنه وه كه م نه كه نه وه!...) ئەمه ئش به راستئ رووئ دا. چونكه هه ر ئەوه نده نرئك ئەو دورگه به بوئنه وه، بووكه كان به دنه نكئئ شئرنه وه بانگئان كردم، لئم ده پارانه وه بۆ ئەوهئ ما وه به ك له لائان بمئئمه وه. منئش به جگار دئم پئ ئان سووتا. ده موئست خوا سئته كه م به جئ به ئئم. پئاوه كانم تئگه ئاندا، به ده ست، گورئسه كه م لئ بكه نه وه... به لام ئەوان به گوئ ئان نه كردم.

له جئائئ ئەوهئ به ره للام بكه ن، گورئسئ ترئشئان هئئاو پئ ئان به سئته وه. به و جو ره هئئشتئاغه وه تا له ناو جهئ مه ترئسئ تئپه رمان كرد!...

«دواىئ گه ئشتئنه دوورگهئ (تئرناسئاس) كه له وئدا ئاؤاله كانى (هه لئوس) ده له وه ران... منئش چاوئ پئاوه كانئ خۆم ترساندا، كه به پئئئ ئامۆژگارئ به كهئ پئاوه پئره كه به جئوئئنه وه... ئەوانئش به لئئئئان دا: توخنى ئەو ناؤالانه نه كه ون... كه چئ جارئكئان له كاتئ جئابوونه وه مدا له وان، به دكارئكئان هانهئ دابوون و، برسئئئش كارى لئ كردبوون، هه ندئك گئان سه ربرئبوو و خوار دبووئان!... كه (هه لئوس) ئ گه وه رئش ئەوهئ لئ دئبوون، رقى لئئان هه لئسابوو. سكالائى خۆئ بر دبووه به ر (زئئفس)، كه گه وه رئ خودا كان بوو. لئئئشئ پارابوو وه كه سزائ ئەو كه سانه بدات كه زۆر دار بئئان كرده وه و زئانئان به مه ر و

مالاته‌که‌ی گه‌یاندووه. (زئفس) یش به‌لئینی دابوویی که خواسته‌که‌ی جیبه‌جی بکات... به‌م رهنه‌گه، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌ستمان کرده‌وه به‌رۆ‌یشتن به‌ناو زریکه‌دا، گیزه‌لوکه‌یه‌کی توند و تیژ هه‌لی کرد و که‌شتیه‌که‌مانی شکاند و خویشمان و ئه‌ویشی خسته‌ژیر ئاوه‌وه، ته‌نیا من نه‌بی!... دوا‌ی ئه‌وه به‌ده‌م شه‌پۆله‌کانی زریکه‌وه ئاوه‌ برده‌می تا له‌که‌ناری دوورگه‌ی (کالیسسو) فرپی دام... ئیتر له‌ویدا بووم به‌به‌نده‌ی خاوه‌نی دوورگه‌که هه‌شت سالی خشتی تیدا مامه‌وه... دیاره‌ خویشتان له‌وه ناگادارن که له‌و ماوه‌به‌دا چیم به‌سه‌ره‌اتووه. که‌واته‌ پتویست به‌دوو‌باره‌ کرده‌وه‌ی ناکات!...».

۳

کاتی که (ئۆدیسسیۆس) ی پالنه‌وان له‌سه‌ر گوروشته‌که‌ی خۆی بووه‌وه، گوئی گره‌کان که بریتی بوون له‌ گه‌وره‌ی دوورگه‌که و خانه‌دانه‌ پایه‌ بلنده‌کانی ئه‌وی، هه‌موویان بی‌ده‌نگی دایگرتن و، به‌زه‌یی یان پییداهاته‌وه... پاش ئه‌وه، فه‌رمانداری دوورگه‌که فه‌رمانی دا که‌شتیه‌کی خوش‌ده‌ویان بۆ ئاماده‌ کرد که ده‌موده‌ست هه‌لیبگرئ و بیساته‌وه بۆ نیشتمان‌که‌ی خۆی له (ئیناکا) دا... (ئۆدیسسیۆس) یش هه‌ر ئه‌وه‌نده گه‌یشته‌که‌ناری ده‌ریای نیشتمان‌که‌ی خۆی و، راکشا، تۆزبک ماندووی به‌سه‌یتته‌وه، ژن خودا (ئه‌تینا) خۆی بۆ ده‌خست. (ئه‌تینا) ی چاوکال، هه‌موو که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌کی بۆ گێرايه‌وه له‌بابه‌ت ژنه‌که‌یه‌وه، (بنیلوی)، که‌ چۆن خانه‌دانه‌کانی (ئیناکا) ره‌نجیان داوه‌ بۆ ئه‌مه‌ی دل‌ی کیش بکه‌ن و دل‌داری له‌گه‌لدا بکه‌ن! پاشان نامۆزگاری کرد که له‌ جلوه‌رگی گه‌دایه‌کدا خۆی بگۆرئ، که ته‌واو پیربووی، بۆ ئه‌مه‌ی هه‌موو شتییک به‌چاوی خۆی ببینی!...

(ئۆدیسسیۆس) یش وه‌ک (ئه‌تینا) پیی گوتبوو خۆی گۆری.

ئنجا له‌ رینگایه‌کی چۆلوه‌وۆل و به‌رده‌لانه‌وه، رینگای گرت‌به‌ر و، چوو بۆ کۆلیستی به‌رازه‌وانتیک که‌ خوشی ده‌ویست. به‌رازه‌وانه‌که‌ ناوی (یومایوس) بوو. که‌ گه‌یشته‌ لای، خۆی لی‌ ئاشکرا کرد.

ئه‌ویش می‌وانداریه‌کی ناوازه‌ی کرد. به‌رپیکه‌وت له‌و ده‌مه‌دا کوری (ئۆدیسسیۆس) یش که‌ ناوی (تیلماخوس) بوو هاته‌ ناو کۆلیته‌که‌وه. کاتی که (ئۆدیسسیۆس) ی باوکی خۆی ناسیبه‌وه، له‌گه‌ل باوکیدا ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌ک و به‌گه‌رم و گوربیه‌کی باوک و کورانه‌وه چاکوچۆنیان له‌گه‌ل یه‌کتردا کرد... له‌ خویشاندا، فرمی‌سکی کامه‌رانی رژایه‌ ناو چاوه‌کانیانه‌وه... له‌پاش ئه‌وه هه‌ردووکیان رپوشوتنیکیان دانا که‌ گه‌له‌کۆمه‌کبی ئه‌و

خانه‌دانه‌ به‌چنگه‌ زۆرداران‌ه هه‌لبه‌شه‌یننه‌وه، که‌ چاویان بریبه‌وه ژنه‌ دل‌سۆزه‌که‌ی!... ئه‌و خانه‌دانه‌ به‌دخووانه، له‌و شه‌وه‌دا خه‌ریکی رازاندنه‌وه‌ی جی‌ ئاهه‌نگیکی نان و چیشته‌ خاوردنی خۆیان بوون له‌ مالی (ئۆدیسسیۆس) دا، که‌ پر بوو له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و قاووکیژ... پالنه‌وانه‌ جل گۆراوه‌که‌یش که‌ خۆی خسته‌بووه‌ شپه‌وی خاوه‌لۆکیکی پیره‌وه‌ خۆی گه‌یاندنه‌ ئه‌وی. له‌به‌رده‌م ده‌روازه‌ی خانوه‌که‌دا دانیشته‌، داوا‌ی نانی کرد... پاش ئه‌وه هه‌لیکی ده‌ستکه‌وت، خۆی فرپی دایه‌ ناو ماله‌که‌ی خۆیه‌وه. به‌لای سه‌گه‌ پیره‌که‌ی خۆیدا تپه‌ری، که‌ ناوی (ئه‌رجوس) بوو. سه‌گه‌که‌ له‌تاو ژانی له‌شی خۆی راکشا‌بوو. نه‌خۆش که‌وتبوو.

جر و جانه‌وه‌ر له‌ناو له‌شیدا ده‌بزووتنه‌وه. سه‌گه‌که‌ گه‌وره‌ی خۆی ناسیبه‌وه. به‌لام توانایی ئه‌وه‌ی نه‌بوو هیچ بکات. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پی‌ کرا کلکی بۆ به‌لقیتی، به‌ناوی (خۆش‌هاتی) یه‌وه!.

هه‌رچی پیاوه‌ خانه‌دانه‌کانیش بوون، که‌ مه‌ستی ئاهه‌نگه‌که‌ بووبوون، هه‌ستیان به‌ (ئۆدیسسیۆس) نه‌کرد. هه‌ر وایانزانی خاوه‌لۆکیکی پیره‌ و بۆ ئه‌وه هاتووه‌ گۆشتیان لی‌ بخوازی.

ئه‌وانه‌ هه‌موویان به‌خشیشیان پی‌ دا، یه‌کیکیان نه‌بی، که‌ له‌ هه‌موویان ده‌وله‌مه‌ندتر و پایه‌ گه‌وره‌تر بوو. ناوی (ئه‌نتینوس) بوو. ئه‌م پیاوه‌ پییدا هه‌لشاخا. بیجگه‌له‌وه ته‌ختی دانیشته‌تتیکیشی پیدا مالی. پالنه‌وان (ئۆدیسسیۆس) یش به‌ملکه‌چیبه‌که‌وه له‌و ریسواکردنه‌ی بیده‌نگ بوو، به‌لام له‌ دل‌ی خۆیدا بریاری دا که‌ تۆله‌ له‌و ناکه‌س به‌چه‌یه‌ بکاته‌وه! هه‌ر له‌و کاته‌دا (ئه‌تینا) نیازتیکی خسته‌ دل‌ی (بنیلوی) یه‌وه که‌ سنوریک دابنی بۆ چاوه‌روانییه‌ بی‌ به‌ره‌که‌ی خۆی بۆ می‌رده‌ ون بووه‌که‌ی. که‌وانه‌ گه‌وره‌که‌ی می‌رده‌که‌ی خۆی به‌یتیه‌ده‌ره‌وه بۆ ناو هۆله‌ گه‌وره‌که‌ی مالی خۆیان، له‌گه‌ل رسته‌یه‌ک تیردا. بۆ ئه‌وانه‌یش که‌ هاتوون بیخوازن ئه‌وه ئاشکرا بکات، که‌ هه‌ر کامیکیان بتوانی که‌وانه‌که‌ به‌یتیه‌وه یه‌ک و تیری پی‌ به‌اوژی، شوی پی‌ ده‌کات و ده‌موده‌ست له‌گه‌لیدا ده‌چیسته‌وه بۆ مالی خۆیان!... کاتی که (بنیلوی) ئه‌وه‌ی له‌ هه‌مسوان ئاشکرا کرد، هه‌موویان ئه‌وه‌یان پی‌ خوش بوو. (ده‌م خوشیی) یان لی‌ کرد. به‌لام که‌ ده‌ستیان دایه‌ که‌وانه‌که‌، که‌سیان نه‌یتوانی بینوشتیته‌وه!... هه‌ر ره‌نجیکیان له‌و پیتاوه‌دا دا به‌با چوو!... له‌و کاته‌دا خاوه‌لۆکه‌که‌ (ئۆدیسسیۆس)، له‌ ناوه‌راستی هه‌موویاندا خۆی ده‌رخست. که‌وانه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه. هه‌رچی له‌ویدا بوو ده‌ستیان کرد به‌تیز پی‌ کردن و پیکه‌نین!...

به لām که چاویای پیکهوت کهوانه که راده کیشی و به ناسانی تیره که ی پی دههاویژی، دهنگه دهنگ و قاووقیژه که یان گۆرا و بوو به بی دهنگییه کی سه رسور هینه ر!... دوا ی نه وه (ئۆدیسسیۆس) په لāsه کانی له بهر خۆی داکنه و، راستیی خۆی لی ناشکرا کردن!... هیز و هه رت و به چنگی خۆی بۆ ده رخستن. (تیلماخوس) ی کۆریشی به خۆی و ده ستیک جلوه رگی رهنگ مسی بریسکه داره وه، شهنگ و شوخانه چوه پال باوکی.

(ئۆدیسسیۆس) ی پالّه وان کهوانه که ی خۆی راکیشا و یه که م تیری خۆی گرتنه گه ردنی دوژمنه که ی، که ناوی (ئه ننتینۆس) بوو.

پیکای به خۆی و جامه مه یه که وه که خه ریک بوو ده بخوارده وه... (ئه ننتینۆس) که وته سه رزه وی و گه وزا له ناو خۆینی خۆیدا... له و کاته دا که که وتبووه گیانه لا وه وه، دواجو له ی ده کرد، پییه کانی که وتن له میزه که و سه ره ونخوونی کرده وه. (ئه ننتینۆس) له وه دا هه ر له یه کیکی سه ر پراوی ده کرد... دهنگه دهنگ په یدا بوو. دانیشستوان شه ژان و که وتنه جووله جوول. ئه وانی تریش هه ستانه سه ری و تۆقین. هه ر سه یری ئه م لاو ئه ولای خۆبان ده کرد. ده گه ران بۆ ئه و رم و زرتییانه ی به دیواره کانه وه هه لّواسرا بوون. به لām (تیلماخوس) ی فیلّ زان هه ر له زوه وه ئه وانه ی شارده بووه!... ئیتر ئه وسا که پیاوه به دخوه کان شیره کانیان هه لّکیشا و میزه کانیان هه لّگرت و کردیان به قه لغان و هوروژمیان برده سه ر (ئۆدیسسیۆس)، تا پر به دلّ کوشتاری له گه لدا بکه ن... به لām (ئۆدیسسیۆس) یه ک به یه ک به تیره کانی خۆی ده ی ئه نگا وتن... کوره که شی (تیلماخوسی) رمیکی دریتی گرتبوو به دهسته وه یاریده ی باوکی خۆی ده دا. دهس و پیوه نده دلّسۆزه کانیشی پشتیان ده گرت، هه رچییه کیان له دهست هات، له فیلّ و له دهست وه شاندن، یارمه تی یان دا. هه ر که سی مابوه وه له به دخوه کان، بهر چه کی ئه وان ده که وتن و، ده کوژران و له ناوده یران... تا گه یشه راده یه کی وه ها خۆینه کانی ئه و خۆتییانه وه ک جوگه له به سه ر زه ویدا ده هاته خواره وه. ته نانه ت ئامانه ناوازه کانی خۆرشته نایابه کانیش که بۆ ئه و نان و خوانه ئاماده کرابوون، خۆینه کان به سه ریاندا پرژان و پیسیان کردن!...

کاتیکیشی قه لاجۆ له هه موویان خراو له دوژمنه کانی (ئۆدیسسیۆس) یش که س نه مایه وه نه کوژری، پالّه وانی مه رد و دلیر چو بۆ لای ژنه داوین پا که، دلّسۆزه، به ئارامه که ی خۆی، (بنیلۆی) و به گه رموگورییه که وه دهستی کرده گه ردنی و، خوشه ویستی و ئاواتی ده سالانی خۆی پی دامرکانده وه!...

پیاوی چاره‌نووس

چیرۆکی هه‌ست بزۆینه. راستی په‌رست و وێژه‌وانی هونه‌رمه‌ند، به‌رناردشۆ، سه‌ره‌ستانه و ئازایانه، بیروباوه‌ری خۆی ده‌رپه‌یوه به‌رامبه‌ر ئینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسییه‌کان و، شه‌روشه‌ر و، داگیرکردنه‌کانیان.

به‌رناردشۆ نووسیویه‌تی

ئه‌م نووسراوه

نووسراوی (پیاوی چاره‌نووس)، چیرۆکی لاسایی‌کردنه‌وه‌ی میژوویی به‌ناوبانگه. به‌کێکه له‌شاکاره‌کانی نووسه‌ری گه‌وره و به‌ناوبانگی ئینگلیز. (به‌رناردشۆ)،^(۱) له‌ شیشه‌یه‌کی پڕ به‌زمه‌په‌زم و گه‌مه و پیکه‌نیندا، که‌سایه‌تیی (ناپلیۆن بۆناپارت)ی سه‌ره‌له‌شکری فه‌ره‌نسه‌یی و سه‌روشتی داگیرکه‌ران له‌ سه‌ریازانی جیهانت پێشکه‌ش ده‌کات. پڕه له‌ توانج و پلار و سه‌ره‌نشتکردن بۆ (داگیرکه‌ران) و، پڕیشه له‌ په‌ند و ئامۆژگاری و چاوکردنه‌وه بۆ (گه‌لان)، که‌ خۆیان له‌ فروفیلتی سه‌رکردانی له‌شکری داگیرکه‌رانی جیهان بپاریزن، وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ایی ئینگلیز و فه‌ره‌نسه‌ی سه‌ده‌کانی هه‌ژده‌هه‌م و نۆزده‌هه‌م و بیستهم، که‌ ئه‌و جۆره داگیرکردانه تیباندایه‌وه. (به‌رناردشۆ)، خۆی له‌ بنه‌چه‌دا سۆسیالیستیکی (ئیرلانده‌)یی بوو که‌ خاکه‌که‌ی له‌ ژێر ده‌ستی ئینگلیزه‌کاندا بوو. به‌لام له‌ وێهه‌وه‌ی کردبوو بۆ (له‌نده‌ن) و، له‌ وێدا ده‌ژیا. ئه‌و دژی ئه‌و جۆره یاسایانه بوو که‌ له‌ سه‌ده‌کانی هه‌ژده‌هه‌م و نۆزده‌هه‌م و بیستهمدا، نه‌ته‌وه‌کانی جیهانیان ده‌برد به‌رپه‌وه. هه‌روه‌ها دژی ئه‌و سه‌رکرده و فه‌رماندارانه بوو که‌ به‌شیشه‌یه‌کی ناره‌وا هاتبوونه سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانداری و، له‌ به‌ر ناشیته‌ی و به‌دخوویی خۆیان زۆر و سه‌مه‌یان له‌ گه‌له‌کانی خۆیان ده‌کرد. ئه‌ویش وه‌ک (ئه‌فلاتوون) ده‌یویست فه‌رمانداره‌کان و کاربه‌ده‌سته‌کان، له‌ پیاوانی خۆینده‌وار و شیرین‌کردار و تیگه‌یشته‌وو بن، نه‌ک له‌ نه‌خوینده‌وار و

تینه‌گه‌یشته‌وو. ئه‌و جۆره یاسایه‌کی وای ده‌ویست له‌ جیهاندا به‌رپا بێ، که‌ له‌ سه‌ر بنچینه‌یه‌کی (سۆسیالیستی) و (دیوکراتی) دا به‌زرێ، له‌ سنووری (دادپه‌روه‌ری) و (خوداناسی)ش نه‌چیتته‌ ده‌ر، له‌ به‌ر ئه‌وه هه‌ر وه‌ک یه‌ک، هه‌روژمی ده‌برده سه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌اییانه‌ی زۆر و سه‌مه‌یان ده‌کرد و، گه‌له‌کانی خۆیان ده‌چه‌وسانده‌وه، چ فه‌رمانه‌وه‌ایییه سه‌رمایه‌داریه‌یه‌کان بوو بن، چ فه‌رمانه‌وه‌ایییه کۆمونیسته‌کان. (به‌رناردشۆ)، هه‌موو ده‌م پشتیوانی مافه‌کانی مرۆڤایه‌تی بوو وه‌ک (سه‌ره‌ستی) و (تازادی) و (کامه‌رانی)، چ له‌ ناو خاکه‌که‌ی خۆیدا بوو بێ، چ له‌ ناو خاکه‌کانی تری جیهاندا. (به‌رناردشۆ) نووسه‌ریکی زانا و راستی په‌رست و هونه‌رمه‌ند بوو. نووسه‌ریکی شه‌رشگێڕ بوو. به‌لام دژی خۆین رشتن و شه‌روشه‌ر بوو. پشتیوانی ناشتی و دۆستایه‌تی ناو گه‌لان بوو. ئه‌ویش وه‌ک (ئه‌فلاتوون) و (تۆماس مۆر) و (بوودا) خه‌وی به‌جیهانیکه‌وه ده‌بینی که‌ دوور بێ له‌ (تازار) و (هاوار) و، تازادیش بێ له‌ (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خوینده‌واری). به‌واتایه‌کی تر ده‌یویست جیهانیکی (ئاوه‌دان) و (کامه‌ران) پێک بێ له‌ گه‌ل (تازادی)دا بۆ هه‌موو دانیشته‌وانی جیهان. ئه‌م نووسراوه له‌ چاکترین به‌ره‌می (به‌رناردشۆ)یه، که‌ پێشکه‌شی خۆینده‌وارانی کوردی بکه‌م. هه‌وادارم به‌خودا که‌لک و خۆشی لێ وه‌رگیرن.

شاکر فه‌تاح

سلیمانی - ۱۹۶۶/۲/۹

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کورد)

(۱) شۆ (جۆرج برنار) ۱۸۵۶-۱۹۵۰: رۆمان و شانۆیی نووسیکی ئیرله‌ندی بوو، له‌ (دبلن) له‌ دایک بوو، ریتازی توانج و گالته‌بازی له‌ نووسیندا گرتوه‌ که‌چی په‌شبینیش بوو، له‌ ۱۹۲۵دا پاداشتی نۆبلی له‌ ئه‌ده‌بدا به‌ده‌سته‌هێنا... له‌ به‌ره‌مه‌کانی: پیاوی چاره‌نووس، قوتابی شه‌یتان، چه‌ک و پیاو، جگه له‌ نووسین و کتیبه‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی.

دلسۆزی، نه نیشتمانپه‌روه‌ری هه‌بوو، نه هیچ بیروباوه‌پێکی گشتی!... ئەو هیش له‌بهر ئەوه نه‌بوو، که (ناپلیۆن) نه‌یتوانی بێ له‌و بیروباوه‌پێکه‌وه‌ تێ بگات. نه‌ به‌پێچه‌وانه‌وه‌، ئەو هه‌ر له‌ منداڵییه‌وه‌ له‌و بیروباوه‌پێکه‌وه‌ هه‌موویان تێگه‌یشتبوو. به‌لام به‌هۆی ئەوه‌وه‌ که لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ند بوو، ده‌یتوانی ئەو بیروباوه‌پێکه‌وه‌ زۆر به‌چاکی بخاته‌کار بۆ که‌لکی خۆی. (ناپلیۆن) له‌وه‌دا هه‌روه‌ک لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌کی شاره‌زا و کاروبار هه‌لسوورپێنه‌ریکی وریا وا بوو، ده‌یتوانی یاری به‌هه‌موو باوه‌پێکه‌وه‌ بکات بۆ که‌لکی خۆی!...

هه‌ژاری و بێ به‌ختی و سه‌رنه‌که‌وتنی په‌یتا په‌یتایی، که‌ بوو به‌نوسراودانه‌ریک سه‌رزه‌نشترکردن و شه‌پازله‌ لێدان و رېسواکردنیشی که‌ بوو به‌فه‌رمانیه‌ریکی بچووک، سه‌رشکینه‌کردن و سزا پێدانیشی که‌ بوو به‌ئه‌فسه‌ریک... ئەمانه‌ هه‌موو ناپلیۆنیان فێری ئەوه‌ کردبوو که‌ بێ بنه‌ناپاکیتی واکه‌ که‌س په‌نجه‌ له‌ په‌نجه‌ی نه‌دا!... ئەمانه‌ هه‌موو ناپلیۆنیان له‌ له‌خۆیایی بووندا قایل کردبوو!... هه‌روه‌ها ناچاریشیان کردبوو که‌ په‌ی به‌وه‌ بیات که‌ جیهان هیچ نابه‌خشیت به‌و و هاوتای ئەو، هه‌تا به‌زۆر لێی نه‌ستین. که‌واته‌ جیهان له‌م ڕووه‌وه‌ بێ ترسنۆکی و بێ له‌خۆیایی بوون نییه‌!... له‌بهر ئەوه‌ ناپلیۆن که‌ تۆپچییه‌ک بوو زرنه‌گاری منداڵانه‌یشی دا‌بووه‌ به‌ر تۆپ، هیچ به‌زه‌بیه‌یه‌کی پێدا نه‌ده‌هاته‌وه‌، خۆی وای کردبوو که‌ که‌لکی لێوه‌ پێدا بێ...

له‌ راستیدا، زۆر گرانه‌ بۆ ئینگلتیره‌، له‌وساوه‌ تا ئیستا که‌ ژیاوه‌، جاروبار بیری له‌وه‌ نه‌کردبێته‌وه‌، که‌ چه‌ند تووشی زیان هاتوو، به‌هۆی ئەوه‌وه‌ که‌ بێ به‌ش ماوه‌ته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ ئەم پیاوه‌ نه‌یشکاندوو!

ئێه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌و ڕۆژانه‌ی مانگی به‌خته‌بارانی سالی ۱۷۹۶دا، ئەم ئەفسه‌ره‌ لاوه‌، تازه‌ پایه‌ی به‌رز کرابوووه‌ بۆ (سه‌رله‌شکری). ئەم پایه‌یه‌شی به‌سایه‌ی ژنه‌که‌ی خۆبه‌وه‌ ده‌ست که‌وتبوو، که‌ توانیبوو کاربه‌ده‌سته‌کانی فه‌رمانه‌روایی فه‌ره‌نسه‌ چه‌واشه‌ بکات. بێجگه‌ له‌وه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌یشدا ئەفسه‌ران که‌م ده‌ست ده‌که‌وتن. چونکه‌ له‌پاش هه‌لگیرساندنێ شۆرشێ فه‌ره‌نسه‌ هه‌موویان ڕه‌ویان کردبوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌!...^(۱)

(۱) سه‌ره‌تای رسته‌که‌ ده‌بوو ئاوبێ... بێجگه‌ له‌وه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌یدا ئەفسه‌ر له‌ناو له‌شکریدا که‌مبوو... چونکه‌...

ئیمه‌ له‌ ڕۆژی دوانزه‌هه‌می مانگی به‌خته‌باران (مایس)ی سالی ۱۷۹۶ داین... له‌ گوندی (تافاتسانۆ)، که‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر ئەو ڕینگایه‌ی له‌ ناوه‌ند (لوودی) و (میلان) دایه‌، له‌ به‌شی ژوو‌رووی خاکی ئیتالیا... ڕۆژیش له‌ نیوه‌ ڕۆ لایداوه‌، هه‌له‌هاتوو به‌سه‌ر ده‌شتی (لۆمباردی)دا، که‌ خه‌ریکه‌ له‌ گه‌رماندا گر ده‌گرێ. به‌رێژتێکێشه‌وه‌ سه‌یری شاخه‌کانی (ئه‌لپ) ده‌کات به‌تیلایییه‌کی چاوشه‌وه‌ ده‌نوارپته‌ دێهاته‌کانی میرووله‌کان. بێزاربیش پێشان نادات له‌ خه‌و‌الوویی سویندخواره‌کان، که‌ له‌ گونده‌کانی ئەو ناوه‌دان. له‌وه‌یش وه‌رس نابێ که‌ کلێساکان به‌ساردیکه‌وه‌ به‌ره‌و پیری ده‌چن!... به‌لام ڕۆژ به‌چاویکی یه‌جگار سووکه‌وه‌ سه‌یری له‌شکرگاکانی ده‌کرد، که‌ تیپ و تیره‌ی دوو جانه‌وه‌ری به‌دخوویان تیدا کۆبوو‌بووه‌وه‌... ئەوانه‌یش له‌شکره‌کانی (فه‌ره‌نسه‌) و (نه‌مسه‌) بوون! چونکه‌ له‌پێش ئەوه‌دا به‌دوو ڕۆژ، نه‌مسه‌بیه‌کان تێکۆشایوون، به‌ری فه‌ره‌نسه‌بیه‌کان بگرن و نه‌هێلن به‌رینه‌وه‌ به‌سه‌ر ئەو پرده‌ ته‌نک و ته‌سکه‌دا که‌ له‌سه‌ر ڕووباره‌که‌ی نزیک به‌ (لوودی) دامه‌زرا بوو. به‌لام فه‌ره‌نسه‌بیه‌کان که‌ له‌ئێر سه‌رکرده‌یی ئەفسه‌ریکی لاودا بوون که‌ ناوی (ناپلیۆن بۆناپارت) بوو، ته‌مه‌نی بیست و سه‌وت سالان بوو، گوتیان نه‌دایه‌ گولله‌باران، به‌سه‌ر پرده‌که‌دا په‌رینه‌وه‌ و چونه‌ ئه‌وه‌به‌ره‌وه‌ ئەم ئەفسه‌ره‌ له‌وانه‌ نه‌بوو ڕێز له‌ ده‌ستووری شه‌رکردن بگرێ. فه‌رمانی دا تۆپی گه‌وره‌یان گرته‌ نه‌مسه‌بیه‌کان. خۆبشی به‌ده‌ستی خۆی له‌ تۆپ تێگرته‌که‌دا یارمه‌تی جه‌نگاوه‌ره‌کانی خۆی ده‌دا...

له‌ راستیدا، (ناپلیۆن)، خۆی ئەفسه‌ریکی تۆپچی بوو. له‌و پێشه‌یه‌دا ته‌واو شاره‌زا بوو بوو، هونه‌ری تیدا ده‌نوواند. له‌ سه‌رده‌می پێش‌و‌دا له‌ فه‌ره‌نسه‌دا، مه‌شقی له‌سه‌ر تۆپچیتی کردبوو. له‌ هونه‌ره‌کانی سه‌ربازیشدا ته‌واو پێگه‌یشتبوو... واتا: له‌ هونه‌ری خۆ دوور خستنه‌وه‌ له‌ فه‌رمانی سه‌رشاندا و، له‌ هونه‌ری چه‌واشه‌کردنی (پاره‌گۆره‌وه‌) له‌ پاره‌ به‌ختکردندا، بۆ ها‌توچۆ و گوترا‌نه‌وه‌ و، له‌ هونه‌ری هه‌لسه‌نگاندنی جه‌نگیشدا به‌زۆری و که‌می ده‌نگه‌ زله‌کانی تۆپه‌کان و دوکه‌له‌ گه‌وره‌کانیا‌نه‌وه‌ ته‌واو شاره‌زا بوو!...

ئەم ئەفسه‌ره‌ لاوه‌ له‌ نه‌ندازه‌به‌ده‌ر خۆی له‌ کار و فه‌رماندا ده‌چه‌وسانده‌وه‌، له‌ که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی گشتییدا ته‌واو له‌ سه‌روشتی مرۆقایه‌تی تێگه‌یشتبوو... بێجگه‌ له‌مانه‌، خاوه‌نی ئەندیشه‌یه‌کی فراوانیش بوو. به‌لام ئەندیشه‌کانی خۆی له‌سه‌ر بنچینه‌ی هێچ‌ه‌و‌چ دانه‌ده‌مه‌زراند. هه‌روه‌ها لایکی شت دا‌هێنه‌ریش بوو. به‌لام نه‌ باوه‌ری هه‌بوو، نه‌

به لّام هۆی هه ره گه وهی پایه بهرزبونه وه که ی تهوه بوو که تازه باوه ری هینا بوو به نرخی تۆپ گرتن له که سانی تر!... له شکره که یشی که تهوه نده په شوکا و سه رلیشیتواو بوو، ده بوو هه ندیک له نو سه ره کانی ئەم سه ره ده مه ی بهینایه سه رسورمان، که ته ماشای (ناپلیۆن) وا ده کهن، که ته گه ر پیاوینکی گه وره نه بوایه، ئەو شاهه نشا هیتیبه گه وره یه ی فه ره نسه ی بۆ دانه ده مه زرا!... به لّام (ناپلیۆن) ئەو ساکه هیتشا نه بوو به شاهه نشا. ئەو ساکه، ئەو هه ر ته وه نده ی ده ویست که هیتز و ده سه لاتی خۆی بنوینێ به سه ر سه ربازه کانییدا. له بهر چاوی ئەوان خۆی وا پیتشان ده دا که پیاوینکی به زه بروزه نگه. به لّام ئەو هیتشا نه گه یشته بوو ئەو پایه یه ی که بتوانی له شتیه یه کی سه ربازانه دا فه رماندارییان به سه ردا بکات. واتا به هۆی دارکار بکردنه وه به قه مچییه کی پۆلیسییه وه!... له سه ره ده مه ی خونکاریدا، له فه ره نسه دا سه ربازه کان هه تا چوار ساڵ مووچه کانیان دواخرا. به لّام که شوپشی فه ره نسه به رپا بوو ئەو ره وشته ی پین گۆرین به ره وشته یکی تر! له وه پاش مووچه یان هه ر نه ده درا یه!... مه گه ر به لّینیان بدانایه، یاخود نیشتمان دۆستیان پیتشان بدانایه!... جا له بهر ئەو (ناپلیۆن) که خۆی گه یانده شاخه کانی (ئه لپ)، سه ربازه کانی هه موو بێ پاره و پوول بوون، جلوه رگیشیان شوپپ بوو. له بهر ئەو خۆیان پین نه ده گه ر که زۆر ملکه چی بنوین بۆ یاسا و ریکوینتیکی. نه خوازه لا که ئەو ریکوینتیکی به یه لایه ن که سه یکی واوه فه رمان ده درا که سه رله شکرینکی تازه قه لا بوو!... له گه ل ته مه یشدا ناپلیۆن ئەم باره ی له هه زار تۆپ پین باشتی بوو!... له بهر ئەو به سه ربازه کانی خۆی وا ده گوت: (ئیه وه تازایه تی و نیشتمانیه ره ره ییه کی زۆرتان هه یه. به لّام نه پاره و پوولتان هه یه، نه جلوه رگ. خواردنیشتان به جگار ناته واوه. به لّام له (ئیتالیا) دا ئەم هه موو شتانه تان ده ست ده که ویت. بێجگه له وه گه وره ییشتان به رتیه یه!... ئەم هه موو شتانه یش له توانایی هه موو له شکرینکی دلسوژدا هه یه ده ستی بکه وئ، به تایبه تی ته گه ر سه رله شکرینکی وایشیان هه بێ که تالانکردن به مافیکی سروستی دابن بۆ سه ربازه کانی... که واته رۆله کانم، ده ی هه لّمه ت بیه ن بۆ پیتشه وه!...).

ئه نجامی ته مه یش به وه گه یشته که ناپلیۆنی زۆر دلخۆش کرد، چونکه له شکره که ی ناپلیۆن به ناو ئیتالیا دا تپه ری کرد. سه ربازه کان به رۆژ شه ریان ده کرد. به شه ویش ده رۆیشتن به رتگادا. رتگای ته مه نده دوور و درتیشیان ده بری، که پیاوی ده هینایه سه رسورمان بۆ ته مه ی له شوینانی وادا ده ریکه ون که کهس به بیردا نه هاتیب تپیدا ده ریکه ون!... ته مه یش له بهر ئەو نه بوو که هه موو سه ربازینک بیه وئ بیه به سه رکرده ی

له شکرینک. به لّام له بهر ئەو بوو که هه ر هینج نه بێ له دووه م رۆژدا بتوانی نیوه ده سه ته یه ک که وه چکی زیو تالان بکات!... سه یر ته وه تا، له شکرین فه ره نسییه کان له گه ل ئیتالیا بیه کاندایه شه ردا نه بوون، ئەوان له کن خۆیان بۆ ته وه چو بوون که ئیتالیا بیه کان له ده ست نه مه سه ییه کان رزگار بکه ن. که یاسا کانی کۆماری فه ره نسه ییشان پین به خشن. له بهر ئەو تالانگه ریه کان هینج نه بوون ئەو نه بێ که لوه ی له دۆسته کانی خۆیان پیتشه کاش بکه ن به خۆیان، دۆسته کانییشان وای هه لده گرت: که ئەو گیان سووکییه ی ئەوان به سوپاسه وه په سند بکه ن!... به م ره نگه (ناپلیۆن) ته مه ی بۆ لووا که تینکا له هه موو شوپینیکدا له جه نگدا سه ر بکه وئ بێ ته مه ی شاکارینکی له ده ست بوو هیتشه وه. ته مه یشی بۆیه کا بۆ ده چوو هه ر که گوئی نه ده دا یه ره وشته و کرداری سه ربازی!... فه رمانه کانی (پاریس) کاریان لێ نه ده کرد!... خۆی چی ئاره زوو بکرده یه و، چۆنی ئاره زوو بکرده یه ده یکرد!... که چی (بۆلۆ) ی سه رکرده نه مه سه ییه که ی دۆزمنی ته وه ی بۆ نه ده لووا. ئەو به سترا بووه به زرننگاری کاربه ده ستانی نه مه سه وه، به هونه ره سه ربازییه کۆنه بریار له سه ردارا وه که ناچار بوو په پره وییان بکات هه ره ها به سترا بوو یشه وه به ره وشته و خووه ئه ریس توکراتیه کانی کۆمه لایه تیبی (قیینا) وه!... جا ئەم سه رکه وتانه له داروژدا، بوونه هۆی ته وه ی که (ناپلیۆن) بیه به شاهه نشا له فه ره نسه دا. هه ره ها شوخوشه نگی ئەم پایه یه یش له باریدا هه بوو که فه رمانی چیرۆکنووس زۆر گران بکات که به م جوړه ناپلیۆنی ده بیینێ له (تافاتسانۆ) دا سه رکرده یی له شکره که ی خۆی وه ها ده کرد، گه لیک له پیتش ته مدی که بیه تته شاهه نشا له فه ره نسه دا.

چاکترین جیتی سه ره وتیش له (تافاتسانۆ) دا که وتبووه ناو میوانخانه به کی بچوکه وه، که یه که م خانوو بوو له رتگای ناو (میلان) و (لوودی) دا، که تووشی هاتوچۆ که ره ده هات. ئەم میوانخانه یه که وتبووه ناو ریزه میوتیکه وه که ده یگه یانده به هۆلینکی گه وره که ته مه یش به ره یوانینکی فراوانی له به رده مدا بوو... منداله کانی ناو گونده که یش که له کاتی شه شه مینی ئیواره ی ته و رۆژده له کاره ساتی جه نگ و هوروژمی فه ره نسییه کان بۆ ناو دتیه که یان ده روونی وروژاند بوون له سه رتیکه وه ترسیان لێ نیشته بوو، له سه رتیکه تریشه وه سه رچلی سه ری لێ سه ند بوون ده یانویست له کونی په نه ره کانی هۆله گه وره که وه چاوینکیان به (ناپلیۆن) بکه وئ. که چی له و یاسا و له یش ده ترسان که له به رده رگای

هۆله كهدا وهستا بوو. سهير ئهوه بوو ياساوله كه سمیلتی راسته قینهی نه بوو. كهچی چوو بوو بهرۆنه ره شه كهی پیتلاوه كانی چاوه شه كهی سه روکی خۆی دوو سمیلتی بو خۆی دروست کردبوو!... بهلام گهرمای ئه و رۆژه له لایه كه وه گرانی جلوه رگی سه ربا زانه ییش له لایه کی تره وه ههر دوو کیان بوو بوون به هۆی ئه وهی كه رۆنی ئه و سمیلتانه بتوتیه وه و له شتی وهی چهند هیلکی باریكدا برژیتته خواره وه به سه ر چه ناگه و گهر دنیدا. به م جوړه سه ر سه كو تی سه ربا زه ياساوله كه، له پیتش چاوی میژو ودا، له پاش سه د سال زۆر ناشیرین دهرده كه وت. بهلام له و ئیواره په دا له پیتش چاوی منداله ئیتالیایه كانداسامناك دهرده كه وت!... ئه وانه وایان ده زانی كه ياساوله كه دپۆیکه و زۆری پت ناچت تیری سه ر لووله ی تفته نگه كه ی دهكات به ورگی مندالتکیاندا و به رزی ده كاته وه بو لای ده می خۆی، وهك پیاو خۆر بیخوات!...

خاوه نی میوانخانه كه ییش كه ناوی (گیسیپی گراندی) بوو، پیاویکی چل سالانه ی پروو خوش بوو، ده یزانی چۆن دلای میوانه كانی خۆی رابگری. ئه و ئیواره یه ییش ئه وه ندیه نه ما بوو له خوشیاندا گه شه كهدار ببین، كه سه ر كرده (ناپلیۆن) ی دی دابه زیوه له میوانخانه كه ییدا. چونكه ههر هیچ نه بێ، به هۆی ئه وه وه له ده ست بزپوی و به دخووبی سه ربا زه كان رزگاری ده بی!... ناپلیۆنیش به دم ئه و خوار دنه خوشانه وه كه (گیسیپی) ده یخسته به رده می و ده موده ست ده یخواردن، به وردی سه رنجی له نه خشه یه ك ده دا كه له به رده مییدا بوو زۆری پت نه چوو داوای رهنگی سووری كرد له خاوه ن میوانخانه كه. كه خاوه ن میوانخانه كه ییش پیتی گوت رهنگی سووری له لا ده ست ناكه ویت فه رمانی به سه ردا دا كه شتیك سه ربیری و خوتنه كه ی بو به یینی!... ته نانه ت ئه وه ییشی پت گوت: (ژنه كه ت بكوژه و خوتنه كه ییم بو به یینه!)...

(گیسیپی): قسه ی تۆ له سه ر سه رم. گه و ره ی خاوه ن پایه. بهلام داخه كه م من ئه وه ندیه به هیژ نیم كه بتوانم ژنه كه م بكوژم. ئه و له وانه یه من بكوژت!...

(ناپلیۆن): لای من وهك یه كه، تۆ ئه و بكوژیت. یان ئه و تۆ بكوژیت جیاوازی نییه!... پاشان كه (ناپلیۆن) له خواردن ده بیته وه، هه لده ستیته سه رپت و پروو ده كاته ناگردانه كه. له و كاته دا (گیسیپی) ییش ده لێ: (ده لێن تۆ با یه خ به هه موو شتیك ده ده ییت ته نیا به ژبانی مرۆف نه بی!)...

(ناپلیۆن): ژبانی مرۆف ته نیا شتیكه كه خزی خه می خۆی ده خوات!

(گیسیپی): خاوه ن پایه، چهند ئیمه ناشیین كه خۆمان به راوورد ده كه یین له گه ل تۆدا؟!... له راستیدا من چاوه روانی ئه وه م كه ببیته شاهه نشاهی ئه وروپا و دلیم شاد بكه م!... (ناپلیۆن): شاهه نشاهی ئه وروپا؟!... بوچ ههر شاهه نشاهی ئه وروپا?!...

(گیسیپی): راست ده كه ییت... ده بوو بمگوتایه شاهه نشاهی جیهان... ئه ی بوچ وا نه لیم؟!... هه موو پیاویك وهك یه كن... هه موو خاكیكیش وهك خاكیكی تر وایه... هه موو شه رتکیكیش وهك شه رتکیكی تر وایه... ههر یهك خاك بشكیتی، ده توانی هه موو خاكه كانی تریش بشكینی!...

(ناپلیۆن): فه رماندار ییش بكه ییت به سه ر هه موواندا و، جه نگیش بكه ییت له پیناو هه موواندا، له ژتیر په رده ی سه رداریدا به سه ر هه موو كه سیكدا، ده بی ببیته ده س و پتیه ندی هه موو كه سیك!... من نامه وێ تۆ له با به ت منه وه قسه بكه ییت!...

خاوه نی میوانخانه كه ییش له و قسانه لاده دات و، ده ست ده كات به گف توگۆ له گه لیدا له با به ت ئه و ته نیا ئافره ته وه كه له میوانخانه كه ییدا دابه زیوه. پیتی ده لێ: (ئافره ته كه خانیکی شه نگوشۆخه و له ته مه نی سی سالی دایه. ئه گه ر ده ته وێ كار یكی وا بكه م بیته سه ر میزه كه ت. بهلام (ناپلیۆن)، دلته نگ و خه ریک ما و دهرده كه وێ. چونكه چاوه روانی راسپیراویك بوو، هه ندێ نامه ی گرنگ گرنگی له گه ل خۆیدا بو به یینی. بهلام زۆری پت ناچت گوتی له دهنگی خانمه كه ده بی، كه بانگی (گیسیپی) ده كات، ناپلیۆنیش لینی ده پرسن: ئه و ئافره ته كیتیه؟!...

(گیسیپی): پیتش ئه مه ی ئیوه بگه نه ئیره، ئه و ئافره ته گه یشته ناو ئه م میوانخانه یه. كه هات له گالیسكه یه کی میوانخانه ی (بازه زیپینه) دا بوو، كه له (بۆر جیتۆ) دایه... ئافره ته كه، ههر ته نیا خۆی بوو. هیچیشی پت نه بوو دوو جانته ی جلوه رگ نه بی. گالیسكه وانه كه پتی گوتم: (ئافره ته كه ئه سپتیکی له میوانخانه كه ی (بازه زیپینه) دا به چی هیشتووه. ئه سپه كه ییشی ئه سپی شه ره زینی سه ربا زانه ی به سه ره وه یه! (ناپلیۆن) ییش له م قسه یه سه ری سوو ده میتنی. بهلام كه له خاوه ن میوانخانه كه ی بیست ژنه كه فه ره نسه بییه، گورج ئه وه ی هات به بیردا كه ده بی ئه و ئه سپه ی له و میوانخانه یه دا به چی هیشتووه، هی میرده كه ی بوو بی. ده بی میرده كه ییشی له شه ردا كوژرا بی. له و كاته دا، ئه و راسپیراوه ی ناپلیۆن چاوه روانی ده كرد ده گاته چی... كه ته ماشای كرد راسپیراوه كه ئه فسه رتیکی بچووكه. لاویکی بالا كه له گه ته. به خۆی زۆر ده نازی. بی باكه. ریز له كه س ناگری. نه

دوور ئەندیشهیه نه له شتیش تیدهگات. هەر له خۆوه، بێ پهروا، دپته ناو هۆلهکهوه. که چاوی به ناپلیۆن دهکهوئ، دهسله مپتهوه پاشان نهوازشی پيشکهش دهکات. بهلام بزووتنهوهکانی ههچ له بزووتنهوهی پیاوی ریزگر ناکهن. ناپلیۆنیش لیتی پرسى: (هۆی دواکهتنهکهی چیه که سه د ورديله (دقیقه) لهو بهلپینهی که بۆی داناو، پاشکهوتوه، که بگاته ئهوه دپیه؟) له پاش ئهوه له بابهت ئهسهپه که بشییهوه پرسى لى دهکات. (ئهفسههکه) دهستکیشهکانی خۆی دادهکهن و لهگهڵ کلاوهکهی سه ریدا فریبان دهاته سه رمپزه که. بهدهموچاویکی وشک ههلاتوهوه دهلئى: (ناخ!) (بهراست ئهسهپه کهم چیه لیهاتوه؟. منیش دهههوهی بزانه له کوئیه!. (ناپلیۆن): بهتووره بیههکهوه تیزی پى دهکات، دهلئى: (بهراستته ئهه دهلپیت. ئهئى نامهکان کوان؟).

(ئهفسههکه): سه رلهشکر منیش هه ر ئهوهندهی تۆی لى دهزانم. وام دپته پيش چاو که هه ر ئیسته دهدریم به دادگایهکی سه ربازی، تا چه ندر وچونم له گه لدا بکات!... من باکی ئه وه م نییه!... بهلام... سه رلهشکری به رتیز، پر به دل پیت دهلیم، ئه گه ر بیتو ئه و لاوه دیمه ن به سه زمانه بى گونا هه م ده ست بکه وئ، به هه موو توانامه وه خه ربک ده بم جوانییه که ی بشیونیم!... لاویکی له شولار ریک بوو. بهلام درۆزن ده رچوو!...

(ناپلیۆن): لاوی دیمه ن خاوین کتیه باش راوهسته و چیت لایه بیلئى!... له گفتوگۆی ئه فسهههکه وه وا ده رکه وت که له رێگادا گه بشتبوو به لاویکی جوانی دیمه ن ساکار. وایشی تیگه یاند بوو که چاوهکانی لاوهکه هه ر له چاوهکانی خوشکه تاکانه که ی خۆی ده که ن. کاتئى که ئه فسهههکه ییش لهو خۆشه وسته ی خۆی دووا بوو که لیتی جیا بووبوه وه، لاوهکه دهستی کردبوو به گریان... پاشان گوئى: (لاوهکه ییش چهک و ئه سپ و نامهکانی خۆی دایه دهستم... نامهکان زۆر بایه خدار بوون. به جییشی هیشتم ئه وانه هه موویان له گه ل خۆمدا بیه م. هه ر بۆ (ئهمه ی تيم بگه یینئى که باوه رى پيم هه یه و به سه رراستیشم داده نئى... منیش هه لم ده گرت که ئه و وا پشتم پى به سه ستئى... چونکه ئه و ئه سپ و چهک و نامه نه م به ته واوه تى دایه وه ده ستئى... به لام تۆ هه رگیز به بیرتدا دئى که ئه و ناپاکیی له گه ل مندا کرد بئى؟! چونکه کاتئى که من چهک و ئه سپ و نامهکانی خۆم دایه ده ستئى، بۆ ئه مه ی تیبی بگه یینم که باوه رى پى ده که م... کابرا دز و چاو و راوکه ر و ناپاک ده رچوو... خودانه ناسه، ئیستایش و ئه وسایش نه مدییه وه!...).

ناپلیۆنیش بهتووره بیههکهوه خاوه ن میوانخانه که بانک دهکات، دهقیژینئى به سه ریدا و

دهیهوئى خۆیشی بگرئ و، قسه ی خراب له ده می نه یه ته ده ره وه، پتی ده لئى: (ئمه ببه له گه ل خۆتدا. ئم ئه فسههه... نانی ده رخوا رد بده. ئه گه ر به پتو یستیش زانی پتخه فی بده رئ. کاتئى که هۆشیشی هاته وه سه رخۆی، لیتی به رسه بزانه چی به سه ردا هاتوه. پاشان له گه ل خۆتدا بیه پینه ره وه ئیره!). پاشان روو ده کاته ئه فسههه که و پتی ده لئى: (تۆ له دانگی ئه وانه دایت که گیراون و لئى پرسینه وه یان له گه لدا ده کرئ...). ئه فسههه که ییش ده ستی ده خاته سه رشپه ره که ی و ده ست ده کاته وه به لیدوو ان له بابه ت دۆمنه که یه وه: (کابرا پتی گوتم: هه رگیز پیاویکی وه ک منی ده ست ناکه ویتته وه... ده سه سه ره که ی خۆیشی خسته سه ر پشتی م، چونکه میتشوله یه کی پتدا نووسا بوو!...).

پاش ئه وه ئه فسههه که ده سه سه رتیکی بۆن خۆش ده هیئتته ده ره وه (گیسیپی) ییش به ناپلیۆن ده لئى: (خاوه ن پایه! سه یر که ده سه سه ره که ی ژنانه یه!). ناپلیۆنیش ده سه سه ره که ی لئى ده ستیتئى و لیتی ورد ده بیته وه و بۆنیشی ده کات. پاشان ده یخاته ناوگیرفانی به رسنگی چاکه ته که یه وه!. (ئه فسههه که): کاتئى که ئه و سه گه نیره موو که بى ئا بروو ده ستی دا له پشتی م هه ر وامزانی ده ستی ئافره تیکه!...

له و کاته دا دهنگی ئافره ته که دئى که له میوانخانه که دا دابه زبوه. بانگی خاوه ن میوانخانه که ده کات. ئه فسههه که ییش باش گوئى لئى ده گرئ پاشان به هه له داوان ده چپته ده ره وه، ده ست ده داته شیره که ی و له کالان ده یه پینه ته ده ره وه. (گیسیپی) ییش توند ده ستی ده گرئ و پتی ده لئى: (ئه فسههه که م! تۆ ئه و ده نگه به هی کئى ده زانیت... گویت لئى نییه ژنیکه بانگ ده کات. ئه وه ده نگى ژنه... ده نگى ژن!).

(ئه فسههه که): وازم لئى بینه... ئه وه ده نگى خۆیه تئى!

٤

ئافره تیکى بالا به رزیش دپته ناو هۆله که وه. جوانی و گه شیه که ی له ئه ندازه به ده ری پتوه ده بئى. ده موچاویکی ناسکی پتوه ده بئى. وردیلانه یه کی وایش ده بئى، که زبه کی و بیه رکردنه وه و په رسکردنى تیدا ده رده که وئ. قه له می ده موچاوه که ی ریک ده بئى، لووته که ییشی هه ر به کونه کانیدا دیار ده بئى که ئافره ته که یه جگار دلناسکه... له شیشی زۆر توندوتۆل و دارپژراو ده بئى. وا ده رده که وئى که پره له هیز و توانایی و، له له شی ناپلیۆنیش و خاوه ن میوانخانه که ییش به هه ره تتره. نزیکى له شی ئه فسههه که ده بیته وه!... کراسه که ییشی گه ردى به ره لالا کردوه، که به پارچه سیپالئیکى زه رد دا پۆشراوه. هه ر ئه وه نده ئافره ته که

ئەفسەرهكە دەبىنى، رەنگى تىككەچى. وا دەردەكەوئى كە ھەست بەتەنگوچەلەمەيەكى لە ناكاو دەكات... بەلام لە پاشدا توورەيى دەيگرئى. ئەفسەرهكەيش بەسەرکەوتوويىبەكەوھ پىي دەلئى: (دوایی ھەر دۆزىمىتەوھ... لاوھەم... كراسەكەت داكەنە!). ئافرەتەكەيش ھاوار دەباتە بەر (ناپليۆن). ناپليۆنىش بەئەفسەرهكە دەلئى: (بۆچ لەگەل ئەم خانمەدا بەم جۆرە دەجوولئىتەوھ؟!...)

(ئەفسەرهكە): خانمى چى... ئەوھ پياوھ. ئەو پياوھيشە كە پشتەم پى بەست و خۆم وا بۆ دەرخست كە باوهرى پى دەكەم! ئافرەتەكەيش دەچىتە پشت ناپليۆنەوھ، قۆلەكانى دەگرئى و دەينووسىنى بەسنگى خۆبەوھ. ناپليۆنىش روو دەكاتە ئەفسەرهكە و پىي دەلئى: (بەسىيەتى گەورەم ئىتەر ئەوھندە قسەي ھىچوېوچ مەكە. من ئەوھم بۆ دەركەوتووه كە ئافرەتەكە پياوھ نىيە!... (خانمەكەيش قۆلەكانى ناپليۆن بەرئەللا دەكات و لە شەرماندا دەموچاوى سوور ھەلدەگەرئى) ئەو پىت دەلئىم تۆ گىراويت ھەر ئىستە شىرەكەت داينئى!). (ئەفسەرهكە): بروام پى بکە ئەوھ رازدز (جاسوس) يكي نەمسەيىبە. ئىمرو دواى نيوهرۆ بەمنى گوت: (يەكىكم لە پياوھكانى سەرلەشكر (ماسينا)... وا ئىستائىش تۆ چەواشە دەكات و پىت دەلئى: (ئافرەتم!...)).

(ئافرەتەكە): بىگومان ئەو براكەمى چاوپىكەوتووه. راستە ئەو لە پياوھكانى سەرلەشكر (ماسينا) يە... سەر و شىوھيشى زۆر لە من دەكات!...

ئەفسەرهكەيش ناچار دەبىت، فەرمانى ناپليۆن ناشكىنى شىرەكەي دادەنى. ناپليۆنىش لەو كاتەدا بە ژنەكە دەلئى: (لەگەل رىزگر تىشمدى بۆ براكەت، من ھەرچەند دەكەم لەمە تىناگەم كە ئەفسەرىكى سەر بەسەرلەشكر پىوستى بەنامەكانى من بىئى!...).

ئەفسەرهكەيش كە دەچىتە دەروھ بەناپليۆن دەلئى: (سەرلەشكر: وا پىم گوتىت و تىم گەياندىت، ورياي خۆت بە!...). پاشان روو دەكاتە ئافرەتەكەيش پىي دەلئى: (بەخشە خانمەكەم! من وامزانى تۆت ئەو كەسەي بۆي دەگەرەم... مەگەر تۆ و ئەو ھەر ئەوھندە لە بەكتر جىاواز بن كە ئەو لە رەگەزىكى ترە!...). پاشان دەنووشىتەوھ دەستى ئافرەتەكە ماچ بكات. بەلام لىي دەسلەمىتەوھ. سەرى لەو كارە سوور دەمىنى. ھەتا دەتوانئى لىي ورد دەبىتەوھ پاشان پىي دەلئى: (دەستى تۆ و براكەت ھەر يەكە. ئەموسىتەلەكەيش ھەر ئەو ئەموسىتەلەبەيە كە لە پەنجەي ئەودا دىم) ئافرەتەكەيش بەروو خۆشبيەكەوھ پىي دەلئى: (ئىمە ھەردووكمەن پىكەوھ لە داىكبووين!...). ئەفسەرهكە بەم بىبانووه پى دەنگ دەبى.

دەستى ئافرەتەكە ماچ دەكات. ئىجا دەچىتە دەروھ و دەرگاكە پىتە دەداتەوھ. ئىتر ئەوساكە (ناپليۆن) لە شلەژاويىبەكەي خۆي رىزگارى دەبى. ئىجا روو دەكاتە خانمەكە و دەستى بۆ درىژ دەكات، دەلئى: (خىراكە نامەكانم بدەئى!). ئافرەتەكەيش ھەر لەخۆبەوھ ھەر دوو دەستى دەنووسىنى بەسنگىبەوھ كە بىپارىزئى!.

(ناپليۆن): تۆ ئەو پى ھۆش و گۆشەت چەواشە كرديبوو. خۆيشت خستىبووه بەرگى پياويكەوھ. نامەكانى خۆم بدەئى!... ئەوھتان لەبن كراسەكەتدا، لەژىر لە پى دەستدان!... (خانمەكە): (زوو دەستەكانى لەسەر سنگى خۆي لادەبات). قسەكانت زۆر نازارم دەدەن. (دەسەسرىك لە گىرفانى كراسەكەي دەردەھىنىت و چاوەكانى خۆي پى دەسرىت. خۆي وا پىشان دەدات كە فرمىسكەكانى خۆي پى وشك دەكاتەوھ). (ناپليۆن): خانمەكەم وا ديارە تۆ نامناسىت. ئەگىنا خۆت بەم گرىبانە خۆكردەوھ ماندوو نەدەكرد.

(خانمەكە): (لە ناوھند فرمىسك رىشتندا، زەردەخەنەيەك بەخۆي دەدات): نە. دەتنام. تۆ سەرلەشكر (بۇناپارتو) ي بەناوبانگىت. (ژنەكە بەتايبەتى ناوھكەي ناپليۆن بەئىتالىيى دەخۆتئىتەوھ). ناپليۆن لەوھ توورە دەبى. خۆي بەزمانى فەرەنسىيەي ناوھكەي خۆي دەخۆتئىتەوھ. پاش ئەوھ كە چاوى بەدەسەسرىكەي دەكەوئى لە دەست ئافرەتەكەي دەسنىئى).

(ناپليۆن): (دەسەسرىكەي تر لە گىرفانى چاكەتەكەي دەردەھىنىئى) تۆ يەكىك لە دەسەسرىكەي خۆت دابوو بەئەفسەرهكە... ئەم دوو دەسەسرى يەك جۆرن. بۆنە خۆشەكەيشيان ھەر لە يەك دەكات. (ھەردوو كيان) (فرى دەداتە سەر مېزەكە). چاوەروانم نامەكانم بدەيتە دەست. ئەگەر ناچارم بكەيت بەزۆر لىتى دەستىم!...

ئافرەتەكەيش دەست دەكات بەزەردەخەنە و پىكەنەن و بەنازىنووزى ئافرەتەنە. ئىجا كە تەماشىا دەكات ناتوانئى كارى لى بكات، لە ناپليۆن ھەلدەگەرئىتەوھ، پىي دەلئى: (ئىتر لەمە بەولواوھ نامەوئى ئەمەندە بەتوندوتىرئىبەوھ سەيرم بكەيت، چاوتى بىرنەكەت ترس دەخاتە دلەوھ. دلەم بەرگەي ئەم سامناكىيە ناگرئى). ئىجا پىي دەلئى: (بۆچ تۆ وا دەزانىت: ھەموو كەسىك وەك خۆت ئازايە؟. من وەك تۆ ئازا نىم... من لە توندوتىرئىدا دادەچلەكەيم. تەنگانە دلەم تەنگ دەكات!...).

(ناپليۆن): (بەدلخۆشبيەكەوھ) كەواتە بۆچ خۆت خستوتە تەنگوچەلەمەوھ.

(خانمەكە): ناچار بووم وا بكمەم... بەلام ئىستاكە ھەموو شتېك تىكچوو. ھۆى ئەو ھېش ئەو ھەيە كە تۆ پىاويكى بى باكىت بى دلېت بى ھەست و تاسەيت!...

ئىنا ئافرەتەكە دى بەئەژنۇدا و لىبى دەپارپتەو ھە كە بىبەخشى بەلام ناپلىون ھەر لەسەر قسەى خۆى دەمىنېتەو ھە، داواى نامەكانى خۆى لى دەكاتەو ھە، بىداتى. چاوتىپىن و پەشوكاوى ئافرەتەكە ھېچ كارى لى ناكات. بەرگە دەگرى. دللى پىي ناسوتى. دواىي ئافرەتەكە پىي دەلى: (نامەكان لە ژوورەكەدايە). بەلام ئەو فېلەيشى بۆ ناچىتە سەر. كار لە ناپلىون ناكات. دواىي بەناپلىون دەلى: (باشە نامەكانت دەدەمى. بەلام نامەيەكى تايبە تىي بچكۆلەى خۆمى تىدايە ئەو ھەت نادەمى. لاي خۆم گلى دەدەمەو!).

(ناپلىون): (بەساردوسرى و توندوتىزىبەكەو ھە): بۆ چ خواستى وا پەسندە!..

(خانمەكە): بۆ چ ھەموو خواستەكانى تۆ پەسندن؟! تۆ ھەزاران گيان دەنېتە پىناو سەر كە و تنەكان و چاوتىسېبەكان و چارەنووسەكانى خۆتەو ھە!... كەچى من كە ئافرەتېكى بى دەسەلاتم كە ئەم شتە بى نرخە ھېچو پوچە لە تۆ داوا دەكەم تۆ بەشتىكى ناپەسندى دادەنېت! بەراستى تۆ پىاويكى بى باكىت، ھېچ ترست لە خودا نىبە!....

۵

ناپلىون ھەست وا بەخۆى دەكات، كە ژنەكە بەسەرىدا زال بوو ھە. دەچىتە سەر تەختەكە لە تەنشت ژنەكەو دادەنېشى... ئافرەتەكەش بەترسېكەو تەماساى ناپلىون دەكات. بەلام تروسكەيەكى ھىوا لەناو چاوەكانىدا پىر شنگ دەدات. ئىتر دەست دەكات بەپىدا ھەلدان بۆ ئازايەتى ناپلىوندا، كە دوو رۆژ لەو ھە پىش نوواند بووى لە كاتى كوشتارەكەدا كە وىستبووى لە (لوودى)دا بەسەر رووبارەكەدا بېرېتەو ھە. ناپلىونىش پىي دەلى:

(ھەر وا بزائە كە بەھېچ ھۆبەك نەتدەتوانى ئەو نامانەت دەست بگەوئى، بەو جۆرە نەبى كە بەسەر ئەو پردەدا بېرېتايەو ھە، كە شەرمان دەكرد بۆ ئەمەى بگەوئە ژىر چىنگمانەو ھە... وايشى بەھىنەرە پىش چاوى خۆت، كە لەم رېنگايە بەو لاو ھە، ھېچ رېنگايەكى تىرت نەبووايە بۆ ئەمەى ئەو نامەيەت دەست بگەوئى، بەمەرجى بتتوانايە خۆت لە گوللەبارانى تۆپەكان رىزگار بگەيت. ئايا ئەو كاتە ھەستت بەترس و لەرز دەكرد؟). (خانمەكە): بەلى لە ئەندازە بەدەر دەترسام لەگەل ئەو ھېشدا گوئىم نەدەدايە ترس و لەرز. لە پىناو ئامانجى خۆمدا ھەر دەرېشىتم تا ئەو نامەيەم دەست دەكەوت. چونكە بىرپارم دابوو، ئەو نامەيەم ھەر دەست بگەوتايە!...

(ناپلىون): ھەر لەبەر نامەكەى من ترست دەنايە بەر خۆت... (لەپر ھەلدەسېتە سەرپىي و خۆى ئامادە دەكات بۆ وتاردان؟).

ھېچ ھەستېك نىبە كە ھەك يەك بىت بەدلى ھەموو مرۆفېكدا. ترس نەبى!... ترس تەنيا ھەستېكە كە لە دەروونى بچووكترىن تەپل لىدەرى لەشكرەكەى مندا و، لە دەروونى خۆمدا، ھەك يەك دەيدۆزىتەو ھە!

ھەر ترسېشە كە مرۆف دەخاتە سەر كوشتار. بەلام بى باكىبەكە دەبانخاتە سەر ھەراكردن! ترس ئەو گۆپكەيەكە كە دەستت پىدانا جەنگاۋەر لە بەندىخانە دىتە دەروو ھە. ھەرچىبەكو ترسېشە لە دللى مندا زۆرتر ھەيە تا لە دللى تۆدا، ياخود لە دللى ھەموو ژنىكى تردا!... ترس ھېچ رۆژىك بەرەستى كەسى كىردوو ھە، كە ئەو ھەى دەيەوئى دەستى بگەوئى. نە!... لەمەدا چ ژن بى، چ پىا، جىاوازى نىبە!...

و ھەر لەگەلندا بىست ھەزار پىاوى ترسۆكت پىشان بەدەم، كە ھەموو رۆژىك دەچنە جەنگەو ھە و خۆيان دەدەن بەكوشت، لە پىناو مزىگى وادا كە لە نرخى جامىك (بىراندى) پىتر نىبە!... نە!... من گوئى نادەمە ترس، ياخود ئازايەتى تۆ! ئەگەر تۆ ناچار بىوويتايە بگەيشتيتايە لام لە (لوودى)دا، ترسەكەت لەوانە نەبوو كە پەكى ھانتت بەخات. ھەر لەو ھەندە بگەيشتيتايە سەر پردەكە، ناچارى واى لى دەكردىت كە ترسەكەت نەمىت!... مەبەسم لە ناچارى ئەو ھەيە كە بەبىتوستت بزانيايە بگەيشتيتايە لام، تا بەئامانجى خۆت بگەيت... تۆ بىلې بەبى ھەى بەكامى خۆت بگەيشتيتايە، ترسەكەى لە دلېشتدا بوو بەترس نەمايەتەو ھە بىووايە بەھىز و ھەرەت و سىنگ بۆ پىشەو ھەنان. بىووايە تە زۆرزانى و بىرپارى پۆلايى... ئەگەر بەكىك لىي بىرسىتايە ئاخۆ تۆ ترسۆكىت يان نا، چۆنت ھەرام دەدايەو ھە).

(خانمەكە): بەراستى تۆ مەردىت... مەردىكى دلېرى راستەقىنەيشىت! (ناپلىون): ئەمە قسەى پىوچە! لە راستىدا كەس نىبە پالەوانى راستەقىنە بىت!...

(خانمەكە): تەنانەت لە ناو ھەند ئازايەتى تۆ و ئازايەتى منىشدا جىاوازى ھەيە... تۆ وىستت بۆ كەلكى خۆت جەنگى (لوودى) بىبەتەو ھە! ئەو ھەندەى نامىنې ناپلىون بەتەلەو ھە بىي. گورج چارەى خۆى دەكات و دەقىئىنې دەلى:

(من خۆم ھەر بەفرمانبەرى فەرەنسە دەزانم... من بەندەى كۆمارم... من ھەر ئەو پىاۋە نىم كە بەملىكەچىبەكەو ھە دواى ھەنگاۋى پالەوانان دەكەوم... پالەوانەكانى پىشىنان... من لە ھەر جەنگىدا سەر بگەوم بۆ كەلكى خۆم نىبە، بۆ كەلكى نىشتمانەكەمە. بۆ كەلكى

مرۆڤایه تیییه!... (خامه که): (به دلنا خو شیییه که وه): که واته تۆیش هەر پالنه وانیتیکی ژنانهیت وهک من!... تۆ پروا ده که ییت من خوّم بخستایه ناو ناگری جه ننگه وه، بۆ ئەو نامانه، ئەگەر مه به سم که لکی خوّم بووایه؟... نه!... ئازایه تیییه که ی منیش بریتیییه له بهندهیه تیییهک!... چونکه من ناتوانم خوّم فری بدهمه ناو ته نگوچه له مه وه، مه گهر خو شوه ویستیییهک، یاخود به زه بی پیدایهاته وه بهک، یان ئاره زوو کردنی پاراستنی یه کیتیکی تر بمخاته سهر ئه وه!... (ناپلیۆن پرووی لی وهرده گێرێ). که واته ههروهک خو ت چاوت پی ده که وێ من ئازایه کی راسته قینه نیم. که واته به چ مافیکه وه به چاوی سووک سه یرم ده که ییت، ئەگەر تۆ هه رچی جه نگیکت هه بی هه ر له پیناوی که سانی تر دا، یاخود له پیناوی نیشتمان که تدا خو تی تیدا به خت بکه ییت... وا دیاره فهره نسبییه کان هه موو ده م هه ر وه هان!...

ناپلیۆنیش هه ر به وه نده ی که ئافره ته که ناو ده که ی له وه به شیوه ی زمانی ئیتالیایی ده خو ینیته وه، دلته نگییه که ی خو ی له بیر ده چیته وه. ده لێ: (من فهره نسه یی نیم!...). که ئافره ته که ییش لئی دیته پیشه وه و به ریه رچی ده داده ته وه، پیتی ده لێ: (من وهک فهره نسه یییه که له دایک بووم. به لām له فهره نسه خو یدا له دایک نه بووم!...) پاشان ده لێ: (ئه وه نده هه یه، خامه بچکوله که م. ئیمه نابێ بۆ که لکی که سانی تر فرمان بکه یین. پیتویسته سه رکرده یییان بکه یین و فه رمانداریییشان به سه ردا بکه یین، هه ر له به ر که لکی خو بان. چونکه خو به بیردا نه هاتن بنچینه ی هه موو جوامیرییه کی راسته قینه یه!...).

(خامه که): (به خه فه ت خو اردنیکه وه): ئاخ له ده ست تۆ سه ره لشکر! بۆ من زۆر ئاسانه که بتیینم، هه رگیز تۆ بۆ ئەو جوامیرییه خه باتت نه کردووه!... تۆ سه رنجی ئه وه ت نه داوه که هه موو که س، هه موو ده م، ئەو شته به نرخدار داده نین که ده ستیان نه که وتووه! هه ژاره کان وا ده زانن که له گه نج و سامان به ولاره هیه شتیکی تر کامه رانیان ناکات!... هه روه ها هه موو که سیکیش راستگویی و داوین پاکي و خو له بیرچوونه وه به کردووه ی زۆر گه وره داده نین. چونکه ئەو کرده وانه یان نییه!... من له به ده ختی خوّم، به چاکي له دایک بووم. چونکه من راستگۆم. له راستیدا خو په رست نیم. به لām له راستیدا ئەم کرده وانه بریتین له ترس، بریتین له که موکوری له که سایه تیدا. (ناپلیۆن به وریایییه که وه پرووی تیده کات. ئه ویش به سه رگه رمییه که وه له سه ر قسه کانی خو ی ده روات). رازی هیز و هه ره تی تۆ چییه؟... هه ر ئه وه یه که تۆ باوه رت به خو ت هه یه و، پشت به خو ت ده به ستیت!... تۆ ده توانیت بۆ که لکی خو ت بچیته جه نگه وه، بۆ که لکی خو ت جه نگ ببه یته وه، نهک بۆ

که لکی که سیکی تر!... تۆ له دوارۆژی خو ت ناترسیت، خه می چاره نووسی خو ت ناخو ت. که واته تۆ ئەوه مان فیر ده که ییت که ده توانین پیتی بکه یین، به مه رجی بریاریکی به هیز و بی باکییه کی ته و او مان هه یین. (کو توپر له به رده میدا کړنووش ده کیشی)، جا له به ر ئەمه یه که ئیمه ده تپه رستین!... بی به شم مه که له وه ی که فرمانی ملکه چی خو مت بۆ به جی به ینم. چونکه دوا یی تۆ هه ر ده بیته شاهه نشاهی فهره نسه!.

ناپلیۆنیش ده شله ژێ. ئافره ته که وریا ده کاته وه له وه ی که له قسه کانیدا ناپاکیییه کی تیدایه بۆ نیشتمان که ی.

ئافره ته که ییش ده لێ: (به لێ، شاهه نشاهی فهره نسه، پاشان شاهه نشاهی ئه وروپا... ره نگه بشبیته شاهه نشاهی هه موو جیهان!) ئافره ته که ده ستی ناپلیۆن ماچ ده کات. چاویشی پر ده بی له فرمیسک. ناپلیۆن راستی ده کاته وه سه رپین. ده سیکیش ده دات له پرومه تی ئافره ته که و پیتی ده لێ: (ده توانین ببین به دو ست...). ئافره ته که ییش به دلخو شیییه که وه ده ستی بۆ درێژ ده کات. ئنجا به په رۆشییه که وه پیتی ده لێ: (تۆ پیت ده لیت بيم به دو ست!... ئاخ!... گوناھی خو مه، باوه ری خو م به رامبه رت پیشان دا!).

ئەم وشانه ی دوا یییه ی ناپلیۆن وریا ده کاته وه. داده چله کێ. تووره یی ده یگرێ. پاشان به کولی دلّه وه ده لێ: (تۆ بۆ یه کا باوه ری خو تت به رامبه رم پیشان دا، تا منیش باوه ری خو م به رامبه رت پیشان بده م. مه به سیشت له مه ئەوه یه که به ره ئلات بکه م و نامه کانم ده رباز بکه ییت! داخه که م منیش وهک ئەفسه ره که خو م به چه واشه کردن دا... دره نگه نامه کانم بده ری، گورج که!...). ئافره ته که هه رچه ند ده کات فروفیله کانی کار له ناپلیۆن ناکه ن. ناپلیۆنیش خو ی گورج ده کاته وه په لاماری بدات که چی ئافره ته که هه ردوو ده ستی ده خاته سه رسنگی خو ی و، وهک سه ربازیکی گیانه خش له به رده میدا ده وه ستی. به لām ناپلیۆنیش که هونه رمه ندیک بوو له هونه ری لاسایی کردنه وه دا، فیلی خو ی ده زانی، هوروژم ناباته سه ری. هه ر به وه نده واز ده هینێ که له به رده میدا راده وه ستی و، هه ردوو ده ستیسی ده خاته پشت خو یه وه... به م ره نگه کاری ئافره ته که تیک ده دا که ده یوست لاسایی گیانه خشیک بکاته وه!... دوا یی به ئافره ته که ده لێ: (تۆ بلێ: من وازم له خو م هینا، ملکه چی بکه م بۆ یاسای ریزگرتن به رامبه ر ره گه زه که ی تۆ و، جوانیییه که ت و، مه ردا یه تیییه که ت و کرده وه کانی تریشت... تۆ بلێ هه ر ئەو هه ست و تاسانه م بوو که نه یانه ییشت ده ست و بازووم به کار به ینم و ئەو نامانه له ده ست تۆ ده ره به ینم... من ئەو نامانه م ده وێ. هه ر ده بی بشکه ونه ده ستمه وه... تۆ بلێ من به وه نده وازم هینا و، بی ئەمه ی نامه کانم ده ست بکه وێ

دەستەم کرد بەگەرانیوه، لە کاتی کدا که ئامانجە کە ی خۆم لە ژێر چنگمدا یە و دەشتوانم بە کامی خۆم بگەم... من ئەگەر وام کرد، تووی خودا، تۆ لە دلی خۆتدا بە سووکم تە ماشا ناکەیت؟!... ناخۆ هیچ ئافەرەتیک هە یە لە جیھاندا کە ناشیتی وای پێ خۆش بێ بیكات؟... (بۆناپارت) لە راستیدا لە توانایییدا هە یە، کە زال بێ بە سەر ئەم بارەدا. هەر کاتی بە پێوستیشی زانی دەتوانی ئە و نە دە ی هە موو ئافەرەتیک کاروباری خۆی بیات بە پێوه!.

٦

دوایی ئافەرەتە کە بە ستە ی نامە کانی دە داتە دە ست. ئە مێش دە ست دە کات بە کردنە وە یان کە تە ماشا دە کات، مۆرە کە ی پێوه ی بوو، لە وە پێش شکێنراو. ئنجا دە ست دە کات بە پشکینی ناوەرۆکە کە یان. ئافەرەتە کە ییش بە پەژارە یە کێ زۆرە وە پێی دە لێ: (من لە بەر تۆ خە فە ت دە خۆم). ناپلیۆنیش سەر هە ل دە پێ و سە ی رێکی ئافەرەتە کە دە کات. لە و کاتە یشدا دە ست دە بات بۆ گرن گتە رین نامە ی بە ستە ی نامە کان. لە ئافەرەتە کە دە پرسیت: هۆی پەژارە کە ی چییە؟ ئە ویش پێی دە لێ: (هەر چە ند دە کە م خۆم پێ ناگیرێ تۆم وای بێتە پێش چاو، کە سەر بە رزی و کامەرانی تە لە دە ست چو و بێت!).

(ناپلیۆن): ئە گەر من گوێم بە دایە تە کامەرانی، تۆ وای دە زانی من وام لێ دە هات؟... (خانمە کە): بە لām هاو نیشتمانە کانی فەرە نە سە بە پیاوێکی گێژوویژ و تینە گە یشتووت دادە نین!...

(ناپلیۆن): (بە پە لە یە کە وە): دە لێ ی چی؟ (واز لە هە لپچرینی نامە کان دە هینێ). مە بە ست چییە لە و قسە یە؟ ئە مێش دە کە ییت بە فیلێکی تازە؟... بۆ چ تۆ وای دە زانی تە کە من نازانم چی لە م نامانە دا هە یە؟... لە پێش هە موو شتێ کدا ئە وە ی تێ دایە کە سەر کردە نە مە سە یییە کە (بۆلبۆ) شکا وە... مێش تۆم هەر وای دیتە پێش چاو کە بریتیت لە ئافەرەتیکێ رازد و سەرە تاتکتیکەر،^(١) ئە و سەر کردە یە ییش بۆ یە کا رە وانە ی کردوویتە ئێرە، کە هەر چی چە ندیکت لە دە ست بێت ماو و نە دە ییت ئە و دە نگانە بگە نە من. ئە و وای دە زانی کە بە مە خۆی لە دە ست من رزگار دە کات؟! نامە کانی تریش بریتین لە و نامانە ی کە بە تاییە تی بۆ خۆم نێرراون لە شاری (پاریس) وە تۆیش هیچیان لێ تینا گە ییت!...

(خانمە کە): بام نامە کان بە ش بکە یین لە ناو خۆماندا... هەر چی نامە یە ک هە یە و بۆت

(١) سەرە تاتکتی: تە ماشا کردن بە دزییە وە، دزە روانین (إختلاس النظر).

نێرراو لە بابەت پیاو و رازدزە کانتە وە، کە لە بابەت لە شکرێ نە مە سە وە دە دوێ بۆ تۆ. نامە کانی (پاریس) ییش بۆ من بە یێلەرە وە... لە وە ییش دلتیا بە کە من سەرم بە رزە، نامە وێ نامە ی تاییە تیی خۆت وەر بگرم... بە لām لە و بە ستە یە دا نامە یە کێ دزراوی تێ دایە... نامە ی ئافەرەتیکێ تێ دایە، نووسیویە تی بۆ پیاوێک کە مێردی خۆی نییە... ئە و نامە یە پەرە لە ئابروو چوون و ریسوایی... نامە یە کێ دلدارییە، بە کە لکی تۆ نایەت... سوێندیشت بۆ دە خۆم ئە گەر ئە و نامە یە م بە دیتێ، هیچ زبانیکت پێ ناگات... چونکە هەر بۆ ئە وە نێرراو تە لای تۆ کە نازاری ئە و ئافەرەتە بە ریت کە نووسیویە تی!...

(ناپلیۆن): کە واتە نامە کە بۆ مێردی ئافەرەتە کە بۆ چ نە نێرراو؟

(خانمە کە): (دە شلە ژێ): ئاخ!... نازانم نازانم بۆ چی وایه!...

(ناپلیۆن): وای ديارە ئە مە مێش چیرۆکیکی شارە زایانە یە، دە تە وێ بیکە ییت بە هۆ یە ک و نامە کە ت دە ست بکە ویت... مێش وە ک هە موو (کۆرسیکا) بییە ک حە ز لە چیرۆک دە کە م.

چیرۆکی چاک و خراپیش لە یە ک جوێ دە کە مە وە... ئە گەر جارێکیکە ییش یە کێک لێی پرسیتە وە کە هۆی ئە وە چییە ئە و نامە یە ی ژتیک بە دنا و دە کات نانی ریت بۆ مێردە کە ی، راست و رە وان پێی بلێ: لە بەر ئە وە یە کە مێردە کە ی خۆی ماندوو ناکات بە خۆ پێندە وە ی ئە و نامە یە وە!.

تۆیش ئە ی ئافەرە تی بێ هۆش، وای دە زانی ت، پیاو حە ز دە کات قسە ی ئە م و ئە و کاری لێ بکات و، بچیت کە تێک بکات و خۆی بخاتە زۆران بایبە وە لە گە ل کە سانی تر دا و، ژبانی خێزانی خۆی تال بکات و، ژبانی کار و فرمانی خۆی تیک بدات. ئە مانە هە مووی بکات هەر لە بەر ئە وە ی کە کە تێک کراو، کە لە توانایییدا هە یە گوێی نە داتی و خۆبشی توشی ئە و تە نگوچە ل مە و دە ر دیسە رییانە نە کات!...؟

(خانمە کە): ئە ی ئە گەر نامە کە پە یو نە دیی بە ژنە کە ی خۆتە وە بوو دە لێ ی چی؟!...

(ناپلیۆن): بە راستی تۆ ئافەرەتیکێ بێ شەرم و بێ ئابروویت، (خۆی دە گرت، هیچی لێ ناکات)، من ئە مجارە دە تە خشم هیچت لێ ناکە م، بە لām نە کە ییت جارێکی تر لە ناو چیرۆکە کانتدا ناوی کە سانی راستە قینە بیە ییت!...

خانمە کە ییش وای پێ دە لێ کە خاوە نی نامە کە لە خۆ پێندنگادا هاو ریتی بوو. ئە ویش وای بۆ نووسیو کە تکای لێ دە کات نە هیلێ ئە و نامە یە بکە ویتە دە ست تۆ. ناپلیۆنیش لێی دە پرسێ: (کە واتە ئە م نامە یە بۆ چ من نێرراو؟.)

(خانمکه): چونکه په یوه نندیی به (بارا) ی کارگیره وه هه یه. (بارا) یش نه و کاته په کیتک بوو له و کارگیرانه ی که فهراندار ی بیان ده کرد به سهر فهرانسه دا. میژوویش وای تو مار کردووه که (جو زفین) ژنی ناپلیون چوو به لایه وه و تکای لی کردووه بو ناپلیونی میردی، تا نه و پایه یه یه دست که وتووه...! که واته سهر سورمانی پی ناوی که ناپلیون به خانمکه که بلتی: (ناگات له خوت بچ، له وه ژورتر نه رتسیت، مه به ست چیه له مه...؟ نه و ژنه کتیه؟) (خانمکه): نه و ژنه نافرته تیکي هیچو یوچی بی می شکه. تا بلتی ده ست بلاوه. میردیکیشی هه یه به کار و توانایه. دلنی پره له ناواتی گه و ره گه و ره که تیده کوشی پیتیان بگات. ژنه که ی خویشی باش ده ناسی. په یی به وه یش بردووه که ژنه که ی دروی له گه ل کردووه که له بابه ت تمهن و دهرامه ت و پایه ی کومه لایه تی خو به وه دو اووه... نه و یش باش ده زانی که نه و ژنه ی له وانه نیبه که بنوسیت به هیچ بیرو باور و به هیچ که سیکه وه... که چی له گه ل نه و یشدا هه رچه ند ده کات خوی پی ناگیری، دلداریی له گه لدا نه کات. خویشی پی ناگیری که نه و ژنه ی خوی به کار نه هیتی بو نه مه ی خوی له لای (بارا) شیرین بگات، خوی له لا پیتش بخت...!

(ناپلیون): (به تو وره یه کی په ننگ خوار دووه وه): وا تویش تو له ی خوت لی کردم وه... به راستی تو نافرته تیکي نه ننگه ویستیت. نافرته تیکي دل پر له پشم و قینیت. له شه ی تانیش ناشیر بنتریت!... برۆ لاچو له به رچاوم!... (نافرته ته که یش لینی ورد ده بیته وه و ده داته قاقای پیکه نین)... به چی پیده که نیت؟

(خانمکه): زور که سم دیوه له ره گزی تو نه ی سهر له شکر، که کرده وه کانیان له کرده وه کانی مندالانیان کرده وه به لام هه رگیز پی او ی گه و رهم نه دیوه که له و جو ره کرده وه وانه یان لیوه شایته وه.

تو پی او یکی کلولیت. که وای لیتهات نامه کانی خوت بام هه بو خوت بی بیان خوینه ره وه و، له چیروکی نابرو و چوونی خویشت تیبگه!... نیتر و ام لیتهاتووه که منیش ها وریکه له له هیچ ته نگوچه له مه یه کدا نابینم. له راستیدا وا درده که وی که نه و شاره زای میرده که ی خوی نه بووه!... ئینجا که خانمکه ناپلیون ده بینی دو و دل له نا وند خویندنه وه ی نامه کدا و نه خویندنه وه یدا، پتی ده لی:

(مه ترسه بیخوینه ره وه!... زور بابه تی وای تیدا ده بنیت که دلته خوش بکه ن... چه کبازی به کی تیدا به له گه ل (بار) دا... شه روشو رتیکي خیزانی شی تیدا به... هه ره ها ژن و

میردیه کی رو و خاو و نابرو و چوونیکی دهنگ بلاویشی تیدا به، له گه ل ژیانیکي کاروباری راوه ستاودا!... (نافرته ته که سهر تیکي ناپلیون ده کات، سهری لی تیکچووه، نازانی چی بگات. زوری پی ناچی ناپلیون دیته سهر نه وه که به سته ی نامه تابه تیبه کانی خوی پیشکه ش ده کات. به لام نافرته ته که لینی وه رناگریت. ناپلیونیش نامه کان ده دات به زه ویدا. پتی ده لی: (تا ده وردیله (دقیقه) یش له مه و پیتش هه ر ناواتت نه مه بوو که نه و نامه ت ده ست بکه وی، که چی نیستا که ده یانده مه ده ست، لیم وه رناگریت!...).

خانمکه یش ده لی: (به لام تو له پیتش نه و ده وردیله یه دا منت سووک و ریسوا نه کرد بوو!...). که ناپلیونیش بیانوی بو ده هیتته وه و، داوای به خشینی لی ده کات، نافرته ته که لینی ده پر سیت: (بوچ ناته وی بیان خوینته وه؟).

(ناپلیون): تو پیت نه گوتم که بو من نه نیتر او ن؟. من وا رانه اتووم که نامه ی که سانی تر بخوینمه وه!...

(خانمکه): که وای لیتهات، پیم ناخوش نیبه که تو نه و نامه له لای خوت گل بده بته وه. من هه ر نه و نده م ده وی که نه هیلم بیان خوینته وه.

۷

نافرته ته که خه ریک ده بی هوله که به جی به یلی. ناپلیون ریگای نادات پروات. بانگی خاوه ن میوانخانه که ده کات، پتی ده لی نه فسه ره که ی بو بنیری. پاشان به سته ی نامه کان هه لده گری و به باشی ده یانخاته گیرفانی به رسنگی چاکه ته که یه وه. که نه فسه ره که یش دیته لای، ده موده ست پتی ده لی: (هه ر چه ند م کرد زانیاری به کی و ام له نافرته ته که وه ده ست نه که وت. بنگومان نه و که سه ی تو ی له خسته بردووه، برا که ی بووه. نافرته ته که خویشی پتی له وه ناوه... که واته پتو سته له سهرت بگه ریت به شوینیدا بیدوزیته وه... نه و یش بزانه که سهر به رزی خوت و، نه نجامی هه لمه ته که مان و، دواروژی فهرانسه و نه و روپا، ته نانه ت دواروژی مرؤقابه تیبش به ندن به و زانیاری به نه وه که له ناو نه و نامه دان!... نه و نامه نه مه نده به نرخ و گرنگ، نه گه ر بیتو سهر نه که ویت له ده ستکه و تنه و یاندا، له به رده م تیبه که تدا تووشی ریسوایی دیت. جیه جی نه کردنی نه و شتانه ی که له ناو نه و نامه ندا دا واکراون یه خه ی من ده گرتته وه. منیش ناچارم که هه موو جیهان تیبگه بیتم نه و نامه ن وه رنه گرتووه. جا تو هه رچی به کت به سهر دی ئوایی به نه ستوی خوته. پاشان نه لیتیت تیی نه گه یاندم!...).

کاتی که ئەفسەرەکه دەرۆاتە دەرەو، خانمەکه له ناپلیۆن دەپرسی: (بۆچ وات کرد؟). ناپلیۆنیش لهووه دلنیای دەکات که ئەفسەرەکه ناتوانی براکەیی بدۆزیتەوه... ئنجنا ئافەرەتەکه‌یش دەلی: (دیاره براکەم نادۆزیتەوه. چونکه من بڕام نییە. بەلام تۆ نامەکانت له بەرسنگتدا شاردۆتەوه!).

(ناپلیۆن): دوایی بۆت دەرەکه‌وی که دەرخواستنی ئەم کارە بەگران پێک دێ... چونکه نامەکان لەناوچوون!...

(خانمەکه): بەلام کەسی تێدا ناچی ئەم لاوه کلۆله نەبی!... تۆ یەجگار دلرەقیت. بەلای تۆوه پیاو و ژن هەر بۆ ئەوه دروست کراون که بۆ مەبەسی خۆت بیانچەوسینیتهوه... ئیتر بەتەنگ ئەوهوه نیت که ئەوانه لهو چەوسانەوه‌یه‌دا له‌ناو دەرچن!...

(ناپلیۆن): من و تۆ کامان ئەم لاوه‌مان بەم دەرده برد... کێ بوو چەواشە‌ی کرد و نامەکانی له دەست سەند...?

(خانمەکه): (دەروونی رادەچەنی): من هەرگیز بیرم لە مە نەکردبووه... بەراستی ئەمە گوناھی من بوو...

(له ناپلیۆن دەپاریتهوه): تکات لی دەکەم لەم ئابرووچوونە رزگاری بکه.

(ناپلیۆن): تۆ زبیرەک و زۆرزانیت. تۆ رزگاری بکه... بەراستی من حەز لەم سەر‌بازە له‌خۆیایی بووه ناکەم!...

(ناپلیۆن دەچیتە دەرەوه بۆ ناو باخچە‌که. لهو کاتە‌دا ئەفسەرەکه دیتە ناو هۆله‌که‌وه. ئافەرەتە‌که‌یش لێی دەپاریتهوه که ئازاری براکە‌ی نە‌دات). پێی دەلی: (ئە‌گەر من جینگاکە‌یم بۆ دۆزیتە‌وه و، بە‌لینیشم دايتی که وه‌ک بە‌نده‌یه‌ک بیده‌مه دەستت، بۆ ئە‌مه‌ی تۆ‌یش بيبه‌يته بە‌رده‌م سەر‌له‌شکر (بۆ‌ناپارت)، ئایا وه‌ک سەر‌باز‌تیک‌ی سەر‌به‌رز سونیندم بۆ ده‌خۆیت، وه‌ک مرۆ‌ق‌تیک‌ی خاوه‌ن ر‌ه‌وشتی پاک بە‌لینم دە‌ده‌یت‌ی که ئازاری براکە‌م نە‌ده‌یت... هەر‌وه‌ها ئە‌سپه‌که‌یش و چه‌که‌که‌یش دە‌ده‌مه‌وه!...).

ئە‌فسەرە‌که‌یش ئە‌م که‌ینه‌وه‌بە‌ینه‌یه‌ی زۆر پێ‌ خۆش دە‌بێ. خە‌ریک دە‌بیت ئافەرە‌تە‌که‌ ماچ بکات. بە‌لام ئافەرە‌تە‌که‌ خۆی له‌ دەستی رادە‌بسکینێ پێ‌یشی دە‌لی: ئە‌وه‌ت له‌بیر چۆ‌ته‌وه که دوا‌رۆ‌ژت له‌ تار‌بکیدا‌یه (که دوا‌رۆ‌ژی ئە‌وروپا و ئە‌نجامی مرۆ‌قا‌یه‌ت‌یش له‌ تە‌نگ‌چە‌له‌مه‌دان?)

(ئە‌فسەرە‌که): واز به‌ینه له ئە‌نجامی مرۆ‌قا‌یه‌تی... تە‌نیا یە‌ک ماچم بە‌دری!...

(خانمە‌که): تا وه‌ک ئە‌فسەر‌تیک سەر‌به‌رزی خۆت له‌ دەست بە‌دناوی و ئابرووچوون رزگار نە‌که‌یت، چپێ‌شکە‌ی ئە‌و ماچە‌ ناکە‌یت! پاش ئە‌وه ئافەرە‌تە‌که‌ بە‌لینێ دە‌دات‌ی که زۆری پێ‌ ناچی براکە‌ی له‌دوای چاره‌که ساتیک‌ ده‌گاته ئە‌م هۆله و خۆی دە‌دا بە‌ده‌سته‌وه پاشان پێی دە‌لی: (ئێ‌ستا که‌یش وا باش نییە بۆ تۆ که هەر له ئێ‌ستا که‌وه خۆت ر‌تیک بخە‌یت له‌گە‌ل سەر‌کرده‌ی له‌شکره‌که‌‌تدا؟. بې‌ش‌یخه‌يته سەر‌ ئە‌وه‌ی که گفتت بدات‌ی و، بە‌گرتنی براکە‌م تۆ له‌ ئابرووچوون و بە‌دناوی رزگار بکات؟ لام وایه ئە‌و له‌ تۆ‌له‌ی ئە‌وه‌دا پێی ناخۆش نییە که هەر شت‌یک‌ت پ‌ی‌وست بێ‌ بۆ‌تی بکات... بە‌لام ئە‌که‌یت به‌ی‌ل‌ت که بزانی‌ت تۆ زبیرە‌کیت!..).

(ئە‌فسەرە‌که): ئا... تی‌گه‌یشتم... ئە‌و هەر که‌سیکی زبیرە‌ک بپینێ پە‌ست دە‌بی!...

(لهو کاتە‌دا که ئافەرە‌تە‌که دە‌چیتە دەرەوه ماچ‌تیک‌ی بە‌بادا بۆ دە‌نیری. زۆری پێ‌ ناچی (گ‌یس‌پ‌ی) دیتە ناو هۆله‌که‌وه. پاش ئە‌و ناپلیۆنیش (دیتە ژووره‌وه، خە‌ریکی داخستنی بە‌رۆکی چاکە‌تە‌که‌ی دە‌بێ. رە‌نگی زە‌رد هە‌لگه‌راوه. خە‌م و پە‌ژاره‌یش دلی داگیر کردوو. ئە‌فسەرە‌که دە‌ست دە‌کات بە‌قسە‌کردن). پێی دە‌لی: (ئە‌گەر هات و ئە‌و لاوه‌م دە‌ست که‌وت چپم دە‌ده‌یت‌ی؟).

(ناپلیۆن): (بە‌تیز‌ت‌که‌وه): دلی خۆت خۆش مە‌که، دۆستی خۆم ئە‌و لاوه‌ت بۆ نادۆزیتە‌وه.

(ئە‌فسەرە‌که): چاوت پێ‌ دە‌که‌وی... بە‌لام ئە‌گەر هینامه بە‌رده‌مت که‌ینه‌وه‌بە‌ینه‌که دە‌ب‌رینیتە‌وه و واز له‌ سزادانی‌شم دە‌هینیت؟

(ناپلیۆن): (له‌ دە‌موچاوی‌دا گە‌مه‌یه‌کی سارد دەر‌ده‌که‌ویت). چی لی بکه‌ین (گ‌یس‌پ‌ی)؟... هەر‌چ‌یه‌ک ده‌لی هە‌له‌یه‌!...

(گ‌یس‌پ‌ی): بام بیکه‌ین بە‌سەر‌له‌شکر، گه‌وره‌م، ئە‌وساکه هەر‌چ‌یه‌ک ب‌ل‌ت بە‌راست دادە‌ن‌ریت!...

ناپلیۆن بە‌و قسە‌ خۆشه‌ زۆر پ‌ی‌ده‌که‌نی. پاشان بە‌خاوه‌ن میوانخانه‌که دە‌لی: (بۆ نایه‌یت له‌گە‌لمدا بتکه‌م بە‌پیاو‌تیک‌ی گه‌وره‌؟!).

(گ‌یس‌پ‌ی): نه‌، نه‌، نه‌، نه‌، نه‌، نه‌، نه‌، نه‌، نه‌، نه‌!...

(ناپلیۆن): (بە‌بیر‌کردنە‌وه‌یه‌که‌وه تیی مۆ‌رده‌بیتە‌وه): تۆ ئە‌م باره‌ت پێ‌ خۆشه‌ که تپیدایت؟... ئایا شه‌یتان‌تیک له‌ سنگتدا نییە که هه‌موو‌ده‌م داوای خۆ‌رشتی فەرمانداری و

لەم کاتەدا ئەفسەریکی لاوی فەرەنسەیی دیتە ژوورەو، شیریکی بەلای خۆیدا
هەلواسیوو، لە کالاندایە بەدەنگیکی وابشەو قسە دەکات کە لە دەنگی ئاfrتەتە کە جیا
ناکریتەو. دەلی:

(ئەی ئەفسەر!... من خۆم دایە دەست تۆ!). ناپلیۆنیش بەواق و پرمایبە کەو سەرنج لە
ئەفسەرە کە دەدات. پاشان مەچەکی ئەفسەرە کە دەگری و دەیکیشی بۆ لای خۆی. ئنجا
باش تیی ورد دەبیتەو. دواى ئەو بەبیزاریبە کەو لە خۆی دوور دەخاتەو. چونکە
هەستی پێ دەکات کە هەر ئاfrتەتە کە ی پیتشوو خۆی کردوو بە پیاو: (نامەکانم کوان؟).

(خانمە کە): جیگای ئەو نامانەت هەر بەبیریشدا نایەت. بەلای تۆو وایە کە لە
دوورترین جیگای جیهاندا یە. کەستان خوشکە کە ی منتان نەدیو لێرەدا!... خوشکە کەم
جادووگەرێکە بۆ خۆی. وا دیارە توانیویەتی سەرلەشکر چاوبەست بکات. سەرلەشکر،
گەرەم، چاکەتە کەت بکەرەو، نامەکانی خۆت لە بەرۆکی چاکەتە کە تدا دەدۆزیتەو.
(دەست دەخاتە سەرسنگی سەرلەشکر). ئا. خۆ نامەکان ئەمە تان!. (بەتیزیکەو سەریکی
ناپلیۆن دەکات). دەهیلێت دەریان بەهێم؟! (پاشان دوگمەکانی چاکەتە کە ی سەرلەشکر
دەکاتەو، و نامەکانیشی لێ دەردەهێنێ. ئنجا دەیانباتە پیتشەو لە (گیسیپی). ئەمیش
لە ترسی چاوبەست خۆی لێ دوور دەخاتەو پاشان خانمە کە نامەکان لە ئەفسەرە کە نزیك
دەخاتەو ئەفسەرە کە ییش دەست دەداتە شیرە کە ی خۆی و پیتی دەلی: (دوورکەو وە لیم!
ئەو نامەکانتە سەرلەشکر گەرەم!

(گیسیپی): سەرلەشکر گەرە! دەست مەدە لەو نامانە... بیانسووتینە. ئەم
جادووگەرە ئاfrتەتە ییشی لە گەلدا بسووتینە!...

(خانمە کە): (روو دەکاتە ناپلیۆن): بیانسووتینم؟!...

(ناپلیۆن): بەلێ بیانسووتینە. (گیسیپی) چرا داگیرسینە! بەلام (گیسیپی) دەترسی
بەتەنیا بچیتە دەرەو، بەناو ئەو تاریکیبە دا پروات. چونکە لەو کاتەدا شەو دا بێت.
ئەفسەرە کە لە گەلیدا دەچیتە دەرەو. خانمە کە ییش نامەکان فری دەداتە سەر مێزە کە. لە
کاتی دانیشتندا دەلی: (سەرلەشکر! من تۆم شکاند و راو دووم نایت!... بەلام پیتش
ئەمە ی نامەکان بسووتینم، ناتەوی بیانخوینیتەو؟ بیگومان تۆ ئەو نەدی بە پەرۆشەو وەیت
بیانخوینیتەو، ئەو نەدی نەماو لە داخاندا بتەقییت!... چونکە من خویندوو منەتەو.

سەرکەوتنت لێ بکات و، لە هیچ شتیکیش تیر نەخوات؟!... ئاخۆ هەر ئەو شەیتانە ییش
وات لێ ناکات کە نرخى ئەو شتانه لە رنجى شان و ئاورە ک (ئارەق) ی ناوچەوانت
بدەیت؟!... جا هەر ئەو شەیتانە یە کە دەبیتە بە نەدە یشت و سەرداریکی زۆرداریشت...
دەبیتە هۆی بلیمە تیت و لە ناوچوونیشت بە دەستیکیه وە شا کلاوت بۆ هەلە گری.
بە دەستە کە ی تریشیه وە قەمچی بە نەدە یبیت بۆ هەلە گری!... ئاواتت پێ دەبەخشێ کە هەموو
خاکەکانی جیهانت بخاتە ژێر چنگه وە. بەلام بە مەرچی کە خۆت بکەیتە بە نەدی ئەو
هەرچیت پێ دەلی بیکەیت!... (ئنجا روو دەکاتە ئەفسەرە کە): هیوادارم کە دلتم پر هیوا
و ئاوات نەکرد بێ!...

(ئەفسەرە کە): نە. هەرگیز دلتم نەبزوواندوو... چونکە من لەوانە نیم ئەو نەدی بەرز
بفرم... من ئەو نەدی دەستم کەوتوو بەسمە... چونکە ئەوانە ی لە دانگی مندان، هەموو
لە ناو سوپاها دا خوشەو یستق. لە راستیدا ئەفسەری بچوو ک ناچارە کە بپیتە گەرەو یه کی
کرده وە بلندی خۆی... ئەو ییش سەبارەت بەو یه کە زۆر دیتە ناو کەسانی ترەو... ئاخۆ
دەزانیت کێ جەنگی (لوودی) ی برده وە؟!... ئەسپە کە ی من برده وە!... دیارە لەبیرتە کە تۆ
و نەمسە ییە کان لەمبەر و لەو یه رى رووبارە کەو تۆبیرانی یه کترتان دەکرد. ئاخۆ چاوت
لێ بوو کە من لە کوێ وەستا بووم؟

(گیسیپی): دەلێن سەرلەشکر لە ئەسپە کە ی خۆی بازدی دا بوو خوارەو، بە دەستی
خۆیشی تۆ یه کانی تەقاند بوو...

(ئەفسەرە کە): ئەمە هەلە یە. نابێ ئەفسەر خۆی دا بنه وینێ تا دەگاتە بارستایی
پیاو کانی خۆی.

(ناپلیۆن): بەمۆریبە کەو چاوی تێ دەبرێ، کە پر بێ لە مەترسی). ئەگەر دەستە ی
سوارەکانی ئیمە نەبوونایە، دەبوو لەوساوه تا ئیستا هەر تۆیت بگرتایە نەمسە ییە کان...
شەرە کە دوا یی نەدەهات... چونکە ئیمە بووین خۆمان فریدایە ناو جوگایه کی لاریتو و،
هەلمە تیشمان برده سەر پاشەلی هیزەکانی دوژمن... خۆبشت ئەو دەزانیت کە تا ئیمەت
نەدی پەرینەو ئەو پەری رووبارە کە نەتویرا فەرمان بەیت پردە کە بگیری... کەواتە هونەر
هی ئەو کەسە یه کە ئەو جوگایه ی دۆزیبەو. یە کەم کە سیکیش کە بەناو ئەو جوگایه دا
تێپەری من بووم. ئەو ی جوگاکە ییشی دۆزیبەو ئەسپە کە ی من بوو!...

(ناپلیۆن): ئای کە پیاویکی ناشی و نەزانیت! چونکە نامە کانت بەونکردن داو، هەر
دەبێ فەرمان بەدم بتکوژن!...

له بهر ئه وه ده زانم چيان تيدا نووسراوه... به لّام تو نازانيت چيان تيدايه!.

(ناپليۆن): مېه خشه نايانخوښمه وه... چونكه ده ورديله بهك له مه وپيش، له باخچه كه ده، خوښمنه وه!...

(خانم كه): (گورج هه لده ستيته سه رپي): داخه كه م هيشتا ته واو به سه رتدا زال نه بووم!... به لّام نه مجاره به راستي كرده وه و رهوشتت په سند ده كه م... زور به دلما چوو بيت... (ده ستی ناپليۆن ماچ ده كات)... من ده مه وئ شتتكت پي بلّيم. به لّام ده ترسم له قسه كه م خراب تيبگه يت... من نه و پياوه ده په رستم كه ناترسى له وهى به په ستى و نوشوستى و خوږه رستتويه وه بژى... مه به ستيشم له م قسه يه، نه وه يه كه له شيوه يه كى ناسراودا، واتاى ريسوايى و خوږه رستى لىك بدرتته وه... ليردها مه به سم نه وه يه كه جوړه ساكارببه كى به هيز و هه رت له رهوشت و كرده وه كاتدا دياره... چونكه تو نه تويست نامه كان بخوښتته وه. به لّام سه رچلئى كاريكى واى پي كرديت كه ناچار بوويت خوږت به او پزيتته ناو باخچه كه وه و، به دزببه وه بيانخوښتته وه، بي نه مهى به لّيت كه سىك تاگاي لىت بي. كه چى كه هاتتته وه ناو هؤله كه، خوږت وا پيشان دا كه نه تخوښندوونه وه... نه مه يش نه نگرترين كرده وه يه كه له پياوښكه وه چاوم پي كه وتبي. به لّام نه م كرده وه يه، توى به ناواتى خوږت گه ياند. له بهر نه وه نه ترسايست، نه شه رمت له خوږت كرد، كه نه و كرده وه يت له دست بووه شتته وه!...

(ناپليۆن): نه م جوړه قسه پيسانه ت له كوئى دؤزببه وه له به رده مدا بيلّيت... تايا باپيرت بازگان نه بووه!...

(خانم كه): نه. ئينگليز بووه!

(ناپليۆن): منيش نه مه ندهم به سه، بو نه مهى لىت بگه م! چونكه ئينگليزه كان نه ته وه يه كى خاوه ن كوڭاى بازگانين! گوئى بگره راستى ئينگليزه كانت بو ده ربه خه م!...

... له هه موو جيهاندا سى جوړه نه ته وه هه يه: نه ته وهى په ست، نه ته وهى مام ناوه ندى، نه ته وهى بلّند... هه رچى نه ته وه په سته كان و نه ته وه بلّنده كانن له شتتكددا له يه كه ده كه ن: نه و شته يش نه وه يه كه هيجيان نه ده روون و نه كرده وه و رهوشتى پاكيان نيبه... چونكه نه ته وه په سته كان له خوار بارستايى كرده وه و رهوشتى پاكه وه ن... نه ته وه بلّنده كانيش له ژوور بارستايى كرده وه و رهوشتى پاكه وه ن... منيش له و دوو جوړه نه ته وه وانه ناترسم. چونكه نه ته وه نزمه كان هه ست به وه ناكه ن كه ده روونيان نيبه. له بهر نه وه نه مه نده پايه ي

من بهر ده كه نه وه، ده مگه بيبنه پله ي خودايى. هه رچى نه ته وه به رزه كانيشه ده روونى خوږان له ناو بر دووه بي نه مهى بو ئامانجىك تىكوښا بن. به دووى ده رووندا ده گه رپن بيبؤز نه وه... چونكه نه يانماوه. له بهر نه وه نه وانيش سه رم بو داده نه وپن... هه ره ورك له مه وه و ايش چاوت پيى ده كه وئ من به چه شنى هه و جاړ كه به سه ر زه وى كينلگه دا ده روات، ناوا به سه ر سه رى هه موو بوړه پياوان و هه موو چيني خونكاره كانى نه وروپادا ده رؤم!... نه وه نده هه يه مه ترسى له نه ته وه مام ناوه نديبه كان ده كرى. چونكه نه وانه له سه رتكه وه كارشوناسن و تاگادارى جيهانن. له سه رتكي تر يشه وه ئامانجيان هه يه و تپده كوښن پيى بگه ن. به لّام نه وانيش به شى خوږان كزيبان تيدايه!... نه و كزيبه يش، برتتويه له وهى كه زور خوږان ده به ستنه وه به ده روونه وه، به كرده وه و رهوشتى بلّنده وه!...

(خانم كه): كه واته تو به سه ر ئينگليزه كانيشدا زال ده بيت. چونكه خاوه ن كوڭا بازگانن بيه كان، هه موويان، له چيني ناوه راست ده ژميرين.

(ناپليۆن): نه. و نيبه. ئينگليزه كان باه تىكى ترن. چونكه كه سى وايان تيدا نيبه نه مه نده نزم بيبته وه كه بايه خ بدات به ده روونى پاك و كرده وهى خاوين. هى وايشيان تيدا نيبه نه مه نده بهر بيبته وه كه خوى له دست كوته و پيوهندى ده روون و كرده وهى چاك رزگار بكات!... به لّام نه وه نده هه يه كه هه ر ئينگليزىك له داىك ده بي، هيزىكى بي نه نده زى وا له ناو جه رگيدايه، كه خوى وا دپته پيش چاو: كه س گه وهى جيهان نيبه خوى نه بي!... ئينگليزه كه نه گه ر شتتكي ويست، راست و رهوان به خوى ناليت: ده مه وئ. به لّام ده چي چاوه روانى ده كات، تا له شيوه يه كى وادا كه كه س هه ستى پي نه كات باوه ريبه ك دپته دلّيبه وه، كه كرده وهى شيرين و فرمانى ئايينى واى پي ده وئ كه نه و كه سانه ي نه و شته يان له لايه بشكپن و بكه ونه ژير چنگيه وه. نه جا كه ئينگليزه كه گه يشته نه و بيرو باوه رپه، ئيتر كه س به رگه ي ناگرئ! ئينگليزه كه هه ر له خانه دانه زه ر به ده سته كان ده كات، چي بوئ ده يكات، چي ئاره زوو بكات داگيرى ده كات... نه و يش وهك هه موو بازگاننىك بو ئامانجى خوى رنج ده دات هه ر له سه ر رىگه ي خوى ده روات، چي پيوست بي نه وه ده كات. نه و فرمان كرده له سه ر خوږه يش كه هه يه تى و هه ر له سه رى ده روات تا ده گاته ئامانجى خوى، له وه وه په بدا ده بي كه باوه رپكى ئايينى به هيزى هه يه. هه ره وها هه ستيش به لپرسينه وه يه كى وپزه يى ده كات!... ئينگليز، هه رگيز له سه ر نه وه په كى ناكه وئ، كه بيانويه كى كرده ويى بو كار و فرمانه كانى خوى بدؤزيتته وه. ئينگليز كه خوى وا پيشان ده دات پشتيوانى هه ره گه وهى ئازادى و سه ربه خوږى نه ته وه كانه،

به هۆی ئهوهوه، نیوهی جیهان دهخاته ژیر چنگی خۆیهوه و داگیری دهکات. له گهڵ ئهمه یشدا ئهوه ئه مه به (ئاواکردنهوه) دادهنی... واتا بۆیه کا ئهوه خاكانه دهخاته سهه خاکه کانی خۆی تا وهک ئهوان ئاویان بکاتهوه!... ئینگلیز ئه گهر ویستی بازاریک بۆ کوتال و که لویه له کانی خۆی بکاتهوه، که هه موویان له شاری (مانجستهه) دا به چرووی و چاوو راهوه دروست کراون، یه کیتک له که شیشه کان دهنیریت بۆ ئهوه خاکهی دهیهوی بازارێ تیدا بلاو بکاتهوه. زۆری یه ناچی دانیشتوانی ئهوه خاکه که شیشه که ده کوژن.

ئینگلیزه کانی ئهوه به ههله ده زانن: دهموده ست، ده ست دهنه چه که کانیان و بۆ پاراستنی ئایینی مه سیحی خۆیان فری دهنه جهنگه وه. به ناوی مه سیحیتیه وه شهه ده کهن. به ناوی مه سیحیتیه وه خاکه که داگیر ده کهن. بازار که یه که ده یخه نه ژیر چنگیه وه به پاداشیک خودایی داده نین، که له خودا وه بۆیان هاتوه ته خواره وه!!... ئینگلیزه کان بۆ ئه مه ی لیوا ره کانی دوور که ی خۆیان بیاریزن، که شیشه کانی داده نین له سه ربانی که شتییه که یان. ئالایه کیش هه لده کهن به سهه جیگایه کی هه ره به رزی که شتییه که وه، که نیشانه یه کی خاچ (صلیب) ی پتوه دیا ره. پاش ئه وه که شتییه که ده چی بۆ ئه مبه ره و ئه وه به ری جیهان. هه ره که سیکیش به ره ره کانی له گه لدا بکات، له سه ره ده سه لاتداری سه ره زری، له ناوی ده بات و، ته فروتو ناوی ده کات و، مائی ویران ده کات! رووخاندن و سووتاندن و نو قوم کردن به لای ئینگلیزه وه، وهک ئا و خوار دنه ئاسانه!... ئینگلیز به وه وه خۆی هه لده کیشی که هه ره به نده یه ک پتی خسته سه ره زه ی به ریتانیا ئازاد ده بیته. که چی خۆشی منداله هه ژاره کان، له ته مه نی شه ش سالیاندا، له باوک و دایکیان ده کپۆ بۆ ئه مه ی به زه به ری تیللا، رۆژی شانزه کات کاربان پی بکات له کارخانه کانیان!...

ئینگلیز له میژووی خۆیدا دوو شوپشی کردوه. که چی به ناوی یاسا و ریکو بیکییه وه، به رامبه ره، شوپشه تا کانه که ی ئیبه شهه هه لده گیر سینی!... هیچ شتی که نیبه، چ ناشیرین بی، چ چاک، ئینگلیز نه ی کات!... له گه ل ئه مه یشدا هه رگیز ئینگلیزیکم بۆ نادۆز ریته وه که خۆی وا پیشان بدات، هه له ی ده ربه که وی، که گونا ه ی ئاشکرا بیته!... ئه وه هه ره شتی که ده کات له سه ره بنچینه ی (بیرو باوهه) دایده مه زرینیت!... که دپت به گژتدا، له سه ره بنچینه ی (بیرو باوهه) نیشتمانی) دپت به گژتدا. له سه ره بنچینه ی (بیرو باوهه) بازگانی) یه دزیت له ده کات. له سه ره بنچینه ی (بیرو باوهه) خا ک ئا وه دان کرد نه وه) یه ش خا کت دا گیر ده کات و ده کات به به نده. به ناوی (مه ردا یه تی) یه شه وه له سایه و په نا ی ئا فره تی داوین پیسا

دهژی و به ری ره نجی شانی ئه وه کلۆ لانه ده خوات. به ناوی (دلسۆزی) و (پشتگرتن) یه شه وه لایه نی خونکاره که ی خۆی ده گری. که چی به ناوی بیرو باوهه ری (کو ماری) یه شه وه سه ری خونکاره که ی خۆی ده پری!...

نایینی ئینگلیز، له هه مووده می کدا، (فرمان بین) ه. ئینگلیز ئه وه ی هه رگیز له بی ره ناچیته وه، که ئه وه نه ته وه یه ی فرمانی خۆی ده خاته پشتگۆی و، که مه تر خه می له گه لدا دهنوینی، که بهر ئا وه ژووی که لک و چا که ی خۆی ده بزویته وه، ئه وه نه ته وه یه، ری له خۆی تیک ده دا و له نا وه چی!...

(خانمه که): به لām له وه دل نیام، که هیچ فریکم به سه ره ئینگلیزه وه نیبه. چونکه ئینگلیزه کان نه ته وه یه کی ناشی و بی هۆشن. نه ته وه یه کی گپژوو بیژن.

(ناپلیۆن): راست ده که یته، وان!... ته نانه ت جاری وایش هه یه، ئه مه نده گپژوو بیژن لێ روو ده دات، هه ست به شکاوی خۆیان ناکه ن!...

ناپلیۆن ده چیته سه ره به ربانه که، سه ریک ناسمان ده کات. ئا فره ته که یه دوا ی ده که وی. پاشان ده ست ده خاته سه رشانی ناپلیۆن. له و کاته دا جوانی شه و دلی کیش ده کات. تاریکیه که یه ی پالی پتوه دهنی: بی با کانه بجو لیته وه. به شیرینی به که وه له ناپلیۆن ده پرسن: (ئه وه سه ر ی چی ده که یته؟). ناپلیۆنیش په نجه درێژ ده کات بۆ ئه ستیره یه کی نا و ناسمان. ده لئ: (ئه وه ئه ستیره ی منه!). ئا فره ته که پال ده دات به شانی ناپلیۆنه وه. هه ردوو کیان پیکه وه سه ر ی ئه وه ئه ستیره یه ده کهن. پاش تا ویک به ناپلیۆن ده لئ: (تۆ ئه وه ده زانیته که ئینگلیزه کان ده لئین: ئه ستیره ی پیوا به هیچ ته وا و نابن، به وه نه بی که به لنگی ئا فره تیکه وه به سه ریته وه؟).

(ناپلیۆن): پال به ئا فره ته که وه دهنی و له خۆی دوور ده خاته وه، به شه ره م و به ره ره چدانه وه یه که وه ده لئ: ئای چه ند دوور وون! ئه وه ئه گه ره فه ره نسویه کان ئه وه یان بگوتایه، ئینگلیزه کان خۆیان ده تۆ قاند و، ده ستیشیان ده کرد به خودا ناسی نو اندن!... له و کاته دا (گیسیپی) هاته ژووره وه. مۆمدانیکی به ده سه ته وه هه لگرتبو له تر ساند هاتبو وه له رزین. گوتی: (ئا فره ته جادوو گه ره که له چا و ونبوو. که س نازانی چی بی لیها توه وه. که سیش نه ی دی پرواته ده ره وه!).

ناپلیۆنیش هه موو نامه کانی له سه ره میزه که هه لگرت و ئا فره ته که یه ی (یا خود ئه فسه ره لا وه که، وهک گیسیپی ده ی ناسی) گوتی: (تۆ هیشتا نامه که ته له به رۆ کتدا

هه لگرتووہ!... ناپلیوئیش پیکه نی و نامہ کہی له بهرۆکی چاکه ته کهی خۆی دهرهیتنا .
ئه ویشی خستیه ناو نامه کانی تره وه . ئافره ته کهیش له نامه که ورد بووه وه و ، پیتی گوت :
(له ژنی سزاره وه هاتووہ) . ناپلیوئیش گوتی : (ژنی چار له ژور هه موو گومانیکه وه به...
بیسووتینه) .

که نامه که گری تیبهر بوو ، ناپلیوئ دانیشت و ئانیشکی دادایه سه رمیژه که .
روومه ته کانی خۆی خسته ناو ههردوو له پی دهستی خۆیه وه و ، چاویشی برییه نامه که ، تا
سووتا... ئنجا که گری ئاگره که ، دوا پارچه ی نامه که ی سووتاند ، (ناپلیوئ) و
(ئافره ته که) ، ههردووکیان سهیری به کتریان کرد و ، چاویان برییه چاوی به کتری... له و
کاته دا پهرده داده دریتته وه بو ئه مه ی ههردووکیان له چاوتیبیرینی ئه م و ئه و بشاررینه وه!...

مەم و زین

نوسینی سەرکردەى و پێژەوانان و بوژانی کوردان، خوالیخۆشبوو: ئەحمەدى خانى

محەمەد سەعید ڕەمەزانی بۆتى:

بەدەستکارىیەوه، پەرچمەى کردوو، بەعەرەبى، بەپەخشان

١٩٨٧

دیاری

بۆ هەموو دلێک که چاره‌نوسی وه‌هابی خۆشه‌ویستی

بەژەهره‌وه بخواته‌وه، نه‌ک به‌هه‌نگوینه‌وه...

که به‌ئاگری خۆشه‌ویستی بسوتی، نه‌ک به‌ری لی بکاته‌وه...

ئەم چیرۆکه پیشکەش دەکەم؛ بەلکو بەخوێندنه‌وه‌ی

خەمی دلێ بره‌ویتنه‌وه و، ئارامێک به‌گیانی‌شی بگات.

محەمەد سەعید ڕەمەزان

بەناوی خودای گه‌وره و میهره‌بان‌ه‌وه

سویاس بۆ خودا، داواى لیخۆشبوون، بۆ پیغه‌مبه‌رى

هه‌لبژاردەى و، که‌سوکار و هه‌موو هاوڕێکانی

له‌بهرده‌م ئەم چیرۆکه‌دا

دوور نییە، ئەم لاپه‌ره‌یه‌ی پیشکەشی نووسراو‌خانه‌ی عه‌ره‌بى ده‌کەم، له‌ وێژه‌ی کوردی، یه‌که‌م لاپه‌ره‌ بێت که به‌رچاوی خوێنده‌واران که‌وتبێ له‌ میژووی وێژه‌ی ئەم نه‌ته‌وه‌یه‌دا... به‌لکو دوور نییە هه‌ندێکیان له‌وه سه‌ریان سوڕمێنن، که نه‌ته‌وه‌ی کوردیش وه‌ک هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تر، به‌شیکى ته‌واویان هه‌بێ له‌ میژووی وێژه‌ و شارستانیتیدا!... ئەوانه‌یش مافیان هه‌یه که سه‌ریان له‌مه سوڕمێنن... مافیان هه‌یه که له‌م جو‌ره لاپه‌رانه‌دا شاره‌زایی نه‌نۆین. ئەویش له‌به‌ر ئەوه نییە که میژووی نه‌ته‌وه‌ی کورد، پری نییە له‌ وێژه‌ی بلندی

شۆخه‌شنگ یاخود شارستانیتییه‌کی جوان و شیرین، یان زمانیکى زیندوو. چونکه هه‌ر که‌سى به‌دواى راستیدا بگه‌ڕێ و، گوێ له‌ قسه‌ی راست و سه‌ربه‌ستی میژوو بگه‌ڕێ، ئەوه به‌درۆ ناخاته‌وه... به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئەم لاپه‌رانه که‌وتونه‌ته ناو تارىکاییه‌وه، میژوویش کاتیک ده‌ستی که‌وتوون که ته‌پوتۆز داگیرى کردوون... ئەو ته‌پوتۆزه‌یش، ئەوه‌نده ئەستور و زۆره، هه‌تا ئەم ڕۆژه‌یش، له‌ توانای ئەم نه‌ته‌وه‌یه‌دا نه‌بووه پاکى بکاته‌وه... ئەو ته‌پوتۆزه‌یش هى نازاردان و زۆردارییه که له‌ زۆر ده‌می‌کوه، ئەم نه‌ته‌وه‌ی کورده پێوه‌ی ده‌نالینى سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که به‌دواى ماف و سه‌ربه‌ستیی خۆیدا ده‌گه‌ڕێ و، ئەویش وه‌ک هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانى تری سه‌ر زه‌وى ده‌یه‌وئى له‌ژێر سیبه‌ریاندا به‌سه‌یتنه‌وه.

له‌به‌رئ‌ه‌وه تۆ به‌گران گوێت له‌ ده‌نگى میژوو ده‌بیت، که له‌بابه‌ت میژووی ئەم نه‌ته‌وه‌یه‌وه و ژيانیه‌وه بدوێ. چونکه ده‌نگى گرمه‌گرما هه‌ور و وژه‌وژى گێژه‌لووکه و ڕه‌شه‌با تیکه‌ل به‌ده‌نگه‌که‌ی ده‌بێ...

به‌لام ئەوه‌ی که هه‌موو جیهانی هیناوه‌ته سه‌رسوڕمان ئەوه‌یه. که هه‌یج گێژه‌لووکه و گرمه‌گرما هه‌وریک که له‌ هه‌ر چوار لای ئەم نه‌ته‌وه‌یه‌دا خراوه‌ته کار، تا ئیستا نه‌یتوانیوه ده‌نگى ئەم نه‌ته‌وه‌یه به‌شاریتنه‌وه، یاخود به‌جاریک بیسێ. به‌لکو بۆ هه‌موو لایه‌کی ده‌رخستوه که کورده‌وارى، خاوه‌نى به‌رگه‌رتنیکى وه‌هایه، که سه‌ر بۆ که‌س شوێ ناکات. ئارامیکى وایشی هه‌یه که هه‌رگیز کز نابیت سه‌ر بلندییه‌کی وایشی تێدايه، که هه‌تا هه‌یه لیبی پاشگه‌ز نابیتنه‌وه. ته‌نیا ئەم به‌لگه‌یه بۆ ئەو به‌سه، که له‌وه‌تى دروست کراوه، تا ئیستا هه‌ر ماوه و زیندوو... هه‌رگیز نایشمه‌رت!*) له‌گه‌ل دراوسێ عه‌ره‌به‌کانیشیدا، به‌یارمه‌تى و کامه‌رانییه‌وه ده‌ژى، که هه‌ردوولايان له‌ ژێر سیبه‌رى دادپه‌روه‌رى و برایه‌تى و یاریده‌ده‌ریدا، ده‌توانن له‌گه‌ل یه‌کدا گوزه‌ران بکه‌ن و، له‌ سه‌ر یه‌ک بیروباوه‌ر بپۆن و بۆ یه‌ک ئامانجیش تیبکۆشن.

ئەمه‌یش نمونه‌یه‌که له‌ میژووی وێژه‌ی کوردی، له‌ناو کۆمه‌لیک لاپه‌رده‌دا هه‌لمبژاردوو، که له‌ نووسراو‌خانه زیندوو‌که‌یدا که‌له‌که کراوه. ئەم نووسراو‌خانه‌یه هه‌رچه‌نده خه‌می

(*) : ئەم نه‌ته‌وه‌یه ژماره سه‌رى ده‌گاته سیانزه ملیۆن که‌س. له‌ خاکیکى فراوانى گرنگدا ده‌ژى. هه‌ر چه‌نده دابه‌ش کراوه له‌ناو سێ فه‌رمانه‌وايیدا: عیراق و ئێران و تورکیا، به‌لام ئەم سێ پارچه‌ خاکه، هه‌رسێکیان پێکه‌وه نووساون، هه‌یج سنووریکى سروشتى له‌ ناویاندا نییە، که له‌یه‌کتر جوتیان بکاته‌وه. ئەم خاکه (کوردستان) ی پێ ده‌لێن. چ له‌ رووسیا، چ له‌ سووریا، کۆمه‌ل کۆمه‌ل کورد هه‌یه. (وه‌رگێڕ)

نه خوراوه و لتي نه پرسراوه ته وه، هه چهنده تۆزبشي زۆر به سه ره وه نيشته و ته وه، به لام هيشته هه زیندووه. نه گه بهاتايه خاوه نه کانی به سانا يه وه و، ده ستیان به ره ژايه خویانی پتوه خه ربک بکه ن، تا ئیستا گه نجینه به کی به نرخي لی ده هاته دهره وه، بۆ ویتزه ی عه ره بی، به لکو بۆ ویتزه ی جیهانی، که هه رگیز له برانه وه نه ده هات. منیش ئەم نموونه یه لی هه لبارد، که پیشکشی نه وه که سانه ی بکه ن که تا ئیستا ماوه یان نه دراوته تی شاره زای میژوی ئەم گه له بن، یا خود بتوان شتیک له ویتزه و ره وشت و، خو، شارستانیتی بزانی.

ئەم دیارییه شم بریتیه له چیرۆکیکی وایشه که به گه و ره ترین مه رگه ساتی پر هه ست داده نری له میژوی ویتزه ی کوردیدا له یه که م به شی چیرۆکه که یسه وه تا دوامین به شی، هه مووی رووی داوه. هیه چ فریکیشی به سه ر نه ندیشه وه نییه، نه و نه ده نه بی، که نه وه ی میژو پشته گوی خستوه.

یا خود له بیی چوه، له کاتی گوتزانه ویدا، له بهر نه وه ی که نه یه توانیه وه، به ته نیا، ده ستی به سه ردا بگری و پیشانی بدات، ئەم به هۆی نه ندیشه وه پر کردۆته وه.

ئەم چیرۆکه له ناو جه رگی نه ته وه ی کوردا، له جوانترین به شی خاکی کوردستاندا رووی داوه. وینه ی ژبانی کورده واریت پیشان ده دات. نه و کرده وه و ره وشته نیش که خودا پیتی به خشبون، نه ندازه بانت بۆ دهرده خات، وه ک سه ربلندی و، جوامیری و، چاکه دانه وه و، سه رگه رمی و، هیتز و توانایی له گه ل هه ندی سروشتی تریشدا، وه ک: ره وشت شیرینییه کی بی نه ندازه و، هه ستیکی سه یی گه رموگوری بلتیه دار.

ئەم چیرۆکه له لایه ن بویتز و ویتزه وانی گه و ره ی کورده وه، «شیخ نه حمه دی خانی» (*)، تۆمارکراوه، له شیه وه کۆمه له هۆنراوه یه کی چیرۆکی ناوازه دا، که به قسه ناسک و شیرینه کانی، که خودا به خشبیه تی پتی، پیاو چاوه ست ده کات. خوالیخوشبوو له سالی ۱۶۵۳ ز. ۱۵ مردووه.

(*) ئەم بویتزه به گه و ره ترین بویتز و ویتزه وانی کورد داده نری. نووسراو و کۆمه له هۆنراوه ی زۆری هه یه. زۆریه یان به زمانی کوردی نووسراوه ته وه هه ندیکیشیان به زمانانی فارسی و تورکی نووسراوه ته وه. یه کیک له نووسراوه کانی فه ره نه گتکی (کوردی-عه ره بی) یه. به لام گه و ره ترین نووسراوی، نه و کۆمه له هۆنراوه یه یه، که ئەم چیرۆکه ی دروست کردوه، که به گه و ره ترین دیاریی زیندوو داده نری له ویتزه ی کوردیدا. (ش. ف)

ئەم دیارییه، که له راستیدا ناوازه ترین باه ته که ویتزه ی کوردی پاراستویتی تا ئیمرو، هه رچه نه ده تا ئیستا نه کراوه به عه ره بی، به لام هه ر من نیم که له کوردیه وه گۆر بیتمه سه ر زمانی تر.

ئەم چیرۆکه له پیش ئیمرودا کراوه به فه ره نسی. هه ره وک ئەم گه لیک نووسراوی تریش له ویتزه ی کوردی کراوه به فه ره نسی (**).

ویتزه وانی فه ره نسی (روه لیسکو) له سالی ۱۹۴۲ د کردویتی به فه ره نسی. ئیتر له و ساوه له ناو ویتزه ی فه ره نسیدا جیگایه کی بلندی گرتوه. ئەم ویتزه وانه له سه ر ده ستی خوالیخوشبوو (جه لاده ت به درخان) دا فیری زمانی کوردی بوو.

ئەمیش کوری دوامین شازاده ی (جه زیره ی ابن عمر) ه، که خوالیخوشبوو، (به درخان پاشا) بوو.

ئەمه نه ده و، به هه موو کولی دلته وه تیکۆشام وینه یه کی راسته قینه ی شیه ی نووسینی ئەم بویتزه کورده ی، خاوه نی ئەم دیارییه زیندوو دهریخه م بۆ خوینده واران. به تاییه تی خه می نه وه م خواردوو که نه ندیشه کانی و گفگو بۆ وینه کانی پیشان بده م، بۆ ئەمه ی خوینده وار تیبگات که ویتزه ی کوردی، تا چ نه ندازه یه ک گه ش و شنگ و پرشنگداره!

ئەگه ره هه ندیکم خستیه ته سه ری، یا خود ده ستکاریم تیدا کردی، هه ر له بهر نه وه بووه، که ناوه رۆکی هۆنراوه کان، له شیه وه یه کی په خشانی وه هادا روون بکه مه وه، که پارچه کانی چیرۆکه که یه ک به یه که وه به سه رتیه وه و، گیانی چیرۆکه که یه شی به ته واره تی تیدا دهرکه وتیبت، که نه وانه له هۆنراوه دا به وردی دهرناکه ون.

بیجگه له وه، ئەم چیرۆکه، له سه ر زمانی نه خوینده واران کورد، به جوړیکی تر بلاو

(*) هه ره وه کۆمه له هۆنراوه ی بویتز گه و ره ی به ناوبانگ (مه لای جزیری) ش له کوردیه وه کراوه به فه ره نسی. ئەم بویتزه له نیوه ی دوایی سه ده ی شه شه مدا ژیاوه. ئەم کۆمه له هۆنراوه یه له سالی (۱۹۰۴) ز. دا له بهرلین چاپ کراوه. دانه یه ک له وه له نووسراوخانه ی (آب آنسطنانس) دایه له شاری به غدادا. هۆنراوه کانی تا نه ندازه یه کی زۆر ناسک و شیرین گریکی دهروونیی سۆزی دلداریان تیدایه، کلتیه ی سه ندووه. هه ندیک ده لێن: هۆی ئەم هه سه ته گرنگ و ناوازه یه له هۆنراوه کانیدا، نه وه یه که جارێکیان دلی ده چی به کچه شاهیکی کوردا، تا ده مینی به ناھ و ناله ی نه و سۆزی دلداریه وه ده تلته وه. به لام راستیه که ی نه وه تا که ئەم بویتزه، گیانی هه ر ناویتی هه ستی بلندی خوداناسی بووه چامه (قصیده) کانیشی، به لگه ن بۆ ئەم قسه یه، که له شیه وه یه کی گرنگ و کاریگه ردا، بلندترین پایه ی بی هاوتای دلداری دهرده خه ن. (وه رگتیر)

له په‌رستگای سرووشدا (*)

مه‌یگتیر، وهره، ئەم جامه پیر که له مه‌ی... پری که له مه‌یه گولرهنگی که له به‌ره‌می گیان دهره‌یتراوه، که له رازی دل دروست کراوه. وهره بیکه به‌ده‌مه‌وه، بام له لیتیوی جامه دور و گه‌وه‌ره‌کانت‌ه‌وه، په‌یتا په‌یتا مه‌ی بخۆمه‌وه. مه‌ییکم بده‌ری که وه‌ک یاقووتی پوخته و پالایته سووره‌لگه‌رابی، ده‌ست بکاته گه‌ردنی گیانم و، باوه‌ش بکات به‌په‌ره‌ی دل‌مدا. مه‌ییکم وه‌هام دهر‌خوارد بده، که دل‌م ببوژتیتیت‌ه‌وه و، بیخاته خرۆشه‌وه و، هۆشی گیتیر و ویتیشم سه‌رخۆش بکات.

تۆیش ئە‌ی گۆران‌بیژ، وهره ته‌نشتم‌ه‌وه دانیش‌ه‌وه و به‌گۆران‌بییه خۆشه‌کانت سه‌رخۆش‌بییه‌که‌ی گیانم ته‌واو بکه. ئاوازی نای و که‌مانم بده به‌گوتیدا و، به‌ده‌نگی ده‌ف و گۆران‌بییه‌کانت شادمانم بکه.

چاوه‌کانم به‌بینینی گول‌ه شوخوشه‌نگه‌کان و لقی دره‌خته شوپروه‌کان بگه‌شیتنه‌وه. ریم بده‌ن بام ئە‌مانه هه‌موویان کار له دل و دهر‌وونم بکه‌ن، بام سه‌رخۆشم بکه‌ن و، ئاگام له خۆم نه‌میتنی که‌چی هه‌یه له‌م لا و له‌و لامدا و چی ده‌کری؛

به‌لکو ئە‌مه خودایه باری ئە‌م له‌ش و که‌ره‌سته‌یه‌م لێ سووک ببی و، هه‌ر دل‌م و گیانم بپیننه‌وه، هه‌ر هه‌ست و هۆشم بپیننه‌وه. به‌لکو ئە‌مه خودایه وام لێ بی که تیشک‌یکم رۆشنا‌یی خوداییم لێ بکه‌وی، دهر‌وونم رۆشن بکاته‌وه و، کامه‌ران‌بی تی فری بدات. به‌لکو دل‌م رۆشن ببیت‌ه‌وه و، رازی ژبانیش له به‌رچاوه‌کانمدا ئاشکرا ببی، بۆ ئە‌مه‌ی له‌گه‌ل هه‌موو به‌یان‌بییه‌کدا، دهر‌که‌وم و گه‌فتوگۆی کزه‌با و لق و پژی دره‌ختان بۆ هه‌موو که‌سیک بگتیرمه‌وه؛ بۆ ئە‌مه‌ی دل‌داری ناوه‌ند په‌رنده و گول‌زاریان بۆ رۆشن بکه‌مه‌وه؛ بۆ ئە‌مه‌ی له‌گه‌ل هه‌موو ئیواران‌یکدا دهر‌که‌وم، وینه جوانه‌کانی تیشکی رۆژ بۆ هه‌مووان بگتیرمه‌وه، که په‌خشان ده‌بێ به‌سه‌ر چیمه‌ن و لاله‌زار و چه‌م و کانیاودا، له‌گه‌ل بلبله‌کانیشدا ئاوازی دل‌داری و جوانی بده‌م به‌گوتی هه‌موواندا. بۆ ئە‌مه‌ی به‌مه‌بی مه‌ره‌که‌بی پینوسه‌که‌م، جوان‌بی ئە‌م جیبه‌انه‌یان بۆ دهر‌بخه‌م و، سه‌رخۆش‌یان بکه‌م، به‌ده‌نگی ساز و ئاوازه‌که‌یشی رازی دل‌م و زمان‌یان بۆ دهر‌بخه‌م و دل‌خۆش‌یان بکه‌م:

ئە‌ی مه‌یگتیر... مه‌یم بده‌ری. گه‌ل‌یک جامی پیر له‌م مه‌یه‌م بده‌ری، بۆ ئە‌مه‌ی خه‌م له‌ دل‌م

بۆته‌وه، که له‌وه ناکات ئە‌م بو‌یژه گه‌وره‌یه بۆمانی ده‌گتیرت‌ه‌وه. به‌و جو‌رده‌ی ئە‌و نه‌خو‌یتنه‌وارانه ده‌یگتیرنه‌وه، چیرۆکه‌که هه‌ر بریت‌ییه له سه‌رگوروشته‌یه‌کی ئە‌ندیشه‌یی که زۆر له رووداوی ژبان‌ه‌وه دووره.

ویژه‌وان‌یکم عیراقی، له شیوه‌یه‌کی سه‌ری‌بیدا، له‌بابه‌ت ئە‌م سه‌رگوروشته‌یه‌وه له گو‌فاری (الرساله)دا، ژماره (٤٨٤)ی سالی، ١٩٤٢ شتیکی نووسیبوو.

مامۆستای بو‌تیش (بدوی الجبل) له چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کدا، چیرۆکیکی لاسایی لێ دهره‌یتنا‌بوو، به‌لام به‌هۆنراوه. به‌لام رووداوه نووسراوه‌که، که به‌ناوی (مه‌م و زین)ه‌وه ناوبانگی دهر‌کردووه، بریت‌ییه له‌وه‌ی که ئە‌م بو‌یژه بۆمانی ده‌گتیرت‌ه‌وه له شیوه‌ی می‌ژوو‌یه‌کدا، هه‌روه‌ها له شیوه‌ی هۆنراوه و ویژه‌یه‌کیشدا، که وه‌ک دیار‌ییه‌کی ناوازی رازاندۆته‌وه و پيش‌که‌شمانی ده‌کات.

محهمهد سه‌عید ره‌مه‌زانی بۆتی

(*) : په‌رستگا: محراب، معبد. سرووش: وحی، إلهام (وه‌رگتیر)

دەربەگەم و بەگەرمییە کەمە سەرخۆش بێم و هۆشم بەسروەى خۆشبیە کەمەست بێم. مەى بێنە، بام مێشکەم بێزوی و، رازی دل دەربەخەم. بام گیانم بلند بێتەو و، واتەى پر لە گەوهەرى واتا پەخشان بکەم. بام دەرد و نازارى دەروون دەربەخەم و، نالەى دل و خۆشەوێستییە کەمەى پێشان بەدم.

من ئەو قسانە وەک ئاوازىک دەردەهێنم کە بێ تەلى کەمان دلان خۆش بکەن. وەک بۆنێکى خۆش بلاویان دەکەمەو، کە بێ ئەمەى گۆلێک لە ئارادا هەبێ، دەروون شادمان بکەن، ئیمپرو من مێژوو بەک زیندوو دەکەمەو، کە پری بێ لە دەرد و نازار و خەم و خەفت، کە لە پێش سەردەمێکى دوور و درێژەو چاوی لێک نابوو و نوستبوو. ئەو هەناسە گەرمانەى کە لە سنگانەو دەهاتنە دەروە و، ئەو گرە ئاگرانەى کە لە ناو دلاندا بلێسەیان دەسەند، سەرلەنوێ دیانەینمەو کایەو و، هەلیانە گەرسێنمەو، کە لەو پێش دلانیا سوتاندبوو و کردبوو یان بە چنگێک خۆلەمێش! بەهۆى ئەو گیانەو کە نووسینە کەم دەبێهەشتى، سەرلەنوێ (مەم) و (زین) زیندوو دەکەمەو کە هەردووکیان لە پیتاوی خۆشەوێستیی و دلداریدا لەناوچوون. بۆ ئەمەى چارێکى دلەکانیان بکەم بەهۆى پرشنکی هۆنراوەکانم و هەستەکانمەو. چونکە کەس بەزەبێ بەو دوانەدا نەهاتەو و بیانگە بێنێ بەبەک و، بەژن و مێردییەو کامەرانیان بکات. رازی دلێ ئەو کورە بەسەزمانە بۆ هەمووان دەردەخەم، کە ئاگرى خۆشەوێستیی سوتاندبووی و، تەلە و داو و دوژمنایەتیی ئەم و ئەویش شکاندبووی. هەروەها رازی دلێ ئەو کچە پاکە بێ گەردەیش دەردەخەم، کە وەک گزنگى رۆژى ناو هەور پاک بوو، ئەو کچە بەسەزمانەى کە هەناسەساردی و رەنجەرۆبى دلێ توندبوو و، دەستى زۆردارێش وەهای گوشیبوو، دەتگوت گۆلێکى ناسکە و، لە چنگێکى رەقى زېردا بەدلرەقییەو گۆفتراوەتەو. ئەو هەردوو دلدارە، بەرگێکى رەنگینى پر لە نەخشیان لە قسەکانم بۆ دروست دەکەم و، دەیکەم بەبەریاندا. پاشان بلندیشیان دەکەمەو، تا دەیانگە بێنمە پۆبەى مێژوو؛ بۆ ئەمەى زیندوو یان بکاتەو و بیاثری بێ تاسەر لەگەڵ هەناسە گەرمەکانیاندا. ئنجا هەموو سەیرکەر و تەماشاکەرێک بەبەردەمیاندا برۆ، بۆ ئەوێ هەندیکیان بەدلسووتان و بەش براوییان گریانان بیت، هەندیکیش بەجوانی و شیرینی «زین» گەشکەدار ببن. کاشکی ئەوانەى بەزەبیبیان بەو دوانەدا دەهاتەو، بەزەبیبان بەمیشدا بەهاتایەو. کاشکی منیش تۆزیکم لەو بەزەبى پێداهاتنە و پارانەو یان بەرکەوتایە. خۆزگە هەندى کەسێش دەیانگوت: خودا لێى خۆش بێ، ژيانى ئەو دووانەى بەجلوبەرگێکى جوان رازاندۆتەو،

چېرۆکى ئەو دوانەىشى لە باخى زیندەگانیدا ناستوو کە هەرگیز لە بېر ناچیتەو. خۆزگە نرخ زانانى وێژەبى، شیرین دەبوون لە نرخ داناندا، بۆ ئەم نووسراوەى منە. هەرچەندە نووسراوەکەم نەگە بێستۆتە پلەى تەواوی، بەلام رۆلەبەکى بەنرخمە.

پارچەبەکە لە جەرگم. نازدارى دلەم. لەبەرچاومدا جوانە. ئەویش وەک باخێک وایە، کە هەرچەندە بەرى کالۆجرى تێدا، هێشتا پێنەگە بێستوو، بەلام باخێکى دلەم، گۆلەکانى بېرو هۆشمە. ئەوئەوێ لە دەستەم هاتوو، رەنجم تێدا داو، ئەوئەوئەو بەمن دەبرێ کە بەرگرێ.

پێشەکی

یاخود دوورگەى پر شینایی

ئەمە لە سالى ١٣٩٣ى زایینیدا رووی داو. لە دوورگەى (بۆتان)دا کە ئیمپرو (دوورگەى ابن عمر) بەناوبانگە. ئەمە ئەو دوورگەبەبە کە کەوتۆتە کەنارى رووبارى (دەجلە)و. لە شێوێهەکى زۆر پان و فراوانیشدا کەوتوو تە ناوئەند بان و گردى پر لە شینایی بێهە لە ژوو رووی خاکی عیراقد(١).

ناوی ئەم دوورگەبە، لەسەر و ناوی ئەو خاکانەى کوردستانەو ناو دەبرێ کە زوربەیان جوانییەکی سروشتى ناوازیان تێدا، بەشۆخ و شەنگییەکی وەهاو کە دل گەشکەدار بکات. چونکە پەل و پۆدەهاو وێژتە ناو باخاتیکى سروشتى رازاوەو، لە زۆر لایشیەو و پرشنکی ئاوی دەجلەى لێ دەدات، کە گەلێک جێگای لێ گرتۆتەو(٢).

ئەوێ جوانییە کەیشى زۆرتر شەنگ و شۆخ دەکات، شاخە بلندەکانیەتى کە چون بەگژ ئاسماندا، کە بەبلندی و شینایییە جوانە کەیانەو، لەناو شاخانى جیهاندا شانازی دەکەن. رازی زیندووتى خۆشیان لەگەڵ وێنەى گەورەبى یاندا بۆ هەموو کەس بلاو دەکەنەو.

کارساتى ئەم چېرۆکە لە کۆشکی سەردارى ئەم دوورگەبەدا رووی داو کە ناوی (سەردار زین الدین) بوو. ئەو کاتەیش خاکی کوردستان تا ناو پراستی سەردەمى (عوسمانى)یەکان، دا بەش بوو بەسەر چەند سەردارنشینییە کدا.

(١) ئیمپرو لەژێر چنگى فرمانرەواى تورکیادایە. (وەرگێر)

(٢) لەبەرئەو پێى دەلێن دوورگە یاخود (جزیرە). (وەرگێر)

هەر سەردار نشینەیان، سەردارێک کاروباری هەڵدەسووران، کە هێز و دەسەلات و کارگزاریی لێ دەوشایەوه.

(سەردار زین الدین) هەرۆه کوو پیاویکی بەکار بوو، خاوەنی سامانیکی یەجگار زۆریش بوو. هەرۆه ها روو کە شێکی گەورە ی هێز و دەسەلاتیشی پێوه دیار بوو. سەیر ئەوه بوو کە لەگەڵ ئەوانەیشدا، توانیبوو تا ئەندازە یەکی گەورە و سەیر دلێ نەتەوه کە ی خۆی بەخۆیەوه بنووسینی و، خۆشەویستی هەمووچینەکانی نەتەوه ییش کیش بکات بۆ خۆی: کە ئەوه بوو بوو بەهۆی ناو دەرکردنی، نەک تەنیا لە خاکی دورگە ی (بۆتان)دا، بەلکو لە هەموو لایەکی کوردستان و سەردارنشینەکانیدا، کە زۆر بەرێز و گەورەییەوه ناویان دەبرد. کۆشکە کەبیشی کە لە دوورەوه وەک قوللە یەکی زۆر گەورە دەرەدەکەوت، لە کۆشکی سەردارەکانی تری نەدەکرد، کە لە دانگی خۆیدا بوون. لە راستیدا وینە یەکی بێ وینە بوو، لە وردەکاری و هونەر مەندیدا، لە دارشتن و دامەزراندن و پازاندنەوهیدا، بەلێشاو پاره بەخت کرابوو!...

ناو کۆشکە کە پر بوو لە ژوور و هۆلی ناوازه و رازاوه ئەوانیش هەرچی دل بێگرێ لە دوو و گەوهەری ناوازه و رەنگا ورەنگ، لە کەلوپەلی بێ وینە و سەیر و نایاب، بەجوانی لە ناویاندا دانرابوون و، بەوانەیش رازابوونەوه!... هۆل و پارە و و هە یوان و بەریانکەکانیشی، ئەمەندە کارەکەر و کەنیزەک و مفردی یان تێدا وەستا بوو، ژاوه یان لێ دەهات، هەموو لایەکی کۆشکە کە یان خستبوو گەشی و خۆشی و جوانی و رازاوه ییبەوه.

بەلام وینە ی هەرە جوانی ناو ئەو کۆشکە، لەناو کەنیزە کەکاندا نەبوو. بەلکو لەناو دوو خوشکدا بوو، کە هەر وەک مانگ دەدرەوشانەوه، وەک دوو پرشنگیان دەدا. خودا لەناو ئەو کۆشکەدا، بەلکو لەناو هەموو دوورگە کەدا، کردبوونی بە نمونە ی هەر گەورە ی جوانی. ئەو دوانە وینە یەکی تەواوی چا و بەستی خودایی بوون، کە وینە یان نەبوو. هەر وەک دەستی پەرورە دگار، بۆبەکا لەو شێوه ناوازه و ناسکەدا دروستی کردبەن و، لەناو ئەو کۆشکە نایاب و ناوازه یەدا دایان، کە هەموو هونەر مەندیکی شارەزا و باودا هێنەر و پێشە سازێک باوەر بکات کە جوانی لەوه بلتندر نەبوو و نابێ!... ئەمە راستە کە ریزکردنی بەرد و چین کردنی، هونەری نەخش و نیگار و پێشە سازیی پرشنگ پێ هەلھێتان، جوانییەکن، کە چا و سەیریان دەکات رێشکە و پێشکە ی پێ دەکەوی و، پیاو بەتەماشاکردنیان گەشکە دار دەبێ، بەلام ئەم جوانییە لەگەڵ ئەو جوانییەدا زۆر جیاوازه، کە کار لەدل دەکات و هۆش سەرخۆش دەکات.

ئەو دوو خوشکەیش، هەردووکیان خوشکی سەردار (زین الدین) بوون. گەورە کە یان ناو (ستی) بوو. تەمەنی لە بیست بەهار تێپەری نەدەکرد.

رەنگە کە ی لە ناوەند سپیی تەواو و بۆری دلگیردا بوو. هەر ئەندامی تیکت تەماشای بکردایە، جوانیی تێدا چەسپیبوو. کە هەموو ئەندامەکانیشیت بەسەر یە کەوه تەماشای بکردایە، لەگەڵ شێوه کەیدا، هەمیسان جوانی بەسەردا داریژرابوو.

لەبەر ئەوه ی جوانییە کە ی جوانی نەبوو، لە چاوبەست، کاریگەرتر و، لە شەیدایی ئاشکراتر بوو!...

خوشکە بچکۆلە کە یشیان کە ناوی (زین) بوو، هەر خۆی لە خۆیدا بەلگە یەک بوو کە هەر دەستی خودا، لە تواناییدا هە یە یەکیکی وەها دروست بکات، کە لە (ستی) ی خوشکی جوانتر و نازەنینتر و شیرینتر بێ!...

(زین) کچێکی قەد و بالا جوان و تەنکە و خڕ و پڕبوو، لە روو سپییە ناسکە کەیدا سووریەکی وەک گر ئاگر روومە تەکانی کردبوو بەگۆل. دوو چاوی نەخشینی گەشیشی پێوه بوو، خودا هەموو دەسەلاتیکی نەرمی و شیرینی لەگەڵ تیر ئەندازیدا پێ بەخشیبوون کە پیاو ناتوانێ بەزمان دەری ببری.

قژی (زین) زەرد نەبوو. بەلام قژە رەشە کە ی کە وەک شەوه زەنگ و ابوو ئەم لاو ئەو لای رووی گرتبوو، ئەوهەندە ی تر جوانییە کە ی رووی رازاندبوو، پیاوی گەشکە دار دەکرد. ئەو رووی کە قەلەمە کە ی رێک بوو، لەگەڵ ئەو لێج و لێتەدا کە لە گۆلناری دەکرد، ئنجا ئەو گۆلی روومە تانە ی کە وەک گری ئاگر لەناو ئەو پێستە سپییە ناسکە یدا سوور هەلگە رابوون، بێر و هۆشیان لە پیاو دەسەند، تیریان لە جەرگ و دل دەدا و، مرۆقیان دەخستە ئاسمانیکی سەرخۆشی و کامەرانییەوه. بێجگە لەو جوانییە ناوازه یە، کە هە یبوو، گیان سووکییە کیشی تێدا هەبوو، سەری پیاوی لێ سوو دەما. خۆین گەرمییە کیشی تێدا هەبوو. دلێ پیاوی دەبرد. «زین» لە راستیدا کۆمەلە یەک بوو لە نمونە ی هەرە بلندی جوانی و شیرینی و گیان سووکی.

لەگەڵ ئەوهیشدا کە ئەو دوو کچە، وەک دوو دوو و ابوون، کە لە ناو تووژالی کۆشکە کەدا شاررابوونەوه، زۆر بە ی کە سان بەدیمە نیان شاد نەدەبوون، بەلام ناو کانیان بەناو هەموو لایەکی دوورگە کەدا بلاو بوو بوو، تەنانەت زۆر بە ی خا کەکانی کوردستانی گرتبوو. تەنیا بەهۆی ناوبانگە کە یانەوه، بوو بوون بەوینە ی بێ هاوتای جوانی، کە ئەندازە ی

جوانییان به جوانییی ئەوان دەگرت. لە راستیدا شتیکی سەیر بوو کە ئەو دوو پەری روو لە کۆشکی سەرداری «بۆتان» دا وەک دوو گۆلی جوان بپشکوین و کەچی زۆریەکی کەسان لە بینییان بەش براوین. بەلام نەتەوێ کورد، بەجۆریکی گشتییی و، سەرکوردە و پیشە و اکانیشیان بەجۆریکی تاییەتی، لەناو سروشتیاندا دەمارێکی مەردایەتی و هەیه، کە هەرگیز لێیان جیا نایتەوه؛ ئەو دەمارەیان ناهێلتی پیاو و ژنیان تیکەڵ بەیەکتەری بن، مەگەر بەبۆنەی کاروباریکی پەسند و ناچارییەوه بێ. بێجگە لەو سەرداری برایشیان لە ئەندازە بەدەر ئەو دەماری مەردایەتیەتی تێدا بوو، بەتاییەتی لەبەر ئەوێ کە هەر دوو خوشکەکی خاوەنی ئەو جوانییە بێ هاوتایە بوون، کە ناو بانگیان هەموو لایەکی دوورگە و خاکەکانی کوردستانی گرتبوو. لەبەرئەوه، دلدارانێ ئەو کۆشکە، لە دەنگ و باس گۆی لێ گرتن بەولاه، زۆر بەگران شتیکی تریان دەست دەکەوت.

جەژنی بەهار

ئێوارە داھات، هەموو لایەک رۆژی (۲۰) ی نەورۆز (مارت) یان بەخودا دەسپارد، بۆ ئەمەیی لە رۆژی دواییدا بەھاری سالی تازە پیشوازی بکەن. لە کردەوه و هەلسان و دانیشتیاندا، لە ڕینگەوبان و ناو بازاریاندا، روویەکی چالاکێ ئاشکرا و نەبێنرا دەبێنرا. چونکە پتویست بوو هەموویان ئامادە بن بۆ رۆژی دوایی، تا لەگەڵ بەیانەکی، زوودا، رەو بکەن لە شار و، روو بکەنە گۆل و گۆلزاری دەر و دەشت و، میترگ و میترغوزاری بناری چیاو، چیمەنی گۆی ئاوی «دەجلە»، لە ناو ئەو سروشتە جوانە تەر و تازەییەدا، بەخۆشی و بەزم و رەزەمەوه رۆژگار بەسەر بێن.

ئەمەیش رەوشتیکی باو بوو لە هەموو لایەکی کوردستاندا^(*)، کە ئەو رۆژە دەکرا بەناھەنگ و سەیران، بەبۆنەی هەلھاتنی رۆژی بەھاری تازەوه و، زەرەخەنە ناوازەکییەوه. چونکە سروشت تەر دەستیپێکی گەوره و دەستیپێکی مەزنی بەسەریانەوه هەبوو. کەواتە پتویست بوو لەو رۆژەدا، کە سەر لەنوێ لە دایک دەبیتەوه، ئاھەنگیکی بۆ بگێرن. لەبەر ئەوه لەو رۆژەدا، هەموویان، بەگەوره و بچووکیەوه، بەژن و پیاوێ، خۆیان لە دەست خووی رزبوی کۆمەلایەتی و شارستانیەتی رزگار دەکرد، و بەرەللا دەبوون بۆ ناو دەشت و دەر، تا بەهەموو ئازادی و سەریەستی یەکی خۆیانەوه، لەناو ئەو بەهەشتی کردگارەدا

(*) ئەم رەوشتە کۆنە لە کن هەموو نەتەوێکی ئاری هەبوو. (نووسەر)

رایبوتن. لەویدا، کە هونەرماندیی چاوبەستانەیی خودا، بەتەواوەتی دەرەکەوت دەستیان دەکرد بەپەرستن و پارێنەوهی خۆیان بۆ سروشت، لەویدا بەخۆشی و کامەرانیییەوه رایان دەبوارد، تا رۆژ لە ئێوارەیی ئەو رۆژەدا ئاوا دەبوو.

ئەم چالاکییە لە هەموو کەناریکی دوورگەدا خۆی دەنواند، بەتاییەتی لە نزیک کۆشکی سەرداردا. لە ئێوارەیی ئەو رۆژەدا، پتویست بوو پیاوێکانی سەرداری کۆشک و دەس و پتوێندەکانی، لە دانانی پتوێویی کاروانی سەردار بێنەوه.

چونکە خۆی سەریەشتیی ئاھەنگی بەھاری دەکرد.

دوور نەبوو، کە لە هەلێکدا، بش چیتە راو لەگەڵ پیاوێکانی و هاوێندەکانیدا.

بەلام ناو کۆشکەکی خۆی، بالاخانەکی لە هەموو شوێنیکی تری بێ دەنگ تریو.

کەس نەمابوو لە ناویدا، هەر دوو شاهزاد کچەکان نەبێ کە (زین) و (ستی) بوون. جووتە خوشکە، هەر دووکیان لە کەناری هەیوانیکی لە هەیوانەکانیدا، پتیکەوه دانیشتیبوون، ئانیشکیان دادابوو بەسەر هەندێ سەرینی ناو ئەو هەیوانەدا، چاوەروانی رۆژ بوون کە ئاوا بێن. بەدڵ سەیری تیشکی هەتاوێکەیان دەکرد، کە هەرۆک زێر لە شێوێکی ناوازه و شیریندا پەخشان بووبوو بەسەر ئەو چیمەن و لالەزارانەدا، بەسەر رووی شەپۆلە ئاوەکانی (دەجلە) دا، کە زۆریەکی لایەکانی دوورگەکی گرتبوو.

هەردووکیان گەشکەدار بووبوون و لە بابەت جەژنەکی گەشتوگۆیان دەکرد... جەژنی سروشت، کە سەرلەنوێ چیمەنە شەنگەکی بەناو جیھاندا رادەخاتەوه... لەپاش ئەوێ گەشتوگۆیان لەسەر جەژنی جوانی کرد، دەستیان کرد بەگەشتوگۆکردنیش لە بابەت جوانی، خۆییەوه. جوانییش بەلای پیاوێ، جوانییش بەلای ئافرەتەوه، هەر بەوێندە قسە پتیکناییت، کە لە رووبار و کەناری رووبار، یاخود چیمەن و درەخت بدوین. لە راستیدا ئەو جوانییانە، دەبێ جوانییەکی تریشیان بیتەسەر، تا تەواویان بکات. ئەویش جوانیی گیانی زیندوو، و پڕشنگدانەکییەتی.

ئەم گیانەش هەر لەوێدا دەرەکەوێ کە ئافرەت دلی بچیت بەپیاوێ و، پیاویش دلی بچیت بەئافرەتدا...

(ستی) گوتی: وا دیارە من پیاوم بۆ نادۆزیتەوه کە بەدڵمدا بچێ، تا جوانییەکی کارێکی وا لە دڵم نەکات، کە بگاتە کاری جوانیی ئەم سروشتە خەوالوێ لە دڵمدا...

(زین)یش گوتی: نەکەیت وا بلێت. چونکە ئەوه وا دەگەبیت کە دەبێ ئەو پیاوێ

تۆدهتەوئى يەجگار جوان بىن، جوانىكى وائىش بىن، كە ھەرگىز ھاوتاي نەبووبى. تۆيش كىيى وات چىنگ دەكەوئى كە خودا ئەو جوانىيەى پى بەخشىبى؟!... رەنگە تۆ وائىزىت كە ھەموو پىياوئىك لە كۆشكىكى ۋەك ئەم كۆشكەى تۆدا دەئى. ھەمووئىشيان ۋەك تۆ لە ناز و جىازدا گەورە دەبن؟...

(ستى) گوتى: بەلام ئەو پىياو ھىناومەتە پىش چاوم، ھەردەبى رۆژئىك لە گەران بەدوايدا دەستم بەكەوئى.

(زىن) ىش بەپىكەنىيەكەو ھە گوتى: بەلام تۆ چۆن پىت دەكرى بەدواى ئەو جۆرە پىياو ھە بەرپىت؟ مەگەر تۆيش ببىت بەپىياوئىك، ئىجا دەتوانىت ئەو گەرانە بەكەيت... تا بچىتە ناويانەو ۋ، لەناو كۆبوونەو ھەكان و يانەكانىندا تەماشايان بەكەيت. ئىجا كە پىياوئى دلى خۆت دۆزىيەو، لەگەل خۆتدا بىھىيىت و دلى خۆتى پى بسپىرئىت؟!...

(ستى) ىش پالى داىەو ۋ، لىكى داىەو ۋ، دەستى كە بەرئىكردنەو ھى قژەكانى.

پاشان سەرى راوھشان و گوتى: راست دەكەيت، گىروگرفتەكە ھەر ئەمەتا... پاشان بى دەنگ بوو ھەو.

پاشان (زىن) دەستى داىە قاقاي پىكەن... ئىجا دەمى نا بەگوتى خوشكە كەيەو، بەچرپە پى گوت: «بۆ گىروگرفتەكەت چارەيەكى باشم دۆزبوتەو ھە گوتى بگرە پىت بلىم»... پاشان لە دانىشتنەكەيدا خۆى راست كەردەو ئىجا خۆى لە خوشكەكەى نرىك خستەو، ۋەك بترسى لەو ھى كەسىك گوتى لە قسەكانى بگرى. ئىجا پى گوت: «خۆت دەزىزىت سبەينى جەئنى بەھارە. دانىشتوانى ئەم دورگەبەش، ھەموو بەم بۆنەيەو دەچنە دورەو بۆ ناو چىمەن و لالەزار. ئەو ھى ھەلىكى ھەرە جوان دەبى بۆ ئەو ھى كە تۆ بىرى لى دەكەيتەو».

ئەو ىش گوتى: «نەكەيت شتى و بلىتت؟... كامەت چارەكردنى گىروگرفتەكەم؟. كەى ئافرەت توائىوبەتى تىكەل بەپىياو بى. بەو جۆرەى تۆ بەبىرتدا دىت؟ ئەى ئەو نازانىت كە بۆ ئىمە جىگاي تايبەتى دادەنئىن كە دور دەبى لە پىياوانەو...؟ يان».

(زىن) قسەكەى پى برى و گوتى: «بەلام ھىشتا ئەو چارەيەم بۆ دەرئەخستىوت. مەن ئەو ھى بىلئىم كە سبەينى كەس لەناو ئەم شارەدا نامىنىتەو، ھەمووئىشيان لەم دەشتايى يەدا كۆدەبنەو».

ئىمە ىش ھەر ئەو ھەندەمان لە سەرە بىكەين، كە خۆمان لە كاروانى كۆشكەكە دوا بەخەين.

خۆمان و پىشان بەدەين كە لەشمان خا بۆتەو ۋ تىكچوو، ناتوانىن بىيەنە دورەو. ئىجا كە كۆشكەكە كەسى تىدا نەما، ئىمە ىش جلوبەرگى پىاوانە لەبەر دەكەين بەناوياندا...! بىگومان ئەوانە ىش و دەزانن كە ئىمە لە كورە لاو ھەكانى ناو كۆشكىن ياخود لە دەس و پىئەندەكانىن. بىگومان ئىمە ىش لە بىرەكەماندا سەردەكەوئىن. ھەر كەسە ىشمان ھەلى بۆ ھەلدەكەوئى، كە بەئارەزووى خۆى بگەرئى ۋ، يەكىك لەناو ئەو ھەموو لاوانەى دورگەكەدا بەدۆزىتەو كە پەسندىن لەلاى و بەدلىدا بچى!...».

«زىن» ىش كە ئەم پىشنىيازەى پىشانى خوشكەكەى دا، چو بەدلىدا، ئىتر گورج لەسەر ئەو رىك كەوتن كە ھەر لە بەيانەكى زوو ھەو، لەسەر ئەو بىرە برۆن بەرپتەو. پاشان دەستيان كە بەگفتوگۆكردن لەبابەت ئەو ھەو كە چۆن ئەو بىرەيان بەنەسەر... بەلام دواى ناچار بوون، قسەكەيان بىرن. چونكە كاتىكىان زانى رۆژئاو بوو، تارىكايىش كشا بەسەر ھەموو دورگەكەدا، تا واى لى ھات، ھەموو خانووەكانىان لەبەرچا و بشارتتەو. لەو دەترسان كە يەكىك خۆى لىيان بگرى ۋ، گوتى لە قسەكانىان بى، كەنەيان دەوىست بەھىچ كىزچىك كەس پى بزانى. ئىتر وازيان لەو قسەيە ھىناو، بەربانگەكەيان بەجىھىشت و دەستيان كە بەرپىشتن بەناو ئەو راپرەو گەورەبەدا كە دەچو بۆ ھۆلەكە. لەوئىدا چاويان كەوت بەھەندى دەس و پىئەند، لىيان پرسى: سەردار لە دىواخان چۆتە دورەو يان نا؟... ئەو ىش ۋەرامى دانەو كە سەردار ھىشتا لە دىواخانەكەدايە، لەگەل چەند پىياوئىكدا، لەبابەت گەشتوگوزارى راوى بەيانىيەو ھەگفتوگۆيان لەگەلدا دەكات، كە برپارى داو لەگەل چەند دۆستىكى خۆيدا بىكات. پاشان بەسەر نوشتاندىكەو ھە رىزى لى گرتن و لىيان جىابوو ھەو.

كچەكان ئەو ھىيان پى خۆش بوو... چونكە ئەو ھەلىك بوو، بۆيان ھەلئەو تىبوو، كە بىرەكەى خۆيان جىبەجى بىكەن... ئەو بىرەى لە ئەنجامى جوانى بى ھاوتايەكەى خۆيانەو ھە بۆيان پەيدا بوو بوو. چونكە بەھۆى ئەو جوانىيەيانەو بوو، كە بۆ ئەو كەسانە دەگەران كە ۋەك خۆيان جوان بىن، ياخود جوانىيەكەيان نرىك بەجوانىيەكەى خۆيان بى. ئەگىنا بەكەسى تر لاسىيان نەدەخوارد. سا ھەر لەبەر ئەو بوو كە زۆر كەس داواى دەكردن شوويان پى بىكەن ۋ، خۆيان نەدەدا بەدەستەو، لە چاودەروانىيى ئەو ھەدا بوون كە دوانى بەدلى خۆيان ھەلئىترن كە ھاوشانى خۆيان بىن لە جوانىدا!...

پاش ئەو، شەوباشىيان لەگەل يەكتر كەرد و لە يەك جىابوونەو. ھەر كچەيان رووى كەردە ژوورەكەى خۆى، لە چاودەروانى بەيانىدا.

که به یانی رۆژ گزنگی دا، له دوورگهی بۆتاندا، نه له دهشتاییه کانیدا، نه له بازاره کانیدا، کهس نه مابوهوه... چونکه هه موو کهس، به بۆنه ی جهژنه وه چوو بووه دهره وه، نه ویش له سهر ته ختی سروشتی شهنگوشۆخ و رازاوه وه، که سه ره نوێ تازه بوو بووه وه، هاتبوو خۆشیی و چلۆنیی له گه ل ده کردن.

جیهان چهند مانگیک بوو، له ناو گیتزه لوه که ی به فر و باراندا گیری خواردبوو، که چی له و رۆژه دا له شیهوی گه شیی و جوانی و بۆنخوشیدا به ناسکی و ته روتازه یییه وه، خۆی بۆ دهرخستن.

له و کاته دا، هه موو کهس له ئاوی چوو بوونه دهره وه. له ناو به هه شتی سروشتی ئه و رۆژه دا بلاو بوو بوونه وه. کزه بای فینک و بۆنی گول و گولزار، له که ناری ئاوه زیوبنه که و بناری شاخه رهنگینه کاند، بناری شاخی جوودی(*)، که به گول و چیمه ن رازا بوونه وه، مرۆقی سه رخۆش و گه شکه دار ده کرد... تا چاوت بر بکات، سه یرت ده کردن، که چی نه ده گه یشتی نه و په ریان. که ته ماشات ده کردن، له هه موو جوړه شیه و و چینیکیان تیدابوو. هه ر کۆمه له به لایه کدا ده رۆیشتن. ده و له مه ند تیکه ل به هه ژار و، پچووک تیکه ل به گه و ره و، خوینده وار تیکه ل به نه خوینده وار بوو بوو.

هی وایان تیدا بوو دل برینداری چاوی بیمار بوو، ده یویست له و رۆژه دا سه رخۆش ببی و خۆی له بیر بچیتته وه... هی وایشیان تیدابوو، بوژی خاوه ن هه ست و هۆش بوو، خۆی له و جوانییه خه و ئوه دا مه ست ده کرد، وینه ی هه ره بلندی بیروباوه ر و چیژکه ی لیوه دهره هیتا. هی وایشیان تیدابوو راستیی په رست بوو، گیترو ویز و سه راسیمه بوو بوو، هیچی بۆ نه مابوه وه، ئه وه نه بی که کړنووشی ملکه چی بکیشی بۆ په روه ردگار، که ئه و جوانی و چا و به ستییه ی دروست کردوه له سروشتدا!...

ئه وه ویش شتیکی ئاشکرایه ... چونکه سروشت دایکی هه موانه، وه ک یه ک سه یریان ده کات، وه ک یه ک خۆشی ده وین، هه ر چه شنی یه کیش به ده میانه وه پی ده که نی. له یه ک جامیشدا مه بیان پی ده خواته وه. له به ر ئه وه هه موویان مافیان هه یه، ئیمرۆ به و مه یه سه رخۆش بن و، له باوه شیدا هه لپه پرن و، هه ره یه که شیان له رازی جوانییه که یدا، ده رمانی ده ردی دلی خۆی بدۆزیتته وه. هه ر جوانییه کیش، که ده مده می و ده سترکرد بی، پیویسته له م رۆژه دا خۆی دوور بخاته وه. چونکه مه ی هه ر ئه و مه یه یه که له بۆنخۆشیی سروشته وه

(*) : جوودی، یه کیکه له شاخه کانی دورگهی بۆتان. (وه رگپ)

هاتبیتته به ره م. جوانیش هه ر ئه و جوانییه یه که له شۆخ و شهنگیی ئه وه وه دهرکه وتی. به لام له و رۆژه دا شتیکی په یدا بوو، دلی هه موانی کیش کرد، سه رنجی هه موانی راکیشا، هۆشی هه موو لایه کیشی خسته سه رسامییه وه!

چونکه له ناو ئه و کۆمه لانه دا، دوو لاو دهرکه وتن ئه گه ر سروشت هه موو جوانی و رازاوه یییه که ی خۆی له له شی دوو لاو دا دهریخستایه، هه رگیز له و دوو لاوه ی جوانتر پییشان نه ده دا!... هه ر که سی چاوی پی ده که وتن، سه رسام ده ما له کرده وه ی خودا، که جوانیی وای بی هاوتای به و دوانه به خشیبوو!

کهس نه بوو به لایاندا پروا و به بیینیان گه شکه دار نه بی و، تا ماوه یه ک سه رسام نه بی و به رامبه ریان نه وه ستی!... هه ر وه ک هه ر که سه له خۆی بیرسی: ئاخۆ ئه م دوو لاوه له کویتوه هاتن؟ که هه ر چی تاریکایی جیهان هه یه تییاندانییه!

تۆ بلی فریشته نه بن، له ئاسمانه وه هاتنه خواره وه، بۆ ئه مه ی هاو به شیی هه موان بکه ن له م جهژنه دا؟! یان هه ردووکیان له گه ل ئه م سروشته جوانه دا پیکه وه له دایک بوون، سروشت جوانییه که ی خۆی له له شی ئه و دوانه دا نواندوه و، ناردوونی به دیاری بۆ هه مووان، که سوپاسی ئاهه نگه که ی هه مووان بکه ن، که بۆ ئه و ده یکه ن!...

له راستیدا، مافیان هه بوو، که به و جوړه سه ریان سوپینی. چونکه ئه و دوو لاوه، کهس نه بوون، کچه شاکان نه بی، که «زین» و «ستی» بوون!... هه ردووکیان جلوه رگی خۆیان گۆربوو، له شیهوی لاواندا خۆیان پۆشیبوو، هاتبوونه دهره وه، هاو به شیی ئه و ئاهه نگه بکه ن.

بۆ ئه مه ی بتوان به ئاسانی ئه و کورانه ی ئاواتیان بۆ ده خوازتن و، هاوتای جوانی ئه وان بوون له ناو ئه و سه یرانکه رانه دا بیاندۆزنه وه... به لام کچه شاکان له و رۆژه دا به مه به سی خۆیان نه گه یشتن. هیچیان له ناو ئه و هه موو سه یرانکه رانه دا، لاویکی وه های نه دۆزییه وه که دلی بچیتته سه ری و، به تیری دلداریی گرفتار ببی!... چونکه ئه وان جوانییان به ته رازووی جوانیی خۆیان ده کیشا که شتیکی بی هاوتای و ابوو، مه گه ر هه ر له ده ست په روه ردگار بوه شیتته وه جوانی وه ها دروست بکات!. جا وینه ی بی هاوتای جوانی و چۆن بۆ ئه وان له و جیگایانه دا ده دۆزرایه وه؟!... چۆن ده بی، وینه ی بی هاوتا، له چه ند که سیکدا خۆی بنوینی بۆچ ئه ویش وه ک شتی ره مه کی وایه؟!...

به و ره نگه سه یرانکه ره کان، ئه و رۆژگارهیان به به زموره زمه وه رابوارد، له ناو گوێ

پروباره‌کان و گولزاره‌کاندا، له‌ناو گرد و دهشتایبیه‌کاندا، له‌ژیر سیبهری دره‌خته‌کاندا، تا رۆژ که‌وته ئاوا بوون و تیشکه‌کانی ده‌کشانه‌وه بۆ ناو تاریکی، سیبهری گردۆلکه‌کان و دره‌خته‌کانیش له‌ناو چیمهن و لاله‌زاره‌کاندا زهرده‌لده‌گه‌ران و ده‌کشان، رۆژیش له‌سه‌ر که‌لی ئاوابوونیدا به‌زه‌ردیبه‌که‌وه سه‌یری ده‌کردن، خه‌ریک بوو مالتاواوییان لێ بکات و، له‌ئه‌ندیشه‌وه په‌ژاره‌یان بخات و، وریایان بکاته‌وه بۆ چاوپیکه‌وتنی راستیی... ئه‌و راستییی که‌ هه‌موو شتییک به‌ره‌و نه‌مان ده‌هیلایته‌وه که‌ به‌شبرای ده‌کات له‌گه‌وره‌یی زینده‌گانی تا سه‌ر.

ئنجاکه‌ رۆژ، مالتاواویی لێ کردن، سه‌یرانکه‌ره‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌کانی خۆیان. له‌و کاته‌دا که‌ شه‌قام و کۆلانه‌کان چروپ بووبوون له‌ سه‌یرانکه‌ره‌کان، له‌ پیاو و ئافره‌ت و مندال، له‌ ده‌می گه‌رانه‌وه‌یاندا بۆ ماله‌کانیان، هه‌ردوو که‌چه‌شا له‌ رینگه‌ لایان دا، توژتیک خۆیان دوور خسته‌وه له‌و کۆمه‌له‌ گه‌وران که‌ ژن و پیاو پیکه‌وه ده‌رۆشتن - شتیکی سه‌یر رووی دا!...

له‌په‌ر که‌چه‌شاکان، چاویان که‌وت به‌دوو که‌چی سه‌رسام ماو، خه‌ریک بوون به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و رووی ئه‌وان بێن!... ئه‌وانیش ته‌نگه‌تاو بوون... وا چوو به‌دلایاندا، که‌ ئه‌و دوو که‌چه‌ ده‌یانناسن و به‌که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌که‌یان زانیون... بۆیه‌کیش روویان کردۆته‌ لای ئه‌وان، که‌ راستییی که‌یان ده‌ریخهن. به‌لام که‌ که‌چه‌کان نزیکیان که‌وته‌وه، جوژه‌ گێژییه‌کیان تووش بوو، تا به‌ته‌واوه‌تی لێیان نزیک بوونه‌وه. ئیتر چاویان تی برین و زۆری پێ نه‌چوو، قه‌د و بالایان که‌وته‌ له‌رزین. پاشان هه‌ر دووکیان یه‌ک له‌دوای یه‌ک که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. به‌بێهۆشی مانه‌وه، ئاگایان له‌ جیهان نه‌ما!...

به‌لام که‌چه‌شاکان له‌وه زۆر سه‌رسام بوون. به‌په‌رۆشه‌وه بوون بزانه‌ ئه‌و دوو که‌چه‌ کێن و... له‌ چ چینیکن؟... به‌لام له‌وه ده‌ترسان، له‌ ته‌نشتیانه‌وه بوه‌ستن و لێیان بکۆلنه‌وه تا له‌ رازی هه‌ردووکیان بگه‌ن... له‌ کۆمه‌لی سه‌یرانکه‌ره‌کان ده‌ترسان بیانیین و له‌ سه‌ریان کۆ بینه‌وه... له‌به‌ر ئه‌وه خۆیان وا پیشان دا که‌ ده‌ریه‌ست ئه‌و شته‌ نا دروسته‌ نین، که‌م ته‌رخه‌مانه‌ ده‌ستیان کردوه به‌رۆشتن... به‌لام که‌دییان که‌س له‌و ناوه‌دا نه‌ما و، له‌و دوو که‌نیزه‌که‌ دوور که‌وتونه‌ته‌وه، به‌هیواشی گه‌رانه‌ پاشه‌وه، تا گه‌یشتنه‌وه جیگای که‌وتنی دوو که‌چه‌که‌... به‌زه‌ییه‌کی زۆریشیان پێیاندا هاته‌وه... که‌ گه‌یشتنه‌وه لایان، هیشتا له‌ بیه‌هۆشییه‌که‌ی خۆیاندا ما بوون. به‌ته‌نشتیانه‌وه دانیشتن و سه‌یری ده‌موچاو و شیوه‌ و سه‌ر و سیمایان ده‌کردن، به‌و مه‌به‌سه‌ که‌ به‌لکو بیاناسنه‌وه و، ئه‌وه‌یشیان بۆ ده‌ریکه‌وی که‌

ئاخۆ ئه‌و دوو که‌نیزه‌که‌ ئه‌وان ده‌ناسن یان نا... به‌لام هیچ کامیکیان نه‌ناسینه‌وه. هیچ کامیکیشیان ئه‌وه‌ی بێر نه‌که‌وته‌وه که‌ رۆژتیک له‌ رۆژان یه‌کتیک له‌و دوو که‌نیزه‌که‌ی به‌رچاوه‌وتی!...

له‌ ده‌موچاوی هه‌ردووکیاندا، جوانییی کی ناوازه‌ هه‌بوو که‌ له‌گه‌ل شیوه‌ی گه‌وره‌یی و سه‌ر بلندیادا تیکه‌ل بوو بوو؛ که‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند هه‌ر دووکیان خاوه‌نی پایه‌یه‌کی بلندیان!... شیوه‌ی جلوه‌ریگیان و قه‌دوبالایشیان زۆر له‌ یه‌کی ده‌کرد، که‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، یان هه‌ردووکیان برابرن، یاخود خزمی یه‌کتر بن!... به‌لام رازاوه‌ییی جلوه‌ریگه‌که‌یان و شیوه‌ی زه‌رکفت و چینییه‌که‌یان به‌ته‌واوه‌تی به‌لگه‌بوون بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و دوانه‌ خاوه‌نی ناز و جیاز و سامانیکی بێ شومارن!...

که‌چه‌شاکان هه‌ردووکیان به‌چاویکی په‌ر خه‌م و به‌زه‌یی پێدا هاتنه‌وه، سه‌یریان ده‌کردن و لێیان ورد ده‌بوونه‌وه. هه‌ردووکیان لال و پال که‌وتبوون به‌سه‌ر زه‌ویدا، هۆشیان نه‌ما بوو به‌خۆیان. گێژووێژ بووبوون، به‌ته‌واوی!... هیچ جووله‌یه‌کیان لێوه‌ نه‌ده‌هات، ته‌نیا جووله‌ی سنگیان نه‌بیت که‌ له‌ کاتی هه‌ناسه‌داندا به‌رز و نرم ده‌بوونه‌وه. ئه‌و به‌زه‌یی پێداهاتن و دل پێ سووتانه‌یان له‌ کاری خوداوه‌ بوو، که‌ هه‌موو گیانییک به‌هۆی ده‌ست په‌نگینی ئه‌وه‌وه پێک هاتوه، به‌ره‌ به‌ره‌ گۆرا و چووه‌ شیوه‌ی خۆشه‌ویسته‌یییه‌کی سه‌یری، تی نه‌گه‌یشتوانه‌وه!... که‌ هه‌ردووکیان له‌ ته‌نشتیانه‌وه دانیشتن، له‌و ده‌شته‌ گه‌وره‌ و فراوانه‌دا، سه‌رنج دانه‌که‌یان له‌و دوو که‌نیزه‌که‌، ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، که‌ به‌سه‌رسورمانیکه‌وه ئه‌مه‌ له‌ خۆیان ده‌پرسن: ئاخۆ ئه‌م دوو نه‌مامه‌ له‌ چ گولزاریکدا رووبن؟... ئاخۆ له‌ چ باخچه‌یه‌کدا ئه‌و دوو خونچه‌یه‌ گه‌شاینه‌وه؟... ئاخۆ کام هه‌ور شه‌وئی به‌سه‌ردا دابارین؟... ده‌بێ کام چه‌م و کانیاویش بووی که‌ ئه‌م جوانییی پێ به‌خشیین؟...

ئیتر دانیشتنه‌که‌یان له‌وه زۆرتری نه‌کیشا... چونکه‌ له‌ دووره‌وه چهند سواریکیان دی به‌تاو ده‌هاتن به‌ر پێ دا، روویان کردبووه‌ شار. په‌ییان به‌وه برد که‌ ده‌بێ ئه‌وانه‌ سه‌ردار و هاوڕێکانی بن له‌ راو هاتنه‌وه. وایشیان به‌باشزانی، که‌ له‌ پێش ئه‌وه‌ی سه‌ردار بگاته‌وه کۆشکه‌که‌ی خۆی، خۆیان بکه‌نه‌وه به‌کۆشکه‌که‌دا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ زوو راست بوونه‌وه و، هه‌ر دوو که‌نیزه‌که‌که‌یان به‌و بێ هۆشییه‌وه به‌جیه‌هیشتن. به‌لام پێش ئه‌مه‌ی بگه‌رپه‌نه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان ئه‌موستیله‌ به‌نرخه‌ بریسکه‌داره‌ بێ وپه‌نه‌که‌ی خۆی له‌ په‌نجه‌ی خۆی دا که‌ند و، کردیه‌ په‌نجه‌ی یه‌کتیک له‌و دوو که‌نیزه‌که‌وه. له‌ بریتی ئه‌وه‌ ئه‌موستیله‌ی که‌نیزه‌که‌که‌ی به‌په‌نجه‌ی دا که‌ند و خستییه‌ په‌نجه‌ی خۆیه‌وه. ئه‌موستیله‌ی که‌چه‌شاکان به‌به‌ردی ئه‌لماس و

یاقوت، بهورده کاربیه کی جوانه وه، ناوی خویانی له سهر نووسرابوو. به لام ئەموسستیلە که نیه که کان ساکار و کم نرخ بوون. مه به سی کچه شاکانیش له و ئەموسستیلە گۆرینه وه یه ئەوه بوو که خۆشه و یستی و به زه بهی هاتنه وه و په سندرانی خویان به رامبه ر جوانی ئەوه دوو که نیه که ده ربه رن. ههروه ها ئەوه یشیان ده و یست که به هۆی ئەوه ئەموسستیلانە وه رۆژتیک له رۆژان ئەوه دوو که نیه که بدۆزنه وه و بیانسان و له ره سه نی و نه ژادیان تبه گهن.

به م ره نگه له پاش ئەمه ی کچه شاکان، دور و ئەلماسه به هاوتایه کانی خویان به و موروه و شووشه ساکارانه گۆرپیه وه، ده موده ست گه رانه وه ماله وه.

پازی ههردوو که نیه که که

ئەوه دوو که نیه که ی له هۆش خویان چوون، له راستیدا ئافره ت نه بوون!

به لکو دوو لای به ناوبانگ بوون، له ناو پیاوه کانی دیوانی سه رداردا!!...

یه کتیکیان کوری یه که م کاربه دهستی دیوان بوو، ناوی (تازدین) بوو... که له گه ل ههردوو براکه ی تریدا، له ناو پیاوانی سه رداردا، به یارمه تیدان و ئازایه تیه که به هاوتاه ناوی ده رکردبوو. له هه موو لایه کی دوورگه که دا به گه وره به ی و ریزه وه ناویان ده برا. سه ردار له زۆر کاتدا به بۆنه ی هه ندێ کاره ساته وه یاخود به هۆی کاروباری خۆیه وه، ئەوه نده پێیاندا راده په رموو، کاری گرنگ گرنگی پێ ده سپاردن. دوو براکه ی (تازدین) یش ناویان (چه کۆ) و (عارف) بوو. لاهه که ی تریشیان ناوی (مه م) بوو، که یه کتیک بوو له رازنوسه کانی دیوانی سه ردار (زین الدین). (تازدین) یش له ناو هه موو دۆست و براکانیدا، رازی دلێ خۆی بۆ (مه م) ده گوت. خودایش خۆشه و یستی و براهه تیه که ی وای خستبووه ناوه ند ههردووکیان ه وه، که که م ریک ده که وێ، له ناوه ند دوو دۆست، یاخود دوو براداشتی واپه یدا به ی. دوورنیه که هۆی ئەوه خۆشه و یستی و براهه تیه ی ناوه ندیان ئەوه بوو، که هه ر دوولایان به گجگه رگفتاری جوانی و به په رۆشی جوانیه وه بوون. له هه ر شپوه به کدا جوانیه یان بدیایه، هۆگری ده بوون. له ئەندازه به ده ریش جوانی کاری تێ ده کردن. له به ر ئەوه زۆر به په رۆشه وه بوون، ئەگه ر بۆ ته نیا جاریکیش به ی له ژبانیا نندا، ئەوه دوو کچه شاهه بیه ن، که جوانیه یان له زۆریه ی خاکه کانی کوردستاندا ناوبانگی ده رکردبوو. هه ر ئەم شپتی و شه یدا ییه یش بوو بۆ جوانی، که وای لێ کردبوون، ئەوه رۆژه، جلوه رگی ئافره ت له به ر بکه ن و، خۆشیه یان له شپوه ی ئافره تدا ده ربخه ن. هه ر یه که یان له باتی جله کانی خۆی، به رگتیک ئافره تانه ی پۆشبوو، که بریتی بوو له کراسیکێ ئاوریشم، له جووری هه ره

ناوازی «ئیهسته بره ق»، پشتی تیکیشی له سهر به سته بوو، که به زه ر که فتیکێ نایاب چنرابوو، مه گه ر هه ر له کچه نازه نینه کان بوه شپته وه، که بیه ستن. هه ریه که یشیان سه رو پتچیکێ نابوو هه ر سه ری، که یه گجگه ر جوان و نایاب بوو، له هه موو لایه کیه وه ریشوه ئاوریشمه کانی پێدا هاتبوونه خواره وه. ههروه کو کچه جوانه کانی ناو کورده واری له شپوه یه کی نازدارانه دا له سه ر ناوچه وانی خویان قایم کردبوو. هه ریه که یشیان له قزه کانی خۆی ئەگره یه ی دروست کردبوو، به سه ر هه ردوو روومه ته کانی دا هاتبوونه خواره وه. هه ر له گولکه یه کیان ده کرد که له سه ر پتچه که یان به رازاوه یی و جوانیه وه شوپ بوو پتته وه. پاشان هه ردووکیان چوونه ده روده شت، تا سه یری هه ر دوو بابه تی جوانی بکه ن: جوانیه ی سه روست له و شپوه خه و الویه یه یدا به چیمه نه رازاوه کانی ه وه، جوانیه ی په ری روویان و تیلایه دلکێشکه ره کانی چاوشیه یان. به لام خه می هه ره گه وره یان بۆ ئەوه بوو که ئەوه دوو کچه شاهه بدۆزنه وه که ته نیا ناوبانگیان دانیشته وانی دوورگه که ی چاوه ست کردبوو، که هه ر له ده میتیکشه وه بۆ هه لیک ده گه ران که چاویان پێیان بکه وێ. ئەوه کاته یش که له گه ل سه ریرانه راندا ده گه رانه وه، چاویان تیر بوو بوو له بیه نی جوانی، سه رو ی خۆشیه ی به گیانیه یان که وتبوو، به مه یی جوانی مه ست و سه رخۆش بوو بوون. به لام که له و کاته دا چاویان که وت به کچه شاهه کان، ده موده ست به تیری دلداریه یان گرفتار بوون، جوانیه یه که یان کاری له دلێان کرد و به هۆش که وتن و که وتنه سه ر زه ی. لاهه کان ئەگه ر هه ر جوانیه ی له ش بووایه، وای به سه ر نه ده هتێان که له هۆش خویان بچن. به لام راستیه یه کی گیانیه ی هاته پال، که له و جوانیه یه گه وره تر و بلندتر بوو، کاری کرده دل و هۆشیه یان و له په لوپۆی خستن... ئەوه راستیه یه یش دلداری بوو... ئەوه دلداریه یه گیانیه یه پاک و بیه گه رده ی، که دوور ده که ویتته وه له بابه تی له ش، که به رزتر ده بپتته وه له راستیه یه نیرۆمی یی.

ئەوه دلداریه یه چوه کانی دلێ ههردووکیان ه وه. ته وژمه کانی به ناو هه موو ده روازیه کی، شه پۆلی ده دا، خروشی پێ ده سه ند و ئاگری تێ به رده دا. مووچرکی خۆشه و یستی پێدا ده رۆشیت رووه گیانه که ی تر، که هه ر له رۆژی سه ره تای ژبان ه وه ئاو پته ی بوو بوو، به لام له دواییدا لێی جیا بوو بووه و، له ناو ئەم جیهانه تیکه ل و پیکه له دا ون بوو بوو.

ئەویش هه ر به دوا ی جووته که ی خۆیدا ده گه ر! ده میتیک ته ماشای وینه کانی سه روست و گولزاری ده کرد، به لکو له ناو ئەوانه دا چاوی پێ بکه ویتته وه. ده میتیکش گوتی له دهنگی بولبول و په له وه ران ده گرت، به لکو دهنگه که ی له ناو ئەوه دهنگانه دا بناسیتته وه. جار

به جارتيكيش سهرنجي له شپوه و سهروسسيما ددها، بهلكو له ناو نهو كهسانه دا شپوهي بكا ته وه. جا له پاش نهو جوئ بوونه وه دوور و دريژه و، نهو نارزه زووي بينينه به جوئ و خرؤشه، لهو رؤژه دا چاوي پتي كهوت، كهواته نابئ به شتيكي سهر دابريئ، كه لهو كاته دا، گيان ناگاي له له شي نه مابئ و، چاوي گيژ و ويژ بووي و، هؤشي به خوئ نه مابئ و، هيچ ههستيكيش به خوئ نهكات. كهواته سهيريش نبييه، كه دلداري، دوايي زال بي به سهر نهو دوو شوژه سواره دا و، وهك په پوله به كيش كه بكه و پته بهر گري ناگر، ناوا هه لئان بپرووكينيئ.

له پاش ماوه يه كي دريژ، گيانه كه نه وشه وه، هاته وه به بهر له شيدا، هؤشيش تواني بيته وه سه رخوئ... (مه م) و (تاژدين) هاتنه وه هؤش خوئان. كه ته ماشايان كرد نهوا له دهشت و بيابانيكدا كه وتوون، تاريكه شه ويكه، چاو نابيني، نه ستيره به ناسمانه وه نه ماوه، نه كهس هه يه بهو ناوه دا پروات، نه بالنده يه كيش ماوه ته وه به ناسمانه وه فركه ي بيت. گيژ و ويژيه كيان به سهر دا هاتوه، هيچيان له بير نه ماوه، نازانن چييان به سهر هاتوه، نايشزانن چي واي به سهر هيتاون، ناشزانن بوچي له ويذا ماونه ته وه. ههر نه و نديان پئ كرا بزائن، كه ههر كه سه يان به شي خوئ، دلگور پتيه كي سه يري پتيگه يشتبوو، ده ماره كاني به ته واوي كزبوو بوون، له شي ته واو خاو بوو بووه وه، بريستي پرابوو، بيره وه بريشي ته واو كه وتبوه شپزه بييه وه!... له پاش تاويك تينيكي زؤربان دا به بهر خوئان، به تيگوشانيكي يه گجار ماندوو انه وه خهريكي خوئان بوون، نئجا توانييان راست بيته وه و، بهر بهر به كزؤله ييه كي زؤره وه پرونه وه بو شار و بگه نه وه مائي خوئان. له ويذا ههر دوو كيان يه كتر بيان به خودا سپارد و، له يه كتر جيا بوونه وه.

رؤژ و دوو رؤژي به سهر دا چوو، تا گه يشته ههفته يه كيش، كه چي (مه م) و (تاژدين) تاده اتن دلته ننگتر ده بوون. نه يشياننده زاني دلته نكيه كه يان له چي يه وه يه. جاره نا جاريكيش ههستيكي سهير و ناديار ده هاته دلئانه وه، نه ياننده زاني له چ هؤيه كه وه په يدا ده بيئ، نه يشياننده تواني ليكيان بده نه وه و، رؤشنيشيان بكه نه وه. ههر دوو كيان ههست كردن و پيژانينيان به پروكه شي شتومهك و وينه كاني مرؤف گؤرا و، وهك هي پيشوو نه ما! ههر دوو كيان و ايان لي هات خوئان به بيگانه ده زاني له ناو كه ساندا، وه رس ده بوون له و شتانه ي كه پتيانه وه راهاتبوون. ههر وهك گيانيان به دواي يه كيكي خو شه ويستا بگه ري و لتي ون بووي و ابو، يا خود به دواي راستيه كي بلندا بگه ري، كه له پيشدا بوئ ده ركه وتبي و دوايي لبي ون بووي وا بوو. به لام ده بي نهو شته يان نهو كه سه چي

بيئ...؟ ده بي كه ي ههستي پئ كرديئ، تاوا بزاني لبي ون بووه؟... نهو رازيكي نهيني بوو كه سيان په بيان پئ نه ده برد، ههر چه نديشيان ده كرد بوئان نه ده دؤزرايه وه. سه يرووني نهو ههسته يش، پيچ و په ناي نهو تاسه و نارزه وانه يش واي له ههر دوو كيان كرديو، كه خوئان بپاريزن له وه ي كه سيان له كه سياني ناشكرا بكات. ههر چه نديان ده كرد، پتيان نه ده كرا دهري به خن، يا خود رؤشني بكه نه وه. چونكه قسه كان نه و نده گرتياوي و پر پيچ و په نا و شاراه بوون، زؤري پئ ده ويست تا خاوه نه كه ي ليكي بداته وه و بيدؤز تيه وه و دهريشي به خات...
 به لام زؤري پئ نه چوو نهو خه موخه فته و نازاره ي پتيانه وه بوو كاري له دم و چاو و شپوه ي هه لسان و دانيشتن ي ههر دوو كيان كرد. نهو به ته واوه تي دياربوو له رهنگ زهري و كزي و زؤر بير كرنه وه ي ههر دوو كياندا... نه مانه بوون به هؤي نه وه ي ههر دوو كيان رازي دلئ خوئان بو يه كتر ي ناشكرا بكن. له گه ل نه وه يشدا كه ليكي نه گرت كه شتيكيان له راستيه كه بو ده ريكه وي يا خود له رازه شاراه كه ي تيبگه ن. نهو ههر نه و نده به كاريان هات، كه به هؤي گيرانه وه ي رازي دلئانه وه بو يه كتر ي و، يه كيتي ههسته كه يانه وه كه له هيچ يانه وه ناشكرا نه بوو بوو چييه، له گه ل نهو نازارانه ياندا كه له هي يه كتر ده چوون، بيئ نه مه ي بزائن له چييه وه په يدا ده بن... نه مانه هه موويان بوو بوونه هؤي دلخوش كرديك بو ههر دوو كيان، كه بوئان ناشكرا بوو بوو يهك ههست و يهك درد و يهك رووداويان هه يه.

رؤژيكي له رؤژان ههر ههر دوو كيان بوون، له جيگايه كدا دانيشتبوون. (تاژدين) له په نجه ي (مه م) دا، نه موسستيله به كي دي ده دره وشايه وه، هه نديك لبي ورد بووه وه و گوتي: «پتيوست بوو له سهر م پيرؤزبايي نه م نه موسستيله ناوازه يه تي لي بكه م. به لام پيش ئيمرؤ له دهستي تؤدا نه مديوه. ده بي كه ي په يدا تي كرديئ؟»

«مه م» يش سه يريكي په نجه كاني خوئ كرد. نه يده زاني (تاژدين) چي پئ ده ليئ. كه ته ماشاي كرد نهوا پارچه گه وه ريكي به رخ ي له ده ستدايه، كه له وه پيش نهو دوو ناوه ي زؤر بهر گوي كه وتوه. دوايي بييري چوو بو ههر دوو كچه شاكه ي «جزيره»... كه يه كيكيان ناوي (ستي)، نهوي تريشيان ناوي (زين) بوو!...

ئيتر وهك يه كيكي تاي لي هاتبيئ، سهري بهر زكرده وه و سه يريكي مه مي كرد، گوتي: «خودا بتگرئ نه م دوو نه موسستيله به هي ههر دوو كچه شاي (جزيره) ن، كه خوشكه كاني سهر دار «زين الدين» ن!؟...»

هەردووکیان چاویان بریبهوه ئەمۆستیلەکانی خۆیان. سەرنجیان لەو نەخشونیکارە ناوازانەیان دەدا، سەیری پرشنگ و بریسکەدانەوهکانیان دەکردن. ئیتر بەتەواوەتی چەسپییە دلیانەوه که خاوەنەکانیان کەس نین هەردوو خوشکی سەردار نەبێ... ئیتر لەو بریسک و هور و پرشنگدانەوه، پازەکانیان، وردە، وردە، دەرکەوتن. بیری هەردوو لایشیان گەرایە پاشەوه بۆ رابردوو. ئەو رابردووی کە تا ئەو کاتە لاییان ناشکرا نەبوو. ئەوەیان بێرکەوتەوه، کە لە رۆژی ئاهەنگی بەھاردا، ویستیان ئەو دوو کچەشایەیان چاوی بکەوێ. بەلام هیچ کامیکیان بۆ نەدۆزرایەوه لەناو ئەو هەموو سەیرانکەراندەدا... پاشان ئەویشیان بێرکەوتەوه، کە لە کاتی گەرانەوهیاندا دوو لایان بەرچاوی کەوت، لە لایان نەدەکرد... هەردووکیان یەجگار جوان و شیرین بوون... خۆشیان لێ نزیکی خستەوه تا بیان ناسنەوه و بزائن کێن... ئیتر لەویوە بیری هەریبەکانیان وەستا! بەلام هیچ گومانیکیان لەوه نەبوو، کە بەهۆی بینینی ئەو دوو لاوهو شتیکی سەیران بەسەر هاتبوو کە بەهۆی ئەو بەسەرھاتەوه بوو ئەو شەوه لەو دەشتەدا مابوونەوه. کەواتە دەبێ ئەو دوو ئەمۆستیلە لەو شەوهدا کرابنە پەنجەیانەوه. دواوی لەوه دلیابوون کە هەر ئەو دوو لاوه بوون، خوشکەکانی سەردار (زین الدین)، کە خۆیان بەدوایاندا دەگەران، بێگومان ئەو دوو کچەشایەش دەبێ وەک خۆیان، بیری خۆگۆڕین چووبێ بەمیشکیاندا، بۆ ئەمە خۆیان دەرناخەن لە کەس... لە بابەت ئەو دوو ئەمۆستیلە بەشەوه کە کرابوونە پەنجەیانەوه، هیچیان گومانیان نەما، کە کچەشاکان لەگەڵ ئەمۆستیلەکانی خۆیاندا گۆڕیوانەتەوه، بۆ ئەمە هەستیکی شیرینی خۆیان بنوێن بەرامبەریان.

ئنجاکە ئەو پازەیان بۆ دەرکەوت هۆی ئازار و هەستە نەیتییەکانی خۆیان تیگەیشن، کە تا ئەو کاتە دەیاننالاند بەدەستیانەوه، ئیتر هەردووکیان هەستیان کرد بەسەرەوت و ئارامیەک لە دلیاندا کە باری کۆلیی گۆڕین. بەلام زۆری پێ نەچوو، ئەو هەستە دوو کاری جوئی جوئی لە دلی هەردووکیاندا کرد. چونکە (تازدین)، بەهۆی ئەو راز دەرکەوتنەوه، توانیی زالی بێی بەسەر ئازارەکانی دلیدا، تا ئەندازەیه کیش لەو دەرەدی تووشی بوو پرگاری بوو. هەرەک زۆری خەم و خەفەتەکی لەوهو هاتبێ، کە سەرچاوهی کەینەوبەینەکە نەزانیبێ وابوو. بەلام (مەم) کەوتبوو باریکی ترەوه.

دەرکەوتنی ئەو رازەش بۆ ئەو ستم بوو. زۆری پێ نەچوو گری بەردایە دلی و دلەگورپیی تووش کرد. هەرەک لەوه پێش گیانی ئەو ریبەیی لێ ون بووبێ کە بۆی دۆزراوەتەوه و، نەیشیزانیبێ کە گرفتاری کێ بوو، بەلام ئیمرۆ هەموو شتیکی بۆ

دەرکەوتووه. مەرۆقی ئەو گیانەیشی هەرەها بۆ دەرکەوتووه. جا چونکە دوورە لێی، ئارامی دەست ناکەوێت. هەتاگو نەیشیبینی و پێیشی نەگات، دوورە لەوهو کە دلی بێ شۆرش و پشپۆی مینیتەوه.

(تازدین) یەش هەستی بەئازار و خەم و خەفەتی (مەم) کرد، کە لە دەموچاویدا دیاریوو. هەستایە سەر پێ و، چوو بەلایەوه و، دەستی خستە سەر شانی پیتی گوت:

«مەم! گوتت لە من بێ چی دەلیم: ئەو زۆر هەلەیه کە خۆمان بخەینە ژێر چنگی ئەم جوۆرە گلارای و پەشوکاوییهوه. چونکە لە ئەنجامدا هیچمان دەست ناکەوێت، سەرگەردانی و پەشیمانی نەبێت، سەبارەت بەوهی کە دەرەدەمان کاری تر دەبێت. بێگومان ئەویش بۆ من و تۆ ناگونجێ... چونکە هەردوو کمان لەم شارەدا بەئازایەتی و جەربەزەیییهوه ناومان دەرکردووه. هەموو دانیشتوانی (جزیره) یەش و امان دەناسن کە خاوەنی چنگ و بریار و پالەوانیتی بێن. ئەگەر بێتو ئیمەیش هەر لەم دەرەدەدا مینینەوه، ئاخۆ چ کاریک لە ناوبانگ و ناوونیشانمان بکات لەناو دانیشتوانی ئەم دوورگەیهدا?... ئەگەر هەموو کەس بەم کەینەوبەینەیهی ئیمە زانی، ئاخۆ چیمان بەسەردی؟...»

چۆن دەبێ، ئیمەیهکی خاوەن نیاز و بریار و ئازایەتی و چنگ، و امان لێ بێ، کە هەر بەچەکی دوو ئافرەت و هیزیان، پرستمان بپێ و، ورە بەریدەین و، ئازایەتیمان لەبیر بچیتەوه؟! بام هەردوو کمان لەم پێخەفی خاوەنچکییە بێینە دەری. بام ئەم بەرگی خەم و ئازارە پرپووجە لە خۆمان دابکەنین کە بەدەستی خۆمان پۆشیومانە... بام ئەویشمان بێتەوه بێر کە ئیمە بەچنگ و مەردین... هەرگیز نایشهیتلین کزی کار لە دەررومان بکات».

بەلام «مەم»، وا دەرەدەکەوت، کە ئاگای لە (تازدین) نەبوو چی دەلێ:

لە دەموچاوییهوه دیار بوو کە ئازاریکی توندوتیژی هەیه. دلی بەقسایم لێی دەدا. چاوەکانیشی لێل بووون لە خەم و پەژارەدا. تەنیا ناویک کە دووبارە دەکردهوه، ناوی «زین» بوو. تەنیا شتیکی کە دلی دابوو، ئەو ئەمۆستیلەیه بوو کە لە پەنجەیدا بوو. جاری وا هەبوو ئەو، ئەمۆستیلەیهی بەسەر چاوەکانیدا دەخشاندا. جاری وایش هەبوو دەبیرد بۆ دەمی و ماچی دەکرد و، بەدەمی خۆیهوه دەنوساند، لێی نەئەکردهوه دواوی پرووی کردە (تازدین) و پیتی گوت:

«برا دۆست! ئەو کەسە ئیستا لەگەڵیدا دەدویتی، ئەو «مەم» هە نیه کە ناسیوتە!

له راستیدا ئەم (مەم) ه، ئیستا بریتییە له مۆڤتیکی تر و راستییەکی تر. ئیتر لەمەودا، بەدوای ئەو دا مەگەرێی که نیاز و پریار و نازایەتی و بەچنگی له مندا بدۆزیتەوه. بەو خودایەکی که هەموومانێ دروست کردووه، ئەوانەم هەموو له بیچۆتەوه. ئەو کەسە ئیستایش لەبەر دەمتدایە هەر بریتییە له لەشیکێ له کەلک کەوتوو، نازار پرستی بریوه، دلێکی پر له ناگریشی هەیه، مەگەر هەر خودا بزانی گەرکە ی چەند گەورەیه و چەند بەتینە.

ئەمەیش که سرهوتە و، هیز و تواناییه و، ئارام و بەرگە گرتنە، ئەوانە هیچیان فریان بەسەر لەش و هۆشمەوه نەماوه. تۆیش ئەگەر هەست بەبیانوووەکی من ناکەویت، هەر هیچ نەبێ، لیم بگەرێ، بام رووه و چارەنوسی خۆم بچم».

«تازدین» ییش که ئەو قسانەکی «مەم» ی بەرگویی کەوت، بۆی دەرکەوت که کەیهنەوبەینەکی (مەم) لەوه ترازووه، که ئامۆژگاری و پەند و شیوەت کاری تیبکات. لەبەر ئەوه زۆر بەزەیبی پێداهاوتەوه، ناچارما و هیچی بۆ، نەمایهوه بیکات، ئەوه نەبێ که بێدەنگ بیت.

پیریژی کۆشک

جاری بام واز له قسەکی (مەم) و (تازدین) بهتین و بگەرێینەوه بۆ کۆشکی سەردار، تازانین (ستی) و (زین) چییان بەسەر هاتوو. ئەو بوو ئەوشەوه بەهەلەداوان گەرانهوه بۆ کۆشکەکه. چووشنەناویهوه، بێ ئەمەکی بهیلتن کەس بەرازیان بزانی. تەنانەت دەرگەوانەکانیش وایان دەزانی ئەو دوانە له کورپە جوانەکانی ناو کۆشکن. ئیتر هەر ئەوه نەدی پێ چوو، تا له خوگورپین بوونەوه و، پشوو بەکیاندا، له ماندویتی ئەو رۆژە بەهەستینەوه، دەمۆدەست هەر دووکیان هەستیان کرد بەگلارای و پشویەک له ناو دلێاندا. هیچ کامیکیشیان رازی ئەو دل پەشوی یەیان نەدەزانی چیبە، هەر ئەوه نەدیان دەزانی که پەیوەندییەکی هەیه بەبیینی ئەو دوو کەنیزەکەوه، که ئەو کارساتە سەیرەیان بەسەر هات، لەبەر دەمیاندا. لە راستیدا چاوەندازی هەردووکیان لەوشیوە پەشیاووه، هەر وه ها ئەو جوانییەیان که تیکەل بووبوو له گەل شیوەی شەنگوشۆخی و مەندیدا، له میتشکی هەردوو کچەشاھ دەر نەدەچوو.

هەندی هۆیش لەویدا کۆبوو بووهوه. یەکیکیان ئەو کارساتە سەیره بوو که بەسەریاندا هات. هەندیکیشی ئەوه بوو که حەزبان دەرکرد له راستییان تیبگەن و بزانت

کین و له کۆپۆه هاتوون. یەکیکیشیان ئەوه بوو که لەوساوه هەستیکی سەیر له دلێاندا پەیدا بووبوو، بەرامبەر ئەو دوو کەنیزەکه نەناسراوه. لەلایەکەوه بەزەبیان پێیاندا دەهاتەوه. له لایەکیشەوه دەچوون بەدلێاندا، که له دواییدا گەرا بەخۆشەویستییهکی وەها که رۆژ بەرۆژ تینی دەسەند له دلێاندا، که له گەل ئەویشدا هیشتا هەر بەدوو ئافرەتی وەک خۆیان دادەنان. ئا بەم جۆرە، بیران زال دەبوو بەسەر ئەندیشەیاندا. ئەو هەستانەیش دەستیان دەرکرد بەداگیرکردنی دلێان. ئیتر لەو رۆژەوه، هەردوو خوشک، هەر پیکەوه دەبوون، له ژووریک له ژوورەکانی کۆشکەکه دا خۆیان پەنا دەدا و، له بابەت ئەم بابەتەوه چرپە چرییان دەرکرد، رازی دلێ خۆیان بۆ یەکتەر ئاشکرا دەرکرد. له گەل ئەویشدا، کەس له کۆشکەکه دا، هەستی بەو رەوشە تازەیهیان نەکرد، پیریژنیک نەبێ که دایەنی خۆیان بوو، ناوی (هیلانە) (*) بوو. هەرچەندە پیریژنەکه، پیر و پەکەوتەبوو، بەلام له پەندە و پەراویز داناندا له رۆژگار بەهیزتر بوو... دەموچاویکی چرچ و لۆج و رەنگیکێ زەردباوی هەبوو. بەلام فرۆفیلبازیکێ وابوو که سەری پیاوی لێ سوڕ دەما. هەرچەندە پشت کۆماوه و پرستراو بوو، بەلام زبەرەکی لایکی پر هیز و توانایی هەبوو. ئەم پیریژنە هەر لەو شەوهوه که له ئاهەنگی بەهار گەرابوونەوه، سەرنجی له کچەکان داوو، وەک خۆیان نەمابوونەوه، گۆرابوون. ئەویش لەو شەوهوه هەر سەرنجی لێ دەدان، تازانی گۆرانەکیان بەچ ئەنجامیک دەگات. دوایی زۆری پێ نەچوو له دەموچاویاندا دیاریی دا رۆژنیکیان، سەرلەبەیان، رێدانی خواست، هاتە ژوورەوه لایان. تەماشای کرد هەردووکیان گێژوویژ ماون بەدەست بێرکردنەوه یەکی قوڵەوه. خەم و سەرسویمان، بە ئاشکرا له دەموچاویاندا دیارە. لێیان نزیک بووهوه و له تەنشتیانەوه هەلتووتا. ئنجا گوتی:

کچەشاکان، گیانم پێشکەشتان بێ، خودا ئاگای لیتان بێ، ببیلهی چاوان و، رۆشنایی هەموو دلان! من وام دیتە پێش چاو، لەو رۆژەوهی ئێوهی چوونەتە دەرەوه، بۆ ئاهەنگی بەهار و گەرانه تەوه مالهوه، بەم هەموو باری لیکدانەوه و پەژاردی و سەرسویمان و گێژوویژییەوه، ئەم کۆشکە گەشییهکی کەم بۆتەوه و، زۆر له خۆشی و شادمانییەکیشی نەماوه له ئارادا!... ئایا دەتوانم لیتان پیرسم رازی ئەم دلشکاوییه تان هی چیبەوه، چ مەیکیش بۆتە هۆی سەرخۆشکردنتان که بەم جۆرە تان بەسەر بێ؟...

بەلکو ئەگەر گیروگرفتیکتان هاتبیتە بەردەم، که پیتان نەکرێ چاره ی بکن،

(*) : له چیرۆکەدا (ئەحمەدی خانی)، «حەیزەبوون» دەلێ، نەک (هیلانە). (وەرگێڕ)

یارمه تیتان بدهم. یاخود ئه گهر شتیکتان لی ونبوو بی، به هۆی جادووگه ری و چاوبه سترکردن و لم لیکدانه وه که مه وه، بۆتانی بدۆزمه وه.»

(ستی) و (زین) یش که ئه وه بیان له پیرتیزن بیست، سه بیرتیکی یه کتریان کرد و، وه ک بیان هوی پرس به یه ک بکه ن له ئاشکرا کردنی که یه وه یه یه که یاندا و ابو. پاشان یه کتیکیان گوتی:

«ههر وه ک بۆمان دهرکه وتوو، لهو رۆژه وه، تووشی دلته نگیی و خه موخه فه تیک بووین، هۆبه که ی نازانین چیه. وا دهر ده که وی ئیستایش ئه م خه م و دلته نگیییه که مییک له دلماندا کار ده کات.»

(هیلانه) تیکه یشته، که جووته خوشک ده یانه وی رازی دللی خۆبانی لی بشارنه وه. ئه وه ی بردنه یش خسته یه سه ر ئه و گومانه، که که یه وه یه یه که یان دوور نییه له خۆشه ویستی و دلداریه کی واه بی که لهو رۆژه دا له دلیماندا جیکگیر بووه. چونکه له رۆژی وادا، زۆر شتی و پرووه دات که کچان و کوران چاویان به یه کتر بکه ویت و، چا و ئه ندازانی جوانی و دلکشکردن کاربان لی بکات و، ناسیاوی و دۆستایه تیش په یدا بیی له ناو ههر دوو ره گه زدا... له بهر ئه وه خۆی لییان نزیک کرده وه و پیتی گوتن:

«کچه شاکانی خۆم وا دهرده که وی ئیوه هیشتا نه تانزانیوه که خودا چ جوانی و چاوبه سستیکی به ئیوه به خشیوه. له راستیدا ئیوه له سه ر ته ختیکی جوانی وا دانیشتون، که له هه موو جیهاندا وینه تان ده ست ناکه ویت. ئه گینا ده بوو بتانزانیایه هه رچی جوانی ئه م دوورگه یه هه یه له بهر رووتاندا سه ر دنوشتینه وه.»

ئاخۆ کتی بی ئه و که سه ی به دللی ئیوه دا چووبی و بۆ ئیوه سه ری دانه نه واندی، وا بۆچ ئیوه ناوونیشانیانم بۆ دهرناخه ن، تاوایان لی بکه م، وه ک به نده بیته به رده متان و، به پیته ندی ده سه لاتنی دلداریه وه، کړنووشی نه وازشتان بۆ بکیشن؟...»
(ستی) یش گوتی:

«دایه! هۆی سه رگه ردانی ئیمه ئه وه نییه... له راستیدا هۆبه که شتیکی تره... ئیمه یش به ده ستمان بووایه هه زمان ده کرد شته که مان بۆ روون بکردیتایه وه و، لیمان ئاشکرا بکردیتایه، تا به سایه ی زۆر زانی و چاوبه سته که ی خۆته وه چاره ی دهردت بکردیتایه... به لām شته که له پیچ و په نادایه... لیمان ئاشکرانییه... وه ک گری کویره وایه، بۆمان ناکریتته وه... رازیکه و هیچ سه ری لی دهرناکه یین... هیچی لی تیناگه یین... ههر ئه وه نده مان له ده ست دی

چیمان به سه ر هاتوو، بۆتی بگتیرینه وه هه رچییه کیشمان چا و پی که وتوو لیتی ئاشکرا بکه یین...».

پیرتیزنه که یش پالی دایه وه و رووی کرده (ستی) ی و چه ناگه ی خۆی خسته ناو ده سته یه وه، ئنجا پیتی گوت:

«کچی خۆم! تو چیرۆکه که م بۆ بگتیره وه... منیش چیم له ده ست بیت ده یکه م بۆ ئه مه ی راز و نه یینییه که ی دهربخه م و پیتاننانی بده م...».

«ستی» یش ده سته کرد به گتیرانه وه ی به سه رهاته که یان، گوتی:

«له و کاته دا، که ئه و رۆژه ده گه راینه وه مالی... واتا: یه که م رۆژی به هار، که به ناو چیمه ن و لاله زاردا دهرۆیشتین، دوو کیژی جوان له ناکا و هاتنه به رده مان، که هه رگیز له وه پیته، دوو جوان و نازنینه و امان نه دیبوو. هه ردووکیان به هه له داوان ده هاتن، قاچه کانیان تیکه ل و پیکه ل ده بوون، یه جگار به په رۆشه وه بوون بۆ بینیمان. ئنجا که گه یشتنه نزیکمانه وه، له سه ر خۆیان چوون و که وتن به لادا.

ئیمه یش نزیکیان بووینه وه، تا سه رنج له ده موچاویان بده یین و بیانناسینه وه. به لām هیچ شتیکمان بۆ دهرنه که وت. هه ردووکیان له شپوه و ده موچاویاندا سه ییر بوون. تاوێک به رامه بریان وه ستاین، سه یرمان ده کردن، هیشتا هۆشیان نه هاتبوه وه به ر خۆیان. دیمه نه که یان کارتیکی گه وه ی له دللی ههر دوو کمان کرد.

هه ردوو کمان هه ستمان کرد به دوو گیان، وه ک په روانه ده سوورانه وه به چوارلای دلماندا. پاشان چوونه ناو کانگای دلمانه وه... دلمان ده سستیان کرد به لیدان، بۆ زۆر بابته، هه ندیک له وانه به زه یی پیداهاتنه وه و خۆشه ویستی بوو... «دایکه ئه و دوانه وه ک دوو جامی ره نگینی روونیان ده نواند. به لām ئیمه یش ئه و مه یه بووین که له ناویاندا بووین پرشنگمان ده دا. ئه وانه له دوو چرای پرشنگداریان ده کرد. به لām ئیمه یش ئه و گره بووین که له پلایته کانیانه وه رووناکیمان ده به خشی. ئه وانه ههر دووکیان وه ک دوو ئاوتنه ی رووناک و ابوون، به لām ئیمه یش ئه و دوو رۆژه بووین که پرشنگمان له رووه کانیاندا دهرده وشایه وه.

دایکه! پاش ئه وه، به و شپوه یه وه به جیمان هیشتن... ئیتر له و ساکه وه تا ئیستا نه مانزانیوه چییان به سه رداها توه. به لکو هیشتا بۆمان دهرنه که وتوو ئاخۆ ئه وه خه و بووه دیوه مانه و، مه یی ناو سه روشت خسته ویتیه پیش چاومان، یاخود راستیه که بووه و به چاوی خۆمان دیومانه؟!...».

پیریژنه که یش تاویک سهیری زهویی کرد و، بییری کردهه له وهی که بهرگوتی کهوت و، سهیری لینی سورما. پاشان سهیری هه لیری و سهیریکی کردن و پیتی گوتن:

«کچه شایه پچکوله کانم! وام دیته پیش چاو که نه وهی دیوتانه خهویک بووه له خهونه کانی ناو سروشت... نه وه شتیکی زۆر دووره له هۆشه وه، که ئیوه له ناو نه وه هموو کوپ و لاوانه دا دوو کچی راسته قینه تان دیبی و دلتنان پیماندا چوو بی، که هیشتا نه تاناسبون... یا خود پهنگه نه وه راست بی که دیوتانن، به لّام له راستیدا ناواتتان خواستوه که دوو مندالی وه که نه وه کنیزه کانه جوانتان بی. نه که له جیاتی پیاو، به ناوی دلّاری و حهز لی کرده وه، دلتنان پیماندا چوو بی. کچی هه یه کچه کانم باوه به وه بکات که ئافرهت جوانیه که ی ده ریکه وی، نه گهر بیت و پیاو نه بیته ئاوینه ی نه وه جوانیه؟. نه ی کیش هه یه باوه به وه بکات که پیاو جوانیه که ی ده ریکه وی و، واتایه کی تیدای، نه گهر بیت و ئافرهتیک نه یه ت و، نه واتایه تیدا دانه نی؟. کچی بوو جوانی له یلای ده رخست و چه سپاندیه دلّی هه مووانه وه؟. ئایا مه جنونه که ی نه بوو؟. نه ی جوانیه که ی «شیرین» بهو جووره له جیهاندا ناوی ده رده کرد، نه گهر شکلاوی (خه سهرو) و ده سه لاته که ی هۆگری نه بوونایه؟!... نه ی که س بیستوتی بلبلتیک به سه ر هیلانه ی بلبلانی تره وه بخوتی... یان که س دیویه تی گولتیک گرفتاری گولتیک تر بوو بیت؟!... نه. کچه شاهه شیرینه کانم. نه مه ی ئیوه ده یلین له راستیه وه دووره. هیهچ نییه، خهویک نه بی له خه وان... له بهر نه وه ریگه مه دن، خه و و نه ندیشه سواری دلّتان بن».

«زین» یش وه رامی دایه وه گوتی:

«به لّام تو گوتت: جادوو و نوشته و لمناسیی و ده زانیت، که ده توانیت هه موو راز و نه یییه ک و شتیکی شارراوه یان پی بدوزیته وه. که واتا بوچ نه وه په ندانه ت به کار ناهیتیت تا نه م رازی پی بدوزیته وه... یا خود وات لی هاتوه نه وه نده پیر بوویت، نوشته کانت کار له هیهچ ناکه ن!».

نه گهر تو ده لیتت قسه کانمان بریتین له نه ندیشه و خه و، قسه که ت له راستیه وه دووره. خودا بهو سه ره وه ئاگاداره که نه وه ی پیمان گوتویت راسته و به چاوی خومان دیومه ان. هه ر به سه ری نه وه خودایه یش سویند ده خوتین، که خۆشه ویستی نه وه دوو که نیزه که چۆته کانگای دلّمانه وه. سا ئایا نه وه دوو که نیزه که که ئافره تی راسته قینه بن، یا خود فریشته بن، یان جنۆکه بن، ئیمه به لگه یه مان له لایه، که نه وی دیومه ان شتیکی رووداو و راسته قینه بووه، نه ک خه و و نه ندیشه.

به لگه که یش نه م دوو نه موستیله یه یه که نه و کاته له په نجی هه ردوو کیانمان هینا وه ته ده ره وه، بو نه مه ی رۆژتیک له رۆژان به هۆی نه وانه وه بیاندوزینه وه». پاشان هه ر دوو نه موستیله که ی خسته به رده می پیریژنه که. پیریژنه که یش هه ردوو نه موستیله که ی هه لگرت و، به باشی هه لگیر و وه رگتیری کردن و لییان ورد بووه وه، ئنجا گوتی:

«وا ئیستا له قسه که تان تیده گم. ده یشتوانم پیتان بلیم: سه ری په تی نه م رازم ده سته که وتوه، تیکۆشانه که م به خۆرای نی ناروات و، هه ر ده گمه نه نجامیک بو دۆزینه وه ی نه م رازه. به لّام نابی په له م لی بکه ن. پیتیسته نه م دوو نه موستیله یه یشم له لا میینه وه، تا چاره سه رتیک ده دۆزمه وه بو ده رخستنی نه م رازه».

کچه کانیش له سه ر نه وه ریکه که وتن له گه لیدا، به مه رجی باش نه موستیله کان بیارتی و که ی نه وه به یه که یش لای که س ئاشکرا نه کات. پاشان پیریژنه که لییان جیا بووه وه. نه وانیش کۆمه لیک باش پاره یان پی به خشی و، به لینی شیان دایه که به خشی تریشی بده نی نه گهر فرمانه که ی سه ربگری.

زۆری پی نه چوو پیریژن خۆی گه یانده پیره پیاویک، له سووچتیک له سووچه کانی دوورگه که دا، که هه موو ته مه نی خۆی له لمناسیدا به خت کرد بوو.

دیناریکی پیتشکه ش کرد و لایه وه دانیشت و پیتی گوت:

«نه ی مامه ی ریش سپیی، دوو هه تیوم هه یه، که له سامانی جیهاندا هه ر نه وانم بو ماوه ته وه، به هیوایم له ژیاندا بم حه سیننه وه. له مندالیتی خۆیانه وه، له رۆژی نه ورزدا له گه ل سه بیرانکه راندا چوو بوونه ده ره وه بو ناو ده ر و ده شت. که چوو بوونه ده ره وه، له سه رخۆ بو بوون، ژیر و به هۆش بو بوون».

به لّام که ئیواره گه رابونه وه ماله وه، سه ر و شتیه یان تیکچوو بوو. جلویه رگیان شو پیری لی هات بوو. گیترویتژ بو بوون. نه هۆشیان مابوو به خۆیان نه هه ست. وا سه رسام بو بوون ده تگوت شیت بوون. تا ئیستایش مامه ی ریش سپی، هه ر دوو کیان له وه شتیویه دا ماونه ته وه، هه رچه ند ده که م له رازی نه و باره یان تینا گم. وا هه ردوو نه موستیله که یشیانم بو هیناویت، که تا نه و رۆژه نه م دیبوون له په نجی یاندا. وایشم دیته پیش چاو که رازی نه و مه یه ی هۆشی پی نه هیشتوون، له و دوو نه موستیله یه دایه که پیتشانتی ده دم، بو نه مه ی به هۆی نه وانه وه، هیتز و توانایی زیره کیت به خه یته کار و، ده ردی نه و دوو مندالنه م

بۆ بدۆزیتەو: چیبە... ئایا فئی لی هاتن و شیت بوونە... یاخود مەى و دلداریبە... یان چیبی تره؟!.

ئەى ریش سبى! ئەو نیشانەیه که خستومەنە بەردەمت، تا تیبی بگەیت.

ببگومان رازیک لەناو ئەو دوو ئەمۆستیلەیه دا هەیه، که پتویستە دەربخەیت من هەر ئەو نەدەم دەوئ لە تو، که خاوەنەکانیانم بۆ بدۆزیتەو، پیتشم بلتیت، ئاخۆ ئەو دوو کەسە فریشتەى ئاسمانن، یاخود جنۆکەى حەوت چینهى ژیر زەوین، یان ئەوانیش مرۆڤیتکن وەک ئیمە لەسەر زەویدا دەژین؟!...».

پیاو پیرەکەیش ئەمۆستیلەکانی هەلگرت و روانیبه پەراو و لەکانی خۆى... دەستی کرد بەژمیرکاری و هیلکێشان لەناو لەکاندا. پاشان دەستی دایە بپیرکردنەو و لیکدانەو... پاش تاویک سەرى هەلبەرى و چاویکی کزەو سەیریکى پیریتنەکەى کرد. چرچ و لۆچ هەموو لایەکی چاوی گرتبوو.

گوتى: «پیریتنە بەپەندەى فرۆفیلبازە، پتویستە تۆ هەموو درۆ و بەند و باوہ لە من بکەیت؟! تۆ دەلتیت مندالەکانت هەتیون... بۆچ راست نارۆیت و بلتیت دوو دورى بى خاوەنن، دوو ناسک رووی بى هاوتان؟».

تۆ ناوی فئی لی هاتن و، میتشک تیکچوون و، شیتى دەهینیت. بۆچ راست نارۆیت و بلتیت گیان بوو و، دل هۆگری دل بوو؟».

ئەم دوو ئەمۆستیلەیهیش خاوەنەکانیان فریشتەى ئاسمان نین، جنۆکەى ژیر زەویش نین، بەلام دوو کورى دل بریندارن، لەو رۆژەوئى که ئەو دوو کچە جوانەیان چاوی پیکەوتوو، که تۆ پیتیان دەلتیت مندالەکانم، شیت و شەیدای جوانییان بوون و، وپل و سەرگەردانى ئەوان...».

پیریتنەکەیش، بەسەر سورمانیکەو، هەلیدایە، گوتى:

«کەواتە ئەو دوو کەسە کچ نین کورن؟!»

ریش سبیبەکەیش، سەرى بەرەو خوار کردەو، گوتى: «ببگومان بەلەو».

پیریتنەکەیش لیبی چوو پیتشەو و پیتی گوت:

«بەلام من دەمەوئ بزائم ئەو دوانە لە چ جۆرە کەسیتکن؟ ئاخۆ چۆن دەدۆزیتنەو؟... مامەى ریش سبى، تووبى خودا ئەگەر ئەو دوو کەسەم بۆ دەرنەخەیت. یاخود جیگای و رینگایانم پیتشان نەدەیت. هەر چەندیکت دەوئ، پترت پارە دەدەم».

کابرایش گوتى:

«ئەمەى تۆ دەلتیت، رینگایەکم نیبە، تیبی بگەم. ببجگە لەوئى که پیم گوتویت، لە قسە هەلدان و، بەراوورد کردن بەولاو هبچى ترم پى ناگوترت.»

ئەو نەدە هەیه، دەتوانم فیلتیکت فیر بگەم، که بەهۆى ئەوئى دەتوانیت بیان دۆزیتەو و، لەگەلشیاندا گفتوگۆ بکەیت. فیلەکەیشم ئەوئى که خۆت بخەیتە شتوئى پزیشکیتى شارەزاو و، بەناو هەموو لایەکی دوورگەکە و ناو مالەکانیدا بگەرتیت. بەشیرینی و زۆرزانیشەو و لە هەموو کەسیتک بکەیت که باوهرت پى بکات: پزیشکیتى تیکەیشتوو و، شارەزایت و، لە هەموو نەخۆشیبەکی لەش و دەروون دەزانیت، هەموو جۆرە چارهیه کیشت لەلایە بۆ دەرمانکردن چاک کردنەوئى ئەو نەخۆشییانە.

ببگومان ئەو دوو کورە، ئیمرو دل بەنازانن، که بەرگوتیشیان کەوتەوئى تۆ پزیشکیتى و شارەزایت دەنپرن بەشوتنتدا و رازى خۆشیانت پى دلپن بۆ ئەمەى چارهیهکیان بۆ بدۆزیتەو».

پیریتنەکەیش ئەم بیرهى زۆر بەلاو پەسند بوو... دیناریکى تربشى دایە و لە پاش سوپاس کردنى گەرایەو مالى.

پزیشکى گەرۆک

که پیریتنەکە لە کابرای ریش سبیبى لمناس، جیابوو، نەگەرایەو کۆشکى سەردار. بەلام خۆى خەریک کرد بەتامادەکردنى داوودەرمان و جلوهرگ و کەلوپەلى پزیشکایەتیبەو، بۆ ئەمەى خۆى وەک پزیشکیک پیتشان بدات... ئەوئى زۆرى پیتنەچوو... پیریتن زوو بەزوو چوو شتوئى سەپرو رووکەشیکى تازهو... بەسەر جلوهرگەکانى خۆیدا، بالا پۆشیکى گەرەوئى فراوانى پۆشى، که پیتشەکەى تلشیکى وای تیدابوو، هەر شووشە و داو و دەرمانیکى بەم لاو بەو لای خۆیدا هەلواسیبوو، لیوئى دیار بوو.

هەندى توورەکەیشى پکردبوو لە وشکە گیاو پووشى جۆر جۆر. گوئى دریتى تیکیشى بەکری گرتبوو، لە تايەکی بارەکیدە هەندى نەشتەر و دەرزی و باهەتى تری دانابوو، که هەموو پزیشکیتى شارەزا، هەلیاندهگرئ لەگەل خۆیدا... پاشان رەپ خۆى راستکردەو و، دەستى کرد بەگەران بەناو هەموو گەرەکەکاندا، خۆى دەهاویشتە ناو کۆبوونەوئى کان و

ماله‌كانه‌وه، ده‌پیرسییه‌وه له هه‌موو نه‌خۆش و دهرده‌داریک، تاب‌چیتته لای و به‌خۆزایی چاک‌ی بکاته‌وه و، دل‌ی بداته‌وه. به‌م رهنه‌گه‌ خۆی واپێشان ده‌دا و، فرۆفیل‌ی وای ده‌کرد، تا هه‌موو که‌سیک به‌وه‌ی باوه‌ر بکات که‌ پزیشکیکی زۆر شاره‌زایه، له هونه‌ری پزیشکایه‌تیدا. هه‌ر جۆره نه‌خۆش‌یکیشی بێته‌به‌رده‌م ده‌توانی چاک‌ی بکاته‌وه... زۆری پێنه‌چوو، تێکرا له هه‌موو لایه‌کی دوورگه‌که‌دا، ناوبانگی ده‌کرد، که‌ پیریتزنیکی گه‌رۆک گه‌یشتۆته‌ دوورگه‌که‌، ده‌توانی به‌شاره‌زاییه‌کی ته‌واوه‌وه، هه‌موو جۆره نه‌خۆش‌یه‌ک چاک بکاته‌وه.

له‌و کاته‌یشدا (مه‌م) و (تاژدین)، دهرده‌که‌یان له پێشوو خراپتری لێ هاتبوو هه‌ردووکیان تووشی په‌ژاره و ئازاری هه‌موو ده‌می بووبون. که‌سوکار و زۆریه‌ی دۆست و یاره‌کانیان هه‌ستیان به‌وه‌یان کردبوو. به‌لام که‌سیان رازی که‌ینه‌وبه‌ینه‌کانیان نه‌ده‌زانی. هه‌روه‌ها ته‌وه‌یشیان نه‌ده‌زانی که‌ چییان به‌سه‌ردا هاتوو. له‌ راستیدا هۆی ته‌و خه‌موپه‌ژاره‌یه، بۆ هه‌ردووکیان وه‌ک یه‌ک نه‌بوو. به‌لکه‌و زۆر جووی بوو. ته‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ «مه‌م» وه‌ بوو، هۆگره‌یه‌که‌ی زۆرتر بوو به‌خۆشه‌و‌یستییه‌که‌یه‌وه، گری ئاگری دل‌داری په‌که‌یشی هه‌روه‌ها بلتسه‌دار تر بوو...

له‌وه‌تی زانیبووی ته‌و که‌چه‌ی هۆشی لێ سه‌ندبوو، که‌چه‌شای (جزیره) بوو، نه‌ نارامی به‌خۆی ده‌گرت، نه‌ خه‌و و خۆراکی ما‌بوو. له‌وساوه‌ تێگه‌یشت که‌ ته‌و که‌چه‌ په‌ری رووه، دل‌نه‌وایی کردوو و، به‌زه‌یی پێداها‌تۆته‌وه، ته‌موس‌تیه‌که‌یشی بۆبه‌کا کردبوو په‌نجه‌به‌وه که‌ هه‌ر ده‌می لێی دوور بوو، بریسک و هووری ته‌موس‌تیه‌که‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی خۆی بیریخاته‌وه، هه‌ر کاتیکیش ئاگری دووری «زین» گری له‌ دل‌ی به‌ردا، به‌ته‌موس‌تیه‌که‌ی ته‌و دل‌نه‌وایی خۆی بکات... ته‌و بیریکردنه‌وانه، ئاگری له‌ دل‌ و ده‌روونی به‌ردابوو، هه‌ست و هۆشی ده‌بزواند. شوێنی ته‌م دهرده‌ و ئازاره‌یش، زۆرتر تینی ده‌سه‌ند له‌ ده‌روونیدا، کاتی که‌ بیری ده‌که‌وته‌وه. که‌سه‌ایه‌تییه‌کی واپه‌یله‌ندی نییه، که‌ بتوانی «زین» له (زین الدین)ی سه‌ردار بخوازی. ته‌نانه‌ت ته‌وه‌یش له‌ هۆش و بیری سه‌رداره‌وه‌ دوور بوو، که‌ له‌ناو هه‌موو هاوده‌مان و کاربه‌ده‌سته‌کانیدا، په‌کیکی وه‌ک ته‌و بکات به‌زاوای خۆی. ته‌و بیره‌وه‌ریانه‌ زۆرتر دل‌ی «مه‌م»ی ته‌نگ ده‌کرد، زۆرتر هه‌ناسه‌ ساردیی پێ ده‌به‌خشی... جاری وایش هه‌بوو، ده‌یکرده‌ هه‌ناسه‌ هه‌لکێشانیککی واقوول‌ که‌ ته‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌ما سنگی هه‌لبدری... به‌لام (تاژدین) وانه‌بوو. ته‌وه‌یش هه‌رچه‌نده‌ گرفتاری دل‌داری خاوه‌ن ته‌موس‌تیه‌ بووبوو، که‌ له‌ په‌نجه‌یدا بوو، هه‌رچه‌نده‌ هه‌موو هه‌ست و هۆشیککی به‌ره‌ و رووی

ته‌و په‌ری رووه‌ کردبووه‌وه که‌ ته‌و ته‌موس‌تیه‌یه‌ی کردبووه‌ په‌نجه‌یه‌وه، به‌لام وه‌ک «مه‌م»، دووچاری ته‌وه‌نده‌ ئازاری ده‌روون و ئیشی دل‌ نه‌بووبوو. وه‌ک دهرده‌که‌وی، هۆشی ته‌وه‌یش ته‌وه‌ بوو، که‌ هیوای زۆر به‌هه‌یزبوو، که‌ ده‌توانی به‌و که‌چه‌ بکات.

هه‌روه‌ها له‌وه‌یش دل‌تیا‌بوو که‌ سه‌ردار (زین‌الدین) به‌ره‌رچی ناداته‌وه له‌ خواستنی (ستی)ی خوشکییدا و، بێگومان زاوایه‌تی (تاژدین)یش په‌سه‌ند ده‌کات. چونکه‌ (تاژدین) کوری کاربه‌ده‌ستی دیوان بوو، په‌کیکیش بوو له‌و سێ برایه‌ی، که‌سه‌ردار، خۆی، له‌ زۆر کاروباری گه‌نگدا پشته‌ی پێ ده‌به‌ستن. هه‌روه‌ها سه‌ردار خۆشی ته‌وه‌ی ده‌زانی که‌ بۆ خۆی وچاکتره‌ ریز له‌وانه‌ بگری و نزیک‌تریشیان بخاته‌وه له‌ خۆی. به‌لام (تاژدین) له‌لایه‌کی ته‌وه‌ دل‌ بریندار بوو. زۆر شتی وای به‌بیردا ده‌هات که‌ هه‌راسی پێ هه‌لگرتبوو.

هه‌رچه‌ندی ده‌کرد له‌ ده‌ستیان رزگار نه‌ده‌بوو! هه‌ر وه‌ک له‌وه‌ پێش گوتمان «مه‌م»، له‌ناو هه‌مواندا، په‌که‌ دۆستی دل‌سۆزی بوو، ته‌وه‌نده‌یشی خۆشه‌وه‌یست، له‌ براری خۆی که‌متر دانه‌ ده‌نا. به‌لکه‌و له‌لای ته‌و (مه‌م) له‌وان بلندتر بوو.

له‌وان گه‌وره‌تر بوو. ته‌وه‌یشی ده‌زانی، که‌ (مه‌م) له‌ چ ده‌ردی سه‌ریه‌یه‌کی دل‌داریدا... له‌به‌ر ته‌وه‌ که‌ داده‌نیشت، بیری له‌ (مه‌م) ده‌کرده‌وه. ته‌وه‌ی ده‌زانی، که‌ راز نووسیک له‌ دیوانی سه‌رداردا، ته‌و پایه‌یه‌ی نییه‌ که‌ بتوانی داوای (زین) له‌ سه‌رداری براری بکات. به‌لام ته‌وه‌یش په‌وانییه‌ که‌ ته‌و به‌کامی خۆی بکات و، به‌کامه‌رانیه‌یه‌وه‌ بژی، که‌چی برا دۆسته‌که‌یشی به‌ره‌للا بکات، خه‌م و ئازاری به‌کام نه‌گه‌یشتن، دل‌ی بزیتنی و خۆین له‌ جه‌رگی به‌یتنی. که‌واته‌ چاره‌ چیه‌ و چی بکات؟!... ته‌وه‌ بکات باشتره‌ که‌ دل‌ و کامه‌رانی خۆی له‌ پیناوی «مه‌م»دا به‌خت بکات، هه‌ر به‌ته‌نشیه‌وه‌ مینیتته‌وه‌ و، هاوبه‌شیی زیان و خه‌م و خه‌فه‌تی بکات و دل‌ی بداته‌وه‌؟!... یان چاره‌یه‌کی تر بدۆزیتته‌وه‌ بۆ ته‌وه‌ی هه‌ردووکیان به‌کامی خۆیان بگه‌ن؟!... ته‌م چاره‌یه‌ چۆن بدۆزیتته‌وه‌، که‌ ته‌وه‌نده‌ درک و دال‌ و که‌ند و کۆسپ له‌ رێگه‌یدا هه‌یه‌!.

به‌م رهنه‌گه‌ هه‌ردوو برادۆست که‌وتبوونه‌ په‌ژاره‌ و خه‌م و بیریکردنه‌وه‌ی شه‌و و رۆژییه‌وه‌. که‌ ته‌وه‌ بوو به‌هۆی ته‌وه‌ی هه‌موو خه‌م و که‌سوکاریان بیریان لێ بکه‌نه‌وه‌ و، سه‌رسام بن له‌ شپوه‌ و کرده‌وه‌یان. ئیواره‌یه‌کیان (مه‌م) و (تاژدین) له‌ په‌نایه‌کی هۆلی میوانخانه‌ی مالی (تاژدین)دا دانیشتیبون. هه‌ردوو براکه‌ی تاژدین و کۆمه‌لێکیش له‌ خه‌م

و که سوکار دۆست و برابان لهویدا بوون. له پر پیریزنه پزیشکه که به بهرده میاندا رۆیشت و، رۆژباشییه کی لی کردن^(۱). ئەوانیش که ناوبانگیان بیستبوو، زۆریه یان له سەر ئەوه گفتوگۆیان کردبوو، که بانگی بکه نه ئەوئ، بۆ ئەمە ی دەردی مەم و تاژدینی تیبگه پینن، به لکو چاره یه کیان بۆ بدۆزیتته وه. هه موویان رۆژباشییه که یان سه نده وه و، پپیشیان گوت تاویک له لایان دابنیشی. که پشوویه کی دا و دانیشت (عارف) لیتی پرسی:

«پووری! تۆ کویتنه ریت و فرمانت چیه؟»

ئەویش وه رامی دایه وه گوتی:

«من له دپیه کی پچکۆله دام، که که وتوتته پشت ئەو شاخه وه و نزیکیه تی. فرمانیشم پزیشکایه تیبیه. ده گه ریم به هه موو لایه کی ئەم خاکه دا، بۆ چاک کردنه وه ی نه خووش و دهرده داران.»

ئەویش گوتی:

«ئەو نه خووشیانه ی چاکیان ده که یته وه پیم بلتی: کامانه؟.»

پیریزنیش گوتی:

«له راستیدا من ناوبانگم به وه دهر کردوه، که شاره زای نه خووشی ده روونی و گیانم. به لام له بهر ئەوه ی ماوه یه کی زۆره له پزیشکایه تیدام، ده توانم بیتجگه له وه نه خووشیانه نه خووشییه کانی له شیش چاک بکه مه وه.»

که تاژدین ئەوه ی لی بیست، له په نا دووره که ی خو به وه، ده موده ست لیتی پرسی.

«پزیشک! تۆ له بابته نه خووشییه کانی گیانییه وه چی ده زانیت؟.»

پیریزنیش رووی تیکرد و، به چاوه کزه کانی تاویک سه رنجی لی دا، بۆ ئەمە ی بزانی ئەوه ی ئەو پرسه ده کات کییه. له دلدا گوتی: «رهنگه ئەمه یه کییک له وه دوو که سه بی که به دوایاندا ده گه ریم.» پاشان وه رامی دایه وه گوتی:

«کوری خۆم، من له وه نه خووشیانه، گه لیکیان شاره زام. زۆر که سیشم چاک کردۆته وه. خودا نه خواسته، نه خووشی وات هه یه؟». پپیش ئەمە ی تاژدین وه رامی بداته وه، (مەم) یش لیتی پرسی:

«له وه نه خووشیانه، پووری خۆم، کامیان له هه موویان کاریگه رتره؟ ئایا ده توانی تیمانگه پینی؟». پیریزنه که ییش سه رتیکی کرد و له دللی خویدا گوتی: رهنگه ئەمه ییش یه که که ی تریان بی، که به دوایاندا ده گه ریم. پاشان هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «کوری خۆم، نه خووشی هه ره کاریگه ریان - خودا بپاریزی لیتی - له ته ماشا کردنه وه په ییدا ده بی... له رتیگی ته ماشا کردنیش هه وه به پیاو ده گات... پاشان ده چپته ناو دل هه وه و، له کانگه ییدا جیگیر ده بی. له پپیشدا له دل داخو رپانیکه وه ده ست پین ده کات، له گه ل دل هه کوتی و رهنگ گۆریندا.

پاشان که بنجی داکوتا و گه وره بوو، وه ک بروسکه ی لی دی، که له هه ناو کار ده کات. بی ئەمە ی ناگری پتو به بی، جه رگ و دل گر تیبه رده دا. بی ئەمە ی پشکۆی هه بی دل ده سووتینی. پاشان که ته واو جیگیر بوو، دل له توپه ت ده کات. بی نه شته ر برینداری ده کات. بی دان ده پپچری. خو پین له چاویه وه ده تکی له شیش له نا وه ند بۆته ی هه ناو و ئاهو هه ناسه ی سنگدا ده تویتته وه.

ئیتتر که پیاو گه یشته ئەو باره، نه پزیشک به کاری دی، نه داو و دهرمانه که ی. هپچ شتییک به کاری نایه ت، ئەوه نه بی که گیانی بگات به گیانی خو شه ویسته که ی و، ئەو ناگره ییش که له دلیدا گری سه ندوه، به ئاوی پتیه یشتن بیکوژتینیه ته وه. ئیتتر له ویدا پیریزنه که بی دهنگ بوو، بۆ ئەمە ی گوتی له هه ناسه یه کی ساردی «مەم» بی که له سنگی ده هاته دهره وه و، پیتی نه ده کرا فرمیسیکی بۆ برپتی. هه ره ها بۆ ئەمە ی چاوی له زهرده لگه رانی رووی (تاژدین) یش بی، که که وتبه وه گپژاوی په ژاره وه. پاشان بۆ ئەمە ی سه یری دانیشتوه کانی تریش بکات، که له ده موچاویاندا سه رکزی دهرده که وت له گه ل به زه یی پیدا هاتنیکی به هیژدا بۆ ئەو دوو کلۆله، که ئیتتر هپچ گومانیکی له دلدا نه ما، که ئەو دوو که سه، هه ر ئەو دوو لاوه بوون که گرفتاری دلداری هه ردوو که چه شاکان بوون، له وه رۆژه وه ی که به بۆنه ی ئاهه نگی نه ورۆزه وه یه کتریان چاوی بیکه وتبوو. له پاش ئەوه پیریزنه که هه لسا یه سه ر پین و رووی کرده ئەو په نایه ی ئەو دوو لاوه ی تیدا دانیشتوبون.

ده ستی کیشا به شانیا نندا و پیتی گوتن:

«دلنیا م له وه، کوره کانم، که ئیبه ییش تووشی دهردی سه ریبه کی واهاتوون.

به لام خه فه ت مه خو ن، ترستان نه چپته دل هه وه. چونکه دهرمانی دهردی ئیبه لای منه». پاش ئەوه، رووی کرده دانیشتوه کانی تر و پیتی گوتن:

(۱) لیره دا کاته که ئیواره بووه، جا ده بوو (ئیواره باشیه کی) بکر دایه، یان بۆ ئەو رۆژگاره چاکتر بوو: سلاویکی لیکردن.

«پتوبسته من بگه مه بنج و بناوانی دهردی ئەم دوو لاوهوه. له بهر ئەوه پتوبسته به ته نیا بیانینم. ئایا ده توانم تکای رێدانی ئەوه تان لێ بکەم؟».

له پاش تاوێک ژووره که چۆل بوو. که سی تیدا نه ما، ئەو دوو نه خۆشه نه بی، له گه ل پزیشکه که یاندا، که به وردی سه رنجی له ههردووکیان دهدا. هه ر له تهوقی سه ریا نه وه پیدایا دهروانین تا که له موسستی پیتان. که ته ماشای کرد ئەو له بهردهوام دوو لاودا وه ستاوه، هه تا بلتیت شوخ و شه ننگن، هیتشتا له به هاری ته مه ندان، له ده موچاویاندا نیشانه ی گه وره یی و بلندی دیاره له سه ر و شتیه وشیا ندا جوانی و شیرینی ئاشکرایه، له گه ل خه م و خه فته و دلشکاویدا.

ئنجا له پاش ئەوه ی دلی دانه وه و کیسی کردنه سه ر گێرانه وه ی کاروباری خۆیان و به سه رهاتیان له روژی نه ورۆزه که وه تا ئەوسا، که هه رچی به کیان له دلدا بوو پیتی ده رخستن، به ده میانه وه پتیکه نی و پتی گوتن:

«کورپه کانی خۆم! بام دلتن خۆش بیی و چاوتان بگه شیته وه، موژده تان لێ بی، به و خودایه ی که ده پیه رستن، من له لایه ن هه ر دوو که چه شای بو تانه وه نیراومه ته لای ئیوه. مه به سیش ئەوه یه دلی بریندارتان چاک بکه مه وه...»

ئهو انه یش ئەموستیله کانی خۆتانن بیانین تا به قسه که م پرا بکه ن...».

هیتشتا پیریتنه که له قسه کانی خۆی نه بوو بووه وه و، ئەموستیله کانی پیتان نه دا بوون، هه ردوو لاوه که، گه شکه دار بوون و، اقیان و رما. ته نانه ت «مه م» خۆی بو نه گیرا، وه ک مندالتیکی ساوا خۆی فری دایه باوه شی پیریتنه که وه، دهستی کرد به ماچ کردنی داوینه کانی و، په لاماری ده ست و قاچی دا ماچیان بکات. وه ک هۆشی به خۆی نه ما بێ و بوو. که چی (تاژدین) تاما وه یه ک، به ده م داچه قاوییه وه مایه وه، هه رسه یی پیریتنه که ی ده کرد، نه پیتی کرا ده م بکاته وه و قسه یه ک بکات، نه پیتیشی کرا جووله یه ک بکات.

به لام پزیشکه پیریتنه که که به و جو ره چاوی پێ که وتن، وا په ریشان و سه ر گه ردانن، ئەوه نده دلی پیتان سووتا و به زه یی پیتاندا هاته وه، دهستی هه ردووکیانی گرت به دهسته وه و پیتی گوتن:

«پتوبسته ناکات به وه نده خه م و خه فته، کورپه کانم!... به و خودایه ی ده پیه رستم هه تا له دهستم بیت یارمه تیتان دده م تا هه ردووکتان به کامی خۆتان ده گه یینم؛ به ره لالتان ناکه م. هه تا هه ر چواریشتان نه بینم، به پتیکه یشتنه وه شادمان و کامه ران بێ و، پتیکه وه به خۆشی

یه وه پزین، به مه رگ شاد نابم... بو ئەمه ی هه ر له ئیستایشه وه خه ریکی ریکه خستنی کاروباره که تان بیم، پتوبسته هه ردووکتان ناوونیشانی خۆتان و پایه و سایه تانم له م دوورگه یه دا بو ده ریخه ن. هه روه ها تکایشتان لێ ده که م که ئەو دوو ئەموستیله یه ی له ده ستاندا یه بده نه وه، تا بیا نده مه وه ده ست خاوه نه کانیان، نه وه ک ئەم و ئەو به ر که یه ن و به یه نه که تان بزانه و کارمان لێ تیکه چی... منیش زۆرم پیناچی، به پتوبستیشی ده زانم بگه رتیه وه لاتان، تا وه رامی هه ر دوو که چه شاتان بو به یینمه وه، هه موو شتیکیشتان به ته وا وه تی بو روون بکه مه وه...»

که (تاژدین) ئەوه ی له پیریتنه که بیست، ده موچاوی گه ش بووه وه.

ئیتیه هه ستا ئەموستیله که ی (ستی) ی دایه دهستی. بیکه له وه ناوونیشانی خۆشی بو هه لدا... به لام «مه م» توژی که وه ته بیر کردنه وه وه. پاشان به پیریتنه که ی گوت:

«خانمه که م! بیگومانم له وه ی که بیا نووه که م په سند ده که یه ت. ئەگه ر پیت بلتیم له توانا ییمدا نییه، ئەم ئەموستیله یه ت بده مه ده ست. دیاره بروایشم پیده که یه ت نه گه ر سویندت بو بخۆم: ئەم ئەموستیله یه بریتیه له و توژه گیانه ی که له سنگدا ماوه!... کن هیه بتوانی به دهستی خۆی گیانی خۆی ده ره یینی؟!... نه. خانمه که م... نه... من په نا ده به مه به ر ئەو ئاگره ی له ناو دلندا کلپه ی سه ندووه، که بو م بپارێته وه لیت. هه روه ها به ناوی (زین) و جوانییه که ی (زین) وه ده پارێته وه لیت، که وه ازم لێ به یینیت، ئەم پاشماوه ی گیانه م بو بمینیته وه، ئەم ئەموستیله یه م له لا به یلێته وه». پاش ئەوه تاوێک بی دهنگ بوو، وه ک به ره نگرایی ئەو نازارانه بکات که دلیان داگیر کردووه، وا بوو، ئنجا دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی:

«ئیتستایش ئەی دایکی خۆشه ویستم! ئەی رابه ری دلی بریندارم، ریم بده بام نامه ی دلی خۆم پێ بلتیم، تا بیکه یینیته خاوه نی ئەم دلّه... پیتی بلتی:

«مه م» که سیکی بیچاره و بیده سه لاته... هیتشتا نه گه یشتوته ئەو پایه یه ی له گه ل خاوه ن کار و ده سه لاتداراندا به رامبه ر بوه ستی. به لام تیری دلداری جاری وا هیه سه ر ده کات... هه رگیز وا نه بووه، که دلی بیده سه لاتی و سه ردارتیک له یه ک جو ی بکاته وه. ئیتستا که یش «مه م» ده ستدرتژی ناکات بو پایه یه ک که رابه ی ناکه و ی بیگاتی. به لام چاوه روانی ئەو چاکه یه یه، که هه ر له ده ست سه رداران دێ بیکه ن، له گه ل بۆره پیاواندا. (مه م) یش هه ر ئەوه نده ی له تو ده و ی که جاروباریک بیرت بکه ویتته وه. هه روه ها جاره نا جار تیکیش لیتی پیرسیتته وه...».

پیریتنه‌کیش، له شپوهی قسه‌کانیدا، دلّی پیتی سووتا. هیچ چاره‌یه‌کیش نه‌مایه‌وه نه‌وه نه‌بج، که به‌زه‌ییی پیتیدا بیته‌وه و، نه‌موس‌تیله‌که‌ی له ده‌ستدا به‌یل‌یته‌وه ئیتر له‌پاش نه‌مه‌ی هه‌ندیکی تر دلّی دانه‌وه، هه‌ستاو به‌جیتی هیشتان و سپاردنی به‌خودا... به‌لینیشی دانجی که زوو به‌زوو بگه‌ریته‌وه لایان.

نه‌هاتنا خو‌شه‌ویستی

بام زوو به‌زوو بگه‌ریته‌وه کوشکه‌که، پیش نه‌مه‌ی پیریتنه‌که بیگاتج، بۆ نه‌مه‌ی بزانیان (ستی) و (زین) له‌و رۆژه‌وه که پیریتنه‌که لیتیان جیابۆته‌وه، چییان به‌سه‌ر هاتوه... پیریتنه‌که نه‌گه‌را بووه‌وه... هه‌ر دوو کچه‌شایش به‌گه‌رمییه‌که‌وه چاوه‌روانییان ده‌کرد. هه‌موو دهم به‌هیوا بوون که نه‌م کاتهن، کاتیکێ تر بگه‌ریته‌وه لایان... نه‌و بۆیه‌کا به‌جیتی هیشتبوون، تا بچی و بگه‌ری به‌دوای نه‌و رازه‌دا، بۆیان بدۆزیته‌وه. پاشان بیته‌وه لایان و راستیی نه‌و دوو که‌نیزه‌کیان پتی بلتی، که دلّ و هوشیانی به‌جاریک بردبوو... به‌لام پیریتن چوو نه‌هاته‌وه؟! ئنجا که پیریتن نه‌ه‌نده‌ی پیچوو و نه‌گه‌رایه‌وه، پشیمویی دلّیان زۆرتی لئی هات. زۆرتی که‌وتنه‌ په‌شوکانه‌وه، و ایان لئی هاتبوو ئارامیان به‌خۆیان نه‌ده‌گرت. نه‌ خه‌ویان مابوو، نه‌خۆراک. بیریان به‌هه‌زار لادا ده‌چوو. نه‌یانده‌زانی پیریتن نه‌ه‌نده‌ی بۆ پیچوو؟!...

رۆژتیک له‌ رۆژان له‌ یه‌کێک له‌ ژووره‌کانی خۆیاندا دانیشتبوون گفتوگۆیان ده‌کرد.

له‌په‌ر یه‌کێک له‌ ده‌رگای دا و رێگای خواست بیته‌ ژووره‌وه. که سه‌ریان هه‌لبه‌ری و سه‌یری ده‌رگاکیان کرد، بزانیان کتیه‌ له‌ ده‌رگا دده‌دا، چاویان که‌وت به‌پیریتن، به‌ده‌موچاوه‌ چرچ و لۆچه‌که‌ی و پشته‌ کو‌ماوه‌که‌یه‌وه له‌به‌رده‌میان‌د و هه‌ستاوه به‌پیتکه‌نینتیک گه‌وره‌ی پر و اتاوه سه‌یرتیکێ کردن... کچه‌شاکان په‌لاماریان داو ده‌ستیان کرده‌ ملی و خو‌شی و چلۆنییان له‌گه‌ل کرد. پاشان گورج دایانی‌شان له‌ ناوه‌ند خۆیاندا. ئنجا ده‌ستیان کرد به‌پرسیار که تا نه‌و ماوه‌ درێژه‌ چی بۆ ده‌رکه‌وتوه. تا چ نه‌ندازه‌یه‌کیش جادووگه‌رییه‌که‌ی و لمناسیه‌که‌ی کاریان کردوه، له‌ بابته‌ ده‌رخستنی رازی هه‌ردوو که‌نیزه‌که‌ه و ریی و شوپانه‌وه.

نه‌ویش له‌تاو ماندووتی، هه‌ناسه‌ برکتیی پیتکه‌یشتبوو، به‌ده‌م نه‌و ماندووتیه‌وه پیتی گوتن: «سویند به‌و خودایه‌ی نه‌م جوانییه‌ دل‌کیشکه‌ره‌ی به‌ئیه‌ به‌خشیوه‌ من ئیستا له‌لای نه‌وانه‌وه هاتووم. ئیستایش دل‌م به‌شپوهی نه‌وانه‌ ده‌سووتی... ئای داخی به‌جه‌رگم بۆ نه‌و

دوولاوه، کچه‌کانم هه‌رچه‌نده‌ گوئی یان له‌ناوی (ستی) و (زین) ده‌بوو ئاگر له‌ خو‌تیان به‌رده‌بوو.

ته‌زوویه‌کی وایش به‌له‌شیاندا ده‌هات، که مرۆف به‌زه‌یی پیتیاندا ده‌هاته‌وه و دلّی پیتیان ده‌سووتا... کچه‌کانم به‌خودا سویندتان بۆ ده‌خۆم، که هه‌ر دووکیان چاکترین لاون، که خودا ده‌ستی هونه‌رمه‌ندانه‌ی خۆی له‌ جوانی و شیرینی و تیتکه‌یشتیاندا خستۆته‌کار... منیش له‌ هیچ سه‌رم سوپ نه‌ماوه له‌وه نه‌بج، نه‌ز گۆزی (*)، که ئیه‌ له‌ناو نه‌و هه‌موو سه‌یرانکه‌رانه‌دا، چۆن توانیوتانه‌ دوانی وا هه‌لبه‌بترن و جیتکه‌یان بدۆزنه‌وه...! نه‌و دوانه‌یش سه‌ردارین، یان پیتشه‌وا، یاخود بۆره‌ پیاو، به‌سه‌ری خودا سویند ده‌خۆم چاکترین جووتن بۆ ئیه‌ و، هه‌لێشده‌گرن که دوو جوانی وه‌ک ئیه‌یان ده‌ستبه‌که‌وی!.

نه‌وه‌یش دیاره‌که (ستی) و (زین) نه‌م قسه‌یان گوئی لئی بوو، یه‌جگار سه‌رسام بوون، یه‌جگار په‌شوکان، یه‌جگار گه‌شکه‌داربوون. وایان ده‌هاته‌ پیتش چاو، که نه‌و دوو که‌نیزه‌که‌ هه‌موو شتیک بن، به‌لام هه‌رگیز نه‌وه‌یان به‌بیردا نه‌ده‌هات که نه‌وانه‌ کوپن و، نه‌وانیش وه‌ک خۆیان نه‌وه‌یان به‌باش زانیی که‌ جلوه‌رگ و شپوهی خۆیان بگۆرن، بۆ نه‌مه‌ی له‌ که‌س ئاشکرا نه‌بن!... پاشان له‌ په‌شوکان و گیتز و ویتیه‌که‌یان رزگاریان بوو و هاتنه‌وه هۆش خۆیان... به‌لام هه‌ستیانکرد به‌دل‌دارییه‌کی به‌هیتز له‌ناو دلّیاندا، خه‌ریکه‌ له‌ کانگای دلّیاندا بنج دابکووتی و گر به‌ریداته‌ دلّی هه‌ردووکیان... نه‌وه له‌وه پیتش بریتی بوو له‌ تازار و په‌شوکانتیک له‌ بابته‌ رازتیکێ نه‌ینتیی و اوه‌که هه‌چیان لئی نه‌ده‌زانی. به‌لام ئیمه‌رۆ نه‌وه بووه به‌راستییه‌کی تر که توندتر و کاریگه‌رتره‌... نه‌مه‌یش «دل‌داری»یه... نه‌و دل‌داریه‌یشه‌ که ته‌زووه‌که‌ی له‌ ته‌وقه‌ سه‌ریانه‌وه ده‌کشێ تا ده‌گاته‌ که‌له‌موس‌تی پیتیان!...

ئنجا له‌پاش نه‌مه‌ی پیریتنه‌که هه‌موو شتیکێ له‌بابته‌ (تازدین) و (مه‌م)ه‌وه بۆ رۆشن کردنه‌وه، ئیتر له‌وه به‌ولاوه بیریان له‌و بابته‌ نه‌کرده‌وه.

ئنجا له‌پاش نه‌مه‌ی ئاورتیکیان دایه‌وه له‌م لاو له‌ولای خۆیان و که‌سیان نه‌دی له‌وی بچ، پیریتنه‌که نه‌بج، که له‌ هه‌موو که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌ک و راز و نه‌ینتیه‌کیان شاره‌زا بووبوو، پیتیان گوت:

«دایه‌! ره‌نگه‌ خو‌یشت نه‌وه بزانیته‌ که نه‌م راستییانیه‌ی تۆ ده‌رختان ناخوشییه‌کی له‌ناکاو تری خسته‌ ناو دل‌مانه‌وه. دل‌یشمانی خسته‌ ناو گیتزای هه‌ست و ته‌زوو و

(*): نه‌ز گۆزی: به‌شپوهی بادینانی (به‌قوربان، له‌ ده‌ورت بگه‌ریم) ده‌گریته‌وه. (وه‌رگێر)

تاسەى تازەوۈە كە زۆر ماندوۋى كىردۈۋىن... ئىمەيش لە تۆ بەولاۋە كەسى تر نانسىن كە چارەى دەردمان بىكات و، برىنى دلمان سارىژ بىكات... ئىمەيش بەھۆى تىكۆشانى تۆۋە نەبى، لەم بابەتەۋە ھىچ شتىكىمان پىناكرى. زمانى تۆشمان پىتو نەبى، ھىچمان بۆ ناگوتىرى ناخۆ دەتوانىت لە پىناۋى ئىمەدا، ھەندىكى تر خۆت ماندوۋ بىكەيت و، بەزمانى ئىمەيشەۋە لەم روۋەۋە قسە بىكەيت؟...».

پىرىژنەكەش بەگەشىبى و روۋ خۆشىبەكەۋە ۋەرامى دانەۋە گوتى:

«كىچەشاكەنم! من نامادەم بۆ ھەموۋ كاروبارىكتان، بۆ ھەموۋ فەرمانىكتان، لە پىناۋ كامەرانى ئىتوۋەدا گوتى نادەمە ھىچ ئەرك و ماندوۋىتىبەك. ھەتا ئىتوۋە ۋا بىبىنم بەدل شىۋاۋى و پەشۇكاۋىبەۋە ھىچ ئارامىكم نابى.»

ئەۋانىش پىيان گوت:

«ئەۋەى لە تۆمان دەۋى ئەۋەبە، كە بەگورجى بگەرىتتەۋە لای ئەۋ دوۋ لاۋە، بۆ ئەمەى لە جىياتىبى ئىمە دەست بىكەيت بەدل دانەۋە و چارەكردنى دەردىان چۈنكە بىگومان، ئىستاكە ئەۋان ھەردوۋكىان، لە دلتنەنگى و خەفەتبارىدان.

دايە! تا دەتوانىت دلخۆشىيان بەرەۋە. لە باتىبى ئىمەيش فرمىتسكە كانىيان ووشك بىكەرەۋە. پىشىيان بلتى: دلتن تەنگ نەبى لە بارى خۆتان. چۈنكە ھەر ئىتوۋە نىن كە بەم دەرد و ئازارەۋە دەتلىتەۋە. ئەۋ دوۋ كىچەى كە ئەۋ ئىۋارەبە، بەجوانى و دلدارىبى خۆيان، ئىتوۋەيان دا بەزەۋىدا، لەناۋ ئەۋ چەقى رىگايەدا ئەۋانىش لەبەر دوۋرى، ۋەك ئىتوۋە، خەم و ئازار دەچىژن. تا ئىستە ھەر ئەۋەندە بوۋ بەزەبىيان پىتاندا دەھاتەۋە و، دللىان پىتان دەسوۋتا، بەلام لە ئىستەۋە ئەۋ ھەستە بوۋ بەدلدارى، كە گرى، لە دللى ھەردوۋكىان، بەرداۋە... بەچەشنى دللى ئىتوۋە ئەۋانىش بەھۆى ئەۋ دلدارى بەۋە، ۋەك ئىتوۋە گىنگلە دەخۆن و دللىتەۋە... ئىمەيش كە تا ئىستە ئەم دەردى دللمان لە كەس ئاشكرا نەكردوۋە، ھەر لەبەر ئەۋە بوۋە كە شەرم دەسلەتتى بوۋە بەسەرماندا و، پەردەكەى خۆى داداۋەتەۋە بەسەر روۋماندا... بەلام ئىستە كاتى ئەۋە ھاتوۋە، كە ئەۋ روۋپۆشە لەسەر دەموچاۋمان لایبەين و ئىتوۋە بانبىين، بۆ ئەمەى لەۋە دللىابىن كە ئىمە ئىتوۋەمان بەھاۋسەرى ژايانمان پەسند كىردوۋە. ئەمەيش بەئارەزۋى دللى خۆمان پىكھاتوۋە. گۆرىنەۋەى ئەمۇستىلە كانىشمان لەۋ ئىۋارە ناۋازەبەدا، بەلگەبە بۆ راستى قسە كانمان... ھەركامىكتان ئارەزۋوتان ھەبە، دەتوانن لەم روۋەۋە بچنەلاى (سەردار زىن الدىن) بۆ خوازىبىنى كىردىمان. بام بۆ ھەربەكەتان، چەند كەسىك بچىتە لای، بۆ خوازىبىنى. بام ھەندىكى تىرىش، لە گەۋرەپىۋان بچنەلاى، تكاى

لى بىكەن كە بماندا بەئىتوۋە... بەلام سايە و پاىە و سامان و ناۋونىشان و مارەبى، ئەمانە ھەموۋىيان لای ئىمە پەشمن... پىيان بلتى: كىچەكان لە باتىبى ئەۋانە ھەموۋىيان، ئەۋ دلدارىبەيان وىستوۋە كە لە يەكەم رۆژى چاۋپىكەۋەتەنمانەۋە لەكانگاي دللىاندا گىرساۋەتەۋە و راستىشى دەركەۋەتوۋە. لە دۋاى ئەۋە، ھەرچىبەكىان پى برا لەسامانى جىھان و بابەتى ژيان، كىچەكان دللىان پىتى خۆش دەبى.

دايەگىيان! ئەمە نامەكەى ئىمەبە، تا دەتوانىت بەجوانى تىيان بگەبىنە، بەلگە ئەمە خودايە، خودا ئەمەبىشى لە چارە نوۋسىبىن كە بەبەك بگەين و، پىكەۋە ژيانىكى پىر لە كامەرانى بەسەر بىبەين، ھەروەك لە چارەى نوۋسىبىۋىن كە جامى ئەم دلدارىبە بىخۆبەۋە.»

موزدە

ھەرگىز شت لەۋە خۆشتر نىبە، بۆ دلدارىكى برىندار، كە ئاگرى خۆشەۋىستى دللى سوۋتاندىنى، كە لە پىر موزدەى پىگەبىشتى يارەكەى بدىتتى و، بەدلخۆشىبى دۆستەكەى لەۋ، دللى شاد بىكرى. ئەۋ دەنگى خۆشەۋىستى و بەزەبى پىندا ھاتنەۋەبەى كە لە دۆست و يارەۋە بۆى دى و، دەكەۋىتە بەرگوتى، بەجارىك تەم و خەم لە دللى دەسرىتەۋە و، ھەناسە ساردى و ئازارى لى دەبات.

لەۋ دەنگى يارەدا ئاۋازىكى ۋا ھەبە، كە ساز لە تواناىبىدا نىبە بىدات بەگوتىدا. جوانى و شىرىنىبەكى ۋاشى تىدايە، كە چاۋئەندازى چىمەن و لالەزار، لە تواناىبىدا نىبە پىشانى بدات. جۆرە بوۋژاندەۋە و، خروشىكىش دەدات بەدلدار، كە ھىچ جۆرە مەبىك لە تواناىبىدا نىبە بىبەخشى پىتى!... ئىجا موزدەبەكى ۋابو، كە لە دەمى پىرىژنەكە ھاتەدەرەۋە و، لە گوتىچكەى «مەم» و «تازدىن» دا زىنگايەۋە پىرىژنەكە لەناكاۋ لە شىۋەكەى پىشۋىدا، سەرى كىردەۋە بەژوۋردا و، لە شىۋەبەكى زۆر شىرىندا، نامەى ھەر دوۋكچەشاي بەدەم پىگەبىاندن.

ئەۋە ھەر موزدە و نامە نەبوۋ. دەرمانىكىش بوۋ كە دەردى ھەردوۋكىانى دەرمان كىرد. گىيانىكى نوتىش بوۋ كە چوۋەۋە بەبەرىاندا. دلدارەكان، ھەردوۋكىان چەند تاۋىك لە خۆشياندا گەشكەدار بوۋن. كە گوتىيان لەقسەكانى پىشكەكە دەگرت، ۋەك بۆنىكى خۆشى گولزار بەلوۋتىاندا بىت. ۋەك ساز و ئاۋازىكى چاۋ بەستكەر بدى بەگوتىاندا ۋابو. ھۆشى پى نەھىشتىبوۋن.

له تۆلهی ئه و موژدهیه دا، چییان له دهست هات له دیاری و پاره، به پیرتیزنه که یان به خشی. ههردوو هاوړی راست بوونه وه و دهمودهست چونه لای که سوکار و هاوړیکانیان. دهستیان کرد به گتیرانه وهی چیرۆکه دلداریه که یان که یه کهم جار بوو روویدا بوو له ژبانیاندا. ئه و موژده یهشیان لی ئاشکرا کردن. ئه و انیش زۆریان پیخۆش بوو. چونکه هه موویان، به تایبه تی (عارف) و (چه کۆ) یه جگار سه رسام ما بوون له و کهینه و بهینه یه ی به سه ر (تاژدین) ی برایان و (مه م) ی هاوړییدا هاتسوو. ئیتر له رۆژی دوا ییسه وه، سه رله به یانی کۆمه لیک له پیاوه گه و ره کانی «جزیر» و ریش سپیبه کانی، پیکهات، که (عارف) و (چه کۆ) یش، له پیشیانه وه بوون. کۆمه له که رووی کرده کۆشکی سه ردار (زین الدین)، بو ئه مه ی له و با به ته وه گف تو گو ی له گه لدا بکه ن و، نکایشی لی بکه ن که ئه و دوو هاوړییه بکات به زاوای خۆی.

به لām که له ناو خۆیاندا راوژیان کرد، وایان به باش زانی، که جاری له پیشدا تکا بکه ن بو ماره کردنی کچشاو (ستی)، له (تاژدین). بی ئه مه ی ناوی (مه م) به یین. ئنجا ئه گه ر تکا که ی هینانه جی، پاش ماوه یه ک، به بیانوی ئه وه وه، (کچه شا زین) یش بخوازن بو (مه م). بو ئه وه ی کاری (مه م) باش بسازی، ئه وان ئه م ریکه یه یان به باشتر زانی. چونکه به هۆی ئه و خۆشه و یستی و هۆگریبه گه رموگوره وه ها تو چۆی کۆشک بکات، زۆرتیش نزیک بیسته وه له سه ردار. ئه و سا که یش ریکه باشتر ده کړیته وه بو جیبه جی کردنی خوازیینی (زین) بو (مه م).

کۆمه له که گه یشته ناو دیوانی سه رداره وه. نه وازش و ریزگرتنی خۆیان پیشکه شی سه ردار کرد. له پاش ئه مه ی تاو یک دانیشتن، (عارف) هه ستایه سه ر پی و رپی خواست له سه ردار، که قسه بکات. گو تی:

«گه و ره م، ئه ی خاوه نی کار و ده سه لات: ئه و روو خۆشی و چاکه خوازییه ی تۆ هه ته بو هه موان، له هه موو خاکی جزیر و بو تاندا که له ژیر چنگتدایه، پالمان پتوه ده نی که ئه م تکایه بخه ینه به رده می سه رداریتان: بیگومان، گه و ره ی خۆم هه ر که سی له ئیمه له سایه ی خه مخۆری تۆوه، سه ری بلند بو بیته وه، ئیمه ئه وه به گه و ره داده نی یین. پاش ئه وه هه رچی له جیهاندا یه، بیه و ئی سووکی بکات سووک نابی. هه و ره ها هه ر که سی تۆ رووت لی وه رگتیرای، ئه و که سه به سووک داده نی یین. بام هتیزیشی ده ست بکه و ئی که پشتی پی به ستی، یان ده سه لاتیشی هه بی که سه ری خۆی پتوه بلند بکاته وه، ئه وانه به کاری نایه ن. (تاژدین) یش، ئه ی گه و ره ی خۆمان، هه رچه نده له و به رده یه که به سه ردار ی و گه و ره ییبه وه

شانازی ده که ن، به لām ئه و به وه پیش ناکه و ئی، تا شانازی به وه وه نه توانی بکات که سه ر به ئیوه یه...

ئویش ئیمرو به هیوای ئه وه یه، که گه و ره ی خۆی، ئه م سه ر بلندییه ی پی به خشی و بیکات به کوری خۆی... تکایشی ئه وه یه که کچه شا (ستی) ی پی به خشی و بی به ژنی... ئیمه ییش بو یه کا ها تو یینه ته ده رگانه که تان، که ئه م تکایه ی ئه و تان بخه ینه به رده م. هیوایشمان به گه و ره یی ئیوه وایه که تکا که مان جیبه جی به رموون. چونکه له راستیدا (تاژدین) له مفردی یه هه ره دلسوژه کانتانه. پیشی ره وایه که ئیوه گه و ره یی له گه لدا بنویین.

بیگومان چاکترین لاویشه، که هه لبرگی، بیسته زاوای ئیوه و، به وزاویه تیه ییش سه ری بلند بیسته وه».

پاشان (عارف) گه راپه وه جیگه که ی خۆی. هه موویان چاویان بریبه ده می سه ردار، تابزانن چی وه رام ده داده وه. به لām سه ردار بیری زۆر لی نه کرده وه، گورج چاوی هه لبری و سه یری کردن، گو تی:

«له راستیدا، هیچ له ئارادا نییه که ته گه ره بدات له جیبه جی کردنی خواسته که تان. به لکو من خۆم به کامه ران ده زانم، که ئیوه بریارتان له سه رداوه و، له سه ری ریککه وتوون و به باشتان زانیوه، منیش په سندی بکه م. هه ر که سی له جیاتی (تاژدین) ها تووه، بام بیته پیشه وه ئه م کاره به رتیتته وه دادگه ریش داوا بکه ن بام بیت، ئه م ماره کرده ساز بکات. ئیمه له ئیستا وه بریارماندا که (ستی) له (تاژدین) ماره بکری».

ئیتتر له ویدا «چه کۆ» له جیگای خۆی راست بووه وه و په لاماری ده ستی سه ردار ی دا، ماچی کرد و، به گه رموگوریبه که وه سوپاسیسی کرد. پاش ئه و، دانیشتووه کانی تریش ده ستیان کرد به سوپاس کردنی سه ردار، که ئه م گه و ره یی و، ره وشت شیرینییه ی نوواند له گه لیاندا... پاش ئه وه سه ردار ده ستی کرده وه به قسه کردن، گو تی:

ئه م لاوه، که ده میکی دوور و دریتز به که لکمان دی و، هه موو ژینی خۆیشی ته رخان کردوه، که به راستییه وه له پیناوی ئیمه دا به ختی بکات، دیاره ئیمه ییش به پتوبستی ده زانین که چاکه ی بدهینه وه، راستی و دلسوژییه که ی بخه ینه پیش چاومان، به رامبه ر ئه وه ییش مافی خۆی بده نی. وامن خۆم، ئیمرو ده ست ده که م به دانه وه ی ئه و چاکه یه. ئه و سه ردار ی و ده سه لاتدارییه ییش که من هه مه، به پیرۆزی نازانم هه تا به بی که موکووری

چاگه كەى نەدەمەو و ، تا چەند شەو و رۆژتەكەش بەزمورەزم و مەوانداریى بۆ نەكەم لەم كۆشكەدا» .

پاشان رووی كرده دەس و پیتوهندی كۆشكەكە و گوتی :

«پیتوستە ھەر لە ئیستاكەو خەریكى خۆ نامادەكردن بن بۆ ئاھەنگ گێران و بەزمورەزم و كۆری پێكەنین و رابواردن . ھەرچییەكى پیتوستە لە خۆراك و خواردنەو ، لە كەلوپەلی ساز و ئاواز و زەماوەند ، لە گۆرانیبیژ و دەنگخۆش ، بۆی پەیدا بكەن . ژین ھەر بریتییە لەو چەند كاتەى كە بەم جۆرە رایدەبوێرین .

ھیچ كەسێكمان نازانین ، تا بەیانى ئەم كاتە دەمیتینەو لە ژياندا ، یاخود چارەنووس دوابی بەژیاومان دەھێنێ . ئەم ژینە و خۆشییەكەى ، ئەم دەسەلاتە و شوخ و شەنگییەكەى ، ئەم چەرخەیش كە بەم لاو بەو لاماندا دەگەرێ ، ئەوانە ھەموو رووكەشن ، پەشمن ، پشتیان پێ نەبەستری . ئەم شێوانەى كە رووناكی و تارىكى لە ناویاندا لەبەك دەتالین ، ئەم وینانەى كە ئاھەنگ و بەزمى دلخۆشى و بووك ھێنانیان تێدا ، بەتەنشت چا و ئەندازانى شیوون و خەم و خەفەتەو ، ئەوانە ھەموویان ھوشیارمان دەكەنەو كە ھەل لە دەست نەدەین ، ووریامان دەكەنەو كە كاتەكانى بەزم و خۆشى بەفێرۆ بەخت نەكەین . چونكە رۆژتەك نەبوو رۆژگار لە چەواشەكردنیدا ، پیر و سەردار و ، خونكار و ھەژار ، لەبەك جوێ بكاتەو .» .

پاشان رووی كرده براكانى (تاژدین) و ئەوانەى لەگەڵیاندا بوون ، بەزەردەخەنەبەكەو پیتی گوتن :

«ئێو ھەر وا بزائن كە منیش بەكێكم لە ئێو بۆ كارى ئێمەروى «تاژدین» ، لەویش دلنیا بن كە منیش وەك خۆتان تێدەكۆشم بۆ جیبەجێكردنى ئەم خواستەو ، ھەر چیشم لە دەست بێ دەبێكەم بۆ ئەمەى دلێ «تاژدین» خۆش بكەم» .

كە ئێوارەى رۆژى دووھم داھات ، كۆشكەكەى سەردار كرابوو بە پارچەبەك لە بەھەشت ھەرچوار لای كرابوو بە چراخان و ، رازتێرابوو ، بەكەلوپەل و بابەتەى جوانی و دلخۆشى و بەزم و ئاھەنگەو . دەر و ژووری كۆشكەكەیش پێ بووبوو لە ھەموو جۆرە چینیكى كەسان ، ھەموو جۆرە شیتوھەكى مرۆف . لە ھەیانە گەورەكەى كۆشكەكەدا خوانیكى گەورە دانرابوو . تا بلێی پان و فراوان و درێژبوو .

لەسەربانى خوانەكە بەسەدان ئامانى (*) گەورەى زیوین ریز كرابوو (۱) ، كە ھەندىكیان لە شیتوھى ئەستێرەدا دروست كرابوون ، ھەندىكیشیان لە شیتوھى مانگدا . بەسەر ھەر بەكەیشیاننەو كەلاوھەكى زیوینی بریسكەدار دانرابوو ، كە لە شیتوھەكى ئەندازەبیدا لەگەڵ بنەكەیدا دەرازیبەو . لەناو ھەر ئامانێك لەو ئامانە زلانیەدا ، بەرخێكى برژاو دانرابوو ، نە پەیکەرى گۆرابوو ، نە شیتوھى . لە ناوەند ئەو ئامانە زلانیەشدا بەسەدان دەفرى میوھ و شیرینی و خۆرشتى فرە رەنگ دانرابوون . لەم لاو لەو لای ئەوانەشدا گەلیك كاسەى زیوین دانرابوون ، كە ھەموو جۆرە بابەتێكى خواردنەویان تێدا دەبریسكایەو .

كە شیوخورا ، سەرلەنوێ ئاھەنگ دەستى پێ كردهو . بانگ كراوەكانیش ھەر بەكە جیگایەكى بۆ خۆى گرت لەناو ئەو بەربانكە فراوانەدا كە دەپروانى بەسەر باخى كۆشكەكەدا . ئیتر دەستیان كرد بەھێنانى ھەموو جۆرە خواردنەوھەكى رەنگاوپرەنگ لە مەسینە زیوینە پێ نەخش و نیگارەكاندا ، ئەوى دەیگێران بەناوبانگ كراوەكاندا ، ھەموو كەنیزەك و كور بوون ، كە یەجگار جوان و رووخۆش و لەش سووك بوون . پاشان بۆن خۆشترین گولۆ گیترا بەسەرباندا بۆنە خۆشەكەى لەگەڵ كزەبای شەو و تیشكى چراخانەكەیدا ، بەناوبانگ كراوەكاندا بلاو بوو . لە شیتوھەكى بوێزانەى دلکیشەردا ، لەگەڵ سروھى كزەبادا ، دەنگى ساز و ئاواز بەرز بوو و دەى بەگوتى ھەمواندا . ئنجا دەنگى گۆرانیبیژەكانیش بەگۆرانى و بەستەى خۆشى و شادمانییەو ھەموو لایەكى گەشكەدار كرد . جارى وا ھەبوو گۆرانییەكانیان بەتەنیا دەگوت . جارى وایش ھەبوو ھەموویان پێكەو ، بەندو بەستەو ئاوازە دلکیشكەرەكانیان دەگوت ، كە لەناو ئەو كزەبا بۆن خۆشانەدا ، بەجوانى و شیرینیو ھەندىكەى دەنگیان دەدا بەو ، لە بێ دەنگییەكى خەوآو مەستدا بەرگوتى دانیشتوان دەكەوتن .

لەوكاتانەدا ھەموو كەس چاوى بریبوو تەختێك كە لەبەر سنگى شوپنەكەدا دانرابوو . (تاژدین) لەسەر ئەو تەختە دانیشتبوو . لە چاوەكانیەو دیار بوو كە دلێ پێ لە ھىوای زیندوو بوو . چاوەكانى دەبریسكانەو . لە دەمچاویشیدا نیشانەى خۆشى و شادمانى بەتاشكرا دیار بوو . ھەر كەسێ لە تەماشاكردنەكانى سەرنجى بدایە ، بەئاسانى بۆى

(*) : ئامان : (قاپ : قاجاغ : حاجەتى چیشت خواردن) . (وەرگێر)

(۱) كە دەلێ : لە سەربانى خوانەكە ، لەسەر سفەرەكە .

ددرده كهوت، كه (تاژدين) هر چاوى له شوپىتيكه لهو كۆرهدا، كه پياو سهبرى ئهو شويتنى ده كرد (مهم) ي لى دانىشتبوو. دانشتنىكى وايش دانىشتبوو، كه پيوه دياربوو، هر ناگاي له خوڤه تى، ناگاي له هيچ لايهكى تر نيبه. نهگه تهماشايهكى چاوهگيژ و ويژهكانيت بكردايه و، سهبرىكى دهمو چاويت بكردايه كه بهپشتى دهستى بهخوارى رايگرتبوو و له بىركردنه وهيهكى قوليشدا بوو، بو ت ددرده كهوت كه هيچ شتيك له جوانى و رازاوهيى ئهو ئاههنگ و جىگايه و، له خوڤى و ناسكيبى ئهو گۆرانى و ساز و ئاوازانه كارى له دلى (مهم) نهده كرد. مهگه ر بهجۆزىكى كه تهرخه مانه نه بى كه له دلى خوڤدا پيى بلتى: «به لاي منهوه: په شميت... تو فرت به سهر منهوه نيبه...».

لهو كاته دا هه موو لايهك بى دهنگ بوون... هه موويان هه لسانه سه رپى... چونكه سه ردار هاته ژووره وه. پيش ئه مهى بگاته سه ره وهى كۆرهدا، كه (تاژدين) ي لى دانىشتبوو، (تاژدين) به په له له جيتى خوڤى راست بووه وه و، به ره و پيرى چوو، دهستى ماچ كرد. سه رداريش دهستى گرت و برديه سه ره وه لاي خوڤه وه داينيشاندا. به لام پيش ئه وهى داينيشى به روويهكى خوڤه وه و ده ميتكى به زه رده خه نه وه، شه وباشى يهكى له هه موان كرد. سه ردار له وه يش ئاگادار بوو، كه له ناوه ند (تاژدين) و (مهم) دا خوڤه ويستى و دوستايه تى راست و به هيتز هه يه. له بهر ئه وه به هيتواشى چاوى گيتر به ناو بانگ كراوه كاندا، تا دوايى چاوى پيئكهوت و دۆزيبه وه.

كه تهماشايى كرد (مهم) گيژوو ويژه و دلى له لاي خوڤى نيبه. وايزانى له بهر ئه وه يه، كه له هاو پيئكه يه وه دووره، كه چى ئه م ئاهه نكه يش بو ئه و كراوه له بهر ئه وه بانگى كرده لاي خوڤى و پيى گوت:

«تو دۆستى «تاژدين» و هاودلى ئه وى. له بهر ئه وه كه س له تو نزىكتر و ليهاتووتر نيبه كه بيبته برازاواى (*).

له بهر ئه وه هه ر له ئيستاهه ببه به برازاواى تا دواوژى ژن هينانه كهى. كهواته وه ره لايه وه و داينيشه».

(مهم) يش له بهر ده م سه ردار دا خوڤى نوشتانده وه و، گوتى: «فه رمووده ت به جيبه

(*) : برازاوا ئه و كه سه يه كه به تهنشت زاواوه يان له دوايه وه ده رواه. ههروهك پاسه وانتيك خوڤى پيشان ده دات. ئه مه يش يه كيكه له ره وشته كانى كورده وارى، كه له كاتى ژن هيناندا ده ر ده كه وى. جا ئه م برازاوايه له و كه سانه هه لده بژيرى كه دۆستى راسته قيبه و هه ره نزيكى دلى زاواين. (وه رگيتر)

كه وردهم». پاشان پاشه و پاش هاته دواوه و، چووه لاي تاژدينه وه دانىشت. ئيتر ده ست كرايه وه به به زموره زم و گۆرانى گوتن. جامى مه بيبان گيترايه وه به ناو دانىشتووه كاندا. له راستيدا شه وىكى به جگار خوڤى و ناوازه بوو، دلى هه مووانى پر كرد له خوڤى و كامه رانى. ئه و كامه رانييه، تا دوايى ئه و شه وه دريژ بووه وه. ئه نجامى به وه گه يشت كه بناغه ي ژن هينانى تاژدين دامه زرا. واتا كچه شا (ستى) له (تاژدين) ماره كرا.

بووك هينان

وا ئيستا جارىكى تر ده گه رپينه وه بو كۆشكه گه وره كهى سه ردار، كه له پاش ماوه يهك له دواى ماره كرده كه، كه وته خوڤى بو ئاماده كرده كه لوپه لى بووك هينان و ئاهه نكه كهى.

هۆله كهى چينى هه ره ژوورووى كۆشكه كه پر بووبوو له سه دان كه نيزهك كه خهريك بوون باهه تى جوانكردن و رازاندنه وه بو كچه شاي. بووك و خوشكه كهى ئاماده بكه ن بو ئه مهى گيانى ريكويىكى و رازاوه ييش بخه نه سه ر شوڤى و شه نكييه كهى، جوانيى هونه ركارى و ده سترديش بخه نه سه ر جوانى يه كهى.

هاتن به لاي بووكيه وه. له پيشدا سه برىكى قژه كه يان كرد. رهنگى قژه كهى خورمايى بوو، له نهرميبى ئاوريشدا، به پرى و چرپه وه، به هه موو لايه كدا شوڤ بووبوه تا خوارشانه كانيه وه. ئه وه نده جوان بوو، دلى مرؤقى كيش ده كرد. له سه روويشه وه هه نديك له و قژه، له شپوه يه كى شيرين و نازه نيندا لوول درا بوو، به لارييه كه وه كه وتبووه سه ر ناوچه وانى. پاشماوهى قژه كه يشى، له شپوه يه كى چين چينى دلرپيندا، به م لاو به و لاي لاجانگى و پروم تيدا به خشان بوو بوو، پياوى سه رمه ست ده كرد. ئه مه ده سترديكى رهنگيى په روه رداگر بوو، هيچ كه سيك له تواناييدا نه بوو كه موكوورپى لى بدۆزيتته وه و ته واوى بكات، ياخود هه له يه كهى تيدا بيبن و راستى بكاته وه. پاشان سه برى چاوه كانيان كرد. چاوه كانى گهش و فراوان بوون، كه سه برى پياويان ده كرد وهك تيرى تيبگر و ابوو برؤكانى هه ر له كه وانه يان ده كرد. برژانگه كانيشى له تيريان ده كرد. مه ست و خه والوو بوون. له رهنگدا رهش بوون وهك شه وه زهنگ. كه چاوه كانى ليك ده نا، ئه و برژانگه له شپوه يه كى خاوى ناسكى دل كيشرا ده نيشتنه سه ر گلينه كانى، وهك مهى مرؤقيان مه ست ده كرد. جوانى و شهنگ شوخييه كه له كلى خوداييه وه پهيدا بووبوو، ئه و پرشنگه چاوه ستره كه رانه ي كه له تيلاييه كانى چاويه وه ده هاتنه ده ره وه، چ داووده رمانيكى ژئانه هه يه له جيهاندا، كه وهك ئه و ده ستردى خوداييه بتوانى بينه خشينى و بيراژنينيته وه!

پاش ئه وه چاویکیان خشانده به بهژن و بالایدا. بهژن و بالایه کی شوخ و شهنگانه ی هه بوو که له شیوهیه کی زۆر ریکوپییک و جواندا داریژرابوو. دهستی خودا به ورده کاربیه کی بی هاوتاوو ریکی خستبوو. له هه موو پارچه یه ک و په لوپۆیه کیدا ریکوپییک و جوان و رازاوه بوو. هه ندیک جوانی ده به خشییه هینده که ی تری.

تایا چ دهستیکی پیشه سازی و چاولیکه ری هه به، رایه ی بکه وی و بتوانی بلتی له و له ش و لاره جوانتر دروست ده که م؟...

که نیه که کان له جوانی (ستی) واقیان ورمابوو، بیده نگ وه ستابوون به هه ر چوار لایدا. پیتیان له گه وره یی ئه و جوانییه و دروستکاره کی ده نا.

په شوکان و گه شکه داربیه که یشیان پیتیانیک بوو، بۆ ئه وه ی که ئه و جوانییه ی خودا به خشیبیتی، له توانای که سدا نییه له وه جوانتری بکات. پاشان که سه رنجیاندا هیچیان له دهست نایه ت بیکه ن ئه وه نه بی که ساکلاویک بنینه سه ر ناوچه وانی گه ش و پرشنگداری «ستی» و، له ناو شه پۆلی ئه و قژه چین چینه ئاوریشمینده دا، که چاوه ستی مرۆف ده کات، به دوو و ئه لماسه به نرخ و ناوازه کانیه وه ببریسه کیتته وه. له ش و لاره که یشیان واز لی هینا، که له پشت کراسیکی سپیی قه دیفه وه، له نجه و لاره که ی بنۆتی و کار له دل بکات. کراسه که ی له به شی سه روویدا جوان له له شی چه سپیبوو، دلی مرۆقی کیش ده کرد بۆ جوانییه که ی.

به سه ر که فی زپ، نه خش و نیگاری تیدا کرابوو. له دامینه که یشییه وه ته واو گه وره و فراوان بوو، ئه وه نده ییش دریت بوو، که ده رۆیشت به پتیه ده خشا به سه ر زه ویه که دا.

له ناووکیشیه وه تا ده گاته ژووروی سنگی، جوانییه که ی به وه ده رخرابوو، گوئیکی ئه لماس به به رۆکیه وه قایم کرابوو، پرشنگی ده دا به هه موو لایه کدا، ده نکه مرواری زۆر نایاب و ناوازه ییشی پیتیا شوو بوو وه بۆ سه ر ناوکی.

پاش «ستی»، چوون به لای «زین» وه. به لام «زین» له خوشکه که ی خۆی که مته ر پیتوبستییه هه بوو به جوانکردن و رازاندنه وه. خۆی له خۆیدا ساکاریکی دهستی خودایی بوو. خۆی له خۆیدا، به لگه بوو بۆ ئه وه ی که هه ر له توانایی هونه رمه ندیی په روه ردگاردا هه به، له شوخ و شه نگی و جوانی (ستی) جوانتر و شه نگ و شوختر دروست بکات. ئه ویش وه ک خوشکه که ی، پیتوبستییه به جوانکردن و رازاندنه وه نه بوو، ئه وه نده ی بۆ (ستی) کرابوو، بۆ ئه ویش هه ر ئه وه نده به س بوو.

زۆری پیتنه چوو، له کۆشکی سه رداره وه، دهسته و کۆمه لیک شوخ و شه نگانه هاتنه ده ره وه. دوو ریزه ئه سپی رازاوه یان له پیشه وه بوو. هه رچی رووکه شیکی جوانی هه به، به گه وره یی و ناوازه ییه وه، له وه دهسته و کۆمه له یه دا، ده رده که وت. به سه دان کاره که ر و که نیه کی تیدا بوو که به جلوه رگی جوانه وه، به لار و له نجه وه ده چوون به رپیدا. له ناو ئه وانه یشدا دوو کچی جوانی نازداری تیدا بوو، که ئه گه ر رۆژی پرشنگدار، بگۆرابه و ببوایه به کچی (حه وا)، هه رگیز له وانه جوانتر و شیرینتر نه ده بوو!

له دوای ئه وانه یشه وه به سه دان کور ده رۆیشتن، له شیوه یه کی شوخ و شه نگانه دا رازابوونه وه، هه ربه که یان ئامانیتی بریسه که داری پیتبوو، پر کرابوو له گه وه هه ر و باه تی ناوازه و دیاری.

ئه و کۆمه له ناوازه یه که وته ناو گیتاویکی هه زاران هه زاران که سه وه که له هه موو لایه کی دوورگه که وه هاتبوون و له ویدا کۆبوونه وه. هه موویان گه شکه دار بوو بوون به جوانی ئه و دوو کچه شایه وه، که تا ئه و ده مه هه ر ناوبانگیان بیستبوون و، کۆشک له بینینیان به ش برای کردبوون. کۆمه له که به ناو ئه و گیتاوه دا رۆی و، له ناویدا له نجه ولاری ده کرد. هه موو که سیکیش چاوی بریبوووه رووی ئه و دوو جوانه که وه ک رۆژ پرشنگیان ده دا دلیان کیش ده کرد، تا له به رده م کۆشکی (تازدین) دا وه ستا. کۆشکه که یه جگار جوان و رازاوه دروست کرابوو. پایه کانی و زه وییه که ی و دیواره کانی، هه موو له به رده مه ریه ی بریسه که دار دروست کرابوون. ده رگا و په نجه ره کانیشی له داری سه نده ل و ئه به نووسی بی هاوتا دروست کرابوون. بنمیچ و که ناره کانیشی به نه خش و نیگاریکی هونه رمه ندانه و، ورده وه به ئاوی زپری پوخته، جوان کرابوون و رازینرا بوونه وه. که بوو که که گه بشته ناو هۆلی ده ره وه ی کۆشکه که وه، له سه ر ته ختیکی گه وره ی ئه به نووس، که به زپری و زیو نه خش نیگار کرابوو، هه لگیه ر. له ترووکه یه کی چاودا، ئه و ته خته به سه ر سه دان ده ست و شان وه هه لگیه ر برا، له ناو ئه و هه موو سه رانه که رانه دا، ئه م لاو ئه ولای ده کرد. به ناو ده نگه ده نگ و قیژه قیژیکی گه وره دا، که له گه ل ده نگی ده ف و ساز و ئاواز و پرسته ی سه رسوپمان و، په سند کردن و، گه شکه دار بووندا تیکه ل ده بوو، ته خته که برا تا گه یاندرابه هۆلی چینی هه ره بلندی کۆشکه که. له و کاته دا کۆمه له ی بانگ کراوانیش له لایه کی تری کۆشکه که دا دانیشتبوون، له ناوه ند جامی مه ی و ساز و ئاواز و گۆرانیی خۆش خۆشدا هاتوچۆیان ده کرد.

(تازدین) یش، له جلوه رگیکی ریکوپییک و ناوازه و جواندا، له سه ر و کۆره که وه، له

سەر تهختیکی بلنډ دانیشتبوو. (مه‌م) یش، هەر لهو شیوه جوان و پازوه‌یه‌دا، به‌ته‌نشتیوه دانیشتبوو. لهو کاته‌دا هه‌موو دانیشتووانی (جزیر و بۆتان) له‌ناهه‌نگی به‌زموره‌زما بوون، له‌خوارده‌وه و خۆش رابواردن و زهماوه‌ندا بوون. رۆژگار، رووگرژییه‌که‌ی نه‌مابوو، به‌چاویکی گه‌ش و پر له‌کامه‌رانیه‌وه سه‌یری هه‌موانی ده‌کرد. جامی مه‌ی ده‌گێرا به‌ناو هه‌مواندا. ده‌نگی تار و ده‌ف و گۆرانیش ده‌گه‌یشته‌ ئاسمان. به‌سه‌دان که‌نیزه‌ک و کورانیس، له‌ره‌شبه‌له‌ک و هه‌له‌په‌ریندا بوون، هه‌موو لایه‌کیان چاوه‌به‌ست کردبوو. لهو کاته‌دا ده‌س و پێوه‌نده‌کانی کۆشک هه‌ر به‌که‌یان ئامانیکێ زیوینی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، که‌ پر کرابوون له‌ کۆمه‌له‌ زێر و زیو و دیاری و بابه‌تی ناوازه‌ له‌ سه‌ره‌وه ده‌یانبه‌شینه‌وه به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌دا که‌ به‌هه‌زاران له‌ ده‌رو ژووری کۆشکه‌که‌دا گردبوو بوونه‌وه. ئه‌وشتانه‌یش که‌ بلاو ده‌بوونه‌وه به‌ناویاندا، وه‌ک ئه‌ستپه‌ری گه‌ش که‌ له‌ ئاسمانه‌وه باریین وابوو.

به‌بریسک و هورپیکه‌وه داده‌بارین به‌سه‌ریاندا. ده‌ست بلاوی سهردار هه‌موو که‌سیکی گرتوه. دل‌خۆشی راسته‌قینه‌ییشی بۆ هه‌مووان پیکه‌یتا. له‌وه‌شه‌وه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌هه‌زاران ده‌وله‌مه‌ند بوون. ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌ نابوته‌کان بوون به‌پاره‌دار. تا حه‌وت شه‌ویش ئه‌و به‌زموره‌زما ده‌یژێه‌ی سه‌ند. کاتیکی پر له‌خۆشی و شادمانی به‌سه‌ربرا. ئه‌مه‌یش نۆبه‌ری ئه‌و ژیانه‌ خۆشه‌بوو که‌ له‌ پیتشه‌وه بوو... واتا ئه‌و کاته‌ی که‌ (ستی) و (تاژدین) به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن.

له‌کاتی چاوه‌به‌ستکه‌ری حه‌وته‌مین شه‌ودا، که‌ به‌زموره‌زم هه‌ر له‌گه‌رمیدا بوو، دل‌ی هه‌موانیش له‌فریندا بوو، ئاره‌زووی پیکه‌یشتنی، له‌لای بووک و زاوا تاوی سه‌ندبوو. ئاگرێ دل‌داری له‌ دل‌ی هه‌ردووکیاندا کلپه‌ی ده‌کرد. گرێ ئه‌و ئاگره‌ له‌گه‌ل کزه‌با و شه‌وفی ئه‌و به‌یانیه‌دا تیکه‌ل بووبوو. هه‌رچی روو که‌شیکێ به‌زمو خۆشیشیان له‌م لاو له‌و لای خۆیاندا ده‌بینی به‌دل‌یاندا ده‌چزا. ئارامیان لێ هه‌لگه‌یرابوو. له‌وه‌به‌و لاوه‌ به‌رگه‌یان نه‌ده‌گرت، خۆیان بگرن. ئه‌وه‌یش سه‌ر سوپمانی پێ نه‌ده‌ویست. چونکه‌ ئه‌و ئاگره‌ی، کزه‌با خۆشی بکات و پر و پووشیشی لێ نزیکی به‌خریته‌وه، بێگومان گرێ ده‌سینێ و داده‌مرکیته‌وه. له‌ویدا و له‌ تاویک له‌و تاوانه‌دا که‌ کزه‌با به‌یانی و رووناکی خۆشی و شادمانی ئاویته‌ی یه‌ک بوو بوون له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و ته‌خته‌وه‌ که‌ (تاژدین) له‌سه‌ری دانیشتبوو، ده‌رگایه‌ک کرایه‌وه، له‌ پشت ده‌رگا که‌وه ژووریکی پازاوه‌ی دل‌گه‌یر ده‌رکه‌وت،

که‌ جوانیه‌که‌ی پیاوی سه‌رمه‌سه‌ت ده‌کرد. له‌هه‌موو که‌ناریکیه‌وه بۆنی خۆش بلاو بووبوه‌وه. له‌هه‌موو په‌ناو سووچه‌کانیدا، مۆم داگیرسترا بوو، گرێ جوهرجۆریان لێ ده‌بووه‌وه. رۆشناییه‌کی جوان و پر جادوویمان ده‌دا به‌ژووره‌که‌، پیاوی چاوه‌به‌ست ده‌کرد. له‌هه‌ندی جینگایشیدا. چهند ئامانیکێ زیترین دانرابوون، شیرینی ره‌نگاوه‌رنگیان تیدا دانرابوو، له‌گه‌ل بابه‌تی رابواردندا. پاشان له‌ ده‌ستی کۆمه‌لیک له‌ که‌سوکاری بووک و زاوادا مۆمیکێ گه‌وره‌ و که‌له‌گه‌ت گه‌یرابوو هینده‌ی بالای پیاویک درێژ ده‌بوو. هه‌ر چوارلای به‌گه‌لای زه‌رکفت نه‌خش کرابوو سه‌ره‌که‌ییشی، کلاوه‌یه‌کی شووشه‌ی به‌نه‌خش و نیگاری له‌سه‌ر دانرابوو، زمانه‌یه‌کی رووناکی هه‌لگه‌یرسای لێوه‌ دیارابوو، برشنگی ده‌دا به‌هه‌موو لایه‌که‌دا.

ئه‌وه‌بیشیان بۆیه‌کا له‌ ناوه‌راستی ئه‌و ژووره‌دا دانا بوو به‌رامبه‌ر ده‌مو چاوی (تاژدین) که‌ به‌زمانی خۆی ئاسایی پیتی بلتی:

«ئهی ئه‌و دل‌داری ئاره‌زووی پیکه‌یشتنی یار ده‌که‌یت و، یار ئارامی له‌به‌ر بریوت... وای دیاره‌ تۆیش وه‌ک من وایت، سه‌رگه‌ردانی ده‌ستی خه‌م و سووتانیت... که‌واته‌ له‌و جینگایه‌ی لێی وه‌رس بوویت، هه‌سته‌ و وه‌ره‌ ئه‌و شوپنه‌ی بووکه‌که‌ت چاوه‌روانت ده‌کات... ئازارت زۆر چیشتوو، که‌واته‌ کاتی ئه‌وه‌ت هاتوو هه‌ستی خۆشی له‌ پیکه‌یشتنی یار بینییت...»

هه‌له‌سه‌، مۆموکه‌یشت وه‌ک تۆ له‌ چاوه‌روانیاده‌یه. ئه‌ویش وه‌ک تۆی به‌سه‌ر هاتوو، ئاگرێ ئارام ناو جه‌رگی سووتاندوو... به‌سته‌ تۆیش وه‌ک ئه‌و بسووتییت و بتویتیته‌وه؛ وه‌ک ئه‌و بگه‌رت و فرمیسک هه‌لبریتییت... ئه‌و رووناکییه‌ی جارن له‌ پیناوی ئه‌ودا دل‌ت له‌ناوچوو بوو، وای ئیمرۆ له‌به‌رده‌ستدایه... وه‌ره‌ خۆت بده‌ره‌ به‌ری، چه‌شنی په‌پوله‌ که‌ خۆی ده‌دات به‌رووناکی ئاگردا و، گیانی خۆی به‌سه‌ربدا ده‌به‌شیته‌وه... ئه‌ی ئه‌و گه‌شتوگوزاره‌ی، که‌ خۆت ماندوو کردوو، تا بگه‌یته‌ ئه‌م په‌رستگایه... ئه‌ی ئه‌و رابه‌ری که‌ جه‌رگی خۆت تینوو کردوو، تا بگه‌یته‌ ئه‌م په‌رستگایه... خودای گه‌وره‌ هه‌موو شتیکی به‌ئاسانی بۆ پیکه‌یناویت... هه‌موو ئاواتیکی به‌ئاسانی بۆ هیناویته‌دی... ئا ئه‌مه‌ کابه‌ (کعبه‌) که‌ی تۆیه... خۆی هاتۆته‌ به‌رده‌مت... ئه‌مه‌یش په‌رستگاکه‌ته‌ خۆی هاتۆته‌ نزیکته‌وه... ئه‌ی دل‌داری کامه‌ران هه‌له‌سه‌ بۆ په‌رستگاکه‌ت، بگه‌رێ به‌ناویدا و به‌کامی خۆت بگه... ئه‌ی دل‌داری تینوو! هه‌له‌سه‌ جام پر له‌مه‌ی... مه‌ییش چاوه‌روانیت ده‌گات...»

(تاژدین) یش له م نیشانه و بزووتنه وانهوه تیگه یشته که کاتی پیگه یشته نزیک بوتهوه... رۆژه که ی گزنگی داوه... ئه ویش به هیواشی و مهندییه وه له جیتی خۆی راست بووه وه، و، رووی کرده ئه و ژووره ی دهرگای بۆ کرابووه وه...

(مه م) یش که هاو به شی خۆشی و ناخۆشی ئه و بوو، له تهنشتیه وه راوه ستابوو دهستی له ده ستیدابوو، دلشی له گه ل دلیدابوو، ده ستیشی له سه ر شیره که ی بوو که به ته نشته خۆیه وه هه لپییه ساردبوو. ره وشتی کورده واریش وابوو که برازاوا له و شه وده دا واکات. که گه یشته بهر دهرگاکه، (مه م) له جیتی خۆی وه ستا، نه چوه ژووره وه. به لآم هاو رپکه ی خۆی به خودا سپارد و ئاراسته ی کرد بچیته ژووره که وه. ئیتر هه ر ئه وهنده ی هه ناسه به کی پیچوو، (تاژدین) چوه ژووره وه، و، دهرگاکه یش پاش ئه و داخرا. که چی (مه م) هه ر له جیتی خۆی مایه وه، وه ک پاسه وانیکه ی سه ر راست و دلسۆز، پشت دهرگاکه ی گرت و بهری نه دا. (تاژدین) یش که چوه ژووره که وه بوو که که ی خۆی دی له پشت مۆمه گه و ره بلنده که وه دانیشتبوو. که له وه پیتش به زمانی خۆی گفتوگۆی دلداره ی و پیگه یشته له گه لدا ده کرد. ئیتر له ویدا، له بیده نگیه کی خه و ئالوانه دا به چا و شه و باشیان له گه ل یه کتردا کرد و، له واق و ورمانیکی درێژدا دلیان ئاوتیه ی یه کتری بوون، ناگری ناوجه رکیشیان گۆرا، بوو به هه نگوین و مه ی! ئه و مۆمانه یش که له ویدا ده سوتان، پیرۆزیایی نوشینی ئه و جامی مه یایان ده کرد، که لیتواو لیتو پیر بوو بوون. له مه ی... هه ر ئه وانیش بوون به ته نیا، که چاویان له جوانترین و خۆشترین کاتی ژیان بوو، له نیوان دلداراندا.

بووک و زاوا تا سێ شه و و سێ رۆژ له ویدا مانه وه. جیهان و ناوه رۆکی جیهانیان له بیرچوو بووه وه. له بیتشکه ی ئاوتیاندا راکشایبون. ئاواتی خۆیان به دی ده هینا. خۆرشتیان هه نگوینی پیگه یشته بوو، خواردنه وه یشیان مه یی ناو لیتوان بوو...

له گه ل ئه مه یشدا که ئه و شه وه بانگ کراوه کان، هه موویان بلاوه یان لێ کرد و هه ر که سه گه راپیه وه مائی خۆی، به لآم (مه م) نه یویست جیتی خۆی به جی بهیلتی له کۆشکی هاو رپکه یدا... چونکه ئه و فرمانه کۆمه لایه تییه چاوتیکه ریه ی که سه ردار بۆی داناوو، له شیوه ی هه ره دلسۆزانه و بلنیدیدا وای پیتده ویست که هه روه ک هه موو پاسه وانیکه ی راست و دلسۆز، له شوینی خۆیدا مینیتیه وه، تا له رۆژی دووه م یاخود له رۆژی سیه مدا، زاوا دیته دهره وه، بۆ ئه مه ی چاوی پیتی بکه وئ و له ناو هاو رپکه یانیشیدا یه که م که س بچ، پیرۆزیایی لێ بکا.

له راستیدا (مه م) ئه و فرمانه ی زۆر پیتخۆش بوو، که سه ردار خستبووه ئه ستووی ئه و.

چونکه (تاژدین) ی دۆستی زۆر خۆشه و یست و، هه زیشی ده کرد ره نگه (مه م) به شوینیکه ی ناو باخچه ی چوار لای کۆشکه که دا خۆی دامه زراندا. له رووی دلسۆزییه وه، تا ئه و سێ رۆژه ته و او بوو، جیگای خۆی به جی نه هیتشت، ته نیا له نیوه شه ودا نه بچ، یان مه گه ر فرمانیکه ی زۆر پیتویستی خۆی به اتا پیتشه وه. به لآم زۆری پیتنه ده چوو، گورج ده گه راپیه وه جیتی خۆی، له چاوه روانی ئه وده دا بوو که هاو رپکه ی ها ته دهره وه پیرۆزیایی ئه و دلداریه ی لێ بکات که پیتی کامه ران بووه. له راستیدا له پاش ئه وه ی بانگ کراوه کان و هه مووان ئه و شه وه بلاوه یان لێ کرد و، ئه و به زموره زم و ده نگه ده نگه دوا یی هات، (مه م) له ناو بیده نگیی ئه و شه وه تاریکه دا، هه ر خۆی به ته نیا مایه وه. له و ماوه یدا که له و کۆشکه دا، وه ک پاسه وان وه ستابوو و چاوه روانی ها تنه دهره وه ی (تاژدین) ی هاو رپتی ده کرد، به تایبه تی له یه که م شه ویاندا، هه ستیکه ی شو رشگی رانه له ناو دهره و نییدا گری سه ندبوو. گری بهر دابووه دلداره ی و ئاره زووی پیگه یشته که ی بۆ (زین).

هه ستی به ته نیایی و بیتکه سی و ئاواره یی ده کرد. برینی دلێ کولا بووه وه... دلداریه به هیز و هه رته که ی وروژابوو، که له راستیدا له خۆشه ویستی (تاژدین) به هیزتر بوو. ئه گه ر ئه وه یش بزانیته که چ له و شه وده دا، چ له شه وه کانی پیتشودا، چه ند جاریک شازنی دلێ خۆی بهرچا و که وت، (زین) یش ئه وه ی بهرچا و که وت؛ له شیوه یه کی وایشدا دلخوازه که ی خۆی بهرچا و که وت که به ته نشته (ستی) ی خوشکیه وه سه رتا پای له جلوه رگی جوان و خشلی رازاوه دا نوقم بوو بوو... ئه گه ر ئه وه بزانیته، به وه یش په ی ده بهیته که هه ستی (مه م) له و ماوه یدا ده بچ یه جگار توندوتیژ بوو بچ، و، کاریکه گه وری له دهره و نیی کرد بچ؛ به جۆریکه ی وا که له توانایی که سدانه بچ، بهرگه ی ئازاری بگری، هه رچه ند خودا هیز و توانایی و ئارامیشی پیتبه خشیبچ. له گه ل ئه وه یشدا ئه و کاته هه ندی هیوا ی بووژینه ره وه به سه ر هه سته کانیدا ده کشا، که تائه ندازه یه کی گه وره له وه ی و زبانی ئه و شو رشی دهره و نییه و، ئازاری دلێ که م ده کرده وه. بیریشی به ته زووی ئه و هیوا یانه وه خه ربیک ده بوو، زۆربه ی ئه و ئازار و هاواری دلێ له بیر ده چوه وه. هه روه ک پاسه وان که ده هات و ده چوو به ناو کۆشکه که و باخچه کانیدا، بیری له و هیوا یانه ده کرده وه، که له روو خۆشیه کانی سه رداره وه، دهره که وتن و پرشنگیان له دلێ ده دا، که ئه و شه وه و شه وه کانی پیتشویشی سه ردار له گه لئ ده نواند. جا ئه و روو خۆشیه یانی سه ردار ی ده کرد به به لگه یه ک بۆ ئه وه ی که ئاواته کانی خه ربکن بینه دی... ئایا ئه و سه رنجه ی که سه ردار پیتشانی دا له بابته په یوه ندیی دۆستایه تی و خۆشه ویستی ئه و و (تاژدین) هوه، هه روه ها هه لبژاردنی

خۆی له لایهن سهردارهوه که بپیته برازاوی (تاژدین)، یان ئەو گەشی و رووخۆشییه له ناکاوانه‌ی که سهردار پیتسانی ده‌دا بهرامبه‌ری، له‌گه‌ڵ خه‌مخۆزی و خۆشه‌ویستی یه‌که‌یدا، وه‌ک ئەوه‌ی که فه‌رمووی وه‌ک (تاژدین) بپۆشێ و برازیته‌وه له ته‌نش (تاژدین) یه‌شه‌وه دابنیشی... ئایا ئەمانه نابنه به‌لگه‌ی هه‌ره‌گه‌وره که سهردار هه‌رگیز ته‌گه‌ره له‌و کاره نادات، که (مه‌م) یش له‌گه‌ڵ (زین) دا به‌خۆشییه‌وه بژی؟... ئایا له‌گه‌ڵ یه‌که‌م په‌نجه‌کیشان، یاخود یه‌که‌م ته‌کادا، ئەوه‌یش په‌سند ناکات که (زین) ی لێ ماره بکات و ئاهه‌نگیکی وه‌ک ئەم ئاهه‌نگه ناوازه‌یه‌ی بۆ بگێری...؟

کێ چوزانی، سهردار، هه‌ندی له‌م خۆشه‌ویستییه شوێرگێره‌ی له‌ دلێدا هه‌ست پێ نه‌کردوه و، له‌م ئاهه‌نگه خۆشه‌یشدا، که هه‌ر هاوڕێکه‌ی تێدا دلخۆش و کامه‌ران بووه، به‌زه‌یه‌ی پێدا نه‌هاتۆته‌وه و، دلێ پێی نه‌سووتاه که ئەوی لێ به‌ش بپراو بووه...؟ سهردار له‌ کرده‌وه‌کانیه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا، وا ده‌رکه‌وێ و یه‌ستویتی هه‌ستی پێ بکات به‌هیوا و، موژده‌یش به‌دلێ بدات، که ئەو ئاواته‌ی ده‌هێنێته‌ دی.

ئەم هیواو ئاواته جوان و شیرینانه (مه‌م) یان وا لێ کرد که ژبان به‌خۆشییه‌که‌ی خۆی به‌یتێته‌ پێش چاوی و، خه‌وه‌کانی دلداریشی له‌ میشکی خۆیدا دروست بکات. بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه، که چۆن بتوانی کۆشکیکی جوان وه‌ک کۆشکه‌که‌ی (تاژدین) ی هاوڕێی دروست بکات و به‌جوانترین و ناوازه‌ترین که‌لوپه‌لی ناوما‌له‌وه‌ بپرازیته‌وه. باخچه‌یه‌کی په‌نگینیش به‌هه‌ر چوار لایدا دا‌هه‌رزین، هه‌روه‌ک باخچه‌که‌ی کۆشکی (تاژدین) دلگیر و چاوبه‌ستکه‌ر بێ. ته‌نانه‌ت ئەوه‌یشی به‌بیر داها‌ت که پێویسته‌ هه‌ر له‌ ئیستاه‌وه‌ ده‌ست بکات به‌بیرکردنه‌وه له‌ پێکه‌یتان و ئاماده‌کردنی ئەو شتانه‌دا. چونکه‌ ئەگه‌ر هاتوو له‌پاش چه‌ند رۆژێک (زین) ی نازداری له‌سهردار خواست و، سهرداریش وه‌ک له‌گه‌ڵ (تاژدین) دا په‌له‌ی کرد، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا په‌له‌ بکات، ئەو کاته به‌شی ئەو په‌له‌په‌ل کردنه‌ ناکات، ئاماده‌کردنی کۆشک و که‌لوپه‌لیش له‌گه‌ڵ باه‌تی ئاهه‌نگدا، ده‌میکی دوور و درێژی وای ده‌وێ که چاوه‌روان کردنه‌که‌ی له‌ وزی ئارامیدا نابێ.

به‌کورتی (مه‌م) له‌و سێ رۆژهدا که یه‌که‌مه‌جار بوو له (تاژدین) دوور که‌وتبه‌وه و، هه‌موو‌یشی به‌ته‌نیایی راده‌بوارد، که له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا هه‌ر ده‌هات و ده‌چوو، چاوه‌روانی ده‌رچوون و بینینی ئەوی ده‌کرد، له‌ بارێکی ده‌روونی و ادابوو، که هه‌ر چه‌شنی په‌لکه‌ر‌ه‌نگینه، هه‌موو ر‌ه‌نگه‌ هه‌ست و تاسه و ته‌زوویه‌کی به‌دل و ده‌روون و له‌شدا ده‌هات، که هه‌رگیز له‌ توانایی زماندا نییه‌ بیگێرێته‌وه. پێنووسی ئەوه‌ی له‌ ده‌ست

نایه‌ت که به‌ته‌واوه‌تی پیتسانی بدات. له‌ راستیدا خۆشه‌ویستییه‌کی دل‌ره‌قانه‌ی توندوتیژ، تێکه‌ڵ بووبوو له‌ناو دلێدا، به‌ئاره‌زوویه‌کی کل‌په‌داره‌وه بۆ پێکه‌یشتن به‌ «زین» هیوایه‌کی شه‌نگوش‌خانه‌یش تێکه‌لی ئەو دوانه‌ بووبوو، که هه‌تا بل‌یت جوان و راست و گه‌ش بوو. پاشان ئەوانه هه‌موویان به‌ناو هه‌موو هه‌سته‌کانیدا بلا‌بووبوونه‌وه؛ له‌ناو ئاگری دووری و دل‌داریدا، ئاواتی پر کامه‌رانی و، بزهی گولاوی و دلخۆشی به‌ئاوات گه‌یشتنی هاوڕێکه‌ی و کامه‌رانییه‌که‌ی، بۆ دروست کردبوو.

له‌ به‌یانی رۆژی سی‌یه‌مدا (تاژدین) هاته‌ده‌ره‌وه. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یش هاته‌ده‌ره‌وه، که (مه‌م) ی بیره‌که‌وته‌وه. ده‌میکی بوو نه‌یبینیبوو، ئاره‌زووی ده‌کرد بیینی و، بزانی له‌گه‌ڵ دلێ برینداری خۆیدا چیی کردوه؛ تا ئەوه‌ی پێی ده‌کرێ بۆی بکات، بۆ ئەمه‌ی خۆیشی دلێ به‌دلخۆشیی ئەو بسره‌وێ.

که له‌ کۆشک هاته‌ده‌ره‌وه، به‌ناو باخچه‌که‌دا رۆیشت رووی کردبوو ده‌رگای ده‌ره‌وه، بۆ ئەمه‌ی له‌وتیه‌ بچیته‌ مالی (مه‌م). ئەوه‌ی نه‌ ده‌زانی که (مه‌م) هیشتا له‌وتیاده، وه‌ستاوه. هه‌ر به‌بیریشیدا نه‌ده‌هات که (مه‌م) له‌وێ بێ، تا (مه‌م) له‌ دووره‌وه‌ بینی و، به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاندی.

له‌وتیادا هه‌ر دوو هاوڕێ ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌ک و، تاماوه‌یه‌ک یه‌کتربان ماچ کرد و گۆشی. (تاژدین) سه‌یرێکی ده‌موچاوی (مه‌م) ی کرد. په‌یی پێ برد که ئازار و خه‌م و خه‌فه‌تێکی زۆر له‌ دلێدا هه‌یه، به‌لام به‌زۆر، هه‌مووی کۆکردۆته‌وه و، له‌ گۆشه‌یه‌کی ناو دلێ خۆیدا دا‌یناوه، بۆ ئەمه‌ی دلێ ئەو خۆشییه‌ بگرێ که له‌ دلخۆشیی براه‌یه‌وه‌ پێی ده‌گات. (تاژدین)، (مه‌م) ی برده‌ په‌نایه‌کی باخچه‌که‌وه، ده‌ستی مه‌می خسته‌ ناو ده‌ستی خۆیه‌وه و پێی گوت: «ئێی مه‌م! سویندت بۆ ده‌خۆم به‌خودا، که ئەگه‌ر ر‌ێگه‌یه‌که‌م ده‌ست بکه‌وتایه‌ بۆ ئەمه‌ی کامه‌رانیی تۆ پێش کامه‌رانی خۆم بخه‌م، یان ئەگه‌ر چاره‌یه‌که‌م بدۆزیایه‌وه‌ بۆ ئەمه‌ی کامه‌رانی و خۆشه‌ویستی خۆم، له‌ پێناو هه‌ناسه‌یه‌کی دل‌داری و خۆش به‌ختیی تۆدا به‌خت بکه‌م، یه‌کو‌دووم لێ نه‌ده‌کرد، ده‌مکرد. به‌لام تۆ خۆیشت ئەوه‌ ده‌زانیت، که چاره‌ هه‌ر ئەوه‌ بوو که ئەم ر‌ێگایه‌ بگرین، بۆ ئەمه‌ی هه‌ردوو‌کمان بگه‌ین به‌ئاواتی خۆمان که خودا چاره‌نووسی وا کردووین دل‌مان به‌و دوانه‌ بگه‌رسیته‌وه. تۆیش ئەی برا، باوه‌رت وا بێ که ئەو کامه‌رانییه‌ی من هه‌مه‌ و، تۆ پیرۆزباییم لێ ده‌که‌یت، دل‌م پێوه‌ی ناووسی، تا نه‌گه‌م به‌کانی خۆم و تۆ بگه‌یینه‌ ئامانجی خۆت و ئاواتی دل‌داریت».

بەم رەنگە ھەردوو ھاوڕێ تاماوەیەك بەو جۆرە مانەو، پیرۆزیایی و ئارام خوازاییان لەگەڵ یەكتردا دەگۆڕیبوو. (مەم)، پیرۆزیاییەکی بەدلی دەکرد لە (تازدین) و، دلخۆشیی خۆی پێشان دەدا بەرامبەر بەختیارەكەى ئەو. (تازدین) یش دلی (مەم) ی دەداپەو و، نامۆگاری ئارام گرتنی دەکرد و، موژدەیشی دەداپە، كە ئەویش بەو زوانە بەكامی خۆی دەگات.

دۆست ئەمەتا!... چەند بەنرخ و پایە بڵندە، ئەو دۆستەى لەگەڵ ھەناسە ساردیی خۆشیدا، لەكۆری دلداریدا، دلی خۆی بكاتەو بە خۆشی و گەشی بەكامەرانیی تۆو، لە دوای سنگی برینداری خۆشییەو، لە رۆژی بەختیاری تۆدا، ئاھەنگی بووك و زاوا بگيرئ!

ئەگەر لە جیھاندا دۆستیكى وات دەست كەوت، ھەرچیەكت ھەبە لەو جیھاندا لە رووكەش و لە بابەتی ژبن، بەختی بكە لە پیناویدا. چونكە ئەو چرای تاریکیستە. ھیوای دلێشتە لەكاتی ھەناسەساردیتدا.

ئازاوە

جیھانە، ھەر لە سەرەتای ژیانەو و ابوو: تەختیک بوو بۆ سەیرکردنی وینەى پێچەوانە و رووكەشى بەر ئاوەژوو. ئەمە: رۆژ و شەو، رووناكى و تاریكى، ھەتاوى گەرم و گراوى و سیبەرى سەرەوت بەخش. ئەمە دوورى لە یار و گەیشتن بەیار، شین و شایی، خەموخەفت و دلخۆشى، سەرگەردانى و كامەرانى. ئەمە: گۆلى ناسك و چقلی خۆتیرێژ كە چوارلای گرتوو.

ئەمانە ھەموویان نمونەى پێشانگای ئەم جیھانە پر لە شتى پێچەوانەین. (۱) خودایش بۆیەكا وای دروست كردوون، كە لە ھەموو چاكە و خراپەيەكدا واتای خۆی دیار بێ، بەھۆی ئەووە بەكتری دەربخەن و جیا بكەنەو، ھەموو شتیکیش بەھۆی پێچەوانەكەى خۆیەو جوی بکرتتەو. بێجگە لەو، بۆ ئەمەى لە جیھاندا گیانی بزوتنەو و خەبات بلاوبیستەو، ئەم ھەموو دەستکردى خوداییانەیش بەھۆی یاسای تیکۆشان و یارمەتیدانەو بەیەكەو بەسترتنەو.

ئەم دەستووورە، تەنانەت، لە چیرۆكەكەى ئیمەیشدا خۆی دەرخستوو. بابەتى چاكە و خراپەى تیدا كۆ كردۆتەو. دلخۆشیی كامەرانیشی لەگەڵ فرمیسكى سەرگەردانیدا تیکەل كردوو...

مرۆڤى خراپیش لەم چیرۆكەدا، دەرگەوانیكى تايهتیی سەردارە، كە لە پشت دەرگای دەستگاکەپەو رادەووستا. ناویشی (بكر)ە. بەلام ناوى باوكى كەس نەیدەزانى. چونكە پیاویكى ناسراو نەبوو. ئەم دەرگەوانە، دەررونیكى وای ھەبوو كە ھەموو جۆرە بەدخوویی و فرۆفیلتیكى خراپى تیدا جێ دەبوو. ھەرۆك گیانی بەخۆشەوویستیی ئازاوەو پەروەدە كرابێ و بوو. ھەر ھەلیكى بۆ ھەلبكەوتایە دەستی بەئازاوە نەو و بەدگۆبى دەكرد. چونكە بەو كامەران دەبوو.

لەسەر و شێویشیدا، ھەر ئەو نەبوو كە كورتەبنە و پشت كۆماو بێ، بێجگە لەو دەموچاوتیكى كۆسە و، رەنگیكى كزیشی ھەبوو، چاوەكانیشی پر بوون لە تیشكى پشم و قین و چاوی ھەلھێنان.

(تازدین) یش زۆر جار ئەوێ دەھات بەبیردا، كە ئەگەر سەردار، ئەو كابر فرۆفیلتبازە، بەپەندە، بەدخووی لا بېرداپە و، پیاویكى وایشی بخستایە جیگای كە لەسەر و شێو و، رەوشت و كردهو و، رەسەنیدا، جوانتر و باشتر و بڵندتر بوایە، بۆ كەلكى كۆشكەكەى باشتر دەبوو. یەكێ لەو قسانەى دەربارەى ئەوى دەكرد ئەمەبوو:

«... گەورەى خۆم! ھەرچەندە دەرگەوانەكان ھەر ئەوئەندەیان لێ دەخوازێ كە لە سەگ دەخوازێ، بەلام ھەرچى سەگە: لە سروشتیدا دلسوژی و چاكەدانەو ھەبە. ھەرچى ئەم دەرگەوانەپە، بەتەنگ ھیچەو نەبێ، ئەو نەبێ كە پر بەدلی خۆی، بەدخوویی و نەگربسی بكات...».

سەرداریش سەرى بۆ قسەكانى رادەووشاند و، بەزەردەخەنەپەكەو وەرামী دەداپەو، دەیگوت:

«تازدین! ژیانەكەمان ناچارمان دەكات، كە خۆتیریبەكی بەدخووی وامان

(۱) رستەكە دەبوو ئابوواپە: «... ئەم جیھانە پر لە شتە پێچەوانانەن».

«هه بێ... چونکه له ویدیو کۆشکه که مانه وه، کاروبارمان هه بیه، بۆ که لک و چاکه ی خۆمان ده گه پێین... ههروه ها گه یروگرفتییکی زۆریشمان دیته بهردهم، که به ئه رک و تازاریکی زۆره وه نه بێ، بۆمان چاره ناکریت؛ ته گه ر بێتو له م جوژه خوتیریبانه مان له بهر ده ستدا نه بێ... هه ر ده رگه وان و پاسه وانیکیش ده بینه به لای کۆشکه کانی سه رداران و کاربه ده ستانه وه، ته وه نده ی به کاری هه لسه و پانده ی کاروباریان دین و، گه یروگرفتیان پێ چاره ده که ن، ته وه نده ده رگه وانیبان پێ ناکه ن. ئنجا ته م ده رگه وان، ناکه سه به چه و ناره سه ن بێ، ته وه زیان له کاروبارمان نادات، به مه رجی ته و کاروباره مان به رپێوه. دوو زمانه ی به ده گزیبه که پشی، کار له ئیمه ناکات، نه زیانمان لێ ده دات، نه وه یمان پێ ده گه ییتێ!». به م جوژه سه ردار له سه ر ته وه سووریو که (به کر) له سه ر فرمانی خۆی به یلێته وه. (تازدین) یش نه ییتوانی بیخاته سه ر ته و پریاره ی که ده ری بکات و، که سیکی تر بخاته جیگای.

چه ند رۆژتیکی پێ چوو، له و کاته دا (به کر) هه ستی پێ کرد که (تازدین) خۆشی ناوی و رقی لێ ده بیته وه. ته وه ی له دلی خۆیدا پێچایه وه. له کانگای دلی خۆشیدا، شتیکی پریار دا بیکات. ده ستی کرد به بیرکردنه وه له نانه وه ی داویک بۆ (تازدین)... هه ر چاوی ده گپرا بۆ هه لیک که ده ستی بکه وێ... دوایی، ئیواره یه ک ته و هه له ی بۆ هه لکه وت...

له و ئیواره یه دا، سه ردار، به ته نیا له په نایه کی باخچه ی کۆشکه که یدا دانیشته بوو. که سه یشی لانه بوو، ده رگه وان که ی خۆی نه بێ، (به کر)، که خۆی خه ربک کردبوو به هه لپاچینی هه ندی لقوپی و شک له دره خته کانی ناو باخچه که دا و، ریکه خستنی باخچه که وه، له نزیک سه رداره وه. ئنجا که سه ردار لێ پرسی: «تاخۆ ته و رۆژه (تازدین) هاتوه بۆ کۆشک یان نا؟»... (به کر) به هه لی زانی، پێی گوت: «گه ورم ته مه چوار رۆژه (تازدین)، سه ری به کۆشکه که ده کردوه!».

پاش تاویک بیدهنگی، دهستی کرده وه به قسه کردن گوتی:

«گه ورم، من وام بۆ ده رده که وێ، (تازدین) وه ک پێشووی خۆی نه ماوه ته وه، هه موو رۆژ بێته دیوه خان».

سه ردار یش لێی پرسی:

«چ شتیکی به ده سه ته وه یه خه ربکی ده کات، وا نایه رۆژی بێته ئیره؟».

ئه ویش گوتی: «نازانم. دوورنییه هه ر له به رته وه بێ، که هۆبه ک نییه، وه ک پێشوو، پالی پێوه بێ، زۆر هاتوچۆ بکات!».

ئنجا که دی سه ردار خه ربکی بیرکردنه وه یه، به هه لی زانی قسه بکات، لێی نزیک بووه وه و پێی گوت:

«له راستیدا، گه ورم، که سه بروای نه ده کرد، کچه شاه (ستی) به م جوژه به هه رزانی پێشکه شی یه کیکی وه ک (تازدین) بکرێ، که چی هه موو سه ردار و خونکاره کانی کوردستان، چاوه روانی ته م سه ره رزیبه بوون، ده ستیان بکه وێ، ئاماده یش بوون که له پێناو ته وه دا هه موو سه ر و سامانی خۆیان به خت بکه ن».

وا دیاربوو سه ردار یش، له قسه کانی دلگیر ده بوو و بیزی لێ ده کرده وه، پێی گوت: «کێن ته وانیه ی خۆیان به پیاو ده زانن، تا داوای خوشکی من بکه ن؟... کێن ته و سه ردار و خونکارانه ی که ده توانن به رامبه ر (تازدین) و هه ردوو برا که ی بوه ستن؟ هه ره که ی له و سی برایه، بۆ ئیمه له رۆژی شه ر و ته نگانه دا، ته و هه موو کۆمه له سه ردار و خونکارانه دینێ!».

که (به کر) گوتی له قسه کانی سه ردار گرت، به و شیوه یه ده یکات، تیگه یشته که له و رێگایه وه ناگات به مه به سه ی خۆی. ئیتر له ویتوه رێچکه ی قسه کانی خۆی گۆری. به ده م خۆ خه ربک کردنه وه به فرمانه که یه وه پێی گوت:

«ته وه گومانی تیدا نییه، که وا جوانه پیاوی گه وره، به رده سه ته کانی خۆیان هان بده نه سه ر زۆرکردنی سه رراستی و کارگوزاری خۆیان. ته ویش له رێگه ی چاکه له گه ل کردنیانه وه و، هاوبه شکردنیانه وه له کۆری به زموره زم و مه یخوڕیدا. به لام مه رج ته وه تا که ته و مه یه سه رخۆشیان نه کات، خۆیان له بیر بچیته وه و، له فرمانی راسته قینه ی خۆشیان لایه ن. وا پێویست ده کات که خۆنووشتانده وه و رێزگرتنه کانیان له کاتی به زموره زمدا چۆن بێ، له کاتی ته نگانه و شه رپوشوڕیشدا هه روه ها بێ.

به لام گه وه ی خۆم، من له وه ده ترسم که ته م پیاوه تیبه یان له جیی خۆیدا نه بێ و، ته و ی له گه لیدا ده کرێ، هه لنه گری له گه لی بکرێ، ته وساکه یش ته نجامه که ی به وه ده گات که ته و که سه نه سه رکیشی و سه پله یی بنوێن. گه وره ی خۆم پیاوی سووکیش هه لئاگری چاکه ی وای له گه لدا بکرێ».

ئیتر لێره دا ده ماری سه ردار توندبوو. به تووره ییبه که وه قسه که ی پێ بری و گوتی:

«وسبه پیسی به دخوو! کەس سووک نییە خۆت نەبی. من دەزانم کە (تاژدین) لە خوشەویستی و دلئسوژیدا چۆنە. خۆبشم دەزانم چی پێویستە بیکەم. ئیتر لەو بەولاوە قسە یەک مەکە، لە سنووری خۆتدا نەبی!».

(بەکر) یش گرتوو، بە ورتە ورتیکەوه گوتی:

«منیش وام دەزانی دلئسوژە، بەلام بەشتیکم زانیوه، دوورنییە گەورەیی خۆم پیتی نەزانیی!».

سەرداریش بە قێز و قێژیکەوه پیتی گوت:

«چیە ئەوەی تو پیت زانیوه?».

(بەکر) یش هاتەوه سەرخۆی و سەری بلند کردەوه و گوتی:

«گەرەم! ئەوەتی تو بەم خزمایەتی سەری ئەوت بلند کردۆتەوه و سەرەخۆیانە دەستی کردوو بەهەلسوورانندی گەلێک لە کاروبارەکانی ناو کۆشکە... بەکێک لەو کردەوانەیی کە سەری منی گێژ کردوو، ئەوەیە کە خەریکە کچە شا، (زین) پێشکەشی (مەم) ی ھاوڕێی بکات و بەلێنیشی داوەتی کە لێی ماره بکات!...».

لەگەڵ سەردار ئەم قسە یە بەرگویی کەوت، بەجاریک مات و سەرسام بوو، گورج هەستایە سەرپێ و چاوی بەهەموو لایەکیدا گێرا. گوتی:

«چی؟... (تاژدین) وای لێهات کە دەست لە کاریکی وای بدات و من ناگادار نەکات؟. (تاژدین) خوشکی من بدات بەیەکیکی وای کە ئارەزووی خۆی لەسەری بی، بی ئەمەیی هیچ نەبی ڕاویژیکم پێ بکات؟!... وای دەردەکەوی بەخودا کە من لە ئەندازە بەدەر چاکەم لەگەڵ کردوو، بۆیە کا هیچ سام و ترسیکم لەسەری نەماوه!...».

(بەکر) یش لێی نزیکیبووه و گوتی:

«بۆچ گەورەیی خۆم، نازانیت (تاژدین) کییە؟... (تاژدین) لە پێش ئەمەیی، گەورەیی خۆم، ئەم پیاوێتیە لەگەڵ بکات، هەر پیاویکی لوتبەرزێ لەخۆبایی بوو، و سەرکێش بوو. ئەئێ ناخۆ ئیستا چۆنی لێ هاتبێ کە ئەم ڕوو دەبینی؟! گەرەم! خودا دەیزانی، ئەوەی زۆر لێی دەترسم، ئەوەیە: کە ئەم پیاو، لەم دەستدرێژی و سەرچلێییە مەبەسی ئەوه بی، دەسلاتی خۆی و کەسوکارەکانی بخاتە ناو هەموولایەکی ئەم کۆشکەوه. ئەویش لە رێگای پەییوێندی پەیداکردن و ژن و ژن خوازییەوه. لەویش مەبەسی ئەوه بی، کە پاشەجار سەرداری بۆ خۆی داگیر بکات و، بینوسی بباو و باپیری خۆیەوه...».

سەرداریش گەرایهوه جێگەیی خۆی و دانیشتهوه، ئنجا گوتی:

«خودا دەیزانی، نیازم وابوو کە (زین) بەدەم بە (مەم)، هەر بەم زوانەیش شایبیا ن بۆ بکەم. بەلام وای ئیمرۆ، سوتیند بەسەر بەرزیی باووباییرم دەخۆم لەم خاکەدا، کە هەرگیز نەهێلم ئەوه سەر بەرگی، تەنانەت ئەگەر خۆنیش لە پێناویدا برێژم. ئنجا کێ لە گیانی خۆی بیزارە، بام بیته پێشەوه و، تکا و دەسلاتی خۆی بەکاربھێنی لەم کارەدا».

بەم رەنگە بەهۆی بەدگوتیی و دووزمانی (بەکر) هوه و سەردار دیواریکی هەرە گەورەیی خستە ناوەند خۆی و ئەو کەسانەوه کە دەیانویست بەکونە ناووه و لێی پیاپێنەوه کە (زین) لە ھاوڕێکی (تاژدین) وای (مەم)، ماره بکات. هەرەها دوا تیشکی هیوای کۆژاندهوه، کە ئاهەنگ و زەماوێندی کامەرانیی ئەو دوو خوشەویستە پێک بی.

بەلام، نە (مەم)، نە (تاژدین)، نە کەسیکی تر لە ھاوڕێکانیان بەم دووزمانیەیان نەزانی، کە بوو بەهۆی ئەو بریارە ناخۆشەیی لە دەم سەردار هاتە دەرەوه. کەسیشیان بەم کەتنە نەنگە ناشیرینەیی (بەکر) یان نەزانی، کە وای لە سەردار کرد، ئەو بریارە نارەوا و پەقە بدات لە بابەت دلئاریی (مەم) و (زین) هوه.

سەردار لەم دواپییدا وای لێهات هەرکەسێ ئەو قسە یەیی لەگەڵدا بەکرایە بەرپەرچی دەدایهوه. هەرکەسیکیش تکا لێ بەکرایە (مەم) و (زین) لە یەکتەر ماره بکات، بەتوندی قسە کەیی دەدایهوه بەدەمییدا. جاری هەرە دواپییش، لە کۆرێکدا کە (تاژدین) و هەردوو براکەیی و کۆمەلێکی گەرە لە ھاوڕێکانیان تییداوو، بەهەموویشیانەوه خەریکی ئەوه بوون، کە بەهەر کلۆجیک بی سەردار بخەنە سەر ئەوهی «مەم» و «زین» لە یەکتەر ماره بکات، سەردار ئەمەیی پێ گوتن:

«... هەمووتان لەوه دلئیبان، کە ئەگەر (زین) تا دواپی ژیا نی، لەم کۆشکەدا، بەکچی ماوێتەوه و شووی نەکردوو، بەهیچ کلۆجیک ری نادەم؛ رۆژیک لە رۆژان، لە (مەم) ماره بکری!... پێویست ناکات بەویش، کە هۆی ئەوتان پێ بلێم، هەر ئەوتە بزانن کە من وام پێ خوشە و، وام دەوی بی. ئیتر نایشم دەوی، جاریکی تر، ئەم قسە یەم بەگوتیدا بدەنەوه، مەگەر بتانەوی شەریکی وای هەلبگیرسیان کە ئیمرۆ خۆتان ناتانەوی بقەومی!».

ئەوتەوهی نەماوو (تاژدین) یش بەتاشکرا، بەسەردار بلێ: «ئیمە لەم شەرە خۆمان ناپارێزین. چونکە هەر خۆتی تییدا دەچیت!»... بەلام (تاژدین)، بەهیوا بوو، دواڕۆژ وای

نهمیڼی و، سهرداریش نهو توندی و تیزبیهی له دل دهرچچ، نهوساکه‌یش ده‌توانی نهو کاره به‌ناسانی بباته‌سهر. بیجگه له‌وه، به‌هیوای نه‌وه‌یش بوو، که پرژتیک له پرژان، له‌باتی ریگای شوړش و شه‌پوشوړ گرتن، ریگای مهندي و زرنگی و نهرمی و شیرینی بگریته‌بهر چاکتره، بو نه‌مه‌ی سهردار وهرگریته‌وه سهر دل و نار‌ه‌زووی خوئی و نهو کاره‌یشی پی بسازینتی.

له په‌رستگای ههدا

(ستی) و (تازدین) له پرژگاریکي پاک و پروناکدا پایانده‌بوارد. جیهان له خوئی و به‌زمدا زهرده‌خه‌نه‌ی بو ده‌کردن، نهو ژبانه تازه‌یه‌ی پایانده‌بوارد، له‌ژیر سیته‌ری خوئی و کامه‌رانیدا بوو. جامی مه‌یی پر له کامه‌رانییان ده‌خواره‌وه و، پرژانی دووری و دل‌سو‌تاو‌بیان له‌بیر ده‌چوه. نه‌وان و ابون. که‌چی دوو خوشه‌ویسته‌که‌ی تربش، (مه‌م) و (زین)، له ناگری به‌شبرای و نارامیاندا ده‌سو‌تان. هه‌ریه‌که‌یان به‌شی خوئی له په‌رستگای ته‌نیایی و خه‌موخه‌فه‌تدا، شه‌وو‌رژ ده‌تلا‌یه‌وه. هیچ کامیکیان که‌سیکیان نه‌ده‌هات به‌لاوه، که پرو خویشییه‌کیان له‌گه‌لدا بنوینتی. هیچ کامیکیشیان ده‌نگی خاوه‌ن به‌زه‌ییه‌کیان به‌رگوی نه‌ده‌که‌وت که دلی پییان بسووتی. خاوه‌ن خه‌موخه‌فه‌تیش نه‌گه‌ر هاوده‌میکی دل‌سو‌زی ده‌ست نه‌که‌ویت، که له تازاری خه‌موخه‌فه‌ته‌که‌ی که‌م بکاته‌وه، یان د‌وستیکي راستی نه‌یه‌ت به‌لاوه که فرمیسه‌که‌کانی وشک بکاته‌وه و، هه‌ناسه گه‌رمه‌کانی فینک بکاته‌وه، له تواناییدا نامینتی به‌رگه‌ی نهو هه‌موو خه‌موخه‌فه‌ت و فرمیسه‌ک و نا‌هوناله‌ی گراویانه بگری!... هه‌روه‌ها له وزه‌یشیدا نامینتی نارام و سره‌وت له دلی خویدا به‌پیل‌یته‌وه. بو نه‌مه‌ی خوئی و به‌زموره‌زم شو‌خوشه‌نگانه بی، بو نه‌مه‌ی خه‌موخه‌فه‌تیش بتوانی به‌رگه بگیری، پیوسته هاوده‌م و هاوبه‌ش له نارادا بن. نه‌گینا نهو خه‌موخه‌فه‌ته‌ی له‌ناو ته‌نیاییدا بمینیته‌وه، زوری پیناچی ده‌بیته هوی می‌شک تیکچوون و، ده‌مار وروژان و شیت بوون.

له‌وه‌پیش (تازدین)، هاوده‌می (مه‌م) بوو، چ له خویشیدا، چ له ناخویشیدا، هاوبه‌شیی ده‌کرد. هه‌رچه‌نده دل‌داری له دلیدا گری بسه‌ندایه، (تازدین) چاکترین پزیشک و خه‌م په‌وینی دلی (مه‌م) بوو. هه‌روه‌ها (ستی)‌یش، ته‌نیا که‌سیک بوو که (زین)‌ی خوشکی له خوئی و ناخویشیدا په‌نای ده‌برده‌بهر. له‌ناو کوئی نه‌ودا نه‌بوايه، (زین) فرمیسه‌که‌کانی خوئی نه‌ده‌رشت، به‌ته‌نیشته‌وه ویشه‌وه نه‌بوايه، خویشی به‌دل‌ه‌وه نه‌ده‌نوسا.

به‌لام نیم‌رژکه، نهو دووانه، له ریگای کامه‌رانیی خو‌بان‌ه‌وه ده‌رژن. خویشییه‌که‌یان له‌وه‌دایه که به‌یه‌که‌وه خو‌بان خه‌ریک بکه‌ن. (مه‌م)‌یش له‌م ناوه‌دا، به‌ته‌نیاییه‌کی ناو چول و هو‌لییه‌وه ماوه‌ته‌وه. هاوار ده‌کات له ده‌ست کل‌لویی خوئی و، که‌سیک نییه، دلی پیی بسووتی. ناله ده‌کات له ده‌ست تازاری دلی خوئی و که‌سیک نابینتی دلی بداته‌وه و نارامیک به‌دلی ببه‌خشی. هه‌روه‌ها (زین)‌یش به‌تازاری دلی خو‌یه‌وه گینگله ده‌خوات و ده‌تلیته‌وه، که‌سیک نییه بزانتی ده‌ردی چپیه. هه‌موو دم به‌ته‌نیایی، له ژوره‌که‌ی خویدا ده‌مینیته‌وه. له‌ناو تاریکی ته‌نیایی و بیکه‌سیدا فرمیسه‌ک به‌لیشاو هه‌لده‌پرژتی. جارچاریک نا‌هوناله ده‌کات له ده‌ست ته‌نیایی و بیکه‌سیی خوئی له‌ناو نهو کو‌شکه‌دا. جارچاریکیش ده‌گری بو به‌ختی ره‌ش و کل‌لویی خوئی.

تا چل پرژیش، که به‌سهر نا‌هه‌نگی شو‌و‌کردن و گوت‌زانه‌وه‌ی خوشکه‌که‌یدا رویش (زین) به‌تازاری دل‌دارییه‌وه ده‌ینالاند. به‌لام رازی خوئی لای که‌س نه‌ده‌گوت. تا چل پرژیش، (زین) ناگای له خوئی نه‌مابوو، به‌گیتز و ویژه‌ییه‌وه له‌ناو ژوره‌که‌ی خویدا پایده‌بوارد. هه‌موو دم ده‌گریا. هه‌موو دم هه‌ناسه‌ی ساردی هه‌لده‌کیتشا بو نهو کل‌لویییه‌ی خوئی. خو‌راکی لی بو‌بوو به‌ژه‌هر، خوارده‌وه‌که‌یشی تیکه‌ل به‌فرمیسه‌که‌کانی ده‌بوو. له‌پاش چل پرژ نهو که‌چه شاهه‌جوانه، که شو‌خوشه‌نگییه‌که‌ی هه‌زارانی سه‌رمه‌ست و چاوبه‌ست کردبوو، جوانییه‌که‌ی له که‌لک که‌وت و کزبوو، هه‌روه‌ک مانگیک که له پاش تریفه‌ترف به‌ناو جهرگی ناسمانه‌وه هات‌بیته‌ خواره‌وه و له نا‌وابوندا بی، چون تیشکه‌که‌ی کز ده‌بی و خویشی بچووک ده‌بیته‌وه، (زین)‌یش ناوه‌ها کز و له‌ر و لاواز و سیس بو‌بوو، جوانییه‌که‌ی باری کردبوو... هیچ کچ و که‌نیزه‌کیک نه‌ما لهو کو‌شکه‌دا هه‌ست بهو کزی و سه‌رگه‌ردانییه‌ی نه‌کات. هه‌موویان سه‌ریان سو‌رمابوو له کاری (زین). به‌زه‌بیان پیدا ده‌هاته‌وه. هه‌موویان پروایان وا بوو که (زین) له‌بهر جو‌تیبوونه‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی یه‌جگار خوئی ده‌ویست، نهو هه‌موو خه‌موخه‌فه‌ته‌ی ده‌خواردا!... زورجاری وا هه‌بوو یه‌کیتک لهو نافر‌تانه، به‌بونه‌ی شتیکه‌وه ده‌هات به‌لایدا، دل‌خویشی ده‌دایه‌وه که نه‌وه‌نده خه‌فه‌ت بو جو‌تیبوونه‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی نه‌خوات، به‌لام که‌لکیتکی نه‌ده‌گرت. پرژتیکیان هه‌موویان کو‌بوونه‌وه و چوونه‌لای. له ژووری ته‌نیاییه‌که‌یدا دانیشتن و، ده‌ستیان کرد به‌خه‌م په‌وانده‌وه و دل‌دانه‌وه‌ی. به‌ناسکی و شیرینییه‌که‌وه پییان گوت:

«نه‌ی که‌چه شاهی بچکو‌ل‌ه‌مان، تو بوچ نه‌وه‌نده به‌تازاره‌وه فرمیسه‌ک هه‌لده‌پرژتیت؟. هه‌تا که‌ی به‌م خه‌موخه‌فه‌ته‌وه ده‌تلیته‌وه و، به‌م تازاره‌وه ده‌نوویت؟! خوشکه‌که‌ت

هەرچەندە لە تۆ جووی بۆتەوه، بەلام لە خوشی و کامەرانی دایە لەگەڵ میردی خۆیدا، کە ئەو وا لە خوشی و بەختیاریدا بژی، ئیتر تۆ بۆچ لەناو ئەم هەموو خەم و تازار و فرمیسک هەلپشتنەدا بتلیتەوه؟!.

«خانم! بەسیه تی... پێویست بەم دڵ تازارییه ناکات. هەستە و راپەرە... ئەم هەموو خەموخەفەتە لە دلت دەریکە. سێبەری ئەم دڵ تازارییه بەش لە رووکاری جوانیت لابدە. فرمیسکە کانت و شک بکەرەوه، بام چاوە کانت جوانییە کە ی جارانیان بۆ بگەریتەوه و، بکە و نەوه چاوە ستکردنی هەمووان. تەمومژی ئەم تەنیا بییه بەش لە دەموچاوت لابدە، بام گەشی و شیرینییه کە ی و پرشنگدانە کە ی بیتهوه جیتی خۆی.

«ئەم جامی مەیه، کە فرمیسکی پێوه نیشتۆتەوه و، شووشە کە ی لیل کردووه، پاک بيشو، بام هەرۆک پيشوو پر بیتهوه لە مەیی یاقووتی. چونکە ئیستا کاتی ئەوهیه کە سەر خوشی دەست پێ بکاتەوه و، دڵخوشیییش پەیدا بیتهوه. ئەم ژووڕه بەجی بهیله، کە پرپوه لە هەناسە ی سارد و فرمیسکی گەرم، کە کردووتە بەدۆزەخ لە خۆت. ئیتر نۆرە ی ئەوهیه کە هۆل و هەیان و راپەرە کانی کۆشکە کە، بە لارولە نجه و بالای نەونه مامت پرازیتهوه، کە ئەمە دەمیکی دووردریژه لپی بەشپراو بوون.

پەردە ی دلتەنگیی دادرە، بام گۆلی جوانیت دەریکەوی و پرشنگ بدات بەدڵ، پرچە کانت بەرەللا بکە، بام بەشیرینی و نازەنینییه کە یانەوه، بەسەر شانە کانتدا شوپر بینەوه و بلەرینەوه. بهیله بام ئەگریجه کانیشت بەسەر روومە تە کانتدا چین چین بن، بام قژە کە ی ناوچە وانیش تە بکەزەبای چاوەستکەر بلەرینەوه. گۆلە ئەلماس و یاقووتە کە ت بکەرەوه بە بەرۆکتدا، بام سنگ و مەمکە کە ت وە ک پيشوو بە بەرجهستە یی و شەنگوشۆخییه وه بنوین. گوارە بریسکە دارە کانیشت بکەرەوه بە گۆیکانتدا با لەناو شەوه زەنگی قژە رەشە کانتدا پرشنگ بدن.

ئەم جیهانە، خۆی و جوانییە کە ی، ئەم سروشتە، خۆی و خوشییە کە ی، ئەم چەند رۆژی ژبانە ییش کە بە دەمتەوه پێدە کە نن و، پریانە لە خوشی و کامەرانی... مەهیله ئەوانە ت لە دەست بچێ و، خۆبشت هەر بە لیکدانە وهوه رابووێت... خۆت سەر خوش مە کە، بە مەیی خەموخەفەت و فرمیسکە وه، تا ئەو خوشییە ت لەبیر بچیتەوه...

کچە شای خوشە ویستمان، ژبان خوشە، ژبان جوانە. بەلام تۆ لەو جوانتریت. جیهانیش بۆ تۆ پرشنگ دەدات. بەلام پرشنگی تۆ لە هی ئەو بەهێزترە. هەستە، راپەرە، دلی خۆت

خۆش بکە، پێ بکەنە، بۆ ئەمە ی جوانی لە ژباندا بگاتە تەواوی و، گەشی و شەنگوشۆخیی جیهانیش بە تۆوه تەواو بیی».

ئیتر کە نیشکە کان بێدەنگ بوون و لە قسە کانیان بوونەوه. چونکە لە کاتی قسە کانیاندا خیزە ی سنگی بەسەر دەنگیاندا بەرز دەبووهوه. گریانە کە ییشی تیکەل بە دەنگە کانیان دەبوو. هەرچەند گۆی لە قسە ی ئەوان دەبوو، بە لیشا و فرمیسکی هەلدەرشت، بە گریان وەرامی دەدانەوه، کە هەرگیز لە ژبانی خۆیدا فرمیسکی وای هەلنەرشتبوو.

ئەوه ییش شتیکی سەیر نییه چونکە ئارەزووکردنی دیداری یار، ئاگریکە و لە دلتا بەردەبیتهوه، تا ئامۆزگاریی خاوەنە کە ی بکەیت، گری دلی زۆرتر گلپە دەستینی. ئەوه ییش بریتییه لە رازیکی نهینی کە لە سنگدا جیگیر بووه. نە گلەیی، نە توانج هاویشتن کاری لی ناکات، تایە ت بنج زۆرتر دادەبەستیت، بە تاییه تی ئەگەر ئامۆزگاریکەرە کە هۆی خەم و تازارە کە ی نەزانی، قسە ی وا دەدات بە گۆییدا کە دووربێ لە ناوات و تازاریه وه. بێگومان ئەوه وای لیدە کات کە زۆرتر هەست بە تەنیا یی و بیکەسی بکات، زۆرتر بە تازار و دەردی خۆیه وه بتلیتهوه، ئیتر کە نیشک و کە نیزە کە کان لە داخانداندا و شک بوون. هەموویان چاویان برییه دەمی (زین)، چاوەروانی ئەوه بوون وشە یه کی لە دەم بیته دەرەوه و، هۆی ئەم هەموو خەفەت و تازارە یان بۆ دەر بخت... بەلام فرمیسکە کانی و هەناسە کانی ماوه یان نە دەدای، هیچ قسە یه کیان بۆ بکات.

پاشان هەموویان هەستان برۆن، زۆر پەشیمان بوونەوه لە هاتنە کە یان یه ک لە دوا ی یه ک لە ژووڕە کە ی چوونە دەرەوه. هەموویان بە هیتاشی چوونە دەرەوه، سەرسامی و دلشکاوی لە دەموچاویاندا دیاریوو.

کە دوا کە سیان لە ژووڕە کە چووه دەرەوه، دەرگای ژووڕە کە ی پێوه درایه وه... (زین) ییش سەر تکی بەرز کردەوه، تەماشایه کی ئەو تەنیا یی و بیکەسییه ی خۆی بکات کە ترسی لی دەوه شایه وه، شپو ی ئەو کە نیشک و کە نیزە کە نه ی دەهینا یه وه پيش چاوی خۆی، کە هەریه کە یان وە ک تارماییه کی بەرجهستە ی دەنواند لە بەرچاویدا، کە پری بی لە تەم و خەم. لە کانگای دله بریندارە کە یه وه هەستی پیکرد، کە هەر ئەو تارماییانە ن دۆستی بن، ئەو بەوانه وه و، ئەوان بەوه وه راهاتین. هەر ئەوانە ن کە چوونە تە رەگ و خۆینی دلی و دەروونیه وه، یه ک بە یه ک لەو تارماییانە ورد دەبووه وه. ئنجا دەستی کرد بە قسە کردن لە گەلیاندا:

«دۆسته كان رۆژباشیتان لی دهكهم، سهراچا و هاتن... دۆسته كانی دهرونه ههناسه ساردهكان... هاوده می دل بریندارهكان... هاوبه شهكانی رازی ناو دلی پر له نازار... ئە ی تارماییه كانی خه و بۆ چاوی ئەو كهسانه ی كه میتشكانی پر له یادی پر له خه موخه فته... ئە ی ئەو جامانه ی كه زمانی تال به خواردنه وه ی مه بی ناو ئیوه تینویتییی ده شكی... ئە ی روكه شانی خو شی و شادمانی، كه چاوی بيمار به بینینی ئیوه دهگه شیتته وه... دلداران هه موو گه یشتنه په رستگای نازدار و جوانی خۆبان. ریبوارانی هه موو گه یشتنه خو شی و شادمانی پێگه یشتن و كامه رانییان. وا ئەوه دلی كاول بوومه، له ناوتاندا دانیشتوه و، له بهر دلی ئیوه، بیکهس ماوه ته وه، له ئیوه به ولاره كه سی تر تیتیدا هاتوچۆ ناكات. جا ئیوه ئیمرو ده توان به ئاره زووی خۆتان تیتیدا رابووترن، هه ر چۆن كیشتان ده وئ به كاری به یتن. ده یشتوانن له وه یش به ولاره بچن. ده توانن بچنه هه موو سووچێکی دل و ده روونمه وه. چاوه كانم به تیشکی ئیوه دهگه شیتته وه... لیوه كانم به جامی مه بی ئیوه ته ر دهكهم... میتشكم به چرای ئیوه رۆشن دهكهمه وه.

«وهرن ئە ی دۆستینه، لای من كۆنه وه، چونكه كهس له ئیوه باشتر نییه بۆ چاكه دانه وه، بۆ دلی من. له رۆژانی ره شمدای پیتوستیم هه ر به ئیوه هه یه. له شه وانی تاریكیشمدا هه ر به ئیوه دلّم ده كرتته وه».

پاشان له ناو تارماییه كانی ئەو خه مانه دا، تارمایی (ستی) ی چا و پیتده كه وئ وهك له لایه وه دانیشتی و، وهك جاری جارانی دلی خۆیان بۆ یه كتر بگێرنه وه و، گله بیی به ختی خۆیان بۆ یه كتر بكن و، دلی به كتر بده نه وه، چاوی به و تارماییه دهگه شیتته وه و، به ره و پیری ده چی، تا ده ست بكاته ملی، ئنجا پیتی ده لئ:

«ئە ی خوشکی خو شه و یست... ئە ی گیانی (زین) و روونای ناوچاوانی ئە ی هاوده می خو شی و تهنگانه م و هاوبه شی رازی دلّم... ئە ی هیلانه ی خه موخه فته و نازاری ده روونم... ئە ی په نای سه ره و ت و ئارامی گیانم... له ده ست چاره نووس چی بكه م، كه خودا وای كرده وه، دل و ده روونی هاردووكمانی وهك یه ك دروست كرده وه. كه چی له به خت و كامه رانیدا، وا له یه كتری جوئ كرده وینه ته وه! سوپاسی هه ره گه وهره م پێشكه شی یه زدان دهكهم، كه ئەو به خته ی ویستت ده ستت كه و ت و، ئەو ئاواته ی له دلّتدا بوو بۆت هاته دی و پێشییه وه كامه ران بوویت. بام رۆژگار به ده مه ته وه پێبكه نئ، تا منیش خه مه كه م پیتی به رویتته وه. یاخودا ژین هه ر كامه رانت بكات، تا منیش به كامه رانیی تووه باری سه رگه ردا نییه كه م سووك بێن.

«به لّام ئەو به خته ی من هه مه، ره شییه كه ی هه رچه ندی بئ، هه رگیز له و به شه زۆرتر نابئ كه پیتوسته لئی بیدهنگ بيم و، ئارامیشی پئ بگرم. دیاره له سه ره تای ژبانمه وه، خودا ئەمه ی بهش داوم كه تووشی ئەم هه موو خه فه ته و، ئەم هه موو هه ناسه ساردییه بيم... وا دیاره ئەوه چاره نووسێكه توماركراوه بۆم... خو شیی ژبان و به زموره زمی بۆ توو داناهه. بۆ منیش خه م و دلی پر له نازار و كۆپره وه ری... (تازدین) ی به خشیوه به توو، هه موو جیهان و به زموره زمی جیهانیشی له گه لّ ئەودا داویتئ... به منیشی (مه م) داوه، به هه موو خه موخه فته و سه رگه ردا نییه كه وه. منیش هیچم بۆ نه ماوه ته وه، ئەوه نه بئ، كه به به شی خودایی دلّخۆش بيم و، به فه رمانی خودایی بیدهنگ بيم».

له شه ویشدا، زۆریه ی كاتی خو ی، له ژوره كه یدا، هه ر به ته نیایی راده بوارد، زۆر جاری وا هه بوو، ئەوه ی پیتخۆشبوو كه به ته نیشت مۆمیتکی داگیرساوه و دا بنیشی له سووچیتکی ژوره كه دا. سه رنج له سووتانی مۆمه كه بدات، له و دلّوپانه بدات كه به ملا و به ولای مۆمه كه دا ده هاتنه خواره وه، وهك فرمیتسك. سه رنج له وه ی بدات كه ده توایه وه و به ره و نه مان ده رۆیشت. له و كاته دا هه ستی به داخیتکی گه وره ده كرد له جگه ریدا، چونكه خو شی وهك یه كیتك له و مۆمانه ده هاته پیتش چا و، كه خه ريكه به ره و نه مان و كوژانه وه ی ژبان بچیت. پاش ئەوه چاوی ده پریه مۆمه كه و گفوتوگۆی له گه لّ ده كرد، ده یگوت:

«ئە ی ئەو خوشكه ی كه له به رامبه رمدا وه ستاویت و، وهك من به ئاگر ده سووتیت! ده توانیت سوپاسی چاره نووسی خو ت بكه ی، كه جیا وازی نازاری دلی توو نازاری دلی من، وهك جیا وازی رۆژهه لات و رۆژئاوا یه. ده توانیت له چا و مندا، به به شی خو ته وه شانازی بكه ی. هه رچی گری ئاگره كه ی توو، هه ر له ده ره وه یه. به لّام گری ئاگره كه ی من له كانگای دلّم و جه رگ و هه ناومه وه دیتته ده ره وه. ئاگره كه ی توو هه ر ئەوه نده ی سه ری زمانیتك له له شت ده كه وئ، ئیتر له و ئەندازه یه تیتیه ر ناكات. به لّام ئاگره كه ی من، گره كه ی ده گاته دوابی هه موو ریتگاكانی گیانم، ده چی به گژ هه موو به شیتکی دل و ده روون و له شیشمدا... ئاگره كه ی توو كه و تووته سه رووته وه، كه رۆشنا بییه کی تیدا یه پرسنگ و خو شی په خشان دهكات به هه موو لایه كتدا... به لّام ئاگره كه ی من له هه ناوم دایه، هه موو لایه كم لی دهكات به ته مومژ و تاریکی. ئاگره كه له زمانی توو جادووگه رییه کی پاراوی و هه ست ده رپین و قسه ئارایی پیتشان ده دات. به لّام ئاگره كه ی من له ناو دل و ده روونم دایه، نازاری توندوتیژی وام پیتده گه بیئ، كه په کی زمانم ده خات و قسه م پئ ناهیتئ. پاش ئەوه ئاگری توو له كوئ و ئاگری من و هه ناسه بۆ چرووكه كانی من له كوئ؟. توو له به یانی

زوهه له سرهوت و ږاکشانادایت تا دهگه یته ئیواری!... بهلام من هه ر له هه نسکدانی پر تازار و، ناگری دهروونی کله دار و، جهرگ سووتان دام، تاویکم دست ناکه ویت پشویهک بدم. نه ده میکم دست ده که وی بیکوژینیتته وه نه که به یه کیشم بۆ په پیدای ده بی دا بمرکیتیتته وه».

له و کاته یشدا که شه و بو و سه رنجی له و په روانانه ددها که به چوارلای له و مؤمانده دا گریان ده خوارد و ده سوړانه وه، به چاویکی پر خه موخه فه تی فرمیتسکاوییه وه سه یری ده کردن و پیتی ده گوتن:

«ئهی له و په له وده رانه ی له هیلانه ی جویتونه وه و دووری یار هه راتان کردوه... ئهی له و بلبلانه ی هۆگری گولی گری ناگرن... ئهی به لگه راست و دروسته کان له سه ر بیانووگری درۆزن... ئهی له و په روانانه ی گیانی خۆتان به هه رزان و تالان به خت ده کهن، به په روژی و تازاییه وه... پیم بلین: ئایا تاویک له م سوړانه وه یه ی خۆتان وه رس نابن؟! ئایا له م هه مو تیکۆشانه پر ترسوله رزه ی بۆ برانه وده تان هیچ ماندوو نابن، که نه مه منده به چوارلای له م په رستگایه ی خۆتاندا ده سوړینه وه!؟»

«بهلام جیتی داخه که په کیک به مهنده ی و بیباکییه وه رووبکاته مردن، له گه له یه کیکی وادا به راورد بکری، که به ترسوله رز و وه رسبونه وه رووی تی بکات. پتیوسته بزنان که له م په له په ل و هه له داوانییه تان له تیکۆشانه کانتاندا نیشانه ی له وه ن که ترسوله رزیکی ناشرینتان تیدایه. له م هه مو ترسوله رزه یشتان، سه رچلاییه که، مرۆف ده بی خۆی لی پپاریزی. له م په له په له یشتان بۆ خۆله ناو بردن، له پپیش له مه دا که له شتان به هۆی تاره زوی دیداری یاره وه ته وای پتی بگات، له راستیدا بریتییه له خۆر زگار کردن له تارام و تازاری تارام. ئایا ئیتر وازناهین له خۆتان، به سه رته وه دا بنیشن، وه ک من، تا هه مو له شتان له بۆته ی هه ناوتاندا ده تویتته وه، تا هه رچی که ره سه ته یه کتان هه یه له ناگری گیانتاندا ده سووتی و ده بی به خۆل؟!...»

له وساکه له م راستییه ی ناو سه ر زه مینه تان ده گوری و ده بی به گیانیکی پپروزی زیندوو که هه رگیز نامری، له وساکه یش ده بیته وه به گیانیکی پاک له ناو جامیکی رووناکدا. له وساکه یش واتان لی دی، که بی سووتان ده توان ده دست بکه نه ملی له م گره، هه روه ها بی برزانیس ده توان به ملاو به ولایدا خۆتان بگه وزین».

ژیانی (زین) له م شپوه یه دا به سه ر ده چوو... به ته نیایی له گه له تارمایی و نه ندیشه دا

ده مایه وه... گفتوگویی له گه له نه ندیشه و شتی پپروپوچدا ده کرد... له هه موو شتانه به میتشک و به به رچاویدا ده اتن، له هه موو گفتوگوییانه یی ده کرد... بهلام له دوی هه مووی، ته نیا یه ک شت له ناو میتشک و دل و ده روونیدا جیتی خۆی ده گرت... له ویش ناوی «مه م» بوو. له وه به خته په شه که ی بوو، که له هاوړپتی گیانی خۆی دووری خستبوه وه، که له هه موو خۆشی و کامه رانییه کی جیهانیس به شپراوی کردبوو.

تازاری مه م

بهلام (مه م)، که له گه له له وه یشدا، جاران، هاوړپتیکی و دۆسته که ی (تازدین) به ته نیشتییه وه بوو، هاو به شیی خه م و ناخۆشیی دلی ده کرد، بی تارام بوو، جیتی به خۆی نه ده گرت؛ که واته ده بی ئیمرۆ چی به سه رهاتین، که هاوړپتیکی لی دوور که وتوته وه و، هیوایش له دلیدا نه ماوه، ته نیا شپوه یه کی «زین» نه بی، که جاروبار به میتشکیدا دی، له پشت ته مومرتیکی هه ناسه ساردی و ره نجه رۆیییه وه!؟...

هه مووی چنند رۆژیک بوو، زوری پپینه چوو... که چی له و لاهه شه نگوشۆخه ی که به هیز و مه ردا یه تیبی خۆیه وه، به که سایه تی و، به چنگی خۆیه وه شانازیی ده کرد، مرۆقیکی تری لپوه په پیدای بوو، له مه منده کز و، شپزه و، په شوکا و بوو بوو، پپاو به زه بی پیدای ده هاته وه. دا بوو به باریکی و بنیسی، شپوه ی پوچ بوو بوو وه، په رنگ و بۆی پپوه نه ما بوو. به دوو چاوی کز و گپژ و وپژوه ته ماشای له ملاو له ولای خۆی ده کرد. هۆشی به خۆی نه ما بوو. وه ک شپتی لی هاتبوو. به شه و و به رۆژ ویل و سه رگه ردان ده سوړایه وه. ده گه را به چۆله وانیدا. به ناو ده شت و، به سه ر گرد دا. جاری و اهه بوو هه موو که ناره کانی گوی رووباری (ده جله) ی ده پری به هاتوچۆه جاری وایش هه بوو، سه ر ده که وته سه ر ته وقه سه ری شاخه کان و، ده هاته وه خوار ی بۆ بناره کانیان. نه جیتیگی به خۆی ده گرت، نه به هیچ که سپکیش دلی خۆش ده بوو. له ویش هه ر له و «مه م» ده بوو، که هیوا و تاوات دلی گه شانده بوو وه و خه ری کیوون به ری بۆ بده ن، که چی ره نجه رۆیی به جاریک له دلی دلدارانه ی دا و به و ده رده ی برد، که به سه ری هاتبوو. هه ر له و «مه م» ده یس بوو، که دۆستی دل سوزی «تازدین» بوو، و به ویش دلی ده کرایه وه... که چی ئیمرۆ وای لی هاتووه که ده بیسین، نایناسیته وه، که له لایه وه دا ده نیشی سه ری بۆ به رز ناکاته وه ته ماشایه کی بکات، هه ر له گپژاوی چنندوچوونی بی کردنه وه ی خۆیدا قه تیس ماوه، به نا هوناله ی نه بی، به هه نسک و گریان نه بی، وه رامی ناداته وه. هه ر له و «مه م» ده شه، که رازنووسی ناو دیوانی سه ردار

بو. که چی ئیمیرۆ وای لیها توه، که دهچیتته دیوانه وه و، سهرداری چاو پیده که وی، خۆی بۆ ناگیرئ ناھونالّه و گریانی خۆی لئ بشاریتته وه.

له گه ل ته وه پشدا، دهردی دلئ خۆی لای که س ئاشکرا نه ده کرد، لای «تاژدین» ی دۆستی نه بی، که هه رچی له ده ست ده هات ده یکرد بۆ ته مه ی خۆشی بخاته دلّیه وه. به لّام که ناگری دلئ گری ده سه ند و، شار دنه وه ی دهر ده که وی هه راسی پی هه لده گرت رووی ده کرده چۆله وانی، بۆ گوئ ناوه کان، یان بۆ بناری شاخه کان، له وی دا هه رچی له دلّدا بوایه له ناھونالّه و، هه رچی له چاودا بوایه له فرمی سک هه لئ دهرشت ته وایانه ی که شه یان ده کرد به ملا و به ولایدا و، ته وئاوانه ی که خوره یان ده کرد به به رده میدا ده یکردن به یار و هاوده می خۆی، داخی دلئ خۆی بۆ هه لده رشتن و سکالای دهردی خۆی بۆ ده کردن... به درتژی رۆژگار له سه ر گوئ ناوی (ده جله) داده نیشته و قسه ی خۆی بۆ ده کرد و، هه ستی دل و دهروونی خۆی ده دا به رووی ناوه خوره که یدا و ده یگوت:

«ئه ی ته وئاوه ی که به خور دیتته خواره وه، به چه شنی فرمی سک که کانم که به لی شاو هه لیانده ریژم!... ئه ی ناوی شوژگی، که وه ک ناگری ناره زووی دلّم بۆ بینینی یار وایت له هیز و ته وژمدا!... بۆچ وات ده بینم، به ناله نال و گرمه گرمه وه، هاره ده که یته و هازه ده که یته. هه یچ کاتی ناسره وه ییت و هه رگیز نارامیش به خۆت ناگریت؟!»

بۆچ تۆیش وه ک من وایت: سه رگه ردانی ده ستی دلّداری و شیتی دووری یار بیت؛ بۆیه کا وا خرۆشاویت و رۆژ و شه و خه ریکی ته شوژشیت؟!

به لّام له م دوورگه پر شیناییه به ولاره، که به هه ر چوارلایدا ده سووریتته وه ده بی کن هه بی، دلّخوازی تۆ بی؟... که واته ته شوژشته له چییه؟ ئه ی ته وه نییه یاره که ت له باوه شتدا نوستوه، خانوه کانی له ناو جه رگتدا هه لئیشتون؟ ئه ی ته وه نییه ده ستی راست له که له که ی ئالاندوه، ده ستی چه پیشته له سه ر به رۆکی قایم کردوه؟

ته خۆشی و کامه رانییه یشت له به ر ده ست دایه، که چی هه ستی پی ناکه یته و سوپاسی کیشی بۆ ناکه یته؟! هه ر له سه ر هازه هاژ و که ف چه ندنی خۆت دهرۆیت، گرمه گرمه ده گاته ناو ئاسمان، ناله نالیشت ده گاته خاکی (بغداد)!... پیتم نالیته ئیتر له مه به ولاره چیت ده وی؟! کامه ن ته و هیوایه ی لیت براره، تا پیوست به م هه موو خرۆشان و سووران وه یه بکات به چوارلای خۆتدا، بۆ ته مه ی ده ستت بکه ویتته وه؟!.

ته و گریان و شینه ی تۆ ده یکه یته، ده بو له سنگی من به اتایه دهره وه، ته و وروژان و

شوژشه ی تۆ ده یکه یته، ده بو له دهروونی من په یدا بوایه. من له تۆ له پیشترم که گریان و شینم بگاته ئاسمان، بۆ من پیوسته ناگری دلّم به چوارلای ته م شارده ا هه لّبگیرسی.

ته وه هه ر منم که به رگه ی ته وه بگرم دلّم له سه ر نووکی خه نجه ر پاره ستی. تا دوور بووم لئی بریسکانه وه ی ناویکی شیرینم چاو پیده که وت. به لّام که لئی نزیک بوومه وه، ژه هریکی کوشنده چوه ناو کانگای دلّمه وه، که تازه چاره ی ناگری! ته وه ته ی «ده جله»! دلّتیکی وشک و برنگه، گری هه ناسه ساردی سووتاندویتی. تۆچ زیانیته که یته، ته گه ر جاریک چاویکی پیدایه بخشینیت یان سه رتیکی لئ بدیت، له و کاتانه دا که ده سووریتته وه به چوار لای ته م شارده ا که خۆت کردووته به به هه شتیکی سه ر زه وی سیبه ردار، پر له دارو دره خت و چیمه ن و لاله زار، پر له گوله باخ و، نیرگس و، وه نه وشه ی جوان و نازدار?... دوور نییه له و دلّیشدا دهرختیکی تیدا رووای و، گه لای کردبی، یان کزه بایه کی فینک که ته بیتته ناو گیتته لوه که گرمه ژه هراوییه که ی ناویه وه!..»

پاشان رووی ده کرده ته وایانه ی به ملا و به ولایدا شه یان ده کرد، ده یکردن به نامه به رتیکی خۆی بۆ کچه شای دلّی، نو سراوه که ی خۆی پیدایه ناردن. ده یگوت:

«ئه ی ته و کزه با فینکه ی وه ک گیان ناسک و ره وانی، که بۆ هه ر لایه ک بچیت، بۆ هه ر جیگایه کی گرنگ و به ره سه تکراره بچیت، دهرگات لیکراوه ته وه. ئایا گوئ له تکای پیاویتی به ندیی وه ک من ده گریته?... جا ته گه ر گوئی لئ ده گریته، ته واره رووبه ره ته م رۆژه ه لّاته، که نمونه ی جوانی و پاکی و په رستگای نارام و کامه رانیی من له وی دایه... که گه یشتیتته به ر دهرگاکه ی بوسته و خاکی به ریپی له پیشدا ماچ بکه. پاشان بچۆره به رده می خاوه نی ته و جوانییه، به لّام به شیرینی و ملکه چی و نه رمییه وه قسه ی له گه لّدا بکه، تا ته و نه دی هه لّده گری، پییدا هه لّ بدیت و ریزی لئ بگریته و، پایه بلندی دهریخه یته. پاش ته وه چه ند هه نگاویک بگه ریته پاشه وه، بۆ ته مه ی نو سراوی گیانی گر تیبه ربووی منی پی بگه یینیت... پی بلتی، ته مه نو سراوی دلّکی شکراره که ی تویه، که به خۆینی خۆی نووسیویه تی، له سه ر لاپه ره ی له شی گر تیبه ربووی خۆشی نووسیوه. ئنجا که دیت ده موچاوی به و قسه یه کرایه وه و، دلّی پیتم سووتا، به نه رمی و شیرینییه کیشه وه پی بلتی:

«گه وره م! «مه م» پیاویتی به سه زمان و هه ناسه سارده. تاویک له خه و ته ندیشه ی رووخۆشی تۆدا ژیا، به لّام زوو به زوو خه وه که ی لئ زرا، چونکه رووخۆشییه که ی تۆی له گه لّ نه ما، له وساکه وه تا ئیستا له ره نجه رژی و سه رگه ردانی دا ده ژی. خودا ناگاداره

بهو سهرهوه، که هیچ گوناھیتی نه کردوو، هیچ تاوانیکیشی نییه. مه گهر گوناھی ههر نه وهنده بی، که دلّیکی هه بوو، ده خرّوشا بۆ یه کییک. ئیمړوکه یش نهو دلّه خوئی لی دوورخستوتوه دهمیکه له دستی چوو. دوور نییه نهو کاته ی دلّه که ی ده خرّوشا، خاوه نی نارزوو و خرّوشیک بوویی که دلّی پتیدا چوو بی. دوور نییه له وده مه دا گوناھیتی کرد بی، یاخود تاوانیکی له دست دهرچوو بی، به لّام نهو یش وهک نهو هه موو که سانه وایه که هاتوونه ته جیهانه وه، له گه لّ که موکووری و هه لّه و شت له بیرچوونه وه دا هاتوون.

ئه مه راسته، گه وهرم، که خونکار و خاوه نه بنده، مافی هه یه چاو له گوناھی بنده ی خوئی نه پویشی و، ههر جه زره به یه کیش نارزوو ده کات پتی بگه بی نی. به لّام ئایا نه و هیشی لی ناو هیشته وه، که دست ی گه وری خوئی به سهر دا بکیشی و به زهی پتیدا بیته وه و، نزیکیشی بخاته وه له خوئی، که له سایه و سیبه ری نه و دا بحه سیته وه؟!...

نه و هیشته له بیر نه چی، ئه ی کره با، که هاتیته وه لام، هه ندی تزوی نهو جیگایه م له گه لّ خوتدا بۆ بهی نی. ههر تزویکم لهو خاکه بۆ بهی نی. ههر تزویکم لهو خاکه بۆ بهی نی به سمه. چونکه له گه رده کانیدا نهو بۆنه هه یه که دلّم پتی زیندوو ده بیته وه، نهو دهرمانه یش هه یه که دهردی دلّم چاک ده کاته وه.»

ئه گهر (مهم) زۆر تریش له ئاهونالّه و دلّ برینداریدا بوایه، کزومات دهبوو، ههر بی ری له خوئی و سهرگه ردا نیی خوئی ده کرده وه، ده که و ته گیژ و ویزییه کی واوه که هوشی به خوئی نه ده ما، نه ئاگای له روو که شیبی جیهان دهبوو، نه له چاو نه اندازانی سروشت، نه له هیچ که سپیک. لهو کاته دا له چه ندو چوونیک خوتناویدا دهبوو، له گه لّیدا... نهو دلّی که به جاریک پشتی تیکرد و لایه کی لی نه کرده وه. به ئازار و هاواریک زۆره وه، تا ما و هیه کی دریژ گفتوگوی له گه لّدا ده کرد، ده یگوت:

ئه ی ناپاکی زۆر دار... پیم بلّی، له بیرت نه چوته وه؟!... له بیرته که دلّ نیات ده کردم و به لّینت پی دده ام و په یمانت دده امی... نه وانته، هه موو، به جاریک له به رده ممدا ده کرد، تا نه ندازه ی دلّ سوژی و چاکه دانه وه ی خوتّم بچه سپی نیته دلّ وه؟! له بیرته که به هه موو هیز و هه ره تیک نیازته وه، با وهرت پی ده هینام، که له هه موو کاروبار و کهینه و بهینه یه کدا راست ده بیته له گه لّمدا و، له هه موو دهمیکیشدا لیم جیانا بیته وه؟!... له بیرته که خوتّم له به رده می مندا هه لّده کیشا و، پر به دم خوتّم و پیشان ددها، که له پیناوی مندا توندو تیژییه کی گه وره دهنوینی و له بهر که لکی من هه موو ئه رک و نازاریک هه لّده گرت؟!...

له بیرته که داده نیشتیت، خوتّم و پیشان ددها، که گرفتاری دلّاری منی... نهو دلّاری به ی، که هیچ فرمانیک له بیرتی نه با ته وه و، هیچ هیزیک لیتی دوور نه خاته وه؟.

له بیرته که له بهر من خوتّم به گه وره و لووت به رز پیشان ددها به سهر هه موواندا، وایشت تی ده گه یاندم، که له پیناوی مندا هه موو دانیشتو یه کی سهرزه مین به چاوی سووک ته ماشا ده که یت؟

جیی داخه... جیی داخه که نهو رۆژه به فوو پیندا کردنیکی زۆر دارانه ی تو چه واشه بووم، که به هوی نارزوویه کی تو وه، به جاریک خوتّم له بیر چوو وه... وایشت لیم جیابوو بیته وه که ههر چند ده که م ناتدو زمه وه و، نایشت گه می.

ئه ی بالدار ی بچووی خویری! پیم بلّی به چ مافی، بۆ هه رکوییه ک نارزوو ده که یت ده فریت. ئه م گیانه به ئازاره ی منیش له م به ندیخانه ی له شه ممدا به جی ده هیلّیت؟ ئه م گیانه ی که تو و نهو پیکه وه هاتوونه ته جیهانه وه، که هه روهک دوو هاویری هه ره باش پیکه وه ژیاون، که له شی تو له سایه ی رازی نه و وه به رتیه ده چی، که گه شیبی تو له سایه ی رووناکیبی نه و وه پیک دی.

ئه ی دلّ! به سیه تی سهرچلی. به سیه تی ره وکردن بۆ ناو جیگای نه بینراو و نه بیستراو. به سیه تی خو دوورخستنه وه له چرای گیان و تیشکه کانی. مالویران! رپگا تاریکه و ئامانجیش یه جگار دووره لیتته وه.

نه وه گیانی تو یه، هه ی هه ش به سهر! گیانی تو یه، که نهو یش به شیکه له تو. تو یش و ا هه لّده گری که ههر نهوت خو شبو ی، نهک نهو گیانانه ی دوایان ده که ویت. تو نه گهر مه به ستت جوانی بی، نهو جوانییه ی که نه م گیانه پتی به خشیویت یه جگار زۆره. نه گهر به دوا ی گه شی و پرشنگدان و رووناکیشدا ده گه ریت، کی پی تر هه یه لهو زۆر تر گه شی و رووناک ی و پرشنگت پی به خشی؟

ئه ی دلّ! بگه رپره وه، بگه رپره وه، مه هیلّه جوانی و شه نگوشوخیی سهر و شیوه چه واشته بکات. هه رگیز به زه رده خه نه ی لیوان پروات نه بی. به جوانی چاوانیش چاوبه ست نه کریت. گه شی و پرشنگی ده موچا ویش له ناو قژی لولی ره شدا، دلّت کیش نه کات. ئه مانه ی له بهر چاوتدا دهریسکیته وه، هه موویان پشکو و ناگرن، زوری پیناچی گرت تیبه ر ددهن، تو یش له ناویاندا ده سووتیت و کلّ و کوّت داده مریتته وه. هه زاران بللی وهک تو هه ن، که هه موو ته مه نیان به شیوه و گریانه وه، له ناو گو لّ و گو لّ زاردا به سهر

دەبن... کەچی ھەر ئەوەندەیان پێ دەپێ، کە پەروانە لە گری ئاگر دەستی دەکەوێ؛ و اتا: گەرمایی و، ھەلپرووکان و برژان. پاشان دەبن بە پارچە گلێیکی وشک، دەکەون لە بەردەم شەمی ئەو لق و گولانەدا... ئەمی دل! تۆ خۆت خستۆتە ناو کۆری بەزمورەزم و خۆش رابواردنەو. مەبەستت ئەو یە، بگەیتە سەرەوتی گیانی و کامەرانی... بەلام من وەک لە پزیشکی شارەزەم بیستوو، چاکبوونەوێ تۆ لەم دەردە لەو دایە کە خۆت لە ئالۆش و خرۆشی مێبازی بپارێزیت. لەویشدا بە کامی خۆت دەگەیت، کە خۆت رابھێنیت بە درکودالی خۆراگرتن و بە شېراوی لەو شتانەو... ئەم پزیشکە وای پێگوتووم کە دەردەکەمی تۆ لەو مەییە خۆشە دایە کە دلت ئارەزووی دەکات. دەرمانی دەردە کە یشت ھەر ئەو ژەھرە تالەییە کە بپزێزیت لێی بخۆیتەو.

ئەمی دل! چۆن لە گەلت بدویم؟... چیت لە گەلدا بلێم؟... چیی بلێم؟... ھەر وام دیتە پێش چا، کە پشتم تێدە کەیت، کە گویم نادەیت. ھەر وەک خاوەنی ئەم دەنگە و ئەم تکایە رۆژیک لە رۆژان نەتناسیی و ھەھایە!..»

ئێتر لێرەو قسەکانی لێ دەبوو بە پشکۆی ئاگر و دەچزا بەو کلتۆلەیدا. پاشان لە دلێیەو، تین و گرەکەمی بەرز دەبوو وەو بۆ سەری، وەک چەرە دوو کە لێک لە کەلەیدا کۆ دەبوو. ئەمەندە پەنگی دەخواردووە لە مێشکیدا، وەک تەمومژیک توند و تاریکی رۆژی باران کە بەری ئاسمان دەگرێ، ئاوا بەری بپێرکدەوێ ئەو بپێچارەیی دەگرت. پاشان زۆری پێنە دەچوو، دەبوو بە لێشاویکی فرمیسک و بە دەم گریانەو لە چاوەکانیەو دەھاتە خوارەو!

ئێتر لەویدا «مەم» خۆی دەدایە دەست فرمیسکەکانی، بە گێژییە کەو خۆشی لێ وەردەگرتن، بە گرەکانیان خۆی باوھشین دەکرد، بە لێشاو کەیان خۆی دەبوو ژاندەو، کە لەو پێش قسەکانی و لە گەر و ویدا گریبان دەخوارد، ئەوەندە نەدەما کە بیخنکین. ئێتر ھەر و دەمایەو، تا چاوەکانی وشک دەبوونەو، جەرگ و ھەناویشی ھەلدەگوشران. بەلام دووبارە دەستی دەکردە بە جەنگ لە ناوھند (گیان)ی و (دل)یدا. جاریکی تریش خۆی دەخکاندەو بە ھەست و تەزوی سەخت و ناخۆشەو. ئێتر ھەر لەو سەرگەردانییەدا دەمایەو، تا جاریکی تریش چاوی بەزەبی پێدا دەھاتەو و، کۆمەلێکی تریش فرمیسکی پێدەبەخشییەو.

بەم رەنگە ئەم چپۆکە رووی دەدا و، دووبارە دەبوو. «مەم» ئەوەندە گریا، چاوەکانی کول بوون... ئەوەندەیش ئاھونالەمی کرد و شین و گریانی کرد، ئەوەندە نەما کە چرای

ژیانی بکوژیتەو... ئێتر تا دەھات کز و بپھیز دەبوو. دوایی نەخۆش کەوت و گرانی تەو توش بوو. لە شوپنیکێ سەر کەناری (دەجلە) دا لال و پال لێی کەوت. بەبێ کەسی و بە تەنیا بییەو مایەو. لە چەند دۆستیکی دلسۆز بەلاوہ کە جار بە جارێک دەھاتن بە لایەو، دلخۆشییان دەدایەو، کەسی تری بەلاوہ نەبوو، تەماشای دەرد و سەرگەردانی بکات.

خانوە کەیشی کە لە ناو شاردا بوو، ھەر لە زوویە کەو بە جیبی ھیشتبوو، کە ھیشتا نەخۆش نەکەوتبوو. زۆر بە پەرۆشیشەو بوو کە کەس بەرازی دلێ نەزانێ، دۆستە ھەرە دلسۆزەکانی خۆی نەبێ، وەک «تازدین». لەو دەترسا کە سەردار (زین الدین) بە کەینەو بەینە کەمی بزانی، لە سەر و دلرەقییە کەیشییەو، ئەوەندە تر بە ناوی ناویانگ و ئاپرووی خۆیەو نازاری بدات و، لە راستیی کەینەو بەینە کە تینەگات و، بە قسەمی پڕوویوچ باوہر بکات.

گەشتیک بۆ راوکردن

رۆژە کە خۆش بوو، پڕشنگی دەدا و دەرو دەشتی رۆشن دەکردەو، ئاسمانە کەمی شین و پاک و بپگەرد بوو. سروش تیش بە بەرگی ھەرە جوان و رەنگا و رەنگ رازا بوو. خۆشیی رۆژگار و زەرەخەنەمی گول و گولزار یەکی گرتبوو.

دەرو دەشت بەرگیکی سەوزی رەنگینی پۆشی بوو، لە بەر تیشکی رۆژی گەو ھەرین دەبریسکایەو. گژوگیاکان بە کزەبای پڕ بۆنی خۆش و ورشەورشیان پیکەوتبوو. گەردەکانیش وەک شا کلاویکی زەرۆتی، ناوچەوانی سروش تیشیان رازاندبوو. لە بنارەکانیدا، دەستی پەر وەردگار کەوتبوو کار، جوانترین گول و گولزاری پێدا پەخشان کردبوو. شاخە بلندەکانیش، بەسەر و پۆیە رەنگینە بە سامەکانیانەو، بوو بوونە نمونەییەکی جوانی و شەنگوشۆخی، سەیری گەو رەیی ئەو خوادایەیان دەکرد، کە بە دەستی رەنگینی خۆی دروستی کردبوون و، وێنەمی کیشابوون. دۆلەکانیش پڕ بوو بوون لە دار و درەختی شۆخوشەنگ، لە ناو لقی پۆیەکانیاندا، دەنگی ھەموو جۆرە بلبل و پەلەوەر و بالداریک دەھات. سەرچاوە ئاوەکانیش بە ناو ئەو دەشت و دۆلانەدا بە خوری دەرژانە خوارەو، لە بەر رۆژە کە دا بریسک و ھووربان دەھات، ھەر لە خشلێکیان دەکرد کە بەسەر و پۆتەلاکی کچیکی جوانەو دەبریسکیتەو. بانگ رەھیتلی سەرداریش، ھەر لە زووییکەو بە ناو ھەموو لایەکی (جزیر) دا بانگی رەھیشتبوو، کە سەردار ئەو رۆژە نیازی راوی ھەبە.

پتویسته هەر که سیکیش خاوهن تیروکهوان بی، یان دەست و بازوی بههیز و چالاکیی هه‌بێ، له‌ژێر سیتبهری داردا بچیتته‌ ئه‌و شاره، که سهردار خۆی سه‌ره‌رشتیی گه‌وه‌که‌ی ده‌کات و، خۆشی هاوبه‌شیی راوکردنه‌که‌ ده‌کات.

له‌ به‌ره‌به‌یانی رۆژی دیاریکراودا، هه‌رچی گه‌وره‌ پیاو و ناودارانی (جزیر) هه‌یه‌ له‌ گه‌ڵ شۆره‌سواران و پالنه‌واناندا، به‌سه‌ره‌رکایه‌تیی سهردار و هاوڕێکانیه‌وه‌ ره‌ویان کرد و روویان کرده‌ ده‌ره‌وی شار. هه‌موویان تیروکه‌وانه‌کانیان کردبووه‌ شانیان و هه‌موو که‌لوپه‌لیکی راویشیان له‌ گه‌ڵ خۆیاندا هه‌لگرهبوو. به‌دوای ئه‌وانیشه‌وه‌ هه‌موو دانیشتوانی (جزیر)، به‌گه‌وره‌ و بچووک و ئافه‌رت و پیاوه‌وه‌، له‌ شار چوونه‌ ده‌ره‌وه‌، بۆ ئه‌مه‌ی به‌ته‌ماشاکردنی ئه‌و گه‌وه‌ ناوازه‌یه‌، که له‌ژێر سه‌ره‌رشتیی سهردار دایه‌، ئه‌و رۆژه‌ به‌خۆشییه‌وه‌ رابووێرن.

زۆری پینه‌چوو، ئه‌و هه‌موو کۆمه‌له‌ گه‌وره‌یه‌، به‌ناو شیو و دۆل و گرددا بلاوبوونه‌وه‌، له‌ناو پتچوپه‌نای شاخه‌کاندا، له‌ چاو ونبوون. هه‌رکه‌سه‌یان به‌په‌ره‌وشه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌را، که چهند نیتچیرتکی و باگریت، ئیواره‌ له‌ناو راوکه‌راندا شانازیان پتیه‌ بکات. دوور نه‌بوو یه‌کیکیان شیرتکی درنده‌، یان پلنگتکی به‌رچنگ بکه‌وێ، که ئیواره‌ ده‌هات ئه‌ندازه‌ی جه‌ربه‌زه‌یی و نازایه‌تیی خۆی پتیه‌ دهنواند. دووریش نه‌بوو که به‌شی یه‌کیکی تریان ئاسکتکی نازهنین ده‌ربچێ، که ئیواره‌ ده‌هات و هه‌موویان کۆده‌بوونه‌وه‌، ئه‌ندازه‌ی له‌ش سووکی و هونه‌رمه‌ندی خۆی پتیه‌ ده‌رده‌خست. ره‌نگ بوو، یه‌کیکی تریان کۆمه‌له‌یه‌ک بالدار و گیانه‌به‌ری سه‌یر سه‌یری به‌رکه‌وێ. دووریش نه‌بوو هی وایان تیدا هه‌ل بکه‌وێ که له‌ هه‌موو جو‌ره‌ په‌گه‌زێک راو بکات و کۆی بکاته‌وه‌. که ئیواره‌ داده‌هات له‌ناو راوکه‌ره‌کاندا پم و تیروکه‌وانه‌که‌ی خۆی راده‌وه‌شاند، هه‌یز و هه‌ره‌ت و ده‌ست و بازوی خۆی پتیه‌ ده‌دان. هی وایشیان تیدا هه‌لده‌که‌وت، که به‌ بی به‌ختیه‌وه‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌ و، هیچ نیتچیرتکی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، ئه‌وسا که‌یش سهردار، په‌سندکردن و سه‌رسوڕمانی خۆی به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کردن و هه‌رکه‌سه‌یشیان به‌پتیی خۆی پاداشی ده‌دایه‌ و، له‌ خۆی نزیک ده‌خسته‌وه‌.

به‌یه‌گه‌یشتنی دله‌وازه‌کان

جاری بام ئه‌وانه‌ به‌جێ به‌یلتین که به‌ناو ئه‌و گرد و شاخ و دۆل و ده‌شته‌دا بلاوبووبوونه‌وه‌ و، خه‌ریکی راوی خۆیان بوون، بام بگه‌ریتینه‌وه‌ ناو شاری (جزیر)، که که‌سی تیدا نه‌مابوو. ئنجا بام روو بکه‌ینه‌ کۆشکی سهردار. هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ چاومان به‌شیتوه‌ی کچیک ده‌که‌وێ که له‌ به‌ر په‌نچه‌ره‌که‌یدا وه‌ستاوه‌ مات و بیده‌نگه‌، هه‌ر له‌ بێرکردنه‌وه‌ دایه‌. که له‌ کۆشکه‌که‌ نزیک بووینه‌وه‌، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، که ئه‌و کچه‌ که‌س نییه‌ «زین» نه‌بێ. (زین) هه‌ر ئه‌و کچه‌ شه‌نگه‌شوخه‌ بوو، که جارێ به‌له‌ش سووکییه‌که‌ی و، رووه‌ خۆشه‌که‌ی و، ره‌وشته‌ شیرینه‌که‌ی، هه‌موو دانیشتوانی ناو ئه‌و کۆشکه‌ی خستبووه‌ به‌زموره‌زمه‌وه‌ که‌چی و ئیمپۆ، به‌شل و شیتواییه‌که‌وه‌ له‌ به‌ر ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌دا وه‌ستاوه‌ بێر له‌ که‌سانی و سه‌رگه‌ردانیی خۆی ده‌کاته‌وه‌. خه‌موخه‌فه‌ت دلێ داگرتوه‌، له‌ر و لاوازی کردوه‌، ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌راندوه‌، ده‌ستی خستۆته‌ بن چه‌ناگه‌ی خۆی و، به‌چاویکی راستیی په‌رستانه‌ و زرنگانه‌ و تیکه‌یشتووانه‌وه‌، له‌ چۆل و هۆلیی ئه‌و کۆشکه‌ ورد ده‌بیتته‌وه‌. سه‌رنج له‌ کۆر و کۆلانه‌کانی پشت ئه‌و کۆشکه‌یش ده‌دات.

ئه‌و له‌و رووکه‌شه‌ ناکاوه‌دا که پره‌ له‌ مات و بیده‌نگی، واتای له‌ناوچوون و نه‌مان دیتته‌ میتشکیه‌وه‌، که به‌شی هه‌موو مرۆقتیکه‌ له‌ پاش ته‌مه‌نی به‌زموره‌زم و خۆش رابواردنی. له‌وه‌یشه‌وه‌ نمونه‌یه‌کی دلێ ویرانی خۆی دیتته‌وه‌ یاد، که تا ده‌میکی دووردریژ پریوو له‌ ئاواتی خۆش خۆش و ناوازه‌ و، له‌ خه‌و و ئه‌ندیشه‌ی جوان و شیرین که‌چی له‌ناکاویکدا، ئه‌و هه‌موو گولێ ئاواتانه‌ و ئه‌ندیشه‌ جوانانه‌ هه‌لپه‌رووکان و سووتان و بوون به‌خۆل، گه‌یژه‌لووکه‌ی رۆژگار بردنی به‌ئاسماندا، نه‌ ئاواتی ناوازه‌ما و، نه‌خه‌وی خۆش ماوه‌، نه‌ ئه‌ندیشه‌ی جوان. چه‌رخێ چه‌پگه‌رد، راپه‌ه‌راند له‌ خه‌و و هوشیاری کرده‌وه‌، بۆ ئه‌مه‌ی چاره‌نووسی هه‌ناسه‌ ساردی و سه‌رگه‌ردانی و ره‌نجه‌رۆیی خۆی بیتته‌ پیتش چاو. له‌و کاته‌دا که ئه‌و بێرانه‌ به‌میتشکدا ده‌هاتن، باخچه‌ی کۆشکه‌که‌ که‌وته‌ به‌رچاوی. له‌ پیتش چاویدا باخچه‌یه‌کی گه‌وره‌ و فراوانی دهنواند، که سهردار هونه‌رمه‌ندییه‌کی زۆری نواندبوو له‌ داهینان و، دروستکردن و، رازاندنه‌وه‌یدا هه‌رچی داری به‌ردار هه‌بوو تیدا کۆکردبووه‌وه‌. له‌ ناوه‌ند ئه‌و داروده‌ختانه‌یشدا هه‌موو جو‌ره‌ گولێکی ره‌نگاو‌ره‌نگی تیدا رازاندبووه‌وه‌، که سه‌روشت له‌سه‌ر گرده‌کان و که‌ناره‌کاندا به‌ره‌می هه‌تیاوو. له‌ ناوه‌ند ئه‌وانه‌یشدا جو‌گه‌له‌ی ئاوه‌لکه‌ندرابوو، که ئاوه‌ روونه‌ خوڤه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تر جوانی و رازاوه‌یی ده‌به‌خشی به‌باخچه‌که‌.

(زین) ئەو باخچەییە و دەهاتە پێش چاوە چۆڵ و هۆڵە و، کەسی تێدا نییە. نەکەس هاتوچۆی تێدا دەکات، نەکەسیش گەشتی تێدا دەکات، یان تێیدا رادەبوتێ. لەویدا هەر پەپوولە رەنگاوپرەنگەکانی دەدی کە دەفرین و دەنیشتنەوه بەناو ئەو گۆل و دارودرەختانەدا. یان هەر گۆتی لە دەنگی پەلەوهر و بالدەر دەبوو کە لەناو لقی ئەو درەختانەدا نیشتبونەوه. (زین) کۆشی و ماتێ و بێدەنگی باخچەکە زۆر پێخۆش بوو. وا دەهات بەدلیدا، کە تا هێزێکی تێداماوه و دەتوانی بجوولیتەوه، ئەو هەلە بەکاربەیتی و، لە بەندیخانە یان ناو کۆشکە کە خۆی دەرباز بکات و بچیتە دەرەوە، ناو ئەو باخچەییە، بەلکو کزەبایەکی فێنک هەلبمژێ و هەواپەکی بالی خۆی بدات و، کەمیک سرەوت و ئارام بەلەشە و دلێ بگات.

(زین) بێ دلێ خۆی نەکرد. لە کۆشکە کە هاتە خوارەوه و، بەهەرچی چۆنیک بوو خۆی کێش کرد بۆ ناو باخچەکە. کراسیکی ئاوریشمی سادە ی تەنکی لەبەرکردبوو. پشتمنیکی رەشیشی لەسەر کراسەکە پەوه بەستبوو، کە بەنەخش و نیگاری سورمە رازابوو. قزەکانیشی لەناو کلاویکی قەبفە ی رەشی ئەستوردا کۆمەلە کردبوو، کە لەملاو لەولایەوه دوو قەیتانی سورمە شوێر بووبوو، لایەکی کلاوێکە بەلاری لەسەر ناوچەوانی دانابوو، کە لایەکی تری بەسەر سەریهوه بەرزبووبوو، لەژێرەوه قزە رەشه چین چینهکە ی دەرەهەوت.

هاتە ناو باخچەکەوه دەستی کرد بەگەران بەناویدا، سەرنجی دەدا لەو پەلەوهرانە ی لەناو لقوویی دارودرەختەکاندا هەلەدەفرین و دەنیشتنەوه. پاشان رووی تێکردن، دەستی کرد بەقسەکردن لەگەڵیاندا، گۆتی:

«ئە ی بالدەر بەختیارەکان! منیش لەناو ئێوهدا، لەناو ئەم باخچە جوانەدا، بالداریکی بەسەزمانم هەبوو. بەخت رەش و سەرگەردان بوو. لە دەمیەکەوه لێرە نەماوه. فری بۆ ئاسمان و ئیتر نەهاتەوه. ئاخۆ کەسی واتان تێدا نییە کە بزانی لە چ باخچەکەدا نیشتوتەوه؟... لەسەر چ چلێک هێلانە ی کردوو؟... کەسی واتان تێدا نییە، دەنگوباسیکی ئەوی لای بێ؟ ئاخۆ زیندوو و هیشتا هەر بال دەدات بەیەکدا و بەسەر چلێ درەختانەوه دەخوینت؟... یاخود رۆژگار ئەویشی وەک من سەرگەردان کردوو و لە پەلوپی خستوو؟». پاش ئەو رۆشت تا گەیشتە بن درەختیکی سیبەردار. لەویدا پالی لێدایهوه و پشتی نا بەبنکەکەیهوه. ئنجا دەستی کرد بەسەرنجدان لەو گۆل و گۆلزارە رەنگاوپرەنگ و جۆراوجۆرانە ی لەملاو لەولایدا رازابونەوه. پاشان چاوی بریبه گۆلیکی

زەرد، کە لەناو هەموو گۆلەکانی تردا دیاربوو. ئەمەندە زەردییەکە ی گەش بوو، رەنگەکە ی دلێ بزواند و برینی کولاندهوه. زوو بەزوو ئەویشی وەک خۆی هاتە پێش چاوە، لە کۆلی و سەرگەردانیدا. وای هاتە پێش چاوە، بۆیە کە رەنگی زەرد هەلگەراوه، چونکە لەناو ئەو باخچەیدا، بێکەس و تەنیاپە، کەسێک نییە بێ بەلایهوه، کەسێک نییە بەزەبی پێدایتەوه. ئنجا بەشیرینی و بەزەبی پێداهاتنیکەوه، رووی تێکرد و گۆتی: «ئە ی گۆلە رەنگ زەردەکە! خودا دەیزانی، رەنگە زەرد هەلگەراوه کەت خەفەتی دا بەدلتم. پێم بلێ ئە ی کۆلی بەسەزمان، ئاخۆ ئەو رەنگە، رەنگی کۆلی سەرگەردانیتە وەک من، یاخود رەنگی خەموخەفەت خواردن و بەزەبی پێداهاتنەوه یه بۆ کۆلیکی وەک من؟... یاخود بلبەکان هەموویان بەگۆلە سوورەکانی خۆیانەوه خەریکن و، تۆیش بەتەنیا ماویتەوه، بێ کەسوکار و، بێ دۆست و یار، کەس نییە خۆشبیەک بەدلتم بدات؟...»

ئاخ... ئە ی کۆلی بەسەزمان... خودا دەیزانی چیرۆکەکە ی تۆیش وەک هی من وایه!... منیش خوشکیتکم هەیه، وەک ئەم گۆلە سوورە گەشانه، وایه، رۆژگار بلبلی خوش ئاوازی خۆی پێ بەخشیهوه، کە پێوهی کامەران بووه. بەلام منیشی وەک تۆ رەنجەرۆ کردوو... منیش بلبلیکم هەبوو، زۆر لێی پارامهوه کە بهیلت منیش بەوهوه کامەران بيم، کەچی تکای نەگرتم، منی لێ دوورخستەوه، لە دەردی دووریدا، بەکەسای و سەرگەردانی و سووکیهوه هیشتمیهوه».

هەرۆک رۆژگاری، ئەو رۆژه، بەزەبی بەو دوو دلخوازە هەناسە ساردەدا هاتبیتەوه واپوو. لەو رۆژەدا کە ئەوانی لێ دەریچت، هەموو کەس چووبونە دەرەوه، خەریکی بەزموهرەمی خۆیان بوون، رۆژگاریش بریاری داوو، خەمخورییەکیان بکات و لەناو ئەو بێدەنگ و سەنگییهدا کۆیان بکاتەوه... هەر لەو کاتەدا کە «مەم» ی دلدار و دل بریندار لەناو پێخەفی نەخۆشییهکەیدا کەوتبوو، رۆژگار ئارەزوویەکی بێ ئەندازە ی خستە دلێهوه بۆ بزوتنەوه... بۆ گەران... بۆ گەران بۆ لایەک!... «مەم» یش تاویک لەناو جێگاکییدا ئەمدیو و ئەودبوی کرد. هیچ بەبیریشدا نەدەهات کە هۆی ئەم ئارەزووه لەناکاوی لەچییەوهیه، وا حەز بەگەران دەکات. پاشان پێخەفەکە ی لەسەر خۆی لا برد... بەماندووتیبیەکی زۆرەوه توانی لە جێگاکی راست بپیتەوه ئەمەیش سەبارەت بەوه بوو کە دەمیک بوو لەناو جێگادا کەوتبوو... پاشان هەلسایه سەری و بالا پۆشه تەنکەکە ی خۆی لەبەر کرد، لەژێرەوه بەرگێکی ساکاری سووکی لەبەردا بوو... ئنجا دەستی کرد بەگەران بەناو ئەو رێگەبەدا کە تا چاوی پر بکات درێژ دەبووهوه لەبەردەمیدا. بەلام خۆی

ناراسته‌ی هیچ شوپنیک نه‌کرد. ئیتر هەر رۆیی و هەر رۆیی، به‌برست برآوی و ماندوویتییه‌وه، بێ ئەمە‌ی بزانی بۆ کوئی ده‌چی. کاتیکی زانی گه‌یشتۆته ناو بازاری شاری چۆل و هۆله‌وه. له‌ بێده‌نگ و سه‌نگیی شاره‌که‌وه، که زۆر به‌شی داگیرکردبوو، تیگه‌یشت که دانیشتوانی شار هه‌موو چوونه‌ته ده‌روه‌وه به‌دوای سه‌ردار و هاوڕێکانیدا، که چوون بۆ گه‌شتوگوزار و سه‌یری راوکردن. له‌ دووره‌وه سه‌وزاییه‌کی رهنگینی گه‌شی چاوپیکه‌وت، له‌ لایه‌کی شاره‌که‌وه، به‌دلیدا هات که پرووکاته ئه‌وئ و له‌وئ خۆی به‌سه‌ینیتیه‌وه. ناگای له‌وه نه‌بوو، که ئه‌و سه‌وزاییه‌ چیه‌ و له‌ کوئی دایه... زۆری پێ نه‌چوو، «مه‌م» به‌ماندوویتییه‌کی ته‌واو، و برست برانیتیکی بێ ئەندازه‌وه گه‌یشته به‌رده‌م باخچه‌که‌ی سه‌ردار (زین الدین). له‌ پشت دیواره‌کانیه‌وه، سه‌رنجیکی به‌ بۆنه‌ خۆشه‌که‌ی و کشوما‌تییه‌که‌ی دا. که ته‌ماشای کرد که‌سی تیدا نییه، په‌له‌وه‌ر نه‌بێ. ئه‌ویش له‌پاش ئه‌و ماندوویتییه‌ زۆره‌ی تووشی بووبوو، به‌دل ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که چهند تاویک له‌بن سه‌یره‌ی دارێک له‌ داره‌کانیدا خۆی به‌سه‌ینیتیه‌وه. رووی کرده ئه‌و ده‌رگایه‌ی که له‌سه‌ر باخچه‌که‌ ده‌کرته‌وه... ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو که له‌تاو ماندوویتی بکه‌وئ به‌سه‌ر زه‌ویدا... چهند تاویکی پینه‌چوو، «زین» یش که هیشتا له‌پال دره‌خته‌که‌دا دانیشتبوو، له‌ دووره‌وه چاوی به‌ «مه‌م» که‌وت، که له‌ پشت داره‌کانه‌وه به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌هات!... ئه‌و رووداوه له‌ناکاوه، کاریکی گه‌وره‌ی تیکرد... دلێ ئه‌و خۆشبه‌ی پێ هه‌لنه‌ده‌گیرا... له‌پاش ئەمە‌ی سه‌رنجی لیدا و لیبی وردبووه‌وه، بۆ ئەمە‌ی بزانی ئەمە‌ خه‌و و ئەندیشه‌ی ده‌بیینی، یاخود رووداویکی راسته‌قینه‌یه، که خودا هیناویته‌ دی، بۆ دل‌خۆشبوونی ئه‌و، گه‌شکه‌دار بوو، سه‌رسام ماو، له‌ هۆش خۆی چوو، که‌وت له‌ناو ئه‌و گژوگیا و گولانه‌دا!... به‌لام (مه‌م) هەر ده‌رۆیشت و به‌بیینی ئه‌و گول و گولزاره‌ شه‌نگوشۆخه‌ که ده‌میتیک بوو چاوی پێ نه‌که‌وتبوو، چاوه‌کانی خۆی ده‌گه‌شاندوه، ناگای له‌ هیچی تر نه‌بوو... یه‌که‌م شت له‌وه گه‌رانه‌دا سه‌رنجی راکیشا، ئه‌و بلبانه‌ بوو که جیگه‌یان به‌خۆیان نه‌ده‌گرت، هه‌موو ده‌م له‌ هه‌لفرین و نیشته‌نه‌وه‌ دابوون، له‌م چله‌وه‌ بۆ ئه‌و چل، هه‌موو ده‌م له‌ خویندن و ئاواز دابوون. ئه‌ویش تاویک لیبیان وردبووه‌وه و ده‌ستی کرد به‌گفتوگۆ کردن له‌گه‌لیاندا، گوتی:

«ئە‌ی بالدارێ بچووک! ئە‌م هه‌موو گلاراییه‌ت له‌ چیه‌؟ ئە‌و گولە‌ی دل‌م پێیدا چووه، له‌ گولە‌کانی تۆ گه‌شتر و جوانتره. ئە‌و به‌خته‌یش که تووشی من هاتوو، له‌ به‌ختی تۆ ره‌شتره، له‌گه‌ل ئە‌وه‌یشدا که‌وا خه‌ریکم له‌ تاو دووری یار ده‌تویمه‌وه نه‌شین ده‌که‌م نه‌گربان.

«ئە‌ی بالداره‌ بچکوئه! تۆیش ئە‌گه‌ر وه‌ک من بوویتایه‌ که هەر تاقه‌ گولیکم هه‌یه‌ و، له‌ هه‌موو باخچه‌کانی جیهاندا هەر گولیک هه‌بوايه، هه‌لێ ده‌گرت که تۆ ئە‌م شین و گریانه‌ی بۆ بکه‌یت. به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو باخچه‌یه‌ک پر هه‌م گولانه، هه‌موو گوئی ئاویک ئە‌وه گولانه‌ی تیدایه، له‌ هه‌موو که‌ناریکی چیاکاندا ده‌ست ده‌که‌ون، ئە‌وه هه‌لناگری که دلدارییه‌که‌ت بگاته ئە‌م ئە‌ندازه‌یه‌ له‌ گلارای و ئاره‌زووی به‌هه‌یز و هه‌ره‌تی به‌یه‌که‌گه‌یشتندا.

به‌لام تۆ ئە‌وه‌م پێ بلێ، که ئە‌و بالداره‌ی گرفتاری گولیکی وابوو، که له‌ هه‌موو جیهاندا هاوتای نییه‌ و، رۆژگاریش به‌شپراوی کردوو له‌ بیینی و به‌یه‌که‌گه‌یشتنی، که دووریشی خستۆته‌وه له‌و باخچه‌یه‌ی تیدایه، به‌ره‌للایشی کردوو له‌ به‌ندیخانه‌ی ته‌نبا‌یی و خه‌موخه‌فه‌تا تا دلێ بېرژئ... ده‌بێ ئە‌و بالداره‌ چی بکات و به‌چی دلێ بکرتیه‌وه؟...»

«مه‌م» که به‌ناو باخچه‌که‌دا ده‌رۆیشت، می‌شکی به‌م جۆره‌ گفتوگۆیانوه خه‌ریک ده‌بوو، له‌گه‌ل ئە‌و بالدار و گول و دارودره‌ختانه‌دا، له‌ پر خۆی دی گه‌یشتۆته به‌رده‌م لاشه‌ی کچی که له‌سه‌ر ئه‌و گژوگیایانه راکشاوه... ئه‌ویش هەر ئه‌وه‌نده چاوی پیکه‌وت و لیبی وردبووه‌وه و تیبی گه‌یشت، ئیتر گێژبوو و، سه‌ری سوورایه‌وه، هەر هه‌ستییکی له‌ دل‌دابوو په‌رشوبلاو بووه‌وه. که‌وته گێژاویکی به‌رچاو تاریک بوون و له‌ هۆش خۆجونه‌وه. زۆری پینه‌چوو، له‌ نزیک لاشه‌ی «زین» وه‌ که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا!...

به‌ره‌به‌ره «زین» هاته‌وه هۆش خۆی. که ته‌ماشای کرد ئە‌وا ئە‌و (مه‌م)ه‌ی له‌ دووره‌وه چاوی پیکه‌وت به‌ناو باخچه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌ ته‌نیشته‌یه‌وه لال و پال لیبی که‌وتوو!.

جاریکی تریش له‌م کاره سه‌رسامیی گرتی و واقعی ورم‌ا. ده‌ستی کرد به‌ته‌ماشاکردنیکی ئە‌ملاو ئە‌ولای خۆی... چاوی که‌وت به‌و جۆگه‌له‌ ئاوه‌ی به‌به‌رده‌میدا ده‌رۆیشت و، ئە‌و گولانه‌ی ئە‌ملاو ئە‌ولایان گرتبوو. سه‌رنجیکی دا له‌ (مه‌م) و شیتوه و روخساره‌که‌ی. هه‌روه‌ک له‌ خۆی پیرسی: ئایا له‌ خه‌و دایه ئە‌مانه‌ ده‌بیینی، یان له‌ رووداویکی راسته‌قینه‌ دایه؟... پاشان به‌ته‌واوه‌تی وریا بووه‌وه... تیگه‌یشت که ئە‌مه‌ ناز و جیاز و به‌زه‌یی هاته‌وه‌یه‌کی یه‌زدانییه، خودا ده‌یه‌وئ له‌ رۆژتیکی وادا شادمانی بکات... له‌وساوه‌ که له‌ رۆژی نه‌ورۆزدا دیبوی، ئە‌مه‌ یه‌که‌م جاری بوو که له‌ دل‌خوازه‌که‌ی خۆی نزیک ببیته‌وه. به‌تیلایی چاوه مه‌سته‌کانی سه‌یریکی کرد. له‌پاش ئە‌وه‌ی که ده‌میتیک دووردریژ بوو، رۆشناییان تیدا نه‌ما‌بوو، سه‌رله‌نوێ پرشنگه‌ دل‌کیشکه‌ره‌کانیان تی هاته‌وه. پاشان به‌نه‌رمییه‌که‌وه ده‌ستی برد بۆ سه‌ری «مه‌م» و به‌رزێ کردوه، رانی کیشایه سه‌ر زه‌وی و

خستیه سهر رانی. ئنجا به شیرینی و نهرمییه که وه دهستی کرد به وریا کردنه وهی. پاش چهند تاویک (مهم) چاوی کرده وه، که سهیری کرد، سهری له سهر رانی (زین)ی خوشه ویستی دانراوه. وا جوانترین رویش له جیهاندا، به ده میکی پر زهرده خه نه و چاوی پر فرمیسه که تیی ده روانی. وا دهستیشی، له شیوهیه کی نازه نینانه و خوشه ویستانه دا خستوته سهرسنگی که دلّی له ناویدا لی ده دا... ئنجا سهری خوئی به زر کرده وه و دهستی کرد به تینوارینی (زین)... به تینوارینی خوئی... به سهرنجدان له هه موو لایه کی خوئی... به لام ههردو کیان زمانیان به سترابوو، ورته یه کیان له ده مه وه نه ده هات... (مهم) له سهرسامییه وه بیده نگ بوو بوو (زین) یش له شهرمه وه زمانی به سترابوو... پاش ئه وه (مهم) له ده موچاوی (زین) و ردبووه وه... دهستی کرد به قسه کردن. گوتی: «خودایه کی ده بینم؟... تو (زین) نیت؟... تو دلّی من نیت؟... تو ئه و دلّهم نیت که لیم ون بوو بوویت؟... به لام پیتم بلتی: ئایا من له خه ویکی ناوازه دام، یان ههردو و کمان له جیهانه کی تر داین... ئایا له به هه شتداین؟...».

(زین) یش دهستی خسته ناو دهستیه وه، بو ئه مه ی وریای بکاته وه، ئنجا پیی گوت: «نه، خوشه ویسته که م، من (زین)ی راسته قینه م. ئیمه یش ههردو و کمان له باخچه که داین... باخچه ی کوشکه کی خویمان... بیرت که و ته وه؟...».

ئنجا که ناوه ناسکه شیرینه که ی (زین) به رگویی (مهم) که وت، به ته واره تی هوشی هاته وه بهر خوئی و بروای کرد که ئه و (زین)ی راسته قینه یه و له بهرده می دایه تیگه یشت که ئه وه، ئه و کاته یه که له رۆژگار ده پارایه وه و فرمیسه کی له بهرده مدا هه لده رشت، که هه ناسه یه کی وای بو بهیینه تی دی. دووباره سهر له نوئی سهیریکی دلّخوازه کی خوئی کرده وه. دهستی کرد به تیوردبوونه وهی. تاویک سهیری ئه و چاوه گه شه مه ستانه ی ده کرد، که له شیوهیه کی زهرده خه نه و خو به دهسته وه دان دا چاوه بهستی ده کرد. ههروهک پیی بلتی: «ئه و چاوه جوانانه م پیسه که شی تو بی»، و ابوو. تاویکیش سهیری ئه و لیوه گولناره ناسکه ی ده کرد که وه کو گولّ ده موچاوی رازاندبووه وه... جار یکیش ته ماشای ده موچاوی ده کرد، که پرشنگی جوانی و شیرینی گیانی لی ده درده وشایه وه ده میکیش له و قژه ره شه چین چینه ی ورد ده بووه وه که وهک شه و ئه ملاو ئه ولای مانگی روومه تی داگیر کردبوو. کلاوه قه یفه ره شه که یشی به سهردا لاریو بووه وه بو خوار ناوچه وانی، کاتیکیش سهیری ئه و له شه گهرم و نهرمه پیکویکه ی ده کرد، که له ژیر ئه و کراسه ئاوریشمه سپییه ته نکه به وه به بهرجه سته یی ده رده که وت... تاویک بیده نگ بوو. پاشان به شنه شنیکه ی خه و الوانه وه

پیی گوت: «ئهی زین! به یه زدانی پاک سویند ده خوم، تو تا بلتییت جوان و شوخوشه نگیه».

ئه ویش وهرامی دایه وه گوتی:

«هه موو جوانی و چاوه به ست و شه نگییه کی من، توئی، ئهی مهم! وا بوّت ده رکه وت، که له وساوّه توّم لی ونبوویت، ئه وانه یشم لی ونبوون! ئیمرۆ هیه چ مه گه ریّ به دوا ی ئه و جوانییه دا، که له یه که م چاوپیکه و تنماندا مهستی کردیت...»... پاشان هه ندی: بییری کرده وه و به داخیکه وه گوتی: «من ئه وانه م، هه مووی له پیناوی توّدا، دانا، هه موویشم له بهر توّ له ناو برد»

مه میش لیی نزیکبووه وه و پیی گوت:

«نه، (زین) وا نییه... به خودای گه وره سویندت بوّ ده خوم توّ ئیمرۆ له بهر چاومدا له و رۆژه جوانتریت. وا ئیستا که من له ناو ئه و نمونه ی جوانییه نه دا که له توّدا دیبووم، باهه تی جوانییه تر ده دۆزمه وه، که له وه پیش هه ستم پیته کرد بوو... له چاوه کانتدا، به یه زدان سویندت بوّ ده خوم، شتیکی بلندترین تیدایه له وه ی که پیی ده لّین چاوه به ست و دلّکیش کردن. واتایه کی ناوازه یان تیدا ده بینم، که گیانم سهری لی شیواوه تیی بگات. که واته زمانم چۆن بوّی ده رده بریّ که لیی بدویّ؟... ده م و لیوه که یشت، ئه و مه یه ی تیدایه، ئیمرۆ زۆرتر سه رخوشم ده کات. زهرده خه نه که یشی زۆرتر کار له دلّم ده کات. ئه م له ر و لاوازی و په شوکاو بییه یش که به سهر شیوته و ده موچاوتدا هاتووه، جوانییه کی تریان لی هاتوته ناو، که بوّته سهرباری جوانییه دلّکیشکه ره کانی تر. ئه و خاوییه یش که له سهر شیوه ی ده موچاوه رازاوه که ت ده رده که وی، ههروهک برژانگی خه و الوو وان، که به سهر چاوی مه ستدا خاوده به نه وه».

ئیستر له پر قسه که ی خوئی بری. ههروهک ئازاریک به ده روونی گه یشته ی و بیده نگی کردی و ابوو. پاشان سهری دانه واند و، به شینه بییه که وه دهستی کرده وه به قسه کردن وهک قسه کانی له گه لّ خویدا بن و ابوو:

«به لام من له کوئی و ئه م قسانه له کوئی که له باهت جوانییه وه ده یکه م. نه درنژه ی پیی ده ده م، نه به کاریشم دی. کلّویکی سهرگهردانی وهک من، که چاره نووس وای بوّ داناوه، ههتا ده میتنی ره نه چه رۆ و به شپراو بی، له کامه رانیی ژبان، چۆن ده بیی زماندریژی بکات بوّ مانگیکی واکه وهی بگه مه بهرزیی ئه و؟! من هه ر ئه وه هه لده گرم که له و

چۆلەوانىيىەدا بژىم كە لىتوھى ھاتووم، نەك لەم باخچەيەدا كە پىاوى خۆى ھەيە تىيدا دابنىشى و رابوئىرى!...» .

پاش ئەو داىە قولپەي گريان و قسەكەى پى پرا. لە شىوہەيەكى زۆر ناسۆردا دەستى كرد بە گريان و شىن!... گرى فرمىسكەكانى بلىسەى سەند و گەبىشتە ناو دللى (زىن) ھەو. ئەويش ئەوئەندە گريا، كە تا ئەو رۆژە گريانى واى بەخۆيەوہ نەديبوو. پاشان دەستى «مەم»ى خستە ناو دەستىيەوہ و بەفرمىسكەكانى خۆى تەرى كرد. پىي گوت:

«سوئىدت بۆ دەخۆم بەسەرى ئەو فرمىسكەكانى شەوگارە تارىكەكانى خۆم پى رۆژ كەردۆتەوہ... سوئىدت بۆ دەخۆم بەسەرى ئەو ھەناسە گەرمانەى كە جوانى و شەنگوشۆخىيەكەى خۆم پى لەناو بردوہ... سوئىدت بۆ دەخۆم بەسەرى ئەو تەنيايىيەكانى كە لە وىنەى تۆ بەولاوہ كەسى ترم تىدا نەھىناوہ تە پىش چاوى خۆم... تەنيايى ناو گۆر نەبى من لە تۆ ناكات... تارمايى مەرگ نەبى، لە دواى تۆ كەس دەست لە مەلم ناكات... من خۆم تەرخان كەردوہ بۆ تۆ... سا يان دەبى لە جىھانەدا بەيەكتر بگەين. يان لە رۆژى دوايىندا بەپىگەيشتنى يەكترى شادبىن!» .

دواى ئەو، ترسان لەوہى يەكېك چاوى پىيان بگەوى. ياخود گوتى لە گەتوگۆيان بى. لەبەرئەوہ ھەستانە سەرىپ، و، روويان كەردە ھۆلى باخچەكە، كە لە ناوہراستى ئەو باخچەيەدا دروست كرابوو. لەوئىدا دانىشتن و دەستيان كرد بەسكالاكەردن بۆ يەكترى... بەدلدانەوہى يەكترى. بەپىشاندانى بەدكارى رۆژگار و، بەدخويى دەس و پىوئەندەكانى... ئەو پىك گەبىشتە و ئەو گەتوگۆيانە ھەردوو كىيانى خستە مەستىيەكى واو، كە جىھانيان لەبىر چووہو، نەياندەزانى چىيە و چىي تىدايە.

چاكەدانەوہ

ئىوارە داھات، رۆژ ئاواوو. كۆمەل كۆمەل ئەوانەى چووبوونە گەشتوگوزار و راوكردن، لە دەشتودەر و چىمەن و لالەزارەكانەوہ گەرانەوہ مالى خۆيان. ژيان كەوتەوہ ناو شارى (جزىر). ئەو كشى و ماتىيەى بەدريژايى ئەو رۆژە شارەكەى داگىر كەردبوو، دەمودەست نەما، كە چى ھەردوو دلخوازە كامەرانەكانىش ھەر پىكەوہ مابوون لە ھۆلەكەدا، سەرمەستى بەيەكگەبىشتن و پىكەوہ رابواردن بوون لە پىش چاوياندا جىھان ھەمووى توابووہو، ھىچى لى نەمابووہو، ئەو ھۆلە نەبى كە بەجووتە تىيدا دانىشتبوون. ئىتر ئەوھيان لەبىردا نەمابوو، كە ھەردەمە سنوورىكى ھەيە و لىي تىپەر ناكات، ھىچ

كامىكيان ھەستيان بەكات نەدەكرد كە چۆن دى و چۆن دەروا.

سەردار و ھاوړىكانىشى لە راو گەرانەوہ. رژانە ناو باخچەكەوہ، بۆ ئەمەى ئەو نىچىرانەى گرتوويانە وەك ئاسك و گىبانلەبەرانى بەرەللايان بگەنە ناوى. باخچەكە پىو لەو كەسانە. دەنگەدەنگ و قىژەقىژ لە ھەموو لايەكەيەوہ پەيدا بوو. كە چى خۆشەويستەكان ھىچ ئاگايەكيان لە خۆيان نەبوو، نەياندەزانى لە دەرەوہ چى روو دەدات.

كە سەردار و ھاوړىكانى گەبىشتە ناو باخچەكە، ھەستى بەماندوويتىيەك كەرد لە جومگەكانى و ئەندامەكانى لەشىدا. بەپىويستى دەزانى كە كەمىك لەگەل ھاوړىكانىدا لەوئىدا بەسەيتەوہ. ئەوانىش ھەموويان بە (تازدىن) و ھەردوو براكەيەوہ لەگەل (بەكر)دا روويان كەردە ھۆلەكە، كە «مەم» و «زىن»، ھىشتا لەوئىدا مابوونەوہ، لەناو تارىكييەكەيدا گەتوگۆى دلداريان دەكرد لەگەل يەكتردا. ئاگايان لە ھىچ شتىكى جىھان نەمابوو. لەناو ئەو خۆشى و كامەرانييەدا بوون، وريا نەبووبوونەوہ، تا تارمايى ئەو كۆمەلە كەسانە لەناكاو كە كرىيان بەژووردا و، رووناكىي ناو دەرگاگەيان لى تارىك بوو!...

ئىتر لەوئىدا، ھۆشيان ھاتەوہ بەرخۆيان و، وريا بوونەوہ. بەلام تازە تىكەوتىبون و كارىش لە كار ترازو بوو!... لەو شۆنەدا، (زىن) ھىچى بۆ نەمايەوہ ئەو نەبى كە بچىتە ژىر بالا پۆشەكەى (مەم) ھەو. خۆى لە پىشتى (مەم) ھەو ھىنايەوہ يەك و بىدەنگ دانىشت. لەو كاتەدا سەردار ھاتە ناو ھۆلەكەوہ. لە دواى ئەويشەوہ دۆست و ياران و كۆمەلەكەيشى ھاتنە ژوورەوہ. لە پىر چاويان كەوت بە تارمايىەك لە سووچىكى ھۆلەكەدا دانىشتبوو، لەناو ئەو ھەموو تارىكييەدا!... سەردار قىراندى بەسەرىدا گوتى:

«كىيە، لەناو ئەم تارىكييەدا، بەبى رىدان و بانگكردن لەناو ئەم ھۆلەدا دانىشتوہ؟» .
«مەم»ىش تىنى داىە خۆى و، ئازايەتىيەكەى خۆى كۆكردەوہ. بى ئەمەى لە جىي خۆى بچوولتى، پىي گوت:

«من مەم سەردارى گەرەم!... خۆتان دەيزانن، ھەتا ئىمىرۆيش من ھەر لە نەخۆشىيەكى گەرەدا بووم، نەمدەتوانى لە پىخەفەكەم جوئى بىمەوہ، كە ھەر لەبەرئەوہ بوو نەمتوانى لەگەل دەستە و كۆمەلەكەى گەرەى خۆمدا بچم بۆ راو. بەلام ئەم ئىوارەيە، تەواو لە تەنيايى وەرس بووبووم؛ ناچار بووم لە جىگاگەم ھاتە دەرەوہ، بۆ ئەمەى تۆزىك بگەرپم... كە تەماشام كرد گەبىشتوومەتە بەردەمى ئەم باخچەيە. منىش حەزم كرد بۆ چەند تاوتىك پىشوى تىدا بەدەم...» .

سه‌داریش خه‌ریکبوو بچیتته لای سه‌رووی هۆله‌که‌وه دابنیشی، پیتی گوت:
«باشه... ئیمرۆ چۆنیت؟... بۆچ چرات دانه‌گیرساندوه بۆ خۆت؟...»

ئه‌ویش گوتی:

«ئه‌گه‌ر هه‌تیم تیدا بمایه، که گه‌وره‌ی خۆم هات، هه‌لده‌ستامه سه‌ری، بۆ ئه‌مه‌ی نه‌وازشی خۆم به‌رامبه‌ری به‌جێ به‌هێنم... له‌به‌رئه‌وه‌ تکه‌ ده‌که‌م که ببه‌خشن و له‌ که‌موکوورپیشم چاو به‌ژن...»

چرا داگیرسینراو هۆله‌که‌ر ووناک کرایه‌وه... ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل سه‌رداردا هاتبوونه ئه‌و، هه‌رکه‌سه جیگایه‌کی بۆ خۆی دۆزییه‌وه دانیشته. «تاژدین» یش له‌ جیتی خۆیه‌وه سه‌رنجی له‌ (مه‌م) ده‌دا، له‌ ده‌م‌چاو و شیه‌وی دانیشتنه‌که‌ی و کوشوماتیه‌که‌یدا، په‌شۆکان و شله‌ژانیکی سه‌رسامکه‌ری ده‌هاته پیش چاو؛ که که‌سی تر ئه‌و سه‌رنجی نه‌ده‌دا، چونکه هه‌ر ئه‌و بوو، به‌ته‌نیا، که بزانی پازی دلێ (مه‌م) چیه‌ و، نازاری ده‌روونی له‌ چ ئە‌ندازه‌یک دایه. له‌به‌رئه‌وه‌ بێ ئارامی که‌وته دلێه‌وه. به‌په‌رۆشه‌وه بوو که بزانی پازی هاتنی (مه‌م) بۆ ئه‌و جیگایه‌ و له‌و شیه‌یه‌دا و، له‌و کاته‌دا چیه‌!...»

که سه‌ردار داوای ئاوی کرد بیه‌خواته‌وه، به‌هه‌لی زانی، هه‌ستا و چوو ئاوی بۆ هه‌مووان پیشکه‌ش کرد بیه‌خۆنه‌وه. زۆری پینه‌چوو گه‌یشته لای (مه‌م) یشه‌وه. خۆی نوشتانده‌وه، وا خۆی نیشان دا که ئاوی ده‌دات، به‌لام له‌ راستیدا به‌چاو لێی ده‌پرسی چیه‌ به‌سه‌ردا هاتوه‌ و، پازی هاتنی بۆ ئیتره‌ چیه‌؟... (مه‌م) یش ده‌م‌وده‌ست، به‌هیه‌واشی په‌نجیه‌که‌ی کیشا بۆ ناو بالا‌پۆشه‌که‌ی، تۆزیکیش له‌ پرچه‌کانی «زین» ی بۆ ده‌ره‌تینا و پيشانی دا... «تاژدین» یش سه‌ری هه‌لبه‌یه‌وه، له‌مه سه‌ری سورما. تیکه‌یشت دۆسته‌که‌ی له‌ ته‌نگانه‌یه‌کی یه‌جگار کوشنده‌دایه. ئه‌وه‌یش چوو بووه دلێه‌وه که ئه‌گه‌ر سه‌ردار پیتی بزانی، ده‌م‌وده‌ست ده‌یکوژێ. خه‌ریکبوو به‌زۆر خۆی راگرێ و ماوه نه‌دات به‌ده‌ماره‌کانی خۆی که بوو و ژین. بۆ ئه‌مه‌ی خۆی و پيشان بدات، که هه‌چی لێ روونه‌داوه. که‌چی شوێش که‌وتبووه مێشکه‌یه‌وه و، به‌هه‌موو کولێ دلێه‌وه ده‌بویست زوو به‌زوو کارێکی واکات و چاره‌یه‌کی وایش بدۆزیتته‌وه که هاو‌پیکه‌ی له‌ ده‌ست کوشتن رزگار بکات. له‌وکاته‌دا که بیری له‌ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و چاره‌یه‌ ده‌کرده‌وه، بیریکی هاته ناو مێشکه‌یه‌وه... هه‌ر ئه‌و بیره‌ی به‌باش ده‌زانی، هه‌چی تری به‌مێشکه‌دا نه‌ده‌هات... به‌زرنگیه‌که‌وه خۆی و نواند که پێویسته که‌میک بچیتته‌ ده‌ره‌وه، ناو باخچه‌که، بۆ هه‌ندی کاروباری خۆی... ئیتر هه‌ر

ئه‌وه‌نده گه‌یشته پشت ده‌رکی هۆله‌که‌وه، رووی کرده خانووه‌که‌ی خۆیه‌وه. ده‌م‌چاوی وه‌ک شیتی لیه‌هاتبوو، به‌جاریک په‌شۆکابوو. «ستی» یش به‌ترسوله‌رزیکه‌وه به‌پیره‌وه چوو گوتی:

«ئه‌وه چیه‌؟... چی روویداوه؟... دوزمن هاتۆته سه‌رمان؟...»

ئه‌ویش به‌په‌له‌ خۆی فری دایه ژوو‌ره‌وه و به‌ده‌نگیکی ئه‌سپایی واوه که که‌س گوتی لێ نه‌بێ، پیتی گوت:

«تا زوو بکه‌ی ده‌نگه‌. گورج خۆت و منداله‌که‌ت و ئه‌وه‌ی بۆت هه‌لده‌گیرێ، هه‌لی بگره و ده‌ربازیه. پێویسته من ئه‌م کۆشکه بسووتینم!...»

پاشان به‌په‌له‌په‌ل و شله‌ژاوییه‌که‌وه، پای کرده ناو ژیرخانی سووته‌مه‌نییه‌که‌وه. قسه‌که‌ی خۆی ته‌واو ده‌کرد بۆ «ستی»، پیتی گوت:

«مه‌م» و «زین» که‌وتونه‌ته ته‌نگه‌چه‌که‌یه‌کی سامناکه‌وه. له‌وه‌دان که به‌م زووانه سه‌رگه‌ردانییه‌کی گه‌وره‌یان به‌سه‌ردا بیت. منیش پێویسته ده‌ستپێشکه‌ری بکه‌م. پیش ئه‌مه‌ی ئه‌وه بکه‌ومێ و له‌ ناویان ببات، من ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌ له‌ناوبه‌م.»

پاش ئه‌وه ده‌ستی کرد به‌ئاگر تیه‌به‌ردانی که‌لوپه‌لی ناو ئه‌و کۆشکه ناوازه‌یه و، گوتسه‌وانه‌کانی. به‌گورجوگۆلییه‌کی شوێشگه‌یانه‌وه ئاگری تیه‌به‌ردان. به‌ده‌م ئه‌وه‌یشه‌وه ده‌یگوت:

«هه‌تا ئیستا هه‌موو که‌س ئاگری به‌ناو کوژاندۆته‌وه. وا من ئاگر به‌ئاگر ده‌کوژتینه‌وه!» له‌ هه‌ناسه‌یه‌که‌دا ئاگره‌که کله‌په‌ی سه‌ند و گرچه‌که‌ی به‌رزبووه‌وه، به‌ناو ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی ئه‌و کۆشکه په‌نگینه ره‌نگاو په‌نگه‌دا، که (تاژدین) به‌هه‌موو کولێ دلێه‌وه دروستی کردبوو، به‌بۆنه‌ی ئاواته‌کانی دل‌داری خۆیه‌وه، له‌ شیه‌یه‌کی هه‌ره جوان و نازنین و هونه‌رمه‌ندانه و ده‌ست بلاوانه‌دا. ئاگر به‌ربووه ئه‌و ته‌خته ئابه‌نوسه پر نه‌خش و نیگارانه و ئه‌و که‌لوپه‌له ناوازه‌... (تاژدین) بۆیه‌کا ئه‌و ئاگره‌ی به‌دایه مالی خۆی، که چاکه‌ی «مه‌م» ی هاو‌پیتی بداته‌وه و، له‌ کوشتن و ریسوایی رزگاری بکات!...

(تاژدین) به‌هه‌له‌داوان ده‌ستی کرد به‌هاوارکردن و بانگکردن بۆ یاریده‌دان. ده‌نگویاسی ئه‌و ئاگر به‌ریونه‌وه‌یه گه‌یشته هه‌موو شوێنیک. ده‌م‌وده‌ست ئه‌و ده‌نگه به‌سه‌ردار و هاو‌پیکانییه‌ گه‌یشته، که هه‌شتا هه‌ر له‌ هۆله‌که‌دا بوون، دانیشتیون. که ئه‌وه‌یان بیست، هه‌موو راست بوونه‌وه و به‌په‌له‌ خۆیان گه‌بانده ئاگره‌که بۆ یارمه‌تی و کوژاندنه‌وه.

هه موویان سه رسام بووون، هه موویان واقیان ورمابوو لهو کاره ساته گرنکه... که چی (مهم) خوی خایاند، نه بزوت تا کوره که چۆل بوو. ئیتر له ویدا پشوو به کی دایه وه، هوشی هاته وه سه رخوی رووی کرده (زین) و پیتی گوت:

«دیت (تاژدین) چۆن کۆشکه کهی خوی سووتاند له پیناو رزگارکردنی ئیمه دا؟! ئیتر (زین) به خودات ده سپیتم... پیوسته بگه مه لای نه وان، تا ناگره که یان له گه لدا بکوژنمه وه. تۆیش پیوسته هه ر ئیستا نه وه ستیت زوو به زوو خۆت بگه بینیته وه ناو کۆشکه که تان!...».

پشوو به کی سه ریپی:

ئه ی مه ی به خش به سیه تی... به سیه تی... وا ته مه نم له مه رگ نزیك بۆته وه، که چی هیشتا هه ر به سه رخوشیه وه خه ریکم... ده ترسم منیش وه ک (مهم) م لی بی. چۆن ئه و (سه ردار) دای به سه ریدا، منیش سه ردار ی مه رگ بدات به سه رمدا. به لام من وه کو «مهم» م بۆ نه لوی، دۆستپکی چاکه ده ره وه بگات به فریامدا و و بمپاریزی و رزگارم بگات...

ئه ی مه یگێر! به خودای گه وره سویتدت بۆ ده خۆم، له ده ست ئه م جامی مه یی ئه ندیشه ی پر درۆیه، وه رس بووم... که واته له ئیومی دوور به خه ره وه... دووری به خه ره وه... به سیه تی ئه مه نده زرمه زلی و جه ره به یی و هه لپه هه لپ له پیناو بریسکانه وه ی ئه م سه راوه دا! (*).

مالوێران دووری خه ره وه له ده مم، پێش ئه مه ی قرجه ی گه رمای هه تاوی رۆژ له به رده م بریسکانه وه درۆکه ی ئه و سه رئاوه دا بمخا و بمدا به زه ویدا؛ له ویدا له ماندوویتی و تینویتی دا له ناو بچم... به لام... به لام پیم بلتی، ئایا له ناو شووشه کانتدا، شووشه ی وات نییه، که مه ییه کی تری تیدابێ؟... مه به سم ئه و مه ییه که بلتدم بکاته وه بۆ باره گای به رز و پیرۆز و به شه نگوشوخی جوانیی زیندوویشه وه سه رخۆشم بگات... هه ره ها له م ئه ندیشه پرپووچه ده مه مبیانه و بریسکه چه واشه که رانه ییش رزگارم بگات...

ناخ... چه ند پیوستیم به جامی کی مه یی وا هه یه که له به ره مه ی گیانی پاکه وه ده ره یترایی، ئه و گیانه ی که دووری له خۆل و تۆزی ئه م جیهانه! چه ند پیوستیم به کاسه مه یی کی وا هه یه که هه ره وک (تاژدین) به مه یی دلسۆزی و شنه ی چاکه دانه وه، سه رخۆشم

(*) سه راو = (سه راب): به و له ده لێن که له ده شتاییه کی چۆل و هۆلدا، له دووره وه وه ک ئاو ده بریسکیته وه. کاروان وا ده زانی ئاوه و که چی ئاویش نییه، هه ر له. (وه رگێر)

بکات، بۆ ئه مه ی به سه ر ئه م باه ته ی که لک په رسته ییه دا سه ر بکه وم و، له پیناوی ئه و گیانه دا که ریزی لی ده گرم و، ئه و چاکه دانه وه یه دا که باوه ری پی ده کم و ده یبه رستم، بریسک و هوربه که ی به خه مه ژیر پیمه وه و وردوخاشی بکه م...

ئه و کۆشکه ی تیدام، شه نگوشوخییه که ی و پرشنگدانه که ی به که لکی چیم دی، بریسک و هورپی ته ختی نوسته که م بۆ چیم باشه، ئه گه ر ئه و گیانه ی که دلیم ئاوتیه ته یه تی نزیك بیسته وه له کورانه وه و، نه چم رووناکیی ئه و کۆشکه و جوانیی ئه و کۆشکه و که لوپه ل و ته ختی ئه و کۆشکه له پیناو رزگارکردنیدا به خت نه که م؟.

چ زبانیك به من ده گات له و گر ه ناگره ی که چوارلای گرتووم، ئه گه ر دووری له دلیمه وه و، بۆ دلێشم فینکیی ئاسووده یی و، گه نجینه ی خۆشه ویستی خوی به جی به یلی؟...

ئه م باه ته ده مه مبییه ی که تا سه ر نامینیته وه بۆ که س، چه ند به نرخی لی دی له دلدا و، چه ند خۆشی به ده روون ده گه یینی، کاتی که ده هینری و له پیناو واتای به رز و پیرۆز و نه مردا به خت ده کړی. هه ر ئه و باه ته ییش چه ند بی نرخ ده بی له ده ستدا و، چه ند سووک و نه نگ ده بی له سه ر زه ویدا، کاتی که له خوی بایی ده بی و، لووتبه رز ده کاته وه، خوی بخاته جیگه ی (مانه وه) و (نه مردن) وه؟!...

په یدا بوونه وه ی ئازاره وه

خونکاری دلداری، هه رگیز وانه بووه که له پشت په رده ی پانوپۆر و شوپه وه، یا خود له په نای دیواره وه، له سه ر ته ختی دلان دابنیشی. هه رچه ندی خوی بشاریته وه له چاوان و گوئیان، هه ر چۆنی خوی په نا بدات له هه مووان، دوابی هه ر په رده و مه رده ده درپ و به هیز و هه ره ته وه خوی ده رده خات له پێش چاوی که ساند، دوابی هه ر ده سه لانی خوی پێشان ده دات و خوی ناشکرا ده کات له هه مووان، بی ئه مه ی گوێ بداته په سندکردنی ئه م و ئه و، یا خود په سند نه کردن و تووره یییان...

(مهم) و (زین) یش توانییان تا ماوه یه ک رازی دلداریی خویان له م و له و بشارنه وه، توانییان هیز و ده سه لاتی خونکاری دلداری، که دلره قانه کاری له دلی هه ردووکیان کردبوو، لای که س ناشکرای نه که ن. به لام ئه م خۆراگرتن و به رگه گرتنه یان تا سه ر نه یخایاند... زۆری پینه چوو، ئه و په رده ییه ی که دلی هه ردووکیانی شار دبووه وه، در، فرمیسه که کانیا ن له به ر چاوی هه مووان ده رژا و گلۆر ده بووه وه. ئیتر دلدارییه که یان که و ته سه ر زمانی ئه م و ئه و. چیرۆکی ئه و خۆشه ویستییه بووبوو به ئاوازیکی کاریگه ر،

نیشتمانیپه روه‌ری

شاگردیکی نه مهل

(لويس پاستير^(۱) شاگردیکی هره بئ دنگ و هره بچووک و هره تهمه له پوله که دا!!). ئەم قسانه هی مامۆستایهک بوون که دهربارهی لويسی شاگردی کردبوون بهلام کورپه که یه جگار سه رچل بوو به هیج شتی دانه ئەمرکایه وه هه رگیز له پرسین و پشکنین تییری نه ئەخوارد...

هه رگیز وازی نه ئەهیتنا لهو خووهی خوئی که پرسی گران گران و سه ر شپۆین بکات له مامۆستاکانی خوئی ته نانهت رۆژیکیان مامۆستایهک لهو مامۆستایانهی ناچار کرد بدات به دهمیا و پیتی بلتی: (گوئی بگره لیم کورم! بهیتله بام ببیرت بخه مه وه که شاگرد ئەوهی له سه ر نییه پرس بکات پیتیسته وه رامی پرسه کانی مامۆستاکه ی خوئی بداته وه).

جا ئەوه ندهی لويس پاستیری شاگرد سه رچل بوو زۆره ملیتی ئەکرد له وه رگرتنی وه رامی پرسه کانییا، ئەوه ندهیش خاوه ن کرده وهی بئ هاوتا بوو له خویراگرتن و تارام گرتن له فرماندا. جاریکیان ئەمه ی نووسی:

(له فهره نگدا سئ وشه ی یه جگار گرنگ هه یه: ئاره زووی راسته قینه و، فرمان و، چاوه روانی منیش له سه ر ئەم سئ پایه یه کۆشکی سه رکه وتنی خویم دروست ئەکه م)

کورپی پیسته خویش کهر

باوکی لويس، پیسته ی خویش ئەکرد (لويس) ییش له وه وه بۆنی پیسته ی خویش کراوی بۆ مابوه وه، واتا چه زی له بۆنه که ی ئەکرد ته نانهت لهو سه رده مه دا که له (پاریس)، له خویندن گای (نورمال) دا ئەیخویند رۆژیکیان ههستی ئاواره یی ها تبه وه جویش و بییری باوکی و دایکی ئەکرد، ده موده ست نامه یه کی بۆ باوکی نارد که ئەمه ی تیا نووسی بوو: (ئاخ خوژگه هه ر ئەمه نده م بۆ بکرایه که بۆنیکی پیسته خویش کراوه کانم بکرا یه ئیتر له م هه ست کردن به ئاواره ییبه رزگارم ئەبوو!)

(لويس) ییش هه ر له ته مه نی منالیه وه ئەو نیازه ی له دلدا بوو که رۆژی له رۆژان ببیته کیمیاگه ر خو له ناوه ند پیسته خویش کردن و کیمیاگه ربیدا جیاوازییه کی که م هه یه به لام دانیشتوانی گوندی (ئه ربوا) ئەمه یان زۆر پی ناخویش بوو که مناله که خوی دابوه کیمیا

(۱) لويس پاستور Pasteur ۱۸۲۲-۱۸۹۵، زانایه کی فهره نسی بوو، سه رگه رمی تووژینه وه کانی بوو له نه خویشیه درمه کاندا، درمانی نه خویشی (هاریی- داە الکلب) ی به ییتانندن دۆزیه وه.

به داخیکه وه به باوکی لويس یان ئەگوت: (ئهمه زۆر جیگای داخه که لويس، به م زانسته نه زۆکه وه خوئی خه ریک بکات و کاتی خویشی به فیرۆ بدات!!). به لام (پاستیر) ی باوکی، پشتی به کورپه که ی خوئی به ستیوو، له بهر ئەوه له کانی دلایه وه وه رامی ئەدانه وه، ئەیگوت:

(من له وه دلنایم؛ که ئەتوانم پشتی پی به ستم له بابته بیروا وه رپه وه که دهرباره ی دوا رۆژی خوئی ئەیاننوینئ!!).

به لام که لويس (دیپلومی زانسته کانی وه رگرت له کیمیا دا)، له پله ی (ناوه راست) دا، باوکیشی دلئ لی کرمئ کرد، که نه ته وه ک به هه له دا چوو پی له هه لبراردنی پیشه ی دوا رۆژی خویدا! به لام لويس بۆ باوکی نووسی:

(بابه گیان ئارامت بئ پروایشته به من هه بی، که به هه له دا نه چووم پاشه جار، به شینه یی له پیشه که مدا شاره زا ئەبم).

برسیتی له پیناو وه رگرتنی زانستدا

(پاستیر) وازی له خویندن نه هیتنا کۆششی ئەکرد بۆ وه رگرتنی (دوکتورا له کیمیا دا) جا بۆ ئەمه ی پاره ی بۆ ئەو خویندنه ده ست که وی، ناچار ئەبوو، به یانیان، له ناوه ند کاتی پینج و کاتی حه وتدا وانای تایبه تی بلتیته وه به چه ند شاگردیک هه روه ها داماییه که ی له سه ر پاره یه کی زۆرتتر، ناچاری کرد له ده می خوئی بگپیریتته وه، واتا که متر بخوات که متر رابویرئ که متریش دار بسووتینئ له ئاگردانه که یدا ئەم که م کردنه وانه ییشی گه یانده سکیه وه ئەینالاند لويس له م بابته وه ئەلی: (من له وه دا به ختیار بووم، که زۆرجاری وا هه بوو تووشی ژانه سه ر ئەبووم ژانه سه ره که ییشم ئەمه نده به هیزبوو، ئازاری ورگم له بیڕ ئەچووه وه له گه ل برسیتییه ناخۆشه که ییشدا!)

شاگرده که بوو به مامۆستا

جاله وه ده مه دا، لويس، هه ندی (سووته مه نی) ی تازه ی بۆهات که ئاگری ئاره زووه کانی خوئی پی خویش بکات ئەو سووته مه نییه ییش بریتی بوو له وتاره کانی کیمیاگه ری به ناویانگ (ج. ب. دumas) لويس له م بابته وه بۆ باوکی خوئی نووسی: (تۆ هه ر چه ند بکه یته، ئەوه ناتوانی به ییتته پیش چاوت که وتاره کانی ئەم کیمیاگه ره تا چ ئەندازه یه ک کهسانی تر کیش ئەکه ن بۆ گوئی گرتن... چونکه مسیۆ دumas هه ر کیمیاگه ر نییه بوژیسه ئەزانئ ئەندیشه و سه رچلیی گوپگره کانی خوئی چۆن بوو رووژینئ!!). جا به هوئی کاریگه ری

زانستی ئەم زانا گەورەییەوه لە دڵ و مێشکی لوپس دا، لوپس پاستیر لە باتی نووسراویک، دوو نووسراوی پیشکەش کرد بۆ وەرگرنتی (پلهی دکتۆرا) کاتێ که لوپس (پلهی دکتۆرا) یش وەرگرت و ئەم دەنگە بەرگویی خێزانەکە ی کهوتەوه له گوندی (ئەربوا) دا، هەموویان بەجاری دڵشاد و کامەران بوون خێزانەکە، دەستی کرد بەئاھەنگ کردن بەبۆنە ی سەرکەوتنی لوپسەوه، که هیشتا له ئاوارەبیدا بوو باوکەکه بۆ لوپسی نووسی: (هەرچی ئێمە بین له تواناماندا نییە که نووسراوەکانت هەل بسەنگینین و نرخیان بۆ دا بنین چونکه ناتوانین تییان بگەین بەلام ئەو هەمان پێ ئەکرێ که بەرپوشت و خووه راست و دروستە کهت نرخ بدەین بەراستی تو، هەر هۆیک که بۆ دڵخۆشیی هەموو دەمی ئێمە بەکار بێ بەئێمەت بەخشی!..)

له راستیشدا سەرکەوتنەکی لوپس، دەرگای دوا رۆژێکی شەنگوشۆخ و جیتی دڵخۆشی بۆ کردەوه هەر لەپاش ئەوه دەموودەست کرا بە یارمەتی دەری مامۆستا (لوران)، که له خۆتدنگای (نورمال) و انای کیمیای ئەگوتەوه ئەمەیش ئەو خۆتدنگایە بوو که لوپس خۆی زانستەکانی تیا ئەخۆتد بەم رەنگە شاگردەکه بوو بە مامۆستا ئاواتە کەیشی هاتەدی، که شەوگاری بەکوشتش و رەنجدانەوه بۆ ئەبردەسەر!

زاناکە ئەبێتە سەرباز

بەلام لەپەر ئەو جیگا گەورەییە له دەست خۆیدا که بەو هەموو ئەرک و رەنجەوه دەستی کەوتبوو چونکه له سالی ۱۸۴۸ د شۆرشێک له فەرەنسەدا هەلگیرسا (لوپس) یش ئەمەندە خاکەکی خۆش ئەویست هەر چییەکی له دەست هات، له پیناوا ئازادی نیشتمانەکی خۆیدا بەختی کرد هەرچی یەکی بۆ کۆ کرابوووه تا ئەوسا، که بریتی بوو له سەد و پەنجار فەرنک بەخشی بەکەینەو بەینە ی نیشتمانەکی. ناو زانستگا (کلێه) ی بەجێ هیشت بۆ ئەمە ی بچیتە ناو پاسەوانە نیشتمانییەکانی شاری (ئۆرلیان) وه، هەرۆک سامانەکی بۆ نیشتمانەکی بەخت کرد ئامادەبیشی پیشاندا که گیانی خۆیشی بەخت ئەکات له پیناویا!

زانست خۆی پیشکەش ئەکات

بەلام ئەمە له بەختی مرۆڤایەتی بوو، که کورەکه ئەوئەندە ماوه ی بۆ نەمایەوه بۆ کوشتارکردن له گەلیاندا چونکه شۆرشەکه دوا بێ هاتبوو، کهچی ئەو هیشتا ناوی نەهاتبووه

بەرەوه که بخەرتە ریزی سەربازە گشتییەکانەوه لەبەر ئەوه بەناچاری گەرایەوه ناو کارگە و خۆتدندە کیمیاییەکانی خۆی بەتایبەتی لیکۆلینەوه ی پیشینیەکانی (بلوور پیک هاتن)، که له پاشە جاردا گەلیک دۆزینەوه ی زانستیی گرنگی له بابەت گەلیک داوودەمانی تیکەل بووی وشک و تەری بۆ چوو سەرکه هەموویان کیمیایی بوون لوپس پاستیر، خۆی ئەم دەرمانە کیمیاییانە وا پیشان ئەدا که:

(هەر له دروستکردنی چەند خانوویەکی تازه ئەکات که له گەل خانووەکانی کۆندا، له تیکەلی کەرەستەدا زۆر جیاوازییان هەیه کهچی کەرەستە ی هەردوولایشیان هەر یەکه و بریتیشە له خشت و بەرد!)

ئەوئەندە هەبوو، ئەو دۆزینەوانە که چەند مانگیکی دوور و درێژ بۆ پاستیر لیکۆلینەوه ی سەخت و گرانی تیا ئەکردن، لوپس خۆی نە ی ئەگوت هونەری منی تیا یە ئەیگوت (بەرپیکەوت) دۆزیمنەتەوه جا ئەم دۆزینەوانە، زوو بەزوو بەرگویی (مسیۆ بوی) کەوتنەوه، که مامۆستای زانستی سروشت بوو له زانستگۆی (سۆربۆن) دا (مسیۆ بوی) ئەو دۆزراوانە ی بەدڵدا چوو لەبەر ئەوه نامە یەکی تکا و ئامۆزگاری دا بەلوپس پاستیر که بییات بۆ سەرۆکی زانستگۆی (سترا سبورگ) و دەرگای ئەو زانستگۆیە ی بۆ کرایەوه لهو نامە یەدا ئەمە نووسرا بوو:

(هەرچی مسیۆ پاستیرە کیمیایەکی وریا و زیرەکه لەم دوا ییەدا چەند لیکۆلینەوه و تاقیکردنەوه یەکی کردەوه که سەرنجی پیاو راتە کیشی بیگومان ئەگەر له زانستگۆیەکی یەکه م پلەدا، هەلی تەواوی دەست بکەوێ، له ئەنجامدا ئەگاتە پایە یەکی گەورە له زانستی کیمیایەکی دا...)

کاتیکیش بۆ دلت دا بنی

بەم رەنگە، مانگی یەکه می سالی ۱۸۴۹ پاستیر پایە یەکی تازه ی دەست کەوت، کرا بە مامۆستای کیمیا له زانستگۆی (سترا سبورگ) دا پاستیریش دەموو دەست دەستی کرد بە لیکۆلینەوه یەکانی خۆی بەلام له کۆرپکی تازه دا، که کۆرپ دلداری بوو! ئەو کچەیش که پاستیر لیکۆلینەوه ی دەربارە ئەکرد، پینان ئەگوت (مادموزیل ماری لۆزان) ئەم کچە کچی سەرۆکی زانستگۆی سترا سبورگ بوو هەر ئەوئەندە پاستیر پیتی خستە زانستگۆکەوه و چاوی پێ کەوت، گرفتاری ئەقینی بوو لەم بابەتەوه نامە یەکی سەیری بۆ باوکی کچەکه نووسی، سەیرکه چی ئەلی:

(باوکی من پیستنه خویش ئەکات له (ئەربوا) دا خوشکەکانیشم هەر سێکیان له کارگه و له مالددا یارمەتی ئەدەن ئەمانه له جیاتی دایکم فرمانی لهگەڵدا ئەبیین، که له مانگی پینجەمی پێشودا مرد و بێ دایکی هێشتینهوه خێزانەکه یشمان دەوله‌مه‌ند نیه، به‌لام مام ناوئجیبه هەرچی له‌بابه‌ت خویشمه‌وه هه‌یه، ئەوه‌تا که من هەر له‌زووه‌وه وازم له به‌شی خۆم هێناوه، له‌که‌له‌پووردا هەر چیبه‌کم به‌رته‌که‌وه‌ی ئەیدم به‌و خوشکانه‌م که‌واته من هیچ سامانی‌کم نییه هەرچیبه‌کم هه‌یه بریتیبه‌ له: ته‌ندروستی و بێ باکی و ئەو پایه‌یه‌ی ده‌ستم که‌وتوه نیازی‌شم وایه که هه‌موو ژبانی خۆم به‌خت بکه‌م له پیناوی لیکۆلینه‌وه‌کانی کیمیاگه‌ریدا بروایشم وایه که‌له‌م خۆماندوو کردنا‌مه‌دا رهنجهرۆ نابم و تا ئەندازه‌یه‌کی به‌جێ تیا‌ی‌اندا سه‌ر ئەکه‌وم جا له‌گه‌ڵ ئەم کرده‌وه و ده‌سه‌لاته‌ پچوکانه‌دا که هه‌مه، ده‌ست درێژ ئەکه‌م بۆ خواستنی ده‌ستی که‌چه‌که‌تان!).

به‌ر په‌رچ دانه‌وه، زۆره‌ملێ کردن، رینگه‌وتن

سه‌رۆکی زانستگۆیش، وه‌ک هه‌موو باوکی تینگه‌یشتوو نامه‌که‌ی پاستیری دایه ده‌ست که‌چه‌که‌ی، بیه‌خوینتیه‌وه، و، چ قسه‌یه‌کیشی هه‌یه له‌و بابه‌ته‌وه بیکات به‌لام قسه‌ی که‌چه‌که‌ی لویسی رهنجهرۆ ئەکرد! ئەوه‌نده هه‌بوو لویس له‌وه وریاتر بوو که بۆ تاقه‌ جارێک کار سه‌رنه‌گرتن، کۆڵ بدا و واز له مه‌به‌س و نیازه‌که‌ی خۆی به‌یخێ ئەم جاره نامه‌یه‌کی نارد بۆ دایکی که‌چه‌که‌ تیا نووسی: (من له‌وه ته‌ترسم که مادمو‌ازیل لۆران) بپاره‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر ئەوه‌ دابی، که به‌که‌م جار منی بیه‌یوه و به‌دلایا نه‌چووم جا ئەگه‌ر ئەمه‌ وا بێ، ئەوه شتیکی ئاشکرایه که له‌م ئەنجامه به‌ولاوه، کاره‌که‌م به‌هیچ ئەنجامیکی تر نه‌ئه‌گه‌یشت له راستیدا سه‌ر و چاوم له‌وانه نییه که دلی کچان کیش بکات ئەوه‌نده هه‌یه بیره‌وه‌ری خۆم وام پێ ئەلێ که هەر که‌سێ تا ماوه‌یه‌کی باش له‌گه‌ڵما ژیا‌بێ، دوا‌یی خۆشی ویستوم!).

لاوه‌که، به‌م نامه‌یه‌ش وازی نه‌هینا چونکه سروشتی زانایه‌کی له‌سه‌ر فرمان رۆیشتوو، پالی پتیه‌ئەنا که نامه‌یه‌کی تریش بنووسی به‌لام ئەم جاره نامه‌که‌ی بۆ که‌چه‌که‌ی خۆی نارد له نامه‌که‌یدا ئەمه‌ی نووسی‌بوو: (من هەر ئەوه‌نده تکام هه‌یه لای تو؛ خانم که په‌له نه‌که‌یت له برباردانه‌که‌تا دوور نییه که به‌هه‌له‌دا بچیت دلنیا‌یشم له‌وه که پاشه‌ جار بۆت ده‌رته‌که‌وه‌ی، که له پشت ئەم دیمه‌نه سارد و سه‌ره‌ی منه‌وه دلێک هه‌یه که گرفتاری ئەقینی تۆیه).

ژن یاخوه لوه‌ی تاقیکردنه‌وه؟

زۆره‌ملیکه‌ی لویس، کاری خۆی کرد دوا‌یی له جه‌نگه‌که‌یدا سه‌رکه‌وت! ئیواره‌ی رۆژی ۱۸۴۹/۵/۲۹ یان دانا بۆ ماره‌ کردن به‌لام له دوو‌امین هه‌ناسه‌دا، ده‌نگه‌ ده‌نگیک په‌یدا بوو چونکه هەرچی بانگ کراوو بووک و که‌سوکاری بووک و که‌شیش هه‌بوو، هه‌موو هاتبوون که‌چی زاوا له هیچ لایه‌که‌وه دیار نه‌بوو! ئەوانیش دلایان داخو‌رپاو پرسییان: (خوا‌یه ئەبێ ئەم کیمیا گه‌ره هه‌رزه‌کاره له کو‌ی بێ؟) له کارگه‌که‌ی خۆی به‌ولاوه کو‌ی هه‌یه لێی بێ؟ کاتێ که (کاببوس)ی هاو‌رپتی به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یانه‌ لای، ته‌ماشای کرد ئەوا خه‌ریکی لوه‌که‌انی تاقیکردنه‌وه‌یه له کیمیاخانه‌که‌یدا سه‌ری خۆی به‌وانه‌وه‌ قالد کردوو و هه‌چی تری له‌بیردا نه‌ماوه!

- هه‌ی گه‌وجی ناشی، کاتی ژن ماره‌کردنه‌که‌ی خۆت له‌بیر چۆته‌وه؟

- نه‌ه له‌بیرم نه‌چۆته‌وه.

- که‌واته تو چی ئەکه‌بت لێره؟

- فرمانه‌که‌ی خۆم ته‌واو ئەکه‌م هه‌ی نه‌زان! بۆچ تو به‌هه‌یوای ئەوه‌ی که تاقیکردنه‌وه‌که‌م ته‌واو نه‌که‌م و به‌جیتی به‌هێتم!

ناوبانگ، چاوبه‌رای نی‌دان، چاوپێ هه‌له‌هینان

(ماری لۆران) هه‌رگیز له‌وه په‌شیمان نه‌بووه که شوی کردبوو به‌لویس پاستیر له‌گه‌ڵ ئەمه‌ی‌شا، گه‌لێ جاری وایش رووی ئەدا، که لویسی سه‌رزه‌نشت ئەکرد له‌سه‌ر ئەوه‌ی که به‌جگار خووی دا‌بووه کار و کارگه‌که‌ی خۆی به‌لام لویس هەر ساردی ئەکرده‌وه هه‌موو جارێ پیتی ئەگوت: ئارامت بێ، به‌م زوانه‌ رینگای ناوبانگ و گه‌وره‌بیت بۆ ئەکه‌مه‌وه!

قسه‌که‌ی راست ده‌رچوو له راستیدا لویس توانی رینگای ناوبانگ و گه‌وره‌یی بۆ خۆی و ژنه‌که‌ی بکاته‌وه به‌لام هه‌روه‌ها ده‌رگای ئەرک و ئازاریشی له خۆیان کرده‌وه چونکه هه‌رگیز ئەوه نه‌ئه‌گونجا، که ژنی زانایه‌ک له ده‌ست ته‌نگوچه‌له و گیروگرفت رزگاری بێ که ئەو زانایه ئەمه‌نده بیلمه‌ت و هه‌له‌که‌وتوو‌بێ، زانا هه‌ل نه‌که‌وتوه‌کانی هاوکاری خۆی چاوی پێ هه‌ل به‌هین و چاویان به‌رای نی‌دات به‌و جو‌ره‌ی بیه‌ن و، پشم و قینی لێ هه‌ل بگرن!

ئێتر هەر له‌و کاته‌وه که لیکۆلینه‌وه‌کانی گه‌یشتنه راده‌یه‌کی وه‌ها که له کو‌ری کیمیاگه‌ریبه‌وه بگوتێتته‌وه بۆ کو‌ری پزیشکایه‌تی گیان له به‌ران، ئەو چاوپێ هه‌له‌هینان و

رقه به ریبیه ده موده ست دستى پى کرد پشم و قىنى هه قاله کان چوارلايان لیگرت بوو، لويس (بۆ کانپوس)ى دۆستى نووسى:

(من به هه موو هبىز و توانایه کمه وه پىچوپه ناو و بابه ته شارراوه کانى كه پینه و بهینه سامناکه كهى هه ره كۆنى جیهان راوه دوو ئه نىم، كه پىنى ئه لىن كه پینه و بهینه (ژین و مهرگ) هیوادارىشم كه بهم زووانه له دۆزینه وهى ئه و رازانه دا بگه مه ئه نجامىكى باش).

هه ره چهنده دۆسته هه ره دل سۆزه كانى، ئامۆزگار ییان ئه کرد كه واز له وه به پىنى و كاتى خۆى به و بابه ته نه زۆكه درك اویه وه به فیرۆ نه دات، لويس وره ی به رنه دا و كۆلىشى نه دا، هه ره له گه ل لىكۆلىنه وه و تاقىكردنه وه كانى خۆیدا خه ربىك ئه بوو یه كه م شت كه له كۆزى لىكۆلىنه وه كانیا ده ستى دایه، ئه وه بوو كه ئه و پىش بینى یانه ی باو بوون له سه رده مى خۆیدا، له بابه ت گىرانه وه ی ژبان وه بوو ئه و دروست كراوه وردانه ی ئه و چرو جانه وه رانه كه به ته وا وه تى مردوون ئه و پىش بینى یانه له ناودا نه هیلج، له سه ر بنچینه یه كه ئه وه له توانادا نییه! دوو كه س له زانا گه وره كانى ئه و ده مه پىش بینى یه كه ی پاستى ریان په سه ند نه كرد و پشتیان نه گرت یه كى كیان (پرو فیسى ر بۆ شیه) بوو، ئه وى تریش (پرو فیسى ر جولى) بوو ئه مانه هه ردوو كیان ده ستیان كرد به بلا و كردنه وه ی په رتوكى وا كه پر بى له توانج و پلار له پاستى ر و زانینه كه ی ته نانه ت ناویان نابوو: (لۆتى و، چاوو راو كه ر و، یارى باز)! به للام لويس بۆ باوكى خۆى نووسى: (دوژمنه كانم چى ئاره زوو ئه كه ن بام بیلین به للام راستى به لای منه وه یه!).

پاش ئه وه پاستى ر له دللى خۆیدا پر یاریدا، كه هه ره چهنده چاو هله پینه ره كانى توانج و پلارى تى بگرن ئه و به زه رده خه نه یه كى تیز پى كردنه وه به رامبه ریان ئه كات هه موو جارئ به ژنه كه ی خۆى ئه گوت (وا هه ل ئه گرى پىاوى زانست بایه خ به و قسه ی سووك و هوروزمانه بدات كه له سه رده مى ژبانى خۆیدا ده رباره ی ئه كه ن!)

پاشه جار گىرو گرتى (سه رچاوه ی ژبان له دروست كراوه كاندا) خرايه به رده م كۆمه لىك له زانا هه ره گه وره كان بۆ ئه مه ی له گه ل هه ردوو لادا مقۆ مقۆ بكه ن له سه ر ئه و به لگانه ی كه به ده ستى یانه وه یه و، ئه و تاقىكردنه وانه پىش كه كردو یانه دواى كۆمه له كه هاته سه ر ئه و باوه ریه كه پىش بینى یه كه ی (لويس پاستى ر) راسته، وه پىش بینى یه كه ی دوژمنه كانى درۆیه كۆمه له كه، هه روه ها پر یاریدا:

(كه ئه و له شانیه ی زیندووین، له شى زیندوووه وه نه بى ناتوانن زیندویتى وه ربگرن!).

هوروزمه كانى پاستى ر به رامبه ر خۆره

كه پاستى ر له جهنگى (بنچینه ی ژبان) بووه خه بات كردنه كه ی خۆى خسته كۆزى تى تروه، كۆزى (پاراستنى ژبان)! ده ردى كى نه پىنى سامناكى نه ناسراو، له و ده مه دا داكه وت له ناو كرمى ئاورى شمددا له ناوچه ی (ئالیه) دا ئه م ده رده هه ره شه ی له پىشه سازى ئاورى شم نه كرد، له هه موو خاكى فه رهنسه دا پاستى رىش له و ده مه دا له بهر سه ركه وته كانى پىشوو كرابوو به ئه ندامىك له (كۆمه لى زانستى فه رهنسه) دا بانگ یان كرد و ئه م فرمانه یان پى سپارد، كه ده ست بكات به پرسى و لىكۆلىنه وه یه كه ی زانستى له بابه ت ئه م ده ردی كرمى ئاورى شمه وه كه داكه وتوووه، تا هۆى ده رده كه بزانى و رىگایه كىش بۆ به ربه ست كردنى ده رده كه بدۆزى ته وه. به للام چهنده مانگى كى پى چوو، پاستى رى زانا، له فرمانه كه یه هه ره سه ر نه كه وت دوژمنه كانى شى ئه وه یان به هه ل زانى دووباره هوروزمیان برده وه سه رى و توانج و پلارى شى یان تى گرتوه ته نانه ت ئه و هوروزمانه كه وته نه ناو خاوه ن كشتوكال و جوتیاره كانى شه وه، كه ئه یاندى كرمه كانیان، هه موو رۆژىك هه زاران یان لى ئه مرى ئه وانىش به توور په یه كه وه ئه یان پرسى: (له كارى كى وادا كىمیا گه رىك چى ئه توانى بكات؟) به للام پاستى ر، سنگى دایه بهر هوروزمه كانى دوژمنه كانى هه ره ئه وه نده ی وه رام ئه دانه وه، كه هه ره له ده م خۆیه وه ئه بیسترا پىنى ئه گوتن: (ئارام تان بى!).

سنى كاره ساتى دل شكىن

به للام چاره نووس رىگای نه دا به پاستى ر پىشوو بدات ئه وى ناچار كرد، نه ك دوژمنه كانى، كه ئه و (ئارام) ه بگرى كه بانگى بۆ ئه دا چونكه له و كاته دا خه ربىكى تاقىكردنه وه كانى خۆى بوو، یه كىك له مناله كانى مرد، دوا به دواى ئه و هه ره دوو كوره كه ی تریشى مردن ته نانه ت دۆستى كى پاستى ر له م رووه وه، كه ئه م سنى سه رگه ردا نییه ی لى قاوما بوو گوتى: (پاستى ر به م هه موو سه رگه ردا نییه وه كه به سه رى هاتوووه هه ره سنى كوره كه ی له ده ست چوووه، هیشتا بتوانى كار و فرمانه كه ی خۆى ببات به رپوه؟، به راستى ئه مه ئازایه تى یه كه ی زۆرى ئه وى)

پاستى ر یش له سه ر خۆ وه رامى دایه وه گوتى:

(من له و بابه ته وه كه له ئازایه تى من ئه دوین، هیچ نازانم من هه ره ئه وه ئه زانم كه فرمانى كىم هیه و ئه بى راپه رىتم!).

دۆزىنەۋەدى پىش بىنىيى پاكرەنەۋە

خۆبەخت كىردى زاناي كارگوزار، لە چىرچ و لۆچەكانى دەمچاۋىياو رەنگە زەرد ھەلگەراۋەكەى داۋ، چاۋە ماندوۋەكانىيا دياربۇو ھەر چەند ئەو كەلگ و چاكە گەورەيەى بەخشىبۇو بەھاۋنىشتمانەكانى خۆى و ئەو كەسانەى كە كرمىيان بەختو ئەكرد و پىشەسازبىيان لە ئاورىشما ئەكرد، بەلام پاداشتىكى بەرجەستەى ئەو تۆيان نەدايەۋە كە بەو بشى! كاتى كە ئەۋەيشى پى برا، چاۋى بەشاھەنشاه (ناپلىۋنى سىيەم) و شاژن (ئۆجىنى) بكەۋى؛ سەرسورمانى خۆيان لەۋەى پىشاندا كە تا ئەۋساكە نەيتوانىۋە، بەپىي ئەو ئەنجامانەى دەستى كەوتون، لە فرمانەكەى خۆى لە پارەو لە بابەتى تر كەلگى دەست كەۋى پاستىرىش لە ۋەرامدا پىي گوتن: (پىياۋ زانا، ئەگەر بىت و كەلگى تايبەتى خۆى بكات بەئامانج لە فرمانەكەى خۆيدا، بىگومان پاىەكەى خۆى لە دەست ئەچى و لەبەر چاۋىش ئەكەۋى!)

ھەر لە ۋە سەردەمەدا، كەينەۋەينەيەكى گىرنگى تر ھاتە پىشەۋە بۆ پاستىر كە خەباتى لەناۋدا بكات، ئەۋىش ئەۋەبوو كە بگەرى بۆ ھۆ و چارەكردى، ئەو (مەى) ھى كە فەرەنسا ئەينىرى بۆ ھەموۋ لايەكى جىھان، مەيەكە تىك ئەچو، ئەترشا ئەمەيش ھەر سالە ئەبوۋە ھۆى زىانىتىكى گەورەى وا كە چەند مىليۇنىك لىرەى ئەگرتەۋە! پاستىرىش كە دەستى كەرد بەلىكۆلىنەۋە و تاقىكردنەۋە، بۆى دەر كەوت كە ھۆى تىكچوۋنى (مەى) ەكە و ترش بونەكەى ئەو (بەكتىريا) يانەيە كە لە ناۋ ئاۋى بابەتى سەرخۆشىيەكەدا پەيدا ئەبن.

بەلام ئەۋە مایەۋە، كە چارەيەك بدۆزىتەۋە بۆ لەناۋ بىردى ئەو (بەكتىريا) يانە، بى ئەمەى (مەى) ە كە لەكەلگ بخت ياخود كەموكورىي تىياپەيدا بكات، پاستىر چەند كەرەستەيەكى پاكر كەرەۋەى خستە ناۋ مەيەكە خۆيەۋە، بەلام بەھىچ ئەنجامىك نەگەشت، بەلام دۋابى ئەو رازە نەمرەى دۆزىۋە كە تاكو ئىستائىش مەيەكان و شىرەكان و بەرھەمەكانىيانى پى پاكر ئەكەنەۋە.

ئەم چارەكردنە كە پاستىر دۆزىيەۋە، ئىستاكەيش ھەر بەناۋى خۆيەۋە ناۋنراۋە، كە پىي ئەۋۋترى (پاستىر كىردن Pasturization) بەم شىۋەيەيش پاستىر كىردن بەكار ئەھىنرى، دىن ئەۋ ئاۋەى كە ئەيانەۋى لە (بەكتىريا) پاكى بكەنەۋە، تا پلەى (۵۵) ى سانتىگراد ياخود پلەى (۱۳۱) ى فەرنھائىت گەرمى ئەكەن، ئىتر لەۋ پلەيەدا ھەرچى (بەكتىريا) يەك ھەبى لە ناۋ ئەۋ خواردەمەنىيە شلانەدا، ئەۋ مەى و شىيرانەدا، ئەمرى، بى ئەمەى

لە راستىيىشدا، خۆى خەرىك ئەكرد بەفرمانەكەيەۋە شەۋرۋى ھەژدە كات فرمانى ئەكرد ھەر لە كاتى پىنجى بەيانىيەۋە دەستى پى ئەكرد، ۋازى لە فرمان كىردن نەھىنا تا كاتى يانزەى شەۋ!

بەلام لە تواناي خۆى زۆرتر كارى ئەكرد، لەبەر ئەۋە لە ناكاۋ، كوتو پى توۋشى نەخۆشىيە پەك كەۋتن (شلل) بوۋ پىشكەكان تا چەند رۆژتىكىش بەھىۋاى ژيانى نەبوۋن كەچى لەگەل ئەۋەيشدا كە لەشى پەكى كەوت بوۋ، ھۆشى ھەر لە كاردا بوۋ! ئىجا لەناۋ ئەۋ كاتە درىژە بى دەنگ و سەنگانەدا، كە بەدەم نەخۆشىيەكەيەۋە ئەينالاند، ھۆشەكەى رازى نەيتىي دەردەكەى دۆزىۋە، كە ئەۋىش ئەمە بوۋ: نەخۆشىيەكە لە رىگاي گەراى كرمە نەخۆشەكانەۋە ئەگات بەكرمەكانى تر، ئەمەيش لەم پىشتەۋە بۆ ئەۋ پىشت، نەخۆشىيەكە ئەمىتتەۋە، جا ئەگەر بىتو گەرا نەخۆشەكان لەناۋ بىرىن، دەردەكە لە چەند رۆژتىكا نامىن!

بەلام بازگانەكانى تۆۋى كرمى ئاورىشم، ئەم گەرا لەناۋ بىردنەيان پى ناخۆش بوۋ، چۈنكە ژيانى بەبازگانىيەكەيان ئەگەيان، لەبەر ئەۋە ھورۋمىكى زۆر توندوتىژيان بىردە سەر (پاستىر)، كە پىرى بوۋ لە بەند و باۋى درۆ و تۋانج و پلارى ناھەموۋار، لە ھەموۋ شۋىتىكا دەنگۋاسى درۆ و چاۋ و راۋيان بلاۋ ئەكردەۋە؛ كە گۋايا (پاستىر) لە كار و فرمانەكەيا سەرنەكەۋتوۋە، لەبەر ئەۋە ناچار بوۋە شارەكە بەجى بەئىلئ و تىروپى بەردەبارانىش بكى! كاتىك لوىس پاستىر ئەم قسە پىروپوۋچانەى بىستەۋە، ھەر ئەۋەندەى كىرد بەبى باكىيەۋە شانەكانى خۆى بۆ راۋەشان و وشە بەناۋبانگەكەى خۆى دوۋبارە كىردەۋە و گوتى:

(ئارامت بى!) كە خاۋەن كشتوكالەكان دەرمانەكەى پاستىريان بەكار ھىنا، بەجگار بەكەلگىيان ھات، ئەنجامى باش باشى لى پەيدا بوۋ، لەبەر ئەۋە (لوىس پاستىر) ى زانايان، لەسەر (ئارام گىرتنە درىژەكەى) گەيان بەپاداشى خۆى، ئەۋەندەيش سوپاسگوزارى كىردەۋە جوانەكەى بوۋن، لە شارەكەى خۆياندا پەيكەرىكىيان بۆ دامەزىراند! لوىس پاستىرىش بەرامبەر بەۋ رەنج و كۆپرەۋەرىيەى كە داى و ئەۋ خۆبەخت كىردانەى كەلىي ۋەشاىۋە؛ دلى خۆى ۋا ئەدايەۋە ئەيگوت:

(بەختكىردى كەلگ و چاكەى خۆى لەپىناۋ لەناۋبىردى سەرگەردانىيەكەدا كە ئەۋەندەى نەماۋو بىت بەسەر نىشتمانەكەما، سەربەزىيەكى زۆر گەورەى بەمن بەخشى!).

ئاوھەكان زىيانچىكىيان لى بىكەوئى! واتا بى ئەمەى رەنگ يان چىشكە، ياخود نرخی خورشىتيان بگۆرى ياخود كەم بكات.

جارتىكى تىرىش بانگى نىشتىمان

لەو كاتەدا كە پاستىر خەرىك بوو خۆى تامادە بكات و دەست بكاتەو بەلىكۆلىنەو و خەباتەكانى خۆى لەپىناو بەدىيى ھىتانی تامانجە ھەرە بلندەكەى ژيانى كەبرىتى بوو لە: (بەكەلك ھاتنى مرقاىەتى لەپىنگاى گەشەپىن كىردن و چاك كىردنى تەندروستى مرقەو و و، دىرئ كىردنەو ھىتانی، ئەوئەدى بلوئ و، كەم كىردنەو ھىت و تازارەكانى) لەو كاتەدا كە ئەو خەرىكى ئەو بوو خونكارى ئەلمانىا (ويلھلمى يەكەم) چا و برسىتىيى ھاتبوو جۆش لەگەل پراوئ كەرە خوئىن پىژەكەيدا كە ناوى (بىسمارك) بوو، بەھەردوو كىيان جەنگىكى دوژمنانەيان ھەلگىرساند بەرامبەر فەرەنسەى دراوسىيى نىشتمانەكەى خوئان، ئىتر ھەر ئەوئەندە لەشكرى پروسىيەكان كەوتتە ناو خاكى فەرەنسەو، پاستىر خۆى پىشكەش كىرد بەلەشكرى خاكەكەى خۆى، بەلام لەبەر ئەوئەدى تووشى نەخوشى پەك كەوتەيى (شلل) بوو، نەيان ھىشت بچىتە جەنگەو، ئەوئەدى وى ھات بەبىردا كە كارىكى وا بكات ھەرچى لە دلئايە لە رىسواكردنى ئەلمانىادا ھەلى پىژئ، زانستگۆى (بۆن) ئەلمانى لەوئەپىش پەلى (دكتورا) ى لە (پزىشكايەتى) دا بەناوى نازگرتن و پىژگرتنىو پى بەخشىبوو زانای بىزار بووئەش، واى بەباش زانى كە ئەو ئاگانامە (شھادە) يەى كە زانستگۆ كە بۆى ناردبوو بۆى بنىرتتەو نامەيەكى خۆيشى لەگەلدا پەوانە كىرد كە ئەمەى تىا نووسىبوو:

«ھەرچى دەروئمە پالم پىتو ئەنى كە لىتتان بخوازم ناوم لە تۆمارى زانستگۆ كە تاندا بسپنەو، و، ئاگا نامە «شھادە» كە ىشتان وەرگرتنەو مەبەستىش لەمە ئەمەيە، كە رىسواكردنى زانايەكى بچووكى فەرەنسەيىتان تى بگەپىم بەرامبەر دىرندەيى و خۆپەرسى خونكارەكەتان، كە نىبازە تاوانبارەكانى پالئان پىتو ناو، بەبى گوناھ و خۆرايى، خوئىنى دوو نەتەوئە گەرە پىژئ!»

لە زانستگۆكەى ئەلمانىايشەو ئەم وەرەمەى وەرگرتەو: (خاوەنى مۆركە سەرۆكى زانستگۆ پزىشكايەتییە لە زانستگۆى (بۆن) دا زۆر شادمانە كە وەرەمە ئەو نامە پىر لە ھوروزمەتان بداتەو، كە كىردتەنەتە سەر نەتەوئە ئەلمان بەوئەى كە قسەى ناشىرىنى بى باكانەتان گوتوو بەشھەنشھە پىرۆزەكەى، كە ويلھلمى يە كەمە، خونكارى پروسىا

منىش رىسوا كىردنى خۆى دەرتەپىم بەرامبەرەتان، رىسوا كىردنىكى تەواو.

سەرنج: ھەر لەبەر ئەوئەدى كە ھەز ئەكەين تۆمارەكانى زانستگۆ بەپاكي بىنئىتەو و ھىچ شتىكى پىسيان نەپىتە ناو، زانستگۆ نامەكەى خۆىشتان بۆ ئەنئىتەو!

تۆ بلىيى سەرگەردانىيەكى چوارەمىشى لى رۇودا بى!

دەنگوياسى شەرەكە گەيشتە ھەموو فەرەنسەيىەكان چاوى بەوئە تر ساندن كە لەشكرى فەرەنسە شكاو و گەرەوئەو دواو، بەسەر كىردەيى (بورباكى) يەو كە خۆى لەبەردەم لەشكرە زۆرەكەى ئەلماندا پىن نەگىراو جا ئەم ھەرەشە گىشتىيە، ھەرەشەيەكى تايەتىشى تىابوو بۆ پاستىر چونكە كورەكەى چوارەمى، كە لە دەست مەرگ پىزگارى بوو بوو، لەپاش ئەوئەدى خوا ھەر سى كورەكەى تىر بىرەوئە بۆ خۆى، كەوتبوو ناو ئەو لەشكرە شكاوئەو! باوك و دايكە كۆلەكەيش ناچار بوون گالىسكەيەك بەكرى بگرن و كۆچ بگەن بۆ ئەو شوئىنەى كە نىبكن لە كۆرى جەنگەكەو بۆ ئەمەى بگەپىن بەدووى كورەكەياندا بەھىواى ئەوئەش بوون كە بەزىندوئىتى بىدۆزئەو! گالىسكەكەيش ھەر لەپىتى خۆپەوئە ئەرۆشە پىنگا كە پى بوو لە بەفر لەشكرە شكاو كە شكاندبووى و پىا رۆشەتوبو گالىسكەكە بەناو لاشەى مردوو برىندارەكاندا ئەرۆشەت كە لە تاو تازار و برسىتى و سەرما نالەئالئان ئەكرد ئەگەيشتە ھەر شوئىتىك باوكە دلشكاو كە بەترس و لەزىتى زۆرەو لە برىندارەكانى ئەپرسى: (ئايا ئەفسەر پاستىرتان نەدبوو؟) بەلام وەرەمەكانىان ھەم و دەم، ھەر سەر راوئەشاندىك بوو، كە نىشانەى ئەو بوو نەپاندىوئە! لوىس پاستىر ھەر ئەوئەدى بۆ دەرەكەوت لە زمانى يەكئىكانەو، كە گوتى: (لەشكرەكەى ئەو كە برىتى بوو لە ھەزار و دوو سەد كەس لە سى سەد كەس بەولاو كە زىندوون كەسى تىر تىا نەماو!)

بەم رەنگە ھىواى باوك و دايكەكە تا ئەھات كىز ئەبوو، بەمانى كورەكەيان زۆر پىروايان نەمابوو بەلام پاشە جار تروسكەيەكى ھىوايان لى دەرەكەوت گالىسكە شكاو كەيان گەيشتوبو ناوچەى (بونتارلىيە).

لەوئەدا كۆمەلئىك برىندارىان چا پىن كەوت چوار لای ئاگرئىكىان گرتبوو خوئان گەرم ئەكردەو يەكئىك لەو سەربازانە پىتى گوتن، دوئىنى كورەكەيانى دبوو (كورەكەيشيان زىندوو!) ئىتر ھەر ئەوئەندە سەربازەكە خستىيە سەر ئەو رىگايەى دوور نىبە كورەكەيانى پىادا رۆشەتئى، ئەمان پشنى ئەسپى گالىسكەيان بەقەمچى سوور كىردەو.

بەرەو گوندی (شافوا) ئەو ڕینگایەیان گرتە بەر ڕینگاکە سەھۆڵ دایبۆشبوو جا لە چەقی ڕینگاکەدا، پیاویکیان چاوی پێ کەوت، لە تاو ماندووتیی و برسیتی پرابوو، پالیش کەوتبوو بەسەر کۆمەڵێک پووشدا.

کلتۆجە یەکی شێ و پیریشی دابوو بەسەر لەشیا تاریکی داھاتبوو ھەر چەندیان کرد دەموجاوی پیاو کەیان بۆ بەدی پێ نەکران پاستیری باوکیشی کە دلە کوتیی پێ گەشتبوو لە کابراکە ی پرسی: (گەورە ی خۆم ئاخۆ ئەفسەر پاستیرت چاوی پێ نە کەوتوو؟).

سەربازە کەیش سەری بەرز کردوو و بە دلێکی گەرمەو قیژاندی گوتی (بابە! دایە!) کورە کە لە پاش چەند ڕۆژێک برینەکانی چاک بوونەو پاشان گەراپەو ناو لە شکرە کە ی خۆی لە شەرکردن وازی نەھێنا، تا جەنگ تەواو بوو بەلام بێ وە ی لیتی ھاتە دەرەو ئەمەیش بوو جیبی دلخۆشییە ک بۆ باوکی، کە ژیا نی پڕ بوو بوو لە ناخۆشی و ئەرک و نازار بەلام خۆشی کەم تیا ما بوو!

دۆزینەوہی پێشینی خۆرە

لە پاش تەوا بوونی جەنگ، پاستیر دەستی کردوو بە چالاکێ لە بەرەنگاری کردنی نەخۆشی و دەر دا ئەو لیکۆلینەوانە ی کە دەر بەرە ی دەردی کرمی ئاوریشم و (بەکتربا) ی مە ی کردبوونی، راستییەکی دامەزراوی گرنگیان پیشاندا، کە لە ھەردوو بارە کە دا نەخۆشییەکان بەھۆی ھەندی دروست بوونی زیندوو و پەیدا بوو بوون کە ژەھراوین و یە جگار وردیشن، پێیان ئەلین خۆرە (میکرۆب)! کەواتە چی ھە ی بەر بەستی بکات لە تاقیکردنەوہی کاریگەری ئەم خۆرە دا، لە نەخۆشییەکانی ناو مەژۆدا؟.

بەم ڕەنگە پاستیر خۆی خەریک کرد بە تاقیکردنەوہی ئەم کار تێ کردنی خۆرە یەوہ، لە کۆری نەشتەرکارییدا کە نەخۆشەکان نەشتەرکاری ئەکران، ژمارە یەکی زۆریان لێ ئەمرد پیاوی ئە ترساند تەنانەت ھەر کەسێ نەشتەرکاری بکراپە، بە لایەو و ابوو کە ئە یکوژن بەلام کە پاستیر (پیش بینی خۆرە) ی بە کار ھێنا لەم لیکۆلینەوہ تازە یەیدا ئەنجامی تکی دل بزویی دەست کەوت کە لە کۆبونەوہ یەکی کۆمەلێ زانایانی پزیشکایە تیدا بەم جۆرە پیشانیدا کوتی: (برینی بەرە لالا و کراوہ، تووشی خۆرە ئەبێ کە لە ژمارە نایەن ئەم خۆرە نەش لە زۆر جیگادا کۆبونەوہ تەوہ لە ناو بادا، لە ناو دەس و پلی نەشتەرکاردا لە ناو ئەو ھەو رەدا کە برینە کە ی پێ ئەشۆن، لە ناو چەک و کەلوپەلی نەشتەرکاریدا، لە ناو ئەو

پەرۆیانە ییشدا کە برینە کە ی پێ ئە پێچن و گەلیک شتی تردا) ھەر ئەو نەندە ئەندامەکانی کۆمەلە کە ئەم قسە سەیرەیان لێ بیست، دەم و دەست دەستیان کرد بە پێ کەن و بە تیزیکەوہ سەریان بۆ راوہشاندا پاش ئەو دەستیان کردوو بە نەشتەرکارییە کە ی خۆیان لە سەر شپۆ ی کۆن، کە بە سەدان و ھەزاران نەخۆشیان لە ناو ئە برد!

کەسێ نەبوو بە پیش بینییە کە ی پاستیر بڕوا بکات، پزیشکی سکو تلان دی نەبیت، کە ناوی (جوزیف لیستەر) بوو ئەم پەزیشکە مامۆستا بوو لە زانستگۆی (ئەدینبەرە) دا، و انای نەشتەرکاری ئە گوتووہ دەستی کرد بە پاککردنەوہ ی کەلوپەلی نەشتەرکاری و پڕوپیستالی برینەکان بە تەواوہ ی ترش و (حامض) ی (کاربۆنیک) لەم کارەیدا تا ئەندازە یەکی گەورە ئەنجامی باش باشی دەستکەوت ئەندازە ی مردنی نەخۆشەکانی لە سەدی نەو دەوہ، ھاتە خوارووہ بۆ سەدی پانزە!

لە گەل ئەمە ییشدا، نەشتەرکارەکانی کۆمەلێ زانستی پزیشکایە تی فەرەنسە ھەر لە سەر لاسارییە پڕ لە پشم و قینە کە ی خۆیان مانەوہ، ھیشتا ھەر بە توند و تیزییە کە ی خۆیانەوہ بە گۆ شپۆ ی فرمان کردنی پاستیر و پیش بینییە کە ییدا ئەچوون، ئەنجامە کە یشی ئەوہ بوو کە ھەزاران نەخۆشیان بە کوشت ئەداو بە زەیشیان بە کەسیاندا نە ئە ھاتوو!

نەھیشتی ئای منال بوون

جا پاستیر بە رامبەر ئەو ھەموو بەرھەلست و دەمار خاوەرەوانە، خەباتی ئە کرد، کۆلی نە ئەدا بە ھاوڕێ کانی خۆی ئە گوت: (پێیان خۆش بێ یان ناخۆش، دۆزمنەکانم ناچار ئەکەم پێ لە راستی پیش بینی یە کەم بنین وایان لێ ئەکەم، بە چاوی خۆیان ببینن کە راستە وایان لێ ئەکەم پێی باوہر بکەن!)

جا ڕۆژێکیان یەکتیک لە مامۆستاکانی کۆمەلێ زانستی پزیشکایە تی و تاریکی ئەدا لە بابەت (تای منال بوون) وە ئەم تايە تەنیا لە سالی ۱۸۶۴ سەد دایکی لە خەستەخانە ی (پاریس) دا کە بۆ منال بوون دانرابوو، لە ناو بردبوو! وتار بێژە کە ھاتە سەر پیشان دانی بیروباوہری خۆی لە بابەت ھۆی ئەو تايەوہ لە ناو دەنگیک بەرز بووہ لە ناو دانیشتوہکاندا قیژاندی و بە سەر بەستییە کەوہ پێی گوت.

(ئەمانە قسە ی پڕو پوچن قسە ی پڕو پوچ! بلابوونەوہ ی مردن بە ناو ئەو دایکە سک پرا ئەدا کە تايان ھە یە، ئیوہن کە خۆرە ی نەخۆشییە کە لە لەشی ژنە نەخۆشە کەوہ ئە گۆزەوہ بۆ لەشی ژنە تەندروستە کە!). و تارییژە کە ییش بە تیزیکەوہ وەر امی دایەوہ، گوتی: (تایا

ئەتوانى شېۋەى خۆزەكەى خۆتم پېشان بەدەيت كە ئەلئى ھەيە ؟).

پاستىرېش دەمۇدەست لەجىتى خۆى راست بوو ە و چووھسەر تەختە رەشەكە پارچەيەك پىنوسى گەچى بەدەستەو ە گرت و گورج و گۆلانە وىنەيەكى بۆ كىشا، كە ھەر لە زنجىرى ئەكرد ئنجا پىتى گوت: (فەرموو گەورەم ئەو ە وىنەى خۆزەكەيە!).

وتار دانەكە گۆررا بو بەدەنگە دەنگ و دەمەقالتى ھەرچى پزىشكە كۆنەكان بو، بوون بەدەستەيەك و ھوروزمىيان برەدسەر (پاستىر) و پىش بىنېيەكەى ھەرچى خراپە ئەو ەيان پى گوت ھەرچى شاگردەكانى زانستگاي پزىشكايەتى و پزىشكە پچوكەكان بوو پشتى (پاستىر)يان گرت و لەسەريان كردهو ە.

جا ئەو (جەنگ) ە بوو سەرەتاي بەرەبەيانىكى تازە لە جىھانى منال لە داىك بووندا چونكە ھەر ئەو ەندە پىش بىنېيەكەى (پاستىر) لە بابەت خۆزە كوشتن و پاككردنەو ەو ە بلاو بوو ەو ە نەخۆشخانەكانى منال بوون لە (پارىس)دا، بەو جۆرە نەمانەو ە كە بىنە گۆرستانى (ئافرەتە سەك پىر بوو ەكان)!.
دۆزىنەو ەى پىشېنېى كوتان بەھەوېنى نەخۆش

سەرەكەوتن پاستىرى ھانەدا كە ھەر لەسەر خەباتە سەختەكەى خۆى بىنېتەو ە، تا زۆرتى بەكەلكى مرۆفايەتى بىن لە دوزمەكانى خۆى راست بوو ەو ە دەستى بەبەرەپەچ دانەو ەى واتەكانىيان و بەدرۆ خستەو ەى بىروباو ەرە كۆنەكان نىيان لەسەردەمى دوايىدا كە لە گەرمەى خەباتەكانىيا بو، گەيشت بەدۆزىنەو ەى پىشېنېيەكى پەزىشكانەى گزنگ كە لە پىشېنېى خورەكەى كەمتر نەبوو چ لە نرخ و چ لە كەلكدا ئەمەيش پىشېنېى ئەو ە بوو كە بەھۆى دەرمانىتەكەو ە ھەندى لە خۆزەكانى نەخۆشېيەكى دىاردى كراو بخرىتە ناو لەشەو ە، بەمەرجى سووك كرابى و لە توانايشىدا نەبى لەشى مرۆفەكە ئازار بدات^(۱) مەبەست لەمەيش ئەو ە بوو كە لەش رابھىنرى بەنەخۆشېيەكەو ە، تا ھەر كاتى ئەو نەخۆشېيەى تووش بوو لەشەكەى بتوانى بەھىز و ھەرەتەكەو ە بەرەنگارى بىكات، تەنەنات ئەگەر بەتوندىش ئەو نەخۆشېيەى گرتبى بتوانى بەرگەى بگرى پىش بىنېى (ھەوېنى) نەخۆشېش، ئىمىرۆكە وى لى ھاتو ە، بوەتە زانىارىيە سەرتاييەكانى پزىشكايەتى، كە بەھۆى ئەو ەو ە بەكلوور ژيانى مرۆف ئەپارىزى...

(۱) راستىر: لاواز كرابى.

ھەوېنى دەرە سەگ

پاش ئەو ە پاستىر كەوتە ناو جەرگەى خەباتەو ە، كە لە ھەموو ژيانى خۆيدا ئەو ەندە خەباتى نەكردبوو لەم دەمەدا دەستى دايە جەنگىكى گەورە بەرامبەر (ھارىى) ياخود (دەرە سەگ) ئەم دەرە بەھۆى ئەو سەگەھارانەو ە، بەجۆرېكى سامناك بەناو ھەموواندا بلاو بوو ەو ە! ئەم جەنگە چەند سالتىكى تەواو ى خاياند پاستىر ھەر خەرىكى ئەو ەبوو كە لىكى سەگەھارەكان بخاتە ناو لەشى كەروپشكەكانەو ە جا بۆ ئەمەى ئەنجامى ئەو تاقىكردنەوانەى بۆ دەرەكەو ى، پاستىر ئەبھىتە ئەو تاقىكردنەوانەدا، يەكېك لەو سەگەھارانە كە لە تىبىرەى (بول دۆگ) بوو لەگەل ئەو ەيشدا كە ئىش و نازارى زۆر بوو، لىك و تفىش زۆر لەدەمى ئەھاتە خوارەو ە، نەبىوست ئەو كەروپشكە بگەزى كە بۆيان خستبوو ە ناو چەپەرەكەيەو ە لەبەر ئەو ە ھىچ رېيەك نەمابو ەو ە ئەو ە نەبى كە لىكى ناودەمى سەگەكە دەرېنرى و پاشان بخرىتە ناو خوينى لەشى كەروپشكەكەو ە بەم رەنگە سەگەكە بەتەپلەسەرى مېزىكەو ە زنجىر كراو بەسترايەو ە، لەناو كارگەكەدا جا لېرەدا بوو كە؛ سامناكترىن كات و گەورەترىن تاقىكردنەو ەى ژيان بەسەر (پاستىرى) مەرد و دلېردا رابورد پاستىر پاستىر نەيكردە نامەردى ئازايانەو ى بى باكانە لوولەيەكى شووشەى گرت بەدەستەو ە كە ھەردوو سەرەكەى كوناو ەدەر بوو.

دەمەكانىشى كرابوونەو ە سەرىكى لوولە شووشەكەى خستە ناو دەمى خۆبەو ە سەرەكەى ترىشى خوار كردهو ە بۆ ناو دەمى سەگە ھارەكە پاشان بەھۆى لوولە شووشەكەو ە لىكە كوشندەكەى سەگەكەى ھەل ئەمژى بەلام ورباى خۆبشى بوو كەلىكى سەگەكە نەگاتە ناو دەمى خۆى پاستىر لە راستىدا يارىيەكى پىر لە مەترسى لەگەل مردندا ئەكرد كەچى لەگەل ئەو ەيشدا ھەر بەبى دەنگى و ھىمنى خۆبەو ە مايەو ە، ھىچ خۆى لىل نەكرد! كاتى كە ئەو ەندەى پىوستى بوو لە لىكى سەگەكەى كۆكردەو ە سەرى لوولە شووشەكەى لە دەمى خۆى دەرھىنا و رووى كرده يارىدەدەرەكانى و بەزەردەخەنەيەكەو ە پىتى گوتن: (دەى ھارېكان بام دەست بىكەن بەتاقىكردنەو ەكەمان!)

تاقىكردنەو ەى ھەوېنەكە لە مرۆفدا

لە پاش ئەو تاقىكردنەو ەيە بەچەند مانگىك سەگىكى ھار منالېكى گرت كە ناو ى (جوزىف مېستەر) بوو داىكى منالەكە كورەكەى خۆى برد بۆ لاي (پاستىر) پاستىرېش

ئەمەى بەهەل زانى كە ھەوتنەكەى خۆى تاقى بكاتەوہ لە لەشى مرۆفدا كە لەوہ پىش تاقىكردەوہكانى لە لەشى كەروىشكەكاندا بەئەنجام گەيشتبوون و سەرشىيان گرتبوو^(۱) ئەمە بەكەم جارى بوو پاستىر كە ئەم ھەوتنە لە لەشى مرۆفدا تاقى بكاتەوہ ئەوئەندە ھەبوو لە فرمانەكەى خۆى دوو دل بوو ئەترسا لەسەر نەگرتنى تاقىكردەوہكەى لەدلى خۆىدا ئەيگوت: (بەچىيا بزەنم كە ئەو ھەوتنە خۆرەيەى ئەيخەمە لەشى منالەكەوہ كە نەخۆشى ھارىي گرتوہ نەخۆشپىيەكەى خراپتر لى ناكات؟! ئايا بەچ مافىكەوہ من ژيانى كەسىكى تر بەم رەنگە بخەمە مەترسىيەوہ؟) بەلام دوايى بەسەر دوولىيەكەى خۆىدا زال بوو تاقىكردەوہكەى دەست پى كرت! لە تاقىكردەوہكەيشيدا سەرکەوت! سى و بەك (۳۱) رۆژ بەسەر كورە نەخۆشەكەدا تىپەرى كەچى ھىچ نىشانەيەك دەرنەكەوت كە نەخۆشپىيەكەى گەراوہتەوہ سەرى بەم رەنگە منالەكە چاك بووہو!

پاستىر پىش بەسەر سەگ ياخود ھارىيدا سەرکەوت!

رۆزانى گەورەيى و رىزگرتن

دواى ئەوہ سالەكانى ژيانى پاستىر پىر بوون لە ھەموو جۆرە رىزگرتن و پاداش دانەوہ و گەورە كوردنكى بى ھاوتا لە ھەموو لايەكەوہ (نىشان) و (مەداليا) و (ديپلۆم) و ئاھەنگانى رىزگرتن و پاداش دانەوہى پىشكەش ئەكرا، نىشانى (لېزيون دۆتۆرى) پى بەخشا ھەلبىزىرا و كرايە ئەندامى (كۆمەلى زانستى پزىشكايەتى) لە فەرەنسەدا كە لەوہ پىش ھەرچى ئەندامىكى ھەبوو بەگژيا ئەچوون و دوژمنايە تىبان لەگەلدا ئەكرد! كەچى لەگەل ئەمانەشدا ھەموو، پاستىر لە خۆى نەگۆرى ھەرەك خۆى مايەوہ: پىياوئىكى گىبان سووك و يەجگار شەرمەن بوو بىيرى لە ھىچ نەئەكردەوہ لەوہ نەبى خەباتى تر بكات بۆ دۆزىنەوہى رازەكانى پزىشكايەتى.

يەكئىك لەو كارەساتە سەيرانەى كە لەم رۆوہ لىي ئەگىرئەوہ ئەوہيە كە لە پاش ئەمەى فەرمانرەوايى فەرەنسە ھەلبىزارد و دايمەزراند كە بىي بەنۆتەرى ئەو لە (كۆنگرەى پزىشكايەتى گشت فەرمانرەوايىيەكان)دا كە لە شارى (لەندەن)دا ئەگىرا پاستىر چووہ ناو ئەو ھۆلەوہ كە كۆنگرەكەى تىبا كۆبووبوہوہ ھۆلەكە ناوى (ھۆلى گەورەى سان جىمىس) بوو كە دانىشتوہكان پاستىر بىان چاوپى كەوت دەستيان كرت بەچەپلەر رىزان بەلام پاستىر ئەوہى

(۱) واتە تاقىكردەوہكانى سەرکەوتو بوون.

لەتەنىشتەوہ دانىشتبوو پىي گوت: (وا دەرنەكەوئى شازادەى ويلز گەيشتۆتە ئىرە خۆزگە لە پىش ئەودا بگەيشتمايە ئەم ھۆلە)

پاش ئەوہ گەرايەوہ (پارىس) دەستى كرتەوہ بە تاقىكردەوہكانى خۆى (لە پەيمانگاي پاستىر)دا كە بەناوى ئەوہوہ ناوئرابوو ھەر بۆ ئەمەى لەياددا بىنيتتەوہ كاتى كە تەمەنى گەيشتە ھەفتا سالى، فەرمانرەوايى فەرەنسە رۆژى لە داىك بوونى پاستىرى كرت بەپشوو بەكى فەرمانرەوايى لە زانستگۆى (سۆرپۆن)دا ئاھەنگىكى گەورەيان بۆ گىترا بەناوى رىزگرتن و پاداش پىدانىيەوہ كاتى ھەستايە سەرىي كە چەند وشەيەك پىشكەش بەئاھەنگ گىترەكان و دانىشتوانى ئاھەنگەكە بكات بەناوى سوپاسەوہ كە لە ھەموو لايەكى جىھانەوہ ھاتبوونە ئەوئى پاستىر يەجگار كز و بى ھىز بوو لەروو لاواز بوو بوو لەبەر ئەوہ رۆوى لە كورەكەى خۆى نا كە ئەو وتارى سوپاسە لە بريتىي ئەو بدات وتارەكە ئەمەى تىانووسرا بوو:

(گەورەكانم! ئىوہ بەم ئاھەنگە كامەرانييەكى بى ئەندازەتان پى بەخشىوم بەھەست و تاسەيەكى وا ناسك و ناوازيشەوہ بەرامبەرىم ئەكەن و دلەم خۆش ئەكەن كە كەوتوومەتە سەر بىروباوہرىكى و ھا كە ھەرگىز لىي لانا دەم كە زانست و ئاشتى ھەر ئەبى سەرکەون بەسەر ناشىتى و جەنگا!

جا ئەوكاتانەى كەكزىي و خەفەتبارى دلئى نەتەوہكان داگىر ئەكەن نابى رىگايان پى بدن، كە ورتەتان پى بەر بدن، ياخود لە نىيازى پاكي خۆتان ساردتان بگەنەوہ، باوہرىستان بىي كە نەتەوہكانى جىھان فىرى ئەوہ ھەر ئەبن كە چۆن بىن بەيەك، بەلام يەك بونىكى وا كە بۆ ئاوەدانكردنەوہ بى، نەك بۆ كاوول كرتن، ھەرەھا ئەوہيش بزەنم كە دوا رۆژ بۆ خاك داگىر كەرەكان نابى، ھەر بۆ ئەوانە ئەبى كە مرۆفايە تىبان خۆش ئەوئى و نەوہى ئادەم رىزگار ئەكەن لە دەست تەنگوچەلەمە!

ئەمە نامەى مالىئاوايى بوو لە مرۆفايەتى، لە لايەن پاستىرەوہ! بەلام ئاخۆ نامەكەى پاستىر گەيشتوہتە گۆچكەى مرۆفايەتى؟ ئاخۆ لەناو مپشكيا بنجى بەستوورە؟ ياخود پىش ئەمەى ئىسكەكانى پاستىر لەناو گۆرەكەيا برىي، لە بىريان چۆتەوہ!؟

من ئەمە بۆ ھەردو جەنگەكەى جىھانى، بەجى ئەھىلەم بام ئەوان وەرەمى ئەم پرسانەم بدەنەوہ؟

گاریبالدی

پیشه‌وای یه‌کیتی ئیتالیا و پالوانی نازادی له نیشتمان‌ه‌کی خۆی و

له هه‌موو نیشتمان‌یکێ داگیرکراوا

نووسه‌ری: هه‌نری توماس

ئهم نووسراوه

ئهم نووسراوه نایابه که هی میژوونووسی راستی په‌رستی جیهانی (هه‌نری توماس) ه و له‌لایه‌ن پسپۆر‌یکێ کارامه‌وه، به‌پوخته‌ی و ته‌واوی کورته‌کراوه‌ته‌وه، بابه‌تی ئهم رۆژه‌یه، که به‌دل‌یکێ پر هیوا و ئاواته‌وه بیگۆرمه‌ سه‌ر زمانێ کوردی و پیتشکه‌شی دل‌یران و خۆپنده‌وارانی کوردی بکه‌م:

(گاریبالدی) که له‌ کۆری جه‌نگ و زرنه‌گاری و دل‌داریبیدا بووبوه یه‌که‌م مه‌رد و پالوانی ئه‌و سه‌رده‌مه؛ له‌ خاکه‌کی خۆیدا، خوای مه‌زن سه‌ شتی مه‌زنی پێ به‌خشیبوو:

یه‌که‌م: له‌شی جوان و شه‌نگ.

دووهم: هه‌یز و هه‌ره‌تی ته‌واو.

سه‌یه‌م: هۆش و دل و ده‌روونی چاک و پاک و بێ هه‌وتا. ئه‌ویش ئهم سه‌ ناز و جیازه نایابانه‌ی له‌ رێگای نازکردن و یه‌که‌خستنی خاکه‌ پارچه‌ کراوه‌کی خۆی دا به‌خت کرد. دوایی سه‌رکه‌وت. زۆرداری و داگیرکه‌ری سه‌ره‌وژێر کرد به‌چاوی خۆبشی (ئیتالیا) یه‌کی سه‌ربه‌خۆ و یه‌که‌گرتوو و نازاد و کامه‌رانی چاوپیتکه‌وت. بێجگه‌ له‌وه یارمه‌تی نه‌ته‌وه‌کانی تریشی دا. له‌ نازاد بوون و سه‌ربه‌خۆیی دا؛ له‌ ئه‌مه‌ریکای باشووردا.

«گاریبالدی» که هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی گه‌وره و پیرۆزی پیتشه‌وايانه‌ی لێ ئه‌وه‌شایه‌وه له هه‌موو کرده‌وه‌کانی بلتدر ئه‌وه بوو که (که‌لک و خۆشی خۆی له‌ پیتناو که‌لک و خۆشی گشتی دا به‌خت نه‌کرد) سا هه‌ر له‌به‌ر ئهم گیانه‌ پاکه‌ی بوو که ده‌ستی یارمه‌تی درێژ کرد بۆ پیتشه‌واکانی تری «ئیتالیا» وه‌ک «مازینی» و «کافور» هه‌روه‌ها ده‌ستی یارمه‌تی درێژ کرد بۆ هه‌موو هاونیشتمان‌ه‌کانی خۆی و برا دامه‌وه‌کانی مرۆقايه‌تی تا به‌و ئامانجه‌ گه‌ورانه گه‌یشت که خه‌باتی بۆ نه‌کردن. واتا ئامانجی رزگارکردنی نه‌ته‌وه له‌ زۆرداری ناوخۆ و، له‌ زۆرداری ده‌ستی بێگانه. هه‌روه‌ها ئامانجی یه‌کیتی ئیتالیا. له‌ راستیدا، ئهم ئاواتانه،

له‌ناو گیتراویکی وه‌ک ئه‌و هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه و دوژمنه‌ گه‌وره‌ گه‌ورانده‌دا، به‌یه‌کیتی وه‌ک ئه‌و خۆبه‌خت که‌ر و نیشتمان‌په‌روه‌ر و نازادی خواز نه‌بوايه نه‌ته‌هاتنه‌دی. به‌راستی ئامانجه‌کانی «گاریبالدی» گه‌وره و گرنه‌گ بوون رێگاکانی سه‌خت بوون خه‌بات کردنه‌کانیشی شاکارانه‌بوون.

به‌ته‌نشت (گاریبالدی) شه‌وه‌ نابێ کرده‌وه‌ گه‌وره‌کان و ره‌وشته‌ شیرینه‌کانی «ئه‌نیتا» ی ژنیمان له‌بیر به‌چیته‌وه «ئه‌نیتا» له‌ راستیدا ژنیته‌ی خۆی گه‌یاندبووه ئه‌وپه‌ری بلندی و هه‌نرمه‌ندی له‌ خۆبه‌ختکردن و نیشتمان‌په‌روه‌ری و مرۆقايه‌تیدا.

پیاوی مه‌رد و نازادی وه‌ک «گاریبالدی» و ژنی سه‌ره‌رز و به‌جه‌رگی وه‌ک «ئه‌نیتا» هه‌ر جیتی شانازی و خۆشه‌ویستی نه‌ته‌وه‌ی (ئیتالیا) نین. جیگای شانازی و خۆشه‌ویستی هه‌مووی مرۆقايه‌تیشن چونکه هه‌ردووکیان گه‌وه‌رن و له‌ گه‌نجینه‌ی مرۆقايه‌تیدا ئه‌دره‌وشینه‌وه.

نه‌ته‌وه‌ی کوردیش مافی هه‌یه هه‌ردووکیانی خۆش بووی پیتانه‌وه‌ بنازی و ژنیان بکات به‌چرايه‌کی پرشنه‌گ ده‌ر بۆ رووناک کردنه‌وه‌ی رێگای خه‌باتی خۆی تا نه‌گات به‌ئامانجی خۆی.

ئامانجی «نازادی» و یه‌کیتی.

ئامانجی رزگاری له‌ خراپی خۆمان و زۆری بێگانه.

ئامانجی رزگاریش له‌ ناکۆکی ناوخۆمان.

(زۆرداری) و (ناکۆکی) هه‌ردووکیان نه‌خۆشین له‌ سه‌رچاوه‌ی «خۆبه‌رستی» یه‌وه هه‌له‌ته‌قوولین.

(داد په‌ره‌ری) و یه‌کیتیش ته‌ندروستی یه‌کن له‌سه‌رچاوه‌ی (خواپه‌رستی) یه‌وه هه‌له‌ته‌قوولین.

ئامانجی منیش له‌م نووسراوه ئه‌وه‌یه که ئه‌و (خۆبه‌رستی) یه‌ له‌ ره‌گوربیشه‌وه ده‌ربکیتشین تا «نازادی» و (یه‌کیتی) مان پۆ پیتک بێ.

ساخاوا ئه‌م ئاواته‌م ببنیتته‌ دی و وینه‌ی ئهم جوژه‌ که‌سانه له‌ناو نیشتمان‌ه‌ نازداره‌که‌مدا زۆر ببینم!

سلیمان: ۱۹۶۸

شاکر فه‌تاح

پالەوانیکی نه ناسراو

که تهماشای میژوو ئەکەین، هەموو دەم ناوی «گاریبالدی» شان بەشانی بەخت رەشی ئەروات. کەچی لە راستیدا ئەم بەخت رەشییە؛ لە زۆر جاردا لە ئەنجامی کردەوه و کارەکانی خۆیەوه پەیدا بوو!... چونکە گاریبالدی هەموو دەم بەدوای ئەو کەینە و بەینانەدا ئەگەر ئەو کە ئەکیان بۆ خۆی تیانەبوو، کەچی ئەچوو پشتیوانی ئەکردن و لەسەریشی ئەکردنەوه...

هەموو دەم پەلاماری چەکی ئەدا و لەسەر نەتەوه کز و بیچارە و کتۆلەکانی ئەکردەوه، کە ئەیان نالاند بەدەست زۆردارەوه. جا لە هەر شوێنێک نەتەوه بەکە داگیرکراو هەبووبێ و چاوەروانی کەسێک بوو بێ کە ئازادی بکات، سا ئایا لە جیهانی کۆندا بوو بێ. یان لە جیهانی تازەدا، گاریبالدی دەمۆدەست، ئەچوو بەهاواریەوه و لەسەری ئەکردەوه سەرکردەیی هێژە. چەنگیەکانی ئەو نەتەوه بەی ئەکرد بۆ ئەمە ئازادی بۆ بسپینتەوه!...

گاریبالدی، کە ئەوهیشتی ئەکرد، بۆ مەبەسی گەورەیی یاخود پاداشی نەئەکرد، ئەو بۆبەکا لەسەر راستی و دروستی و مافی ئەکردەوه چونکە راستی و دروستی ماف بوون بۆبەکا نەچوو بەگژ زۆرداری دا، چونکە زۆرداری بوو ئەو لە پیناوی ئەم بیروباوەرەدا خۆی ئەخستە تەنگانە و ناخۆشی ژیانەوه. کەچی هیچ باکیشی نەبوو... بۆ وینە: کاتێ گاریبالدی لە سالی ۱۸۴۲دا، خۆی هاویشتە ناو چەند جەنگیکەوه و تیاشیا سەرکەوت بۆ کەلکی فەرمانرەوایی (ئۆراگواي):

خۆی و ژنەکە لە ناو زنجیکا ئەژیان ئەمەندە پەریوت بوو نە دەرکی هەبوو، نە پەنجەرە!... جا شەویکیان، سەرداری زری (لیتیە) کە سەرکردە هەموو هێزەکانی فەرەنسە بوو لە ئەمەریکای خواروودا؛ ئەگەر بۆ گاریبالدی بیدۆزیتەوه و پیرۆزیایی لێ بکات بەبۆنە سەرکەوتنەکانیەوه لە ناو ئەو جەنگانەدا. کاتێ کە بردیانە سەر ئەو زنجەهی جەنگاوەری دلێر تیا ئەژیا، زنجەکە دی تاریک و نووتەک بوو. سەرکردە (لینیه) چوو بەردەرگاکی زنجەکە و هەستا؛ بەدڵ ناخۆشییەکەوه پرسى: بۆچ سەرکردە گاریبالدی لێرەدا ئەژی؟» کە گاریبالدی گوتی لە دەنگی بوو ناوی ئەبرد، رووی کردە ژنەکەى خۆی و پیتی گوت: ئەتینا چرایەکم بۆ بهیتە! «ئەنیتا» ی ژنیشی وەرانی دایەوه پیتی گوت (داخەکم چرامان نییە!) گاریبالدیش بەم جۆرە پینەى کرد، بەساکارییەکەوه گوتی: «سەیری کە چۆن لەبیرم چۆتەوه کە مۆم لە ناو رستەى ئەو شتانەدا نییە کە ئەماندەن» جا لە دواى ئەو

سەر لێ دانە، سەرکردە فەرەنسەییەکە نووسی، گوتی: بەم رەنگە بۆم هەلکەوت کە دەنگە زێرینەکەى گاریبالدی لە گوتما بزرنگیتەوه بەلام نەمتوانی زەرەخەنە زێرینەکەى تەماشای بکەم!»^(۱)

چیرۆکی کراسە سوور

لە هەموو شوێنێکی خۆیدا زەرەخەنە زێرینەکەى گاریبالدی ناویانگی دەرکردبوو، چونکە دیمەنەکەى ئەو تێکەڵیک بوو لە خۆی شەر «مارس» و لە خۆی هۆنراوه (ئەپۆلۆ). لە خۆی دا هێزی لەش و جوانی دەموچاوی کۆکردبوو. گاریبالدی کە ئەگە تێک بوو، چوارشانە، لەشێکی توندوتۆلی هەبوو. قزێکی رەنگ زێرین و قاوہیی ئەملاو ئەولای رووی داپۆشیبوو. لە چەناگەیشیەوه ریشیکی چەشنی ئەو دوو رەنگانە شۆر بوو بوو. خوارێ. لەبەر ئەوه «گاریبالدی» هەر لە وینەیک لە وینەکانی (میکل نەنجیلۆ) ئەکرد... یاخود لە یەکیک لەو خویانەى ئەکرد کە لەسەر گوزشتەکانی کۆن دا ئاویان براوه و، کراسی سووری لەبەر کردووه! گاریبالدیش کە ئەم کراسە سوورەى بۆ لەشکرەکەى خۆی هەلبژاردبوو؛ چیرۆکیکی خۆش و سەیری هەیه گیروگرفتیی بەرگۆپۆشەنى ناچاری کردبوو کە هەرزان ترین بەرگ بۆ سەربازەکانی خۆی بدۆزیتەوه... دوايي هەندى کراسی خوربى سووری چاوی کەوت کە بازرگانیکى شاری (مونتفیدیو) ئامادەى کردبوون بیان نێرى بۆ کوشتی خانەى شاری (بۆینس ئایرس) بەتایبەتى رەنگى سووریشی هەلبژاردبوو بۆ ئەو کراسانە، بۆ ئەمەى ئەو پەلە خویانە بشاریتەوه کە جاروبار لە کراسەکانی کوشتیار «قصاب»ەکان ئەکەون. گاریبالدیش هەر لەبەر ئەم مەبەسە ئەو کراسە سوورانەى هەلبژاردبوو بۆ لەشکرەکەى خۆی. تاکو هەردەمى سەربازەکان لە گورپی شەردا بریندار کران و خوین پژا بەلەشیاندا بەهۆی سووری رەنگى کراسەکانیانەوه ئەوپەلە خویانە دەرەنەکەون!

(۱) یان راستتر: ببینم.

منالی گاریبالدی و پیگه‌یشتنی

گاریبالدی له پوژی ۴/۷/۱۸۰۷ دا له شاری «نیس» دا له دایک بووه دوو جوړه هست و ته‌زوو له‌ناو خوینی له‌شیا هه‌بوو. یه‌کیکیان ته‌ووه‌بو: حه‌زی له ناسمانی پان و فراوان ته‌کرد یه‌کیکیشیان ته‌ووه‌بوو حه‌زی له نازادی و سه‌ره‌ستی ته‌کرد. ئەم دوو ته‌زووه‌یش له‌ناو هه‌موو که‌شتیوانه‌کاندا په‌یدا نه‌بن. دوورنیه که ئەم ته‌زووانه‌ی له باوکییه‌وه بو ما بیته‌وه که ته‌ویش سه‌رکرده‌ی که‌شتییه‌ک بوو له ساله‌کانی منالیدا، گاریبالدی حه‌زی له‌وه ته‌کرد که هه‌لگه‌ری به‌سه‌ر گرد دا، که مه‌له بکات له ناو ده‌ریادا. یاخود هه‌روه‌ک خو‌ی ده‌ری بری له گف‌تگۆیه‌کا که له‌گه‌ل «ئه‌لیکسه‌نده‌ر دو‌ماس» ی فه‌ره‌نسه‌ییدا کردی (وا ده‌رئه‌که‌وئ من له په‌گه‌زی ته‌و گیان له به‌رانه‌بم که له‌ناو تاو و سه‌ره‌زوی دا ته‌بین!) (۱) که گاریبالدی بو به‌کو‌ر چاوی له هه‌یچ نه‌ترسا. جار‌یکیان به‌که‌نار رو‌باریک‌دا ته‌گه‌را، به‌لای کۆمه‌لیک نافرته‌دا تپه‌ری. میوه و گولیان ته‌شته‌وه، یه‌کیک له نافرته‌کان پیتی هه‌ل‌خلیسکا و که‌وته ناو ناوه‌که‌وه هه‌رچه‌نده مه‌له‌کردن له‌و شو‌ینه‌دا مه‌ترسیی زۆر تیا‌بوو به‌هۆی ته‌وه‌وه که پر بوو له شه‌پۆل و گیتراوی ته‌ووژمدار، به‌لام گاریبالدی لاو به‌بی وه‌ستان ده‌موده‌ست خو‌ی فری دایه ناو ناوه‌که‌وه و دوا‌ی نافرته‌که‌که‌وت؛ تا پرزگاری نه‌کرد له ده‌ست خنکان نه‌هاته ده‌روه له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا ته‌مه‌نی له هه‌شت سالان تپه‌ری نه‌کردبوو!.

واز له خویندنگاه دینی و ته‌چینه ده‌ریاوه

کاتن گاریبالدی گه‌یشته ته‌مه‌نی پانزه سالان وازی له‌خویندنگاه هیتنا! . له‌م بابه‌ته‌وه ته‌لی: «سه‌ره‌ستی ناو ناسمانی پان و فراوان له‌ژوو‌ره ته‌نگ و ته‌سه‌که‌که‌ی ناو خویندنگای زۆرتر کیش کردم!»

دوا‌ی ته‌وه کوره‌که به‌ته‌نیا هه‌ره‌تاو زری دا گه‌شتی ته‌کرد چوو بو «جاوا». مه‌به‌سیشی هه‌ر ته‌وه بوو که بگه‌ری به‌دوا‌ی جه‌ره‌زه‌یی و شتی نه‌ناسراودا... ته‌مه‌یش به‌لای باوکیه‌وه زۆر ناخۆش بوو چونکه ته‌و تاواتی ته‌وه‌ی نه‌خواست که گاریبالدی تاماده بکات و بیته‌ که‌شیشی!... له‌گه‌ل ته‌مه‌شا، که باوکه‌که‌ی په‌بی به‌وه ته‌برد که کوره‌که‌ی بو ته‌وه له‌دایک نه‌بووه که ژینیکی ناسووده و پر سه‌ره‌وت بژی. دل‌ی خو‌ی ته‌دایه‌وه. ملی بو‌کاره‌ساتی

(۱) واته: (برماتیات).

رۆژگار دانه‌وه‌واند. کوره‌که‌ی خسته ناو که‌شتییه‌وانه‌کانی که‌شتییه‌که‌ی خو‌یه‌وه، که هه‌ر خو‌ی سه‌رکرده‌یی ته‌کردن.

زوبه‌زوو گاریبالدی، تیکه‌ل به‌گه‌شتییه‌وانه‌کان بوو بوشه دۆستیان هه‌ر چه‌ند گاریبالدی له مه‌له‌کردن و نوقوم بوونی ناو تاودا بو ده‌ره‌یتانی گیان له به‌رانی ناو تاو له‌وان به‌کارتر و هونه‌رمه‌ند تر بوو، به‌لام توانی خو‌ی له هه‌ست و روژان و چاوپرسی ته‌و که‌شتییه‌وانانه بپارتی. ته‌مه‌یش بزیه‌کا سه‌ری گرت چونکه کرده‌وه و په‌وشتی جوان ته‌چرسیکایه‌وه بو ته‌وان هه‌روه‌ها له ده‌نگه‌که‌یشیا، هه‌موو ده‌م، هه‌ستی به‌رز و خوشه‌ویستی ته‌زرنگایه‌وه...

به‌لام گاریبالدی؛ هه‌ر له هونه‌ره‌کانی زری بازی دا سه‌رو و هاوری کانی خو‌ی نه‌که‌وتبوو. له گه‌لیک هونه‌ری زانیاریشدا پیتشیان که‌وتبوو وه‌ک:

میژوو، راستی په‌رستی و به‌تایبه‌تی هونراوه! . خوشترین ده‌م ته‌و ده‌مه‌بوو، به‌لای زرتیوانه‌کانه‌وه، که دانه‌نیشن و گوتیان له ده‌نگه زرتینه‌که‌ی گاریبالدی ته‌گرت؛ که له بی ده‌نگی شه‌وا! هونراوه‌کانی (دانسی) و (فولیترا) بو ته‌خویندنه‌وه. یاخود گۆرانیه‌کانی شو‌پش کیره‌کانی فه‌ره‌نسه‌ی ته‌گوت که ده‌ماری پیاویان ته‌بزواند، به‌ساز و ناوازه ناسکه‌کانیه‌وه، که ته‌مه‌نده دل‌کو بوون و کاربان له هه‌ست و هوش ته‌کرد پیوست به‌وه‌گیرانی وشه‌کانیان نه‌بوو بو سه‌ر زمانی ئیتالیایی.

ته‌چی به‌گژ ریگره‌کانی ناو‌زی دا . ته‌گه‌ری بو شه‌رو‌پور

گاریبالدی ده‌سالی خستی به‌م جو‌ره رابواره: هه‌ر خه‌ریکی کاروباری زرتیوانی و گه‌شتو‌گوزار و گۆرانی گوتن و... به‌لام له‌م ماوه‌یه‌دا پیتشکه‌وت له‌زرتیوانیه‌که‌وه کرا به‌سه‌رکرده‌یه‌کی که‌شتی.

نه‌چاوی له ته‌نگوچه‌له‌مه ته‌ترسا نه‌ته‌یشی زانی ترس چییه. کاتن که تورکه‌کان و یۆنانیه‌کان چوون به‌گژ به‌کتردا. له نزیک گۆی ناوی خاکی لوبانه‌وه، گاریبالدی به‌هه‌لی زانی بو جه‌ره‌زه‌یی ده‌موده‌ست به‌خو‌ی و که‌شتییه‌که‌یه‌وه خو‌ی گه‌یاند کۆری کوشتار و ده‌ستی کرد به‌شه‌رکردن!

هه‌ر ته‌وه‌نده له‌و شه‌ره‌ بووه‌وه؛ ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو زرتیکاندا کوشتاری له‌و ریگری ده‌ریایانه نه‌کرد که هوروژمیان ته‌برده سه‌ر که‌شتییه‌که‌ی. به‌خۆبان و پاچ و خه‌نجه‌ره‌کانیانه‌وه. به‌م په‌نگه ژبانی گاریبالدی وای لیته‌تبوو که‌بوو بوو به‌زنجیره‌به‌ک له

جه ره زهیی و تنگوچه له مهی سامناک، که له هۆنراوه کانیدا لۆردبا یروۆن هونه رمه ندانه به خوین گهرمییه که وه لیبی دوا بوو به ناوی گه وره کردن و ریزگرتنه وه له پالنه وانان و پالنه وانیتی.

بیینینی مازینی

له وده مه دا گاریبالدی بهرگوتی که وه ته وه که به کیک له ئیتالیاییه کان، که ناوی (مینوتی) بوو به دهستی نه مسه بییه کان کوژرابوو. بویه کا بهم سزایهش گه یشتبوو، خهریکی ئه وه بوو بوو که ئیتالییا بکات به یهک و رزگاریشی بکات له ژیر دهستی نه مسه بییه کان. به لام کوشتنی - مینوتی - به پیچه وانهی مه به سی نه مسه بییه کان. کاری کرد. له باتی ئه مهی که گیانی نیشتمان په روهری له دلی ئیتالیاییه کاندای بکوژنیتته وه، زورتر ناگری تی بهردا... رۆژتیکان گاریبالدی گه یشت به لاویکی سهر به مینوتی که گوتی: (به سهدان له پیاهه کافمان به دهستی نه مسه بییه کان کوژراون. به لام گه وره ترین پیاهه کۆمه له که مان که ناوی مازینییه هیشتا زیندوو)

ده موده ست؛ له پاش ئه وه، گاریبالدی به خووی و که شتییه که وه چووهر ماریسیلیا: له وی چاوی که وه ته به مازینی که نه وساکه دوور خرابوو وه بو ئه وی، بی ئه مهی ده ست له سه ره ستی که سایه تی بدری. پاشه جار گاریبالدی، له مابه تی پیگه یشتنه یه وه نووسی: «له راستیدا کۆلۆمبوس که کامهران بوو به دۆزینه وه ئه مریکا، نه مه ندی من دلخۆش نه بووه که نه م پیغه مبه ری به لپن له سه ر دراوه م دۆزییه وه؛ که ههر بو ئه وه نیراوه که نه ته وه که ی ئیمه بگه یینیتته نه و خاکه ی که گفتمان پی دراوه وه ری بگرین!». ههر نه و چاوی پیکه وتنه بوو، که بووه سه ره تای یاریده دانیکه به ردار له پینا و نازادی ئیتالیادا، که هه تا مان، ژیا ههرچی... «مازینی» بوو خه وی نه دی به نازادی نیشتمان که به وه ههرچی (گاریبالدی) ش بوو نه و خه وه ی نه گورییه سه رکرده وه که خه م گه وره تر بوون له قسه کان، هه م کاریگه رتیش بوون!.

به ره وه یه کیتی ئیتالییا

به لام له وده مه دا نازادکردنی پارچه خاکه کانی ئیتالییا و یه کخستنیان ناواتیک بوون وه ک ده رته که وه ته که نه یینه دی! چونکه سویند خواری فه رمانه واییه گه وره کانی نه وروپا که له سالی ۱۸۱۵ دا پیکهاتبوو؛ خاکه کانی ئیتالییا له ناو که مه ره ی خووی ده رهاو یشتبوو. دانیشی به ئیتالیادا نه نابوو که فه رمانه واییه کی یه ک بووه. له بهر نه وه خاکه کانی (پیدمۆنت) و (ساردینیا) له ژیر چنگی خونکاره کانی به ره ی (ساقووی) دا مابوونه وه. له لایه کی تریشه وه خاکه کانی (لومباردیا) و (قینسیا) خرابوونه سهر نه مسه ههرچی (تۆسکانیا) و (مۆدنیا) و (بارما) یس بوو خرابوونه ژیر چنگی خانه دانه ده سداره کانی نه مسه بییه کانه وه به لام (رۆما) و (ئه میریا) و (رومانا) ملیان که چ کردبوو بو ده سه لاتی پا که له شکرکی داگیرکه ری فه رنه سه یی له و ناوه دا بوو، یارمه تی نه دا. مایه وه سهر (ناپۆلی) و (سجیلیا)، نه وانیش که وتبوونه به رده ست به ره ی (بۆرۆن) به م ره نگه ئیتالییا نه و قسه یه ی پی نه برا که (مه ته ریخ) ی زۆر زانی نه مسه یی و که له پیاهه کۆنگره ی (قیه ننا) ده رباره ی کردبوو، که گوتی: ههرچی ئیتالییا به نه ته وه که ی پچر پچر بووه یه کیتییه که ی نه ماوه ههر نه وهنده ی پی نه بری که بلپن بریتییه له ناوی خاکیکی سهر زه مین!.

که وای لپهات گاریبالدی و مازینتی رووبه رووی کاریکی سه خت و گران وه ستابوون. کاره که یس بریتی بوو له وه ی که ناویکی بی جی بگۆرئ و بکرئ به نه ته وه یه کی وریا و زیندوو!. گاریبالدیش هه موو دل و گیانی خووی بو ئه م کاره گرنگه ته رخان کرد. جارئ له سه ره تاوه ده ستی کرد به هه لگێرانه وه ی که شتییه وانه کانی (جه نه وه) له سه رداره کانی خوین... به لام یه کیک له و زیتوانانه به دگۆبی ده رباره کرد. گاریبالدی ناچار بوو، ده ربازیبی بو (ماریسیلیا)، که گه یشته نه وی چه ند په ره یه کی له چا پدراوی دی؛ که له بابه ت ناوی نه وه نوو سرابوون، فه رمانه وایی (پیدمۆنت) بلاوی کردبوونه وه و به ناشکرا تیا نه نووسیون ههرچی که لله ی (گاریبالدی) ی بو به ینی؛ پاداشتیکی گه وره ی نه داته وه!... بیتجگه له وه کار به ده سه ته کان پریری کوشتن یاخود له ناو بردنیشیان دا بوو!...

ئەچىن بۆ ئەمەرىكا

كە گارېبالدى ئەۋەدى دىيى؛ تەماشاشى كۆرۈنۈش نەتىجىسى خۇيى لە ئىتالىيادا گوزارىيى بونىنى... خۇي رەنچەرۆ ھاتە پېش چاۋ... لەۋە پېش ئەۋەشى بېسىتېۋو كە چەند شۆرشىك لەۋ بەرى كەنارى رزىي ئەتلاتتىكەۋە ھەلگىرساۋە لە ھەندى لە خاكەكانى ئەمەرىكاي خواروودا؛ كە تەنگەتاۋ بوۋبوون بەدەست زۆردارىيەۋە. لەبەر ئەۋە بەخۇي و چەند كەسىكى دىلسۆزى پىشتىۋانى خۇيەۋە بەناۋزرىدا كەۋتە پىگا روۋى كۆرە ئەۋى... تا دوانزە سال لەۋ ناۋەدا مایەۋە (۱۸۳۶-۱۸۴۸) سەر كۆرەدى لەشكەرەكەى خۇي ئەكرد كە كراسى سوورىان لەبەر كۆرۈۋ بۆ رەنجى نەداۋەتى ئەكۆشا بۆ نازاد كۆردى خاكەكانى (ئۆرۈگۈي) و (رېوگراند)...

چېرۆكى جەرمەزەبىيەكانى گارېبالدى لە ئەمەرىكاي باشووردا، لە چېرۆكەكانى ھەزار و يەك شەۋە سەيرتەر و سەر سورھىتەر ترە. گارېبالدى لە سەرەتادا شەرەكەى خۇي لەكۆرى زرىدا ئەكرد ھورۆمى ئەبەدە سەر دوژمنانى نازادىي و نازادەرانى براكانيان لە مەۋقايەتېدا ئەمىش لەسەر شىۋەي رېگرانى ناۋ زرى دابو بەلام پاش ئەۋە چەند مانگىك بەسەرپىشتى شەپۆلەكانى زرىۋە مایەۋە، كەشتىيەكەى خۇي بەجىتھىشت و سواری ئەسپ بو بەخۇي و پىساۋە نازاۋ دلېرەكانىيەۋە پىرتى گرتەبەر، بەناۋ چۆل و بىبابانەكاندا ھەندىكىش لە شۆرەسوارە ھەرە ھونەرەمەندەكانى (رېوگراند) پىشان ھاتىۋە سەر كە يەجگار نازا و جەنگاۋەرىۋون. ھەموۋيان بەگىشتى تاۋيان ئەداپە ناۋ كىلگە و زورىەكاندا بەتېرۋەكەۋان و رپەكانىيەۋە ھەرچەندە مانگىكىشى پىن چو، گارېبالدى لەۋ خاۋەن پىشانە ھەموۋيان ھونەرەمەند تر دەرچو لەسوارچاكي و رېمبازىيەدا خۇي و پىساۋەكانى؛ دوژمنيان لەھەر كۆي يەكدا بدىايە، بىن وچان ھورۆمىيان ئەبەدە سەريان و پاۋەدوۋيان ئەنان. لەھەلگوتانەكانىياندا ھەرۋەكۆ تىزەكى تەفەنگ گورج و گۆل بوون... پانە نازالىكىشىيان بەدۋاي خۇيانەۋە كىش ئەكرد لە ھەر شۆپىتىكا برسى بونايە لىيان سەر ئەپرىن و گۆشتەكانىيان ئەبىرژاندن و ئەيان خواردن؛ دلېرى ئەۋ جەنگاۋەرانە ئەمەندە سەير بو، ھىندە سەر سورھىتەر بو نەئەچۈۋە مېشكەۋە، كە ئەكەۋتە بەدەست دوژمنەكانىيان، ھەرچى ئىش و نازارېك ھەيە ئەدران لە كۆرى شەردا نەكۆرژان بەلام زەردەخەنە لەلىۋيان جيا نەئەبوۋە!.

لە راستىدا ژمارەبەكى زۆريان لىن مرد. بەلام لە جياتى ئەۋ مردوۋانە دەمۇدەست

كۆمەلىكى تر لە زىندوۋان ئەھاتنە پالىيان. سەر كۆرە نازاكەيان؛ ھەموۋ دەم ۋەك ھىزىكى مۇگناتىسى پىتوۋە بوۋىن، كىشى ئەكردنە لاي خۇي!. گارېبالدى خۇشى، خۇي وا ئەنۋاند كە ھىچ ھىزىك نىيە لە جىھاندا بتوانى نازارى بدات ياخود پەكى جەنگى بخت!

جارېكىان گارېبالدى كەۋتە دەست ئەفسەرېكى دوژمن. ئەفسەرەكەيش ئەبىست نازارى بكات ھەرچى لە دلداپە و ھەر زانىارىيەكى ھەيە كە بەكەلكى دوژمنەكەى بىت بىلىن. لەبەر ئەۋە دەستى كۆر بەنازاردان و داركارىي كۆردى. تا دوۋكاتىش بەپەنجە ھەلىۋاسى لەناۋ زىندانەكەيدا، كەچى لەگەل ئەۋەيشدا گارېبالدى ورتەيەكى لە دەمەۋە نەھات راز و نەپىنىيەكانى خۇي پىن بلىن لە بابەت جەنگەكەۋە! گارېبالدى ئەۋە پاش كە لە بابەت ئەۋ نازاردانانەۋە ئەدۋا ئەيگوت «لە راستىدا ئەۋانەيش جۆرېك بوون لە گىيان كىشان كە ھەرگىز ناتوانم پىشانى بدەم!»

شۆرەسواری نازا ملگەج نەكات بۆ دلدارىي

لەگەل ئەۋەشا گارېبالدىش مەۋقېك بو، بۆ خۇي چەشنى ھەموۋ مەۋقېكى تر خاۋەنى دل بو. ئەۋەش ۋەك ھەموۋ كەسېك دل ئەدا بۆ دلدارى!...

ئەۋەكاتە رۆژېك بو لە رۆژانى سالى ۱۸۳۹ گارېبالدى وازى لە سواری ئەسپ ھىنا بو گەرابۆۋە سەر ژيانى ناۋ كەشتى و زىۋانى رۆژېكىيان لەسەر پىشتى كەشتىيەكەى خۇي بو؛ بەدورېنىكى شت گەۋرە كەر تەماشاشى كەنارى ئاۋەكەى ئەكرد ھەرۋەك خۇي ئەلن:

(بەرېكەۋت گىدىكى بلىند ھاتە بەرچاۋم كە چەند خانوۋىكى بچوۋكى بەسەرۋە دوست كرابوۋ. خانوۋەكان ھەم جوان بون، ھەم ساكار لەبەر دەرگانەى يەكېك لەۋ خانوۋەدا كچىكى جوانم ھاتە پىش چاۋ؛ زۆر چوۋ بەدلما. دەمۇدەست فەرمانم دا بەكەشتىيەۋانەكان كە كەشتىيە كە بگىرئەۋە بۆ لاي كەنارى ئاۋەكە. پاشان لە كەشتىيەكە دابەزىم و چوۋمە سەر وشكانى روۋىشم كۆرە ئەۋ لايەكى كە بەلامەۋە واپوۋ مالى كچەكە لەۋى دابوۋ بەلام ھەر رەنجىك بۆ دۆزىنەۋەى كچەكەدا بەبا چوۋ!

بەلام لەۋەكاتەدا كە خەرىك بووم بەرەنچەرۆيى بگەرېمەۋە جىيى خۆم پىساۋىكى ھاونىشتمانى خۆم توش ھات كە دەمېك بو ئەمناسى. بانگى كۆردە مالى خۇيان كە فنجانىن قاۋەى لا بخۆمەۋە. كە چوۋم ھەتا بلىتى سەرم سوپما لە كارى خوا و خۇشىش

ژنه که له میړده کې د پيس نه کات . میړده که دلسوزی نه نوینی

گاریبالدی پیاوړیک بوو له پیاوان. پیاوړیکیش بوو له ریزه ژنان!... کام تهنگ و چهلمه می سامناک هه بوو، خوئی تی فری نه دا. کام جهنگ سهخت و خوینرژانه بوو کوشناری تیا نه کرد. بیجگه له وانه، کاره ساتی وایش رووی نه ا پاکي و دلسوزی نه وی تاقي نه کرده وه بهرامبهر ژنه که می خوئی. به لام هه موو دم نه وه ی پیشان نه دا که چاکترین میړده و، له دلسوزی و داوین پاکیشدا بی هاوتایه!.

به لام ژنه که، زورجاری واریک نه که وت، که دلی له میړده کې خوئی پیس نه کرد... به لام گاریبالدی به بزنه می نه و جوړه کاره ساتانه وه، چندی له دهست بهاتایه ژنه که می خوئی دلنیا نه کرد که له ناپاکی ژن و میړدیبیه وه دووره: ته نانهت، جاریکیان؛ نه و دلنیا کردنه می بوو به هوی نه وه ی که قره زپینه جوانه که می خوئی بتاشی تا بیخه که می! . جا بو نه مه می پاکانه بو نه م کرده وه ی می خوئی بکات پیی گوت: (وا بهم رهنکه تو نه توانیت له من دلنیا بیت که نافرته ته کان دوام ناکه ون!)...

گه رانه وه ی شه مشون بو ئیتالیا

که گاریبالدی، له کارو فرمانه کانی خوئی بووه وه، له نه مه ربکای خوا روودا؛ که بو سه ندنه وه ی «نازادی» ی نه ته وه کانی نه وی خه باتی نه کرد. ده موده ست گه راپه وه نیشتمانه که می خوئی، بو ئیتالیا. کاتی گه یشته نه وی به گه رموگوربیه کی ناوازه وه پیشوازی کرا هوئی نه مه ییش نه وه بوو، که له وده مه دا که نه و دورکه وتبووه له ئیتالیا ناگری نیشتمانه پرستی له دلی هاو نیشتمانه کانی و هک خوئی مابووه وه. هه ر نه وه نده ی نه ویست فووبه کی لی بکری تا هه ر له خو به وه کلپه بسینتی.

گاریبالدی له پیواه کانی خوئی که مابوونه وه نزیکه می هه زار که سپیکي بو کوزکرایه وه به خوئی و نه وجه نگاوه رانه وه که هیرشیان برده سه ر شاری «روما» به رامبهر به سی ۳۰ هه زار سه ربازی فه رهنسه یی داگیرکه ر وه ستا! نه م جه ربه زه ییبه ی گاریبالدی به نه مه نده شیتانه نه هاته پیش چاوی هه ندی که س، پییان نه گوت: «مه گه ر شتی که له خوا ییبه وه روو بدات گاریبالدی و پیواه کانی رزگار بکات نه گینا سه ربازه فه رهنسه ییبه کان له وانه ی بیانخون و قووتیان بدن!»

که چی کاری خوا یی رووی دا. هه ر نه وه نده گاریبالدی چه ند هیرشیکي شیرانه ی برده

هاته دلسمه وه چونکه ده موده ست چاوم به و کچه که وت که بوئی نه گه رام و له ده رباکه وه کیشی کرد بووم بو که ناری ناوه که! منیش تا ده میک هه ر سه یرم نه کرد و چاوم تی نه بری. نازانم زوری پی چوو، یان که م، دوا یی هاتمه وه هو ش خوم. به زه رده خه نه یه که وه چاک و چونیم له گه لدا کرد و پیم گوت: «تو بهر من نه که ویت!»

نه وه ی گاریبالدی گوتی هاته دبی کچه که بوو به ژنی! ناوی کچه که (نه نیتار بیرا) بو هه ر چه نده ته مه نی له هه ژده سالان تپه ری نه کرد بوو، به لام باوکی نه بوو له باوکی به ربه چی قسه که می باوکی دایه وه که نه ویست بیدات به پیوا یی کی ترا^(۱) ژینی خوئی و چاره نووسی خوئی دایه ده ست هیزی موگناتیسی نازاد که ری نیشتمانه که می خوئی هه ر نه و شه وه خوئی گه یانده گاریبالدی که له سه ر پشتی که شتیبه که می بوو هه ر دوو کیان پیکه وه به ره و دوا رژیکی پر له کامه رانی ته واو و نه رک و نازاریکی زور و نه نجامیکي ناسوور و سامناک به ناو زریکاندا ریگایان گرته بهر! گه لیک زریان بری؛ ریگای گه لیک چول و بیابانیان به سواری نه سپ ته واو کرد شان به شانی یه کتری شه ریان نه کرد. هه ر یه که یشیان نه وی تری نه پاراست له رمی دوزمن! دوا یی له جه نگیکا ژنه گیرا و کرا به دیل ژنه که وای نه زانی میړده که می له کوړی جه نگا کوژراوه رییان دا به ژنه که که بگه ری بو لاشه ی میړده که می خوئی به لام دوو سه ربازی به هیز و هه ره تیشیان بوو دانا که چاویان لی بی بی و ده رباز نه بی ژنه که ییش له ناوه ند هه ر دوو کیان دا نه ریشت؛ کوژراوه کانی نه پیشکنی رووی وه نه گیران بو بهر رووناکي، تا کو بیان ناسیتته وه به شتوه و ده موچاویان دا له پر هه ر دوو یاسا وله کانی خوئی چه واشه کرد به دزی نه وانه وه خوئی فری دایه سه ربشتی نه سپیک که له ده ست جوو تیاریکی راپسکاند هه لات و خوئی گه یانده ناو جه نکه لیکه وه و خوئی ون کرد!

له پاش غار کردنیکی چوار رژی به سه ربشتی نه سپه که وه به ناو دارستان و مه له کردن به ناو روو باره کاند که بی خواردن و بی سه روت مایه وه دوا یی گاریبالدی میړدی دوزیبه وه به زیندو ویتی!

کاتی کیش ژن و میړده که منالیان بوو ناویان نا (مینوتی) مه به سیان نه وه بوو که یادی دلیری یه که می شوړشی ئیتالیا زیندو و بکه نه وه.

(۱) له وه ده چی لیره دا هه ندی رسته په ربی، وه ک له نه سله که دایه.

فرمیسک و خوین و خودی^(۱) ناوچهوان

ئەوی که گاریبالدی چاوه‌روان بوو بێتته دیی، له پیاوه‌کانی که زۆر کهم بوون هاته دیی... وایان لێهات، بوون به‌کۆمه‌لێکی ئاواره و بێچاره بوو هەر شوینتیک ئەچوون دوژمن به‌دوایانه‌وه بوو دەری ئەپه‌راندن. نه‌جێیه‌کیان هه‌بوو تیا به‌هوتینه‌وه. نه‌خورشتیکیشیان ده‌ست ئەکه‌وت، ئاهی سکی خۆیانی پێ بشکێتن... به‌لام نیازیکی به‌هیتز هه‌بوو له‌ دلێاندا. هه‌موو دەم پالی پێوه‌ ئه‌نان بۆ پێشه‌وه. ئه‌وانه‌ ئه‌و نیازه‌یان له‌ تازایه‌تی سه‌رکرده‌ برینداره‌که‌یان و ژنه‌ به‌جهرگه‌که‌یه‌وه پێ گه‌یشته‌بووه که هەر چه‌نده‌ نه‌خۆش بوو به‌هۆی سکه‌که‌یه‌وه که منالی تیا‌بوو، که هەر چه‌نده‌ می‌رده‌که‌ی له‌گه‌لیا خه‌ریک بوو لیتی ئەپارایه‌وه که له‌گه‌لیاندا نه‌بێ و بمینیتته‌وه؛ به‌لام به‌گوتی نه‌کرد، له‌گه‌لیا خۆی تووشی ئه‌و هه‌موو ئه‌رک و تازار و مه‌ترسیی ژیانه‌ کرد ئه‌ویش هەر بۆ ئه‌مه‌ی تا سه‌ر هاوسه‌ر و هاوده‌ردی می‌رده‌که‌ی بێ.

کاروانه‌که، هەر ئه‌وه‌نده له‌ پێگادا به‌لای مالتیکا تێپه‌ری؛ ژنه‌که‌ی تکای له‌ که‌بیانویی ماله‌که‌ کرد که وه‌ک پیاوان قه‌زه‌که‌ی هه‌لپاچێ پاشان جلوه‌رگی پیاوانه‌شی پۆشی و سه‌رله‌نوێ سواری ئه‌سپه‌که‌ی خۆی بووه‌وه کۆمه‌له‌ جه‌نگاوه‌ره‌که، هەر به‌رۆیشتنی خۆیه‌وه خه‌ریک بوو. به‌رۆژ خۆی ئەشارده‌وه. به‌شه‌ویش ئه‌رۆیشت به‌پێگادا. تا له‌ توانایدا بوایه‌ خۆی ئەپاراست له‌وه‌ی که بکه‌ویتته‌ چنگی دوژمنه‌وه؛ که هەر به‌دوایانه‌وه بوون راوه‌ دوویان ئه‌نان. دوژمنه‌که‌یان رۆژ به‌رۆژ به‌هیتز تر ئه‌بوو ژماره‌ سه‌ریان گه‌یشته‌بووه‌ حه‌فتا و پینج هه‌زار که‌س!

له‌ کاتی ئه‌و راوه‌دووانه‌دا که دوژمن ئەیکرد و زۆریش سامناک و پر له‌ مه‌ترسی بوو، چه‌ند جارێک گاریبالدی و کۆمه‌له‌که‌ی نزیکێ چوار لاگیران بوونه‌وه. به‌لام هه‌موو جارێک، له‌ دوا‌ی هه‌ناسه‌دا، له‌ ته‌له‌ و داوه‌کانی دوژمن ده‌رباز ئه‌بوون. ئه‌مه‌یش به‌سایه‌ی زوو هه‌ست پێ کردنی سه‌رکرده‌که‌یا نه‌وه‌ بوو؛ که ئه‌مه‌نده‌ زه‌ره‌ک و نه‌به‌رد بۆ هه‌موو دەم په‌یی به‌و تاکه‌ پێگایه‌ ئه‌برد که دوژمنه‌کانی به‌ره‌للایان کردبوو پاسه‌وانییان نه‌ئه‌کرد!

هه‌موو جارێکیش سه‌رکرده‌ دلێره‌که، به‌هه‌یوایه‌کی تازه‌وه پێگای ئه‌گرتته‌وه به‌ر، که هه‌رگیز کز نه‌ئه‌بوو، نه‌یش ئه‌کوژایه‌وه دوا‌یی کۆمه‌له‌که‌ گه‌یشته‌نه‌ نار ده‌ریا، که‌له‌ویدا که‌شتییان بۆ ئاماده‌کرا بوو بیانگوتیتته‌وه بۆ خاکی ئازادیی.

سه‌ریان، له‌شکری سه‌رکرده‌ (ئودیئو)ی فه‌ره‌نسه‌یی شکاند، به‌م په‌نگه‌ (پلنگی مونتیه‌فیدیۆ) که هه‌روه‌ک له‌ ئه‌مه‌ریکای خواروودا پێ یان ئه‌گوت به‌سه‌رکه‌وتن شادبوو. هەر له‌دوا‌ی ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ی بلاوی کرده‌وه به‌هه‌موو لایه‌که‌دا که «ئیتالیا» (فه‌رمانه‌رواییه‌که؛ نه‌به‌ندیخانه‌ی تیا‌یه و نه‌چه‌ندوچوون کردنی دادگای تیا‌یه و نه‌زۆرداری!) هه‌روه‌ک فه‌رمانه‌رواییه‌ک بوو بێ، وه‌ک فه‌رمانه‌رواییه‌که‌ی «یوتوبیا» که وینه‌ی نه‌بێ له‌ جیهان دا بۆ چاکی و پاکی و دادپه‌روه‌ری وای ئه‌هاته‌ پێش چاو و اتا: چۆن (سپۆرتۆماس مۆر)ی ئینگلیزی چا‌که‌خواز (یوتوبیا) که‌ی خۆی هاتبووه‌ پێش چاو که له‌سه‌ر په‌راو نووسیبوو به‌وه ئه‌مه‌یش ئه‌م فه‌رمانه‌رواییه‌ی خۆی و ئه‌هاته‌ به‌رچاو!

به‌لام گاریبالدی زۆر به‌م گه‌شکه‌داریه‌یه‌وه نه‌مایه‌وه چونکه له‌و ده‌مه‌دا له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه له‌شکری دوژمنانی لێ کۆ ئه‌بووه‌وه که هه‌موویان نوێ بوون په‌نگه‌پێژی شه‌رپێکی نوێیان پێ درا بوو (ناپاکی)ی نوێ نوێ و تازه‌ داها‌تووشیان به‌ده‌سته‌وه بوو! سه‌رکرده‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌که‌ زۆری پێ نه‌چوو شه‌ر وه‌ستانی ئاشکرا کرد که‌چی سه‌ر راستی گاریبالدی به‌کاره‌یتنا بۆ که‌لکی نا‌پوخته‌ی خۆی پێش ئه‌مه‌ی ماوه‌ی شه‌ر وه‌ستانه‌که‌ی دوا‌یی بێت له‌ناکا و په‌لاماری گاریبالدی دا ئه‌م نا‌پاکییه‌ ته‌نگ و نا‌په‌سنده‌ به‌ئه‌نجامی خۆی گه‌یشت له‌شکری پاراستنی گاریبالدی سه‌رومر کوژران به‌لام گاریبالدی توانی خۆی رزگار بکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا که که‌له‌که‌ی گولله‌یه‌کی به‌رکه‌وتبوو و ژنه‌که‌یشی له‌گه‌ل ئه‌ودا خۆی ده‌رباز کرد به‌لام به‌سکی په‌وه‌ که مناله‌که‌ی دووه‌می تیا بوو!

هەر چه‌نده ئه‌م کاره‌ساته‌ سه‌رگه‌ردانییه‌کی گه‌وره‌ی تیا‌بوو به‌لام ئه‌وانه‌ی ما‌بوونه‌وه له‌شکره‌که‌ی گاریبالدی دلسۆزیان بۆ نوواند پر به‌دل دوا‌ی سه‌رکرده‌ کلۆله‌که‌ی خۆیان که‌وتن ملکه‌چه‌یان کرد بۆ هاواره‌ ناسۆر و کاریگه‌ره‌ی که بۆی هینان: (هەر که‌سه‌ی ئه‌یه‌وی شه‌ر له‌گه‌ل فه‌ره‌نسه‌یه‌کاندا بکاته‌وه با دوام که‌وی به‌لام نابێ چاو به‌رپێته‌ هه‌یچ شتێک که له‌ منه‌وه ده‌ستی که‌وی چونکه من هه‌یچم نبیه‌ بیده‌می.

نه‌ پارهم هه‌یه‌ بیده‌می نه‌ پاداش نه‌ که‌لوه‌لوخورشت له‌ برسیتی و تینوتیتی و پێگا پێنی به‌ئه‌رک و تازار و شه‌روشه‌ر و مردن به‌ولاوه‌ هه‌یچی ترم نبیه‌ بیده‌م به‌که‌س... جا هەر که‌سه‌ی له‌کانی دلێه‌وه، نه‌ک له‌ سه‌ری لێوه‌وه؛ نه‌یشتمانه‌که‌ی خۆی خۆش ئه‌وی؛ با بێت و دوام که‌وی!...».

(*) خوه: (عرق): ئاره‌ق که له‌ش بێتته‌ ده‌روه. (ش.ف)

له ناوهند نه‌نیایی و کوشتاردا

ئه‌وه‌نده هه‌بو، مه‌رگه‌ساته‌که کاری له دلی گاریبالدی کردبوو. وایشی لی کردبوو؛ که نه‌توانی له‌سه‌ر خه‌بات کردنه‌که‌ی خۆی پروات. پر به‌دل حه‌زی له ژینیکی بی دهنگ و سه‌نگ نه‌کرد، دامای سره‌وت و حه‌سانه‌وه‌یه‌ک بوو... له‌به‌ر ئه‌وه کوچی کرد بو خاکه یه‌گرتوه‌کانی نه‌مه‌ریکا.

له‌ویدا خۆی گه‌یانه‌ کارخانه‌یه‌کی میو دروستکردن؛ خۆی دامه‌زراند!... به‌لام دیسانه‌وه یادی ئه‌و ژیا‌نه‌ی نه‌کرده‌وه که پیتوه‌ی راهاتبوو. له‌به‌ر ئه‌وه زۆری پی نه‌چوو سه‌رکرده‌یی که‌شتیه‌کی گرتنه‌ستوی خۆی، که به‌ره و رۆژه‌ه‌لات نه‌چوو... کاتی که‌شتیه‌که گه‌یشته ناو‌زیی ناوه‌راست، هه‌ستی کرد به‌وه‌رس بونی‌ک له ژیا‌نی جه‌ریه‌زیی وه به‌تاره‌زوویه‌کی به‌هیز که ژیا‌نی پیری خۆی نزی‌ک به‌نیشتمانه‌که‌ی خۆی راپو‌یری. له‌به‌ر ئه‌وه خانووی‌کی ته‌خته‌ی کپی له دوورگه‌ی «کابرا» دا که نزی‌ک به‌«ساردینیا» بوو. ویستی تا ماوه له‌ویدا بژی...

به‌لام هاواری هاو‌نیشتمانه زۆر لی کراوه‌کانی له پشت ئه‌و هه‌موو زری‌بانه‌وه که‌وته‌وه به‌رگویی. که ته‌ماشای کرد وا نه‌مجاره‌یش دل و ده‌روونی نه‌ورووژیته‌وه. هه‌ست به‌گلا‌راویی و دلته‌نگی نه‌کاته‌وه، هه‌ست به‌بی نارامی نه‌کاته‌وه... کاتی که ده‌نگوباسی راپه‌رینی تازه‌ی ئیتالیای به‌رگویی که‌وت. که له ژیر پیتسه‌وایی «کافور» دا خه‌ریکه خۆی له ده‌ست زۆرداری (نه‌سه) رزگار بکات و هه‌موو خاکه‌کانی ئیتالیا بکاته‌وه به‌یه‌ک و فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی گه‌وره‌یان لی پیک به‌ینتی، هیوا و ناو‌ته‌ نیشتمانیه‌کانی خۆی بیه‌رکه‌وته‌وه... گاریبالدی هه‌ستی به‌خۆی کرد که خوتنی لاوتنی سه‌رله‌نوی، گفه نه‌کاته‌وه به‌ناو ده‌ماره‌کانی له‌شیا. ده‌موده‌ست خۆی له ده‌ست خاو و خلیچکی رزگار کرد و، دوورگه‌که‌ی به‌جیه‌یشت؛ بو ئه‌مه‌ی خۆی بگه‌ینیتته هیزه‌کانی «کافور» و له‌گه‌لیاندا خه‌بات بکات...

به‌لام ژنه‌که‌ی گاریبالدی؛ که‌سکی پر بو‌بوو به‌منالی دووه‌می، نه‌خۆشیه‌که‌ی تینی سه‌ند مه‌ترسی له ژیا‌نی نه‌کرا... جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆمه‌له‌که، هیچی تری له ده‌ست نه‌ته‌هات ئه‌وه نه‌بی که له‌سه‌ر راکردنی خۆی پروات؛ به‌ناچار بی چوونه ناو که‌شتیه‌که‌نه‌وه و ده‌ستیان کرد به‌کوچ کردن.

بی ئه‌مه‌ی نان و ناوی‌ک له‌گه‌ل خۆیاندا به‌رن بیخۆن... هیچ شتی‌کیش نه‌بوو؛ تاریکی ژیا‌نیان بو رۆشن بکاته‌وه، رۆشنا‌یی ئه‌و باوه‌ره نه‌بی که هه‌یانبوو به‌راستی و دروستی که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌که‌ی نیشتمانه‌که‌یان و، به‌رووناکی مانگ! گاریبالدی، له هه‌موو ژیا‌نی خۆیدا، له مانگی ئه‌و شه‌وه‌ی گه‌ش تر و جوانتری نه‌دیوو! تیشکی مانگه‌که‌ی ئه‌و شه‌وه، نه‌که‌وته سه‌ر ده‌م‌چاویکی زه‌رد هه‌لگه‌راو، که ده‌م‌چاوی ژنه‌که‌ی بوو ژنه به‌سه‌زمانه‌که له‌تاو گپی تابه‌که‌ی، لیوه‌کانی نه‌له‌رزین. به‌لام به‌زۆر زه‌رده خه‌نه‌یه‌کی کزی لی پچرین و به‌می‌رده‌که‌ی خۆی گوت:

«خۆشه‌ویسته‌که‌م؛ هه‌رچی‌یه‌کم به‌سه‌ر بی، پیتوسته تو هه‌ر له‌سه‌ر رتی‌گای خۆته‌وه برۆیت تا کاری خۆت ته‌واو نه‌که‌یت!»

به‌لام پیتسه ئه‌مه‌ی ژنه‌که له قسه‌کانی بیته‌وه، گیتزه‌ی گولله له‌م لاو له‌و لایانه‌وه په‌یدا بوو... گه‌له که‌شتیه‌کانی دوژمن بوو، هوروژمی نه‌برده سه‌ریان! گاریبالدی هه‌ر چ که‌شتیه‌کی پی بوو، هه‌موویان گیران، سیانیان نه‌بی. له‌ناو که‌شتیه‌که له‌و سی که‌شتیا‌نه‌دا؛ خۆی دانیشتبوو، ژنه‌که‌ی له باوه‌شیا‌بو گیانی نه‌دا! که‌شتیه‌که‌یان، له به‌ره‌به‌یاندا؛ گه‌یشته که‌نار ده‌ریایه‌کی چۆله‌هۆل. گاریبالدیش ژنه‌که‌ی خۆی هه‌لگرت و گه‌یانه‌یه سه‌ر وشکانی له‌ویدا له‌ناو کۆمه‌له‌کاندا دا‌ینا. به‌لام زۆری پی نه‌چوو مه‌رگی به‌ناو چاویه‌وه دیی. په‌نگی مردووی لی نیشتتبوو... که ده‌ستیشی دا له مه‌چه‌کی زیندوویی تیا نه‌ما‌بوو!...

گاریبالدیش گۆرتیکی بوو «ئه‌نیتا» ی ژنی هه‌لکه‌ند و ملی نایه‌وه به‌رتی‌گاوه...

شهر و دلداری

ههروهک بهلای گاریبالدییهوه؛ شهر و دلداری، پیتکهوه نووسابن وابوو!. هه ره لهو کاتانهدا، چاوی بهکچیتک کهوت له تهمنی نۆزده سالان دابوو. ناوی (مارشینا را کموندی) بوو. دلای پیاچوو. گاریبالدی دلای کچهکهی بزواند، تا دواپی بهدلای خۆی شووی بچ کرد. هه ره چهنده له تهمهکهندا جیاوازی یان زۆر بوو، بهلام له مانگی یهکهمی سالی ۱۸۶۰دا له یهکتر ماره کران.

بهلام ئەم ژن و میردییه زۆر نهژیا. چونکه چهند رۆژیکی بهسهرا تپیهری، گاریبالدی پیتی زانی که ژنه بچووکهکهی له ژیرهوه په یوهندی له گهل لاوتیکدا هه به؛ که له پیتش شووکردنیا بهخۆی، خۆشی وبستوه!. که گاریبالدی بهم کهینهوبهینهیهی زانی دهمودهست له ژنهکهی جیابووهوه، بهلام بهدلایکی شکاوهوه گهراپهوه بز کۆری جهنگ بههیز و گورپکی نوپیشهوه گهراپهوه بز کۆری جهنگ تاکو دلای شکاوی خۆی، لهریزه جهنگیکی یهک له دواپی یهک و چهند سههرکهوتنیککی بهره و دوادا تهخت بکات له سههرهتای جهنگهکانیدا دوورگهی (سجیلیا) له ژیره دهستی خونکاری «ناپولی» ده رهینا و نازادی کرد، له نهنجامی شهرهکانیشیا تاواته کۆنهکهی خۆی هینایه دی: که بریتی بوو له یهک خستنی هه موو خاکهکانی ئیتالیا، له ژیره شاه کلاویک دا. شاه کلاوی خونکار «تامانویل» که له خونکارهکانی بهرهی «ساقوی» بوو.

کهچی له گهل ئەم هه موو ساکارانهیشدا که نوواندی، ئەم پالنهوانه نه بهرددیان له بیبرچوهوه پاداشی نهویان خسته پشتگویی و، خۆبان تی نه گه یاند. گاریبالدی له هه موو تهمنی خۆی دا ههروای لی نه کرا. گویتی نه دایه: کهم تهرخه می له گهلدا نه نویترا، سپله یی له گهلدا نه کرا.

هه موو دەم له جهنگ دا ریزی پیشه وه دیان نه دایه. پایه ی سهروویان پیشکesh ئە کرد کهچی که شهر دواپی نه هات و کاتی نه وه نه هات که خۆشی له بهری سههرکهوتن بیبری، گاریبالدی نه خرایه پشتگویی و نه خرایه ریزی هه ره دواوه!
کهچی له گهل ئەمهیشدا، گاریبالدی هه رگیز بۆله بۆلی نه ئە کرد!

هه رچهند کاره جوان و رهنگینهکانی نهویان بهریه رچ نه دایهوه و له بیبر خۆبان نه بردهوه نهو به پیتچه وانهوه به زرده خه نه زیرینه گه شه کهی خۆی بهرام بهری نه کردن، که بریتی بوو له زرده خه نهی پالنهوانیکی نازا و چالاک و نیشتمانیه روه ریکی ناوچه وان بهرز، که له

پیتناوی چاکه و که لکی نه ته وه کهی خۆی دا نه یزانی چۆن خۆی له بیبر خۆی بیاته وه!

دواپی له سالی ۱۸۷۵دا گاریبالدی یان هه لژارد که بیج به نه ندامیک له کۆری نه ته وهی ئیتالیا دا. گاریبالدی به مه که میک مافی خۆی دهستکهوت له لایه ن نیشتمانه کهی خۆیه وه که له کانی دلایه وه دلسوزی بز نه نواند و له پیتناو نازادی نه ودا گۆلی تهمنی خۆی بز له ناو نه برد!

له ۱۸۸۲/۶/۲دا مهرگ په رده ی دادایه وه به سه ره ژینه که یا که پر بوو له کاری گه وره و بهرز و پیروژ!

ته و او بوو

مادام كورى

ميژووى ژيانى ئەو ژنەى كە لە كۆرى زانست و خەباتى پيرۆزدا لە پيتناو (ياربەدەدانى مرۆفایه تى) و (لابردنى نازارى نه خۆشان) و (چاگه پەرورەبى) دا خۆى بە كوشت دا

نووسەرى: دانالى

ئەم نووسراوه

ئەم نووسراوه كە ژيانى (مادام كورى) پيشان ئەدات، بەنرخترين دياربیه؛ كە لەم سالەدا، پيشكەشى خوشكە خوينده واره كانى كوردى بكەم. چونكە (مانيا سكلو دوفسكا)، ژنيىتى خۆى گەيانده ئەوپەرى بەرزى و گەورەبى، لە كچينييدا، جوان و شەنگوشۆخ بوو، بزىو بوو، حەزى لە يارى و زرمە زلى ئەكرد لە سەماکردن و هەلپەركيدا باوى لە هەموو كچانى (پۆلەنده) سەند بوو. كە بوویش بەشاگردى خويندنكا زيرەكى و چستوجالاکى و پيشكە وتووبى خۆى گەيانده ئەوپەرى بلنديى. وەك ئافره تپكيش وینەى سەر بەرزى و مەرداىه تى و خۆبەختکردن و سەر راستى بوو: لە كۆرى خيىزانى و نيشتمانپەرورەى و مرۆفایه تيدا. كە شوويشى كرد بە (بیر كورى) لە شارى (پاریس) دا ئەوپەرى دلدارى و دلسوژى و داوین پاكى و چاگەكارى بۆ نوواند. لە كۆرى زانست و هونەريشدا، لە دوو سى زانستدا پلەى (دكتورا) ی وەرگرت و جیى خۆى لەناو زانا هەرە گەورەكاندا كردهوه. بيجگە لەوه كاتى (راديوۆم) يشى دۆزيبه وه، كە بهوه دەرگایه كى گەورەى كردهوه بۆ چاگەكردنه وهى نه خۆشانى شيرپه نجه و برينداران.

بەكورتى: كاتيك زانرا؛ (مادام كورى) لە سالى ۱۹۰۳ دا بووه يەكەم ئافرهت و يەكەم زانا و دۆزەرە وهى بەناوبانگ لە هەموو جيهاندا.

ئەو گيروگرفتانهى هاتنه بەردهم (مادام كورى) و، ئەو تەنگوچەلەمانەى تووشى ئەو هاتن و، ئەو ئەرك و ئازار و ژيانە سەختەى بەرهنگارى ئەو بوون، نەك هەر لە توانای ئافرهتاندانە بوون، لە توانای پياوئيشدا نەبوون كە بەرگەيان بگرن.

لەگەل ئەمەيشدا؛ (مادام كورى)، بى ئەمەى بەدواى كەلك و چاگەى خويدا بگهريئ. كۆلى نەدا و؛ ورەى بەر نەدا هەموو لەش و گيان و تپكۆشانىكى خۆى لە پيتناو بەكەلك

هاتنى زانست و هونەر، لە نيشتمانپەرورەبى و مرۆفایه تيدا بەخت كرد تەنانەت ژيانى خۆيشى خستە پيتناو ئەو تيشكى (راديوۆم) وه كە هەزارانى كلۆل و بيجارانى پى چاك ئەكردەوه.

بەلئى: (مادام كورى) بەژهەرى تيشكى ئەو راديوۆمه، لەناوچوو كە بۆ چاگەكردنه وهى دەردى نه خۆشانى دۆزيبووه وه. كە چى لەگەل ئەو هەموو رەنج و كۆترە وەرەيشدا كە ئەو هەموو سالانە دابووى و ديبووى، لە پيتناو ئەو دۆزینە وه گرنگ و گەورەبەدا، مزىكى (۱) داوا نەكرد؛ پاداشىكى نەويست، بەرپەرچى ناوونيشان و ريزگرتن و ئاهەنگ و زەماوەنديشى ئەدايه وه كە پيشكەشى ئەكران.

(مارى كورى) كە لەناو جەرگى برسيتى و هەزارى و دەستكورتيدا خوشكە گەورەكەى و خۆيشى پيشكە ياند، ئەگەر بيوستايه بەهۆى دۆزینە وهى ئەو (راديوۆم) وه لە هەموو كان فرۆشەكانى جيهان پارەى وەرئەگرت و بەكلوور پارەى بۆ كۆ ئەبۆوه بەلام ئەو دەستى نا بەهەموو كەلك و چاگەيه كى تايه تى خۆبەوه و مىلى دايه كەلك و چاگەى گشتى. پرى دايه زانست و هونەرمەنديى، (مارى كورى) وەك گەوهەريكى گەنجينهى مرۆفایه تى وا بوو. كەوتە ناو جيهانە وه و، پيشنگيدا و، جيهانى خستە كامەرانييه وه بەلام بەتەنگ كەلكى خۆبەوه نەبوو. بەچەشنى مۆمىك داگيرسا و رىگای كامەرانى بۆ جيهان رۆشن كردهوه. بەلام خۆى سووتاند، كە ئەمەيش بەگران كەوتە سەر مرۆفایه تى، كە هەرگيز تۆلەى بۆ ناكريتته وه. منبش كە لەم نووسراوه دا (ژيانى مادام كورى) پيشكەش بەنەتە وهى كورد ئەكەم، هيوادارم كە ببیتە نمونەيه كى شەنگ و پيشنگدار بۆ دەستە خوشكە كامان رەوشت و كردارە جوان و بلنده كانى و خەباتە پيرۆزه كانى و، خۆ بەختكردنه پەسندە كانى ئەو بگەن بەسەرمەشق بۆ خۆيان. تا نەتە وه كە مان لە سايهى خەبات و تپكۆشانى نيشتمانپەرورە رانە و مرۆفایه رانەى ئەوانە وه؛ پيشكە وئى و نيشتمانە كە بيشمان ئاوه دان ببیتە وه.

سليمانى - ۱۹۶۸

شاکر فەتاح

(۱) مز: كرى، پاداشت (اجرة).

ناوبانگیگی گهوره

به ناوبانگترین نافرته له جیهاندا؛ له سالی (۱۹۰۳) دا کەس نه بوو (مادام کوری) نه بێ چونکه لهو ساله دا، به هاو بهشی میترده که یه وه (بیر کوری) (۱) پاداشی (نۆیل)ی وەرگرت له زانسته کانی سروشتدا. له ماوهی شهو و پوژتیکدا ناوی (مادام کوری) په ربیبه ناو سه ره په ره کانی یه که می پوژنامه کانی جیهانه وه. له هه موو لایه که وه، به لیشاو نامه ی پیروزیایی به سه ردا دانه باری. له هه زاران که سه وه داوای به خشیینی مۆرکردنی ناوی خۆبان لی نه کرد. له هه موو لایه کی سه ره زه و بییه وه بانگیان ته کرد و تاربان بۆ بخوینیتته وه، له ناو هۆله کانی و تارداندا... ته نانه ت به هۆی مام ناوه ندیبه گیانییه کانی شه وه، گه لیک نامه ی بۆ ته هات له لایه ن گیانی ته وه مردو وانه وه که له م جیهانه کۆچیان کردووه!... خۆ پاش ناوی ریز لیتگرتن و بانگکردن بۆ نانخواردن و خۆ کوتانی گرفتاران شتی ناوازه کۆکردنه وه له گه و ره گه و ران بۆ بینینی ته وه، بێجگه له وانه پوژنامه گه و ره کان و وینه کیشه کان ته مه نده زۆر بوون؛ له ژماره نه ته هاتن، مادام کوری به سه زمان بۆ هه ره کۆتیه ک ته چوو ته وانه لیتی کۆ ته بوونه وه و لیتی ته تالان هه ره و هک له نا کاو گیژه لوو که یه کی پر له دهنگی قاوو قیژی لی هه لکرد بێ، له وانه ی که سه رسام بوو بوون له بلیمه تی ته وه، هه ره و هه له وانه ی که له به ره سه رچلی خۆبان ته یانویست بیناسن و تیبیگه ن، به و جو ره شه لژا بوو، په شوکا بوو، سه ری لی شیوا بوو ته نانه ت خاوه ن چشتیریکی (۲) ته سه پیش هه لی کوتا بووه سه ری، ته یویست (مادام کوری) ریتی بدات ناوی ته و بنی له ته سه په هه ره باشه که ی که بۆ گره و ی راکردن ناماده ی کرد بوو!... چهنه د سالیکی دوور و درێژ، که سایه تی مادام کوری له ناو جیهاندا پرشنگی ته دا... به نافرته تیبکی هه ره به ناوبانگی هه موو جیهان دانه ترا... دوا یی مادام کوری له ته ختی ناوبانگه که ی خۆی هاته خواره وه و دایه ده ست یه کبکی ترا!...

ئاخۆ ته وه که سه کتی بێ، که ناوبانگی زۆرتر ده رکرد بێ له مادام کوری و ته وه جیگا گه و ره یه ی لی داگیر کرد بێ...؟

تۆ بلیتی ته وه که سه نه نیشتا یین نه بێ؟... گاندی نه بێ!... چارلی چاپلن نه بێ؟ تۆ بلیتی به رنارد شو نه بێ؟.

نه... هێچ که سه پیک له وانه نه بوو که ته وه ناوبانگه گه و ره یه ی ده ست که و تیبی... ته نانه ت مادام کوری خۆشی ته وه که سه ی نه ته ناسی، به لām پوژتیکیان به ر یگای ئاسندا ته هات، تا گه یشته ئیستگه ی (به رلین) ته ماشای کرد ژماره به کی زۆر له سه ره ریبازی ئیستگه که کۆبوو بوونه وه. به لām خۆبان تی نه ته گه یاند. مادام کوری، ته مه یه که م جاری بوو که تیبگات، کۆمه لانی نه ته وه خۆبانی تیناگه یه نین ته نانه ت که له ژووری کاروانی ریتی ئاسنه که یه ش هاته خواره وه و له ئیستگه که یه ش چوو ده ره وه؛ که سه پیک خۆی تینه گه یاند. چونکه ته وانه هه موویان به هه له داوان خۆبان گه یاند بووه ته و، تا به ره و پیری که سه پیک تر بچن که هه ره له ناو ته و کاروانه دا سوار بوو بوو. کابراکه (چاک دیپسی) بوو که ته و ساکه له هه موو جیهاندا به پاله وانی زۆرانبازی دانه ترا!... له راستیدا (مادام کوری) هێچ روو که شتیکی ناوبانگ و گه و ره یی پێ خۆش نه بوو و اتا خۆنوواندن ته و ته و یست ته و خۆی واته هاته پیش چاو که کراوه به به نده یه کی پتوه ندکرا و به زۆر کیشی ته که ن بۆ ته وه ی پیشانی کۆمه لانی بدن به لām له شیوه یه کی و دا بوو وه ک ئاهه نگی سه ره که و تن بۆ سه ره کرده داگیر که ره کان کرا بێ و بوو جا له به ره ته وه له گه ل پۆشینی کلاو و کۆلوانه ی زانسته کۆییدا که مه تر خه م بوو. هه ره و هه به پاش ناوونیشانه کانی ش بایه ختیکی نه ته دا، له پاش ده ست که و تینان خۆی لیبان دوور ته خسته وه!...

له ناو ته م هه موو روو که شانی ریزگرتن و ئاهه نگانه دا که به بۆنه ی سه ره که و تووی ته وه وه ته کرا، (مادام کوری) هه ره به ته نگ شتی که وه بوو. ته و یه ش سه ره په ره ی ته وه خورشانه بوو که له ئاهه نگی نانخواردنه کان بۆ ته و دایه ش ته کرا... (مادام کوری) که ته هاته ناو ته و ئاهه نگانه وه. هه ره چهنه ده به ناوی ته وه وه کرابوون به لām ته و خۆی واته هاته پیش چاو که بۆ سه ره رینی ته به ن... مادام کوری ته و سه ره په ره یه ی هه ل ته گرت. چونکه له قاقه زتیکی ته ستوور دروست کرا بوو پشت ته که یه شی سپی بوو به کاری ته وه ی ته و ته هات که ژمیترکارییه کانی خۆی له سه ره بنووسی!... (ته لبه رت ئینشتا یین) که له هه موو ناو دا ره کانی جیهان زۆرتر ملکه چی ته نوواند. بیرو با وه ری خۆی ده رباره ی (مادام کوری) که له هه موو نافرته ناو دا ره کانی جیهان ملکه چتر بوو به مجۆره ده ره پری: (مادام کوری). ته نیا که سه پیک گه و ره یه له هه موو جیهاندا؛ که ناوبانگ کاری خرابی تی نه کردووه!.

به لی (ته لبه رت ئینشتا یین) راستی ته کرد (مادام کوری) و بوو!...

(۱) کوری - بیار - Curie ۱۸۵۹-۱۹۰۶ زانایه کی بواری فیزیک و کیمیایی فه ره نسی بوو، له گه ل هاوسه ره که یدا پتیکه وه - رادیۆم- یان دۆزییه وه. هاوسه ره که ی: ماری که له فه رسۆقیای له هستان له دایکبووه ۱۸۶۷-۱۹۳۴، له پاریس ده ژیا و له ته ک میترده که یدا له ۱۹۰۳ پاداشتی (نۆیل)یان به ده ست هینا، له ۱۹۱۱ دا ماری خۆی ته م پاداشته ی به ده ست هینایه وه.

(۲) چتیر: ته و یله، شوینی به ختیکردنی ئاژه لی به رزه - اسطبل-.

ماناییه کی خه بهاران

(مادام کوری) له سالی ۱۸۶۷د له دایک بووه ناوی ئەوسای (مانیا سکلو دوفسکا) بووه. له خیزانیکی پۆلەندەیی له دایک بووه که له ناوچه یه دا له جووتیاره هه ره سه ره زه کان ژمیرراون. باوک و دایکه کهی - مادام کوری - توانیویانه له چینه کهی خویان بهرزتر ببیسته وه. چونکه له ئاسمانی خوینده وارییه که بهرز و پهروه ده کردنیکی پیشکه وتوانه دا هه لفری بوون باوکی (مادام کوری) ماموستای زانسته کانی سروشت بووه له خویندنای بهرز (وارشو) دا... دایکه کهیشی له پیاو لیداندا یه جگار شاره زا بووه...

(مانیا) یه له باوکییه وه هۆشی بۆ مایه وه. له دایکیشه وه دهس و په نجه ره نگیه کهی بۆ مایه وه. له بهر ئەوه هه ره له زوه وه ئاماده یی خۆی له زانسته تاقیکراوه کانا ده رخست ئەوه نده هه بوو باوک و دایکه کهی ماوه یان به هیج ماناییکی خویان نه ئەدا له هه ره پینج مناله که که زۆر له خویندنه کانیاندا لیکۆلینه وه بکه ن یاخود خویانی تیا کۆل بکه ن ئەمه یه سه بهارت به وه بوو که خیزانه که هه موویان سنگیان ده ده دار بوو. هه موویان ئاماده بوون تووشی نه خووشی سیل بن. جا هه ره چنده (مانیا) له منالیدا خۆی له ناو خویندنه وه دا ون ئەکرد. به لام دایکه کهی به نه رمییه وه دهستی ئەخسته بان سه ری و به شیرینییه که وه پیتی ئەگوت:

(مه نیوشا. هه سته به جۆره ناو باخچه که وه یاری بکه. رۆژه کهی خوشه با و باران له ئارادا نییه یارییه کهت لی تیک بدات!) دایکه کهی خووشی نه خووشی سنگی هه بوو. هه موو ئیواره یه ک نویژی مناله کان به مجۆره بوو: (خوایه تکات لی ئەکه یه دایکمان چاک بکه ره وه!)

به لام خوا به جۆریکی تر خواستی خۆی پیشان دا. دایکه کهیانی برده وه بۆ خۆی، له دوای خۆی چوار منالی به جیهیشت ماناییکیشیان له پیش مردنی خۆیدا نه خووشی گرانه تیی گرتبوو مرد بوو...

که دایکی مرد (مانیا) ته مه نی ده سالان بوو!

له دوای مردنی (مادام سکلو دوفسکا) که خیزانه که له ملا و له ولای خوانی ناخوارده که وه کۆ ئەبووه وه. به ماتییه که وه دائه نیشته. باری ئابووریشیان تیکچوو بوو چونکه له و کاته دا باوکه کهیشیان دهستی له فرمانه کهی کیشرا بووه وه. له خویندنای بهرز کهی (وارشو) ده رکرا بوو هه ره له بهر ئەوه ی که خوین گه رمی ئەنوواند بۆ

نیشتمانه کهی خۆی و لایه نگیری ئەوه بوو که پۆله نده له دهست داگیرکه ری روسیا رزگار بکری... له پاش ئەوه ده موده ست خویندنایه کی ناو خۆی کرده وه به لام سه رکه وتنیکی وا سه رنه که وت ته نانه ت ژبانی خیزانه که یه سه نده گران بوو بوو. بوو بوو به باریک به سه رشانی باوکه به سه زمانه که یانه وه... ئەو باوکه که ده بوو نان و بهرگ و خویندنی چوار که سی تر په یدا بکات... که واته چۆن نابن به ئەرک به سه ره وه...؟

باوکه که ناچار بوو هه رچی پارهییه کی که می بۆ کۆبووه وه له کاروباری ده رامه ت په یدا کردندا بیخاته گه ر تا بتوانی ئەرکی ژباندنی ئەو خیزانه به خاته ئەستۆی خۆی که تا ئەهات په ری ئەسند به لام له م کارانه یه دا هه ره سه رنه که وت... له بهر ئەوه هه موو ده رگایه کی هیوا له رویدا داخرا!....

زیره کی و سه رکیشی

هه ره چنده رۆژگار له گه ل خیزانی سکلو دوفسکا دا دلای ره قی ئەنوواند. به لام چوار مناله که له باریاندا هه بوو که به ره نگاری ته نگوچه له مه و ته نگانه بکه ن. چونکه سروشت، زیره کییه کی ته وا و نیازیکی راستی یه به خشبون. ئەوانه زۆری پینه چوو زالبوون به سه ره ته نگوچه له مه کانی خویاندا. بهرگه گری و ئارامه که له خاکی پۆله نده خۆیه وه فیربوون، که توانی بووی به رامبه ری زۆر و سته م بکات و، تۆوی شۆرش و سه رکیشیش له ناو خۆیدا به یلایته وه و بپاریزیت بۆ چهند پشتیک تا هه لی بۆ هه ل ئەکه ویت و دوژمن پایه مال ئەکات!

(مانیا) له باوکییه وه گیانی سه رکیشی وه رگرتبوو، هه ره ها زیره کی و بلیمه تی... که ئەچوو بۆ خویندنای له ریگادا چاوی به په یکه ریک ئەکه وت، زۆرداره داگیرکه ره کانی روس دایانمه زران بوو، له سه ره بشیان نووسی بوو (رۆژباشی له و پۆله نده بییانه ی که بۆ شاهه نشاهی خویان دلسوژیان نوواند) و اتا له وانیه که ناپاکییان له گه ل نیشتمانی خویاندا کردوه (مانیا) یه هه ره چنده به لای ئەو په یکه ره دا تیتسه په ری؛ له چوونیا بۆ خویندنای و له هاتنه وه یدا بۆ ماله وه، تفتیکی له و په یکه ره ئەکرد. گه لیک جاری وایش هه بوو زۆر له په یکه ره که تی ئەپه ری و له بییری ئەچوو وه تفی لی بکات. له پر بییری ئەوه ی ئەکرده وه ده موده ست ئەگه راپه وه سه ره په یکه ره که و به لینی دلای خۆی به جی ئەهینا تفتیکی لی ئەکرد و ئەچوو وه به رپی خۆیدا، که جاری وا هه بوو له سه ره دواکه وتن له کاتی خویندن تووشی سزادان ئەبوو!.

به‌لام ئەم سەرکێشییە نەبوو بەرھەڵست لە بەردەمیایا که نیشانه زێرنەیی سەرکەوتنی دەست بکەوی. لە برانەوی خۆیندنی خۆیندنگای دووهمیندا ئەو لە سالی ۱۸۸۳دا رووی دا، دەستکەوتنی ئەو نیشانه بۆ خیزانی سکلو دوفسکا، بوو بوو دەستووریک که هیچ کامیکیان لیتی بێ بەش نەبوو بوون که (مانیا) ئەو نیشانه زێرنەییە وەرگرت. پیش ئەو لە خیزانی سکلو دوفسکا سێ کەسی تریش وەربانگرت بوو!

باوکه تیگەبشتووکه لەو مەترسییە هوشیار بوو، که هەرەشەیی لە تەندروستی (مانیا) ئەکرد بەهۆی ئەو دەردی سیلەو که لە هەرەتی هەرزه‌کاریدا تووشی دایکی بوو، کوشتبووی، کاتی که (مانیا) نیشانه زێرنەیی هینا و بەشانازییەکه‌وه پیشانی باوکی دا، باوکی پیتی گوت: (ئێتر واز لە خۆیندن بهینه پرۆ بۆ لادای لەویدا سالتیک، بینه‌روه تا هەندیک بیوژتیته‌وه و بەخۆتا بیته‌وه و گەشەیه‌ک بکەیت!).

(مانیا) ییش بەدلخۆشییەکه‌وه بەگوتی باوکی خۆی کرد؛ چونکه ئەو لەو کچانە بوو که حەزبان لە یاریکردن ئەکرد. هەر وه‌ک گرفتاری فرمانکردن بوو بوو ناوه‌هاش گرفتاری یاریکردن بوو بوو (مانیا) بەجاریک گیان و لەشی خۆی خسته سەر سەروت و خاوبوونەوه و تەمەلی. خۆشی لیوه‌رگرتن. کاتی خۆی به‌وه بەسەر ئەبرد بەناو چر و چنوور و دارستانەکاندا ئەگەرا، مەلەیی ئەکرد، خۆی ئەدایە بەر رۆژ؛ راوه ماسییشی ئەکرد، به‌لام لە هەموویان زۆرتر حەزی لە هەلپەرکێ و سەماکردن ئەکرد! لەناو ئەو لەشە لاوازه‌یدا نالۆش و خرۆشیکێ زۆر هەبوو بۆ ئەو هونەرە. زۆری پینه‌چوو کورە جووتیارەکان شارەزایی و هونەرمانندی (مانیا) یان بۆ دەرکەوت لە سەما و هەلپەرکیدا، گەلیک شەوی به‌وه رۆژ ئەکرده‌وه. که سەما و هەلپەرکێی لەگەڵ کاروانی ئاهەنگ و زەماوهنداندا ئەکرد و لەم گونده‌وه بۆ ئەو گوند ئەبگوترا به‌وه. گەلیک جاریش رۆژ هەل ئەهات و گزنگی لێ ئەدا، که‌چی ئەو هیشتا هەر لە هەلپەرکێی خۆی ئەکەوت. هەر وه‌ک یەکیک که سەری گەرم بوو بێ و تایی لێ هاتی دەستی لەو هەلپەرکێ ناوازه‌یی نەتەوه‌که‌ی بەر ئەدا که پیتیانی ئەگوت: (هەلپەرکێی مازورکای سپی) تا دوابی ناچار ئەبوو پیتاوه تەنکه‌کانی دابکەنی؛ لەبەر سووانی بنه‌کانیان!

که سالی که تەواو بوو (مانیا) لادایی بەجیه‌یشت و گەرایه‌وه شاری (وارشۆ) بۆ ئەمەیی پاشه‌رۆژیکێ پر پیچ و پەنای تیا ببینی. چونکه (برونیا) ی خوشکه گەوره‌ی، ئاواتی وا بوو که خۆیندنه‌که‌ی لە زانستکۆی (سۆربۆن) دا تەواو بکات. لە (پاریس) دا ئەمە ئاواتی

(مانیا) ییش بوو به‌لام خیزانه‌که ئەو پارده‌ییە لە کوی بوو؟ بەشی یەکیکیان بکات چ جای ئەوه‌ی بەشی هەردووکیان بکات؟!.

ئەمەش گیروگرفتیک بوو هاتبوو بەردەمیایا، چاره‌کردنی ئاسان نەبوو، به‌لام (مانیا) - که لە پاشه‌رۆژدا بوو زانایه‌کی تەواو - هەر لە سەرەتای ژیانیه‌وه، خاوه‌نی چاره‌سەر دۆزینه‌وه و، بۆ هەموو گیروگرفتیک! رووی کرده خوشکه گەوره‌که‌ی و پیتی گوت: (من ئەبم بەدایه‌نی منالان تا بەسایه‌ی مانگانه‌که‌ی خۆمه‌وه بتوانم یارمه‌تیت بدهم و تویش بتوانیت خۆیندنه‌که‌ت لە زانستکۆی پاریسدا تەواو بکەیت. تویش هەر کاتی بویت بەپزیشک، دەست بکە بە یاریده‌دانی من، تا منیش بتوانم خۆیندنه‌که‌ی خۆم لەو زانستکۆیه‌دا تەواو بکەم. بەم رەنگه هەریه‌که‌مان ئەوێتر پیتی ئەگە پیتی...).

لە راستیدا ئەمە کاریکێ سەخت بوو!... به‌لام (مانیا) بۆ کاری سەخت دروستکرا بوو. کەسایه‌تییه‌ به‌هێزه‌که‌ی و گەوره‌یییه‌که‌ی به‌هۆی ئەو کاره‌ سەختانه‌وه پیکهاتبوو!.

خانمەکه‌ی یەکه‌می (مانیا) که ناوی (مادام ب) بوو؛ ئافره‌تیکێ دل رەق و در و زمان درێژ بوو... لەبەر ئەوه ژیانای دایه‌نه‌که‌ی مائی ئەو لە توانای که‌سدا نەبوو بیباته‌ سەر!... که‌چی لەگەڵ ئەوه‌یشدا (مانیا) بەناه‌دلێکه‌وه ئەو ژبانەیی ئەبرده‌ سەر. هەر لەو کاتەیشدا چاوی ئەگێرا بۆ مائیکی تر که تیا ببیته‌ دایه‌ن... دوابی بەکامی خۆی گەیشت. به‌لام ئەم خانمی دووه‌مه‌یشی لە بەدسروشتی و درپیدا له‌وی پیشووی که‌متر نەبوو!... که‌چی لە ناشیته‌ی و نەزانییدا لەم که‌متر بوو... هەندیک لە مناله‌کانیشی ئەم خانمە لەسەر خۆ و زرنگ بوون. مانیا ییش به‌وانه‌ دلێ ئەکرایه‌وه و لەگەڵیاندا ئەسازا، لەبەر دلێ ئەوان لەناو ئەو ژبانە ناخۆشه‌دا خۆی رانه‌گرت.

دندارییهکی سه‌نه‌گرتوو

به‌تاییه‌تی دلی به‌کوره هه‌ره گه‌وره‌که‌یان زۆر ئه‌کرایه‌وه... کوره‌که شاگرد بوو له زانستکۆی وارشۆدا. به‌بۆنه‌ی پشوو‌یه‌کی زانستکۆوه گه‌را بۆه‌وه ناو خیزانه‌که‌ی خۆی. ئه‌یویست سه‌ره‌وتیک به‌خۆی بدات و ببووژیته‌وه. کاتیکی به‌خۆی زانی که‌وته ناو ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌کی زۆره‌وه که یه‌جگار پیتانه‌وه خه‌ریک ما. که‌چی له‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌یش خۆشییبه‌کی یه‌جگار بێ هاوتای وه‌رئه‌گرت. کوره‌که دلی چوو بوو به‌دایه‌نه‌ کرده‌وه شیرینه‌ رووخۆشه‌که‌دا. مانیا، به‌لای کوره‌که‌وه ته‌نیا که‌سیک بوو که ئه‌یتوانی گه‌فتوگۆی له‌گه‌لدا بکات له‌ باب‌ه‌ت زانست و هۆش و خۆتنده‌واراییه‌وه... به‌لام له‌وانه‌ گرنگتر و خۆشتر ئه‌وه بوو که خاوه‌نی ئه‌و بییر و هۆشه‌ ناوازه و پیتشکه‌وتوه، له‌شیکه‌ی هه‌ره‌ ناوازه و شاره‌زاییه‌ی هه‌بوو له‌ هونه‌ری هه‌له‌په‌رین و سه‌ماکردندا له‌به‌ر ئه‌وه شاگردی لاوی زانستکۆ گرفتاری ئه‌قینی مانیا بوو. دل‌داریی هه‌راسی بێ هه‌لگرتیوو.

جا ئه‌م باره‌ بوو بووه ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ک! بوو بووه که‌تنیک! خیزانی به‌ریزی ده‌وله‌ند نه‌یویست کوره‌ نوخسه‌که‌ی کچی خیزانی سکا و دوفسکا ماره‌ بکات. نه‌ک له‌به‌ر هه‌یج، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که مانیا دایه‌نیکه‌ی هه‌ژار بوو! دایکی کوره‌که ئه‌وه‌ی له‌بییر چوو بووه‌وه که خۆشی رۆژتیک له‌ رۆژان دایه‌نی مناله‌کانی خه‌سووه‌ خوالی‌خۆشبوه‌که‌ی خۆی بوو بوو. که خۆشی شوی کرد بوو به‌کوریکی ئه‌و ماله‌!...

مانیا بییری له‌وه ئه‌کرده‌وه که خۆی بکوژێ!... به‌لام له‌و جوژه‌هه‌رزه‌کارانه‌ نه‌بوو که به‌نازدارییه‌وه په‌روه‌رده‌ کرا بێ و ئه‌وه‌نده‌ شل و شینو و کز و بێ نیاز بێ، خۆی له‌و ریتگا پووچه‌وه له‌ناو بیات. ژبان هه‌رچه‌ندی سه‌خت بووایه‌؛ مانیا به‌رگه‌ی ئه‌گرت به‌م رهنگه‌ زوو به‌زوو برینی دلی داپۆشی و ده‌ستی کرد به‌گه‌ران بۆ دۆزینه‌وه‌ی مالتیکی تر. به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌و ماله‌ کوری و گه‌وره‌ی نه‌بێ که شاگردی زانستکۆ بێ و دلی به‌بییر و هۆشی پیتگه‌یشتوو و له‌شی توندوتۆل و گورجوگۆلی ئه‌ودا بچێ!

مانیا توانی فرمانیک بۆ خۆی بدۆزیته‌وه په‌یتا په‌یتا په‌ریش بۆ (برونیا)ی خوشکی بنیڕی، که خه‌باتی ئه‌کرد له‌ هۆله‌کانی سۆربۆندا بۆ ئه‌مه‌ی پله‌ی به‌ری زانستی ده‌ست که‌وی... مانیا له‌پیناوی ئه‌وده‌دا خۆی فری دابوو به‌ر برسیتی و سه‌رما... ئه‌و سه‌رمایه‌ی که هه‌یج گه‌رمییبه‌ک چاره‌ی نه‌ئه‌کرد: نه‌ گه‌رمی خورش نه‌ گه‌رمی ئه‌و ژووره‌ی که پر بێ له‌ سووته‌مه‌نی!.

دوایی (برونیا) پله‌ی زانستکۆی وه‌رگرت هه‌روه‌ها می‌دیکی لاویشی ده‌ست که‌وت که له‌ کاتی خۆتندن پزیشکایه‌تیدا هاو‌پتی بوو بوو، له‌ پاريسدا جیتی خۆی کرده‌وه و دامه‌زرا. ئنجا ئه‌ویش بۆ خوشکه‌ هه‌ره‌ بچووکه‌که‌ی خۆی نووسی؛ که بێته‌ پاريس بۆ ئه‌مه‌ی یارمه‌تی بدات و بخوینێ؛ به‌پیتی ئه‌و به‌لین و نامه‌یه‌ی که چهند سالیک له‌وه‌پیش له‌و شپوه‌ سه‌ر سو‌ره‌پنه‌رده‌دا دابوو‌یان به‌یه‌کتری!...

له‌ شاری رووناکیدا... ژیانگی تاریک

دوایی گه‌یشته‌ سۆربۆن... هۆله‌کانی وتاردان و کارگه‌کانی زانستگای زانسته‌کانی دی. ئه‌مه‌تا (مانیا سکلو دوفسکا)ی له‌شولار باریک و قز زه‌رد، و له‌ ژووری پۆلی یه‌که‌مدا دانیشتیوه‌ له‌ ته‌مه‌نی بیست و سێ سالاندا یه‌... له‌گه‌ل که‌سدا نادوێ! که وتاری مامۆستا که ته‌واو بوو، زوو خۆی ئه‌کشیتیته‌ دواوه و له‌وی نامیتنی. کاتیکی ئه‌زانیت گه‌یشتوته ژووریکه‌ی هه‌ژارانه‌ له‌ چینی شه‌شه‌می خانویه‌کی کۆندا که له‌ گه‌ره‌کیکی هه‌ژارانه‌دا یه‌ ژووره‌که هه‌روه‌ک به‌ش براو بوو بێ له‌ که‌له‌په‌ل و بوو... نه‌ رووناکیییشی تیا بوو، نه‌ ناگر، نه‌ ئاو!...

مانیا لی‌رده‌دا وانه‌کانی خۆی ره‌وان ئه‌کرد خواردنیشی بریتی بوو له‌ پارچه‌ کولیره‌یه‌ک و تۆزی که‌ره و چهند پیاڵه‌یه‌ک چایی. جار به‌جاریکی هه‌یله‌که‌یه‌کی به‌خۆی ره‌وا ئه‌بینی له‌گه‌ل تۆزیک می‌رده‌دا (مانیا) نه‌یویست له‌گه‌ل خوشکه‌که‌ی و می‌دی خوشکه‌که‌یدا بژی. ئه‌وه‌ی بێ خۆشتر بوو که له‌ناو ئه‌و کونه‌دا بژی. بێنیته‌وه تا کاتی دووه‌می نیوه‌شه‌و، ئه‌و سه‌رماوسۆله‌ سه‌خته‌ی شاری پاريسه‌ بچیتێ. په‌ره‌ له‌دوای په‌ره‌ له‌ ژمی‌کاری پر بکاته‌وه. که ئه‌مه‌نده‌ی نه‌ ئه‌ما په‌نجه‌کانی له‌ سه‌رمادا بته‌زین! رۆژتیکیان ده‌سته‌خوشکیکی پۆله‌نده‌یی مانیا خۆی گه‌یاند (برونیا)ی خوشکی و پیتی گوت: مانیا له‌ناو هۆلی وتارداندا له‌ هۆش خۆی چوه‌!... می‌دی ژنه‌که‌ی ده‌مده‌ست خۆی گه‌یاند ژووره‌که‌ی (مانیا) و له‌ کۆلی نه‌بووه‌وه، هه‌تا پیتی لی‌ نا که چهند رۆژتیکه‌ ده‌می له‌ هه‌یج خواره‌مه‌نییه‌ک نه‌که‌وتوه‌!... له‌پاش زۆره‌ملییبه‌کی زۆر، مانیا، هاته‌ سه‌ر ری و بۆ چهند رۆژتیک له‌ مالتی خوشکه‌که‌یا مایه‌وه... به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ هه‌ستی کرد به‌خۆی که بووراه‌ته‌وه؛ ده‌مده‌ست گه‌رایه‌وه ناو ژووره‌ سارده‌که‌ی خۆی، که له‌ویدا له‌ ته‌نیایی و برسیتی و لاپه‌ره‌ی نووسراوه‌کان به‌ولاوه‌ هه‌یجتری ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت!...

مامۆستاکانیشی له‌ سۆربۆندا، هه‌ستیان به‌زیره‌کی و تینگه‌یشتویی مانیا کرد بوو.

هه مووده به گه رمیکه وه هانیان ئەدایه سەر خویندن. ئەیان خسته سەر ئەوهی که له بابەتیک زۆرتدا لیکۆلینه وه بکات. مانیا له وانه وه پشت ئەستور بوو به خووی رۆژتیکیان نیازی دلێ خووی ناشکرا کرد و بریاری دا که له دوو لقی زانستیدا پسپۆری دەست خووی بخت. ئەمانهیش ههردووکیان له بهک کاتدا دەست بچ بکات. بۆ ئەمهی دوو پلهی مامۆستایی دەست بکهوئ: له زانستهکانی سروشت و له زانستهکانی ژمیرکارییدا! مانیا قسهی خووی برده سەر و به لێنی خووی به جێ هێنا. له رێدانی زانستهکانی سروشتدا، له سالی ۱۸۹۳ دا بهیه کهم ده چوو. له سالی ۱۸۹۴ یشدا له رێدانی زانستهکانی ژمیرکارییدا به دووهم ده چوو!

دلداریی دووهم

له دواي ئەو سههرکهوتنه دوو لاییه، به ههله دهوان گه راپه وه نیشتمانکهی خووی، تا بۆ چهند رۆژتیک له ویدا سهروه و تیک به خووی بدات و بسووژتیه وه... پاش ئەو گه راپه وه (پاریس) و بۆ جاری دووهم کهوته وه جهر به زهیی دلدارییه وه! که دلدارییه کهی به کهمی خووی تاقیکرده وه و سهری نه گرت، کهوته گێژاویکی بچ ئامانی ههست و تاسهی خوویه وه، که ئەنجامی به وه گه یشت به دلشکاوییه که وه سهری خووی کز بکات و سویند بخوات هه موو ماوهی ژبانی خووی له پیناوی بهک تاسه دا بهخت بکات؛ که ئەویش خوۆشه ویستی زانست بوو...

مانیا؛ له جیهانی خویدا، جیگای بۆ پیاوان نه هیشته بوو. له کاتهدا لاویک له (پاریس) دا ئەژیا ناوی (بیر کوری) بوو ئەویش له ژبانی خویدا جیگای بۆ ئافرهت نه هیشته بوو وه!... ئەویش ژبانی خووی بۆ لیکۆلینه وهی زانست دانا بوو!

رۆژتیکیان، ههردووکیان له خانووی مامۆستایه کی پۆله ندهییدا چاویان بهیه کتر کهوت... مامۆستاکه خهریکی زانستی سروشت بوو ناوی (کۆفالکی) بوو... (مانیا) لهو بابته وه نووسیبویه، ئەلێ؛ (که چومه ژووره وه، (بیر کوری) به بالا که له گه ته که یه وه وهستا بوو، له نزیک ده رگایه که وه که له سههر بهر بانکه که ئە کرایه وه هه رچه نده له ته مه نی سی و پینج سالاندا بوو به لام له تافی لاویتیدا ئەهاته پش چاوم... ده موده ست ئەویم به دلا چوو، که چاوه کانی گهش بوون و ئەوهیان ده رته خست که له ناو دلایا بوو. خویشی له دیمه ندا وای ئەنوواند که لاویکی که مته رخمه مه. خویشیم به وه یا چوو که له سه ر خو و هیناوش قسهی ئەکرد. لاویکی ساده و راست و رهوانی ئەنوواند. پینج و په نای نه بوو. له پیکه نینیشدا

زرنگی و هه رزه کاریی پیوه دیار بوو!... ده ستیمان کرد به گه فتو گو کردن له بابته کهینه وه بهینه ی زانسته وه. پش ئەمه ی له کهینه وه بهینه که ته واو تیبگه یین، بووین به دۆستی به کتری!...

(بیر کوری) کوری زانایه کی فه رهنسه یی بوو، له ته مه نی شانزه سالییدا پله ی (به کالۆریای زانسته کان) ی وه رگرت له ته مه نی هه ژده سالییدا پله ی مامۆستایی وه رگرت له زانسته کانی سروشتدا... کاتێ که چاویشی کهوت به (مانیا) کارگیتری کارگه یه کی تاقیکردنه وه بوو له خویندنگای (پاریس) دا که بۆ زانستی سروشت و کیمیا دانرا بوو... لیکۆلینه وه کانی پش سووی له شیوه یه کی وا دا بوون؛ که له ریزی پش شه وه ی زاناکانی سروشتی فه رهنسه دا جیی بۆ دانه نرا که چی له گه ل ئەم هه موو ره نجه به که لک و سه رکه وتوانه یشدا که دا بووی، مانگانه که ی له دوانزه دینار تپه ری نه کرد بوو!

(بیر کوری) ئەمه نده مانگانه که ی کهم بوو؛ به شه رمیکه ی زۆره وه، هاته پش شه وه له (مانیا) سکلو دوفسکا؛ تا داوای ده زگیری لێ بکات... (مانیا) پش هه ر به شه رمیکه ی واوه ئەو شوو کردنه ی په سه ند کرد! ژن و میتردی به که یان له شیوه یه کی سه یردا پیکه ات... نه که شیشی کلێسا ده ستی تیا بوو، نه پشتیوانیک هه بوو که بوو بپته نوینه ری یاسا. نه تۆمارکه ری ماره کردنیک هه بوو که ببپته نوینه ری فه رمانه وه یی!... هپج کامیک له مانه ناگیان لێ نه بوو ژنه یانیکه ی سه ره سه تانه بوو، له سه ره وه شتی خاوه ن بیره ده روون نازاده کان پیکه اتبوو! مانگه هه نگوبنه که یشیا ن بریتی بوو له گه شتیک به سه ره دوو ئەسپه ئاسنینه وه، که به ناو ناوچه ی (ئیل دی فرانس) دا کردیان! ره نگه بووک و زاوا شه ویکی شیا ن له ژیر ده رختیکه ی شه نگوشو خدا رابوارد بچ که له سه ره رینگای خو باندا به لایدا تپه ری بوون یا خود له ناو خانیکه ی هه ژاراندا ئەو شه وه یان به سه ره برد بچ!

دوایی ژن و میتردی گه رانه وه (پاریس) بۆ ئەمه ی ده ست بکه ن به کاریکی دوو لایی؛ که له ئەنجامدا ناوبانگیکی گه ره یان تیا ده رکرد به لام هه زاران ده رده دارانی سه ره زه وییش له و کاره که لکیان وه رگرت.

ژن ... دایک ... هاوون لیکۆلینهوه

(مانیا) کاروباری ماله که هی هه لته سووراند، به کچه ساواکه یه که می شیر ی نه دا. دوا ی نه وه شیر ی دهر خواردی کچه ساواکه ی دو وه می شی نه دا. جاروباری تکی ش لیکۆلینه وه ی نه کرد له بابه ت ما وه ی موگناتیسسییه وه به سه ر پۆلادا. کاتی که می تر ده که ی شی نه هاته وه مالتی و له فرمانی خۆی نه بو وه، پیکه وه ده ستیان نه کرد به لیکۆلینه وه له سه ر بنچینه ی تاقیکردنه وه له کارگه که یاندا. نه م جو ره خۆ مان دو و کردنه ی ش نه نجامی ناخۆشی لئ په یدا بو. پزیشکه کان مه ترسییان خسته بهر (مانیا) که له سی چه پیا نیشانه ی دهر دی خراپ دهر که وتوو ه نامۆژگارییان کرد چه ند رۆژتیک واز به یینی له نه رک و خۆ نازاردان و خۆی بخاته سه ره وتوو ه له جیگه که ی ته ندروستیدا که بۆ چاره کردنی نه خۆشیییه کانی سنگ دروستکراون، به للام (مانیا) گوئی نه دایه نامۆژگارییه کانیان. خۆی به وه وه خه ربیک کرد بو که له راستی په رستی (فلسفه) دا خۆی ناماده بکات بۆ وه رگرتنی پله ی (دوکتۆرا) نه بو بۆ نه وه ی ش بابه تیکی زانستی تازه داهینرا و ناماده بکات که که س له پیش نه ودا لئی نه دوا بئی. دوا ی نه وه نوو سراویک له سه ر نه وه نه نجامه ی ش بنوو سیته وه و پزیشکه ش به زاناکانی زانستکۆی بکات، له و کاته ی شدا کۆمه له زانستییه کان به وه وه خه ربیک بوون که رازیکی زانستی دهر بخه ن له باره ی نه و لیکۆلینه وه نه وه که (هه نری پیکویل) ی زانا نه نجامی پیکه یان د بوون. نه و رازه ی ش نه مه بو که نه و هۆبه بدۆزیتته وه که کاتی (یۆرانیۆم) و لئ نه کات پرشنگی رووناک ی شاررا وه بدات و بچیت به ناو قاقه زی ره شی نه ستوردا و به ناو هه ندی رووی تاریک و نووته کدا!

(مادام کوری) نه م رازه ی به نامانجی خۆی دانا له بهر نه وه ده ستی کرد به خۆمان دو و کردن له لیکۆلینه وه ی نه م بابه ته دا تا بگاته نه نجامی تکی دروست و نوو سراوه که ی خۆی له سه ر نه وه بنوو سیته وه بۆ وه رگرتنی پله ی (دوکتۆرا). نه مه بو وه سه ره تای نه و جهر به زه بییه زانستییه گه وره یه ی که خۆی و می تر ده که ی پیوه خه ربیک بوون له رازه نه زانرا وه کانی کیمیدا. دوا یی (مانیا) به کامی خۆی گه یشت و نه نجامی تکی زانستی گرنگی دهر خست بۆ هه مووان. له راستیدا نه وه نوخسه ی نه و به ره مه بو که جیهان پیتی تیگه یشت که تیشکه نه بیئرا وه کان توانایان هه یه بچن به ناو هه موو که ره سه ته یه کدا تا نه گه نه نه و دیویانه وه...

(مادام کوری) له پیشدا به مجۆره ده ستی کرد به لیکۆلینه وه کانی خۆی، که هه موو جو ره که ره سه ته و کاتیکی ناسراوی تاقیکردنه وه: بۆ نه مه ی بزانی نه وانیش وه ک (یۆرانیۆم) نه و

تیشکه نه بیئرا وانه نه دهن یان نا، یاخود هه ر (یۆرانیۆم) ه به ته نیا که نه و تیشکه نه بیئرا وانه نه دات و نه هاو پیژی!...

(مانیا) له مه سه ری زۆر سووما، که له نا کاو له کاتی تاقیکردنه وه کانیدا؛ هیتزیکی پرشنگدانی وای بۆ دهر که وت که گه لیک له و هیتزی پرشنگدانه زۆر تر بو که به هیا بو له و توژه (یۆرانیۆم) وه په یدا بئی که نه و کاته تاقیکردنه وه کانی خۆی له سه ر نه کرد! نه مه ی ش نه وه نه گه یینی که نه و توژه یۆرانیۆمه، یۆرانیۆمی پاکژ نه بو وه. تیکه ل به که ره سه ته یه کی تر بو وه که پرشنگدانه که ی له هیتزی پرشنگداری یۆرانیۆم زۆر تر بو وه! جا له بهر نه وه ی له کاتی تاقیکردنه وه کانیدا له هه موو کاته ناسرا وه کاندایه ی کاتیکی تری نه دۆزیبو وه که هیتزی پرشنگدانی هه بی؛ بیگومان نه و توژه که ره سه ته یه ی که له ژیر ده ستیا بو و تاقیکردنه وه ی له سه ر نه کرد، نه بی هه ندیک که ره سه ته یاخود کانی تری (تازه) ی تیا بئی که هیتشتا که س نه ی دۆزیبو ته وه!...

لیکۆلینه وه که لک و لوی زۆر لئ بو وه وه. بو به لیکۆلینه وه یه کی خۆش و سه رنج راکیشهر. مادام کوری و می تر ده که ی هه ستیان پئی کرد، که خه ربیک دۆزینه وه یه کی زانستی تازه یان بۆ بیته به ره مه... به للام چۆن نه گه نه نه و دیو دهر گانه ی نه م دۆزینه وه یه وه؟ لیره دا بیر کوری می تر دی مانیا ناچار بو، ده ستی له تاقیکردنه وه تاییه تیییه کانی خۆی هه لگرت و ده ستی کرد به هاوکاری ژنه که ی له لیکۆلینه وه گرنگه کانیا... له پاش ره نجداتیکی چه ند مانگی له سه ر یه ک، ژن و می تر د (بۆمبا) یه کیان فری دایه ناو ناوچه ی زانستییه وه. ده نگیکی زۆری دایه وه بۆ هه مووان نا شکر یان کرد که خه ربیک کاتیکی تازه بدۆزنه وه. که نه و کاته هیتزی پرشنگدانی دوو ملیۆن جار له هیتزی پرشنگدانی (یۆرانیۆم) زۆر تره... نه م کانه کاتیکی وایه، که تیشکه کانی له توانایاندا هه یه بچن به ناو ته خته و، به رد و، پۆلا و، مسدا. ته نیا یه ک شت به ره به ستی نه کات نه ویش دیواری تکی نه ستوو ره له مز!... ژن و می تر ده که، ناوی کانه تازه که ی خۆیان نا (رادیۆم)، و اتا پرشنگدان که له وشه ی (Radio AGturity - پرشنگدان) وه وه رگی را وه له راستیدا نه مه شاکاریک بو هه ر له ده ست نه و دوو پزیشکه نه وه شایه وه!...

به للام کۆمه لانی زاناکان نه م ده نگه یان به درۆ نه هاته پیش چاو گومان یان تی نه برد. چونکه نه م دۆزینه وه یه پزیشیبینییه کانی نه وانی سه ره و ژیر نه کرد و هه ل نه گپرایه وه، که له سه دان سالانه وه پشت له سه ر پشت با و در یان پئی کرد بو!... له هه موو لایه که وه ده نگ به رز بو وه وه. له هه ردو زاناکانیان نه خواست که دۆزینه وه که ی خۆیان بخه نه روو؛ بۆ هه موو

لايهكى دهريخه تا راستى دهركهوى ئهويش بهوه پيكدى كه (مونه) يهكى پاك و پوختهى ئهه كانه تازهيه پيشكهش بكه تا هه كه سبب بيهوى تاقيكرده وه كاني خوى له سهه بكات!

زورانبازيهكى سهخت

مادام كورى و ميتردهكهى وهرامى ئهه وانج و پلارهيان دايهوه له چوار سالهكهى دواييدا (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) هه موو هيز و توانايهكى خوڤان خسته پيناو چهند تاقيكرده وه يهكى سهخت و گران وه تا بتوانن بوونى (راديوم) بجه سپيننه دللى هه مووانه وه چوار سالى خشت ئهه دوو زانايه خهباتيان كرد، بئ وهستان و بئ كوئل دان خهريكى تاقيكرده وه بوون تا توانييان (ده) يهكى گرامىك لهه كانه تازهيه بهيننه بهرهم، كه له تهكه نوكتيكي بچووك كه متر بو!

توئه زانيت ئهه (مونه) بچووكهيان چوئن بو پيدا كرا؛ و چهند ئهرك و كهشمه كه شيان تووش هات تا بهرهميان هينا؟

ئهه گلى كانهى كه كاني يو رانيو ميان لئ ده رئه هينا و، به پيئى تاقيكرده وه كاني خوڤان، زورتر بيريان به لاي ئه وه دا ئه چوو كه تيكه ل بو بئ به گه رده كاني كانه تازهكه كه هيشتا نه ناسراو بو، له راستيدا له ناو كانگا كاني (بوهميا) دا زور دهست ئه كه وت به لام نرخى گران بو. چونكه خوئى يو رانيومى تيا بو، كه بو دروستكردى شووشه به كارئه هينرا. كه واته چوئن ئهه هه موو كو مئه له گله پيدا بكهن كه بو ده رهيئانى كانه تازهكهيان به كاري بهين؟ ئهه كانه تازهيه له ناو گله كه دا به جگار كهه بو! كه واته ئه مه يان چوئن بو سهه بگرئ؟

ژن و ميتر، و ايان ئه هاته پيش چاو؛ كه ئهه گيرو گرفته يان بئ چاره ناكري! كه چي له گه ل ئه وه يشدا چاره يان بو دوزيه وه! گوتيان: كه ئهه كانه تازهيه؛ برىتى بئ له كانيكى سه ره خو و هيچ فرىكي به سهه يو رانيوم وه نه بئ، كه واته بوچ خهريكى ئه وه نه بين كه لهه تلپه يه دهري بهينن كه له پاش ده رهيئانى يو رانيوم كه ئه مينى ته وه؟ ئهه تلپانه يش نرخيان نيهه. به جو رىكي تيكرايى، هه ر ئه وه نده يشمان له سهه ئه كه وئى كه بيگو تيزينه وه بو ئهه شوئنه ي كه فرمانى تيا ئه كه ين؟

تا بهه رهنه گه بو، كه هه ردوو زانكان ده ستيان كرد به هينانى ئهه تلپه كهه نرخانه، تنه له دواى تنه به هوئى كه شتيه وه ئه يانگو تيزايه وه بو كارگه كهى خوڤان. كه سانى تر به شيتيان

دائه نان. و ايان ئه زانى ريشگاو بوون. ئيتر هه ر ئه وه نده ئه گه يشتنه كارگه هه ژاران هه كيان، كو مئه ل كو مئه ل ئه يان خستن هه منجه لى گه وره گه وره وه؛ له سهه ناگر ئه كو لپنران. دواى ئه وه له هه ر كو مئه له تلپه يه كه كه مه كئى لهه كاني راديوم يان ده رئه هينا، كه ئه مه نده كهه بو له مليونىك به ش به شيكى لهه گله كانيه خاوه ي تيا ئه دوزرايه وه! به لام ناخو ئهه دوو زانايه له چ جىگايه ك و له چ باريكدا ئهه كار هيان ئه كرد؟. له خانويه كى له تهخته دروستكراوى ويرانه و چوئوه وئى و بهرله لاكراودا فرمانيان ئه كرد. زهوى ژووره كه به ردرئو نه كرا بو، بنميچه كه يشى رووخا بو، نه بارانى ئه گيترايه وه نه سه رما!. روو به رووى ئهه كووره ناگرانه كه دوو كه لى قه ترانى له كول و كه ره سه ته ي كيميائى لئ هه ل ئه سان، كه چاويانى پر ئه كرد له فرميسك و قورغيانى وشك ئه كرد و هه ناسه يشيانى توند ئه كرد؛ ئهه دوو كلوئه چوار سالى خشت له ناو ئهه فرمانه پر ئهرك و تازاره دا كاريان كرد. دوايى ميترده كه واى ليهاهت خهريك بو نارامى له بهر بپري و وه رس بئ و؛ وره بهر بدات و، واز لهه خه باته سهخته ي خوئى بهينى. به لام ژنه كهى خوئى ندها به ده ست هه ناسه سارديه وه، وه رس نه بوو. كوئى ندها و به زوره ملئ ويستى درئزه بدات به خه باته كه يان. هه ر له سهه فرمانى خوڤان رويشتن تا دوايى به كامي خوڤان گه يشتن. ده يه كى گرامىكيان له كاني راديومى پوخته لهه تلپانه هينا به ده ره وه... ئنجا سه ركه وتنه گه وره كهى خوڤان بو جيهان ئاشكرا كرد!

گه وريه ي تا سهه

بهه دوزينه وه تازهيه جيهان له ريه وه (مادام كورى) و ميترده كهى پاداشى نوئى زانستىيان درايه ئه وه له سالى ۱۹۰۳ دا بوو نافرته خه باتكاره كه ناويانگى له جيهاندا ده ركرد و گه يشته سهه ره لووتكه ي گه وريه ي... ئه مه يشمان له وه پيش پيشان دا. په زيشكايه تى زورى پينه چوو، ئهه كانه تازهيه ي به كار هينا: بو له ناو بردنى نه خوئى شيرپه نجه. جا ليره دا هه ردوو زانكا به رهنگارى سه رگه ردا نيهه كى گه وره بوون، ئه بو به كىكيان لهه دوو كار هه لببزاردايه؛ يان ئه بو خوڤان به ته وا وه تى ده له مه نده بكهن و سامانيان بگاته راده يه كه كه ئه وه پرى ديار ئه بئ. يان ئه بو به گه وريه ي زانستى وازبان به يئنايه و له ژئير سببهرى ژيانىكى ئاساييدا بژيانايه!. له هه موو لايه كى جيهان وه بو كاني (راديوم) ئه گه ران. چ له لايه ن خه سته خانه كانه وه، چ له لايه ن پزيشكه كانه وه، چ له لايه ن نه خوئشه كانه وه. له هه موو جيهانيشدا كه س رازى ئه وه ي ئه زانى راديوم بپالئوى، ئهه

دوو زانایه نه بن. ئەو دووانه ئەیاننوانی له هه موو تۆزه رادیۆمییک به شی خۆیان پاره وهریگر له وانیهی که ده ری ئەهینن. به لām ئەمه کاتێ بۆیان ئەلوا، که هیشتا رازی دۆزینه وهی رادیۆمیان له کارگه و کارخانه کان ناشکرا ئەکرد و، که هاوبه شیهه بازرگانیه کان بهو رازهیان نه زانی بوو. خۆ ئەگه ر وایشیان بکردایه که سێ نه بوو توانجیان تیبگرێ، یاخود گله بییان لی بکات. ئەوساکه ئەیاننوانی به ری رهنجی چهند ساله ی خۆیان بخۆن و، پاشه روژی ههردوو کچه که ی خۆشیان بیاریزن. خۆ هیچ نه یی ئەوه یان پی ئەکرا، که بهو پاره یه کارگه یه کی باش و به که لک و ئاسووده بۆ خۆیان بکه نه وه، تا بتوانن به ئاسانی و ریکوپیکی لیکۆلینه وه کانی خۆیان درێژه پی بدن خۆ ئەمه ییش ناشکرا بوو که وده مه، یه ک گرام رادیۆمیان ئەفرۆشت به سه د و په نجا هه زار پاوه ند!

ده رویشه یه ک وه ک ه ی پیغه مبه ران

به لām ئەوه ی باوه ری مروث به هیتز ئەکاته وه و تازه ئەکاته وه به وه ی که تۆوی چاکه کردن له ناخی سروشتی مروثایه تیدا هه یه؛ ئەوه یه که بۆمان ناشکرا بیی؛ که (مادام کوری) نه یوبست یه ک پوول له پاداشی ئەم دۆزینه وه گرنگ و نه مره یدا وهریگری له م رووه وه قسه نه مره کانی خۆی دووباره ئەکه ینه وه که له و دۆزینه وه ی زۆرتر ئەمیئیته وه، له بییر و هۆش و دلاندا!... (مادام کوری) گوتی:

(ئەگه ر له پاداشی دۆزینه وه که مده ا پاره وهریگر، بیگومان پیچه وانیه ی گیانی لیکۆلینه وه ی زانستی ئەجوولیمه وه بیجگه له وه (رادپۆم) بۆ نه هیشتنی نه خو شی به کار ئەهیتری. ئەبیته که له وه لیکۆلیکی به زه یی بییا هاتنه وه و دلسووتان به نه خو شدا. رادیۆم ه ی هه موو که سیکه که له سه ر ئەم زه و بییه دا ئەژی له به ر ئەوه هه رگیزا و هه رگیز له پاداشی ئەم دۆزینه وه یه مده ا هیچ مزیک، وهرناگرم!) ئەوده مه ئەمه باو بوو که هه ر که سه ی پاداشی (نۆیل) ی پی ببه خشرایه ئەچروه شاری (ستوکهۆلم) له خاکی (سوید) دا. له وئ له ناوه ند ئاهه نگیک ی گه وهردا که بۆی ئەگه یرا پاداشه که یان ئەدایه، به لām خیزانی (کوری)، هه ردووکیان خه باتییان ئەمه نده کرد بوو، به جارێک شپه زه و ماندوو بوو بوون له به ر ئەوه له توانایاندا نه ما بوو که ئەو کوچه ی بۆ بکه ن سه به رته به وه له شاری (پاریس) دا مانه وه ئەو تۆزه ته ندروستیه ی به له شیانه وه ی ما بوو، پاراستیان له له ناوچوون، هه رچی ده سته که وتیک ی که میشیان هه بوو له درێژه پیدانی تاقیکردنه وه کانیاندا به ختیان ئەکرد. هه ر که لکیک ی تابه تی خۆیان هه بوو، له پیناو فرمانه که یاندا له بییر خۆیان برده وه... له گه ل

ئەمه یشدا ملکه چانه، ساکارانه، خۆنه ویستانه ئەژیان و ئەجوولانه وه به راستی خۆ به ختکردنی وه ها و خۆ له بییرچوونه وه ی وه ها مه گه ر هه ر له ده ست پیغه مبه ران مابیت!...

به وه یشه وه نه وه ستان: هه ر به هۆی ئەو گیانه بلنده وه که هه یانبوو و، سامان و ده سه که وتی ره وایان نه ویست که له ئەنجامی رهنجی شانی خۆیان وه بۆیان په یدا بوو بوو دیسانه وه هه موو نیشان و بابه تیک ی گه وهره کردنیشیان نه ویست و به ره ره چیان دایه وه!. ئەوان له هه موو دارایی جیهاندا هه ره ک شتیان ئەویست. ئەیانویست له به رامبه ر ئەو دۆزینه وه که لک به خش و دلسووزانه یه دا که پیشکه ش به جیهانیان کرد بوو؛ جیهان (کارگه) یه کی ئاسووده و ریکوپییک و ته وایان پی ببه خش، تا بتوانن تا سه ر لیکۆلینه وه زانستییه کانی خۆیان تیا جیهه جی بکه ن... کاتێ که جی باوه ری زانستکۆی (سۆربۆن) بوو (بییر کوری) نووسی و موژده ی دایه که کاربه ده ستی زانیاری پالآتوویه تی بۆ ئەوه ی فه رمانه وه یی نیشانی - ده سته ی سه ره به رزی - پی ببه خش - بییر کوری - له سه ر ریکه وتنی مانیای ژنی له سه ر ئەو قسه یه به م ره نگه وه رامی دایه وه: تکای من ئەوه یه گه وه ی خۆم که له رووی پیاوه تی خۆته وه سوپاسیک ی کاربه ده ستی زانیاری بکه ییت و پیی بلایت که من هیچ ئاره زوویه کی ئەوه م نییه که سنگی خۆم به و نیشانه برازینمه وه هه ر پیویستیشم به و نیشانه نییه ئەوه ی من پیویستمه کارگه یه که تا بتوانم لیکۆلینه وه کانی خۆمی تیا جیهه جی بکه م!.

راکردن له ناوبانگ

بییر کوری و مانیا، هه ردووکیان له وه دا سه رکه وتن که به ره نج و ته قه لایه کی زۆره وه له ده ست ناوبانگ خۆیان رزگار کرد (مانیا) جاری وا هه بوو خۆی ئەگوپی و شیوه ی خۆی ئەشارده وه له ناسیوان. تا بتوانی جار به جارێک روژتیک له لادیدا پشوویه ک بدا و به سه یته وه. ئەوده مه مروث پروای به وه نه ئەکرد که ئەو ئافره ته هه رزه کاره ی که کراسیک ی ساکاری ژنه جووتیار له به ر ئەکات هه ر ئەو ئافره ته یه که له ناو هه موو جیهاندا ناوبانگی ده رکردوو و له هه موو ئافره تیکیش به ناوبانگتره. هه ر ئەو ئافره ته یه که پاداشی زانستی (نۆیل) ی دراوه تی!.

که واته ئەمه ئاشکرایه که (مانیا) چه زی له بینینی روژنامه گه ره کانیس نه ئەکرد. جارێکیان وا ریکه وت که روژنامه گه ریک ی ئەمه ریکایی له دووی ده نگووسی (مانیا) ئەگه را دوایی زانی که (مانیا) له گوندیک ی بچووکدا خۆی گرتوته وه. گونده که یه کیک بوو

له گوندی ږاوکه روه کانی گوټی دهلبای ناوچهی (بریتانی) کابرایش ږووی کرده ئه و گونده. پرسى کام ږیگا نه ږوات بو کولیتی (خیزانی کوری) له ویدا نافرته تیکی چاو پی کهوت له دیمه ندا ناسایی بو، له ناو دهرگانهی کولیته که دا دانیشتبوو، ههردوو پتی ږووت بوون هیچی له پیدا نه بوو نه ویش و ایزانی نافرته ته که کارگتیری خانووه که یه. یاخود سه رۆکی کاره روه کانه. جا بهم رهنکه گفتوگویان له ناوهدا پیدا بوو:

- توی کارگتیری ئه م خانووه؟

- به لئی.

- خانم له ژووره ویه؟

- نه. له دهره ویه.

- تو بلتی بهم زووانه بیته ویه؟

- ږوا ناکم.

ږوژنامه گهره که یش به تنیشتیه و دانیشته له سهر پلیکانه نزمه که ی خانووه که و پتی گوت: (ئه توانیت له بابهت ژبیانی تایبه تی خانم وه بابه تیکی ناوازم پین بلتیت؟)، (مانیا) یش وهرامی دایه وه گوتی: (هیچم لا نییه له و بابه ته وه پیت بلتیم. هه ر ئه وهنده هیه ماده مادام کوری ږووی لئ ناوم که ئه م ئاموژگارییه گرنکه به هه موو ږوژنامه گهره کان بلتیم: (ئه وهنده به تنگ دهنگوباسی که سه وه بن، که زوری له ږووی سه رچلیه ویه. زورتر به تنگ بیروبا وهره و بن!)

له به یانییه کی ږر له باراندا

له گه ل ئه مه یشدا ناوبانگ و شاکاری ږیزگرتن له کولیان نه ئه بوونه وه تا ئه هاتن په رهبان ئه سه ند (بیر کوری) خرایه (کومه لئ زانستی) یه وه دواپی هاته ناو ناوانه وه. هاوړپیکانی که له خوی که متر بوون. له زانیاری و کارگوزارییدا؛ دانیان پیا نا، له بهر ئه وه تا بلتی ئه مه یان پی ناخوش بوو و چاویان پی هه ل ئه هینا. به للام بوونی (بیر کوری) به ئه ندام له (کومه لئ زانستی) دا که لکیکی هه بوو، ږیگی بو کرایه وه که بیته ماموستا له زانستکوی (سوربون) دا. له ئه نجامی ئه مه دا کارگه یه کی ته وای که وته ژیر دهسته وه که لیکولینه وه زانستییه کانی خوی تیا جیبه جی بکات... بهم رهنکه هیوا و ئاواته دوور و دږیته که ی خیزانی کوری هاته دی!.

به للام له به یانییه کی ږر له باراندا، له مانگی گولان (نیسان) ی ۱۹۰۶ دا بیر کوری له مال دهریاز بوو. چوو بو سهردانی ئه و که سه ی که نو سراهه زانستییه کانی له چاپ ئه دا... به پی ږویشته دهره وه. به للام له پاش چهند کاتیک له سهر دهست هینایانه ماله وه له شی وه ک لاشه ی مردووی لپهاتیبوو. ږیبازه که باران ته ر و لووسی کرد بوو (بیر کوری) یش پتی لئ هه لخلیسکا بوو که و تبه ووه سهر زه وی ژیر چهرخی ئو تومویلیکی گران شتومه ک هه لگر. که ئه ویش که و تبه ووه به سهر که لله یدا شکاند بووی میتشکیشی ږژاند و که و تبه ووه سهر ته ختی ږیگا که!.

ئه مه دواړوژی مانیا بوو که هه ست به کامه رانی بکات به للام وازی له فرمانکردن نه هینا. خرایه جیگای مېرده که ی خوی و کرا به ماموستا له زانستکوی سوربون. ئه مه به که م جار بوو له مېژووی زانستکوی فهره نسه دا که ږی به ژنیک درا بی و ماموستایی بکات!.

له وه پیتش بیرى مېردی فرمانی تیا ئه بیینی. دهستی کرده وه به لیکولینه وه کانی خوی. ئیستا که خوی بوو به کارگتیری کارگه که... بیجکه له وه ئه بوو خه می په روه رده کردنی هه ر دوو که چه که یشی بخوات. هه روه ها ئه بوو وتارانی زانستی و ږیاره کانی خویشی ئاماده بکات له بابهت ئه نجامی لیکولینه کانییه وه....

نامه ی شیوه ن

ئه بوو شتیکی تریش بکات: ئه بوو هه موو شه ویک پیتش نووسان له شونپیکا بمینتیه وه؛ تا بیره وهری ئه و ږوژه و کاره ساته کانی له شیوه ی نامه دا تومار بکات بو مېرده جوانه مرگه که ی، هه روه ک مېرده که ی مابئ له ژیاندا و ئه ویش نامه ی بو بنووسی وا بوو:

(ئهی بیرى خو شه وېستم! پېیان گوتم بچمه سهر ته ختی دانیشتنه که ی تو له زانستکودا... منیش پیتم په سهند بوو...

به للام نازانم له وه دا چاکم کردووه یان خراپ؟)

(بیری خو شه وېستم! من هه موو دهم تو م له بېردایه. بیرت لئ ئه که مه وه... سهرم گهرم بوو، ئه وهنده ی نه ماوه بته قئ... هوشم لئ تیکچووه، ئه وهنده ی نه ماوه شیت بېم... هه رچند ئه که م ناتوانم ئه وه تیبگم یاخود باوهری پی بکه م، که ئه توانم به بی تو بژیم...)

(ئهی بیره بچکوله که م!... دره ختی (لابرنم) ه که گولی کردووه... به للام (سوسه ن و، وه ستاریا و، لاولا و) هکان تازه خه ریکن ئه پشکووین... تویش دلته به وان؛ به هه موویاندا ئه چوو...)

(وام لیھاتووہ ئیتر حەز لە رۆژ و لە گۆل ناکەم تەنانتە کە ئەیانبینم دلتنەنگ ئەبم...
وام لیھاتووہ ھەرچەند ئاسمان ئەبیتە تەمومژ و ھەرەتریشقە، زۆرتەر ھەست بەسەرەوت
ئەکەم چونکە رۆژی مردنی تۆ وا بوو... جا ئەگەر ھیشتا وام لێ نەھاتیبی کە قینم لە
ئاسمانی پاک و بێ گەرد و خۆشیانی ھەلبەسێ، ھەر لەبەر ئەوەیە کە منالەکانم
پتووستییان بەوانە ھەیە).

(مادام کوری)، لەپینا و مرۆڤایەتیدا و لەبەر کەلک و چاکە منالەکانی دەستی کردووە
بەفرمانکردن لەبەر گەلیک ئەرک و ئازاردا خۆی رانەگرت ئەویش لەپینا سووک کردنی
ئازاری مرۆڤایەتیدا. کاتێ کە بۆ جاری دوو پاداشی (نۆبۆل)ی درایە، لە سالی
۱۹۱۱؛ ھەر لەبەر ئەوە وەرگیرت، کە ئەو ھیشی بەھەلیکی تر دانا کە یارمەتی بدات و
ماوەی لیکۆلینەوکانی خۆی فراوانتر لێ بکات. کوری لیکۆلینەوہی ئەمجارە
کاربگەری رادیۆم بوو لە یارمەتیدانی برینەکاندا کە زووتر ساریژ بێ!

فریشتە ی دڵ پێ سووتان

کاتێ کە ئاگری جەنگی جیھانی یەکەم لە سالی ۱۹۱۴ ھەلگیرسا، گەلیک
ئۆتۆمۆبیلی ئامادە کرد و کەلوپەلی چاککردنەوہی نەخۆشەکانی تێخست، کە برینەکانیان
بەھزی تیشکی رادیۆمەوہ چاک بکاتەوہ. خۆی بەسەر ئەو ئۆتۆمۆبیلانەوہ بوو ئەگەر بەناو
ھەموو کۆری جەنگەکاندا، لە ھەموو خاکی فەرەنسەدا، سەرپەرشتی ئەو کارانەئە ئەکرد
ھەرەک فریشتە ی بەزەیی پیا ھاتنەوہ و دڵ پێ سووتان بوو بێ وا بوو، فەری
چاککردنەوہی نەخۆشی ئەبرد بۆ بریندارەکان ھەرچی خەموخەفەت و ئازاری دلی خۆشی
ھەبوو، لەودبو رووہ جوانە زەرد ھەلگەراوہکە ی خۆی و، زەردەخەنە ھانەدەرەکانی و،
گفتوگۆ نەرم و شیرینەکانی و دەس و پەنجە ناسکەکانیەوہ ئەشاردوہ کە دەرمان سووتاند
بوونی!...

کە بریندارە سەرسامەکان ئەو مەکینە ی تیشکی رادیۆمە گەورەییان ئەدی؛ لێیان
پرسی: (ئاخۆ ئازارمان ئەدات؟...)

(مادام کوری) بەدلتیاییبیەکەوہ وەرانی ئەداتەوہ ئەیگوت: دیارە ئازارتان ئەدات... بەلام
ھەر ئەوئەندە ی پێ ئەچێ کە وێنەبەکتان بگرم!...

جەنگ پراپەوہ... (مادام کوری) دەستی کردوہ بەھاتوچۆکانی خۆی؛ وتار بدات ئەچوہ
ھەر جیگایەک ئاھەنگیان بۆ ئەگتیرا و، نیشانیان ئەدایە و، گفتوگۆی رۆژنامەیی لەگەلدا

ئەکرا و؛ خوانی بۆ ئەپازانرایەوہ کە لە سەرۆ ھەمووانەوہ دابنیشی... بەلام ئەو تازە دلی
سارد بوو بووہوہ؛ گیانی دامرکا بووہوہ، ھەموو دەمیکیش خۆی لە سامانداری و ناز و
جیازی دەولەمەندانە ئەپاراست!... یان ھەرەک خۆی ئەیگوت:
(ئەوانە ی خەوالتوون؛ ھەلناگرن سامانیان بێ، چونکە خۆیان ئارەزووی ناکەن!.)

دوایی پینا

(مادام کوری) خەوہکە ی، دوایی ھات. ئەویش رۆژتیک بوو لە رۆژانی سالی ۱۹۳۴...
ئەو رۆژە کە لە کارگەکە ی گەراپەوہ ھەستی بەخۆی کرد تەواو ماندوو بووہ، تەواو برستی
لێ برراوہ بۆ بەیانی دوایی، ھەرچەندی ئەکرد نەئەتوانی لە پێخەفەکە ی راست
ببیتەوہ... پزیشکەکانیش ھەرچەندیکیان کرد و کۆشان نەخۆشییەکە ی ئەویان بۆ
دەرنەکەوت! بەنیشانەکانیا وا دەرنەکەوت کە لە نەخۆشییەکانی پزەمی بزن (ئەنفولانزە)
و سیل و خۆین کزی بکات بەلام نەخۆشییەکە ی ئەو لەو سی نەخۆشیانە، ھیچ کامیکیان
نەبوو!... راستییەکە ی ئەوہ بوو، نەخۆشییەکە ی نەزانرا چیبە، تا پاش مردنی. (مادام
کوری) ژھەری تیشکی رادیۆم لێی داو. ئەوئەندە خۆی داوہوہ بەر تیشکی رادیۆم،
تیشکەکە کاری لە ھەموو ئەندامە گرنگەکانی لەشی کرد بوو، بەرە بەرە پزانڈبوونی، تا
بەبەجگاری مرد بوو!.

بەم رەنگە (مادام کوری) لەپینا نامە گەورەکە ی خۆیدا؛ یاریدەدانی مرۆڤایەتی و
لابردنی ئازاری نەخۆشان و چاکەپەرەری، خۆی بەکوشت دا...

(مادام کوری) ھەرەک مۆمیک وا بوو، لایەکی تاریکایی جیھانی رووناک کردوہ...
بەلام ئەوئەیش زۆر گران کەوتە سەر مرۆڤایەتی چونکە خۆی سووتا!.

تەواو بوو

پېرانت

5	دواړوؤزى مروؤشايهتى
7	سالى يه كه م
33	چاره دلدارى
63	ميژوى جيهان
155	رؤژ و فرمان
171	ويتزهى
173	دون كيشوت
203	گرؤزى
243	ئله ياده و ئؤدئسسسه
265	ئؤدئسسسه
281	پياوى چاره نوس
311	مه م و زين
449	به زمى خوايى
511	چيرؤكى هه لئبئزارده له ويتزهى هيندى
585	نيشمانپه روهرى
587	لويس پاستير
607	گاريبالدى
625	مادام كورى